ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ

Θ. & Π. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΙ ΑΘΑΝΑΤΟΙ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ τον Α' ΕΤΟΥΣ

Χ. Ἀγγελάκης, Β. Alimena *(Νεάπολις, Ἰταλίας)*, Δ. Χ. Ἀνδρουτσόπουλος, Ἰω. Ἀραβαντινός, Ι. Δ. Βάλβης *(Καρδίτσα)*, Δ. Βαρδουνιώτης *(Ἄργος)*, Εὐθ. Γκορίτσας, Ν. Δαμασκηνός, Ν. Π. Δημητρακόπουλος, Ι. Εὐκλείδης, Α. Θεοδωρίδης, Ἰωακείμ Ἰωσήφ, Στέλιος Ἰωαννίδης, Εὐθ. Καράκαλος, Α. Μ. Κούκας *(Πάτραι)*, Χρ. Κουτσουβέλης *(Ἰθάκη)*, Μ. Γ. Λιβαδᾶς, Ἐμμ. Λυκούδης, Ν. Γ. Μαντζαβῖνος, Σ. Μανωλίδης *(Τρίκαλα)*, Ἀντ. Μομφεράτος, Ι. Α. Μοσχονήσιος, Δ. Ν. Μπούτης *(Ἀνδρίτσαινα)*, Β. Τ. Οἰκονομίδης, Β. Ν. Παπαδόπουλος, Π. Παπαρρηγόπουλος, Α. Πεταλᾶς, Ι. Ραΐσης, Κ. Δ. Ραντιβάν, Κ. Μ. Ράλλης, Α. Ροΐλος, Θ. Ρωσσόπουλος, Ἀν. Στούπης, Ι. Τυπάλδος, Γ. Φιλάρετος, Ἠλίας Φιλιππακόπουλος, Σπ. Γ. Φόρτης, Μ. Χατζάκος *(Πάτραι)*, Σπ. Χονδρινός *(Ἀρμυράδες)*, Σ. Ψαρρᾶς.

ΕΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΜΟΣ Α'.

(1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1890 — 28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1891)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ

8—Πλατεῖα Ἁγίου Γεωργίου Καρύτση—8

1891

ΕΤΟΣ Α'.— ΑΡΙΘ. 1

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
19 Οδος Σοφοκλέους 19

Συνδρομαι έτησια δρ. 12. ∫ Μετα δίκτυου δρ. 15. Καταχωρίσεις 5 σαντ. ή 50.
ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ Σ. & Π. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΙ ΑΘΑΝΑΤΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ
14 Μαρτιου 1890

Η **Θέμις** θέλει εκδίδεσθαι κατά Κυριακήν μόνον κατά τους 10 εργασίμους μήνας των Δικαστηρίων.

Θεωρούνται συνδρομηταί οι κρατήσαντες το Α' φύλλον.—*Τιμή εκάστου φύλλου Λ.* **30**.—

ΕΡΓΑΣΙΜΟΙ ΗΜΕΡΑΙ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Άρειος Πάγος

Δευτέρα ώρα 10 π. μ. Α' τμήμα (Ακυρωτικόν)
Πέμπτη » » » Ολομέλεια
Σάββατον » » » Β' τμήμα ποινικαί, ουσίας)

Εφετείων	Πρωτοδικείων
Τρίτ. 10 π. Εμπορ.-Προξ	Τρίτ. 9 μ.μ. Συνήθεις
Πέμ. » » Συνοπτικαί	Τέτ. 10 π.μ. Εμπορικαί
Παρ. » » Συνήθεις	Τετ. 9 μ.μ. Εφέσεις
Παρ. 9 μ. Συν. Δημοσίου Σάβ.	9 μ.μ. Συνοπτικαί

Α' Βόρειον - Ειρηνοδικεία - Β' Βόρειον

Τρίτη καὶ Σάββατον 9π.μ. | Δευτ.Τρ.(διεξ.).Πέμ. 9μ.

Ειρηνοδικείων Νοτίου Πλευράς

Δευτέρα ὥρα 9 π. μ. καὶ Παρασκευὴ 9 μ. μ.

Πλημμελειοδικείων — Πταισματοδικείων

Πέμπτη, Παρασκευὴ 10π. | Σάββατον ὥρα 10 π.μ.

Ειρηνοδικείων - Πειραιῶς - Πταισματοδικείων

Δευτ. 9 π. Πέμ. (διεξ.) 9μ. | Παρασκευή, 9 π.μ.

Ἀθηνῶν - Ὑποθηκοφυλακεῖα - Πειραιῶς

Α'. Ὑπὸ τὴν Δημαρχίαν	Ὁδὸς Φίλωνος καὶ
Β'. Παρὰ ναὸν Αἰόλου	ὀπισθεν Ἁγίας Τριάδος

Διὰ τοῦ ἄρτι δημοσιευθέντος κανονισμοῦ τοῦ Ἀρείου Πάγου κατηρτίσθησαν τὰ τμήματα αὐτῶν ὡς ἑξῆς: τὸ μὲν **πρῶτον** ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν ἀρεοπαγιτῶν κ. κ. Μ. Διγενῆ, Ἀγ. Ἀνθοπούλου, Χρ. Κέκου, Κ. Σκιαντάρα, Α. Γριτσῶν, Π. Μενελάου, Π. Πετάλη, τὸ **δεύτερον** ἐκ τοῦ ἀντιπροέδρου κ. Δ. Τσιβανοπούλου καὶ τῶν ἀρεοπαγιτῶν κ. κ. Α. Μανδρακτήλια, Ι. Δυοβουνιώτη, Σ. Ἀνδρεοπούλου, Β. Παπαδοπούλου, Β. Ροντήρη, καὶ Ι. Τσάτσου. Ὁ πρόεδρος κ. Ν. Δελιγιάννης προεδρεύει ἀμφοτέρων τῶν τμημάτων.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

Δικηγόροι ἐν Ἀθήναις

ΑΝΤ. ΚΟΡΝΑΡΟΣ, ὁδὸς Ἀραχώβης, ἀριθ. 16.
ΠΕΛ. ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ὁδὸς Σοφοκλέους, 21.
ΣΤΙΛ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ, ὁδὸς Ἀθηνᾶς, ἀριθ. 84.
Δ. ΤΟΜΑΡΟΠΟΥΛΟΣ, ὁδὸς Ἀγησιλάου ἀρ. 2.
ΔΗΜ. Π. ΚΑΡΔΑΜΑΤΗΣ, ὁδὸς Σελώνος ἀριθ. 6.
ΘΑΝΟΣ Ν. ΖΩΡΑΣ, ὁδὸς Νικηταρᾶ ἀριθ. 10.
Ν. ΣΥΝΤΥΧΟΣ, ὁδὸς Μητροπόλεως, ἀριθ. 27.
Δ. ΒΕΛΕΓΡΗΣ, ὁδὸς Σοφοκλέους, ἀριθ. 39.
Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ, ὁδὸς Ἀκαδημίας, ἀριθ. 10.
ΔΙΟΝ. Δ. ΒΑΛΑΩΣΗΣ, ὁδὸς Μενάνδρου, ἀρ. 25.
ΣΤΥΛ. ΠΡΟΙΧΟΣ, ὁδὸς Μιλτιάδου ἀριθ. 19
Α. Ι. ΜΑΡΙΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, ὁδὸς Σωκράτους ἀρ. 8.
ΟΘΩΝ ΤΣΗΤΖΟΣ, ὁδὸς Καραϊσκάκη.
ΑΝΑΣΤ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ, ὁδὸς Θεμιστοκλ. ἀρ. 65.
Ζ. ΠΑΣΧΑΛΙΓΚΟΣ, ὁδὸς Εὐριπίδου—Σωκράτους 2.
Ν. Γ. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ, ὁδὸς Σοφοκλέους ἀρ. 10.
ΑΝΤ. ΚΩΤΣΑΚΗΣ, ὁδὸς Κολοκυνθοῦς ἀρ. 32.
ΗΡ. ΚΑΡΚΟΥΛΙΑΣ, ὁδὸς Σελώνος ἀρ. 104.
Κ. ΧΡΗΣΤΟΦΗΣ, Πλατεῖα Ἁγίου Γεωργίου.
Κ. ΕΣΛΙΝ, ὁδὸς Ναυαρίνου ἀρ. 18.

Δικηγόροι ἐν Πειραιεῖ

ΠΑΤΡ. ΔΕΠΑΣΤΑΣ, Δευτέρος Σωκράτους, ἀρ. 31
ΛΕΩΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ, ἐν Πειραιεῖ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΟΣ »
ΑΝΔΡΕΑΣ Ι. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ »
ΣΠΥΡ. Α. ΜΕΡΜΙΓΚΑΣ, » »
Κ. ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, » »

Συμβολαιογράφοι Ἀθηνῶν

Γ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ὁδὸς Σοφοκλέους ἀρ. 19.
Θ. ΡΩΣΣΟΠΟΥΛΟΣ, ὁδὸς Σοφοκλέους ἀρ. 21.
ΕΥΘ. ΓΚΟΡΙΤΣΙΑΣ, ὁδὸς Σοφοκλέους, ἀριθ. 22
ΓΙ. ΣΦΟΙΝΗΣ, ὁδὸς Σοφοκλέους,—Φιλοπάππου.
Α. ΓΑΙΤΑΝΟΣ, ὁδὸς Ἁγίας Εἰρήνης
Δ. ΚΑΛΛΙΟΝΤΖΗΣ, ὁδὸς Ἁγίας Εἰρήνης

Δικαστικοὶ κλητῆρες Ἀθηνῶν

Ι. καὶ Γ. ΜΕΡΚΟΥΡΑΙ, ὁδὸς
Γ. ΚΑΡΑΠΑΤΕΑΣ, ὁδὸς Σ
Ι. ΜΑΤΖΙΝΟΣ, ὁδὸς Σοφοκλ
Ι. ΚΑΝΔΡΕΒΙΩΤΗΣ, κατοικ
ΗΛ. ΚΟΥΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, [illegible]
Ι. ΚΑΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ καὶ [illegible]
Σοφοκλέους ἀρ. 22

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περὶ τῆς καλῆς πίστεως ἐν τῇ χρησικτησίᾳ ὑπὸ Π. Παπαρρηγοπούλου.
Τὰ δικαστικὰ καταστήματα τῆς πρωτευούσης.
Ἡ προέκτασις τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου.
Οἱ συμβολαιογράφοι ἐν Γαλλίᾳ.
Ἡ μεταρρύθμισις τῶν ποινικῶν κωδίκων.
Νέον ποινικὸν σύστημα «κοινωνιολογικόν».
Δικαστικὰ νομοσχέδια.
Ἡ ἰατροδικαστικὴ ἔρευνα καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς γνωμάτευσις, ὑπὸ Ἡ. Φιλιππακοπούλου.
Νομολογία Ἀρ. Πάγου (1890). Πολιτική.-Ποινική.
Νομολογία Ἐφετείου Ἀθηνῶν (1890).
Νομολογία Γαλλική.
Γνωμοδοτήσεις νομομαθῶν.
Τοῖς συμβολαιογράφοις.
Διάφορα.
Καταδίκων ἐκδίκησις ὑπὸ JACQUELOT.
Ἐπίσημοι εἰδήσεις.
Πτωχεύσεις.- Δημοπρασίαι.- Πλειστηριασμοί.- Κοινοποιήσεις τοῖς γραμματεῦσι. - Συστάσεις καὶ διαλύσεις ἑταιριῶν.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Διὰ Β. Δ. 30 Δ]ρίου 1889] τ Ἰανουαρίου 1890 ὡρίσθη ἕδρα τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἐορδαίας τῆς Κεφαλληνίας, ἀπὸ 4ης Ἀπριλίου—7]δρίου ἑκάστου ἔτους ἡ κωμόπολις Ἄσσος, τὸ δὲ ὑπολ. γρ. διάστημα ἡ κωμόπολις Κεδρέα.

—Διὰ Β. Διατάγματος ἀπὸ 15]22 Ἰανουαρίου ἐ.Ἔ. ὁ δῆμος Σολυγείας ἀπεσπάσθη ἐκ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ εἰδικοῦ Πταισματοδικείου Κορίνθου καὶ ὑπήχθη καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκδίκασιν τῶν πταισμάτων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Εἰρηνοδικείου Σολυγείας.

— Διὰ Β. Διατάγματος ἀπὸ 25]30. Ἰανουαρίου 1890 παραχωρήθη εἰς τὰς ἀνωνύμους ἑταιρίας τῶν Ὕγιων. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐμπορικὰς τε καὶ βιομηχανικὰς, γεωργικὰς καὶ παντὸς εἴδους χρηματιστικὰς, τὸ ἐν τῷ νόμῳ ΦΚΑ'. ὁριζόμενον πλεονέκτημα ἐπ' ἀμοιβαιότητι.

— Διὰ Β. Διατάγματος ἀπὸ 1]2 Φεβρουαρίου ἐ.Ἔ. ἐκανονίσθησαν τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἄρθρων 3—6 τοῦ περὶ ἐπιτηδευμάτων Νόμου ΑΨΠΗ' τοῦ 1889.

— Διὰ Β. Διατάγματος ἀπὸ 5]6 Φεβρουαρίου ἐ.Ἔ. συνεστήθησαν δύο ἔτι ὑποταμεῖα Ε'. καὶ Ϛ' ἐδρεύοντα ἐν Ἀθήναις. Τὸ Ε'. ἐπαρχιακὸν τὴν εἰσπραξιν τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐν γένει τῶν κατανομαζομένων ἐν τοῖς τιμολογίοις Α' καὶ Γ' ὧν νόμων ΣΙϚ' καὶ ΑΨ' Ϛ', πρὸς δὲ τῶν δικηγόρων καὶ τῶν ὑπαλλήλων καταστημάτων. Τὸ Ϛ' ὑποταμεῖον ἐπαρχιακὸν τὴν εἰσπραξιν τῶν δικαστ. ἐν γένει ἐξιδίων καὶ προστίμων τῶν ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τῶν διαφόρων δικαστηρίων τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ Β' ὑποταμεῖον περιωρίσθη εἰς τὴν εἰσπραξιν τῶν φόρων τῶν ἐν τῷ τιμολογίῳ Β' ἐπιτηδευμάτων, πλὴν τῶν δικηγόρων καὶ ὑπαλλήλων καταστημάτων.

— Διὰ τοῦ Νόμου ΑΩΒ' τῆς 26 Ἰανουαρίου]7 Φεβρουαρίου 1890 ἐκυρώθη ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἑλβετίας προσωρινὴ ἐμπορικὴ σύμβασις, καθ' ἣν οἱ πολῖται καὶ τὰ ἐμπορεύματα ἑκατέρων τῶν ἐθνῶν ἀπολαύουσι τῶν προνομίων, ἀτελειῶν κτλ. τῶν παρὰ κειμένων εἰς τὸ μᾶλλον εὐνοούμενον κράτος.

— Διὰ Β. Διαταγμάτων συνεστήθησαν κατὰ τὴν α τρίχ. ἔτους σύνδοι τέσσαρα κακουργιοδικεῖα ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, ὧν ἕδραι ὡρίσθησαν τοῦ μὲν τακτικοῦ αἱ Ἀθῆναι, τῶν δὲ ἐκτάκτων ἡ Σύρος, ἡ Λαμία, καὶ ἡ Ἄμφισσα, πέντε ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Ἐφετείου Πατρῶν, ὧν ἕδραι ὡρίσθησαν, τοῦ μὲν τακτικοῦ αἱ Πάτραι, τῶν δὲ ἐκτάκτων ἡ Ζάκυνθος, τὸ Μεσολόγγιον, ὁ Πύργος καὶ ἡ Λευκάς, τέσσαρα ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Ἐφετείου Ναυπλίου, ὧν ἕδραι ὡρίσθησαν τοῦ μὲν τακτικοῦ τὸ Ναύπλιον, τῶν δὲ ἐκτάκτων ἡ Τρίπολις, αἱ Καλάμαι καὶ ἡ Σπάρτη.

— Ὡρίσθη τόπος συνεδριάσεων τοῦ ἐν Ναυπλίῳ Ἐφετείου ἡ αὐτόθι οἰκία τοῦ Β. Κακκίνου.

—Διωρίσθη ἀνακριτὴς παρὰ τῷ Πλημμελειοδικείῳ Βόλου ὁ πρωτοδίκης κ. Ν. Οἰκονόμου, παρὰ τῷ Πλημ. Ἄρτης ὁ πρωτοδίκης κ. Ν. Νιανιάρας, Β' πάρεδρος τοῦ Εἰρηνοδικείου Κυπαρισσίας ὁ δικηγόρος κ. Π. Κασίμης.

— Μετετέθησαν ἐναλλὰξ οἱ γραμματεῖς τῶν Εἰρηνοδικείων Ἀραχώβης Γ. Ἀλεξανδρίδης καὶ Δομοκοῦ Θ. Καλλικάντζαρος.

— Μετετέθησαν οἱ γραμματεῖς τῶν Εἰρηνοδικείων Ἐρρούσου κ Δημητρόπουλος εἰς τὸ τῆς Θίσβης, Πολυκτορίων κ Κ Περγάμαλης εἰς τὸ τοῦ Ξηρομέρου, Ξηρομέρου κ Ἀθ Παπαγεωργίου εἰς τὸ τῆς Ἤλιδος καὶ Ἤλιδος Γ. Γεωργίου εἰς τὸ Εἰρην Ἐρρούσου

— Διωρίσθη δικηγόρος παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ τῶν Ἀθηνῶν ὁ κ. Ἀθ. Λαμπαδάριος παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Πατρῶν ὁ κ Ι Π. Ἀναγνωστόπουλος, Λαμίας ὁ κ. Δ Ε Πυργόπουλος.

— Διωρίσθη δικηγόρος καὶ παρὰ τῷ Ἐφετείῳ Ναυπλίου ὁ δικηγόρος κ. Β. Καρυώτης, καὶ παρὰ τῷ Ἐφετείῳ Πατρῶν ὁ δικηγόρος κ. Γ. Π. Κανελλόπουλος.

— Μετετέθη ὁ δικηγόρος κ. Ι. Δ Τζιώτης ἐκ τῶν ἐν Βελῳ Δικαστηρίων εἰς τὰ ἐν Χαλκίδι.

— Διὰ Β. Δ. τῆς 2 Μαρτίου ε.ε. προήχθησαν εἰς ἀντεισαγγελέας παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ὁ ἐν Πάτραις ἔφητης κ. Κ Μανιάκης, εἰς ἐφέτας ἐν Ναυπλίῳ οἱ πρόεδροι τῶν Πρωτοδικῶν, Τριπόλεως κκ. Ν. Παπαγιαννόπουλος, Σύρου Α. Ἀγαπηνός, Χαλκίδος Α. Νικολαΐδης, Κεφαλληνίας Α. Παπαπάνος, ἐν Λαρίσσῃ, οἱ πρόεδροι Πρωτοδικῶν, Καλαμῶν Ν. Κωτσάκης καὶ Λαρίσσης Α Δάσκιας, ἐν Πάτραις ὁ πρόεδρος τῶν ἐν Τριπόλει Πρωτοδικῶν κ. Δ Ποταμιάνος —Μετετέθησαν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐφετεῖον οἱ ἐφέται κκ Χ. Δίδες, Α Πεταλᾶς καὶ Χ Δεντος ἐκ τοῦ ἐν Ναυπλίῳ Ἐφετείου, Κ Ῥαγούσης ἐκ τοῦ ἐν Λαρίσσῃ καὶ Ν Ζηλιόπουλος ἐκ τοῦ ἐν Πάτραις — Ἐγένετο δεκτὴ ἡ παραίτησις τοῦ ἐν Λαρίσσῃ Ἐφέτου κ. Κ. Παρασκευαΐδου —Μετετέθη εἰς τὸ ἐν Καλαμαις Πρωτοδικεῖον ὁ πρόεδρος τῶν ἐν Καρδίτσῃ Πρωτοδικῶν κ Σ. Γορτσίνος

— Διωρίσθησαν κληρικὲς παρὰ τῇ Εἰσαγγελίᾳ Πλημμελειοδικῶν Ναυπλίου ὁ κ. Ἀν. Ζογκολόπουλος, παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Λαρίσσης ὁ κ. Κ. Δ. Παπαγιαννόπουλος, Καλαμπάκας, Ἐμμισθος, ὁ Γ. Καζιέλας ἀντὶ τῶν Χρήστου Λαμπίρη καὶ Γ. Ρηγκούζου ἀπαλλαγέντων, παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Κεφαλληνίας ὁ κ. Δ. Ἠλ. Καππάτος

— Διωρίσθη ἐπιστάτης τῶν ἐν Χαλκίδι ἐξεταστ. φυλακῶν ὁ κ. Κ. Α. Χατζῆς.

Κοινοποιήσεις τοῖς γραμματεῦσι

Τῇ 24 Φεβρουαρίου 1889 τῷ γραμματεῖ τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν πρᾶξις προτιμήσεως Ι. Ζήρα κατὰ Δ. Θέμελη

Τῇ 2 Μαρτίου 1890 τῷ γραμματεῖ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν ἀνακοπὴ Γεωργίου Μακρῆ κατὰ Π. Ἀναστεφάλου

Ἀρχόμενοι σήμερον τῆς ἐκδόσεως τῆς **Θέμιδος**, δὲν ἔχομεν νὰ προσθέσωμεν τίποτε πλέον τοῦ, ὅτι ἀνεγράψαμεν ἐν τῇ περὶ τῆς ἐκδόσεώς της ἀγγελίᾳ μας, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐσκιαγραφήσαμεν τὸν εὐρύτατον σκοπὸν αὐτῆς. Εἰς τὴν ἐπιδίωξιν αὐτοῦ νέας δυνάμεις προσδίδει ἡμῖν ἡ ἔλθερμος καὶ κολακευτικὴ ὑποδοχή, ἧς καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἔτυχε τὸ ἄγγελμα ἡμῶν.

Ἐν τούτοις, πρὸ πάσης ἐνάρξεως τοῦ ἔργου, θεωροῦμεν καθῆκον νὰ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντίμους τέως καὶ νῦν συναδέλφους «Ἐφημερίδα», «Messager d'Athènes», «Νέαν Ἐφημερίδα», «Καιρούς» «Ἐπιθεώρησιν» κτλ. διὰ τοὺς θερμοὺς ὑπὲρ ἡμῶν λόγους των καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τὸν σεβαστὸν καθηγητήν μας καὶ διαπρεπῆ νομοδιδάσκαλον κ. Πέτρον Παπαρρηγόπουλον, ὅστις, ἀκάματος καὶ πρόθυμος, ἐδέξατο αὐτὸς νὰ τελείσῃ, οὕτως εἰπεῖν, τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἔργου, παρέχων ἑαυτὸν παντοῦ καὶ πάντοτε ὑπόδειγμα ἐνδελεχοῦς, ἀνενδότου καὶ περιωπισμένης ἐργασίας, ὑπὸ τὸ σύνθημα τῆς ὁποίας χειρετίζομεν τοὺς ἀπανταχοῦ συναδέλφους καὶ ἀναγνώστας μας.

Θ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΑΝΑΤΟΣ
Π. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΑΝΑΤΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΛΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ
ΕΝ ΤΗ ΧΡΗΣΙΚΤΗΣΙΑ

Μετὰ πολλὰς συζητήσεις ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς χρόνῳ περὶ τῆς καλῆς πίστεως νομῆς ὡς στοιχείου τῆς χρησικτησίας, οἱ πλεῖστοι συνεφώνησαν ὅτι καλὴ πίστις εἶναι ἡ ἄδολος κρίσις καὶ πεποίθησις τοῦ νομέως, ὅτι ἡ παρ' αὐτοῦ κτῆσις τῆς νομῆς τοῦ πράγματος εἶναι ἀπταιστος καὶ δικαία, ἤτοι δὲν προσβάλλει τὸ δικαίωμα τοῦ κυρίου, καὶ ἄγει εἰς τὸν σκοπὸν αὐτῆς, τὴν περιποίησιν τῆς κυριότητος.

Ἐὰν ἡ κρίσις αὕτη συμφωνεῖ πρὸς τὰ πράγματα, οὐδεὶς λόγος περὶ χρησικτησίας, διότι ἡ κτῆσις χωρεῖ ἀμέσως, ἐὰν ὅμως δὲν συμφωνῇ ἡ σύγκρουσις ἀνάγεται ἡ εἰς τὴν παρὰ τῷ προκτήτορι ἰδιοκτησίαν, ἣν ὑποθέτει ὁ κτώμενος ὑπάρχουσαν ἐνῷ δὲν ὑπάρχει, ἢ εἰς ἐλαττώματα τῆς δικαιοπραξίας τῆς κτήσεως, ὧν ἕνεκα δὲν περιποιεῖ τῷ κτωμένῳ τὴν κυριότητα οἷον τὴν μετὰ ῥρενοβλαβοῦς, μετ' ἀνηλίκου ἢ ἐν γένει μετὰ προσώπου στερημένου τῆς ἐξουσίας τοῦ ἐκποιεῖν ἐπιχείρησιν τῆς δικαιοπραξίας ἢ περὶ κτήματος οὗ ἀπαγορεύεται, ἀλλ' οὐχὶ ὑπὸ τοῦ νόμου, ἡ ἐκποίησις.

Δὲν πρόκειται νὰ ἐξηγήσωμεν ἐνταῦθα τοὺς λόγους, δι' οὓς οἱ νεώτεροι δὲν ἠσπάσθησαν τὸν ἐν τισι χωρίοις τοῦ νόμου ἀπαντῶντα ὁρισμὸν τῆς καλῆς τῇ πίστει νομῆς ὡς νομῆς τοῦ ἀγνοοῦντος τὸ πρᾶγμα ἀλλότριον εἶναι, ἢ τοῦ νομίσαντος τὸν πωλήσαντα δίκαιον ἔχειν τοῦ πωλεῖν(1), τοῦ ἐντεῦθεν ἐξ πειθομένου ὅτι ἐκτήσατο τὴν κυριότητα, προτιμήσαντες τὸν ἀνωτέρω πολὺ εὐρύτερον ὁρισμόν.

Ἡ κατ' αὐτὸν κρίσις καὶ πεποίθησις τοῦ νομέως περὶ τοῦ δικαίου τῆς κτήσεως ἐνῷ δὲν εἶναι τοιαύτη, παράγεται ἐκ πλάνης. Περὶ αὐτῆς θέλω εἰπεῖ τινα πρὸς διευκρίνισιν τοῦ χρητήματος κατὰ πόσον ἡ πλάνη καὶ ἂν παρήχθη ἐκ νωθρείας, ἀπεριτσεφίας, ἐν γένει ἐκ πταίσματος, δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς στοιχεῖον τῆς καλῆς πίστεως. Περὶ τούτου παρατηρῶ ὅτι συζητεῖται ἐὰν ἡ ἀγνοια τῶν ἐλαττωμάτων τῆς κτήσεως ἢ ἡ πλάνη περὶ τοῦ ἀπταίστου αὐτῆς εἶναι τὸ οὐσιῶδες τῆς καλῆς πίστεως στοιχεῖον (2). Ἀλλ' ἡ πίστις αὕτη εἶναι, ὡς ἐρρέθη, ἡ πεποίθησις τοῦ νομέως περὶ τῆς ἀπταίστου κτήσεως, καὶ τὸ μὲν ἀποθετικὸν ἐκεῖνο στοιχεῖον τῆς ἀγνοίας εἶναι πάντοτε ἡ προϋπόθεσις τῆς κρίσεως, ἀλλὰ κυρίως αὕτη ἀποτελεῖ τὴν καλὴν πίστιν, ὅθεν ἡ περὶ τὴν πεποίθησιν ταύτην πλάνη, ἡ περιλαμβάνουσα πάντας τοὺς ὅρους αὐτῆς, εἶναι τὸ ἀντικείμενον τῆς προκειμένης ἐρεύνης, ὡς πρὸς τὸ στοιχεῖον τοῦ συγγνωστοῦ τῆς πλάνης.

Κατὰ τὸν δοθέντα ὁρισμὸν τοῦ καλῆς πίστεως νομέως, οὗτος εἶναι ἄνθρωπος ἀπονήρευτος πειστὴς ἐξ ἀγνοίας, ὅτι ἄπταιστος καὶ δικαία ἡ κτῆσις αὐτοῦ. Τὸ γεγονὸς τοῦτο τῆς καλῆς πίστεως, ὡς ὀρθῶς παρατηρεῖ ὁ Wächter(3) εἶναι πάντως ἀνεξάρτητον τῶν παραγόντων αὐτὸ αἰτίων. Ἐὰν ὁ ἐν λόγῳ νομεύς, ἐρευνῶν ἐπιμελέστερον ἤθελε μάθει ὅτι, δὲν δύναται νὰ ἀποκτήσῃ τὸ πρᾶγμα παρέλιπε δὲ πᾶσαν ἔρευναν, προχειρότατην μάλιστα οὖσαν, εἴτε ἐκ φυσικῆς ἀφορήτου νωθρείας εἴτε ἐκ μεγάλης κουφότητος, δὲν παύει ὢν ἀδόλως καὶ εἰλικρινῶς πεπεισμένος, ὅτι ἡ κτῆσις αὐτοῦ ἦν δικαία. Ἀλλὰ εἰς λέξεων ὁ πταίσας, καὶ ἂν ἀσυγγνώστως ἐπταισεν, δὲν εἶναι διὰ τοῦτο δόλιος, πονηρός, ἤτοι κακὸς πίστεως. Ἐντεῦθεν ὁ ἐξ ἀσυγγνώστου περὶ τὸ δίκαιον πλάνης νομέως ὅτι τὸ τέκνον δούλης εἶναι καρπὸς, καὶ ἑπομένως τῷ ἀνήκει, καθὸ καρπωτὴ τῆς δούλης, διὰ τοῦτο δὲ ἐκποιήσας αὐτὸ, λέγεται σύδεν ἧττον ὅτι καλῇ τῇ πίστει ἐξεποίησεν αὐτὸ ὡς ἴδιον. (4). Ἡ ἀλήθεια σύ[illegible] χωρίων τοῦ νόμου περὶ [illegible]

(1) (50 16) 109 B. (B[illegible]
(18. 1) 27 B. (9 1) 11.
(2) D[illegible], Πανδ. 1 [illegible]
(3) Ἡ καλὴ πίστις ἰδίως [illegible] σελ. 14.
(4) E. (2 6) § 4 καὶ 5 [illegible] σύτ. § 18.

καλῆς πίστεως, ὅπερ εἶναι ἡ κακὴ πίστις· αὕτη ὁρίζεται ὡς γνῶσις τοῦ νομέως, κρίσις καὶ πεποίθησις αὐτοῦ ὅτι εἶναι ἐν τῇ ἀδικίᾳ, ὅτι τὸ κτῆμα δὲν τῷ ἀνήκει, ὅτι εἶναι ἀλλότριον (5), οὐδαμοῦ δὲ τῶν παρατεθέντων χωρίων λέγεται, ὅτι ὁ πλανώμενος νομεὺς, ὅσον καὶ ἂν ὑποτεθῇ ἀδικαιολόγητος ἡ πλάνη αὐτοῦ, εἶναι κακῆς πίστεως.

Ἀλλ' ἡ τακτικὴ χρησικτησία δὲν ἀπαιτεῖ μόνον καλῇ τῇ πίστει νομὴν, ἀνάγκη καὶ νομίμου αἰτίας (justa causa justus titulus) τῆς κτήσεως, ὀρθοτέρα δὲ ἡ δόξα καθ' ἣν ἡ καλὴ πίστις δὲν στηρίζεται εἰς τὴν νόμιμον αἰτίαν ὡς δικαιολόγησιν αὐτῆς, ἀλλ' ἕκαστος τῶν ὅρων τούτων εἶναι αὐθύπαρκτον τῆς τοιαύτης χρησικτησίας στοιχεῖον (6). Ὁ δυνάμει νομίμου κατὰ τύπον αἰτίας κτησάμενος τὴν νομὴν, ἂν δὲν κατέστη ἄμεσος ἰδιοκτήτης, γίνεται τοιοῦτος διὰ χρησικτησίας, ἐὰν ἐκτήσατο τὴν νομὴν καλῇ τῇ πίστει, καὶ διετήρησεν αὐτὴν ἐφ' ὡρισμένον χρόνον.

Εἴδομεν πρὸ μικροῦ τὴν σχέσιν τῆς πλάνης πρὸς τὴν καλῆς πίστεως νομὴν, πᾶσα πλάνη περὶ τὸ ἔννομον τῆς κτήσεως παράγει τὴν τοιαύτην νομὴν ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ὑφίσταται καθ' ἑαυτὴν νόμιμος αἰτία κτήσεως, ἀλλ' ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ τοιαύτη αἰτία (νόμιμος τίτλος) ἀρκεῖ ἡ ἐξ οἱασδήποτε πλάνης πεποίθησις τοῦ νομέως περὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς ὅπως χωρήσῃ ἡ χρησικτησία; ἐπὶ τοῦ δευτέρου τούτου προσόντος ὁ νόμος, ἀποβλέπων εἰς τοῦτο ὅτι ἡ ἔννομος πρᾶξις τῶν κτήσεων εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πρᾶξις τοῦ δυνάμει αὐτῆς καταλαβόντος τὸ κτῆμα (factum proprium) θεωρεῖ, ὅτι ὁ ἐκ πλάνης ἐκλαβὼν αὐτὴν ὑπάρχουσαν, τότε μόνον λογίζεται ὄντως δυνάμει νομίμου αἰτίας νομεὺς, ὅταν ἡ πλάνη αὐτοῦ εἶναι δεδικαιολογημένη, εὔλογος, διότι ἀσύγγνωστον θεωρεῖ τὴν περὶ τῶν ἰδίων πράξεων πλάνην ἄνευ εἰδικῶν λόγων δικαιολογούντων αὐτήν. Ἡ διάφορος ἐκτίμησις τῆς πλάνης ἐπὶ τῶν δύο τούτων στοιχείων συνάγεται, νομίζω, ὡς πρὸς μὲν τὴν καλῆς πίστεως νομὴν ἐξ ὅσων ἀνωτέρω ἀνέφερα καὶ τῶν χωρίων τῆς 5 σημ., ὡς πρὸς δὲ τὴν ὕπαρξιν τῆς νομίμου αἰτίας ἐκ τοῦ κανόνος ὅτι ὁ περὶ τῶν ἰδίων πράξεων πάντως ἀδικαιολογήτως πλανώμενος εἶναι τοσοῦτον ἀφορήτως ἀπρόσεκτος, ζητῶν δὲ νὰ ὠφεληθῇ ἐκ τῆς τοιαύτης ἀπροσεξίας ἀποβαίνει καὶ τοσοῦτον ἐπικίνδυνος εἰς τὴν ἔννομον τάξιν, ὥστε ὁ νόμος δὲν συγχωρεῖ αὐτῷ τὴν τοιαύτην πλάνην καὶ τῷ ἀρνεῖται τὴν διὰ τῆς χρησικτησίας κτῆσιν τῆς κυριότητος. Εἰς τοιαύτην δὲ πλάνην ἀναφέρονται τὰ δύο χωρία, ἅπερ ἀπαιτοῦσιν εὔλογον αὐτὴν, ὅπως ἀποτελέσῃ ἡ ἀνύπαρκτος νόμιμος αἰτία στοιχεῖον χρησικτησίας (7), ὥστε ἐάν τις δώσῃ λ.χ. ἑτέρῳ ἐντολὴν νὰ ἀγοράσῃ κτῆμα δι' αὐτὸν, ὁ δὲ ἐντολοδόχος ἀγγείλῃ αὐτῷ ὅτι τὸ ἠγόρασε, λάβῃ τὰ χρήματα καὶ παραδώσῃ αὐτῷ τὸ κτῆμα, λέγων ὅτι βραδύτερον θέλει τῷ πέμψει τὸ περὶ τῆς ἀγορᾶς συνταχθὲν ἔγγραφον, ἔπειτα δὲ ἀποδειχθῇ ὅτι δὲν ἐγένετο ἡ ἀγορὰ, βεβαίως ἡ περὶ τὴν ὕπαρξιν τῆς δικαιοπραξίας ταύτης πλάνη τοῦ νομέως εἶναι εὔλογος καὶ ὁ νομιζόμενος οὗτος τίτλος δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς στοιχεῖον χρησικτησίας, τὰ δὲ εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς πλάνης περὶ τὴν ὕπαρξιν τῆς νομίμου αἰτίας ἀναφερόμενα χωρία εἰσὶ δύο· τὸ μὲν (7) πραγματεύεται περὶ κτήματος ὅπερ νέμεται ὁ υἱὸς δυνάμει ἀγορᾶς νομίζων, ὅτι περιῆλθεν αὐτῷ ἐκ πατρικῆς κληρονομίας, ὅπερ ἐστὶ πείθεται, ὅτι νέμεται δυνάμει τίτλου (νομίμου αἰτίας) ἀνυπάρκτου (νομιζομένου) ἀποφαίνεται δὲ ὅτι δύναται καὶ τοιοῦτος τίτλος νὰ χρησιμεύσῃ εἰς χρησικτησίαν ἐὰν εὔλογος ἦν ἡ πλάνη· τὸ δὲ (8) ἀνάγεται ὡσαύτως εἰς τίτλον ἀνύπαρκτον ἀγορᾶς ἣν δῆθεν συνῆψεν ὁ δοῦλος τοῦ νομέως ἢ ὁ ὑπὸ αὐτοῦ κληρονομηθεὶς, ἐνῷ τοῦτο δὲν συνέβη ἀλλ' ἡ πλάνη δέον νὰ μὴ εἶναι ἄλογος (probabilis error) (9). Τὸ συμπέρασμα τῶν ἀνωτέρω εἶναι ὅτι διακριτέον δύο εἴδη τῆς πλάνης εἰς ἣν ἐρείδεται ἡ καλῆς πίστεως νομὴ. Ἐὰν ἡ πλάνη ὁρᾷ τὰ ἐλαττώματα τῆς ὑπαρχούσης δικαιοπραξίας τῆς κτήσεως (justa causa), τὴν παρὰ τῷ προκτήτορι μὴ ὑπάρχουσαν κυριότητα ἢ ἐξουσίαν τοῦ ἐκποιεῖν ἢ προσωπικὴν πρὸς τοῦτο ἱκανότητα ἢ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἐκποιήσεως (πλὴν τῆς ἐκ τοῦ νόμου) ἢ τὴν ἀκυρότητα τῆς διαθήκης ἧς δυνάμει νέμεται τὸ κτῆμα κλπ., πάντοτε τίκτει τὴν καλῆς πίστεως νομὴν, ἐὰν δὲ ὁρᾷ αὐτὴν τὴν ὕπαρξιν τῆς νομίμου αἰτίας, τότε μόνον δὲν κωλύει τὴν καλὴν πίστιν ὅταν εἶναι εὔλογος, ὑπάρχουσι τοὐτέστι λόγοι πείθοντες ὅτι εἶναι συγγνωστή. Τὴν θεωρίαν ταύτην ὑπερήσπισεν κυρίως ὁ Waechter (10) καὶ ἄλλοι, ἐν οἷς ὁ ἡμέτερος Β. Οἰκονομίδης (11), ἀλλ' ἀπέκρουσαν

(5) K. (8 45) 30 (41 4) 2 § 1. 10. 13. 17. B. (N. 4) 1 41 3) 48 § 1 B. (N. 3) 46 (48 15) 4.

(6) Dernburg Pand I § 194 Waechter Die bona fides 1 σελ. 19 § 4.

(7) (41. 3) 44 § 4 B (N. 3) 43.

(8) (41. 10) 5 § 1 B (N. 9) 5.

(9) Αἱ τελευταῖαι λέξεις quia in alieni facti ignorentia tolerabilis est ἀναφέρονται εἰς τὸ γεγονὸς ὅταν καὶ αὐτὴ ἡ νόμιμος αἰτία εἶναι ἀλλότριον πρὸς τὸν πλανώμενον γεγονὸς (alienum factum) ὅπερ σπανίως συμβήσεται.

(10) Ἐν τῇ προπαρατεθείσῃ συγγραφῇ. Πρὸ αὐτοῦ δὲ ὁ Savigny Sys 3 σελ. 369

(11) Ἐμπράγματα δίκαια § 124.

οἱ νεώτεροι (12). Ἐξ αὐτῶν ἄλλοι μὲν λ. χ. ὁ Dernburg στηρίζονται εἰς τοὺς γενικοὺς περὶ πλάνης κανόνας, καθ' οὓς ἡ μὲν περὶ τὸ δίκαιον πλάνη εἶναι συνήθως ἀσύγγνωστος, ἡ δὲ περὶ τὰ γεγονότα συγγνωστή, ἐὰν δὲν προέρχηται ἐκ μεγάλης ἀμελείας (13), ἄλλοι δὲ (14) εἰς χωρία τοῦ νόμου, συγγινώσκοντα μόνον τὴν εὔλογον πλάνην, ἀλλὰ παρέβλεψαν ὅτι τὰ χωρία ταῦτα ὁρῶσι τὴν πλάνην περὶ τὴν ὕπαρξιν τῆς justa causa οὐχὶ τὴν περὶ τὰ ἐλαττώματα αὐτῆς.

Π. Παπαρρηγοπουλος

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Εἶναι πανθομολογούμενον ὅτι τὰ δικαστικὰ καταστήματα τῆς πρωτευούσης ἀπέχουσι πολὺ τοῦ νὰ ἐκπληρῶσι τὰς ἀνάγκας τῆς κοινωνίας καὶ τῶν δικηγόρων. Ἐπὶ πλέον ἀπομεμακρυσμένα τὸ ἓν τοῦ ἄλλου παρέχουσι μυρίας δυσκολίας ἰδίως εἰς τοὺς δικηγόρους. Πόλεις εὐρωπαϊκαὶ, μικρότεραι τῶν Ἀθηνῶν, ἔχουσιν ἀξιοπρεπῆ δικαστικὰ καταστήματα, ἐν οἷς εἶναι συγκεντρωμένα πάντα τὰ δικαστήρια. Τὸ ζήτημα τῆς ἱδρύσεως δικαστικῶν καταστημάτων ἔχει ὡριμάσει ἐν τῇ συνειδήσει ὅλων, ἀλλ' ἡ ἐκτέλεσις προσκόπτει εἰς μυρία προσκόμματα.

Ἤδη ἡ Κυβέρνησις εὑρίσκεται εἰς εὐκολωτέραν θέσιν νὰ προικίσῃ τὰ δικαστήρια τῆς πρωτευούσης δι' ἀξίων δικαστικῶν καταστημάτων, χωρὶς νὰ δαπανήσῃ οὔτε λεπτόν. Ἔχει διὰ τῆς δωρεᾶς τοῦ κ. Ι. Πάγκα μέγιστον καὶ λαμπρὸν οἰκοδόμημα ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς Ὁμονοίας, ἀπέναντι τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ οἰκοδομηθῇ ἕτερον μέγα οἰκοδόμημα ἐκ τῆς δωρεᾶς ἐπίσης τοῦ κ. Ι. Πάγκα. Τὸ δεύτερον τοῦτο ἐπρόκειτο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν, ἀλλ' ἡ θέσις δὲν ἐκρίθη κατάλληλος. Ποία εἶναι ἡ καλλιτέρα χρῆσις τῶν οἰκοδομημάτων τούτων, ἂν μὴ ἡ ἐγκαθίδρυσις τῶν δικαστηρίων τῆς πρωτευούσης; Τὸ οἰκοδομηθησόμενον μέγαρον μετὰ τοῦ ἤδη οἰκοδομηθέντος, δύνανται νὰ περιλάβωσιν ἅπαντα τὰ δικαστήρια τῆς πρωτευούσης, διὰ τὰ ὁποῖα τὸ δημόσιον πληρόνει εἰς ἐνοίκια 32,100 δρ. κατ' ἔτος, ἐκτὸς τῶν εἰρηνοδικείων. Τὰ οἰκοδομήματα ταῦτα μὲ εἰσόδους ἐπὶ τῆς Πλατείας τῆς Ὁμονοίας καὶ ἐνούμενα διὰ γεφύρας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς θέλουσι φιλοξενήσει ὁριστικῶς καὶ ἀξιοπρεπέστατα τὴν Δικαιοσύνην τῆς πρωτευούσης, ἥτις σήμερον ἄστεγος, περιφέρεται εἰς οἰκοδομήματα ἐντελῶς ἀκατάλληλα. Ἤδη ὅτε τὸ οἰκοδομηθὲν μέγαρον δὲν ἀπεπερατώθη εἰσέτι, δύνανται νὰ γείνωσιν αἱ κατάλληλοι μεταρρυθμίσεις, αἵτινες εἶναι ἀναγκαῖαι διὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῶν δικαστηρίων.

(12) Windscheid I § 176 Dernburg Pand. I, § 194 σημ. 2.

(13) (22 6) 2 9 § 2 3 πρ. § 1 6. K. (I. 18) 2. ἀλλ' οἱ γενικοὶ κανόνες ὑφίστανται δυνάμει τῶν ἀνωτέρω παρατηρήσεων καὶ χωρίων τροποποιήσεις ἐπὶ τῆς χρησικτησίας.

(14) Ὁ Windscheid στηρίζεται κυρίως εἰς τὰ δύο πρὸ μικροῦ ἑρμηνευθέντα χωρία (41 3) 44 § 4 καὶ (41 10) 10 § 1.

Η ΠΡΟΕΚΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΕΦΣΤΕΙΟΥ

Ἐκτεταμένη συζήτησις ἐγένετο ἐνώπιον τοῦ τμήματος τῶν συνήθων ὑποθέσεων τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν ἐπὶ τῶν μεταξὺ τοῦ κ. Στεφάνου Ψύχα καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν καταλαμβανομένων γηπέδων καὶ οἰκιῶν ὑπὸ τῆς προεκτάσεως τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς δικῶν.

Ὁ κ. Ι. Εὐταξίας ὑπεστήριξε τὴν ἀκυρότητα τῆς μετὰ τοῦ κ. Σ. Ψύχα συμβάσεως, καθὸ ἐξηρτημένης ἐκ τῆς ἐξουσιαστικῆς αἱρέσεως τῆς θελήσεως τοῦ κ. Ψύχα, ἥτις ἀπεργάζεται ἄκυρον τὴν σύμβασιν (Windscheid § 93 σημ. 4). Ὅτι τὴν ἀκυρότητα ταύτην, οὔτε ἠδύνατο νὰ καλύψῃ ἡ ἐπικύρωσις τῆς συμβάσεως διὰ νόμου, διότι καὶ ἡ νομοθεσία δὲν δύναται ν' ἀνατρέψῃ τοὺς ὅρους τῆς λογικῆς, ἐνοῦσα ἐν ὀξυμώρῳ σχήματι τὴν ὑποχρέωσιν μὲ τὸ δοκοῦν τοῦ ὑποχρέου, οὔτε ἐκάλυψε αὐτὴν, διότι ὁ νόμος, ὁ κυρῶν σύμβασιν, ὑπάγεται, κατὰ τὴν διάκρισιν τῶν νεωτέρων δημοσιολόγων (Laband Staatsrecht τόμ. Β' σελ. 56-67) εἰς τοὺς τυπικοὺς νόμους, σκοπῶν μόνον νὰ συμπληρώσῃ τὴν ἀτελῆ ἱκανότητα τοῦ ὑπουργοῦ πρὸς τὸ συνάπτειν σύμβασιν, καὶ οὐχὶ νὰ κανονίσῃ σχέσιν δικαίου, (*) καθ' ὃν τρόπον καὶ δικαστικὴ ἀπόφασις, ἐπικυροῦσα τὴν πώλησιν ἀκινήτου ἀνηλίκου, δὲν καλύπτει τὰς τυχὸν ἀκυρότητας.

Ἐπὶ πλέον ὁ κ. Εὐταξίας ὑπεστήριξεν, ὅτι οὔτε δημοσία ἀνάγκη, τό γε νῦν ἔχον, ὑπάρχει, ἀφ' οὗ αὕτη ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ δοκοῦντος τοῦ κ. Σ. Ψύχα, εἰς ὃ δὲν ἠδύνατο ἡ πολιτεία νὰ μεταβιβάσῃ τὰ δικαιώματα αὐτῆς, οὔτε δικαιοῦνται ἢ ὑποχρεοῦνται τὰ δικαστήρια νὰ ἐπιληφθῶσι τῶν ὑποθέσεων αὐτῶν, καθόσον δὲν ἠδύνατο διὰ συμβάσεως καὶ τυπικοῦ νόμου, τὴν ἐπικύρωσιν αὐτῆς ἐπιδιώκοντος, νὰ ἐπιφορτισθῶσι δικαιοδοσίαν πρα[illegible] προφανῶς ἐξερχομένην τῆς [illegible] τὸ Συνταγμα (ἄρθρον 28) δικαιοδοσία[illegible] τοῦ κοινεῖν διαφορᾶς περὶ δικαίων.

(*) Συμφώνως καὶ ὁ Ἀρ[illegible] διὰ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 39 (1889) ἀποφ[illegible] ἡ κακὴ ἐκτίμησις συμβάσ[illegible] διὰ νόμου, οὐ δίδωσι χώραν [illegible]

ΟΙ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΙ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

Αἱ καταστροφαὶ αἵτινες ἀπὸ τοῦ 1840 ἤρχισαν νὰ ἐμπνέωσιν ἀνησυχίαν εἰς τὸ γαλλικὸν δημόσιον, ἐπολλαπλασιάσθησαν διαδοχικῶς, ὥστε τὸ 1876 προεκλήθη ἡ προσοχὴ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῶν γάλλων συμβολαιογράφων. Αἱ συμβολαιογραφικαὶ ἐκπτώσεις καὶ καταστροφαὶ ἐπανελαμβάνοντο μὲ βαρύτερον χαρακτῆρα καὶ συχνότερον. Ὁ ἀριθμὸς τῶν καταστροφῶν ἀνῆλθεν ἀπὸ 31 κατὰ τὸ 1882, 41 κατὰ τὸ 1883, 55 κατὰ 1884 εἰς 71 κατὰ τὸ 1886, καὶ τὸ σύνολον τῶν ὑπὸ τῶν τοιούτων συμβολαιογράφων νοσφισθέντων χρημάτων ἀνῆλθον εἰς 63 ἑκατομμύρια διὰ τὴν περίοδον ἀπὸ τοῦ 1880 μέχρι τοῦ 1886. Τὸ 1889 ἀπελύθησαν καὶ ἐκηρύχθησαν ἕκπτωτοι 103 συμβολαιογράφοι. Ἐξ αὐτῶν μόνον 43 ἐγένετο δυνατὸν νὰ καθαιρεθῇ κατὰ προσῳγγισιν τὸ παθητικὸν ἀνερχόμενον εἰς 13 ἑκατομμύρια φράγκων. Ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἐδημοσιεύθη τελευταῖον διάταγμα, καθ' ὃ ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς συμβολαιογράφους νὰ δέχωνται ἢ διατηρῶσι κεφάλαια ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ μεταχειρίζωνται τοὺς τόκους αὐτῶν, νὰ μεταχειρίζωνται ἔστω καὶ προσκαίρως τὰ παρακατατιθέμενα παρ' αὐτοῖς ἐπ' οἱῳδήποτε λόγῳ χρήματα ἢ τὰς ἀξίας, εἰς χρῆσιν, δι' ἣν δὲν εἶναι προωρισμένα, νὰ παρακρατῶσι καὶ ἐν περιπτώσει ἀντιστάσεως, τὰ χρηματικὰ ποσὰ, ἄτινα ὀφείλουσι νὰ καταθέσωσιν εἰς τὰ ταμεῖα κλ. κατὰ τὸν νόμον, νὰ ὑπογράφωσι χρεωστικὰ μὲ ἀνοικτὸν τὸ ὄνομα τοῦ δανειστοῦ καὶ τελευταῖον νὰ ἐπεμβαίνωσιν οἱ γραμματεῖς των ἄνευ ἐντολῆς ἐγγράφου εἰς τὰς δικαιοπραξίας, ἃς δίδουσι. Οἱ συμβολαιογράφοι δὲν δύνανται νὰ κρατῶσιν εἰς χεῖρας των πλέον τῶν ἓξ μηνῶν τὰ χρηματικὰ ποσὰ, ἅτινα κατέχουσι διὰ λογαριασμὸν τρίτων ἐρ' οἱῳδήποτε τίτλῳ. Πᾶν χρηματικὸν ποσὸν ὀφείλει, μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην, νὰ κατατίθηται εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα. Ἕκαστος συμβολαιογράφος ὀφείλει νὰ κρατῇ βιβλία δεόντως ἐπιθεωρημένα καὶ μονογραφημένα τῶν εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν πάσης φύσεως, γινομένων διὰ λογαριασμὸν τῶν πελατῶν του. Ἡ ἐξέλεγξις τῶν βιβλίων καὶ τῆς ἐν γένει διαχειρίσεως τῶν συμβολαιογράφων ἀνατίθεται εἰς τὰ σχετικὰ συμβολαιογραφικὰ συνδικάτα, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ μειῶνται τὰ δικαιώματα τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς.

Η ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ ΤΩΝ ΠΟΙΝΙΚΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ

Ἡ μεταρρύθμισις τοῦ ποινικοῦ κώδικος κατέστη τὸ κύριον ζήτημα ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει εἰς ἅπαντα σχεδὸν τὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη. Καὶ αὐτὰ τὰ κράτη, ἅτινα ἀπὸ τοῦ 1815 εἶχον παραλάβει καὶ διατηρήσει τὸν γαλλικὸν κώδικα, σπεύδουσι διαδοχικῶς νὰ τὸν ἀντικαταστήσωσι διὰ νομοθεσιῶν ἁρμοζουσῶν εἰς τὴν ἐποχὴν ἡμῶν καὶ μᾶλλον ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὰς προόδους τῆς ἐπιστήμης τοῦ ποινικοῦ δικαίου. Οὕτω ὁ γαλλικὸς κώδιξ τοῦ 1810 κατηργήθη διαδοχικῶς τὸ 1866 εἰς τὴν Ζούραν (Ἑλβετία) τὸ 1867 ἐν Βελγίῳ, τὸ 1874 ἐν τῷ καντονίῳ τῆς Γενεύης, τὸ 1879 ἐν τῷ μεγάλῳ δουκάτῳ τοῦ Λουξεμβούργου, τὸ 1881 ἐν ταῖς Κάτω Χώραις. Ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Γαλλίᾳ ὁ κώδιξ τοῦ 1810 ὑπέστη τοσαύτας μεταρρυθμίσεις, ὥστε δὲν ἀναγνωρίζεται πλέον. Μεταξὺ τῶν κρατῶν, ἅτινα μετερρύθμισαν τὸν ποινικὸν κώδικά των πρέπει νὰ καταλέξωμεν τὴν Ἰταλίαν, τῆς ὁποίας ὁ νέος ποινικὸς κώδιξ μὲ κατηργημένην τὴν θανατικὴν ποινὴν ἤρξατο ἰσχύων ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1890.

Μετὰ τὰ κράτη, ἅτινα μετερρύθμισαν τοὺς ποινικούς κώδικάς των, ἔρχονται τὰ κράτη, ἅτινα συζητοῦσιν ἤδη νομοσχέδια νέων ποινικῶν κωδίκων. Μεταξὺ αὐτῶν καταλέγονται ἡ Ρωσσία καὶ τὸ ἑλβετικὸν καντόνιον τοῦ Neuchatel.

Προσεχῶς θέλομεν πραγματευθῇ περὶ ἑνὸς ἑκάστου τῶν νομοσχεδίων τούτων ὡς καὶ περὶ τῶν νεωτάτων ποινικῶν κωδίκων τῆς Ὁλλανδίας καὶ τῆς Ἰταλίας.

ΝΕΟΝ ΠΟΙΝ. ΣΥΣΤΗΜΑ «ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΟΝ»

Ὁ καθηγητὴς Φὸν Λίστ ἵδρυσε τελευταῖον ἐν Γερμανίᾳ ἑταιρίαν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Διεθνὴς ποινικολογικὴ ἕνωσις». Κύριος σκοπὸς αὐτῆς εἶναι νὰ καταστήσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ποινῶν σύμφωνον ταῖς ἀρχαῖς τοῦ ποινικοῦ δικαίου, καὶ νὰ εἰσαγάγῃ τὴν, κατ' ἐκτίμησιν ἑκάστου καταδίκου ἀτομικῆς, τιμωρίαν. Τελευταῖον ἐν Βελγίῳ ἐγένετο σπουδαῖον βῆμα πρὸς τὰς ἀρχὰς ταύτας διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς ἀναβολῆς τῆς ποινῆς ἐπὶ μικρῶν πταισμάτων. Πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς ἀναβολῆς ταύτης ἐξετάζεται ὁ κατάδικος οὗτος εἰπεῖν κοινωνιολογικῶς. Ἡ πρώτη καταδίκη δὲν τῷ καταλογίζεται εἰμὴ ἐὰν ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας ὑποπέσῃ εἰς νέον ἔγκλημα. Ἡ «Διεθνὴς ποινικολογικὴ ἕνωσις» ἐπιδιώκει ἄλλως τὴν ἐν ἀρμονίᾳ ὀνωσιν ἐκτισιν τῶν μικρῶν ποινῶν καὶ τὴν μείωσιν τῆς ποινῆς, ὅταν ἡ διαγωγὴ τοῦ καταδίκου εἶναι συνεχῶς καλή. Κατὰ τρίτον λόγον ἡ ἑταιρία αὐτὴ ἐπιδιώκει ὅπως ἡ ἐπίπληξις καὶ τὸ πρόστιμον λαβωσι μεγαλειτέραν θέσιν ἐν τῷ ποινικῷ κώδικι, ἵνα τῷ τέλει νὰ μειωθῶσιν αἱ στερητικαὶ τῆς ἐλευθερίας ποιναί. Ἐν τῷ μεγάλῳ δουκάτῳ τῆς Βάδης ἀσχολοῦνται ἤδη εἰς τὴν προπαρασκευὴν τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ

νέου τούτου ποινικοῦ συστήματος. Μαθήματα τῆς σωρρονιστικῆς ἐπιστήμης ὠργανίσθησαν χάριν τῶν φοιτητῶν τῆς νομικῆς καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς διοικήσεως τῶν φυλακῶν.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω μέρος τῶν ὑπὸ τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς ὑποβληθέντων ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ νομοσχεδίων, δι' ὧν τροποποιοῦνται διατάξεις τινὲς τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἀναμφισβητήτως ἐχουσαι ἀνάγκην τροποποιήσεως, εἴτε διὰ τὸ πεπαλαιωμένον, εἴτε διὰ τὸ δύσχρηστον αὐτῶν. Ἀληθῶς ἀνάγκη ἦτο νὰ δύναται ὁ δικαστὴς νὰ διορίζῃ μόνον ἕνα πραγματογνώμονα, νὰ ἐκλείψῃ ἡ ἄχρηστος καὶ μᾶλλον εἰς περιπλοκὰς ἄγουσα διάκρισις εἰς συνήθεις καὶ συνοπτικὰς ὑποθέσεις, καὶ νὰ κανονισθῇ ἅπαξ διὰ παντὸς τὸ αἰωνίως ἀμφιβαλλόμενον καὶ εἰς στρεψοδικίας γόνιμον θέμα τῆς διὰ τὴν ἀπόστασιν παρατάσεως προθεσμίας. Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον θὰ δημοσιεύσωμεν ἕτερον μέρος τῶν νομοσχεδίων τούτων, καὶ δὴ τὸ περὶ χρησικτησίας καὶ παραγραφῆς.

Ἄρθρον μόνον

Τὸ ἄρθρον 292 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

«Ἐμπειροτέχναι ἢ πραγματογνώμονες διορίζονται εἰς ἢ τρεῖς ὑπὸ τῶν διαδίκων ἢ ὑπὸ τοῦ διαιτητηρίου, ἐὰν οἱ διάδικοι δὲν συμφωνήσωσι περὶ αὐτῶν πρὸ τῆς ἀποφάσεως».

Ἄρθρον 1

Αἱ διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας, αἱ κανονίζουσαι τὰ τῆς διαδικασίας εἰς συνήθεις ὑποθέσεις, καταργοῦνται, εἰσάγονται δὲ τοῦ λοιποῦ καὶ δικάζονται καὶ αἱ τοιαῦται ὑποθέσεις κατὰ τὴν ὁριζομένην ὑπὸ τῆς αὐτῆς δικονομίας διαδικασίαν ἐπὶ συνοπτικῶν δικῶν.

Ἄρθρον 2

Τὸ ἄρθρον 620 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἀντικαθίσταται οὕτως. «Ἐὰν ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἀγωγῆς ἡ ἡμέρα τῆς συζητήσεως δὲν προσδιορίσθη ἀκριβῶς ἢ ὀρθῶς, ἢ δὲν προσδιορίσθη παντάπασιν, ἡμέρα τῆς ἐμφανίσεως εἶναι τότε κατὰ νόμον ἡ ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς ἑβδόμη ἡμέρα. Ἀλλ' ἡ προθεσμία αὕτη ἐπεκτείνεται ἐπὶ μακροτέρων ἀποστάσεων κατὰ τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 195 καὶ 196 ὡρισμένα. Ὁ ἐνάγων δύναται μὲν νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν προθεσμίαν ταύτην ἐν τῷ ἐγγράφῳ, ἀλλ' ὄχι καὶ νὰ τὴν συντάμῃ.

Ἄρθρον μόνον

Τὸ ἄρθρον 195 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

«Ἐὰν διάδικοι, μάρτυρες ἢ πραγματογνώμονες κατοικῶσιν εἰς ἄλλον τόπον παρὰ τὸν τοῦ δικαστηρίου, προστίθενται κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν προθεσμιῶν (τοῦτο δὲ μόνον κατὰ τὰς παρὰ τοῦ νόμου ῥητῶς ὡρισμένας περιπτώσεις) ὀκτὼ μὲν ἕτι ἡμέραι, ἂν κατοικῶσιν ἐν ἄλλῳ δήμῳ τοῦ αὐτοῦ νομοῦ, εἴκοσι δὲ ἡμέραι ἂν κατοικῶσιν ἐν ἄλλῳ νομῷ».

Η ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

ΚΑΙ

Η ΕΞ ΑΥΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗ ΓΝΩΜΑΤΕΥΣΙΣ

Ἀρκεῖ μόνον νὰ ὑπομνήσωμεν, ὅτι ἡ ἔκβασις τῶν πλείστων ποινικῶν δικῶν κρέμαται ἐκ τῆς ἰατροδικαστικῆς ἐρεύνης καὶ τῆς ἰατρικῆς γνωματεύσεως, ἵνα καταστῇ κατάδηλον ὅτι αὐταὶ ἀνάγκη πρὸ παντὸς νὰ περιβάλλωνται ὑπὸ τοῦ κύρους τῆς ἐπιστημονικῆς αὐθεντείας, καὶ ὑπὸ τοῦ κύρους τῆς ἀκριβείας καὶ γνησιότητος.

Ὅσον ἀρρᾳ τὸ πρῶτον, περὶ οὗ πρόκειται σήμερον, ὀφείλει αὐτὴ ἡ Πολιτεία προνοοῦσα νὰ ἐκλέγῃ μεταξὺ τῶν ἐπιστημόνων ἰατρῶν τὸν διὰ τῶν κρειττόνων αὐτοῦ γνώσεων ἀποδεικνύοντα ἱκανὸν νὰ ὑπηρετήσῃ ἐν τῷ ἀξιώματι τοῦ ἰατροδικαστοῦ, ἐν ᾧ ἀναβιβάζουσα αὐτὸν νὰ τηρῇ ὡς ἀναπόσπαστον μέλος λειτουργοῦν ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστου ἀνωτέρου δικαστηρίου, ἵνα οὕτω, καὶ διὰ τῆς προσκτωμένης ἐκεῖ πείρας ἐν τῷ εἰδικῷ τούτῳ κλάδῳ τῆς ἐπιστήμης, καθίσταται ὁλονὲν ἱκανώτερος εἰς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ὑψηλοῦ σκοποῦ τῆς ἰατροδικαστικῆς. Διότι παρὰ τοῦ ἰατροδικαστοῦ ἀπαιτοῦνται πολὺ μείζονα ἐπιστημονικὰ κεφάλαια, ἢ συνήθως παρὰ τοῦ πρακτικοῦ, πᾶς δ' ἐπιστήμων πρακτικὸς ἰατρὸς δὲν εἶναι ἀρκούντως ἐφωδιασμένος διὰ τὴν ἔρευναν καὶ λύσιν ἰατροδικαστικῶν ζητημάτων. Οὕτως ὁ διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἰατροδικαστοῦ πρωωρισμένος ὀφείλει νὰ ἐπίσταται κάλλιστα τὴν χρῆσιν τοῦ μικροσκοπίου διὰ τὴν ἐξέτασιν ἱστολογικῶν ἀλλοιώσεων τῶν ὀργάνων τοῦ σώματος κατὰ τὴν ἐνέργειαν νεκρωσίας τινὸς ἢ πρὸς ἐξέτασιν καὶ προσδιορισμὸν ἐμπεριεχομένου τινὸς ἐν τῷ στομάχῳ ἢ ἐντὸς τῶν ἀεροφόρων σωλήνων τοῦ πνεύμονος, ἢ πρὸς ἐξέτασιν ἰχνῶν αἵματος, σπέρματος, τριχῶν κτλ., διὰ τὴν ὁποίαν τελευταίαν ἀπαιτεῖται καὶ ἡ διὰ χημικῶν μέσων (ἀντιδραστηρίων) ἔρευνα κτλ., ὧν τὴν χρῆσιν ἐπίσης ἐπακριβῶς ὀφείλει νὰ ἐπίσταται ὁ ἰατροδικαστής. Διότι διαφέρει πολύ, ἐὰν τὰς ἐξετάσεις ταύτας ἐπίσταται νὰ ποιῇται αὐτὸς ὁ τὴν ἰατροδικαστικὴν ἔρευναν ἐκτελῶν ἰατρὸς καὶ ἁπλῶς, ἢ ἐὰν αὐταὶ ἀνατίθενται εἰς [illegible]

Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτ[illegible] ἀμεσώτερον καὶ πολὺ [illegible] δευτέρᾳ παραντίθεται [illegible] λοτε δὲ καὶ ἀλλοίωσις [illegible] οὐχὶ σκόπιμος παραπο[illegible] ἀντικειμένου, δύναται [illegible] φράσῃ εἰς τὸν πρὸς ὃν

Δὲν εἶναι βεβαίως ἀντικείμενον τῆς παρούσης διατριβῆς ἡ ἀπαρίθμησις τῶν ποικίλων γνώσεων, αἵτινες πρέπει νὰ ἀποτελῶσι τὸ ἰδιόν τοῦ ἰατροδικαστοῦ, ἐν τούτοις πρέπει νὰ σημειωθῇ ἰδιαιτέρως, ὅτι πρέπει νὰ γνωρίζῃ τὰς χειρουργικὰς καὶ φρενολογικὰς παθήσεις, ἁρίστα δὲ πρέπει νὰ ἐπίσταται τὸ κατὰ κανόνα νεκροτομεῖν ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ καὶ τὸ ἀναγνωρίζειν εὐχερῶς τάς τε μακροσκοπικὰς καὶ μικροσκοπικὰς ἀλλοιώσεις τῶν ὀργάνων τοῦ σώματος, ἐπακριβῶς δὲ καὶ λεπτομερῶς νὰ περιγράφῃ αὐτάς, καθ' ἣν σειρὰν ἐνεργεῖ τὴν νεκροψίαν· αἱ ἰατροδικαστικαὶ νεκροψίαι εἶναι οὐτως εἰπεῖν ὁ καθημερινὸς κλῆρος τοῦ ἰατροδικαστοῦ. Καὶ τηροῦνται μὲν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν οἱ αὐτοὶ κανόνες ὡς καὶ ἐπὶ πάσης παθολογικοανατομικῆς νεκροψίας, ἀλλ' ὁ ἰδιάζων σκοπὸς δι' ὃν γίνονται, καὶ ἡ φύσις τοῦ προκειμένου ζητήματος, ἐπιβάλλουν προβλέψεις καὶ παρατηρήσεις ὀλίγον, ἂν οὐχὶ καθόλου, ἐνταῦθα ξεύσας τὸν κυρίως παθολογοανατόμον ὡς π.χ. ἡ ἀκριβὴς ἀναζήτησις καὶ περιγραφὴ τῶν χαρακτήρων τῆς ταυτότητος, ἡ σπουδαιότης τοῦ ἀκριβοῦς προσδιορισμοῦ τῶν πτωματικῶν φαινομένων κτλ. ἡ ἄλλοτε ἰδίαν μέθοδον, ὡς κατὰ τὴν νεκροψίαν νεογνῶν καὶ δηλητηριασθέντων. Ἵνα δ' ἐν ὀλίγοις καταδείξω πόσον δεινὸς παθολογοανατόμος ὀφείλει νὰ εἶναι ὁ ἐν ἰατροδικαστικῷ ἀξιώματι διατελῶν ἰατρός, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἀναφέρω ὅτι ἐν τῇ ἰατρικῇ Σχολῇ τῆς Βιέννης, χηρευούσης ἄλλοτε τῆς ἕδρας τῆς παθολογικῆς ἀνατομίας, μεταξὺ τῶν προταθέντων ὑποψηφίων καθηγητῶν διὰ τὴν πλήρωσιν αὐτῆς ἦτο καὶ ὁ ἐν τῇ αὐτῇ σχολῇ καὶ ἤδη διατελῶν καθηγητὴς τῆς ἰατροδικαστικῆς Hoffman (*).

Περὶ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς ἑτέρας συνθήκης ἤτοι τοῦ κύρους τῆς ἀκριβείας καὶ τῆς γνησιότητος εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

Η. ΦΙΛΙΠΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ἰατρός

(*) Πας' ἡμῖν οἱ ἐπὶ διδακτορικῷ διπλώματι ἐξεταζόμενοι δὲν ἐξετάζονται ποσῶς εἰς τὸ μάθημα τῆς παθολογικῆς ἀνατομίας (!), περὶ δὲ ἀσκήτων εἰς νεκροψίας ἅπαξ καὶ ἰατροδικαστικὰς οὐδὲ κἂν λόγος εἶναι νὰ γίνηται !

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Ἀρχόμεθα τῆς δημοσιεύσεως τῆς νομολογίας τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ 1890, θέλομεν δὲ ἐξακολουθήσει δημοσιεύοντες τοιαύτην ἀναδρομικῶς παρελθόντων ἐτῶν κατὰ συνέχειαν Ἐν τῷ τέλει ἑκάστου ἔτους θέλει δημοσιευθῆναι ἀλφαβητικὸν εὐρετήριον τῆς οὕτω δημοσιευομένης νομολογίας, ἵνα μετὰ παρέλευσιν χρονικοῦ τινος διαστήματος, εἶναι πρόχειρος ἡ εὕρεσις παντὸς ὑπὸ τῶν ἄνω δικαστηρίων λυθέντος ζητήματος.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἀριθ. 1 (1890). Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Δ. Τσιβανόπουλος.

Ὁλομέλεια

Ὁ λόγος ἀναιρέσεως ἐπὶ ἀναρμοδιότητι τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, καθὸ ἐξαιρεθείσης τῆς ὑποθέσεως τῆς ἀρμοδιότητος αὐτῶν καὶ ἀνατεθείσης τῇ διοικητικῇ ἀρχῇ, ὑπάγεται εἰς τὴν ὁλομέλειαν.

Ἀριθ. 2 (1890) Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Δ. Τσιβανόπουλος.

Παραχωρητήρια. - Κυριότης

Κατὰ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ ἀπὸ 27 Σιβρίου 1833 Δ. περὶ συστάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τὰ δοθησόμενα εἰς τοὺς ἀγοραστὰς ἔγγραφα τῆς ἰδιοκτησίας πρέπει νὰ εἶναι ἐπικυρωμένα διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ προέδρου τοῦ Συνεδρίου καὶ ἐφοδιασμένα μὲ τὸν ἀριθμὸν τοῦ κατασττίχου, εἰς τὸ ὁποῖον καταγράφει τὸ Συνέδριον ὅλας τὰς πωλήσεις ἐθνικῶν πραγμάτων καὶ δικαιωμάτων, καθὼς καὶ τὰς δι' αὐτὰς πληρωμάς, ἡ δὲ γενικὴ αὐτὴ διάταξις πάντοτε τηρητέα ἐστὶν ἐφ' ὅσον ρητὸς νόμος ἐπὶ εἰδικῆς περιστάσεως δὲν διαγράφει τὸ ἐναντίον. Ἐκ δὲ τοῦ συνόλου τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ΤΠΣΤ' περὶ τῶν γενομένων ἐμφυτεύσεων ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν καὶ ἰδίως ἐκ τοῦ ἄρθρου 15 αὐτοῦ, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ἅμα λάβῃ τὰ παραχωρητήρια, προσκαλεῖ ἕνα ἕκαστον τῶν δικαιούχων, ἵνα ἐντὸς μηνὸς ὑπογράψῃ τὴν ὁμολογίαν διὰ τὰς ἐτησίας δόσεις, μετὰ δὲ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ὁμολογίας μεταγράφει τὰ παραχωρητήρια, ἐγγράφει ὑποθήκην ἐπὶ τῶν παραχωρηθεισῶν φυτειῶν καὶ παραδίδει τὰ παραχωρητήρια εἰς τοὺς δικαιούχους, ἀφοῦ χαρτοσημανθῶσι καὶ πληρωθῶσιν εἰς τὸ ταμεῖον τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου κτλ., συνάγεται ὅτι καὶ ἐπὶ ἐμφυτεύσεων ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν ὁ νόμος ΤΠΣΤ' ἀπήτησε τὴν ἔκδοσιν παραχωρητηρίων, διότι ἀναγνωρίζονται μὲν ἰδιοκτῆται τῶν φυτειῶν οἱ μέχρι τέλους τοῦ 1870 ἐμφυτεύσαντες ἀμπέλους κτλ. ἐπὶ γαιῶν ἐθνικῶν κατὰ τὸ πρῶτον ἄρθρον, ἀλλ' ἄνευ τῆς τηρήσεως τῶν διατυπώσεων καὶ ἰδίως τοῦ παραχωρητηρίου (περὶ ὧν τὰ κατωτέρω ἄρθρα) δὲν μεταβιβάζεται δικαίωμα κυριότητος εἰς τοὺς ἐμφυτεύσαντας. Οὕτω δὲ δὲν δύνανται νὰ ἀποκρουσθῇ ὑπὲρ τῶν μὴ ἐχόντων παραχωρητήρια ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ΦΣΧ' νόμου τοῦ 1875, καθ' ὃ φυτεῖαι γενόμεναι ἐντὸς περιοχῶν ἐξαιρουμένων τῆς διανομῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ΥΛΑ' νόμου δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τῶν νόμων ΤΠΣΤ' καὶ ΥΠΑ', διότι μὴ ἀποκτηθείσης, ὡς εἴρηται, κυριότητος, δὲν εἶναι δυνατὴ καὶ ἡ προσβολή της διὰ τοῦ νόμου ΦΣΧ'. Ἡ τὰ ἐναντία ἀποφαινομένη ἀπόφασις, προσβοῦσα κυριότητα ἄνευ παραχωρητηρίου, παραβιάζει τὸν νόμον ΤΠΣΤ'.

Ἀριθ. 3 (1890) Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Δ. Τσιβανόπουλος.

Πίναξ. - Ἀνακοπή. - Πλειστηριασμός.

Δὲν δύναται ἐν τῇ διαδικασίᾳ τοῦ πίνακος τῆς κατατάξεως νὰ προσβληθῇ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου τὸ κῦρος τοῦ πλειστηριασμοῦ, διότι κατὰ τὸ ἄρθρον 871 τῆς Πλ. Δ. μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκτελέσεως δὲν εἶναι δεκτὴ ἀνακοπὴ κατ' αὐτῆς, ἀλλὰ διὰ τῆς συνήθους διαδικασίας δύνανται νὰ προσβληθῇ ὁ πλειστηριασμός, ἡ δὲ κατὰ τοῦ πίνακος κατατάξεως ἀνακοπὴ γίνεται μόνον πρὸς διόρθωσιν τῆς κατατάξεως τῶν δανειστῶν, εἰσάγεται δὲ εἰς τὸ ἀκροατήριον καὶ δικάζεται συνοπτικῶς, προσκαλουμένου μόνον τοῦ οὗ προσβάλλεται ἡ κατάταξις ἄρθ. 949, 950 Πλ. Δ., ἐνῷ ἡ περὶ ἀκυρώσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ ἀγωγὴ τοῦ ὀφειλέτου ἀπευθύνεται ἐναντίον τοῦ ὑπερθεματιστοῦ καὶ τοῦ ἐνεργήσαντος τὸν πλειστηριασμὸν δανειστοῦ. Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 535 τῆς Πλ. Δ. δὲν δύνανται νὰ ἐνωθῶσιν ἀγωγαὶ συνοπτικῆς καὶ συνήθους διαδικασίας.

Ἀριθ. 4 (1890) Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Δ Τσιβανοπ.ουλος.

Προσεπίκλησις. - Ἀποδοχή. - Ὑπερημερία. - Ἐπιτόκιον

Διαφεύγει τὸν ἔλεγχον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἡ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς οὐσίας ἐξέτασις τῆς σχέσεως τῆς προσεπικλήσεως πρὸς τὴν κυρίαν δίκην καὶ ἡ ἐκ ταύτης παραδοχὴ συναρείας ἐκείνης πρὸς ταύτην.

— Ἡ ἐπιχείρησις τοῦ διατασσομένου (ἐπὶ τοῦ προκειμένου κατοθίσεως χρημάτων παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ) διὰ τῆς ἀποφάσεως ὑποχρεούσης εἰς τοῦτο, ἀλλὰ μὴ ὁριζούσης ἀνάγκαστικὸν μέτρον πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς πράξεως ταύτης, ἀποτελεῖ ἀποδοχὴν τῆς ἀποφάσεως.

— Κατὰ τὸν νόμον 32 βιβλ. 22 τιτ. 1 Π. τὸ περὶ ὑπερημερίας ζήτημα εἶναι μᾶλλον πραγματικὸν ἢ νομικόν, ἡ ἐπ' αὐτοῦ δὲ ἐκτίμησις τοῦ δικαστηρίου τῆς οὐσίας διαφεύγει τὸν ἔλεγχον τοῦ Ἀρείου Πάγου.

— Δεχομένου τοῦ δικαστοῦ τῆς οὐσίας ὑπερημερίαν τοῦ παρ' ᾧ ἡ κατάσχεσις τρίτου περὶ τὴν πληρωμὴν τῶν τόκων μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐπικυρούσης τελεσιδίκως τὴν κατάσχεσιν ἀποφάσεως καὶ τὴν ἐπιταγήν, ὀρθῶς ἐπιβάλλεται αὐτῷ ἡ πληρωμὴ ἐπιτοκίου.

Ἀριθ. 5 (1890) Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Μ. Διγενης.

Ἀποκατάστασις. - Ἐπουσιώδης ἰσχυρισμός.

Ἡ ἐν τῇ ἐφισίμῳ ἀπορρίψει διάταξις περὶ ἀποκαταστάσεως τῶν πραγμάτων εἰς τὴν πρὸ τῆς ἐκκληθείσης ἀπορρίψεως κατάστασιν εἶναι συνέπεια τῆς ἀποδοχῆς τῆς ἐφέσεως καὶ οὐχὶ ἀνταγωγή, ἵνα μὴ δύνανται νὰ προταθῇ ἐν περὶ νομῆς δίκῃ.

— Τὸ ἐπὶ ἐπουσιωδῶν ἰσχυρισμῶν ἀναιτιολόγητον δὲν συνεπάγεται ἀναίρεσιν.

Ἀριθ. 6 (1890) Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Μ. Διγενης.

Ἐπιστολαί. - Ἀνάκλησις ἀποφάσεως

Ἡ μὴ λῆψις ὑπ' ὄψιν ἐπιστολῶν, ἐπικαλουμένων πρὸς ἀπόδειξιν, παραβιάζει τὰς περὶ ἀποδείξεως οὐσιώδεις ἀρχάς, ὅπερ ἐπάγεται ἀναίρεσιν.

— Δὲν εἶναι ὁριστικὴ ἡ ἀπόφασις ἡ δεχομένη τινὰ ἐντολοδόχον ἀλλὰ μὴ ὑποχρεοῦσα αὐτὸν εἰς λογοδοσίαν, καὶ ἑπομένως δύναται ἀνακληθῆναι.

Ἀριθ. 7 (1890) Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Μ. Διγενης.

Συνέταιρος. - Τόκος

Κατὰ τὸν νόμον 32 § 2 καὶ 1 § 1 Π. (22.1) ὁ συνέταιρος, εἰσπράξας χρήματα διὰ λ'σμὸν τῆς ἑταιρίας, ὀφείλει τόκον ἐπὶ τοῦ εἰσπραχθέντος ποσοῦ, ἂν κατέστη ὑπερήμερος ἢ συνεχρήσατο. Ἄνευ τῆς βεβαιώσεως τῶν στοιχείων τούτων, ὑποχρεώσασα εἰς τόκους ἀπόφασις παραβιάζει τοὺς ἄνω νόμους.

Ἀριθ. 8 (1890) Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Α. Αγαθονικος.

Ἐπιδοτηρίου ἀποδεικτικὴ δύναμις

Ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ὁ πρὸς ὃν ἡ κοινοποίησις διαγράφου μετῆλθε δόλον πρὸς τὸν κλητῆρα, βεβαιώσας ὅτι ὁ προσληφθεὶς κατὰ τὴν τοιχοκόλλησιν μάρτυς ἦτο γείτων αὐτοῦ, δὲν ἀναποδεικνύεται ἐκ τῆς ἐν τῷ ἐπιδοτηρίῳ βεβαιώσεως τοῦ κλητῆρος ὅτι δὲν εὗρε τὸν πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις ἐν τῇ οἰκίᾳ του, ἵνα ἡ ἀναγκαία ἡ ἐπὶ πλαστογραφίᾳ προσβολὴ τοῦ ἐπιδοτηρίου κατὰ τοῦτο. Ἡ μὴ διάταξις ἀποδείξεως ἐπὶ τοιούτου ἰσχυρισμοῦ [illegible] ὅρκου καθίστησιν ἀνα[illegible]

Ἀριθ. 10 (1890) Τμ. [illegible] παγίτης κ. Κ. Σημαντηρ[illegible]

Λογοδοσία. - [illegible]

Ἡ προθεσμία τοῦ ἄ[illegible] 698 Πλ. Δ.

πρὸς ἀπολογίαν τοῦ δεξιλόγου δὲν εἶναι ἀνατρεπτική, δυναμένου ποιῆσαι τοῦτο καὶ ἐπ' ἀκροατηρίου ἀρθ. 544 Πλ. Δ.

'Αριθ. 11 (1890) Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Κ. Σημαντήρας.

'Απόφασις διορίζουσα διαιτητάς.

Πᾶσα ὁριστικὴ καὶ τελεσίδικος ἀπόφασις, κατὰ συνέπειαν καὶ ἡ διαιτητὰς διορίζουσα, ὑπόκειται εἰς ἀνάίρεσιν.

'Αριθ. 12 (1890) Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Χ. Κοκορης.

Δημόσιον. - ἐπίδοσις

Κατὰ τὸ ἄρθον 2 τοῦ νόμου ΥΛΖ' τῆς 29 'Απριλίου 1880 μόνον αἱ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τὸν νόμον 24 Μαΐου 1867 γενόμεναι κοινοποιήσεις οἱουδήποτε δικογράφου ἐπὶ δικῶν τοῦ δημοσίου ἢ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου εἰσὶν ἔγκυροι, καὶ ἂν αὗται ἀφαρῶσιν ἀνακοπὰς κατὰ δηλώσεων ταμιῶν. Ἡ τὰ ἐναντία δεχθεῖσα ἀπόφασις εἶναι ἀναιρετέα.

'Αριθ. 14 (1890) Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Α. Γκιων.

Αἰγιαλός. - αὐτοψία

Τὴν ἰδιότητα τοῦ αἰγιαλοῦ, ἥτοι τοῦ μέρους τοῦ βρεχομένου ἀπὸ τὰς μεγίστας πλὴν συνήθεις ἀναβάσεις τῶν ὑδάτων, δὲν δύναται ἀποδεῖξαι ἁπλῇ τοῦ δικαστοῦ αὐτοψία, διότι ἡ στιγμιαία αὐτοῦ ἀντίληψις δὲν δύναται νὰ περιλάβῃ τὰς ἐκάστοτε διαφόρους τῶν ὑδάτων ἀναβάσεις. 'Αμφισβητουμένης λοιπὸν ταύτης, πρέπει νὰ διατάσσηται ἀπόδειξις, ἄλλως ἡ ἀπόφασις ἀναιρετέα.

'Αριθ. 15 (1890) Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀεροπαγίτης κ. Α. Γκιων.

'Εφεσις. - μὴ διάδικος

Κατὰ τὸ ἄρθρον 740 Πλ. Δ. οἱ ἔχοντες νόμιμον συμφέρον, καὶ τοι μὴ ὄντες διάδικοι ἐν τῇ πρωτοκλήτῳ δίκῃ, δικαιοῦνται νὰ ἐκκαλέσωσι τὴν ἀπόφασιν, ἄρα καὶ ὁ ἀγοραστὴς τοῦ ἐπιδίκου καὶ ἄνευ εἰδικῆς ἐχωρήσεως. Ἡ ἀπόρριψις τοιαύτης ἐφέσεως παραβιάζει τὸ ἄρθρον τοῦτο.

ΠΟΙΝΙΚΗ

'Αριθ. 1 (1890). Τμ. Β'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Α. Μανδραπηλλας.

Πρότασις Εἰσαγγελέως. - στοιχεῖα ἀδικήματος-ἐξύβρισις

Ἡ ἐν τῇ προτάσει τοῦ Εἰσαγγελέως ἔλλειψις ἑνὸς στοιχείου τοῦ ἀποδιδομένου ἀδικήματος (ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἐπὶ ἐξυβρίσεως ἡ ἀναφορὰ μόνον τοῦ στοιχείου τῆς ἐλαττώσεως τῆς ὑπολήψεως καὶ οὐχὶ τῆς προσβολῆς τῆς τιμῆς), δὲν ἔχει ἐπιρροὴν, ἂν ἐν τῷ αἰτητικῷ τῆς προτάσεως, ὅπερ εἶναι τὸ συμπέρασμα αὐτῆς, καὶ τῷ διατακτικῷ τοῦ παραδεχομένου αὐτὴν βουλεύματος περιέχεται καὶ ὁ ὅρος οὗτος τοῦ νόμου, ἡ προσβολὴ τῆς τιμῆς. Διὰ τῆς παραδοχῆς δέ, ἐν τῇ δεδομένῃ περιπτώσει τῆς ἐξυβρίσεως, ὅτι ὁ κατηγορούμενος οὐ μόνον προσέβαλε τὴν τιμὴν τοῦ παθόντος, (ὅπερ μόνον, δὲν ὁρίζει ὅτι ἡ προσβολὴ ἐγένετο καθ' ἕνα τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένων τρόπων), ἀλλὰ καὶ ἐξύβρισεν, ὅπερ ἐστὶν ἐλοιδόρησεν, ὑπάρχει ὁ προσδιορισμὸς τοῦ τρόπου.

'Αριθ. 2 (1890). Τμ. Β'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Α. Μανδραπηλιας.

'Αναρμοδιότης. - ἀναίρεσις

Κατὰ τὰ ἄρθρα 360 καὶ 407 Πν.Δ. ἡ ἀναρμοδιότης ἀναφέρεται ὡς λόγος ἀναιρέσεως τῶν ἀποράσεων τῶν πταισματοδικῶν καὶ πλημμελειοδικῶν, ἥτοι ὅταν τὰ δικαστήρια ταῦτα, ἐπιληφθέντα ἀναρμοδίως, κατεδίκασαν. Οὔτε ἐν τοῖς ἄρθ. τούτοις, οὔτε ἐν τῷ ἄρθ. 488 (ἀποφ. τῶν κακουργιοδικῶν) ἀναγράφεται λόγος ἀναιρέσεως ἡ ἀρμοδιότης τῶν δικαστηρίων τούτων, ἐὰν τουτέστιν ἁρμόδια ὄντα ἐκηρύχθησαν ἀναρμόδια. Διότι αἱ ἀποράσεις αὗται, μὴ ἐπιβάλλουσαι ποινὴν δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀναίρεσιν, τοῦ ἄρθρου 479 Πν. Δ. ἐπιτρέποντος ταύτην κατ' ἀποράσεων ποινῶν ἀνεκκλήτων καὶ τελεσιδίκων. Ὅτι ἡ λέξις ποινὴ σημαίνει καταδικαστικὴ, ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τοῦ ἑπομένου ἄρθρου πραγματευομένου κατ' ἀντίθεσιν περὶ ἀθωωτικῶν ἀποράσεων, ὡς μὴ προνουμένων ὑπὸ τοῦ προηγουμένου, καὶ ἐκ τοῦ ἄρθ. 85, κατὰ τὸ ὁποῖον εἰς πᾶσαν ποινικὴν ἀπόφασιν ἀπορασίζονται καὶ αἱ ἰδιωτικαὶ ἀπαιτήσεις, δι' ἃς κατὰ τὰ ἄρθρα 397 καὶ 449 Πν. Δ. μόνον ἐὰν κηρυχθῇ ἔνοχος ὁ κατηγορούμενος εἰσὶν ἁρμόδια τὰ ποινικὰ δικαστήρια.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

'Αριθ. 3 (1890). — Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Α. Χωματιανος

'Ανήλικος.-κληρονομία.-πραγματογνωμοσύνη

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 73 τοῦ περὶ 'Επιτροπείας νόμου ἐφαρμόζεται μόνον ἐπὶ κληρονομιῶν, αἵτινες δὲν ἀποκτῶνται αὐτοδικαίως ὑπὸ τοῦ ἐπιτροπευομένου, οὐχὶ δὲ ἐπὶ τῆς κληρονομίας ἐκείνων, ὧν εἶναι ἀναγκαῖος κληρονόμος ὁ ἀνήλικος.

— Ἡ μὴ γνωμοδότησις τῶν πραγματογνωμόνων ἐφ' ὅλων τῶν ἀνατεθέντων αὐτῇ θεμάτων, οὐχὶ ἄκυρον, ἀλλὰ συμπληρωτέαν ἀπεργάζεται τὴν πραγματογνωμοσύνην, καθ' ὅσον τοῦτο ἤθελε κριθῇ ἀναγκαῖον ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

'Αριθ. 10 (1890). — Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Ι. Τσατσος

'Εφεσις προδικαστικῶν

Δυνάμει τῶν ἄρθρων 181,515 καὶ 749 Πλ.Δ. δὲν ἐπιτρέπεται ἔφεσις κατὰ τῶν προδικαστικῶν ἀποράσεων εἰμὴ μόνον διὰ τὸ βάρος, θέμα καὶ μέσα τῆς ἀποδείξεως.

'Αριθ. 14 (1890). — Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Α. Λυμπερακης

'Επιταγὴ Τραπέζης. - ἀριθ. 938 Πλ. Δ.

Ἡ ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν ὑποθηκῶν ἐγγραφὴ τῆς ἐπιταγῆς τῆς Τραπέζης ἰσοδυναμεῖ κατασχέσει, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἄκυρος πᾶσα μεταβίβασις τοῦ ἀκινήτου.

— Ἡ προθεσμία τῶν 8 ἡμερῶν τοῦ ἄρθρου 938 Πλ. Δ. πρὸς ὑποβολὴν τῶν ἀντιρρήσεων, ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς πρὸς προσαγωγὴν τῶν τίτλων προθεσμίας, οὐχὶ δὲ ἀπὸ τῆς προσαγωγῆς ἑκάστου δανειστοῦ.

'Αριθ. 17 (1890). — Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Π. Σπιθακης

Προίκισις προικῴου. - ἔγκρισις

Κατὰ τὸν Ν. 75 § 5 (31) ἡ γυνὴ (συνεπῶς καὶ οἱ κληρονόμοι της), ἐγκρίνασα, μετὰ τὴν λύσιν τοῦ γάμου, τὴν παρὰ τὸν νόμον γενομένην ἀπαλλοτρίωσιν προικῴου, ἀποδύεται διὰ τῆς ἐνστάσεως τοῦ δόλου, ζητοῦσα εἶτα νὰ ἀναλάβῃ τὸ αὐτὸ ἀπαλλοτριωθὲν Mayer τομ. 3 § 311 σελ. 4, Καλ. τομ. 4 § 9 σελ. 2. Τοῦτο δὲ ἱδρυοῦται καὶ ἐκ τοῦ νόμου 17 (23.5), καθ' ὃν τὴν παρὰ τὸν νόμον ἀπαλλοτρίωσιν προικῴου καθιστᾷ ἔγκυρον μεταγενέστερον περιστατικὸν ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένων.

— Τοῦ Νόμου 20 (24.3) ἐπιτρέποντος τὴν συνεστῶτος τοῦ γάμου ἐπιστροφὴν τῆς προικὸς εἰς τὴν γυναῖκα ἐπὶ τῷ προνοήσασθαι παίδων ἐξ ἑτέρου γάμου, διὰ τὸν λόγον ὅτι καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ὑπάρχει δικαία καὶ ἔντιμος αἰτία, ἀνεξαρτήτως εὐπορίας ἢ ἀπορίας τοῦ πατρός, πολὺ μᾶλλον ἐπιτρέπεται τοιαύτη ἐπιστροφὴ ἐπὶ τῷ προνοήσασθαι κοινῆς θυγατρός. Περιπλέον κατὰ τὸν νόμον 24 (23.4) ἡ συμφωνία μεταξὺ τῶν συζύγων συνεστῶτος τοῦ γάμου περὶ παρακρατήσεως τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῆς προικὸς χάριν ἑνὸς ἢ πλειόνων τέκνων εἶναι ἰσχυρά. Τοιαύτη δὲ συμφωνία προκύπτει ἐκ τῆς ὁμαφώνου μεταξὺ τῶν δύω συζύγων προικίσεως θυγατρός των διὰ προικῴου.

'Αριθ. 19 (1890). — Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Π. Σπιθακης

Διαγραφὴ μεταγραφῆς

Οὐδεμία τοῦ νόμου διάταξις παρέχει τῷ δικαστηρίῳ τὴν ἐξουσίαν τοῦ διατάσσειν τὴν διαγραφὴν τῶν μεταγραφῶν, ἀλλὰ μόνον τοῦ κηρύσσειν ἀκύρους, διαλελυμένας καὶ διεγνωσμένας τὰς μεταγεγραμμένας πράξεις ἕνεκα νομίμου λόγου, τούτου δὲ γίνεται μνεία ἐν τῷ σχετικῷ μέρει τοῦ βιβλίου (ἄρθ. 3 νόμου Μεταγραφῆς).

ΓΑΛΛΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

Πολιτικὴ ἀγωγὴ-ἐγχώρησις-δικαίωμα ἀπ' εὐθείας κλήσεως

Τὸ 11ον τμῆμα τοῦ Πλημμελειοδικείου τοῦ Σηκουάνα δι' ἀποράσεώς του ἐδέχθη ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς ἀπ' εὐθείας κλήσεως ἐνώπιον τῶν ποινικῶν δικαστηρίων, ἀνῆκον εἰς τὸν παθόντα, δὲν δύναται νὰ ἐκχωρηθῇ εἰς τρίτον, τῆς σιωπῆς τῶν σχετικῶν ἄρθρων τῆς ποιν. δικονομίας μὴ δυναμένης ν' ἀναπληρωθῇ διὰ προσθήκης δικαιώματος ἀντικειμένου εἰς τὴν φύσιν αὐτὴν τῆς δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως καταδιώξεως τοῦ ἐγκλήματος. Τῆς ἀγωγῆς τοῦ παθόντος σκοπούσης νὰ θέσῃ εἰς κίνησιν τὴν εἰσαγγελικὴν ἀρχὴν ἐπὶ τῷ τέλει ποινικῆς ἱκανοποιήσεως, εἰς ἣν δικαιοῦται, τοιοῦτο δικαίωμα δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀντικείμενον ἐμπορίας, ἀντικειμένης εἰς αὐτὴν τὴν βάσιν τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης.

'Επὶ τέλους πρὸς ἐκτίμησιν τῶν περιστάσεων τοῦ ἐγκλήματος, τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐνοχῆς τοῦ κατηγορουμένου, καὶ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως ἀναγκαία ἡ παρουσία τοῦ παθόντος καὶ ἡ ἀκριβὴς γνῶσις τῶν προσωπικῶν σχέσεων αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐγκληματίαν.

Ἡ ὀρθότης τῆς ἀποράσεως ταύτης ἡμφισβητήθη. Τοῦ νόμου ἐπιτρέποντος κατ' ἀρχὴν τὴν πώλησιν παντὸς πράγματος ὄντος ἐν τῷ ἐμπορίῳ καὶ ἀνήκοντος τινὶ, μόνον ῥητῶς ἠδύνατο νὰ ἀποκλεισθῇ ἡ ἐκχώρησις ἀγωγῆς ἐπὶ πολιτικῇ ἀποζημιώσει ἐξ ἀδικήμα ος, ἥτις δύναται νὰ ἀποτιμηθῇ εἰς χρήματα. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ δικαίωμα τοῦ [illegible] δημοσίαν ἀγωγήν, τ[illegible] τοῦ κυρίου δικαιώμα[illegible] κολουθεῖ ἐν τῇ ἐκχωρ[illegible] κειται τοῦτο εἰς τὴν [illegible] οὐδὲ τὴν δημοσίαν τά[illegible] τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχ[illegible] των, τόσον ὡς πρ[illegible]

ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὸν ὁρισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως, οὐδὲ προσβάλλεται κατά τι ἡ ἀξιοπρέπεια αὐτῆς, ἐὰν ἡ ὑπόθεσις εἰσάγεται εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον διὰ κλήσεως τοῦ παθόντος ἢ τοῦ εἰς ὃν αὕτη ἐξεχωρήθη. Τί ἐνδιαφέρει ἄλλως τὸν ἔνοχον τῆς ἐγκληματικῆς πράξεως, ὅστις διὰ τῆς παραδοχῆς τῆς ἀνωτέρω θεωρίας ἤθελε διαφύγει τὴν πολιτικὴν καταδίωξιν, ἂν παρίσταται ἐνώπιον τοῦ παθόντος ἢ τοῦ δικαιοδόχου αὐτοῦ, ἢ κατὰ τί ἤθελε οὗτος ζημιωθῇ ἐὰν ὁ παθὼν δὲν εἶναι πλέον διάδικος ἐν τῇ δίκῃ; Ἡ μὴ παρουσία τοῦ παθόντος ἐν τῇ δίκῃ δὲν εἶναι σπουδαῖον ἐπιχείρημα, ἀφ' οὗ δύναται πάντοτε νὰ κληθῇ ὡς μάρτυς.

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ ΝΟΜΟΜΑΘΩΝ

Εὐπορία πατρὸς ἐπιγενομένη. - Προίξ.

Πατὴρ ἄπορος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ γάμου τῆς κόρης, ὑποχρεοῦται εἶτα, γενόμενος εὔπορος, εἰς συμπλήρωσιν ἢ εἰς αὔξησιν μικρᾶς προικὸς, παρασχεθείσης τῇ κόρῃ παρὰ συγγενοῦς (dos adventitia). Διότι κατὰ τὸν νόμον ὁ πατὴρ, ἐὰν εἶναι εὔπορος, ὀφείλει νὰ δώσῃ εἰς τὴν θυγατέρα αὐτοῦ προῖκα ἀνάλογον τῆς περιουσίας ἑαυτοῦ, τῆς κοινωνικῆς του τάξεως καὶ τοῦ συζύγου, ἂν ἡ κόρη μὴ ἔχῃ ἰδίαν περιουσίαν Π. (23. 2) 19 Κ. (5. 11) 7. Ἄρα ἂν ὁ πατὴρ μὴ εἶναι εὔπορος κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνάψεως τοῦ γάμου, οὐδεμίαν ἔχει ὑποχρέωσιν ἐπὶ προικοδοσίᾳ, ἀλλ' ἀφοῦ μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου, ὁ πατὴρ κατέστη εὔπορος (κληρονομήσας τὸν προικοδότην ἐξωτικὸν συγγενῆ ἢ ὁπωσδήποτε ἄλλως), ἡ πρὸς προικοδοσίαν ὑποχρέωσις ὑφίσταται, οὐδὲν δὲ σημαίνει ὅτι πρὶν ἐπέλθῃ ἡ εὐπορία τοῦ πατρὸς ἐτελέσθη ὁ γάμος τῆς θυγατρὸς, διότι ὁ σκοπὸς τῆς προικοδοσίας, ἣν ἐπιβάλλει ὁ νόμος τῷ πατρὶ, δὲν εἶναι μόνη ἡ ἀποκατάστασις ἐν γάμῳ, ἀλλὰ καὶ ἡ δόσις περιουσίας πρὸς ἀνακούφισιν τῶν βαρῶν τοῦ γάμου, ἅτινα ὑφίστανται τούτου συνεστῶτος (Πρβλ. Glück XXV σελ. 77-78 Thibaut I § 443 Πρβλ. Dernburg III § 15 σελ. 26 «ἡ γυνὴ ἔχει *πρὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου καὶ μετ' αὐτὸν* δικαίωμα ἐπὶ προικοδοσίᾳ»). Ἐννοεῖται ὅτι ἀφοῦ ἡ κόρη ἔλαβεν ὁπωσδήποτε προῖκα παρὰ τοῦ ἐξωτικοῦ συγγενοῦς της, ὁ πατὴρ καταστὰς εὔπορος, ὀφείλει αὐτῇ καὶ τῷ συζύγῳ συμπλήρωσιν τῆς προικὸς κατὰ τὴν ἑαυτοῦ περιουσίαν καὶ τὴν κοινωνικὴν τάξιν τῶν συζύγων· διότι δι' ὃν λόγον ἐν τῷ θέματι τῆς εὐπορίας τοῦ πατρὸς, ἡ κόρη, ἡ ἔχουσα μικρὰν περιουσίαν, ἢ λαμβάνουσα παρ' ἐξωτικοῦ μικρὰν προῖκα, ἀπαιτεῖ παρὰ τοῦ πατρὸς συμπλήρωσιν τῆς προικὸς μέχρι τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἁρμόζοντος ποσοῦ Πρβλ. Mandry I σελ. 240, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἰσχύει τοῦτο ἐν τῷ ἡμετέρῳ θέματι, ὅτε ὁ πατὴρ ἀπέβη εὔπορος μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου. Τὸ ποσὸν τῆς προικὸς κανονισθήσεται κατὰ τὴν περιουσίαν τοῦ πατρὸς, ἂν δὲ οὗτος τὰς ἄλλας αὐτοῦ θυγατέρας, ὑπερμέτρως τὰς ἐπροίκισε, τοῦτο δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἀπὸ τοῦδε, μὴ δυναμένου νὰ γείνῃ λόγος ἐνόσῳ ζῇ, περὶ ἀστόργου προικός (dos inoficiosa). Ἡ σύστασις τῆς προικὸς γενήσεται πρὸς τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ τὸ δικαίωμα προσήκει τῇ γυναικί. Dernburg III § 15 σελ. 26.

Ἐπίτροπος ἀπηγορευμένου. - Ἐξόφλησις.

Δύναται ὁ ἐπίτροπος ἀπηγορευμένου νὰ δέχηται, ἄνευ ἀδείας τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου ἢ ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου ἢ τῆς συμπράξεως οἵασδήποτε ἄλλης ἀρχῆς τὸ κεφάλαιον εἴτε εἰς χρήματα εἴτε εἰς χρεώγραφα, ὀφειλόμενον εἰς τὸν ἀπηγορευμένον καὶ νὰ δώσῃ ἔγκυρον ἐξόφλησιν. Διότι κατὰ τὸ ἄρθρον 130 τοῦ νόμου τοῦ 1861 ἐφαρμόζονται εἰς τὸν ἐπίτροπον ἀπηγορευμένου τὰ καὶ ἐπὶ ἐπιτρόπου ἀνηλίκου νόμιμα. Ἀναμφισβητήτως δὲ καὶ κατὰ τὸν γαλλικὸν νόμον καὶ κατὰ τὸν ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ συνταχθέντα ἑλληνικὸν, καίτοι δὲν ἀναφέρεται εἰδικῶς ἡ ἐξουσία τοῦ ἐπιτρόπου ἀνηλίκου τοῦ νὰ εἰσπράττῃ τὰ εἰς τὸν ἀνήλικον ὀφειλόμενα, ἡ ἀποδοχὴ πληρωμῆς καὶ ἡ ἐκ τούτου ἐξόφλησις εἶναι πρᾶξις διαχειρίσεως, περιλαμβανομένη εἰς τὴν γενικὴν ἐντολὴν τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ νόμου ἀντιστοίχου πρὸς τὸ 459 τοῦ γαλλικοῦ νόμου, πρὸς τὴν ὁποίαν ὁ ἐπίτροπος ἔχει ἐξουσίαν ἄνευ τῆς συμπράξεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου ἢ ἄλλης ἀρχῆς ἢ προσώπου, ὡς περὶ τούτου οὐδέποτε ἠγέρθη ἀμφιβολία εἴτε ἐν Ἑλλάδι εἴτε ἐν Γαλλίᾳ (Πρβλ. Demolombe τομ. VII ἄρθ. 661 Aubry et Rau τομ. I § 113 σημ. 55).

Δημόσιον. - Ἀχρεώστητον.

Κατὰ τὸν νόμον Π' (39.4) 16 § 14 ἡ παρὰ τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν εἴσπραξιν δημοσίων φόρων ἢ τελῶν, εἴσπραξις αὐτῶν *ὑπὲρ τὸ νόμιμον μέτρον* ἀποτελεῖ ἀσύγγνωστον πταῖσμα διὰ τὴν ἄγνοιαν τοῦ νόμου. Ἕνεκα τούτου εὐθύνεται τὸ Δημόσιον κατὰ τὰς ἀρχὰς περὶ προστήσεως καὶ διότι τὸ προϊὸν τοῦ πταίσματος εἰσῆλθεν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον. Ἄρα ἀνεξαρτήτως πάσης πλάνης δύναται ἐπιτευχθῆναι ἡ ἀνάληψις τοῦ ὑπὲρ τὸν νόμον καταβληθέντος.

Π. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ
Ι. ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ

ΤΟΙΣ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΙΣ

Συμβόλαια ἐξωνήσεως

Ἀμφιβολία ἠγέρθη μεταξὺ τῶν συμβολαιογράφων ἐπὶ ποίου χαρτοσήμου πρέπει νὰ συντάσσωνται τὰ συμβόλαια, πληρουμένου τοῦ ὅρου τῆς ἐξωνήσεως. Τινὲς ἐξήρτησαν τὴν λύσιν αὐτοῦ ἐκ τοῦ γεγονότος, ἐὰν ἡ ἐξώνησις γίνεται ἐντὸς ἢ οὗ τοῦ πρὸς ταύτην συμπεφωνημένου χρόνου, ἐπιβάλοντες ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει πάγιον χαρτόσημον, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ἀναλογικὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας. Ἡ λύσις προφανῶς εἶναι ἐσφαλμένη, διότι κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις, πληρουμένης τῆς ἐξωνήσεως, γίνεται νέα συναλλαγὴ μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν μεταξύ των ἐν τῇ πρώτῃ ἀγοραπωλησίᾳ συμφωνηθέντων. Διότι δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ ὅτι ἡ ἔννοια τοῦ συμφώνου τῆς ἐξωνήσεως εἶναι ἡ ὑποχρέωσις τοῦ ἀγοραστοῦ νὰ συνομολογήσῃ μετὰ τοῦ πωλητοῦ *νέαν σύμβασιν μεταπωλήσεως* τοῦ πράγματος, ἥτις βεβαίως πρέπει νὰ φορολογηθῇ.

Διαφέρει ἡ περίστασις, καθ' ἣν τὸ σύμφωνον τῆς ἐξωνήσεως συνομολογεῖται ὡς διαλυτικὴ αἵρεσις, οἷον θέλει θεωρεῖσθαι ἀναγόραστος ὁ ἀγρὸς, διότι τότε καὶ ἐν τῇ συμφωνηθείσῃ προθεσμίᾳ καὶ ἐν τῇ κατὰ συμφωνίαν παρατάσει αὐτῆς ἐὰν γίνηται ἡ καταβολὴ, δὲν πρόκειται νέα σύμβασις μεταπωλήσεως, ἀλλ' ἁπλῶς βεβαίωσις τῆς ἐξόδου τῆς αἱρέσεως, ὅτε οὐδεὶς λόγος δύναται νὰ γείνῃ περὶ φορολογίας.

Ἁπλούστερον: ἐὰν εἶναι ἀνάγκη νέας συμβάσεως, αὕτη φορολογηθήσεται ἀναλογικῶς. Ἐὰν οὐχὶ, ἀλλὰ μόνον βεβαίωσις τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ τιμήματος, τότε πρόκειται περὶ ἁπλῆς πράξεως γινομένης ὑπ' αὐτὸ τὸ ἀρχικὸν συμβόλαιον.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ Θανατικὴ ποινὴ

Ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Γερουσίας ἐψηφίσθη νομοσχέδιον τεῖνον νὰ περιορίσῃ τὴν δημοσιότητα τῆς ἐκτελέσεως τῆς θανατ. ποινῆς ἐν Γαλλίᾳ. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ὅπως γίνῃ νόμος δέον νὰ ψηφισθῇ καὶ ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἥτις ἐξέλεξεν ἐπιτροπὴν ἐκ βουλευτῶν, ὅπως ἐξετάσῃ αὐτὸ καὶ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν δέουσαν ἔκθεσιν. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, συνελθοῦσα περὶ τὰ τέλη Δ)βρίου π. ἔτους, ἀπεφάνθη διὰ ψήφων 7 κατὰ 4 κατὰ τοῦ νομοσχεδίου. Ἀπομένει ἤδη νὰ ἴδωμεν τί θέλει πράξει ἡ Βουλὴ, ἥτις δὲν ἐπελήφθη εἰσέτι τῆς συζητήσεως αὐτοῦ.

Ἡ προφυλάκισις

Ἡ Γαλλικὴ Βουλὴ ἐδέχθη πρὸ καιροῦ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Λερουὰ, τείνουσαν εἰς τὸν καταλογισμὸν τοῦ χρόνου τῆς προφυλακίσεως ἐν ταῖς ἐπιβαλλομέναις ποιναῖς. Ἡ πρότασις αὕτη, παραπεμφθεῖσα ὑπὸ τῆς Βουλῆς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις εἶναι ἐπιφορτισμένη τὴν μελέτην τοῦ νομοσχεδίου τῆς νέας ποινικῆς δικονομίας, ὑπεβλήθη καὶ εἰς τὴν Γαλλικὴν Γερουσίαν, ἥτις τὴν ἀπεδέχθη εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν ἄνευ συζητήσεως τὴν 3 παρελθόντος μηνὸς Δεκεμβρίου. Ἡ Γερουσία ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς δευτέραν συζήτησιν αὐτῆς.

Ταχεῖα δικαιοσύνη

Ἐν Γενεύῃ καὶ ἄλλαις τισι πόλεσι τῆς Ἑλβετίας ὑφίσταται σύστημα ταχείας τιμωρίας τῶν μικρῶν πταισμάτων λίαν πρακτικόν. Ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος βλέπει π. χ. ἀμαξηλάτην τινὰ μὴ ἔχοντα ἀνημμένους τοὺς φανούς του παρὰ τὴν ἀστυνομικὴν διάταξιν, ἢ οἰνοπώλην ὅστις δὲν ἔχει κλείσει τὸ οἰνοπωλεῖον του κατὰ τὴν ὡρισμένην ὥραν, ἢ τινὰ ῥίπτοντα ἀντικείμενα ἐκ παραθύρου, ἀντὶ νὰ τὸν εἰσαγάγῃ εἰς δίκην ἐνώπιον τοῦ Πταισματοδικείου, τῷ ἐγχειρίζει ἁπλῶς εἰδοποίησιν ἐνδεικτικὴν τοῦ πταίσματος, ὅπερ διέπραξε μὲ τὴν ἑξῆς σημείωσιν: «Ἐὰν ἀναγνωρίζητε ὅτι διεπράξατε τὸ ἀνωτέρω πταῖσμα, θέλετε πληρώσει εἰς τὸ ἀστυνομικὸν γραφεῖον πρόστιμον 5 φράγκων. Ἄλλως ἐὰν ἀρνεῖσθε τὸ γεγονὸς, θέλετε ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Πταισματοδικείου». Ἐννενήκοντα ἐννέα τοῖς 100 πληρόνουσι τὸ πρόστιμον λίαν εὐχαρίστως, ἵνα ἀποφύγωσι τὴν ἐνόχλησιν τοῦ νὰ παρασταθῶσι κατηγορούμενοι καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν ἀπώλειαν τοῦ χρόνου.

Βραβεῖον πολυτεκνίας

Διὰ νόμου τῆς 17 Ἰουλίου 1889 τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἐνεκαινίσθη εἶδος ἀπαλλαγῆς τῆς φορολογίας ὑπὲρ τῶν οἰκογενειαρχῶν πολυμελῶν οἰκογενειῶν. Κατὰ τὸ ἄρθρον 3: «οἱ πατὴρ καὶ μήτηρ 7 τέκνων ζώντων ἢ ἀνεγνωρισμένων, δὲν θέλουσιν ἐγγράφεσθαι εἰς τοὺς καταλόγους τῆς τε προσωπικῆς καὶ τῆς κινητῆς φορολογίας». Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τούτου ἐγένοντο παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων αἱ ἀπαιτούμεναι δηλώσεις παρὰ ταῖς ἁρμοδίαις ἀρχαῖς. Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν ἔχει ὡς ἑξῆς δι' ὅλην τὴν Γαλλίαν. Οἰκογένειαι: ἄνευ τέκνων 2,000,000, μεθ' ἑνὸς μόνον τέκνου 2.500,000, μετὰ δύο τέκνων 2 ἐκ. 300,000, μετὰ τριῶν τέκνων 1,500,000, μετὰ τεσσάρων τέκνων 1,000,000, μετὰ πέντε τέκνων 550, χιλ. μετὰ ἓξ τέκνων 330,000, μετὰ ἑπτὰ τέκνων καὶ πλέον 200,000.

Τὸ δικαστήριον τῆς Κουρτελαὶ (Βέρνη) δι' ἀποφάσεώς του ἀπηγόρευσε λόγῳ ποινῆς νὰ συχνάζωσιν εἰς τὰ οἰνοπωλεῖα εἰς δέκα κατοίκους τοῦ Ἀγ. Ἰμιὲ, οἵτινες δὲν εἶχον πληρώσει τοὺς φόρους των.

— Τὸ 8ον τμῆμα τοῦ Πλημμελειοδικείου τῶν Παρισίων κατεδίκασε τελευταῖον εἰς τριήμερον φυλάκισιν ἐπὶ παρανόμῳ ἐξασκήσει τοῦ ἰατρικοῦ ἐπαγγέλματος, ἐμπειρικόν τινα ἐπαγγελλόμενον διὰ μαγειῶν κτλ. τὴν θεραπείαν ἀνιάτων νόσων. Ὅπως ἀποφύγῃ οὗτος τὴν δικαστικὴν καταδίωξιν, ἐδέχετο τοὺς ἀσθενεῖς του παρουσίᾳ ἰατροῦ διδάκτορος ὑπογράφοντος τὰς συνταγάς. Τὸ δικαστήρι[illegible] ληψις τοῦ ἐπιστήμονος ἰατ[illegible] σκοπὸν εἶχε τὴν καταδολίευσιν τοῦ νόμου, κα[illegible] οὗτος ἐμπαιρίζετο πρὸ τοῦ ἐμπειρικοῦ, ὅστις [illegible] τὴν θεραπείαν τῶν προσερχομέ[illegible] αὐτῷ ἀσθενῶν.

— Κατηγορούμενός τις [illegible] ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου τοῦ Συκο[illegible] τὸ Δικαστήριον ὡς ἑξῆς: «Εἰσ[illegible] ἐν τουφέκι θὰ σᾶς διόρθωνα [illegible] τῷ ἐστοίχισε δύο ἐτῶν φυλ[illegible]

1 L. JACOLLIOT

ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Μυστηριώδης δολοφονία

Ἦτον ὥρα μία μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ὅτε ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας τῶν Παρισίων κ. Βερζὲν ἐπέστρεψεν μετὰ τῆς συζύγου καὶ θυγατρός του εἰς τὸ μέγαρον τῆς διευθύνσεως ἀπὸ τὸ θέατρον τοῦ Μελοδράματος, ἐν ᾧ εἶχε δοθῇ ἐπίσημος παράστασις. Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Διευθυντὴς ἡτοιμάζετο ὅπως ὁδηγήσῃ εἰς τὰ ἰδιαίτερα αὐτοῦ δωμάτια τὰς κυρίας, ἀνεκόπη ὑπὸ τοῦ ἰδιαιτέρου αὐτοῦ γραμματέως, ἀφιχθέντος διὰ τῆς ἀστυνομικῆς ἁμάξης. Ἐφαίνετο δ' οὗτος τόσον συγκεκινημένος, ὥστε ὁ κ. Βερζὲν, ἐκπλαγεὶς διὰ τὴν ἀλλοίωσιν τῶν χαρακτηριστικῶν αὐτοῦ, ἔσπευσε νὰ πλησιάσῃ αὐτὸν καὶ.

— Σερβὰν, φίλε μου, εἶπε, τί τρέχει;

— Κἄτι τι φοβερὸν, κύριε Διεύθυντὰ, ἀπήντησεν ὁ νέος. Ὁ Ἰάκωβος Φρολὲ διευθυντὴς τῆς μυστικῆς Ἀστυνομίας ἐδολοφονήθη πρὸ μικροῦ ἐν τῷ γραφείῳ του. Ὁ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος ὅστις ἔδωκε τὴν περὶ τούτου εἴδησιν, ἔσπευσε πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ ἰατροῦ τῆς ὑπηρεσίας· μόλις ἔσχον τὸν καιρὸν νὰ δώσω διαταγὴν νὰ μὴ ἐξέλθῃ κανεὶς καὶ νὰ δράμω πρὸς συνάντησίν σας.

— Καὶ ὁ δολοφόνος;

— Ἡ περιπολία, ἥτις παρεσκευάζετο διὰ τὴν νυκτερινὴν ὑπηρεσίαν, ἐρευνᾷ τὴν στιγμὴν ταύτην πάσας τὰς γωνίας τοῦ μεγάρου, καὶ βεβαίως θὰ συλλάβῃ αὐτὸν, διότι ἀδύνατον εἶναι νὰ κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ.

Ἔκτακτος θορυβώδης κίνησις, ὁμοία πρὸς θαλάσσιον τρικυμιώδη σάλον, ἐπιτεινόμενον ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν, ἐτάραττε πράγματι τὰ ἔνδον τοῦ ἀστυνομικοῦ μεγάρου. Ὁ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος Βουσκὲ, ὅστις πρῶτος ἐγνωστοποίησε τὸ συμβὰν, ἐπανῆλθε μετὰ τοῦ ἰατροῦ Βουρδὼν. Ὁ κ. Βερζὲν ἔδραμε πρὸ αὐτῶν ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ γραμματέως του· τὰ τέσσαρα δὲ ταῦτα πρόσωπα ἀνέβησαν σιωπηλῶς τὰς δύω κλίμακας τὰς φερούσας πρὸς τὸ γραφεῖον τοῦ δυστυχοῦς Φρολέ.

Ὁ κ. Βερζὲν ἦτο περίπου τεσσαρακοντούτης, ὑψηλὸς, εὐπρεπὴς, ἐπιτηδεύων δὲ, διὰ τῆς ἐνδυμασίας καθὼς καὶ διὰ τοῦ τρόπου τοῦ φέρειν γενειάδα, τὸ παράστημα ἀξιωματικοῦ τοῦ ἱππικοῦ· λεπτότατος, καὶ ἱκανὸς διπλωμάτης, κατώρθωσε μεθ' ὅλας τὰς ὑπουργικὰς μεταβολὰς καὶ τὰς πολιτικὰς μετατροπὰς, νὰ διατηρηθῇ εἰς τὴν λίαν ἀκροσφαλῆ θέσιν του. Ἀλλὰ ῥητέον ὡσαύτως ὅτι οὐδέποτε ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἀστυνομίας ἐνεπιστεύθη εἰς καταλληλοτέρας χεῖρας. Ὁ κ. Βερζὲν ἐκέκτητο τὸ τόσῳ σπάνιον δῶρον τοῦ νὰ σταθμίζῃ τὴν ἀξίαν τῶν ἀνθρώπων, καὶ νὰ μεταχειρίζηται αὐτοὺς κατὰ τὴν ἱκανότητα ἑκάστου, ἐφείδετο τῶν δυνάμεων αὐτῶν, εἰς ὁμαλοὺς καιροὺς, ἵνα δύναται εἰς ἐκτάκτους νὰ ἀπαιτῇ παρ' αὐτῶν ὅ,τι ἠδύναντο οὗτοι νὰ τῷ παράσχωσι· ἐγνώριζε πρὸ πάντων θαυμασίως νὰ προλαμβάνῃ πᾶσαν ἐκ φιλαυτίας ῥῆξιν, πᾶσαν σύγκρουσιν δικαιοδοσίας μεταξὺ τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν, οὕτω δὲ μικρὸν κατὰ μικρὸν κατώρθωσε νὰ περικυκλωθῇ ὑπὸ ἐκλεκτοῦ προσωπικοῦ, τοῦ ὁποίου ἐφάμιλλον δὲν ὑπῆρχεν ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ.

Ἦτον ὁ καλὸς καιρὸς τῆς γαλλικῆς Ἀστυνομίας, τὰ δὲ κατορθώματα τῶν Φρολὲ, τῶν Λὺς, εὐφυῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, ἀντανακλώμενα ἐπὶ τοῦ Διευθυντοῦ, καθίστων τὴν θέσιν αὐτοῦ ἀπόρθητον· ἐν ἄλλαις λέξεσιν κοινὴ πεποίθησις ὑπῆρχεν ὅτι ὁ κ. Βερζὲν ἦτον ἡ ἐνσάρκωσις τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς. Ἐκ τούτων δύναταί τις νὰ ἐννοήσῃ μετὰ πόσης συγκινήσεως ὁ ἀνώτατος οὗτος λειτουργὸς τῆς δημοσίου ἀσφαλείας, ἂν καὶ κατέστειλεν αὐτὴν ὅπως μὴ προδώσῃ κατὰ τὸ σύνηθες τὰς ἐντυπώσεις του, ἐδέχθη τὴν εἴδησιν τοῦ κακουργήματος, ὅπερ ἀπεστέρει αὐτὸν ἑνὸς τῶν ἐπιτηδειοτέρων συνεργατῶν.

Ὁ Ἰάκωβος Φρολὲ πρὸ δεκαετίας ἀρχηγὸς τῆς μυστικῆς Ἀστυνομίας, διεξήγαγε καλῶς ὄχι μόνον ὑποθέσεις ἀναγομένας εἰς τὸν κύκλον τῆς ὑπηρεσίας του, ἀλλὰ προσέτι καὶ ἄλλας ἐφαπτομένας πολιτικῶν ἢ ἰδιωτικῶν συμφερόντων καὶ τὰς ὁποίας πάσας ἔφερεν εἰς πέρας χωρὶς ποτε νὰ σημειώσῃ ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ μητρώῳ μίαν ἀποτυχίαν.

Δραστήριος, νοήμων, δεδοκιμασμένης γενναιότητος, ἄνευ σκιᾶς δεισιδαιμονίας, περιφρονῶν ἐκείνους ὅσοι ἀπεκαλύφθησαν αὐτῷ, εἴτε ἐξ ἰδίας πείρας, εἴτε ἐξ ἄλλων ἀστυνομικῶν πληροφοριῶν, ὡς αἴσχιστοι, εἶχεν ἐπὶ πλέον τὸ χάρισμα τοῦ νὰ διαβλέπῃ ὀρθῶς ἐκ πρώτης ὄψεως, καὶ νὰ συλλαμβάνῃ σχέδιον, ἐκτελούμενον κατόπιν μετὰ ταχύτητος, ἥτις δὲν ἔδιδε καιρὸν εἰς τοὺς κακοποιοὺς ἢ τοὺς οἱασδήποτε φύσεως ἐναντίους νὰ συνέλθωσι.

Ἡ ἀπώλεια τοιούτου ἀνδρὸς ἦτον ἀνεπανόρθωτος. Τοὐλάχιστον τοιαύτη ἦτο ἡ σκέψις τοῦ κ. Βερζὲν καθ' ἣν στιγμὴν ἔλαβε τὴν εἴδησιν τοῦ μετὰ τόσης τόλμης τελεσθέντος ἐγκλήματος.

Εἰσελθόντες ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς μυστικῆς Ἀστυνομίας ὁ διευθυντὴς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ εἶδον τὸν ταλαίπωρον ἐξηπλωμένον κατὰ γῆς ἐπὶ στρώματος καὶ ὑποστηριζόμενον κατὰ τὸ ἄνω μέρος τοῦ σώματος ὑπὸ δύω κλητήρων γονατισμένων ἑκατέρωθεν καὶ παρ' αὐτῷ. Ὁ ὑπαρχηγὸς Λὺς ἐπέθετε σπόγγον βεβρεγμένον ψυχρῷ ὕδατι ἐπὶ τῆς ὄπισθεν τοῦ σώματος πληγῆς, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὑπῆρχεν εἰσέτι ἐμπεπηγμένον τὸ ἐγχειρίδιον. Οὐδεὶς ἐτόλμησε νὰ ἀποσύρῃ αὐτὸ πρὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ ἰατροῦ.

— Δὲν ἀπέθανεν ἀκόμη, εἶπεν ὁ ἰατρὸς Βουρδὼν, μετὰ ταχεῖαν ἐξέτασιν τοῦ πληγωμένου.. Τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει τίποτε. Ἡ καρδία πάλλει λίαν ἀσθενῶς, ὁ δὲ σφυγμὸς κατέστη ἤδη ἀνεπαίσθητος.

— Ὥστε δὲν ὑπάρχει πλέον ἐλπίς; ἠρώτησε μετὰ προφανοῦς θλίψεως ὁ Διευθυντής.

— Δὲν τὴν βλέπω,—ἀπήντησεν ὁ ἰατρὸς, ὅστις ἐξήταζε τὴν διεύθυνσιν τοῦ τραύματος,—ἡ λεπὶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν πνεύμονα μεταξὺ τῆς τετάρτης καὶ πέμπτης πλευρᾶς, ἐπροξένησε δὲ ἐσωτερικὴν αἱμορραγίαν κατὰ τῆς ὁποίας τὰ μέσα τῆς ἐπιστήμης δὲν δύνανται . . .

— Καὶ λοιπὸν θὰ ἀποθάνῃ χωρὶς νὰ ὁμιλήσῃ. . . χωρὶς νὰ ὀνομάσῃ τὸν δολοφόνον του;

Μετάφρασις Σ. Καλύβα.

ARNDTS - ΡΩΜΑΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

ἐκ τῆς ΙΓ' Γερμανικῆς ἐκδόσεως

κατὰ μετάφρασιν ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Θ. Κυριακοῦ, δικηγόρου

Ἀπευθυντέον

πρὸς τὸν κ. Κ. Βίλμπεργ βιβλιοπώλην ἐν Ἀθήναις

Πτωχεύσεις

Γεώργιος, Ἀθανάσιος καὶ Ἰωάννης Κ Νικολούτσου καὶ Νικ. Χρ. Πέπα κάτοικοι Κύμης Ἀποφ. 26 ἐ. ἐ. Πρωτοδ. Χαλκίδος. Παῦσις πληρωμῶν ἡ 1η Φεβρουαρίου ε. ε. Εἰσηγητὴς Ι. Παππαζαχαρίου, προσ. σύνδικοι Δημήτριος Ροῦντος καὶ Γ. Καραλῆς κατ. Κύμης. Ἐκλογ. ὁριστ. συνδίκων ἡ 20 Μαρτίου ἐ. ἔ.

Ἰωάννης Σακελλαρόπουλος, κάτ. Πατρῶν Ἀπόφασις 244 ἐ. ἔ. Πρωτ. Πατρῶν. Ἡμέρα ἐνάρξ. τῆς πτωχ. ἡ 29 Ἰανουαρίου 1890. Εἰσηγητὴς Ν. Ψωμάκης, προσ. σύνδ. Ν. Ἔξαρχος καὶ Π. Πατσιάδης κάτ. Πατρῶν. Ἐκλογ. ὁριστ. συνδίκων ἡ πρώτη τρίτη μετὰ παρέλευσιν 15 ἡμερῶν ἀπὸ 26 Φεβρ. ἐ. ἔ.

Ἠλίας Πολυζώης, κάτοικος Ἀμφίσσης, Ἀπόφ. 67 ἐ. ἔ. Πρωτοδ. Ἀμφίσσης. Ἐναρξ. πτωχ. 26 Ἰανουαρ. 1890. Εἰσηγ. Γ. Μποῦσκος, προσ. σύνδικοι Γ. Καρλιαύτης καὶ Ἀθ. Νικάκης. Ἐκλογ. ὁριστ. συνδίκων ἡ 10 Μαρτίου ἐ. ἔ.

Ἄριστος καὶ Κωνσταντῖνος Ἠλία Γαρίδου Ἀποφ. 65 ἐ. ἔ. Πρωτοδ. Καλαμῶν. Παῦσις πληρ. ἡ 6 Ὀκτωβρ. 1889. Εἰσηγ. Σ. Τσιριγώτης προσ. σύνδικοι Π. Μπενιάδης καὶ ἀδελφοὶ Χ. Πουλόπουλοι. Ἡμέρα συνελ. τὸ ά. Σάββατον μετὰ 20 ἡμέρας ἀπὸ τῆς 26 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ.

Κλήσεις προσαγωγῆς δικαιογράφων πιστωτῶν 1) Τῆς πτωχεύσεως «ἀδελφῶν Ρηγοπούλων». 2) τῆς πτωχεύσεως «Γιαννοπούλου καὶ Καλλιοπούλου», 3) τῆς πτωχεύσεως Εὐστ. Ταβλᾶ ἢ Δασκάλου. 4) Σπυρίδωνος Ἀναγνωστοπούλου καὶ 5) Ἀγγελῆ Κωνσταντοπούλου, κατοίκων ἁπάντων Πατρῶν, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 26 Φεβρ. ἐ. ἔ. μεθ' ἃς ἐξέλεγξις καὶ ἐπαλήθευσις τῶν δανείων των συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 495 τοῦ περὶ πτωχ. νόμου 6) τῆς πτωχεύσεως «Ἰωαννίδης καὶ Παππασακελίων» Πατρῶν, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 27 Φεβρ. ἐ. ἔ. 7) τῆς πτωχ. Ι. Παππαδοπούλου, Ἀθηνῶν καὶ 8) τῆς πτωχ Κ Παππαγιάννη, Ἀθηνῶν, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 8 Μαρτίου, μεθ' ἃ ἐπαλήθευσις τῶν πιστώσεων — Παρετάθη ἡ προθεσμία πρὸς ἐπαλήθευσιν τῆς πιστώσεως Α. Β Ἡλιοπούλου καὶ Λ. Τσιρίκου Ἀθηνῶν ἐπὶ 10 ἡμέρας ἀπὸ τῆς 8 Μαρτίου ε. ε.

Δημοπρασίαι Δημοσίου

Ἐν Ἀθήναις 17-18 Μαρτίου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν μικρῶν ἐργασιῶν καὶ ἐπισκευῶν εἰς τὰ παρκπήγματα τοῦ 1 πεζ. συντάγματος. Ἀπὸ 25 Φεβρ.-15 Μαρτ. ἐ. ἔ. ἡ ἀνατύπωσις τῶν ἐκλογ. καταλόγων τοῦ δήμου τῆς περιφερείας τοῦ Πρωτοδ. Ἀθηνῶν ἐν τῷ γραφείῳ αὐτοῦ. Τῇ 16-18 τελ. δημοπρ. διὰ τὴν ἀνακαίνισιν τῆς ἐπαρχ. ὁδοῦ ἀπὸ Κηφισσίας εἰς Δεκέλειαν. Προϋπ. δαπ. δρ. 6326 καὶ 38 ο)ο

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 6 Ἀπριλ. διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ Ζ' τμήματος τῆς ἐπαρχ. ὁδοῦ Φρικῶν εἰς Ἐξαγωγήν. Προϋπ. δαπ. 33,500.

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 16-18 Μαρτ. διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀπὸ Καρουσάδων εἰς λιμένα Ρόδας τμ. ἐθνικῆς ὁδ. Γύρου-Ρόδας. Προϋπ. δαπ. 22,450-τῇ 16 Μαρτ. (τελικὴ) διὰ τὴν κατασκευὴν δημοτ. ὁδοῦ ἀπὸ ἐπαρχ. ὁδοῦ Λευκίμμης εἰς χωρίον Ἀγ. Δέκα προϋπ. δαπ. 7,537. Τῇ αὐτῇ (τελ.) διὰ τὴν κατασκευὴν τεχν. ἔργων τοῦ τμήμ. ὁδοῦ ἀπὸ τῆς ἐπαρχ. ὁδοῦ Βουνιατάδων εἰς χωρίον Καμάρα. Προϋπ. δαπ. 6226.—Τῇ αὐτῇ (τελ.) διὰ τὰ τεχνικὰ ἔργα δημοτικῆς ὁδ. ἀπὸ ἐπαρχ. ὁδοῦ Ἑρμόνων εἰς χωρίον Κοκκίνη. Προϋπ δαπ. 3913 80.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 16-18 Μαρτ ἐ ἔ τελ δημοπρασία τῆς κατασκευῆς σιδηρᾶς γεφύρας ἐπὶ τῆς δημοτ. ὁδοῦ ἐκ τῆς ἐθν. ὁδοῦ Τριπόλεως ἀγούσης εἰς τὰς πηγὰς τοῦ Ἐρασίνου Προϋπ. δαπ. 6,500-Τῇ αὐτῇ διὰ τὴν ἐνιαύσιον προμήθειαν τροφίμων τῷ αὐτόθι στρατ. νοσοκομείῳ

Ἐν Κορίνθῳ τῇ 16-18 Μαρτίου, διὰ τὴν κατασκευὴν ξυλίνης γεφύρας ἐπὶ τῆς δημοτικῆς ὁδοῦ ἀπὸ Τρικκάλων εἰς Γελήνην Προϋπ. δαπ. 2762 δρ.

Ἐν Πύργῳ τῇ 18 Μαρτίου διὰ τὴν ἀνέγερσιν Εἰρηνοδικείου καὶ Πταισματοδικείου αὐτόθι Προϋπ. δαπ. 20,000.

Ἐν Τρικκάλοις τῇ 16-18 Μαρτίου ἐ ἔ τελ. δημοπρ. διὰ τὴν κατασκευὴν λιθοδμήτων βάθρων μεταλλικῆς γεφύρας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Λιθαίου Προϋπ δαπ 40, 508 καὶ 60 ο)ο.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 18 Μαρτ. διὰ τὴν ἀνατύπωσιν τοῦ ἐκλογ. καταλόγων τῶν δήμων τῆς περιφερείας τῶν Πρωτοδ. Χαλκίδος.

Πλειστηριασμοί

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 11 Μαρτίου 1890.

Τεμάχιον κήπου εἰς ἄνω Πατήσια π τ 18,000 — ἓν γήπεδον εἰς πλατὺ φρέαρ π τ 19,000 Ι Σιγάλα — συμ. Γ Ροζολῆς.

Διάφορα κινητὰ μαγειρείου ἐτ Λεκοῦ καὶ Δημητριάδου — συμβ Ι. Α Πέπας

Οἰκία ἐν τῇ ἐνορίᾳ Καρύτσῃ ὁδὸς Περικλέους π. τ. 194 Δ. Παπαζήσῃ, συμβ Γ Θεοφανόπουλος

Γήπεδον μετ' οἰκίσκου ἐν τῇ πυριταποθήκῃ π. τ. 373 οἰκοδ 57 τοῦ ὀφειλέτου Κ. Τζίμα Συμβ. Δ. Καλλιοντζῆς

Οἰκία ἐν θέσει Σιὼν τοῦ Λ Ἀρνιώτη π τ. 657 συμβ Η Γλυκοφρύδης

Οἰκία ἐν Χαμοστέρναις τοῦ Π. Σίμου π τ. 425, συμβ Η Γλυκοφρύδης

Οἰκία παρὰ τὸ νεόδμητον στρατοδικεῖον π. τ. 409 συμβ Η Γλυκοφρύδης

Συστάσεις καὶ διαλύσεις ἑταιριῶν

Τῇ 5 Ἰανουαρίου 1890 κατεχωρήθη καὶ ἐτοιχοκολλήθη ἐν τῷ πρωτοδικείῳ τὸ 19958 (1890) συμβόλαιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Π. Παπαδιαμαντοπούλου συστάσεως ἐν Ἀθήναις ἑταιρίας μεταξὺ των κ.κ. Γ. Δ. Κόπα, Π. Δ. Κόπα, Σπυρ. Δ. Κόπα καὶ Εὐθυμίας χήρας Δ. Κόπα ὡς κηδεμένος τοῦ Σ. Δ. Κόπα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Δημήτριος Κόπας καὶ Σία» Διάρκεια ἐξαετής. Κεφάλαιον 75,000. Διαχειριστὴς Παναγιώτης Κόπας.

—Τῇ 12 Ἰανουαρίου 1890 κατεχωρήθη καὶ ἐτοιχοκολλήθη ἐν τῷ πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν τὸ ὑπ' ἀριθ. 19965 (1890) συμβόλ. τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Π. Παπαδιαμαντοπούλου περὶ διαλύσεως τῆς μεταξὺ τῶν κ.κ. Ν. Κολιοπούλου, Μιχ. Κολιοπούλου καὶ Γεωργίου Ἰωάννου κοσμηματοπωλικῆς ἑταιρίας.

—Τῇ 12 Ἰανουαρ. 1890 κατεχωρήθη καὶ ἐτοιχοκολλήθη ἐν τῷ πρωτοδικείῳ [illegible] 24876 (1889) συμβόλαιον [illegible] Ἀρμάγου περὶ συστάσεως [illegible] πωλικῆς ἑταιρίας μεταξὺ [illegible] Γ. Ἰωάννου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμ[illegible] Γ. Ἰωάννου Διάρκεια 32 [illegible] Κολιόπουλος. Κεφάλαιον δρ. [illegible]

— Διὰ Β. Διατάγ. 26/2 [illegible] τὸ καταστατικὸν τῆς ἐν Ἀθ[illegible] χαιολογικῆς Ἑταιρίας».

Πώλησις χαρτοσήμου

Συμβολαιογραφείον Θ. Γωσσοπούλου εδός Σοφοκλέους 21

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ Α. ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

193- Ἀθῆναι, ὁδὸς Αἰόλου (μεγάλη οἰκία Μελᾶ) -197

Ἐκτυποῦνται ἐπισκεπτήρια στιγμιαίως παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος καθὼς καὶ ἐπικεφαλίδες ἐπιστολῶν. Χαράσσονται σφραγῖδες παντὸς εἴδους. Μεγάλη ἀποθήκη καταστίχων διαφόρων ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης καθὼς καὶ ἐργαλεῖα ἀρχιτεκτονικὰ ἀτλ.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΖΑΡ ΤΗΣ ΕΥΘΗΝΙΑΣ

Πωλοῦνται

Ἔπιπλα. Ἐγχώρια, Παρισίων, Βιέννης.
Ταπετσαρίαι καὶ καθρέπται.
Κλίναι σιδηραῖ, ὀρειχαλκιναι, ὀρειχαλκομιγεῖς, στόφαι ἔπιπλα, ἐξοχῆς καὶ Στὸρ διὰ παράθυρα.
Εἰκόνες, ἀγάλματα, καὶ κουφοτεχνήματα.
Τάπητες ἀνατολικοί, μουσαμάδες ὑποστρώσεως, φάβαι.
Κεντήματα ἀνατολικὰ, σινικὰ καὶ ποικιλτά.
Ὑφάσματα δι' ἔπιπλα μουσαμάδες. Τοῦλι.
Λάμπαι, πολυέλαιοι, πολύσωτα, κηροπήγια, ὡρολόγια.
Κρύσταλλα, πρισελάναι, ὑαλικὰ, φαγιάνς, Κύπελλα.
Δίσκοι παντὸς εἴδους, μαγειροπήρουνα, ἀνθεζογεῖα.
Θερμάστραι, ἑστίαι, μαγειρεῖα, πυροσυλλεκτῆρια, πυρολαβίδες, τάρωθρα καὶ φυσερὰ θερμαστρῶν καὶ πάντα τὰ σχετικὰ αὐτῶν ἀντικείμενα.
Σιδηρικὰ οἰκοδομῶν, μηχαναὶ ἀναγκαίων, οὐρητήρια.
Ἔδενος, μανὶ, πολισάνδυξ, ὄρυζ εἰς κομμοὺς φύλλα.
Κλινοσκεπάσματα μάλλινα καὶ βαυβακερά.
Τέϊα, βανίλλια, γάλα καὶ διάφορα τρόφιμα(εισαγωγῆς).
Οἶνοι Γαλλίας, Κύπρου, Ρήνου, Ἱσπανίας καὶ Καμπανίας, Κονιὰκ, Ποτά.
Δι' ἀνὰ διὰ σινδόνια καὶ ἀσπρόρουχα Στρωματοσπανα.

ΚΙΝΙΝΗ ΠΕΛΕΤΙΕ

Παραδεδειγμένη παρὰ πάντων τῶν ἰατρῶν διὰ τὴν καθαρότητά της καὶ τὴν ἀποτελεσματικότητά της κατὰ τῶν ἡμιτριτῶν, νευραλγιῶν, πυρετῶν, διαλείποντος πυρετοῦ, ἀρθρίτιδος, ρευματισμῶν καὶ νυκτερινῶν ἱδρώτων. Ἕκαστον καψούλιον καταπίνεται εὐκολώτερον τῶν καταποτίων καὶ φέρει τὸ ὄνομα ΠΕΛΛΕΤΙΕ (Pelletie).

Παρὰ τοῖς φαρμακείοις ΚΡΙΝΟΥ καὶ ΟΔΥΜΠΙΟΥ.

ΕΡΕΤΗΡΙΟΝ

ΝΟΜΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ

1833—1888

ὑπὸ Π. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΑΘΑΝΑΤΟΥ

Περιέχον πάντας τοὺς νόμους, Β. Διατάγματα, ἀνακλίσεις καὶ συνθήκας, εἰς δύναταί τις νὰ λάβῃ ἀνάγκην νὰ συμβουλευθῇ διὰ παραπομπῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοὺς κώδικας Ράλλη.

Τιμᾶται δραχμῶν 4

Εὑρίσκεται παρὰ τοῖς καταστήμασιν Ἀνεστη Κωνσταντινίδου καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τῆς «Θέμιδος». Ἀποστέλλεται παντὶ ἐμβάζοντι τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ & ΚΟΤΖΙΑ

Ἐκτυποῦνται ἐπισκεπτήρια στιγμιαίως διὰ τεσσάρων τελειοτάτων μηχανῶν. Ἐπὶ χάρτου διαφανοῦς

Ἰνοτυπ. Α' ποιότης..... Δρ. 2.50
Β' » ..... » 1,50

Εἰς τὰς Ἐπαρχίας ἀποστέλλονται ἀπὸ πληρωμῆ **λεπτῶν 20 ταχυδρομικῶς**

Ἐκτυποῦνται ἐπικεφαλίδες ἐπιστολῶν, διευθύνσεις, προσκλητήρια γάμων, εἰδοποιητήρια κλπ.

Μόνοι ἀντιπρόσωποι τῶν οἴκων

J. C. KONIG & EBHART, HANNOVRE

διὰ τὰ καταστίχα

ED. BEYER THE CH MNITZ,

διὰ τὰς μελάνας,

N YRISOLER J. G. FUR PAPIER FABRICATION

διὰ τὰ τετράδια γραφῆς καὶ ἰχνογραφίας

ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΦΑΚΕΛΛΩΝ

τὸ τελειότερον ὑπάρχον ἐν Ἑλλάδι

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ἐξ ἐλαστικοῦ καὶ ἐπὶ μετάλλων

ΣΑΝΤΑΛΟΝ 10ν ΜΙΔΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΥ Ι. Παρισιος

Καταργεῖ τὸ κοπαῖον, τὸ μυρτίδανον καὶ τὰς ἐνέσεις, θεραπεύει εἰς 18 ὥρας τὰς γονορροίας. Δραστικώτατον εἰς τὰ νοσήματα τῆς κύστεως καθιστᾷ καθαρὰ τὰ θολώτερα οὖρα. Ἕκαστον καψόλιον φέρει μὲ μελανὰ γράμματα τὸ ὄνομα: Ιδιο.

Παρὰ τοῖς φαρμακείοις ΚΡΙΝΟΥ καὶ ΟΔΥΜΠΙΟΥ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ἐμπορορράπτης

Ἀθῆναι ὁδὸς Αἰόλου, πλησίον Νέου Θεάτρου

ΟΙΝΟΙ ΘΗΡΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΕΙΔΩΝ

Ἐν τῷ θηραϊκῷ οἰνοπωλείῳ ἀπέναντι τῆς βορείου πλευρᾶς τῆς Νέας Ἀγορᾶς.

Χρυσᾶ βραβεῖα ἐκθέσεων Παρισίων καὶ Ἀθηνῶν.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΑΤΟΠΤΡΩΝ

Ο «ΕΚΑΤΟΓΧΕΙΡ»

Γ. ΠΑΤΥΧΑ ΚΑΙ ΗΡ. ΒΑΖΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι συστηθὲν πρὸ δεκαπενταετείας

Ὁδὸς Αἰόλου ἀπέναντι Ἁγίας Εἰρήνης

Κάτοπτρα, πλαίσια εἰκόνων καὶ παρεπετασμάτων, ἔπιπλα πολυτελείας ἐπίχρυσα καὶ ἐκ περιτελάνης. Ἐλαιοτυπίαι, Χωμογραφίαι, Λιθογραφίαι καὶ Φωτογραφίαι. Κουφοτεχνήματα, μικρὰ ἔπιπλα, βάζα, ἀνθοδοχεῖα, ἀγάλματα μαρμάρινα καὶ ξύλινα καὶ ἐν γένει πᾶν εἶδος πρὸς στολισμὸν αἰθουσῶν ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐν Εὐρώπῃ ἐργοστασίων.

Ἐπίσης κρυσταλλοπίνακες λευκοὶ καὶ ἀρυρόφανοι, ὑελοπίνακες δι' οἰκοδομὰς διπλοῦ πάχους 3 1/2 γαλλιστῶν (Double verres) καὶ ἡμίσεος διπλοῦ πάχους 2 1/2—3 χιλ. (4mi d. v.) Προμήθεια ὁμοίων ἐξ Εὐρώπης καὶ τοποθέτησις ἐπὶ ἰδίᾳ εὐθύνῃ καὶ δαπάνῃ.

Μεγάλη ἔκθεσις κομψοτεχνημάτων

Τιμαὶ ὡριαμέναι—Prix Fixe

ΕΤΟΣ Α'.—ΑΡΙΘ. 2

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ 19 Ὁδὸς Σοφοκλέους 19 | Συνδρομὴ ἑταιρ. δρ. 12, ἡ Μετὰ ἀλλοδ. δρ. 15, Κατεπείγ. 5 σειρ. ἀλλ. | ΑΘΗΝΑΙ 18 Μαρτίου 1890
ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ Θ. & Π. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΙ ΑΘΑΝΑΤΟΙ

Ἡ **Θέμις** θέλει ἐκδίδεσθαι κατὰ Κυριακὴν μόνον κατὰ τοὺς 10 ἐργασίμους μῆνας τῶν Δικαστηρίων.

Θεωροῦνται συνδρομηταὶ οἱ κρατήσαντες τὸ Α' φύλλον.

Ἕκαστος συνδρομητὴς δικαιοῦται ὅπως ἄπαξ τοὐλάχιστον τοῦ μηνὸς δημοσιεύηται ἡ διεύθυνσίς του. Οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν δημοσίευσιν παρακαλοῦνται νὰ ἀποστείλωσιν αὐτήν.

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου Α. 25

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περὶ τῆς ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ κυβεύσεως ὑπὸ Π. Παπαρρηγοπούλου.
Σωρρυτιστήρια ἀνηλίκων. - Προστασία κατηγορουμένων ἀθωουμένων. - Διεκδίκησις ἀφαιρεθέντος παιδός.
Ἡ ἰατροδικαστικὴ ἔρευνα καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς γνωμάτευσις, ὑπὸ Π. Φιλιππακοπούλου.
Νομολογία Ἀρ. Πάγου (1890). Πολιτικὴ - Ποινική.
Νομολογία Ἐφετείου Ἀθηνῶν (1890).
Νομολογία Γαλλική.
Δικαστικὰ Νομοσχέδια.
Γνωμοδοτήσεις νομομαθῶν.
Τοῖς συμβολαιογράφοις. - Μία ἐκτέλεσις ἐν Κύπρῳ.
Διάφορα.
Νεκρολογία.
Καταδίκων ἐκδίκησις ὑπὸ Lacellot.
Ἐπίσημοι εἰδήσεις. Συγκρότησις Κακουργοδικείων.
Πτωχεύσεις. - Δημοπρασίαι. - Πλειστηριασμοί. - Κοινοποιήσεις τοῖς γραμματεῦσι. - Συστάσεις καὶ διαλύσεις ἑταιριῶν. - Βιβλιογραφικῶν Δελτίων.

ΕΡΓΑΣΙΜΟΙ ΗΜΕΡΑΙ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἄρειος Πάγος

Δευτέρα ὥρα 10 π. μ. Α' τμῆμα (Ἀκροατικὸν)
Πέμπτη » » » » Ὁλομέλεια
Σαββάτου » » » Β' τμῆμα ποινικὸν, οὐσίας)

Ἐφετεῖον	Πρωτοδικεῖον
Τρίτ. 10 π. Ἐμπορ.-Προσ	Τρίτ. 2 μ.μ. Συνήθεις
Πέμ. » » Συνοπτικαὶ	Τετ. 10 π.μ. Ἐμπορικαὶ
Παρ. » » Συνήθεις	Τετ. 2 μ.μ. Ἐφέσεις
Παρ. 2 μ. Σον. Ἀγωστου	Σάβ. 2 μ.μ. Συνοπτικαὶ

Α' Βόρειον - Εἰρηνοδικεῖα - Β' Βόρειον

Τρίτη καὶ Σάββατον 9π.μ. | Δευτ. Τρ. (διεξ.), Πέμ. 2μ.

Εἰρηνοδικεῖον Νοτίου Πλευρᾶς

Δευτέρα ὥρα 9 π. μ. καὶ Παρασκευὴ 3 μ. μ.

Πλημμελειοδικεῖον	Πταισματοδικεῖον
Πέμπτη, Παρασκευὴ 10π.	Σάββατον ὥρα 10 π.μ.

Εἰρηνοδικεῖον - Πειραιῶς - Πταισματοδικεῖον

Δευτ. 9 π. Πέμ. (διεξ.) 2μ. Παρασκευὴ, 9 π.μ.

Ἀθηνῶν - Ὑποθηκοφυλακεῖα - Πειραιῶς

Α'. Ὑπὸ τὴν Δημαρχίαν	Ὁδὸς Φιλώνος καὶ
Β'. Παρὰ νῦν Αἰόλου	ὀπισθεν Ἁγίας Τριάδος

ΔΙΕΤΘΥΝΣΕΙΣ

Δικηγόροι ἐν Ἀθήναις

ΔΗΜ. ΜΠΙΖΑΝΗΣ, ὁδὸς Ξούθου ἀρ. 20
Κ. ΒΙΔΑΛΗΣ, ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 14
Ι. ΣΙΓΑΛΑΣ, ὁδὸς Σανταρόζη ἀρ. 4.
Σ. ΖΑΧΑΡΙΤΣΑΣ, ὁδὸς Σοφοκλέους.
Α. ΣΤΟΥΓΙΗΣ, ὁδὸς Ἀλεξάνδρου Σούτσου, ἀρ. 17.
ΔΗΜ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, ὁδὸς Μενάνδρου ἀρ. 3.
Ν. ΧΑΛΑΣ, ὁδὸς Πυγκαστῶν ἀρ. 26.
ΣΠΥΡ. Γ. ΦΟΡΤΗΣ, ὁδὸς Ἀριστοφάνους
ΔΙΟΝ. Δ. ΒΑΛΛΩΣΗΣ, ὁδὸς Μενάνδρου, ἀρ. 25.
ΘΑΝΟΣ Ν. ΖΩΡΑΣ, ὁδὸς Νικηταρᾶ ἀριθ. 10.
Ν. ΣΥΝΤΥΧΟΣ, ὁδὸς Μητροπόλεως, ἀριθ. 27.
ΑΝΤ. ΚΟΡΝΑΡΟΣ, ὁδὸς Ἀραχώβης, ἀριθ. 16.
Π. Ι. ΛΟΓΙΩΤΑΤΙΔΗΣ ὁδὸς Ἀγ. Κωνσταντίνου 23.
Σ. ΠΑΣΧΑΛΙΓΚΟΣ, ὁδὸς Εὐριπίδου—Σωκράτους 2.
Ν. Γ. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ, ὁδὸς Σοφοκλέους ἀρ. 10.
ΑΝΤ. ΚΩΤΣΑΚΗΣ, ὁδὸς Κολοκυνθοῦς ἀρ. 32.
ΗΡ. ΚΑΡΚΟΥΛΙΑΣ, ὁδὸς Σόλωνος ἀρ. 104.
Κ. ΧΡΗΣΤΟΦΗΣ, Πλατεῖα Ἁγίου Γεωργίου
ΣΤΥΛ. ΠΡΟΙΧΟΣ, ὁδὸς Μελιτιάδου ἀριθ. 19
Α. Ι. ΜΑΡΙΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, ὁδὸς Σωκράτους ἀρ. 8.
ΣΩΤ. Δ. ΛΑΜΑΡΗΣ & ΠΑΝ. Γ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ, ὁδὸς Κανιγγίου ἀριθ. 26

Δικηγόροι ἐν Πειραιεῖ

ΛΕΩΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ, ἐν Πειραιεῖ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΟΣ » »
Γ. ΛΑΖΑΡΙΜΟΣ » »

Συμβολαιογράφοι Ἀθηνῶν

Γ. ΠΑΠΟΥΛΑΣ, ὁδὸς Εὐριπίδου
Γ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ὁδὸς Σοφοκλέους ἀρ. 19.
Θ. ΡΩΣΣΟΠΟΥΛΟΣ, ὁδὸς Σοφοκλέους ἀρ. 21.
ΕΥΘ. ΓΚΟΡΙΤΣΙΑΣ, ὁδὸς Σοφοκλέους ἀριθ. 22
Α. ΓΑΪΤΑΝΟΣ, ὁδὸς Ἁγίας Εἰρήνης
Δ. ΚΑΛΛΙΟΝΤΖΗΣ, ὁδὸς Ἁγίας Εἰρήνης

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Συνεστήθη ἐν Πειραιεῖ Β' ὑποκατάστημα ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἐκπεραζόντων τοῦ φόρου [illegible] ἀροτριώντων κτηνῶν, βοῶν καὶ ἵππων καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ πτωχ[illegible] βαλλομένων προστίμων. [illegible] ταμείου περιορίζεται εἰς [illegible] τῶν οἰκοδομῶν, μεταλλ[illegible] πνευματοβίων ποτῶν, τῶν κ[illegible] νομῆς καὶ διαθέσεως τῶν [illegible] κῶν γαιῶν βιβλιοταυείνων [illegible] τιμήματος γαιῶν καὶ φυτ[illegible]

τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν δήμων Αἰγίνης καὶ Ἀγκιστρίου.

— Διωρίσθη τακτικὸς ἀνακριτὴς παρὰ τῷ πλημμελειοδικείῳ Καλαμῶν ὁ πρωτοδίκης κ. Στ. Τσιριγώτης ἀντὶ τοῦ κ. Δημ. Χ. Ἀθανασίου, ἀπαλλαγέντος τῇ αἰτήσει του. — Διωρίσθησαν πάρεδροι παρὰ τῷ πρωτοδικείῳ Λευκάδος οἱ δικηγόροι κκ. Δ. Πήλλικας καὶ Ἰω. Τριανταφύλλης, ἀπηλλάγη δὲ τῇ αἰτήσει του τῶν καθηκόντων τοῦ παρέδρου ὁ δικηγόρος κ. Π. Σκιαδαρέσης.

— **Διωρίσθησαν Δικηγόροι:** παρὰ τῷ ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικείῳ, τοῖς Εἰρηνοδικείοις κλπ. οἱ κκ. Ν. Ι. Μαυρέας, Γ. Α. Σταυρόπουλος, Ν. Π. Δημητρακόπουλος, Ν. Μηνιάτης, Ν. Β. Κολιόπουλος, Δ. Στρουμπούλης, Κ. Μίλησης, Ι. Ε. Ππαδάκης, Γ. Κ. Ταξινόπουλος, Β. Δ. Ταμπουρατζῆς, Στ. Α. Μενζεβίρης, Παντ. Γ. Πάγκαλος καὶ Θ. Π. Μοσχούλας. — Ἐν Χαλκίδι ὁ κ. Α. Δ. Ρίζος. — Ἐν Λαμίᾳ ὁ κ. Εὐθ. Κοντομῆτρος καὶ Κ. Δ. Κυριαζῆς. — Ἐν Τριπόλει ὁ κ. Β. Ν. Καρκαζῆς. — Ἐν Καλάμαις οἱ κκ. Β. Γ. Κυβέλος καὶ Π. Ἀλιφέρης. — Ἐν Σπάρτῃ ὁ κ. Ν. Σταϊκόπουλος. — Ἐν Πάτραις, πλὴν τοῦ Ἐφετείου οἱ κκ. Π. Ε. Τσολδάρης, Π. Ν. Λέων, Χρ. Λαμπούδης, Γ. Ι. Βεροῦτσος, Ἀγ. Ε. Ἀγγελόπουλος, Γ. Μ. Παυλόπουλος, Δ. Δ. Ξυγκάκης καὶ Γ. Α. Πήττας. — Ἐν Μεσολογγίῳ ὁ κ. Κ. Ἀλεξίου. — Ἐν Λαρίσσῃ οἱ κ. κ. Ζ. Γ. Οἰκονομίδης καὶ Α. Γεωργιάδης. — Ἐν Βόλῳ οἱ κκ. Γ. Ι. Λαναρᾶς καὶ Ι. Κ. Ἰωάννου. — Ἐν Κυπαρισσίᾳ ὁ κ. Γ. Ποτσιοτόπουλος. — Ἐν Ἄρτῃ ὁ κ. Α. Χ. Ρίζος. — Ἐν Αἰγίῳ ὁ κ. Ι. Κ. Δεδόπουλος. — Ἐν Φιλιατροῖς ὁ κ. Γ. Α. Κτενᾶς. — Ἐχορηγήθη συγγνώμη συγγενείας μεταξὺ τῶν ἐν Ἀθήναις δικηγόρων Γ. Μίλησῃ καὶ Κ. Μίλησῃ καὶ Π. Μοσχούλα καὶ Θ. Π. Μοσχούλα.

— Μετετέθησαν ἐναλλὰξ οἱ ἐν Καλάμαις καὶ Ἠλείᾳ πρωτοδίκαι κκ. Κ. Δημαρᾶς καὶ Δ. Μαντραπήλιας. — Ὡσαύτως οἱ ἐν Ναυπλίῳ καὶ Τριπόλει ἀντεισαγγελεῖς πρωτοδικῶν κκ. Σ. Καρβούνης καὶ Δ. Α. Δεδούσης. — Μετετέθησαν ἐναλλὰξ οἱ εἰρηνοδίκαι Πάρνωνος Λ. Α. Παναγάκης καὶ Αὐλῶνος (Τριφυλλίας) Ι. Σ. Γουλῆς. — Μετετέθη εἰς Κίμωλον ὁ εἰρηνοδίκης Ἀπεραντίων Μ. Καραμπάτσος. — Ἀπελύθη ὁ εἰρηνοδίκης Θηβῶν Ι. Διδασκαλόπουλος ἀντικατασταθεὶς ὑπὸ τοῦ αὐτόθι πταισματοδίκου κ. Γ. Τσακανίκα — Μετετέθησαν ἐναλλὰξ οἱ εἰρηνοδίκαι Λευκίμνης Λ. Οἰκονομίδης καὶ Πυλαρέων Ἡρ. Νέμπαρης. — Ὁ εἰρηνοδίκης Λαμπίας κ. Δ. Πολιτάκης μετετέθη εἰς Φολέγανδρον.

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΩΝ

Διὰ τῆς ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης κατηρτίσθη τὸ προσωπικὸν τῶν τεσσάρων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν Κακουργιοδικείων ὡς ἑξῆς:

Ἐν Ἀθήναις Πρόεδρος ὁ Ἐφέτης Δ. Σταμίρης, ἀναπλ. Πρόεδρος ὁ Πλημμελειοδίκης Μ. Δ. Μελετόπουλος καὶ Σύνεδροι ὁ Πλημμελειοδίκης Κ. Ἀντωνόπουλος καὶ ὁ Πάρεδρος Μ. Μίνδλερ καὶ γραμματεὺς ὁ Γ. Πετρόπουλος.

Ἐν Σύρῳ Πρόεδρος ὁ Πρόεδρος τῶν ἐν Σύρῳ Πλημμελειοδικῶν Ἀνδρέας Ἀγαπηνός, ἀναπλ. Πρόεδρος ὁ Πλημμελειοδίκης Α. Μπαίρας καὶ σύνεδροι ὁ ἐν Σύρῳ Πλημμελειοδίκης Ἰω. Καφόπουλος καὶ ὁ Πάρεδρος Μ. Ναύτης.

Ἐν Λαμίᾳ Πρόεδρος ὁ Πρόεδρος τῶν ἐν Λαμίᾳ Πλημμελειοδικῶν Π. Λέκας, ἀναπληρ. Πρόεδρος ὁ Πλημμελειοδίκης Γ. Παρασκευόπουλος καὶ Σύνεδροι ὁ Πλημμελειοδίκης Α. Βοβολίνης καὶ ὁ Πάρεδρος Δημ. Μάνος, καὶ

Ἐν Ἀμφίσσῃ Πρόεδρος ὁ Πρόεδρος τῶν ἐν Ἀμφίσσῃ Πλημμελειοδικῶν Κ. Νικολόπουλος, ἀναπλ. Πρόεδρος ὁ Πλημμελειοδίκης Σπ. Οἰκονομόπουλος καὶ Σύνεδροι ὁ Πλημμελειοδίκης Π. Θαλασσινὸς καὶ ὁ Πάρεδρος Ἰω. Ζαγορᾶς.

Ἡμέρα ἐνάρξεως ὡρίσθη διὰ διακηρύξεως τοῦ προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν ἡ 7 Ἀπριλίου.

Τὴν 10 Μαρτίου 1890 ἐκληρώθησαν ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν διὰ τὰ 4 ἐν τῇ περιφερείᾳ του κακουργιοδικεῖα τακτικοὶ ἔνορκοι οἱ ἑξῆς:

Ἐν Ἀθήναις 1 Ι. Α. Ποτηριάδης, 2 Ν. Α. Χαντζόπουλος, 3 Ἐμμ. Καπαρὸς, 4 Συμεὼν Γ. Δελαγραμμάτης, 5 Μ. Σ. Λορεντζιάδης, 6 Κων. Γ. Δεδούσης, 7 Γεωρ. Πατύχας, 8 Παν. Μουστάκας, 9 Θεμιστ. Μπαταριᾶς, 10 Σταμ. Β. Νικολαΐδης, 11 Μ. Ε. Κουτσουδάκης, 12 Νικ. Δ. Συνοδινὸς, 13 Γ. Δ. Πετσιτάκης, 14 Ματθ. Φρονίστας, 15 Νικόλ. Χ. Ἀδὰμ, 16 Νικ. Ι. Ξανθάκης, 17 Ἀντ. Ζ. Μαραγκὸς, 18 Γρηγ. Ξανθάκης, 19 Ἰωάν. Ἀθανασίου, 20 Νικ. Ἀβάζος, 21 Κων. Γ. Μαυρομμάτης, 22 Γεωρ. Σιγουρᾶ Ἀλαφοῦζος, 23 Μιχ. Β. Ζάνος, 24 Βασ. Σ. Μαρκεζίνης, 25 Ἰωάν. Γ. Ἀλεξάκης, 26 Ἀντ. Ἀρμάος, 27 Μάρκος Γ. Χαλαρης, 28 Μάρκος Κ. Δαμίας, 29 Μ. Πρωτόδικος, 30 Χρ. Στέφας

Ἐν Σύρῳ: 1 Γρηγ. Ι. Ἀκριώτης, 2 Γεώρ. Γαρδίκης, 3 Ἀναγ. Γαρδίκης, 4 Ἰω. Ρώτας, 5 Χρ. Μπαλάφας, 6 Ἀναγ. Μερκούρης, 7 Ξεν. Μαργέλος, 8 Θεόδ. Μελετόπουλος, 9 Τριαν. Νικολάου, 10 Θεόδ. Τράκας, 11 Ἐπ. Κοτοπούλης, 12 Ζάννος Β. Γαβαλᾶς, 13 Παναγ. Δροσόπουλος, 14 Σπυρ. Τσεβᾶς, 15 Νικ. Τράστας, 16 Σπ. Μερκούρης, 17 Περ. Κυπαρίσσης, 18 Ἀθ. Κατσανδρῆς, 19 Χρ. Καρατζᾶς, 20 Παν. Θανόπουλος, 21 Κίμ. Δεμερτζῆς, 22 Στάμ. Δέγλερης, 23 Λεων. Γεωργίου, 24 Σπυρ. Μαρκέλος, 25 Ἰω. Α. Σχινᾶς, 26 Ἀντ. Βενιζέλος 27 Δημ. Γ. Μαῦρος, 28 Παῦλ. Μανέγας, 29 Ξεν. Βαρβαρέσος, 30 Γεώργ. Βασιλειάδης.

Ἐν Λαμίᾳ: Ἀντ. Ἀλβέρτος, 2 Μην. Καραλῆς, 3 Εὐστ. Μ. Μαργαρίτης, 4 Ἀρ. Ν. Πρωτονοτάριος, 5 Κων. Μωραΐτης, 6 Νικ. Γ. Σταμέλος, 7 Δημ. Κλίμακας, 8 Δημ. Κοστάνης, 9 Ἀναστ. Δεληγιάννης, 10 Ἅγ. Ἠλιάδης, 11 Θρ. Πάγκαλος, 12 Κων. Δ. Ἀναγνώστου, 13 Ἰω. Χ. Καμπάνης, 14 Ἀλ. Βιτσαρᾶς, 15 Κωνστ. Μελισσάρης, 16 Χ. Σάλ. Κ. Παπαποστόλου 17 Δημ. Κούζης, 18 Πλ. Στρέφης, 19 Χαρ. Πετούσης, 20 Δημ. Θεοδωρακάκης, 21 Γ. Ἀνδρ. Μπεζαΐτης, 22 Γεώργ. Ἀναγνωστόπουλος, 23 Χαρ. Ἀναγνωστόπουλος, 24 Ἡρακλ. Γέροντας, 25 Σπ. Πυρρῆς, 26 Ἅγγ. Κουτσογιάννης, 27 Δημ. Κτενᾶς, 28 Μιλτ. Γιαννικέσης, 29 Χρ. Μουρίκης, 30 Δ. Α. Κορές.

Ἐν Ἀμφίσσῃ: 1 Εὐστ. Παπασταθόπουλος, 2 Θεμ. Καλποῦζος, 3 Ἀθαν. Κωστάκος, 4 Ἀθαν. Κ. Πανταζινάκος, 5 Ἀναστ. Κρούσης, 6 Π. Ν. Βελισάριος 7 Γεώργ. Βαφιᾶς, 8 Ν. Ι. Δημητριάδης, 9 Ν. Ροῦσσος, 10 Λεων. Γ. Μπίστης, 11 Γ. Στ. Μπίστης, 12 Δ. Λαλαγιάννης, 13 Κων. Καλμαντᾶς, 14 Νικ. Βάστας, 15 Φωκ. Γαρδέλης, 16 Μάρκ. Σ. Βαζαῖος, 17 Δ. Κ. Κάρμος, 18 Ἐπ. Π. Βαρβαρρῆγος, 19 Λ. Ν. Μπίστης, 20 Γ. Π. Οἰκονόμου, 21 Ζάχος Χατζῆ Σταμάτης, 22 Ἰω. Ἀγγελῆς, 23 Ἰω. Α. Ράνιος, 24 Πέτρος Γ. Βαρότσης, 25 Δ. Βρυζάκης, 26 Εἰρ. Βακράτσας, 27 Παν. Ἀντωνιάδης, 28 Ν. Δημητρίου, 29 Νικ. Διαμάντης, 30 Ἰω. Χατζῆ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΙΑΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΙΣ (1)

Ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς χρόνῳ ἕνεκα τῶν πολλῶν δανείων, ἅπερ τὰ Κράτη συνάπτουσι πρὸς θεραπείαν ἐκτάκτων αὐτῶν ἀναγκῶν συνομολογοῦνται πολλαὶ καὶ σπουδαῖαι συμβάσεις περὶ τῶν ὁμολογιῶν τῶν τοιούτων δανείων, ὧν ἡ ἀξία ὑπόκειται ἕνεκα πολιτικῶν ἢ κοινωνικῶν λόγων εἰς αὐξομειώσεις· τοῦτ' αὐτὸ δὲ συμβαίνει καὶ ἐπὶ τῶν νῦν ἀπειροπληθῶν χρεωγράφων τῶν ποικίλων βιομηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων, ἅπερ κατακλύζουσι τὰ χρηματιστήρια· τὰς τοιαύτας συμβάσεις ἐθεώρησεν ἡ τελευταία σταθερὰ γαλλικὴ νομολογία, ὡς εἶδος περιδόσεως (στοιχήματος) περὶ τυχηροῦ παιγνίου, ἐὰν ὁ μόνος σκοπὸς τῶν συμβαλλομένων ἦναι, οὐχὶ νὰ πωλήσωσι καὶ νὰ ἀγοράσωσι τὰ χρεώγραφα, ἀλλ' ὁ ἀγοράζων νὰ κερδήσῃ τὴν ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὑποτιθεμένης παραδόσεως ὑπερτίμησιν, ἢ ὁ πωλῶν τὴν ὑποτίμησιν. Ἕνεκεν τούτου, εἶπον, συνάπτεται κατ' ἐπιφάνειαν πώλησις τῶν χρεωγράφων παραδοτέων ἐν δήλῃ ἡμέρᾳ, καθ' ἣν οὐδὲν παραδίδεται, πληρόνεται δὲ μόνον ἡ πρὸ μικροῦ εἰρημένη διαφορά. Ἐνίοτε δὲ ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος κερδοσκοπῶν ἐπιχειρεῖ τινῶν μὲν χρεωγράφων τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τῇ ὑπερτιμήσει, ἄλλων δὲ τὴν πώλησιν ἐπὶ τῇ ὑποτιμήσει.

Ἡ ἐν Γαλλίᾳ (τῷ 1724 24 Σεπτεμβρίου) ἀπαγόρευσις πάσης περὶ χρεωγράφων πράξεως, μὴ γενομένης διὰ δύο ἀνεγνωρισμένων μεσιτῶν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ, ἐτροποποιήθη βραδύτερον διὰ δυσδικαιολογήτων περιορισμῶν (ἀποφ. τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας τῆς 4 Αὐγούστου καὶ 2 Ὀκτωβρίου 1785 καὶ 22 Σεπτεμβρίου 1786). α') Διατί τάχα εἶναι ἀξιόποινος ὁ πωλῶν χρεώγραφα, ἅπερ δὲν ἔχει εἰς χεῖράς του ἐν τῷ χρόνῳ τῆς πωλήσεως, ἕξει δὲ ἐν τῷ τῆς παραδόσεως, καίτοι μὴ δυνάμενος ν' ἀποδείξῃ τὴν ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ μέλλουσαν κτῆσιν; μήπως δὲν συγχωρεῖται ἡ πώλησις κτήματος, ὅπερ δὲν ἔχει ἔτι κεκτημένον ὁ πωλῶν, δύναται δὲ ν' ἀποκτήσῃ ἐν τῷ τῆς ἐκτελέσεως χρόνῳ; β') Διατί, δὲν πρέπει νὰ ὁρίζηται χρόνος παραδόσεως ὑπερβαίνων τοὺς δύο μῆνας ἀπὸ τῆς συμβάσεως; Οἱ τοιοῦτοι περιορισμοὶ περιστέλλουσι τὴν ζήτησιν τῶν ἐν λόγῳ χρεωγράφων, ὅπερ πολυειδῶς βλάπτει τὴν δημοσίαν καὶ τὴν ἰδιωτικὴν πίστιν.

Ἡ μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ γαλλικοῦ ἀστικοῦ (ἄρθρ. 1965) καὶ τοῦ ποινικοῦ νόμου (ἄρθρ. 421 καὶ 422) νομολογία ἐκυμάνθη ἐπὶ μακρὸν χρόνον. Κατ' ἀρχὰς (μέχρι τοῦ 1823), ἕνεκα τῆς διὰ τῆς νέας νομοθεσίας τροποποιήσεως τῶν ἀρχαιοτέρων ὁρισμῶν, αἱ ἀνωτέρω πράξεις τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας ἐθεωρήθησαν καταργηθεῖσαι, ἰσχύουσαι δὲ αἱ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ περὶ χρεωγράφων πράξεις (1). Ἔπειτα (μέχρι τοῦ 1832) αἱ ἐν λόγῳ πράξεις τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας ἐθεωρήθησαν ἰσχύουσαι, πᾶσα δὲ ἀγοραπωλησία τοιούτων χρεωγράφων ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ ἀνίσχυρος ἄνευ τῆς ἐπὶ τῆς πωλήσεως καταθέσεως αὐτῶν, ἢ τῆς ἀποδείξεως τῆς μελλούσης κτήσεως (2). Ἔπειτα ἀπῃτήθη ἡ κατάθεσις, ἢ ἡ ἐν λόγῳ ἀπόδειξις μόνον παρὰ τοῦ πωλητοῦ ὡς πρὸς τὰ χρεώγραφα οὐχὶ δὲ τοῦ ἀγοραστοῦ ὡς πρὸς τὸ τίμημα (3), τελευταῖον ἐπῆλθε καὶ ἐπαγιώθη ἡ νομολογία, καθ' ἣν οἱ ἀνωτέρω περιορισμοὶ ἐθεωρήθησαν κατηργημένοι, ὁ δὲ πωλῶν καὶ συνομολογῶν σπουδαίως ὅτι θέλει παραδώσει βραδύτερον τὰ χρεώγραφα, κερδοσκοπῶν ἐπὶ τῇ προβλεπομένῃ παρ' αὐτοῦ ἐκπτώσει τοῦ τιμήματος, ἢ ὁ ἀγοράζων σπουδαίως καὶ κερδοσκοπῶν ἐπὶ τῇ προβλεπομένῃ ὑψώσει τοῦ τιμήματος οὐδὲν πράττει ἀθέμιτον, διότι ἐπὶ ταῖς τοιαύταις προβλέψεσι στηρίζεται ἡ ἐμπορία ἐν γένει. Τὸ ἀξιόμεμπτον τῆς περὶ τυχηροῦ παιγνίου περιδόσεως ὑπῆρχε κατὰ τὴν νομολογίαν ταύτην, ὅταν οἱ συμβαλλόμενοι οὐδόλως συνιστῶσιν ἀγοραπωλησίαν, διότι ὁ μὲν οὔτε ἔχει οὔτε δύναται ν' ἀποκτήσῃ ἅπερ δῆθεν πωλεῖ χρεώγραφα, ὁ δὲ οὔτε ἔχει οὔτε δύναται ν' ἀποκτήσῃ τὸ διὰ τὴν δῆθεν ἀγορὰν ἀναγκαῖον χρηματικὸν ποσόν, ἀλλ' ἐπιχειροῦσι τὴν ἀγοραπωλησίαν ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ νὰ κερδήσωσι τὴν ἐν τῷ χρόνῳ τῆς δῆθεν παραδόσεως διαφορὰν τοῦ τιμήματος, ὁ μὲν ἐπὶ τῆς ὑπερτιμήσεως, ὁ δὲ ἐπὶ τῆς ὑποτιμήσεως.

Οἱ λόγοι, εἰς οὓς στηρίζεται ἡ νομολογία αὕτη, δὲν εἶνε πάντως ἀπροσμάχητοι, διότι δὲν ἀποδεικνύεται, ὅτι τὸ ἄρθρον 1965 προέβλεψε καὶ περὶ τῶν ἐπὶ προθεσμίᾳ ἀγοραπωλησιῶν χρεωγράφων ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ, τὸ δὲ ἄρθρον 422 τοῦ Ποιν. νόμου ὁρᾷ μόνους τοὺς πωλητὰς, τοὺς μὴ ἀποδεικνύοντας ὅτι εἶχον ἐν τῷ τῆς πωλήσεως χρόνῳ ἢ ἠδύναντο νὰ ἔχωσιν ἐν τῷ τῆς παραδόσεως τὰ πωλούμενα χρεώγραφα, ἐνῷ τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην δὲν δέχεται ἡ τελευταία νομολογία (4). Οὐδὲν ἧττον τὴν τῶν γαλ. δικαστηρίων κρίσιν ἠκολούθησε καὶ ἡ τῶν ἡμετέρων δικαστηρίων νομολογία, ἴσως δὲ ὑπάρχουσι [illegible]

(1) Ἐκ τοῦ ἀνεκδότου ἔτι ἐνοχικοῦ δικαίου τοῦ κ. Π. Παπαρρηγοπούλου. εὐμενῶς ἀνακοινωθέντος ἡμῖν.

(1) Badon-Pascal des marchés à terme σελ. [illegible] καὶ ἑπομ.

(2) Badon-Pascal αὐτ. σελ. [illegible] καὶ ἑπομ.

(3) Αὐτόθι σελ. 103 καὶ ἑπομ.

(4) Badon-Pascal αὐτ. σελ. [illegible] καὶ ἑπομ. Αἱ νεώτεραι νομοθεσίαι [illegible]

τελίπωμεν αὐτήν, στηριζομένην ἄλλως εἰς τοὺς περὶ παιγνίων καὶ περιδόσεων, πολλῷ ἁπλουστέρους ὁρισμοὺς τοῦ ἡμετέρου νόμου, καὶ ἀποτρέπουσαν τοὺς κινδύνους, δι' ὧν ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ ἀπόλλυνται μεγάλαι περιουσίαι κατὰ τὰς πολιτικὰς καὶ ἐμπορικὰς διακυμάνσεις, κινδύνους αὐξανομένους ἐκ τοῦ πολλάκις εὐφαντάστου καὶ εὐπίστου τοῦ κοινοῦ, ὅπερ οὐχὶ σπανίως ὑποβοηθοῦσι ψευδεῖς φῆμαι καὶ διαβεβαιώσεις μικρὸν διαφέρουσαι τῆς κοινῆς ἀπάτης.

Τὸ ζήτημα λοιπὸν ἅπτηται ἐκ τοῦ σπουδαίου ἢ μὴ τῆς ἀγοραπωλησίας. Δὲν μεταβάλλεται δὲ ἡ σχέσις εἰς ἀθέμιτον, ἐὰν συναρθείσης αὐτῆς σπουδαίως, δὲν κατεδείχθη βραδύτερον τὸ πωληθὲν, ἀλλ' ἀρκεσθῶσιν οἱ συμβαλλόμενοι εἰς τὴν καταβολὴν τῆς διαφορᾶς (1), τὰ δὲ περὶ χρεωγράφων εἰρημένα ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ εἰκονικῆς πωλήσεως παντὸς ἐμπορεύματος, καθ' ἣν οἱ συμβαλλόμενοι ἀποβλέπουσιν εἰς μόνην τὴν διαφορὰν τοῦ τιμήματος ἐν τῷ τῆς παραδόσεως χρόνῳ (2). Ἐνταῦθα κεῖται ὁ κίνδυνος τῆς προειμένης νομολογίας, ἥτις δὲν ἀποτρέπει τὸ κακὸν, δύναται ὅμως νὰ ματαιώσῃ πᾶσαν κερδοσκοπίαν, προστατεύουσα οὐ σπανίως τὴν ἀπιστίαν (3). Πῶς δὲ ν' ἀποφύγωμεν τὴν ἐπέκτασιν ταύτην, ἀποραινόμενοι ὅτι αἱ περὶ μόνης τῆς διαφορᾶς τοῦ τιμήματος ἐν τῷ τῆς παραδόσεως χρόνῳ συμβάσεις ἀγοραπωλησίας ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ εἶσιν ἀπηγορευμέναι περιδόσεις, ἐὰν ὁρίσι χρεώγραφα, δὲν ἀπαγορεύονται ὅμως ἐὰν ὁρισι σιτηρὰ ἢ κορινθιακὴν σταφίδα ὁπωσδήποτε συναπτόμεναι;

ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΗΡΙΑ ΑΝΗΛΙΚΩΝ

Τὸ ζήτημα τοῦ σωφρονισμοῦ τῶν ἀνηλίκων σπουδαίως ἀπασχολεῖ πάντα τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη, ὡς τοῦ μόνου μέσου δι' οὗ δύναται νὰ προληφθῇ ἡ ἐγκληματικότης ἐν τῇ γενέσει αὐτῆς. Τοιουτοτρόπως πάντα τὰ ἔθνη ἵδρυσαν σωφρονιστήρια ἀνηλίκων ὑπὸ τὸν τύπον μᾶλλον ἐκπαιδευτηρίων ἢ φυλακῶν. Τὰ σωφρονιστικὰ ταῦτα ἐκπαιδευτήρια προώρισαν κυρίως διὰ τοὺς ἀνηλίκους τοὺς ἀθωουμένους ἐλλείψει διακρίσεως. Ἡ χρησιμότης αὐτῶν καὶ τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα ἄτινα ἔδωκαν, καθιέρωσαν τὴν ἐπιεικῆ κρίσιν τῶν δικαστῶν πρακτέον περὶ ἀνηλίκων, οὓς κατὰ τὰ 80 ο/ο ἀθωοῦσι δι' ἔλλειψιν διακρίσεως, μὴ ἀποδίδοντες ὅμως αὐτοὺς εἰς τοὺς γονεῖς των, ἀλλὰ διατάσσοντες τὴν ἐκπαίδευσίν των ἐν σωφρονιστικῷ ἐκπαιδευτηρίῳ, τὸ πολὺ μέχρι τῆς ἀνηλικιώσεώς των, ἀπορεύγοντες τὰς καταδίκας, αἵτινες ἀνοίγουσι τὰς σελίδας τοῦ ποινολογίου, στιγματίζουσαι οὕτω τοὺς ἀνηλίκους δι' ἀναγραφῆς ἐν αὐτῷ τοῦ ὀνόματος των, ἐνῷ προκειμένου σχεδὸν πάντοτε περὶ τοῦ πρώτου λάθους τῶν μὴ συνοικειωθέντων εἰσέτι πρὸς τὸ κακουργεῖν ἀνηλίκων, τὸ ἔργον τῆς διασώσεως αὐτῶν εἶναι πολὺ εὐχερέστερον, ὥστε νὰ δικαιολογῇ μέτρα τινα ἐπιεικείας ὡς πρὸς αὐτούς. Διὰ τοῦτο οἱ ποιν. νόμοι τῶν πλείστων εὐρωπαϊκῶν κρατῶν ἐπιτρέπουσι τῷ δικαστῇ νὰ κρίνῃ, ἂν ὁ ἀνήλικος ἐνήργησε μετὰ διακρίσεως, μέχρι τοῦ 16ου ἔτους συμπληρωμένου, παρ' ἡμῖν μόνον μέχρι τοῦ 14ου. Διὰ τὸν σωφρονισμὸν τῶν ἀνηλίκων καταδίκων, συνήθως ἄνω τῶν 17 ἐτῶν, χρησιμεύουσιν ἰδιαίτερα τμήματα ἐν ταῖς κοιναῖς φυλακαῖς, κεχωρισμένα τῶν διὰ τοὺς ἐνηλίκους καταδίκους.

Ἡ ἀνάγκη ἑνὸς τοιούτου εἰδικοῦ ἐκπαιδευτικοῦ σωφρονιστηρίου ἐγίνετο ἐπὶ τέλους αἰσθητὴ καὶ παρ' ἡμῖν, τῆς ἐν ταῖς φυλακαῖς ἀναμίξεως νεαρῶν καταδίκων μετὰ τελείων κακούργων οὔσης ἐπιβλαβεστάτης καὶ ἀπανθρωποτάτης. Χάρις εἰς χρηματικὰ κεφάλαια, ἄτινα δι' ἐπιλήσεως τῆς φιλανθρωπίας συνέλεξεν ὁ ἐνταῦθα σύλλογος «Παρνασσὸς», καὶ ἡ ἄλλοτε «Ἑταιρία τῶν Φυλακῶν», αὐξανόμενα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἐλπίζομεν ὅτι ταχέως θέλει ἀνοικοδομηθῇ τὸ κατάλληλον οἰκοδόμημα. Ἀλλὰ πρὸ τούτου νομίζομεν ὅτι δέον νὰ ὁρισθῇ ἀκριβῶς ὁ σκοπὸς τοῦ ἱδρύματος τούτου. Θέλει ἀποκλειστικῶς χρησιμεύσει διὰ τοὺς καταδίκους ἀνηλίκους ἢ καὶ διὰ τοὺς ἐλλείψει διακρίσεως ἀθωουμένους; δι' οὓς καὶ ὁ ἡμέτερος ποινικὸς νόμος προβλέπει ἐν τῷ οἰκείοτε ἐφαρμοσθέντι 83ῳ αὐτοῦ ἄρθρῳ ὅτι: «εἰς τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν προσδιορίζεται, καὶ »ἐὰν πρέπῃ οὗτος (ὁ ἀθωούμενος ἀνήλικος δι' »ἔλλειψιν διακρίσεως) νὰ ἐπιστραφῇ εἰς τοὺς »γονεῖς του ἢ νὰ παραδοθῇ, χάριν τῆς ἀνα»τροφῆς του, εἰς ἐπανορθωτικόν τι κατάστη»μα· εἰς τὴν τελευταίαν δὲ περίστασιν ὁρίζε»ται ἀκριβῶς ἡ διάρκεια τῆς φυλάξεως, ἥτις »ὅμως δὲν ἐκτείνεται ὑπὲρ τὸ συμπληρωθὲν 18 »ἔτος τῆς ἡλικίας»; Νομίζομεν ὅτι τὸ παρ' ἡμῖν ἀνοικοδομηθησόμενον κατάστημα δέον νὰ χρησιμεύσῃ καὶ διὰ τὰς δύο ταύτας κατηγορίας τῶν ἀνηλίκων, τοσοῦτῳ μᾶλλον ὅτι ὁ ἡμέτερος ποινικὸς νόμος τὴν ἔλλειψιν διακρίσεως ἐπιτρέπει μέχρι τοῦ 14ου μόνον ἔτους τῆς ἡλικίας οὐχὶ συμπεπληρωμένου, ἐν ᾧ οἱ τῶν ἄλλων κρατῶν μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 16ου. Ὡς τοιοῦτον πρέπει τὸ οἰκοδόμημα νὰ ἐκπληροῖ ἰδιαιτέρας δι' ἑκάστην κατηγορίαν συνθήκας, αἵτινες πρέπει ἐκ τῶν προτέρων νὰ ἀποφασισθῶσιν, ὅπως μὴ οἰκοδομουμένου τοῦ καταστήματος, εὑρεθῇ τοῦτο κατόπιν ἀκατάλληλον, ὡς συνέβη ἐπὶ τοῦ σωφρονιστηρίου τοῦ κ. Συγγροῦ, δι' ὃ ἐγίνοντο τοσαῦται μεταρρυθμίσεις, ἀπαιτήσασαι δαπάνην, δι' ἧς θὰ ἀνῳκοδομεῖτο ἐν ἀκόμη σωφρονιστήριον.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΘΩΟΥΜΕΝΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ

Ἐν Παρισίοις λειτουργεῖ ἑταιρία, ἧς σκοπὸς εἶναι ἡ προστασία τῶν ἀθωουμένων κατηγορουμένων τοῦ νομοῦ τοῦ Σηκουάνα. Ἡ ἑταιρία αὕτη ἱδρυμένη ὑπὸ τινων δικαστῶν τοῦ πρωτοδικείου τοῦ Σηκουάνα ἐν ἔτει 1838. Οἱ δικασταὶ οὗτοι ἐπίστευσαν ὅτι μετὰ τὸ βούλευμα περὶ παύσεως τῆς κατηγορίας ἢ τὴν ἀθώωσιν τῶν κατηγορουμένων, οἷς πλὴν τῆς δικαστικῆ ἢ ἀνακριβὴς πληροφορία ἢ ἄλλη τις αἰτία ἐκράτησεν ἐν ταῖς φυλακαῖς, τὸ ἔργον των δὲν συνεπληρώθη. Ἀπέδιδον μὲν δικαιοσύνην διὰ τῶν βουλευμάτων καὶ ἀποφάσεών των, ἀλλ' αἱ συνέπειαι τῆς προφυλακίτεως, ὧν ὕβρα ἐγίνετο ὁ ἀθῶος ἀποδειχθεὶς κατηγορούμενος, δὲν ἐξηλείφοντο, ἀλλὰ παρέμενε πάντοτε σκιὰ οὐχὶ συνοπτικὴ διὰ τὸν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀποκατάστασιν τοῦ ἀδίκως ἐνοχοποιηθέντος. Οἱ φιλάνθρωποι οὗτοι δικασταὶ ἀκριβῶς τὸ ἄδικον τοῦτο προὐτίθεντο νὰ θεραπεύσωσιν. Εἰς τὸν ἀθωούμενον κατηγορούμενον παρέχεται δωρεὰν κατοικία καὶ τροφὴ ἐπὶ 3 ἡμέρας ἐν μέσῳ τῆς ἑταιρίας ἐπισκέπτεται τὸν καταστηματάρχην ἢ ἄλλον ἔμπορον, ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ ὁποίου διετέλει ὁ ἀδίκως ἐνοχοποιηθείς, καὶ τῷ ἐξηγεῖ τὴν ἀθώωσιν ἐπιτυγχάνων ὅπως παραλάβῃ αὐτὸν ἐκ νέου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του, ἐν γένει δὲ δι' ὅλων τῶν μέσων ἡ ἑταιρία αὕτη προσπαθεῖ νὰ ἐξαλείψῃ τὴν ἐκ τῆς προφυλακίσεως ἠθικὴν ζημίαν. Τὸ ἔργον τῆς ἑταιρίας ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος αὔξανε, τελευταῖον δὲ οἱ πόροι, οὓς παρέχουσιν αὐτῇ τό τε νομαρχιακὸν καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῶν Παρισίων, ἀπεδείχθησαν ἀνεπαρκεῖς, ὡς ἐκ τούτου ἡ ἑταιρία ἀπέρασισε νὰ ζητήσῃ τὴν συνδρομὴν τῶν φιλανθρώπων καὶ τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἑταιρίας πέραν τοῦ δικαστικοῦ κύκλου, ἐν ᾧ περιωρίζετο μέχρι τοῦδε. Οἱ προστατευθέντες μέχρι τοῦ 1888 ἀνῆλθον εἰς 30,000, τὰ δὲ μέλη τῆς ἑταιρίας ἔφθασαν τὸν ἀριθμὸν τῶν 1000. Ἕκαστον μέλος καταβάλλει ἐτησίαν συνδρομὴν ἐκ φρ. 10.

ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΑΦΑΙΡΕΘΕΝΤΟΣ ΠΑΙΔΟΣ

Σύγκρουσις δεδικασμένου καὶ πατρότητος.

Περίεργος περίστασις ὑπεβλήθη πρό τινος ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ ἐν Ἀθήναις πρωτοδικείου. Ὁ Α... ἐπὶ μελλούσῃ υἱοθεσίᾳ παρέλαβεν ἐκ τοῦ βρεφοκομείου παιδίον, ὅπερ ἤρξατο ἀποστέλλων εἰς σχολεῖον. Μίαν τῶν ἡμερῶν ὁ Β. ἐνεφανίσθη παρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ τὸ παιδίον. Ἕνεκα τούτου ὁ Α. ἐκίνησεν ἐναντίον αὐτοῦ ἀγωγὴν περὶ παραδόσεως αὐτοῦ.

Εἰς δυσχερεστάτην ἀληθῶς θέσιν εὑρέθη τὸ δικαστήριον ἐν τῇ παντελεῖ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου σιωπῇ τοῦ νόμου, διότι ἀναμφισβητήτως ὁ Α., μὴ ὢν πατὴρ οὐδὲ κτησάμενος δι' υἱοθεσίας τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν, δὲν ἠδύνατο νὰ ἔχῃ τὰς ἐκ τῆς ἐξουσίας ταύτης ἀπορρεούσας πρὸς ἀνάληψιν τοῦ παιδὸς ἀγωγάς. Ἐνώπιον τῆς δυσχερείας ταύτης, τὸ δικαστήριον δὲν ἰδίστασε νὰ ἐπιδικάσῃ τὴν ἀγωγὴν ταύτην καὶ νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν Β. καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως νὰ παραδώσῃ τὸ παιδίον τῷ Α., σκεφθὲν ὅτι, ἀφ' οὗ δύναται ὁ δικαστὴς νὰ ἐγκρίνῃ (ἄρθ. 91 τοῦ περὶ ἐπιτροπείας νόμου) τὴν ἀνάθεσιν τῆς ἀνατροφῆς τῶν ἐκθέτων, διορίζων ἐπίτροπον τὸν διευθυντὴν τοῦ ἐκθετοτροφείου ἢ καὶ ἕτερον ἀναλαμβάνοντα φιλανθρώπως τὴν ἀνατροφὴν αὐτῶν, ἠδύνατο καὶ ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει νὰ ἀναγωρίσῃ τοιοῦτον δικαίωμα ἀνατροφίας τοῦ καὶ αὐτοῦ ἀναλαβόντι τὴν ἀνατροφὴν Α. ἐν τῇ ὁποίᾳ πρέπει νὰ περιληφθῇ, κατὰ τὴν πεῖραν τῆς ἀπορρεούσης ταύτης, καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἀναλαβεῖν τὸ αὐθαιρέτως ἀποπεμφθὲν ἀπ' αὐτοῦ παιδίον.

Ἀναμφισβητήτως ἡ παραδοχὴ αὕτη ἔχει τι τὸ ἀποκρουστικὸν, διότι ἡ ἀγωγὴ γίνεται διατὴ συνεπείᾳ τῆς ἰδιότητος, ἣν, πρὸς ἀποκλαγὴν ἀπὸ τῆς δυσχερείας, ἀπέδωκε τοδικαστήριον τῷ ἐναγοντι ἐκ τῶν ὑστέρων, ἀλλ' οὐχ ἧττον πρέπει νὰ δηλοῦται τις ὅτι ἤτο καὶ ἡ μόνη ἐφικτὴ λύσις.

Κατὰ τῆς ἀποράσεως ταύτης ἐγένετο ἔφεσις ὑπὸ τοῦ Β., ἀλλ' ἕνεκα διπλῆς ἐρημοδικίας, ἡ ἀπόφασις τοῦ Πρωτοδικείου ἐγένετο τελεσίδικος, χωρὶς ν' ἀκουσθῇ καὶ ἡ γνώμη τοῦ Ἐφετείου.

Ἐν τούτοις ἡ ὑπόθεσις ἔχει καὶ ἄλλο τι σπουδαῖον μέρος αὐτῆς. Δὲν ἐβεβαιώθη κατὰ βεβαιότητα, εἶναι ἢ ὄχι ὁ πρ... παιδίου ἢ ὁ νόμιμος, παρεμβαίνει δὲ καὶ τὸ τέκνον του ἕνεκα πενίας τῶν γονέων, σήμερον δὲ ἐνεκα ἀναπηρίας αὐτῶν, εἶναι ὑπόχρεως διὰ προσωπικῆς κρ... τέκνων διὰ προσωπικῆς κρ...

τικὴ, ἡ γερμανικὴ, ἀνήρεσαν πᾶσαν ἀπαγόρευσιν καὶ πάντα περιορισμὸν τῶν ἐπὶ πωλήσεσι τοιούτων συμβάσεων, μόλιστα ἐσευσθαι ἐὰν οἱ συμβαλλόμενοι σκοπῶσι σπουδαίως νὰ συνάψωσιν ἀγοραπωλησίας ἢ ἀροῦσιν εἰς μόνον τὸ κέρδος τῆς διαφορᾶς. Ὁ αὐτὸς νόμος τῆς 1 Ἀπριλίου 1875 ὁρίζει (ἄρθ. 13) ὅτι ἀπαραβάτως εἶναι ἐπὶ δικῶν περὶ τῶν ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ πράξεων ἡ ἔνστασις ὅτι πρόκειται περὶ συμβάσεως ὁρώσης τὴν διαφορὰν καὶ ἀποτελούσης παίγνιον ἢ περίδοσιν.

1) Aubry et Rau IV § 386 σημ. 25—27.

2) Aubry et Rau αὐτ. σημ. 29 Troplong Contr. aléat. 97—149.

(3) Ηβλ. καὶ Ι. Α. Σούτσου πλουτολογίαν τοια Β σελ. 495 καὶ ἑπομ.

τημα ἀκόμη δυσχερέστερον τοῦ ὑπὸ τοῦ πρωτοδικείου λυθέντος νομικοῦ. Ἡ φυσικὴ ἀλήθεια τοῦ αἰσθήματος τῆς πατρότητος εἰς τελείαν σύγκρουσιν πρὸς τὸ ἐκ τοῦ δεδικασμένου ἀνθρώπινον πλάσμα τῆς ἀληθείας. Ἐὰν ἡ δευτέρα ἐπιδεικνύει τὴν δικαστικὴν ἀπόφασιν, ἡ πρώτη δεικνύει τὸ αἰώνιον κῦρός της, ἀπέναντι τοῦ ὁποίου οὐδ' ἐτόλμησε νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀπόφασιν ὁ ἐπιτυχὼν αὐτήν.

Η ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

ΚΑΙ

Η ΕΞ ΑΥΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗ ΓΝΩΜΑΤΕΥΣΙΣ

Ἐγράψαμεν ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς «Θέμιδος» βραχέα τινὰ περὶ τοῦ κύρους τῆς ἐπιστημονικῆς αὐθεντίας τῶν ἰατροδικαστικῶν ἐρευνῶν καὶ γνωμοδοτήσεων. Ἤδη παρατηροῦμεν ὅτι, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἑτέρας συνθήκης, ἤτοι τοῦ κύρους τῆς ἀκριβείας καὶ γνησιότητος τῆς ἐκ τῆς ἰατροδικαστικῆς ἐρεύνης ἐκθέσεως (τοῦ εὑρήματος), ἥτις ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς ἰατροδικαστικῆς διαγνώσεως, ὀφείλει ὁ ἰατροδικαστὴς κατὰ πᾶσαν ἰατροδικαστικὴν αὐτοψίαν ἢ νεκροψίαν νὰ ὑπαγορεύῃ τὸ εὕρημα τῆς ἐνεργουμένης ἰατροδικαστικῆς ἐρεύνης, εἰς καταχώρησιν ἐν πρωτοκόλλῳ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τούτῳ κεκλημένου ὑπαλλήλου (δικαστικοῦ)· ἡ καταχώρησις αὕτη, γινομένη ἀμέσως καθ' ὑπαγόρευσιν εἰς τὴν γραφίδα τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, πρέπει νὰ εἶνε λεπτομερεστάτη καὶ ἀκριβεστάτη περιγραφὴ τοῦ εὑρήματος, ὥστε ν' ἀποτελῆται πλήρης καὶ πιστὴ εἰκὼν αὐτοῦ. Τὴν λεπτομερῆ ταύτην ὑπαγόρευσιν ὀφείλει νὰ ἐκτελῇ αὐτὸς ὁ ἐνεργῶν τὴν αὐτοψίαν ἢ νεκροψίαν δικαστικὸς ἰατρὸς, καὶ οὐχὶ ὁ τυχὸν συμπράττων συνάδελφος ἰατρός· τὸ πρωτόκολλον δὲ τοῦτο μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκθέσεως ὑπογράφεται ἀμέσως ὑπό τε τῶν ἰατρῶν καὶ τοῦ ὑπαλλήλου, καθὼς καὶ παρὰ τοῦ παρευρισκομένου σχεδὸν πάντοτε δικαστοῦ, ὅστις καὶ διευθύνει τὴν αὐτοψίαν, ἵνα οὕτω ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐν αὐτῷ καταχωρηθείσης ἰατροδικαστικῆς ἐκθέσεως ἐξαχθῇ καὶ ἐκδοθῇ ἡ ἰατρικὴ γνωμάτευσις, ἥτις εἶνε ὁ τελικὸς σκοπὸς πάσης ἰατροδικαστικῆς ἐρεύνης, καὶ ἥτις ἐν ἀνάγκῃ δύναται ν' ἀνατεθῇ καὶ εἰς τὴν κρίσιν εἰδικωτέρων ἐπιστημόνων ἢ ἀνωτέρου ἐπιστημονικοῦ σωματείου, ὡς λ. χ. τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς.

Τοιαῦται ὀφείλουσι νὰ εἶνε αἱ ἐκ τῶν ἰατροδικαστικῶν ἐρευνῶν ἐκθέσεις, ἵνα αἱ ἐπὶ τούτων ἰατρικαὶ γνωματεύσεις φέρωσιν ὅλον τὸ ἀναγκαῖον κῦρος. Ἐρωτᾶται ἤδη, τάχα παρ' ἡμῖν συμβαίνει ἄλλως;

Ὑπάρχουσι δυστυχῶς πρόσφατα παραδείγματα μαρτυροῦντα τὴν κρατοῦσαν παρ' ἡμῖν ἔλλειψιν καὶ ἀνεπάρκειαν περὶ τὰς ἰατροδικαστικὰς ἐρεύνας, γενομένας τοὐναντίον μετὰ περισσῆς ἀταξίας καὶ συγχύσεως. Κατὰ τὸν φόνον τοῦ δικηγόρου Ζωντανοῦ ἀνεφύη ἰατροδικαστικὸν ζήτημα. Ὅσοι ἰατροὶ ἐκλήθησαν νὰ ἀποφανθῶσι, τόσας καὶ διαφόρους γνώμας ἐξεδήλωσαν, διότι ἕκαστος ἀπεφαίνετο κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἀντίληψιν καὶ κρίσιν, οὐδεμία δὲ βάσις ἐκ λεπτομεροῦς ἐπιστημονικῆς ἐκθέσεως, πρωτοκολληθείσης ἅμα τῇ πρώτῃ αὐτοψίᾳ, ὑπῆρχεν, οὐδ' ὑπάρχει, ἂν δὲν ἀπατῶμαι. Ἐν τῷ προσφατωτέρῳ συμβεβηκότι τοῦ φόνου τοῦ ζωεμπόρου ἐν τῷ ξενοδοχείῳ, οὐδεμία φροντὶς ἐγένετο, ἵνα ἐνεργηθῇ ἀμέσως καὶ χωρὶς νὰ ἐπιτραπῇ νὰ μεταβληθῇ τι ἐκ τῆς θέσεώς του, λεπτομερεστάτη ἰατροδικαστικὴ ἔρευνα καθ' ἣν νὰ ἐξετασθῶσι τὰ πάντα ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ καὶ παρατηρητικότητι καὶ πρὸς πᾶσαν σχέσιν, μεθ' ὃ δὲν θὰ ἦτο ἀδύνατον εἰς τὴν ἀνάκρισιν νὰ ἔχῃ ἀποδείξεις ἢ τεκμήρια, ὑποστηρίζοντα ἢ μὴ τὰς καταθέσεις τῶν φονέων, ἐκείνας μάλιστα, δι' ὧν ὁ φόνος ἀπεδίδετο εἰς ἐκδίκησιν τῆς τιμῆς των κατ' ἀποπείρας προσβολῆς τῶν ἠθῶν των ὑπὸ τοῦ φονευθέντος.

Κατὰ πλείστας ἄλλας περιπτώσεις μετὰ τῆς μεγαλειτέρας δογματικότητος γνωματεύεται ὅτι ὁ θάνατος π. χ. ἐπῆλθεν ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας, ἢ ὅτι ὁ θάνατος τοῦ νεογνοῦ δὲν ἀποδεικνύεται ἐπελθὼν ἐξ ἐξωτερικῆς τινος βίας — ἢ ὅτι ἡ νεκροψία ἀπέδειξε (!) (πῶς καὶ διὰ τί, ἄγνωστον) ὅτι ὁ θάνατος ἐγένετο πρὸ τοῦ τοκετοῦ καὶ ἄνευ ἔξωθεν βλάβης κτλ. κτλ., ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπισήμου λεπτομεροῦς καὶ ἐπιστημονικῶς αὐθεντικῆς ἐκθέσεως, ἀλλ' ἐκ συμπερασματικῆς καὶ αὐτοβούλου ἰατροδικαστικῆς διαγνώσεως.

Η. ΦΙΛΙΠΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ἰατρός

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἀριθ. 18 (1890) Τμ. Β'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Σ. ΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Διορισμὸς ἀξιωματικοῦ - Ἐφημερὶς Κυβερνήσεως. κοινοποίησις.

Ἐπὶ πάντων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν στρατοῦ, μόνον τὸ περὶ προβιβασμοῦ διάταγμα πρέπει νὰ καταχωρίζηται ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως πρὸ τῆς ἐκτελέσεώς του, οὐχὶ δὲ καὶ τὸ περὶ διορισμοῦ αὐτῶν, διότι κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ ΑΝΔ νόμου μόνον τὸ περὶ προβιβασμοῦ διάταγμα πρέπει νὰ καταχωρίζηται πρὸ τῆς ἐκτελέσεως, ἐπιτρεπομένης τῆς καταχωρίσεως τῶν ἄλλων, ἄρα καὶ τοῦ τοῦ διορισμοῦ, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν.

— Ἡ κατοχὴ τοῦ διορισμοῦ τεκμηριοῖ τὴν κοινοποίησίν του.

— Ἡ κοινοποίησις διορισμοῦ μετὰ τὴν ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τοῦ ὑπογεγραμμένου ὑπουργοῦ ἀποχώρησιν, δὲν παρέχει τῷ διοριζομένῳ δικαίωμα ἀποδοχῆς αὐτοῦ.

Ἀριθ. 21 (1890) Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ πρόεδρος κ. Ν. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Μισθοδοσία - προϋπολογισμός.

Δὲν ἀπαιτεῖται ἐδικὸν διάταγμα διὰ τὴν αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας ὑπαλλήλου ἀναγνωριζομένου ὑπὸ τοῦ νόμου, ἀναγραφεῖσαν δ' ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἀφ' οὗ ὁ προϋπολογισμὸς νόμος ἐστὶ καὶ διάταγμα ἐκδίδεται κυροῦν τὴν ἐπιψήφισίν του.

Ἀριθ. 22 (1890) Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Α. ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ.

Ἀμφιμερὴς σύμβασις - μεταβολὴ ἀγωγῆς.

Ἐπὶ τῶν ἀμφιμερῶν συμβάσεων ἑκάτερος τῶν συναλλασσομένων δικαιοῦται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἑτέρου πρὶν ἢ ἐκπληρώσῃ τὰς ἰδίας αὐτοῦ ὑποχρεώσεις, ἀποκρουόμενος διὰ τῆς ἐνστάσεως τοῦ δόλου (exceptio non adimpleti contractus) N. 1. 5. § 4 Π de doli 44. 4 καὶ N. 5. 25 αὐτόθι (19. 1). Κατὰ συνέπειαν δὲν δύναται ζητεῖν τὸ ὁρισθὲν τίμημα ἀντικειμένου βεβαρημένου, ὅπερ ὑπεσχέθη ἐλεύθερον παραδοῦναι.

— Ἡ μεταβολὴ τῆς βάσεως τῆς ἀγωγῆς (ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπὸ βάσεως ἀνταλλαγῆς εἰς βάσιν ἀγοραπωλησίας) ἀποτελεῖ παράβασιν τῶν ἄρθ. 158, 745, 170 Πλ. Δ.

Ἀριθ. 23 (1890) Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Κ. ΣΗΜΑΝΤΗΡΑΣ.

Νεαρὰ 115 - διάρρηξις

Κατὰ τὸ ῥῆμα καὶ πνεῦμα τῆς 115 Νεαρᾶς ἡ μὴ ἐγκατάστασις ἀναγκαίου κληρονόμου ἁπλῶς διάρρηξιν τῆς διαθήκης δύναται ἐπενεγκεῖν καὶ μόνον τῇ αἰτήσει τοῦ ἀδίκως παραλειφθέντος, χάριν τοῦ ὁποίου καὶ ἐνομοθετήθη ἡ ἀκυρότης. Οὐδαμῶς ἐκ τῆς Νεαρᾶς προκύπτει, ὅτι ἡ ἐγκατάστασις τῶν ἀναγκαίων κληρονόμων εἶνε συστατικὸν στοιχεῖον τῆς διαθήκης.

Ἀριθ. 24 (1890). Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Κ. ΣΗΜΑΝΤΗΡΑΣ.

Μονομερὴς δήλωσις - ἀποδοχή.

Ἡ ἀποδοχὴ μονομεροῦς δηλώσεως, γενομένη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μονομερῶς δηλώσαντος, δὲν συμπληροῖ τὸ συνάλλαγμα, διὰ τὸ ἕνεκα τοῦ θανάτου ἀδύνατον τῆς συμπτώσεως τῶν θελήσεων N. I. 2 Π. (2. 14) καὶ N καὶ K. (4. 10).

Ἀριθ. 28 (1890) Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Α. ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ.

Αἴτησις θεραπείας - ἀπόλυσις ὑπαλλήλου Βουλῆς.

Τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς μὴ ἔχοντος ἀμέσως προϊσταμένην ἀρχὴν, δὲν εἶνε ἀνάγκη κοινοποιήσεως αἰτήσεως θεραπείας.

— Δὲν συνυπολογίζονται εἰς τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ ἐπὶ ἁρμοδιότητος αἱ μηνιαῖαι χορηγίαι, ἀλλ' αὕτη ὁρίζεται ἐκ τῆς μιᾶς. Προκειται περὶ ἀπαιτήσεων ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἱστορικῆς αἰτίας καὶ τοῦ αὐτοῦ νομίμου λόγου ἐρειδομένων.

— Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Βουλῆς, διοριζόμενοι κατὰ τὸ ἄρθρον 75 τοῦ κανονισμοῦ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ προεδρείου, ἀποτελουμένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων, δὲν δύνανται παυθῆναι ὑπὸ μόνου τοῦ Προέδρου.

— Κατὰ τὸ ἄρθρον 76 τοῦ αὐτοῦ κανονισμοῦ, ἵνα διατηρηθῇ εἰς γραφεὺς καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς Συνόδου ἀπαιτεῖται πρᾶξις τοῦ Προεδρείου τῆς Βουλῆς.

Ἀριθ. 29 (1890). Τμ. Β'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης Κ. ΣΗΜΑΝΤΗΡΑΣ.

Μεταβίβασις κυριότητος - ὅρκος.

Εἶνε ἀπαράδεκτος ὅρκος πρὸς ἀπόδειξιν μεταβιβάσεως κυριότητος ἀκινήτου, πρὸς ἣν ἀπαιτεῖται συμβολαιογραφικὴ πρᾶξις καὶ μεταγραφὴ, ἐὰν δὲν περιλαμβάνῃ ἐν ἑαυτῷ ἰσχυρισμὸν ὅτι συνετάχθη περὶ αὐτῆς ἔγγραφον κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις καὶ ὅτι τοῦτο μετεγράφη νομίμως.

Ἀριθ. 31 (1890) Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Χ. ΚΟΚΟΡΗΣ.

Δημόσιαι ὑπηρεσίαι - ἀπόδειξις.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 § 6' τοῦ Β. Δ. τῆς 24 Αὐγούστου 1861 περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου ΧΝΒ περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, μόνον ἐγγράφως δύναται ν' ἀποδειχθῶσιν αἱ ὑπηρεσίαι τῶν ὑπαλλήλων, περιοριστικῆς οὔσης καὶ οὐχὶ ἐνδεικτικῆς τῆς περὶ τούτου διατάξεως τοῦ ἄρθ. τούτου, ὡς ἀποδεικνύεται τὸ μὲν ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ καταριθμήσεως τῶν πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ὑπηρεσιῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, τὸ δ' ἐκ τῆς γ' § αὐτοῦ ἐν ᾗ ἐπιτρέπεται τὸ ἐμμάρτυρον μέσον μόνον διὰ τὰς ἀπὸ 25 Μαρτίου 1821—1829 ὑπηρεσίας.

ΠΟΙΝΙΚΗ

Ἀριθ. 3 (1890) Τμ. Β'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Ι. ΔΙΟΒΟΥΝΙΩΤΗ.

Χαρτοπαιξία - χρή[illegible]

Κατὰ τὸ ἄρθ. 50 [illegible] τοῦ νόμου περὶ δημοτικῆς ἀστυνομίας [illegible] 1836 [illegible] ται τυχηρὰ παίγνια [illegible]

— Κατὰ τὸ ἄρθ. 17 [illegible] Δ. [illegible] τικοὶ τῆς χωροφυλακῆς [illegible]

ἀξιωματικοί ἢ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι, πάντες δὲ οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 17 ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι κατὰ τὰ ἄρθρ. 157, 159 Πν. Δ., οἱ δὲ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 95, 96, 98, 99, 103, 108, 110, 124 τοῦ κανονισμοῦ τῆς χωροφυλακῆς ὀφείλουσιν εἰς τὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀδικήματα νὰ προβῶσιν εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ δράστου καὶ τὴν κατάσχεσιν παντὸς ὅ,τι δύνανται νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀπόδειξιν τοῦ ἀδικήματος, μάλιστα δὲ κατὰ τὰ ἄρθ. 98, 124 ὅπλων, σκευῶν καὶ ἄλλων ἐνδεικτικῶν ἢ ἐνοχοποιητικῶν εἰδῶν. Ταῦτα σκεύη εἰσὶ καὶ τὰ ἐν τῷ χαρτοπαιγνίῳ χρήματα, οὐδὲ ἡ κατάσχεσις αὐτῶν ἀποτελεῖ παράβασιν καθήκοντος.

Ἀριθ. 4 (1890) Τμ. Β'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Ι. Διονυσιάτης.

Κλητὴρ - λῆψις χρημάτων - ἄρνησις ἀποδείξεως.

Οὐδεὶς νόμος ὑποχρεοῖ ἐπὶ ποινῇ τὸν λαμβάνοντα χρήματα εἰς χορήγησιν ἀποδείξεως, οὐδὲ ἡ ἄρνησις τοιαύτης ἀποτελεῖ παράβασιν καθήκοντος (ἐὰν ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ λαβὼν ἦτο κλητὴρ) δυναμένου τοῦ δίδοντος τὰ χρήματα νὰ μὴ δώσῃ ταῦτα ἄνευ ἀποδείξεως.

Ἀριθ. 5 (1890). Τμ. Β'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Β. Ροντήρης.

Μεταβολὴ κατηγορίας - ἰδιοποίησις - ὑπεξαίρεσις.

Δὲν ὑπάρχει μεταβολὴ τοῦ κατηγορητηρίου, ἐὰν κατεδικάσθη ὁ κατηγορούμενος διὰ τὸ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμενον ἀδίκημα ἄλλως χαρακτηρισθὲν ἄρθ. 431, 429 καὶ 430 Πν. Δ. οἷον ἐπὶ τοῦ προκειμένου, χαρακτηρισθέντων τῶν περιστατικῶν ὡς ἀποτελούντων ὑπεξαίρεσιν ἀντὶ ἰδιοποιήσεως. Διότι τὰ αὐτὰ περιστατικὰ συντρέχουσιν εἰς ἀμφότερα, πλὴν τῆς ἐν τῇ ἰδιοποιήσει ἀπαιτουμένης ἰδιότητος τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, ὅπερ παραλειπόμενον δὲν μεταβάλλει οὐσιωδῶς τὴν κατηγορίαν, σχετικῶν καὶ συναφῶν οὐσῶν ἀμοτέρων τῶν ἄνω ἐγκληματικῶν πράξεων, προβλεπομένων δὲ ἐν τῷ αὐτῷ κεφαλαίῳ καὶ ἀριθμῷ τοῦ Πν. Ν.

— Οὐδεμία διάταξις ἀπαιτεῖ τὴν χρονολογίαν τῆς ἐτυμηγορίας τῶν ἐνόρκων.

— Ἡ μὴ ἀναφορὰ ἐν τῇ ἐτυμηγορίᾳ τῶν ἐνόρκων τῆς φράσεως «χωρὶς ἀποζημιώσεως» ἐπὶ ὑπεξαιρέσεως, ἀναπληροῦται διὰ τῆς φράσεως ὅτι «ἡ ὑπεξαίρεσις ἐγένετο ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου πρὸς ἴδιον ὄφελος», οὐδαμοῦ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένου ν' ἀναφέρωνται οἱ ὅροι ὡς ἐν τῷ νόμῳ ἀναγράφονται, δυναμένου καὶ διὰ ἰσοδυνάμων ἄλλων ν' ἀντικατασταθῶσιν.

Ἀριθ. 6 (1890) Τμ. Β'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Β. Ροντήρης.

Ποινικὴ δικονομία - ἐφαρμογὴ αὐτῆς.

Εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν τοῦ ἄρθ. 407 Πν. Δ. ὑπάγεται λόγος ἀναιρέσεως διὰ κακὴν ἑρμηνείαν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν ἄρθ. 336, 337, 338 καὶ 341 Πν. Δ. ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸν νόμον ΑΥΞΒ (τοῦ 1887), διότι τὸ ἄρθ. 407 § 11 ἀφορᾷ ἐσφαλμένην ἐφαρμογὴν καὶ ψευδῆ ἑρμηνείαν τοῦ Πν. Ν., οὐχὶ δὲ τῆς Πν. Δ. οὐδ' αἱ περιπτώσεις τῶν ἄνω ἄρθρων ἀνάγονται εἰς παράβασιν διατυπώσεως ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος διατεταγμένης.

Ἀριθ. 7 (1890) Τμ. Β'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Σ. Ἀνδρόπουλος.

Ὅρκος Ὀθωμανοῦ - καταπίεσις.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη ν' ἀναφέρηται ἐν τοῖς πρακτικοῖς ἐπὶ λέξει καὶ ὁ τύπος τοῦ ὅρκου, ἐὰν πρόκειται περὶ ὅρκου κατ' ἄλλην θρησκείαν, [ἐπὶ τοῦ προκειμένου μωαμεθανικήν].

— Καταπίεσιν ποιεῖται ὁ συμβολαιογράφος ὁ ἐξ ἰδιοτελείας εἰσπράττων πλείονα τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀριθ. 21 (1890). — Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Π. Σπηλιάκης.

Παραδεκτὸν ἐφέσεως - διεκδικητικὴ - πουθενικὴ.

Τὸ εἶναι ἢ οὔ λυσιτελὲς τὸ θέμα τῆς διαταχθείσης ἀποδείξεως ἐξετάζεται καὶ ἐν ταῖς κατὰ προδικαστικῶν ἀποφάσεων ἐφέσεσιν.

— Τῆς διεκδικητικῆς ἀγωγῆς προσιδιαζούσης τῷ κυρίῳ, ἀναγκαῖον στοιχεῖον αὐτῆς εἶναι καὶ ὁ τρόπος τῆς κτήσεως τῆς κυριότητος τοῦ προκατόχου, ἵνα γνωσθῇ ἐὰν οὗτος, ἔχων κυριότητα, μετεβίβασε τοιαύτην τῷ ἐνάγοντι, ἐλλείποντος δὲ τοῦ στοιχείου τούτου, ἡ μὴ κατὰ βελτίωσιν προστιθεμένου ἐν ταῖς προτάσεσιν, ἀπαράδεκτος ἐστὶν ἡ ἀγωγή.

— Ἡ πουθενικὴ ἀγωγὴ δίδεται τῷ νεμηθέντι καλῇ τῇ πίστει καὶ νομίμῳ τίτλῳ, ἐκπεσόντι δὲ τῆς νομῆς πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς χρησικτησίας, οὐχὶ δὲ τῷ μὴ νεμηθέντι.

Ἀριθ. 22 (1890). — Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Ε. Λυκούδης.

Παραδεκτὸν ἐφέσεως - διαμαρτυρικὸν

Ἐξεταστέα τυγχάνουσιν καὶ ἐπὶ ἐφέσεων κατὰ προδικαστικῶν ἀποφάσεων τὰ περὶ λυσιτελοῦς ἢ ἀλυσιτελοῦς τῶν διαταχθεισῶν ἀποδείξεων παράπονα.

— Εἰς οὐδένα νόμον ἀντίκειται ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τῆς συντάξεως διαμαρτυρικοῦ.

Ἀριθ. 24 (1890). — Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Ε. Λυκούδης.

Ἔφεσις - ἐξαίρεσις

Κατ' ἀποφάσεων μὴ ἐκτίμησιν ἀποδείξεων

ἐπιβαλουσῶν ὅρκον, εἶναι δεκτὸν τὸ παράπονον περὶ κακῆς ἐκτιμήσεως, καθὸ ἀφορῶν τὴν διὰ τοῦ ὅρκου διαταχθεῖσαν ἀπόδειξιν.

— Ἡ ἐπὶ ἡμερομισθίῳ ἐργασία δὲν ἀποτελεῖ τὴν σχέσιν ὑπηρεσίας, τὴν δημιουργοῦσαν κατὰ νόμου λόγον ἐξαιρέσεως ἐπὶ μαρτύρων.

Ἀριθ. 27 (1890). — Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Ξ. Ευθυμίου

Χαρτόσημον - προμήθεια - ἐκχώρησις

Ὁ νόμος τοῦ 1877 περὶ χαρτοσήμου ὁρίζει μὲν τὰ πρόσωπα, οἷς ἐπιτρέπεται ἡ ἐπὶ προμηθείᾳ πώλησις χαρτοσήμου, ἀλλ' οὐδαμοῦ ἀπαγορεύεται ὅπως τὰ πρόσωπα ταῦτα ἐνεργῶσι τὴν πώλησιν ταύτην διὰ προσώπων τῆς ἐκλογῆς των καὶ ἐμπιστοσύνης των καὶ ἐπομένως ἐκχωρήσωσιν αὐτοῖς καὶ τὴν ὀφειλομένην προμήθειαν, ἐὰν ἡ ἀγορὰ τοῦ χαρτοσήμου γίνεται ἐπ' ὀνόματι καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἁρμοδίου κατὰ νόμον προσώπου.

— Ἡ ἐκχώρησις αὕτη ἀποδεικνύεται ἐξ ἄλλου ἐγγράφου τοῦ κατὰ τὸν νόμον τοῦτον ἁρμοδίου πρὸς λιανικὴν πώλησιν χαρτοσήμου, πρὸς τὸν πρὸς ὃν ἀνέθηκε τοῦτο, διότι δὲν εἶναι δωρεὰ μεταξὺ ζώντων, ἀλλ' ἀμοιβὴ παροχῆς ἐργασίας, οὐδὲ περιέχει ἀμοιβαίαν ὑποχρέωσιν.

— Τῆς προμηθείας, ὑπεχούσης μᾶλλον τόπον ἀποζημιώσεως διὰ τὴν προκαταβολὴν τῶν πρὸς ἀγορὰν τοῦ χαρτοσήμου κεφαλαίων, οὐσιώδες στοιχεῖον πρὸς ἀπολαβήν της εἶναι ἡ δι' ἰδίων χρημάτων (καὶ οὐχὶ τοῦ Δημοσίου) ἀγορά, ἥτις ἀμφισβητουμένη χρῄζει ἀποδείξεως.

Ἀριθ. 28 (1890). — Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Ξ. Ευθυμίου

Ἐπίδοσις εἰς ἀλλοδαπὴν

Ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 146 § 6 Πν.Δ. ἔπεται, ὅτι τὸ τῷ ἁρμοδίῳ εἰσαγγελεῖ κοινοποιητέον διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διατρίβοντας δικόγραφον πρέπει νὰ περιέχῃ ὡρισμένως καὶ ἀληθῶς τὸν τόπον τῆς διατριβῆς, διότι εἰς τοῦτον δέον νὰ σταλῇ εἰς ἐπίδοσιν. Ἑπομένως ἐὰν περιέχῃ ἄλλον παρὰ τὸν ἀληθῆ τῆς διατριβῆς τόπον δὲν θεωρεῖται γενομένη ἐπίδοσις (ἄρθ. 2 τοῦ Νόμου 13 8ρίου 1838 καὶ ἐγκύκλιος τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης γραμματείας 22 9ρίου 1838). Ἀμφισβητουμένου τούτου, ὁ προσάγων τὸ ἐπιδοτήριον, πρὸς κύρωσιν αὐτοῦ, ὀφείλει προτακομίσαι τὴν ἀπόδειξιν.

Ἀριθ. 29 (1890). Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Π. Βαλβῆς.

Βία - ἀπόδειξις.

Ἐπ' ἀγωγῆς περὶ ἀναλήψεως τῶν διὰ χρήσεως ἀναγεγραμμένων ἐν τῷ νόμῳ βιαστικῶν μέτρων [ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου] πληρωθέντος ἀχρεωστήτου, ὀρθῶς ἐπιβάλλεται τῷ ἐναγομένῳ ἀπόδειξις περὶ ὑπάρξεως τοῦ χρέους, ἥτις καθιστᾷ νόμιμον τὴν βίαν καὶ παραλύει τὴν ἀγωγὴν συνῳδὰ τῷ 14 Π (4. 2).

Ἀριθ. 31 (1890). Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Α. Χωματιανός.

Ἐσωτερικὸς κανονισμός.

Συνῳδὰ τῷ ἐσωτερικῷ ὀργανισμῷ τοῦ δικαστηρίου καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ἐφαρμοζομένῳ, δὲν δύνανται νὰ εἰσαχθῇ ἐνώπιον τοῦ ὡρισμένου τμήματος τῶν συνήθων, ὑπόθεσις συναπτικὴ (ἐννοεῖται ἄνευ πράξεως τοῦ προέδρου).

Ἀριθ. 33 (1890). Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Κ. Οθωναῖος

Λογοδοσία - ἀπόφασις.

Ἡ εἰς λογοδοσίαν ὑποχρεοῦσα ἀπόφασις εἶναι ὁριστική.

Ἀριθ. 36 (1890). Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Κ. Οθωναῖος.

Ἀρνητικὴ δουλείας ἀγωγή.

Μόνου τοῦ κυρίου δυναμένου ἐνασκῆσαι τὴν ἀρνητικὴν τῆς δουλείας ἀγωγήν, πρέπει κατὰ τὸ ἄρθ. 533 Πν. Δ. ν' ἀναφέρωνται ἐν αὐτῇ πάντα τὰ περιστατικὰ τὰ ἀπαρτίζοντα τὸ δικαίωμα τῆς κυριότητος, ἤτοι καὶ ὁ νόμιμος τρόπος τῆς κτήσεως, ἢ νὰ συμπληροῦται αὕτη κατὰ τοῦτο διὰ τῶν προτάσεων.

Ἀριθ. 47 (1890). Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Ε. Χατζηδημητρίου.

Χημεῖα - εὐθύνη ἐργοδότου.

Κατὰ τὴν ἐπὶ μισθώσεως ἔργου ἐπικρατοῦσαν περὶ τυχηρῶν ἀρχήν, ὁ ἐργοδότης δὲν εὐθύνεται εἰς τὰς ἐκ θεομηνίας προελθούσας ζημίας ἐπὶ τῶν προσκομιζομένων καὶ τοποθετουμένων ἐκεῖ ὑλικῶν, ἐφ' ὅσον αὐτὰ δὲν ἐγένοντο ἐπὶ τοῦ τελεσθέντος καθ' ὁλοκληρίαν ἢ ἐν μέρει ἔργου. Οὐδὲ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Δ. τοῦ 1850 κανονίζει τί πλέον, διότι αὕτη ἀφορᾷ τὰς ζημίας, ἃς κατὰ νόμον δικαιοῦται ζητῆσαι ὁ ἐργολάβος, τοιαῦται δὲ δὲν εἶναι αἱ ἐπὶ τῶν ὑλικῶν ὡς εἴρηται.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

Ἰατρικὴ-Παραγγελ[illegible] Ἐπ'αὐτοφώρῳ [illegible]

Ὑπὸ τοῦ πταισματοδ[illegible] δικάσθησαν εἰς 6 ὁρά[illegible] οἱ ἰατροὶ τῆς πόλεως [illegible] ποινήθησαν νὰ ὑπακούσω[illegible] λίας τῆς εἰσαγγελίας κα[illegible]

ρεσίων των κατά την ανακάλυψιν του πτώματος χώρης τινος, ήτις υπεστήριξε ότι εβλάβη ορονήθη. Η απόφασις στηρίζεται εις το άρθρον 475 § 12 του ποιν. κωδ. καθ' ο επιβάλλεται πρόστιμον εις πάντα όστις δυνάμενος, ήθελεν αποποιηθή ή αμελήσει να συντρέξη διά της υπηρεσίας του ή να παράσχη βοήθειαν όταν ήθελε ζητηθή, εις τας περιστάσεις δυστυχημάτων, ταραχών, ναυαγίων . . . αυτοφώρων εγκλημάτων κλπ. κατά τα άρθρ. 43 και 44 του Ποιν. Δικονομίας, άτινα διατρέφουσι εις τινας περιστάσεις την μεσολάβησιν ιατρών, χειρουργών κλπ., ούς ο εισαγγελεύς υποχρεωτικώς προσκαλεί, εξ ού έπεται η αντίστοιχος υποχρέωσις των ειδικών τούτων προσώπων προς παροχήν της υπηρεσίας των(*). Επί τέλους η απόφασις του πταισματοδικείου στηρίζεται εις την όρισμόν του αυτοφώρου εγκλήματος, είς ό ανάγει και τας περιστάσεις κίτινες περικλείουσι τα συντελούμενα εγκλήματα ή τα προ ολίγου συντελεσθέντα, θεωρούσα την ανακάλυψιν πτώματος προσώπου υποτιμηθέντος δολοφονηθέντος δι' όγνωστον αίτιαν, ως αποτελούσαν αυτόφωρον έγκλημα.

Το ζήτημα της υποχρεώσεως των ιατρών είς παροχήν της συνδρομής των εν περιπτώσει αυτοφώρου εγκλήματος μένει εισέτι τοιούτον. Ουδεμία διάταξις των Γαλλ. ποιν. νόμων διά γενικού τρόπου υπαγορεύει τους πραγματογνώμονας επί ποινή να παρέχωσι την συνδρομήν των τη δικαιοσύνη. Αν υπάρχη υποχρέωσις, αύτη είναι ηθική. Πολλοί ξένοι νομοι, ως ο ποινικη δικονομία της Αύστριας (άρ. 119) της Γερμανίας (άρθ. 73), ο νόμος Ιταλικός ποινικός νόμος (άρ. 201) υποχρεούσι τους πραγματογνώμονας εις παροχήν της υπηρεσίας των διά προστίμων και φυλακίσεως ακόμη. Οι Γαλλικοί ποινικοί νόμοι σιωπώσι. Το Λουξεμβουργιακόν του Βελγίου του 1840 απαράσιον απόφασιν, αλλά το Λιχουριστόν της Γαλλίας απαφάσισε πάντοτε το εναντίον, υπέρ της γενικωτέρας τούτέστι του άρθρου 475 § 12 ποιν. νόμου, αλλ' εν περιπτώσει πάντοτε αυτοφώρου εγκλήματος.

Αλλ' η ανακάλυψις πτώματος αποτελεί επ' αυτοφώρω έγκλημα; Τοιούτον είναι το έγκλημα το συντελούμενον ήδη και το προ ολίγου συντελεσθέν, και όταν ο κατηγορούμενος καταδιώκεται διά δημοσίας κραυγής ή καταλαμβάνεται κατέχων όπλα κλπ. άτινα επιτρέπουσι το συμπέρασμα και εκ τού τόπου ή χρόνου, ότι ο συλληφθείς και κατακλυσμένος είναι ο αυτουργός ή συνεργός εγκλήματος. Εν τη πρακτική οι εισαγγελείς και ανακριταί έθιμον ιδιαίτεραν επίκτασιν εις τον όρισμόν των επ' αυτοφώρω εγκλημάτων, προβαίνοντες, ως επί τοιούτου, εν εκάστη παρουσιαζομένη περιπτώσει, καθ' ο μόνον το κατεπείγον είναι αναγκαίον, χωρίς αμοιβώς να συντρέχωσιν αι περιστάσεις επ' αυτοφώρω εγκλήματος, ως πχ. επί ανακαλύψεως πτώματος. Αν και τούτο είναι ανακριτικόν δια την ανακάλυψιν των εγκλημάτων, νομικώς δεν δύναται να υποστηριχθή ότι επί τοιούτων περιστάσεων υπάρχουσι τα στοιχεία του αυτοφώρου εγκλήματος.

(*) Τα ανάλογα άρθ. της ημετέρας ποιν. δικ. είναι τα 33 και 157 του δε ποιν. νομου το 634, όπου απαγγέλλει ως ποινήν πρόστιμον ή κράτησιν.

Τόμος Θέρεις-Αναγγελία του τίτλου-τοιχοκόλλημα

Διά νόμου του 1887 εκανονίσθη ότι «Αι εφημερίδες και λοιπά έντυπα ή γεγράφαμα δημοσίως διανεμόμενα ή πωλούμενα δεν δύνανται να αναγγέλλωνται είμή διά του τίτλου των, της τιμής των, ενδείξεως της απογρώσεώς των και των ονομάτων των συντακτών των. Οιδείς τίτλος ανήθικος, ή περιέχων ενυγομοίησιν, δυσφήμησιν ή ύβριστικάς έκφρασεις κατά τινος ή περισσοτέρων προσώπων δύναται να αναγγελθή επί της δημοσίας έδρας».

Πλέφθη το ζήτημα έαν εν τη απαγορεύσει ταύτη συμπεριλαμβάνονται και αι τοιχοκολλήσεις προγραμμάτων αναγγελλόντων τα περιεχόμενα εφημερίδος. Τα δίκαια παισιμάτου δικαστά εφαρμόσαντα τον νόμον απέρασαν αρνητικώς. Τη γνώμη δε ταύτη συνετάχθη και το Αιχυροστικον, ήτις είναι σύμφωνος το σκοπώ του νόμου, όστις προϋσθετο τας φωνάς εν τοις έδοδς να κανονίση και περιστείλη. Το δικαίωμα του γράφειν, προϋποθέτει το δικαίωμα του πωλείν τα γραφόμενα και συνεπώς του αναγγέλλειν αυτά είς το δημόσιον, άλλ' όχι και να τα επιδείξη εις ακρόασιν.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

Εξκκλουθούντες την δημοσίευσιν των δικαστικών νομοσχεδίων, δημοσιεύομεν σήμερον εκ τοσ περί χρηκτικτίας και παραγραφής, ορειλομένου εις την μμμπτυρκμένους περιστατικένην εργασίαν του εντελώς ιδίτου κ. Ε.Λυκούδη, τό Α'. τμήμα το άφορόν την χρηκτικτίαν

ΠΕΡΙ ΧΡΗΣΙΚΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΡΑΦΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περί χρησικτησίας

"Αρθ. 1. Ο καλή τη πίστει και δυνάμει τίτλου μεταβιβαστικού κυριότητος αποκτήσας κινητόν γίνεται κύριος δια διετούς συνεχούς κωής άπό της παραδόσεως τηρουμένων αυτών ειδικών επί χρεωστόρων και τίτλων εν γένει είς τον κομιστήν διατεθέν.

"Αρθ. 2. Ο εύρων απολεσθέν αποκτά την κυριότητα αυτού μετά παρέλευσιν δύο ετών, άφ' ής ανήγγειλε την εύρεσιν είς την αρμοδίαν αρχήν, εάν εν τη διαστήματι τούτω δεν απήντησε αυτό ο κύριος. Αλλ' ούτος αναλαμβάνων το απολεσθέν, καταβάλλει τας υπέρ αυτού γενομένας δαπάνας.

"Αρθ. 3. Εξαιρούνται της διετούς χρησικτησίας δυνάμενα να διεκδικηθώσιν υπό του κυρίου και κατά του καλή τη πίστει επί διετίαν νομισθέντα τα κλαπέντα ή δι' άπάτης αφαιρεθέντα κινητά ως και τ' απολεσθέντα, εφ' ών δεν άπεκτήθη η κυριότης κατά το άρθρον 2.

"Αρθ. 4. "Αν ο νομεύς του απολεσθέντος ή δι' άπάτης ή κλοπής αφαιρεθέντος ήγόρασεν αυτό έν εμπορική παιγνίσει, ή εν αγορά, ή επί δημοσίου πλειστηριασμού, ή παρ' άμεσου δημοσίου πωλούντος τοιαύτα πράγματα, ο κύριος δεν δύναται ν' επιτύχη την απόδοσιν του πράγματος, είμή καταβάλλων είς τον νομέα τα πληρωθέν αντίτιμον.

"Αρθ. 5. Η εν άρθρω 3 εξαίρεσις αρχεί, όταν ο είς ον καλή τη πίστει και δυνάμει τίτλου μεταβιβάσεως κυριότητος περιήλθον τ' απολεσθέντα ή δια κλοπής ή άπάτης αφαιρεθέντα, νομιθή ταύτα επί πλήρη πενταετίαν.

"Αρθ. 6. Ο καλή τη πίστει αποκτήσας έκίνητον δυνάμει τίτλου, κατά τους νομίμους τύπους συνταγμένου και προσηκόντως μεταγραφομένου, γίνεται κύριος δια δεκαετούς συνεχούς κωής άπό της χρονολογίας της μεταγραφής.

"Αρθ. 7. Καλή τη πίστει νομεύς είναι ο άγνοών, δτι άπαιτεί τι παρ' αυτου παρά μή δικαίος κυρίου. Επί χρησικτησίας αρκεί ή εν αρχή της κωής καλή πίστις ου σκοπώ του νόμου, όστις προϋσθετο τας φωνάς εν τοις έδοδς να κανονίση και περιστείλη. Το δικαίωμα του γράφειν, προϋποθέτει το δικαίωμα του πωλείν τα γραφόμενα και συνεπώς του αναγγέλλειν αυτά είς το δημόσιον, άλλ' όχι και να τα επιδείξη εις ακρόασιν.

"Αρθ. 8. Ο επί ορίσκοντα συνεχή έτη νεμόμενος κινητόν ή άκίνητον κατέστ την κυριότητα αυτού.

"Αρθ. 9. Ως προς την χρησικτησίαν άκινήτων συνεχής λογίζεται ή μη διακοπείσα υπό το έτος νομή και υπέρ το έτος εν τη περιπτώσει του άρθρου 17, ότι πάς δε την χρησικτησίαν κινητών ή ομόλως διακοπείσα.

"Αρθ. 10. Όταν ο απικαλούμενος την χρησικτησίαν άκινήτου αποδείξη την κατά την έναρξιν και την συνπλήρωσιν του απαιτουμένου προς φρησικτησίαν χρόνου νομήν αυτού, είναζεται νομεύς και κατά τον έν τω μεταξύ χρόνου μέχρις αποδείξεως του εναντίου.

"Αρθ. 11. Επί της χρησικτησίας, περί ής τα άρθρα 1 και 6, ο καθολικός και ο επί δανείου ειδικός διάδοχος συμπληρεί την χρησικτησίαν δυνάμει μόνου του τίτλου και της πίστεως του προκτήτορος, ο δε δια πράξεως μεταξύ ζώντων ειδικός διάδοχος τότε μόνον, όταν έχη έγκυρον, επί άκινητων δε και μεταγραχμένον, τίτλον και καλήν πίστιν κατά την στιγμήν της διαδοχής.

"Αρθ. 12. Προς της τρεακονεταετούς χρησικτησίας διάδοχος είτε καθολικός, είτε ειδικός επιμετρεί την νομήν του προκτήτορος προς συμπλήρωσιν της χρησικτησίας.

"Αρθ. 13. Αρχεί ή δεκαετής χρησικτησία των προκόμων άκινήτων διαρκούντος του γάμου, καίτοι δι' αυτής πράττεται ν' άκαιρεθή από της συζύγου ή κυρίότης αυτών. Αρχεί επίσης ή διετής των κινητών και ή δεκαετής των άκινήτων των αγνήκων και των απογονεμένων χρησικτησία.

"Αρθ. 14. Αρχεί πάσα χρησικτησία επί κινητών ή άκινήτων.

α') Των συζύγων, διαρκούντος του γάμου, αλλά μόνον μεταξύ αυτών.

β') Των άπεξουσίων υπέρ του πατρός.

γ') Των αγνήκων και απογονεμένων υπέρ των επιτρόπων αυτών, πριν εγκριθή αριστικώς ή λογοδοσία.

δ'.) Του χειραφετηθέντος αγνήκου υπέρ του κηδεμόνος και του ούτε αντιλήπτορος υπέρ αυτού.

ε.) Των κινητών ή άκινήτων περιουσίας αποκειμένης είς την διοίκησιν άλλων υπέρ των διοικουόντων αυτήν.

"Αρθ. 15. Εις τους άνωτέρω περί χρησικτησίας προσώπους υπέκειται και τα αποτελούντα την περιουσίαν του κράτους κτήματα, ως και τα των νομικών προσώπων.

"Αρθ. 16. Τα εκτός συναλλαγής πράγματα δεν είνε δεκτικά χρησικτησίας.

"Αρθ. 17. Η χρησικτησία διακόπτεται:

α.) Διά της υπέρ το έτος άπωλείας της νομής, εκτός εάν ο απολέσας αύτην ήγειρεν εντός του έτους την περί ανακτήσεως της νομής αγωγήν και συνεπεία ταύτης ανέκτησεν αύτην, έστω και μετά παρέλευσιν του έτους. Αλλά κατά την τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν ο από της απωλείας της νομής μέχρι της ανακτήσεως αύτης χρόνος δεν συμπολογίζεται προς χρησικτησίαν.

δ'.) Διά της κατ' ενώπιον αναρμοδίου δικαστού επιδόσεως άνωνης περί διεκδικήσεως του πράγματος κατά τα άρθρ. 136 και 137 της πολιτικής δικονομίας, εάν ο ένάγων δεν παρατηρήσει αύτην, ή άγωγή δεν άνατραπή, ή δεν απορριφθή ως άκυρος ή ως ανυποστάτου.

γ'.) Διά της επιδόσεως της αίτήσεως θεραπείας κατά το άρθρον 2 της πολιτικής δικονομίας. Εάν ή άγωγή επεδοθή εντός μηνός από της απρατείας άπαντήσεως, ή της παρελεύσεως της προς απάντησιν προθεσμίας.

"Αρθ. 18. Η χρησικτησία μετρείται καθ' ήμέρας και ούχι καθ' ώρας, συμπληρούται δε μόνον όταν τη παρελεύσει της τελευταίας αυτής ήμέρας.

(Ακολουθεί)

ΤΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ ΝΟΜΟΜΑΘΩΝ

Ομόρρυθμοι εταίροι—δεδικασμένον.

Κατ' άρχην αναμφισβητήτως παραδεδεγμένην, αι ομόρρυθμοι εμπορικαί εταιρίαι αποτελούσιν νομικόν πρόσωπον, ή δε περιουσία αυτού είναι όλως ανεξάρτητος της των εταίρων· ούτω δε τίθια άποκτά δικαιώματα και είς ιδίας υποβάλλεται υποχρεώσεις. Απέναντι δε του νομικού τούτου προσώπου της εταιρίας επέχουσιν οι εταίροι, κατά την επικρατεστέραν γνώμην ην ακολουθήσε και ή ημετέρα εμπορική νομοθεσία (άρθ. 22), θέσιν αλληλεγγύων έγγυητών στερουμένων των ενεργημάτων της διζήσεως και διαιρέσεως. Τούτου τεθέντος ή μαθοθέτσα μεταξύ του ήθικού της εταιρίας προσώπου και του πιστωτού αυτής άπόρασις δεν αποτελεί δεδικασμένον καθ' ένός των εταίρων προσωπικώς, γνωστού όντος, ότι άπαραίτητος όρος προς εφαρμογήν της τελεσιδικίας είναι και η ταύτότης των προσώπων L 3 Π. (44 2). Τοιαύτη δε ταύτότης δεν υφίστατο μεταξύ των εταίρων και του νομικού προσώπου της εταιρίας, ούδε δύνατο να συναχθή τοιαύτη έκ του θεσμού της αλληλεγγύης, ήτις συνίστα εκείνων προς ταύτην (Πρβλ. και απόφασιν

φετείου Ἀθηνῶν 7911 τοῦ 1851). Ἀλλὰ καὶ ἂν οἱ ἑταῖροι δὲν θεωρηθῶσιν ὡς ἐγγυηταὶ τῆς ἑταιρίας, ἀλλ' ὡς ἀλληλέγγυοι μετ' αὐτῆς συνοφειλέται, ἡ αὐτὴ δοθήσεται λύσις, διότι καὶ ἡ κατά τινος τῶν ἀλληλεγγύων ὀφειλετῶν καταδικαστικὴ ἀπόφασις δὲν ἀποτελεῖ δεδικασμένον κατὰ τῶν λοιπῶν συνυποχρέων (Πρβλ. Οἰκονομίδου στοιχεῖα Γεν. ἀρχῶν σελ. 398 σημ. 20), ἅτε μὴ ὑφισταμένης τῆς ταὐτότητος τῶν προσώπων, ἣν ἀπαιτεῖ ὁ νόμος, μὴ συντρεχούσης δὲ οὐδεμιᾶς ἐκ τῶν ἐξαιρέσεων ἐκείνων, καθ' ἃς ὁ νόμος ἐκτείνει τὴν ἰσχὺν τοῦ δεδικασμένου καὶ ἐπὶ πρόσωπα μὴ δικασθέντα. Κατὰ ταῦτα ὁ συνεταῖρος, μὴ δεσμευόμενος ὑπὸ τοῦ δεδικασμένου, δύναται ἐξασφαλίσαι πᾶν δικαίωμά του, τριτανακόπτων τὴν κατὰ τοῦ ἠθικοῦ προσώπου τῆς ἑταιρίας ἀπόφασιν.

Ἀλλὰ καὶ ἐὰν κατὰ τὴν ἧττον παραδεδεγμένην γνώμην δεχθῇ τις, ὅτι καὶ ἡ κατὰ τοῦ πρωτοφειλέτου καταδικαστικὴ ἀπόφασις ἀποτελεῖ δεδικασμένον καὶ κατὰ τοῦ ἐγγυητοῦ, δύναται οὗτος νὰ ῥίξῃ τὴν τελεσιδικίαν, προσβάλλων τὴν ἀπόφασιν ὡς προϊὸν δόλου καὶ συμπαιγνίας μεταξὺ τοῦ πρωτοφειλέτου καὶ τοῦ πιστωτοῦ του. Τοιαύτη εἶναι ἡ λύσις, ἣν δίδουσι πάντες οἱ ὑπερασπιζόμενοι τὴν ἀνωτέρω γνώμην συγγραφεῖς (Πρβλ. Aubry et Rau τόμ. 8 σελ. 380 σημ. 50, παρ' οἷς καὶ τοὺς λοιποὺς).

Π. Παπαρρηγόπουλος
Ι. Εὐκλείδης

ΤΟΙΣ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΙΣ

Πληρεξούσια ἐκλογέων—χαρτόσημον.

Δύνανται νὰ συντάσσωνται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου τὰ πρὸς ἐνέργειαν τῶν τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν Νόμου συνταχθησόμενα ἐνώπιον συμβολαιογράφων πληρεξούσια;

Τὸ ζήτημα τοῦτο γεννᾷ πράγματα μεταξὺ τῶν κκ. συμβολαιογράφων, καὶ καθὰ πληροφορούμεθα, καὶ ἀντίθετοι ἐδόθησαν κατὰ δικαστικὰς περιφερείας γνῶμαι ὑπὸ τῶν εἰσαγγελικῶν ἀρχῶν.

Νομίζομεν, ὅτι οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ὀρθὴ λύσις τοῦ ἄνω ἐρωτήματος εἶναι ἡ ἀποφατική. Τὸ ἄρθρον 98 τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμου, ὅπερ χρησιμεύει ὡς ἐπιχείρημα τῆς ἐναντίας γνώμης, διατάσσει τὴν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου σύνταξιν πασῶν τῶν κατὰ *τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος* νόμου πράξεων ἐνώπιον τῶν *πολιτικῶν ἀρχῶν ἢ τῶν δικαστηρίων*. Εἶνε προφανὲς, ὅτι οἱ συμβολαιογράφοι οὔτε πολιτικαὶ ἀρχαὶ εἶναι οὔτε δικαστήρια, καὶ ὅτι τὸ περὶ οὗ πρόκειται πληρεξούσιον δὲν ἀποτελεῖ πρᾶξιν ὁριζομένην ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, ἀλλὰ προσδοποιεῖ πρὸς τὴν δι' ἄλλου ἐνέργειαν τῶν δι' αὐτοῦ ὁριζομένων πράξεων, αἵτινες μόναι ἀπηλλάγησαν τῆς ἐπὶ χαρτοσήμου συντάξεως, μάλιστα εἰς καιρὸν καθ' ὃν ὁ εἰδικὸς περὶ χαρτοσήμου νόμος οὐδεμίαν ποιεῖται τοιαύτην ἐξαίρεσιν.

Ἐρώτησις

Ἐπὶ ποίου χαρτοσήμου πρέπει νὰ συντάσσηται τὸ συμβόλαιον περὶ ἀναλήψεως προικός;

Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

ΜΙΑ ΘΑΝΑΤΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΕΝ ΚΙΝΑ

Πρωΐαν τινὰ τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου οἱ κάτοικοι τοῦ Πεκίνου ἔσπευδον πρὸς τὴν θύραν τοῦ Σινάν. Ὁ οὐρανὸς ἦτο κεκαλυμμένος ὑπὸ βαρέων νεφῶν, αἱ ὁδοὶ δὲ αἱ καταλήγουσαι εἰς τὴν θύραν τοῦ Σινὰν κυριολεκτικῶς πλήρεις κόσμου. Αἴφνης ψιθυρισμὸς διέτρεχε ὡς πνοὴ ἀνέμου ἀνὰ τὰ πλήθη, σημεῖον ὅτι ἐπληησίαζεν ἡ πένθιμος ἀκολουθία τῶν καταδίκων. Ἐπὶ ἁμαξίων καὶ ἀνὰ τρεῖς οἱ κατάδικοι εἰς θάνατον, ἐνδεδυμένοι κατακόκκινα, δεδεμένοι ἐκ τῶν βραχιόνων μετ' ὀλίσσεως εἰς τὸν λαιμόν, ὠθηγοῦντο εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως. Ἦσαν τεσσαράκοντα, ἐφαίνοντο δὲ ἀδιαφοροῦντες πρὸς ὅ,τι ἐτελεῖτο περὶ αὐτῶν καὶ τὴν τύχην, ἥτις τοὺς περιέμενεν· οὐδεμία συγκίνησις, οὐδεμία ἀγωνία. Ὁ θάνατος τοὺς ἔκαμε ψυχροὺς καὶ ἀπαθεῖς. Τὴν συνοδείαν προηγοῦντο δύο ἀστυνομικοὶ κλητῆρες, κρατοῦντες μαστίγια, ὅπως ἀπομακρύνωσι τοὺς περίεργους. Ἅμα τῇ ἀρίξει τῶν ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς ἐκτελέσεως τὰ ἁμάξια ἐστάθησαν, ὁ αὐτοκρατορικὸς δὲ ἐπίτροπος προχωρῶν ἐκτυλίσσει μέγαν χάρτην κυκλοτερῶς τετυλιγμένον, καὶ ἀναγινώσκει τὴν αὐτοκρατορικὴν ἀπόφασιν. Ἐκ τῶν τεσσαράκοντα καταδίκων, ἐννέα ἔμελλον ν' ἀποκεφαλισθῶσι καὶ πέντε νὰ κρεμασθῶσιν. Οἱ ἄλλοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἐχαρίζετο ἡ ζωή, μεταβληθείσης τῆς ποινῆς εἰς ἰσόβια δεσμά, ὠφειλον νὰ παραστῶσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν. Οἱ ἐννέα κατάδικοι, οἵτινες ἔμελλον νὰ καρατομηθῶσιν, ἐτοποθετήθησαν πρὸ τῆς θέσεως, ἥτις ἦτο προωρισμένη νὰ δεχθῇ τὰ σώματα των· εἶχον πάντες τὸ πρόσωπον χρωματισμένον δι' ἐρυθροῦ χρώματος· τοὺς ἀπεξύδυσαν τῆς ἐρυθρᾶς στολῆς των καὶ ἕκαστος αὐτῶν ὤφειλε ν' ἀναπαύσῃ τὸν τάφον του, δύο ποδῶν τὸ βάθος. Αἱ οἰκογένειαι τινῶν καταδίκων εἶχον πληρώσει τὸ ἔδαφος, ἐφ' οὗ ἔθελον ταφῇ τὰ σώματα τῶν οἰκείων των. Τὰ σώματα ἐκείνων, δι' οὓς δὲν εὑρίσκονται συγγενεῖς νὰ πληρώσωσι τὸ ἔδαφος τοῦ τάφου των, παραδίδονται βορὰ εἰς τοὺς κόρακας. Τῆς ἐργασίας ταύτης συντελεσθείσης, οἱ ὄχλοι παρέλαβον τοὺς ἐννέα καταδίκους καὶ ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν τοὺς ἀπεκεφάλισαν. Οἱ ἕτεροι πέντε

ἀπηγχονίσθησαν, τὰ σώματά των ἐξετέθησαν πρηνηδὸν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἐπὶ ἑκάστου δὲ σώματος καθηλώθη μέγας χάρτης, ἐφ' οὗ ἦν γεγραμμένον τὸ ὄνομα ἑκάστου καταδίκου καὶ τὸ ἔγκλημα, δι' ὃ κατεδικάσθη.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Δύο θανατικαὶ ἐκτελέσεις

Ἔλαβεν χώραν τὴν 25 Φεβρουαρίου ἐν Παρισίοις πρὸ τῆς φυλακῆς τῆς «Μεγάλης Ροκέτας». Οἱ ἀποκεφαλισθέντες ἦσαν οἱ κατάδικοι ἡλικίας 17 καὶ 20 ἐτῶν εἶχον καταδικασθῇ εἰς τὴν ἐσχάτην τῶν ποινῶν ὑπὸ τοῦ Κακουργιοδικείου τοῦ Σηκουάνα ἐπὶ φόνῳ τῆς θυρωροῦ οἰκίας τινος τῆς ὁδοῦ Βοναπάρτου. Ἀπορριφθείσης τῆς αἰτήσεώς των περὶ ἀναιρέσεως τῆς καταδικασάσης αὐτοὺς ἀποφάσεως, προσέφυγον εἰς τὴν ἐπιείκειαν τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ἵστε ὅμως, δὲν εὗρε λόγους ὅπως τοὺς ἀπονείμῃ χάριτα. Ὁ τάπητος ἀποκεφαλισθεὶς ἦν ὁ νεώτερος δείξας φλεγματικὴν ἀπάθειαν καὶ θάρρος· ὁ δεύτερος ἅμα τῇ προσεγγίσει του εἰς τὴν λατικητίνουν ἐκυκλίσθη ὑπὸ νευρικῆς ταραχῆς, μάτην δὲ προσεπάθει νὰ κατασταλῇ τοὺς δονημοὺς τῶν νεύρων, εἷς τῶν ἐπροξένει ἡ ὄψις τοῦ ἀπαισίου ἐργαλείου, εἰς τρόπον ὥστε ἐκινήθησαν τὰ σιλάνθρωπα (;) αἰσθήματα τοῦ ὄχλου ἐπιστεύσαντος τὴν ἐκτέλεσιν ὅτου ἀπαλλαγὴ τὸ θέαμα τῆς τραυτερᾶς βασάνου. Δύο λεπτὰ δὲν παρῆλθον καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ ὀπισθοδῶς παρακυρτωμένη ἔπεσε ἐντὸς τοῦ σάκκου τῆς λαικατόμου. Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐγένετο τυπικὸς ὁ ἐνταφιασμὸς τῶν σωμάτων, μεθ' ὃ παρεδόθησαν ταῦτα εἰς τὴν Ἰατρικὴν Σχολήν.

Στρατιωτικὴ δικαιοσύνη

Ὑπὸ τῶν δύο ἐν Ἀθήναις ἐδρευόντων στρατοδικείων κατεδικάσθησαν κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον ἐ. ἔ. 47 ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται. Ἐκ τούτων 20 κατηγορούντο ἐπὶ λειποταξίᾳ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν (ὧν 2 καὶ ἐπὶ ἐξοδρίσει καὶ 1 ἐπὶ ὑπεξαιρέσει), 10 ἐπὶ ἐλευθερώσει φυλακισμένων, 5 ἐπὶ κλοπῇ καὶ ὑπεξαιρέσει, 2 ἐπὶ ἐξοδρίσει κατ' ἐνωτέρου, 2 ἐπὶ ἀποπείρᾳ φόνου καὶ τραύματι, 2 ἐπὶ ὑβρεῖ ξένης ἐπικρατείας καὶ πλαστογραφίᾳ, 1 ἐπὶ ὑβρεῖκ. 1 ἐπὶ ἐπιθέσει κατὰ κατωτέρου. Εἷς 1 τῶν κατεδικασθέντων ἐπεβλήθη ἡ ποινὴ τῶν προσκαίρων δεσμῶν, εἷς 2 ἡ τῶν δημοσίων ἔργων, εἷς 4 ἡ τῆς εἱρκτῆς καὶ εἷς 40 ἡ τῆς φυλακίσεως.

Προφυλάκισις.

Κατ' ἐπίσημον στατιστικὴν σημείωσιν οἱ ὑπὸ προφυλάκισιν διατελοῦντες ἐν ἁπάσαις ταῖς ἐξεταστικαῖς φυλακαῖς τοῦ κράτους ἀνῆρχοντο κατὰ τὴν 31 Δ)βρ 1889 εἰς 250. Ἐκ τούτων 122 διετέλουν ὑπὸ προφυλάκισιν ἕνα μῆνα, 47 δύο μῆνας, 40 τρεῖς μῆνας, 21 τέσσαρας μῆνας, 7 πέντε μῆνας, 2 ἓξ μῆνας, 9 ἄνω μῆνας, 1 ἐννέα μῆνας, 1 δέκα μῆνας. Ἐκ τῶν ἄλλων ἑπτὰ κατηγορουμένων ὑπὸ προφυλάκισιν ἢ κατηγοροῦνται ἐπὶ φόνοις καὶ ληστείαις, εἷς δέ, ὁ ἐπὶ δέκα μῆνας, ἐπὶ ἀπιστίᾳ. Συγκρινόμενοι πρὸς τοὺς τῆς ἀντιστοίχου ἡμερομηνίας τοῦ 1888 παρουσιάζουσι αὐξησιν 80 ἤτοι κατὰ τὸ τρίτον. Ὁ πίναξ ὅπως ἡ πλήρης ἴδῃ τις νὰ ἀναφέρῃ πόσοι διετέλεσαν καθ' ὅλον τὸ ἔτος ὑπὸ προφυλάκισιν καὶ πόσον διήρκεσεν ἑκάστου ἡ προφυλάκισις

Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἀκυρωτικοῦ τῆς Γαλλίας

Ὁ νέος πρόεδρος τοῦ Ἀκυρωτικοῦ τῆς Γαλλίας, εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ ὁποίου ὀφείλεται ἡ παραίτησις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν τῆς Γαλλίας, ἦτις ἐπέφερε μετ' ὀλίγον τὴν πτῶσιν τοῦ γαλλικοῦ ὑπουργείου, ὀνομάζεται Μαζώ. Ἐγεννήθη ἐν Δζὸν τῷ 1825. Υἱὸς συμβολαιογράφου, ἐσπούδασε τὴν νομικὴν, ἀφοῦ διετέλεσε γραμματεὺς τοῦ Πιέρου Φόρου, δικηγόρου παρὰ τῷ Ἀκυρωτικῷ. Κατέπιν ἠγόρασε τὸ γραφεῖον τοῦ Μαρτὲν, ἐνεινε καὶ διεδέχθη ὡς δικηγόρος παρὰ τῷ Ἀκυρωτικῷ. Τὸ 1871 ἐξελέγη βουλευτής, κατετάχθη εἰς τὴν ἄκραν ἀριστερὰν. Ἀπὸ τοῦ 1876 διετέλεσε γερουσιαστής. Τῷ 1887 διωρίσθη ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ἀναγκασθεὶς μετ' ὀλίγον νὰ παραιτηθῇ διὰ λόγους ὑγείας. Ὁ κ. Μαζὼ θέλει παραιτηθῇ ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ γερουσιαστοῦ, ἂν καὶ ἡ ἰδιότης τοῦ γερουσιαστοῦ δὲν εἶνε ἀσυμβίβαστος πρὸς τὰ νέα καθήκοντά του.

Ὑπὸ τοῦ 11 τμήματος τοῦ Πλημμελειοδικείου τῶν Παρισίων κατεδικάσθησαν εἰς 100 φρ. πρόστιμον οἱ σύζυγοι Κουστουριὲ ἐπὶ ἐξυβρίσει δικαστικοῦ κλητῆρος μεταβάντος εἰς τὴν οἰκίαν των, ὅπως κατάσχῃ τὰ ἐπιπλά των. Αἱ ὑβριστικαὶ ἰδιότητες, ἃς τῷ ἀπέδωκαν ἦσαν ἡ τοῦ φωύτου καὶ τοῦ βλακός. Ἴσως πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ Κουστουριὲ εἶναι ἐγγονὸς εἰκονογραφημένης βουλανζικῆς ἐφημερίδος.

— Τὸ πλημμελειοδικεῖον τῆς Μακὸν κατεδίκασε πρὸ ὀλίγου εἰς πρόστιμον 500 φρ. ἐφημερίτιν τινα, ὅστις ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων του ἐνύμισε καλὸν νὰ ἐπικρίνῃ ἐπ' ἐκκλησίᾳ τὸν τελευταῖον στρατιωτικὸν νόμον τῆς Γαλλίας.

— Εἰς ἐργάτης ἐν Παρισίοις ἀδεκρεῶν διὰ τὴν δημοτικὴν παιδοστάν ἔθαυσε τὰς ὑάλους ἑνὸς δημοτικοῦ φανοῦ. Συλληφθεὶς καὶ ἐδηγηθεὶς παραχρῆμα ἐνώπιον τοῦ πλημμελειοδικείου κατηγορούμενος ἐπὶ φθορᾷ ἀντικειμένου δημοσίας ἀνάγκης κατεδικάσθη εἰς ἑνὸς μηνὸς φυλάκισιν. Ὀργισθεὶς ὁ κατηγορούμενος ἐκ τῆς αὐστηρότητος τῆς ἀποφάσεως ἀπεκάλεσε ἐμπρὸς [illegible] τοὺς πλημμελειοδίκας. Τῇ ποιεῖται ποὺ εἰσαγγελέως κατεδικάσθη οὗτος εἰς δύο ἐτῶν φυλάκισιν ἐπὶ ὕβρει δικαστηρίου συνειδιζόντος.

✝ ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΣΟΥΤΖΟΣ ✝

Τῇ 16 Μαρτίου ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις ὁ καθηγητὴς τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ Ἰωάννης Α. Σοῦτζος. Ἀντικωνεῖς τὴν χαρείαν τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, οἵτινες ἐγίνοντο οἱ πρωτοστάται τῆς ἐπιστημονικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας, ἐξεκολούθησεν ἐν θαμαστῇ ἐμμονῇ τὸ ἔργον τῆς διδασκαλίας ἐν τῷ βαθυτάτῳ αὐτοῦ γήρατι, ὅπερ διεφύλαξεν αὐτῷ ἀκεραίας τὰς διανοητικὰς δυνάμεις καὶ τὴν διαύγειαν τοῦ πνεύματος, τὸ κύριον τοῦτο γνώρισμα τοῦ μεταστάντος ἀκμάτου καθηγητοῦ. Ἡ ἀκαδημαϊκὴ Σύγκλητος, ἐτιμῶσα τὰς ἀρετὰς τοῦ διαπρεποῦς ἀνδρὸς, ἐκήδευσεν αὐτὸν δημοτελῶς, ἐνῶ μελανὴ σημαία ἀπὸ τοῦ ἀετώματος τοῦ Πανεπιστημίου ἐπεμαρτύρει τὸ πένθος τῶν [illegible] ὁλοκλήρου ἀπὸ τοῦ τ[illegible] ἀπανταχοῦ διασπαρέντ[illegible] ὁποίων οἱ ἐν Ἀθήναις [illegible] γορικὸν σῶμα τῆς πρωτ[illegible] φανον ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ [illegible] των.

2 L. JACOLLIOT

ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Μυστηριώδης δολοφονία

— Πιθανώτατα, κ. Διευθυντά. Ἐν τούτοις παρουσιάζονται ἐνίοτε περιστάσεις τόσον περίεργοι, τόσον παράδοξοι, ὥστε δὲν δύναμαι τίποτε νὰ βεβαιώσω ἀπολύτως. Καθ'ὅσον ἐξετάζω τὴν πληγὴν, κατὰ τοσοῦτον αὕτη μοὶ φαίνεται μᾶλλον θανατηφόρος. Ἀφ'ἑτέρου ἡ διάγνωσίς μου πολὺ ἐνδεχόμενον νὰ μὴ πραγματοποιηθῇ· ἐὰν ἡ λεπὶς δὲν ἐτραυμάτισε σπουδαῖα ὄργανα, καὶ ἐὰν ἐσωτερικὴ αἱμορραγία, τὴν ὁποίαν φοβοῦμαι, δὲν ἐγένετο, ὄχι μόνον εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνακληθῇ εἰς τὴν ζωὴν, ἀλλ'ἴσως καὶ νὰ θεραπευθῇ.

— Ἀπὸ τὸ στόμα σου καὶ 'ς τοῦ θεοῦ τ' αὐτὶ, ἰατρέ!

Ὁ ἰατρὸς ὁμιλῶν δὲν ἔχανε τὸν καιρόν του· μετὰ δεξιότητος ἔσχισε διὰ χειρουργικῆς ψαλλίδος τὰ ἐνδύματα τοῦ ψυχορραγοῦντος καὶ, ἀφοῦ ἐξεγύμνωσε τὸν κορμὸν καὶ προητοίμασε τὰ ἐπιθέματα, τὰς ταινίας, τὰ μοτὰ καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα ἐν ἀφθονίᾳ ὑπάρχοντα ἐν τῷ ἀστυνομικῷ φαρμακευτικῷ κιβωτίῳ, κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως ἀποσπάσῃ, εἰ δυνατὸν ἀκινδύνως, τὸ ἐγχειρίδιον ἀπὸ τῆς πληγῆς, καθόσον ἐγνώριζεν, ὅτι ἡ ἀνέλκυσις ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ ἀκαριαῖον θάνατον. Ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχε ἄλλος τρόπος, καθόσον ἐξ ἄλλου οἱ παλμοὶ τῆς καρδίας ἐπὶ μᾶλλον ἠλαττοῦντο, οἱ δὲ σφυγμοὶ κατέστησαν ἐντελῶς ἀνεπαίσθητοι.

Τὸ ἀστυνομικὸν γραφεῖον ὑπερεπληρώθη κόσμου, μεθ' ὅλην τὴν παρουσίαν τοῦ Διευθυντοῦ· ἀνὰ πᾶσαν δὲ στιγμὴν ἀστυνομικοὶ κλητῆρες παρουσιάζοντο ἀναφέροντες εἰς τὸν ὑπαρχηγὸν Λὺς τὰ τῆς καταδιώξεως τοῦ κακούργου, καθόσον ἦτο βέβαιον ἤδη, ὅτι οὗτος δὲν ἠδυνήθη νὰ διαφύγῃ, μηδενὸς ἐξελθόντος μετὰ τὸ τραγικὸν συμβὰν, διὰ τῶν πολλῶν ἐξόδων τοῦ εὐρυτάτου ἀστυνομικοῦ μεγάρου.

Διὰ νεύματος ὁ ἰατρὸς ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Βερζὲν ἐπὶ τοῦ πλήθους, τὸ ὁποῖον ηὔξανεν ἀδιακόπως καὶ ἠνώχλει αὐτὸν εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας του, ἐνῷ συγχρόνως καθίστα θερμοτέραν τὴν τῆς αἰθούσης ἀτμόσφαιραν, ὅπερ οὐδόλως ἦν ὠφέλιμον εἰς τὸν τραυματίαν.

Ὁ Διευθυντὴς διέταξε τὴν ἐκκένωσιν, ἥτις πάραυτα ἐξετελέσθη· οὕτως ἔμειναν μόνον παρ' αὐτοῖς ὁ ὑπαρχηγὸς καὶ οἱ δύο κλητῆρες, οἱ ὑποβαστάζοντες τὸ σῶμα τοῦ πληγωμένου.

Ὁ ἰατρὸς Βουρδὼν ἔλαβε τότε διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς τὴν λαβὴν τοῦ ἐγχειριδίου, περισφίγξας δὲ τὸ τραῦμα διὰ τῶν δύο πρώτων δακτύλων τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς ἤρχισε νὰ ἀποσύρῃ τὸ ὅπλον βραδέως, βαθμηδὸν, ἄνευ κινήσεως.... ἀλλ'αἴφνης ἐσταμάτησεν· οἱ δύο παριστάμενοι εἶδον αὐτὸν ἐλαφρῶς ὠχριάσαντα.

— Τί εἶνε; ἰατρὲ, ἠρώτησεν ὁ Διευθυντὴς, ὅστις παρηκολούθει τὴν σκηνὴν ταύτην μετ' ἀγωνίας.

— Παρατηρήσατε, ἀπήντησεν ὁ ἰατρὸς, ἀπέσυρα τὴν λεπίδα εἴκοσιν ἑκατοστόμετρα ἐκ τοῦ τραύματος καὶ ἀκόμη δὲν ἐτελείωσα· τὸ δὲ χειρότερον, τὸ ἐγχειρίδιον τοῦτο φέρει κυματώσεις ἐν εἴδει φλογός· αἱ ἐξαὐτῶν πληγαὶ εἶναι πάντοτε θανατηφόροι...μετὰ δέκα λεπτὰ ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἔσται νεκρός.

— Δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ! εἶπεν ὁ κ. Βερζὲν, προσπαθήσατε νὰ τὸν ἐπαναφέρετε εἰς ἑαυτὸν, ἵνα μάθωμεν τοὐλάχιστον τὸ ὄνομα τοῦ φονέως του.

— Τότε πρέπει νὰ ἐπωφεληθῶμεν τῶν τελευταίων στιγμῶν τῆς ζωῆς, αἵτινες τῷ ἀπομένουσι.

Εἶπε τοὺς λόγους τούτους ὁ ἰατρὸς ἀπέσυρε βιαίως τὸ ὑπολειπόμενον ἐν τῇ πληγῇ μέρος τοῦ ἐγχειριδίου, θλίψας δὲ ἐλαφρῶς διὰ τῶν δύο δακτύλων τὰ χείλη αὐτῆς ἐμπόδισεν οὕτω νὰ ἐξέλθῃ τὸ αἷμα διὰ μιᾶς, ἀλλ' ὀλίγον καὶ διὰ στενῆς τομῆς, ὥστε νὰ ἀνακουφισθῇ ὁ ἀριστερὸς πνεύμων ἄνευ τοῦ κινδύνου τῆς ἐπικειμένης αἱμορραγίας.

Ἡ τοῦ ἰατροῦ ἀπόπειρα αὕτη ἐπέτυχε, καθ' ὅσον ἐπέτρεπεν ἡ ἀπελπιστικὴ θέσις τοῦ ψυχορραγοῦντος, ὅστις ἀμέσως ἐξέφερε στεναγμὸν καὶ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς. Ὁ πνεύμων ἀπαλλαχθεὶς τοῦ αἵματος, ὑφ'οὗ ἐνεφράσσετο, ἤρξατο λειτουργῶν δι' ἀναπνοῆς βραχνῆς καὶ συριζούσης· συγχρόνως δὲ ἀφρῶδες αἷμα ἀνεφάνη ἐπὶ τῆς ὀπῆς τοῦ τραύματος. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐφάνη εἰς τὸν ἰατρὸν ἄνευ ἀμφιβολίας ὡς βαρύτατον σύμπτωμα, διότι σσραφεὶς εἶπεν εἰς τὸν κ. Βερζέν:

— Σπεύσατε νὰ τὸν ἐρωτήσητε, ἐὰν δύναται νὰ σᾶς ἀπαντήσῃ....

Καὶ ἀμέσως προσέθηκε χαμηλῇ τῇ φωνῇ:

— Μετὰ πέντε λεπτὰ τετέλεσται....

— Φρολὲ, εἶπε τότε ὁ Διευθυντὴς, εἶσαι εἰς κατάστασιν νὰ μὲ ἐννοήσῃς.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας ἀπήντησε διὰ κινήσεως τῆς κεφαλῆς καταφατικῶς.

Ὁ κ. Βερζὲν ἐξηκολούθησεν·

— Θάρρος, πτωχέ μου Φρολέ· ἡ θέσις σου δὲν εἶναι ἀπελπιστική.

— Μὴ χάνετε τὸν καιρόν σας, κ. Διευθυντὰ, εἶπεν ὁ ἰατρὸς χαμηλοφώνως.

Ὁ Φρολὲ εἰς τὰς ἐνθαρρυντικὰς λέξεις τοῦ ἀρχηγοῦ του ἀπήντησε δι' ἐκφραστικῶν σημείων ἀπελπισίας· οἱ ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ λάμποντες ὀφθαλμοί του ἤνοιγον καὶ ἔκλειον μετ'ἀλγεινῆς ἀγωνίας, ἡ δὲ δεξιὰ αὐτοῦ χεὶρ ἐκινεῖτο ὡς, ἐὰν ἐζήτει τι περὶ αὐτόν.

— Ὀγλήγωρα, φέρετε μιὰ πλάκα, εἶπεν ὁ κ. Βερζέν· δὲν δύναται νὰ ὁμιλήσῃ, καὶ θέλει νὰ ἀπαντήσῃ διὰ γραφῆς.

Ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ ἀρχαίου ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου ἐπεφάνη ἀστραπιαία χαρὰ, διότι τὸν ἐνόησαν· ἠσθάνετο τὸ κρίσιμον τῆς θέσεώς του καὶ δὲν ἤθελε νὰ ἀποθάνῃ χωρὶς νὰ συμπαραλάβῃ μετ' ἑαυτοῦ τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ τὸν ἐκδικήσωσιν.

Ἡ διαταγὴ τοῦ Διευθυντοῦ ἐξετελέσθη πάραυτα· κλητὴρ ἐτοποθετήθη παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Φρολὲ κρατῶν στερεῶς πλάκα, ὅπως δυνηθῇ οὗτος νὰ γράψῃ ἄνευ κόπου.

— Γνωρίζεις τὸν φονέα σου, ἠρώτησεν ὁ κ. Βερζὲν τὸν τραυματίαν.

Ὁ τελευταῖος οὗτος ἀπήντησεν διὰ σημείου καταφατικοῦ καὶ ἐξέτεινε μετὰ κόπου τὴν χεῖρα κρατοῦσαν κονδύλιον, ὅπως γράψῃ ἐπὶ τῆς προτεταμένης ἐνώπιόν του πλακός.

Συγκίνησις ἔκτακτος συνέσφιγγε τὴν καρδίαν τῶν παρισταμένων.... αἱ δυνάμεις τοῦ Φρολὲ κατέπιπτον ἐπαισθητῶς. Θὰ δυνηθῇ νὰ γράψῃ;

ARNDTS - ΡΩΜΑΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

ἐκ τῆς ΙΓ' Γερμανικῆς ἐκδόσεως

κατὰ μετάφρασιν ὑπὸ τοῦ κ. **Ι. Θ. Κυριακοῦ**, δικηγόρου

Ἀπευθυντέον

πρὸς τὸν κ. **Κ. Βίλμπεργ** βιβλιοπώλην ἐν Ἀθήναις

Βιβλιογραφικὸν Δελτίον

Τὸ ἔγκλημα καὶ ἡ ποινὴ, κατὰ τὴν ἀνθρωπολογικὴν σχολὴν ὑπὸ **Τιμολ. Ε. Ἠλιοπούλου** δικηγόρου. Μελέτη ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῷ συλλόγῳ «Παρνασσῷ».

Πρόκειται περὶ τῆς νέας ποινικολογικῆς σχολῆς ἥτις ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἰταλοῦ κ. Lombroso, κερδίζει καθ' ἑκάστην ἔδαφος καὶ ὀπαδούς. Ἡ μελέτη τοῦ κ. Ἠλιοπούλου λίαν ἐμβριθὴς καὶ σαφὴς δίδει ἡμῖν πλήρη τὴν ἔννοιαν τῶν θεωριῶν τῆς νέας ταύτης σχολῆς, ἥτις ἐὰν δὲν ἐπεκράτησε μέχρι τοῦδε, οὐχ ἧττον ἐποιήσατο σπουδαῖα βήματα πρὸς τὰ ἔμπρός.

Νομικὴ Βιβλιοθήκη-Σύνταγμα ὑπὸ **Γ. Ν. Φιλαρέτου**, τόμ. εἰς 32ον ἐκ σελ. 300. Τιμᾶται ἄδετον δρ. 2,25, χρυσόδετον δρ 2,75.

Κώδηξ χαρτοσήμου ὑπὸ **Γ. Ν. Φιλαρέτου**. Τόμ. εἰς 32ον ἐκ σελ 416. Τιμᾶται ἄδετον δρ. 3, χρυσόδετον δρ. 3.75.

Παράρτημα Κώδηκος Χαρτοσήμου περιέχον τὸν νεώτατον νόμον περὶ χαρτοσήμου τοῦ 1890.

Ἡ χρησιμότης τῶν ἀνωτέρω ἔργων τοῦ κ. Φιλαρέτου, κυρωθεῖσα διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ἀξίας αὐτῶν ὑπὸ τοῦ νομικοῦ κόσμου, κατέστησεν αὐτὰ ἀπαραίτητα παντὶ περὶ τοὺς νόμους ἀσχολουμένῳ.

Λεξικὸν κρυπτογραφικὸν ὑπὸ **Γ. Ν. Φιλαρέτου**, τόμ. εἰς 8ον ἐξ 7 τυπογραφικῶν φύλλων. Τιμᾶται δρ. 2 καὶ δεδεμένον 2.50.

Τὸ λεξικὸν τοῦτο εἶναι προωρισμένον ν' ἀσφαλίσῃ ἀπολύτως τὴν ἐχεμύθειαν, ἥτις εἴς τινας περιστάσεις καὶ σχέσεις ὅσῳ εἶναι ἀπαραίτητος τόσῳ δύσκολος νὰ τηρηθῇ, ἕνεκα τῶν μέσων τῆς ἀλληλογραφίας. Εἶναι συντεταγμένον κατὰ τὸ σύστημα Sittler, ὅπερ εἶναι τὸ κρατοῦν μέσον συνενοήσεως ἐν τῇ Γαλλικῇ γλώσσῃ.

Δικηγόροι καὶ δικηγορία μελέτη ἐπὶ τοῦ ἐπαγγέλματος ἱστορικὴ ὑπὸ **Στίλπωνος Π. Ἰωαννίδου** δικηγόρου. Τομ. εἰς 8ον σελ. 75, τιμ. δρ. 2.

Ἡ μελέτη αὕτη ἀφορᾷ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος ἐν Ἀθήναις, Ρώμῃ καὶ τῇ συγχρόνῳ ἐποχῇ.

Πτωχεύσεις

Γ. Τσαλακόπουλος κ. Ἀθην. Ἀπ. 1260 Πρ. Ἀθηνῶν. Ἐν. πτώχ. 4 Ἰανουαρ. 1890. Εἰσ. Γ. Μάνεσης, πρ. σύνδ. Γ. Ι. Ἀνδρουλῆς.

Π. Σαγρέδος κ. Κιάτου. Ἀπ. 213 Πρ. Ναυπλίου. Ἐν. πτωχ. 20 Φεβρουαρίου 1890. Εἰσ. Γ. Τσαρουχόπουλος, πρ. συνδ. Π. Ζούζουλας καὶ Θ. Παναγόπουλος.

Α. Χαλικαδόπουλος κ. Βόλου. Ἀπ. Πρ Βόλου. Εἰσ. Ι. Πιλαφιτζῆς, πρ. σύνδ. Ν. Κοζύρης καὶ Ἀθ. Δινόπουλος Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 19 Μαρτίου.

Γ. Παπαντωνόπουλος κ. Συνάνου Ἀπ. 146 Πρ Τριπόλεως. Ἐν. πτωχ. 17 Ἰανουαρ. 1890. Εἰσ Α. Βαλασσόπουλος, πρ. συνδ. Α. Βούτζης.

Δ. Παναγόπουλος κάτ. Ἀθηνῶν. Ἀπόφ. 1449 ε. ε. Πρωτ. Ἀθηνῶν. Ἐν. πτωχ. 12 Φεβρ. 1890. Εἰσ. Ν. Βάφας, πρ. σύνδ. Α. Ἀνδριτσάκης καὶ Κ. Κοκκώνης.

Θ. Ἠλίας κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 1450 ε. ε. Πρ. Ἀθην. Ἐν πτωχ. 30 Ἰανουαρίου 1890. Εἰσ. Ν. Βάφας. προσ. σύνδ. Α. Ἀσημακόπουλος, Γ. Πατύχας καὶ Γ Μουχάγιας.

Κοσμᾶς Μιχαλόπουλος κάτ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 1451 ε. ε. Πρ Ἀθηνῶν. Ἐν Πτωχ. 16 Φεβρουαρ. 1890. Εἰσ. Π. Ἰατρίδης, πρ. σύνδ. Π. Κουμάνταρος καὶ Μ. Ἰορδανόπουλος.

Θ. Μουράτης κάτ. Πειραιῶς. Ἀπ. 1452 ε. ε. Πρ. Ἀθηνῶν. Ἐν. πτωχ. 11 Νβρίου 1889. Εἰσ. Π Ἰατρίδης, πρ. σύνδ. Δ. Σκρεπετός.

Ἀντ. Μπογιατζῆς ἢ Μπογαζιανὸς κάτ. Ἀθηνῶν Ἀπ 1453 ε. ε. Πρ. Ἀθηνῶν Ἐν. πτωχ. 1 Αὐγούστου 1889. Εἰσ. Π. Ἰατρίδης, πρ. σύνδ. Σπ. Χωματιανός.

Ἰ. Ματράγκος κ. Πειραιῶς. Ἀπ. 1454 ε. ε. Πρ. Ἀθηνῶν. Ἐν. πτωχ 15 Ἰανουαρ. 1890. Εἰσ. Π. Ἰατρίδης, πρ. σύνδ. Μ Στρατόπουλος, Δ. Δεσμίνης.

Κ. Ρουμπάνης κ. Σπάρτης. Ἀπ. 71 Πρ. Σπάρτης. Ἐν. πτωχ. 17 Ὀκτωβρ. 1889. Εἰσ Τ. Βισβίζης, πρ. σύνδ Κ. Βεροιόπουλος καὶ Λ. Ροζάκης. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 27 Μαρτ. ε. ε.

Π. Πετρόπουλος κάτ. Πατρῶν. Ἀπ. 43. Πρ. Πατρῶν. Ἐν. πτωχ. 20 Ἰανουαρ. 1890. Εἰσ. Γ. Βερροιόπουλος, πρ σύνδ. Π. Πολυχρονόπουλος, Κ. Πρεβεζάνος καὶ Σ. Τζίνης. Ἐκλ ὁρ συνδ. ἡ πρώτη πέμπτη μεθ' ἡμέρας 15 ἀπὸ τῆς 14 Μαρτ 1890.

Γ. Τσαβατόπουλος κάτ. Πύργου Ἀπ. 118. Πρ. Πύργου. Ἐν πτωχ. ἡ τῆς αἰτήσεως. Εἰσ νεωτ. πρ. Πρ. σύνδ. Κ. Ἱερεμίας καὶ Ἀθ. Ἀθανασιάδης. Ἐκλ. ὁρ συνδ. 24 Μαρτίου ε ε

«Κ. Καλογιάννης καὶ Χαλκιόπουλος» κ. Πειραιῶς Ἀπ. 1902 ἐ. ἔ. Πρ. Ἀθηνῶν. Εἰσ. Τ. Πετρουτσόπουλος, πρ. σύνδ Φ. Φωτιάδης. Α. Γκιώνης καὶ Χ. Παναγιωτόπουλος, ἐν. πτωχ. 18 Φεβρ. ἐ. ἔ. ἐκλ ὁρ. συνδ. 19 Μαρτίου.

Γ. Α. Λεκὸς κ. Ἀθηνῶν ἀπ. 1757 ἐ.ἔ. πρ. Ἀθηνῶν. Ἐν. πτωχ. 1 Δβρ. 1887. Εἰσ. Π. Ἰατρίδης, προσ. συνδ. Ἐμ. Ζαρόκωστας καὶ Δ. Χριστοφίλης. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 24 Μαρτίου.

Ν. Λεμπέσης καὶ Θ. Λεμπέσης κ. Ἀθηνῶν ἀπ. 1759 ἐ ἔ. Πρ. Ἀθηνῶν. Ἐν. πτωχ. 14 Φεβρ. 1890 Εἰσ. Ν. Βάφας. πρ. σύνδ. Ι. Σοφιανόπουλος καὶ Ἰω. Λέγγερης. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 24 Μαρτίου.

Σ. Καταπόδης κ. Πειραιῶς ἀπ. 1760 ἐ.ἔ. Πρ. Ἀθηνῶν Ἐν. πτωχ. 15 Φεβρ. 1890 Εἰσ. Π. Ἰατρίδης, πρ. σύνδ. Π. Σπηλιώτης καὶ Κ. Μανέας. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 24 Μαρτίου.

Χ. Νίκλας κ. Ἀθηνῶν ἀπ. 176. ε.ε. Πρ. Ἀθηνῶν Ἐν. πτωχ. 10 Ἰουλίου 1889 Εἰσ. Π. Ἰατρίδης πρ. σύνδ. Δ. Μηκεδάκης. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 24 Μαρτίου.

Προσαγωγὴ τῶν δικαιογράφων πιστωτῶν

1) τῆς πτωχ Ἐμμ Κοπελιάδου 2) τῆς πτωχεύσ. «Κόκκινος καὶ Καπερώνης» Ἀθηνῶν ἐντὸς 20 ἡμερ. ἀπὸ τῆς 10 Μαρτίου ε. ε.

Πρόσκλησις πρὸς διάσκεψιν συμβιβασμοῦ

1) τῆς πτωχ. Δ. Δρίβα Ἀθηνῶν 15 Μαρτ. ε. ε. 2) τῆς πτωχ ἀδελφ. Ζαρόκωστα 15 Μαρτ. ε. ε. 3) Γ. καὶ Δ. Σωτηροπούλου 19 Μαρτίου ε ε. 4) τῆς πτωχ. Ι. Ἀμοιραδάκη τὴν 22 Μαρτ. ἐ. ἔ.

Παράτασις προθεσμίας ἐπαληθεύσεως πιστώσεων

1) τῆς πτωχ. «Ἐπ. Φράγκου καὶ Σας» Ἀθηνῶν ἐπὶ 10 ἡμέρας ἀπὸ τῆς 14 Μαρτίου ε. ε.

Πλειστηριασμοί

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18 Μαρτίου 1890.

Γήπεδον μετὰ τοίχων πρὸς [illegible] κοδομῆς τῶν [illegible]

(*) Οἱ πλειστηριασμοὶ οὗτοι [illegible] ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μέχρι τῆς Παρασκευῆς [illegible] πληροφοριῶν. Δυνατόν τινες [illegible] ται μέχρι τῆς Κυριακῆς.

Τριανταφύλλου παρά τό Στρατιωτικόν ἀρτοποιεῖον· Συμβ. Ν. Λάσκαρης.

— Οἰκία μετά οἰκοπέδου ναοῦ κλπ. π.τ. 640 συν. Πλάκας ἐδός Ὑπερείου. Οἰκία μετά οἰκοπέδου π.τ. 405 ἐν Πλάκα ὀρ. Δ. Βεσσῆ. Συμβ. Ν. Λάσκαρης.

— Οἰκόπεδον λευφ. Κηφισσίας παρά Πτωχοκομεῖον π. τ. 820 ὀρειλ. Γ. Δ. Παπαδιαμαντοπούλου. Συμ. Ν. Λάσκαρης.

— Γήπεδον ἐν θέσει Τζαβρίνα Ἀμαρουσίου στρεμ. 8 ἀπέναντι σταθμοῦ σιδηροδρόμου.—Ἀγορᾶς εἰς θέσιν Ἄστριτσον στρεμ. 4 κληρον. Γεωργαντᾶ. Συμβ. Τ. Οἰκονόμος.

— Οἰκίσκος Μαριγοῦς Ν. Κουτσοπούλου ἐν θέσει Θυμαράκια π. τ. 211. Συμβ. Α. Σταμέλος.

— Γήπεδον μετά δύο σταριδαμπέλων ἐν Λιοσίοις. Συμβ. Γ. Ρεζολῆς.

— Διάφορα κινητά πράγματα τοῦ Παναγῆ Σταϊνοπούλου. Συμβ. Δ. Ρουσόπουλος.

Ἐν Πειραιεῖ, τῇ 18 Μαρτίου 1890.

Οἰκία μετά μαγαζείων καί οἰκίσκου τοῦ Γ. Βραγνοῦ π. τ. 571. Συμβ. Σ. Κορβαντωνόπουλος.

— Οἰκία κληρονόμων Θεοδωρίκου παρά Μουνυχίαν ἐδός Ἀλκιβιάδου, ταπώσεως μετά οἰκοπέδου 534 π.τ. οἰκεδ. 319 π. Συμβ. Β. Δ. Ἀγγελόπουλος.

— Τέσσαρα οἰκόπεδα τοῦ ἀποθνόντος Ν. Σταματοπούλου ἐν Κρεμμυδαρσῷ. Συμβ. Σ. Κορβαντωνόπουλος.

— Ἰσόγειος οἰκοδομή μετά οἰκίσκου π. 210 τοῦ Λ. Σοφικίτη ἐν Φρεατύδι. Συμβ. Ν. Βουτυρᾶς.

— Ἰσόγειος οἰκοδομή εἰς πρίποδας Δ. Καστέλλας μετ' οἰκοπέδου π. 175. Συμβ. Ν. Βουτυρᾶς.

Συστάσεις καὶ διαλύσεις ἑταιριῶν

Τῇ 16 Ἰανουαρίου 1890 καταγωρίθη καί ἐτοιγοκολλήθη ἐν τῷ πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν τό ὑπ' ἀριθ. 33671 (1889) συμβόλαιον τοῦ συμβολ. Πειραιῶς Ν. Βουτυρᾶ, δι' οὗ εἰ Κ. Β. Μουτσόπουλος καί Δ. Δ. Κουρεμπατζόπουλος παρατείνουσι ἐπί τρία ἔτη ἀπό 1 7βρίου 1889 τήν διά τοῦ 22308 τοῦ 1886 τοῦ αὐτοῦ συμβολαιογράφου συστᾶσαν ὁμόρρυθμον ἑταιρίαν ὑπό τήν ἐπωνυμίαν «Μουτζόπουλος καί Κουρεμπατζόπουλος».

— Τῇ 22 Ἰανουαρ. 1890 κατεγωρίθη καί ἐτοιγοκολλήθη νομίμως ἐν τῷ πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν τό ὑπ' ἀριθ. 14206 (1890) συμβόλ. τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Τ. Οἰκονόμου περί διαλύσεως τῆς μεταξύ Σπυρίδωνος Α. Σέγκου καί Γεωρ. Α. Σέγκου ὑποδημ ατοποιητικῆς ἑταιρίας.

— Διά Β. Διατάγ. 21 Δ7βρίου 1889|13 Ἰανουαρίου 1890 ἐνεκρίθη τό καταστατικόν τῆς ἐν Ἀθήναις συσταθείσης ἑταιρίας «Σωματείον τῶν Κρεσπολίνων».

Κοινοποιήσεις τοῖς γραμματεῦσι

Τῇ 10 Μαρτίου 1890 ἐκοινοποιήθη τῷ γραμματεῖ τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν πρᾶξις προτιμήσεως ἐφέσεως Δ. Ἀναγνωστίδης κατά Γ. Ε. Λακουσιώτου.

Ἀπόσπασμα

τῆς ὑπ' ἀριθ. 8089 τοῦ 1889 ἀποφάσεως τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν ἐκδοθείσης ἐπί τῇ ἀπό 4 Ὀκτωβρίου 1889 αἰτήσεως τῶν **Παναγῆ Σταυροπούλου καί Παρασκευῆς Π. Σταυροπούλου.**

Διά ταῦτα

Δεχόμενον τήν ἀπό 4 8βρίου ἐ.ἔ. αἴτησιν τῶν ἄνω αἰτούντων

Κηρύσσει θετόν υἱόν καί θετήν θυγατέρα τοῦ Παναγῆ Μ Σταυροπούλου καί Παρασκευῆς Σταυροπούλου, τό γένος Φλέβα, τόν Ἀντώνιον καί Ἑλένην ὀρφανά ἀγνώστων γονέων

Διατάσσει τήν κατά νόμον δημοσίευσιν τῆς παρούσης

Ἐπιβάλλει τοῖς αἰτοῦσι τά δικαστικά ἔξοδα καί τέλη

Ἐκδίθη, ἀπεφασίσθη, καί ἐδημοσιεύθη τῇ 4 Ὀκτωβρίου 1889

Ὁ πρόεδρεύων — Ὁ ὑπογραμματεύς
Σ. Σολδάρης — **Θ. Σάββας**

Ἀκριβές ἀπόσπασμα δημοσιευθησόμενον διά τῆς ἐφημερίδος **Θέμις**.

Ἀθήνησι τῇ 8 Μαρτίου 1890.

Ὁ πληρεξ. δικηγόρος
Κ. Σταυρόπουλος

Πώλησις χαρτοσήμου

Συμβολαιογραφείον Θ. Ρωσσοπούλου ἐδός Σοφοκλέους 21

ΚΙΝΙΝΗ ΠΕΛΕΤΙΕ

Παρασκευαζομένη παρά πάντων τῶν ἰατρῶν διά τήν καθαρότητά της καί τήν ἀποτελεσματικότητά της κατά τῶν ἡμικρανιῶν, νευραλγιῶν, πυρετῶν, διαλειπόντος πυρετοῦ, ἀρθρίτιδος, ρευματισμῶν καί νυκτερινῶν ἱδρώτων. Ἕκαστον καψύλιον καταπίνεται εὐκολώτερον τῶν καταποτίων καί φέρει τό ὄνομα ΠΕΛΛΕΤΙΕ (Pelletie).

Παρά τοῖς φαρμακείοις ΚΡΙΝΟΥ καί ΟΛΥΜΠΙΟΥ.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΖΑΡ ΤΗΣ ΕΥΘΗΝΙΑΣ

Πωλοῦνται

Ἔπιπλα. Ἐγγλέζικα, Παρισίων, Βιέννης.

Ταπετσαρίαι καί καθέσματα.

Κλίναι σιδηραῖ, ὀρειχάλκινοι, ὀρειχαλκομιγεῖς, σιδηρᾶ ἔπιπλα, ἐξοχῆς καί Στόρ διά παράθυρα.

Εἰκόνες, ἀγάλματα, καί κομψοτεχνήματα.

Τάπητες ἀνατολικοί, μουσαμάδες ὑποστρώσεως, ψάθαι.

Κεντήματα ἀνατολικά, σινικά καί παισινά.

Ὑφάσματα δι' ἔπιπλα μουσαμάδες. Τοῦλι.

Λάμπαι, πολυέλαιοι, πολύφωτα, κηροπήγια, ὡρολόγια.

Κρύσταλλα, προσελήναι, ὑαλικά, φαγιάνς, Κύπελλα.

Δίσκοι παντός εἴδους, μαγειροπήρουνα, ἀνθοδοχεῖα.

Θερμάστραι, ἑστίαι, μαγειρεῖα, πυροσβεστῆρες, πυρολαβίδες, σαρώθρα καί φυσερά θερμαστρῶν καί πάντα τά σχετικά αὐτῶν ἀντικείμενα.

Σιδηρικά οἰκοδομῶν, μηχαναί ἀναγκαίων, ὀρυκτήρια.

Ἔδενος, μαστίχη, πολισάνδυξ, ὄρυζ εἰς κορμούς φύλλα.

Κλινοσκεπάσματα μάλλινα καί βαμβακερά.

Τέϊα, βανίλλια, γάλα καί διάφορα πρόσφατα εἴδη τῆς Ἰνδίας.

Οἶνοι Γαλλίας, Κύπρου, Ῥήνου, Ἱσπανίας καί Καναρίων, Κονιάκ, Ποτά.

Λινά διά σινδόνια καί ἀσπίδρουχα Στρωματοπάνια.

ΟΙΝΟΙ ΘΗΡΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΕΙΔΩΝ

Ἐν τῷ θηραϊκῷ οἰνοπωλείῳ ἀπέναντι τῆς βορείου πλευρᾶς τῆς Νέας Ἀγορᾶς.

Χρυσᾶ Βραβεῖα ἐκθέσεων Παρισίων καί Ἀθηνῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ἐμπορορράπτης

Ἀθῆναι ὁδός Αἰόλου, πλατεῖα Νέου Θεάτρου

Ἔτος Α'.— Ἀριθ. 3

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ 19 Ὁδός Σοφοκλέους 19 — Συνδρομή ἔτησία δρ. 12, ξ Μετά διλόγου δρ. 15 ξ Κατεπείγ. ἑκάστη γρ. 50. — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ Θ. & Π. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΙ ΑΘΑΝΑΤΟΙ — ΑΘΗΝΑΙ 25 Μαρτίου 1890

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περὶ ρεόντων ὑδάτων

Ἀνθρωπομετρική ταυτότης ἐγκληματιῶν. - Διεθνές σωφρονιστικόν συνέδριον ἐν Πετρουπόλει. - Δικηγόροι - Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. - Στρεψοδικίας Πανάκεια.

Νομολογία Ἀρ. Πάγου.(89) Πολιτική.-(90)Ποινική.

Νομολογία Ἐφετείου Ἀθηνῶν (1890).

Νομολογία Γαλλική.-Νομολογία Γερμανική.

Δικαστικά Νομοσχέδια.- Γνωμοδοτήσεις νομομαθῶν.-Τοῖς συμβολαιογράφοις.

Διάφορα.- Καταδίκων ἐκδίκησις ὑπό JACOLLIOT.

Ἐπίσημοι εἰδήσεις. Συγκρότησις Κακουργοδικείων. Πτωχεύσεις.- Πλειστηριασμοί.- Κοινοποιήσεις τοῖς γραμματεῦσι. - Συστάσεις καί διαλύσεις ἑταιριῶν.-Βιβλιογρ. Δελτίον.-Ἀλληλογραφία.

ΕΡΓΑΣΙΜΟΙ ΗΜΕΡΑΙ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἄρειος Πάγος

Δευτέρα ὥρα 10 π. μ. Α' τμῆμα (Ἀκυρωτικόν)
Πέμπτη » » » Ὁλομέλεια
Σάββατον » » » Β' τμῆμα ποινικαί, οὐσίας)

Ἐφετεῖον		Πρωτοδικεῖον	
Τρίτ. 10 π.	Ἔμπορ.-Πρόξ	Τρίτ. 2 μ.μ.	Συνήθεις
Πέμ. » »	Συνοπτικαί	Τετ. 10 π.μ.	Ἐμπορικαί
Παρ. » »	Συνήθεις	Τετ. 2 μ.μ.	Ἐφέσεις
Παρ. 2 μ.	Συν. Αγμοσύου	Σάβ. 2 μ.μ.	Συνοπτικαί

Α' Βόρειων - Εἰρηνοδικεῖα - Β' Βόρειων

Τρίτη καί Σάββατον 9π.μ.| Δευτ.Τρ.(διεξ.).Πέμ. 2μ.

Εἰρηνοδικείων Νοτίου Πλευρᾶς

Δευτέρα ὥρα 9 π. μ. καί Παρασκευή 3 μ. μ.

Πλημμελειοδικείων	Πτωχοδικείων
Πέμπτη, Παρασκευή 10π.	Σάββατον ὥρα 10 π.μ.

Εἰρηνοδικείων - Πειραιῶς - Πτωχοδικείων

Δευτ. 9 π. Πέμ. (διεξ.) 2μ.| Παρασκευή, 9 π.μ.

Ἀθηνῶν - Ὑποθηκοφυλακεῖα - Πειραιῶς

Α'. Ὑπό τήν Δημαρχίαν
Β'. Παρά ναόν Αἰόλου | Ὁδός Φίλωνος καί ὄπισθεν Ἁγίας Τριάδος

Ἡ **Θέμις** θέλει ἐκδίδεσθαι κατά Κυριακήν μόνον κατά τούς 10 ἐργασίμους μῆνας τῶν Δικαστηρίων.

Θεωροῦνται συνδρομηταί οἱ κρατήσαντες τό Α' φύλλον.

Ἕκαστος συνδρομητής δικαιοῦται ὅπως ἀπαξ τοὐλάχιστον τοῦ μηνός δημοσιεύηται ἡ διεύθυνσίς του. Οἱ ἐπιθυμοῦντες τήν δημοσίευσιν παρακαλοῦνται νά ἀποστείλωσιν αὐτήν.

Τιμή ἑκάστου φύλλου Λ. 35

Ὑπομιμνήσκεται τοῖς κκ. δικηγόροις ὅτι ἀπό τῆς 1ης Ἀπριλίου αἱ συναθροίσεις Ἀρείου Πάγου, Ἐφετείου καί Πρωτοδικείου ἄρχονται ἀπό τῆς 9 π. μ. καί 3 μ. μ.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

Δικηγόροι ἐν Ἀθήναις

ΑΛΕΞ. ΚΑΤΣΙΝΑΣ,	ἐδός Κυμουνδούρου,	2
ΑΓ. ΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ,	» Ζωοδόχου Πηγῆς.	11
ΓΡ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ,	» Μενάνδρου	11
Γ. Σ. ΨΑΛΤΗΡΑΣ,	» Εὐριπίδου	68
Α. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ,	» Τζέτζ	18
Θ. ΜΑΡΙΟΛΟΠΟΥΛΟΣ,	» Νίκης	38
Ξ. ΑΡΓΥΡΗΣ,	» Ἐρεσοῦ	244
ΠΟΘ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ,	» Πραστείου	42
ΑΝΤ. ΠΑΠΑΠΑΝΟΣ,	» Ἀβρικνοῦ	23
Δ. Σ. ΦΑΡΑΝΤΑΤΟΣ.	» Διπύλου	25
Ν. Γ. ΜΟΣΧΟΒΑΚΗΣ,	» Πινακωτῶν	28
Μ. Α. ΚΩΤΤΑΚΗΣ,	» Σόλωνος	101
Α. ΛΑΖΑΡΟΥ,	» Δεληγεώργη	33
ΧΡ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ	» Αἰόλου	47
Μ. Π. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ,	» Πειραιῶς	20
Ν. ΣΥΝΤΥΧΟΣ,	» Μητροπόλεως,	27
ΘΑΝΟΣ Ν. ΖΩΡΑΣ,	» Νικηταρᾶ	10
ΔΙΟΝ. Δ. ΒΑΛΑΩΣΗΣ,	» Μενάνδρου	25
ΣΠΥΡ. Γ. ΦΟΡΤΗΣ,	» Ἀριστοφάνους	
Ν. ΧΑΛΑΣ,	» Πτνακωτῶν	26
Δ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ,	» Μενάνδρου	3
Α. ΣΤΟΥΠΗΣ,	» Ἀλεξάνδρου Σούτσου	17
Ι. ΑΓΓΕΛΗΣ	» Τριπόδων	

Δικηγόροι ἐν Πειραιεῖ

ΛΕΩΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ,	ἐν Πειραιεῖ	
ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΟΣ	»	»
Γ. ΛΑΖΑΡΙΜΟΣ	»	»

Συμβολαιογράφοι Ἀθηνῶν

Γ. ΠΑΠΟΥΛΑΣ,	ἐδός Εὐριπίδου
Χ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ,	ἐδός Χρυσοσπηλαιωτίσ.
Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ,	ἐδός Εὐριπίδου
Ν. ΛΑΣΚΑΡΗΣ,	ἐδός Εὐριπίδου
ΓΡ. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ,	ἐδός Πλούτωνος
Γ. ΚΥΠΑΡΙΣΣΗΣ,	ἐδός Αἰόλου (ἀπ. Ἁγ. Εἰρήνης)
Γ. ΑΦΕΝΤΑΚΗΣ,	ἐδός Σοφοκλέους
Α. ΣΤΑΜΕΛΟΣ,	»
Δ. ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ,	»

Δικαστικοί κλ[illegible] Ἀθηνῶν

Ι. καί Γ. ΜΕΡΚΟΥΡΑΙ,	[illegible]
Γ. ΚΑΡΑΠΑΤΕΑΣ,	[illegible]
Ι. ΜΑΤΖΙΝΟΣ,	[illegible]
Ι. ΚΑΝΔΡΕΒΙΩΤΗΣ,	[illegible]
ΗΛ. ΚΟΥΤΡΟΠΟΥΛΟΣ,	[illegible]

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Διωρίσθη τακτικὸς ἀκροατὴς παρὰ τῷ πλημμελειοδικείῳ Λαρίσσης ὁ πρωτοδίκης κ. Μ. Π. Μελετόπουλος.

— Διωρίσθη ἐφαρμοστὴς τῆς γεωργικῆς σπορᾶς τῶν Ὀσσοτελεστῶν Τυρνάβου ὁ κ. Χρηστοδιάκος.

— Διὰ Β. διατάγματος ὁ δῆμος Φαλάννου ὑπήχθη εἰς τὸ ὑποτασσόμενον Τριπόλεως, τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὑποταγείου Ὀργανικῶν περιοχισθείσης εἰς τοὺς δήμους Ὀργυρανοῦ, Μαντινείας καὶ Νασσωνος.

— Ἀντεθήσαν τὰ καθήκοντα ἱερέως ἐν ταῖς ἐξεταστικαῖς φυλακαῖς Λευκάδος τῷ ἱερομονάχῳ κ. Δ. Λάζαρι.

— Διορίσθη ἐγκυκλίου κλητὴρ παρὰ τῷ Εἰσαγγελίᾳ πλημμελειοδικῶν Χαλκίδος ὁ Ἰωάννης Γούλας ἀντὶ τοῦ Κ. Νταύρου ἀπαλλαγέντος.

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΚΑΚΟΥΓΙΟΔΙΚΕΙΩΝ

Διὰ τῆς ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου ἐ. ε. ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης κατηρτίσθη τὸ προσωπικὸν τῶν τεσσάρων κακουργιοδικείων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἐν Ναυπλίῳ Ἐφετῶν ὡς ἑξῆς :

Ἐν Ναυπλίῳ, πρόεδρος τῶν συνέδρων ὁ αὐτὸς πρόεδρος τῶν πλημμελειοδικῶν Μ. Πρωτοπαπᾶς, ἀναπληρωτικὸς ὁ πλημμελειοδίκης Γ. Χρηστόπουλος καὶ σύνεδροι ὁ πλημμελειοδίκης Ἰ. Οἰκονομίδης καὶ ὁ πάρεδρος Ἀγ. Μπιβάρδος.

Ἐν Τριπόλει, πρόεδρος μὲν τῶν συνέδρων ὁ πρόεδρος τῶν αὐτόθι πλημμελειοδικῶν Ν. Παπαγιαννόπουλος, ἀναπληρωτικὸς δὲ ὁ πλημμελειοδίκης Π. Θωμαΐδης καὶ σύνεδροι ὁ πλημμελειοδίκης Α. Σκληβανιώτης καὶ ὁ πάρεδρος Ι. Καρακαΐδης.

Ἐν Καλάμαις, πρόεδρος μὲν τῶν συνέδρων ὁ αὐτὸς πρόεδρος τῶν πλημμελειοδικῶν Ν. Κωτσάκος, ἀναπληρωτικὸς ὁ πλημμελειοδίκης Α. Ράγκος καὶ σύνεδροι ὁ πλημμελειοδίκης Ἀλκ. Σπηλιάδης καὶ ὁ πάρεδρος Ἰ. Κυριακός.

Ἐν Σπάρτῃ, πρόεδρος μὲν τῶν συνέδρων ὁ αὐτὸς πρόεδρος τῶν πλημμελειοδικῶν Δ. Γρίμανης, ἀναπληρωτικὸς ὁ πλημμελειοδίκης Γ. Τσακνάκης καὶ σύνεδροι ὁ πλημμελειοδίκης Τ. Βισβίζης καὶ ὁ πάρεδρος Χρ. Μυλωνάκος.

Ἡμέραι ἐνάρξεως καὶ τῶν τεσσάρων κακουργιοδικείων ὡρίσθη διὰ διατροῦσεως τοῦ προέδρου τῶν ἐν Ναυπλίῳ ἐφετῶν ἡ 9 Ἀπριλίου ε. ε.

Τὴν 2 Μαρτίου ε. ε. ἐκλησθήσαν ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου Ναυπλίου διὰ τὰ 4 Κακουργιοδικεῖα τῆς περιφερείας του τακτικοὶ ἔνορκοι οἱ ἑξῆς :

Ἐν Ναυπλίῳ, 1 Χρ. Μπουτόπουλος, 2 Κωνσταντῖνος Γεωργαλᾶς, 3 Ἰωάννης Γ. Ἀποστόλου, 4 Ἀνδ. Π. Τσίτουρας, 5 Θεόδωρ. Ζερβέας, 6 Χαράλ. Ι. Γαγούρας, 7 Βασ. Δυτγελάκης, 8 Παν. Γ. Κοντζόπουλος, 9 Ἀλέξ. Κυριάκης, 10 Ἀντων. Ι. Ἀλεξάκης, 11 Δημ. Ἀνδ. Κονδάκης, 12 Ἰωάν. Μπαλάκης, 13 Θεόδ. Μπουτούβλης 14 Δημ. Γαρδελλένος, 15 Νικόλ. Ἐυσίσιος, 16 Παλαιολόγος Ι. Στασινόπουλος, 17 Δημ. Σ. Σταματόπουλος, 18 Π. Καν. Μπενιάκης, 19 Γεώργιος Σ. Μερκούρης, 20 Ἀναστάσ. Κοινωνίας, 21 Παναγ. Κωνσταντινίδης, 22 Ἰωάν. Π. Κ. Μαυρομιχάλης, 23 Γεώργιος Ν. Βλάσσης, 24 Χρήστος Παπουλάκος, 25 Κωνστ. Π. Οἰκονομόπουλος, 26 Ἀριστείδης Κ. Πανάρετος, 27 Ἰωάννης Π. Μίξης, 28 Ἡλίας Πετρομιανάτης, 29 Σταῦρος Κυριακός, 30 Ἀνδρέας Δ. Ραφαηλίδης.

Ἐν Τριπόλει, 1 Ἀριστείδης Κουμηνός, 2 Ἰωάννης Βουβλάκος, 3 Γεώργιος Μελετόπ., 4 Ἀπόστολος Πλατυτζῆς, 5 Σαπλὸς Ἰ.Θ. Σαββάκος, 6 Δημ. Φιτσάλης, 7 Δημήτρ. Διοσπόπουλος, 8 Γεώργ. Σβῶλος, 9 Δημήτριος Ρόδιος, 10 Γεώργιος Ἀλυπαντόπουλος, 11 Νικόλαος Γ. Τσοβῆρας 12 Βασ. Σιζλέτος, 13 Ἀντώνιος Σακόραφος. 14 Γεώργιος Καλλιμόπουλος, 15 Μιχαὴλ Κετσίας, 16 Ἐμμ. Μανουσάκης, 17 Νικόλαος Δἰλιπεσάκης, 18 Ρήγας Θ. Ρηγόπουλος, 19 Γεώργιος Ζούζουλας, 20 Πάνος Ψυχάλος, 21 Κλέαρχος Ε. Κυσούσης, 22 Δημ. Ἀθανασόπουλος, 23 Παναγ. Γ. Καπετάνιος, 24 Ἀνανγ. Μαντόπουλος, 25 Κωνστ. Ἀθανασόπουλος, 26 Ἀνδ. Π. Δελιβοριάτ, 27 Βασίλειος Κυρανάνης, 28 Ἀντώνιος Μανικαρᾶς, 29 Παναγ. Μπίνος Λογοθέτης, 30 Γεώργιος Θ. Βελλιανόπουλος.

Ἐν Σπάρτῃ, 1 Λεων. Δελιγιάνης, 6 Γεώργιος Γ. Κασίας, 3 Παν. Σολδοράκος, 4 Ἀθαν. Βρέτσιος, 5 Ἀντώνιος Κούμανης, 6 Κωνστ. Ἀγγελίτης, 7 Ἰω. Παντόπουλος, 8 Σπύρος Πουρναζῆς, 9 Ἀριστοτελῆς Γεωργιόπουλος, 10 Νικόλαος Μαλεβίτης, 11 Τηλέμ. Ι. Ἀσιμοπυκόπουλος, 12 Βασίλειος Π. Βασιλείου, 13 Ἰω. Βογόπουλος, 14 Ἰωάννης Σπυρογιάνναχης, 15 Δημ. Παπαδάκος, 16 Γεώργιος Τερζάκης, 17 Ἰωάννης Ψωμαδάκης, 18 Ἰωάννης Λεβίνης Τζανῆς Νικολάου, 19 Σωὴλ. Κατσιγιάννης, 20 Δημ. Θ. Ρέτσος, 21 Ἀναγνώστης Παζάκος, 22 Κωνστ. Πέτσιος, 23 Ἰω. Ηρβίτ., 24 Ἀλκιβιάδ Κέκκηνος, 25 Κωνσταλαντίνος, 26 Εὐάγγελος Ἀνασ. Κίττινος, 27 Ἀχιλλεὺς Χριστοδουλόπουλος, 28 Κωνστ. Μ. Μαλεβίτης, 29 Κωνστ. Δ΄ζης, 30 Ἰωάννης Μασσέλιος.

Ἐν Καλάμαις, 1 Στεν. Ἐφέσιος, 2 Ἄγγελος Καπάτος, 3 Ἀνδρέας Κωνστ Μουλᾶς, 4 Κώνστ Καρατζᾶς, 5 Σωρ. Γιάνκουλος, 6 Ἀριστείδης Κοκκώνης, 7 Ἀνασ. Ζερβέας, 8 Ν. Μ. Μαλεβίτης, 9 Ἀλέξανδρος Π. Ἰατρίδ., 10 Σπυρίδ. Ἀ. Σάθης, 11 Θεμιστοκλῆς Πετρόβουλος, 12 Ἰωάννης Παπαδόπουλος, 13 Γεώργ. Τσαβάρας, 14 Θεόδωρος Σακελλαρίδης, 15 Κωνς. Ἀλεξανδράκης, 16 Κωνς. Χ. Μπάλλης, 17 Παναγ. Ζορζουλάκος, 18 Θωμᾶς Μαραβέλιας 19 Γεώργ. Ι. Κωτσογιαννόπουλος, 20 Ἰωάν. Δαμπρόπουλος, 21 Ἰωάν. Χ. Δουφετῆς ἢ Ρουμελιώτης 22 Ἰωάνδας Δ. Κατσίνης, 23 Ἀνδρέας Μανώσσ. 24 Βασίλ. Θεοφίλης, 25 Κώνστ. Σπανιάδ 26 Σ. Παμπούκης, 27 Θεόδωρ. Κυριακόπουλος, 28 Γ. Α. Ματσοράκ, 29 Ἰωάν. Β. Σκχιώτης, 30 Ἰωάννης Φωτιάκης.

Συστάσεις καὶ διαλύσεις ἑταιριῶν

Διὰ Β. Δ. 12|17 Μαρτίου ε. ε. ἐνεκρίθη ἡ ἐν Ἀθήναις σύστασις ἀνωνύμου ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σῴζοδρόμους Βορειοδυτικῆς Ἑλλάδος» ἐπικουρωδίνων τῶν ὁρων τοῦ ὑπ. ἀρ. 50,295 καταστατικοῦ αὐτῆς συνολοῦλου τοῦ συνδ. Ἴδιν. Γλυκορρίζου, Ἀντικαίτινων τῆς ἑταιρ. ἡ ἐγκατάλλειψις τοῦ σιδηροδρόμου ἀπὸ Ἀγρινίου διὰ Μεσολογγίου εἰς Κυκνίσιον, καὶ πάσης ἄλλης γραμμῆς ἣτις θὰ παραχωρηθῇ εἰς αὐτὴν. Διάρκεια ἑταιρίας.. Ἑταιρικὸν κεφ. 3,000,000 δρ. εἰς 15,000 μετοχὰς ἑκάστη ἐκ 200 δρ. Ἡ ἑταιρία διοικεῖται ὑπὸ ἐπταμελοῦς συμβουλίου ὑπὸ πρόεδρον ἐκλεγόμενον κατ' ἔτος, ὅστις, ἢ ἀνασ αὐτοῦ ὁ ἀναπληρῶν αὐτὸν σύμβουλος, ἐκπροσωπεῖ τὴν ἑταιρίαν ἐνώπιον πάσης δικαστικῆς ἢ διοικητικῆς ἀρχῆς.

—

ΠΕΡΙ ΡΕΟΝΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

Ἐπὶ μὴ δημοσίων ποταμῶν, ρυάκων, χειμάρρων, πηγῶν κτλ. ἰσχύει γενικὸς κανὼν, ὅτι ὁ κύριος τοῦ κτήματος εἶνε καὶ κύριος τοῦ δ' αὐτοῦ ρέοντος ὕδατος Π. (43. 12) 1 ¶ 4 11. (43. 24) 11 πρ. Π. (8. 3) 30. "Αρα δύναται ὁ κύριος νὰ μεταχειρισθῇ ὅλον τὸ ὕδωρ πρὸς ἰδίαν χρῆσιν, μηδὲν καταλείπων τῇ ἰδιοκτήτῃ τοῦ γειτονικοῦ κτήματος Π (39. 3) 1 § 11 Idem aiunt aquam pluviam in suo retinere, vel superficientem ex vicini in suum derivare, dum opus in alieno non fiat omnibus jus esse (prodesse enim sibi unus quisque dum alii non nocet non prohibetur) nec quemquam hoc nomine teneri. Βασ. (NH. 43) δ'.

Κατ' ἀκολουθίαν δύναται ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ κτήματος νὰ μεταχειρίζηται ἤδη ὅλον τὸ ὕδωρ πρὸς τὴν καλλιέργειαν αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλοις, ἐνεκα διαρρόου καλλιεργείας· ἂν μεταχειρίζεται ὅλον τὸ ὕδωρ, ἢ μεταχειρίζεται ὕδωρ ὀλιγώτερον. Ὁ μόνος περιορισμὸς τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ κτήματος ἐστιν, ὁν ὑπάρχῃ δουλεία ὑπὲρ τοῦ γηαμλωτέρου κτήματος περὶ οὗ κατωτέρω. Κώδ. (3.34) 6. 10 Π.(39. 2) 26.

Ἀλλ' εἴτε πρόκειται ρέον ὕδωρ ἐξωθεν εἰσερχόμενον, εἴτε πηγὴ ἐν τῷ κτήματι ἀναβλύζουσα καὶ οὔτω ρέον ὕδωρ ἐκ τοῦ κτήματος, δὲν δύναται ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ κτήματος νὰ μεταβάλῃ τὴν ροὴν τοῦ ὕδατος τὴν φυσικῶς ρέουσαν καὶ δὴ δι' ἔργου χειροποιήτου (opus manifactum). Πᾶσα τοιαύτη παράνομος μεταβολὴ δίδει χώραν εἰς ἰδίαν ἀγωγὴν τὴν actio de aqua pluviæ arcendæ Π (39. 3) 3 πρ. § 2. 1 § 1 § 13. 14. 18. 22. 23. 24 § 2 πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς ἐκ τῆς πλημμονῆς τοῦ ὕδατος ζημίας.

Οὐσιώδες ἄρα στοιχεῖον τῆς ἀγωγῆς ταύτης εἶνε *ἡ ἐκ τῆς ροῆς τοῦ ὕδατος βλάβη*· οὐχὶ δὲ ἡ ἐλλειψις *ὠφελείας*, ἀλλ' οὔτε *ἡ ἐκ τῆς ἐλλειψεως ὕδατος βλάβη*. Περὶ τούτου ἀποφαίνονται ὁμοφώνως οἱ συγγραφεῖς, καὶ ἰδίως ὁ νεώτατος καὶ λεπτομερέστατος πάντων περὶ τῆς actio de aqua pluviæ arcendæ γράψας Burckhard. (ΣυνέγκειαPand. von Glück Bd. 39 καὶ 40 τομ. III (1881) σελ. 1—637, ἰδίως σελ. 218—219 ||Βρ. καὶ Hesse über die Rechtsverhältnisse zwischen Grundstücksnachbarn I σελ. 184 (6ε ἐκδ. 1880). Civil Achandlungen (1841) σελ. 124 Schneider Zeitschrift von Linde V (1832) σελ. 325). Καὶ τῷ ὄντι ὅλα τὰ χωρία τοῦ σχετικοῦ τίτλου ἀποφαίνονται περὶ βλάβης ἐκ τῆς πλημμονῆς τοῦ ὕδατος, οὐχὶ δὲ περὶ ἐλλείψεως ὠφελείας ||ὁρα ἰδίως Π (39. 3) 4 § 11||.

Τὸ *εἶδος τῆς βλάβης* δὲν ἀναφέρεται εἰδικῶς ἐν ταῖς παγαῖς, διότι οὔτε νομικὸν ζήτημα εἶνε. Τοῦτο μόνον πρακτηρητέον ὅτι διτὴ δύναται νὰ εἶνε ἡ ἐκ τοῦ ὕδατος βλάβη α') ἡ ῥῆξις τῆς οὐσίας τοῦ κτήματος καὶ τῶν καρπῶν, λ. χ. ἀποσπάται χῶμα, ἡ γῆ ἀνατρέπεται, οἱ καρποὶ ῥηγνύονται, τὸ ἔδαφος ἀπὸ ξηροῦ ὑγιοῦ τελματώδες ||Π. (43. 8) 2 § 32 palu-tin ex sicca· 6', βλάβη ἐπὶ δικαιωμάτος ἀνήκοντος τῷ κτήματι, οἷον δουλείας ὁδοῦ. Π (39.3) 75 (Τὰ εἰδικώτερα παρὰ τῷ Burckhard σελ. 219—224). Ἀλλ' ὡς παρετηρήθη καὶ ἀνωτέρω, ὁ κύριος τοῦ ὑπερκειμένου κτήματος δύναται νὰ παρακρατῇ τὸ ὕδωρ διὰ τὴν καλλιέργειαν καὶ ἂν πρότερον μετεχειρίζετο ὅσον ὕδωρ, Πανδ. (39. 3) 1 § 11, διότι ἡ ἀγωγὴ ἀμύζει ἂν ἐκ τοῦ ὕδατος ἐπέρχεται θετικὴ βλάβη, οὐχὶ ἂν στερῆται ὁ γείτων τῆς ὠφελείας. Πανδ. (39. 3) 1 § 24 hanc enim actionem locum habere, si aqua pluvia non e i non si non prosit ||Π. (39. 3) 1 § 12 καὶ 24 ε. Π. (39. 2) 24 § ult 26.

Ἐκ τούτου ἵπταται ὅτι ἐν *διὰ τῆς μεταλοῆσις τῆς καλλιεργείας* ἐπέρχεται ζημία τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ γειτονικοῦ κτήματος, δὲν ἀμύζει ἡ ἀγωγή. Πανδ. (39. 3) 3 § 2. Ὁ κύριος ἐκαλλιέργει τὸ κτῆμα σπείρων, τοῦτο μετέβαλεν εἰς λειμῶνα (Luzerbien) (putun) ποτίζων τοῦτο συχνότερον, ἐξ οὗ βλάβη τις τῷ γείτονι, ἀπαραδεκτος ἡ ἀγωγὴ de aqua pluviæ arcendæ, ἀρκεῖ ὅτι τὸ ὕδωρ μετὰ τὴν χρῆσιν ἐξέρχεται ἐκ τῆς παλαιᾶς διευθύνσεως μὴ μεταβληθείσης.

Οὐσιώδες ὅμως στοιχεῖον τῆς ἀγωγῆς περὶ πλημμονῆς ὕδατος δὲν εἶνε ἡ πραγματικὴ βλάβη, ἀλλὰ τὸ δυνατὸν αὐτῆς. Περὶ τούτου ὑπάρχουσιν ἀρκοῦσαι ἀποδείξεις ἐκ τῶν Νόμων. Π. (39. 3) 1 § 1 24 § 2 11 § 3 14 § 2· ἔρα καὶ Π. (43. 8) 2 § 31 πρξ. Ἰδίως Burkhard αὐτόθ. σ. 253-258 (§ 16) Shneider Linde's Zeitschrift V (1833) σελ. 348—349.

Ἐκ τούτου ἵπταται ὅτι ἡ ἀγωγὴ κυρίαν αἰτίαν ἔχει τὴν ἐπανοδον τῶν πραγμάτων εἰς τὸν πρὸ τῆς μεταβολῆς τῆς διευθύνσεως κατάστασιν, αἰρομένης οὕτω τῆς βλάβης καὶ πρὸν ἐπέλθει.

Ἐν τούτοις ὑπάρχουσι θέματα, καθ' ἃ ἡ ἀγωγὴ περὶ πλημμονῆς ὕδατος δὲν ἀμύζει ἐναντίον τοῦ κατωτέρω κτήματος συνένεσις (χωρὶς νὰ συσταθῇ δουλεία· 6') ἐν ἰδίῳ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ κατωτέρω κτήματος συνένεσις (χωρὶς νὰ συσταθῇ δουλεία· γ') ἐν ὑπάρχῃ ἄθεια τῆς ἀρχῆς· 4') ἐν ἡ μεταβολὴ ἐπῆλθε πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων. Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ ἄλλη περίπτωσις ἐν ἡ μεταβολὴ ἐπῆλθε διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἀγροῦ (agri collendi causa) πρβλ. ἰδίωςBurckhard σελ. 377—391. Π. (39. 3) 1 § 3—9. § 1 Ἡ ἐξαίρεσις αὕτη, ἔχουσα λόγον τὴν προσταῖον τῆς γεωργίας, δὲν δύναται νὰ περιορ

σθῇ εἰς μόνην τὴν σπορὰν σίτου, κριθῆς κλπ., ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς ὀρύζης, ἥτις δύναται νὰ ἀποτελέσῃ μέρος τῆς γεωργικῆς καλλιεργείας.

Μεταβολὴ τῆς ροῆς ὅμως ὑπάρχει, εἴτε ὅτι μεταβάλλεται ἡ διεύθυνσις, εἴτε ὅτε τὸ ρεῖθρον συμπιέζεται καὶ καθίσταται ὁρμητικώτερον, Π. (43. 13) 1 § 3. Δὲν ὑπάρχει ὅμως μεταβολὴ τῆς ροῆς ἂν ρέῃ ὕδωρ ὀλιγωτέρου ποσοῦ. Π.(43. 13.) 1 § 3 quod intem (Prætor) »aliber fluat« non ad quantitatem aquæ fluentis pertinet sed ad modum et ad rigorem cuchis aquæ referendum est Π (39. 3) 2 § 9.

Ἡ ὑποχρέωσις τῆς διατηρήσεως τῆς διευθύνσεως τοῦ ὕδατος ἐπάγεται τοῦτο ὅτι ἂν ὁ ἰδιοκτήτης ἐκ τοῦ ρείθρου μετωχέτευσεν εἰς τὸ ἴδιον κτῆμα τὸ ὕδωρ πρὸς ἄρδευσιν, ὀφείλει αὐτὸς νὰ παροχετεύσῃ τὸ ὕδωρ εἰς τὸ ρεῖθρον, ἵνα μὴ ρέῃ κατ' ἄλλην διεύθυνσιν διὰ τοῦ γειτονικοῦ κτήματος. Π. (39. 3) 1§ 4. Κ (3. 35) 3 Βασ. (Ξ' γ') 59 ὥρα καὶ σχόλια.

Ἡ ὑποχρέωσις αὕτη ὑπάρχει εἴτε πρόκειται ὕδωρ ἔξωθεν ρέον, εἴτε καὶ ἐν τῷ κτήματι ἀναβλύζον, διότι καὶ ταῦτα καὶ ὄμβρια εἰσὶ καὶ εἰς τοὺς αὐτοὺς ὑπάγονται κανόνας (πρβλ. Schneider ἐν Linde's Zeitschrift V (1832) σελ. 328. Καλλιγᾶ Π § 229.

Τὸ δικαίωμα τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ κατωτέρου κτήματος ὑπάρχει μόνον ἂν οὗτος ἔχῃ δικαίωμα δουλείας Κ (3. 34) 4 Aquam quæ in alieno loco oritur, sine voluntate ejus ad quem usus ejusdem aquæ pertinet in edictum non permitit ducere.

Κατὰ τὰ ἀνωτέρω, εἴτε πρόκειται ὕδωρ ἐν τῷ κτήματι ἀναβλύζον, εἴτε ἔξωθεν εἰσρέον, ὑπάρχει πάντοτε ἡ ὑποχρέωσις τῆς διατηρήσεως τῆς διευθύνσεως τῆς ροῆς.

Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ χθαμαλωτέρου κτήματος ἔχει δικαίωμα ἐπὶ ὡρισμένου ποσοῦ τοῦ ὕδατος τοῦ ρέοντος διὰ τοῦ ὑπερκειμένου κτήματος, ἂν ἐκτήσατο δουλείαν εἴτε διὰ παραχωρήσεως τοῦ ἰδιοκτήτου, νομίμως μεταγραφείσης διὰ δημοσίου ἐγγράφου (ἄρθρον 32 Ν. χαρτοσ. ἄρθρον 1 Ν. Μεταγραφῶν), εἴτε διὰ τῆς δεκαετοῦς ἢ εἰκοσαετοῦς οἱονεὶ νομῆς.

Ἀλλ' ἐν τῷ δευτέρῳ θέματι ἡ οἱονεὶ αὕτη νομὴ δὲν ἄρχεται εἰμὴ ἀφ' ἧς ἐμποδισθῇ ἡ χρῆσις τοῦ ὕδατος παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ ὑπερκειμένου κτήματος, διότι ἔλλειψις τοιούτου ἐμποδίου, ἡ παρὰ τούτου τυχὸν ἀχρηστία τοῦ ὕδατος ἢ ἥσσων χρῆσις δὲν ἔχει πάντως αἰτίαν τὸ ἀξιούμενον δικαίωμα δουλείας.

Ἡ ἀπόδειξις τοιαύτης ἐμποδίσεως συνάγεται κυρίως ἀλλὰ καὶ οὐχὶ καὶ ἀποκλειστικῶς διὰ τῆς κατασκευῆς ἔργου καταφανοῦς ἐπὶ τοῦ κτήματος τοῦ ὑπερκειμένου.

Ὁ Γαλλικὸς Κώδηξ ἀπαραιτήτως ἀπαιτεῖ τὴν ὕπαρξιν καταφανοῦς ἔργου ἐπὶ τοῦ κτήματος τούτου (ἄρθ. 689—690). Ἀλλ' ἡ ἀρχὴ αὕτη ἐλλείπει ἐκ τοῦ Ρωμαϊκοῦ δικαίου. Κατὰ τὸν Burckhard (op. cit. σελ. 242 καὶ ἑπ.), τὸ ζήτημα ἂν τὸ δικαίωμα τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ κατωτέρου κτήματος ἐπὶ τῇ ἐξακολουθήσει τῆς ροῆς τοῦ (ἐπωφελοῦς αὐτῷ) ὕδατος ἐπικτᾶται οὗτος διὰ μόνης τῆς ἐπὶ μακρὸν χρόνῳ χρήσεως ἰριλονεικήθη πολύ. Ἀλλὰ κατὰ τὴν σχεδὸν ὁμόφωνον γνώμην τῶν συγγραφέων δὲν ἀρκεῖ *ἡ χρῆσις τοῦ ὕδατος* ἔστω καὶ διὰ τὸν τεταγμένον διὰ τὴν χρησικτησίαν χρόνον, ἐφ' ὅσον ὁ ἀξιῶν τὴν δουλείαν *δὲν ἐξεδήλωσε τὴν θέλησιν τοῦ ἔχειν τὸ δικαίωμα τῆς χρήσεως ἀπέναντι τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ ἀνωτέρω κτήματος*. Χωρὶς τοῦ στοιχείου τοῦ τούτου ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἀνωτέρω κτήματος οὐδεμίαν ἔχει ἀφορμὴν ν' ἀποκρούσῃ ἐναντίας ἀξιώσεις, διότι καὶ ἂν ἐγένετο χρῆσις τοῦ ὕδατος παρὰ τοῦ κυρίου τοῦ χθαμαλωτέρου κτήματος, αὕτη κατ' οὐδὲν λογίζεται περιορίζουσα τὴν ἰδιοκτησίαν (κυριότητα) τοῦ ἄλλου, ἐν ᾧ ἡ δουλεία ἀποτελεῖ περιορισμὸν τῆς κυριότητος (πρβλ. Schäffer Linde's Zeitschrift VI (1849) σελ. 191—200 ἰδίως σελὶς 191. Savigny System IV σελ. 516 Seuffert's Archiv. XXII 11. Kör. archiv. XVIII σ. 42. Funke Archiv XII σ.289, Brinz Seuffert's Blätter für Ruhtsanwendung XV σ. 201.

Κατὰ τὴν ἔννοιαν ταύτην ὁ Burckhard (op. cit. σελ. 243) διδάσκει τὰ ἑξῆς : Πρὸς κτῆσιν δουλείας παρὰ τοῦ κυρίου τοῦ χθαμαλωτέρου κτήματος ὅτι ἀρκεῖ ἁπλῶς ἡ κατάστασις τῆς ἐπὶ μακρὸν χρόνον χρήσεως. Ἡ χρησικτησία τῆς δουλείας ἀπαιτεῖ ὥστε ἡ κατάστασις αὕτη νὰ ἔχῃ τὸν χαρακτῆρα ἐνασκήσεως δικαίου νομικῆς νομῆς προσβολῆς τῆς ἰδιοκτησίας καὶ περιορισμοῦ αὐτῆς. Ὁ κύριος τοῦ χθαμαλωτέρου κτήματος δέον ἢ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν κύριον τοῦ ὑπερκειμένου κτήματος νὰ μεταβάλῃ τὴν κατάστασιν ταύτην, οὗτος δὲ ἐπὶ τὸν χρόνον τῆς χρησικτησίας ἐφησύχασεν ἢ ἐπεχείρησεν ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ χθαμαλωτέρου κτήματος ἐπὶ τοῦ ὑπερκειμένου κτήματος πράξεως νομῆς διαρκούσης τῆς διαρκείας τῆς χρησικτησίας καὶ ἐπὶ σκοπῷ τῆς χρήσεως τοῦ ὕδατος, οἷον τεχνητὰ ἔργα ἐπὶ τοῦ ὑπερκειμένου κτήματος (πρ. καὶ Seuffert's Archiv XXII ἀριθ. 11 ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου τοῦ Stuttgart τῆς 26 8ρίου 1853). Πρόδηλον ὅτι μόνη ἡ ροὴ τοῦ ὕδατος ἐκ τοῦ ἀνωτέρου κτήματος εἰς τὸ κατώτερον δὲν ἀποτελεῖ δουλείαν, αὕτη εἶνε συνέπεια ἐννόμου ὑποχρεώσεως τοῦ κατωτέρου κτήματος τὸ δέχεσθαι τὰ φυσικῶς ρέοντα εἰς αὐτὸ ἄνωθεν ὕδατα, ἡ δὲ ὑποχρέωσις αὕτη δὲν δύναται νὰ μεταβληθῇ εἰς δικαίωμα δουλείας (πρβλ. εἰδ.

κώτερον περὶ τοῦ νόμου 2 πρ. (39. 3) καὶ Κ. (7. 42) 7 Schäfer αὐτόθι σελ. 195 καὶ σελ. 197).

Κατὰ τὴν ὀρθὴν παρατήρησιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου Shittzent (Seuffert's Archiv XXII ἀρ. 11.) διὰ τῆς ἀχρησίας ἐξουσίας τινὸς τῆς κυριότητος αὐτῆς (ἡ ἐξουσία) δὲν ἀπόλλυται, ὥστε δὲν κτᾶται παρὰ τοῦ κυρίου τοῦ ἄλλου κτήματος δουλεία.

Ὑπαρχόντων ὅμως ἔστω ἐπὶ τοῦ κατωτέρου κτήματος ἔργων, δι' ὧν τὸ ἄνωθεν πηγάζον ὕδωρ ἄγεται εἰς *διαρκῆ* χρῆσιν τοῦ χθαμαλωτέρου κτήματος, ἂν ὁ κύριος τοῦ ὑπερκειμένου κτήματος, γνωρίζων καὶ βλέπων τὰ ἔργα ἐκεῖνα οὔτε τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὕδατος *μεταβάλλει*, οὔτε *ἀποκλειστικῶς* μεταχειρίζεται αὐτὸ πρὸς ἴδιον ὄφελος θεωρεῖται κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Schäffer (op. cit. σελ. 202) σιωπηρῶς ἀναγνωρίσας *τὸ δικαίωμα τοῦ κυρίου τοῦ κατωτέρου κτήματος*.

Ἀλλ' ὡς εἴρηται καὶ κατὰ τὴν γνώμην τούτου ἀνάγκη ἔργων ἐπὶ τοῦ *κατωτέρω* κτήματος δι' ὧν ἡ χρῆσις τοῦ ὕδατος ἐξασφαλίζεται (πρβ καὶ ἄρθρ. 641, 642 Γαλ. Κώδικος).

Ι. Ευκλειδης

Η ΑΝΘΡΩΠΟΜΕΤΡΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΣ ΤΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ

Ἡ πληθὺς τῶν καθ' ὑποτροπὴν ἐγκλημάτιων ἐν Γαλλίᾳ ἐγέννησε τὴν ἀνάγκην ἀνευρέσεως μέτρων πρὸς ἀναγνώρισιν τῶν τοιούτων ἐγκλημάτιων, τοῦ δικαστικοῦ ἀρχείου (casier judiciaire) μὴ ἐπαρκοῦντος, καθόσον οἱ τοιοῦτοι ἐγκληματίαι παρουσιαζόμενοι ὑπὸ ψευδὲς ὄνομα καὶ πολιτικὴν κατάστασιν (état civil) κατώρθουν νὰ θεωρῶνται ὡς τὸ πρῶτον ἐγκληματοῦντες, διαφεύγοντες οὕτω τὴν ἐπιβάρυνσιν τῆς ποινῆς καὶ τὰ ἔκτακτα μέτρα, ἅτινα ἐλήφθησαν κατὰ τῶν τοιούτων ἐγκλημάτιων. Ἡ μέχρι τοῦ 1883 ἔτους ἐνεργουμένη φωτογράφησις τῶν συλλαμβανομένων ἐγκλημάτιων ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας τῶν Παρισίων ἀπεδείχθη ἀνεπαρκὴς, περιελθοῦσα εἰς τὸ ἀπροχώρητον, ἅμα ὡς αἱ φωτογραφίαι τῶν ἐγκλημάτιων ἀνῆλθον εἰς 100,000, οὖσης ἀδυνάτου τῆς προσφυγῆς εἰς τοσοῦτον ἀριθμὸν φωτογραφιῶν ἐν ἑκάστῃ συλλήψει ἐγκλημάτιου. Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς μετρήσεως τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ ἀνθρώπου (signalements antrhopometriques) ἀνέτρεψε τὴν ἐπήρειαν τῶν ἀριθμῶν χάρις εἰς τὸν ἰατρὸν κ. Ἀλφόνσον Βερτιγιὸν (Alphonse Bertillon), ἱδρυτὴν καὶ διευθυντὴν τοῦ ἀνθρωπομετρικοῦ γραφείου παρὰ τῇ Ἀστυνομίᾳ τῶν Παρισίων, ὅστις ἐν πάσῃ εὐμενείᾳ ἀνέλαβε νὰ μᾶς ἐξηγήσῃ τὴν λειτουργίαν τῆς εὐρυεστάτης μεθόδου του πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν καθ' ὑποτροπὴν ἐγκλημάτιων. Ἀρκεῖ νὰ διέλθῃ τις ἁπαξ ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ κ. Βερτιγιὸν ὅπως μὴ δύνηται εἰς τὸ μέλλον νὰ ἀποκρύψῃ τὴν ταυτότητα του. Ἡμεῖς αὐτοὶ παρακολουθήσαντες τὰς ἐργασίας τοῦ κ. Βερτιγιὸν ἐπὶ μῆνα, ἐμετρήσαμεν ἐγκληματίας, οἵτινες διεμαρτύροντο ὅτι οὐδέποτε συνελήφθησαν ἢ διῆλθον τοῦ ἀνθρωπομετρικοῦ γραφείου, οὓς ἐν διαστήματι πέντε λεπτῶν ἀνεύρομεν διὰ τῆς θαυμαστῆς κατατάξεως, ἣν ἔχει εἰσαγάγει ἐν τῷ γραφείῳ του ὁ κ. Βερτιγιόν, μεταξὺ τῶν μετρηθέντων ἐγκληματιῶν.

Ἡ ἀνθρωπομετρικὴ αὕτη μέθοδος συνίσταται εἰς τὴν ἐν ἰδιαιτέροις πίναξι σημειώσιν τῶν διαστάσεων διαφόρων ὀστεωδῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ ἀνθρώπου ὡς π. χ. τοῦ μήκους καὶ τοῦ πλάτους τῆς κεφαλῆς, τοῦ μήκους τοῦ μέσου καὶ μικροῦ δακτύλου τῆς ἀριστερᾶς χειρός, τοῦ μήκους τοῦ ἀριστεροῦ ποδός, τοῦ μήκους τοῦ δεξιοῦ ὠτός, τοῦ μήκους τοῦ ἀναστήματος, τοῦ μήκους τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν (grande envergure), τοῦ μήκους τοῦ σώματος καθημένου ἀτόμου (buste) τοῦ χρώματος τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἄλλων τινῶν σημείων διακριτικῶν, ὡς π. χ. τῆς ρινὸς, τοῦ χρώματος τῆς κόμης καὶ τῶν οὐλῶν πληγῶν κτλ. καὶ τῆς πράξεως, δι' ἣν κατηγορεῖται ἢ κατεδικάσθη ὁ μετρούμενος. Τὸ μέτρημα τοῦτο ἐκτελεῖται διὰ διαβητῶν, μετὰ τοῦτο δὲ ὁ μετρηθεὶς ἐγκληματίας φωτογραφεῖται στιγμιαίως, προσαρτωμένης τῆς φωτογραφίας του ἐπὶ τῆς ἀντιθέτου πλευρᾶς τοῦ πίνακος τῶν ἀνθρωπομετρικῶν σημειώσεων. Ἡ φωτογραφία ἐν τῇ μεθόδῳ τοῦ κ. Βερτιγιὸν θεωρεῖται δευτερεύουσα, καθόσον αὕτη δὲν εἶναι ἀσφαλὴς γνώρισμα ἕνεκεν τῶν μεταβολῶν ὑφ' ἃς δύναται νὰ παρουσιασθῇ ὁ ἐγκληματίας, ἐνῷ αἱ ἀνθρωπομετρικαὶ σημειώσεις μὴ μεταβαλλόμεναι εἰμὴ κατὰ χιλιοστὰ τοῦ μέτρου καὶ κατὰ ἐπιστημονικοὺς κανόνας, εἶναι ἀσφαλέστατον μέσον ἀναγνωρίσεως τῆς ταυτότητος τῶν προσώπων. Ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ κ. Βερτιγιὸν εἴδομεν τρεῖς φωτογραφίας τοῦ αὐτοῦ προσώπου, ἃς ἦτο ἀδύνατον νὰ ἀναγνωρίσῃ τις. Τὸ πρόσωπον τοῦτο εἶχε παρουσιασθῇ τρὶς ἐν τῷ ἀνθρωπομετρικῷ γραφείῳ, ἀνεγνωρίσθη δὲ ἐκ τῆς ταυτότητος τῶν διαστάσεων τῶν χαρακτηριστικῶν του. Ἡ γαλλικὴ ἀνάκρισις δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀνακαλύπτῃ φοβερούς καθ' ὑποτροπὴν καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ἐγκληματίας ἂν μὴ ἐβοηθεῖτο ὑπὸ τοῦ ἀνθρωπομετρικοῦ γραφείου.

Οἱ μετρηθέντες καὶ [illegible] σήμερον ἐγκληματίαι [illegible] γραφεῖῳ τῶν Παρισίων [illegible] Ἐν τούτοις διὰ τῆς [illegible] καταξέως τῶν ἀν[illegible] καὶ φωτογραφιῶν, ὁ [illegible] θέλει ἀνευρεθῇ μεταξὺ 6 [illegible]

Ἐκ τῶν 100,000 μ[illegible]

αἱ 40,000 ἀνήκουσιν εἰς τὴν τάξιν τοῦ ὡραίου φύλου καὶ τὴν τῶν ἀνηλίκων, οἵτινες εἶναι ἰδιαιτέρως τοποθετημένοι. Αἱ ὑπολειπόμεναι 60,000 ὑποδιαιροῦνται ὡς ἑξῆς: 1ον ἀναλόγως τοῦ μήκους τῆς κεφαλῆς εἰς τρεῖς τάξεις, μικροῦ, μεσαίου καὶ μεγάλου μήκους, ἑκάστη τῶν ὁποίων περιέχει 20,000 φωτογραφίας. Ἑκάστη πάλιν τούτων ὑποδιαιρεῖται εἰς τρεῖς ἑτέρας τάξεις μικροῦ, μεσαίου καὶ μεγάλου πλάτους τῆς κεφαλῆς, ἑκάστη τῶν ὁποίων περιέχει 6,000 καὶ πλέον φωτογραφίας. Ἑκάστη τῶν τελευταίων τούτων τάξεων ὑποδιαιρεῖται εἰς 3 τάξεις ἀναλόγως τοῦ μεγέθους τοῦ ἀριστεροῦ ποδὸς, περιέχουσα ἑκάστη 2,000 φωτογραφίας, ὑποδιαιρούμεναι καὶ αὗται ἀναλόγως τοῦ μέσου δακτύλου τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς εἰς ἑτέρας τρεῖς τάξεις περιεχούσας ἀνὰ 600 καὶ πλέον φωτογραφίας, οὕτω δὲ διὰ τῆς βαθμιαίας ὑποδιαιρέσεως εἰς τρεῖς πάντοτε τάξεις ἀναλόγως τῶν μέτρων τῶν ὑπολειπομένων διαστάσεων τοῦ ἀναστήματος, τοῦ βραχίονος κτλ. φθάνομεν εἰς τάξεις περιεχούσας ἐλάχιστον ἀριθμὸν φωτογραφιῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων θέλομεν ἀνεύρει τὸν ζητούμενον ἐγκληματίαν.

Ἡ ἀνθρωπομετρικὴ μέθοδος τοῦ ἀνευρίσκειν τοὺς καθ' ὑποτροπὴν ἐγκληματίας εἰσήχθη ἐν Γαλλίᾳ ἀπὸ τοῦ 1883, λειτουργοῦσα ἔκτοτε μετὰ θαυμαστῆς ἀκριβείας καὶ συντρέχουσα μεγάλως τὴν γαλλικὴν ἀνάκρισιν. Ἐκτὸς τοῦ ἰδιαιτέρου κεντρικοῦ ἀνθρωπομετρικοῦ γραφείου τῶν Παρισίων, ἡ μέθοδος αὕτη, ἔχει εἰσαχθῆ εἰς πάσας τὰς γαλλικὰς φυλακάς. Τὰ διάφορα ἀνθρωπομετρικὰ γραφεῖα διατελοῦσιν ἐν ἀνταποκρίσει.

Δ' ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ

Περὶ τὰ μέσα τοῦ προσεχοῦς Ἰουνίου συνέρχεται ἐν Πετρουπόλει τὸ Δ'. διεθνὲς σωφρονιστικὸν, Συνέδριον εἰς ὃ προσεκλήθησαν πάντα τὰ Κράτη νὰ λάβωσι μέρος. Τὴν ἡμετέραν Κυβέρνησιν προσεφέρθη ν'ἀντιπροσωπεύσῃ σκοπῶν νὰ μεταβῇ αὐτόθι ὁ κ. Ἀλ. Σκουζὲς, μετὰ ἐνδιαφέροντος παρακολουθῶν τὴν σωφρονιστικὴν κίνησιν καὶ δρῶν ἐν αὐτῇ. Ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ συνεδρίου προσεκλήθησαν καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν καταγινομένων εἰς τὰ σωφρονιστικὰ, ἐν οἷς καὶ ὁ ἕτερος τῶν διευθυντῶν τῆς «Θέμιδος».

Τὰ συζητηθησόμενα ἐν τῷ συνεδρίῳ τούτῳ ζητήματα ἀνάγονται εἰς τρεῖς κατηγορίας: ἡ πρώτη περιλαμβάνει τὰ καθαρῶς τοῦ ποινικοῦ δικαίου, ἡ δευτέρα τὰ σωφρονιστικὰ καὶ ἡ τρίτη ἀνάγεται εἰς τὴν προστασίαν τῶν ἀπελευθέρων καταδίκων καὶ τῶν ἐγκαταλελειμμένων ἀνηλίκων. Μεταξὺ τῶν ζητημάτων τοῦ ποιν. δικαίου περιλαμβάνονται: Ἡ εὕρεσις κοινῆς ὀνοματολογίας καὶ ἀκριβοῦς ὁρισμοῦ τῶν ἐγκληματικῶν πράξεων, δι' ὅλα τὰ ἔθνη, προωρισμένης διὰ τὰς συνθήκας ἐκδόσεως τῶν ἐγκληματιῶν. Πῶς πρέπει νὰ θεωρῆται ἡ μέθη ἐν τῇ ποινικῇ νομοθεσίᾳ; εἴτε ὡς αὐτοτελὴς ἐγκληματικὴ πρᾶξις, εἴτε ὡς ἐλαφρυντικὴ ἢ ἐπιβαρυντικὴ περίπτωσις; Ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ ὀργανωθῇ ἡ διδασκαλία τῆς σωφρονιστικῆς ἐπιστήμης; Διὰ ποίου εἴδους ἐγκληματικὰς πράξεις καὶ ὑπὸ ποίας συνθήκας καὶ ἐν τίνι μέτρῳ ἁρμόζει νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν ποινικὴν νομοθεσίαν ὡς ποιναὶ, αἱ ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ ἀπευθυνόμεναι τῷ πταίστῃ, εἰδοποίησις, ἢ ἐπίπληξις καὶ ἡ προσωρινὴ ἀναβολὴ τῆς ποινῆς; (*) Ἕπονται εἶτα πλεῖστα ὅσα ζητήματα ἀναγόμενα εἰς τὸ σύστημα τῆς τιμωρίας τῶν ἐγκληματούντων ἀνηλίκων καὶ τοῦ τρόπου τοῦ σωφρονισμοῦ αὐτῶν, ὡς καὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν φυλακῶν συμφώνως τῷ σκοπῷ τοῦ ποινικοῦ δικαίου.

Περὶ τῶν ἡμετέρων φυλακῶν καὶ τῆς ἐν γένει σωφρονιστικῆς διοικήσεως δὲν θὰ ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ πολλὰ ἐν τῷ Συνεδρίῳ τούτῳ, ἀλλ' ἡ μετ' ἐνδιαφέροντος παρακολούθησις τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ καὶ τῶν ἀναπτυχθησομένων γνωμῶν τῶν ἐπισημοτέρων ποινικολόγων, δύναται νὰ ἦναι πάντοτε ὠφέλιμος μέχρις ὅτου εἰσέλθωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ στάδιον τῆς μορφώσεως σωφρονιστικοῦ ὀργανισμοῦ καὶ διοικήσεως.

ΟΙ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ

Τελευταῖον πολὺς γίνεται λόγος εἰς πάντα τὰ ἔθνη περὶ τῆς συσσωρεύσεως ἥτις παρατηρεῖται εἰς τὰ ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα καὶ δὴ τὸ τοῦ δικηγόρου. Κατὰ τελευταίαν στατιστικὴν οἱ καθ' ὅλον τὸ Κράτος δικηγόροι ἀνέρχονται εἰς 1913 ἤτοι 1 ἐπὶ 1150 κατοίκων, ὑποδιαιρούμενοι κατὰ πόλεις ὡς ἑξῆς: Ἀθῆναι 630, Πάτραι 164, Ναύπλιον 102, Κέρκυρα 75, Σύρος 67, Τρίπολις 64, Κεφαλληνία 62, Καλάμαι 62, Πύργος 53, Σπάρτη 54, Μεσολόγγιον 44, Χαλκὶς 42, Ζάκυνθος 40, Βόλος 32, Λευκὰς 24, Λάρισσα 27, Λαμία 29, Κυπαρισσία 25, Τρίκκαλα 24, Ἄμφισσα 20, Καρδίτσα 15, Ἄρτα 7, καὶ παρὰ τοῖς Εἰρηνοδικείοις Λεβαδείας 1, Θηβῶν 1, Αἰγιαλείας 12, Ἐράνης 12, Κορίνθου 5, Κερκύρας 74, Κεφαλληνίας 68, Ζακύνθου 55, Λευκάδος 22. Ἀλλ' ἡ στατιστικὴ αὕτη πόρρω ἀπέχει τῆς ἀληθείας,

(*) Ἡ προσωρινὴ ἀναβολὴ τῆς ποινῆς μέχρις ὡρισμένης προθεσμίας, μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῇ τὰ 5 ἔτη, καὶ ἧς ἡ παροδος ἀποσβένει τὴν ποινὴν, ἐνόσῳ ὁ καταδικασθεὶς δὲν ὑποπίπτει εἰς νέαν ἐγκληματικὴν πρᾶξιν, εἰσήχθη ἤδη ἐν τῇ ποινικῇ νομοθεσίᾳ τοῦ Βελγίου διὰ Νόμου τῆς 31 Μαΐου 1888.

διότι μεταξύ τῶν ἀναγεγραμμένων ὡς δικηγόρων καὶ συνεπῶς ἀριθμουμένων ὑπάρχουσι πολλοὶ ἀποβιώσαντες, παραιτηθέντες ἢ ἀναλαβόντες ἄλλο ἐπάγγελμα, καὶ τοὺς ὁποίους ἐξακολουθοῦσι νὰ φέρωσι οἱ ἐπίσημοιν κατάλογοι· οὕτω μεταξὺ τῶν 630 δικηγόρων τῶν Ἀθηνῶν, 350-400 εἶναι πραγματικοί. Ὥστε δικαίως δυνάμεθα νὰ ὑπολογίσωμεν ἕνα δικηγόρον ἐπὶ 1300 ἢ 1500 κατοίκων.

Παρὰ τοῖς Yankees τῆς Ἀμερικῆς αἱ τελευταῖαι στατιστικαὶ ἀπέδειξαν 70,000 δικηγόρους. Τὸ κράτος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἔχον 10 ἑκατομμύρια κατοίκους, ἀριθμεῖ δι' ἑαυτὸ μόνον 11,000 δικηγόρους ἤτοι 1 ἐπὶ 909 κατοίκων. Ἡ Γαλλία μὲ πληθυσμὸν 40 ἑκατομμυρίων ἀριθμεῖ 6,000 δικηγόρους καὶ 2, χιλ. 400 avoués, τῶν ὁποίων τὰ καθήκοντα ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις ἐκτελοῦσιν οἱ attorneys λεγόμενοι. Ἡ Γερμανία μὲ πληθυσμὸν 45 ἑκατομμυρίων ἀριθμεῖ 7,000 δικηγόρους. Ἐν Γαλλίᾳ ἀναλογεῖ 1 ἐπὶ 4762 κατοίκων καὶ ἐν Γερμανίᾳ 1 ἐπὶ 6423. Ἐν τούτοις πόλεις τινὲς τῆς Γερμανίας παρουσιάζουσι δυσανάλογον ἔλλειψιν ἢ συσσώρευσιν δικηγόρων. Οὕτω, ἡ Mulhouse πόλις 70,000 δὲν ἔχει πλέον τῶν 10 δικηγόρων, ἐν ᾧ ἐν Βελγίῳ π.χ. πόλις τοσούτου πληθυσμοῦ ἔχει 25-30 δικηγόρους ἐκτὸς τῶν avoués. Ἰδιαιτέρως χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ μικρὰ πόλις Dichirch τοῦ μεγάλου δουκάτου τῆς Βάδης, ἥτις ἀριθμοῦσα 3,000 ψυχὰς ἔχει πλέον τῶν 30 δικηγόρων, ἤτοι 1 ἐπὶ 100 κατοίκων.

Ὥστε παρ' ἡμῖν οἱ δικηγόροι εἶναι τριπλάσιοι καὶ πλέον τῶν ἐν Γαλλίᾳ καὶ τετραπλάσιοι τῶν ἐν Γερμανίᾳ.

ΕΚ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς κ. Βουλπιώτης, ὡμίλησε διὰ μακρῶν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Δικαιοσύνης. Ἐκ τοῦ λόγου αὐτοῦ ἀποσπῶμεν τὰς ἑξῆς πληροφορίας:

Ἐργασίαι Κακουργιοδικείων. Κατὰ τὸ 1885 ἐξεδικάσθησαν 664 ὑποθέσεις ἐξ ὧν, ἐπὶ 152 ἐξεδόθησαν ἀθωωτ. ἀποφάσεις ἤτοι 23 ο/ο, κατὰ τὸ 1886 ἐπὶ 910 ὑποθέσεων 194 ἀθωωτικαὶ ἤτοι 21 ο/ο, τὸ 1887 ἐπὶ 1172 ὑποθέσεων 251 ἀθωωτικαὶ ἤτοι 21 ο/ο, τὸ 1888 ἐπὶ 1380 ὑποθέσεων ἀθωωτικαὶ 244 ἤτοι 17 ο/ο, τὴν Α'. σύνοδον τοῦ 1889 ἐπὶ 628 ὑποθέσεων 107 ἀθωωτικαὶ ἤτοι 17 ο/ο. Ἤτοι ἐντὸς πενταετίας αἱ ἐκδικαζόμεναι ὑπὸ τῶν κακουργιοδικείων ὑποθέσεις ἐδιπλασιάσθησαν, ἐν ᾧ κατ' ἀντίστροφον λόγον αἱ ἀθωωτικαὶ ἀποφάσεις ἀπὸ 23 ο/ο κατῆλθον εἰς 17 ο/ο.— Ἐκ τῶν 88,000 ἐκκρεμῶν ποινικῶν ὑποθέσεων, αἵτινες ἀπὸ πολλοῦ ὑπάρχουσι ἐκκρεμεῖς, ἀφῃρέθησαν 23,000 ἐκδικασθεῖσαι.

Χάριτες. Ἀπὸ τῆς 9 Μαΐου 1876 μέχρι 10 Μαρτίου 1881 ἀπενεμήθησαν χάριτες 4871, ἐξ ὧν ἀπολύσεις 1931, ἀπὸ δὲ τῆς 9ης Μαΐου 1886 μέχρι τῆς 10 Μαρτίου 1890 2,416, ὧν ἀπολύσεις 732 ἤτοι ἐπὶ ἴσου χρονικοῦ διαστήματος ἡ ἀπονομὴ τῶν χαρίτων περιωρίσθη εἰς τὸ ἥμισυ. Ἀφ' ἑτέρου ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατουμένων καταδίκων τὸ 1877 ἀνήρχετο εἰς 3,143, τὸ 1878 εἰς 2,750, τὸ 1881 εἰς 2,576, τὸ 1886 εἰς 4,489 τὸ 1888 εἰς 4,766 καὶ τὸ 1889 εἰς 5,069, ἤτοι ἐντὸς δεκαετίας ἐδιπλασιάσθησαν.

ΣΤΡΕΨΟΔΙΚΙΑΣ ΠΑΝΑΚΕΙΑ

Ὁ φίλος ἡμῶν συνάδελφος κ. Κ. Σταυρόπουλος ἔθηκε ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τῆς πρωτευούσης περιεργοτάτην περίπτωσιν ἀγωγῆς κακοδικίας, ἥτις ἀληθῶς δύναται νὰ θεωρηθῇ καὶ τῆς πανακείας συντελεστικωτέρα, ἂν συγχρόνως δὲν εἶναι προωρισμένη νὰ στενοχωρήσῃ εἰς βαθμὸν ἀνυπέρβλητον τὸ δικαίωμα τῆς ὑπερασπίσεως.

Ὁ δικηγόρος Ω ὡς πληρεξούσιος τοῦ Α. ἀντιδίκου τοῦ ἐντολέως του Β. διὰ πολλῶν στρεψοδίκων μέσων, οἷον ἐρημοδικιῶν, ἀνακοπῶν, ψευδῶν, παρὰ τὴν περὶ τούτου πεποίθησίν του, ἰσχυρισμῶν, ἐπαγωγῶν καὶ ἀντεπαγωγῶν ὅρκων ἐπ' αὐτῶν, ἐφέσεων καίτοι ἀνεκκλήτου οὔσης τῆς διαφορᾶς, παρέτεινε τὴν δίκην, πτωχεύσαντος δὲ τοῦ ἀντιδίκου τούτου, ἐπῆλθε τὸ ἀποτέλεσμα, ὅτι μετὰ τὸν στρεψόδικον ἀγῶνα δὲν δύναται λαβεῖν τι ὁ Β. Ἐπὶ τούτῳ ὁ Β. ἐκίνησεν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ δικηγόρου Ω, ὡς παραιτίου τῆς ζημίας ταύτης ἐπὶ ἀποζημιώσει, ἐννοεῖται μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς νομίμου ἐπὶ τοιαύτης ἀγωγῆς κακοδικίας προδικασίας. Τὸ πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4612 τοῦ 1886 ἀποφάσεώς του ἀπέρριψε τὴν ἀγωγὴν ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι ὁ δικηγόρος εὐθύνεται πολιτικῶς μόνον ἀπέναντι τοῦ ἐντοτολέως ἕνεκεν τῆς ἐντολῆς, μόνος δὲ ὁ ἐντολεύς του δύναται νὰ εὐθύνηται διὰ τὰς κατ' ἐντολήν του ἐνεργουμένας πράξεις ἀπέναντι τοῦ ἀντιδίκου του.

Τὴν ἀπόφασιν ταύτην μετερρύθμισε τὸ Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1573 τοῦ 1888 ἀποφάσεώς του ἀποφανθὲν ὅτι ἡ γενικότης τοῦ ἀρθρ. 56 τῆς Πλ. Δ. δὲν ἐπιτρέπει τὸν ὑπὸ τοῦ πρωτοδικείου γενόμενον περιορισμὸν καὶ ὅτι ὁ δικηγόρος ὡς δικαστικὸν πρόσωπον, εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰς κατὰ τὴν διαχείρισιν τῆς δικαστικῆς λειτουργίας του πράξεις του γενικῶς καὶ ἄνευ διακρίσεως τῶν νομι-

κῶν πρὸς τὸν ζημιωθέντα σχέσεών του, καὶ παρέπεμψε τὴν περαιτέρω ἐκδίκασιν εἰς τὸ πρωτοδικεῖον.

Ἐνταῦθα μένει ἡ ὑπόθεσις, τὴν ὁποίαν ἀναγράφομεν ὡς ἁπλοῖ χρονογράφοι, διότι εἶναι βέβαιον ὅτι πολλὰ ἠδύνατό τις εἰπεῖν ὑπὲρ καὶ κατά. Εἶναι δυστυχῶς τόσον δυσδιάκριτον τὸ σημεῖον, τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ χωρίσῃ τὴν κατάχρησιν τῆς στρεψοδικίας ἀπὸ τὴν ἐλευθερίαν τῆς ὑπερασπίσεως, ὥστε νὰ μὴ δύναταί τις εὐχερῶς νὰ τὸ ἐμπιστευθῇ εἰς τὴν διάγνωσιν ἀνθρωπίνων ὀφθαλμῶν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἓν μόνον δύναται νὰ ῥηθῇ ἀσφαλῶς: Ἐὰν προσεκαλοῦντο οἱ ἀναμάρτητοι νὰ βάλωσι λίθον, ἴσως θὰ εὑρίσκοντο ὀλιγώτεροι ἀπὸ τοὺς ἀπομείναντας νὰ λιθοβολήσωσι τὴν πρὸ τοῦ Θεανθρώπου ἐμφανισθεῖσαν ἁμαρτωλὴν τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ, εἴμεθα βέβαιοι, οὐδ' αὐτὸς ὁ τὴν ἀγωγὴν κινήσας συνάδελφος, ὡς θέλει συνομολογήσει ἐν πάσῃ μετριοφροσύνῃ.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἀριθ. 1 (1889) Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Δ. Τσιβανοπουλος.

Ἀδιαίρετον ὁμολογίας.

Ἡ σύνθετος ὁμολογία ὅτι ὁ δανεισθεὶς δὲν ἔλαβε τὸ δάνειον κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ δανειστικοῦ συμβολαίου, ἀλλὰ μεταγενεστέρως, περιέχουσα γεγονότα συναφῆ πρὸς ἄλληλα καὶ ἀδιαίρετα, εἶναι ἀδιαίρετος, καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν δύναται, γινομένου δεκτοῦ μόνον τοῦ πρώτου μέρους, νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ὁμολογήσας εἰς ἀπόδειξιν τῆς μεταγενεστέρας καταβολῆς, ἡ διαίρεσις δὲ τοιαύτης ὁμολογίας ἀποτελεῖ παράβασιν τῶν οὐσιωδῶν διατάξεων τῶν ἄρθ. 264 καὶ 248 τῆς Πολ. Δικ. ἐπαγομένην ἀναίρεσιν.

Ἀριθ. 3 (1889) Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Δ. Τσιβανοπουλος.

Δήλωσις - ἀκυρότης - ἐμποροδικεῖον.

Δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη δηλώσεως οὐδὲ ἐπέρχονται ἐκ τῆς ἐλλείψεως αὐτῆς νόμιμοι συνέπειαι, ἐὰν ἡ κατάσχεσις εἶναι ἄκυρος, ὅπερ νομίμως ἐξετάζεται καὶ ἐν τῇ ἐπὶ τῇ ἀνακοπῇ κατὰ τῆς δηλώσεως δίκῃ.

— Ἡ περὶ ἀκυρότητος τῆς κατασχέσεως ἔνστασις δύναται καὶ ἐπ' ἀκροατηρίου τὸ πρῶτον νὰ προταθῇ ὡς ἀνάπτυξις τῆς δηλώσεως καὶ ἀπόκρουσις τῆς κατ' αὐτῆς ἀνακοπῆς.

— Ὀρθῶς ἐξετάζεται παρεμπιπτόντως ὑπὸ τοῦ ἐμποροδικείου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου εἰσήχθη ἡ κατὰ τῆς δηλώσεως ἀνακοπή, καὶ τὸ κῦρος τῆς ἐνεργηθείσης κατασχέσεως, καθὸ τοῦ ζητήματος μὴ ἀφορῶντος τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἀριθ. 4 (1889) Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Α. Γκιον.

Αἰτιολογία - ἀποδείξεις - ἐξαίρεσις μαρτύρων

Ὁ δικαστὴς ἐκτιμῶν τὰ ἐκ τῶν ἀποδείξεων γεγονότα καὶ ἀποφαινόμενος ἀποδεικνυόμενον ἢ μὴ τὸ θέμα, ἀποχρώντως αἰτιολογεῖ τὴν ἀπόφασίν του, ἀποφαινόμενος κατὰ συνείδησιν (ἄρθρ. 256 Π. Δ.), μὴ ὑπόχρεως νὰ ἐξηγῇ τοὺς λόγους τῆς πεποιθήσεώς του.

— Ἀπορριπτομένων διὰ γενικῆς ἐκφράσεως τῶν προβληθεισῶν ἐνστάσεων ἐξαιρέσεως κατὰ μαρτύρων, ὡς ὑποβαλλομένων διὰ γενικῶν φράσεων περὶ συμφέροντος, ἀμοιβῆς, ἐξαρτήσεως ἰδιαζούσης σχέσεως κλπ., περιλαμβάνονται ἐν τῇ αἰτιολογίᾳ ταύτῃ πάντες οἱ μάρτυρες οἱ καθ' ὧν τοιαῦται ὑπεβλήθησαν ἐνστάσεις.

— Δὲν εἶναι ὑπόχρεως ὁ δικαστὴς νὰ αἰτιολογῇ εἰδικῶς ἕκαστον τῶν ἐκ τῶν ἐγγράφων προκυπτόντων γεγονότων.

Ἀριθ. 6 (1889) Τμ. Β'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Σ. Ανδροπουλος.

Εἰδικὸν πληρεξούσιον - διακοπὴ ἀνατροπῆς

Ἡ σύνταξις εἰδικοῦ πληρεξουσίου πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς δίκης διακόπτει τὸν πρὸς ἀνατροπὴν χρόνον.

Ἀριθ. 7 (1889). Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Δ Τσιβανοπουλος.

Ὁριστικότης ὑπὸ ὅρον ὅρκου - ἀναίρεσις

Ἀπαιτουμένης, κατὰ τὰ ἄρθρα 816 καὶ 732 τῆς Πλ. Δικ., τῆς κοινοποιήσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως τῷ διαδίκῳ ἢ τῷ ἀντικλήτῳ αὐτοῦ πρὸς ἔναρξιν τῆς πρὸς ἀναίρεσιν προθεσμίας, ἕπεται ὅτι ἐπὶ τῶν ὑπὸ ὅρον δόσεως ὅρκου ὁριστικῶν ἀποφάσεων, πρέπει νὰ κοινοποιῆται τὸ πρακτικὸν τῆς ὁρκοδοσίας, καθὸ ἀποτελοῦν συμπληρωματικὸν μέρος τῆς ἀποφάσεως. Οὐδὲ ἀναπληροῖ τοῦτο ἡ κοινοποίησις τῆς ἀπορριπτούσης τὰς κατὰ τῆς ὁρκοδοσίας ἀντιρρήσεις ἀποφάσεως.

— Ἡ ἀπόρριψις τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως κατὰ τῆς ὑπὸ ὅρον δόσεως ὁριστικῆς ἀποφάσεως πρὸ τῆς δόσεως τοῦ ὅρκου, ἤτοι κατ' ἀποφάσεως περὶ ἀποδείξεως, διότι ἡ ἀναίρεσις δὲν ἀπέβλεπε τὴν ταχθεῖσαν ἀπόδειξιν, δὲν καθιστᾷ ἀπαράδεκτον αἴτησιν ἀναιρέσεως κατὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως μετὰ τὴν διὰ τῆς δόσεως τοῦ ὅρκου μεταβολὴν αὐτῆς εἰς ὁριστικήν, διότι πράγματι δὲν πρόκειται περὶ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καὶ οὐ χώρᾳ τῷ ἄρθρ 837 Πλ. Δικ.

— Ἡ μὴ ἐπιβολὴ ἐπαχθέντος ὅρκου ἀποτελεῖ παράβασιν τῶν περὶ ἀποδείξεως κανόνων τῆς Πλ. Δ. ἐπαγομένην ἀναίρεσιν.

Ἀριθ. 8 (1889) Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Μ. Διγενης.

Ἅρπαξ - συμψηφισμός

Κατὰ τὸν Ν. 14 § 2 Κ. (4. 31), κατισχύοντα τοῦ προγενεστέρου Ν. 10 § 2 Π. (16. 2), ὁ ἅρπαξ πράγματος ἀνήκοντος ἑτέρῳ δὲν δύναται ν' ἀντιτάξῃ εἰς συμψηφισμὸν ἀπαίτησιν κατὰ τοῦ ἐνάγοντος. Ἡ ἐναντία παραδοχὴ ἀποτελεῖ ψευδῆ ἑρμηνείαν καὶ κακὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου τούτου ἐπαγομένην ἀναίρεσιν.

Ἀριθ. 9 (1889). Τμ. Β'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Μ. Διγενης.

Κατασχὼν δανειστὴς - ἐπίδειξις ἐγγράφων ἀναιτιολόγητον

Ὁ κατασχὼν δανειστὴς, ἐνασκῶν τὴν πλαγιαστικὴν ἐκ τοῦ ἄρθρου 1025 τῆς Πλ. Δ. ἀγωγὴν, δὲν εἶναι τρίτος, καὶ κατὰ συνέπειαν ὀφείλει ἀποδεῖξαι τοὺς ἰσχυρισμούς του δι' ὧν μέσων ὤφειλε ποιῆσαι τοῦτο καὶ ὁ ὀφειλέτης.

— Καὶ ὁ διάδικος μόνον δι' ἀγωγῆς περὶ ἐπιδείξεως ἐγγράφων δύναται ὑποχρεωθῆναι προσαγαγεῖν τὰ πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ ἀντιδίκου του ἔγγραφα κατὰ τὸ ἄρθρον 429 Πλ. Δ.

— Τὸ ἐπὶ ἐπουσιώδους ἰσχυρισμοῦ ἀναιτιολόγητον δὲν ἀποτελεῖ λόγον ἀναιρέσεως.

Ἀριθ. 10 (1889) Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Α. Αγαθονικος.

Ἀγωγὴ - βάσις νόμιμος - ἐκτίμησις

Ἡ ἀπόρριψις ἀγωγῆς ἐπὶ νομίμου αἰτίας στηριζομένης ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δὲν περιέχει ὡρισμένην σύμβασιν ἐρειδομένην εἰς νόμιμον βάσιν, ἀποτελεῖ παράλειψιν ἐκτιμήσεως ὁλοκλήρου τοῦ περιεχομένου τῆς ἀγωγῆς καὶ συνεπῶς παραβίασιν τοῦ ἄρθρ. 170 Πλ. Δ. ἐπιτάσσοντος τοῖς δικαστηρίοις νὰ δικάζωσι κατὰ τὰς προτάσεις τῶν διαδίκων, ὅπερ ἐπάγεται ἀναίρεσιν.

ΠΟΙΝΙΚΗ

Ἀριθ. 9 (1890) Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Δ. Τσιβανοπουλος.

Προδικασία - διερμηνεύς

Ἡ κατὰ τὴν προδικασίαν ἔλλειψις διερμηνέως κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν μὴ γινωσκόντων τὴν ἑλληνικὴν, μὴ ἐπαναληφθεῖσα καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου, δὲν εἶναι λόγος ἀναιρέσεως.

— Μὴ προταθείσης ἐνώπιον τοῦ δικάσαντος Κακουργιοδικείου ἀκυρότητος κατὰ τῆς ὡς ἐγκλήσεως θεωρηθείσης ἐν τῇ προδικασίᾳ δηλώσεως τοῦ παθόντος περὶ τῆς ἐπιθυμίας τιμωρίας τοῦ δράστου, διὰ τὴν ἔλλειψιν τῆς γνώσεως της ἑλληνικῆς καὶ τὴν μὴ πρόσληψιν διερμηνέως κατὰ τὴν ἐν τῇ προδικασίᾳ ἐξέτασιν αὐτοῦ ὡς μάρτυρος ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ, ἀπαράδεκτος εἶναι ὁ ἐπὶ ταύτης στηριζόμενος λόγος ἀναιρέσεως κατὰ τὸ ἄρθρ. 458.

Ἀριθ. 14 (1890) Τμ. Β'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Α. Μανδραπηλιας.

Ἐκπρόθεσμον

Ἀπαράδεκτος ὡς ἐκπρόθεσμος κατὰ τὰ ἄρθ. 451, 406, 359 Πν. Δ., καθ' ἃ ἡ ἀναίρεσις πρέπει νὰ γίνηται ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως, εἶναι τοιαύτη γενομένη τῇ 10 τοῦ μηνὸς ἐνῷ ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθη τῇ 5.

Ἀριθ. 12 (1890) Τμ. Β'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Ι. Διοβουνιωτης.

Πταῖσμα - παραγραφὴ - ἀναίρεσις

Κατὰ τὰ ἄρθρ. 119, 120, 121 τοῦ Πν. Ν. ἐπὶ πταισμάτων τὸ ἀξιόποινον ἐξαλείφεται μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς ἔτους, καὶ ἂν ὁ πράξας κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο δὲν γείνῃ ἔνοχος νέου τινος κακουργήματος ἢ πλημμελήματος, ἡ δὲ παραγραφὴ αὕτη ἄρχεται ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς πράξεως, καὶ ἂν δὲν συμβῇ καμμία διακοπὴ νόμιμος, τελευτᾷ παρελθούσης τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς προθεσμίας.

— Κατὰ τὸ ἄρθρον 5 Πν. Δ. ἡ παραγραφὴ ἐξετάζεται αὐτεπαγγέλτως καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου ὀρθῶς προβάλλεται ὡς λόγος ἀναιρέσεως.

Ἀριθ. 14 (1890). Τμ. Β'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Σ. Ανδροπουλος.

Ἰατρικὴ ἔκθεσις - μὴ παράθεσις ἄρθρου

Ἡ μὴ ἀνάγνωσις τῆς ἰατρικῆς ἐκθέσεως κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς δίκης, δὲν εἶναι λόγος ἀναιρέσεως, καθ' ὅσον τοῦτο δὲν ἐζητήθη ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσείοντος.

— Ἐπὶ παραδοχῆς ὅτι ὁ δράστης ἐξετέλεσε τὴν πρᾶξιν ἐν διανοητικῇ καταστάσει μὴ ἀποκλειούσῃ μὲν ἐντελῶς τοῦ λογικοῦ τὴν ἐνέργειαν, ἐλαττούσῃ ὅμως αὐτὴν, πρέπει νὰ παρατίθηται σὺν τῷ ἄρθρῳ 87 Πν. Ν. καὶ τὸ ἄρθ. 86 αὐτοῦ, διότι τοῦτο ἀναφέρει ποῖαι αἱ τοιαῦται διανοητικαὶ καταστάσεις, τὸ δὲ ἄρθρον 87 παραπέμπει ἁπλῶς εἰς τὸ ἄρθρον 86 ὃν ἀχωρίστως οὕτω μετ' αὐτοῦ συνδεδεμένον, ἡ τοιαύτη δὲ παράλειψις ἐπάγεται ἀναίρεσιν (458 § 18 Πν. Δ.)

— Ἀναιρουμένης κατὰ τοῦτο τῆς ἀποφάσεως, παραθέτει ὁ Ἄρειος Πάγος τὸ ἐλλεῖπον ἄρθρον.

Ἀριθ. 17 (1890) Τμ. Β'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Β. Παπαδοπουλος.

Δημ. πάρεδρος - μετ[illegible]

Κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ [illegible] 10 Ἰουνίου 1887 νόμου περὶ ἐνόρκων, δὲν [illegible] ἔνορκοι διαρκῶς μὲν οἱ ἱερω[illegible] καὶ μοναχοὶ προσκαίρως δὲ, ἤτοι ἐν ὅσῳ δι[illegible] ἡ δυστοσία [illegible] δημοτικὴ ἰδιότης ἣν περ[illegible] ἐκ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων, καὶ [illegible] δημαρχεύοντες πάρεδροι. [illegible]

ἡ ἰδιότης τοῦ δημαρχικοῦ παρέδρου ἵνα ἐπιφέρῃ τὴν ἀνικανότητα ταύτην, ὡς ρητῶς ὥρισεν ὁ καταργηθεὶς περὶ ἐνόρκων ἀρχαιότερος νόμος, ἀλλ' ἀπαιτεῖται καὶ νὰ δημαρχεύῃ πράγματι, ἀναπληρῶν τὸν δήμαρχον.

— Μεταβολὴ τῆς κατηγορίας, ἐπαγομένη τὴν ἀναίρεσιν κατὰ τὸ ἄρθρον 458 ἐδ. 1 ὑπάρχει κατὰ τὸ ἄρθρ. 421 ὅταν κατεδικάσθη τις δι' ἄλλην παρὰ τὴν ἐν τῷ ἐγκλητηρίῳ καὶ τῷ βουλεύματι ἀναφερομένην πρᾶξιν, οὐχὶ δὲ ὅταν καταδικασθῇ διὰ τὴν αὐτὴν, ἄλλως χαρακτηριζομένην. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ὑπάρχει μεταβολὴ τῆς κατηγορίας, διότι ὁ ἀναιρεσείων κατηγορούμενος ἐπὶ συναυτουργίᾳ φόνου, κατεδικάσθη ἐπὶ συνεργείᾳ ἀναιρέσεως, διότι πρόκειται πάντοτε περὶ συμμετοχῆς εἰς τὴν ἐκτελεσθεῖσαν ἀνθρωποκτονίαν.

— Δὲν ἀποτελεῖ λόγον ἀναιρέσεως ἡ θέσις ζητημάτων μὴ προκυψάντων ἐκ τῆς συζητήσεως, ὅταν δι' αὐτῶν δὲν μεταβάλληται ὡς ἄνω ἡ κατηγορία.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀριθ. 51 (1890). — Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Α. Λυμπέρακης

Ἡ ἀπόφασις τοῦ ἀρχιτέκτονος τῆς πόλεως, ἡ ἐπιδικάζουσα μὴ ἄρτια οἰκόπεδα εἰς ἄλλα γειτονικά, δὲν ἀφορᾷ πρόσωπα ἀλλὰ τὰ γήπεδα, καὶ κατὰ συνέπειαν ὁ νέος κύριος τοῦ οἰκοπέδου ἀποκτᾷ καὶ τὸ τεμάχιον ἄνευ νέας ἀποφάσεως τοῦ μηχανικοῦ.

Ἀριθ. 70 (1890). — Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Α. Πετρίτσης.

Ἡ ἔνστασις ἀναρμοδιότητος τοῦ ἐμποροδικείου ἐπὶ ἀγωγῆς ἐγερθείσης πρὸ τῆς καταργήσεως τῶν ἐμποροδικείων ἐξεταστέα καὶ νῦν ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου, διὰ τὸ κεκτημένον ὑπὸ τοῦ ἐνισταμένου δικαίωμα καὶ διὰ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ Ἐφετείου τοῦ κρῖναι τὴν ὀρθὴν ἢ οὐ ἐφαρμογὴν ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου τοῦ κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεώς του ἰσχύοντος νόμου.

—Ἡ ἐγγύησις εἶναι σύμβασις φύσει ἀστική, καίτοι διδομένη ὑπὸ ἐμπόρου δι' ἐμπορικὴν πρᾶξιν, διότι τὸ ἐκ τῆς ἰδιότητος τοῦ ἐμπόρου τεκμήριον δὲν ἐφαρμόζεται ὅταν ἡ σύμβασις ἔχῃ ἀστικὸν χαρακτῆρα, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐγγύησις ἐδόθη πρὸς κερδοσκοπίαν ἐπ' ἀμοιβῇ ἢ ἄλλη χρηματικῇ ὠφελείᾳ, ὅπερ ἀρνούμενον χρήζει ἀποδείξεως ὑπὸ τοῦ ἐναγοντος.

— Δὲν εἶναι στοιχεῖον τῆς ἀγωγῆς ἡ λόγῳ κερδοσκοπίας παροχὴ τῆς ἐγγυήσεως, δυναμένη καὶ διὰ τῶν προτάσεων ἐπικληθῆναι κατὰ τῆς ἐνστάσεως τῆς ἀναρμοδιότητος.

—

Ἀριθ. 71 (1890). — Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Α. Πετρίτσης.

Ἡ δικαιοδοσία τῶν Ἑλλήνων προξένων καὶ προξενικῶν δικαστηρίων ἐν Τουρκίᾳ περιορίζεται ἐπὶ μόνων τῶν μεταξὺ Ἑλλήνων ἢ μεταξὺ τούτων καὶ ὑπηκόων τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων διαφορῶν, ἐν αἷς Ἕλληνες εἰσὶν ἐναγόμενοι, δὲν ἐκτείνεται δὲ ἐπὶ διαφορῶν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ὀθωμανῶν, διότι τὸ ἄρθρ. 128 κατ' ἀντιδιαστολὴν τῶν 129 καὶ 130 τῶν ὁριζόντων τὴν δικαιοδοσίαν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Εὐρωπαίων, δὲν ὁρίζει τὴν ἑλληνικὴν δικαιοδοσίαν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ὀθωμανῶν διαφορῶν, ἀλλὰ μόνον ὅτι αὗται θὰ δικάζωνται κατὰ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ νόμους, ἔθιμα καὶ συνθήκας, μία τῶν ὁποίων, ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συνθήκη τοῦ 1856, ἐν ἄρθρῳ 24 ὁρίζει ὅτι αἱ μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τῶν συμβαλλομένων δυνάμεων διαφοραὶ δικάζονται κατὰ τὸν τρόπον τὸν ἐπικρατοῦντα ἐπὶ τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου κράτους, οἷον εἶναι ἡ Γαλλία. Κατὰ τὴν συνθήκην δὲ τοῦ 1740 μεταξὺ Γαλλίας καὶ Τουρκίας αἱ τοιαῦται διαφοραὶ δικάζονται ὑπὸ τῶν Ὀθωμανικῶν δικαστηρίων τῇ παραστάσει Γάλλου ἑρμηνέως, ἅρα παρ' ἡμῖν Ἕλληνος.

Ἀριθ. 73 (1890). Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Α. Πετρίτσης.

Παρέμβασις - ἐγγυοδοσία

Ἡ παρέμβασις ἐπιτρέπεται κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης καὶ δὴ κατ' ἔφεσιν, ἐπὶ δὲ κυρίας ὁ παρεμβαίνων δύναται εἰσαγαγεῖν καὶ νέας αἰτήσεις καὶ προτάσεις.

— Ἐμπορικῆς οὔσης τῆς διαφορᾶς ἐκ μέρους τοῦ ἐναγομένου, δὲν ἀπαιτεῖται ἐγγυοδοσία τοῦ ἐνάγοντος ἀλλοδαποῦ.

Ἀριθ. 74(1890). — Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Ε. Λυκοτάδης

Ἡ ἀποδοχὴ τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως δὲν καθίστησιν ἀπαράδεκτον τὸ παράπονον περὶ κακῆς ὑπ' αὐτῆς ἐπιβολῆς προσωπικῆς κρατήσεως, διότι οὐδέποτε ἡ προσωπικὴ κράτησις δύναται γενέσθαι ἀντικείμενον ἀποδοχῆς.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

Ἀπόφασις τοῦ ἐφετείου Αἰμιέν τῆς 6 Αὐγούστου 1888

Ἔφεσις-ὁμόδικος-ἀδιαίρετον-παρέμβασις

Ἡ ὑπό τινος τῶν ὁμοδίκων ἐμπροθέσμως γενομένη ἔφεσις, ὠφελεῖ καὶ τοῖς λοιποῖς ὁμοδίκοις, ἐὰν τὸ ἀντικείμενον τῆς δίκης εἶναι ἀδιαίρετον.

Δύο ἀξιοῦντες δουλείαν λήψεως ὕδατος διὰ φράγματος ἀπὸ ποταμοῦ ἐκίνησαν ἀγωγὴν κατὰ

τρίτου, ζητοῦντες νὰ ἀναγνωρισθῇ αὐτοῖς τὸ δικαίωμα τοῦ διαβαίνειν διὰ τοῦ κτήματος τοῦ ἐναγομένου πρὸς κατασκευὴν τοῦ φράγματος. Τὸ πρωτοδικεῖον, καίτοι ἀναγνωρίσαν τὸ δικαίωμα τῆς λήψεως τοῦ ὕδατος, ἀπέρριψε τὴν δευτέραν αὐτῶν ἀξίωσιν καὶ κατεδίκασεν αὐτοὺς εἰς τὰ ἔξοδα ἀλληλεγγύως. Εἷς τῶν ἐναγόντων ἐξεκάλεσε. Τὸ ἐφετεῖον, σκεφθὲν ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς διόδου δὲν ἀποτελεῖ ἡ παρακολούθημα τῆς δουλείας τῆς λήψεως τοῦ ὕδατος, καὶ διατάξαν ἀποδείξεις ὡς πρὸς τὴν κτῆσιν αὐτοῦ, ἰδίᾳ δὲ καὶ τὴν παρέμβασιν τοῦ ἑτέρου ἀρχικῶς ἐναγόντος, καίτοι μὴ ἐμπροθέσμως ἐκκαλέσαντος, διότι τὸ ἐπίδικον δικαίωμα εἶναι ἀδιαίρετον καὶ κατὰ τὰ συστατικὰ αὐτοῦ στοιχεῖα καὶ τὸν τρόπον τῆς κτήσεως ἑκάστου τῶν στοιχείων τούτων καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἀπολαύσεως ὑπὸ τῶν δικαιούχων καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐνασκήσεως. Διότι πράγματι ἀδιαίρετον δικαίωμα δουλείας ὑπάρχει, ὅταν ἕκαστος τῶν δικαιούχων δύναται νὰ τὸ ἐνασκήσῃ μόνον ἐν τῷ συνόλῳ καὶ ἄνευ διαιρέσεως, εἰς τρόπον ὥστε αἱ πρὸς διατήρησιν καὶ ἐνάσκησιν τοῦ δικαιώματος τούτου πράξεις τοῦ ἑνὸς νὰ γίνωνται κοιναὶ καὶ τῷ ἑτέρῳ κοινωνῷ.

— Καὶ ἐπὶ τῆς ἀλληλεγγύου καταδίκης εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ἡ ἔφεσις τοῦ ἑνὸς ὠφελεῖ καὶ τὸν ἕτερον, διότι ἡ ἀλληλεγγύη καθιστᾷ τὰς πράξεις τῶν ἐν τῷ δεσμῷ αὐτῆς εὑρισκομένων ἀμοιβαίως κοινάς, ὥστε νὰ θεωρῶνται ἀμοιβαίως ἐντολοδόχοι. Κατὰ συνέπειαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ ἀλληλέγγυος καταδίκη εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ἐπιβάλλει ἀναγκαίως τὴν ἀλληλεγγύην καὶ ὡς πρὸς τὰ κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἔνδικα μέσα. Ὥστε ἡ ἔφεσις τοῦ ἑνὸς ἐπιφυλάσσει καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ μὴ ἐκκαλέσαντος, δυναμένου οὕτω παρεμβῆναι, χωρὶς νὰ δύναται νὰ ἀντιταχθῇ αὐτῷ ἡ ἐκ τῆς μὴ ἐνεργείας ἐφέσεως τελεσιδικία.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ (*)

Ἀπόφασις τῆς 1 Μαΐου 1889 τοῦ Ἀκυρωτικοῦ τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας

Σύμβασις ὑπὸ αἵρεσιν-μεσίτης

Καταρτισθείσης συμβάσεώς τινος ὑπὸ αἵρεσιν, χωρεῖ ἀπαίτησις μεσιτικῶν δικαιωμάτων ἅμα τῷ καταρτισμῷ αὐτῆς ;

Τὸ ἀκυρωτικὸν τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας διὰ τῆς ἄνω ἀποφάσεώς του, παρεδέχθη ὅτι ὁ μεσίτης δὲν δικαιοῦται εἰς ἀπαίτησιν μεσιτικῶν δικαιωμάτων, ἐν ᾗ περιπτώσει καταρτισθῇ σύμβασις ὑπὸ αἵρεσιν, εἰμὴ ὅταν διὰ τῆς πληρώσεως τῆς αἱρέσεως καταστῇ βεβαία καὶ ὁριστικὴ ἡ συνομολογηθεῖσα σύμβασις.

(*) Ἡ γερμανικὴ νομολογία ὀφείλεται εἰς τὴν συνεργασίαν τοῦ ἀρίστου νέου ἐπιστήμονος κ. Κ. Μ. Ράλλη, υἱοῦ τοῦ ἀξιοτίμου συναδέλφου κ. Μ. Ράλλη.

Ἀπόφ. τῆς 4 Ἀπριλίου 1889 τοῦ ἐφετ. Νυρεμβέργης

Πτώχευσις-συμβιβασμὸς-φυσικὴ ἔνοχη

Ὁ πτωχεύσας συμβιβασθεὶς μετὰ τῶν δανειστῶν διαμένει φυσικῶς ὑπόχρεως (naturaliter obligatus) ἀπέναντι αὐτῶν διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἀπαιτήσεών των, τὸ μὴ πληρωθὲν αὐτοῖς ;

Τὸ ἐφετεῖον τῆς Νυρεμβέργης διὰ τῆς ἄνω ἀποφάσεώς του ἔλυσε τὸ ζήτημα ἀποφατικῶς, ἐναντίον τῆς γνώμης τῶν Völderndorff Commentar zur Koncursordnung § 169 Dernburg Pand § 5. σκεφθὲν ὡς ἑξῆς : ὁ λόγος τῆς καθιερώσεως τοῦ ἀναγκαστικοῦ συμβιβασμοῦ ἐν ταῖς πτωχεύσεσι θεωρεῖται ὡς εὐεργέτημα τοῦ νόμου ὑπὲρ τοῦ πτωχεύοντος, ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ δυνηθῇ ὁ πτωχεύσας νὰ καταστῇ ἱκανὸς πρὸς νέον ἐμπορικὸν βίον· ἐκ τῆς φύσεως δὲ τοῦ συμβιβασμοῦ ἕπεται, ὅτι οἱ δανεισταί, λαμβάνοντες τὸ διὰ τοῦ ἀναγκαστικοῦ συμβιβασμοῦ ὁρισθὲν ποσόν, ἀφίνουσιν ἐλευθέραν τὴν τε παροῦσαν καὶ μέλλουσαν περιουσίαν τοῦ πτωχεύσαντος· ὁ σκοπὸς δ' οὗτος τοῦ νόμου τότε μόνον κατορθοῦται, ὅταν τ' ἀποτελέσματα τοῦ συμβιβασμοῦ (δηλ. ἡ μερικὴ ἄφεσις τῶν ἀπαιτήσεων τῶν δανειστῶν), δὲν παύουν ὁριστάμενα καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, τοῦ πτωχεύοντος ἀπαλλασσομένου τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ νὰ πληρώσῃ τοῖς δανεισταῖς του τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἀπαιτήσεων των. Καὶ κατ' αὐτὸ δὴ τὸ ρωμαϊκὸν δίκαιον, δὲν ὑπάρχει naturalis obligatio εἰμὴ ἐκεῖ ἔνθα τοῦτο ρητῶς ἐν τῷ νόμῳ ἀναφέρεται, ἐνῷ ἐπὶ τοῦ προκειμένου τοιοῦτον τι δὲν ἀναφέρει ὁ νόμος.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

ΤΜΗΜΑ Β.' (*)

Περὶ παραγραφῆς

Γενικαὶ διατάξεις

Ἄρθρ. 19. Τὸ δικαίωμα πρὸς ἀπαίτησιν παροχῆς τινος ἀποσβέννυται διὰ παραγραφῆς, παρελθόντος τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὡρισμένου χρόνου, ἀδιαφόρως ἂν ἡ ἀπαίτησις ἐρείδεται ἐπὶ ἐνοχικῆς σχέσεως ἢ ἄλλης νομίμου αἰτίας.

ρθρ. 20. Ἡ παραγραφὴ ἄρχεται ὑπολογιζομένη

Ἐπὶ δικαιωμάτων ὑπὸ σεως τῆς αἰρέσεως.

Ἐπὶ ἀπαιτήσεων ἐπὶ ἀ σεως, ἀπὸ τῆς ἐκνικήσεως

Ἐπὶ ἀπαιτήσεων ὑπὸ λεύσεως τῆς προθεσμίας

Ἄρθρ. 21 Δὲν ἐπιτρέ συμφωνίᾳ περὶ μὴ ὑπαγ

(*) Συνέχεια· ἴδε φύλλ

τὰς περὶ παραγραφῆς διατάξεις τοῦ νόμου, οὐδ' ἡ συνομολόγησις χρόνου πρὸς παραγραφὴν μακροτέρου τοῦ νομίμου, οὐδὲ παραίτησις ἀπὸ τῆς παραγραφῆς, πρὶν ἢ συμπληρωθῇ αὐτη. Ἐπιτρέπεται ὅμως ἡ διὰ δικαιοπραξίας συνομολόγησις βραχυτέρας τῆς νομίμου πρὸς παραγραφὴν προθεσμίας.

Ἄρθρ. 22. Ὁ μὴ ἔχων τὴν ἐλευθέραν διάθεσιν τῆς περιουσίας αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ παραιτηθῇ οὐδὲ τῆς συμπληρωθείσης παραγραφῆς.

Ἄρθρ. 23. Ὁ δικαστὴς δὲν δύναται ἐξ ἐπαγγέλματος νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν μὴ προταθεῖσαν ἔνστασιν παραγραφῆς.

Ἄρθρ. 24. Ἡ παραίτησις ἀπὸ τῆς παραγραφῆς δύναται νὰ γίνῃ ρητῶς ἢ σιωπηρῶς. Τὸ ἐν ἀγνοίᾳ τῆς παραγραφῆς καταβληθὲν δὲν ἀναλαμβάνεται.

Ἄρθρ. 25. Οἱ πιστωταὶ δύνανται νὰ προτείνωσι τὴν παραγραφὴν, καίτοι παραιτηθέντος αὐτῆς τοῦ ὀφειλέτου.

Περὶ ἀναστολῆς καὶ διακοπῆς τῆς παραγραφῆς

Ἄρθ. 26. Δὲν χωρεῖ ἡ παραγραφή. α.) Μεταξὺ συζύγων. β.') Μεταξὺ πατρὸς καὶ ὑπεξουσίου τέκνου. γ.') Μεταξὺ ἀνηλίκου ἢ ἀπηγορευμένου καὶ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ, πρὶν ἢ ἐγκριθῇ ἡ ὁριστικὴ αὐτοῦ λογοδοσία. δ.') Μεταξὺ τοῦ χειραφέτου ἀνηλίκου καὶ τοῦ κηδεμόνος, καὶ μεταξὺ τοῦ ὑπὸ ἀντιλήπτορα διατελοῦντος καὶ ἀντιλήπτορος ε.) Μεταξὺ κληρονόμου καὶ κληρονομίας γενομένης δεκτῆς ἐπ' ὠφελείᾳ ἀπογραφῆς. ς.') Μεταξὺ προσώπων, ὧν ἡ περιουσία διοικεῖται ὑπὸ ἄλλων, καὶ τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν διοίκησιν ταύτην.

Ἄρθ. 27. Ἀναστέλλεται ὡσαύτως ἡ παραγραφὴ κατ' ἀχειραφέτων ἀνηλίκων, ἀπηγορευμένων ἐνηλίκων καὶ τῶν ἐν ἐνεργητικῇ ὑπηρεσίᾳ ἐν καιρῷ πολέμου στρατιωτικῶν, καί τοι μὴ ἐξελθόντων τοῦ κράτους.

Ἄρθ. 28 Ἐν περιπτώσει δικαιοστασίου ἡ παραγραφὴ ἀναστέλλεται κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ.

Ἄρθ. 29. Ἡ ἀναστολὴ τῆς παραγραφῆς ὑπέρ τινος τῶν εἰς ὁλόκληρον πιστωτῶν δὲν ὠφελεῖ τοὺς λοιπούς.

Ἄρθ. 30 Ἡ παραγραφὴ διακόπτεται: α.) Διὰ τῆς καὶ ἐνώπιον ἀναρμοδίου δικαστηρίου ἐπιδόσεως ἀγωγῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 156 καὶ 157 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἐὰν ὁ ἐνάγων δὲν παραιτηθῇ αὐτῆς, ἡ ἀγωγὴ δὲν ἀνατραπῇ ἢ δὲν ἀπορριφθῇ ὡς ἄκυρος ἢ ἀνυποστήρικτος. β') Διὰ τῆς νομίμου κοινοποιήσεως ἐπιταγῆς ἐκτελεστοῦ δικογράφου, ἢ διὰ κατασχέσεως ἢ προσωπικῆς κρατήσεως, γ.') Δι' ἐξωδίκου ἢ δικαστικῆς πρὸς καταβολὴν προσκλήσεως. δ.') Διὰ τῆς ἐπιδόσεως τῆς αἰτήσεως θεραπείας κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τῆς πολ. δικονομίας. ἐὰν ἡ ἀγωγὴ ἐπιδοθῇ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀποφατικῆς ἀπαντήσεως ἢ τῆς παρελεύσεως τῆς πρὸς ἀπάντησιν προθεσμίας.

Ἄρθ. 31. Ἡ παραγραφὴ διακόπτεται, ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἀναγνωρίσῃ ὁπωσδήποτε τὸ δικαίωμα τοῦ πιστωτοῦ καὶ ἰδίως καταβάλῃ τι ἀπέναντι τῆς ἀπαιτήσεως, πληρώσῃ τόκους, συστήσῃ ἐνέχυρον ἢ ὑποθήκην.

Ἄρθ. 32. Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 30 μνημονευθεῖσαι πράξεις, κοινοποιηθεῖσαι πρὸς ἕνα τῶν εἰς ὁλόκληρον ὀφειλετῶν ἢ ἡ παρ' ἑνὸς αὐτῶν ἀναγνώρισις τοῦ δικαιώματος διακόπτουσι τὴν παραγραφὴν κατὰ τῶν λοιπῶν καὶ τῶν κληρονόμων αὐτῶν. Αἱ αὐταὶ πράξεις κοινοποιηθεῖσαι πρὸς ἕνα τῶν κληρονόμων τοῦ εἰς ὁλόκληρον ὀφειλέτου, ἢ ἡ παρ' ἑνὸς τῶν κληρονόμων αὐτοῦ ἀναγνώρισις τοῦ δικαιώματος δὲν διακόπτουσι τὴν παραγραφὴν πρὸς τοὺς λοιποὺς συγκληρονόμους, καὶ ἂν τὸ χρέος ἦναι ἐνυπόθηκον, ὅταν δὲν εἶναι ἀδιαίρετον.

Τοιαῦται πράξεις ἢ ἀναγνωρίσεις δὲν διακόπτουσι τὴν παραγραφὴν ὡς πρὸς τοὺς λοιποὺς εἰς ὁλόκληρον ὀφειλέτας, εἰμὴ κατὰ τὸ ἐπιβάλλον εἰς τὸν κληρονόμον αὐτὸν μέρος τοῦ χρέους

Διὰ νὰ γείνῃ πλήρης διακοπὴ τῆς παραγραφῆς ὡς πρὸς ὅλους τοὺς εἰς ὁλόκληρον ὀφειλέτας ἀπαιτεῖται ἡ κοινοποίησις τῶν μνησθεισῶν πράξεων πρὸς πάντας τοὺς κληρονόμους τοῦ ἀποβιώσαντος ὀφειλέτου, ἢ ἡ παρὰ πάντων ἀναγνώρισις.

Ἄρθ. 33. Πᾶσα πρᾶξις διακόπτουσα τὴν παραγραφὴν ὑπὲρ πιστωτοῦ εἰς ὁλόκληρον ὠφελεῖ πάντας τοὺς λοιποὺς πιστωτάς. Πρᾶξις δὲ διακόπτουσα τὴν παραγραφὴν κατά τινος τῶν συνοφειλετῶν διακόπτει αὐτὴν κατὰ πάντων.

Ἄρθ. 34 Ἡ κοινοποίησις πράξεως διακοπῆς πρὸς τὸν κύριον ὀφειλέτην, ἢ ἡ παρ' αὐτοῦ ἀναγνώρισις τοῦ δικαιώματος, διακόπτει τὴν παραγραφὴν κατὰ τοῦ ἐγγυητοῦ. (Ἀκολουθεῖ)

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ ΝΟΜΟΜΑΘΩΝ

Ὁ Α. ἤγειρεν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ Β. περὶ χρηματικῆς ἀπαιτήσεως ἥτις τῷ ἐπεδικάσθη. Ὁ Β. ἐξεκάλεσε τὴν ἀπόφασιν καὶ μετὰ τοῦτο ἐξεχώρησε τὴν ἀπαίτησιν τῷ Γ. Τὸ ἐκχωρητήριον, ἐν τῷ ὁποίῳ οὐδεὶς λόγος ἐγένετο ὅτι ὁ ἐκδοχεὺς ἐξακολουθήσει τὴν δίκην, ἐκοινοποιήθη τῷ ἐναγομένῳ πρὸς γνῶσίν του καὶ ἄνευ δηλώσεως ἀναλήψεως ὑπ' αὐτοῦ τῆς δίκης. Μετὰ τοῦτο ἡ δίκη ἐδικάσθη μεταξὺ τοῦ Α. καὶ Β., δὲν ἐπρότεινε δ' ἐν τῇ δίκῃ ταύτῃ ὁ ἐκκαλῶν Β., ὅτι ἡ ἀπαίτησις ἐξεχωρήθη εἰς τρίτον, οὔτε ἐπρότεινε νὰ δικασθῇ μετ' αὐτοῦ, διετάχθησαν δὲ ἀποδείξεις. Μετὰ τριετίαν ὁ ἐφεσίβλητος Α. ἐκίνησεν ἀγωγὴν περὶ ἀνατροπῆς τῆς ἐφέσεως.

Ἠδύνατο νὰ κινήσῃ τὴν ἀγωγὴν ταύτην ὁ ἐκχωρήσας ἤδη Α;

Καλῶς ἤγειρε τὴν ἀγωγὴν ταύτην ὁ ἐν τῇ κυρίᾳ δίκῃ ἐφεσίβλητος, διότι ἔχων τὴν ἰδιότητα ταύτην ἐδικαιοῦτο νὰ αἰτήσηται τὴν ἀνατροπὴν τῆς κατ' αὐτοῦ ἐφέσεως ἔχων καὶ πρόδηλον συμφέρον νὰ ἐπιτύχῃ τὴν τελεσιδικίαν τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως ὅπως ἡ ἀποδεδειγμένη ἡ ἀπαίτησις καὶ ἀπαλλαγῇ πάσης εὐθύνης.

Π. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

Ι. ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ

ΤΟΙΣ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΙΣ

Εἰς ποῖον χαρτόσημον συνταχθήσεται τὸ συμβόλαιον ἀναλήψεως προικός;

Ἡ λύσις τοῦ ἐρωτήματος ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀκριβοῦς διαγνώσεως τῆς φύσεως τῆς ἀναλήψεως τῆς προικός. Εἶναι ἆρά γε αὕτη νέον συνάλλαγμα ἢ εἶναι ἁπλῆ ἐξόφλησις προϋπάρξαντος τοιούτου; Ἀναμφισβητήτως τὸ δεύτερον, διότι διὰ τῆς ἐπελθούσης λύσεως τοῦ γάμου ἐπέρχεται ἡ ἐν τῷ συναλλάγματι τῆς προικὸς ἐνεχομένη διαλυτικὴ ἐπὶ τῇ λύσει τοῦ γάμου αἵρεσις, ἥτις καθιστᾷ ἀποδοτέαν τὴν προῖκα, φανερώτατα δὲ δὲν δύναται νὰ γείνῃ λόγος περὶ νέου συναλλάγματος ἐκεῖ ὅπου πρόκειται περὶ *ἀποδόσεως*, πρὸς ἐκτέλεσιν ἀρχικῶς συμφωνηθέντος τοιούτου.

Συνῳδὰ λοιπὸν τοῖς ἀνωτέρω, τὸ περὶ ἀναλήψεως τῆς προικὸς συμβόλαιον πρέπει νὰ γείνῃ ὑπὸ τὸ ἀρχικὸν τῆς συστάσεως τῆς προικὸς ὡς ἁπλῆ ἐξόφλησις ἢ τὸ πολὺ διὰ χωριστῆς πράξεως ἐπὶ παγίου χαρτοσήμου.

Ἀλλὰ πῶς θέλει γείνει ὑπὸ τὸ ἀρχικὸν συμβόλαιον ἡ ἐξόφλησις, ἀφ' οὗ ἄλλος παρὰ τὸν δόντα πρόκειται ν' ἀναλάβῃ τὴν προῖκα;

Ἡ παρατήρησις εἶναι ἄνευ σπουδαιότητος. Ὅπως ἐπὶ κληρονομίας ὁ κληρονόμος νομίμως ἐξοφλεῖ, ἀναλαμβάνων τὸ ὀφειλόμενον τῷ κληρονομηθέντι, διότι ὁ νόμος ἀντικαθίστησιν αὐτὸν εἰς τὴν θέσιν του, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου θ' ἀναλάβῃ τὴν προῖκα ὁ ὑπὸ τοῦ νόμου εἰς τοῦτο ὡρισμένος. Ὁμοίως ἐπὶ δανείου τῷ Α. ἵνα μετὰ 10ετίαν ἀποδώσῃ τὸ δανεισθὲν τῷ Β, ὁ Β. ἀναλαμβάνων τὸ δανεισθὲν ἁπλῆν ἐξόφλησιν ποιεῖται.

Ἐρώτησις

Ἐπὶ ποίου χαρτοσήμου πρέπει νὰ συντάσσωνται τὰ ἀντέγγραφα;

Ἡ λύσις εἰς τὸ προσεχές.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀπόπειρα φόνου κατὰ διευθυντοῦ φυλακῆς

Ἐν τῇ κεντρικῇ φυλακῇ τοῦ Λόος ἐν Γαλλίᾳ ἐγένετο ἀπόπειρα φόνου κατὰ τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς. Ἡ ἀπόπειρα αὕτη ἐγένετο ἐν τῷ πραιτωρίῳ τῆς φυλακῆς, ἐν τῇ αἰθούσῃ δηλ: ἐν ᾗ δικάζονται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ οἱ ὑπὸ τῶν φυλάκων καταγγελθέντες ὡς ἀτακτήσαντες κατάδικοι. Εἰς ἐκ τῶν ὁδηγηθέντων εἰς τὸ πραιτώριον εἶχε προμηθευθῆ, ἄγνωστον πως, μάχαιραν, δι' ἧς ἐπετέθη κατὰ τοῦ διευθυντοῦ ἐν ᾧ ἕτερος κατάδικος ἐπετέθη καθ' ἑνὸς τῶν φυλάκων. Εὐτυχῶς οἱ παριστάμενοι κατώρθωσαν νὰ ἀποσπάσωσι τῶν χειρῶν τοῦ καταδίκου τὴν μάχαιραν, προλαβόν τες πᾶν ἀπευκταῖον.

Τεσσαρακονταετῆς βίος ἐν φυλακῇ

Δύο διαβόητοι λῃσταὶ νεαπολῖται ἐξῆλθον τελευταῖον ἔκ τινος φυλακῆς τῆς Ἰταλίας, ἀφ' οὗ διήνυσαν ἐν αὐτῇ τεσσαρακονταετῆ βίον καταδίκου Ἡ συντελεσθεῖσα ἔκτοτε πρόοδος ἐθάμβωσεν αὐτοὺς, ἰδιαιτέρως δὲ τοὺς ἐξέπληξεν ἡ λειτουργία τῶν τροχιοδρόμων, οὓς δὲν ἐγνώριζον. Ἡ στενοχωρία των ἔφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον ἅμα τῇ ἐξόδῳ των ἐκ τῆς φυλακῆς, καθόσον οὐδένα πλέον ἐγνώριζον ἐκ τῶν κυκλοφορούντων ἐν τοῖς ὁδοῖς τῆς Νεαπόλεως. Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις θέλει ἀποστείλει αὐτοὺς εἰς τὴν ἐξοχήν, τῆς ἐν τῷ μέσῳ τῆς κοινωνίας διαβιώσεως αὐτῶν οὔσης ἂν μὴ ἀδυνάτου, δυσκολωτάτης. Ὥστε τεσσαράκοντα ἔτη σωφρονισμοῦ ἔμειναν ἄνευ ἀποτελέσματος. Ἡ φυλακὴ ἐν ᾗ ἐξέτισαν τὴν ποινὴν των οἱ ἀτυχεῖς κατάδικοι δὲν θὰ διακρίνηται βεβαίως διὰ τὸν σωφρονιστικὸν ὀργανισμόν της.

Ἐν ἐδίκτον

Οἱ Μωαμεθανοὶ τῆς Βομβάης καὶ τῆς Ηούνα ἐδημοσίευσαν ἰδιότροπον ἐδίκτον ὑπερβολικῆς αὐστηρότητος. Δι' αὐτοῦ ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς πάντα μωαμεθανὸν νὰ συγκάζῃ εἰς τὸ θέατρον. Ἡ πρώτη παράβασις τοῦ ἐδίκτου τούτου τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἑνὸς ρουπίου (2 1]2 φράγκα), ἡ δευτέρα διὰ δέκα ρουπίων καὶ τὴν τρίτην ὁ ἔνοχος διαγράφεται ἐκ τῆς μωαμεθανικῆς θρησκείας. Πλέον τῶν 100 χιλιάδων ὑπογραφῶν ἐκάλυψαν τὸ πρωτότυπον τοῦτο ἐδίκτον, ἐκτὸς τῶν θεατρώνων, οἵτινες, σχεδὸν πάντες, εἶναι μωαμεθανοί.

Φιλόζωος ἀπόφασις Εἰρηνοδίκου

Κυρία τις ἐν Παρισίοις ἀνέβη ἐπὶ λεωφορείου ἀκολουθουμένη ὑπὸ τοῦ κυναρίου της, ὅπερ ἠκολούθει τὴν ἅμαξαν, τῆς εἰσόδου τῶν κυνῶν εἰς τὰ λεωφορεῖα οὔσης ἀπηγορευμένης. Εἴς τι σταμάτημα τοῦ λεωφορείου τὸ κυνάριον ἀπεπειράθη νὰ ἀναβῇ ἐπ' αὐτοῦ θέσαν τοὺς πόδας του ἐπὶ τῆς κλίμακος, ὅτε ὁ ὁδηγὸς τοῦ λεωφορείου τὸ ἥρπασεν ἀπὸ τὸν λαιμὸν καὶ τὸ ἔριψε ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ὅπου τῷ ἀπεκόπησαν οἱ δύο πόδες ὑπὸ τῶν βαρέων τροχῶν ἑτέρου λεωφορείου ἀντιθέτως ἐργομένου. Ἡ κυρία τοῦ κυναρίου ἐνήγαγεν ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου τοῦ Α' διαμερίσματος τῶν Παρισίων τὴν ἑταιρίαν τῶν λεωφορείων αἰτοῦσα ἀποζημίωσιν 200 φρ. Ἡ ἑταιρία ὠχυρώθη ὄπισθεν τοῦ κανονισμοῦ της, ἀπαγορεύοντος τὴν ἄνοδον κυνῶν εἰς τὰς ἅμαξας της. Ἀλλ' ὁ εἰρηνοδίκης κ. Καρρὲ ἀπέρριψε τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῆς ἑταιρίας σκεφθεὶς οὕτω: «Ἐπειδὴ εἶναι βεβαιον ὅτι τὸ κυνάριον δὲν εἰσῆλθε εἰς τὴν ἅμαξαν, ἀλλὰ καὶ ἐὰν εἶχε εἰσέλθει, ἡ περίστασις αὕτη δὲν ἠδύνατο νὰ δικαιολογήσῃ τὴν βαναυσότητα τοῦ ὁδηγοῦ, ὥστε νὰ δύναται ἡ ἑταιρία νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸν κανονισμόν της. Διὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 1384 § 2 τοῦ γαλ. κώδικος, καθ' ὃ οἱ κύριοι κτλ. εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὰς ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν των προξενηθείσας ζημίας, κατεδίκασε τὴν ἑταιρίαν εἰς τὴν πληρωμὴν ἀποζημιώσεως 130 φρ.

Τελευταῖον προκειμένου νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ θανατικὴ ἐκτέλεσις δολοφόνου ἐν Μικελὸν, γαλλικῇ ἀποικίᾳ τῆς Βορ. Ἀμερικῆς ἐζητήθη δήμιος ὡς τοιοῦτος παρουσιάσθη τις ὀνόματι Λεζὰν ὅστις καὶ ἐξετέλεσε τὰ ἔργα τοῦ δημίου. Ἀλλ' οἱ συμπολῖται τοῦ Λεζὰν ἅμα τῇ ἐκτελέσει τὸν ἔθεσαν εἰς ἀληθῆ κάθαρσιν. Οὐδεὶς τὸν ἐπλησίαζεν ἢ συνανεστρέφετο μετ' αὐτοῦ τῷ ἠρνήθησαν τὸν ἄρτον, εἰς οὐδὲν κατάστημα ἦν οὗτος δεκτὸς ἐπὶ πλέον πάντες εἰς οὓς ὤφειλεν τῷ ἔστειλον ἐξοφλήσεις τῶν χρεῶν του. Ὁ Λεζὰν μὴ δυνάμενος τοιουτοτρόπως να ζήσῃ ἐκεῖ ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἀποικίαν μεταβὰς εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν Γαλλίαν, ὅπου ἔθεσε τὴν ὑποψηφιότητα του διὰ τὴν θέσιν τοῦ βοηθοῦ-δημίου.

— Ἐνώπιον τοῦ πολεμικοῦ συμβουλίου τῆς Ὀλάνης ἐδικάζετο στρατιώτης [illegible] πωλήσει στρατιωτικῶν εἰδῶν [illegible] συζητήσεως ὁ προεδρος τοῦ [illegible] κατηγορούμενον ἐὰν ἔχῃ τι [illegible] ἄλλης ἀπαντήσεως ἐξάγει [illegible] μένον καπνὸν ὃν ῥίπτει κατ[illegible] τάρχου προέδρου. Τοῦτο [illegible] παραμπιπτούσης δίκης, κα[illegible] τεδικάσθη εἰς θάνατον, κα[illegible] τῆς ἐφαρμόγῆς ποινῆς διὰ [illegible]

3 L. JACOLLIOT

ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Μυστηριώδης δολοφονία

Ὁ ἰατρὸς τῷ προσέφερε νὰ ἀναπνεύσῃ δὶς καὶ τρὶς ἀπὸ φιαλιδίου ὀξέα, ἅτινα ἐζωογόνησαν αὐτὸν, διότι ἡ μαύρη πλὰξ ἤρχισε νὰ τρίζῃ εἰς τὴν ἐπαφὴν τοῦ κονδυλίου· δύο γράμματα καλῶς ἐσχηματισμένα ἐξῆλθον ἐκ τῆς πρώτης ταύτης προσπαθείας: Δ. Ε. Ὁ Διευθυντὴς δὲν ἔσχε τὸν καιρὸν νὰ ζητήσῃ τὴν ἔννοιαν τῶν δύο τούτων συμφώνων· ὁ δυστυχὴς Φρολὲ ὅστις ἐσταμάτησεν ἀσθμαίνων καὶ ἐξηντλημένος, ἔθεσεν ἐκ νέου τὸ κονδύλιον ἐπὶ τῆς πλακὸς, καὶ, μετὰ μοναδικῆς ὑπερανθρώπου προσπαθείας, ἐθυσίαζε τὰς τελευταίας δυνάμεις ζωῆς, ἥτις τῷ διέφευγε, ἵνα σημειώσῃ μόνον τὸ ὄνομα τοῦ τόσον ἀνάνδρως δολοφονήσαντος αὐτόν!....

Ἀλλ' εἰς μάτην! ὁ θάνατος συνετέλεσε τὸ ἔργον του χωρὶς νὰ ἐπιτρέψῃ αὐτῷ τὴν ἀπόλαυσιν τῆς ἐσχάτης ταύτης ἱκανοποιήσεως. Μόλις ἔσυρε, καλὰ κακὰ, τὸ ἑπόμενον γράμμα Μ.... τὸ κονδύλιον ἐξέφυγε τῆς χειρός του, ἡ κεφαλή του ἔκλινεν ὄπισθεν, τὸ σῶμα του ἐτανύσθη ἐν τελευταίῳ σπασμῷ... ἔζησε....

Ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν ἐκείνην, οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι τῆς νυκτερινῆς ὑπηρεσίας, οἵτινες δὲν ἄφησαν γωνίαν τοῦ ἀστυνομικοῦ καταστήματος ἀνεξερεύρητον, παρουσιάσθησαν πρὸ τοῦ Διευθυντοῦ, ὅπως τῷ ἀναγγείλωσιν ἐν προφανεῖ στενοχωρίᾳ, ὅτι πᾶσαι αἱ ἔρευναι αὐτῶν ἀπέβησαν μάταιαι,, «καὶ ἐν τούτοις, ἔλεγον μετὰ ἀδιασείστου πεποιθήσεως, δὲν ἔλαβε τὸν καιρὸν νὰ διαφύγῃ».

Σοβαρωτάτη ἔκθεσις ἐπεκύρου τοὺς λόγους α' τῶν, δύω ἀγγελιοφόροι, οἵτινες ἤλασσον τὰς φρουρὰς κατὰ τὰς διαφόρους ἐξόδους τοῦ εὑρέος οἰκοδομήματος ὡμολόγουν, ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν ἐδόθη ἡ τελεγραφικὴ διαταγὴ, ἡ ἀπαγορεύουσα τὴν ἔξοδον οἱουδήποτε προσώπου, καὶ ὅτε δὲν ἦσαν ἀκόμη γνωστοὶ οἱ λόγοι τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης, πρόσωπον ἄγνωστον παρουσιάσθη εἰς τὰς δύω πρὸς ἀνατολὰς ἐξωθύρας, ἀφοῦ δ' ἔμαθεν ὅτι ἡ ἔξοδος δὲν ἐπετρέπετο εἰς οὐδένα, ἀνέβη καὶ πάλιν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ καταστήματος Ὁ ἄνθρωπος οὗτος, διϊσχυρίζοντο μετὰ πεποιθήσεως οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, ἦτο ἀναμφιβόλως ὁ δολοφόνος, ἐὰν δὲ δὲν κατώρθουν νὰ συλλάβωσιν αὐτὸν, τοῦτο ἀποδοτέον εἰς τὸ ὅτι κατέφυγεν ἐν τῷ διαμερίσματι τῷ κατοικουμένῳ ὑπὸ τοῦ κ. Διευθυντοῦ, καὶ ἐντὸς τοῦ ὁποίου δὲν ἐτόλμησεν νὰ προβῶσιν εἰς ἔρευναν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ τελευταίου τούτου. Ὡς πρὸς τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου ἦν ἀδύνατον εἰς τοὺς δύω ἀγγελιοφόρους νὰ δώσωσιν τὴν ἐλαχίστην πληροφορίαν διότι αἱ κλίμακες τῆς ὑπηρεσίας, αἱ ἔχουσαι διέξοδον διὰ τῶν ἐξωθυρῶν, ἔμενον σκοτειναὶ ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀπεχώρουν οἱ ὑπάλληλοι τῶν γραφείων· οἱ δύω δὲ φρουροὶ, οἵτινες, ἡγνόουν τὴν σπουδαιότητα τῆς δοθείσης αὐτοῖς ἀπαγορεύσεως ἐξόδου, ἅμα ὡς ἤκουσαν κρότον βημάτων ἐν τῇ κλίμακι, ἠρκέσθησαν μόνον νὰ φωνήσωσι «ἀπαγορεύεται ἡ διὰ τῆς θύρας ταύτης ἔξοδος», χωρὶς νὰ μερμνήσωσι περὶ τοῦ προσώπου, τὸ ὁποῖον οὔτε κἂν εἶδον. Ἐντούτοις οἱ δύω ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι εἰς τὰς κατ' ἰδίαν παρ' ἑκατέρου γενομένας καταθέσεις, ἀναφέρουσιν ὅτι τοῖς ἐφάνη πολὺ παράξενος καὶ ἀκατανόητος ἡ ταχύτης μεθ' ἧς τὸ ἄγνωστον πρόσωπον ἀνῆλθεν εἰς τὸ ἀνώτερον πάτωμα.

Κατὰ τὰς προφορικὰς ταύτας ἐκθέσεις τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ὁ διευθυντὴς ἐπείσθη ὅτι ὁ δολοφόνος δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξέλθῃ τοῦ ἀστυνομικοῦ καταστήματος· ἔδωκε διαταγὴν νὰ μεταφέρωσιν τὸ πτῶμα τοῦ ἀτυχοῦς Φρολὲ εἰς τὸ νοσοκομεῖον, ὅπως μὴ ἐξακολουθήσῃ τὰς προκαταρκτικὰς ἀνακρίσεις ἐνώπιον τοῦ πάλλοντος εἰσέτι θύματος, παρέμεινε δὲ παρ' αὐτῷ ὁ ὑπαρχηγὸς Λὺς καὶ τὰ πρόσωπα μόνον ὅσα ἀνεμίχθησαν ὁπωσδήποτε εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.

Ἐπειδὴ οὐδεὶς μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης εἶχεν ἐξέλθει τοῦ ἀστυνομικοῦ καταστήματος, τὸ ἔγκλημα δὲν ἦτον εἰσέτι γνωστὸν ἐν Παρισίοις. Ἐπεβάλλετο λοιπὸν ἡ ἀνάγκη νὰ ἐνεργήσωσι ταχέως, ὅπως συγχρόνως μὲ τὴν ἀνὰ τὴν πόλιν διάδοσιν τοῦ κακουργήματος γνωσθῇ καὶ ἡ σύλληψις τοῦ κακούργου.

Ὁ κ. Βερζὲν χαλεπῶς ἔφερε τὰς ἐπιθέσεις τοῦ τύπου, ἐσυλλογίζετο δὲ τὴν ἐντύπωσιν, ἣν ἤθελε προξενήσει ἡ εἴδησις τῆς δολοφονίας τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς μυστικῆς Ἀστυνομίας ἐν αὐτῷ τῷ γραφείῳ του, καὶ περιστοιχισμένου ἀπὸ ἀστυνομικὰ ὄργανα πάσης τάξεως, ταὐτοχρόνως δὲ ἡ μὴ σύλληψις τοῦ δολοφόνου. Ἤκουεν ἤδη τὰ πεντάλεπτα μικρὰ δημοσιογραφικὰ φύλλα, τὰ συνήθως φιλόψογα διερωτῶντα: «Ἐὰν ἔντιμος ἀστὸς μετέβαινεν ὅπως κοιμηθῇ ἀνύποπτος καὶ ἥσυχος καθ' ἣν στιγμὴν ἔσφαζον ἀτιμωρητεὶ ἐν αὐτῷ τῷ Ἀστυνομικῷ καταστήματι καὶ ὑπὸ τὰ πατρικὰ ὄμματα τῶν καλῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων, οἵτινες ἀναμφιβόλως εἶχον τὴν καλωσύνην νὰ προστατεύσωσι μάλιστα τὴν φυγὴν τῶν κακούργων,.....»

— Ἐὰν ταύτην τὴν νύκτα, ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν, ὁ κ Βερζὲν, δὲν τεθῇ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μου ὁ ἄθλιος δολοφόνος τοῦ Φρολὲ, εὑρίσκομαι εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀποστείλω τὴν παραίτησίν μου πρὸς τὸν ὑπουργὸν, ὅπως ἀποφύγω τὴν περίστασιν, καθ' ἣν θὰ μοὶ ἀπαιτήσῃ τοῦτο ἕνεκα τῆς κοινῆς γνώμης, ἥτις ἀφεύκτως θὰ διεγερθῇ ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας.

Ἀποταθεὶς δὲ πρὸς τὸν ὑπαρχηγόν.

— Κύριε Λύς, τῷ εἶπε, καθ' ἣν ὥραν ὁ δολοφόνος τοῦ Φρολὲ συλληφθῇ, θέλω ὑπογράψει καὶ τὸν διορισμόν σου ὡς ἀρχηγοῦ τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας. Εὔχομαι νὰ φανῆτε εὐτυχέστερος τῶν ὑπαξιωματικῶν σας ἐν τῇ νέᾳ καταδιώξει ἣν θὰ ἀναλάβητε πάραυτα. Ὅταν ἔλθῃ ἡ σειρὰ νὰ ἐπισκεφθῆτε καὶ τὸ παρ' ἐμοῦ κατοικούμενον διαμέρισμα, θὰ σᾶς συνοδεύσω ἐκεῖ ἐγὼ ὁ ἴδιος Φυλάξατε ἐπιμελῶς τὴν πλάκα ταύτην ἐφ' ἧς ὁ δυστυχῆς Φρολὲ ἐγάραξε τὰ τρία γράμματα — Δ.Ε.Μ. καὶ αὔριον παραδώσετε αὐτὴν εἰς τὸν ἀνακριτὴν ὅπως ἀποδειχθῇ ἐὰν εἶναι τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα τοῦ ὀνόματος τοῦ δολοφόνου· θὰ χρησιμεύσωσι δὲ ταῦτα ὡς σαφὴς ὑπόδειξις τοῦ κακούργου ἐκ μέρους τοῦ θύματός του.. Καὶ ἐν τούτοις ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς μου ἐνταῦθα δὲν ἔσχον τὸν καιρὸν νὰ ἐξετάσω οὐδένα περὶ τοῦ ἀπαισίου τούτου συμβεβηκότος.

— Καὶ ἡμεῖς, κ. Διευθυντὰ, δὲν γνωρίζομεν τίποτε περισσότερον ἀπὸ ὑμᾶς. Ἐπὶ πολλὴν ὥραν συνδιελέχθην μετὰ τοῦ Φρολὲ διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ὁδοῦ Montorgeil, τὴν πρώτην αὐτὴν ἀποτυχίαν μας μετὰ παρέλευσιν τόσων ἐτῶν, καὶ ἥτις θὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς τὰς ἐφημερίδας νὰ μᾶς κοπανίζουν καθ' ἑκάστην πρωΐαν.

— Πολὺ σοβαρωτέρα ἀφορμὴ θὰ εἶναι, ἐὰν ὁ δολοφόνος τοῦ Φρολὲ σᾶς διαφύγῃ.

(Ἀκολουθεῖ)

Πτωχεύσεις

Σπυρ. Γ. Κάμιλλος κ. Ἀθηνῶν. Ἀποφ. 1762 ε. ε. Πρ. Ἀθηνῶν. Ἐν πτωχ. 1 Ἰανουαρίου 1890. Εἰσηγ. Π. Ἰατρίδης, πρ συνδ. Ν. Σταρᾶς. Ἐκλ. ὁρις. συνδ. 24 Μαρτ. ε. ε.

Π. Θεοδωρόπουλος κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 1763 ε. ε. Πρ. Ἀθηνῶν. Ἐν. πτωχ. 5 Μαρτ. 1890. Εἰσ. Ν. Βάφας, πρ. συνδ. Γ. Μέρικλης καὶ Μ. Δροσινός Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 24 Μαρτ. ε. ε.

Κωνστ. Μπητζάνης κ Ἀθηνῶν. Ἀπ. 1764 ε. ε Πρ Ἀθηνῶν Ἐν. πτωχ. 15 Αὐγούστου 1888 Εἰσ. Ν. Βάφας, πρ συνδ. Ἀθ. Γιαννόπουλος καὶ Μ. Μίνδλερ. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 24. Μαρτ. ε. ε.

Δ. Λιάπης. Διὰ τῆς ὑπ ἀριθ. 1770 ε. ε. ἀποφ. τοῦ πρ. Ἀθηνῶν ὡρίσθη ἐποχὴ παύσεως πληρωμῶν τοῦ πτωχεύσαντος Δ Λιάπη ἡ 7 Σεπτεμβρίου 1885

Παναγ. Στεφάνου κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 2078 ε. ε. πρ. Ἀθηνῶν. Ἐν. πτωχ. 14 Φεβρ. 1890. Εἰσ. Π. Ἰατρίδης, πρ. συνδ. Ε. Ζέρβας καὶ Ι. Γεωργαντᾶς. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 28 Μαρτ. ε. ε

Χρ. Χονδρός κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 2079 ε ε. πρ. Ἀθηνῶν Ἐν. πτωχ. 13 Μαρτ. 1890. Εἰσ. Ν. Βάφας, πρ συνδ. Δ. Δολιανίτης. Ἐκλ ὁρ. συνδ. 28 Μαρτ. ε. ε.

Φ. Γκινωσάτης κ. Κουκουβαούνων. Ἀπ. 2080 ε. ε. Πρ. Ἀθηνῶν. Ἐν πτωχ. 10 Νοεμβρ 1889. Εἰσ Π. Ἰατρίδης, πρ συνδ. Γ. Μπουγιουγλόπουλος. Ἐκλ ὁρ. συνδ. 28 Μαρτ. ε. ε.

Κ. Β. Μπούρμπουλας κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 2081 ε. ε. Πρ. Ἀθηνῶν. Ἐν. πτωχ 15 Δεκεμβρ. 1887. Εἰσ. Π. Ἰατρίδης, πρ. συνδ. Α. Παπασωτηρίου καὶ Γ. Τσινόπουλος. Ἐκλ ὁρ συνδ. 28 Μαρτ. ε. ε.

Κ. Φιλόπουλος κ. Λαρίσσης. Ἀπ. 139 ε. ε. Πρ Λαρίσσης. Ἐν. πτωχ. 1 Σεπτεμβρ. 1889. Εἰσ. νεωτερ πρωτοδ, πρ. συνδ. Ν. Καϊμάκης καὶ Σταμ. Νάνου.

Κ. Ξενόπουλος κ. Αἰγίου. Ἀπ. 3573 π. ἔ. Πρ. Πατρῶν. Ἐν πτωχ. 17 Νοεμβρ. 1889. Εἰσ Γ. Βερροιόπουλος, πρ. συνδ. Β. Κολλύρος, Σ. Καρβούνης καὶ Δ. Σαλταφέρος. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. ἡ ά. Πέμπτη μὲ τὰ 20 ἡμέρας ἀπὸ τῆς 21 Μαρτίου ἐ. ἔ

Γ. Κεφαλόπουλος κ. Αἰγίου. Ἀπ. 3812 π. ἔ. Πρ. Πατρῶν. Ἐν πτωχ. 25 Νοεμβρ. 1889. Εἰσ. Κ Κωνσταντόπουλος, πρ. συνδ. Κ. Σταυρουλόπουλος καὶ Α. Γιαννόπουλος. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. ἡ ά. Τρίτη μετὰ 20 ἡμέρας ἀπὸ τῆς 21 Μαρτ ἐ. ἔ.

Δημ. καὶ Ἰωάν. Σκλιᾶ κ. Κρανιδίου. Ἀπ. 383 ε. ε. Πρ Ναυπλίου. Ἐν. πτωχ. 24 Ἰανουαρ. 1890. Εἰσ. Δ. Ἰωαννίδης, πρ συνδ. Ι Τσύπης, Α. Τσαμαδός, Δ. Νπαστούνης. Ἐκλ. ὁρ συνδ. 5 Ἀπριλ ἐ. ἔ.

Γ. Καραμῆτος ἢ Κολοντοῦρος κ Τριπόλεως. Ἀπ. 331 ε. ε. Πρ. Τριπόλεως. Ἐν. πτωχ. 1 Φεβρουαρίου 1890. Εἰσ. Κ. Οἰκονομίδης, πρ. συν. Γ. Καραχάλιος. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 6 Ἀπριλίου 1890

Προσαγωγὴ δικαιογράφων πιστωτῶν

1) τῆς πτωχεύσ Εὐθ. Καραγιαννοπούλου κ. Ἀθηνῶν ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 17 Μαρτίου ε. ε. 2) τῆς πτωχ. Κ. καὶ Ἠλ. Καλαντζῆ, καὶ 3) τῆς πτωχ. Γ. Σεῖδ, Ἀθηνῶν ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 22 Μαρτίου ε. ε.

Παράτασις προθεσμίας ἐπαληθεύσεως πιστώσεων

1) Ἐχορηγήθη νέα προθεσμία δεκαήμερος τοῖς πιστωταῖς τῶν πτωχ. Μ. Ἀλμανοπούλου καὶ τῆς ἑταιρίας «ἀδελφοὶ Α. Τσούκα» κ. Ναυπλίου ἀπὸ τῆς 21 Μαρτίου ε. ε. 2) τῆς πτωχ. Γ. Παππακωνσταντίνου κ. Λαρίσσης 30θήμερος ἀπὸ τῆς 21 Μαρτ. ε. ε.

Ἐκποίησις πραγμάτων πτωχεύσεων

1) τῆς πτωχ. Κ. Νικολάου τὴν 25 Μαρτ. ε. ε. 10—12 π. μ. ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν. 2) τῆς πτωχ. Δ. Νιμπριωτάκη καὶ Ἐμμ. Βουρνάκη τὴν 22 Μαρτίου καὶ ἑπομένας ἐν τῷ καταστήματι τῆς πτωχ. «ξενοδοχείῳ τῶν Παρισίων». 3) τῆς πτωχ. Ἰωάν Τριανταφύλλου τὴν 26 Μαρτίου ἐν τῷ ἐν Πειραιεῖ καταστήματι τῆς πτωχ.

Πλειστηριασμοί.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Μαρτίου 1890

Διάφορα κινητὰ πράγματα τοῦ ἀποβιώσαντος Μάνθου Οἰκονόμου ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. Συμ. Εὐθ. Γκορίτζας.

— Οἰκία μετὰ οἰκοπέδου, κήπου καὶ περιοχῆς ἐκτάσεως π. τ. τ. 850, ἐν θέσει Μοσχάτο τοῦ ὀφειλέτου Ἰωάννου Κατσικᾶ. Συμβ Θ. Ι. Ρωσσόπουλος.

— 2)3 οἰκίας ἐν ὁδῷ Βορείου μετὰ περιοχῆς ἐκτ. π. τ. τ. 129. οἰκοδ. 104 τῶν ὀφειλετῶν Σ. καὶ Κ. Γούζελα. Συμβ. Σπ. Ἀρμάγος.

— 1)2 ἐξ ἀδιαιρέτου ἀγροῦ μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἐλαιοδένδρων κτλ. ἐκτ. σρεμ 247 μ. ἐν θέσει Ἅγιος Σωτὴρ Ἀμαρουσίου.— 1)2 ἐξ ἀδι ἀγροῦ ἐκτ στρεμ. 6 μέτρων 375 ἐν θέσει Πετράκη Ἀμαρουσίου.— 1)3 ἐξ ἀδιαιρέτου ἀγροῦ ἐκ στρεμμάτων Β. 62 ἐν Νέοις Λιοσίοις. Τοῦ ὀφειλέτου Ν. Κοκκινοπούλου. Συμ. Π. Πέρδικας.

— Οἰκία μετὰ τῆς περιοχῆς της ἐκτ. π. τ. τ. 188 ἐν τῇ θέσει Κασίδα τοῦ ὀφειλέτου Παπανικολάου. Συμ. Γεωρ. Γ. Ἀφεντάκης.

Κοινοποιήσεις τοῖς γραμματεῦσι

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. γραμματεῖς τῶν ἐ. ταῖς ἐπαρχίαις Πρωτοδικείων καὶ Ἐφετείων νὰ ἀποστέλλωσιν ἡμῖν σημείωσιν τῶν κοινοποιουμένων αὐτοῖς ἐπὶ ἐλλείψει ἀντικλήτου δικογράφων.

Βιβλιογραφικὸν Δελτίον

Ὁ ἐν Κερκύρᾳ δικηγόρος κ. **Νικόλαος Σούρμπης** ἀγγέλλει τὴν ἔκδοσιν τῆς ὅλως εἰδικῆς θεωρίας «Περὶ ἀποπείρας» τοῦ διασήμου ἰταλοῦ ποινικολόγου Φ. Καράρα. Ἡ τιμὴ ἑκάστου ἀντιτύπου δραχ. 2.

Ἀλληλογραφία

Περιέργῳ. Ἡ ἐρώτησις μᾶλλον περιεργείας ἢ νομικῆς ἀκριβολογίας προϊόν. Ἐὰν ἐννοῆτε ὅτι δὲν ἐγένετο ἱεροπραξία κατὰ τὸ ἀνατολικὸν δόγμα, ὁ γάμος εἶναι ἀπολύτως ἄκυρος.

1664ῳ ὑποψηφίῳ δικηγόρῳ. Κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 ἐδ. 2 τοῦ περὶ Χαρ Ν. πάντα τὰ ἀντίγραφα τὰ ὑπὸ τῶν δ. κλητήρων τοῖς διαδίκοις κοινοποιούμενα [illegible] εἰς χαρ. δραχμῆς, ἄρα καὶ [illegible]

— Ἡ ἑτέρα ἐρώτησις ἀόρισ[illegible] τος ἀκινήτου αὐτὴ καθ' ἑαυτ[illegible] τοικίαν, θὰ χρησιμεύσῃ ὅμω[illegible] εἰς ἀπόδειξιν αὐτῆς.— Ἐπὶ [illegible] σεχές.

Πώλησις χα[illegible]

Συμβολαιογραφεῖον Θ. Ρωσσο[illegible] 21

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

23 Μαρτίου 1890.

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ	Ἀγοραστοῦ	Πωληταί
26,000,000 τῶν 5 % ..... δρ.	506.—	507.—
120,000,000 » 5% ..... »	562.—	563.50
170,000,000 » 5% ..... »	562.—	563.50
135,000,000 » 4% ..... »	470.—	475.—
Πάγιον » 4% ..... »	440.—	445 —
Κτημ. ὁμολ. Ἐθν. Τραπ. Λαχ. »	525.—	526.—
ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Ἐθνικῆς Τραπέζης ..... δρ.	4470.—	4475.—
Πιστωτικῆς » ..... »	198.—	199.—
Βιομηχανικῆς » ..... »	90.50	90.75
Μεταλλουργείων Λαυρίου..... »	140.25	141.—
Σιδηροδ. Ἀθηνῶν-Πειραιῶς.. »	420.—	422.—
» Πύργου-Κατακώλου. »	132.—	134.—
» Πειρ.-Ἀθην.-Πελοπ. »	158.—	158.50
» Θεσσαλίας ..... »	135.—	137.—
Χρηματις. ἑταιρίας ὁ Ἑρμῆς. »	68.—	70.—
Ἑταιρ. δημοσ. καὶ δημοτ. ἔργων »	136.—	137.—
Γενικῆς Ἑταιρίας Ἐργοληψιῶν »	300.—	319.—
Ἑλληνικοῦ Πυριτιδοποιείου .. »	75.—	77.—
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Εἰκοσάφραγκον ..... δρ.	24.58	24.59
Λίρα Τουρκίας ..... »	—	—
Λίρα Ἀγγλίας ..... »	—	—
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Ἐπὶ Ἀγγλίας ..... »	—	—
Ἐπὶ Γαλλίας ..... »	—	—
Ἐπὶ Αὐστρίας ..... »	—	—

ARNDTS - ΡΩΜΑΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

ἐκ τῆς ΙΓ' Γερμανικῆς ἐκδόσεως

Μετάφρασις μετὰ σημειώσεων ὑπὸ Ι. Θ. Κυριακοῦ

Ἐξεδόθη τὸ 11 τεῦχος, δι' οὗ συμπληροῦται ὁ

Α' Τόμος

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΩΝ ΤΑΣ ΓΕΝΙΚΑΣ ΑΡΧΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΜΠΡΑΓΜΑΤΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

ΤΙΜΗ Δρ. 11

ἀπευθυντέον κ. Κ. Βίλμπεργ Βιβλιοπώλην ἐν Ἀθήναις

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ & ΚΟΤΖΙΑ

Ἐκτυποῦνται ἐπισκεπτήρια στιγμιαίως διὰ τεσσάρων τελειοτάτων μηχανῶν. Ἐπὶ χάρτου διαφανοῦς

Ivoire. Α' ποιότης..... Δρ. 2,50
Β' » ..... » 1,50

Εἰς τὰς Ἐπαρχίας ἀποστέλλονται ἐπὶ πληρωμῇ

λεπτῶν 20 ταχυδρομικῶς

Ἐκτυποῦνται ἐπικεφαλίδες ἐπιστολῶν, διευθύνσεις, προσκλητήρια γάμων, εἰδοποιητήρια κλπ.

Μόνοι ἀντιπρόσωποι τῶν οἴκων

J. C. KOENIG & EBHART, HANNOVRE

διὰ τὰ κατάστιχα

ED. BEYER THE CHEMNITZ,

διὰ τὰς μελάνας,

N YRIEDLER A. G. FUR PAPIER FABRICATION

διὰ τὰ τετράδια γραφῆς καὶ ἰχνογραφίας

ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΦΑΚΕΛΛΩΝ

τὸ τελειότερον ὑπάρχον ἐν Ἑλλάδι

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ἐξ ἐλαστικοῦ καὶ ἐπὶ μετάλλων

Ἐξεδόθη

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΚΑΙ ΔΙΚΗΓΟΡΙΑ

μελέτη ἐπὶ τοῦ ἐπαγγέλματος ὑπὸ Στ. Π. Ἰωαννίδου δικηγόρου

Βιβλιοπωλεῖον Σακελλαρίου—Τιμὴ δρ. 2

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ Α. ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

193- Ἀθῆναι, ὁδὸς Αἰόλου (μεγάλη οἰκία Μελᾶ) -197

Ἐκτυποῦνται ἐπισκεπτήρια στιγμιαίως παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος καθὼς καὶ ἐπικεφαλίδες ἐπιστολῶν. Χαράσσονται σφραγῖδες παντὸς εἴδους. Μεγάλη ἀποθήκη καταστίχων διαφόρων ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης καθὼς καὶ ἐργαλεῖα ἀρχιτεκτονικὰ κτλ.

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ

ΝΟΜΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ

1833—1888

ὑπὸ Π. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΑΘΑΝΑΤΟΥ

Περιέχον πάντας τοὺς νόμους, Β. Διατάγματα, ἐγκυκλίους καὶ συνθήκας, οὓς δύναταί τις νὰ λάβῃ ἀνάγκην νὰ συμβουλευθῇ διὰ παραπομπῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοὺς κώδικας Ράλλη.

Τιμᾶται δραχμῶν 4

Εὑρίσκεται παρὰ τοῖς καταστήμασιν Ἀνεστη Κωνσταντινίδου καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τῆς «Θέμιδος». Ἀποστέλλεται παντὶ ἐμβάζοντι τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ.

ΣΑΝΤΑΛΟΝ τοῦ MIDY ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΥ ἐν Παρισίοις

Καταργεῖ τὸ κοπάϊον, τὸ μυρτίδανον καὶ τὰς ἐνέσεις, θεραπεύει εἰς 48 ὥρας τὰς γονορροίας. Δραστικώτατον εἰς τὰ νοσήματα τῆς κύστεως καθιστᾷ καθαρὰ τὰ θολώτερα οὖρα. Ἕκαστον καψύλιον φέρει μὲ μελανὰ γράμματα τὸ ὄνομα: Midy.

Παρὰ τοῖς φαρμακείοις ΚΡΙΝΟΥ καὶ ΟΛΥΜΠΙΟΥ.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΑΤΟΠΤΡΩΝ

Ο «ΕΚΑΤΟΓΧΕΙΡ»

Γ. ΠΑΤΥΧΑ ΚΑΙ ΗΡ. ΒΑΖΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι συστηθὲν πρὸ δεκαπενταετίας

Ὁδὸς Αἰόλου ἀπέναντι Ἁγίας Εἰρήνης

Κάτοπτρα, πλαίσια εἰκόνων καὶ παραπετασμάτων, ἔπιπλα πολυτελείας ἐπίχρυσα καὶ ἐκ πηρσελάνης. Ἐλαιοτυπίαι, Χρωμοχραφίαι, Λιθογραφίαι καὶ Φωτογραφίαι. Κομψοτεχνήματα, μικρὰ ἔπιπλα, βάζα, ἀνθοδοχεῖα, ἀγάλματα μαρμάρινα καὶ ξύλινα καὶ ἐν γένει πᾶν εἶδος πρὸς στολισμὸν αἰθουσῶν ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐν Εὐρώπῃ ἐργοστασίων.

Ἐπίσης κρυσταλλοπίνακες λευκοὶ καὶ ἀργυρόφαντοι, ὑελοπίνακες δι' οἰκοδομὰς διπλοῦ πάχους 3 1/2-χ. λιοστῶν (Double verres) καὶ ἡμίσεος διπλοῦ πάχους 2 1/2—3 χιλ. (demi d. v.) Προμήθεια ὁμοίων ἐξ Εὐρώπης καὶ τοποθέτησις ἐπὶ ἰδίᾳ εὐθύνῃ καὶ δαπάνῃ.

Μεγάλη ἔκθεσις κομψοτεχνημάτων

Τιμαὶ ὡρισμέναι—Prix Fixe

ΕΤΟΣ Α'.— ΑΡΙΘ. 4

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ 19 ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 19 | Συνδρομὴ ἰσχύει δρ. 12. § Μετὰ δελτίου δρ. 15 § Καταχωρίσ. ἑ στιχ. λ. 50. ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ Θ. & Π. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΙ ΑΘΑΝΑΤΟΙ | ΑΘΗΝΑΙ 1 Απριλιου 1890

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περὶ Νοταρίων ὑπὸ Α. Μομφερράτου.

Ἔκτασις τελεσιδικίας ἐπὶ ὁμορρύθμων ἑταιριῶν ὑπὸ Γ. Φιλαρέτου.

Νομολογία Ἀρ. Πάγου, (89) Πολιτική.-(90) Ποινική.

Νομολογία Ἐφετείου Ἀθηνῶν (1890).

Νομολογία Γαλλική.-Νομολογία Γερμανική.

Νόμοι. - Δικαστικὰ Νομοσχέδια. - Γνωμοδοτήσεις νομομαθῶν.-Τοῖς συμβολαιογράφοις.

Ἰατροδικαστικὰ ζητήματα.

Διάφορα.- Καταδίκων ἐκδίκησις ὑπὸ JACOLLIOT.

Ἐπίσημοι εἰδήσεις. Συγκρότησις Κακουργοδικείων. Πτωχεύσεις.-Κοινοποιήσεις τοῖς γραμματεῦσι. - Συστάσεις καὶ διαλύσεις ἑταιριῶν.-Βιβλιογραφικὸν Δελτίον.-Ἀλληλογραφία.

ΕΡΓΑΣΙΜΟΙ ΗΜΕΡΑΙ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἄρειος Πάγος

Δευτέρα ὥρα 9 π. μ. Α' τμῆμα (Ἀκυρωτικὸν)
Πέμπτη » » » Ὁλομέλεια
Σάββατον » » » Β' τμῆμα ποινικαὶ, οὐσίας)

Ἐφετεῖον	Πρωτοδικεῖον
Τρίτ. 9 π. Ἐμπορ.-Προξ	Τρίτ. 3 μ.μ. Συνήθεις
Πέμ. » » Συνοπτικαὶ	Τετ. 9 π.μ. Ἐμπορικαὶ
Παρ. » » Συνήθεις	Τετ. 3 μ.μ. Ἐφέσεις
Παρ. 3 μ. Συν. Δημοσίου	Σάβ. 3 μ.μ. Συνοπτικαὶ

Α' Βόρειον - Εἰρηνοδικεῖα - Β' Βόρειον

Τρίτη καὶ Σάββατον 9π.μ. | Δευτ. Τρ. (διεξ.), Πέμ. 3μ.

Εἰρηνοδικεῖον Νοτίου Πλευρᾶς

Δευτέρα ὥρα 9 π. μ. καὶ Παρασκευὴ 3 μ. μ.

Πλημμελειοδικεῖον	Πταισματοδικεῖον
Πέμπτη, Παρασκευὴ 9 πμ.	Σάββαττον ὥρα 9 π. μ.

Εἰρηνοδικεῖον - Πειραιῶς - Πταισματοδικεῖον

Δευτ. 9 π. Πέμ. (διεξ.) 2μ. | Παρασκευὴ, 9 π.μ.

Ἀθηνῶν - Ὑποθηκοφυλακεῖα - Πειραιῶς

Α'. Ὑπὸ τὴν Δημαρχίαν	Ὁδὸς Φίλωνος καὶ
Β'. Παρὰ ναὸν Αἰόλου	ὄπισθεν Ἁγίας Τριάδος

Οἱ κκ. Συνδρομηταὶ τῆς «Θέμιδος» δικαιοῦνται ὅπως ἅπαξ τοὐλάχιστον τοῦ μηνὸς δημοσιεύηται ἡ διεύθυνσις των. Οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν δημοσίευσιν παρακαλοῦνται ν' ἀποστείλωσιν αὐτήν.

Μετὰ τὴν λῆψιν τοῦ 4ου φύλλου παρακαλοῦνται οἱ ἀπανταχοῦ συνδρομηταὶ τῆς «Θέμιδος» ν' ἀποστείλωσι τὴν συνδρομήν των.

Πᾶσα αἴτησις περὶ ἐγγραφῆς συνδρομητῶν δέον νὰ συνοδεύηται μὲ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς, ἄλλως δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

Δικηγόροι ἐν Ἀθήναις

Δ. Θ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ,	ὁδὸς Σατωβριάνδου,	16
Ν. Σ. ΣΤΗΝΗΣ,	» Νικηφόρου,	7
Θ. καὶ Π. ΑΓΓ. ΑΘΑΝΑΤΟΙ,	» Σοφοκλέους,	19
Σ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ,	» Ἱπποκράτους	17
Γ. ΠΑΠΑΣΤΑΤΟΠΟΥΛΟΣ,	» Μαυρομιχ.	39, 41
Δ. Σ. ΦΑΡΑΝΤΑΤΟΣ,	» Διπύλου	25
ΑΝΤ. ΠΑΠΑΠΑΝΟΣ,	» Ἀδριανοῦ	23
ΠΟΘ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ,	» Προαστείου	42
Ξ. ΑΡΓΥΡΗΣ,	» Ἑρμοῦ	244
Θ. ΜΑΡΙΟΛΟΠΟΥΛΟΣ,	» Νίκης	38
Α. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ,	» Τζέρτζ	18
Γ. Σ. ΨΑΛΤΗΡΑΣ,	» Εὐρυπίδου	68
ΓΡ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ,	» Μενάνδρου	11
Α. ΛΑΖΑΡΟΥ,	» Δεληγεώργη	33
Μ. Λ. ΚΩΤΤΑΚΗΣ,	» Σόλωνος	101

Δικηγόροι ἐν Πειραιεῖ

Κ. Μ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ,	παρὰ ναὸν Ἀγ. Σπυρίδ.
Γ. ΠΟΛΙΤΗΣ,	Στοὰ Πολίτου
ΣΠΥΡ. ΣΙΜΙΤΗΣ,	Λεωφόρος Μακρᾶς Στοᾶς

Δικηγόροι ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις

ΕΥΘ. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ,	ἐν Πύργῳ
Δ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ,	ἐν Πύργῳ
Γ. ΠΑΠΑΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ,	ἐν Πύργῳ
Π. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ,	ἐν Πύργῳ
ΣΩΤ. ΒΩΒΟΣ,	ἐν Πύργῳ
Α. Κ. ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ,	ἐν Κιάτῳ
ΑΘ. Δ. ΡΙΖΟΣ,	ἐν Ξηροχωρίῳ
Δ. Β. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ,	ἐν Πάτραις
Δ. Α. ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ,	ἐν Πάτραις
Γ. Α. ΓΟΥΒΕΛΗΣ,	ἐν Καρδίτσῃ
ΑΙΜ. ΤΣΑΜΑΓΚΙΔΗΣ,	ἐν Καρδίτσῃ
Θ. Ν. ΙΑΤΡΟΠΟΥΛΟΣ,	ἐν Λαρίσσῃ
Α. Σ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ,	ἐν Καλαβρύτοις
Ι. Ν. ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ,	ἐν Λαυρίῳ

Δικηγόροι ἐν τῷ Ἀνωτερικῷ

S. BOUPHIDIS, rue Te[illegible]	Alexandrie
E. J. PANTELIDES,	Alexandrie

Συμβολαιογράφοις Ἐπαρχιῶν

Λ. Μ. ΚΟΥΚΗΣ,	[illegible]
Κ. Α. ΚΑΣΣΕΛΙΔΗΣ,	[illegible]
Δ. Κ. ΛΕΝΤΟΥΔΗΣ,	[illegible]

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Διὰ Β. Διατάγματος τῆς 23]26 Μαρτίου 1890 διατάσσεται ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ἐκ τῆς χρήσεως ἐφθαρμένων γραμματίων τῶν 2 καὶ 1 δραχμῆς ἐν πᾶσι τοῖς δημοσίοις ταμείοις διὰ νέων τοιούτων.

— Διὰ Β. Διατάγματος τῆς 23]26 Μαρτίου ε. ε. κατηργήθη ἡ θέσις τοῦ εἰσπράκτορος τοῦ δήμου Φυλῆς ἡ δὲ εἴσπραξις τῶν ἐσόδων τοῦ δημοσίου ἐν τοῖς δήμοις Φυλῆς καὶ Ἀχαρνῶν ἀνετέθη εἰς τὸν Δ' ὑποταμίαν Ἀθηνῶν κ. Π. Βάλβην.

— Ἐχορηγήθη συγγνώμη συγγενείας μεταξὺ τῶν ἐν Ἀθήναις δικηγόρων κ.κ. Σ. Δ. Λάμαρη καὶ Π. Γ. Παγκάλου καὶ τοῦ δικηγόρου κ. Θ. Δ. Βουβοπούλου καὶ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος κ. Γ. Μωϋσάκου, τοῦ ἐν Λαμίᾳ δικηγόρου κ. Εὐθ. Κοντομήτρου καὶ τοῦ κλητῆρος κ. Ν. Κοντομήτρου

— Διωρίσθησαν δικηγόροι καὶ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ὁ παρ' ἐφέταις κ. Ἀ. Σωτίλης, καὶ παρὰ τῷ ἐν Ἀθήναις Ἐφετείῳ οἱ παρὰ Πρωτοδίκαις δικηγόροι κ. κ. Ν. Γ. Μαντζαβῖνος, Πέτρος Ι. Ταταράκης, Εὐάγ. Παππαλεξανδρῆς, Ἀγησ. Μιχαῆλος, Κωνστ. Ι. Κυριακός, Ἰω. Μ. Κυριακός, καὶ Ἀριστ. Δασκαλάκης.—Διωρίσθη δικηγόρος παρὰ τοῖς ἐν Μεσολογγίῳ δικαστηρίοις ὁ κ. Τ. Τσαγκαράκης.

— Διωρίσθη συμβολαιογράφος Ἕλους ὁ κ. Μ. Ἐλ. Καλογερᾶς.

— Διωρίσθη κλητὴρ τῶν ἐν Τρικκάλοις πρωτοδικῶν ὁ κ. Ἀν. Χατζηγῶγος.

— Ἐγένετο δεκτὴ ἡ παραίτησις τοῦ ἐπιστάτου τῶν ἐν Σπάρτῃ ἐπανορθωτικῶν φυλακῶν κ. Ι. Ἀργέντη.

—Κατὰ τὴν γενομένην ἀναθεώρησιν διὰ τὸ 1890 τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων τῶν Δήμων τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ὑπὸ τοῦ πρωτοδικείου Ἀθηνῶν ἐγένοντο αἱ ἑξῆς μεταβολαί:

Δῆμοι	Διεγρ.	Ἐνεγρ.	ὅλον ἐκλογέων
Ἀθηνῶν	41	958	16,259
Πειραιῶς	37	415	6,223
Μαραθῶνος	9	65	874
Κρωπίας	28	50	1,540
Ὠρωπίων	14	35	659
Λαυρίου	8	125	1,669
Φυλῆς	1	14	534
Ἀχαρνῶν	4	47	852
Αἰγίνης	16	93	1,570
Ἀγκιστρίου	2	7	121
Μεγάρων	31	66	1,544
Σαλαμῖνος	16	46	1,355
Ἐλευσῖνος	8	19	1,177
Εἰδυλλίας	18	33	672
Ἐρυθρῶν	3	14	449
Λεβαδείας	12	30	1,366
Ἀραχώβης	18	19	1,891
Πέτρας	9	41	805
Χαιρωνείας	14	7	579
Ὀργομενοῦ	5	9	498
Διστομίων	22	13	878
Θηβαίων	20	32	1,598
Θεσπιῶν	16	85	1,291
Θίσβης	14	40	1,116
Πλαταιῶν	5	14	711
Αὐλίδος	7	19	449
Τανάγρας	7	28	875
Ἀκραιφνίου	7	6	332

— Τῇ 27 Μαρτίου 1890 ἐγένοντο ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τοῦ Πρωτοδικείου αἱ κληρώσεις τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν πάντων τῶν Δήμων Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

— Ἀπενεμήθη Β. χάρις εἰς τοὺς καταδίκους 1) Κ. Λαζάρου καταδικασθέντα εἰς πέντε ἐτῶν εἱρκτὴν ὑπὸ τῶν ἐν Ναυπλίῳ συνέδρων τῇ 12 Μαΐου 1888, 2) Χρ. Χ. Γεωργίου καταδικασθέντα εἰς 2 1)2 ἐτῶν φυλάκισιν τῇ 12 Μαΐου 1889 ὑπὸ τῶν ἐν Ῥόλῳ συνέδρων τῇ συστάσει αὐτῶν, 3) Μιχ. Κουρκουλάκον ἢ Χρυσυκάκον καταδικασθέντα εἰς ὅμηνον φυλάκισιν τῇ 10 Νοβρίου ὑπὸ τοῦ πλημμελειοδικείου Καλαμῶν.

— Ἐμετριάσθη 1) εἰς ἑνὸς ἔτους φυλάκισιν ἡ ποινὴ τοῦ Ἰω. Ν. Γιπίνη, καταδικασθέντος εἰς 2 ἐτῶν τοιαύτην τῇ 17 Ἀπριλίου 1889 ὑπὸ τοῦ πλημμελειοδικείου Ναυπλίου, τῇ συστάσει αὐτοῦ 2) εἰς ἑνὸς ἔτους φυλάκισιν τοῦ Γ. Δ. Παππαμιχαλοπούλου, καταδικασθέντος εἰς 20 μηνῶν τοιαύτην τῇ 19 Ἀπριλίου 1889 ὑπὸ τοῦ πλημμελειοδικείου Σπάρτης, τῇ συστάσει αὐτοῦ.

Συστάσεις καὶ διαλύσεις ἑταιριῶν

Τῇ 23 Ἰανουαρίου 1890 κατεχωρήθη καὶ ἐτοιχοκολλήθη ἐν τῷ Πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν τὸ 2159 (1890) συμβ. τοῦ συμβ. Ἀθηνῶν Δ. Ρουσσοπούλου, δι' οὗ οἱ Γ. Τζινόπουλος καὶ Δ. Βάμβας παρατείνουσι τὴν ἐν Ἀθήναις μεταξύ των τέως ἄνευ καταστατικοῦ καὶ ἐπωνυμίας ὁμόρρυθμον ὑφασματοπωλικὴν ἑταιρίαν, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Γ. Τζινόπουλος καὶ Δ. Βάμβας» Κεφάλαιον δρ. 9152. Διευθυντὴς Δ. Βάμβας. Ὑποχρεοῦται ἡ ἑταιρία διὰ τῆς ὑπογραφῆς ἀμφοτέρων.

— Τῇ 24 Ἰανουαρίου 1890 κατεχωρήθη καὶ ἐτοιχοκολλήθη ἐν τῷ Πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν τὸ 29794 (1890) συμβ. Πειραιῶς Σ. Κορδαντωνοπούλου περὶ διαλύσεως τῆς ἐν Πειραιεῖ μεταξὺ τῶν Ι. Θ. Κατράκη καὶ Π. Δ. Κυπριάδη ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ι. Θ. Κατράκης καὶ Σα» ἑταιρίας.

— Τῇ 24 Ἰανουαρίου 1890 κατεχωρήθη καὶ ἐτοιχοκολλήθη ἐν τῷ Πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν τὸ 29803 (1890) συμβ. Πειραιῶς Σ. Κορδαντωνοπούλου περὶ συστάσεως ἐν Πειραιεῖ μεταξὺ Ι. Θ. Κατράκη καὶ Π. Δ. Κυπριάδη ὁμορρύθμου ἐπὶ ἀποικιακῶν ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κατράκης καὶ Κυπριάδης». Διάρκεια τριετής. Διαχειρισταὶ ἀμφότεροι.

— Τῇ 3 Φεβρουαρίου 1890 κατεχωρήθη καὶ ἐτοιχοκολλήθη ἐν τῷ Πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν τὸ 29850 (1890) συμβ. Πειραιῶς Σ. Κορδαντωνοπούλου περὶ διαλύσεως τῆς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σόλων Δέμπης καὶ Ἀναστ. Γεωργόπουλος» ὁμορρύθμου βιομηχανικῆς ἑταιρίας.

—Διὰ Β. Διατάγματος τῆς 12]23 Μαρτ. 1890 ἐνεκρίθη ὁ ὀργανισμὸς τοῦ ἐνταῦθα Κτηματικοῦ Συλλόγου. Ὁ σύλλογος ἐκπροσωπεῖται ἐνώπιον πάσης ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ προέδρου τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

— Διὰ Β. Διατάγματος τῆς 16]24 Μαρτίου ἐ. ἐ. ἐνεκρίθη ὁ κανονισμὸς τοῦ ἐνταῦθα συσταθέντος ἐκκλησιαστ. συλλόγου «Ἱερὸς Σύνδεσμος». Πρόεδρος ὁ ἑκάστοτε μητροπολίτης Ἀθηνῶν.

Κοινοποιήσεις τοῖς γραμματεῦσι

Τῇ 20 Μαρτίου 1890 ἐκοινοποιήθη τῷ γραμ. Πρωτ. Ἀθηνῶν ἀνακοπὴ Λορέντζου Μάμου κατὰ Σ. Γεωργίου κατοίκου Πατρῶν κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4200 (1889) Πρωτ. Πατρῶν.

— Τῇ 22 Μαρτίου 1890 τῷ αὐτῷ γραμματεῖ ἀντίγραφον ἐξ ἀπογρ. τῆς 859 (1890) ἐρ. ἀποφ. πρωτ. Ἀθηνῶν διὰ τὸν Χ. Χολέβαν κάτοικον Γαρδικίου.

—Τῇ 23 Μαρτίου 1890 τῷ αὐτῷ γραμματεῖ ἡ 159 πρᾶξις προτιμήσεως τοῦ Α' Β. πλευρᾶς εἰρηνδ. Ἀθηνῶν διὰ τὸν Δ. Κυριακόπουλον κάτοικον Μεγάρων, δι' ἧς ὁρίζεται δικάσιμος τῆς κατὰ τῆς 529 (1890) ἐρ. ἀποφ. τοῦ αὐτοῦ εἰρηνοδικείου ἀνακοπῆς.

ΠΕΡΙ ΝΟΤΑΡΙΩΝ

Παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ Ἀθηνῶν Β. Λαμπρούλῃ διεσώθησαν λείψανα ἀρχείων νοταρίων Ἀθηναίων τοῦ XVIII αἰῶνος· μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Β. Λαμπρούλη περιῆλθον τῇ κατοχῇ τοῦ συμβολαιογράφου Δ. Βουζίκη, ὅστις τῇ ἀξιεπαίνῳ ἐπεμβάσει καὶ τῇ διαταγῇ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κ. Δ. Βουλπιώτη παρέδωκε τινὰ αὐτῶν, τὰ παλαιότερα, τῇ ἱστορικῇ καὶ ἐθνολογικῇ ἑταιρείᾳ, παρ' ᾗ ἤδη ἀπόκεινται. Εἶνε ἑξήκοντα συμβόλαια συνταχθέντα ἐν ἔτεσι 1749—1774 ὑπὸ τῶν νοταρίων Παλαιολόγου Βουρδούχα, Νικολάου Μπενιζέλου καὶ Νικολάου Χειλᾶ.

Ὁ θεσμὸς τῶν νοταρίων ἀνάγεται εἰς τὸν ἐσωτερικὸν ὀργανισμὸν τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἡ θέσις καὶ σχέσις αὐτῶν ἐν τῇ ἀθηναϊκῇ πολιτείᾳ κατὰ τοὺς παρελθόντας αἰῶνας μετὰ τὴν φραγκοκρατίαν καὶ τὴν πτῶσιν τοῦ βυζαντιακοῦ κράτους θὰ ἦτο πως ἀξία μελέτης παρὰ τοῖς περὶ τὴν ἱστορίαν τῶν Ἀθηνῶν ἀσχολουμένοις. Ἐγὼ ἐνταῦθα θέλω χαράξῃ γενικάς τινας γραμμὰς περὶ τοῦ ἀξιώματος τῶν νοταρίων, ὅπως κεντήσω ἁπλῶς τὴν περιεργίαν τῶν εἰς θέματα τοιαῦτα ἀρεσκομένων.

Οἱ νοτάριοι (1) τὴν ἀρχὴν αὐτῶν ἔχουσι κυρίως ἐκ τοῦ ρωμαϊκοῦ καὶ βυζαντιακοῦ δικαίου. Ἐν τῷ κλασικῷ ρωμαϊκῷ δικαίῳ εὑρίσκομεν πρὸς σύνταξιν ἐγγράφων καὶ λιβέλλων δημοσίους ὑπαλλήλους ὑπὸ τὸ ὄνομα tabelliones, μνημονευομένους ὑπὸ τοῦ Οὐλπιανοῦ (Νόμ. 9 § 4 48, 19), κατὰ τοὺς χρόνους ὅμως τοῦ Ἰουστινιανοῦ καὶ κατόπιν ἀπαντῶσι σαφῶς καὶ ὡρισμένως τὰ στοιχεῖα τῆς λειτουργείας αὐτῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα συμβολαιογράφοι ἢ νοτάριοι (2).

Τὸ ἔργον αὐτῶν ἦτο ἡ σύνταξις συμβολαίων παντοίων δημοσίων, ἀγοραίων, ἐπ' ἀγορᾶς (instrumenta publice confecta, in foro) (3) κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰ ἰδιωτικά, ἰδιόχειρα, σπανιώτατα δὲ συνέταττον δικαστικά, καὶ ὡς ὁ Κουϊάκιος διδάσκει, ἦσαν publici contractrum scriptores. Ἐκ τῆς Νεαρᾶς 44 καὶ 75 (§ 5 καὶ 9) ἐξάγεται ὅτι εἶχον καὶ ὑπαλλήλους καὶ ἀναπληρωτάς, ὑπουργοῦντας, (discipulos, adjutores, ministros). Ἐξ ἀπηγορευμένων πράξεων ὤφειλον ν' ἀπέχωσι (1) καὶ ἐπὶ τῶν νομίμων νὰ τηρῶσι τοὺς τύπους (2), ἐπὶ παραβάσει δὲ κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιστάσεις ὑπεῖχον εὐθύνας καὶ ποινάς. Πρὸ πάντων ὅμως διὰ τῆς Νεαρᾶς 44 ἐκανονίσθησαν αἱ περὶ συμβολαιογράφων καὶ τῶν πρωτοκόλλων αὐτῶν ἀρχαί. Οὐχὶ αὐτοκλήτως, ἀλλὰ τῇ αἰτήσει (rogare) τῶν συμβαλλομένων ἀνελάμβανον τὴν σύνταξιν συμβολαίου, καὶ κατὰ πρῶτον ὤφειλον νὰ συντάττωσι σχέδιον αὐτοῦ (scheda), κατόπιν δὲ κατεχώριζον αὐτὸ εἰς τὸ πρωτόκολλον (3) καὶ, ὡς ἐκφράζεται ἡ Νεαρὰ, εἰς χάρτην καθαρὸν (in charta pura) προανεγινώσκετο τοῖς συμβαλλομένοις καὶ ὑπεγράφετο παρ' αὐτῶν καὶ τῶν μαρτύρων (4) ὑπέγραφε κατόπιν ὁ συμβολαιογράφος καὶ συνεπλήρου τὸ ἔγγραφον (complere et absolvere) (5). Τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν ὤφειλον νὰ παρέχωσι καὶ νὰ ἐνεργῶσιν οὐχὶ διὰ τῶν μαθητῶν καὶ βοηθῶν αὐτῶν, ἀλλ' οἱ ἴδιοι αὐτοπροσώπως, ἐπετρέπετο ὅμως νὰ ἔχωσιν ὑποκατάστατον (auditorem vel substitutum) κεκτημένον τὸ δικαίωμα πρὸς σύνταξιν συμβολαίων (6). Ἐν περιπτώσει παραβάσεως ἐξέπιπτον τοῦ ἀξιώματος. Τὰ συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα ἔπρεπε νὰ χρονολογῶνται προσηκόντως, κατὰ τοὺς ὅρους τῆς Νεαρᾶς 47, ἀπετέλουν δὲ ἀποδεικτικὸν κῦρος, ἂν ἡ γνησιότης καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτῶν ἐνόρκως ἐβεβαιοῦτο ὑπὸ τοῦ ταβελλίωνος καὶ τῶν προσληφθέντων μαρτύρων (7).

Ὁ τῶν συμβολαιογράφων θεσμὸς ἐξηκολούθησε νὰ διέπηται ὑπὸ τῶν ἰουστινιανείων νόμων τοιουτοτρόπως, ἂν καὶ ἡ παράλυσις

(1) Περὶ νοταρίων ἴδ. Meursii Glossarium graeco-barbarum Vo Notae νοτάριος (ἐκδ. Φλωρεντίας τόμ. IV σελ. 598) Brissonii vo notarius, Cujacii ad Nov XLIV (tom. X col. 660 665). Thommassini, vetus et nova ecclesiae disciplina (ἔκδ. Βενετίας 1723) I, II cap. 106. Savigny Gesch. I 304 Πρβ. καὶ Valesii σημείωσιν p ἐν βιβλίῳ V κεφ. 22 ἐκδ. ἐκκλ. ἱστοστρίας Σωκράτους (σελ. 251) καὶ Bethmann - Hollweg Handbuch des Civil-prozesses I § 17 (ἔκδοσις Βόννης 1834.)

(2) N. 73 κεφ. 9 Κώδ. (1 3) 11 Κώδ. (8 18) Εἰσ. § 3 de adopt.

(3) Ἀγοραπωλησίας, διαθήκας κλπ. ἴδ. π. χ. Νόμ. 24 Κώδ. (6. 23), πρβ. καὶ N. 23 Κώδ. (4. 29) 11 (8. 18) 1 (9. 53) καὶ N. 49 κεφ. 2, N. 52 κεφ. 2, N. 73 κεφ. 2, 5 καὶ 7, N. 117 κεφ. 2, N. 142 κεφ. 2 καὶ Edict. VII § 2.

(1) Πρβ. Νόμ. 2 Κώδ. (4.42) 1 (11.53).

(2) N. 66 κεφ. 1. N. 44 κεφ. 2.

(3) Περὶ τοῦ πρωτοκόλλου πρβ. Bethmann-Hollweg § 17.

(4) Μάρτυρες κατ' Ἰουστινιανὸν προσελαμβάνοντο 3, καὶ ἂν οἱ συμβαλλόμενοι ἦσαν ἀγράμματοι 5, ἀλλὰ περὶ τούτου πρβ. Νεαρ. 73 § 5 καὶ 7 καὶ Κουϊάκιον ad Nov 73 (τόμ. X σελ. 691).

(5) Πρβ. καὶ N. 31 Κώδ (8. 54) 23 (4.29) Νεαρ. 73 κεφ 5 8.

(6) Νεαρὰ 44 κ. 1 § 4 Ὁ ὑποκατάστατος ὡρίζετο καθ' ὑπόδειξιν τῆς ἀρχῆς [illegible] ἡ ἀρχὴ αὕτη ἐν Κ[illegible] μεταγενεστέρως ἐκλήθη Γενικὸν [illegible] Νεαρὰν Λέοντος 44 in coll. I Zachariae καὶ [illegible] Ἀρτέμιος) παρὰ τῇ ἀρχῇ τα[illegible] καὶ αἱ insinuationes (ἴδ. Κουϊάκιον [illegible]).

(7) N. 44 πρ. § 1, N. [illegible] Πρβ. [illegible] Εἰρήνης 27 (coll I Zac[illegible] Bethmann-Hollweg αὐτόθι.

τῆς διοικήσεως δὲν ἠδυνήθη νὰ τηρήσῃ τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν τῶν τύπων, ὡς συνέβαινεν εἰς πλείστους θεσμοὺς τοῦ βυζαντιακοῦ δικαίου, διότι π. χ. ἐπὶ αὐτοκρατείρας Εἰρήνης (797—802) αἱ περὶ συντάξεως τῶν συμβολαίων διατυπώσεις ἠλλοιωμέναι παρίστανται, ὡς προδήλως ἐξάγεται ἐκ Νεαρᾶς αὐτῆς (1) ἐξ ἧς φαίνεται καὶ ἡ συνήθεια τῆς διὰ τοῦ σημείου τοῦ σταυροῦ ὑπογραφῆς τῶν ἀγραμμάτων, (2) ἐκ μεγάλης θεοσεβείας, συνήθεια ἥτις μέχρις τῶν τελευταίων χρόνων ἐπεκράτησεν. Ἐν τῇ Νεαρᾷ τῆς Εἰρήνης διατυποῦται καὶ ὁ ὅρκος τῶν μαρτύρων ἐν περιπτώσει δίκης πρὸς βεβαίωσιν τῶν περιεχομένων τοῦ συμβολαίου. Ἀλλ' ἐκ τῆς Νεαρᾶς 115 τοῦ Λέοντος πρόδηλον γίνεται ὅτι ἐπὶ τῶν χρόνων αὐτοῦ ἤκμασε τὸ συμβολαιογραφικὸν ἀξίωμα, διότι ὑπῆρχεν ἐν Βυζαντίῳ σωματεῖον, οὗ προΐστατο πριμμικήριος, πρωτονοτάριος (3). Οἱ νοτάριοι δὲ ὑπὸ τοῦ σωματείου τούτου ἐδοκιμάζοντο καὶ διωρίζοντο. «Ὁ μέλλων προχειρισθῆναι ταβουλλάριος ὀφείλει ψήφῳ καὶ διαγνώσει τοῦ τε πριμμικηρίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ὄντων ταβουλλαρίων ἐγγίνεσθαι.» Περιεργότατοι εἰσὶν αἱ διατυπώσεις τῆς δοκιμασίας τοῦ ὑποψηφίου.

Ἐν πρώτοις ὤφειλε νὰ ἔχῃ «γνῶσιν καὶ νόμων εἴδησιν», ἡ περὶ τοὺς νόμους δ' ἐμπειρία αὐτοῦ δὲν ἦτο τυχαία τις, διότι κατὰ τὴν Νεαρὰν ἔπρεπεν «ἐπὶ στόματος ἔχειν τοὺς μ' τίτλους τοῦ Ἐγχειριδίου (4) καὶ τῶν ξ' βιβλίων τὴν γνῶσιν, παιδευθῆναι δὲ καὶ τὴν ἐγκύκλιον παίδευσιν, ὡς μὴ διαμαρτάνειν ἐν ταῖς ἐκδόσεσιν ἢ διολισθαίνειν περὶ τὴν λέξιν». Μεταξὺ τῶν προσόντων τοῦ ὑποψηφίου ἦτο καὶ ἡ ὥριμος ἡλικία, «ἔχειν καὶ τὸν χρόνον πληρέστατον τοῦ διατρανοῦσθαι καὶ τῷ νῷ καὶ τῷ σώματι». Καὶ ἡ διαγωγὴ δ' αὐτοῦ ἐλαμβάνετο ὑπ' ὄψει, διότι ἔπρεπε νὰ εἶνε σεμνὸς τὸ ἦθος καὶ τῇ φρονήσει ἀκέραιος καὶ συνετὸς καὶ περὶ τὴν λέξιν εὔστροφος, «μὴ τωμύλος ἢ αὐθάδης ἢ βίου διεφθαρμένου». Ἐξητάζετο δ' ἐν τῷ συλλόγῳ εἰς τὴν γραφὴν, ἐν ᾗ ἔδει νὰ πρωτεύῃ.

Μετὰ τὰς ἐξετάσεις ὁ ἐπιτυχὼν ὑποψήφιος προεχειρίζετο κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Μετὰ τοῦ συλλόγου τῶν ταβουλλαρίων καὶ τοῦ πριμμικηρίου ἐνεφανίζετο τῷ ἐνδοξοτάτῳ ἐπάρχῳ τῆς πόλεως, ἐφεστρίδα ἠμφιεσμένος, «ἐπομνυμένων ἐκείνων εἰς θεὸν καὶ τὰς σωτηρίας τῶν βασιλέων, μὴ διά τινα χάριν ἢ παράκλησιν ἢ συγγένειαν ἢ φιλίαν τοῦτον τῷ βαθμῷ ἐντάττεσθαι, ἀλλὰ δι' ἀρετὴν καὶ γνῶσιν καὶ σύνεσιν καὶ τὸ ἱκανὸν εἶναι ἐν πᾶσι· καὶ μετὰ τὴν ὅρκων βεβαίωσιν σφραγῖδι αὐτὸν προχειρίζεσθαι ἐν τῷ ἐπαρχιακῷ σεκρέτῳ παρὰ τοῦ τὴν ἡγεμονίαν ἔχοντος, εἶθ' οὕτως ἐντάττεσθαι καὶ συναριθμεῖσθαι τοῖς ταβουλλαρίοις· ἔπειτα ἐν ναῷ, οὗ πλησίον τὴν κατοικίαν ἔχει, ἀφικνεῖσθαι, πάντων τῶν ταβουλλαρίων ἐφεστρίδας ἠμφιεσμένων, καὶ τελεῖσθαι δι' εὐχῆς τοῦ ἱερέως τὴν ἐφεστρίδα ἀποβαλλόμενον καὶ λευκὸν φελόνιον ἐνδιδυσκόμενον, καὶ προπεμπόμενον παρὰ τῶν ταβουλλαρίων πάντων τὰς ἐφεστρίδας ἠμφιεσμένων, τοῦ πριμμικηρίου θυμιατήριον ἔχοντος καὶ πρὸς αὐτὸν τὴν εὐωδίαν ἐκπέμποντος, ἐν ταῖς χερσὶ τὸν νόμον ἐπιφερόμενον, τοῦ κατευθῦναι τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ διὰ τοῦ θυμιατηρίου σημαινομένου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιον κυρίου· οὕτως οὖν' ἐνδόξως παραγίνεσθαι ἐν τῇ καθέδρᾳ, ἐν ᾗ ἐκληρώθη».

Τοιαῦται αἱ διατυπώσεις τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς ὁρκίσεως τοῦ ταβουλλαρίου, ἀλλὰ μετὰ τὰς διατυπώσεις ταύτας δὲν ἔληγεν ἡ διαδικασία, ἀλλ' ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐπαναστρέφων «μετὰ τῆς ἑαυτοῦ δόξης» ὁ ταβουλλάριος συνεποσίαζε «μετὰ τῶν συμπαρόντων» καὶ συνηφραίνετο. ὁ Κουϊάκιος εὑρίσκει ἐν τούτοις περίεργον ὁμοιότητα τῶν τοιούτων ἐξετάσεων πρὸς τὰς τῶν διδακτόρων τῆς ἐποχῆς του «in Doctoribus creandis plerique nunc observant diligenter. Ἦγεν ὅμως καὶ τὴν ἑορτήν του τὸ σωματεῖον τῶν ταβουλλαρίων ἐν Βυζαντίῳ, τὴν τῶν Ἁγίων Νοταρίων λεγομένην, οἵτινες ἦσαν οἱ ἅγιοι Μαρκιανὸς καὶ Μαρτύριος, συμπίπτουσαν τῇ 25 Ὀκτωβρίου. (1) Οἱ τύποι τῆς ἑορτῆς ταύτης μετεῖχον πολὺ ἀποκρεατικῆς διασκεδάσεως, διότι οἱ ταβουλλάριοι μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτῶν διήρχοντο τὴν ἀγορὰν μετημφιεσμένοι, προσωπιδοφόροι, ἐν εὐθυμίᾳ ἀδιαπτώτῳ. Φαίνεται δὲ ὅτι τὸ ἔθιμον τοῦτο ἐθεωρήθη σκανδαλῶδες καὶ πολὺ ἐκέντησε τὰ νεῦρα τοῦ Πατριάρχου Λουκᾶ, ὅστις κατήργησεν αὐτὸ, καθὰ δηλοῦται ἐκ σημειώσεώς τινος τοῦ Βαλσαμῶνος ὑπὸ τὸν ΞΒ' κανόνα τῆς ἐν Τρούλλῳ Συνόδου (2) «τὰ μέντοι ποτὲ γινόμενα ἀπρεπῆ παρὰ τῶν νοταρίων παιδοδιδασκάλων (3) κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων νοταρίων, μετὰ προσωπείων σκηνικῶν διερχομένων

(1) N 27 coll. I Zachariae.

(2) «Εἰ δὲ ὁ τὸ ἔγγραφον ποιῆσαι ἀπαιτούμενος... ἀγράμματος ὑπάρχει ἢ ἐκ πάθους ἀδυνάτως ἔχει τοῦ γράφειν, προτάσσειν αὐτὸν τὸν τίμιον σταυρὸν καὶ τὰ λοιπὰ γράφεσθαι διὰ ταβουλαρίου ἢ νομικῶν ἢ ἑτέρων χειροχρήστων».

(3) Πριμμικήριος ἐκαλεῖτο παρὰ Βυζαντίνοις ὁ πρῶτος τάξεώς τινος ἢ σωματείου (le doyen). Πρβ. Συνόδ. Χαλκηδ. Act. I.

(4) Τοῦ Προχείρου Νόμου δῆλα δή.

(1) Πρβ ἀκολουθίαν ἐν Μηναίῳ (ἔκδ. Βενετίας 1872 σελ. 129, ᾗ χρῶμαι).

(2) Πρβ. Σύνταγμα Ποτλῆ καὶ Ράλλη II 456.

(3) Πρβ. καὶ Gretzeri et Goari comment. (ἐν Κωδινῷ ἐκδ. Bonnae σελ. 271) «quare ad alios notarios officium pueros dicendi referendum erit».

τὴν ἀγορὰν πρὸ χρόνων τινῶν κατηργήθησαν, καθ' ὁρισμὸν τοῦ ἁγιωτάτου ἐκείνου πατριάρχου κυροῦ Λουκᾶ». Οἱ νοτάριοι κατὰ τὸν Μεούρσιον (1) διεκρίνοντο εἰς πατριαρχικοὺς καὶ παλατινοὺς (palatini), οἱ μὲν ὑπηρέτουν παρὰ τῇ ἐκκλησίᾳ, οἱ δὲ παρὰ ταῖς πολιτικαῖς ἀρχαῖς, κατόπιν δημόσιοι (publici) κληθέντες (2). Μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ βυζαντιακοῦ Κράτους οἱ παρὰ τοῖς ἐπισκόποις, τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἀρχῇ, νοτάριοι διεσώθησαν ἐν τῷ μεταβληθέντι διοικητικῷ ὀργανισμῷ καὶ δι' αὐτῶν οἱ χριστιανοὶ συνέταττον τὰς διαθήκας (3) καὶ τὰ προικοσύμφωνά των. Νοτάριοι τοιοῦτοι διωρίζοντο κληρικοὶ καὶ ἰδίως οἱ διάκονοι, κατὰ δὲ τὸν Οὐαλέσιον habebant epi-copi suos Notarios adolescentes eruditos, οὐχ ἧττον ὅμως καὶ ἰδιῶται ἐγγράμματοι.

(Ἕπεται τὸ τέλος) ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΟΜΦΕΡΡΑΤΟΣ

ΕΚΤΑΣΙΣ ΤΕΛΕΣΙΔΙΚΙΑΣ
ἐπὶ ὁμορρύθμου ἑταιρίας

I.—Ἡ κατὰ ἐμπορικῆς ὁμορρύθμου ἑταιρίας τελεσίδικος ἀπόφασις εἶναι ἐκτελεστέα καὶ κατὰ τῶν ὁμορρύθμων ἑταίρων.

II.—Οἱ ὁμόρρυθμοι ἑταῖροι δὲν ἔχουσι δικαίωμα τριτανακοπῆς κατὰ τελεσιδίκου ἀποφάσεως, ἐκδοθείσης ἐναντίον τῆς ὁμορρύθμου ἑταιρίας, εἰς ἣν εἰσὶ μέλη.

Κατὰ τὴν ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς «Θέμιδος» δημοσιευθεῖσαν γνωμοδότησιν τοῦ σεβαστοῦ καθηγητοῦ κ. Πέτρου Παπαρρηγοπούλου καὶ τοῦ πολυμαθοῦς συναδέλφου κ. Ἰω. Εὐκλείδου, ἀπόφασις ἐκδοθεῖσα μεταξὺ ὁμορρύθμου ἐμπορικῆς ἑταιρίας καὶ πιστωτοῦ αὐτῆς *δὲν ἀποτελεῖ δεδικασμένον* καὶ κατὰ τῶν ἑταίρων προσωπικῶς, οἵτινες *ἔχουσι δικαίωμα* προσβολῆς τῆς ἀποφάσεως διὰ *τριτανακοπῆς*.

I

Ἡ διδομένη λύσις δὲν συμφωνεῖ πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου διδομένην ἑρμηνείαν ὑπὸ τῶν συγγραφέων καὶ τῶν δικαστηρίων. Ἐκ τῆς ἐν τῇ μνημονευθείσῃ γνωμοδοτήσει παραπομπῆς χωρίου τινὸς τοῦ κ. Β. Οἰκονομίδου ἠδύνατό τις νὰ ὑποθέσῃ, ὅτι ὁ σοφὸς νομοδιδάσκαλος συμφωνεῖ πρὸς τοὺς γνωμοδοτήσαντας· ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀκριβὲς, διότι εἰς τὸ *εἰδικὸν* περὶ τοῦ ὑπὸ λύσιν ζητήματος μέρος ὁ κ. Οἰκονομίδης (Ἐγχειρίδιον Πολ. Δικ. ἔκδ. δ' σ. 883) ἐπὶ λέξει γνωματεύει οὕτω: «Αἱ κατὰ τῶν ὁμορρύθμων «ἑταιριῶν ἐκδεδομέναι ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται «κατὰ τῆς ἑταιρικῆς περιουσίας, ἀλλὰ καὶ ἀπ' «εὐθείας κατὰ τῶν συνεταίρων αὐτῶν, ἐπειδὴ «καὶ τούτους ἡ δικασθεῖσα ἑταιρικὴ ἐπωνυμία «παρίστησι».

Καὶ ὁ ἑρμηνευτὴς τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορικοῦ Δικαίου Γ. Ράλλης εἰς τὰ περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῆς ἑταιρίας καὶ τῶν ἑταίρων πρὸς τρίτους τὰ αὐτὰ διδάσκει, ἑρμηνεύων τὸ ἄρθρον 22 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου (1)

Ἀλλὰ καὶ ὁ *εἰδικὴν*, καλλίστην δὲ μονογραφίαν περὶ ἑταιριῶν συγγράψας ἐφέτης κ. Ἀδαμ. Πετρίτσης, ἐν τῷ νεωτάτῳ συγγράμματι αὐτοῦ (1886) διὰ μακρῶν ἀναλύει τ' ἀναφυόμενα ζητήματα καὶ τὴν μεταξὺ τῶν νομοδιδασκάλων γενομένην συζήτησιν, καταλήγει δὲ ὑποστηρίζων (§ 238 ἐν τέλει σελ. 344) ὅτι ἐπεκράτησεν ὡς ὀρθοτέρα ἡ ἀνωτέρω γνώμη (2).

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι πρὸ τεσσαρακονταετίας τὸ Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν ἀπεφάνθη τὸ ἐναντίον τῶν ἀνωτέρω, τὴν δὲ ἀπόφασιν ταύτην (ὑπ' ἀριθ. 8085 τοῦ 1851) θέλουσι φαίνεται νὰ ἐπικαλεσθῶσιν οἱ συνάδελφοι πρὸς ὑποστήριξιν τῆς γνώμης των, εἰ καὶ κατὰ παραδρομὴν νομίζομεν ἐλήφθη ἐκ τῆς σελ. 191 τομ. Θ' τοῦ Εὐρετηρίου ὁ ἀριθμὸς τῆς 7911 τοῦ 1851 ἀποφάσεως, ἀλλ' ἀνάγκη νὰ προστεθῇ τὸ μὲν ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη ἔχει μακρὰν ἅμα καὶ πειστικὴν μειοψηφίαν ἐρειδομένην ἐπὶ τὴν γνώμην πολλῶν καὶ διασήμων Γάλλων νομοδιδασκάλων (3), τὸ δὲ ὅτι τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας ἔχοντες ὑπ' ὄψει κατακρίνουσιν ἀνεπιφυλάκτως οἱ κκ. Β. Οἰκονομίδης (αὐτόθι σημ. 8) καὶ Ἀδ. Πετρίτσης (αὐτόθι σ. 347).

(1) Glossarium graeco-barbarum vo Νοτάριος ἔκδ. Φλωρεντίας, τόμ. IV σελ 598).

(2) Πρβ. καὶ Brachylogum j. c. IV 17 (ἔκδοσις Bocking σελ 155), ἔνθα φέρεται tabularii publici.

(3) Ἐν τοῖς χωρίοις οἱ ἐφημέριοι ἔγραφον τὰς διαθήκας (Πρβ Μνημείων Δ. Καμπούρογλου σελ. 288)ν

(1) Ἑρμηνεία Ἐμπορικοῦ Νόμου τομ. Α' § 19? σ. 173. «Ἐπειδὴ ἅπαντα τὰ μέλη τῆς ἑταιρίας εἶναι ὀφειλέται τοῦ αὐτοῦ χρέους, καὶ ἀντιπροσωπεύονται παρὰ τῶν διαχειριστῶν αὐτῆς εἰς τὰς κατὰ τῆς ἑταιρίας δίκας, αἱ καθ' αὐτῆς ἀποφάσεις ἀποτελοῦσι τελεσιδικίαν κατὰ τῶν ἑταίρων ἀτομικῶς καὶ χορηγοῦσι τίτλον πρὸς ὑποθήκην ἐπὶ τῶν ἰδιαιτέρων αὐτῶν ἀκινήτων κτημάτων, ὅπως καὶ ἐπὶ τῶν τῆς ἑταιρίας. Ἡ συνέπεια αὕτη προκύπτει ἀναγκαίως ἐκ τῆς ἀρχῆς, ὅτι διὰ τῆς ἑταιρικῆς ἐπωνυμίας θεωροῦνται συναλλαττόμενα ὅλα τὰ εἰ καὶ μὴ ῥητῶς ἐν αὐτῇ ἀναφερόμενα μέλη τῆς ὁμορρύθμου ἑταιρίας».

(2) «Μία καὶ μόνη ἀπόφασις ἀπαιτεῖται, γράφει ὁ κ. Πετρίτσης, ἡ κατὰ τῆς [illegible] παριστᾶ πάντας τοὺς συνετα[illegible] ἐξ αὐτῶν. Ἡ ἀπόφασις δὲ [illegible] μένου κατὰ τῶν συνεταίρων [illegible] προσωπικῶς καθ' ἑκάστου [illegible] κρατήσεως καὶ κατασχέσεω[illegible] ποθήκης».

(3) [Toullier (εἰς τὸν τίτλ[illegible] καὶ 203), Chauveau (ὑπὸ τ[illegible] (ζήτημα 1718, 645 καὶ 1565 [illegible] (§ 299 καὶ 300) dictionnair[illegible]

Ἄλλως δὲ κατὰ τὰς τελευταίας τέσσαρας δεκαετηρίδας δὲν φαίνεται παγιουμένη ἐν τῇ ἑλληνικῇ νομολογίᾳ ἡ γνώμη, ἣν ἐξήνεγκε τότε ἡ πλειοψηφία τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν· ἐν τῇ Πείρᾳ δ' εὑρίσκομεν (σ. 1725 § 52, σ. 4031 § 41, σ. 6684 § 41) ὑποστηριζομένην τὴν ἐναντίαν γνώμην, ἤτοι τὴν τῆς μειοψηφίας, ἣν παραδέχονται πάντες οἱ συγγραφεῖς, οἱ εἰδικῶς περὶ τούτου γράψαντες καὶ ἀνωτέρω μνημονευθέντες.

Ἐὰν ὅμως καὶ ὁ ἐλάχιστος ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ δισταγμὸς περὶ τούτων, δέον νὰ ἐκλείψῃ οὗτος πρὸ τῆς γνώμης τῶν διασημοτέρων Γάλλων νομοδιδασκάλων, οἵτινες, προκειμένου περὶ ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου, ὅπερ, ὡς γνωστὸν, πιστὴ εἶναι μετάφρασις τοῦ 22 ἄρθρου τοῦ Γαλ. Ἐμπορ. Ν., δύνανται νὰ συντελέσωσι μεγάλως εἰς τὴν εὕρεσιν τῆς ὀρθοτέρας ἑρμηνείας. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω μνημονευθέντων, πρὸς τὴν γνώμην τῶν ὁποίων φαίνονται συμφωνοῦντες καὶ οἱ Lyon-Caen et Renault (§ 337), καὶ πάντες οἱ εἰδικῶς τὸ δικονομικὸν τοῦτο ζήτημα ἐξετάζοντες, εἰσὶν ἐναντίοι εἰς τὴν γνώμην τῶν ἀξιοτίμων συναδέλφων. Οὕτως εἰς τὸν Carré ὑποστηρίζεται ἡ γνώμη, ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 61 τῆς Γαλ. Πολ. Δικ. ἐπαρκῶς ἄρχεται καὶ ἐξακολουθεῖ ἡ δίκη κατὰ τῆς ἑταιρικῆς ἐπωνυμίας ὁμορρύθμου ἑταιρίας *μόνον*, οὐχὶ δὲ καὶ καθ' ὅλων τῶν ἑταίρων ὀνομαστί, τῆς *ἀποφάσεως οὔσης ἐκτελεστέας καὶ κατὰ τῶν ὁμορρύθμων ἑταίρων* (1).

Πρὸς τὴν Γαλλικὴν νομολογίον συμφωνεῖ καὶ ἡ τῶν Βελγικῶν δικαστηρίων (Ἀκυρωτικὸν 25 Μαΐου 1815 εἰς Dalloz, Jugement No 367).

II

Οἱ ἀξιότιμοι συνάδελφοι, λύσαντες ἀποφατικῶς τὸ ζήτημα τῆς τελεσιδικίας, ἦτο ἐπόμενον νὰ παραδεχθῶσιν ὅτι οἱ ἑταῖροι ἔχουσι δικαίωμα τριτανακοπῆς· ἀλλ' «οἱ διὰ τῆς ἐνστάσεως τοῦ *δεδικασμένου* ἀποκρουόμενοι — γράφει λίαν ὀρθῶς ὁ κ. Β. Οἰκονομίδης — *δὲν δύνανται* ν' ἀνακόψωσι ὡς *τρίτοι* τὴν ἀπόφασιν» (2).

Μετὰ τ' ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, νομίζομεν ὅτι οὐδὲ ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία δύναται πλέον νὰ ὑπάρχῃ περὶ τῆς καταφατικῆς λύσεως τοῦ κυρίου ζητήματος· ἀλλ' ἀναγνόντες ἐν τῇ γνωμοδοτήσει τῶν ἀξιοτίμων συναδέλφων παραπομπὴν εἰς τοὺς Aubry et Rau, ἐπιστεύσαμεν ὅτι ἐκεῖ ἠθέλομεν εὕρει τοὐλάχιστον αὐτοὺς ἐναντιοφρονοῦντας· ἀνατρέξαντες ὅμως εἰς αὐτοὺς εὕρομεν καὶ τὴν γνώμην των *συμφωνοτάτην* εἰς τὰ παρ' ἡμῶν ὑποστηριζόμενα (1).

Γ. ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ

(1) Carré ζ. 287 bis. «il est certain, en effet, que le jugement, rendu contre la société collectivement, est executoire contre chacun de ses membres, aussi nous adoptons ici l'avis de M. Carré que partagent M. M. Favard de Langlade t. 1 p. 444. Merlin Rep, Ve Sosiété, sect, 6, § 3, No 1 et Boitard t. 1 p. 293 et s.» (Carré ζητ. 307). Ἕνεκεν πάντων τούτων ἐγένετο παραδεκτὸν καὶ ὅτι ἡ κοινοποίησις τῶν δικογράφων δὲν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ γίνῃ εἰς ἕκαστον τῶν ἑταίρων (Carré) ζ. 370).

(2) (Ἐγχειρίδ. Πολ. Δικ. § 252 σ. 858 σημ. 4). Γάλλοι δὲ συγγραφεῖς (Dalloz, Tierce opposition No 70 et s. Société No 476. — Carré ζ. 1718), καὶ δικαστήρια γαλλικὰ (Ἀκυρωτικὸν 20 Μαρτίου 1809) διὰ παγίας νομολογίας παρεδέχθησαν ταῦτα: «Le gérant d'une société représentant la société pour les actes d'administration, les coassociés ne sont pas admis à un former tierce opposition jugement rendu contre la gérant relativément à l'exécution d'un bail consenti par celui ci. Req. 19 Novembre 1838).

(1) Il en résulte, par exemple, qu'un jugement qui condamne une société de commerce, dans la perssonne de son gérant, à l'exécution d'un engagement contracté sous la raison sociale, est opposable même à ceux des associés qui prétendraient que cet engagement ne les lie pas, comme n'étant pas signé d'eux (Aubry et Rau τομ. Η' σελ. 378. Ὅρα αὐτόθι σημ. 46 καὶ ἀποφάσεις τῶν Γαλλικῶν δικαστηρίων).

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἀριθ. 12 (1889) Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Α Αγαθονικος.

Ἀνακοπὴ δηλώσεως-ἁρμοδιότης- ἀποδείξεις

Ἡ ἁρμοδιότης ἐπὶ ἀνακοπῆς κατὰ δηλώσεως τρίτου παρ' ᾧ ἡ κατάσχεσις κανονίζεται ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς ὀφειλῆς τοῦ τρίτου. Δύναται ἄρα εἶναι καὶ ἡ τοῦ εἰρηνοδικείου. Δὲν διατάσσει τὸ ἐναντίον τὸ ἄρθρ. 932 Πλ. Δ., καθ' ὃ ἡ ἀνακοπὴ δικάζεται συνοπτικῶς, διότι ἐννοεῖ τὴν περίστασιν καθ' ἣν ἀνοίγεται ἡ ἁρμοδιότης τοῦ πρωτοδικείου ὡς συνηθεστέρα.

— Μὴ ἀμφισβητήσαντος τοῦ τρίτου ἐν τῇ δηλώσει τὴν ὀφειλὴν, ἀλλ' ἰσχυρισθέντος ἐξόφλησιν, ὀρθῶς αὐτὸς βαρεῖται τῇ ἀποδείξει ταύτης.

Ἀριθ. 13 (1889). Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Ι. Διοβουνιωτης.

Διακοπὴ ἀνατροπῆς - ἔγκυρος πρᾶξις - κυρία δίκη

Μόνον δι' ἐγκύρων καὶ νομίμων πράξεων ἀποτρέπεται ἡ ἀνατροπή. Τὸ δικαστήριον δὲ ὀφείλει νὰ ἐρευνήσῃ τὸ ἔγκυρον τῶν πρὸς διακοπὴν πράξεων καὶ ἐὰν διὰ προδικαστικῆς (καὶ συνεπῶς ἀνακλητέας) ἀποφάσεως ἐν τῇ κυρίᾳ δίκῃ ἐθεωρήθησαν αὗται ἔγκυροι, διότι ἄλλως παραβιάζονται αἱ οὐσιώδεις διατάξεις τῶν ἄρθ. 479 καὶ 481 τῆς Πλ. Δικ.

Ἀριθ. 15 (1889) Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης Κ. Σημαντηρας.

Φόρος κληρονομικὸς κατιόντων

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ ΑΣΞ' νόμου εἰς τέλος χαρτοσήμου ὑπόκεινται αἱ κληρονομικαὶ μερίδες τῶν κατιόντων, ὅταν ἑκάστη τούτων ὑπερβαίνῃ τὴν ἀξίαν τῶν 50,000 δρ.

Ἀριθ. 16 (1889) Τμ. Α' — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Α. Γκιων.

Ἐκμίσθωσις - ἐπισκευαὶ

Δὲν ἀπαλλάσσει τὸν ἐκμισθωτὴν τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς παράδοσιν, καὶ συνεπῶς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως διὰ τὴν μὴ παράδοσιν τοῦ μισθωθέντος, ἡ ἀνάγκη ἐπισκευῶν, ἐὰν ταύτας ἠδύνατο νὰ ἐπιχειρήσῃ πρὸ τοῦ πρὸς παράδοσιν ὡρισμένου χρόνου.

Ἀριθ. 17 (1889) Τμ. Β' — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Χ. Κοκορης.

Ἀγωγὴ ἀνατροπῆς - ἐπιδοτήριον - νομιμοποίησις πληρεξουσίου

Καλῶς κοινοποιεῖται ἀγωγὴ περὶ ἀνατροπῆς τῷ εἰδικὴν ἐντολὴν πρὸς παραλαβὴν ἐγγράφων ἔχοντι πληρεξουσίῳ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 138 Πλ. Δικ.

— Ἡ βεβαίωσις τοῦ κλητῆρος, ὅτι μὴ εὑρὼν γείτονας προσέλαβε μάρτυρα, εἶναι βεβαίωσις γεγονότος προσπίπτοντος εἰς τὰς αἰσθήσεις του καὶ μόνον διὰ προσβολῆς ἐπὶ πλαστογραφίᾳ δύναται ν' ἀνατραπῇ.

— Διὰ τοῦ ἐπ' ἀκροατηρίου διορισμοῦ πληρεξουσίου, τοῦ ὑπογράψαντος τὰ κατὰ τὴν προδικασίαν ἔγγραφα νομιμοποιοῦνται αἱ κατὰ τὴν προδικασίαν πράξεις αὐτοῦ κατὰ τὸ ἄρθρ. 92 Πλ. Δ.

— Διὰ συντάξεως εἰδικοῦ πληρεξουσίου, οὐχὶ δὲ καὶ γενικοῦ, διακόπτεται ὁ πρὸς ἀνατροπὴν χρόνος.

Ἀριθ. 19 (1889) Τμ. Β'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Β. Παπαδοπογλος.

Ἀνατροπὴ - Ἀδιαίρετον τῆς δίκης

Ἐκ τῆς ἐννοίας τοῦ ἄρθρ. 479 τῆς Πλ. Δ. διατάσσοντος τὴν διὰ τῆς ἀνατροπῆς μηδένισιν ὅλων τῶν διαδικαστικῶν πράξεων, οὐδεμίαν ποιουμένου διάκρισιν, ἕπεται, ὅτι, ἀνεξαρτήτως τοῦ διαιρετοῦ ἢ μὴ τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς, δὲν δύναται νὰ ζητηθῇ ἀνατροπὴ ὑπέρ τινων ἢ μόνον κατά τινων ἐκ τῶν διαδίκων.

Ἀριθ. 20 (1889) Τμ. Β'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Β. Παπαδοπογλος.

Μεσότοιχος - Προσωρινὰ μέτρα

Κατὰ τὴν L. I II pr. communi dividundo (βιβ. 16 τιτ. 3) καὶ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν διατάγματος, τότε μόνον ὁ χωρίζων δύο γειτονικὰ γήπεδα τοῖχος εἶναι μεσότοιχος, ὅταν ἐκτίσθη καθ' ἡμίσειαν ἐφ' ἑκατέρου τῶν γηπέδων, οὐχὶ δὲ ἐκ μόνου τοῦ λόγου ὅτι χωρίζει τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ κτίσαντος ἀπὸ τῆς τοῦ γείτονος, ὅτε οὗτος οὐδὲν ἔχει δικαίωμα νὰ στηρίζῃ τὴν ἰδίαν οἰκοδομὴν καταλαμβάνων αὐτὸν ὡς μεσότοιχον.

— Ἐπὶ τοιούτου τοίχου, μὴ ὄντος μεσοτοίχου, ὀρθῶς λαμβάνονται προσωρινὰ μέτρα, ἐὰν συντρέχωσι καὶ αἱ σχετικαὶ ἐπ' αὐτῶν περιστάσεις.

Ἀριθ. 26 (1889) Τμ. Β'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Β. Παπαδοπογλος.

Ἡ ἐν τῇ συμβιβαστικῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐκθέσει ἄρνησις ἑνὸς νὰ ὑπογράψῃ, δὲν διασείει τὸ κῦρος τῆς τετελεσμένης ἤδη πράξεως, οὐδὲ καθιστᾷ ἀμφίβολον τὸ περιεχόμενον αὐτῆς.

ΠΟΙΝΙΚΗ

Ἀριθ. 18 (1890). Τμ. Β'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Β. Ροντηρης

Μεταβολὴ κατηγορίας

Ἡ μεταβολὴ τῆς ἐν τῷ ἐγκλητηρίῳ κατηγορίας ἐπὶ συναυτουργίᾳ κατὰ τὸ ἄρθρον 57 ἐδ. 3 ἤτοι, ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἐνήργησε πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως, παρακινήσας ἐκ προθέσεως τὸν δράστην εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀδικήματος, προκαλέσας ἐπίτηδες τὸ πάθος του, εἰς κατηγορίαν συνεργείας κατὰ τὸ ἄρθρ. 72 ἐδ. 6 β' ὅτι δηλαδὴ παρέλειψε ν' ἀποτρέψῃ τὸν δράστην δυνάμει τῆς ἧς εἶχεν ἐπ' αὐτοῦ πατρικῆς, οἰκιακῆς ἢ ἐπιτροπικῆς ἐξουσίας, καθ' ὅσον τοῦτο ἦτο δυνατὸν ἄνευ κινδύνου ἑαυτοῦ ἢ τρίτου τινος, ἀποτελεῖ ριζικὴν μεταβὴν, καθόσον ἡ πρώτη στηρίζεται ἐπὶ ἑτέρων ἢ ἡ δευτέρα γεγονότων, καὶ ἀπαιτεῖ ἑκατέρα διάφορον τρόπον ὑπερασπίσεως καὶ μέσα πρὸς ἀπόδειξιν. — Ἡ οὕτω μεταβαλοῦσα ἀπόφασις εἶναι ἀναιρετέα δυνάμει τοῦ ἄρθρου 458 ἐδ. 1 ἐν συνδυασμῷ [illegible] ὅπερ ἐπιτάσσει τῷ εἰσαγ[illegible] τὴν δίωξιν μονὴς τῆς ἐν τῷ βουλεύματι [illegible] κατηγορίας.

Ἀριθ. 19 (1890) Τμ. [illegible] Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Α Μανδραπ[illegible]

Ἀπιστία-πρόεδρος Ὀλυμπ[illegible]

Τὸ ἄρθρον 485 τοῦ [illegible]

ὑπάλληλος, χωρὶς νὰ ἔχῃ σκοπὸν νὰ πράξῃ ἀπιστίαν καὶ χωρὶς νὰ πράξῃ ἀπάτην ἐτόκισε πρὸς ὄρλος του τὰ εἰς αὐτὸν ὡς τοιαῦτα ἐμπιστευθέντα χρήματα ἢ πράγματα ἢ καὶ κατ' ἄλλον τρόπον τὰ μετεχειρίσθη πρὸς ἴδιόν του κέρδος, δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τοῦ πρὸ τοῦ νόμου ΑΥ'ΗΔ' τοῦ 1887 προέδρου τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ τῶν κληροδοτημάτων ἐπιτροπῆς. Διότι πρὸ τοῦ νόμου τούτου δὲν ἠδύνατο ἀνατεθειμένη αὐτῷ ἡ ἐκπλήρωσις καθηκόντων δημοσίας ὑπηρεσίας, ἀλλ' ἡ διεύθυνσις καὶ ἐπιστασία τῶν ἀνὰ τετραετίαν τελουμένων ὀλυμπίων διαγωνισμῶν, ἰδιωτικῇ βουλήσει συσταθέντων, ἐγκριθέντων δὲ καὶ κανονισθέντων διὰ Β. ἀπλῶς Δ. τῆς 19 Αὐγούστου τοῦ 1858 καὶ τοῦ τῆς 11 Αὐγούστου 1865· δι' οὗ καὶ ὁριστικῶς συνεκροτήθη ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπή, μετονομασθεῖσα καὶ ἐπὶ τῶν κληροδοτημάτων, ἐνετάλη δὲ νὰ λάβῃ πρόνοιαν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀφορισθῶν τὰ Ὀλύμπια διατάξεων τῆς διαθήκης τοῦ ἀοιδίμου Εὐ. Ζάπα. Μόνον μετὰ τὸν νόμον τοῦ 1887, δι' οὗ καὶ μετισχηματίσθη ἡ ἐπιτροπή, ὁ ταμίας αὐτῆς ρητῶς ἐξωμοιώθη πρὸς δημόσιον ὑπάλληλον, ὑπήχθη δ' οὗτος, ὡς καὶ ὁ πρόεδρος, εἰς τὰς ἀφορώσας τοὺς δημοσίους ὑπολόγους διατάξεις τοῦ νόμου (*).

— Δὲν ἔχει ἐπιρροὴν τινα τὸ ὅτι ὁ πρὸ τοῦ νόμου τοῦ 1887 πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης διετέλει ἐν ἄλλῃ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ ἐὰν τὰ διαπιστευθέντα διεπιστεύθησαν αὐτῷ ὡς προέδρῳ μόνον τῆς ἐπιτροπῆς.

'Αριθ. 20 (1890) Τμ. Β'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Α. Μανδραφηλιας.

Παραδοχὴ μὴ συμπράξεως μετ' ἰδιώτου - Μὴ κανονικὴ ἄδεια

Ἡ παραδοχὴ τοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου, ὅτι ἐξ οὐδενὸς ἐπισήμου ἐγγράφου βεβαιοῦνται τὰ στοιχεῖα συναιτιότητος ἰδιώτου ἐν τῷ ἀποδιδομένῳ κατὰ στρατιωτικοῦ ἀδικήματι, ὅτι οὗτος ἐξ ἄλλου προκύπτει ὅτι κατεδιώχθη ποινικῶς ἰδιώτης ἐπὶ συμμετοχῇ μετὰ τοῦ στρατιωτικοῦ, διαφεύγει τὸν ἔλεγχον τοῦ Ἀρείου Πάγου.

— Ἐπίσης διαφεύγει τὸν ἔλεγχον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἡ παραδοχὴ ὅτι ὁ ἀναιρεσείων διετέλει οὐχὶ ἐν κανονικῇ ἀδείᾳ.

'Αριθ. 21 (1890) Τμ. Β'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Δ. Τσιβανοπουλος.

Πολ. ἐνάγων-ἀνάγνωσις ἀπολογίας-ζητήματα

Ἡ πλημμελὴς παράστασις πολιτικῶς ἐνάγοντος δὲν συνεπάγεται ἀκυρότητα τῆς ποινικῆς ἀποράσεως, καθ' ὅσον ἡ ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως ποινικὴ καταδίωξις εἶναι ἀνεξάρτητος, οὐδὲ τοιαύτη παράβασις δύναται ἀναχθῆναι εἰς τινα τῶν τοῦ ἄρθρου 458 Πν. Δ. λόγων ἀναιρέσεως.

— Κατὰ τὸ ἄρθρ. 431 Πν. Δ. πάντα τὰ ἔγγραφα, πλὴν μόνων τῶν ἐν τῇ ἀνακρίσει ληφθεισῶν μαρτυριῶν, παραδίδονται τοῖς ἐνόρκοις, κατὰ συνέπειαν καὶ δύνανται ν' ἀναγνωσθῶσιν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. Δὲν παραβιάζει οὖν οὐδένα νόμον ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἀπολογίας συγκατηγορουμένου ἀλλὰ μὴ δικασθέντος.

— Ἡ ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν Συνέδρων ὑπόμνησις μάρτυρί τινι τῆς καταθέσεως, ἣν οὗτος ἔδωκε κατὰ προγενεστέραν συνεδρίασιν, καθ' ἣν ἀνεβλήθη ἡ ἐκδίκασις τῆς ὑποθέσεως, οὐ μόνον δὲν παραβιάζει νόμον τινά, ἀλλὰ τοὐναντίον ἀποτελεῖ συμμόρφωσιν τοῦ προέδρου πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβεβλημένα αὐτῷ καθήκοντα (ἄρ. 425, 378, 388 καὶ 390 Πν. Δ.)

—Κατὰ τὸ ἄρθρ. 458 Πν. Δ. πᾶσα παράβασις τῆς Πν. Δ., μὴ ἀναφερομένη ρητῶς ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ, δύναται νὰ προβληθῇ μόνον ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν Συνέδρων. Οὕτω τοῦ περὶ καλῆς ἢ κακῆς θέσεως τῶν ζητημάτων μὴ ἀναφερομένου ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ, ἀλλὰ ἐκ τοῦ ἐναντίου τοῦ ἄρθρ. 428 τῆς αὐτῆς Δικ. ἀπαιτοῦντος ρητῶς τὴν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν Συνέδρων πρότασίν του, εἶναι ἀπαράδεκτος λόγος ἀναιρέσεως ἐπὶ κακῇ θέσει τῶν ζητημάτων, ἐὰν τοῦτο δὲν ἐζητήθη ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν Συνέδρων.

'Αριθ. 23 (1890) Τμ. Β' — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Ι. Διον τνιοτης.

Ὅρκος μάρτυρος - πρακτικόν

Ἐκ τῆς ἐν τοῖς πρακτικοῖς μνείας, ὅτι ὁ μάρτυς ὡρκίσθη κατὰ τὸ ἄρθρ. 121 τῆς Πν. Δ. συνάγεται, ὅτι οὗτος ὡρκίσθη δημοσίᾳ ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ὡς ἀπαιτεῖ τὸ ἄρθρον τοῦτο.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

'Αριθ. 75 (1890). — Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Ε. Λυκουδης

Ἰδιόγραφος διαθήκη - ἐπιχώριος νόμος

Ἡ ὑπὸ τοῦ διαθέτου παράδοσις εἰς τρίτον ἀντιγράφων τῆς ἐγκύρως συστάσης διαθήκης, δὲν διασαλεύει τὸ κῦρος αὐτῆς.

— Ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένη πρὸς τὸ κῦρος τῆς ἰδιογράφου διαθήκης εὕρεσις αὐτῆς μεταξὺ τῶν χαρτίων τοῦ διαθέτου, προϋποτίθησιν ἀναγκαίως κατ' αὐτὴν ὑπὸ τοῦ διαθέτου ἐν αὐτοῖς τοποθέτησίν της, ἀμφισβητουμένης δὲ ταύτης, πρέπει νὰ διατάσσηται ἀπόδειξις, διότι δὲν πληροῖ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου ἡ ἐν τοῖς χαρτίοις τοποθέτησις ὑπὸ τρίτου, ᾧ τινι ἐνεπιστεύθη αὐτὴν ὁ διαθέτης.

— Συνταχθείσης ἰδιογράφου διαθήκης ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἰσχυρὰ ἔσται αὕτη, ἂν, καίτοι μὴ τηρηθεισῶν τῶν ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ νόμου ἀπαιτουμένων διατυπώσεων, οἷον τῆς μεταξὺ τῶν χαρτίων τοποθετήσεως ὑπὸ τοῦ διαθέτου, εἶναι αὕτη ἔγκυρος κατὰ τὸν νόμον τῆς χώρας ἐν ᾗ συνετάχθη. Οὐδὲ ὁρίζει τὸ ἐναντίον τὸ ἄρθ. 61 τοῦ περὶ διαθηκῶν ψηφίσματος, οὐδαμῶς ποιούμενον τοιαύτην διαστολήν, οὐδὲ ὁρίζον τι ἐναντίον τοῦ ἄρθ. 7 τοῦ νόμου τῆς 29 8βρίου 1856, καθ' ὃ οὐ μόνον ὡς πρὸς τὰ συμβόλαια ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς πάσας ἐν γένει τὰς νομικὰς πράξεις, ἰσομένως καὶ ἐπὶ τῶν διαθηκῶν, καθιεροῦται τὸ δόγμα, ὅτι αὐταί, κατὰ τοὺς ἐξωτερικοὺς τύπους, κρίνονται κατὰ τοὺς νόμους τῆς χώρας ἐν ᾗ συντάσσονται

'Αριθ. 82 (1890). Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Δ. Ζαννος:

Ἔκστασις - προτίμησις

Κατὰ τὸν Ν. ΑΥΞ' τοῦ 1887 καὶ τὰ ἄρθρα 689 καὶ 690 Πδ. Δ. αἱ περὶ παραχωρήσεως περιουσίας δίκαι δικάζονται ὡς κατεπείγουσαι ἄνευ πράξεως προέδρου.

'Αριθ. 84 (1890). Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Κ. Γκεκας.

Συγγ. Συμβούλιον - ἀκυρότης

Κατὰ τὰ ἄρθρ. 117, 118, 30—33, 49 ἐδ. ζ' Ν. Επ. εἶναι ἄκυρος ἡ γνωμοδότησις τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, ἂν συμμετέσχεν αὐτοῦ πρόσωπον ἀνίκανον πρὸς τοιαύτην συμμετοχήν, οἷον δικαζόμενος περὶ οὐσιώδους μέρους τῆς περιουσίας τοῦ ἀνηλίκου ἢ ἀπαγορευτίου, διότι, καίτοι ὁ νόμος δὲν ὁρίζει τίνων διατυπώσεων ἡ μὴ παραφυλακὴ ἐπάγεται ἀκυρότητα, ἐπάγεται τοιαύτην ἡ παράβασις τῆς οὐσιώδους ταύτης διατάξεως.

'Αριθ. 85 (1890). Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Κ. Γκεκας.

Ἐκτέλεσις Δημοσίου-ἀνακοπὴ-ἀπόδειξις-ἐπίδοσις

Κατὰ τὸ 51 ἄρθρ. τοῦ Ν. ΥΛΣΤ' περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων τῆς 10 Μαΐου 1871, ἀνακοπὴ εἶναι δεκτὴ ἐκ μέρους τοῦ ὀφειλέτου μόνον ἐν ταῖς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου τούτου προβλεπομέναις περιπτώσεσιν (ἐδ. 1—3), ρητῶς δὲ διὰ τοῦ ἄρθρου 50 ὁρίζεται, ὅτι οὐδεὶς τῶν ὀφειλετῶν δύναται ν' ἀντιτάξῃ εἰς συμψηφισμὸν ἀπαιτήσεις αὐτοῦ.

— Τὸ λυσιτελὲς τῆς ἐπιβληθείσης ἀποδείξεως ἐξεταστέον τυγχάνει καὶ ἐπὶ ἐφέσεως κατὰ προδικαστικῶν ἀποφάσεων.

— Κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ νόμου ΩΛΖ' μόναι αἱ τῷ Ὑποιργῷ τῶν Οἰκονομικῶν γινόμεναι κοινοποιήσεις ἔχουσιν ἐννόμους συνεπείας ἔστωκαὶ ἐπὶ τῶν κατὰ ταμιῶν γινομένων δικῶν.

'Αριθ. 87 (1890). Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Θ. Βουλγαρης.

Τόκος ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 156 Πδ. Δ. ὁ τόκος ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς, οὐδὲ παραλλάσσει τὴν διάταξιν ταύτην τὸ τυχὸν ἀπροσδιόριστον τῆς διὰ τῆς ἀγωγῆς αἰτουμένης ἀποζημιώσεως καὶ ἡ διὰ τῆς ἀποράσεως μείωσις τοῦ ποσοῦ αὐτῆς.

'Αριθ. 88 (1890). — Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Α. Λυμπερακης.

Προσημείωσις - ἐρήμην ἀπόφασις

Τὸ ἄρθρ. 23 § ιγ' τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου ἐπιτρέπει προσημείωσιν ἐπὶ τῇ πρωτοκλήτῳ ἐπιδικάσει τῆς ἀπαιτήσεως. Δὲν πληροῖ τοὺς ὅρους τούτους ἡ ἐρήμην ἀπόφασις, διότι ἡ ὁριστικότης αὐτῆς ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς μὴ χρήσεως τῶν ἐνδίκων μέσων τῆς ἀνακοπῆς, μόνον δὲ μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς πρὸς ταύτην προθεσμίας γίνεται αὐτὴ ὁριστική.

'Αριθ. 89 (1890). — Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ Λ. Λυμπερακης.

Κληρονομικὴ φορολογία - ἀνακοπὴ - ἔφεσις

Ἡ ἐν τῷ ἄρθ. 45 τοῦ νόμου ΑΧΚΕ περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν διάταξις ὅτι αἱ ἀποφάσεις τοῦ πρωτοδικείου ὑπόκεινται μόνον εἰς ἔφεσιν, καὶ κατὰ συνέπειαν ἀπαγορεύουσι τὴν ἀνακοπήν, δὲν ἐπεκτείνεται κατ' ἀναλογίαν καὶ εἰς τὴν ἐνώπιον τῶν Ἐφετῶν ἐρημοδικίαν.

— Ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου ὅτι ὁ ἐκκαλῶν ὀφείλει ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου τῆς ἐφέσεως νὰ καταβάλῃ τὸ τέλος εἰς ὃ κατεδικάσθη αὐτὸν ἡ ἀπόφασις, δὲν ἐπεται ἀπαγόρευσις τῆς ἐρέσεως κατὰ τῶν προδικαστικῶν ἀποφάσεων, διότι τοιαύτη ἀπαγόρευσις ἔπρεπε νὰ εἶναι ρητή.

'Αριθ. 98 (1890). — Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Θ. Βουλγαρης.

Ἀνάκλησις διαθήκης- αἰτία θανάτου δωρεὰ - ἀποδοχή

Μόνον δι' ἐγκύρου διαθήκης ἀνακαλεῖται προηγουμένη διαθήκη, οὐχὶ δὲ διὰ δηλώσεως ἀνακλήσεως ἐν ἑτέρῳ συμβολαίῳ.

— Ἡ ἀποδοχὴ τῆς μονομερῶς γενομένης, ἔστω καὶ αἰτίᾳ θανάτου δωρεᾶς ἀκινήτου, πρέπει νὰ γίνηται διὰ συμβολαιογραφικοῦ [illegible] οὐχὶ διὰ σιωπηρῶν πρά[illegible]

'Αριθ. 100 (1890).— Εἰ[illegible] Σταμιρης

Νόμιμος μοῖρα - κ[illegible]

Δὲν ὑπολογίζεται κα[illegible] μοῖρα ὅ,τι δίδει ὁ διαθέ[illegible]

(*) Πρόκειται περὶ τῆς ἀποράσεως δι' ἧς ἐξῆλθε τῶν φυλακῶν καταχραστὴς ὑπάλληλος.

κείσεις κληρονόμοις, ἐκτὸς ἂν ἐδόθη ὡς προῖξ καὶ προγάμου δωρεὰ ἢ γνῶσις εἰς λογαριασμὸν τῆς νομίμου μοίρας.

Ἀρθ. 102 (1890). —Εἰσηγητὴς ὁ κύριος κ. Δ. Σταικίδης.

Μεσότοιχος - Ἀποζημίωσις

Κατὰ τοὺς νόμους 8 (8. 2), 12 (10. 3), 35, 36, 37, 40 § 1 (39, 2) Π. τὸν μεσότοιχον δύνανται καταλύσαι ἑκάτεροι τῶν κοινωνῶν ἐὰν ἡ ἀνάγκη· καὶ ἂν μὲν ὁ μεσότοιχος εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ φέρῃ τὰ βάρη ἀμφοτέρων τῶν οἰκιῶν, ἡ κατάλυσις λογίζεται παρανομος καὶ ὁ κακαλύσας εὐθύνεται διὰ τὴν ἐκ τούτου γενομένην τῷ ἑτέρῳ κοινωνῷ ζημίαν καὶ τὴν στέρησιν τοῦ μισθώματος ἀπαθόντων τῶν ἐνοίκων. ἐὰν δὲ δὲν ἀντέχῃ εἰς τὰ βάρη του, τότε ἀνανεοῦται καὶ ἀκονᾶτος τοῦ κοινωνοῦ, ἀνευ ἀποζημιώσεώς τινος. Κατὰ συνέπειαν ἐν ἀγωγῇ περὶ τοιαύτης ἀποζημιώσεως πρέπει τὸ ζήτημα τοῦτο τῆς ἀντοχῆς ἢ οὐ τοῦ μεσοτοίχου καὶ δὴ καὶ διὰ τῶν μέλλουσων μεγαλειτέραν οἰκοδομήν.

Σημειωτέον ὅτι μειοψηφίᾳ ἐν τῷ ἀπορᾶσαι ὑποστηρίζει, ὅτι ἡ διάταξις τῶν ἄνω νόμων κανονίζει τὴν περίστασιν καθ' ἣν ὁ μεσότοιχος δὲν δύναται νὰ φέρῃ τὰ ὑπέρχοντα βάρη, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ ἐκ νεωτέρας οἰκοδομῆς προκύψοντα, ὅτε ὁ καταλύων πρέπει νὰ ὑπόκηται εἰς πᾶσαν ἀποζημίωσιν.

Γ΄ ΛΛΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

Ἀπόφασις τῆς 15 Μαΐου (1889) τοῦ Ἐμπορικοῦ τοῦ Σηκουάνα.

Συναλλαγματική - ἔντολή - ὑποθηκοφυλακεῖα - πτώχευσις - ἀνάκλησις

Ἡ μόνον ὑπογραφὴ τοῦ ὀπισθογράφου καὶ οὐδὲν ἕτερον φάρμακον ὀπισθογράφησις δὲν εἶναι ἡ ἁπλῆ πληρεξουσιότης πρὸς τὸν κομιστὴν, καὶ κατὰ συνέπειαν ἀνακαλεῖται διὰ τῆς πτωχεύσεως τοῦ ὀπισθογράφου τούτου, ἐνῷ τοῦ λοιποῦ τὸ ἀντίτιμον αὐτῆς ὀφείλεται οὐχὶ τῷ κομιστῇ, ἀλλὰ τῇ ὁμάδι τοῦ πτωχεύσαντος ὀπισθογράφου, καθ' ὃ ληφθοῦσης τῆς ἐντολῆς διὰ τῆς πτωχεύσεως τοῦ ἐντολέως. Πρβλ. ἀκυρ. 24 Αὐγ. 1877.

Ἀπόφασις τῆς 25 Φεβρουαρίου (1888) τοῦ Ἐμποροδικείου τοῦ Σηκουάνα.

Πώλησις - πτώχευσις - δόλος - ἀκύρωσις

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ ἀποσιώπησις ὅτι εὑρέθη ἐν προηγουμένῃ πτωχεύσει εἶναι δολία ἀπόκρυψις ἐπιφέρουσα τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἀγοραπωλησίας, καὶ δὲν δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ πωλητὴς νὰ παραδώσῃ τὸ πωληθὲν ἀντικείμενον, διότι ὁ ἀγοραστὴς ἔπαυσε παρέχων τὴν ἀσφάλειαν ἣν ἐφαίνετο παρέχων.

Ἀπόφασις τῆς 27 Ἀπριλίου (1888) τοῦ Ἐμπορικείου τοῦ Σηκουάνα.

Ἀσφάλιστρα - πτώχευσις - προνόμιον

Τὰ διὰ τὸν χρόνον τῆς πτωχεύσεως ὀφειλόμενα ἀσφάλιστρα, χρησιμεύοντα εἰς τὴν ἐξασφάλισιν κατὰ παντὸς κινδύνου ἐκ πυρκαϊᾶς τῶν τῇ ὁμάδι ἀνηκόντων πραγμάτων, εἶναι πληρωτέα προνομιακῶς.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

Ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου τῆς Rostock, 4 Ἀπριλίου 1887

Ἔνστασις εἰκονικότητος - ἀντέστασις δόλου

Κατὰ τῆς ἐνστάσεως τῆς εἰκονικότητος δύναται ν' ἀντιταχθῇ ἀντέστασις δόλου (replicatio doli) ; Ἤτοι : ὁ Α ὡς ἐκδοχεὺς τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ Β ἐνήγαγε τὸν ὀφειλέτην Γ πρὸς πληρωμὴν τοῦ ἐκχωρηθέντος αὐτῷ χρεωστικοῦ γράμματος. Ὁ ἐναγόμενος Γ, ἀντικρούων τὴν ἀγωγὴν, ἰσχυρίζεται ὅτι δὲν ὀφείλει τι εἰς τὸν Β, ἀλλ' εἰκονικῶς ὄντος τοῦ χρεωστικοῦ γράμματος, ἐκδοθέντος μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν ἀνυπόπτως τῆς χρηματικῆς πίστεως τοῦ Β, μεθ' οὗ εἶχεν ἰδιαιτέρας συμφωνίας νὰ μὴ ἐκχωρήσῃ οὗτος εἰς τρίτον τὸ χρεωστικὸν ἔγγραφον.

Τὸ ἀνωτέρω ἐφετεῖον ἔλυσε τὸ ζήτημα κατηγορηματικῶς σκεφθὲν ὡς ἑξῆς :

Ὑποτιθεμένου ὡς ἀληθοῦς ὅτι τὸ χρεωστικὸν ἔγγραφον εἶναι εἰκονικὸν, ὁ Β δὲν θὰ εἶχε κατὰ τοῦ Γ ἀγωγὴν πρὸς πληρωμὴν· ὁ Α ὅμως ἐκδοχεὺς τοῦ Β, ἔχει τοιαύτην διότι εἶνε τρίτος καλῆς πίστεως, μὴ μετέχων τοῦ δόλου τοῦ μεταξὺ Β καὶ Γ διαπραχθέντος. Ἡ μεταξὺ Β καὶ Γ συμφωνία τοῦ νὰ χρησιμεύσῃ τὸ ρηθὲν ἔγγραφον πρὸς ἐπίρρωσιν τῆς χρηματικῆς πίστεως τοῦ Β, δὲν γίνεται ἀφ' ἑαυτῆς ἀποτελεσματικὴ ἄνευ ἀποπλανήσεως τρίτου, ὥστε ὁ ἐναγόμενος Γ δὲν περιωπλάκη εἰς τὴν ὑπεύθυνον ἐξ ἁπλῆς ἀπριτικεψίας, ἀλλὰ συνεπείᾳ ἰδίου δόλου· ὥστε ἡ ἔνστασις τοῦ ἐναγομένου Γ, ὅτι δὲν χρεωστεῖ τὸ ζητούμενον ποσὸν, τοῦ ἐγγράφου ὄντος εἰκονικοῦ, κατατρίβεται διὰ τῆς replicatio doli· ἡ δὲ ἀντιτασσομένη συμφωνία μεταξὺ Β καὶ Γ, περὶ μὴ ἐκχωρήσεως τοῦ χρεωστικοῦ ἐγγράφου δὲν δύναται ν' ἀντιταχθῇ κατὰ τοῦ Α, ἅτε τῆς εἰκονικῆς ἀπαιτήσεως σκοποῦσης τὴν καταβολὴν εἰσὸν τρίτου· ὁ δὲ ἐναγόμενος Γ, ὁ ὑπογράψας τὸ χρεωστικὸν γραμμάτιον, πρὸς ἐπίρρωσιν τῆς χρηματικῆς πίστεως τοῦ Β, ὤφειλε νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς δὲν ἦτο θυκτὸν νὰ πραγματοποιηθῇ ἄνευ ἐκχωρήσεως τῆς ἀπαιτήσεως, καὶ δι' αὐτὸ δίον νὰ ὑποστῇ τὰς συνεπείας τῆς συμμετοχῆς του

εἰς τὸν μετὰ τοῦ Β δόλον. Ὡς δὲ ὀρθῶς παρατηρεῖ ὁ Leonhard σ. 139 καὶ 140 ὑποσ. 2 τῆς «περὶ πλάνης» συγγραφῆς του : « ὁ συντροφεύων μετ' ἄλλου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ξεδιάβῃ τρίτον, πρέπει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὡς πιθανὸν, ὅτι ὁ σύντροφός του δύναται νὰ τὸν δολοφονήσῃ. »

ΝΟΜΟΣ ΑΩΖ' (1)

τῆς 23)25 Μαρτίου περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου περὶ στρατολογίας

Ἀρθ. 1. Τὰ ἄρθρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρ. 41 καὶ τὸ ἄρθρ. 127 τοῦ περὶ στρατολογίας ΑΦΚΗ νόμου τῆς 28 Μαΐου 1887 τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς :

«Ἄρθρ. 41. α΄.) Εἰς τοὺς φοιτητὰς τοῦ ἑλληνικοῦ ἢ τινος τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πανεπιστημίων καὶ εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ σχολείου τῶν τεχνῶν, ἐὰν προαγγείλωσιν αὐθεντικὴν περὶ τοῦ ἔτους τῆς κατὰ τὴν ἀποχὴν τῆς κληρώσεως φοιτήσεως ἢ μαθητείας ἀπαθείτων, τριῶν μὲν ἐτῶν εἰς τοὺς διανύοντας τὸ Β΄ ἔτος τῶν σπουδῶν των, δύο εἰς τοὺς τὸ γ΄ καὶ ἑν εἰς τοὺς τὸ δ΄ διανύοντας.

«β΄.) Εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν διδασκαλείων καὶ τοὺς διδασκάλους, ἐφ' ὅσον διατελοῦσιν οἱ μὲν πρῶτοι μαθηταὶ εἰ δὲ τελευταῖοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κράτους.

«Ἄρθ. 127. Ἐν περιπτώσει τηρήσεως διαθεσίμων ἐν τάξει τάξεως τοῦ στρατοῦ ἢ κλήσεως αὐτῶν ἐν ἀνάγκῃ, ὡς τὸ ἄρθρον 82 τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου ὁρίζει, ἐπιτρέφεται αὐτοὺς μέρος τοῦ παρ' αὐτῶν καταβληθέντος ποσοῦ ἀναλόγου πρὸς τὸν ὑπολειπόμενον εἰς διανυτὸν ἐν τάξει τάξει τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ χρόνον.

«Εἰς τὴν αὐτὴν διάταξιν ὑπάγονται καὶ οἱ καλούμενοι κληρωταὶ, ὧν οἱ λόγοι τῆς ἀπαλλαγῆς παύσωσιν ὑφιστάμενοι πρὸ ἢ οὐ ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρετοῦντες τῆς αὐτῆς μοίρας ἄνδρες συμπληρώσωσι «ἑξάμηνον ὑπηρεσίαν »

Ἀρθ. 2. Προσωρινοὶ διατάξεις. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἰσχύουσιν ἤδη τοῦ ἄρθρ. 127 καὶ διὰ πάντας τοὺς κλητοὺς τῶν ἀπογραφῶν τῶν ἐτῶν 1888 καὶ 1889, ἡ δὲ τοῦ ἄρθρ. 41 καὶ διὰ τοὺς κληρωτοὺς τῶν αὐτῶν ἀπογραφῶν τοὺς διατελοῦντας ἐν ἀναβολῇ καταστάσεως, περὶ ὧν ἀπαραίτητοι τὰ ἐκτακτα στρατολογικὰ συμβούλια.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

ΤΜΗΜΑ Β΄. (*)

Γ΄ Περὶ τοῦ ἀναγκαίου πρὸς παραγραφὴν χρόνου

Ἀρθ. 35. Ὁ πρὸς παραγραφὴν χρόνος μετρεῖται, ὅπως ὡρίσταμεν ἐν ἄρθρῳ 18. Ὁ ὡς ἐν ταῖς βραχυτέραις τοῦ ἔτους παραγραφαῖς σύγκειται ἐκ 30 ἡμερῶν.

Ἀρθ. 36. Ὅσάκις ἐὰν ὁρίζει ὁ νόμος βραχυτέραν παραγραφὴν, πᾶσα ἀπαίτησις ἀποσβέννυται, μετὰ τριακονταετίαν, τεσσαρακονταετίαν ἐν ἰσχύϊ τῶν περὶ παραγραφῶν κατὰ τοῦ ὀφειλόντος ἀπαιτήσεων εἰδικῶν διατάξεων.

Ἀρθ. 37. Μετὰ παρέλευσιν ἓξ μηνῶν παραγράφονται ἀπαιτήσεις ξενοδόχων διὰ χορηγηθεῖσαν οἴκησιν ἢ τροφήν.

Ἀρθ 38 Μετὰ παρέλευσιν δύο ἐτῶν παραγράφονται ἀπαιτήσεις :

Καθηγητῶν, διδασκάλων ἢ προγυμναστῶν ἐπιστημῶν, γραμμάτων ἢ τεχνῶν διὰ τὰ καθ' ἡμέραν ἢ κατὰ μῆνα μαθήματα.

Κληγήρων δι' ἔδοδα ἐπιδέσεως ἢ ἀσκελέσεως.

Ἐμπόρων διὰ τὰ τίκτοντα ἐμπορεύματων πωληθέντων εἰς πρόσωπον μὴ ἐμποτευόμενον αὐτά, ἐργοστασιαρχῶν, τεχνιτῶν, καλλιτεχνῶν διὰ προκηθείαν ἀντικειμένων τῆς βιομηχανίας ἢ καλλιτεχνίας αὐτῶν καὶ διὰ παραγγ ἐργασιῶν συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐξόδων, ἂν τὰ ἀντικείμενα ταῦτα ἢ ἡ ἐργασία παρεγχθῇσαν εἰς πρόσωπον μὴ ἐμπορευόμενον αὐτά.

Τῶν μετερχομένων τὴν γεωργίαν ἢ κτηνοτροφίαν διὰ προκήθειαν γεωσικῶν ἢ κτηνοτροφικῶν προϊόντων, ὅταν τὰ προϊόντα ταῦτα ἐγχορηγήθησαν πρὸς οἰκιακὴν χρῆσιν.

Δημοσιευόντων λιθογράφων παντὸς εἴδους διὰ τὴν ἀμοιβὴν διατροφῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν οἰκοτρόφων ἢ ἔξωθεν φοιτώντων.

Τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν καθηγουμένων, τῶν προωρισμένων εἰς περιοδεῖαν ἢ θεραπείαν, διὰ τὴν ἀμοιβὴν τῆς περιοδεύσεως θεραπείας, ὡς καὶ διὰ πᾶσαν πρὸς ταῦτα συνεργασίαν ὑπάνεων, ὡς καὶ παντὸς ὅστις παραλαμβάνει ἄλλους κατ' οἶκον πρὸς περιθαλψίαν, παιδαγώγησιν, ἢ ἁπλὴν ἐνδιαίτησιν διὰ ἕνεκα τούτων εἰς αὐτοὺς ὀφειλόμενα.

Ἀρθ. 39. Μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἐτῶν παραγράφονται ἀπαιτήσεις :

Ὑπηρετῶν, ἐργατῶν ἢ ἡμερομισθίων διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν μισθῶν αὐτῶν.

Καθηγητῶν, διδασκάλων ἢ προγυμναστῶν ἐπιστημῶν, γραμμάτων ἢ τεχνῶν ἐπὶ συμφωνίᾳ ὑπὲρ τὸν μῆνα.

Τῶν ἐγόνεων ἐπαγγέλλων τὸ ἐκτελεῖν ὑπηρεσίαν ἢ παραγγελίας ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀπαιτήσεων, τὰ ὁποῖα δὲν ἐπηρεάζονται ἐκ τῆς ἐξακολουθήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν τούτου καὶ δὲν παρεσχέθησαν πρὸς ἐμπόριον διὰ τὴν ἐνέκκρισιν τῆς ἐμπορίας των.

Ἰατρῶν, χειρουργῶν, μαιευτήρων, μαιῶν, ὀδοντιατρῶν, κτηνιάτρων καὶ φαρμακοποιῶν δι' ἐπισκέψεις, ἐγχειρήσεις, φάρμακα καὶ τὰ παρ' αὐτῶν καταβληθέντα ἔξοδα. Εἰς τὴν αὐτὴν παραγωγὴν ὑπόκεινται καὶ αἱ ἀπαιτήσεις ἐκείνων οἵτινες παρέχουν τὰς ὑπηρεσίας ταύτας, τὰ φάρμακα ἢ τὰ ἔξοδα, κατὶ μὴ λαβόντες παρὰ τῆς ἀρχῆς τὴν πρὸς ἐνάσκησιν τῶν ἐπαγγελμάτων καὶ ἐπιτηδευμάτων τούτων δόσιν.

Τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος ἐκμισθούντων κινητὰ πράγματα διὰ τὸ μίσθωμα.

Δικηγόρων ἢ ἄλλων δικαστικῶν πληρεξουσίων διὰ τὰ παρ' αὐτῶν δικαναφθέντα καὶ τὰς ἀμοιβάς. Ἡ τοιαύτη ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὁριστικῆς περατώσεως τῆς δίκης, ἢ ἀπὸ τῆς ἀνακλήσεως τῆς ἐντολῆς.

Ἐπὶ μὴ περατωθεισῶν δικῶν δὲν δύναται οὐτοι ν' ἀπαιτήσωσι δικαίωμα καὶ ἀμοιβὴν διὰ πράξεις προγενοτέρας τῆς πενταετίας.

Συνδικαλιογράφων δι' ἔξοδα καὶ ἀμοιβήν. Ἡ τροτία ἄρχεται ἀπὸ τῶν συνταχθεισῶν παρ' αὐτῶν πράξεων.

Μηχανικῶν, ἀρχιτεκτόνων, γεωμετρῶν καὶ λο-

(1) Τὴν ἡμερομηνίαν ὁ ἀξιόπιστος σημαίνει τὴν ἡμέραν τῆς κυρώσεως ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ὁ δὲ παρουσιαστὴς τὴν τῆς δημοσιεύσεως ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως».

(*) Συνέχεια· ἴδε 2 καὶ 3 φύλλον

στῶν διὰ τὰς ἀμοιβὰς αὐτῶν. Ἡ τριετία ἄρχεται ἀπὸ τῆς περατώσεως τοῦ ἔργου.

Ἄρθ. 40. Ἐν ταῖς περιπτώσεσι τῶν ἄρθρων 37—39 ἡ παραγραφὴ χωρεῖ καὶ ὅταν κατ' ἐξακολούθησιν γίνωνται χορηγίαι, ὑπηρεσίαι ἢ ἔργα, πλὴν ἐπὶ μόνων τῶν ὑπηρετῶν τῶν ἐπὶ συμφωνίᾳ κατὰ μῆνα, ἢ ἐπὶ ὁρισθησομένῃ ἀποζημιώσει ὑπηρετούντων, ὅτε ἡ παραγραφὴ ἄρχεται ἀφ' ἧς παύσῃ ἡ ὑπηρεσία, ἐκτὸς ἐὰν αὕτη διαρκέσῃ ὑπὲρ δεκαετίαν, ὅτε ἀπὸ τῆς δεκαετίας ἄρχεται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 39 παραγραφὴ τῶν πρὸ ταύτης ὀφειλομένων.

Ἐν ταῖς περιπτώσεσι ταύταις διακοπὴ ἐπέρχεται μόνον, ἂν ἐγένετο ἀναγνώρισις τοῦ χρέους ἐγγράφως, ἢ δικαστικὴ ἀπαίτησις μὴ ἀνατραπεῖσα.

Ἄρθ. 41 Γραμματεῖς δικαστηρίων, δικηγόροι καὶ ἄλλοι δικαστικοὶ πληρεξούσιοι ἀπαλλάσσονται τῆς εὐθύνης ἕνεκα τῶν εἰς αὐτοὺς παραδοθέντων δικαιογράφων μετὰ παρέλευσιν πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς περατώσεως τῆς δίκης.

Κλητῆρες ἀπαλλάσσονται τῆς αὐτῆς εὐθύνης μετὰ παρέλευσιν δύο ἐτῶν, ἀφ' ἧς παρεδόθησαν εἰς αὐτοὺς τὰ ἔγγραφα.

Ἐπιτρέπεται ὅμως καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς παραγραφῆς ἡ ἐπαγωγὴ ὅρκου εἰς τὰ εἰρημένα πρόσωπα, ἂν κατέχωσιν ἢ γνωρίζωσι ποῦ εὑρίσκονται τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἔγγραφα.

Ἄρθ. 42. Μετὰ πενταετίαν παραγράφονται:

Τὰ ἐτήσια διηνεκῶν ἢ ἰσοβίων χορηγημάτων.

Τὰ ἐτήσια τῶν πρὸς διατροφὴν συντάξεων.

Τὸ μίσθωμα τῶν ἀστικῶν καὶ ἀγροτικῶν κτημάτων.

Οἱ τόκοι τῶν ὀφειλομένων κεφαλαίων καὶ ἐν γένει πᾶν τὸ κατ' ἔτος ἢ κατὰ βραχυτέρας περιόδους πληρωτέον.

Ἄρθ. 43. Ὁ καθ' οὗ προτείνεται ἡ ἐν ἄρθροις 37—42 παραγραφὴ δύναται νὰ ἐπαγάγῃ ὅρκον κατὰ τοῦ προτείνοντος αὐτὴν περὶ τῆς ἀληθοῦς ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους, τηρουμένης τῆς ἐν ἄρθρῳ 372 τῆς πολιτικῆς δικονομίας διατάξεως

Ἄρθ. 44. Μετὰ δεκαετίαν παραγράφονται αἱ χορηγίαι, ἐμφυτευτικοὶ κανόνες, ἐδαφονόμια ἢ γεώμορα κατὰ διετίαν ὀφειλόμενα.

Ἄρθ. 45. Τῆς παραγραφῆς τῶν ἄρθρων 37—44 δὲν ἐξαιροῦνται στρατιωτικοὶ ἐν ἐνεργητικῇ ὑπηρεσίᾳ ἐν καιρῷ πολέμου, οὔτε ἀχειράφετοι ἀνήλικοι ἢ ἀπηγορευμένοι, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀναγωγῆς κατὰ τῶν ἰδίων ἐπιτρόπων.

Ἄρθ. 46. Ἡ παραγραφὴ τῶν ἄρθρων 37—44 ἀναστέλλεται, ὅταν ὁ δικαιοῦχος κωλυθῇ νὰ ἐπεδιώξῃ τὸ δικαίωμα αὐτοῦ ἕνεκεν ἀνωτέρας βίας, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον τὸ κώλυμα ἐπέλθῃ κατὰ τοὺς τελευταίους ἓξ μῆνας τῆς πρὸς παραγραφὴν προθεσμίας ἢ πρόκηται περὶ παραγραφῆς ἐξαμήνου.

Ἄρθ. 47. Πᾶσαι αἱ περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 37—44 ἀπαιτήσεις αἱ ὑποκείμεναι εἰς παραγραφὴν βραχυτέραν τῆς τριακονταετίας, ἐὰν ἐπεδικάσθησαν τελεσιδίκως ἢ ἐὰν στηρίζωνται ἐπὶ ἐκτελεστῶν ἐγγράφων, ὑποβάλλονται εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 36 τριακονταετῆ παραγραφήν.

Ἄρθ. 48. Αἱ περὶ παραγραφῆς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται ἐπὶ πάσης ἀπαιτήσεως ἐπιδιωκομένης δι' ἀγωγῆς ἐμπραγμάτου, προσωπικῆς ἢ μικτῆς.

ΓΝΩΜΟΔΟ ΗΣΕΙΣ ΝΟΜΟΜΑΘΩΝ

Διαθήκη- εὕρεσις μεταξὺ χαρτίων - ἀπόδειξις

Τὸ γεγονὸς τῆς μεταξὺ τῶν χαρτίων εὑρέσεως τῆς ἰδιογράφου διαθήκης εἶναι ἀποδεικτέον διὰ παντὸς νομίμου μέσου καὶ διὰ μαρτύρων, οὐδὲ εἶναι ἀπαραίτητον πρὸς τὸ κῦρος τῆς διαθήκης νὰ βεβαιωθῇ δι' ἀπογραφῆς ἡ μεταξὺ τῶν χαρτίων εὑρεσίς της.—Τὸ ἄρθρον 1057 Πλ. Δ. κανονίζει μόνον τί γίνεται ἐὰν κατὰ τὴν ἀπογραφὴν εὑρεθῇ διαθήκη, δὲν καθιεροῖ δὲ προσὸν τῆς διαθήκης τὴν δι' ἀπογραφῆς εὕρεσιν.

— Ἡ πρὸς τὸ δικαστήριον αἴτησις τοῦ νὰ κηρυχθῇ ἰδιόγραφος διαθήκη κυρία, ἀποτελεῖ ρητὴν καὶ παρὰ τοῦ αἰτοῦντος ἀναγνώρισιν περὶ τοῦ ἐγκύρου τῆς διαθήκης, καθὸ εὑρεθείσης ἐν τοῖς ἐγγράφοις τοῦ διαθέτου. Ἡ ἀναγνώρισις δὲ αὕτη ὑποχρεοῖ καὶ τοὺς δανειστὰς τοῦ οὕτω ἀναγνωρίσαντος (ἄρθρ. 268 τῆς Πλ. Δικ.), οὐδὲ δύνανται προσβαλεῖν αὐτὴν διὰ τῆς παυλιανῆς ἀγωγῆς, διότι στοιχεῖον ταύτης ἐκτὸς ἄλλων εἶναι ἡ ἐλάττωσις κεκτημένης περιουσίας, οὐχὶ δὲ ἡ παραίτησις κτήσεως τοιαύτης, οἵαν ἀποτελεῖ ἡ διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς διαθήκης στέρησις τῆς ἄλλοις διατιθεμένης περιουσίας (42. 8) 6 § 2 Β (Θ. 8) 6.

— Ὁ ἐπικαλούμενος τὴν διαθήκην καὶ ἐπ' αὐτῆς στηρίζων τὰ ἴδια δικαιώματα, ὀφείλει ἐπικαλέσασθαι καὶ ἀποδεῖξαι ὅλα τὰ γεγονότα, ἅτινα ἀποτελοῦσι στοιχεῖα τοῦ κύρους τῆς διαθήκης, ἄρα καὶ τὴν ἐν τοῖς χαρτίοις τοῦ διαθέτου εὕρεσίν της.

Π. Παπαρρηγοπουλος
Ι. Ευκλειδης

ΤΟΙΣ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΙΣ

Εἰς ποῖον χαρτόσημον πρέπει νὰ συντάσσωνται τὰ ἀντέγγραφα;

Καὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἡ λύσις ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀκριβοῦς διαγνώσεως τῆς φύσεως τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἐγγράφου. Ἀποτελεῖ τοῦτο σύμβασίν τινα; Βεβαίως οὐχί. Ἀπεναντίας βεβαιοῖ, ὅτι σύμβασις διὰ τὴν ὁποίαν κατεβλήθη ἤδη τέλος, εἶναι ἀνύπαρκτος. Κατὰ συνέπειαν μὴ προκειμένου περὶ συμβάσεως τὸ ἀντέγγραφον συνταχθήσεται ἐπὶ χαρτοσήμου παγίου ὡς πρᾶξις.

Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἔχουσιν. Εἶναι ὅμως εἰς γνῶσιν ἡμῶν ὅτι τὸ νομικὸν συμβούλιον *κατὰ πλειοψηφίαν* ἀπεφάνθη ὅτι καὶ τὰ ἀντέγγραφα πρέπει νὰ συντάσσωνται ἐπὶ ἀναλογικοῦ χαρτοσήμου. Ἐὰν εἶναι τινὲς οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦν νὰ ὑποτάσσωσι καὶ τὰς ἐπιστημονικὰς ἀληθείας εἰς τὸ ταμιευτικὸν πνεῦμα, ὅπερ εἶναι ὁ κυριεύων πλανήτης τῆς ἐποχῆς, τοῦτο δὲν ἀποδεικνύει, ὅτι αὗται θὰ παύσουν νὰ ἦναι ἀλήθειαι, ρηγνύουσαι φωνὴν διαμαρτυρήσεως κατὰ τῆς πρωτοφανοῦς στρεβλώσεώς των.

ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἡ ὑδροφοβία ὡς λόγος ἀναιρῶν τὸ ἀξιόποινον.

Τὸ ἑξῆς περίεργον ἰατροδικαστικὸν ζήτημα ἀπησχόλησε τελευταῖον τὴν Ἰατροδικαστικὴν Ἑταιρίαν τῶν Παρισίων. Ἄνθρωπός τις φονεύσας γραῖάν τινα συγγενῆ του τῇ ἔκλεψε 9,500 φρ. Μετὰ τὸ ἔγκλημα τοῦτο συναντήσας ἔν τινι δάσει διαβάτην, τὸν φονεύει καὶ εἰσάγει εἰς τὸ θυλάκιον αὐτοῦ ἔγγραφον, δι' οὗ ὡμολόγει οὗτος ἑαυτὸν ὡς τὸν δολοφόνον τῆς γραίας. Ἡ ἀνάκρισις δὲν ἐβράδυνε νὰ ἀνακαλύψῃ τὸν πραγματικὸν φονέα, ὅστις ὡμολόγησε καὶ τὰ δύο ἐγκλήματα ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ, ἀλλ' ἰσχυρίσθη ὅτι, δηχθεὶς πρὸ 30 ἢ 40 ἡμερῶν ὑπὸ λυσσῶντος κυνός, ἐνήργησεν ὑπὸ τὸ κράτος μονομανίας προξενηθείσης αὐτῷ ὑπὸ τῆς λύσσης.

Κατ' ἀρχὰς ὑπεστηρίχθη, ὅτι ἡ φρενοβλάβεια δὲν δύναται ποτὲ νὰ προέλθῃ ἐκ δήγματος λυσσῶντος ζώου, μολονότι ἀνεγνωρίσθη ὅτι ὁ λυσσῶν ἄνθρωπος ἐν τῇ ὁρμῇ τῆς λύσσης δύναται νὰ διαπράξῃ ἀνθρωποκτονίαν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς προκειμένης συγκεκριμένης περιπτώσεως ἡ μεσολάβησις τῆς κλοπῆς μετέβαλε τὴν ὄψιν τοῦ ζητήματος. Ἔδει ἑπομένως νὰ ἐξετασθῶσι τὰ προηγούμενα τοῦ ἐνόχου καὶ αἱ περιστάσεις, ὑφ' ἃς ἐξετέλεσε τὰ ἐγκλήματα. Οὕτω τὸ ζήτημα τῆς διαπράξεως ἐγκλήματος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπωάσεως τῆς λύσσης δὲν ὑποστηρίζεται, ἐξ ἄλλου ὅμως εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ φόβος, δίκαιος ἢ χιμαιρικός, τῆς ὑδροφοβίας δύναται νὰ προξενήσῃ ἀγωνιώδη τινα κατάστασιν ἀρκετὰ σημαντικὴν, καὶ ἐν στιγμαῖς διανοητικὴν διατάραξιν καὶ πράξεις συνεπῶς ἀκαταλογίστους. Ἀλλ' αἱ διαταράξεις αὐταὶ γνωσταὶ τῇ ἐπιστήμῃ εἶναι κανονικαί. Ἐκ τῆς γενομένης ἐξετάσεως ἀπεδείχθη ὅτι αἱ περιστάσεις, ὑφ' ἃς ἐξετέλεσε τὰ ἐγκλήματα ὁ προκαλέσας τὸ ζήτημα τοῦτο οὐδόλως ἐδικαιολόγουν τὰ ἐπιχειρήματά του, διότι οὔτε παραφροσύνην εἶχε πάθει ποτε, ἀλλ' οὔτε ὁ δήξας αὐτὸν κύων ἦν λυσσῶν, ἀλλὰ μόνον ζωηρός. Ἐν τούτοις οἱ ἰατροὶ ἐπεφυλάχθησαν νὰ ἀποφανθῶσιν ἐπὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς εὐθύνης αὐτοῦ, μὴ ὄντος γνωστοῦ τοῦ παρελθόντος βίου του. Ἀλλ' ὁ ἰατρὸς ὅστις ἄνευ διαταγῆς τῆς δικαστ. ἀρχῆς ἐπεσκέφθη αὐτὸν ἐπέμεινεν εἰς τὴν διατάραξιν τῶν διανοητικῶν του δυνάμεων. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἐγκληματίας οὗτος εἶχε καταδικασθῇ εἰς θάνατον χωρὶς νὰ ἐξετασθῇ διανοητικῶς ὑπὸ ἐπιστημόνων εἰδικῶν, τοῦ συνηγόρου του μόνον ὑποστηρίξαντος τὸ ζήτημα τῆς λύσσης, καὶ παραστήσαντος τὴν ἀμφίβολον διανοητικὴν κατάστασίν του, ἡ Ἰατροδικαστικὴ Ἑταιρία, ἐν ζωηρῷ ἐνδιαφέροντι ἐπεφόρτισε τὸν πρόεδρον αὐτῆς καὶ τὸν εἰσηγητὴν τοῦ ζητήματος, ἵνα μεταβαίνοντες παρὰ τῷ Προέδρῳ τῆς Δημοκρατίας, προκειμένου νὰ ἀποφανθῇ περὶ χάριτος, ζητήσωσιν ἐν ὀνόματι τῆς φιλανθρωπίας τὴν ἐξέτασιν τῆς διανοητικῆς καταστάσεως τοῦ καταδίκου ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐξ εἰδικῶν ἐπιστημόνων.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Οἱ φονεῖς τοῦ Γκουφέ.

Πρό τινος καιροῦ τὸ ἐν Παρισίοις συντελεσθὲν ἔγκλημα κατὰ τοῦ δικαστ. κλητῆρος Γκουφὲ, διετήρησε ἀκμαῖον τὸ ἐνδιαφέρον οὐχὶ μόνον τῶν Παρισινῶν ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπανταχοῦ τῆς σφαίρας περιέργων. Ὡς γνωστὸν ὁ δικαστ. κλητὴρ Γκουφὲ ἐδολοφονήθη ὑπό τινος Ἐϋρὼ καὶ τῆς ἐρωμένης του Γαβριέλλας Μπομπὰρ, ἐπὶ σκοπῷ ἀποτυχόντι κλοπῆς. Ὁ Γκουφὲ ἀφῆκεν ἐν πλήρει ταξει περιουσίαν 700,000 φράγκων. Ἡ διαλεύκανσις τοῦ ἐγκλήματος ἐγένετο ὑπὸ τῆς Μπομπὰρ, ἥτις προσῆλθε μόνη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῶν Παρισίων καὶ διηγήθη τὸ ἔγκλημα ἐν πάσῃ αὐτοῦ λεπτομερείᾳ, συντελεσθὲν ἐν τῷ οἴκῳ της διὰ πνιγμοῦ τοῦ θύματος, οὗτινος τὸ σῶμα τοποθετηθὲν ἐν κιβωτίῳ ταξειδίου μετηφέρθη εἰς Λυών, ὅπου ἐρρίφθη εἰς τὸν ποταμόν. Ὁ κύριος αὐτουργὸς τοῦ ἐγκλήματος διέφυγε καὶ διαφεύγει τοὺς ὄνυχας τῆς ἀνακρίσεως καὶ τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας τῶν Παρισίων, ἥτις ἀπέστειλε δύο ἐκ τῶν ἱκανωτέρων της ὑπαλλήλων εἰς Ἀμερικήν, ὅπου, ἀφῆκε τὸν ἐρωμένον της ἡ Μπομπὰρ Ἤδη ἀγγέλεται ἐκ Παρισίων, ὅτι ὁ ἀνακριτὴς κ. Δόπφερ, ὅστις ἔχει ἀναλάβει τὴν ἀνάκρισιν τοῦ ἐγκλήματος, διώρισε τρεῖς ἰατροὺς, ὅπως ἐξετάσωσι τὴν γενικὴν παθολογικὴν κατάστασιν τῆς Μπομπὰρ, ἥτις καταλαμβάνεται ὑπὸ ὅλως ἰδιαιτέρου παροξυσμοῦ τῶν νεύρων, οὖσα ὑστερικὴ, ὅπερ δύναται νὰ ἔχῃ σπουδαίαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ καταλογισμοῦ ἢ μὴ τοῦ ἐγκλήματος, εἰς ὃ αὕτη συνήργησε. Ἀφ' ἑτέρου ἀγγέλλεται ἡ εὕρεσις πτώματος αὐτοκτονήσαντος κατὰ πολὺ προσομοιάζοντος τῷ Ἐϋρώ

Αὐτόματος ἄμυνα.

Ἐν τοῖς παραθύροις ἐξοχικῆς τινος οἰκίας ἐν Γαλλίᾳ εἶχε τεθῇ πυροβόλον ἐκπυρσοκροτοῦν ἅμα ὡς ἤθελε γίνει ἀπόπειρα πρὸς ἐκβίασιν τοῦ παραθύρου. Πρὸ ἡμερῶν κλέπτης τις ἀποπειραθεὶς νὰ ἀνοίξῃ ἐν τῶν παραθύρων ὅπως εἰσδύσῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ, εὗρε τὸν θάνατον, τοῦ πυροβόλου ἐκπυρσοκροτήσαντος καὶ πληγώσαντος αὐτὸν κατάστηθα. Συζητεῖται τὸ νόμιμον ἢ μὴ τῆς τοποθετήσεως τοιούτων μηχανημάτων καὶ ἂν ἀποτελῶσι ταῦτα περίπτωσιν ἀμύνης.

Κωμικὸς ἐν...ἱερῷ ναῷ.

Ὁ κωμικὸς θεάτρου τινὸς τῶν Παρισίων, ἀφοῦ ἐπεσκέφθη πολλὰ οἰνοπωλεῖα, λίαν πρωῒ ἐπεθύμησε νὰ ἐκκλησιασθῇ ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Σουλπικίου. Εἰσελθὼν ἐν τῷ ναῷ, οὐδόλῳ συνεκινήθη ἐκ τῆς ἁγιότητος τοῦ τόπου καὶ ἤρξατο μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῶν πνευμόνων του [illegible] τῶν ἀσμάτων τοῦ κωμικοῦ [illegible] ἐκκλησίαρχος εἰδοποιηθεὶς [illegible] τὸ σκάνδαλον. Ἐμεσολάβησ[illegible] ὅπως ἀποδιώξῃ τὸν ταραξ[illegible] ἤγειρε τὴν ῥάβδον του κτ[illegible] τόσον τὸν ἐφημέριον ὡς καὶ [illegible] Τὸ [illegible] δαλον ἔλαβε πέρας διὰ τῆς [illegible] κῶν κλητήρων, οἵτινες συλλ[illegible] δήγησαν εἰς τὴν φυλακήν [illegible] ἐτιμώρησε δι' ὀκταημέρου [illegible]

4 L. JACOLLIOT

ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Μυστηριώδης δολοφονία

— Ὦ ! ὅσον δι' αὐτόν, κ. Διευθυντά, εἶναι ἀσφαλὴς ἡ σύλληψίς του. Βεβαίως θὰ τὸν εὕρωμεν κεκρυμμένον εἴς τινα γωνίαν τοῦ διαμερίσματος τοῦ ἀστυνομικοῦ μεγάρου, τὸ ὁποῖον κατοικεῖτε, διότι δὲν πιστεύω ὅτι διεξέφυγεν ἢ θὰ διαφύγῃ, ἐν ὅσῳ ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἐξόδου ὑφίσταται. Ἐπανέρχομαι εἰς τὰς πληροφορίας τὰς ὁποίας μοὶ ἐζητήσατε· μόλις ἄφησα τὸν διευθυντὴν τῆς μυστικῆς Ἀστυνομίας, ἤρχισα δὲ νὰ δίδω τὰς ὁρισθείσας ὁδηγίας εἰς τοὺς ἄνδρας τῆς περιπολίας, ὅτε αἰφνιδίως ἠκούσαμεν κρότον πεσόντος σώματος ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ γραφείῳ τοῦ Φρολέ. Ὁ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος Βουσκὲ, ὅστις ἵστατο παρὰ τὴν θύραν ἤνοιξεν αὐτὴν καὶ ὥρμησεν ἐντός· ἐπρόφθασε δὲ μόνον νὰ ἴδῃ κλειομένην τὴν ἀπέναντι θύραν, ἥτις συγκοινωνεῖ μετὰ τοῦ διαδρόμου τοῦ φέροντος πρὸς τὸ ἰδιαίτερον ὑμῶν γραφεῖον. Ὁ Βουσκὲ οὐδεμίαν δοὺς προσοχὴν εἰς τὸ ἐκτάδην κείμενον σῶμα τοῦ διευθυντοῦ τῆς μυστικῆς Ἀστυνομίας, καὶ ἀφήσας τὴν φροντίδα εἰς ἡμᾶς τοὺς ὄπισθεν ἀκολουθοῦντας, ἔφθασεν τάχιστα πρὸ τῆς δευτέρας θύρας, τὴν ὁποίαν μεθ' ὅλας τὰς προσπαθείας αὐτοῦ δὲν κατώρθωσεν νὰ ἀνοίξῃ. Ὁ δολοφόνος ἔλαβε τὴν πρόνοιαν νὰ ὠθήσῃ τὸν σύρτην τὸν ὁποῖον ὑμεῖς διετάξατε νὰ θέσωσιν ὅπως, ὁσάκις θέλετε, διακόπτηται ἡ συγκοινωνία τοῦ ἀστυνομικοῦ καταστήματος μετὰ τῆς ἰδιαιτέρας κατοικίας σας. Ἐνῷ δὲ οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι κατήρχοντο εἰς τὴν κεντρικὴν αὐλὴν, ὅπως προφθάσωσι καὶ ἀποκλείσωσι τὴν ἀντίθετον πτέρυγα, τὴν ὁποίαν κατ' ἀνάγκην θὰ διήρχετο ὁ δολοφόνος, κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν εἰδοποίησα τὸν γραμματέα σας κ. Σερβὰν, τηλεγραφήσαντα πάραυτα τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἐξόδου ἀπὸ πάσης θύρας. Τοῦτο δὲ ἐγένετο μετὰ δύω λεπτὰ ἀπὸ τοῦ συμβάντος, διάστημα χρονικὸν ἀνεπαρκὲς, ὅπως προφθάσῃ ὁ δολοφόνος νὰ προσεγγίσῃ κἂν μίαν τῶν ἐξόδων τοῦ οἰκοδομήματος. Μόλις ἐσηκώσαμεν τὸν Φρολὲ καὶ ἐξηπλώσαμεν αὐτὸν ἐπὶ στρωμνῆς κομισθείσης ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τοῦ νοσοκομείου, ἐνεφανίσθητε ὑμεῖς μετὰ τοῦ ἰατροῦ κ. Βουρδὼν.

— Πολὺ καλά. Ἔχω πολλὰς ἐρωτήσεις νὰ σοὶ ἀπευθύνω· ἀλλ' αὗται δὲν ἔχουν οὐδεμίαν ἀξίαν ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν θὰ διαφύγει ὁ κακοῦργος· ὥστε ἀνωφελὲς νὰ χρονοτριβῶμεν καὶ βραδύνωμεν τὰς ἐρεύνας ἡμῶν, αἵτινες εἶναι αἱ μᾶλλον κατεπείγουσαι. Λάβετε, μεθ' ἡμῶν τόσου, ἄνδρας ὅσων ἔχετε ἀνάγκην, καὶ ὅταν δὲν ἀπομείνῃ πρὸς ἔρευναν οὐδὲν ἄλλο μέρος τοῦ καταστήματος ἢ τὸ παρ' ἐμοῦ κατεχόμενον, τότε εἰδοποιήσατέ με.

Μετὰ τὰς τελευταίας ταύτας λέξεις ὁ Διευθυντὴς ἀπεσύρθη, σπεύσας παρὰ τῇ συζύγῳ καὶ θυγατρὶ, τὰς ὁποίας εἶχεν ἀφήσει πρὸ μιᾶς ὥρας καὶ ἐπέκεινα ἐν ἀνησυχίᾳ.

Ὁ Λὺς ἰδὼν ἑαυτὸν κατάμονον, ἄφησεν ἐλευθέραν τὴν ἔξοδον εἰς τὰς σκέψεις του, τὰς ὁποίας μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης συνεκράτει ἐν τῇ διανοίᾳ του κατ' ἀνάγκην.

— Ἰδοὺ τέλος πάντων κενὴ ἡ θέσις τοῦ Διευθυντοῦ τῆς μυστικῆς Ἀστυνομίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἀποβλέπω πρὸ δεκαετίας, καὶ τὴν ὁποίαν κατέλαβεν ὁ Φρολὲ ἀντ' ἐμοῦ διὰ τοῦ δεινοτέρου ἀδικήματος. Μετά τινας ὥρας τὸ διαβόητον τοῦτο διὰ τὴν πειθαρχίαν καὶ νοημοσύνην του ἀστυνομικὸν σῶμα ἔσται ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσίν μου. Ἀναδέχομαι νὰ κατορθώσω δι' αὐτοῦ θαύματα. Βεβαίως καὶ ὁ Φρολὲ ἦτο ἰσχυρὸς, δὲν τὸ ἀρνοῦμαι, ἀλλ' εἶχε τὸ μέγα ἐλάττωμα δι' ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον νὰ μὴ δίδῃ προσοχὴν εἰς τὰς συμβουλὰς τοῦ ὑποδεεστέρου προσωπικοῦ, τὰ πάντα δὲ νὰ ἐκτελῶνται κατὰ τὰς εἰσηγήσεις τῆς ἰδίας αὐτοῦ πρωτοβουλίας. Οὕτω, ποσάκις δὲν ἠθέλομεν ὑποστῇ σκηρὰς ἀποτυχίας ἀκολουθοῦντες τὰς ὁδηγίας του, ἐὰν ἡ ἀφοσίωσις πρὸς τὸ ἐπάγγελμα δὲν κατέστελλεν ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἄλλην σκέψιν. Ἀλλὰ πρὸς τί αὐτὴ ἡ ἀνάμνησις τοῦ παρελθόντος! ἰδοὺ ἐγὼ εἰστότερμα τῶν εὐχῶν μου! Γαῖαν ἔχοις ἐλαφρὰν, πτωχέ μου Φρολέ! Ἤδη πρόκειται νὰ συλλάβωμεν τὸ πτηνὸν ἐν τῷ κλωβῷ του. Αὐτὸς ὁ κακομοίρης, ὅστις, χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ, μὲ ἀναβιβάζει εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Διευθυντοῦ τῆς μυστικῆς Ἀστυνομίας, ἠγνόει βεβαίως, ὅτι ἤρκει ἡ πίεσις ἑνὸς ἠλεκτρικοῦ κομβίου νὰ ἀποτυπώσῃ καθ' ὅλας τὰς ἐξόδους τὴν ἑξῆς φράσιν: «ἀπαγορεύεται ἡ ἔξοδος μέχρι νεωτέρας διαταγῆς».

Τούτου ἕνεκα ἀναμφιβόλως θὰ συλληφθῇ ὡς εἰς ποντικοπαγῖδα... Ἀλλὰ ποία ἆρά γε ἀφορμὴ ὤθησεν αὐτὸν εἰς τὴν πρᾶξιν ταύτην: Ἔχομεν βεβαίως ἐχθροὺς ἡμεῖς οἱ ἀστυνομικοί· ἀλλ' οἱ συνήθεις κακοποιοὶ δὲν προβαίνουσι καθ' ἡμῶν μέχρις αὐτοῦ τοῦ σημείου· γνωρίζουσιν ὅτι τοὺς καταδιώκωμεν ἄνευ μίσους καὶ μόνον κατ' ἀνάγκην ὡς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός μας· ὥστε διόλου παράδοξον νὰ ἐτελέσθη τὸ ἔγκλημα ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐκ λόγων ἐκδικήσεως. Οἱ Διευθυνταὶ τῆς μυστικῆς Ἀστυνομίας κατέχουσι μυστικὰ βαρύτατα, ἀφορῶντα ἐνίοτε τὴν τιμὴν ἰσχυρῶν οἰκογενειῶν· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πρέπει νὰ γνωρίζῃ τις νὰ κλείῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς, νὰ χαλιναγωγῇ τὴν γλῶσσαν καὶ νὰ λησμονῇ... ἄλλως θυσιάζεται ἀπηνῶς διὰ τὰς ὑψηλῆς περιωπῆς ὑπολήψεις ταύτας. ἐνώπιον τῶν ὁποίων ἡ ἀσήμαντος προσωπικότης ἡμῶν ὡς οὐδὲν λογίζεται. Δὲν πιστεύω, ὅτι ὁ Φρολὲ κατεχράσθη μυστικοῦ τινος γνωστοῦ μόνον εἰς αὐτὸν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του. Τῷ ἐκαρφώθη ἡ ἰδέα νὰ ἀποθάνῃ, ἔχων τὸ δέρμα συμβούλου τοῦ Κράτους· τοῦτο δὲ πολὺ πιθανὸν νὰ ἀπέληνε δι' αὐτὸν κάκιστα. Πρὸ εἰκοσιτεσσάρων ἀκόμη ὡρῶν μοὶ ἔλεγε κλείων τὸν ὀφθαλμόν: «αὐτὴν τὴν φορὰν Λὺς, ἔχω βεβαίαν τὴν ἕδραν μου· δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μοὶ τὴν ἀποποιηθοῦν, εἶναι **χέρι, μὲ χέρι**» Καὶ τί ἄλλο ἠδύνατο νὰ δώσῃ, ὁ ἀτυχὴς Φρολὲ, ἢ μᾶλλον νὰ πωλήσῃ ἢ τὴν σιωπήν του; Ἐκ ματαιοδοξίας πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ ὀνείρου τούτου φαίνεται ὅτι πολὺ ἐπέμεινε... διὸ καὶ τὸν **ἐξέκαμαν**... ...ἀλλὰ τότε ἡ ὑπόθεσις, ἕνεκεν τῆς ὁποίας προῆλθε τοιοῦτο ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι μεγάλης σπουδαιότητος!... Ἐ! ἀρκεῖ... ἰδοὺ ὅτι ἤρχισα νὰ ὀνειροπολῶ καὶ ἐγὼ εὑρίσκων κἄποιαν εὐχαρίστησιν συναρμολογῶν μυθιστορίαν ἐπὶ γεγονότος, τοῦ ὁποίου μετ' ὀλίγον θὰ ἔχω τὴν κλεῖδα.

Οὕτω σκεπτόμενος ὁ Λὺς ἐβάδιζε κατὰ μῆκος καὶ πλάτος τοῦ δωματίου περιμένων τὴν ἐπιστροφὴν τῶν δύω ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες συνώδευσαν τὸ σῶμα τοῦ Φρολὲ εἰς τὸ νοσοκομεῖον, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ ἀρχίσῃ οἱανδήποτε ἔρευναν ἄνευ αὐτῶν. Αἰφνηδίως τὰ βλέμματά του προσηλώθησαν ἐπὶ φωτεινοῦ σημείου, ὅπερ ἀπήστραπτε ἐπὶ τοῦ τάπητος καὶ εἰς μικρὰν ἀπ' αὐτοῦ ἀπόστασιν. Κύψας ἀνέλαβε τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ὅπερ ἐπροξένησεν αὐτῷ ἔκπληξιν, καθόσον ἐκράτει ἐν τῇ χειρὶ λαμπρὸν ἀδάμαντα, χρησιμεύοντα ὡς κομβίον περιχειρίδος καὶ ἀξίας κατ' ἐλάχιστον πέντε ἕως ἓξ χιλιάδων φράγκων.

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΩΝ

Διὰ τῆς ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης κατηρτίσθη τὸ προσωπικὸν τῶν πέντε κακουργιοδικείων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἐν Πάτραις Ἐφετῶν ὡς ἑξῆς:

Ἐν Πάτραις, πρόεδρος τῶν συνέδρων ὁ ἐφέτης Ἀν. Μητσόπουλος, ἀναπληρωτικὸς ὁ πλημμελειοδίκης Ν. Μομφεράτος καὶ σύνεδροι ὁ πλημμελειοδίκης Μ. Χαντσάκος καὶ ὁ πάρεδρος Ι. Ἰωαννίδης.

Ἐν Ζακύνθῳ πρόεδρος τῶν συνέδρων ὁ πρόεδρος τῶν αὐτόθι πλημμελειοδικῶν Α. Πρεβεδοῦρος, ἀναπληρωτικὸς ὁ πλημμελειοδίκης Γ. Ἰγγλέσης καὶ σύνεδροι ὁ πλημμελειοδίκης Δ. Σταθακόπουλος καὶ ὁ πάρεδρος Δ. Κοκκίνης.

Ἐν Μεσολογγίῳ, πρόεδρος τῶν συνέδρων ὁ αὐτόθι πρόεδρος τῶν πλημμελειοδικῶν Π. Τραμουντάνας, ἀναπληρωτικὸς ὁ πλημμελειοδίκης Β. Μωραΐτης καὶ σύνεδροι ὁ πλημμελειοδίκης Ἀγ. Καλμοῦχος καὶ ὁ πάρεδρος Δ. Δημητριάδης.

Ἐν Πύργῳ, πρόεδρος τῶν συνέδρων ὁ αὐτόθι πρόεδρος πλημμελειοδικῶν Σπ. Στεφανόπουλος, ἀναπληρωτικὸς ὁ πλημμελειοδίκης Κ. Κοκκώνης καὶ σύνεδροι ὁ πλημμελειοδίκης Δ. Παπαμιχαλόπουλος καὶ ὁ πάρεδρος Κ. Ἱερεμίας.

Ἐν Λευκάδι πρόεδρος τῶν συνέδρων ὁ αὐτόθι πρόεδρος πλημμελειοδικῶν Α. Στρατηγόπουλος, ἀναπληρωτικὸς ὁ πλημμελειοδίκης Χ. Νικητόπουλος καὶ σύνεδροι ὁ πλημμελειοδίκης Γ. Καμπιώτης καὶ ὁ πάρεδρος Σ. Βλαντῆς.

Ἡμέρα ἐνάρξεως καὶ τῶν πέντε κακουργιοδικείων ὡρίσθη διὰ διακηρύξεως τοῦ προέδρου τῶν ἐν Πάτραις ἐφετῶν ἡ 7 Ἀπριλίου ἐ. ἔ.

Τῇ 12 Μαρτίου ἐ. ἔ. ἐκληρώθησαν ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου Πατρῶν διὰ τὰ 5 κακουργιοδικεῖα τῆς περιφερείας του τακτικοὶ ἔνορκοι οἱ ἑξῆς:

Ἐν Πάτραις. 1 Ἀναστ. Χ. Παπουτσόπουλος, 2 Ἀνδρ. Σοφιανόπουλος, 3 Κων. Δ. Μποζίκης, 4 Πέτρος Δ. Σολωμὸς, 5 Δημ. Ζέρβας, 6 Διον. Εὐστ. Κάρδαρης, 7 Γεώρ. Καράμπελας, 8 Κοσμᾶς Ζαβογιάννης, 9 Ξενοφ. Τριπόδης, 10 Βασ. Παπαγεωργόπουλος, 11 Διον. Τσιρᾶς, 12 Ἀλκιβ. Σπηλιωτόπουλος, 13 Φίλ. Κλοναράκης, 14 Νικ. Ι. Ἀβούρης, 15 Διον. Ἀργυράκης, 16 Νικ. Κολόμβος, 17 Γεώρ. Θανόπουλος, 18 Σπ. Δ. Καρβελᾶς, 19 Ἀντ. Π. Στραβοπόδης, 20 Διον. Αὐγουστῖνος, 21 Θεοδόσ. Νικοθέου, 22 Ἀθαν. Γ. Οἰκονομόπουλος, 23 Δημ. Χ. Μαρῖνος, 24 Νικ. Ἀποστολόπουλος, 25 Ἀθηνόδωρος Σωτηριάδης, 26 Εὐστάθ. Κολοκανᾶς, 27 Ἀνδρ. Σωφρονόπουλος, 28 Χαρίλ. Ἀνδρουτσόπουλος, 29 Ἰω. Σίψας, 30 Σωτ. Παλαμᾶς.

Ἐν Ζακύνθῳ. 1 Κωνστ. Ι. Τσιγκόλης, 2 Κωνστ. Λεονταράκης, 3 Ἀλέξ. Ν. Οἰκονομόπουλος, 3 Γεράσ. Α. Ἰγγλέσης, 5 Νικόλ. Κ. Οἰκονομόπουλος, 6 Σπυρ. Π. Ζίβας, 7 Σπ. Βερίκιος, 8 Γαΐβερ Εὐστάθιος, 9 Παναγ. Δ. Θανόπουλος, 10 Ἀθαν. Μασούρας, 11 Σωτ. Θούας, 12 Διον. Φραγκόπουλος, 13 Πέτρος Θεόφιλος, 14 Κων. Φραγκόπουλος, 15 Μεντσέλος Πανόπουλος, 16 Λογοθέτης Παπῆς Α. Παναγ., 17 Β. Γ. Καλατζόπουλος, 18 Ἰω. Ντάης, 19 Θεόδ. Ι. Μανωλάτος, 20 Πέτρος Δετσώρτσης, 21 Κων. Φραγκογιάννης 22 Ἀντ. Παπαδάτος, 23 Λύσανδρ Φάους, 24 Κων. Βυθούλκας, 25 Ἀναστ. Αὐγερινὸς, 26 Ν. Γ. Ρεντσᾶς, 27 Χρῆστος Μανιάκης, 28 Ἰω. Ἀθανασόπουλος, 29 Πίος Μαρτσώκης, 30 Ἀριστείδης Μακρῆς.

Ἐν Μεσολογγίῳ. 1 Χρ. Φούντας, 2 Χρ. Σούνδιας, 3 Κων. Καλοδούκας, 4 Πέτρος Γ. Πλέσας, 5 Ἰω. Σκιαδᾶς, 6 Λεων. Κλαυδιανὸς, 7 Κων. Τραυλαντώνης, 8 Δ. Γροῦμπος, 9 Διον. Μάνεσης Ἱερ. Γ. 10 Κων. Παπαντάσης, 11, Ἰω. Ν. Τυρογαλᾶς, 12 Πάνος Ζουλῖνος, 13. Κων. Παπανικολόπουλος, 14 Δημ. Χαριτόπουλος, 15 Ἐμμ. Καφαντάρης, 16 Διον. Κόμης, 17 Δημ. Σωτηρόπουλος, 18 Σπ. Ἀγαλιανὸς, 19 Νικόλ. Σ. Μαγκανάκης, 20 Ν. Ἀναστόπουλος, 21 Χρ. Ν. Σέχος, 22 Κων. Π. Χέρτης, 23 Σπυρ. Μαλοῦχος, 24 Ἐμμ. Χαιρέτης, 25 Κων. Ἀναγνωστόπουλος, 26 Πλούταρχος Μανδραπήλιας, 27 Διον. Καιροφύλαξ, 28 Πάνος Ἀλεξόπουλος, 29 Βαπτιστὴς Γκοῦσκος, 80 Εὐάγ. Ζαβερδῖνος.

Ἐν Πύργῳ. 1 Παναγ. Α. Γιατρᾶς, 2 Νικ. Κοντοσταυλάκης Μαρῆς, 3 Σπ. Ν. Δρογγίτης, 4 Νικ. Μακρυγιάννης, 5 Γεώρ. Ταβουλάρης, 6 Εὐστάθ. Ἱερ. Σ. Σπῖνος, 7 Αὔγ. Βόλκε, 8 Τηλέμ. Γερακάρης, 9 Ἰω. Μαραγκὸς, 10 Σπήλ. Πολυχρονιάδης, 11 Θεόδ. Παπαηλιοῦ, 12 Παναγ. Ζαίμης, 13 Ἰω. Σ. Σκλίβας, 14 Γ. Σταθόπουλος, 15 Σταμούλης Γερόλιμος, 16 Δαμιανὸς Π. Πλέσας, 17 Πάϊκος Οἰκονομόπουλος, 18 Διον. Παπασχοινᾶς, 19 Ἀνδρ. Καβουρόπουλος, 20 Δημ. Παπαδόπουλος, 21 Διον. Δ. Φώτης, 22 Ἰω. Γ. Χρηστίδης, 23 Ἀνδρ. Κοντανδριόπουλος, 24 Διον. Ν. Ραζῆς, 25 Ἀντ. Παπακανέλλου, 26 Ἰω. Ψημμένος, 27 Κων. Καρανίκας, 28 Νικ. Καββαδίας, 29 Διον. Φιλιππόπουλος, 30 Γεώρ. Ι. Μαχαιρόπουλος.

Ἐν Λευκάδι. 1 Ἀθαν. Ὑπολιαρίτης, 2 Διον. Μακρυπήδης, 3 Θεόδ. Βαρδάλος, 4 Σπ. Γρυπάρης, 5 Παναγ. Πετρόπουλος, 6 Φλῶρος Οἰκονομόπουλος, 7 Δημ. Παπαγιαννόπουλος, 8 Ἀναστ. Ἀστραχᾶς, 9 Κ. Παπαχαραλάμπου, 10 Βασ. Λεονάρδος, 11 Χρ. Πανᾶς, 12 Ἰω. Ζαρογιαννίδης, 13 Βασιλ. Παππᾶς, 14 Κων. Παπαχρήστου, 15 Γεώρ. Γκολφινόπουλος, 16 Γούλας Ζαρλῆς, 17 Γεράσ. Φασόης, 18 Λυκοῦργ. Μεσηνέζης, 19 Ν. Δημητρόπουλος, 20 Λεων. Ἀθ. Χρηστόπουλος, 21 Κοντονῆς Ν. Διονύσιος, 22 Ἰω. Δ. Μυλωνᾶς, 23 Ἀχιλλεὺς Λιθαρᾶς, 24 Γεώρ. Μυλωνᾶς, 25 Νάκος Ξύδης, 26 Ν. Ἀθ. Ρίζος, 27 Εὐθυμίου Πέτρος, 28 Παναγ. Ἱερ. Στυλ. Μαρούδας, 29 Ἀθαν. Ἀναγνωστὸς, 30 Παναγ. Φαραός.

Διὰ τῆς ἀπὸ 15 Μαρτίου ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης κατηρτίσθη τὸ προσωπικὸν τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ἐφετείου Λαρίσσης δύο κακουργιοδικείων ὡς ἑξῆς:

Ἐν Λαρίσσῃ, πρόεδρος τῶν συνέδρων ὁ ἐφέτης Ν. Κωτσάκης, ἀναπληρωτικὸς ὁ πλημμελειοδίκης Μ. Μελετόπουλος καὶ σύνεδροι ὁ πλημμελειοδίκης Ι. Βελιμέζης καὶ ὁ πάρεδρος Χ. Λογιωτάτου.

Ἐν Βόλῳ, πρόεδρος τῶν συνέδρων ὁ πρόεδρος τῶν αὐτόθι Πλημμελειοδικῶν Θ. Γούζαρης, ἀναπληρωτικὸς ὁ πλημμελειοδίκης Ν. Οἰκονόμου καὶ σύνεδροι ὁ πλημμελειοδίκης Γκ. Χρυσούλης καὶ ὁ πάρεδρος Ν. Κοζόρης.

Ἡμέρα ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῶν ἀνωτέρω κακουργιοδικείων ὡρίσθη διὰ διακηρύξεως τοῦ προέδρου τῶν ἐν Λαρίσσῃ Ἐφετῶν ἡ [illegible]

Τῇ 20 Μαρτίου ε. ε. ἐκληρώθησαν ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου Λαρίσσης διὰ τὰ δύο [illegible] κακουργιοδικεῖα τακτικοὶ ἔνορκοι οἱ ἑξῆς:

Ἐν Λαρίσσῃ. 1 Γεώρ. [illegible] Γεώρ. Παπαθεοδώρου, 3 Νικ. Βαλα[illegible] 5 Ἰω. Ζάχος, 6 Ἀλέξ. [illegible] δάνης, 8 Γεώρ. Ζάμπος, [illegible] Θεόδ. Χρυσοχοΐδης, 11 Κω[illegible]

Δ. Χαντζημανώλης, 13 Πατάκη. Δ. Κοτσογιάννης, 14 Γεώρ. Παπαβασίλειος, 15 Βασιλοπαίδες Ι. Ματσάγκος, 16 Γεώργιος Κ. Ρεμπάκης, 17 Ζήσης Ν. Τσιμώνου, 18 Νικ. Πολυμέρου, 19 Ἀναστ Βασιαρδάνης, 20 Κων. Γ. Τσαμπούρης, 21 Ἰω. Ἰωαννίδης, 22 Δημ. Φτηνικόπουλος, 23 Ἰω. Δελημάννης, 24 Κων. Βαλαής, 25 Νικ. Χατζηβασσῆς, 26 Νικ. Κορώνης, 27 Ταξιάρχης Πουλασικίδης, 28 Κων. Ἀδαμόπουλος, 29 Ἰω. Κ. Πατρικίου. 30 Πολύχρονες Δημόπουλος.

Ἐν Βόλῳ. 1 Ἀναγν. Δ. Σταματίου, 2 Γεώρ. Παπαποστόλου, 3 Στέφ. Μπεκόπουλος, 4 Βασίλ. Σιμῆς, 5 Ἠλίας Ντζ. Κοέν, 6 Μενέργης Σολομώνος, 7 Βασσὶλ Δαβὶδ Μάτσας, 8 Στυλ. Εὐσταθίου, 9 Δημ. Ζούκας, 10 Ἀναστ. Γ. Ζουναράζης, 11 Γιαν. Γ. Ἰακωβάκης, 12 Χρ. Χατζηδημητρίου, 13 Σωτ. Κατσάρος, 14 Γεώρ Παπᾶς, 15 Νικ. Σαπουνᾶς, 16 Νικόλαος Μανθόπουλος, 17 Κων. Κακιόπουλος, 18 Νικ Δήμου 19 Στέφ Δ Πούλιος 20 Δημ. Γιαννούλας 21 Παναγ. Βασιλείου, 22 Νικ. Πέτρ. Γεωργίης. 23 Νικ Κ. Καλογιαννης, 24 Στέογ. Δ. Ψρασουλίδης, 25 Ἰωάννης Τσιούτρας 26 Κων. Δημάκης, 27 Νίκας Παπανικόλας, 28 Κων. Γ. Χριστοδούλου. 29 Γεώρ. Παπαζαχαρίας, 30 Νικ. Λάμπρου.

Πτωχεύσεις

Πέτρος Ι. Γκαβέρας κ. Γαλαξειδίου. Ἀπ 214 Πρωτ. Ἀμφίσσης. Ἐν πτωχ. 26 Μαρτ. ἐ. ἔ. εἰσηγ. νεωτ. δικαστής. προσ. συνδ. Αἰδ. Καμβύσης καὶ Ν. Ἀργυρόπουλος (Ἐκλ. ὁρ. συνδ. ἡ 9. Ἀπριλίου ἐ. ἔ.

Γεώργης Ρούσης. κάτ. Καλαμῶν. Ἀπ. 403 ε. ἔ. Πρωτ. Καλαμῶν. Ἐν. πτωχ. ἡ 19 Μαρτίου 1820. εἰσ. Θ. Νικολόπουλος. προσ συνδ. Γ. Πάσσας καὶ Γρ. Δεμεντζῆ. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. Σάββατον ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 19 Μαρτίου 1890

Π. Χατζῆ Παναγιώτου κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 2235 ἐ. ἔ. πρ. Ἀθηνῶν. Ἐν πτωχ. 12 Μαρτίου ἐ. ἔ. εἰσ. Ν. Βάφας, πρ. συνδ. Δ. Περβενᾶς, Χ. Ἰλαχίπουλος.

Μιχ. Μπαλούρδης. κ. Αἰγίνης. Ἀπ. 2502 πο Ἀθηνῶν. Ἐ. πτωχ. 27 Φεβρ. ἐ. ἔ. Εἰσ. Π. Ἰατρίδης, Πρ. συνδ. Α. Παναγόπουλος. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 9 Ἀπριλίου.

Ἰω. Μ. Πανίτζας κ Πύργου. Ἀπ. 288 ἐ. ἔ. πρ. Πύργου. Ἐν πτωχ. 1 Δ)βρίου 18 9. Εἰσ. νεωτ. δικαστής, πρ. συνδ. Δ Ἀγγελακίπουλος καὶ Εὐθ. Λεονάρδος. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. ἡ 10 Ἀπριλίου ἐ. ἔ.

Ἀντ. Σπετσιώτης κ. Ἐρμιόνης. Ἀπ. 445 ἐ. ἔ. πρ. Ναυπλίου. Ἐν πτωχ. 21 Μαρτίου 1890. Εἰσ. Ἀλ. Ηγλεζῆς., προσ. συνδ. Β. Μπούλας καὶ Κ. Ρασογιάννης. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 9. Ἀπριλίου ἐ. ἔ.

Ἰω. Π. Νικολόπουλος κ. Λαγκαδίων. Ἀπ. 324 ἐ. ἔ. Πρωτ. Πύργου. Ἐν πτωχ. 3 Φεβρ. 1890. Εἰσ. νεωτ. δικαστής, προσ. συνδ. Ι. Γιαννουλόπουλας, καὶ Χ. Δάβης. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 10 Ἀπριλίου ἐ. ἔ.

Γεωρ. Γιαν. Ψυσσογιάννης κ. Ἀμφίσσης. Ἀπ. 194 ἐ. ἔ. Πρωτ. Ἀμφίσσης. Ἐν πτωχ. 12 Μαρτίου ἐ. ἔ. εἰσ. νεωτ. πρωτοδίκης. συνδ Χ. Βαρζάκας, Α. Χ. Παπαθανασίου καὶ Ἠλ. Σηρός. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 9 Ἀπριλίου ἐ. ἔ.

Δρόσος καὶ Ἰω. Μέγκου κ. Χρισσοῦ. Ἀπ. 195 ἐ. ἔ. Πρωτ. Ἀμφίσσης Ἐν πτωχ. 11 Μαρτίου ἐ. ἔ. Εἰσ νεωτ. δικαστὴς προσ. συνδ. Ἀν. Σ. Γάτος Η. Λιάσκος κ Β. Μπικάρης Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 9 Ἀπριλ ἐ. ἔ.

Προσαγωγὴ δικαιογράφων πιστωτῶν.

1) τῆς πτωχ. Ἰω. Βοσνοπούλου κ. Ἀθηνῶν ἐντὸς 20 ἡμερ. ἀπὸ τῆς 23 Μαρτ. 2] τῆς πτωχ. γρ. Πατρονικολάου, 3] Κ. Σπηλιοπούλου καὶ 4] Ἀναρ. Τσίχα, Ἀθηνῶν ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 28 Μαρτ. ἐ. ἔ.

Ἐξέλεγξις πιστώσεων.

1) τῆς πτωχ. Β. Ρούτσπολου, Πύργου τὴν ά, τρίτην μεθ' ἡμέρας πέντε ἀπὸ τῆς ? 3 Μαρτίου ?) τῆς πτωχ. Χ. Ἀναγνωστοπούλου, Λαμίας, ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 27 Μαρτίου ἐ. ἔ.

Βιβλιογραφικὸν Δελτίον

Ὑπὸ τοῦ ἐν Καλάμαις δικηγόρου κ. Ι. Γ Μεντζελοπούλου ἀγγέλλεται ἡ ἔκδοσις «Δικαστικῆς Ἐφημερίδος τῶν Καλαμῶν», προορισμένης τὴν ἐξυπηρέτησιν ἰδίᾳ τῶν συμφερόντων τῶν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πρωτοδικείου Καλαμῶν ὑπαγομένων πολιτῶν καὶ διαδίκων διὰ πάσης πάσης πληροφορίας ἐνδιαφερούσης αὐτούς. Τῇ νέᾳ συναδέλφῳ εὐχόμεθα ταχείαν ἐμφάνισιν.

Ἀλληλογραφία

Σ. Κ. Κιάτον. Τὸ «παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου» ἀποδίδεται εἰς τὴν «γρᾶψιν» οὐχὶ εἰς τὸ «ἐμπεδισθῇ». Ἐὰν ἀπεδίδετο εἰς τὸ «ἐμπεδισθῇ» ἔπρεπενὰ τεθῇ ἡ «ὑπὸ» καθ' οὗ ἡ «παρά».

Ν. Α. Μαζέϊκα Κατὰ τὸ ἄρθρον 867 Πλ. Δικ. τὸ ἐκτελεστὸν δικαιόγραφον πρέπει νὰ κοινοποιῆται πρὸς τοὺς κληρονόμους, καὶ δὴ πρὸς ὅλους, διότι ἕκαστος αὐτῶν εὐθύνεται μόνον διὰ τὸ μερίδιόν του Μένει ἡ διαγραφὴ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως καὶ ἀντικατάστασις δι' ἑτέρου δὲν διακόπτει τὴν παραγραφήν. Μένον ἡ κοινοποίησις ἐπιταγῆς τοῦ ὁρισθέντος ἠδύνατο ἔχειν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο.

ΘΕΜΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Ἐν Ἀθήναις

Ἡ Θέμις ἐκδίδεται κατὰ τοὺς 10 ἐργασίμους μῆνας τῶν Δικαστηρίων.

Συνδρομὴ ἐτησία μένον καὶ προπληρωτέα ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς Ἐπαρχίαις δρ. 12. Μετὰ τοῦ Δελτίου δρ. 15—Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ τὰ ταχυδρομικὰ ἐπὶ πλέον.

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ τοῦ 1ου ἀριθμοῦ.

ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ Γ. Φιλαρέτου, τιμ. δρ. 1,50 μετὰ ταχ. 1,75. Χρυσόδετον δρ. 2 μετὰ ταχ. 2,30.

Ἐκλογικὸς Νόμος ὑπὸ Ἐ μ μ. Λυκούδη, τιμ. δρ. 2,50 μετὰ ταχ. 2,75. Χρυσόδετον δρ. 3,25, μετὰ ταχ. 3,60.

Κώδηξ Χρτοσήμου ὑπὸ Γ. Φιλαρέτου, τιμ. δρ. 2,25, μετὰ ταχ. 2,50. Χρυσόδετον δρ. 3, μετὰ ταχ. δρ. 3,30.

Χάριν εὐρυτέρας διαδόσεως τῶν πολυτίμων τούτων βιβλίων, ἅτινα περιέχοντα τὴν λύσιν παντὸς σχετικοῦ ζητήματος εἶνε μεγίστης χρησιμότητος καὶ ἀποτελοῦσιν ἀπαρραίτητον ὁδηγὸν εἰς πάντα πολίτην καὶ μὴ νοτικὸν ὅτι, ἡ τιμὴ αὐτῶν ὑπεβιβάσθη σημαντικῶς, ὡς ἄνωθι φαίνεται. Οὕτω τὸ «Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος», ἀντὶ τῆς ἀρχικῆς τιμῆς δρ. 2.25 τιμᾶται τώρα μόνον δρ. 1,50. Ὁ «Ἐκλογικὸς Κώδηξ» ἀντὶ δρ. 3,70 ὑπετιμήθη εἰς δρ. 2,50· ὁ δὲ «Κώδηξ Χρτοσήμου» ἀντὶ δρ. 3 μόνον δρ. 2,25. Ἀναλόγως δὲ ὑπεβιβάσθη ἡ τιμὴ τῶν χρυσοδέτων.

Τὰ βιβλία εὑρίσκονται εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἑστίας» Γ. Κασδόνη, παρ' οὗ δύνανται νὰ τὰ ζητήσῃ καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ὁ βουλόμενος συνυποστέλλων τὸ τίμημα αὐτῶν.

Ἔτος Α'.— Ἀριθ. 5

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΡΑΦΕΙΟΝ	Συνδρομαὶ ἔτους δρ. 12· ἓξ Μετὰ δελτίου δρ. 15· ἓξ Κατεπρείρι. ἐ στερ. λ. 30.	ΑΘΗΝΑΙ
19 Ὁδὸς Ἀ[illegible]ΟΚΛΕΟΥΣ 19	ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ Θ. & Π. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΙ ΑΘΗΝΑΤΟΙ	8 Ἀπριλιου 1890

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περὶ Νοταρίων ὑπὸ τοῦ κ. Α. Μομφερράτου.
Περὶ ἐθίμων ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Ἀραβαντινοῦ.
Τὰ Εἰρηνοδικεῖα ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Γ. Μαντζαβίνου.
Μία ἀπόφασις τοῦ Ἀρείου Πάγου.
Νομολογία Ἀρ.Πάγου.(89) Πολιτική.-(90)Ποινική.
Νομολογία Ἐφετείου Ἀθηνῶν (1890).
Νομολογία Γαλλική.-Νομολογία Γερμανική.
Δικαστικὰ Νομοσχ. (περὶ ὑποθηκῶν πλοίων) - **Γνωμοδοτήσεις νομαρχιῶν.** - **Τοῖς συμβολαιογράφοις.**
Διάφορα.-Καταδίκαι ἐνδίκησις ὑπὸ Jacolliot.
Ἐπίσημοι εἰδήσεις. Πτωχεύσεις. - **Κοινοποιήσεις τοῖς γραμματεῦσι.** - **Συστάσεις καὶ διαλύσεις ἑταιριῶν.** - **Βιβλιογραφικὸν Δελτίον.-Πινάκια Κακουργιοδικείων περιφερείας Ἐφετείου Ἀθηνῶν.** - **Πλειστηριασμοί.**

ΕΡΓΑΣΙΜΟΙ ΗΜΕΡΑΙ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἄρειος Πάγος

Δευτέρα ὥρα 9 π. μ. Α' τμῆμα (Ἀκυρωτικὸν)
Πέμπτη » » » Ὁλομέλεια
Σάββατον » » » Β' τμῆμα ποιν καὶ, οὐσίας)

Ἐφετείου	Πρωτοδικείου
Τρίτ. 9 π. Ἐμπορ.-Πτοξ	Τρίτ. 3 μ.μ. Συνήθεις
Πέμ. » » Συνοπτικαὶ	Τετ. 9 π.μ. Ἐμπορικαὶ
Παρ. » » Συνήθεις	Τετ. 3 μ.μ. Ἐφέσεις
Παρ. 3 μ. Συν. Ἀκροσίου	Σάβ. 3 μ.μ. Συνοπτικαὶ

Α' Βόρειον - Εἰρηνοδικεῖα - Β' Βόρειον

Τρίτη καὶ Σάββατον 9π.μ. | Δευτ.Τρ.(διεξ.), Πέμ. 3μ.

Εἰρηνοδικεῖον Νοτίου Πλευρᾶς

Δευτέρα ὥρα 9 π. μ. καὶ Παρασκευὴ 3 μ. μ.

Πλημμελειοδικείων	Πταισματοδικείων
Πέμπτη, Παρασκευὴ 9 πμ.	Σάββατον ὥρα 9 π. μ.

Εἰρηνοδικείων - Πειραιῶς - Πταισματοδικείων

Δευτ. 9 π. Πέμ. (διεξ.) 2μ. | Παρασκευὴ, 9 π.μ.

Ἀθηνῶν - Ὑποθηκοφυλακεῖα - Πειραιῶς

Α'. Ὑπὸ τὴν Δημαρχίαν	Ὁδὸς Φιλώνος καὶ
Β'. Παρὰ ναὸν Αἰόλου	ὄπισθεν Ἁγίας Τριάδος

Οἱ κκ. Συνδρομηταὶ τῆς «Θέμιδος» δικαιοῦνται ὅπως ἄπαξ τοὐλάχιστον τοῦ μηνὸς δημοσιεύηται ἡ διεύθυνσίς των. Οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν δημοσίευσιν παρακαλοῦνται ν' ἀποστείλωσιν αὐτήν.

Μετὰ τὴν λῆψιν τοῦ 1ου φύλλου παρακαλοῦνται οἱ ἀπανταχοῦ συνδρομηταὶ τῆς «Θέμιδος» ν' ἀποστείλωσι τὴν συνδρομήν των.

Πᾶσα αἴτησις περὶ ἐγγραφῆς συνδρομητῶν δέον νὰ συνοδεύηται μὲ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς. Ἄλλως δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Ὑπομιμνήσκεται τοῖς κκ. δικηγόροις ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου αἱ συνεδριάσεις Ἀρείου Πάγου, Ἐφετείου καὶ Πρωτοδικείου ἄρχονται ἀπὸ τῆς 9 π. μ. καὶ 3 μ. μ.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

Δικηγόροι ἐν Ἀθήναις

ΙΩΑΚΕΙΜ ΙΩΣΗΦ,	ὁδὸς Κεράμ. 11
ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ ΜΙΧΑΗΛΟΣ,	» Μιλτιάδου, 32

Δικηγόροι ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις

Γ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ,	ἐν Πάτραις
Ν. ΑΡΙΣΤΑΡΧΗΣ,	»
ΑΝΔΡ. ΑΡΓΥΡΙΑΔΗΣ,	»
Κ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ,	»
Ι. Π. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ,	»
Γ. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ,	»
ΔΗΜ. ΒΟΤΣΗΣ,	»
ΑΥΓ. ΒΟΛΑΚΕ,	»
ΘΕΟΔ. ΒΟΥΛΔΗΣ,	»
Γ. ΒΑΡΔΟΥΚΑΣ,	»
ΧΡ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ,	ἐν Ναυπλίῳ
Ν. ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ,	»
ΟΘΩΝ ΒΡΟΝΤΑΜΙΤΗΣ,	»
ΙΩ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ,	»
ΣΠ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ,	»
Δ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ,	»
ΒΑΣ. ΔΡΟΥΓΑΣ,	»
ΜΙΑΤ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ,	»
ΔΙΟΝ. Ι. ΙΑΤΡΟΥ,	»
ΔΗΜ. ΒΑΡΔΟΥΝΙΩΤΗΣ,	ἐν Ἄργει
Λ. ΛΑΜΠΡΥΝΙΔΗΣ,	»
ΓΕΩΡ. ΜΕΝΤΖΑΣ,	»
ΔΗΜ. ΜΑΡΟΥΣΗΣ,	»
Γ. Β. ΚΟΣΜΑΚΗΣ,	ἐν Λαυρίῳ
Ι. Ν. ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ.	»

Συμβολαιογράφοι Ἐπαρχιῶν

ΒΑΣ. ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ,	ἐν Πάτραις
Π. ΑΡΓΥΡΙΑΔΗΣ,	»
Λ. Μ. ΚΟΥΚΗΣ,	»
Κ. ΚΑΣΣΕΛΙΔΗΣ,	»
ΠΕΤΡΟΣ ΜΩΡΑΚΗΣ,	»
ΧΡ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ,	»
Μ. ΣΑΓΙΑΣ,	»
ΕΡ. ΤΣΙΒΙΛΙΩΤΗΣ,	»
Γ. ΠΑΠΠΑΚΥΡΙΑΚΟΥ	[illegible]
ΕΜΜ. ΦΟΥΤΗΣ,	»
ΘΕΟΦ. ΚΑΤΣΑΜΒΑΣ,	»
Κ. ΣΑΛΩΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ,	»
Π. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ,	»

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐδημοσιεύθη ὁ ΑΩΠ' νόμος τῆς 27)28 Μαρτίου 1890, δι' οὗ χορηγεῖται τῇ Κυβερνήσει ἄδεια ἀναγνωρίσεως τῆς παρὰ τῆς διεθνοῦς ἑταιρίας τῆς θαλασσίας διώρυγος τῆς Κορίνθου ἐκχωρήσεως πάντων τῶν δικαιωμάτων καὶ πασῶν τῶν ὑπογρεώσεων αὐτῆς εἰς Ἑλληνικὴν ἀνώνυμον ἑταιρίαν, ἐδρεύουσαν ἐν Ἀθήναις συστηθησομένην ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς 28 Μαρτίου ε. ε. Διὰ τοῦ νόμου τούτου ἐπιτρέπεται νὰ περιορισθῇ τὸ πλάτος τῆς διώρυγος ἐν μὲν τῷ πυθμένι εἰς 21 μέτρα, ἐν δὲ τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς θαλάσσης εἰς 24,60,00 μέτρα.

— Διωρίσθησαν πάρεδροι παρὰ τῷ Ἐφετείῳ Ναυπλίου οἱ δικηγόροι κκ. Γ. Νέζος καὶ Στ. Ὀλυμπίου.

— Διωρίσθη δικηγόρος καὶ παρὰ τῷ Ἐφετείῳ Ναυπλίου ὁ παρὰ πρωτοδίκαις τοιοῦτος κ. Α. Γ. Κακαβᾶς.—Μετετέθη παρ' ἅπασι τοῖς ἐν Ἀθήναις δικαστηρίοις ἐκ τῶν ἐν Κερκύρᾳ ὁ δικηγόρος κ. Δ. Βορές.

— Διωρίσθη κλητὴρ παρὰ τῷ ἐν Βόλῳ Πρωτοδικείῳ ὁ κ. Θ. Σ. Θεοδωρίδης, παρὰ τῷ ἐν Τρικκάλοις πρωτοδικείῳ ὁ κ. Κ. Παπαϊωάννου, ἀπελύθη δὲ ὁ παρὰ τῷ ἐν Ναυπλίῳ πρωτοδικείῳ κ. Ν. Παπαγγελόπουλος.

— Ἀπενεμήθη μηνιαία σύνταξις ἐκ 36 δραχμῶν εἰς τὸν πρῴην γραμματέα πρωτοδικῶν κ. Γ. Σταμίδην.

— Ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ συμβολαιογράφος Ἀγυρᾶς Δ. Παππαναγιώτου ἕνεκα διαγωγῆ, ἀναξιοπρεποῦς καὶ ἀσυμβιβάστου τῇ ὑπηρεσίᾳ.

— Διωρίσθη δικηγόρος καὶ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ὁ παρὰ πρωτοδίκαις τοιοῦτος κ. Π. Ι. Ταταράκης — Διωρίσθη δικηγόρος παρὰ τοῖς ἐν Τριπόλει δικαστηρίοις ὁ κ. Θ. Πετρόπουλος.—Μετετέθη ἐκ τοῦ Πρωτοδικείου Πατρῶν εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον κλ. Αἰγιαλείας ὁ δικηγόρος κ. Χρ. Λαμπούδης.

— Διωρίσθη ἔμμισθος κλητὴρ παρὰ τῷ εἰρηνοδικείῳ Μήλου ὁ κ. Α. Τσιριγώτης καὶ φύλαξ ἐν τῷ σωφρονιστηρίῳ Κεφαλληνίας ὁ κ. Γερασ. Α. Ματαράγκας.

— Ἀπηλλάγησαν τοῦ ὑπολοίπου τῆς ποινῆς των οἱ στρατ. κατάδικοι Γ. Μάνεσης, Θ. Χατόλιας, Κ. Δ. Ἀργυρόπουλος, Ροδίτης Ἔκθετος Λαμπρινὸς, Π. Δ. Σαρακᾶς, Γ. Τσάλας, Ι. Π. Μπελερῆς, Μ. Πετζετάκης, Φ. Φωτιάδης, Μ. Τσίπας καὶ Φ. Κτενᾶς καταδικασθέντες ἅπαντες εἰς φυλάκισιν, ποικίλλουσαν ἀπὸ ἐννέα μηνῶν μέχρι 3 ἐτῶν, ὑπὸ τοῦ Α' διαρκοῦς Στρατοδικείου Ἐμετριάσθη εἰς 1 1)2 ἔτους φυλάκισιν ἡ ποινὴ τοῦ Π. Σαβράμη, εἰς 1 δὲ ἔτους ἡ τοῦ Π. Παυλοπούλου καταδικασθέντων τοῦ μὲν πρώτου εἰς 3 ἐτῶν φυλάκισιν τοῦ δὲ εἰς 2 ἐτῶν ὑπὸ τοῦ Β' διαρκοῦς Στρατοδικείου.

— Ἀπηλλάγησαν ὡσαύτως τοῦ ὑπολοίπου τῆς ποινῆς ὁ Ἀλ. Κοπίδης καταδικασθεὶς εἰς ἓξ ἐτῶν εἱρκτὴν τῇ 17 Δβρίου 1885 ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήναις Συνέδρων, οἱ Γ. Λομποτέσης τοῦ Κωνσταντίνου καὶ Δ. Λομποτέσης ποτὲ Κυριάκου καταδικασθέντες εἰς τριῶν ἐτῶν φυλάκισιν τῇ 19 7βρίου 1887.—Μετεβλήθη εἰς τεσσάρων ἐτῶν φυλάκισιν ἡ ποινὴ τοῦ Γ. Χήνου καταδικασθέντος εἰς 7 ἐτῶν καὶ 8 μηνῶν εἱρκτὴν τὴν 1Δβρίου1888 ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήναις Συνέδρων.

— Ἀπηλλάγησαν τοῦ ὑπολοίπου τῆς ποινῆς: 1) ὁ Δημ. Βοϊδῆς ἢ Μαυρομιχάλης καταδικασθεὶς εἰς 11 ἐτῶν πρόσκαιρα δεσμὰ τῇ 22 Ἀπριλίου 1882 ὑπὸ τῶν ἐν Τριπόλει Συνέδρων· 2) ὁ Ε. Ἀθανασούλιας καταδικασθεὶς εἰς 5 ἐτῶν εἱρκτὴν τῇ 18 Νβρίου 1887 ὑπὸ τῶν ἐν Ναυπλίῳ Συνέδρων.

— Ἐμετριάσθη εἰς ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους φυλάκισιν ἡ ποινὴ τοῦ Παναγ. Κασιμάτη καταδικασθέντος εἰς 2 1)2 ἐτῶν τοιαύτην ὑπὸ τῶν ἐν Ναυπλίῳ Συνέδρων. Ὡσαύτως εἰς 2 ἐτῶν φυλάκισιν ἡ ποινὴ τοῦ στρατιώτου Παναγ. Λυκούση καταδικασθέντος εἰς 2 ἐτῶν, 10 μηνῶν καὶ 27 ἡμερῶν τοιαύτην ὑπὸ τοῦ Α' διαρκοῦς Στρατοδικείου.

ΠΙΝΑΚΙΑ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΩΝ

Ἀθηνῶν

9 Ἀπριλίου. Ν. Παπαγεωργίου καὶ Ἰω. Παπαγεωργίου, ἀναίρεσις.
10 Ἀπριλίου. Σπ. Περιβολιώτης, Δ. Μπατζίκας, Δ. Κρητικὸς, Κ. Σκιαδᾶς, Ν. Βαίτσας καὶ Β. Κατσούλης, πλαστογραφία.
11 Ἀπριλίου Ν. Παπακωνσταντίνου, ἀπόπειρα ἀναιρέσεως.
12 Ἀπριλίου. Γ. Βάταγγελ καὶ Ιω. Νανόπουλος, ἐλευθέρωσις φυλακισμένων.
13 Ἀπριλίου. Ἀλ. Φουρτούνας, ἀναίρεσις.
14 Ἀπριλίου. Ἐλισάβετ Δ Σκριβάνου καὶ Δημ. Πίνης, φόνος.
16 Ἀπριλίου. Ι. Χαντζῆς ἢ Βρόντος, ἀναίρεσις.
17 Ἀπριλίου. Δ Λαλαούνης, ἀπόπειρα φόνου
18 Ἀπριλίου. Αν. Τσάγκα, Δ. Τσάγκας καὶ Οὐρ. Καραμάνου, ἐκβίασις.

Σύρου

9 Ἀπριλίου. Ι. Σκαλιστήρης, ἀπόπ. ἀναιρέσεως.
10 Ἀπριλίου. Επ. Γρύλλης, Ν. Φλώρακας καὶ Ι. Μπουρνιᾶς πλαστογραφία.
11 Ἀπριλ. Ἀγ. Στεφανίδης, ἀπόπ. ἀναιρέσεως.
13 Ἀπριλίου. Μ. Μπιλίτσα, παιδοκτονία.
14 Ἀπριλίου. Π. Δρίτσας, ἀναίρεσις
16 Ἀπριλίου. Ι. Σουσάνη, Δ. Παπαγεωργίου, Κ. Τζώνης, βιασμός
17 Ἀπριλίου Ν. Ἀράπης, ἀπόπειρα ἀναιρέσεως.
18 « Δ. Μελέτης, ἀναίρεσις
20 Ἀπριλίου. Μ. Κοντὸς καὶ Μ. Σπαματάκης ἢ Ψυρρῆς, κλοπή.
21 Ἀπριλίου. Δ. Ἰωάννου ἢ Σούας, φόνος.

Λαμίας

9 Απριλίου. Γ. καὶ Τ. Τριανταφύλλου, ἀπαγωγή.
10 » Δ. Μωραίτης, κλοπή
11 » Δ. Μέρμιγγας, Κ. Ζάχος ἢ Μέρμιγγας, κλοπή.
12 » Στ. Σκούρας, Ηλ. Μπάκουλης κλοπή.
13 » Π. Λαχανᾶς, λῃστεία.
14 » Ἡρακλῆς Σαΐδας, λῃστεία.
16 » Ἐλευθέριος Μαμαλέης, πλαστογραφία.
16 » Ν. καὶ Αθ. Κούτρας, θανατ. τραῦμα.
18 » Π. Χειμάρρας, ἀπόπειρα βιασμοῦ.
19 » Ἰωάννης Σκαρλῆς, βιασμός.
20 » Κ. Μάλλιαρης, ἀπόπ. ἀναιρέσεως.
21 » Ε. Μανιᾶς, Δ. Ἡλιόπουλος ἢ Μποροδῆμος, Α. Παγουρτζῆς, θαν. τραῦμα

Ἀμφίσσης

9 Ἀπριλίου Δ. Μπαλωμένος, ἀναίρεσις.
10 » Α. Ρελῆς ἢ Μπουντσίλης, ἀναίρεσις.
11 » Σ. Σωτηρίου ἢ Δερβίσης, ἀναίρεσις.
12 » Ι. Σμυρνάκης, Ε. Βασιλακάκης, ἀπόπειρα ἀναιρέσεως.
13 » Σ. Δημητριάδης, Ν. Γιαννάρης βιασμ.
14 » Α. Παπαγαραλάμπους, Γ Βούλγαρης ἢ Γκλάβης, Κ. Κοτρονόπουλος ἢ Τσάλης, φόνος.
16 » Μ. Καπρέντζος, Ν. Μόσχος, Ν Στεργίου, ἀπαγωγή.
17 » Κωνστ. Καρανάσος, ἀναίρεσις.
18 « Παναγ. Τζαβάρας, ἀπόπ. ἀναιρέσεως.

ΠΕΡΙ ΝΟΤΑΡΙΩΝ (*)

Τάξις περὶ τὸν διορισμὸν δὲν ὑπῆρχεν ἐπὶ τουρκοκρατίας, ἐξάγω δὲ τοῦτο ἐκ τῆς πρὸς τὸν Πατριάρχην Διονύσιον ἐπιστολῆς τοῦ ἀρχιεπισκόπου Μητροφάνους, διασωθείσης παρὰ Κρουσίῳ (1). Ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ ὁ Μητροφάνης παραπονεῖται ὅτι κακῶς διωρίσθη πρωτοπαπᾶς τις Ἰωάννης Γαβαλᾶς νοτάριος ἐν Ναυπλίῳ πρὸς βλάβην τοῦ Ἰωάννου Ζυγομαλᾶ, φανερὸν δὲ γίνεται ὅτι οἱ παρὰ τῇ ἐκκλησίᾳ νοτάριοι οὐ μόνον ἐτέλουν γραμματέως χρέη καὶ ἐκκλησιαστικὰ συνέταττον ἔγγραφα, ἀλλὰ καὶ πολιτικὰ συμβόλαια, ἐξ ὧν ἐπορίζοντο τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

Ἐν Ἀθήναις εἰδικῶς τὸ σύστημα τῆς τοπικῆς διοικήσεως, τῆς διαχειρίσεως τῶν κοινοτικῶν δῆλα δὴ συμφερόντων διὰ τῶν Ἀρχόντων, ὁμαλῶς ἐκλεγομένων, εἶχεν ἀνάγκην συμβολαιογράφων. Τοιοῦτοι ὄντως ἦσαν οἱ λεγόμενοι νοτάριοι τῆς πολιτείας· εἶχον τὰ ἀρχεῖά των, ἐν οἷς διεφυλάσσοντο τὰ πρωτότυπα τῶν ἐνώπιον αὐτῶν συντασσομένων συμβολαίων τῶν χριστιανῶν. Ὁ θεσμὸς τῶν νοταρίων ἦτο παλαιὸς ἐν τῇ κοινότητι τῶν Ἀθηνῶν, διότι κατὰ τὸ ἔτος 1422 ἐπὶ φραγκοκρατίας μνημονεύεται ὁ Νικόλαος Χαλκοματᾶς «νοτάριος καὶ καντζηλιέρης Ἀθηνῶν» (2). Ὡς δ' ἀλλαχοῦ οὕτω καὶ ἐν Ἀθήναις ἡ φραγκοκρατία πολὺ ἐπέδρασεν εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ θεσμοῦ κατὰ τὰ ἐν Εὐρώπῃ ἔθιμα καὶ νόμους, πολλοὺς μάλιστα οὐσιαστικοὺς τύπους εἰσαγαγοῦσα ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς χώραις, ἀγνώστους σχεδὸν ὄντας τῷ γραικο-ρωμαϊκῷ δικαίῳ (1). Ἐπείσθην δὲ περὶ τούτου, οὐ μόνον διότι ἡ Ἑλλὰς κατεκλύσθη ὑπὸ Φράγκων καὶ συνθῆκαι κατὰ τοὺς τελευταίους τοῦ βυζαντιακοῦ Κράτους αἰῶνας καθιέρωσαν σύστημα ἑτεροδικίας, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐπισήμων πηγῶν, διότι π. χ. ἐν ἔτει 1439 βλέπομεν Ἰωάννην τὸν Παλαιολόγον παραχωροῦντα διὰ χρυσοβούλλου (2) τοῖς Ἄρχουσι τῆς ἀκμαζούσης τότε κοινότητος τῆς Φλωρεντίας τὸ δικαίωμα νὰ διορίζωσι νοταρίους πανταχοῦ τοῦ βυζαντιακοῦ Κράτους «*ἄδειαν πλήρη καὶ ἐξουσίαν ἐντελῆ τοῦ ποιεῖν, προχειρίζεσθαι καὶ συνιστᾶν νοταρίους*, ἤτ' οὖν ταβουλλαρίους ἱκανοὺς ὄντας ἐπὶ τούτῳ καὶ εἰδότας γράμματα. . . ἐγχειρίσουσιν ἄδειαν πληρεστάτην καὶ ἐξουσίαν ἐντελῆ τοῦ ποιεῖν γράμματα, συμβόλαια συντιθέναι παντοῖα καὶ συγγραφὰς, συναλλάγματα καὶ διαθήκας καὶ ἁπλῶς πάντα τὰ τῇ εἰρημένῃ ὑπηρεσίᾳ κατὰ νόμους ἀνήκοντα καὶ κατὰ τὰ τῶν πόλεων ἔθιμα, ἐν αἷς συναναστραφήσονται, ποιεῖν, ὑπαγορεύειν, γράφειν, πληροῦν, συντιθέναι τε καὶ ἐκτιθέναι καὶ βασιλικῇ διαβεβαιοῦν καὶ ἐμπεδοῦν ἐξουσίᾳ» (2).

Πῶς διωρίζοντο οἱ νοτάριοι τῆς κοινότητος τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ τουρκοκρατίας; Ὁ Maurer πραγματευόμενος περὶ τοῦ θεσμοῦ τῶν νοταρίων (3), ὃν ἐν ταῖς Κυκλάσιν εὗρε γενικώτερον κρατοῦντα, σημειοῦται ὅτι παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἐξελέγοντο παρὰ τοῦ λαοῦ. Ἆρά γε ὡς οἱ δραγατμπασῆδες; (4). Περὶ τούτου καὶ περὶ τοῦ τύπου ἰδίως τοῦ διορισμοῦ δυστυχῶς ἀσφαλῆ πληροφορίαν δὲν ἠδυνήθην νὰ λάβω καίτοι πρὸς πολλοὺς ἀπετάθην (5), πιθανωτέρα ὅμως μοὶ φαίνεται ἡ τοῦ σεβαστοῦ ἀνδρὸς κ. Δημητρίου Καλλιφρονᾶ γνώμη, ὅτι τοὺς νοταρίους διώριζον οἱ Ἄρχοντες, πιθανώτερον δὲ

(*) Συνέχεια ὅρα φύλλ. 4.

Σ. Θ. Ἡ περὶ Νοταρίων μελέτη εἶναι πρόλογος τῆς ἐντὸς ὀλίγου δημοσιευθησομένης συλλογῆς τῶν ἀρχείων τῶν Ἀθηναίων νοταρίων τοῦ 18 αἰῶνος.

(1) Turco-graecia σελ 228. Ἡ περίεργος ἐπιστολὴ ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Οὐκ' οἶδ' ὅπως τις παππᾶς Ἰωάννης Γαβαλᾶς ὁ λεγόμενος πρωτοπαππᾶς, δολίως καὶ κακίᾳ φερόμενος κατὰ τοῦ πλησίον, παρέπεισε τὴν σὴν παναγιότητα, εἴτε τὸν μητροπολίτην Ναυπλίου, ἢ καὶ ἄμφω ὁμοῦ καὶ ἔλαβεν ὀφφίκιόν τι νοταρίου εἴτε γραφέως, ὥστε γράφειν καὶ σημειοῦσθαι τὰς παρεμπιπτούσας ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις καὶ τ' ἄλλα πολιτικὰ συμβόλαια. Τὸ δὲ τοιοῦτον ὀφφίκιον πρὸ πολλοῦ ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία ἐδωρήσατο καὶ ἐβράβευσεν Ἰωάννῃ τῷ Ζυγομαλᾷ, καὶ ῥήτορι τῆς αὐτῆς πόλεως Ναυπλίου, ὡς φαίνεται διὰ γραφῆς εὐεργετικῆς τοῦ πρὸ τῆς σῆς παναγιότητος πατριαρχεύσαντος, τοῦ κυρίου Ἱερεμίου, ἣν αὐτοὶ εἴδομεν καὶ ἀνέγνωμεν..... ὁ Ἰωάννης ἠγανάκτησεν..... ὅτι ἀδίκως οὕτω καὶ παραλόγως ἐστερεῖσθαι δοκεῖν τῆς τοιαύτης τοῦ γράφειν ὑπηρεσίας, ἐξ ἧς τὸ ζῆν ἐκαρποῦτο ἑαυτῷ τε καὶ τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς παισὶν αὐτοῦ.»

(2) Πρβ. συμβόλαιον ἐν Acta et diplomata (Miklosich et Müller III 255) καὶ Buchon Nouv. Rech. (I 291), ἔνθα ὑπογράφεται «ὁ Χαλκοματᾶς Νικόλαος νοτάριος καὶ καντζηλιέρης πόλεως τῶν Ἀθηνῶν προτραπεὶς ὡς ἀνώτερο. . . ἔγραψα καὶ ὑπέγραψα».

(1) Ὡ, π. χ. τὸν θεσμὸν τῶν ἐκτελεστῶν τῶν διαθηκῶν, περὶ οὗ ἐδημοσίευσα τινὰ ἄλλοτε ἐν τῇ ἐφημερίδι «Ἀκρόπολις» (ἐν ἔτει 1887) καὶ βραδύτερον διὰ μακρῶν εἰδικῶς θὰ διαλάβω. Πρβ. καὶ Ἰωάννου Ρωμανοῦ προεισαγωγὴν εἰς Γρατιανὸν Ζώρζην σελ. 28, 56, 57, 58, 62, 66.

( ) Acta et diplom. αὐτόθι σελ. 195.

(2) Πρβ. καὶ περὶ τῶν μεταξὺ Φλωρεντίας καὶ Ἑλλάδος σχέσεων Buchon Nouv. Rech. I I σελ. 289 προνόμια παραχωρηθέντα ὑπὸ τοῦ δουκὸς τῶν Ἀθηνῶν Ἀντωνίου Ἀκκιαϊουόλη ἐν ἔτει [illegible]

(3) Das Griech. Volk τόμ. I [illegible] 89—96.

(4) Πρβ. Μνημεῖα Δ. Καμπούρογλου [illegible] πον ἐκλογῆς τοιαύτης.

(5) Παρὰ Κρουσίῳ (αὐτόθι σελ. [illegible] ρισμὸς ταβουλαρίου τινος Μιχαὴλ Π[illegible] βροῦ ἐπ' ἀδελφῇ τοῦ Θεοδ. Ζυγομαλᾶ [illegible] διὰ γράμματος συνοδικοῦ τοῦ Πατριάρχου [illegible] δὲ τύπος διορισμοῦ ἐξάρχου ταβουλλαρίου [illegible] Βιβλιοθήκης τόμ. VI σελ. 645.)

μοὶ φαίνεται τοῦτο, διότι ἐξελίγοντο ὡς νοταρίοι οἱ γινώσκοντες γράμματα, καὶ ἡ ψῆφος τοῦ λαοῦ δὲν ἦτο λυτιτελὴς πρόσοδος αὐτῶν ἐκλογῆν, τόσον μᾶλλον καθόσον οἱ νοταριοι ἐν Ἀθήναις ἐχρησίμευον καὶ ὡς δικαστικὰ ὄργανα τῶν κοινοτικῶν ἀρχῶν, ὡς ἐξάγεται τοῦτο ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Καμπούρογλου δημοσιευθέντων ἀτομηνημονευμάτων τοῦ ἡγουμένου Πετρέως Κορίλλου Δέγλερη (Μνημεῖα σελ. 385 καὶ ἑπ.), διότι κατηγορηθέντος ποτε τοῦ ἡγουμένου Πετρέως ὑπὸ τῶν μονῶν, ὅτι κατέστρεψε τὰ εἰς Ἱέρακα Ἀλεξάνδρα, «οἱ προεστῶτες μετὰ τοῦ Μητροπολίτου ἐξαπέστειλαν τοὺς νοταρίους τῆς πόλεως διὰ νὰ μεταβοῶσι ἐπιτοπίως καὶ παρατηρήσωσι τὰ ἐλαιόδενδρα τῆς μονῆς, οἱ δὲ μεταβάντες ἐπιτοπίως παρετήρησαν ὅτι ἐκαθορίζοντο καὶ ἐστιγοῦτο τὰ ἐλαιόδενδρα καὶ ἀν ἦσαν ὡς εἶχον ἤθελον ἀποκρατηθῆ. Τότε οἱ μοναχοὶ ἐτιμωρήθησαν καὶ ἠνέῳχθησαν».

Καὶ ὁ Καποδίστριας δ' ἐν τῷ περὶ Μνημόνων καὶ τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν νόμῳ τοῦ 1830 (ἐφ. Γενικὴς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος φύλ. 25 τῆς 26 Μαρτίου 1830) τῇ ἐπαρχικῇ δημογεροντίᾳ εἶχεν ἀναθέσει τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν (1), ἔχων ὑπ' ὄψει τὰ πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως τῶν τοπικῶν ἀρχῶν δικαιώματα.

Ὡς μάρτυρες ἐν τοῖς συμβολαίοις ἐλαμβάνοντο ἐκ τῶν γινωσκόντων γράμματα καὶ τῶν μᾶλλον ἀξιοτίμων πολιτῶν, ὡς ἀποδείκνυται ἐκ τῶν σωζομένων ὑπογραφῶν μαρτύρων. Ὁ τύπος τῆς συντάξεως προικοσυμβολαίων εἶχε περίπου κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα εἰς τὸν ἁπλούστατον τρόπον τῆς καταγραφῆς τῶν πραγμάτων ἐν εἴδει καταλόγου ἀρχομένου ἐκ τῆς *κασέλλας*, ἐν τίλει περιγράφοντο τὰ διδόμενα ἀκίνητα καὶ ἐσημειοῦτο ἡ πραγματικὴ ὥρα, ἣν παρεῖχεν ὁ γαμβρός, καὶ τῆς ἐνοίαν ἀμφιβάλλων ἂν ἐγνώριζον οἱ νοτάριοι, μηχανικῶς αὐτὴν ἐκ παραδόσεως κατεγράφοντες. Ὑπογραφὴ τῶν συμβαλλομένων δὲν ἐθεωρεῖτο ἀναγκαία, ἴσως καὶ ἄγνοια τῆς ἐπικρατούσης ἀγχρμματοσύνης, ὑπεγράφοντο δὲ μόνον ὁ νοτάριος (2) καὶ οἱ μάρτυρες. Ταῦτα περὶ τῶν ἀριθμῶν τῶν μαρτύρων δὲν ὑπῆρχεν. Ἄλλοτε προσελαμβάνοντο 4, ἄλλοτε 5, ἐνίοτε δὲ καὶ μέχρι 14. Καὶ Τοῦρκοι ἦσαν ὅτε παρίσταντο ὡς μάρτυρες, ὑπῆρχαν ὅμως συνήθως ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ συμβολαίου. Ἡ γλῶσσα τῶν νοταρίων εἶνε βαρβαρώτατον, ἀπλελληνισμένη ἀθηναϊκὴ μετὰ τουρκικῶν ὡρῶν μεμιγμένη.

Τὰ διακωλύοντα ἐξέλιξιν συμβόλαια, ἅτινα δημοσιεύω, δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν Ἀθηναίων τοῦ 18 αἰῶνος, διότι πολλαὶ τοπολεσίαι τῆς πόλεως καὶ τῶν περιχώρων τῶν Ἀθηνῶν ἐν αὐτοῖς μνημονεύονται, πολλὰ δ' ἐπίσης ὀνόματα οἰκογενειῶν περιλαμβάνονται, ἐκ τοῦ εἴδους δὲ τῆς περιουσίας καὶ τοῦ τρόπου, κατ' ἐν ἐπιρρίκεον οἱ τότε Ἀθηναῖοι τὰ τέκνα καὶ τοὺς οἰκείους, δύνανται τις νὰ κρίνῃ περὶ τῆς τότε κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς καταστάσεως αὐτῶν (1).

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Γ. ΜΟΜΜΕΡΤΑΤΟΣ

ΔΙΚΑΙΟΝ ΤΩΝ ΕΘΙΜΩΝ

Λαβόντες ἀφορμὴν ἐκ τινων σφῶν παρατηρήσεων Γ'Άλλου δημοσιολόγου περὶ τοῦ δικαίου τῶν ἐθίμων ἐν συνταγματικῇ πολιτείᾳ, τολμῶμεν νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Θέμιδος» τὰς ἐπομένας παρατηρήσεις ἡμῶν, δίδοντες οὕτως εἰς αὐτοὺς ἀφορμὴν πρὸς σκέψιν.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 22 τοῦ Συντάγματος ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται διὰ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βουλῆς, κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 30 αὐτοῦ οἱ ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφιζόμενοι νόμοι οὐ μόνον πρέπει νὰ κυρωθῶσιν, ἀλλὰ καὶ νὰ δημοσιευθῶσιν ὑπὸ τοῦ βασιλέως, καὶ τέλος κατὰ τὸ ἄρθρον 103 ὅλοι οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα, καθ' ὅσον ἀντιβαίνουσιν εἰς τὸ Σύνταγμα, καταργοῦνται.

Ἤδη ἐρωτῶται: συντρίγουσιν οἱ ὅροι τοῦ Συντάγματος διὰ τὴν νομοθετικὴν ἰσχὺν ἐθίμων μορφουμένων ὑπὸ τὸ κράτος αὐτοῦ;

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ πρὸ τοῦ Συντάγματος μορφωθέντα ἔθιμα, ἀτινα εἰδικὴ διάταξις τοῦ Νόμου ἀναγνώρισεν ὡς ἰσχύοντα, καὶ κατισχύοντα μάλιστα τῶν νόμων τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων, οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφιβάλῃ, ὅτι ταῦτα ἀποτελοῦσι μίαν τῶν πηγῶν τοῦ νεωτέρου δικαίου ἡμῶν. Καθ' ὅσον ὅμως ἀφορᾷ εἰς τὰ ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ Συντάγματος μορφούμενα ἔθιμα, ὁρισμοὶ τινες εἰδικὴ διάταξις τοῦ Νόμου ἀναγνώριζεν ὡς ἰσχύοντα, καὶ κατισχύοντα μάλιστα τῶν νόμων τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων, οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφιβάλῃ, ὅτι ταῦτα ἀποτελοῦσι μίαν τῶν πηγῶν τοῦ νεωτέρου δικαίου ἡμῶν. Καθ' ὅσον ὅμως ἀφορᾷ εἰς τὰ ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ Συντάγματος μορφούμενα ἔθιμα, φρονοῦμεν, ὅτι δύνανται τις νὰ ἀρνηθῇ εἰς αὐτὰ τὸ κῦρος, ἀφοῦ τὸ διάταγμα τῆς 23 Φεβρουαρίου 1835, ἐφ' ὅσον δι' αὐτοῦ ἀναγνωρίζεται καὶ νομοθετικὴ ἐνέργεια ἐκτελουμένη, ὑπὸ νομοθετικῶν παραγόντων μὴ ἀναγνωρισμένων ὑπὸ τοῦ Συντάγματος, ἀντιβαίνει εἰς αὐτὸ καὶ θεωρεῖται καταργημένον κατὰ τὸ ἄρθ. 103.

Γεωρίζομεν ὅτι μεταξὺ τῶν νεωτέρων δημοσιολόγων τὸ δίκαιον τῶν ἐθίμων ἀναγνωρίζεται κατὰ κανόνα ὡς μία τῶν πηγῶν τοῦ δικαίου. Ἐν τούτοις αἱ γνῶμαι αὗται δὲν φαίνονται εἰς ἡμᾶς συμβιβαζόμεναι μὲ τὰ σαφῆ γράμματα τῶν προμνημονευθέντων ἄρθρων τοῦ Συντάγματος.

Φρονοῦμεν δ' ὅτι ἡ θεωρία, καὶ ἂν τὸ δίκαιον τῶν ἐθίμων διαγράφεται ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν πηγῶν τοῦ θετικοῦ δικαίου, ἔχει πολλὰ τὰ πλεονεκτήματα.

Εἰς παρελθούσας ἐποχάς, ὅτε τὸ μὲν θετικὸν δίκαιον διετέλει ἐν ὑπτιώδει καταστάσει, ἡ δὲ νομοθετικὴ ἐξουσία ἀνῆκεν εἰς ἐνάριθμα πρόσωπα, κατὰ κανόνα μὴ εὐρισκόμενα εἰς στενὴν συνάφειαν μετὰ τοῦ λαοῦ καὶ μὴ γνωρίζοντα διὰ τοῦτο τὰς ἐκ τῶν ὁσημέραι αὐξανομένων ἀναγκῶν αὐτοῦ ὑπαγορευομένας ἑκάστοτε ἀναγκαίας μεταβολὰς τῆς νομοθεσίας, βεβαίως τὸ δίκαιον τῶν ἐθίμων ἐπεβάλλετο ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀνάγκης, καὶ ἐν αὐτῷ ἐξεδηλοῦτο κυρίως ἡ περὶ τοῦ δικαίου συνείδησις τοῦ λαοῦ· σήμερον ὅμως ὅτε ὁ λαὸς διὰ

διακοπὰς παρέχων τοῖς Εἰρηνοδίκαις (Νόμος ΡΠΑ' 5 Ἰουλίου 1851).

Ὅπως ὅμως ἐπέλθῃ τὸ εὐάρεστον καὶ λίαν εὐεργετικὸν τοῦτο ἀποτέλεσμα ἀρκοῦσιν ἆρά γε αἱ ἐργάσιμοι ἡμέραι καὶ ὧραι τῶν ἐνταῦθα Εἰρηνοδικείων μας; Ἂν τὰ Εἰρηνοδικεῖα ταῦτα εἶχον περισσοτέρας ἐργασίμους ἡμέρας, ἂν καθημερινῶς ἠδύνατό τις νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον ἑνὸς δικαστοῦ ζητῶν συνοπτικῶς τὴν λύσιν τῆς διαφορᾶς του, ὡς συμβαίνει τοῦτο ἐν ἄλλαις χώραις καὶ ἰδίως ἐν Γαλλίᾳ, ὁπόσαι δίκαι τῆς ἁρμοδιότητος ἀνωτέρων δικαστηρίων δὲν θὰ ἐλύοντο συμβιβαστικῶς ὑπὸ τῶν Εἰρηνοδικῶν, διὰ παρεκτάσεως τῆς ἁρμοδιότητος αὐτῶν καὶ ἐκ πόσων βασάνων θ' ἀπηλλάσσετο τὸ πολὺ δημόσιον;

Δυστυχῶς ἡ κατάστασις τῶν Εἰρηνοδικείων μας, οὖσα ἀθλιεστέρα τῶν χειρίστων τουρκικῶν μικροπόλεων, οὐδὲ τῆς φυσικῆς ἁρμοδιότητος τὰς ἀπαιτήσεις δύναται λυσιτελῶς νὰ ὑπηρετήσῃ, πολλῷ δ' ἧττον παρεκτάσεως αὐτῆς. Δικηγόροι καὶ διάδικοι συναγελάζονται δίκην ἀγρίων κραυγάζοντες, καπνίζοντες, τὸν πῖλον ἐπὶ κεφαλῆς καὶ χειρονομοῦντες, ἐν ᾧ χρόνῳ τὰ καταστήματα τῶν Εἰρηνοδικείων μικρὰ πνιγηρὰ, ἀκάθαρτα, σεσηπότα, ὁμοιάζουσι πρὸς πᾶν ἄλλο ἢ ἐνδιαίτημα τῆς Θέμιδος. Βεβαίως αἱ κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις τυφλώττουσαι τοσοῦτον πρὸ τῆς πρωτίστης ἀνάγκης, τῆς ἐξόχου ἀνάγκης, τῶν πολιτῶν τοῦ ἔχειν προσιτὴν ὑπὸ ἄλλας συνθήκας τὴν ἴην βαθμίδα τῆς δικαιοσύνης, σκληρῶς ἀδικοῦσι τὴν πολιτείαν.

Ἐν ὅσῳ δὲν ὀργανοῦται *καθημερινὴ* εἰρηνοδικειακὴ ὑπηρεσία ἐν ἀνθρωπίνοις καταστήμασι καὶ ἐν ὅσῳ ὁ ὀργανισμὸς τῶν δικαστηρίων τούτων δὲν ἐφαρμόζεται ἀξιοπρεπῶς, τὰ σήμερον ὑπάρχοντα Εἰρηνοδικεῖα, ἐν Ἀθήναις τοὐλάχιστον, οὐδένα οὐδόλως τῶν προορισμῶν των ἐκτελοῦσι, χρησιμεύουσι δὲ μόνον ἵνα ἐξ αὐτῶν κρινώμεθα ὡς οἱ βαρβαρώτεροι ἄνθρωποι τῆς ὑφηλίου.

Ν. Γ. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ

ΜΙΑ ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Ἐσημειώσαμεν ὡς ἁπλοῖ χρονογράφοι ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς «Θέμιδος» τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀρείου Πάγου, δι' ἧς ἠνοίχθησαν αἱ πύλαι τῶν δεσμωτηρίων εἰς καταχραστὴν ὑπάλληλον. Ἠδυνάμεθα ἐπίσης νὰ μὴ λησμονήσωμεν τὴν προηγουμένην αὐτοῦ ἀπόφασιν, δι' ἧς, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἐξῆλθεν ἀλώβητος ἐγκληματίας ὑπάλληλος τραπεζικοῦ καταστήματος.

Ταῦτα εἰσὶ τὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα παρουσιάζουσι τὸ ἀνώτατον τοῦ Κράτους δικαστήριον ἐπὶ τοσοῦτον ἐπιεικὲς ἀκριβῶς ἐκεῖ ὅπου ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ αὐστηρότατον, καὶ τὰ ὁποῖα, πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, σπουδαίως παρὰ πολλοῖς ἐκλόνισαν τὴν ἐπὶ τὴν ἀνωτάτην δικαιοσύνην τῆς χώρας πεποίθησιν.

Ἀλλ' ἆρά γε τὰς φυλακὰς ἤνοιξεν ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἀρείου Πάγου; Ἰδοὺ ἐρώτημα, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ θέσωσιν ἑαυτοῖς οἱ μετ' ἀμφιβολίας κινήσαντες τὴν κεφαλήν. Τὰς θύρας τῆς φυλακῆς ἤνοιξεν ἐν τῷ ὁρκωτῷ δικαστηρίῳ ἡ πολυύμνητος ἐπιείκεια, ὁ ἀληθὴς αὐτὸς σάραξ τῆς κοινωνικῆς ἡμῶν καταστάσεως, ἡ ἐπιείκεια ἢ ὀρθότερον εἰπεῖν ἡ κακοήθεια, ἥτις ἐνῷ πολλάκις δὲν ἔχει οὔτε ἓν δάκρυ διὰ τοὺς μικροὺς ἐγκληματίας, διὰ τὸν κλέπτην ἑνὸς πενταδράχμου, ἔχει ποταμοὺς δακρύων καὶ θωπειῶν διὰ τοὺς μεγάλους ἐγκληματίας, διὰ τοὺς δαπανήσαντας τὰ προϊόντα τοῦ ἐγκλήματος ἐν τῷ ἱπποτικῷ χαρτοπαιγνίῳ, ἐν τοῖς θεάμασι, ἐν ταῖς σχέσεσι μετὰ ὡραίων κυριῶν, καὶ ἐν ὅλαις ταῖς τρίβοις, τὰς ὁποίας διανοίγει ἡ πανταχόθεν κατακλύσασα τὴν χώραν ἀπολαυστική. Ὁ καϋμένος δὲν τὰ ἔκλεψε, τὰ ἐπλήρωσεν εἰς χρέη τιμῆς, ἰδοὺ ἡ ἄτιμος φωνή, ἡ ὁποία χαρακτηρίζει ἀκριβῶς τὴν αἰσχρὰν ταύτην ἐπιείκειαν.

Αὐτὸ τοῦτο ἀκριβῶς συνέβη ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ἐν ᾧ ὁ νοσφισμὸς τῶν ἀλλοτρίων χρημάτων ἦτο χειροπιαστὸς, ἀφ' οὗ τὸ δυστυχὲς δημόσιον ἠναγκάσθη καὶ ἐπλήρωσε μέχρι λεπτοῦ τὸν κλαπέντα ἐργολάβον, οἱ κύριοι ἔνορκοι εὗρον ὅτι ὁ ἀνώτατος δημόσιος ὑπάλληλος οὐδὲ λεπτὸν τῶν πρὸς αὐτὸν ἐμπιστευθέντων χρημάτων ἤγγισεν, ἀλλ' ἁπλῶς περιωρίσθη νὰ τὰ τοκίσῃ! Οὐδὲ πρὸ τοῦ ψεύδους αὐτοῦ ἐδίστασαν, ἵνα μὴ καθυστερήσωσι καὶ αὐτοὶ εἰς ἔνδειξιν ἐπιεικείας πρὸς τὸν ὡς ἄλλον Ὀδυσσέα ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐπανελθόντα μεγαλοεγκληματίαν, ὅστις καὶ τὴν προφυλάκισίν του, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς νοσηλείας ἐν τῷ νοσοκομείῳ, διήνυσε ἐν τοῖς ὁδοῖς τῶν Ἀθηνῶν, πρὸς διαρκῆ ἀπόδειξιν τοῦ ψεύδους τῆς συνταγματικῆς ἐνώπιον τοῦ νόμου ἰσότητος.

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω ἐννοεῖ πᾶς τις ὅτε, ἐὰν ὁ Ἄρειος Πάγος, αὐστηρῶς τὸν νόμον ἐφαρμόζων, εὗρεν ὅτι τὸ ἀδίκημα, ὅπως περιέκοψεν αὐτὸ ἡ ἐπιείκεια τῶν ἐνόρκων, δὲν εἶναι τιμωρητὸν, διότι τὰ χρήματα ἐνεπιστεύθησαν αὐτῷ οὐχὶ ὡς δημοσίῳ ὑπαλλήλῳ, ὅτε καὶ μόνον ἦτο τιμωρητὸς, συνῳδὰ τῇ ἐτυμηγορίᾳ τῶν ἐνόρκων (ἄρθ. 485 Πν. Ν.), οἱ πράγματι ἀνοίξαντες τὰς πύλας τῆς φυλακῆς εἶναι μόνοι οἱ δικάσαντες κύριοι ἔνορκοι καὶ οὐδεὶς ἕτερος.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἀριθ. 29 (1889) Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Δ. ΤΣΙΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Κατάσχεσις κινητῶν - ἀπόδειξις

Ἡ διὰ τῶν συνδυασμένων ἄρθρ. 304 § 1 Πλ.

καὶ 109 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου ἐξαίρεσις τῶν κανόνων τοῦ κοινοῦ δικαίου, τῶν περιοριζόντων τὸ ἐμμάρτυρον ἀποδεικτικὸν μέσον, καθ' ἣν ἐπὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων ἡ ἐμμάρτυρος ἀπόδειξις ἐπιτρέπεται κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ δικαστηρίῳ, δὲν ἐφαρμόζεται ἐὰν ῥητὴ διάταξις τοῦ νόμου διατάσσει τὴν ἔγγραφον ἀπόδειξιν.—Οὕτω κατάσχεσις ἐπὶ κινητῶν ὑπὸ τοῦ δημοσίου δὲν δύναται ν' ἀποδειχθῇ ἐμμαρτύρως, ἀφοῦ διὰ τῶν ἄρθρ. 11 καὶ 22 τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νόμου τοῦ 1871 πρέπει νὰ συντάσσηται περὶ αὐτῆς ἔκθεσις.

Ἀριθ. 30 (1889). Τμ. Α'— Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Μ. ΔΙΓΕΝΗΣ.

Ὁμορρυθμία - παράστασις - παῦσις πληρωμῶν

Τὸ ὁμόρρυθμον μέλος ἑταιρίας δύναται νὰ παραστῇ ἐν τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ὑπὲρ τῶν δικαίων τῆς ἑταιρίας.

— Κατὰ συνδυασμένα ἄρθρα 441 καὶ 587 Ἐμ. Νόμου, πᾶσα αἴτησις (ταύτῃ δὲ ἐξομοιοῦται καὶ ἡ ἀνακοπὴ κατ' ἀποφάσεως ὁρισάσης ἑτέραν ἐποχὴν παύσεως πληρωμῶν), ἐπιδιώκουσα τὸν προσδιορισμὸν ἑτέρας ἐποχῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν εἶναι ἀπαράδεκτος μετὰ τὴν περάτωσιν τῆς περὶ ἐξελέγξεως τῶν πιστώσεων ἐκθέσεως, ἄνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως πιστωτῶν ἐνυποθήκων ἢ οὔ, ἢ ἐπιδιωκόντων ἀντίθετον πρὸς τὴν ὁμάδα συμφέρον.

Ἀριθ. 31 (1889) Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Μ. ΔΙΓΕΝΗΣ.

Ὁμορρυθμία - παράστασις - προθεσμία ἐφέσεως

Τὸ ὁμόρρυθμον μέλος ἑταιρίας δύναται παριστάμενον ἐν τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ν' ἀντικρούσῃ τὴν κατὰ τῆς ἑταιρίας αἴτησιν ἀναιρέσεως.

— Τὸ ἄρθρ. 588 τοῦ περὶ πτωχεύσεως νόμου μόνον ὡς πρὸς τὴν προθεσμίαν τῆς ἐφέσεως ἐκαινοτόμησεν, ὁρίσαν αὐτὴν δεκαπενθήμερον ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως, δὲν καθιέρωσε δὲ ὑπὲρ τῶν πιστωτῶν αὐτοτελὲς ἔνδικον μέσον ἐφέσεως, οὐδὲ ἐτροποποίησε τὰς περὶ ἐφέσεως διατάξεις τῆς Πολ. Δ., καθ' ἃς μόνον οἱ κατὰ τὴν πρωτόδικον δίκην διάδικοι δύνανται νὰ ἐκκαλέσωσι. Τοῦτο προκύπτει καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὁρισμοῦ ὡς σημείου ἐνάρξεως τῆς προθεσμίας, τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως, ἥτις προϋποτίθησι διάδικον ἐν τῇ πρωτοκλήτῳ δίκῃ, καὶ οὐχὶ τῆς δημοσιεύσεως κατὰ τὸ ἄρθρ. 444 τοῦ Ἐμ. Ν., ὡς πράττει ὅταν πρόκηται νὰ ὁρίσῃ ἀφετηρίαν δι' ὅλους τοὺς δανειστάς.

Ἀριθ. 32 (1889) Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Κ. ΣΗΜΑΝΤΗΡΑΣ.

Ἀπόδοσις ἀντικαταστατῶν

Οὔτε τὸ ἄρθρ. 880 τῆς Πλ. Δ. οὔτε ἄλλος νόμος ὁρίζει ὅτι ἐπὶ ἀποδόσεως ἀντικαταστατῶν πραγμάτων, ὁ ὀφειλέτης μετὰ τὴν ὑπερημερίαν του (προκειμένου περὶ ἐκτελέσεως) στερεῖται τοῦ δικαιώματος ν' ἀποδώσῃ τὸ ἀντικείμενον τῆς ὀφειλῆς καὶ ὑποχρεοῦται ν' ἀποδώσῃ τὴν κατ' αἴτησιν τοῦ δανειστοῦ ἐξευρεθησομένην ἀξίαν.

Ἀριθ. 33 (1889) Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Α. ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ.

Ἀδιαίρετον ὁμολογίας - ὅρκος

Κατὰ τὰς περὶ ἀδιαιρέτου τῆς ὁμολογίας ἀρχὰς τῆς Πολ. Δ. ἐπαγομένου ὅρκου τῷ ἐναγομένῳ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀγωγῆς, πρέπει οὗτος νὰ μὴ περιορίζηται ἐπὶ μόνων τῶν περιστατικῶν τῶν ἀποτελούντων τὴν ἀγωγὴν, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐκτείνηται ἐφ' ὅλης τῆς ὁμολογίας τοῦ διαδίκου εἰς ὃν ἐπάγεται. Διὰ παράβασιν δὲ τῶν οὐσιωδῶν διατάξεων περὶ ἀδιαιρέτου τῆς ὁμολογίας εἶναι ἀναιρετέα ἡ τὸ ἐναντίον ἀποφηναμένη ἀπόφασις (ἄρθ. 807 5 201 Πλ. Δ.)

Ἀριθ. 34 (1889). Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Α. ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ.

Ἀγοραπωλησία - ἐξεῖναι ἔχειν - διάρρηξις

Κατὰ τοὺς N. K. 3 de rei vend (4 44) 2 quando liceat at emptore (4 45) καὶ 5 de oblig act (4 10), τοῦ συναλλάγματος τῆς ἀγοραπωλησίας, ὄντος ἐγκύρου καὶ περιβεβλημένου τὰς νομίμους διατυπώσεις, οὐδεὶς δύναται μονομερῶς λύσαι αὐτὸ, καὶ μόνον ἐπιτρέπεται ἀγωγὴ κατὰ τοῦ ἀρνουμένου νὰ ἐκπληρώσῃ τοὺς ὅρους αὐτοῦ πρὸς ἐκπλήρωσιν. Ὅθεν ἡ παραδοχὴ ὅτι ὁ μὴ λαβὼν τὴν σχολαίαν νομὴν δύναται ν' ἀναλάβῃ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ λόγῳ ἀποζημιώσεως, χωρὶς νὰ ἐγείρῃ πρότερον κατὰ τοῦ πωλητοῦ ἀγωγὴν περὶ παραδόσεως τῆς νομῆς τοῦ κτήματος καθ' οἱονδήποτε τρόπον, παραβιάζει τοὺς ἄνω κανόνας, καθ' οὓς ἡ μὴ ἐκπλήρωσις τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ πωλητοῦ τοῦ παραδοῦναι τὴν σχολαίαν νομὴν τοῦ πωληθέντος, ἐπὶ τῷ ἐξεῖναι ἔχειν αὐτὸ τὸν ἀγοραστὴν, δὲν εἶναι λόγος διαρρήξεως τῆς συμβάσεως.

Ἀριθ. 35 (1889) Τμ. Β'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Α. ΓΚΙΩΝ.

Ἐκτίμησις ἀγωγῆς

Ἐκ τῆς ἐκτιμήσεως τῆς ἀγωγῆς καὶ τῶν προτάσεων πειθόμενον τὸ δικαστήριον τῆς οὐσίας, ὅτι διὰ τῶν ἐν τῇ ἀγωγῇ λέξεων «ἐθνικὸν κτῆμα» ἐνδείκνυται ἡ συνηθεστέρα δικαιώματι πολέμου κτῆσις, δὲν ποιεῖται ἀναπλήρωσιν τῆς βάσεως τῆς ἀγωγῆς.

'Αριθ. 36 (1889) Τμ. Α'. — Εισηγητής ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Α. Γκίκας.

Συμβιβαστικὸς - ἀπαράδεκτον νέου τοιούτου

Ἡ ὑπὸ τοῦ Α ἐπιχείρησις συμβιβαστικοῦ ἀποκτήσεως τοῦ Β κατ' αὐτοῦ, δι' ἐναντίας ἰδίας αὐτοῦ (ἐνεργηθεῖσα διὰ κατασχέσεως) ἀποκλείει τὴν χρῆσιν τῆς αὐτῆς ἀποκτήσεως πρὸς συμψηφισμὸν πρὸς ἑτέραν ἀπαίτησιν τοῦ αὐτοῦ Β, διότι ἐνηκάκθη ἄπαξ ἡ ἀπαίτησις αὕτη κατ' ἐκλογὴν ἐν ἑτέρᾳ δίκῃ, καὶ πρὶν ἢ περατωθῇ αὕτη κατὰ νόμιμον τρόπον, δὲν συγχωρεῖται ν' ἀρχίσῃ ἄλλη (ἄρθ. 475 καὶ 476 Πῖ. Δ.).

'Αριθ. 37 (1889) Τμ. Α'. — Εισηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Α. Γκίκας.

Ἔξωσις - ἐξουσία πράξεως - κοινοποίησις

Ὁ νόμος ΥΛΖ περὶ ἐξώσεως δυστροπούντων μισθωτῶν, οὐδεμίαν ποιούμενος διάκρισιν ἀστικῶν καὶ ἀγρωτικῶν κτημάτων, ἐφαρμόζεται ἐπ' ἀμφοτέρων.

— Ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ νόμου τούτου ἀγωγῶν καλῶς ἀπορρίπτεται ὁ πρόεδρος ἐκ τῶν ἐνόντων, παραπέμπων τοὺς περὶ θεμιτηλίας καὶ καταγίσεων καὶ μὴ παραδόσεως τοῦ ἐκμισθωθέντος κτλ. ἰσχυρισμοὺς εἰς τὴν τακτικὴν διαδικασίαν (ἄρθρ. 3 τοῦ αὐτοῦ νόμου).

— Τῆς διαδικασίας οὔσης ἐπ' ἀναφορᾷ, καὶ ἐπομένως προδικούσης καὶ ἄνευ κλητεύσεως, ἄνευ ἀποτελέσματος εἶναι αἱ περὶ μὴ κλητεύσεως τοῦ ἐναγομένου ἐνστάσεις ὡς καὶ αἱ περὶ ἀποστάσεως τῆς κατοικίας του κλ.

— Κατὰ τὰ ἄρθ. 96 140, 143 καὶ 539 ἐδ. 2 Πῖ. Δ. καλῶς κοινοποιεῖται ἡ ἀγωγὴ περὶ ἐξώσεως τῷ κεκτημένῳ τὴν εἰδικὴν ἐντολὴν νὰ δίχηται καὶ κοινοποιῇ ἀγωγάς, νὰ ἐνάγῃ καὶ ἐνάγηται.

'Αριθ. 38 (1889) Τμ. Α' — Εισηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Μ. Διγενῆς.

Ἐμμισος ζημία - ἀποτίμησις ἀληθοῦς

Ἡ διὰ τῆς ἀγωγῆς ἐπιζητουμένη ἔμμεσος ζημία δέον νὰ ᾖγε συναφεῖαν πρὸς τὸ παραγωγικὸν κέτιονμα τὴν πιθανότητος προδοκωμένη, ἀλλ' ἡ ὕπαρξις τῶν στοιχείων τούτων καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῆς δοτέας ἀποζημιώσεως ἀρίεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ καὶ διαφεύγει τὸν ἔλεγχον τοῦ Ἀρείου Πάγου.

— Κατὰ τὸν νόμον 3 Π. (9.1) οὖκ ἰστὶ δικτικὴ ἀποτιμήσεως ἡ ἐκ τῶν ἀγγελίων καὶ τῆς δυσμορρίας ἠθικὴ βλάβη.

'Αριθ. 39 (1889) Τμ. Α' — Εισηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Δ. Τσιβανόπουλος.

Ἑρμηνεία νόμῳ κεκυρωμένων συμβάσεων

Μόνη ἡ ἐσφαλμένη ἐφαρμογὴ καὶ ψευδὴς ἑρμηνεία τοῦ νόμου ἐπάγεται ἀναίρεσιν, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν συμφωνίας καὶ οὐ κανόνας τοῦ δικαίου περιεχόντων ἄρθρων καταστατικῶν καὶ συμβάσεων, κατ' οὓς κεκυρωμένον διὰ νόμου.

ΠΟΙΝΙΚΗ

'Αριθ. 26 (1890). Τμ. Β'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Σ. Ἀναστοπουλος.

Ἔνορκος πληρεξούσιος-μάρτυς πληρεξούσιος

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ νόμου ΑΦΝΒ' περὶ ἐνόρκων τοῦ 1887 ἀποκλείεται τῶν καθηκόντων τοῦ ἐνόρκου, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τοῦ κατηγορουμένου πᾶς ὅστις ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του συνέπραξεν ὁμοίως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν κατὰ τοῦ κατηγορουμένου ἀνάκρισιν ἢ δίκην, ἢ ὡς μάρτυς ἴδιόκ μαρτυρίαν ἢ ἔχει συμφέρον ὡς ζημιωθεὶς ἢ ἀδικηθείς, ὑφίσταται δὲ τὸ ἀποκλεισμὸς ὁ δοὺς συμβουλὰς τῷ παθόντι δικηγόρος.

— Δὲν ἀποτελεῖ λόγον ἀναιρέσεως ἡ ἐκ γραφικοῦ λάθους ἀναγορὰ ἑλλιπῆς χρονολογίας τῆς πράξεως ἐν τῷ ἐγκλητηρίῳ.

— Ἐπίσης δὲν ἀποτελεῖ λόγον ἀναιρέσεως ἡ στέρησις μάρτυρος, διότι οὗτος ἐγίνετο πλημμελούσιος τοῦ πολιτικοῦ ἐναγοντος.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

'Αριθ. 106 (1890). —Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Ε. Χατζηδημήτριος.

Μεταβρασταὶ - κατάσχεσις - Δημόσιον

Ἡ θέσις τοῦ μεταβρασταὶ ξένων γλωσσῶν ἐν τῷ γραμείῳ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν εἶναι δημοσία, διότι κατὰ τὸ τελ. διδ. τοῦ ἄρθ. 1 τοῦ Ν. ΑΡΨΑ τὸ ὑπουργεῖον περιλαμβάνει τὸ ἐν τῷ πίνακι Α ἐμφαινόμενον προσωπικὸν, ἐν ᾧ πίνακι ὁρίζεται ἡ θέσις μεταβρασταῦ. Οὕτε εἰς ἐκχώρησιν ἄρα οὔτε εἰς κατάσχεσιν ὑπόκειται ἡ μισθοδοσία κατὰ τοὺς νόμους ΦΝΕ τοῦ 1882 καὶ ΑΡΜΑ τοῦ 1884. Δὲν ἀποδεικνύει τὸ ἐναντίον ἡ τυχὸν ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ θέσει ταύτῃ διορισμένου λῆψις συντάξεως.

— Τὴν ἀκυρότητα τῆς ἐκχωρήσεως ἢ κατασχέσεως δύναται προτείνει καὶ τὸ Δημόσιον, διότι ἡ ἀκυρότης εἶναι ἀπόλυτος, νομοθετηθεῖσα πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πολιτείας διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀκριβοῦς ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος καὶ τὴν τήρησιν ἀκεραίου ἀξιοπρεπείας ὑπὸ τῶν δημοσίων λειτουργῶν.

— Ἡ τυχὸν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου πληρωμὴ μηνιαίων τῷ ἐκδοχεῖ ἡ καταπρόπτι, ἀντιβαίνουσα εἰς ἀπαγορευτικὸν νόμου, δὲν ἀποτελεῖ ἀναγνώρισιν τινα.

'Αριθ. 112 (1890) — Εἰσηγητὴς ὁ πρόεδρος τῶν ἐφετῶν κ. Ε. Ἀμβροσιάδης.

Ἀγωγὴ νομιμὸς - προσωρινὰ μέτρα

Κατὰ τ' ἄρθρα 629 § 2 καὶ 490 § 9 Πῖ. Δ. ἡ ἀρμοδιότης τῶν Εἰρηνοδικῶν ἐπὶ παντὸς εἴδους περὶ διακοπῆς διαφορῶν ἀνάγεται εἰς προσωρινὰ μέτρα, ἐνῷ τὸ Πρωτοδικεῖον ἐπιμηκύνεται ἡ περαιτέρω διεξαγωγὴ τῆς διαφορᾶς.

Ἄρα ἡ περὶ προσωρινῶν μέτρων ἀπόφασις τοῦ Εἰρηνοδικείου, σκοποῦσα μόνον τὴν παρεμπόδισιν τῶν διαδίκων τοῦ προστατεῦσαι τὴν μεταξὺ αὐτῶν ἀμφισβητουμένην διαχατοχὴν ὅτε βιαιοπραγιῶν, δὲν ἐπηρεάζει τὸ δικαίωμα τῆς διακατοχῆς. Ἡ τοιαύτη τοῦ Εἰρηνοδίκου προστασία, ἀντικαταστήσασα τὴν δι' αὐτὴς ἀποσβεσθεῖσαν βίαν, ἔχει τὰς αὐτὰς συνεπείας, ἃς θὰ εἶχε καὶ αὐτὴ ἡ βία ἂν ἐλάμβανε χώραν, ἤτοι παρέχει τῇ διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου κωλυθέντι τῆς νομῆς ἀκέραιον τὸ δικαίωμα τῆς ἐνασκήσεως τῶν περὶ νομῆς ἀγωγῶν του. Οὗτοι καλῶς ἐνάγει ἐπὶ διατραφῆσει κατοχῆς (ἐπὶ τοίνυν ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου), ὁ διὰ ἀποράσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου, τῇ αἰτήσει τοῦ ἀντιδίκου του κωλυθεὶς ἀποτὲς διορθώσεως του.

'Αριθ. 126 (1890). — Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Π. Σπηλιάκης.

Στοιχεῖα συναλλαγματικῆς

Συναλλαγματικὴ, ἐκδοθεῖσα εἰς διαταγὴν τοῦ ἐκδότου καὶ μὴ μεταβιβασθεῖσα τρίτῳ, δὲν εἶναι συναλλαγματικὴ ἀλλ' ἁπλοῦν γραμμάτιον, μὴ συνεπαγόμενα αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἐμπορικὴν διαδικασίαν.

'Αριθ. 127 (1890). —Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Π. Σπηλιάκης.

Κληρονομίας παραπομπὴ-θεοδοσιανὴ

Κατὰ τὴν Νεαρὰν 118, ἥτις κανονίζει τὴν ἐξ ἀδιαθέτου διαδοχήν, οἱ ἔγγονοι καλοῦνται εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ πάππου μετὰ τῶν ἄλλων τέκνων αὐτοῦ ἢ τῶν ἐγγόνων ἐξ ἑτέρου προαποβιώσαντος τέκνου του, ὅταν ὁ γονεὺς αὐτῶν προαποβιώσῃ τοῦ πάππου, κατὰ δὲ τοὺς νόμους 3 § 7 (37. 1) Ν. 9 (38. 16). Ν. 4 Κ. (6. 9) Ν. 7 Κ. (6. 30) καὶ Ν. 1 § 5 Κ. (6. 51) ἐάν τις τῶν συγκληρονόμων, εἰς ὃν ἐπῆλθε ἐξ ἀδιαθέτου ἡ κληρονομία, ἀποθάνῃ πρὶν ἀποκτήσῃ τὴν κληρονομίαν, ἡ κληρονομικὴ μερὶς τούτου δὲν μεταβιβάζεται εἰς τοὺς ἰδίους κληρονόμους, ἀλλὰ προσαυξάνει τοὺς λοιποὺς συγκληρονόμους, ἐκτὸς ἐὰν ὑφίστανται περίπτωσις παραπομπῆς τοῦ κλήρου (transmissio). Κατὰ συνέπειαν ἀγωγὴ ἐγγόνου περὶ κληρονομίας τοῦ πάππου, ἐνῷ ὁ πατὴρ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐπῆλθε σε τοῦ πάππου, ἀφ' ἑτέρου δὲ δὲν ἐκτίσατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, εἶναι νόμῳ ἀνυπόστατος.

— Ὁ Ν. 1 τοῦ Κ. (6. 51) καθιστᾷ μίαν ἐξαίρεσιν τοῦ ἄνω κανόνος, ὅτι ἡ ἀποδιεγνέντη κληρονομία δὲν παραπίπτεται εἰς τοὺς κληρονόμους τοῦ κληρονόμου, τὴν ἐν τῷ Ν. 1 (6. 52) Κ. ἀναφερομένην Θεοδοσιανὴν παραπομπὴν, ἥτις ὅμως χωρεῖ μόνον ἐπὶ τῆς ἐκ διαθήκης κληρονομίας.

'Αριθ. 129 (1890). — Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Π. Σπηλιάκης.

Παράκλησις πρυδεμίας

Μόνον δι' ἀποχρώντας λόγους, ὡς ἐδέξατο, καὶ τοῦτο ἐπιεικῶς, ἡ νομολογία, διθέτει παράκλησις πρυδεμίας, ἀφ' οὗ μάλιστα, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ 197 Πῖ. Δ., τὰ δικαστήρια δὲν δύνανται νὰ παρατείνωσι τὰς παρὰ τοῦ νόμου ἢ τῶν ἀπράσεων ταχθείσας προθεσμίας.

'Αριθ. 130 (1890). —Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Π. Νικερ

Πλειστηριασμὸς - ἀκυρότης - ὁμολογία - ἀνεκτέσης - ἀπόδοσις

Καλῶς ἀπευθύνεται ἀγωγὴ περὶ ἀκυρώσεως πλειστηριασμοῦ κεθ' ὅλων τῶν ἐν διαφόροις διαδοχικαῖς πράξεσι συμπραξάντων (καὶ μετὰ τὸν πλειστηριασμὸν), οἷον κατασχέσεις, πλειστηριασμὸν, ἀναπλειστηριασμὸν, μεταπώλησιν κτλ., διότι οὗτοι πάντες συνδέονται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας.

— Καλῶς ἐνάκεπ τὴν ἀγωγὴν ταύτην εἴτε ἐνυπόθηκος εἴτε ἐγχειρόγραφος ὀανειστής, δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 1025 τοῦ Πῖ. Δ. ἐνασκῶν τὰ δικαιώματα τοῦ ὀφειλέτου, δυνάμει δὲ καὶ τῆς Πτολιανῆς ἀγωγῆς ἐὰν τὸ ἀκύρως πωληθὲν εἶναι ἡ μόνη περιουσία τοῦ ὀφειλέτου—ἰσχυρίζεται δὲ τοῦτο ὁ ἐναγων δανειστὴς—διότι οὕτω ἐπικαλεῖται τὴν διὰ τῆς ἀκύρου πράξεως μείωσιν τῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου ἐπὶ βλάβῃ τῶν δικαιωμάτων του (τοῦ ἐναγοντος) λόγῳ εἰκαζομένης ἐπὶ βλάβῃ τῶν δανειστῶν πρακρίσεως του ὀφειλέτου.

— Τὸ ἄρθ. 911 Πῖ. Δ. δὲν ἀποκλείει τὸν ὀφειλέτην τοῦ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀκύρωσιν τῶν διαδικαστικῶν τοῦ πλειστηριασμοῦ πράξεων μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκτελέσεως.

— Ἡ παράδοσις τοῦ πλειστηριασθέντος ἀκινήτου δὲν ἀποτελεῖ ἀποδοχὴν τῶν ἀκύρων πράξεων τοῦ πλειστηριασμοῦ, διότι τὸν ἀκινήτων μεταβιβαζομένων μόνον διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως, ἡ σιωπηρὰ τοιαύτη ἀποδοχὴ δὲν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ μεταβίβασιν κυριότητος.

'Αριθ. 131 (1890). Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Π. Νικερ

Ἡμέρα ὅρκου - διάρκεια προθεσμίας

Ὁριζομένης τῆς πρὸς δόσιν ὅρκου δικαστικῶς ἡ πρὸς δόσιν αὐτοῦ προθεσμία λήγει τὴν τε

λήξει τῆς συνεδριάσεως τῆς δικασίμου ταύτης καὶ δὲν διαρκεῖ μέχρι τοῦ πέρατος τῆς ἡμέρας τῆς δικασίμου ταύτης.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

Ἀπόφασις τοῦ Ἀκυρωτικοῦ 22 Ἰανουαρίου 1890

Συμβολαιογράφος - πταῖσμα - εὐθύνη - ἀπόρρητον ὑπηρεσίας - βλάβη - ἀποζημίωσις - ἀνεξέλεγκτος κρίσις τοῦ δικαστοῦ.

Ὑποπίπτει εἰς βαρὺ πταῖσμα, ἐπιφέρον τὴν εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ ζημιωθέντος ὑποχρέωσιν ὁ συμβολαιογράφος, ὅστις, συντάξας συμβόλαιον περὶ γάμου, δι' οὗ οἱ προικοδόται ἀνελάμβανον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξασφαλίσωσι δι' ὑποθήκης ἐπὶ τῶν κτημάτων αὐτῶν τὴν κινητὴν προῖκα, ἣν συνέστησαν ὑπὲρ τῆς θυγατρὸς αὐτῶν, οὐδεμίαν ἔλαβε φροντίδα νὰ ἐγγράψῃ ἐγκαίρως τὴν ὑποθήκην ταύτην, ὅπερ ἠδύνατο καὶ ὤφειλε νὰ πράξῃ.

Τὸ πταῖσμα τοῦτο ὀρθῶς ἐχαρακτηρίσθη ὡς βαρὺ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς οὐσίας, ὅπερ ἐκτιμῶν τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ συμβολαιογράφος ἐγίνωσκεν, ὅτι τὰ ἀκίνητα ἅτινα ἐδίδοντο εἰς ὑποθήκην ὑπὲρ τοῦ μελλονύμφου ἦσαν ἤδη βεβαρημένα δι' ἄλλων ὑποθηκῶν, καὶ ὅτι, πρὶν ἢ φροντίσῃ περὶ τῆς ἐγγραφῆς τῆς πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ὑποσχέσεως τῆς προικὸς ὑποθήκης, εἶχεν ἐγγράψει ἄλλην ὑποθήκην ὑπὲρ ἄλλου δανειστοῦ τῶν προικοδοτῶν, δέχεται ὅτι ὁ συμβολαιογράφος ἔδειξεν ἀσύγγνωστον ἀμέλειαν, μὴ φροντίσας νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ συμφέροντα τοῦ πελάτου αὐτοῦ, τὰ εἰς τὴν ἐπαγρύπνησιν αὐτοῦ ἀνατεθέντα.

Ματαίως ἰσχυρίζεται ὁ συμβολαιογράφος πρὸς ἀπόκρουσιν τῆς ἀγωγῆς, ὅτι ἡ πρὸς τὴν μελλόνυμφον ἀνακοίνωσις τῆς καταστάσεως εἰς ἣν εὑρίσκετο ἡ ἀκίνητος περιουσία τῶν προικοδοτῶν ἀποτελεῖ παραβίασιν τοῦ ἀπορρήτου τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, διότι τὰ ἐπιβαρύνοντα τὴν ἀκίνητον περιουσίαν βάρη δύνανται νὰ ἦναι εἰς πάντας γνωστὰ, ὅθεν ἡ ἀνακοίνωσις αὐτῶν δὲν λογίζεται ὡς παραβίασις τῆς ἐχεμυθείας, εἰς ἣν ὁ συμβολαιογράφος ἦτο, ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ ὑπόχρεως.

Κυριαρχικῶς ἀποφαίνονται τὰ δικαστήρια τῆς οὐσίας περὶ τοῦ μεγέθους τῆς προξενηθείσης ἐκ πταίσματος ζημίας καὶ περὶ τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

Ἀπόφασις ἀκυρωτικοῦ 7 Ἰανουαρίου 1890

Δημοσία διαθήκη-Ὑπαγόρευσις.-Συμβολαιογράφος

Ἀπαιτῶν ὁ νόμος ἐν ἄρθρῳ 972 τοῦ ἀστυκοῦ κώδ. νὰ γράφηται ἡ διαθήκη καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ διαθέτου δὲν ἐννοεῖ νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν συμβολαιογράφον νὰ γράφῃ κατὰ λέξιν τοὺς λόγους οὓς ἀπήγγειλεν ὁ διαθέτης· ἀρκεῖ δὲ μόνον ἵνα περιέχηται ἐν ταῖς ἐκφράσεσι, ὧν ποιεῖται χρῆσιν, ἡ ἀκριβὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τοῦ διαθέτου.

Ἡ διάνοια τοῦ νομοθέτου εἶναι βεβαίως ὅτι ὁ ἴδιος διαθέτης πρέπει νὰ ἐκφράσῃ μόνος καὶ αὐθορμήτως τὴν ἑαυτοῦ θέλησιν, δὲν ἀπαγορεύεται ὅμως εἰς τὸν συμβολαιογράφον νὰ ἀπευθύνῃ εἰς τὸν διαθέτην τὰς ἀναγκαίας ἐρωτήσεις, ἵνα καταστήσῃ οὕτω σαφεστέραν καὶ ἀκριβεστέραν τὴν ἐκδήλωσιν τῆς θελήσεως αὐτοῦ.

Ἀπόφασις τοῦ ἐν Παρισίοις ἐφετείου τῆς 14 Δεκεμβρίου 1889

Πώλησις οἴκου ἀνοχῆς-Ἀκυρότης

Ἐὰν διὰ τοῦ αὐτοῦ πωλητηρίου ἐγγράφου πωληθῇ συγχρόνως ἡ οἰκία ἔνθα διαιτῶνται γυναῖκες ἀκολάστων ἠθῶν, ἡ ἐπίπλωσις αὐτῆς, καὶ τέλος ὁλόκληρον τὸ κατάστημα ἔνθα αἱ τοιούτου εἴδους γυναῖκες ἐξασκοῦσι τὸ ὑπὸ τῆς πολιτείας ἀνεχόμενον ἐπάγγελμα αὐτῶν, ἡ πώλησις αὕτη εἶναι μὲν ἰσχυρὰ καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν πώλησιν τῆς οἰκίας, ἣν οὐδεμία διάταξις τοῦ νόμου ἀπαγορεύει, εἶναι ὅμως ἀνίσχυρος ὡς ἀντιβαίνουσα εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρ. 1131 τοῦ ἀστυκοῦ κώδ. καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ κατάστημα αὐτὸ ἔνθα διαιτῶνται αἱ κοιναὶ γυναῖκες, καὶ εἰς τὰ πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν χρησιμεύοντα ἔπιπλα.

Ἡ πώλησις τῆς οἰκίας μόνης, καίπερ ὑπὸ κοινῶν γυναικῶν κατοικουμένης, δὲν εἶναι ἄκυρος ἐπὶ μόνῳ τῷ λόγῳ τούτῳ, διότι ἡ χρῆσις εἰς ἣν εἶχε προορισθῇ ὑπὸ τοῦ πωλητοῦ ἡ πωληθεῖσα οἰκία δὲν εἶναι οὕτω πως συνδεδεμένη μετ' αὐτῆς, ὥττε νὰ καθίσταται ἀδύνατος πᾶς ἄλλος προορισμὸς αὐτῆς· ἄρα ἡ σύμβασις τῆς πωλήσεως εἶναι ἰσχυρὰ ὡς πρὸς τὴν οἰκίαν, μὴ ἀντικειμένη μήτε εἰς τὸν νόμον, μήτε εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη.

Β. Παππαδοπουλος.
ἀρεοπαγίτης

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

Ἀπόφασις τοῦ ἀκυρωτικοῦ τῆς γερμαν. αὐτοκρατορίας ἀπὸ 9 Μαρτίου 1888.

Πατρικὴ ἐξουσία.—Μεταβολὴ οἰκογενειακοῦ ὀνόματος τοῦ υἱοῦ— actio injuriarum.

Οἱ διάδικοι ἦσαν σύζυγοι διεζευγμένοι· ἡ ἀνατροφὴ τοῦ υἱοῦ εἶχεν ἐμπιστευθῇ τῇ μητρί· ὁ πατὴρ ἐνήγαγε τὴν μητέρα τοῦ τέκνου του, ἐξαιτούμενος ν' ἀπαγορευθῇ εἰς αὐτὴν ἐπὶ ἀπειλῇ χρηματικῆς ποινῆς δι' ἑκάστην παράβασιν: 1) τοῦ νὰ δίδῃ αὕτη εἰς τὸν υἱόν του τὸ πατρικὸν ἑαυτῆς ὄνομα, καὶ 2) τοῦ νὰ ἐπιτρέπῃ αὕτη εἰς τρίτους, ἢ ἐν γνώσει ν' ἀνέχηται

αὕτη, ὅπως τρίτοι ἀποκαλῶσιν αὐτὸν μὲ τὸ πατρικόν της ὄνομα. Τὸ Πρωτοδικεῖον ἐδέχθη τὴν ἀγωγὴν, σκεφθὲν ὅτι ἐκ τῆς πατρικῆς ἐξουσίας ἀπορρέει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐνάγοντος τοῦ αἰτεῖν ὅπως ὁ ἐν νομίμῳ γάμῳ γεννηθεὶς υἱός του φέρῃ τὸ ἰδικόν του ὄνομα καὶ ὅτι ἡ ἐναγομένη, ἐφ' ὅσον ἔχει αὕτη τὴν φροντίδα τοῦ υἱοῦ, ὀφείλει νὰ προσέχῃ ὅπως μὴ προσβάλληται τὸ δικαίωμα τοῦτο τοῦ ἐνάγοντος πατρὸς, ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀνήκει εἰς τὴν σφαῖραν τῶν ἰδιωτικῶν δικαιωμάτων τοῦ πατρὸς καὶ συνεπῶς ἐν ᾗ περιπτώσει τοῦτο ἤθελε προσβληθῇ δικαιοῦται ὁ πατὴρ ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἀνόρθωσιν τοῦ προσβληθέντος δικαιώματός του δι' ἀγωγῆς.

Τὸ Ἐφετεῖον ὅμως μετερρύθμισε τὴν ἀπόφασιν ταύτην καὶ ἀπέρριψε τὴν ἀγωγὴν, σκεφθὲν ὅτι ναὶ μὲν ὁ υἱὸς τοῦ ἐνάγοντος ἀπέκτησε διὰ τῆς γεννήσεως τὸ ὑπὸ τῆς ἐναγομένης μὴ ἀμφισβητούμενον δικαίωμα τοῦ νὰ φέρῃ τ' ὄνομα τοῦ ἐνάγοντος πατρός του· ὅτι αὐτὸ τὸ ἔμφυτον δικαίωμα ἐκτὸς τοῦ παρομαρτοῦντος δημοσίου συμφέροντος εἶναι φύσεως ἰδιωτικῆς καὶ ἠδύνατο κάλλιστα νὰ ἐγερθῇ περὶ τούτου ἀγωγὴ, (πρβλ. Hermann ἐν Archiv für civ Praxis τόμ. 45 σελ. 315 ἐπ. σελ. 399, καὶ ἀπόφασιν τοῦ ἀκυρωτικοῦ τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας τόμ. 5 σελ. 173), ὅτι καὶ ἐὰν ὁ ἐνάγων μετεβίβασεν εἰς τὴν πρώην σύζυγόν του μέρος τῶν ἐκ τῆς πατρικῆς ἐξουσίας του δικαιωμάτων του, δηλ. τὸ δικαίωμα τῆς ἀνατροφῆς τοῦ υἱοῦ του, ἐξακολουθεῖ ὅμως ἀναμφισβητήτως ὁ υἱὸς διατελῶν ὑπὸ τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ καὶ ἔχει προφανῶς ὁ ἐνάγων ἐνδιαφέρον τοῦ νὰ μὴ μεταβάλληται τὸ οἰκογενειακὸν ὄνομα τοῦ υἱοῦ του, ἄνευ τῆς συναινέσεώς του· δὲν ἔχει ὅμως ὁ ἐνάγων πατὴρ τὸ δικαίωμα πρὸς ἔγερσιν τῆς ἀγωγῆς ταύτης, ἐκ τῆς σημερινῆς ἐννοίας τῆς πατρικῆς ἐξουσίας, ὅπως ἐμποδίζῃ τρίτα πρόσωπα, ἄρα ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ τὴν διεζευγμένην αὐτοῦ σύζυγον, τοῦ νὰ ἐπονομάζωσι τὸν υἱόν του οὐχὶ μὲ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς, ἀλλὰ μὲ τὸ τῆς μητρός του, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον τοῦ νὰ ἐμποδίζῃ ἡ πρώην σύζυγός του ἢ ἐν γνώσει ν' ἀνέχηται αὕτη τρίτους οὕτω ν' ἀποκαλῶσι τὸν υἱόν.

Διὰ τῶν προτάσεών του ὁ ἐνάγων ἐπρότεινεν ὅτι ἡ ἀγωγή του εἶνε δεκτὴ καὶ διὰ τὸν λόγον ὅτι προσβάλλονται τὰ δικαιώματα τῆς προσωπικῆς καταστάσεως (status) τοῦ υἱοῦ του διὰ τῆς πράξεως τῆς μητρός· ἀλλὰ τὸ Ἐφετεῖον εἶπεν, ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ μεταβολὴν τῆς ἀγωγῆς (mutatio actionis), διότι τοιαύτη βάσις δὲν περιέχεται εἰς τὴν ἀγωγὴν, καὶ εἶναι ἀπαράδεκτος. Προσέτι ἐπρότεινεν ὅτι δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ ἀγωγή του καὶ ὡς actio injuriarum ἐπικαλούμενος τὴν αὐθεντείαν τοῦ Jhering (πρβλ. Jhering's Jahrb τόμ. 23 σ. 155-338). Κατὰ τὰ αὐτόθι ἐκτιθέμενα χωρεῖ actio injuriarum καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει τις ἐν γνώσει καὶ ἄνευ δικαιώματος ἀποκαλεῖ ἑαυτὸν δι' ἀλλοτρίου ὀνόματος· ἐν τούτῳ διαβλέπει ὁ Jhering ὑβριστικὴν προσβολὴν τοῦ προσώπου. Ἀλλὰ τὸ Ἐφετεῖον ἀπέρριψε καὶ τὴν πρότασιν ταύτην ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ θεωρία αὕτη τοῦ Jhering, ἣν ἄλλως τε οὐδέποτε ἡ πρακτικὴ τῶν δικαστηρίων παρεδέχθη, δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Αἰτηθείσης ἀναιρέσεως, τὸ ἀκυρωτικὸν τῆς Γερμ. Αὐτοκρατορίας διὰ τῆς ἐν τῇ ἐπικεφαλίδι σημειωθείσης ἀποφάσεώς του ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν ἀναιρέσεως, σκεφθὲν ὅτι ὀρθῶς τὸ Ἐφετεῖον ἐδέχθη ὅτι ὑπάρχει mutatio actionis, ἀφοῦ βάσις τῆς ἀγωγῆς ἦν ἡ προσβολὴ δικαιώματος τοῦ πατρὸς φύσεως ἰδιωτικῆς οἷα ἡ πατρικὴ ἐξουσία· ὅτι προσβολὴ ὑβριστικὴ τοῦ ἐνάγοντος δὲν προκύπτει ἐκ τῆς ἀγωγῆς· ὅτι οὐδὲν δικαίωμα τοῦ ἐνάγοντος φύσεως ἰδιωτικῆς προσεβλήθη ὁ νὰ τῷ δίδῃ δικαίωμα ἀγωγῆς· αὐτὸ δ' ὅπερ ἡ ἐναγομένη πρώην σύζυγος πράττει ἢ τοὐλάχιστον ἀνέχεται αὕτη νὰ πράττωσιν ἄλλοι, δηλ. ν' ἀποκαλῶσι τὸν υἱόν του μὲ τὸ οἰκογενειακὸν αὐτῆς ὄνομα καὶ οὐχὶ μὲ τὸ τοῦ πατρὸς, καίτοι μὴ πρέπον, δὲν δίδει δικαίωμα ἀγωγῆς, ἀλλὰ δικαίωμα τοῦ ν' ἀποταθῇ εἰς τὴν ἁρμοδίαν διοικητικὴν ἀρχὴν, εἰς ἣν νὰ ἐκφράσῃ τὰ παράπονά του.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ (*)

Περὶ ὑποθήκης πλοίων.

Ἄρθρον 1. Τὰ πλοῖα, τὰ ἔχοντα χωρητικότητα ὑπὲρ τοὺς δέκα τόννους, εἰσὶ δεκτικὰ ὑποθήκης. Δὲν δύνανται δὲ νὰ ὑποθηκευθῶσιν εἰμὴ διὰ συμβάσεως, καταρτιζομένης ἐγγράφως.

Ἄρ. 2. Τὸ συνιστῶν τὴν ὑποθήκην ἔγγραφον, εἴτε δημόσιον, εἴτε ἰδιωτικὸν, ὑπόκειται εἰς τέλος χαρτοσήμου ἥμισυ τοῖς χιλίοις ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τοῦ δανείου.

Ἄρ. 3 Ὑποθήκη ἐπὶ πλοίου δὲν δύναται νὰ συνομολογηθῇ, εἰμὴ παρὰ τοῦ κυρίου ἢ παρ' ἐντολοδόχου αὐτοῦ, εἰδικὴν ἔχοντος περὶ τούτου ἐντολὴν διὰ δημοσίου ἐγγράφου δεδομένην.

Ἐὰν τὸ πλοῖον ἀνήκῃ εἰς πλείονας συγκυρίους, δύναται νὰ ὑποθηκευθῇ ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐφοπλισμοῦ ἢ τοῦ πλοῦ ἀδείᾳ τῆς τε πλειονοψηφίας τῶν ἰδιοκτητῶν, ὡς αὕτη [illegible] ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 220 τοῦ ἐμπορικοῦ [illegible] καστοῦ, ὡς ὁρίζεται καὶ ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρ. 233 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, ὡς ἐν τῷ [illegible] νόμῳ τροποποιεῖται.

Ὁ συνιδιοκτήτης, ὁ ἔχων μερίδα [illegible] τοῦ πλοίου ἐλάσσονα τοῦ ἡμίσεως αὐτοῦ, δὲν [illegible] νὰ [illegible]

(*) Δημοσιεύομεν τὸ περὶ ὑποθήκης πλοίων [illegible] σχέδιον ὅπως τροποποιηθὲν ὑπὸ τῆς [illegible] Βουλῆς ὑπεβλήθη ὑπὸ τὴν ἐπικύρωσιν [illegible]

μολογήσῃ ἐπὶ τῆς ἀεριθμοῦ του ὑποθήκην, εἰκὴ ἀδείᾳ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 220 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου πλειοψηφησάσης τῶν συνιδιοκτητῶν. Ἡ ἄδεια αὕτη, δίδομένη διὰ ὁμολογίου ἐγγράφου, ἀντιμονεύεται ἐν τῷ συντάσσοντι τὴν ὑποθήκην συμβολαίῳ.

"Αρ. 4. Ἡ ἐπὶ τοῦ πλοίου ἢ ἐπὶ μέρους αὐτοῦ ὑποθήκη ἐκτείνεται, ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας, ἐπὶ τε τοῦ σκάφους τοῦ πλοίου καὶ ἐπὶ τῶν ἀρμένων, τῶν ἐξαρτίων, τῶν μηχανῶν καὶ τῶν λοιπῶν παρακολουθημάτων αὐτοῦ.

"Αρ. 5. Δύναται νὰ συνομολογηθῇ ὑποθήκη καὶ ἐπὶ ναυπηγουμένου πλοίου. Ἐν τοιούτῳ δὲ περιπτώσει ἐθεωρεῖτο, γινομένης παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου, κατατίθεται παρὰ τῷ ὑποθηκοφύλακι, εἰς οὗ τὴν δικαιοδοσίαν ὑπάγεται ὁ τόπος, ἐν ᾧ ναυπηγεῖται τὸ πλοῖον, μετ' ἀντιγράφου τοῦ περὶ ὑποθήκης συμβολαίου.

Ἡ δήλωσις αὕτη ἐμφαίνει τὸ εἶδος τοῦ ναυπηγουμένου πλοίου, τὸ μῆκος τῆς τρίσηκος καὶ ὡς ἐγγιστα τὰς λοιπὰς αὐτοῦ διαστάσεις, τὴν πιθανὴν αὐτοῦ χωρητικότητα, τὴν ὀνοματοπωσίαν καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἰδιοκτήτου, ἔτι δὲ τὸ ναυπηγεῖον ἐν ᾧ ναυπηγεῖται τὸ πλοῖον.

"Αρ. 6. Τὰ συστατικὰ τῆς ὑποθήκης ἔγγραφον πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ, πλὴν τῶν ἐπὶ παντὸς ἀποδεικτικοῦ ἐγγράφου ἀπαιτουμένων, 1) τὴν ὄνομα, τὴν ματέσωνυμίαν, τὴν κατοικίαν καὶ τὸ ἐπάγγελμα, ἂν ἔχωσι τοιοῦτο, τοῦ δανειστοῦ καὶ τοῦ ὀφειλέτου· 2) τὸν διοσιμὸν ἀντικείμενον αὐτῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ πιστοδοτικείου, εἰς ὃ ὑπάγεται· ὁ λιμὴν τῆς ἐγγραφῆς τοῦ πλοίου, ἐὰν ὄν κατοικίσεις ἐν αὐτῇ. Ἐὰν δὲν διοσιμῇ ἀντικλήρως, ἢ ὁ διορισθεὶς ἔκλιτος, αἱ κατὰ τὸν νόμον τοῦτον ἐπιδόσεις γίνονται πρὸς τὸν ἐρωμικατέα τοῦ πρωτοδικείου· 3) τὸ ὄνομα, τὸ εἶδος, τὴν χωρητικότητα τοῦ πλοίου, τὸν λιμένα τῆς ἐγγραφῆς του, τὸν ὀρίλακον τοῦ νηολογίου, τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ, τὴν ὀνοματοπωσίαν καὶ τὴν κατοικίαν τῶν συνιδιοκτητῶν καὶ τοῦ πλοιάρχου· 4) ἐὰν τὸ πλοῖον ναυπηγῆται ἤδη, τὸ κείμενον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 δηλώσεως τοῦ ἰδιοκτήτου· 5) ἐὰν ἡ ὑποτιμὴν ἐκτείνεται ἐφ' ὅλου τοῦ πλοίου ἢ μέρους αὐτοῦ καὶ πόσου· 6) τὸ ποσὸν τοῦ δανείου, τὸν συνομολογηθέντα τόκον αὐτοῦ καὶ τὸ τυχὸν χρεωλυτὸν ἐλογράφως, τὴν ἀπογρὴν τῆς ἐξοφλήσεως καὶ τὰς ἄλλας σχετικὰς πρὸς τὸ δάνειον συμφωνίας.

"Αρ. 7. Ἡ ὑποθήκη ἀποκτᾶται διὰ τῆς ἐγγραφῆς αὐτῆς εἰς τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου τηρουμένων βιβλίων ναυτικῶν ὑποθηκῶν.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 3, ἐδαρῆου τελευταίου, καταγωρίζεται εἰς τὸ βιβλίον καὶ ἡ ἄδεια τῶν συνδιοκτητῶν μετὰ τοῦ συμβολαίου.

"Αρ. 8. Παρ' ἑκάστῳ γραφείῳ ὑποθηκῶν ἀκινήτων, ἐδομένου ἐν τῇ περιφερείᾳ λιμενικῆς ἀρχῆς, τηρεῖται ἰδίων βιβλίον ἐπιγραφόμενον «βιβλίον ναυτικῶν ὑποθηκῶν» συνταττομένων καὶ τηρουμένων κατὰ τὸ περὶ τούτου ἐκδοθησόμενον βασιλικὸν διάταγμα, ὅπερ, ὑπαρχόντων πλειόνων ὑποθηκοφυλακείων ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ, θέλει καθορίσει τὸ ἀποκλειστικὸν ὁρισθὲν δικὸν τὰς ναυτικὰς ὑποθήκας.

Ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ καταγωρίζονται αἱ ναυτικαὶ ὑποθῆκαι αἱ συνομολογούμεναι ἐπὶ πλοίων ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ νηολόγιον τοῦ λιμένος, πας' ᾧ ἐδρεύει τὸ ὑποθηκοφυλακεῖον, ἢ ναυπηγουμένων ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ.

"Αρ. 9. Πᾶς ἰδιοκτήτης πλοίου, ναυτηγθέντος ἐν Ἑλλάδι, ζητῶν νὰ ἐγγράψῃ αὐτὸ εἰς τὸ νηολόγιον λιμένος τινὸς τοῦ κράτους, ὀφείλει νὰ ἐπιδυνάψῃ εἰς τὰ πρὸς τοῦτο κατὰ νόμον ἀπαιτούμενα ἔγγραφα καὶ πιστοποιητικὸν τοῦ ἁρμοδίου ὑποθηκοφύλακος περὶ τῶν ἐγγραφεισῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου κατὰ τὴν ναυπήγησιν ὑποθηκῶν. Ἐὰν δ. χ. δανεισθὲν αὐτὸ τοῦ πατρὸς ἐσχμίλου ἐν τοῖς βιβλίοις τὰ δανεισμένα, τὸ δὲ μὴ ὑπάρξαν τοιοῦτον.

Τὸ πιστοποιητικὸν τοῦτο, ἐὰν ὑφίστανται ὑποθῆκαι, ἐπιτρέψεται ὑπὸ τὸ ἀμεγαφὸν πρὸς τὸν ὑποθηκοφύλακα μετὰ σημειώσεως τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐτδους, τῆς γωρητικότητος καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῆς ἐν τῷ νηολογίῳ καταστάξεως τοῦ πλοίου, ὡς καὶ τῆς ὀνοματεπωνυμίας τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τοιούτων συμπληροῦται ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ὑποθηκῶν ἡ περιγραφὴ τοῦ ἐνυποθήκου πλοίου. Ἐὰν τὸ πλεῖον ἐγγράφῃ εἰς τὸ νηολόγιον ἄλλου λιμένος παρὰ τὸν τῆς ναυπηγήσεως αὐτοῦ, τότε πιστοποιητικὸν καὶ ἡ ἀνωτέρω σημείωσις διαβιβάζονται τῷ ὑποθηκοφύλακι τοῦ λιμένος. Τῆς καταστάξεως τοῦ πλοίου, καὶ μεταγραφομένων εἰς τὸ βιβλίον αὐτοῦ τῶν κατὰ τὴν ναυπήγειαν ὑποθηκῶν, διαγράφονται αὗται ἐκ τοῦ βιβλίου τῆς περιφερείας τοῦ τόπου τῆς ναυτηγήσεως τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν ὑποθηκοφυλάκων ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ πιστοποιητικοῦ τοῦ ὑποθηκοφύλακος περιφερείας τοῦ λιμένος, ἐν ᾧ ἐνηολογήθη τὸ πλοῖον.

Πρὸ τῆς τοιαύτης μεταγραφῆς, τῶν κατὰ τὴν ναυπήγειαν ἐγγραφομένων ὑποθηκῶν ἀπαγορεύεται ἡ ἔκδοσις τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος.

Πᾶσα παράλειψις τῶν ἀνωτέρω συναπάγεται κατὰ τοῦ ἀπαιτοῦντος ἢ παραλείποντος ἐκ ποινὴν χρηματικὴν ὀρχμῶν 100—200, ἐπιφυλασσομένου τοῦ ζημιωθέντος καὶ ἐπὶ ἀποζημιώσει ἀγωγῆς. (Ἀκολουθεῖ)

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ ΝΟΜΟΜΑΘΩΝ

Κατὰ τὴν Νεαρὰν 115 κεφ. 3 καὶ 4 οἱ κατιόντες πρέπει νὰ γράφωνται κληρονόμοι ὑπὸ τῶν ἀνιόντων ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαθήκης ἐκαστος εἰς τὴν νόμιμον μοῖραν αὐτοῦ. Μὴ ἀκυρουμένης τῆς διαθήκης, ἐπέρχεται ἁπλῆ συμπλήρωσις, τῆς μερίδος (Νεαρὰ 115 κεφ. 5 πρ.), ἀδικαίτερος ἂν ἀναφέρεται λόγος ἀπαλληρώσεως ἢ μή (Windscheid § 588 σημ. 7). Ἀλλ' ἡ συμπλήρωσις ἐστὶν ἀνυπαρκτος ὅν μηδὲν κατέλιπεν, εἴτε διότι ὁ ἀναγκαῖος κληρονόμος ἐγράφη κληρονόμος εἰς τὸ ὑπόλοιπον μετὰ τὴν ἐξαντλησιν τῆς περιουσίας, εἴτε διότι ἐγράφη εἰς τόκον ὑπάρκτον. Πρβ. Vangerow 11 σελ. 196 Francke das Recht der Notherben σελ. 394 Muhlenbruch XXXV σελ. 322, XXXVII σελ. 366 Arndts σελ. 141-2) οἷον ἀπαλλαγὴ ἀπὸ ἀνυπαρκτου ἀπαιτήσεως.

— Ἡ διατροφὴ καὶ δαπάναι ἐκπαιδεύσεως, παρακρυβήσεται ὑπὸ τῆς μητρὸς, καίτοι ζώντος τοῦ πρὸς τοῦτο ὑποχρέου πατρός, ἐνέχουσι κατὰ νόμον τεκμήριον ὅτι θωρεὶν ἐγένοντο Π34(3.5) κ. (2. 19) 11 Reinhardt ἐν Lindés Zeitschrift N Folge XIII σελ. 79). Τὸ τεκμήριον τοῦτο δύναται μὲν νὰ πολεμηθῇ δι' ἀνταποδείξεως προσαγομένης ρητῶς καὶ σιωπηρῶς (Πρβ.Π. (3. 5) 34 quod enim si etiam protestata sit Reinhardt αὐτόθι σελ. 80 Seuffert ἐν Lind'es Zeits N. Folge V σελ. 33, 35) ἀλλ' ἡ πρόθεσις τῆς μητρὸς τοῦ ἀναλωθεῖν τὰ δαπανήματα animus recipiendi

δίον νὰ συνάγεται ἁπλῶς καὶ σαφῶς ἐκ τῶν περιστάσεων. Ἐὰν λ. χ. δαπανᾶται αὐτὴ τοῦ πατρὸς ἐσχμίλου ἐν τοῖς βιβλίοις τὰ δαπανήματα αὐτοῦ.*)" Ἀνευ τῆς ἀντιποδείξεως ταύτης ἡ ἐκ τῶν δαπανῶν τούτων, κατὰ τεκμήριον διαρεὰν γενομένων, ἀπαίτησις πρὸς ἀναλήψιν ἀνυπάρκτως, καὶ ὁ ἀπὸ τοιούτης ἀνυπάρκτου ἀπαιτήσεως, πρὸς συμπλήρωσιν τῆς νομίμου μοίρας, ἀπαλλαγὲς, οὐδὲν λαμβάνει, ὅπερ καὶ ἀνωτέρω εἴρηται ρήμι διαρρηξίν τῆς διαθήκης.

— Ἡ πανδικὴ ἀγωγὴ ἐγείρεται ὑπὸ τῶν προγενεστέρων τὴ διαρρηκτὴν πρᾶξει δανεισστῶν Π. (42. 8) 4 πρ. § 110 πρ. 2—4.

— Δὲν δύνανται οἱ δανεισταὶ πτωχεύσαντος προσβαλεῖν τὴν ἀναγνώρισιν ὀφειλῆς τόκου ἀνηλίκως διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ γενομένην διαχείρισιν τῆς κληρονομικῆς αὐτῶν περιουσίας καὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν, τὰ μὲν ἐκότι καθ' ἑρμηνεῖαν λογίζεται χρησάμενος τῷ χρηματικῷ κεφαλαίῳ καὶ μὴ ἀρίστις ἄτοκος, ὅτε ὀφείλει τὸν τόκον ὡς ἐντολοδόχος ἀπὸ συγχρόνου Π. (17. 1) 10 § 6, τὰ δὲ διότι οἱ ἀνήλικοι, ἐφ' ὅσον δηλ. πράκεται περὶ τοῦ χρέους τῆς εἰσπράξεως προσῶπου αὐτοῦ ἀνηκουστοῦς, λαμβάνουσι τὸν ἀνεξαρτήτως τῆς ὑπερθέσεως Π. (22. 1) 17 § 3 Π. (31) 87 § 1 Β. (ΜΔ 2) 83.

Π. ΠΑΠΑΓΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ
Ι. ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ

ΤΟΙΣ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΙΣ

Ἐρωτήσεις (**)

Εἰς ποῖον χαρτόσημον ὑπόκεινται ἡ ἐξόφλησις συμβολαιῶν γενομένου ἐνώπιον δικαστηρίου ;

Εἰς ποῖον χαρτόσημον ὑπόκεινται ἡ ἀράδες, δι' ἃς ὁ ὀφειλέτης χορηγεῖ ἐσοδήκην πρὸς ἐξαγόλιειν αντογραμίνου ἤδη δανείου ;

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κορσικανοὶ κακοῦργοι.

Πρὸ πέντε ἐτῶν ἐδολοφονήθησαν ἐν τῇ νήσῳ τῆς Κορσικῆς οἱ ἀδελφοὶ Καρτούτση καὶ εἷς τούτοις ἐξ ἐνδρος ἐν τῇ ἀυτόθεν τῶν πρώτων. Ὡς ὕποπτοι συνελήφθησαν οἱ ἀδελφοὶ Τομαζῖνι, οἵτινες ὅμως ἀπηλλάγησαν διὰ βουλεύματος. Ἀραδύτερον δύο ἄτομα κατηγορούμενα ἐπὶ φόνῳ γωσοδιάκους τινος κατεδικάσθησαν ὑπὸ τοῦ κακουργοδικείου ἕ μὲν εἰς θάνατον ὁ δὲ εἰς ἰσόβια δεσμά. Εἷς τῆς δίκην των οἱ ἀδελφοὶ Τομαζῖνι ὡς μάρτυρες ὑποκριτείσας συνηγόρησαν ἐκθύμως ὑπὲρ τοῦ εἰς θάνατον κατεδικασθέντος. Τὸν ἡρίθμει τὸν συνκατηγορούμενον του, ὅστις ἀπεκάλυψεν ὅτι οἱ ἀδελφοὶ Τομαζῖνι εἶγον πληρώσει ἄλλους τὸν συγκατηγορουμένου του ὅπως φονεύσῃ τοὺς ἀδελφοὺς Καρτούτση. Τοῦτο ἔφερε νέαν ἀπολλωΐδιες. Εἷς ἕτερος δεύτερος ἐνδυναμίσεως εἶγεν ἐπιτευχθῇ τὸ ἀπολλωΐδιες τῶν ἀδελφῶν Τομαζῖνι, ὅτε μάθη δολοφονημένος μετὰ τρεῖς ἡμέρας. Ὁλόγου γρόνου μετὰ ταῦτα εὐρέθη δολοφονημένος. Ἐπειδὴ Βερτέλι ὀνομαζόμενος, οὗτινος ἡ μαρτυρία ἦν ἐνσφαλτική διὰ τοὺς ἀδελφοὺς Τομαζῖνι. Ἡ δικαιοσύνη εἶνε πεπεισμένη ὅτι εἶναι τῶν ἀνωτέρω ἐγκληματιῶν ἡ φονεύσασα τὸν ἕνα τῶν ἀδελφῶν Τομαζῖνι, ἔστις κατὰ τὸ κορσικανὸν Ἤθιμον κρύπτεται ἐν τῇ ἀγρῷ. Τελευταῖον ἕ ἕτερος τῶν ἀδελφῶν κατεδικάσθη εἰς ἰσόβια δεσμὰ ἐπὶ συνενογῇ ἐν τῇ δολοφονίᾳ τῶν ἀδελφῶν Καρτούτση.

Ἡ ἀθώωσις τοῦ συγγραφέως τῶν «Sin-Ouo»

Ἐν τῷ κακουργιδικείῳ τοῦ Σηκουάνης ἐδικάζετο σὺν μηνὶ ὁ συγγραφεὺς τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Sin-Ouo» ἐκδοθέντος πρὸ ὀλίγου ἐν Παρισίοις αἰσθητικογράμτου. Ἐ κατηγορία. Σὲ τῷ συγγραφεῖ κατηγορεῖτο τὸ ἐκδόται τοῦ βιβλίου. Ἡ κατηγορία ἐπὶ ἐξυδρίσει τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ καὶ προσβολῇ τῶν γρηστῶν ἠθῶν διετυπώθη ἐπὶ τῇ μηνύσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, πολλοβέτους τὰς ἀπείρους προσκλήσεις εἰς μονομαγίαν, ἃς ἔλαβεν ὁ κ. Δεσαλὲ παρὰ πλείστων ὑπαξιωματικῶν. Ἐκ τῆς ἀποδείξεως κατ' ἐπὶ ἀνδρώπων, ἀνέγνωσε δὲ τεκέγτα τινὰ αὐτοῦ προσβάλλοντα τὰ γρηστὰ ἤθη. Ὁ ὑπερασπιστὴς τοῦ κατηγορουμένου δικηγόρος κ. Τεζενὰ διὰ δυνατικοῦ λόγου ἀνίρεσε τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ εἰσαγγελέως στηριγθεὶς εἰς τὴν ἀλήθειαν τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Δεσαλὲ καταγγελθεισῶν κατηγοριῶν, αἵτινες διὰ ἐξαιρέσεως πεσουσιζόντων ἐν τῷ ὑπαστικῷ τῶν κ. Δεσαλὲ, ὅπερ ὡς τοιοῦτον δὲν ἠδύνατο νὰ κατα-δικασθῇ. Ἀνεγνώσθη τὸ γαλλικὸν στρατοῦ τοῦ πολέμου 1870. Ἐν πάντες πιστεύσαν ὡς ἄριστον καὶ ὅστις ἐν τούτοις ὠδήγησε τὴν Γαλλίαν εἰς τὸ Σεδάν. κατέληξε δὲ ἐκφράσας τὴν ἀπορίαν του πῶς ἐγκατηγορήθη τὸ ἔργον τοῦ κ. Δεσαλὲ ὡς ἀνήθικον. Ἐνῶ οὐδέποτε ἐγκατηγορήθησαν ὡς τοιαῦτα τὰ ἔργα τοῦ κ. Ζολὰ καὶ Ἰβῶσ ἢ Τοrre, ὁ Germinal κλ. διελογουμένως πλέον ἢ ἀνήθικα. Ἐπὶ τέλους ἰσχυρίσθη ὅτι τὸ ἔργον τοῦ κ. Δεσαλὲ ἦν χρησιμώτατον, ἀτε δώσαν ἀφορμὴν εἰς περιστολὴν πολλῶν καταχρήσεων. αἵτινες συνέδαινον ἐν τῷ στρατῷ Οἱ ἔνδικοι ἐξέδωσαν ἀθωωτικὴν ἐνυπογράφων, τὸ δὲ δικαστήριον τὸν συνέδεσεν ἀπέλυσε τοὺς κατηγορουμένους.

Τὸ σταυρωτὸν ἐν κυνηγίῳ.

Τὸ Πλημμελειοδικεῖον τῆς Νευφελτάου τοῦ Βιλνίου κατεδίκασε εἰς 1.000 φράγκων πρόστιμον καὶ 150.000 φρ ἀποζημίωσιν τὸν κ. Ἄλλο δημοσιοῦ σύμβουλον τῶν Βρυξελλῶν καὶ συνηγορήσαντα τὴν πολιτοφυλακὴν διὰ ξίφους ἐξ ἐκείνας, συντελεσθείσαν ἐν τῷ κυνηγίῳ κατὰ τοῦ συναλλήρου του καὶ ἑρίτου Μπέργμαν.

— Τὸ τοῦ πλημμελειοδικείου γαλλίαης τινος πόλεως πακὸ τὰ νεωστικὰ σύνορα κατεδίκισθῆ εἰς δύο ἑτῶν φυλάκισιν πρόστιμον ἑξακοσίων φράγκων καὶ στερήσεως ἐπὶ πέντε ἔτη τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ τῇ κατασκοπείᾳ. Ἄμα τῇ ἀπαγγελίᾳ τῆς ἀποφάσεως ὁ νέος ἐκραξε : — Ζήτω ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας.

(*) Ἢ διατροφὴν ἐν γένει πρβλ. τὴν ἐν Δικαιοσυνῇ χρονικοῦ 1877-1879 ἀναλυτικωτάτην πραγματείαν τοῦ κ. Ἰω. Εὐκλείδου.

(**) Ἐπὶ τῶν τεθεισῶν ἐρωτήσεων μετὰ πάσης εὐχαριστήσεως θέλομεν δημοσιεύσει τὰς ἀποστελλομένας καὶ ἐγκριθησομένας ἀπαντήσεις.

5 L. JACOLLIOT

ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Μυστηριώδης δολοφονία

Τοιοῦτο κεφάλαιον δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀνῆκεν εἰς τὸν Φροϊλέ, οὔτε εἰς κανὲν ἐκ τῶν ποσσώπων, τὰ ὁποῖα εἰσῆλθον τὴν ἑσπέραν ἐκείνην ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἀσχγγοῦ τῆς μυστικῆς Ἀστυνομίας, ἐκτὸς τοῦ Διευθυντοῦ. Τὴν ὑπόθεσιν ὅμως ταύτην διὰ τῶν τελευταίων τούτων ἀπέρριψεν ὁ Λύς, διότι ἐνεθυμήθη ὅτι ὁ κ. Βερζὲν, βοηθήσας τὸν ἰατρόν, ὅτε οὗτος παρεῖχε τὰς πρώτας φροντίδας εἰς τὸν Φροϊλέ, ἀνεκήρυσσε τὰς περιγειρίδας, ἵνα μὴ κηλιδωθῶσιν ὑπὸ τοῦ αἵματος, ἀφοῦ πρῶτον ἐξακριβώσει αὐτάς, τὰ δὲ κουβέρτα ἐνεπέθεσεν εἰς γωνίαν τοῦ γραφείου· τὸ κομβίον ταῦτα εἶχε παρατηρήσει ὁ Λύς ὅτι ἦσαν κατασκευασμένα ἐκ στιλβόντος ὀστράκου, ἐφ' οὗ ὑπῆρχε κεχαραγμένον τὸ στέμμα τοῦ κόντος καὶ τὰ εἰκόσγαμα τῶν Βερζέν.

Ἀλλὰ τότε τίνος ἦτο ὁ αἷμα μας οὗτος; Ἡ ἀστυνομικὴ ὑφορησις τοῦ ὑπαργήνου τῆς μυστικῆς Ἀστυνομίας δὲν ἄφησεν αὐτὸν ἐπὶ μακρὸν εἰς ἀμηχανίαν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου· ὁ ἀδάμας ἀνῆκεν ἀναμφιβόλως εἰς τὸν δολοφόνον τοῦ Φροϊλέ· ἐκτὸς ἐὰν εὑρίθη εἰς τὴν κατογὴν κακούργου τινος· συλληφθέντος ὑπὸ ἀστυνομικοῦ ὀργάνου, παρεδόθη ἐὲ εἰς τὸν ἀργηγόν. Ἀλλὰ καὶ τὴν τελευταίαν ταύτην ὑπόθεσιν ὁ Λύς ἔκρινεν ἀπίθανον, διότι τὸ κέσγμα ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἦτο κατατεθειμένον εἰς ἀσφαλὲς μέρος, καὶ τοῦτο ἠδύνατο ν' ἀποζειγθῇ διὰ τῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ μητρῴου, ἐν ᾧ κατ-αράφονται τὰ ἐκ τοιαύτης προελεύσεως ἀντικείμενα μετὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ παραδίδοντος ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου καὶ τοῦ παραλαμβάνοντος ἀσγγοῦ τῆς μυστικῆς Ἀστυνομίας. Τὸ μητρῷον οὐδεμίαν ἀνέγραφε σημείωσιν καταθέσεως τοῦ ἀδάμαντος τούτου.

— «Πολὺ σκοτεινὰ τὰ θλέπω» ἐψιθύρισεν ὁ Λύς βυθισθεὶς εἰς σκέψεις. «Αἱ ὑποθέσεις, τὰς ὁποίας ἐξέφρασα πρὸ ὀλίγου, μοὶ φαίνεται ὅτι εὑρίσκονται πολὺ πλησιέστερον εἰς τὴν ἀλήθειαν παρ' ὅσον ἐνόμιζον. . . Ὁπωσδήποτε κάτι τι μοὶ λέγει, ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὕτη δὲν εἶναι τόσον κοινὴ ὡς εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐφάνη τοιαύτη . . καὶ διὰ νὰ ἀργίσω ἐκφράζων ὑποψίας, φοβοῦμαι μήπως ὁ ὀλεσθρος κατορθώσῃ νὰ διαφύγῃ μεθ' ὅλας τὰς ἐρεύνας ἡμῶν . . τίς εἶδεν εἰν αὐτὸς ὁ κ. Βερζέν· "Ω ! θὰ εἶναι παρακολού ! . . . ἀλλὰ οὔτε ἡ πρώτη οὔτε ἡ τελευταία φορὰ καθ' ἣν συμβαίνει. . . ἐν πάσῃ περιπτώσει σιωπὴ καὶ φρόνησις!»

Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην οἱ δύο ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι εἰσῆλθον μετὰ τοῦ ἰατροῦ Βουσδὼν, ἐπαγγελθέντος ὅπως καταστρώσῃ τὴν ἔκθεσίν του.

Ὁ Λύς παρεκάλεσε τὸν ἰατρὸν νὰ μεταβῇ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἐκεῖ ἐκτελέσῃ τὸν τύπον τούτον· τοποθετήσας δὲ ἕνα ἀγγελιαφόρον εἰς τὴν θύραν τοῦ ἀσγγοῦ τῆς μυστικῆς Ἀσυνομίας, ἤρξατο πάραυτα τὴν ἔρευνάν, περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῆς ὁποίας ἤρχισε ν' ἀμφιβάλλῃ.

Τὸ εὐρύτατον ἀστυνομικὸν μέγαρον, τὸ εἰς τοσαύτην διατελοῦν κίνησιν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας, ἦδη ἦτο ἔρημον περίπου· μόνον διεκρίνοντο ἐν αὐτῷ οἱ φύλακες τῶν διαφόρων θέσεων, ὀλίγοι ὑπάλληλοι κατοικοῦντες ἐν αὐτῷ καὶ οἱ ὑπηρέται τοῦ Διευθυντοῦ. Ἡ θορυβώδης κίνησις, ἡ προξενηθεῖσα αἰφνιδίως ἕνεκα τῆς δολοφονίας τοῦ Φροϊλέ, κατέπαυσεν ἐντελῶς, ἐπελθητικὴ δὲ σιγὴ ἐβασίλευεν εἰς τοὺς μακροὺς καὶ σκοτεινοὺς ἐκείνους διαδρόμους τοὺς σέροντας εἰς τὰ πολυπληθῆ γραφεῖα τῆς ποικιλωτάτης ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ Λὺς ἠρεύνα μετὰ λεπτολογίας πᾶσαν γωνίαν, πᾶν καταφύγιον, πᾶσαν καπνοδόχην· ἵνα δ' μὴ ὁ δολοφόνος καταφύγῃ εἰς τὰ ἐπεισκεφθέντα μέρη τοῦ οἰκοδομήματος ἐτοποθέτει εἰς ἑκάστην διακαιόσωσιν τῶν διαδρόμων καὶ εἰς ἕκαστον κεφαλόσκαλον ἕνα φρουρόν.

Ἀξιοσημείωτη ἡ ἔρευνα ἀπὸ τῶν ὑπογείων ἔληξεν εἰς τὰ ὑπερῷα καὶ ὑπόστεγα ὕθεν τοῦ οἰκοδομήματος ἄνευ ἀποτελέσματος, ἀπέμενον δὲ μόνον πρὸς ἐξέτασιν τὰ ἰδιαίτερα δωμάτια τοῦ Διευθυντοῦ. Ἐπὶ τοῦ προσώπου τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἐξετονοῦζετο μεγάλη ἀγανάκτησις διότι, ἐκτὸς ἑνὸς, οὐδὲν ἤλπιζον καὶ ἐκ τῆς τελευταίας ἀπουσιάσεως ἐρεύνης· καὶ πράγματι ἀμφίβολον ἦτο ὅτι ὁ κακοῦργος ἤθελε τολμήσει νὰ εἰσέλθῃ εἰς μέρη κατάφωτα, ἐν οἷς εὕρηντο πολυπληθῆς προσωπικόν, ὅπου δὲν θὰ ἠδύνατο οὔτε βῆμα νὰ κάμῃ, χωρὶς νὰ κινδυνεύσῃ νὰ συναντηθῇ καὶ ἀνακαλυφθῇ.

Πληροφορηθεὶς τὴν ἀποτυχίαν τῶν ἐρευνῶν, ὁ κ. Βερζὲν ἐπὶ τοσοῦτον συνεκινήθη, ὥστε ὁ Λὺς δὲν ἠδυνήθη ν' ἀποφύγῃ νὰ ψιθυρίσῃ μεταξὺ τῶν ὀδόντων του :

— Ἐὰν ὁ προϊστάμενος γνωρίζῃ τὰ μυστικέν. . . . Πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι κάμνει τὸ μέρος του θαυμάσιον.

Ὁ Διευθυντὴς συνώδευεν αὐτοπροσώπως τὴν περιπολίαν ἑνὸλους τοῖς δωματίοις τοῦ διαμερίσματός του, καίτοι ἐκ τῶν προτέρων, πεπεισμένος περὶ τοῦ κατέου τῶν ἐρευνῶν, τὰς ὁποίας εἶχεν ἤδη ἐνεργήσει διὰ τῶν ὑπηρετῶν του· ἀλλ' ἤθελε νὰ ἀντιληφθῇ καὶ ὁ Λύς, ἵνα τὸ πρᾶγμα σημειωθῇ ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἐκθέσει. Ἀληθῶς τὰ πάντα ἠδύνατό τις νὰ φοβῆται ἐκ τῆς ὀημοσίας κακενεργείας ἡν μηδαμινὴ αἰτία ἀρκεῖ νὰ ἐγείρῃ. Τὰ σατυρικὰ φύλλα δὲν θὰ παρέλειπον νὰ εἰκονίσωσι τὸν δολοφόνει καθήμενον ἐν τῷ μαγειρείῳ τοῦ Διευθυντοῦ πρὸ τραπέζης ποικίλων φαγητῶν καὶ τρώγοντα τὸν πέρδρομον, ἐν ᾧ ἀγαθοὶ κληγῆρες φαίνονται καταδιώκοντες αὐτὸν εἰς τὰς ὑπογείους οἰνοθήκας.

Ἐν καὶ μόνον μέρος ἀπέμενεν τελευταῖον πρὸς ἔρευναν· τὸ δωμάτιον ἐν ᾧ συνήθως διέτριβεν ἡ οἰκογένεια τοῦ κ. Βερζέν. . . . Οἱ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες καταφανῶς ἀντήλασσον σημεῖα ἀποθαρρύνσεως ὁ δὲ Διευθυντὴς ἐφαίνετο καταδεδλημένος ὑπὸ τῆς ἀποτυχίας. Μόνος ὁ Λύς, ἀποκρύπτων τὰς ἐντυπώσεις του, διετέλει ἀνεξιγνιάστος.

— Νομίζω ὅτι εἶνα ἀνωφελὲς νὰ ἀνησυχήσωμεν τὰς Κυρίας, εἶπεν ὁ ὑπαργηγὸς τῆς μυστικῆς Ἀστυνομίας· ὁ κακοῦργος βεβαίως δὲν ἐτόλμησε νὰ εἰσέλθῃ ἐν τῷ δωματίῳ καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτῶν.

— Τὸ ἔγκλημα εἶγεν ἤδη τελεσθῇ, ὅτε ἐπανῆλθομεν ἐκ τῆς Ὀπερὰ, ἀγαπητέ μου Λύς, ἀπήντησεν ὁ κ. Βερζέν. Ἀπαιτῶ λοιπὸν νὰ μὴ μείνῃ ἀνεξερεύνητον οὐδὲν μέρος τῆς κατοικίας μου.

Ὁ ὑπαργηγὸς ὑπακλίνας εἰσῆλθεν μετὰ τῶν ἀστυνομικῶν του ὀργάνων παρακολουθῶν τὸν κ. Διευθυντήν.

Ἡ σύζυγος αὐτοῦ καὶ ἡ θυγάτηρ, νεᾶνις δεκαοκτὼ ἐτῶν περίπου, δὲν ἦσαν μόνα· γέροντα φυσιογνωμίας λεπτῆς καὶ διαπεραιομένης εὐσταλὴς τὸ σῶμα. Ἂν καὶ πρέπει ἀφιδίως τῆς ἑβδομήκοντα τὸ ἀκροτήριον, συνωμίλει μετ' αὐτῶν.

Βιβλιογραφικὸν Δελτίον

Τὸ ἐν Ἑλλάδι ἰσχύον ἀστυκὸν δίκαιον. Βιβλίον πέμπτον, Ἐνοχικὸν δίκαιον ὑπὸ Π. Παπαγεωργοπούλου.—Ἔκδοσις τρίτη.

Τὴν εὐχαριστοτάτην τῶν βιβλιοκρισιῶν περιλαμβάνει ἐν ἑαυτῷ τὸ ὄνομα τοῦ ἀκαμάτου καθηγητοῦ, καὶ θὰ ἦτο ἀληθῶς παραδεξώτατον, πάντων ἐὰν ἡμεῖς, μαθηταὶ αὐτοῦ, ἀποτεινώμεσι πρός τὸν ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλληνικῆς γῆς ὑπ' αὐτὸν μαθητεύοντα δικαστικὸν κόσμον, ἐπεγειρεῖμεν μὲ γραφίδα τὸν ἔπαινόν του. Ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα εἰμὴ νὰ σταματήσωμεν μετὰ θαυμασμοῦ πρὸ τοῦ συντόμου προλόγου τῆς ἀνὰ χεῖρας ἐκδόσεως. Ὁ ἐν τοσαύτῃ ἀγάπῃ καὶ τοσαύτῃ πρὸς τὸ καθῆκον προσηλώσει ἐπὶ τεσσαῦτα ἔτη διδάξας ἐλλογίμους γενεὰς, ὁ καὶ πάσιν ἴσι παρὰ τὰς παρακλήσεις τῶν οἰκείων, παρ' αὐτὰς τὰς παρακλεύσεις τῶν ἰατρῶν, ἐφ' ἁμάξης μεταβαίνων εἰ τὸ Πανεπιστήμιον, νομίζει ἀναγκαῖον νὰ ζητήσῃ συγγώρησιν διότι ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας του δὲν τῷ ἐπέτρεψε συντομώτερον ἐργασίαν, ἐν ᾧ ἐκ τοῦ ἀνὰ χεῖρας τόμου πληροφορούμεθα, ὅτι εἶναι ὑπὸ τύπωσιν τὸ πραγματικὸν καὶ κληρονομικὸν Δίκαιον. Πόσα ἀληθῶς δὲν διδάσκει, καὶ πρὸς πεισυς δὲν ἠδύνατο νὰ προβληθῇ πρὸς ἀπομίμησιν ὁ πολίτιμος ἐξ ἅπτὰ στίχων πρόλογος οὗτος !

Quels encouragements peuvent être accordés aux détenus dans l'intérêt d'une bonne discipline pénitentiaire ? En particulier, dans quelle mesure le détenu peut il disposer librement de son pécule ? Rapport presenté au IV Congrès pénitentiaire international de St Pétersbourg par M. Alexandre Skusès, ancien député à Athènes.

Πρόκειται περὶ τῶν ἀμοιβῶν, αἵτινες χορηγοῦνται τοῖς καταδίκοις ἐν ταῖς φυλακαῖς πρὸς κίνησιν τῆς ἀμίλλης αὐτῶν πρὸς βελτίωσιν καὶ πρὸς τήρησιν τῆς ἐν αὐταῖς τάξεως. Ὁ κ. Σκουζὲς δικαιολογεῖ τὴν ἀνάγκην τῶν ἀμοιβῶν τούτων, ἐκ τοῦ κυριωτέρου σκοποῦ τῆς ποινῆς, τῆς βελτιώσεως τῶν καταδίκων. Ἐπὶ τέλει ἀπαριθμεῖ τὰς ὁποίας νομίζει καταλλήλους ἀμοιβάς, συμπεραίνων περὶ τῆς ἀναγκαιότητος αὐτῶν καὶ τῆς διαθέσεως τοῦ ἡμέσως τοῦ ἐκ τῆς ἐργασίας κέρδους τῶν καταδίκων διὰ προσωπικὰς ἀπολαύσεις. Ἡ μελέτη τοῦ κ. Σκουζὲ, κατὰ πάντα ἀξιόλογος, ἀφορᾷ εἰς φυλακὰς τελείως ὠργανισμένας, οἵαι εἶναι αἱ εὐρωπαϊκαί. Παρ' ἡμῖν δυστυχῶς αἱ φυλακαὶ στερεῦνται αὐτῶν τῶν στοιχείων, ἅτινα προαπαιτοῦνται πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν διὰ τῆς παρούσης μελέτης προτεινομένων μέτρων. Ἐντεῦθεν ὅμως δὲν μειοῦται ὁ ὀφειλόμενος τῷ κ. Σκουζὲ ἔπαινος διὰ τὴν μετὰ ζήλου ἀσχολίαν του εἰς τὸ σωφρονιστικὸ ζητήματα.

Πτωχεύσεις

Ἀντώνιος Λάβδας κάτ. Ἀθηνῶν. ἀπ. 2501 ἐ. ἔ. Πρωτ. Ἀθηνῶν Ἐν πτωχ. 15 Ἰαν. 1887. Εἰσ. Π. Ἰατρίδης, πρ. συνδ. Ἀθ. Δολτανάκης. Ἐκλ. ὑρ. συνδ. 9, Ἀπριλ. ἐ. ἔ.

Ἀπόστολος Λίος, κατ' Ἀθηνῶν. ἀπ: 2594 ἐ. ἔ. Πρωτ. Ἀθηνῶν. ἐν. πτωχ. 3 Ἰουνίου 1890 (:) Εἰσ. Π. Ἰατρίδης, πρ. συνδ. Ἰω. Παναγιώτης καὶ Ἠλ. Καλαποθάκης. Ἐκλ. ὑρ. συνδ. 9 Ἀπριλίου ἐ. ἔ.

Βλασ. Βλασόπουλος κατ. Ἀθηνῶν ἀπ 2595 ἐ. ἔ. Πρ. Ἀθηνῶν. ἔν. πτωχ. 20 Μουνίου 1889. Εἰσ. Π. Ἰατρίδης, πρ. συνδ. Ι. Ἀνδριτσάκη. Ἐκλ. ὑρ. συνδ 9 Ἀπριλίου ἐ. ἔ.

Γρηγ. Σταυρόπουλος κάτ. Καλυδώνης. ἀπ. 228 ἐ. ἔ. Πρ. Κυπαρισσίας. ἔν. πτωχ. 3 Φεβρ. 1889. Εἰσ. νεωτ. δικαστής, πρ. συνδ. Γρ. Ι. Μακρυγιάννης Δ. Ἀποστολόπουλος καὶ Κ. Περτουντζῆς.

Δημήτρ. Ταρζάκης κάτ. Χασκοπιεῦ. ἀπ. 464 ἐ. ἔ. Πρ. Καλαμῶν. ἔν πτωχ. 13 Ὀκτωβρ. 1888. Εἰσ. Σπ. Τσιριγώτης, πρ. συνδ. Γ. Θ. Ταρσούλης καὶ Σ. Κωνσταντόπουλος. Ἐκλ. ὑρ. συνδ. 10 Ἀπρ. ἐ. ἔ. Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 460 (1890) ἀπ. τοῦ Γ'ς. Κερκύρας διωρίσθησαν ὑρ. συνδ. τῆς πτωχ. Ἐὐγ. Ἐρρέρα εἰ Ν. Μάνεσης. Χρ Βλαχόπουλος καὶ Κ. Φωκᾶς.

Βασίλ. Λιάκουρας κάτ. Καλαμῶν. ἀπ. 110 ἐ. ἔ. Πρωτ. Καλαμῶν. Εἰσ. Στ. Τσιριγώτης, πρ. συνδ. Π. Κάτζας καὶ Ι. Σπηλιώτης. ἔν πτωχ. 29 Ἰαν. 1890.

Ἀεων. Οἰκονομίδης κάτ. Αἰγίου. ἀπ. 225 τῆ. 27 Ἀνουαρ ἐ. ἔ. πρ. Ἰατρῶν. Ἐν. πτωχ. (Δὲν ἐρίζεται) Εἰσ. Ν. Ψωμάκης, πρ. συνδ. Ὀδ. Μπαμπασίσιου, Δημ. Παπᾶς, καὶ Ἀριστ Κανελλόπουλος Ἐκλ. ὑρ. συνδ. τὴν ἀ τρίτην μετὰ 20 ἡμέρας ἀπὸ τῆς 5 Ἀπριλίου ε. ε.

Ἰωάννης Λιάκουρας κ. Πατρῶν. Ἀπ. 550 ε. ε Πρ. Πατρῶν. Ἐν. πτωχ. 7 Δεκεμβρίου 1889. Εἰσ. Ν. Ψωμάκης, πρ. συνδ. Ν Σαγιᾶς, Θ. Κάββουρας, καὶ Θ. Καπετανόπουλος. Ἐκλ. ὑρ. συνδ. τὴν πρώτην τρίτην μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς 5 Ἀπριλ. ε. ε.

Συνελεύσεις πρὸς διάσκεψιν συμβιβασμοῦ

1) τῆς πτωχ. Ἀποστ. Κάββουρα, Πατρῶν, τὴν 10 Ἀπριλίου ε. ε. 2) τῆς πτωχ. Ἰωαννίδης καὶ Παπασακελλίων, Πατρῶν τὴν 17 Ἀπριλίου ε. ε.

Ἐκποίησις πραγμάτων πτωχεύσεων

Μετὰ τοσῆς ἡμέρας ἀπὸ τῆς 5 Ἀπριλίου ἐκποίησις διὰ δημοσίου πλειστηριασμοῦ τῶν οἴνων τῆς πτωχ. Σπύλιου Συσιοπούλου ἐν Πάτραις καὶ ἐν ταῖς αὐτόθι οἰνοπωλείαις. Τ. Θεοδωροπούλου καὶ Ἀντ. Σαρδούνη καὶ Κολαΐτη.

Πλειστηριασμοί.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἀπριλίου 1890

Μία οἰκία διώροφος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γυναικῶν μετὰ τοῦ οἰκοπέδου ἐκ π. τ. 478 τοῦ Ἰω. Μεσσηνέζη Συμβ. Ἠλίας Γλυκορρώδης.

— Μία οἰκιδομὴ κατὰ τὴν θέσιν Μάρμαρα, ἤτοι ἀναμιόμυλος καὶ ὑδρόμυλος μετὰ τῆς περιοχῆς ἐκ στρ. 4 τοῦ Ν. Ταϊγέρη. Συμβ. Ἠλίας Γλυκορρώδης.

— Μία οἰκία ἀνατολικῶς τῆς Μητροπόλεως μετὰ περιοχῆς π. τ. 392 τοῦ Ἀρ. Κακουλίδου. Συμβ. Ἠλίας Γλυκορρώδης.

—Ἀνάφορα κινητὰ πράγματα, ἤτοι ἀργυρᾶς δίσκος, δέκα κουτάλια ἀργυρᾶ, 6 γλυκοῦ ἀργυρᾶ, ἓν κορφίνον ἀργυροῦν, μία κουτάλα ἀργυρᾶ, ἓν βραχιόλιον γουσοῦν μὲ τοεῖς διαμάντας, ἓν ὡρολόγιον γουσοῦν μὲ [illegible] διαμάντας καὶ μίαν ἄλυσσον γουσῆν [illegible] Π. Παπαλου. Συμβ. Ἠλίας Γλυκορρώδης.

—Διάφορα κινητὰ πράγματα τοῦ [illegible] Μεγαλοπούλου. Συμβ. Ν. Λάσκαρ[illegible]

— Οἰκία μετὰ τοῦ οἰκοπέδου [illegible] Μεταξουργείων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λεω[illegible] Ι. καὶ Δ. Παπαληστοπούλων. Συμ[illegible] πούλου.

— Οἰκία μετὰ τοῦ οἰκοπέδου [illegible] συνοικίαν Καμαράκια ἡ Βατραχ[illegible] Γ. Τζανῆ Συμβ. Γ. Ρίζολῆς.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 8 Ἀπριλίου 1890

Οἰκοδομὴ διώροφος μετὰ περιοχῆς π. τ 264 εἰς τοὺς πρόποδας τῆς Καστέλας τῆς πτωχεύσεως Ν. Καλαφατάκη. Συμβ Ν. Βουτυρᾶς.

— Οἰκία τριώροφος ἐν τῷ 15 τετραγώνῳ ὑδραϊκῆς συνοικίας μετὰ περιοχῆς π. τ. 543 τοῦ ὀφειλέτου Ν. Κουτσοβίλη. Συμ. Σ. Κορδαντωνόπουλος.

Συστάσεις καὶ διαλύσεις ἑταιριῶν

Τῇ 3 Φεβρουαρίου 1890 κατεχωρήθη καὶ ἐτοιχοκολλήθη ἐν τῷ Πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν τὸ 29851 (1890) συμβ. Πειραιῶς Σ Κορδαντωνοπούλου περὶ συστάσεως ἐν Πειραιεῖ ὁμορρύθμου βιομηχανικῆς πρὸς κατασκευὴν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν ἑταιρίας μεταξὺ τῶν Σόλωνος Δέμπη καὶ Α. Γεωργοπούλου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σολων Δέμπης καὶ Α. Γεωργόπουλος». Διευθυνταὶ ἀμφότεροι καὶ ὑπογράφονται ἀμφότεροι. Κεφάλαιον 12,000.

—Τῇ 6 Φεβρουαρίου ἐτοιχοκολλήθη καὶ κατεχωρήθη ἐν τῷ Πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν τὸ 15913 (1800) συμ. Ἀθηνῶν Δ. Καλλιοντζῆ περὶ διαλύσεως τῆς μεταξὺ Ἰωάν. Παναγιώτου καὶ Ἀποστόλου Χλέου ἑταιρίας.

— Τῇ 8 Φεβρουαρίου 1890 ἐτοιχοκολλήθη καὶ κατεχωρήθη ἐν τῷ Πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν τὸ 3437 (1890) συμβ. Ἀθηνῶν Π. Γενοβέλη περὶ συστάσεως ἐν Ἀθήναις μεσιτικῆς ἑταιρίας μεταξὺ Ι. Χαϊμεδενάκη καὶ Α. Πανταζάκη πρὸς προμήθειαν ὑπηρετῶν καὶ ὑπαλλήλων.

Κοινοποιήσεις τοῖς γραμματεῦσι

Τῇ 3 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἐκοινοποιήθη τῷ γραμματεῖ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν διὰ τὸν Θεόδωρον Ἀντωνίου κάτοικον Ἀκράτας ἡ ὑπ' ἀριθ. 1991 ἐ. ἔ. ἀπόφασις τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Χ. Μαθιοπούλου.

— Τῇ αὐτῇ τῷ αὐτῷ γραμματεῖ διὰ τοὺς Γεώργιον καὶ Παναγιώτην Ράλλην, κατοίκους Ἀκράτας, ἡ ὑπ' ἀριθ 1994 ἐ. ἔ. τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ Χ. Μαθιοπούλου.

Ἡ Θέμις ἐκδίδεται κατὰ τοὺς 10 ἐργασίμους μῆνας τῶν Δικαστηρίων.

Συνδρομὴ ἐτησία μόνον καὶ προπληρωτέα ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς Ἐπαρχίαις δρ. 12. Μετὰ τοῦ Δελτίου δρ. 15—Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ τὰ ταχυδρομικὰ ἐπὶ πλέον.

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ τοῦ 1ου ἀριθμοῦ.

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου Λ. 35

ARNDTS - ΡΩΜΑΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

ἐκ τῆς ΙΓ' Γερμανικῆς ἐκδόσεως

Μετάφρασις μετὰ σημειώσεων ὑπὸ Ι. Θ. Κυριακοῦ

Ἐξεδόθη τὸ 11 τεῦχος δι' οὗ συμπληροῦται ὁ

Α' Τόμος

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΩΝ ΤΑΣ ΓΕΝΙΚΑΣ ΑΡΧΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΜΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

ΤΙΜΗ Δρ. 11

ἀπευθυντέον κ. Κ. Βίλμπεργ βιβλιοπώλην ἐν Ἀθήναις

Ἐξεδόθη

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΚΑΙ ΔΙΚΗΓΟΡΙΑ

μελέτη ἐπὶ τοῦ ἐπαγγέλματος ὑπὸ Στ. Π. Ἰωαννίδου δικηγόρου

Βιβλιοπωλεῖον Σακελλαρίου—Τιμὴ δρ. 2

ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ Γ. Φιλαρέτου, τιμ. δρ. 1,50 μετὰ ταχ. 1,75. Χρυσόδετον δρ. 2 μετὰ ταχ. 2.30.

Ἑκλογικὸς Νόμος ὑπὸ Ἐμμ. Λυκούδη, τιμ. δρ. 2,50 μετὰ ταχ. 2,75. Χρυσόδετον δρ. 3,25, μετὰ ταχ. 3,60.

Κώδηξ Χαρτοσήμου ὑπὸ Γ. Φιλαρέτου, τιμ. δρ. 2,25, μετὰ ταχ. 2,50. Χρυσόδετον δρ. 3, μετὰ ταχ. δρ. 3,30.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ & ΚΟΤΖΙΑ

Ἐκτυποῦνται ἐπισκεπτήρια στιγμιαίως διὰ τεσσάρων τελειοτάτων μηχανῶν. Ἐπὶ χάρτου διαφανοῦς

Ινοιηε. Α' ποιότης..... Δρ. 2,50
Β' » ..... » 1,50

Εἰς τὰς Ἐπαρχίας ἀποστέλλονται ἐπὶ πληρωμῇ λεπτῶν 20 ταχυδρομικῶς

Ἐκτυποῦνται ἐπικεφαλίδες ἐπιστολῶν, διευθύνσεις, προσκλητήρια γάμων, εἰδοποιητήρια κλπ.

Μόνοι ἀντιπρόσωποι τῶν οἴκων

J. C. KOENIG & EBHART, HANNOVRE
διὰ τὰ κατάστιχα

ED. BEYER THE CHEMNITZ,
διὰ τὰς μελάνας,

N YRIEDLER A. G. FUR PAPIER FABRICATION
διὰ τὰ τετράδια γραφῆς καὶ ἰχνογραφίας

ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΦΑΚΕΛΛΩΝ
τὸ τελειότερον ὑπάρχον ἐν Ἑλλάδι

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ἐξ ἐλαστικοῦ καὶ ἐπὶ μετάλλων

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

6 Ἀπριλίου 1890

	Ἀγοραστά	Πωληταί
ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ		
26,000,000 τῶν 5 %.....δρ.	506.—	507.—
120,000,000 » 5%..... »	568.—	575.—
170,000,000 » 5%..... »	568.—	575.—
135,000,000 » 4%..... »	473.—	475.—
Πάγιον » 4%..... »	452.—	455.—
Κτημ. ὁμολ. Ἐθν. Τραπ. Λαχ. »	523.50	524.—
ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Ἐθνικῆς Τραπέζης .....δρ.	4460.—	4465.—
Πιστωτικῆς » ..... »	204.50	206.—
Βιομηχανικῆς » ..... »	90.25	90.50
Μεταλλουργείων Λαυρίου.... »	144.—	144.50
Σιδηροδ. Ἀθηνῶν-Πειραιῶς.. »	423.—	425.—
» Πύργου-Κατακώλου. »	138.50	139.—
» Πειρ.-Ἀθην.-Πελοπ. »	156.75	157.25
» Θεσσαλίας ..... »	134.—	136.—
Χρηματις. ἑταιρίας ὁ Ἑρμῆς. »	67.—	69.—
Ἑταιρ. δημοσ. καὶ δημοτ. ἔργων »	135.—	135.50
Γενικῆς Ἑταιρίας Ἐργοληψιῶν »	305.—	310.—
Ἑλληνικοῦ Πυριτιδοποιείου .. »	72.—	75.—
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Εἰκοσάφραγκον .....δρ.	24.56	24.58
Λίρα Τουρκίας ..... »	27.96	27.98
Λίρα Ἀγγλίας ..... »	30 73	30.75
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Ἐπὶ Ἀγγλίας ..... τρίμ. »	30.60	30.90
Ἐπὶ Γαλλίας..... »	121.—	122.—
Ἐπὶ Αὐστρίας ..... »	—	—

ΕΤΟΣ Α'.— ΑΡΙΘ. 6

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ 19 ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 19 | Συνδρομὴ ἐτησία δρ. 12. ζ Μετὰ δελτίου δρ. 15 ζ Καταχωρίσεις ἑ στιχ. λ. 50. ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ Θ. & Π. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΙ ΑΘΑΝΑΤΟΙ | ΑΘΗΝΑΙ 15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1890

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικὴ Κυκλοφορία ὑπὸ τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Λυκούδη. ἐφέτου.
Ὁ Βίος ἑνὸς νομοδιδασκάλου.
Νομολογία Ἀρ. Πάγου. (89) Πολιτική.-(90) Ποινική.
Νομολογία Ἐφετείου Ἀθηνῶν (1890). - Ἐφετείου Λαρίσσης (1890)
Νομολογία Γαλλική.-Νομολογία Γερμανική.
Δικαστικὰ Νομοσχ. (περὶ ὑποθήκηστῶν πλοίων) - Γνωμοδ. νομομαθῶν.-Τοῖς συμβολαιογράφοις.
Διάφορα.- Καταδίκων ἐκδίκησις ὑπὸ JACQUELOT.
Ἐπίσημοι εἰδήσεις.-Νομικὴ Σχολὴ-Μηνύσεις καὶ βουλεύματα. - Κακουργιοδικεῖον Ἀθηνῶν. - Πτωχεύσεις. - Συστάσεις καὶ διαλύσεις ἑταιριῶν. - Κοινοποιήσεις τοῖς γραμματεῦσι. - Ἀλληλογραφία. - Πλειστηριασμοί.

ΕΡΓΑΣΙΜΟΙ ΗΜΕΡΑΙ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἄρειος Πάγος

Δευτέρα ὥρα 9 π. μ. Α' τμῆμα (Ἀκυρωτικὸν)
Πέμπτη » » » Ὁλομέλεια
Σάββατον » » » Β' τμῆμα ποινικαὶ, οὐσίας)

Ἐφετεῖον	Πρωτοδικεῖον
Τρίτ. 9 π. Ἐμπορ.-Προξ.	Τρίτ. 3 μ.μ. Συνήθεις
Πέμ. » » Συνοπτικαὶ	Τετ. 9 π.μ. Ἐμπορικαὶ
Παρ. » » Συνήθεις	Τετ. 3 μ.μ. Ἐφέσεις
Παρ. 3 μ. Συν. Δημοσίου	Σάβ. 3 μ.μ. Συνοπτικαὶ

Α' Βόρειον - Εἰρηνοδικεῖα - Β' Βόρειον

Τρίτη καὶ Σάββατον 9π.μ. | Δευτ. Τρ. (διεξ.), Πέμ. 3μ.

Εἰρηνοδικεῖον Νοτίου Πλευρᾶς

Δευτέρα ὥρα 9 π. μ. καὶ Παρασκευὴ 3 μ. μ.

Πλημμελειοδικεῖον | Πταισματοδικεῖον

Πέμπτη, Παρασκευὴ 9 πμ. | Σάββαττον ὥρα 9 π. μ.

Εἰρηνοδικεῖον - Πειραιῶς - Πταισματοδικεῖον

Δευτ. 9 π. Πέμ. (διεξ.) 2μ. | Παρασκευή, 9 π.μ.

Ἀθηνῶν - Ὑποθηκοφυλακεῖα - Πειραιῶς

Α'. Ὑπὸ τὴν Δημαρχίαν | Ὁδὸς Φίλωνος καὶ
Β'. Παρὰ ναὸν Αἰόλου | ὄπισθεν Ἁγίας Τριάδος

Οἱ κκ. Συνδρομηταὶ τῆς «Θέμιδος» δικαιοῦνται ὅπως ἅπαξ τοὐλάχιστον τοῦ μηνὸς δημοσιεύηται ἡ διεύθυνσίς των. Οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν δημοσίευσιν παρακαλοῦνται ν' ἀποστείλωσιν αὐτήν.

Μετὰ τὴν λῆψιν τοῦ 1ου φύλλου παρακαλοῦνται οἱ ἀπανταχοῦ συνδρομηταὶ τῆς «Θέμιδος» ν' ἀποστείλωσι τὴν συνδρομήν των.

Πᾶσα αἴτησις περὶ ἐγγραφῆς συνδρομητῶν δέον νὰ συνοδεύηται μὲ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς, ἄλλως δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Ἡ Θέμις ἐκδίδεται κατὰ τοὺς 10 ἐργασίμους μῆνας τῶν Δικαστηρίων.

Συνδρομὴ ἐτησία μόνον καὶ προπληρωτέα ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς Ἐπαρχίαις δρ. 12. Μετὰ τοῦ Δελτίου δρ. 15—Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ τὰ ταχυδρομικὰ ἐπὶ πλέον.

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ τοῦ 1ου ἀριθμοῦ.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

Δικηγόροι ἐν Ἀθήναις

Ι. Σ. ΜΑΝΟΛΑΤΟΣ,	ὁδὸς Καποδιστρίου, 20
ΑΡ. Μ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ,	» » 2
Σ. Μ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ,	» Ἱπποκράτους, 68

Δικηγόροι ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΣΗΣ,	ἐν Κορίνθῳ
ΠΑΝΟΣ ΛΑΛΑΚΑΣ,	»
ΓΕΩΡ. ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ,	»
ΙΩ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ,	»
ΕΜΜ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ,	»
Δ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ,	»
ΑΝΔ. ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ,	ἐν Κιάτῳ
Κ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ,	ἐν Αἰγίῳ
ΑΝΔ. ΙΩΑΝΝΟΥ	»
ΒΑΣ. ΚΟΛΟΒΟΣ,	»
Α. ΛΙΝΑΡΔΟΣ,	»
Θ. ΜΑΡΑΓΓΟΠΟΥΛΟΣ,	»
Μ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ,	»
ΑΟ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ,	»
Α. Σ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ,	ἐν Καλαβρύτοις
Ν. ΑΛΕΒΙΖΟΣ,	ἐν Καλάμαις
Π. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ,	»
Γ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ,	»
Γ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΚΗΣ,	»
Γ. ΔΑΜΗΛΑΤΗΣ,	»
ΑΛΚ. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ,	»
Ν. ΔΑΓΡΕΣ,	»
Δ. ΔΡΕΒΑΛΙΑΡΗΣ,	»
ΑΝΤ. Γ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ,	ἐν Τριπόλει
Π. Ι. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ,	»
Γ. Σ. ΑΝΑΖΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ,	»
Θ. ΒΙΤΟΡΟΠΟΥΛΟΣ,	»
Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ,	»

Συμβολαιογράφοι Ἐπαρχιῶν

Π. ΔΑΣΙΟΣ,	ἐν Κορίνθῳ
Κ. ΤΣΙΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ,	»
ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΣΓΟΥΡΟΣ,	ἐν Κιάτῳ
ΚΩΜΣΤ. ΤΣΑΓΚΡΗΣ,	»
Δ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ,	ἐν Αἰγίῳ
ΓΕΩΡ. ΜΑΝΟΥΣΟΣ,	»
Π. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ,	Βοιλία Αἰγιαλείας
Χ. ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ,	Καλαβρύτοις
Ν. ΜΑΥΡΟΝΙΚΟΛΑΟΥ,	»

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Μετετέθησαν εἰ παρὰ πρωτοδίκαις ἀντεισαγγελεῖς Σ. Χοϊδὰς ἐκ τοῦ ἐν Σπάρτῃ εἰς τὸ ἐν Λαρίσσῃ πρωτοδικεῖον Ὀρ. Ραβάζ ἐκ τοῦ ἐν Καρδίτσῃ εἰς τὸ ἐν Λαμίᾳ καὶ Δ. Δεικτὴς ἐκ τοῦ ἐν Λαμίᾳ εἰς τὸ ἐν Σπάρτῃ.

Διωρίσθη τακτικὸς ἀνακριτὴς παρὰ τῷ Πλημμελειοδικείῳ Ἠλείας ὁ πρωτοδίκης Κ. Κεκκίνης ἀντὶ τοῦ κ. Ε. Σφυρακοῦ ἀπαλλαγέντος.

Μετετέθησαν οἱ γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικείων Καλαμπάκας Α.Π. Μίγος εἰς Φτερόν, Φτερῶν Α. Προκοπίδης εἰς εἰρ. Ὀλύμπου, Ὀλύμπου Α. Κοντενάκης εἰς Καλαμπάκαν, Θήρας Ι. Καρκαντζὸς εἰς Ἀναφῆν, Ἀνάφης Π. Κουρῆς εἰς Τῆν, Ἰου Ν. Μ. Γαβρᾶλας εἰς Πάνορμον, Πανόρμου Ι. Μπεσταρῆς εἰς Ἐρμούπολιν, Ἐρμούπολ Γ. Γιωργίου εἰς Βόλακας, Βόλακος Δ. Σκουτζῆνος εἰς Φενεόν, Φενεοῦ Κ. Παρασκευόπουλος εἰς Ἀργοστόλιον, Ἀργοστολίου Δ. Πραβίδας εἰς Κόζινον, Κόζινου Π. Σ. Καρδιόνης εἰς Ἀροανείαν, Ἀροανείας Σ. Χρυσανθόπουλος εἰς Θήραν.

Διωρίσθησαν δικηγόροι παρὰ τῷ ἐν Ἀθήναις πρωτοδικείῳ, εἰρηνοδικείῳ κλ. εἰ κ. κ. Θ. Παλάλας καὶ Θ. Ι. Ἀττάς.

Κατὰ δηλοποίησιν τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου αἱ ἐξετάσεις τῶν ὑποψηφίων δικηγόρων διὰ τὴν Β' τριμηνίαν ἀρχονται τὴν 21 Ἀπριλ. ε ὥρᾳ 4 μ. μ. Μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης γίνονται δεκταὶ αἱ αἰτήσεις τῶν ὑποψηφίων.

Διωρίσθη ἐπιστάτης τῶν ἐν Σπάρτῃ ἐφαπορῶν φυλακῶν ὁ κ. Δ. Π. Χαντζάκος, φύλαξ δὲ ἐν τῷ σωφρονιστηρίῳ Συγγροῦ ὁ κ. Α. Κ. Μπεσταῖκας.

ΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου ἐν ἔτους ἀνακηρύχθησαν ὑφηγηταὶ τῆς νομικῆς σχολῆς εἰ κ. κ. Ὀθ. Φωτιαδόπουλος τοῦ Γαλλικοῦ ἐκκλ. Σπυρ. Σημίτης τοῦ Ἐμπορικοῦ δικαίου καὶ Μ. Ἀθβάζ τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας, ἀπεφοίβοι ἐ εἰς.

Κατὰ τὴν παραλθοῦσαν γραμματικὴ τοῦ τρ. ἔτους, ὑπέστησαν τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις 50 ἐλεύθεροι τῆς νομικῆς ἐξ ὧν 27 ἀνεκηρύχθησαν διδάκτορες, 28 τελεσιδίδακτοι καὶ 4 ἀπεροίσθησαν.

Διδάκτορες : Μετὰ τοῦ βαθμοῦ ἄριστα ὁ κ. Νικόλαος Ι. Ἀγχωνιάκης ἐξ Ἀθηνῶν Μετὰ τοῦ βαθμοῦ λίαν καλῶς εἰ κ.κ. Νικ. Π Ἐλευθεριάδης ἐκ Λέσβου, Ε.Ι. Πολυτροπιώτης ἐκ Κυήτης, Ε. Χ. Ἐμμανουηλίδης ἐκ Κωνσταντ/πόλεως Πέτρος Θ. Θυβάτος ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Γ. Α. Χατζίδάκης ἐκ Μήλου. Μετὰ τοῦ βαθμοῦ καλῶς εἰ κ.κ. 1) Ν. Κ. Γρηγοράκογιαννης ἐκ Ναυπάκτου, 2) Α. Δ. Δανιηλόπουλος ἐκ Γαργαλιάνων, 3) Σ. Π. Μπενάκας ἐξ Ἀθηνῶν, 4) Σ. Ν. Χανιώτάκης ἐκ Κεφαλληνίας, 5) Ι. Κ. Μπισσιαπτσάκης ἐκ Κρήτης, 6) Ι. Θ. Σκάπης ἐξ Ἐρμουπόλεως, 7) Α. Δ. Παναβέλλης ἐκ Ναυπλίου, 18) Ν. Δ. Πετρόπουλος ἐξ Αἰγίου, 9) Γ. Σ. Μαστοραναγνόπουλος ἐξ Αἰγίου, 10 Γ. Κ. Ρόμπας ἐκ Σακιώνου, 11) Ι. Ε. Κουρουσόπουλος ἐξ Ἀθηνῶν, 12) Α. Γ. Παπαλεξόπουλος, ἐξ Ἄργους. 13) Χ. Θ. Πλουμιδάκης ἐκ Κρήτης, 14) Ν. Ἠ. Πετυάκης, ἐκ Κρήτης. 15) Α. Ἀγγέλαστος ἐκ Μαγνησσίας, 16) Μ. Ι. Μαρῆς ἐκ Κρήτης. 17) Ν. Σ. Κυδωνάκης ἐκ Ναυπλίου, 18) Ν. Δ. Χανιώτης ἐξ Ἠπείρου, 19) Ε. Σ. Βάλλας ἐξ Ἠπείρου, 20) Κ. Ι. Σώκος ἐξ Ἀθηνῶν, 21) Ε. Σ. Μακρυγιάννης ἐξ Ἐρμουπόλεως.

Τελεσιδίδακτοι δι' εἰ κ. κ. : 1) Σ. Ν. Παπασταύρου ἐκ Ναυπακτίας, 2 Δ. Χ. Μαῦρος ἐξ Ἀργοστολίου, 3) Χ. Παπαγεωργίου ἐξ Ἀθηνῶν, 4) Σωκρ. Σ. Δημητρίου ἐκ Θηβῶν, 5) Ι. Γ. Τζιώτης ἐκ Χαλκίδος, 6) Ἀ. Γ. Μπακάλης ἐκ Λαγκονίκας. 7) Ι. Γ. Παυλάτης ἐκ Ναυπλίου, 8) Σ. Μ. Ν. Ζερβὸς ἐκ Πάτρων, 9) Ἀ. Δ. Κατηφόρης ἐκ Λεσβίδος. 10) Γ. Ι. Ἰατρίδης ἐκ Σπάρτης. 11) Ν Μ. Κυβάκος ἐκ Θήρας 12) Φιλ. Κουτσουβέλλης ἐκ Καρπενησίου. 13) Θεοφ. Σκεύφτάκης ἐκ Λέσβου, 14) Ἀνν. Ὑδάλης ἐκ Σύρου. 15) Ἀναστ. Ἠ. Παπαναστασόπουλος ἐξ Αἰγίου, 16) Εὐθ. Π. Μανώλης ἐξ Αἰγίου, 17) Δημ. Κ. Πετρόπουλος ἐκ Τριπόλεως. 18) Σπυρ. Ν Πουλάκης ἐκ Σπάρτης. 19) Χαρ. Ν. Βέντας ἐξ Ἠπείρου, 20) Δημ. Θεολόγης ἐκ Λέρου, 21) Ἰωάν. Παπανικολάου ἐξ Ἠλείας, 22) Ἰω. Γ. Γιαμαλέκος, ἐκ Σκοπέλου, 23) Ν. Α. Ἀγγελόπουλος ἐξ Ἀθηνῶν, 24) Ἀνδρ. Κ. Κωνσταντινίδης ἐξ Ἀθηνῶν, 25) Ἰω. Δεσποτόπουλος ἐκ Μεσολογγίου, 26) Νικ. Σ. Δεληκανέζογλους, ἐξ Ἰωαννίνων, 27) Θεοδ Ν Χαραλάμπους ἐκ Ναυπλίου, 28) Δημήτριος Π. Μήκιος ἐξ Ἠπείρου.

ΜΗΝΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΕΥΜΑΤΑ

Κατὰ τὴν λῆξασαν Α' τριμηνίαν τοῦ 1890 κατηγγέλθησαν εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν εἰς ἐν Ἀθήναις Πλημμελειοδικεῖον ἢ κατεδιώχθησαν ἐξ ἐπαγγέλματος 1007 ἀξιόποινοι πράξεις. Ἐκ τῶν πράξεων τούτων κατεδιώχθησαν ἐξ ἐπαγγέλματος αἱ ἐπὶ τῇ κατηγορίᾳ ἀρχῶν 176, ἐπὶ τῇ ἐγκλήσει παθόντων 807, Ἀφ' ἑτέρου ἐπὶ 332 παραγγέλθη τακτικὴ ἀνάκρισις εἰς τοὺς ἀνακριτὰς, ἐπὶ 474 προεισαγωγικὴ ἀνάκρισις, 127 εἰσήχθησαν εἰς τὸ δικαστήριον τὸ Πλημμ. δ' ἀκόμη κλείσεως ἄνευ πραναναφόσεως, 74 παρεισήχθη ἡ κρίσις τοῦ ἐφετείου ἐν ἄλλῃ βαθμιδικείᾳ ἢ ἀρμοδιότητι Αἱ κατεδικασθεῖσαι 1007 ἀξιόποιναι πράξεις ὑποδιαιρούμεναι ὡς ἑξῆς : 1') κατὰ τῶν προσώπων 518 Ἰδ') κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας 473· Ι'') μὴ χωναπτριοθείσαι 16. Ἐκ τῶν κατὰ τῶν προσώπων, τραύματα 124, ἄδικοι ἐπιθέσεις 94, ἐξυβρίσεις 90, ἀπειλαὶ ἀναμίξεως 45, διατροφὴς οἰκιακῆς εἰρήνης 41, ἀπόπειρα φόνου 20, ἀντίστασις 16, ἀνεμίξεως 11, συκοφαντίαι 11, προσβολαὶ τιμῆς 10, ἀπαγωγαὶ 9, αἰκίαι 7, φόνοι 6, βιασμοὶ 5, ἀφορμὴ δημοσίων δυστυχημάτων διὰ ζώων κλπ. 4, ἀπόπειραι βιασμοῦ 4, μοιχεῖαι 3, παράνομοι κατακρατήσεις 3, φαυλκεῖαι 2, παράνομος ὁπλοφορία 3 ψευδεῖς καταμηνύσεις 3, δηγκαίαι 2, ἀντεπιληψίαι ἀρχῆς 1. ἀπειλαὶ 1, ἀφανγὴ 1, παιδοκτονία 1, παράνομος βία καὶ ἀπειλὴ 1. Ἐκ τῶν κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας ἀξιοποίνων πράξεων τὴν πρώτην τάξιν κατέχουσιν αἱ κλοπαὶ 428, ἔπονται παρανομοι υλοτομίαι 53, σθορὰι ξένης ἰδιοκτησίας 40, ζωοκλοπαὶ 32, παραβάσεις νόμων δασῶν 30, πλαστογραφίαι 25, ὑπεξαιρέσεις 22, φευδοσκιαὶ 20, παραβάσεις νόμων σιδηροδρόμων 15, ἐμπρησμοὶ 11, ὑφαιρέσεις 9, ἀπάται 8, καταπείσεις 7, παραβάσεις τελ νόμων 7, αὐτόκλοπαι 6, ἐκβιάσεις 6, ἐξοπιστήσεις 5, παραβάσεις καθημερον 5, δόλιοι γρεωκοπίαι 4, ἀκοκτήσεις ἀλλοτρίων 4, κατάχρησις ἔξαπ. 3, ἀχρὶς 4, βλάβη διὰ πυρὸς. ἀπορρήτων 3. ἐξαφάνισις ἐνσήμων ἐγγράφων 3, λησταὶ 3, παραβ. νόμου πυροσβεστικῆς 3, ἀπόπ. κλοπῆς 2, μετακίνησις ὁροσήμων 2, αἰθοβιάται, παραβ. ν. ἀλιείας, ἀρχαιοτήτων, γραμματοκιβωτίου, ἐξοπιστίαι, λαστων. διπλοξεσμοὶ καὶ ψευδομαρτυρία ἀνὰ 1.

Κατὰ τὸ αὐτὸ τρίμηνον ὑπεβλήθησαν εἰς τὸ συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν Ἀθηνῶν 298 πρότασεις. Ἐξεδόθησαν δὲ 292 βουλεύματα, ἐξ ὧν 120 δλωσιτικά, 58 παύοντα πρὸς καιρὸν τὴν κατάδικην, 2 διακόπτοντα περαιτέρω ἀνάκρισιν, 32 παπαπεμπτικὰ εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον, 77 εἰς τὸ πλημμελειοδικεῖον καὶ 1 εἰς ἄλλην δικαιοδοσίαν.

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ-ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ

«Ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς σήμερον εἰκοστῆς τοῦ παρόντος μηνὸς Σεπτεμβρίου, ἀφ' ἧς τοιχοκολληθῇ τὸ φύλλον τῆς *Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως*, δι' οὗ θέλει δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διάταγμα, ἀναστέλλεται ἡ ἐξαρτύμενος τῶν τραπεζιτῶν γραμματίων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης· θέλουσι δὲ ταῦτα κυκλοφορεῖ ὑπογρεωτικῶς ὡς νόμιμον νόμισμα ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἀξίᾳ αὐτῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους, πλὴν τῶν ἰδιαιτέρων ἐκείνων αὐτοῦ, ἐν αἷς δὲν ἐπιτρέπεται κατὰ τὰς μεταξὺ τῶν διαφόρων Τραπεζῶν συμβάσεις ἡ νόμιμος κυκλοφορία των. Ἐπομένως οἱ τοιοῦτοι, θέλουσι δίδοσθαι καὶ λαμβάνεσθαι εἰς πᾶσας ἀναξαιρέτους τὰς ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου πραγματοποιουμένας πληρωμὰς καὶ εἰσπράξεις, καθὼς ἐπίσης καὶ μεταξὺ ἰδιωτῶν, τραπεζῶν, τραπεζιτῶν καὶ συμπολιτῶν πάσης φύσεως καὶ οἱασδήποτε τάξεως, μὴ δυναμένων ὑπ' οὐδεμίαν ἄλλην συμφωνίαν προυπαρχούσης».

Τοιοῦτον εἶναι τὸ λείμενον τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ Διατάγματος τῆς 20 Σεπτεμβρίου 1885, ὅπερ ἐκυρώθη, διὰ τοῦ νόμου ΑΣΟΙ' τῆς 4 Νοεμβρίου 1885.

Ἐκ πασῶν δὲ τῶν διατάξεων αὐτοῦ φαίνονται σαφεῖς καὶ δικαιαι, ὡς ὁ κρίτσαλλος. Τοιοῦται μάλιστα ἐγκρατικρίσθησαν καὶ ὑπὸ τινων ῥητόρων, κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν, ἀπορρύτων τοῦ ὑπάρχουσιν οἱ δυνάμενοι νὰ φθηνῶσι ζητήματα κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου τούτου.

Ἐν τούτοις τοῦτο δὲν παρακωλύει τὸ νὰ προκύπτωσι διὰ μέσου τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου αἱ ἀπορριπτικαὶ μορφαὶ τῶν ἑξῆς ἐρωτήσεων :

1) Ἐπιτρέπεται, ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, ἡ δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας ἀπαλοιφὴ ὑποχρεώσεως καταβολῆς εἰς μεταλλικὰ νομίσματα ;

2) Ἡ λύσις ἔστω ἡ αὐτὴ, ἂν περὶ τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας ἡ μετ' αὐτὴν ἐγένοντο τοιαῦται συμφωνίαι ;

3) Ἐν περιπτώσει ἀπορατικῆς λύσεως, κατὰ τὴν ἑτέραν τῶν περιπτώσεων τούτων ἢ κατ' ἀμφοτέρας, ἡ συνομολογία περὶ τῆς εἰς μεταλλικὰ νομίσματα καταβολῆς ἔσται ἀπολύτως ἀνίσχυρος, μὴ ὀφειλομένου παρὰ τοῦ ἀναλαβόντος ταύτην εἰμὴ μόνον ἰσαρίθμων ἀραγμῶν χαρτίνου νομίσματος, ἢ ἡ συνομολογία αὕτη ἀκολουθήσεται εἰς ὑποχρέωσιν καταβολῆς εἰς χάρτινον νόμισμα, σὺν τῇ διαφορᾷ τῇ παρισταμένη τὴν ὑποτίμησιν τοῦ χαρτίνου νομίσματος ἐν σχέσει πρὸς τὴν (σχετικὴν) ἀμεταβλητον ἀξίαν τοῦ μεταλλικοῦ ;

Ἡ παρ' ἡμῖν νομολογία ἔλυσε τὰ ζητήματα ταῦτα ὡς ἑξῆς : ἀπεφάνθη μὲν ἀκύρους τὰς συμφωνίας ταύτας, ὡς πρὸς τὴν εἰς μεταλλικὸν νομίσματα καταβολὴν, ἀφ' ὅλων ὅμως τῶν περιπτώσεων τούτων καθ' ἃς ἡ ὀλοκλήρωσις ὑποχρεώσεως ἀναληφθείσης ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἢ χρεωκλησία περὶ τῆς εἰς μεταλλικὸν νόμισμα καταβολῆς, εἴτε πρὸ τοῦ περὶ ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας νόμου, εἴτε μετ' αὐτόν, τὰ δικαστήρια ἡμῶν ἔκριναν, ὅτι, ὅπως ἡ καταβολὴ ἢ ἀρτία καὶ πλήρης, ὀφείλεται καὶ ἡ ἔκπορά ἡ παριστῶσα κατὰ τὸ φαινόμενον μὲν τὴν ὑπεξτίμησιν τοῦ μεταλλικοῦ νομίσματος, πράγματι δὲ τὴν ὑποτίμησιν τοῦ πιστωτικοῦ (1).

Αἱ παρατιθέμεναι ἀπορασεις ἀνακύουν, ὡς παρατηρεῖται εὐγερῶς, εἰς τὰ κατώτερα δικαστήρια· διότι τοῦ περὶ ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας νόμου, ψηφισθέντος ἐν ἔτει 1885, εἰ ἐπὶ ἐπορᾶσεων πρὸς τοῦτον σχετιζομένων κίτησεις ἀναιρέσεως, κατὰ τοὺς πολυκωπέρους ὑπολογισμοὺς μόνον κατὰ τὸ ἔτος 1894, συμπληρώσαι τὴν τριετίαν των, δύνανται νὰ φθάσωσιν εἰς τὸ ἀκροτήριον τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου.

Ἐν τοιούτοις ἡ παρ' ἡμῖν νομολογία ὁμορωᾶ ἐπικρίθη κατὰ τὴν θεωρητικὴν τῆς ζητημάτων τούτων ἔρευναν. Μετὰ πολλῆς δὲ δυνάμεως ἀντεστεῖλθην κατ' αὐτῆς οἱ κύριοι Σ. Μπαλάνος καὶ Α. Θεοδωρίδης, συνυβίσαντες ἐν κριτικατάτοις περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου μελέταις (2) πᾶν ὅ,τι οἷόνοτε νὰ ῥηθῇ ὑπὲρ τῆς δόξης τῆς ἰσχύσεως πρόκειται, ἤτοι ὅτι ἔσει κατ' ἀρτίων ὁρκχαλ εἰς χάρτινον νόμισμα ὀφείλονται, οὐδεμιᾷ ἐνεκεν ἐναντίας συμφωνίας γωρούσης ὑποχρεώσεως εἰς πληρωμὴν τῆς διαφορᾶς. Ὑπὲρ τούτης δὲ τῆς γνώμης συμπαρίσταται καὶ ὁ κύριος Παππαγγόπουλος. (3) Ὁ δὲ κ. Καλλιγᾶς μόνην τὴν δίχτσι γνώμην, καθ' ἣν αἱ μετὰ τὴν περὶ ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας νόμον συμφωνίαι περὶ τῆς εἰς μεταλλικὸν νόμισμα καταβολῆς εἰσὶν ἔγκυροι καὶ ὑποχρεωτικαί.

Λεπέναται τοιαύτης διγγρωμίας τῆς θεωρητικῆς παρ' ἡμῖν ἐρεύνης πρὸς τὴν τῶν δικαστηρίων κρίσιν ἐπὶ θεσμοῦ, ὅστις δυστυχῶς, ἕνεκα τῶν παρ' ἡμῖν οἰκονομικῶν ὅρων καὶ τοῦ κράτους καὶ τῆς κοινωνίας, ὑπάγεται μαθουσιάλων μακροβιότητα, ἔλκδον τὴν τόλμην νὰ παρατῷ τὴν πενιχρὰν συμβολὴν μου εἰς ὑποσκόπιεν τῆς τῶν δικαστηρίων ἡμῶν νομολογίας, ἥτις κατ' ἰμὲ ἐπιτυχῶς λίαν καὶ τὴ γρῆμα τοῦ

(1) Πρωτοδ. Ἀθηνῶν 1401 τοῦ 1886 καὶ πλείστοι ἄλλαι. Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν 721 τοῦ 1886, 2035 τοῦ 1887 (ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ κατὰ πλειοψηφίαν) Ἐφετεῖον Λαρίσσης 196 τοῦ 1886.

(2) Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλην. καὶ Γαλλ. Νομολογίας, Τόμος Β΄σε σελ. 273—322. Τόμ. Γ΄σε σελ. 21.—120.—163 καὶ 466.

(3) Ἐνοχικὸν δικαίων. Ἔκδοσις τρίτη σελ. 214 ἑπ.

νόμου ἡρμήνευσε καὶ εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τὸν σκοπὸν αὐτοῦ εἰσέδυ.

Ἡ ὀρθὴ τῶν ζητημάτων τούτων λύσις, οὐδεὶς θέλει ἀρνηθῆ τοῦτο, ἤρτηται ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς καθορισμοῦ τοῦ σημείου, μέχρις οὗ ἡ δημοσία τάξις διαφέρεται ἐν τῷ τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας θεσμῷ· διότι ἐκ τούτου θέλει κριθῆ ἡ ἔκτασις τῆς ἀπαγορεύσεως τῶν ἐναντίων συμφωνιῶν, δι' ἧς ὁ νομοθέτης, δεσμεύων τὴν ἰδιωτικὴν βούλησιν, νὰ ἐπεδίωξε *κατὰ τὸ δυνατὸν* τὴν περιφρούρησιν τοῦ πιστωτικοῦ νομίσματος ἀπὸ τοῦ ἐξευτελισμοῦ τῆς τιμῆς αὐτοῦ. Πρὸς τοῦτο ὅμως εἶναι ἀπαραίτητοι οἰκονομικαί τινες στοιχειώδεις εἰδήσεις, διότι ὡς τοῦτο ἀνεγνώρισαν πάντες οἱ καὶ ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν Ἰταλίᾳ ἐπὶ τῆς ὕλης ταύτης συζητήσαντες, τὸ ζήτημα ἤρτηται οὐχὶ τόσον ἐκ τῆς γραμματικῆς ἑρμηνείας τοῦ νόμου, ὅσον ἐκ τῆς ὑγιοῦς ἀντιλήψεως τῶν οἰκονομικῶν λόγων, οἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν δικαιολογικὴν βάσιν τοῦ ἀνωμάλου τούτου θεσμοῦ· εἶναι πρόβλημα ἐξ ἴσου τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας, ὅσον καὶ νομικόν. (1)

Τὴν χρῆσιν τοῦ νομίσματος, ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμφανίσεως προηγουμένου πως κοινωνικοῦ βίου, ὑπηγόρευσεν ἡ ἀνάγκη διευκολύνσεως τῶν ἀνταλλαγῶν, ὅπως ἀποτελέσῃ τὸ medium circulans αὐτῶν, διότι ἄνευ τοῦ νομίσματος ἀνταλλαγὴ εἶνε ἐφικτὴ μόνον, ἐφ' ὅσον συναντῶνται ἀνάγκαι πρὸς ἀπόκτησιν ὡρισμένων ἀντικειμένων. Ἐπεζητήθη ὅθεν ἀντικείμενον, ὅπερ νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς μέτρον τῶν ἀξιῶν ἀλλὰ καὶ ὡς ἰσότιμον αὐτῶν, ἐνέχον ἐν ἑαυτῷ ἐσωτέραν ἀξίαν ἴσην πρὸς τὴν τῶν ἀντικειμένων, ἀνθ' ὧν παρέχεται (2)

Ἀπέναντι ὅμως τῶν δυσχερειῶν, ἃς καὶ λόγῳ βάρους καὶ λόγῳ ὄγκου παρέχει τὸ μεταλλικὸν νόμισμα εἰς τὰς καθ' ἡμέραν συναλλαγάς, εἶνε εὐπρόσδεκτον καὶ πολλάκις μάλικτα προτιμᾶται ἀντ' αὐτοῦ τὸ πιστωτικὸν νόμισμα (Monaie Fiduciaire), ἤτοι γραμμάτια ἐκδιδόμενα παρὰ τραπεζῶν ἀδεία τοῦ κράτους, ἅτινα οὐδὲν ἔχουσι κοινὸν πρὸς τὸ νόμισμα, διότι οὐδεμίαν κέκτηνται ἐσωτέραν ἀξίαν, ἀναπληροῦσιν ὅμως αὐτὸ, διότι ἐνέχουσιν ὑπόσχεσιν ἀμέσου πληρωμῆς εἰς μεταλλικὸν νόμισμα, εἰς ἣν ἡ κοινωνία ἀπονέμει πλήρη πίστιν προθύμως ἀποδεχομένη ταῦτα, οὐχὶ διὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀξίαν, ἀλλὰ διότι ἐξασφαλίζουσι τὴν κατὰ πᾶσαν στιγμὴν ἀπόκτησιν χρυσοῦ καὶ ἀργύρου.

Ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία ὅμως μεταβάλλει ἀπὸ ρίζης τὸν χαρακτῆρα τοῦ πιστωτικοῦ γραμματίου.

Πολλάκις τὰ κράτη διὰ ποικίλους λόγους, συνηθέστατα εἰς τὰς παραμονὰς δαπανηρῶν πολέμων, ἀλλαχοῦ μὲν πραγματικῶν, παρ' ἡμῖν δὲ καὶ φανταστικῶν, ἄλλοτε δὲ πάλιν ἕνεκα τῆς μακαρίας ἕξεως τοῦ ζῆν διὰ δανείων, ἅτινα δὲν εὑρίσκονται τυχὸν πρόχειρα διὰ τῆς ὁμαλῆς ὁδοῦ, ἐπιλαμβάνονται εὐχαρίστως τῶν ἀποταμιευμάτων τῶν δημοσίων τραπεζῶν. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν δύνανται νὰ χαρίσωσιν εἰς αὐτὰς καὶ τὴν κοινωνίαν ὡς ἀνταλλαγμα τὴν χρεωκοπίαν, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐπιτρέπουσιν αὐταῖς αὔξησιν τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ γραμματίων, εἰς ἀντικατάστασιν ἢ συμπλήρωσιν τοῦ μεταλλικοῦ νομίσματος, ὅπερ ἀπομακρύνεται τῆς ὑπηρεσίας τῶν συναλλαγῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀπαλλάττουσιν αὐτὰς τῆς ὑποχρεώσεως τῆς ἐξαργυρώσεως αὐτῶν, καὶ κατ' ἀκολουθίαν τοῦ καθήκοντος τηρήσεως ἐν τοῖς ταμείοις αὐτῶν τοῦ ἀναγκαίου εἰς μεταλλικὸν ἀντισταθμίσματος.

Ἐπειδὴ ὅμως ὅταν ἡ ἰδιότης τοῦ πιστωτικοῦ νομίσματος τοῦ ἀνταλλάσσεσθαι κατὰ πᾶσαν στιγμὴν πρὸς μεταλλικὰς μονάδας ἐκλείπει, οὐδεὶς πλέον ἀποδέχεται αὐτὰ, οὕτω δὲ ἀποβάλλουσι ταῦτα πᾶσαν πίστιν, ἡ πολιτεία, ἥτις ἐκ λόγων ὑπερτάτου γενικοῦ συμφέροντος δημιουργεῖ τὴν κατάστασιν ταύτην, δανειζομένη ἀναγκαστικῶς καὶ ἀτόκως διὰ μέσου τῶν δημοσίων τραπεζῶν, παρὰ τοῦ κοινοῦ (1), ἐπιβάλλει τὴν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν τῶν τραπεζικῶν γραμματίων· διότι ἄνευ τῆς ὑπὸ τῆς πολιτείας ἐξαναγκάσεως πρὸς παραδοχὴν αὐτῶν, ἀντὶ πραγματικοῦ νομίσματος, αἱ τράπεζαι, αἵτινες ἔχουσι κλείσει τὰς θυρίδας τῶν ταμείων αὐτῶν, δὲν δύνανται νὰ διατηρήσωσι ταῦτα ἐν τῇ κυκλοφορίᾳ, οὐδὲ νὰ παρακωλύσωσι τὸν ραγδαῖον τῆς τιμῆς αὐτῶν ἐξευτελισμόν.

Ἐκ τῆς συντόμου ταύτης ἀνατομίας τοῦ θεσμοῦ τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας ἕπεται ὅτι ἐκεῖνο, ὅπερ μόνον ἀλλὰ καὶ σπουδαιότατα διαφέρει τῇ δημοσίᾳ τάξει, εἶναι ἡ προστασία τῆς ἀκωλύτου κυκλοφορίας τοῦ χαρτίνου νομίσματος (οὐχὶ πλέον τραπεζικοῦ γραμματίου), καὶ ἡ κατὰ τὸ ἐφικτὸν διατήρησις τῆς τιμῆς αὐτοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὸ πραγματικὸν νόμισμα Ἡ ἀπαγόρευσις ὅθεν τῶν ἀντιθέτων συμφωνιῶν ὁρᾷ ἐκείνας τὰς συμφωνίας, ἐξ ὧν τὸ δημόσιον τοῦτο συμφέρον διακυβεύεται. Ἂν αὗται εἶναι μόναι αἱ δι' ὧν συνομολογεῖται ἡ καταβολὴ εἰς μεταλλικὸν νόμισμα ἢ προσκρούει τῇ δημοσίᾳ τάξει καὶ ἡ συνομολογία πληρωμῆς τῆς διαφορᾶς κριθήσεται ἐκ τῶν ἐφεξῆς συλλογισμῶν. Ἀλλὰ πρὸ τούτων ἐρευνητέα τὰ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πορίσματα τῆς θεωρητικῆς ἐρεύνης καὶ τῆς νομολογίας ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν Ἰταλίᾳ.

(Ἕπεται συνέχεια).

ΕΜΜΑΝ. Σ. ΛΥΚΟΥΔΗΣ.

(1) Διὰ τοῦτο οὐχὶ ὀρθῶς κατ' ἐμὲ οἱ παρ' ἡμῖν ἀντιδοξοῦντες θεωροῦσιν ἀλυσιτελῆ τὴν ἔρευναν τοῦ σκοποῦ τοῦ νόμου, πρὸς διαλεύκανσιν τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας τοῦ ὑπὸ κρίσιν θέματος (Ἐφημ. τῆς Ἑλλην. καὶ Γαλλ. Νομολογίας, τόμος ΣΤ' σελ. 136.) Οἱ ἐν Γαλλίᾳ ὁμόδοξοι αὐτῶν σκέπτονται ἀντιθέτως· ὁ κ. S. Vainberg, θιασώτης τῆς ἀπολύτου ἀκυρότητος τῶν ἰδιαιτέρων συμφωνιῶν (ἐν τῇ Revue critique de legislation et de jurisprudence 1873-1874 q 401 et suiv ἀνομολογεῖ ἐν τούτοις, ὅτι ὀρθὴ λύσις εἶνε ἐκείνη, ἥτις ἤθελεν εὑρεθῆ «conforme a b' esprit de notre droit et aux préceptes de la saine économie politique».

(2) Τὸ μεταλλικὸν νόμισμα δὲν εἶναι καὶ τὸ ἀρχαϊκότερον παρ' ἀπολιτίστοις λαοῖς ἀπαντῶσιν κογχύλια, τεμάχια ὑφάσματος ἢ καὶ ὑέλων. Ἐν τῷ ἀρχαίῳ λατίῳ τὸ ἀρχέγονον νόμισμα ἦν τὸ πρόβατον, ἐξ οὗ καὶ ἡ λέξις pecunia (παρὰ τῷ pecus).

(1) Καὶ ὅταν ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία δὲν ἐνεργεῖται ἀπευθείας παρὰ τοῦ κράτους, δι' ἰδίων γραμματίων, ἀλλὰ διὰ τῶν δημοσίων τραπεζῶν καὶ διὰ γραμματίων αὐτῶν, δανειστὴς εἶναι πάλιν οὐχὶ ἡ τράπεζα, ἀλλὰ ὁ ἄγνωστος καὶ ἑκάστοτε μεταβαλλόμενος κάτοχος τοῦ γραμματίου· διότι τὸ χαρτονόμισμα ὅπερ ἀφθόνως δανείζεται τὸ δημόσιον παρὰ τῶν τραπεζῶν ἐπὶ τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, δὲν εἶναι ἀντικείμενον περιουσίας, ἀφοῦ αὗται δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἐξαργύρωσιν αὐτοῦ. Ὁ δὲ εἰς τὰς τραπέζας παρεχόμενος εὐτελὴς τόκος, εἶναι κατ' οὐσίαν οὐχὶ τόκος, ἀλλὰ δικαίωμα προμηθείας ἐπὶ τῇ μεσολαβήσει τῶν τραπεζῶν.

(*) Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεω, τοῦ πρώτου μέρους τῆς ἐν τῇ γλώσσῃ ἡμῶν ἐκδόσεως τοῦ Ρωμαϊκοῦ δικαίου τοῦ Arndts, δὲν νομίζομεν ἄνευ σκοποῦ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἄνω βιογραφικῶν σημειώσεων, ἐρανισθεισῶν ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἐν Βιέννῃ νομικῆς σχολῆς Fr. Hofman γραφείσης βιογραφίας, ἐν τῷ καθηγητοῦ Grünhut ἐκδιδομένῳ περιοδικῷ τοῦ σημερινοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ δημοσίου δικαίου. Πολλὰ δύναταί τις νὰ διδαχθῇ ἐξ αὐτῶν.

Ο ΒΙΟΣ ΕΝΟΣ ΝΟΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ (*)

Ὁ Κάρολος Λουδοβῖκος Arndts ἐγεννήθη τὴν 19 Αὐγούστου 1803 ἐν Arnsberg τῆς Βεστφαλίας. Ἦτο ὁ νεώτατος υἱὸς τοῦ Φρειδερίκου Arndts, ὅστις ὑπῆρξε μυστικὸς σύμβουλος, διευθυντὴς τοῦ αὐλικοῦ δικαστηρίου τοῦ Arnsberg, μέλος τῆς νομοθετικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Darmstadt κλπ. Ἀποθανόντος τούτου (1812), ἐν οἰκονομικαῖς στενοχωρίαις ἀνέθρεψεν αὐτὸν ἡ μήτηρ του. Μέχρι τοῦ 12ου τῆς ἡλικίας ἔτους ἐξεπαιδεύετο κατ' οἶκον, μεθ' ὃ ἐφοίτησεν εἰς τὸ γυμνάσιον τοῦ Arnsberg Τὸ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 6 Σεπτεμβ. 1720 «ἀπολυτήριον» αὐτοῦ λέγει διὰ θερμοτάτων ἐκφράσεων, πᾶν ὅ,τι καλὸν δύναται νὰ ῥηθῇ περὶ 17οῦς νεανίου. Περὶ τῶν γνώσεων αὐτοῦ σημειοῦται ἰδίως: «τοὺς λόγους τοῦ Κικέρωνος καὶ τὰ φιλοσοφικὰ αὐτοῦ ἔργα, τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδύσσειαν τοῦ Ὁμήρου, τὰς τραγῳδίας τοῦ Σοφοκλέους, τὸν Βιργίλιον καὶ τὸν Ὁράτιον ἐννοεῖ κατὰ βάθος· *πᾶν τὸ ἐπιπόλαιον ἀπαρέσκει αὐτῷ*. Λατινικὰ γράφει ἀπταίστως, ἐν τῇ ἐκφράσει δὲ προσηκειώθη αἰσθητῶς τὸν ἀρχαῖον τύπον».

Τὸ φθινόπωρον τοῦ 1820 μετέβη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Bonn ἵνα ἀκροασθῇ τὰ μαθήματα, ἅτινα συνδέονται στενότερον πρὸς τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις κτωμένας γνώσεις· πρὸς τὰ νομικὰ ὀλίγην ἠσθάνετο κλίσιν. Οὕτω τὸ πρῶτον ἐξάμηνον οὐδὲν ἠκολούθησε νομικὸν μάθημα, ἠκροάσατο δὲ μεταξὺ ἄλλων μαθημάτων τοὺς Πέρσας τοῦ Αἰσχύλου, καὶ τὴν Ὀδύσσειαν, τὸ θέρος δὲ, ὅτε ἀπεφάσισε νὰ τραπῇ πρὸς τὴν ἐπιστήμην τοῦ δικαίου, δὲν ὤκνει ἀκροώμενος τὰς περὶ Φαίδωνος παραδόσεις τοῦ Delbrück. Τὸν χειμῶνα 1821|22 ἠκροάσατο ρωμαϊκὸν δίκαιον (Pandekten) παρὰ Mackeldey. Ἕνεκεν τῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Bonn διχονοιῶν μεταξὺ καθολικῶν καὶ διαμαρτυρομένων ἠναγκάσθη ὁ φιλήσυχος φοιτητὴς νὰ ἀπέλθῃ ἐκεῖθεν καὶ μεταβῆ εἰς Heidelberg, ὅπου ἠκροάσατο τοῦ Mittermaier, τοῦ τότε πάσχοντος Thibaut καὶ τοῦ K. S. Zachariä, πιθανῶς δὲ καὶ τοῦ Rosshirt καὶ τοῦ πρωτοτύπου Morstadt.

Μετὰ παρέλευσιν τῶν εἰθισμένων 6 ἐξαμήνων ὁ Arndts μετέβη εἰς Βερολῖνον, ἵνα ἐξακολουθήσῃ ἐπί τινα ἔτι ἐξάμηνα τὴν ἐν τῷ Πανεπιστημείῳ φοίτησιν, καὶ ἰδίως ἵνα ἀκροασθῇ τοῦ τότε ἐν τῷ κολοφῶνι τῆς δόξης του εὑρισκομένου Savigny, ὅστις ὅμως—καίτοι 45ετὴς—δὲν εἶχε πλέον πλήρεις τὰς σωματικὰς αὐτοῦ δυνάμεις. Ἐν τούτοις εἶναι πασίγνωστον ὁποίαν διαρκῆ ἐπιρροὴν ἤσκησεν ἐπὶ τοῦ Arndts: «Διετέλεσα (λέγει οὗτος ἐν τῷ λόγῳ, ὃν ἐξεφώνησε εἰς μνήμην τοῦ Savigny) ἀκροατὴς τοῦ Savigny, καθ' ὃν χρόνον ἠνοχλεῖτο διαρκῶς ἐκ νευρικῆς παθήσεως... Ἀλλ' ὁμολογῶ καὶ ἐγὼ: οὐδέποτε οὐδαμοῦ ἤκουσα ὡραιοτέραν καὶ τελειοτέραν παράδοσιν.»

Ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 1824 μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου 1825 ὑπηρέτησεν ἐν Βερολίνῳ εἰς τὸν στρατὸν, μεθ' ὃ ὑποβαλὼν τὴν ἐναίσιμον αὐτοῦ διατριβὴν «ad legem 25 D. de libematione legata» ἔλαβε τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1825 τὸ διδακτορικὸν δίπλωμα τῆς νομικῆς τοῦ Βερολίνου Σχολῆς.

Μετὰ ταῦτα ἐπέστρεψεν εἰς Bonn, καὶ ὑπέβαλεν εἰς τὴν νομικὴν Σχολὴν διατριβὴν ἐπὶ ὑφηγεσίᾳ. Καὶ ἐγένετο μὲν δεκτὸς ὡς ὑφηγητὴς, ἀλλ' ἡ σχολὴ ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν [illegible] σθῇ κατ' ἀρχὰς εἰς παραδόσεις [illegible] «καὶ οὕτως ἀσκούμενος νὰ ἐνδυναμωθῇ βαθμηδὸν ὅπως ἀνταποκριθῇ προσηκόντως εἰς τὰς [illegible] αὐτοῦ καθήκοντα.» Ἡ ἀποθαρ[illegible] ὑποδοχὴ δὲν ἐμείωσε τὸν ζῆλον αὐτοῦ διότι εἰς τὴν ἐποχὴν ταύτην ἀνάγεται ἡ [illegible] «περὶ usucapio pro herede», [illegible] ἐξάμηνον ἀνήγγειλεν ὅτι προὐτίθετο [illegible]

τὸν κύκλον τῶν παραδόσεων αὐτοῦ· εἰργάσθη δὲ μετὰ τοσαύτης ἐπιμελείας καὶ θελήσεως καὶ τοιούτους κατέβαλε κόπους, ὥστε ἠσθένησε σοβαρῶς. Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον (1833) εἰργάσθη εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν receptae sententiae τοῦ Παύλου, εἶτα ἐδημοσίευσε τὴν ἐξαίρετον αὐτοῦ πραγματείαν περὶ τοῦ Κατωνιανοῦ κανόνος ἐν τῷ V. τόμῳ τοῦ «Rhein. Museum», καὶ μετ' ὀλίγον ἐν τῷ «Archiv für Preuss R.», τὴν πραγματείαν «περὶ ἐγγράφου κατοχυρώσεως τῶν συμβάσεων κατὰ τὸν πρωσσικὸν κώδικα.» Τότε ἐζητήσατο παρὰ τῆς κυβερνήσεως ὅπως διορισθῇ ἔκτακτος καθηγητής, ἀλλ' ἡ αἴτησις αὐτοῦ ἀπερρίφθη. Τὸ 1836 καὶ 1837 ἐδημοσίευσε διάφορους πραγματείας τὰ μᾶλλον ἐκτιμηθείσας καὶ ἐπαινεθείσας.

Τὸ 1837 ἐγένετο τέλος ἔκτακτος καθηγητὴς ἐν Bonn μετὰ *εἴκοσι καὶ ἑνὸς* ἐξαμήνων ὑπηρεσίαν. Δύο ἔτη μετὰ ταῦτα διωρίσθη τακτικὸς καθηγητὴς ἐν Breslau, δὲν ἤρεσε ὅμως τῶν παραδόσεων αὐτοῦ προτιμήσας νὰ δεχθῇ τὴν ἐκ Μονάχου γενομένην αὐτῷ πρότασιν ὅπως διαδεχθῇ τὸν Puchta.

Ὁ Arndts δὲν ἦτο ἐκ τῶν φύσεων ἐκείνων, αἵτινες ὅταν μετὰ μακρὸν καὶ κοπιώδη ἀγῶνα φθάσωσιν εἰς τὸ ποθούμενον τέρμα, σκέπτονται περὶ ἡσυχίας καὶ ἀναπαύσεως· τοὐναντίον ἐκαινοτοιήμενος ὢν ἐκ τῆς ἐπιτυχίας ἐπέδειξε σπανίαν παραγωγικότητα. Μετὰ μεγάλου ζήλου ἤρξατο τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ, μετεχειρίζόμενος κατὰ τὰς περὶ Εἰσηγήσεων, Ρωμαϊκοῦ Δικαίου καὶ Γαλλικοῦ Δικαίου παραδόσεις αὐτοῦ τυπωμένα σχεδιάσματα καὶ διαγράμματα, ὧν τὸ σχεδίασμα τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου ἔχει γραμματολογικὴν ἰνδιαφέρον, οὐ μόνον διότι εἶναι τὸ ἐκτενέστερον καὶ ἀκριβέστερον, ἀλλὰ καὶ διότι ἐχρησίμευσεν ὡς ἡ βάσις τοῦ Ρωμαϊκοῦ αὐτοῦ Δικαίου.

Τοὺς πρώτους εὐθὺς μῆνας τῆς ἐν Μονάχῳ διαμονῆς αὐτοῦ εἰργάζετο δημοσιείων ἀλλεπαλλήλα πολλὰ καὶ σπουδαῖα αὐτοῦ ἔργα, καὶ πρῶτον δύο πραγματείας τὴν μὲν περὶ τῆς L. 40. Dig. de hered. instit. 28. 5, τὴν δὲ «περὶ ὑπολογισμοῦ τοῦ χρόνου.» Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1840-1842 ἔγραψε πέντε ἐκτενῆ καὶ δοκιμώτατα ἄρθρα ἐν τῷ νομικῷ λεξικῷ τοῦ Weiske, τὸ δὲ 1843 ἐξέδοτο τὴν διεξοδικὴν καὶ διδακτικωτάτην κρίσιν τῶν εἰσηγήσεων τοῦ Burchardi καὶ τοῦ Puchta, ἡ ὁποία ἠκολούθησεν ἡ πρώτη ἔκδοσις τῆς «Νομικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας καὶ μεθοδολογίας», ἡς πολλαὶ ἐγένοντο ἕκτοκτε ἐκδόσεις. Τὸ 1844 ἔγραψε τέσσαρα ἄρθρα ἐν τῷ νομικῷ λεξικῷ, καὶ νέας πραγματείας ἐδημοσίευσε. Ταὐτοχρόνως ἐπελάβετο τῶν προκαταρκτικῶν ἐργασιῶν πρὸς μεταρρυθμισμὸν τοῦ σχεδιάσματος τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου εἰς πλήρες σύστημα. Ἀλλ' ἐνῷ εὑρίσκετο εἰς τὸ ὕπατον σημεῖον τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτοῦ δράσεως, ἠναγκάσθη νὰ διακόψῃ, κληθεὶς πρῶτον εἰς τὴν Βαυαρικὴν νομοθετικὴν ἐπιτροπήν, εἶτα δὲ ἐκλεχθεὶς ἀντιπρόσωπος εἰς τὸ κοινοβούλιον τῆς Φραγκφούρτης.

Ἐν ἔτει 1849 ἐπανέλαβεν ὁ Arndts τὰς ἐπὶ μακρὸν διακοπείσας ἐργασίας του πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ Ρωμαϊκοῦ αὐτοῦ Δικαίου, καὶ τὴν 31 Ὀκτωβρίου 1850 ἔσχε τὴν εὐτυχίαν νὰ ἐγχειρίσῃ τὸ πρῶτον τούτου τεῦχος εἰς τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ Savigny ἐπὶ τῇ πεντηκοντατετηρίδι τῆς διδακτορίας αὐτοῦ. Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1852 συνετελέσθη τέλος τὸ ἔργον τοῦτο, ὅπερ ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον καὶ μετὰ τοσαύτης ἐπιστασίας παρεσκευάζετο, καὶ ὅπερ ἐξετείνεν ἔκτοτε τὴν δόξαν αὐτοῦ πέραν τῶν ὁρίων τῆς Γερμανίας. (ἀκολουθεῖ)

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἀριθ. 34 (1890) Τμ. Α' — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Μ. Διγενης.

Ἔγκρισις πληρεξουσιότητος-θάνατος-ἐθνικαὶ γαῖαι διαθέσιμοι

Προϋποτιθεμένης κατὰ τὸ ἄρθ. 92 Πλ. Δ. ἐν τῇ προδικασίᾳ τῆς ὑπάρξεως πληρεξουσιότητος (ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ ἀναιρετήριον διαγήρου), ἡ ἐπελθοῦσα ὑπὸ τοῦ διαδίκου ἔγκρισις ἀνατρέχει κατὰ τὸν νόμον 12 § 4 Π. (46. 3) εἰς τὸν χρόνον τῆς ὑπὸ τοῦ διαγήρου ὑπογραφῆς τοῦ δικογράφου, καὶ κυροῦται οὕτω ἡ τεκμαιρομένη πληρεξουσιότης. Οὐδεμίαν ἐντεῦθεν ἐξασκεῖ ἐπιρροὴν ὁ πρὸ τῆς ἐγκρίσεως ταύτης θάνατος τοῦ ὑπογράψαντος δικηγόρου.

— Κατὰ μὲν τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 13 Δεκεμβρίου 1878 ΨΜΔ νόμου «περὶ κανονισμοῦ τοῦ τρόπου τῆς πληρωμῆς τῶν ἐτησίων δόσεων ὑπὸ τῶν δηλωσάντων ἐθνικὰς γαίας», ἡ ἐν αὐτῷ μνημονευομένη ἐπιτροπή, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τὰς δηλώσεις τῶν γαιῶν, συντάσσει δι' ἕκαστον χωρίον πρᾶξιν, δι' ἧς προσδιορίζει τὴν τοποθεσίαν, εἰς ἣν κεῖται ἕκαστον δηλωθὲν τεμάχιον, τὴν κατὰ στρέμμα τιμὴν καὶ τὴν ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης πληρωτέαν δόσιν, κατὰ δὲ τὸ ἄρθρ. 6, ἡ μνησθεῖσα ἐπιτροπή, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τὰς διὰ τῶν νόμων περὶ διαθέσεως καὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς ἐξαιρεθείσας τῆς παραχωρήσεως, ἀποφαίνεται διὰ πράξεώς της ποῖαι καὶ πόσαι ἐκ τῶν δηλωθεισῶν γαιῶν ἐξαιροῦνται τῆς διανομῆς, καὶ κατὰ τὸ ἄρθρ. 7 αἱ κατὰ τὰ ἄρθρ. 5 καὶ 6 πράξεις τῆς ἐπιτροπῆς ἀνέκκλητοι εἰσίν. Ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ἄρθρων τούτων ἐξάγεται σαφῶς, ὅτι εἰς τὴν ἀριθμοδότητα τῆς ἐπιτροπῆς ὑπάγεται οὐ μόνον τὸ ἀνεκκλήτως ἀποφαίνεσθαι τίνες εἰσὶν αἱ ἐξαιρούμεναι τῆς διανομῆς ἐθνικαὶ γαῖαι, ἀλλὰ καὶ τίνες αἱ μὴ ἐξαιρούμεναι καὶ διαθέσιμοι, δι' ἃς, κατὰ τὸ ἄρθρ. 5, συντάσσει πρᾶξιν ἀνέκκλητον καὶ ταύτην οὖσαν, συνῳδὰ τῷ ἄρθρ. 7, δι' ἧς προσδιορίζει τὴν τοποθεσίαν καὶ τὴν κατὰ στρέμμα τιμήν. Ἀπόφασις, ἀρνηθεῖσα τῇ ἐπιτροπῇ ταύτῃ τὸ δικαίωμα τοῦ ἀποφαίνεσθαι καὶ τίνες αἱ μὴ ἐξαιρούμεναι καὶ διαθέσιμοι, εἶναι ἀναιρετέα διὰ ψευδῆ ἑρμηνείαν καὶ ἰσχυρὰν ἐφαρμογὴν τῶν ἄνω διατάξεων.

Ἀριθ. 35 (1890) Τμ. Α'. —Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Μ. Διγενης.

Ἀντιπρόσωπος ἀνωνύμου ἑταιρίας - ἀπόδειξις - ἀνταπόδειξις

Ἐπὶ ἀνωνύμου ἑταιρίας ἀρκούντως ὁρίζεται αὕτη διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτῆς καὶ τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς (ἄρθρ. 31 Ἐμπορ. Νόμου).

— Ἀμφισβητουμένων πραγματικῶν ἰσχυρισμῶν, κατὰ τὸ ἄρθρ. 244 Πλ. Δ. διατάσσονται ἀποδείξεις. Ἀπόφασις συναγαγοῦσα ὡς ἀποδεδειγμένον γεγονὸς (ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὴν νομὴν τοῦ ἐναγομένου ἐπὶ διεκδικητικῆς ἀγωγῆς), ἄνευ διατάξεως ἀποδείξεων, ἐκ τεκμηρίων ἐξ ἐγγράφων, καὶ στεροῦσα οὕτω τοῦ δικαιώματος τῆς ἀνταποδείξεως, εἶναι ἀναιρετέα διὰ παραβίασιν τῶν οὐσιωδῶν περὶ ἀποδείξεως διατάξεων (807 § 5).

Ἀριθ. 36 (1890) Τμ. Β'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Α. Αγαθονικος.

Ὑποτροφία-ἀντιπρόσωπος Δημοσίου-μὴ κατάθεσις πρότάσεων

Κατὰ τὸν νόμον 17 § 4 Π. (35. 1) Ν. 1. Κ. (6. 45) ὁσάκις ἐπιδάλλεται ὑπὸ τοῦ διαθέτου τῷ κληροδόχῳ ἡ ὑποχρέωσις νὰ δαπανήσῃ τι χάριν ὡρισμένου σκοποῦ ὑπάρχει κληροδότημα ὑπὸ τρόπον. Κατὰ συνέπειαν τὰ ὑπὸ διαφόρων διαθετῶν κατελιμπανόμενα τῷ Δημοσίῳ ποσὰ χάριν τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας φέρουσι τὸν χαρακτῆρα τοῦ ὑπὸ τρόπον κληροδοτήματος, τούτου δὲ τιθεμένου, ὁ ἁρμόδιος ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς, ἀπονείμων ὑποτροφίαν τινὰ καὶ ἐκτελῶν οὕτω τὴν βούλησιν τοῦ διαθέτου, δὲν δύναται ν' ἀνακαλέσῃ αὐτὴν κατὰ τὸ δοκοῦν, μὴ οὖσαν ἁπλῆν εὐποιΐαν.

— Καλῶς ἐπὶ τοιούτου λόγου ἐρειδομένη ἀγωγὴ ἀπευθύνεται κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου.

— Ἐμφανισθέντος τοῦ διαδίκου κατὰ τὴν συζήτησιν καὶ μὴ καταθέντος προτάσεις, ὀρθῶς μὲν οὐτος δικάζεται ἐρήμην συνῳδὰ τῷ ἄρθρ. 580 Πλ. Δ., δὲν εἶναι δὲ ἀνάγκη μνείας ἐν τῇ ἀποφάσει περὶ προσηκούσης κλητεύσεως καὶ νομίμου συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως.

— Κατὰ τὸν ΧΛ Ν. τῆς 26 Ἰουνίου 1877 ὁ τόκος κατὰ τοῦ Δημοσίου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς, οὐχὶ ἀπὸ τῆς αἰτήσεως θεραπείας.

Ἀριθ. 37 (1890) Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Α. Αγαθονικος.

Τόκος μισθωμάτων - ἀριθμοδότης - ἔντοκος παρακαταθήκη - ἀπαλλαγὴ

Πασῶν τῶν ἐκ τῆς μισθώσεως πηγαζουσῶν διαφορῶν ὑπαγομένων τῇ ἁρμοδιότητι τοῦ Εἰρηνοδικείου (ἄρθ. 490 Πλ. Δ.), καὶ οἱ ἐκ τῆς μισθώσεως ὀφειλόμενοι τόκοι, παρακολουθοῦμα τῆς κυρίας ἀπαιτήσεως ὄντες, αὐτόθι ὑπάγονται.

— Ὁ τρίτος, παρ' ᾧ ἡ κατάσχεσις, γίνεται μὲν θεματοφύλαξ τῆς κατασχεθείσης ποσότητος (ἄρθ. 889, 921 Πλ. Δ.), δὲν ἀπαλλάσσεται ὅμως τῆς πληρωμῆς τῶν τόκων, ἐὰν οὗτοι εἶναι συνωμολογημένοι, μεταβαλλομένης οὕτω τῆς ἀπαιτήσεως εἰς ἔντοκον παρακαταθήκην. Ἵνα ἀπαλλαγῇ τῶν τόκων ὀφείλει καταθεῖναι τὸ χρέος ἐπὶ δικαστηρίου, διότι ἡ κατάσχεσις διακωλύει μόνον τὴν εἰς τὸν δανειστὴν ἔκτισιν τῶν κατασχεθέντων, κατὰ τὸ ἄρθρον 1039 Πλ. Δ.

— Ἡ κατάσχεσις τοῦ κεφαλαίου δὲν καθιστᾷ μισεγγυοῦχον τὸν παρ' ᾧ ἡ κατάσχεσις καὶ τῶν τόκων αὐτοῦ ὄντων πληρωτέων.

Ἀριθ. 38 (1889) Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Κ. Σημαντηρας.

Πτώχευσις - μίσθωσις - ληξιπρόθεσμον

Οὐδαμοῦ τοῦ νόμου φέρεται ὅτι ἡ πτώχευσις λύει τὴν μίσθωσιν.

— Καὶ τὰ μισθώματα, ὡς πᾶν χρέος τῆς πτωχεύσεως, γίνονται ληξιπρόθεσμα.

Ἀριθ. 39 (1890) Τμ. Α' — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Κ. Σημαντηρας.

Τριακονταετὴς νομὴ - κακὴ πίστις

Κατὰ τὸν νόμον 8 § 1 Κ. de praescr. 30 vel. 40 annorum (7. 39) Ν. 9 § 1 Β (50. 14) Συνοψ. Β. Δ. § 66 οὐχὶ πᾶς ὁ ἐπὶ 30 ἢ 40 ἔτη νεμηθεὶς πρᾶγμά τι δικαιοῦται νὰ τὸ διεκδικήσῃ, ἀλλ' ὁ καλῆς πίστεως νομεύς, ὁ δὲ κακῆς πίστεως μόνον ἐὰν ἀπώλεσε βίᾳ τὴν νομήν.

Ἀριθ. 40 (1890) Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Α. Γκιων.

Ἐνυπόθηκος δανειστὴς - τοιχοκόλλητον γραμμάτιον - [illegible]

Κατὰ τὰ ἄρθρ. 971 καὶ 986 [illegible] πόθηκοι δανεισταὶ ἔχουσι δικαίωμα [illegible] κληθῶσι διὰ κοινοποιήσεως τοῦ [illegible] του γραμματίου, ἵνα ἀναγγείλωσι [illegible] μετάσχωσιν εἰς τὴν διανομὴν τοῦ [illegible]

σματος, ἂν δὲ παραβιασθῇ τὸ τοιοῦτον δικαίωμα καὶ ἀποδοθῇ τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἄνευ κατατάξεως εἰς τὸν ἐπισπεύδοντα, δύνανται προδήλως νὰ αἰτήσωνται δι' ἀγωγῆς τὴν ἀνόρθωσιν. Ἀπόφασις, δεχθεῖσα ὅτι ἀκυρωτικὴν μόνον ἀγωγὴν ἠδύνατο νὰ ἐγείρῃ ὁ μὴ κληθεὶς δανειστὴς, καὶ ἀπορρίψασα τὴν ἀγωγήν του περὶ ἐπιστροφῆς τοῦ πλειστηριάσματος ἐς τὸν ὑπάλληλον τοῦ πλειστηριασμοῦ ἵνα γείνῃ νόμιμος διανομὴ καὶ κατάταξις, παραβιάζει τὴν ἄνω οὐσιώδη διάταξιν τῆς Πλ. Δ.

Ἀριθ. 41 (1890) Τμ. Α'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Α. Γκιων.

Διεκδικητικὴ ἀνακοπὴ-ἔνδικα μέσα- κοινοποίησις

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 911 Πλ. Δ. καθ' ἣν ἡ ἀνακοπὴ τοῦ διεκδικοῦντος τρίτου ἀπευθύνεται κατὰ τοῦ δανειστοῦ καὶ τοῦ ὀφειλέτου, ἀφορᾷ μόνον τὴν τοιαύτην ἀνακοπὴν καὶ τὸν ἐνασκοῦντα αὐτὴν τρίτον, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ ἐν τῇ δίκῃ ἔνδικα μέσα τῶν λοιπῶν διαδίκων. Συνεπῶς ἀπόφασις, ἀκυρώσασα ἔνδικον μέσον ἐν τοιαύτῃ δίκῃ ἐπὶ τῷ λόγῳ μὴ κοινοποιήσεως αὐτοῦ τῷ ὀφειλέτῃ, πλάττει ἀνύπαρκτον ἀκυρότητα καὶ καθιστᾷ ἑαυτὴν ἀναιρετέαν διὰ παράβασιν τῆς ἄνω οὐσιώδους διατάξεως.

Ἀριθ. 42 (1890) Τμ. Α' — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Χ. Κοκορης.

Ἀπόπειρα συμβιβασμοῦ

Μὴ ὑποκειμένης εἰς ἀπόπειραν συμβιβασμοῦ τῆς κυρίας ἀπαιτήσεως, καὶ ἡ κατὰ τοῦ συνεναχθέντος ἐγγυητοῦ, ὡς παρεπομένη, δὲν ὑπόκειται εἰς τοιαύτην.

ΠΟΙΝΙΚΗ

Ἀριθ. 28 (1890). Τμ. Β'.— Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Β Ρονθηρης.

Ἀναβολὴ - ἐξέτασις ἐξετασθέντος μάρτυρος - ἐξύβρισις δημοσίου λειτουργοῦ

Ἡ ἐπὶ τῇ αἰτήσει ἀναβολῆς ἐκ μέρους τῶν δικαιουμένων ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου, ἀνήκουσα εἰς τὴν κρίσιν αὐτοῦ (ἄρθ. 167 καὶ 379 Πν. Δ.) δὲν ὑπόκειται εἰς ἀναίρεσιν, μὴ ὑπαγομένη εἰς μηδεμίαν περίπτωσιν τοῦ ἄρθ. 407 Πν. Δ.

— Ἡ ἐν τῇ κατ' ἀντιμωλίαν δίκῃ ἄνευ πρὸς τοῦτο ἀποφάσεως ἐξέτασις μάρτυρος ἐξετασθέντος κατὰ τὴν ἐρήμην, δὲν εἶναι λόγος ἀναιρέσεως, μὴ ὑπαγομένη εἰς οὐδεμίαν τῶν τοῦ ἄρθ. 407 Πν. Δ. περιπτώσεων. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρ. 340 ἐδ. 2 Πν. Δ. διάταξις περὶ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας ἀναγνώσεως τῶν κατὰ τὴν ἐρήμην δίκην ἐκθέσεων τῶν καταθέσεων τῶν μαρτύρων ἀφορᾷ οὐχὶ εἰς τὴν ἄνευ ἀποφάσεως ἐκ νέου ἐξέτασιν μάρτυρος προεξετασθέντος, ἀλλ' εἰς τὴν μὴ ἀνάγνωσιν τῆς καταθέσεως τῶν ἐν τῇ ἐρήμην δίκῃ ἐξετασθέντων.

— Κηρυχθέντος τινος ἐνόχου ἐξυβρίσεως εἰρηνοδίκου διὰ τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας του, ὀρθῶς ἐφαρμόζεται αὐτῷ τὸ ἄρθ. 21 τοῦ περὶ ἐξυβρίσεων νόμου. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι τὸν ὁρισμὸν «διὰ τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας του» περιέχει ρηταῖς λέξεσι τὸ ἄρθ. 22 τοῦ αὐτοῦ νόμου δι' ἄλλους δημοσίους ἀξιωματικοὺς καὶ ὑπηρέτας, ἀλλὰ τὸ ἄρθρον 21 περιέχει γενικώτερον καὶ περιληπτικώτερον ὁρισμὸν «καθ' ὅσον ἀνάγεται (ἡ ἐξύβρισις) εἰς τὰ δημόσια καθήκοντά των», εἰς ὃν βεβαίως ὑπάγεται καὶ ἡ μερικὴ περίπτωσις τῶν ἔργων τῆς ὑπηρεσίας, οὐδαμοῦ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένου νὰ ἐκφέρωνται ἐν τῇ ἀποφάσει αὐτολεξεὶ οἱ ὅροι τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐπὶ ἑκάστης ἀξιοποίνου πράξεως.

Ἀριθ. 29 (1890) Τμ. Β' — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Β Ρονθηρης.

Ψευδομάρτυς-ἀναβολή

Κατὰ τὰ ἄρθρ. 369 καὶ 420 Πν. Δ. τῇ βουλήσει τοῦ δικαστηρίου τῶν Συνέδρων ἀφίεται ἡ κρίσις περὶ ἀναβολης ἢ μὴ τῆς δίκης, μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ προέδρου σύλληψίν τινος τῶν μαρτύρων ὡς ψευδομάρτυρος, οὐδὲ ὑπόκειται ἡ τοιαύτη ἀπόφασις εἰς ἀναίρεσιν, μὴ ὑπαγομένη εἰς οὐδεμίαν τῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρ. 458 Πν. Δ.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀριθ. 136 (1890). —Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Α. Χωματιανος.

Ἔναρξις ἀνατροπῆς

Ἡ πρὸς ἀνατροπὴν προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς διακοπῆς τῶν δικαστικῶν πράξεων, οὐχὶ δὲ ἀπὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῶν τυχὸν τεταγμένων πρὸς ἐνέργειαν προθεσμιῶν.

Ἀριθ. 137 (1890). Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Α. Χωματιανος.

Ἄπροικος καὶ ἄπορος χήρα - κληροδοσία

Κατὰ τὴν ἐπικρατεστέραν γνώμην ἡ ἄπορος καὶ ἄπροικος χήρα λαμβάνει τὴν μερίδα αὐτῆς ὡς νόμιμος κληροδόχος καὶ οὐχὶ ὡς νόμιμος κληρονόμος.

Ἀριθ. 139 (1890). — Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Ε. Χατζηδημητριου.

Ἀπαριθμηταὶ ζώων- ἀντικατάστασις- εὐθύνη

Ἡ παραμέλησις τοῦ διορισμοῦ ἀπαριθμητῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ Νόμου ΨΜΕ τοῦ 1878 πρὸς ἀπαρίθμησιν τῶν ἐλλειπῶς ἢ οὐδόλως δηλωθέντων ζώων παράγει δικαίωμα ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ Δημοσίου ὑπὲρ τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

— Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο πρόσληψις δημοτικοῦ παρέδρου ἢ ἐγγραμμάτου δημοτικοῦ συμβούλου προϋποτίθησι τὸν διορισμὸν τοῦ δι' αὐτῶν ἀντικατασταθησομένου ἀπαριθμητοῦ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, μὴ διορισάσης δὲ ταύτης τοιοῦτον οὐδὲ ἀντικατάστασις αὐτοῦ εἶναι δυνατή.

Ἀριθ. 141 (1890). —Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Κ. Οθωναιος.

Κυρία, ἐπιβοηθητικὴ βάσις - τόκοι

Ἐν ἀγωγῇ περὶ ἀποδόσεως αὐτουσίου τοῦ πράγματος, ἐπιβοηθητικῶς ἐπιδιωκούσης καὶ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ καὶ τοὺς τόκους αὐτῆς, διὰ τῆς παραδόσεως τοῦ πράγματος ἐξοφλεῖται ὁ ἐνάγων καὶ δὲν ὑπάρχει ὑποχρέωσις εἰς τοκοδοσίαν, ἥτις ὀφείλεται μόνον ἐπὶ χρηματικῶν ἀπαιτήσεων, ἐνῷ ἐπὶ καθυστερήσεως πράγματος χωρεῖ μόνον ἀποζημίωσις. Δὲν δύναται δὲ νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ὑπόχρεως εἰς ἀπόδοσιν τοῦ πράγματος εἰς τόκον ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτοῦ, πρὶν ἢ γεννηθῇ ἡ πρὸς καταβολὴν τῆς ἀξίας αὐτοῦ ὑποχρέωσίς του, ἤτοι πρὸ τῆς ἀρνήσεως τοῦ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν περὶ ἀποδόσεως τοῦ πράγματος διαταγὴν τῆς ἀποφάσεως (1).

Ἀριθ. 157 (1890).—Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Α. Πετριτσης.

Ἀνακοπὴ δηλώσεως - προσαγωγὴ ἐγγράφων ἀνήλικος

Καλῶς ἐπιβάλλεται ὅρκος πρὸς ἀπόδειξιν τῆς κατὰ τὴν πρώτην ἐπὶ ἀνακοπῆς κατὰ δηλώσεως τρίτου συζήτησιν προσαγωγῆς τῶν δημοσίων ἐγγράφων, ἅτινα κατὰ τὸν νόμον τοῦ 1880 τοῦ τροποποιήσαντος τὸ ἄρθρον 930 τῆς Πλ. Δ. δύνανται προσαχθῆναι μέχρι τῆς πρώτης συζητήσεως, διότι πρόκειται περὶ πραγματικοῦ περιστατικοῦ ἐφ' οὗ χωρεῖ ὅρκος, κατὰ τὴν γενικὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 351 Πλ. Δ.

— Ὁ δανειστὴς ἀνηλίκου, ἔχων ἔννομον συμφέρον νὰ προτείνῃ ἐν ὀνόματι τοῦ ἀνηλίκου ὀφειλέτου αὐτοῦ τὴν ἀκυρότητα τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐπιχειρηθέντος συμβιβασμοῦ, δυνάμει τοῦ ἄρθ. 1025 Πλ. Δ. ἀναμφισβητήτως δύναται νὰ ζητήσῃ καὶ τὴν ἀκύρωσιν τῆς συγκροτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου τοῦ ἐπιτρέψαντος τὸν συμβιβασμόν.

(1) Δὲν συμφωνοῦμεν πρὸς τὸ συμπέρασμα τῆς ἀποφάσεως Μὴ παραδιδομένου τοῦ πράγματος, ἐξέρχεται ἁπλῶς ὁ ὅρος, ὑφ' ὃν γίνεται δεκτὴ ἡ ἐπιβοηθητικὴ βάσις τῆς ἀγωγῆς, ἡ ἐπιζητοῦσα τὴν ἀξίαν, ἥτις ὅμως δὲν δύναται ἢ νὰ ἀνατρέξῃ εἰς τὸν χρόνον τῆς ἀγωγῆς. Ἡ μὴ παράδοσις κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀποφάσεως, δὲν ἀποκαθιστᾶ τότε τὸ δικαίωμα τῆς ἀπαιτήσεως τῆς ἀξίας, ἀλλ, ἁπλῶς πληροῖ τὴν αἵρεσιν ὑφ' ἣν εἶναι ἀπαιτητόν. Καὶ παράδοσις καὶ, ἐν ἐλλείψει αὐτῆς, ἡ ἀξία ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς ὀφείλονται, ἄρα καὶ οἱ τόκοι ἔκτοτε.

Ἀριθ. 158 (1890).—Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Α. Πετριτσης.

Ὡρισμένη παραγγελία - ὑπέρβασις

Δοθείσης ὡρισμένης παραγγελίας μετὰ τῶν σχετικῶν ὁδηγιῶν, εἶναι ὑπεύθυνος ὁ παραγγελιοδόχος, ἐὰν, ἕνεκα τῆς μὴ συμμορφώσεώς του πρὸς ταύτας, ἐπεβλήθη βαρύτερος τελωνειακὸς δασμὸς ἐπὶ τῶν συνεπείᾳ τῆς παραγγελίας ἀποσταλέντων. Οὐδὲ ἔχει παράνομόν τι ἡ τοιαύτη ἀπαίτησις (1).

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΛΑΡΙΣΣΗΣ

Ἀριθ. 8 (1890) — Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Σ. Αραβαντινος.

Ἐμπορικαὶ ἑταιρίαι - δημοσίευσις καταστατικοῦ

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 42 Ἐμπ. Ν. Ἐμποροδικεῖον, παρὰ τῷ ὁποίῳ ὀφείλουν νὰ γίνωνται αἱ κατὰ τὸ εἰρημένον ἄρθρον καταχωρήσεις καὶ δημοσιεύσεις, εἶναι οὐχὶ τὸ τῆς ἕδρας τοῦ Νομοῦ, ἀλλ' ἐκεῖνο εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου, κατὰ τὴν δικαστικὴν διαίρεσιν τοῦ Βασιλείου, ὑπάγεται ἡ ἕδρα τῆς ἑταιρίας.

— Ἀπέναντι τοῦ τρίτου δὲν εἶναι ἄκυρος ἡ μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ καταστατικοῦ δημοσίευσις αὐτοῦ, ὅταν ἡ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς ἑταιρίας σύμβασις κατηρτίσθη ἐν μεταγενεστέρῳ τῆς τοιαύτης δημοσιεύσεως χρόνῳ (Lyon Caen et Renault droit comm. § 316.

Ἀριθ. 15 (1890). — Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Σ. Αραβαντινος.

Ἰδιωτικὰ ἔγγραφα - Ὀθωμανικὴ Νομοθεσία-τύπος δακτύλου - ἐντολή- ἐφέσις

Ἡ Ὀθωμανικὴ Νομοθεσία οὐδεμίαν ἀποδεικτικὴν σημασίαν ἀποδίδωσιν εἰς ἰδιωτικὰ ἔγγραφα φέροντα τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ὑποχρέου ὑπὸ ἄλλου τεθειμένην καὶ τὸν τύπον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ, ἀπαιτοῦσα διὰ τὴν ἀποδεικτικὴν αὐτῶν δύναμιν νὰ ὦσιν ὑπογεγραμμένα ἰδιοχείρως ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου ἢ νὰ φέρωσι τὴν ἰδίαν αὐτοῦ σφραγίδα (ἄρθ. 1606, 1607 καὶ 69 Ἀστ. Ὀθωμ. Κώδηκος). Ἐπὶ τοιούτου θέματος, ἐὰν ὑποβάλληται ἰσχυρισμὸς ὅτι ὁ ὑπογράψας τὸν ὀφειλέτην τρίτος ἔπραξε τοῦτο κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ, τὸ ἔγγραφον, ἀποδεικνυομένου τοῦ ἰσχυρισμοῦ, παρέχει πλήρη ἀπόδειξιν κατὰ τὰς περὶ ἐντολῆς διατάξεις τῆς αὐτῆς Νομοθεσίας (ἄρθ. 1449, 1450 [illegible] Ἀστ. Ὀθωμ. Κώδηκος).

—Ἡ κατὰ παρεμπιπτουσῶν [illegible]

(1) Ὁ παραγγελεὺς παρήγγειλεν [illegible] διὰ παραπετάσματα συναπτόν, ἀδιάτρητον [illegible] τικῶν σημείων, ὅπερ ὑπόκειται εἰς [illegible] ὁ δὲ παραγγελιοδόχος ἀντὶ τούτου [illegible] παραπετάσματα ὑποβαλλόμενα εἰς [illegible]

απορράσεων έρεσις είναι απαράδεκτος απτιθυμένη κατ' άλλων αύτής διατάξεων, πλήν των αφορωσών εις την απόδειξιν, ήτοι το αντικείμενον, το βάρος, τον χρόνον κλπ. (άρθρ. 181, 215 § 2 καί 749 Πολ. Δικ.), το απαράδεκτον δε τούτο εξετάζεται και εξ επαγγέλματος.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ (*)

Απόφασις του εν Παρισίοις εφετείου 9 Ιανουαρίου 1890.

Λαχειοφόροι ομολογίαι. — Τυγχηρά σύμβασις όρος αύτής. — Έκπτωσις

"Όταν εις τους κατόχους ομολογιών απονέμηται λαχείον, ούτινος η απόκτησις εξαρτάται έκ της γενομένης κληρώσεως, ήτοι έκ γεγονότος ούτινος αβεβαία η έκβασις, συνάπτεται μεταξύ της εκδιδούσης το δάνειον τραπέζης και των ομολογούντων τυχηρά σύμβασις, κανονιζομένη υπό του άρθρου 1694 του αστ. κωδ.

Μεταξύ δε των όρων της συμβάσεως ταύτης είναι η εμπρόθεσμος κατά τας τεταγμένας προθεσμίας καταβολή των οριελομένων δόσεων εκάστης ομολογίας, έκ της συμπληρώσεως δε του όρου τούτου εξαρτάται το δικαίωμα του ομολογιούχου επί τοῦ λαχείου.

Επικαλουμένη επομένως η τράπεζα της Κτηματικής Πίστεως (Le Crédit foncier) προς απόκρουσιν της αγωγής την όρον τούτον, ούτινος η αθέτησις συνεπάγεται την έκπτωσιν του ομολογιούχου από των ωρελημάτων του λαχείου, δεν απαιτεί απολύτως, καθ' ο ορίζει το άρθρον 1153 του αστ. κωδ. αλλ' εκπλήρωσιν ένός των όρων της συμβάσεως· δεν δύναται δε ο κάτοχος της ομολογίας να απαιτήσῃ τα έκ της συμβάσεως ωφελήματα, αφού ήμέλησε να εκπληρώσῃ ένα εκ των ουσιωδεστάτων όρων αυτής.

Προκειμένου περί ανωνύμων τίτλων, δεν είναι δυνατή η προσωπική ειδοποίησις περί καταβολής των οριελομένων δόσεων, ή δε υπερημερία των κατόχων των ομολογιών επέρχεται και άνευ ατομικής μηνύσεως.

Απόφασις ακυρωτικού 15 Ιανουαρίου 1890

Ασφάλιστρα. — Συνυπισχυτικόν. — Πραγματογνώμονες. — Διορισμος τρίτου υπό προέδρου εμπορικού κείου. — Μη παράστασις ασφαλισθέντος. — Παραδοχή έφέσεως.

Εάν διά του συναφθέντος μεταξύ ασφαλιστικής τινος εταιρίας και του ασφαλισθέντος μετά του επειδόν δυστυχήμα συνυποσχετικού συμφωνηθῇ ότι εκάτερος των ενδιαφερομένων δικαιούται να διορίσῃ ένα πραγματογνώμονα προς εξακρίβωσιν της γενομένης ζημίας, και εν περιπτώσει διαφωνίας, ότι θά διορίζωσι τρίτον πραγματογνώμονα, ούτινος ή εκλογή θά ανατίθηται εις τον πρόεδρον του εμποροδικείου, ο τοιούτος παρά του προέδρου διορισμός πρέπει να γίνηται τῇ κοινῇ συναινέσει των ενδιαφερομένων, και ουχί μονομερώς τῇ αιτήσει του ενός μόνου εξ αυτών άνευ ακροάσεως του άλλου.

Ούχι ορθώς άρα ο πρόεδρος προέβη εις τον διορισμόν του τρίτου πραγματογνώμονος επί τῇ αιτήσει μόνης της εταιρίας και απέρριψε την κατά της αποφάσεως του ταύτης ανακοπήν του ασφαλισθέντος· ορθώς δε απερίφθη το ιρετείον δεχθεν την ένστασιν αυτού και μεταρρυθίσαν την απόφασιν του προέδρου.

Μεταίως ισχυρίζεται ή εταιρία ότι κατά της αποφάσεως του προέδρου ως εκδοθείσης δηθεν επί αντικειμένου εκουσίας δικαιοδοσίας δεν είναι παραδεκτόν ούδεν ένδικον μέσον, διότι κατά το άρθρον 417 της πολιτ. δικον. καί τας γενικάς δικονομικάς αρχάς η ένστασις είναι πάντοτε παραδεκτή. Επί δε του προκειμένου, καθ' ά βεβαιοί ή προσβαλλομένη απόφασις του ιρετείου, ο διορισθείς του τρίτου πραγματογνώμονος ήδόκτο να επιχειρήσῃ σπουδαίως και δριστικώς την ούσίαν της υποθέσεως, όθεν αναμφίβολον είναι υπό την έποψιν ταύτην το δικαίωμα του ασφαλισθέντος του να προσδάλῃ την παραγνωρίσασαν τα έννομα αυτού συμφέροντα απόφασιν.

Εκτος όμως τούτου και υπό άλλην έποψιν εξεταζομένου του πράγματος, ή περί ης πρόκειται απόρασις του προέδρου δεν εξεδόθη επί θέματος εις την ικανότην δικαιοδοσίαν αγνκουσης, διότι το παράτονον του ασφαλισθέντος· περιεστρέφετο είς το ότι δια της διαδικασίας ήν ηκολούθησεν η εταιρία, δι' απλής αιτήσεως επιτυχούσα διορισμόν του τρίτου πραγματογνώμονος, άνευ της ακροάσεως κατ' άγοία αύτου, ή περί ης πρόκειται διαφορά των δικαίων ήθελε κριθῇ χωρίς ούτος να κληθῇ νομίμως και λάβει μέρος εις αυτήν.

Όθεν ούτως απορριπτομένη η προσβαλλομένη απόφασις, ούτε το άρθρον 806 και επόμ. της Π. Δ. παρεδείχθη, ούτε ψευδώς εφρήμοσε το άρθρον 417 αυτής, ούτε παρεγνώρισε την καθιερωμένην υπό τοῦ άρθρ. 1134 του αστ. κωδ. αρχήν του οριελομένου εις τας εκ ουσίας συνκτρωμένας συμβάσεις συβασμού.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

Απόφασις του Ακυρωτικού της Γερμανικής Αυτοκρατορίας από 27 Μαρτίου 1888.

Σύζυγος - υποχρέωσις επιστροφής - αδυναμία

Το Δικαστήριον της ούσίας παρεδέχθη αγωγήν του συζύγου κατά της συζύγου του όπως

υποχρεωθῇ αύτη να επιστρέψῃ εις τον συζυγικόν οίκον.

Την απόφασιν ταύτην προσέβαλεν η σύζυγος επί τῷ λόγῳ ότι ούκ ορθώς δεν ελήφθη υπ' όψει υπό του δικάσαντος δικαστηρίου ο ισχυρισμός της, ότι αύτη, συνεπεία σωματικού πλαττώματος, δεν ειδύνατο εις θέσιν όπως εκπληρώσῃ τα συζυγικά καθήκοντα, και ότι συνεπώς δεν ηδύνατο να υποχρεωθῇ να επιστρέψῃ εις τον συζυγικόν οίκον και αποκατεστήσῃ ούτως αύθις τον συζυγικόν βίον.

Τὸ Ἀκυρωτικόν διά τῆς ἄνω ἀποφάσεως του απέρριψε την προσφυγήν της συζύγου, σκεφθέν ὡς ἑξῆς: ότι δικαιοῦται μέν ἡ σύζυγος ν' ἀρνηθῇ τῷ συζύγῳ το συζυγικόν καθήκον, ἐάσαις εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ μέλλων τοκετός της θά εἶναι θανατηφόρος δι' αὐτήν, ἡ τοιαύτη στον δὲ ἐμβάλῃ αὐτὴν εἰς τον ἔσχατον τῆς ζωῆς κίνδυνον, ἀλλ' ἐκ τούτου δὲν ἔπεται ὅτι δικαιοῦται ἡ σύζυγος ν' ἀρνηθῇ τὴν ἐπιστροφήν της εἰς τὴν συζυγικὴν οἰκίαν καὶ τὴν τοῦ συζυγικοῦ βίου ἀποκατάστασιν, ἐν ὅσῳ δὲν ἤθελεν ἰσχυρισθῇ καὶ ἀποδείξει, ὅτι ὁ ἐνάγων μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν της ἐναγομένης ἤθελε ζητήσει παρ' αὐτῆς τὴν πλήρωσιν τοῦ συζυγικοῦ καθήκοντος, ἡ ὅτι δὲν ἤθελε πεισθῇ τὴ αἰτήσει της ἐναγομένης ν' ἀποχῇ ἡ ὅτι δὲν θὰ ἠδύνατο ἡ ἐναγομένη νὰ ἐμποδίσῃ τὴν σύζυγόν της ἀπὸ τὴν ἐπιτέλεσιν.

Ὥστε τὸ κατώτερον δικαστήριον οὐδένα παρελίσε νόμον, μὴ παραδεχθὲν τὸν ὡς ἐνστασιν κατὰ τῆς ἀγωγῆς τοῦ ἐνάγοντος, προταθέντα ἰσχυρισμὸν ἐκείνου τῆς ἐναγομένης, ἀποραθέν ὅτι ἐκείνος τότε μόνον θὰ ἠδύνατο νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει, ὅταν μετὰ τὴν σύζυγον ἐπιστροφὴν εἰς τὸν συζυγικὸν οἶκον ἤθελεν ἐγερθῇ περαιτέρω ἔρις.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

Περί ὑποθήκης τῶν πλοίων (*)

Ἄρθ. 10. Αἱ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν συνομολογηθεῖσαι ὑποθῆκαι ἰσχύουσιν ἀπέναντι τῶν τρίτων, ὅπόσης ὡς καὶ αἱ ἐν Ἑλλάδι συνομολογηθεῖσαι τοιαῦται, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ ὑποθηκοφυλακείου τῆς περιφερείας τοῦ λιμένος εἰς ὃν τὸ πλοῖον ναυολογήθη ἐν Ἑλλάδι.

Ἀλλ' ὅμως αἱ ἐπὶ τοῦ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀφορμαθέντος πλοίου καὶ πρὸ τῆς ἐν Ἑλλάδι νηολογήσεως αὐτοῦ συνομολογηθεῖσαι ὑποθῆκαι ἰσχύουσιν, ἐὰν κανονικῶς ἐγγραφῶσιν ὑπὸ τοῦ Ἕλληνος προξένου ἐπὶ τῆς προσωσινῆς ἀδείας ἀποπλου, καὶ ἐγγραφῶσιν εἰς τὸ βιβλίον τοῦ ὑποθηκοφυλακείου τῆς περιφερείας τοῦ λιμένος εἰς ὃν νηολογηθῇ τὸ πλοῖον. Ἡ ἐγγραφὴ αὕτη γενήσεται τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ δανειστοῦ ἢ τοῦ κυρίου τοῦ πλοίου ἢ παντὸς ἄλλου ἐνδιαφερομένου, ἀπαγορευομένης τῆς ἐκδόσεως τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς πιστοποιητικοῦ τοῦ ἀρμοδίου ὑποθηκοφύλακος περὶ τῆς καταχωρίσεως ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ὑποθηκῶν ταύτης ἐν τῇ πρξεικῇ ἰδέᾳ ἀπαλῶν ἐγγεγραμμένων ἐνυπαλῶν δανειστῶν καὶ κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ χρονολογίαν τάξιν τῆς ἐγγραφῆς ἐπὶ τῇ ἐν ἄσῳ 9 ἀπαγγελλομένῃ ποινῇ.

Ἄρ. 11. Ἐὰν τὸ πλοῖον μεταγωγῇ εἰς τὸ νηολόγιον ἑτέρου λιμένος, μεταγόφονται ὑπὸ τοῦ ὑποθηκοφύλακος τῆς περιφερείας τοῦ νέου λιμένος τὰ ἐν τῷ βιβλίῳ ὑποθηκῶν τοῦ πρώτου λιμένος ἐγγεγραμμένα καὶ μὴπω ἐξωφλημένα ὑποθηκικὰ δάνεια, ὑπογεγραμμένου τοῦ χειρὸς τοῦ πλοίου πρὸ πάσης ἐγγραφῆς εἰς τὸ νηολόγιον τοῦ νέου λιμένος, νὰ προσαγάγῃ πιστοποιητικὸν περὶ τῶν βαρυνουσῶν τὸ πλοῖον ὑποθηκῶν ἢ τῆς διαγραφῆς αὐτῶν.

Ἄρ. 12. Ἡ εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν ἐγγραφὴ τῆς ὑποθήκης ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ εἰς τὸν ἀρμόδιον ὑποθηκοφύλακα τοῦ πρωτοτύπου τοῦ συστατικοῦ τῆς ὑποθήκης ἐγγράφου, ὅπερ τηρεῖται ἐν τῷ ὑποθηκοφυλακείῳ, ἐὰν τοῦτο ἦτο ἰδιωτικόν, ἢ ἀκυρουμένου ἀντιγράφου. Ἐὰν συνετάχθη δημόσιον ἔγγραφον, καὶ δύο περιλήψεων ὑπογεγραμμένων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦτου τῆς ἐγγραφῆς, τῆς μιᾶς αὐτῶν συνημένης νὰ ἐγγραφῇ ἐπὶ τοῦ συστατικοῦ τῆς ὑποθήκης ἐγγράφου. Αἱ περιλήψεις αὗται ἐμφέρουσιν:

1) Τὸ ὄνομα, τὰ ἐπώνυμα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ δανειστοῦ καὶ τοῦ ὀφειλέτου καὶ τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν, ἐὰν ἔχωσι τοιοῦτον.

2) Τὴν χρονολογίαν καὶ τὸ εἶδος τοῦ συστατικοῦ τῆς ὑποθήκης ἐγγράφου.

3) Τὴν διαλαμβανομένην εἰς τὸν τίτλον ποσότητα τοῦ κεφαλαίου τοῦ δανείου, τὸ ποσοστὸν τοῦ τόκου καὶ τοὺς περὶ τῆς ἐξοφλήσεως ὅρους.

4) Τὸ ὄνομα καὶ τὸν καθορισμὸν τοῦ πλοίου, τὴν χρονολογίαν καὶ τὸν λιμένα τῆς καταταξέως των, τὸν ἀριθμὸν τοῦ νηολογίου ἢ τὴν χρονολογίαν τῆς δηλώσεως τοῦ χειρὸς, ἐὰν τὸ πλοῖον ναυπηγεῖται ἔτι.

5) Τὸν ὁπὸ τοῦ δανειστοῦ ὁρισμὸν ἀντικλήτου ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ τριστόκλειου εἰ. ὅ ὁποῖος ὁ ἴδιος τὴν κατατάξεως τοῦ πλοίου, ἐὰν δὲν κατοικῇ ἐν αὐτῇ.

Ὁ ὑποθηκοφύλαξ ἐγγράφει ἐπὶ τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν τὸ περιεχόμενον τῆς περιλήψεως καὶ ἐπισημειοῦ τὸν αὐτοῦτον τῆς ἐγγραφῆς τὸ ἀντίγραφον τοῦ προσαχθέντος δημοσίου ἐγγράφου καὶ τὴν ἑτέραν τῶν περιλήψεων, παρὰ πόδας τῆς ὁποίας δεδομένου ὅτι ἐγένετο ἡ ἐγγραφή.

Ἄρ. 13. Αἱ ἐπὶ τοῦ πλοίου ἢ μεριδίου αὐτοῦ ἐγγεγραμμέναι ὑποθῆκαι καταστέσονται κατὰ τὴν χρονολογικὴν σειρὰν τῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν εἰς τὸ βιβλίον τῶν ναυτικῶν ὑποθηκῶν. Αἱ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐγγραφεῖσαι ναυτικαὶ ὑποθῆκαι ἔχουσι τὸ δικαίωμα ἴσον κατατασσόμεναι συμμέτρως ἐπὶ τοῦ τεμάχιστος τοῦ πλοίου.

Ἄρθ. 14. Ἡ ἐγγραφὴ διατηρεῖ τὴν ὑποθήκην ἐπὶ δέκα ἔτη, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς χρονολογίας αὐτῆς. Τὸ ἀποτέλεσμα δὲ τοῦτο παύει, ἂν δὲν ἀνανεωθῇ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς δεκαετίας.

Ἡ ἀνανέωσις γίνεται διὰ δηλώσεως τοῦ ἔχοντος τὴν ὑποθήκην, ἐπιδιδομένης διὰ δικαστικοῦ κλητήρος πρὸς τὸν ἀρμόδιον ὑποθηκοφύλακα, ὅστις ὀφείλει νὰ καταχωρήσῃ αὐτὴν ἐν περιλήψει εἰς τὸ βιβλίον τῶν ναυτικῶν ὑποθηκῶν.

Ἄρθ. 15. Ἂν ὁ συστατικὸς τῆς ὑποθήκης σχέδιον εἶς διατυχῇ, ἢ μεταβάσεως αὐτοῦ δι' ὑποθηκοφύλακος ἐπάπτεται καὶ τὴν μεταδίδωσι τοῦ ὑποθηκικοῦ δικαιώματος.

Ἄρθ. 16. Ἡ ἐγγραφὴ τῆς ὑποθήκης εἰς τὸ βιβλίον τῶν ναυτικῶν ὑποθηκῶν ἐξασφαλίζει ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ

(*) συνέχεια ἴδε φύλλον ὑπ' ἀριθ. 5

(*) ὑπὸ Β. Παπαδοπούλου, ἀρεσπαγ.

κεφαλαίου τάξει καὶ τοὺς τέκνους δύο ἐτῶν, ἐπὶ πλέον δὲ τοὺς τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Ἀρθ. 17. Ἡ ὑποθήκη διαγράφεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῇ συναινέσει τοῦ δανειστοῦ ἢ τοῦ ἐκδοχέως αὐτοῦ, διδομένῃ διὰ δημοσίου ἐγγράφου, ἢ δυνάμει τελεσιδίκου ἀποφάσεως διατασσούσης αὐτήν.

Ἡ διαγραφὴ γίνεται καταχωριζομένου εἰς τὸ βιβλίον τοῦ ἐγγράφου ἢ ἀποσπάσματος τῆς ἀποφάσεως. Ἐν τῇ πράξει τῆς διαγραφῆς μνημονεύονται καὶ τὰ τῆν τελεσιδικίαν τῆς ἀποφάσεως βεβαιοῦντα ἔγγραφα.

Ἀρθ. 18. Οἱ δανεισταί, οἱ ἔχοντες ὑποθήκην ἐγγεγραμμένην ἐπὶ πλοίου ἢ μερίδος αὐτοῦ, διατηροῦσιν αὐτὴν εἰς οἱουδήποτε χεῖρας καὶ ἂν τὸ πλοῖον ἢ ἡ βεβαρυμένη μερὶς ἤθελε μεταβιβασθῇ.

Ἐν περιπτώσει συνιδιοκτησίας τοῦ πλοίου, αἱ διαρκούσης τῆς συνιδιοκτησίας ἐγγραφεῖσαι ὑποθῆκαι ἐπὶ μερίδος αὐτοῦ, ἐξακολουθοῦσιν ὑφιστάμεναι καὶ μετὰ τὴν συνεπείᾳ δικαστικῆς διανομῆς πώλησιν τοῦ πλοίου. ἐὰν ἡ πώλησις ἐγένετο συνεπείᾳ κατασχέσεως κατὰ τὰς διατυπώσεις τοῦ ἀρθ. 21 καὶ ἑπομένων τοῦ νόμου τούτου, τὸ δικαίωμα τῆς προτιμήσεως ἐπὶ τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς τὴν ὑποθηκευμένην μερίδα ποσοῦ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος.

Ἐὰν ἡ ὑποθήκη βαρύνῃ μερίδα μόνον τοῦ πλοίου, δὲν δύνατοι νὰ κατασχεθῇ καὶ ἐκποιηθῇ εἰμὴ ἡ βεβαρημένη μερίς. Ἀλλ' ἐὰν ἡ μερὶς αὕτη ἦνε μείζων τοῦ ἡμίσεως τοῦ πλοίου, ὁ δανειστὴς δύναται νὰ κατάσχῃ καὶ ἐκποιήσῃ ἀναγκαστικῶς ὁλόκληρον τὸ πλοῖον ὑποχρεούμενος νὰ κοινοποιήσῃ τὰ τῆς κατασχέσεως ἔγγραφα πρὸς ἅπαντας τοὺς συνιδιοκτήτας τοῦ πλοίου.

Ἀρθ. 19. Ἐν περιπτώσει κατασχέσεως πλοίου, ὁ κατασχὼν ὀφείλει ἐντὸς προθεσμίας τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατασχέσεως νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν κύριον τοῦ πλοίου ἀντίγραφον τῆς περὶ αὐτῆς ἐκθέσεως καὶ κλήσιν πρὸς ἐμφάνισιν ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου τῆς περιφερείας ἐν ᾗ ἐγένετο ἡ κατάσχεσις, ὅπως τοῦτο διατάξῃ τὴν ἐκποίησιν τοῦ κατασχεθέντος.

Ἐὰν ὁ κύριος τοῦ πλοίου δὲν κατοικῇ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ἀνωτέρω πρωτοδικείου, τὸ ἀντίγραφον τῆς κατασχετηρίου ἐκθέσεως, καὶ ἡ κλῆσις θέλουσι κοινοποιεῖσθαι αὐτῷ διὰ τοῦ πλοιάρχου τοῦ κατασχεθέντος πλοίου, ἢ, τούτου ἀπόντος, διὰ τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τὸν κύριον ἢ τὸν πλοίαρχον. ἡ δὲ προθεσμία τῶν τριῶν ἡμερῶν παρατείνεται κατὰ μίαν ἡμέραν ἀνὰ πέντε μυριάμετρα, λόγῳ ἀποστάσεως μέχρι τῆς κατοικίας τοῦ κυρίου τοῦ πλοίου, χωρὶς ἐλάχιστος ἡ προθεσμία νὰ δύνηται νὰ ὑπερβῇ τὸν μῆνα.

Ἐὰν ὁ κύριος τοῦ πλοίου ἦνε ἀλλοδαπὸς, κατοικῶν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ δὲν ἔχῃ ἀντιπρόσωπον ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, τὸ ἀντίγραφον τοῦ κατασχετηρίου ἐκθέσεως καὶ αἱ κλήσεις κοινοποιοῦνται αὐτῷ κατὰ τὸ ἄρθρον 115 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἡ ἔκθεσις κατασχέσεως κοινοποιεῖται καὶ πρὸς τὸν ὑποθηκοφύλακα εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου τὸ πλοῖον ναυπηγεῖται ἢ εἶνε νηολογ μένον ἐντὸς τῆς ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένης προθεσμίας, αὐξανομένης κατὰ μίαν ἡμέραν ἀνὰ πέντε μυριάμετρα ἀποστάσεως ἀπὸ τῆς ἕδρας τοῦ δικαστηρίου, ὅπερ θέλει κρίνει τὴν κατάσεσιν καὶ τὰς συνεπείας αὐτῆς. Ὁ ὑποθηκοφύλαξ ἐγγραφεῖ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ναυτικῶν ὑποθηκῶν περιληψὶν τῆς κοινοποιηθείσης αὐτῷ καταχέσεως ἐκθέσεως ἐπιδίωσι πρὸς τὸν κατασχόντα πιστοποιητικὸν, βεβαιοῦν τὸς ἐπὶ τοῦ πλοίου ὑφιστάμενα ὑποθήκας.

Ἀρθ. 20. Ἐντὸς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸν ὑποθηκοφύλακα κοινοποιήσεως τῆς κατασχέσεως (παρατεινομένης τῆς προθεσμίας λόγῳ ἀποστάσεως κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον) ἡ ἔκθεσις τῆς κατασχέσεως κοινοποιεῖται εἰς τοὺς ἐγγεγραμμένους δανειστὰς μετὰ κλήσεως πρὸς ἐμφάνισιν ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου.

Ἡ προθεσμία τῆς ἐμφανίσεως ὁπολογίζεται κατὰ λόγον μιᾶς ἡμέρας ἀνὰ πέντε μυριάμετρα ἀποστάσεως μεταξὺ τοῦ τόπου εἰς ὃν εἶνε νηολογημένον τὸ πλοῖον καὶ τῆς ἕδρας τοῦ δικαστηρίου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐνηργήθη ἡ κατάσχεσις, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ δύνηται ἐν μηδεμιᾷ περιπτώσει ἡ προθεσμία αὕτη νὰ ὑπερβῇ τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 19 § 2 καὶ 3 ὁριζομένην προθεσμίαν.

Ἡ ὑπόθεσις εἰσάγεται εἰς τὸ πρωτοδικεῖον διὰ τοῦ δελτίου τῶν προτεταιμημένων ἄνευ πράξεως τοῦ προέδρου καὶ πρὸ πάσης ἄλλης.

Τὸ δικαστήριον ὁρίζει διὰ τῆς ἀποφάσεώς του : 1) τὸν εἰσηγητὴν ἐνώπιον τοῦ ὁποίου θέλει γένει ὁ πλησταισμός· 2) τὴν πρώτην προσφορὰν τοῦ κατασχόντος καὶ τοὺς ὅσους τῆς πωλήσεως, καὶ 3) τὴν πόλιν ἐν ᾗ γενήσεται ὁ πλειστηριασμὸς, ἤτις δύναται νὰ ἦνε καὶ ἄλλη παρὰ τὴν ἐν ᾗ κατεσχέθη τὸ πλοῖον.

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ ΝΟΜΟΜΑΘΩΝ

Συγκυριότης - προσκύρωσις διοικητική ένί

Ὁ Α καὶ Β ἔχουσι κοινὸν γήπεδον, ὅπερ καταληφθὲν ὑπὸ πλατείας, ἔμεινε τεμάχιον προσκυρωθὲν γείτονι διὰ τῆς μεταρρυθμιστικῆς πράξεως τοῦ νομομηχανικοῦ. Γενομένης ὅμως ἐρέσεως ὑπὸ τοῦ συνιδιοκτήτου Α, ὡς ἀποκλειστικοῦ κυρίου τοῦ ἄνω γηπέδου, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν μετερρύθμισε, καὶ συνετάχθη νέα μεταρρυθμιστικὴ πρᾶξις, ἐν τῇ ὁποίᾳ, διὰ τῆς προσκολλήσεως ἄλλων γειτονικῶν οἰκοπέδων, ἀπηρτίσθη νέον ἄρτιον οἰκόπεδον προσκυρωθὲν τῷ Α, ὑποχρεωθέντι ἀποζημιῶσαι τοὺς γείτονας καὶ πράγματι ἀποζημιώσαντι αὐτούς. *Ποία τὰ δικαιώματα τοῦ Β;*

Ἀφ' οὗ εἶναι ὁμολογούμενον καὶ ἀναμφισβήτητον ὅτι τὸ γήπεδον, ὅπερ διὰ τῆς πρώτης μεταρρυθμίσεως εἶχε γείνει τεμάχιον, ὕστερον διὰ τῆς δευτέρας μεταρρυθμίσεως ἀπετελέσθη οἰκόπεδον διὰ προσκτήσεως μέρους γειτονικῶν οἰκοπέδων, ἦτο κοινὴ ἰδιοκτησία τοῦ Α καὶ τοῦ Β, εἶναι πρόδηλον ὅτι ὁ Α, καίτοι ἐπιχείρησε τὴν διοικητικὴν διαδικασίαν πρὸς μεταρρύθμισιν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς πράξεως τοῦ μηχανικοῦ, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν διὰ νέας ὁριστικῆς μεταρμυθίσεως ἀποτέλεσιν ἀρτίου οἰκοπέδου ἐκ τοῦ κοινοῦ γηπέδου προσθήκῃ γειτονικῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέμενα ἰδίῳ μόνῳ ὀνόματι, καὶ οὐχὶ ὡς συγκύριος μετὰ τοῦ Β, εὐθύνεται πρὸς τοῦτον κατὰ τὰς περὶ διαχειρίσεως ἀλλοτρίων ἀρχὰς κατὰ τὸν Ν. Π. (3, 5) 5 § 5, καθ' ὃν ἐὰν τις διοικήσῃ ἀλλοτρίαν ὑπόθεσιν, οὐχὶ ἀποβλέπων εἰς τὸν κύριον αὐτῆς, ἀλλ' ἐπὶ κέρδει, καίτοι τὰ ἴδια διεχειρισθεὶς πρὸς ἰδίαν ὠφέλειαν, καὶ οὐχὶ πρὸς ὠφέλειαν τοῦ ἄλλου (τοῦ κυρίου τῆς ὑποθέσεως), οὐχ ἧττον ἐνέχεται ἐκ διοικήσεως ἀλ-

λοτρίων· πρβλ. Dernburg Pand) II § 123 Windsheid II § 431, τοῦτο δὲ ἰσχύει τὸ ἐξαιρετικὸν, ὅτι τὰς γενομένας δαπάνας ὁ διαχειριστὴς ἀπαιτεῖ ἐφ' ὅσον μόνον δι' αὐτῶν κατέστη πλουσιώτερος ὁ κύριος τῶν ὑποθέσεων (Πανδ. αὐτόθι). Κατὰ ταῦτα, ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὁ Α, καίτοιώς ἀποκλειστικὸς κύριος ἐνεργήσας περὶ τοῦ γηπέδου, ὅπερ ἦτο *κοινὸν*, εὐθύνεται ἐπὶ ἀποδόσει τοῦ συνεπείᾳ τῆς πράξεως κτηθέντος. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι ὁ Β δὲν δύναται ν' ἀξιώσῃ ὅτι εἶναι συγκύριος τοῦ γηπέδου, ἀφοῦ ἡ ἐπ' αὐτοῦ κυριότης (συνιδιοκτησία) τοῦ Α, ἐκλιποῦσα ὅσον ὀρᾷ τὸ τεμάχιον, ἐδημιουργήθη διὰ τῆς πράξεως τοῦ μηχανικοῦ, ἀποτελούσης διοικητικὴν κατακύρωσιν, ἐκδοθεῖσαν ὑπὲρ μόνου αὐτοῦ καὶ μεταγραφεῖσαν ὑπὲρ καὶ ὑπὸ μόνου αὐτοῦ. Ἡ ἀπαίτησις λοιπὸν τοῦ Β ἀποβλέπει τὴν παράδοσιν τοῦ ἡμίσεως γηπέδου ἐξ ἀδιαιρέτου. Ἐν παραλείψει δὲ τῆς ἐκτελέσεως τὸ διαφέρον, ἤτοι τὴν ἀξίαν τοῦ γηπέδου. Ὡς εἴρηται τὰς γενομένας δαπάνας ὁ Α ἀπαιτεῖ παρὰ τοῦ Β, ἐφ' ὅσον οὗτος ἐγένετο πλουσιώτερος, κατ' ἀκολουθίαν τὰ πληρωθέντα εἰς τοὺς τρίτους γείτονας ἐπὶ προσκτήσει τῶν προσκυρωθέντων τεμαχίων χρηματικὰ ποσὰ ὀφείλονται ἐάν κατὰ τὰς διατυπώσεις τοῦ νόμου ἐπληρώθησαν, δὲν ἠλαττώθη δὲ ἡ ἀξία αὐτῶν.

Ἐννοεῖται ὅτι οὐδεὶς λόγος δύναται νὰ γείνῃ ἐντοῦθα περὶ προσκυρώσεως (ACC. SSIO).

Π. Παπαρρηγοπουλος
Ι. Ευκλειδης

ΤΟΙΣ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΙΣ

Ἐπὶ ταῖς ἐν τῷ φύλλῳ 5 τεθείσαις ἐρωτήσεσι (*)

Εἰς ποῖον χαρτόσημον ὑπόκειται ἡ ἐξώρλησις συμβιβασμοῦ γενομένου ἐνώπιον δικαστηρίου.

Κατὰ μὲν τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 30 τοῦ ἤδη ἐν ἰσχύϊ νόμου περὶ χαρτοσήμου ΑΧΚΕ' (1887), ἐπὶ συμβιβασμῶν ἐν γένει, ἐννοεῖται καὶ τῶν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ἐπιβάλλεται ἀναλογικὸν τέλος ἐπὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν, κατὰ δὲ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 20 § 9' τοῦ αὐτοῦ νόμου, εἰς τέλος λεπτῶν 50 ὑπόκεινται τὰ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἢ ἰδιαιτέρου φύλλου διδόμενα ἀποδεικτικὰ πληρωμῆς ποσοῦ δι' ὃ προεπληρώθη τέλος ἀναλογικόν. Ἕπεται ἐκ τούτων ὅτι καὶ ἡ ἐξόρλησις συμβιβασμοῦ γενομένου καὶ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ὑπόκειται εἰς χαρτόσημον λεπτῶν 50, προκειμένου περὶ τοῦ ποσοῦ δι' ὃ προεπληρώθη τὸ τέλος (διότι ἡ ἐξόρλησις τῶν γενομένων τόκων ὑπόκειται εἰς ἰδιαίτερον ἀναλογικὸν τέλος).

(*) Σ. Ἡ «Θέμις» συμφωνεῖ πρὸς τὰς ὑπὸ τοῦ εὐπαιδεύτου συνδρομητοῦ τῆς πολειὸς μας κ. Θ. Ρωσσοπούλου δοθείσας λύσεις.

Εἰς ποῖον χαρτόσημον ὑπόκειται ἡ πρᾶξις δι' ἧς ὁ ὀφειλέτης χορηγεῖ ὑποθήκην πρὸς ἐξασφάλισιν συνομολογηθέντος ἤδη δανείου;

Κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ ἰδίου νόμου, ἐν δανείῳ τὸ τέλος ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῆς δανειζομένης ποσότητος· καταβληθέντος ὅθεν τοῦ ἀναλογικοῦ τέλους κατὰ τὴν σύναψιν τοῦ δανείου, ἡ πρᾶξις δι' ἧς ὁ ὀφειλέτης χορηγεῖ ὑποθήκην πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ αὐτοῦ δανείου, δι' ὃ προεπληρώθη τὸ τέλος, ὑπόκειται εἰς χαρτόσημον δρ. 5 κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 24 § 1', καθόσον τὸ κύριον συνάλλαγμα εἶνε τὸ δάνειον, ἐφ' οὗ προεπληρώθη τὸ ἀναλογ. τέλος, ἡ δὲ πρᾶξις δι' ἧς χορηγεῖ ὁ ὀφειλέτης τὴν ὑποθήκην εἶνε παρεπομένη, σκοποῦσα μόνον τὴν ἐξασφάλισιν αὐτοῦ ἤτις καὶ διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως τοῦ δανεῖου ἠδύνατο νομίμως καὶ ἄνευ πληρωμῆς ἄλλου τέλους νὰ χορηγηθῇ, καὶ καθόσον δὲν συνομολογεῖται δι' αὐτῆς ἄλλη ὑποχρέωσις.

Θ. Ι. Ρωσσοπουλος
συνδρομητοφόρος ἐν Ἀθήναις.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ τρόπος τοῦ ὡρκίζεσθαι.

Τὸ ἑξῆς περίεργον συμβὰν ἔλαβε χώραν ἐν τῷ δικαστηρίῳ τῆς Φιλαδελφείας προεδρευομένου ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ Ἀρνέλ. Εἷς ἔνορκος παρὰ πολὺ τυπικὸς προσετήρησεν ὅτι νέα τις κυρία κεκλιμένη ὡς μάρτυς, ὁρκιζομένη προετοιμάζη ὅτι ἠπάσθη τὸ εὐαγγέλιον, λαβοῦσα πάντα τὰ μέτρα της ὅπως μὴ ἐγγίξουσι τὰ χείλη της τὸ βιβλίον. ὅπερ πρὸ πολλῶν ἐτῶν μὴ ἀντικατασταθὲν εἶχε καλυφθῇ ὑπὸ πέπλου βρωμεροῦ σιέλου ὑπὸ τῶν ἀναριθμήτων μαρτύρων, οἵτινες ἠπάσθησαν αὐτό. Ὁ ἔνορκος ἐγκρούσθεὶς ἀναγγέλλει τῷ προέδρῳ μετὰ στόμφου καὶ βαρύτητος τὴν ἀνακάλυψίν του ταύτην. ὁ δὲ δικηγόρος τοῦ κατηγορουμένου ἐζήτησε τὴν ἐξαίρεσιν τῆς μάρτυρος, ἐπ' ᾧ δ' ἐτέρου ἡ νεαρὰ κυρία παρεκάλει τὸν δικαστὴν νὰ τὴν ἀπαλλάξῃ τοῦ ἀσπασμοῦ βιβλίου τόσον ἀκαθάρτου.

Ὁ ἀληθὴς ἀμερικανὸς δικαστὴς, ἐδέχθη τὴν αἴτησιν τῆς μάρτυρος καὶ τῇ ἐπέτρεψε νὰ ὁρκισθῇ ἀνατείνουσα μόνον τὴν χεῖρα. δικαιολογήσας ὡς ἑξῆς τὴν ἀπόφασίν του «Δὲν ἐκπλήττομαι ἐκ τῆς ἀρνήσεως τῆς μάρτυρος. Καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος δὲν θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἀσπασθῶ τόσον ἀκάθαρτον βιβλίον. Ἄλλως τε τὸ ἔθιμον τοῦτο εἶνε λείψανον εἰδωλολατρικὸν καὶ ὤφειλε νὰ ἔχῃ καταργηθῇ. Ἡ κυρία ἔχει πλήρεις δικαίους νὰ μὴ θέλῃ νὰ ἀσπασθῇ τὸ θρησκεύον αὐτὸ βιβλίον καὶ εἶμαι τὴν πρόσεσιν ἂν ἔχῃ διὰ ὑπὸ πρόσωπον καὶ τὴν ὑγείαν της.»

Ἐκ τῆς φυλακῆς τοῦ Μῶ τῆς [illegible] ἔπεμψε τὴν ἑξῆς ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἐκ τῆς ἐφημερίδος «Ἀκρόπολις» δημοσιογράφον κ. Ἀ. Ἀ. Παπαδόπουλον, ὃν ἐγνώρισε κατὰ τὴν δίκην του καὶ ἐπροστάτευσε.

Ἐκ τῆς φυλακῆς τοῦ Μῶ τῆς [illegible] ἔπεμψε τὴν ἑξῆς ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἐκ τῆς ἐφημερίδος «Ἀκρόπολις» δημοσιογράφον κ. Ἀ. Ἀ. Παπαδόπουλον, ὃν ἐγνώρισε κατὰ τὴν δίκην του καὶ ἐπροστάτευσε.

Ἡ ἀπόφασις ἐγένετο [illegible] τῆς σιδηρᾶς ῥάβδου τοῦ [illegible] οὐ ἤνοιξε τὰς σιδηρᾶς ῥάβδους τοῦ [illegible] χειρισθεὶς αὐτὸ ὡς μοχλὸν εἶναι δ[illegible] δρασις αὐτοῦ

5 L. JACOLLIOT

ΑΤΑΔΙΩΝ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Μυστηριώδης δολοφονία

Ὁ Λὺς παρατηρήσας τὸ πρόσωπον τοῦτο ἀκουσίως ἐρρίγησε· τῷ ἔφανε, ὅτι δὲν ἤθελεν αὐτὸ πιθανὸν ποτέ, λογιῶνται δ' ἐν τῷ νῷ αὐτοῦ ἡ ὑπόνοια ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἠδύνατο νὰ ἔχῃ μέρος ἐν τῇ δολοφονίᾳ τοῦ διευθυντοῦ τῆς μυστικῆς Ἀστυνομίας. Ἀλλὰ πρὸν ἢ λάβῃ καιρὸν νὰ ἀναλύσῃ εἰς τὴν μνήμην του τὰ παρελθόν καὶ ἐνδιάφ. ἢ αὐτοῦ ἰδικὰ περιστατικά, ὁ διευθυντὴς διὰ μιᾶς καὶ μονῆς κράξεως κατέστρεψε τὸ διαγνωτὸν τοῦτο συνδέσμιον, μέλις σχεδιογραφήσῃ, παρουσιάσας αὐτὸν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ εἰς τὸν πενθερὸν του κ. Δὲ Μαρσαὺ μέλος τοῦ Ἀκυρωτικοῦ.

Πᾶσα ὑπόνοια συνεωχθῇ τοῦ γίγοντος ἐν τῷ διαπογράφειν ἐγκλήματι διεσκεδάσθη σύαντα ὁ νεὸς τοῦ Λύς· ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου τὸ ὄνομα τοῦ δικαστοῦ ἀπέδειξεν αὐτῷ ὅτι δὲν ἠκατήχθη ἀναντιρρήτως ὅτ εἶδεν ἄλλοτε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον.

—Δὲ Μαρσαύ! Δὲ Μαρσαὺ ὑπεψιθύρισε τέλος παρόλιζον συνάντησιν τριακοντάετῆ χωρισμὸν! Αὐτὸς εἶναι· ἀλλὰ θὰ θελήσῃ νὰ μὲ ἀναγνωρίσῃ;.

Βεβαίως! ἐγκλήματι διεσκεδάσθη σύαντα ὁ νεὸς τοῦ Λύς· ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου τὸ ὄνομα τοῦ δικαστοῦ ἀπέδειξεν αὐτῷ ὅτι δὲν ἠκατήχθη ἀναντιρρήτως ὅτ εἶδεν ἄλλοτε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον.

—Δὲ Μαρσαύ! Δὲ Μαρσαὺ ὑπεψιθύρισε τέλος παρόλιζον συνάντησιν τριακοντάετῆ χωρισμὸν! Αὐτὸς εἶναι· ἀλλὰ θὰ θελήσῃ νὰ μὲ ἀναγνωρίσῃ;.

Βεβαίως! ἐγκλήματι διεσκεδάσθη σύαντα ὁ νεὸς τοῦ Λύς· ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου τὸ ὄνομα τοῦ δικαστοῦ ἀπέδειξεν αὐτῷ ὅτι δὲν ἠκατήχθη ἀναντιρρήτως ὅτ εἶδεν ἄλλοτε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον.

—Δὲ Μαρσαύ! Δὲ Μαρσαὺ ὑπεψιθύρισε τέλος παρόλιζον συνάντησιν τριακοντάετῆ χωρισμὸν! Αὐτὸς εἶναι· ἀλλὰ θὰ θελήσῃ νὰ μὲ ἀναγνωρίσῃ;.

Βεβαίως! ἐγκλήματι διεσκεδάσθη σύαντα ὁ νεὸς τοῦ Λύς· ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου τὸ ὄνομα τοῦ δικαστοῦ ἀπέδειξεν αὐτῷ ὅτι δὲν ἠκατήχθη ἀναντιρρήτως ὅτ εἶδεν ἄλλοτε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον.

—Δὲ Μαρσαύ! Δὲ Μαρσαὺ ὑπεψιθύρισε τέλος παρόλιζον συνάντησιν τριακοντάετῆ χωρισμὸν! Αὐτὸς εἶναι· ἀλλὰ θὰ θελήσῃ νὰ μὲ ἀναγνωρίσῃ;.

ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἤχθησαν οἱ ἐργάται τοῦ ἐντάλου κακουργιοδικείου. Πρώτη ὑπεβλήθη ἐξέδικάσθη ἡ ἐπὶ ἀναιδείαι κατηγορία κατὰ τοῦ Παϊκόου καὶ Παπαγεωργίου τοῦ πρώτου 18ετοῦς καὶ τοῦ δευτέρου 20ετοῦς ἐπὶ ἀναιδείαι. Ἡ πρᾶξις ἔλαβε χώραν ἐν τῇ χωρίῳ Φίλλα τῆς Εὐβοίας. Ἡ ὑπόθεσις εἰσήχθη ἐκ νέου εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον μετ' ἀναίρεσιν προχωρησάσης ἀπορρίσεως τοῦ αὐτοῦ κακουργιοδικείου ἐνεκεν τῆς μὴ ὑπογραφῆς ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν Συνέδρων τῆς ἐτικυρούσης τῶν ἐνόρκων ἐντὸς 24 ὡρῶν. Διὰ τῆς προηγουμένης ἀπράτεως εἴχεν ἀθωωθῇ ὁ τρίτος κατηγορούμενος Σάγκος, εἰ δὲ καὶ ἡδη κατηγορούμενος εἴχον καταδικασθῇ εἰς 20 ἐτῶν πρόσκ δεσιν. Ἠδη κηρυχθέντος ἐν γκι ὑπὸ τῶν ἐνόρκων τοῦ ἐπιδλήθη ἡ ποινὴ 19 ἐτῶν δεσμῶν καὶ 3.000 δρ. πρὸ. ἀποζημίωσιν. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶναι γνωστὴ ἀπὸ τῆς παραδόσεως συνέδρου τοῦ Κακουργιοδικείου, ὑπουμνήσκομεν μόνον ὅτι κατ' αὐτὴν ληρθῆ μία γυνὴ, ἐτραυματίσθη δὲ καὶ ἐτυφλώθη ἑτέρα, προσπαθοῦσα ἀμφότεροι ὅπως προλαβοῦσαι τὴν ρῆξιν συγγενῶν των μετὰ γειτόνων, ἐξ οὗ καὶ ἡ αὐστηρότης τῆς ἀποφάσεως. Ἐπὶ πλέον ἡ ἐκ νέου ἐκδίκασις τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἀπέδειξεν ἐνα τῶν μαρτύρων τοῦ Γ. Παϊκόου ὑποκείμενον ὑπηρεσίαν ποινῆς παθόντων ψευδορκόντα, ὅστις καὶ προεφυλακίσθη.

Ἡ δευτέρα ὑπόθεσις, κατηγορία ἐπὶ πλαστογραφίᾳ ἀνεδλήθη.

Τρίτη εἰσήχθη καὶ ἐξεδικάσθη ἡ ἐπὶ ἀπιστείᾳ διαπιστώσεως κατηγορία κατὰ τοῦ Ν. Παπαχωνστάντινου. Ἐκ τῆς ἀνακρίσεως ἀπεδείχθη ὅτι ὁ Δεκεμβρίου 1888 ἐ παθὼν ωε' ἄλλων βλαπτοτεύνων βιγγόνος τὰ τοῦ ἐπιδλήθη ἐν τῶν ἀγρῶν τοῦ κατηγορουμένου προξενήσαντος θλάβην εἰς τοὺς ἀγροὺς του. ἐξ οὗ φιλονεικίᾳ, ἣν ἐπεκλεύσθησε παροξυσμὸς καὶ τραυματισμὸς ἐνὸ· τῶν βλαφοπαιόντων Ὁ εἰσαγγελεὺς ἀναπτύσσων τὸ κατηγορητήριον περιώρισε τὴν κατηγορίαν ἐπὶ ἀπιστείᾳ, ἡ δὲ ὑπερέσπισις ὑπεστήριξεν ἄμωνον. Οἱ ἐνορκοι ἐκήρυξαν τὸν κατηγορούμενον ἐνοχον πράξεως, ἣς οἱ ἡ ἐν ἀθῶοι ἀνέγνωσαν ἐν τῶν 20 ἡμερῶν, οἱ δὲ Σύνεδροι τὸν κατεδίκασαν εἰς 8 ἡμερῶν φυλάκισιν, λαδόντες ὑπ' ὄψιν ὅτ ὁ κατηγορούμενος, διετέλει πρὸ 16 ὁλοκλήρων μηνῶν ἐν προφυλακίσει.

Τετάρτη ἐξεδικάσθη ἡ ἐπὶ ἐλευθερώσει φυλακισμένων κατηγορία κατὰ τῶν Γ. Βιτάνγελ ἀνθυπασπιστοῦ καὶ Ι. Ναχουπάλου ὑπεπιστάτου τῶν ἐντάλων φυλακῶν, οὗτοι πρὸ τινων ἀγνῶν πέταμον δύο θρυπτείνους καταδίκους. Οἱ ἔνορκοι ἐνήρυξαν ἀθῶον τὸν πρῶτον καὶ ἔνοχον τὸν δεύτερον ὡ τινι τὸ δικαστήριον τῶν Συνέδρων ἐπέβαλε πρίμηνον φυλάκισιν.

Πτωχεύσεις

Βεν. Χαχαμάκης κ. Χαλκίδος. Ἀπ. 61 ε ε Πρ Χαλκίδος. Ἐν πτωχ. 14 Μαρτ. 1890. Εἰσ. Ι. Παπαζαχαρίου, πρ. συνδ. Δ. Μάλλιος καὶ Α. Πτωχατικός.

Ἑταιρία «Παναγόπουλος καὶ Πετρόπουλος» κ. Πατρῶν. Ἀπ. 86ῆ ε. ε. Πρ. αὐτόθι. Ἐν. πτωχ. 8 Μαρτίου ε. ε. Εἰσ. Ν. Ψωμάκης, πρ. συνδ. Χ. Κοπαρούσιλος, Α. Παπαγεωργοπούλου καὶ Α. Μανιατόπουλος Ἐκλ. ἀρ συνδ. τὴν ἀ τρίτη· μετὰ 15 ἡμέ. ἀπὸ τῆς 11 Ἀπριλ. ε.ε.

Προσκλήσεις εἰς διάσκεψιν συμβιλιακοῦ

1) τῆς πτωχ. «Ἀδελ. Γατόπουλοι» Πατρῶν τὴν 27 Ἀπριλ. ε. ε. 2) τῆς πτωχ. Σπ. Ἀναγνωστοπούλου, Πατρῶν, τὴν 26 Ἀπριλίου ε. ε.

Ἐκποίησις πραγμάτων πτωχεύσεων

1) τῆς πτωχ Γ. Καλογεροπούλου τὴν 29 Ἀπριλίου ε. ε. ἐν τῷ ἐν Λεβαδείᾳ καταστήματι τῆς πτωχεύσεως

Κλήσεις προσαγωγῆς δικαιογράφων πιστωτῶν

Τῆς πτωχ. «Καλογιάννης καὶ Π. Χαλκιόπουλος κλπ.» Ἐνδὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 11 Ἀπριλίου.

Πλειστηριασμοί.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἀπριλίου 1890

Μία λαγεοειδὴς δυολοχὶς τῆς Τραπέζης Συμ. Π. Ν. Παπαδιαμαντόπουλος

— ἡ) αἱ εἰκόνες αὐτὰ τοῦ συναγομένου μαγαζείου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἡφαιστ. π. τ. 365ᾶ 8' τὰ 5|6 ἐξ ἀδιαιρέτου εἰκίας ἐν ὑδῷ Πλάτωνος παλ τὴν πλατεῖαν Παντελλήνιους γ') μία εἰκία αὐτὰ τοῦ αὐτοῦ π. τ. 669 Πλάκα ὁδὸς Ὑπερίου· 3') εἰκόπεδον τὸ Συντήρατος ἐδὸς Νίκης π. τ. 385· ἐ) εἰκόπεδον ἐν ὑδῷ Ὀθώνος π. τ. 766 τοῦ ἀρκελίτου Κ. Βερτῆ Συμ. Γ. Θεοφανόπουλος

— " ἀπελὲς εἰς θέσιν Περώνια Ἀθηνῶν ἐκ μτρ. 700, Συμ. Π. Ρεζάκης

— Οἰκία ἐν θέσει Περγάλιων μετὰ περιοχῆς π.τ. 379 τοῦ Συλλογικοῦ Δημητρίου Συμβ. Ι. Βουτυράς.

— Μαγαζέων (κλεῖσιμο) μετὰ συναγομένων δωματίων παρὰ τὸν Ἀγιαδόντον ἐν ὑδῷ Μεθώνης π. τ. 213 τοῦ δρκλ. Δ. Γ. Καλόδη. Συμβ. Π. Ι. Ξρώνης.

— Οἰκία κατὰ τὴν ὁδὸν "γ'γα Τρίτη, ὁδὸς Θερμοπυλῶν π. τ. 354 τῆς ἐρκελίτου Ὀλγας Βαρσοπούλου. Συμβ. Γ. Θεοφανόπουλος

— Οἰκία (συνοικ. Εὐρυσάκη, ὁδὸς Κλάδου) π. τ. 319. — Οἰκία ἐκ τεσσάρων πατωμάτων (Γεράνιον ὁδὸς Κλεισθένους π. τ. 400— περιελίσεν ἐν Σεπολίοις στρ. 1.1|2 τοῦ ὁρκλ. Κ. Χιονῆ. συμβ. Π. Πιδάκαλ.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 15 Ἀπριλίου 1890

Οἰκία ἡ κλιθάνος ἐν Νέῳ Φαλήρῳ π. τ. 1140 τοῦ Π. Σάμου. Συμ Β. Ἀγγελόπουλος.

— Οἰκία ("Αγιος Νικόλαος) μετὰ περιοχῆς π. τ. 245 Ἀδριάνας Κρισζῆς. Συμ. Σ. Κορδαντωνόπουλος.

— Οἰκοδομὴ (δδρακὴ συνοικία) ἐκ μονορρόμων οἰκιῶν π. τ. 380 τοῦ ὁρκλ. Ι.Κάδουρα. Συμ. Ν. Βουτυράς.

— Οἰκία (Κασκάδι) μετὰ γαιυσείου ναγκέλιου π. τ. 320 τοῦ Μιχαλίου. Συμ. Ν. Βουτυράς.

— Οἰκόπεδον ἐν Ν. Φαλήρῳ π. τ. 1100 τῶν Α. Σερμετόλου, Ι. Ν. Μασσᾶ. Συνδ. Δ. Φωκᾶς.

— Οἰκία ἐν Πειραιεῖ παρὰ τὴν ὁδὸν Δηκὴν τοῦ Π. Σουνλᾶ ὁδὸς Τουμπᾶ) π. τ. 325 οἰκεῖ. 152. Συμδ. Ν. Βουτυράς.

1) Οἰκίας εἰς θέσιν Λάκκα ὁδὸς Φίλωνος π. τ. 248 οἰκοδομ. 425. 2) εἰκίας ἐν ὑδῷ Πολυδεύκους π. τ. 270 οἰκοπ. π. τ 300 τοῦ Α. Μπάκουλα. Συνδ. Β. Ἀγγελόπουλος.

— Μαγαζείου ὁδὸς Νεοπρᾶ π. τ. 190 τοῦ ἀρκελίου Γ. Βραγκῶ. Τὸ 1|4 ἐξ ἀδιαιτέου ἐν θέσει Καραϊσκάκη π. τ. 33.783 ἀρκελίου Βρακγκὰ καὶ Χούπης. Συμβ. Β. Ἀγγελόπουλος.

Συστάσεις καὶ διαλύσεις ἑταιριῶν

Τῇ 10 Φεβρ ιαρίου 1890 ἐτυγκαλλήθη καὶ κατεγωσθῇ ἐν τῷ Πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν τὸ 3117|4|1890) συνδ. Πειακιώτ. Νι Βουτυρᾶ περὶ συστάσεως ὁνδρολοπιοιητικῆς ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν "Ἀδελφοὶ

Τσιμωνίδου» μεταξὺ τῶν Ζήση Τσιμωνίδου, Νικολάου Τσιμωνίδου καὶ Θεμ. Τσιμωνίδου. Διάρκεια πενταετὴς ἀπὸ Ἰανουαρίου ε. ε. Διαχειριστὴς ἐν γένει Ν Τσιμωνίδης.

— Τῇ 13 Φεβρουαρίου 1890 κατεχωρήθη καὶ ἐτοιχοκολλήθη τὸ ἀπὸ 11 Φεβρουαρίου 1890 ἰδιωτικὸν ἔγγραφον περὶ συστάσεως ἐν Ἀθήναις ὡρολογοποιητικῆς ἑταιρίας μεταξὺ Γ Τζοβάνη καὶ Λ Κροντηρᾶ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Γ. Τζοβάνης καὶ Σα». Διάρκεια πενταετὴς ἀπὸ 10 Φεβρουαρίου 1890. Διαχειριστὴς Γ. Τζοβάνης.

— Τῇ 16 Φεβρουαρίου 1890 κατεχωρήθη καὶ ἐτοιχοκολλήθη ἐν τῷ Πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν τὸ 10736 (1889) συμβ. Ἀθηνῶν Ἰω Πέπα περὶ συστάσεως ἐν Ἀθήναις ὁμορρύθμου ἀγγειοπλαστικῆς ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Νικόλαος Παπανικολάου καὶ Σταμ. Φιλιππαῖος» μεταξὺ αὐτῶν. Διάρκεια πενταετὴς ἀπὸ 9βριον 1889. Διαχειριστὴς Σταμ. Φιλιππαῖος.

Κοινοποιήσεις τοῖς γραμματεῦσι

Τῇ 9 Ἀπριλίου 1890 ἐκοινοποιήθη τῷ Γραμματεῖ τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν ὡς νομίμῳ ἀντικλήτῳ τῶν Ἀναστασίου Λεμπέτη καὶ Κατίγκως συζύγου Ἀθ. Λεμπέση, κατοίκων Θηβῶν, ἀντίγραφον τῆς ὑπ' ἀριθ. 810 τῆς 20 Μαρτίου ε. ε. πράξεως τοῦ προέδρου τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν, δι' ἧς διατάσσεται ἡ κατὰ προτίμησιν συζήτησις τῆς ἀπὸ 22 Φεβρουαρίου 1890 καὶ κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1142 τοῦ 1889 ἀποφάσεως Εἰρηνοδίκου Θηβῶν ἐφέσεώς των κατὰ τοῦ Σ Κοφίνη.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Περιέργῳ, ἐνταῦθα: Ὁ γάμος εἶναι ἀπολύτως ἄκυρος.

Β. Μ. Πύλον. Συνδρομή σας δρ. 12. Δελτίον δημοσιεῦον τὰς ἐν Ἀθήναις συζητουμένας ὑποθέσεις καὶ τὰς ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεις δὲν ἐστάλη ὑμῖν ὡς ἄχρηστον. Ἐπὶ ζητημάτων προσεχῶς.

Α. Β. Μολάους. Συνδρομή σας ἐλήφθη. Ἡ συνδρομὴ ἄνευ δελτίου εἶναι δρ. 12. Αἱ πλέον τούτων σταλεῖσαι ἡμῖν δρ. 3 ἐπιστρέφονται ταχυδρομικῶς.

2 Γ. Ἀθήνας. Ἡ κοινοποιηθεῖσα ἀνακοπὴ ἀποτελοῦσα ἀναγνώρισιν διακόπτει τὴν παραγραφὴν, ἀλλὰ σπεύσατε δι' ἀποδοχῆς νὰ τὴν ἐξασφαλίσητε, μὴ τυχὸν παραιτηθῇ αὐτῆς. Οἱ δανεισταὶ δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι πλείονα δικαιώματα τοῦ ὀφειλέτου, μάλιστα δὲ ὄντες μεταγενέστεροι τοῦ ἀναγνωρισθέντος ναυτοδανείου. Οὐδὲν προσθέτει ἡ μετὰ τῶν ἑτέρων δανειστῶν σύμπραξις τοῦ ὀφειλέτους τοὐναντίον καθιστᾷ βεβαίαν τὴν εἰλικρίνειαν τῆς ἀναγνωρίσεως, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ προσβληθῇ ὡς ἐκ συμπαιγνίας γενομένη.

Πώλησις χαρτοσήμου

Συμβολαιογραφεῖον Θ. Ρωσσοπούλου ὁδὸς Σοφοκλέου; 21

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ Α. ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

195- Ἀθῆναι, ὁδὸς Αἰόλου (μεγάλη οἰκία Μελᾶ) -197

Ἐκτυποῦνται ἐπισκεπτήρια στιγμιαίως παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος καθὼς καὶ ἐπικεφαλίδες ἐπιστολῶν. Χαράσσονται σφραγῖδες παντὸς εἴδους. Μεγάλη ἀποθήκη καταστίχων διαφόρων ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης καθὼς καὶ ἐργαλεῖα ἀρχιτεκτονικὰ κτλ.

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ

ΝΟΜΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ

1833—1888

ὑπὸ Π. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΑΘΑΝΑΤΟΥ

Περιέχον πάντας τοὺς νόμους, Β. Διατάγματα, ἐγκυκλίους καὶ συνθήκας, οὓς δύναταί τις νὰ λάβῃ ἀνάγκην νὰ συμβουλευθῇ διὰ παραπομπῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοὺς κώδικας Ράλλη.

Τιμᾶται δραχμῶν 4

Εὑρίσκεται παρὰ τοῖς καταστήμασιν Ἀνεστη Κωνσταντινίδου καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τῆς «Θέμιδος». Ἀποστέλλεται παντὶ ἐμβάζοντι τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ.

ARNDTS - ΡΩΜΑΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

ἐκ τῆς ΙΓ' Γερμανικῆς ἐκδόσεως

Μετάφρασις μετὰ σημειώσεων ὑπὸ **Ι. Θ. Κυριακοῦ**

Ἐξεδόθη τὸ 11 τεῦχος, δι' οὗ συμπληροῦται ὁ

Α' Τόμος

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΩΝ ΤΑΣ ΓΕΝΙΚΑΣ ΑΡΧΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΜΠΡΑΓΜΑΤΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

ΤΙΜΗ Δρ. 11

ἀπευθυντέον κ. **Κ. Βίλμπεργ** βιβλιοπώλην ἐν Ἀθήναις

Ἐξεδόθη

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΚΑΙ ΔΙΚΗΓΟΡΙΑ

μελέτη ἐπὶ τοῦ ἐπαγγέλματος ὑπὸ **Στ. Π. Ἰωαννίδου** δικηγόρου

Βιβλιοπωλεῖον Σακελλαρίου—**Τιμὴ δρ. 2**

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

13 Ἀπριλίου 1890

	Ἀγορασταί	Πωληταί
ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ		
26,000,000 τῶν 5 % ..... δρ.	506.—	507.—
120,000,000 » 5% ..... »	575.—	580.—
170,000,000 » 5% ..... »	575.—	578.—
135,000,000 » 4% ..... »	475.—	480.—
Πάγιον » 4% ..... »	455.—	460.—
Κτημ. ὁμολ. Ἐθν. Τραπ. Λαχ. »	523.50	524.—
ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Ἐθνικῆς Τραπέζης ..... δρ.	4475.—	4495.—
Πιστωτικῆς » ..... »	221.—	222.—
Βιομηχανικῆς » ..... »	91.50	92.—
Μεταλλουργείων Λαυρίου ..... »	156.—	156.50
Σιδηροδ. Ἀθηνῶν-Πειραιῶς .. »	423.—	424.—
» Πύργου-Κατακώλου . »	140.—	141.—
» Πειρ.-Ἀθην.-Πελοπ. »	168.50	169.—
» Θεσσαλίας ..... »	134.—	136.—
Χρηματις. ἑταιρίας ὁ Ἑρμῆς. »	66.—	68.—
Ἑταιρ. δημοσ. καὶ δημοτ. ἔργων »	136.—	136.50
Γενικῆς Ἑταιρίας Ἐργοληψιῶν »	305 —	310.—
Ἑλληνικοῦ Πυριτιδοποιείου .. »	75.—	78.—
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Εἰκοσάφραγκον ..... δρ.	24.44	24.45
Λίρα Τουρκίας ..... »	27.76	27.78
Λίρα Ἀγγλίας ..... »	30 58	30.60
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Ἐπὶ Ἀγγλίας ..... τρίμ. »	30.50	30.75
Ἐπὶ Γαλλίας ..... »	121.—	122.50
Ἐπὶ Αὐστρίας ..... »	—	—

ΕΤΟΣ Α'.— ΑΡΙΘ. 7

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ 19 ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 19 | Συνδρομὴ Ἰτηνία δρ. 12. § Μετὰ δελτίου δρ. 15 § Κατεχωρίσι ὁ στίχ. λ. 50. ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ Θ. & Π. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΙ ΑΘΑΝΑΤΟΙ | ΑΘΗΝΑΙ 22 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1890

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀριστείδης Οἰκονόμος.
Ἀναγκαστικὴ Κυκλοφορία ὑπὸ τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Λυκούδη, ἐφέτου.
Νομολογία Ἀρ. Πάγου. (90) Πολιτική.-(90) Ποινική.
Νομολογία Ἐφετείου Ἀθηνῶν (1890). - Ἐφετείου Λαρίσσης (1890)
Νομολογία Γερμανική.
Γνωμοδ. νομομαθῶν.-Τοῖς συμβολαιογράφοις.
Διάφορα.
Ἐπίσημοι εἰδήσεις.-Ἐργασίαι Δικαστηρίων.-Πτωχεύσεις. - Συστάσεις καὶ διαλύσεις ἑταιριῶν.-Κοινοποιήσεις τοῖς γραμματεῦσι. - Πλειστηριασμοί.

Ὑπομιμνήσκεται τοῖς κ. κ. Συνδρομηταῖς **Θέμιδος** ἡ ἀποστολὴ τῆς συνδρομῆς των.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Διωρίσθη ἔμμισθος κλητὴρ τῆς ἐν Σύρῳ Εἰσαγγελίας ὁ Μιχ. Μυλωνᾶς

— Μετετέθησαν ἐναλλὰξ οἱ εἰρηνοδίκαι Σκιάθου Δ. Ἀντύπας καὶ Κτημενίων Ἰω. Ζάνος. Ὁμοίως ὁ εἰρηνοδίκης Πάρου Ἀθ. Παπαϊωάννου εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Σικίνου, Ὑπάτης Χαρ. Δ. Γκέλης εἰς τὸ εἰρην. Ὀλυμπίας, Ραδοβιζίου Π. Λουλᾶς, εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Ὑπάτης.

— Προήχθησαν εἰς εἰρηνοδ. Ἀπεραντίων ὁ γραμματεὺς τοῦ Πταισματοδικείου Ἀθηνῶν Κ. Λιαούτσης Πάρου ὁ γραμματεὺς τοῦ πταισματοδικείου Κορίνθου Κ. Οἰκονομίδης, Λαμπίας ὁ γραμματεὺς τοῦ πταισματοδικείου Θηβῶν Ν. Κονιαβίτης, καὶ Ἀγραίων ὁ γραμματεὺς τοῦ εἰρηνοδ Τυρνάβου Γ. Βάγιαννης.

— Διωρίσθησαν εἰρηνοδίκαι Ν. Ψαρῶν ὁ Ἀλκ. Γκιουράνοβιτζ, Ραδοβιζίου ὁ Ι. Ἀντσαμῆς.

— Μετετέθησαν ἐναλλὰξ οἱ γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδ. Μακρυνείας καὶ Παραχελωΐτιδος Ι. Χαραλαμπόπουλος καὶ Κ. Γαβαλᾶς. Ὡσαύτως μετετέθησαν ὁ γραμματεὺς τοῦ εἰρην. Λαμίας Δ. Κουρμπέλης εἰς τὸ πταισματοδ. Ἀθηνῶν, ὁ γραμματεὺς τοῦ εἰρηνοδ Σπερχειάδος Σ Χατζῆς εἰς τὸ εἰρηνοδ Λαμίας, ὁ γραμματεὺς τοῦ ἐν Τριπόλει πταισματοδικείου Γ. Σαμαρτζῆς εἰς τὸ ἐν Θήβαις, ὁ γραμμ τοῦ εἰρηνοδ Μονεμβασίας Ν. Κ. Πετρόχειλος εἰς Σίφνον, ὁ γραμμ. τοῦ εἰρηνοδ. Καλλίστης Β Ν. Μπένος, εἰς τὸ εἰρην. Μονεμβασίας, ὁ γραμματεὺς τοῦ εἰρηνοδ. Κουρήτιδος Στ. Τσιλιβίδας εἰς τὸ εἰρηνοδ. Καλλίστης.

— Διωρίσθησαν γραμματεῖς εἰρηνοδικείων Σπερχειάδος Γ Ι. Χρηστοδουλιᾶς, Τυρνάβου Π. Κατσικᾶς, Κουρήτιδος Γ. Ν. Ρεντινιώτης, Μυκόνου Σ Κορωνάκος Προήχθησαν εἰς γραμματεῖς εἰδ. πταισματοδικείων ἐν Κορίνθῳ ὁ γραμμ. τοῦ εἰρην. Μυκόνου Γ. Καρελᾶς καὶ ἐν Τριπόλει ὁ γραμμ. τοῦ εἰρην. Σίφνου Ἐπ Καραντσᾶς.

— Διωρίσθη δικηγόρος παρ' ἅπασι τοῖς ἐν Ἀθήναις δικαστηρίοις ὁ Σπ. Χαλκοκονδύλης, πρώην τοιοῦτος.

— Διωρίσθη κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ πρωτοδικῶν ὁ Ι. Μαθαίου.

— Μετετέθη ἐκ τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν εἰς τὸ ἐν Πάτραις ὁ δικηγόρος Γ. Ν. Καρατζᾶς, χορηγηθείσης συγγνώμης συγγενείας μεταξὺ αὐτοῦ τοῦ πατρός του Ν. Καρατζᾶ καὶ τῶν ἀδελφῶν του Ἀλκιβιάδου καὶ Ἀνδρ. Καρατζᾶ ἁπάντων δικηγόρων ἐν Πάτραις.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

Καρκουργιοδικεῖον Ἀθηνῶν. Τῇ 13 Ἀπριλίου διεξήχθη ἡ ἐπὶ ἀναιρέσει δίκη κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου Φουρτούνα, κατηγορουμένου ὅτι ἀγροφύλαξ ὢν εἰς τὰ πολυθρήλλητα **Πεῦκα Βέρδη** τῆς περιφερείας Ἀθηνῶν ἐκ συστάσεως μετ' ἄλλων δύο τοῦ Κ. Ἰωάννου καὶ Π. Βέρδη ἀνῄρεσαν τὸν Γ. Κατσολην ποιμένα τὴν 6 Δεκεμβρίου 1887. Καὶ οἱ μὲν δύο μετ' αὐτοῦ συγκατηγορηθέντες εἶχον καταδικασθῇ ἀπὸ τοῦ 1888, ὁ δὲ Φουρτούνας φυγοδικήσας κατ' ἀρχὰς συνελήφθη κατόπιν. Ἀποδειχθείσης ἐκ τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας τῆς ἐνοχῆς τοῦ κατηγορουμένου, ἐκηρύχθη οὗτος ἔνοχος διὰ τῆς ἐτυμηγορίας τῶν ἐνόρκων καὶ ἐπεβλήθη αὐτῷ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων ἡ ποινὴ τῆς εἱρκτῆς 8 ἐτῶν.

Τῇ 14 Ἀπριλίου ἐξεδικάσθη ἡ κατὰ τῶν Ἐλισάβετ Δ. Σκριβάνου καὶ Δ. Πίνη κατηγορία ἐπὶ φόνῳ τοῦ Δ. Σκριβάνου συζύγου τῆς πρώτης, λαβόντι χώραν τὴν νύκτα τῆς 30—31 Ἰανουαρ. 1890 παρὰ τὸ Ν Φάληρον. Ἡ σύζυγος συνάψασα σχέσεις ἀθεμίτους μετὰ τοῦ ὑπηρέτου Δ. Πίνη, ἀπεφάσισε μετ' αὐτοῦ τὸν φόνον τοῦ συζύγου της, πρὸς τοῦτο δὲ ἔδωκε τῷ ἐραστῇ της 30 λεπτὰ πρὸς ἀγορὰν τῆς ἀναγκαίας πυρίτιδος διὰ τὴν γόμωσιν τοῦ ὅπλου [illegible] ὁ ἀτυχὴς Σκριβάνος. Μετὰ τὸ ἔγκλημα [illegible] μετεφέρθη ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμ[illegible] πρώτη διελθοῦσα ἀμαξοστοιχία διεμέλ[illegible] αὐτοῦ. Κατ' ἀρχὰς ἐπιστεύθη αὐτοκτον[illegible] τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ σιδηροδρόμου, ὅστις [illegible] τὴν περισυναγωγὴν τῶν λειψάνων τοῦ πτω[illegible] καλύφθησαν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κηλῖδες αἵ[illegible] ἀνεχώρουν ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ φονευθέντος [illegible] ἐξ αὐτῶν εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ἐν [illegible]

Τὸ φύλλον τοῦτο συνοδεύεται μετ' εἰκόνος τοῦ Ἀριστείδου Οἰκονόμου.

ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ συντελεσθέντος φόνου, αἵματα ἐπὶ τῶν τοίχων κτλ. Τὸ ἔγκλημα ἦν αὐταπόδεικτον, ὅπερ ἐξηγεῖ τὴν ταχεῖαν εἰσαγωγὴν τῆς δίκης. Ἡ ὑπεράσπισις ἑκατέρου τῶν κατηγορουμένων περιωρίσθη νὰ ρίψῃ ἀμοιβαίως εἰς τὸν ἄλλον τὸ ἔγκλημα, ἰσχυρισθεῖσα δι' ἑκάτερον αὐτῶν συνενοχήν, οἱ ἔνορκοι ὅμως ἐκήρυξαν ἀμφοτέρους ἐνόχους φόνου, τὸ δὲ δικαστήριον τοῖς ἐπέβαλε τὴν ἐσχάτην τῶν ποινῶν, ἐκτελεσθησομένην ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἀθηνῶν.

Αἱ διὰ τὴν 16 καὶ 17 ὡρισμέναι δίκαι ἀνεβλήθησαν δι' ἔλλειψιν μαρτύρων.

Τῇ 18 Ἀπριλίου ἐξεδικάσθη ἡ κατὰ τῆς Ἀννέτας Τσάγκα, Δ. Τσάγκα καὶ Οὐρανίας Καραμάνου κατηγορία ἐπὶ ἐκβιάσει λαβούσῃ χώραν ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τῆς πρώτης, οὔσης μοδίστας καὶ παραλαβούσης εἰς τὸ κατάστημά της κορασίδα τινα, ἣν δι' ἐρωτικῶν σχέσεων μετὰ τοῦ δευτέρου κατηγορουμένου, υἱοῦτης, καὶ τῇ συνεργείᾳ τῆς τρίτης ὑπηρετρίας αὐτῆς καὶ δι' ἀπειλῶν κατ' αὐτῆς καὶ κατὰ τοῦ πατρός της, ἠνάγκασε πρὸς ἀποφυγὴν τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ἀπειλῶν νὰ κλέπτῃ χρήματα παρὰ τοῦ πατρός της μέχρι 1500 δρ. ἅτινα παρέδιδε τῇ μοδίστα. ἥτις ἐξηκολούθησε τὴν αὐτὴν μέθοδον καὶ μετὰ τὴν ἀπομάκρυσιν τῆς κορασίδος ἐκ τοῦ καταστήματός της διὰ τῆς ὑπηρετρίας αὐτῆς κατορθώσασα νὰ τῇ ἀποσπάσῃ ἑτέρας 1000 δρ. Ἐκ τῆς ἀποδεικτικῆς ὅμως διαδικασίας δὲν προκύπτουσι τὰ στοιχεῖα τῆς ἐκβιάσεως οἱ δὲ ἔνορκοι ἠναγκάσθησαν νὰ κηρύξωσιν ἀθώους τοὺς κατηγορουμένους.

Πρωτοδικεῖον Σύρου. Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Α' τριμηνίαν τρ. ἔτους ἐν τῷ πρ. Σύρου συνεζητήθησαν 562 πολιτικαὶ ὑποθέσεις, ἐφ' ὧν ἐδημοσιεύθησαν ἀποφάσεις πλὴν 81 ὑποθέσεων, αἵτινες ἔμειναν ἐκκρεμεῖς, 48 μὲν ὑπὸ διάσκεψιν, 33 δὲ ἐπεστράφησαν πρὸς ἀνασυζήτησιν. Ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις ἐν τοῖς πινακίοις ἔμειναν 241, ὧν 52 ἐμπορικαί, 154 συνοπτικαὶ 35 συνήθεις.

Ποινικαὶ δικογραφίαι ὑπεβλήθησαν εἰς τὸ συμβούλιον 169, ἐφ' ὧν ἐξεδόθησαν βουλεύματα πλὴν 13, αἵτινες ἔμειναν ἐκκρεμεῖς ὑπὸ διάσκεψιν. Δίκαι ἐπὶ πλημμελήματι εἰσήχθησαν 229, ὧν ἐξεδικάσθησαν κατ' αντιμωλίαν 140, κατ' ἐρήμην 61 καὶ ἀνεβλήθησαν 28.

Κακουργιοδικεῖον Σύρου. Κατεδικάσθη εἰς 10ήμερον φυλάκισιν ὁ Ι. Σκαληστήρης ἡ Χαλκιδαῖος ἐπὶ τραύματι, κατηγορούμενος ἐπὶ ἀποπείρᾳ ἀναιρέσεως. Ἀνεβλήθη ἡ κατὰ τοῦ Ε. Γρύλλη κλπ κατηγορουμένων ἐπὶ κυκλοφορίᾳ κιβδήλων πεντακοσιαδράχμων ἐλλείψει μαρτύρων κατηγορίας. Κατεδικάσθη εἰς 16 μηνῶν φυλάκισιν ὁ Ἄγγελος Φιλώτας κατηγορούμενος ἐπὶ ἀποπείρᾳ ἀναιρέσεως.

Κακουργιοδικεῖον Σπάρτης. Πρώτη ἐξεδικάσθη ἡ κατὰ τοῦ Ν. Γρηγοράκη κατηγορία ἐπὶ λῃστείᾳ, λαβούσῃ χώραν τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1870 ἤτοι **πρὸ εἰκοσαετίας** ἐν τῇ δημοσίᾳ ὁδῷ ἀπὸ Γυθείου εἰς Σπάρτην. Ἑπόμενον ἦτο μετὰ πάροδον τοσούτου χρόνου νὰ τὸν κηρύξωσιν ἀθῶον οἱ ἔνορκοι. Ἡ δευτέρα δίκη ἀνεβλήθη ἕνεκεν ὑπονοίας ψευδορκίας κατά τινος μάρτυρος. Ἡ τρίτη κατηγορία ἐπὶ ἀναιρέσει κατὰ τοῦ Ἠλ. Σταθοπούλου ἡ Μούτσουλη λαβούσῃ χώραν τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1888 ἐν τῷ χωρίῳ Μαυρομμάτι τῆς Μεσσήνης. Ὡς αἴτιον τῆς ἀναιρέσεως φέρονται λόγοι αἰσχροί. Ὁ κατηγορούμενος κατεδικάσθη εἰς 10 ἐτῶν πρόσκαιρα δεσμά. Τετάρτη κατηγορία ἐξεδικάσθη ἡ κατὰ τοῦ Δημ. Χαντζάκου εὐζώνου ἐπὶ ἀποπ. ἀναιρέσεως. Αἴτιον ὁ ὑπερβολικὸς ζῆλος τοῦ εὐζώνου πρὸς προστασίαν ἀφ' ἑνὸς ἀγρῶν καὶ αὐθαίρετον ἐξ ἄλλου ἀφαίρεσιν ἑνὸς ἀρνίου ἐκ τοῦ ποιμνίου τοῦ παρανόμως βόσκοντος αὐτὸ ποιμένος, ἐξ οὗ μετ' αὐτοῦ φιλονεικία καὶ ὁ κατ' αὐτοῦ πυροβολισμός, ὅστις εὐτυχῶς πληγόνει μόνον τὸν ἀτυχῆ ποιμένα. Ὁ εὔζωνος κατεδικάσθη εἰς 2 1/2 ἐτῶν φυλάκισιν.

Κακουργιοδικεῖον Λαμίας. Πρώτη ἐξεδικάσθη ἡ κατὰ τῶν Τρ Τριανταφύλλου καὶ Γρ. Χριστοδούλου κατηγορία ἐπὶ ἀπαγωγῇ καὶ βιασμῷ 17ετίδος χωρικῆς μεταβάσης πρὸς λεύκανσιν ἐνδυμάτων ἔξωθι τοῦ χωρίου Νικόβης. Ἡ κόρη κατ' ἀρχὰς ἐκ φόβου ἐδήλωσε ὅτι ἠγάπα τὸν ἕνα τῶν ἀπαγωγέων, ἀλλ' ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου βεβαιοῖ τὸ ἔγκλημα, ἐφ' ᾧ οἱ κατηγορούμενοι κατεδικάσθησαν ὁ μὲν πρῶτος εἰς 6 ἐτῶν εἱρκτήν, ὁ δὲ δεύτερος εἰς 2 ἐτῶν φυλάκισιν. Δευτέρα ἐξεδικάσθη ἡ κατὰ τοῦ Δ. Μωραΐτη κατηγορία ἐπὶ κλοπῇ 950 δρ. λαβούσῃ χώραν ἔν τινι παντοπωλείῳ ἐν Ἐλατείᾳ. Κηρυχθέντι ἐνόχῳ τῷ ἐπεβλήθη ἡ ποινὴ 4 ἐτῶν φυλακίσεως. Τρίτη κατηγορία κατὰ τῶν Δ. Μέρμηγκα καὶ Κ. Ζάχου ἐπὶ κλοπῇ 5 χιλ. δρ. λαβούσῃ χώραν ἐν Λαμίᾳ τὴν 13 Ἰουνίου 1889. Ὁ δεύτερος εἶναι νόθον τέκνον τοῦ πρώτου καταδικασθεὶς καὶ ἄλλοτε ὑπὸ τοῦ πλημμελειοδικείου Λαμίας δι' ἱεροσυλίαν. Κηρυχθεῖσιν ἐνόχοις οἱ σύνεδροι τοῖς ἐπέβαλον εἰς μὲν τὸν πατέρα 10 ἐτῶν δεσμὰ εἰς δὲ τὸν νόθον υἱόν, ὅστις κυρίως διέπραξε τὴν κλοπήν, 13 ἐτῶν προσ. δεσμά.— Τετάρτη κατηγορία κατὰ τῶν Ἠλ. Μπάκουλα καὶ Σταύρ. Σκούρα 25ετῶν ἐπὶ κλοπῇ ἀποσκευῶν περιεχουσῶν χρήματα. Οἱ ἔνορκοι τοὺς ἐκήρυξαν ἐνόχους κλοπῆς ἐλάσσονος 400 δραχ. ἐφ' ᾧ κατεδικάσθησαν εἰς 2 μηνῶν φυλάκισιν. —Πέμπτη κατηγορία κατὰ τοῦ Π. Λαχανᾶ, τριακονταετοῦς καὶ λίαν ἐξοικειωμένου πρὸς τὰς φυλακὰς, ἐπὶ λῃστείᾳ, λαβούσῃ χώραν τῇ 26 Ἀπριλίου 1886 πλησίον τοῦ χωρίου Ἀχλαδίου, τῇ συμμετοχῇ καὶ δευτέρου καταδικασθέντος εἰς 10ετῆ εἱρκτήν. Ἀμφότεροι εἶχον ἀποδράσει ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς κλοπῆς ἐκ τῶν φυλακῶν Λαμίας, ἔνθα ἐκρατοῦντο ὡς κατάδικοι ἐπανειλημμένως καταδικασθέντες εἰς 10ετῆ εἱρκτὴν ἐπὶ λῃστείαις. Ἐπὶ τῆς μαρτυρίας τοῦ μόνου ἐξετασθέντος μάρτυρος, μὴ ἀναγνωρίσαντος τὸν Λαχανᾶν, καὶ τοῦ πανδαμάτορος χρόνου στηριχθέντες, οἱ ἔνορκοι ἠθώωσαν αὐτόν.

Κοινοποιήσεις τοῖς γραμματεῦσι

Τῇ 9 Ἀπριλίου 1390 ἐπεδόθη τῷ γραμματεῖ τοῦ Πρωτοδικείου Σύρου ἡ ὑπ' ἀριθ. 132 ε.ε. πρᾶξις τοῦ προέδρου τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν ὡς νομίμῳ ἀντικλήτῳ τοῦ Ν Μυλωνοπούλου, κατοίκου Κορώνης, ὁρίζουσα δικάσιμον τῆς ἀπὸ 29 Μαρτίου ε.ε. ἀνακοπῆς κατὰ τοῦ Ἀναστασίου Λαμερινοῦ ἡ 11 Ἀπριλίου ε.ε.

— Ἐπεδόθη τῷ αὐτῷ γραμματεῖ Πρωτοδικείου Σύρου ἡ ὑπ' ἀριθ. 152 ε.ε. Β. δηλοποίησις πλειστηριασμοῦ μετ' ἀντιγράφου τῆς ὑπ' ἀριθ 153 ε.ε ἐκθέσεως κατασχέσεως τοῦ δικασ. κλητῆρος Λ. Λάβδα διὰ τὸν ὀφειλέτην Ἀρ. Ι. Λάβδαν, κάτοικον Ἄνδρου, διαμένοντα προσωρινῶς ἐν Πριγκήπῳ νήσῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

— Τῇ 14 Ἀπριλίου ε. ε. ἐκοινοποιήθη τῷ γραμματεῖ τοῦ Πρωτοδικείου Καλαμῶν κλῆσις Νικ. Παπαθεοδώρου κατ Καλαμῶν κατὰ Κωνστ. Οἰκονομοπούλου κατ Σκάλας πρὸς συζήτησιν τῆς ἀπὸ 5 Ἀπριλ. ε. ε. ἀνακοπῆς του.

Συστάσεις καὶ διαλύσεις ἑταιριῶν

Διὰ Β. Δ. τῆς 10 Μαρτίου ε. ε. ἐνεκρίθη ὁ ὀργανισμὸς τῆς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης ἑταιρίας «Συντεχνία φανοποιῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς». Ἡ ἑταιρία ἐκπροσωπεῖται ὑπὸ ὀκταμελοῦς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ

Τὴν ἑσπέραν τῆς 11 Ἀπριλίου ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν ἔξοχος προσωπικότης, καὶ ἐσβέσθη προώρως ὑπὸ τὴν πνοὴν αἰφνιδίου θανάτου διαυγεστάτη διάνοια ἐν παντὶ κλάδῳ τῆς ἀνθρωπίνης ἀποστολῆς.

Ὁ Ἀριστείδης Οἰκονόμος ἐγεννήθη ἐν Καλαβρύτοις τῷ 1835 ἐξ ἁπλοϊκῶν γονέων, ἔσχε δὲ τὸ εὐτύχημα ἡ θερμουργὸς αὐτοῦ φύσις νὰ σπουδάσῃ τὰ μὲν πρῶτα καὶ ἐγκύκλια γράμματα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐκ πατρὸς θείου του καὶ ἐγγραμμάτου ἐπισκόπου Ἄνδρου Προκοπίου, τὴν δ' ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν νὰ συμπληρώσῃ ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ φιλελευθέρου ἐκ μητρὸς θείου του Γ. Ἀγγελοπούλου, μάλιστα ὅταν κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἐπιδημίαν τῆς χολέρας ἐστερήθη καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ θείου αὐτοῦ Προκοπίου.

Ὁ Ἀριστείδης Οἰκονόμος ἐνωρίτατα ἐπεδείξατο τοὺς σπινθῆρας τοῦ ζωηροῦ πνεύματός του καὶ τὴν πρὸς τὴν ἐργασίαν ἀγάπην, ἥτις ὑπῆρξεν ὁ ἰδιάζων χαρακτὴρ τοῦ τόσον ἀκαίρως τερματισθέντος βίου του, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τόσον ζωηρῶς ἐξέλαμψαν τὰ φυσικὰ προσόντα, τὰ κοσμοῦντα τὴν διάνοιάν του καὶ τὴν καρδίαν του. Δεκαοκταετὴς ὢν καὶ φοιτητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κατὰ τὸ 1853, ἀντὶ τῶν ἐνασχολήσεων, ἐν αἷς πολλάκις ἀρέσκεται νὰ συντρίβηται ἡ πλήρης κινδύνων ἡλικία αὕτη, ὁ Ἀριστείδης Οἰκονόμος ἐξέδιδεν ἐν Ἀθήναις ἐφημερίδα ὑπὸ τὸ ἐνθουσιῶδες ὄνομα «Παλαιὸς Καλαβρυτινὸς», ἐν τοῖς ἐκδοθεῖσιν ὀλίγοις φύλλοις τῆς ὁποίας σκιαγραφεῖται ὁ μέλλων ἀνήρ. Ἐπρόκειντο τὰ μεγάλα γεγονότα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καὶ ὁ δεκαοκταέτης Ἀριστείδης Οἰκονόμος ἐνόει νὰ ἔχῃ τὴν γνώμην του.

«Αἱ βουλαὶ τοῦ Ὑψίστου ἐξ ἅπαντος ἐκπληρωθήσονται», ἔγραφεν ὁ ἐνθουσιώδης νεανίας ἐν τῷ πρώτῳ φύλλῳ. «Ὁποιανδήποτε μορφὴν καὶ ἂν λάβωσιν οἱ συνδυασμοὶ εἴτε τῶν ἀτόμων εἴτε τῶν ἐπικρατειῶν, ἡ Ἑλλὰς ἔχει τὸν ἐνδοξότερον προορισμὸν, καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ οὔτε χρόνοι οὔτε κόποι πρέπει νὰ σταματήσωσιν· ἐνώπιον αὐτοῦ πρέπει νὰ καταβληθῶσι σύντονοι προσπάθειαι ἐξ ἐκείνων, αἵτινες συνδεόμεναι στενῶς μετὰ τῶν ἱερωτέρων τοῦ τόπου ἐλπίδων, δύνανται ἐπιτυχῶς νὰ ἐπαναφέρωσι τὴν πατρίδα εἰς τὴν ἀρχαίαν εὔκλειαν».

Θεὸς καὶ πατρὶς, ἰδοὺ οἱ δύο σταθεροὶ ἄξωνες, πέριξ τῶν ὁποίων περιεστράφη ὁ τὴν προπαρελθοῦσαν τετάρτην τόσον ἀπροσδοκήτως λήξας βίος τοῦ Ἀριστείδου Οἰκονόμου.

Χαρακτηριστικώτατον τῆς μικρᾶς τοῦ «Παλαιοῦ Καλαβρυτινοῦ» δημοσιογραφικῆς ζωῆς εἶναι ἡ πάσῃ δυνάμει ἀντίθεσις τοῦ νεαροῦ Α. Οἰκονόμου εἰς τὰ ἄτακτα ἐπαναστατικὰ κινήματα, ἅτινα κατέληξαν εἰς τὴν ἐξουθενωτικὴν τοῦ 1854 κατοχὴν, χωρὶς ἐν τούτοις ἡ ἀντίθεσίς του αὕτη νὰ ἐμποδίζῃ τὸν φρονηματίαν πατριώτην νὰ γράφῃ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1854: «Vitam impendere vero! Ναί! ἡ ζωὴ ἀφιερωθήτω εἰς τὴν ἀλήθειαν, χρεωστεῖται ὅμως καὶ εἰς τὴν πατρίδα... Ὕποπτοι κατὰ τῆς ρωσσικῆς διπλωματίας, ἐκ τῶν προτέρων κατεδικάσαμεν πρόωρα ἐπαναστατικὰ κινήματα. Πιστοὶ εἰς τὴν φωνὴν τῆς ἀγωνιζομένης πατρίδος, τί δυνάμεθα ν' ἀρνηθῶμεν εἰς τὴν σάλπιγγα τῆς ἐλευθερίας της;»

Ὑπὸ τὴν πολιτικὴν ἐφημερίδα, ὁ δεκαοκταέτης νεανίας ἔγραφε περὶ δικαστικῆς ἐξουσίας, ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῆς ὁποίας ἔμελλε κατόπιν ἀνδρούμενος νὰ καταλάβῃ ὑπέροχον θέσιν, καὶ ὑπὸ τὴν ὁποίαν κυρίως σκοπὸς ἡμῶν εἶναι νὰ σκιαγραφήσωμεν τὸν βίον τοῦ ἐργάτου τοῦ δικαίου.

Ἡ εἰς τὴν θορυβώδη τότε πολιτικὴν ἀνάμιξίς του οὐδὲ ἐπὶ στιγμὴν παρεκώλυσε τὸν Ἀριστείδην Οἰκονόμον τῶν τακτικῶν του μαθημάτων. Ἐγγραφεὶς ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου τῇ 18 7βρίου 1851, προσήρχετο, ἴσως πρῶτος καὶ τελευταῖος μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν, εἰς ἐξετάσεις τῇ 17 Ἰουνίου 1855, ἤτοι πρὸ της συμπληρώσεως τῆς τετραετοῦς φοιτήσεως, καὶ ἐξήρχετο διδάκτωρ τῶν νομικῶν ἐπιστημῶν ἀμύστακος ἔτι νεανίας, ἀποτελῶν καταφανῆ ἀντίθεσιν μεταξὺ τῶν κατὰ πολὺ πρεσβυτέρων τότε συνομιλητῶν του, καὶ τῇ 9 Αὐγούστου 1855 διωρίζετο δικηγόρος παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις δικαστηρίοις.

Ἀμέσως τότε διωρίσθη πρωτοδίκης τὸ πρῶτον μὲν ἐν Ναυπλίῳ, εἶτα δὲ ἐν Σύρῳ καὶ Πάτραις μέχρι τοῦ 1862, παρασχὼν δείγματα ἀκεραιότητος, ὑπὸ τὴν ὁποίαν καὶ σήμερον ἔτι ἀναφέρεται μετὰ σεβασμοῦ τὸ ὄνομά του εἰς τὰς πόλεις ταύτας.

Τὸ 1862 τὸ ἔθνος ὁλόκληρον συνεταράσσετο κατὰ τοῦ καταπιεστικοῦ καθεστῶτος καὶ ἡ ἐν τῇ πόλει τῶν Πατρῶν ἐπανάστασις εὗρε τὸν Α. Οἰκονόμον πρῶτον ἐν ταῖς τάξεσιν αὐτῆς, προκινδυνεύοντα ἐν τῇ προκυμαίᾳ κατὰ τοῦ ἀπόβασιν ἀπειλοῦντος στρατοῦ, ὅτε διὰ τὸ θάρρος του καὶ διὰ τὸν σεβασμὸν, ὃν ἐνέπνεεν εἰς σύμπασαν τὴν κοινωνίαν αὐτόθι, πρὸς περιφρούρησιν τῆς τάξεως ὠνομάσθη [illegible] Πάτραις ἐπαναστατικῆς ἐπιτροπῆς [illegible] λεὺς τοῦ Λαοῦ.

Ἐν τούτοις αἱ βουλαὶ τοῦ Ὑψίστου, κατὰ τὴν φράσιν τοῦ «Παλαιοῦ Καλαβρυτινοῦ», συνεπληρώθησαν, μία δυναστεία [illegible] ἄλλη τὴν διεδέχθη, καὶ ὁ Ἀριστείδης Οἰκονόμος γενόμενος πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν Πάτραις μετετέθη ὡς ἐφέτης ἐν Ἀθήναις [illegible]

τὸ ἔτος 1863, ὅπου διενοίγετο εὐρύτερος αὐτῷ ὁρίζων εἰς τὰς ἐκτεταμένας αὐτοῦ μελέτας, πρῶτον μὲν ἐν τῷ Συνταγματικῷ Δικαίῳ, εἶτα δὲ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας, ἥτις ἐν τῇ εὐρύτητι αὐτῆς ἐγένετο ἡ ἀνταξία ἐνασχόλησις τῆς εὐρείας διανοίας τοῦ Α. Οἰκονόμου, καὶ ἐχρησίμευσεν αὐτῷ ὡς ἡ ἀσφαλεστέρα ἀφετηρία, ἀφ' ἧς ὡς ἀπὸ πηγῆς διαυγοῦς ἠρύετο κατόπιν ὅ,τι ἀπετέλει τὴν ἀκαταπόνητον δύναμιν τοῦ ἐγγράφου καὶ προφορικοῦ λόγου του. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἀνετέθη αὐτῷ ἡ ὑφηγεσία τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἐποιεῖτο ἔναρξιν τῆς ἐκδόσεως τοῦ περισπουδάστου περιοδικοῦ του «Οἰκονομικὴ Ἐπιθεώρησις», ἐν τῷ ὁποίῳ ἐπραγματεύθη ἄπειρα οἰκονομικὰ ζητήματα καὶ ἐξέδωκεν ἐπὶ τῇ τότε διεθνεῖ διαφορᾷ τῶν ἐκβολάδων τῆς Λαυρεωτικῆς μονογραφίαν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Λαύριον», ἡ ὁποία ἀπεκάλυψε πλοῦτον γνώσεων ἔξοχον, καὶ ὑπεβοήθησε τὰ μάλα τὰ διαβήματα τοῦ τότε πρωθυπουργοῦντος καὶ ἐπίσης τόσον ἀκαίρως ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Πατρίδος ἀναρπαγέντος Ἐπ. Δεληγιώργη.

Ἐκ τοῦ εὐτυχοῦς συνδυασμοῦ τῆς ἐξόχως κοινωνικῆς ταύτης ἐπιστήμης, πρὸς τὰ φιλελεύθερα αὐτοῦ ἐκ νεότητος αἰσθήματά του προῆλθεν ἡ ἐνθουσιώδης ἀγάπη αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐργάτην τῆς ἐθνικῆς ζωῆς Λαὸν, ἡ ὁποία ἐχαρακτήρισε ὅλον τὸν βίον του καὶ τῷ ἐξησφάλισε τὸ τίμιον ὄνομα «Λαϊκός»

Ὡς ἐφέτης ἐν Ἀθήναις ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ ποιήσηται κατάδηλον τὸν θησαυρὸν τῆς δικαστικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἀκεραιότητός του. Ἀξιοσημειωτάτη ἰδίως περίοδος τοῦ βίου αὐτοῦ ὡς ἐφέτου ἐν Ἀθήναις, ὑπῆρξεν ἡ ἐπὶ ἓν ἔτος προεδρεία αὐτοῦ ἐν τῷ κακουργιοδικείῳ. Ἀνυψωθεὶς εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ νόμος ἐνόησε καὶ ἔθηκε τὴν ὑπέροχον ταύτην θέσιν, ἐγένετο ἀληθῶς σπανιώτατον ὑπόδειγμα ἀπομιμήσεως. Ἀνεπηρέαστος καθόλου, ἵστατο ἐν τῷ μέσῳ τῆς κατηγορίας καὶ τῆς ὑπερασπίσεως, οὐδέποτε παρεκκλίνας ὑπὲρ ἐκείνης ἢ ὑπέρ ταύτης, οὐδέποτε δεχθεὶς νὰ καταβιβάσῃ τὸ προεδρικὸν ἀξίωμα εἰς ταπεινὸν βοηθὸν τῆς κατηγορίας, κατὰ τὸ ἀξιοθρήνητον ἐκεῖνο σύστημα τῆς συνήθους πρακτικῆς. Αἱ πρὸς τοὺς ἐνόρκους ἀνακεφαλαιώσεις του ἦσαν ἀληθῆ διδάγματα, τὰ ὁποῖα οὐδέποτε μέχρι τότε εἶχον ἀκουσθῆ ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ κακουργιοδικείου.

Ἡμέραν τινὰ ἐπὶ τῇ παρακλήσει τοῦ Εἰσαγγελέως νὰ συσκεφθῶσιν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως ἐπὶ τῆς μετ' ὀλίγον μελλούσης νὰ ἐκδικασθῇ ὑποθέσεως, ἐπιδείξας αὐτῷ τὴν θύραν τοῦ δωματίου του:

— Ἰδοὺ τὸ δωμάτιόν σας, εἶπε, κύριε Εἰσαγγελεῦ, καὶ ἰδοὺ τὸ ἰδικόν μου.

Ἄλλοτε πάλιν, ἐκδικαζομένης ὑποθέσεώς τινος ἐπὶ τραύμασιν, ἐγένετο περὶ τὴν μεσημβρίαν διακοπὴ μετὰ τὴν περαίωσιν τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας. Μετὰ τὴν διακοπὴν ταύτην συγκροτηθέντος τοῦ δικαστηρίου αὖθις, ὁ εἰσαγγελεὺς ἀγορεύων ἀνέφερεν, ὅτι ἐκτὸς τῶν ἐκ τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας ἀποδείξεων, ἐβεβαίωσεν αὐτὸν ἀξιότιμος πολίτης κατὰ τὴν ὥραν τῆς διακοπῆς, ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἄλλοτε εἶχεν ποιήσει ἀντίστασιν κατὰ τῆς ἀρχῆς.

— Ἀλλὰ τὰ γεγονότα ταῦτα δὲν προέκυψαν, κύριε Εἰσαγγελεῦ, ἐκ τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας, παρατηρεῖ ὁ πρόεδρος Α. Οἰκονόμος.

Ἐπὶ τῇ παρατηρήσει ταύτῃ, ὁ Εἰσαγγελεὺς μαίνεται ἀκριβῶς, ἐνώπιον τοῦ ἐκπλήκτου ἀκροατηρίου, κατὰ τοῦ προέδρου τῶν Συνέδρων, ὅστις ὡς ἄγαλμα ἀπαθείας ὑπομένει ὅλην τὴν καταιγίδα. Μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς, δίδων τὸν λόγον εἰς τὸν συνήγορον:

— Ἔχει τὸν λόγον, λέγει δι' ἐπισήμου φωνῆς, ὁ κ. συνήγορος, πρὸς τὸν ὁποῖον ὑπομιμνήσκω τὸ καθῆκον νὰ ὑπερασπισθῇ τὸν κατηγορούμενον ἰδίως εἰς ὅσα ἐκτὸς τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας εἶπεν ὁ κ. Εἰσαγγελεύς.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς, νικηθεὶς ἐκ τῆς ἀξιοπρεποῦς στάσεως τοῦ Προέδρου, ἐξάγει ἐκ τοῦ θυλακίου του ἐφημερίδα καὶ ἀναγινώσκει περιφρονητικῶς καθ' ὅσον ὁ συνήγορος ὁμιλεῖ.

— Σημειώσατε, Κύριε Γραμματεῦ, λέγει ὁ Πρόεδρος, ἐν τῇ αὐτῇ ἀπαθείᾳ ἀποτεινόμενος τῷ Γραμματεῖ, ὅτι ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. συνηγόρου καταγίνεται ἀναγινώσκων ἐφημερίδας.

Ἡ ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων του παροιμιακὴ γενομένη ἀνεξαρτησία του καὶ ἀκεραιότης του ἐπέλαμψαν ἰδίως εἰς τὴν πολύκροτον καταδίωξιν τῶν «Καιρῶν» ἐπὶ τῷ ἄρδρῳ αὐτῶν «Τίς πταίει».

Σκαιὰ αὐθαιρεσία διεκινδύνευε τοὺς ἐλευθέρους θεσμοὺς τῆς χώρας. Εὐθαρσεῖς δημοσιογράφοι ἠγωνίζοντο κατ' αὐτῆς, πρὸς ἐκπτόησιν δ' αὐτῶν ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ καταδιωχθῇ τὸ ἐν τοῖς τότε «Καιροῖς» πολυθρύλλητον ἄρθρον «τίς πταίει», ἐνθυμοῦνται δὲ πάντες ὁποῖος θόρυβος ἐγένετο τότε ἐν τοῖς κυβερνητικοῖς κύκλοις, ὅτε ὑπὸ τοὺς «Καιροὺς» ἀνέθορεν ὁ κ. Χαρίλαος Τρικούπης, τοῦ ὁποίου ἀσύνετος πολιτικὴ ἀσυνετώτερον ἐζήτει τὴν καταδίκην διὰ πάσης ἀπειλῆς κατὰ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν δικαστηρίων. Οἱ ἀθωώσαντες αὐτὸν ἐν τῷ πρωτοδίκῳ συμβουλίῳ δικασταὶ αὐθωρεὶ διεσπάρησαν εἰς τὰ πέρατα τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἡ κατηγορία εἰσήχθη ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου τῶν Ἐφετῶν, οὗ ἀπετέλει μέρος ὁ Ἀριστείδης Οἰκονόμος, ὅστις ἐχρησίμευσεν ὡς βράχος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου συνετρίβησαν εἰς ἀτμὸν τὰ ἀφρίζοντα κύματα τῆς ἀπειλησάσης τὴν ἀνεξαρτησίαν

τῶν δικαστηρίων καὶ τοῦ τύπου τυραννικῆς πολιτικῆς. Ἦτο μόνος ἐν τῷ συμβουλίῳ ἀθωωτικὸς, ἐγένοντο ἐπανειλημμέναι διασκέψεις, μετ' ἀγῶνα δὲ παρατεταμένον ὑπερίσχυσεν ἡ ἀπαράμιλλος δύναμις τῆς λογικῆς του καὶ τὸ ὑπέροχον θάρρος του ἐνεπνεύσθη εἰς τοὺς διστάζοντας, καὶ οὕτω κατώρθωσε νὰ σχηματίσῃ πλειοψηφίαν ὑπὲρ τῆς γνώμης του, διὰ τῆς ὁποίας ἐσώθη ἀλώβητος ἡ ἀνεξαρτησία τῶν δικαστηρίων, ἐν ταῖς μακραῖς αἰτιολογίαις τοῦ βουλεύματος, τὰς ὁποίας αὐτὸς οὗτος, καίτοι μὴ ὢν εἰσηγητὴς, ἐνώπιον ὁλοκλήρου τοῦ συμβουλίου ὑπηγόρευσε τῷ ὑπογραμματεῖ.

Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ βουλεύματος ἡ ἀπειλὴ ἐξετελέσθη. Ὁ Ἀριστείδης Οἰκονόμος καὶ ὁ ἕτερος τῶν ἐφετῶν μετετέθησαν, ὁ δὲ συμπληρώσας τὴν πλειοψηφίαν πάρεδρος ἐπαύθη.

Ἡ μετάθεσις αὕτη γενομένη πρὸς τιμωρίαν τῆς δικαστικῆς συνειδήσεως ἀπετέλεσε βαρὺ κτύπημα κατὰ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Δικαστηρίων. Ὁ Ἀριστείδης Οἰκονόμος διεμαρτυρήθη οὐδέποτε μεταβὰς εἰς τὴν νέαν θέσιν του, προσκληθεὶς δ' ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ εἰς ἀπολογίαν ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου διὰ τὴν μὴ μετάβασίν του, ἔγραφε ἐν τῇ ἀπολογίᾳ του τὰ ἑξῆς βαρυσήμαντα: «Ποία εἶναι ἡ κυρία αἰτία, ἥτις προὐκάλεσε τὸν μακρὸν τοῦτον δικαστικὸν ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον ὑφίσταμαι ἐνώπιόν σας εἶναι τόσον γνωστὴ, ὥστε δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη ἰδιαιτέρας ὑπομνήσεως. Τὸ ἀκριβὲς εἶναι, ὅτι ὁ ὑποφαινόμενος ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἀγωνίζεται ὑπὲρ τῆς ἀληθείας τῆς δικαστικῆς ἀνεξαρτησίας. Εἴτε διασωθῇ εἴτε καταστραφῇ τὸ πολυχρόνιον δικαστικὸν στάδιόν του, εἶναι λεπτομέρειαι, διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἔχει νὰ τὸν ἐλέγξῃ ἡ συνείδησις αὐτοῦ».

Καὶ τῷ ὄντι ἠδύνατο νὰ ὁμιλῇ τοιουτοτρόπως, διότι ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ ἐθυσίαζεν ἐπὶ 8 μῆνας καθ' οὓς ἠγωνίζετο αὐτὸν, τὸν δικαστικὸν αὐτοῦ μισθὸν, ὃν βεβαίως δὲν ἐλαμβανεν ὡς μὴ μεταβὰς εἰς τὴν θέσιν του, καὶ ἐκ τῶν ἰδίων οὕτω δαπανῶν πρὸς πραγμάτωσιν τῆς ἰδέας του.

Δὲν θέλομεν ν' ἀναφέρωμεν τὸν κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς 25 Μαρτίου τοῦ 1875 ἀξιομνημόνευτον ἐκεῖνον λόγον του ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὃν ἀπήγγειλε μεταξὺ τῶν πρὸς ἐκφόβισιν ἐγκατεσπαρμένων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὑπαξιωματικῶν. Τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι καὶ αὖθις αἱ βουλαὶ τοῦ Ὑψίστου συνεπληρώθησαν, καὶ ὁ Ἀριστείδης Οἰκονόμος ἀνῆλθεν εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελέως, ὅπερ ἕνεκα τῆς ἐνεργητικῆς αὐτοῦ φύσεως ἐπέτρεψεν εἰς αὐτὸν νὰ ποιήσηται τελείαν ἀνάπτυξιν τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων προσόντων, τὰ ὁποῖα καὶ ἡ φύσις καὶ ἡ μελέτη τῷ εἶχον ἀφθόνως ἐπιδαψιλεύσει, καὶ διὰ τῶν ὁποίων ἠδυνήθη νὰ ἀποβλέψῃ μετὰ δυνάμεως πρὸς ὅλους τοὺς σκοποὺς, ὧν κέντρον ἐπλάσθη ὑπὸ τοῦ νομοθέτου ἡ ἔξοχος αὕτη θέσις. Ἐπὶ τέσσαρα ἔτη διηύθυνε τὴν εἰσαγγελίαν τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν, ἀνεπίληστος δὲ θὰ μένῃ ἡ μνήμη τῆς διευθύνσεως ταύτης. Ἀκάματος, μὲ τὸ ἐταστικὸν βλέμμα του, μὲ τὴν ἄτεγκτον αὐστηρότητά του, καὶ ἐπὶ πᾶσι μὲ τὴν ἄψογον ἀκεραιότητά του, παρηκολούθει ἀνελλειπῶς τὰς πολιτικὰς συνεδριάσεις τοῦ Ἐφετείου, παριστάμενος καὶ γνωμοδοτῶν ἐπὶ ὅλων σχεδὸν τῶν δικαζομένων ὑποθέσεων, ἔθετε τὴν μεταρρυθμιστικὴν του σφραγῖδα καὶ τὴν βαρεῖαν ἐποπτείαν του ἐπὶ πτωχεύσεων, ἐπὶ ἐπιτροπειῶν, ἐπὶ παντὸς δεομένου ἀντιλήψεως, ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων δι' ἐγκυκλίων ἐπισταμένης μελέτης καὶ κατεδίωκεν ἐνώπιον τῶν συμβουλίων καὶ τῶν κακουργιοδικῶν τοὺς ἀδικοῦντας εἰς τρόπον ἐξασφαλίσαντα αὐτῷ γενικὴν καὶ ἀκλόνητον ὑπόληψιν, ἐν ᾧ χρόνῳ τὸ ρητορικὸν αὐτοῦ τάλαντον μετέβαλεν εἰς ἀκροαματικὴν αἴθουσαν τὸ ἀκροατήριον τοῦ κακουργιοδικείου καὶ ἀνύψου τὸ εἰσαγγελικὸν βῆμα εἰς ὕψος, ὑπὸ τὸ ὁποῖον μετὰ σεβασμοῦ ἀντιπαρῆλθον τέσσαρες ὑπουργικαὶ μεταβολαί.

Ὅ,τι ἰδίως διέκρινε τὸν εἰσαγγελικόν του βίον εἶνε ἡ ἀνύψωσίς του ὑπεράνω πάσης κοινωνικῆς προλήψεως ἢ ἐπιβολῆς, κυβερνητικῆς ἢ βουλευτικῆς ἐπηρείας καὶ ἡ ἄκρα προσήλωσίς του εἰς τὸ καθηκον, εἰς τὸ αὐστηρότατον καθῆκον. Nous devons le dire à sa louange, γράφει ὁ συνάδελφος «Messager d'Athènes», le prétoire d'Athènes n'avait un magistrat plus intègre, plus décidé à lutter contre la marée montante du crime, à mettre un frein aux abus. Il était dans la bonne et large acception du mot le fidèle gardien de la loi.

Ἅμα σχεδὸν τῇ ἀναρρήσει του εἰς τὸ εἰσαγγελικὸν ἀξίωμα, ἡ κοινὴ φήμη ἔφερεν ἀνὰ τὰ στόματα πάντων τὰ γνωστὰ πρὸς ἀπόκτησιν τῶν ἐπισκοπικῶν θρόνων αἴσχη. Ἀδύνατον ἦτο νὰ διαφύγωσι ταῦτα τὴν προσοχήν του, καὶ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 6530 τῆς 6 8βρίου 1875 πρὸς τὴν Βουλὴν ἐγγράφου του ἔδιδε πρῶτος τὸ σύνθημα τῆς καταδιώξεως τῶν δύο ὑπουργῶν καὶ τὸ θανασιμώτερον τῶν κτυπημάτων κατὰ τῆς κοινωνικῆς πλη[illegible] καλύψεως τῶν μεγάλων αἰσχῶν.

«Διάφοροι φῆμαι, ἔγραφε πρὸς [illegible] Βουλὴν κατὰ τὰς τελευταίας προχειρ[illegible] εἰς τοὺς ἐπισκοπικοὺς θρόνους Ἀργολίδος, [illegible] Πατρῶν καὶ Κεφαλληνίας (Ἰού[illegible] 1874) ἔθεσαν εἰς προσοχὴν τὴν [illegible] διώξεως τῶν ἐγκλημάτων εἰσαγ[illegible]

Ἀθηνῶν ἀρχήν. Διεδίδετο, ὅτι οἱ προχειρισθέντες ἐπίσκοποι κατέβαλον σπουδαίας κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον χρηματικὰς ποσότητας πρὸς ἀπόκτησιν τῶν προμνησθεισῶν ἀρχιεπισκοπῶν. Ἦσαν ψευδεῖς αἱ φῆμαι αὗται; Ἔπρεπε νὰ τιμωρηθῶσιν οἱ ἐργάται αὐτῶν, καθόσον προσεβάλοντο ἱερώταται ἔν τε τῇ Πολιτείᾳ καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ βάσεις, τὰς ὁποίας ὁ ποινικὸς νόμος οὐδαμῶς ἐνόησε ν' ἀφήσῃ ἔρμαιον εἰς τὴν κακοβουλίαν. Ἦσαν ἀληθεῖς αἱ φῆμαι αὗται; Ἔπρεπε ν' ἀνακαλυφθῶσιν οἱ ἀπατήσαντες τοὺς ἀρχιερεῖς» (*).

Ἄλλοτε πάλιν τῷ 1877 προεκάλει τοὺς ὑπ' αὐτὸν εἰσαγγελεῖς νὰ προβῶσιν εἰς ἄμεσον καταδίωξιν τῶν καταχρήσεων περὶ τὴν δημοσίευσιν εἰδήσεων ἀφορωσῶν τὴν παρασκευὴν τῆς χώρας, ὑπομιμνήσκων αὐτοῖς ὅτι «πρόκειται περὶ νόμου, ὅστις ἐνῶ ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐθνικῆς ὑπάρξεως καὶ τὴν προαγωγὴν τῶν ὅρων αὐτῆς, ἀφ' ἑτέρου εἶναι τὸ ἀναγκαῖον συμπλήρωμα τῆς ἐν τῷ Συντάγματι ἐλευθεθίας τοῦ τύπου, ἥτις, ἀποτελοῦσα τὸ ὡραιότερον ἀγλάϊσμα τῆς μεγάλης τοῦ ἔθνους ἐλευθερίας, οὐδὲν ἔχει κοινὸν πρὸς τὸν ἀλόγιστον λίθον, ἐφ' οὗ συντρίβονται αἱ κεφαλαὶ τῶν κρημνιζομένων θνητῶν».

Ἄλλοτε κατήγγειλεν εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ὑπὸ δημοσίων ὑπαλλήλων ἐπιχείρησιν παραλόγων δικῶν διὰ τῶν ἑξῆς ἀξιομνημονεύτων λόγων: «Ἐλεπτολόγησα ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω οὐχὶ διὰ τὴν ἐπιγενομένην εἰς τὸν δημόσιον θησαυρὸν ὑλικὴν ζημίαν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἠθικὴν ζημίαν, διότι ἐπιμένω ἰσχυριζόμενος ὅτι τοιαῦται, ὡς ἡ προκειμένη, δίκαι ἔχουσι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς καταρρίψεως τοῦ δικαιολογικοῦ χαρακτῆρος, ὅστις πρέπει νὰ διακρίνῃ τὸν δημόσιον θησαυρὸν καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς σχέσεις. Δὲν εἶναι οὗτος κοινὸς διάδικος. Καὶ δὲν εἶναι μικρὸς κίνδυνος εἰς τὰ πολυειδῆ συμφέροντα αὐτοῦ ἡ ἀπὸ τοιούτων συμπτωμάκων ἐπερχομένη παραγνώρισις τῆς ἐν τῇ κοινῇ ὑπολήψει εὐλαβείας. Ὅθεν νομίζω ἐκ τῶν καθηκόντων μου νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ ὑπουργείου τὸ προκείμενον θέμα διὰ τὸ τέλος ἀνωτέρας ἐξελέγξεως καὶ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ ποσοῦ τῆς ζημίας τοῦ Δημοσίου εἰς τὸν δόντα τὴν πρὸς ἔφεσιν ἐντολὴν οἰκονομικὸν ὑπάλληλον διὰ τῆς ἐν ἰσχύει πειθαρχικῆς ἢ ἄλλης ὁδοῦ».

Ἀλλ' ἐν τῇ καταδιώξει δὲν ἐπερατοῦτο τὸ ἔργον τοῦ Α. Οἰκονόμου. Νομίζων ὅτι ἰδίως καθῆκον αὐτοῦ ἦτο ἡ ἐν τῇ καταδιώξει διόρθωσις οὐδεμιᾶς ὑπελείπετο περιστάσεως, ἵνα προσέλθῃ ἀρωγὸς εἰς τὴν ἐν τῇ φυλακῇ ἀθλιότητα, αὐτὸς γενόμενος ἡ κυρία ἀφορμὴ τῆς εὐέλπιδος περὶ διοργανώσεως τῶν φυλακῶν ἐργασίας. Ὁ ἀμείλικτος ἐν τῇ καταδιώξει, κατὰ τὸ τέλος τῆς περιόδου τοῦ κακουργιοδικείου, κατὰ τὰς ἐπισήμους ἑορτὰς, καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην εὔκαιρον περίστασιν, ἀπεκδυόμενος τὴν εἰσαγγελικὴν αὐστηρότητα, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἐκάλυπτε τὴν φιλάνθρωπον φύσιν του, καὶ τονίζων ἀπὸ τοῦ βήματος, ἐξ οὗ πρὸ ὀλίγου ἐξερεύγετο τοὺς εἰσαγγελικοὺς κεραυνούς του, μέχρι δακρύων κατανυκτικοὺς ἱεροκύρυκος λόγους του, ἔτεινε τὴν χεῖρά του ὑπὲρ τῶν φυλακισμένων του, ἀφοῦ πρῶτος ἔθετεν ἐπ' αὐτῆς ἐκ τοῦ ὑστερήματός του.

Ἀδύνατον νὰ περιληφθῇ ἐντὸς τοῦ στενοῦ χώρου ἐφημερίδος ὅ,τι ὑπὲρ τῶν φυλακῶν ἔπραξεν. Ἐνθυμούμεθα, ὅτι ποτε περιῆλθεν εἰς γνῶσίν του, ὅτι χωροφύλαξ ἄνευ ἐντάλματος φυλακίσεως διέμενε πρὸ μηνῶν ἐν τῇ φυλακῇ, λησμονηθεὶς βεβαίως μεταξὺ τῶν τυπικοτήτων τοῦ «μετὰ σεβασμοῦ ἀναφέρω ὅτι κτλ.». Ἐν ἀκαρεὶ λαβὼν ἅμαξαν διῆλθεν αὐτοπροσώπως φρουραρχεῖον, μοιραρχίαν καὶ ὑπουργεῖον, ἵνα εὕρῃ τὸν ἔνοχον τῆς παρανόμου ταύτης φυλακίσεως, καὶ οὐδέποτε θέλομεν λησμονήσει τὰ δάκρυα, τὰ ὁποῖα ἔχυσεν ὁ χωροφύλαξ ἐνώπιον τοῦ σωτῆρός του. Ἔμεινεν ἐπὶ τοσοῦτον ἐκστατικὸς ἐπὶ τῇ ἀνελπίστῳ σωτηρίᾳ του καὶ τῇ ὑποσχέσει τῆς καταδιώξεως τοῦ ἐνόχου τῆς φιλακίσεώς του, ὥστε λύσας τὸ διὰ μυρίων κόμβων δεδεμένον κομβόδεμά του, ἠθέλησε νὰ δώσῃ τῷ εἰσαγγελεῖ τὸ μόνον ἐν αὐτῷ περιεχόμενον τάλληρον πρὸς ἔκφρασιν τῆς εὐγνωμοσυνης του!

Ἐννοεῖται τὴν μείζονα φροντίδα του κατέβαλεν ὑπὲρ τῶν ὑποδίκων, περὶ ὧν ἔγραφε τῇ 8 Ἰουλίου 1875 τοῖς ὑπ' αὐτὸν εἰσαγγελεῦσιν, ὅτι «αἱ ἐξεταστικαὶ φυλακαὶ ἔχουσι τοιαύτην σχέσιν πρὸς τὴν ἐμπεπιστευμένην ὑμῖν καταδίωξιν τῶν ἐγκλημάτων, ὥστε καθ' ὅσον αὗται εἶναι σοβαραὶ, ἥμεροι καὶ ἐμπνέονται ὑπὸ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, κατὰ τοσοῦτον ἡ ὑμετέρα ἀποστολὴ ἀναβιβάζεται εἰς τὴν κλίμακα τοῦ πολιτισμοῦ».

Εἰς τὸ προοιμιασθὲν ὑπ' αὐτοῦ ἔργον τῆς ἀνοργανώσεως τῶν φυλακῶν ἀφιέρωσεν εἰδικὴν ἐφημερίδα τῶν Φυλακῶν, ἥτις ἐπὶ τρία ἔτη ἐμαρτύρησε περὶ τῆς ὑπερτάτης ὑπὲρ τῶν φυλακῶν προνοίας τοῦ Ἀ. Οἰκονόμου καὶ ἐν ταῖς ἐσχάταις λεπτομερείαις. Ἵνα ἡ ἀσφαλὴς περὶ τῆς ὑπὸ τῶν ὀργάνων ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν ἐντολῶν του, ἀπῄτησεν ὅπως ἅπαξ τοὐλάχιστον τοῦ μηνὸς ἕκαστος τῶν κρατουμένων ἀνακοινῇ δι' ἐπιστολῆς του τὰ παράπονά του καὶ τὰς σκέψεις του! Πολλάκις αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Φυλακῶν, ἥτις παρείχετο εἰς τὰς

(*) Λυπούμεθα διότι τὸ στενὸν τοῦ χώρου δὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ παραθέσωμεν τὸ σύνολον τοῦ μακροτάτου τούτου ἐγγράφου, ἡ ἐν τῷ ὁποίῳ ἐξασφάλισις τῶν ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης ἀνακρίσεως ἐξαγομένων κατέστησεν αὐτόχρημα ἀδύνατον τὴν ὑποχώρησιν.

ἐν ταῖς φυλακαῖς καταρτισθείσας ὑπ' αὐτοῦ προχείρους βιβλιοθήκας, ἀπαντήσεις του εἰς τὰς ἐπιστολὰς ταύτας ἦσαν ὕψισται διδασκαλίαι.

—«Ἡ μεταμέλεια εἶναι θρίαμβος τῆς ψυχῆς κατὰ τοῦ ἐγκλήματος. Ὁ Θεὸς εὐλογεῖ τοὺς μετανοοῦντας», ἔγραφεν εἰς τὸν ἕνα.

—«Κατηγορεῖς τὴν κοινωνίαν, ὅτι ἔχει δύω μέτρα· ἓν διὰ τοὺς μεγάλους καὶ ἓν διὰ τοὺς μικρούς. Πῶς! Δὲν σοὶ προξενεῖ ἐντύπωσιν, ὅτι ἔχεις ὁμοτύχους δύω ὑπουργούς; Ἄκουσόν με· φέρε τὴν εἰρήνην εἰς τὴν ψυχήν σου. Ἄφες τὰ ἐκτὸς εἰς τὴν τύχην των καὶ ἐπισκέφθητι τὸν ἐντὸς σεαυτοῦ ἄνθρωπον μετ' ἐπιμονῆς. Εἶναι ἀνδρεία καὶ τὸ ὑποφέρειν. Ἀφοῦ δὲ συνετρίβη τὸ σκάφος σου ἐν τῇ τρικυμίᾳ τῶν παθῶν, εἰς τὴν ἐξουσίαν σου εἶναι νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὸν λιμένα τῆς μετανοίας. Ἐντὸς αὐτοῦ θὰ εὕρῃς τὸν *νέον ἄνθρωπον*, τὸν ὁποῖον δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ἡ συνείδησίς σου ποθεῖ», ἔγραφεν εἰς ἕτερον.

— «Λέγεις: «δὲν ἔκλεψα, δὲν ἐψευδομαρτύρησα, δὲν παρέβην καμμίαν τῶν ἐντολῶν»· Ἐνθυμήθητι τὸν Τελώνην καὶ Φαρισσαῖον. Ἔπειτα μικρὸν εὑρίσκεις, ὅτι κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 187... ἐνόθευσας τὴν θέλησιν τοῦ *Λαοῦ*;» ἔγραφεν εἰς τρίτον.

—«Ἡ μετάνοιά σου καταυγάζει τὴν ψυχήν. Βεβαίως οὐδὲν ὠφελήθης ἐκ τῆς παραφορᾶς σου. Ἀλλὰ τὸ θῦμά σου κατεστράφη ἐντελῶς. Ὅταν ἐξέλθῃς τῆς φυλακῆς, ἐνθυμήθητι τὰ ὀρφανὰ τέκνα του, καὶ ἡ ζωή σου ἂς διέλθῃ ἐν εἰρήνῃ», ἔγραφε πρὸς τέταρτον.

— «Εὑρέθη τὸ ἑξαετὲς θυγάτριόν σου. Εἶναι ὑγιὲς καὶ ζωηρόν. Τῷ ἔδωκα ἐξ ὀνόματός σου 1/2 δραχ. διὰ ζαχαρικά. Ἡ προστασία τὴν ὁποίαν ἔχει τῷ ἀρκεῖ. Τὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα εἶναι διὰ δυστυχέστερα ὄντα», ἔγραφε πρὸς πέμπτον.

—«Βλέπω ἐκ τῆς ἐπιστολῆς σου ὅτι εἶσαι λογνώτατος καὶ μάλιστα ὁπωσοῦν σοφιστής. Σοὶ ἀρκεῖ τὸ ἐπόμενον ἀπόσπασμα τῆς ὀρθοδόξου διδασκαλίας τοῦ Πλάτωνος: Αἱ κλίσεις τῶν αἰσθήσεων καταγίνονται εἰς ὅσα εἶναι ἀρεστὰ εἰς τὰς αἰσθήσεις, καὶ δὲν εἶναι μήτε αὐταὶ ἁμαρτωλαὶ ἢ ὀλέθριαι, ὁπόταν κυβερνῶνται ὑπὸ τοῦ λόγου ἢ δὲν ἐμποδίζωσι τὴν ἀρετήν. Εἰς τὴν συμφωνίαν τῶν κλίσεων τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ὑφίσταται ἡ ἀνθρωπίνη εὐδαιμονία καὶ διὰ ταύτης ἀποκτᾶται. Αἱ κλίσεις τῶν αἰσθήσεων, ἀφοῦ νικήσωσι τὸν λόγον, ὀνομάζονται *πάθη*· καθόσον διαστρέφουσι τὴν ψυχὴν, ὀνομάζονται κακίαι· καὶ καθόσον διὰ τούτων παραβαίνεται ὁ θεῖος νόμος, ὀνομάζονται ἁμαρτίαι. Αὐτὴ ἦτο καὶ τοῦ ἐγκλήματός σου ἡ ὁδὸς», ἔγραφε πρὸς ἄλλον.

Ἀλλὰ ποῦ ἠδύνατο ν' ἀγάγῃ ἡμᾶς ἡ τοιαύτη παράθεσις; Ὁλόκληροι τόμοι εὑρίσκονται ἐν τῇ Εἰσαγγελίᾳ τῶν Ἐφετῶν πλήρεις τῶν ὑπερχειλιζουσῶν ἰδεῶν του. Σημειοῦμεν μόνον τὸ χαρακτηριστικώτατον γεγονὸς, ὅτι ὅταν μετὰ ὁλόκληρον δεκαετίαν ἐξετέθη ὡς ὑποψήφιος βουλευτὴς ἐν Ἀθήναις, θερμότατοι ὑποστηρικταὶ τῆς ὑποψηφιότητός του ἦσάν τινες, οἱ ὁποῖοι καίτοι ἀμειλίκτως ὑπ' αὐτοῦ καταδιωχθέντες, μετὰ τὴν ἔκτισιν τῆς ποινῆς των ἤθελον οὕτω νὰ μαρτυρήσωσι τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τὸν ἐν δικαιοσύνῃ καταδιώξαντα καὶ ἐν τῇ φυλακῇ ἐπισκεψάμενον αὐτούς.

Τοιουτοτρόπως ἐκπληρῶν ὁ Α. Οἰκονόμος τὸ δικαστικὸν αὐτοῦ καθῆκον καὶ ὑπὸ γενικοῦ σεβασμοῦ ὁσημέραι κυκλούμενος, δὲν εἶχεν ἀνάγκην τῆς διὰ παρασήμων ἀναγνωρίσεως τῶν ὑπηρεσιῶν του, διὸ καὶ κατὰ τὸ 1877, εἰσαγγελεὺς ὢν ἐπέστρεψε, χωρὶς οὐδέποτε μέχρι σήμερον νὰ τὸ μάθῃ τις, τὸ ἀπονεμηθὲν αὐτῷ παράσημον διὰ τοῦ πολυσημάντου τούτου ἐγγράφου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν:

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν

Ἐπιστρέφων τὸ ὑπ' ἀριθ. 8853 ε. ε. σήμερον ληφθὲν ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου μετὰ τοῦ ἐν αὐτῷ Β. Διατάγματος, λαμβάνω τὴν τιμὴν ἵνα παρατηρήσω, ὅτι θεωρῶ ἐμαυτὸν πάντη ἀνάξιον τῆς εἰσαγούσης με εἰς τὸ Τάγμα τῶν Ἱπποτῶν ὑψηλῆς εὐμενείας. Πολλάκις ἠρώτησα ἐμαυτὸν καὶ ἔλαβον πάντοτε τὴν σταθερὰν ἀπάντησιν, ὅτι αἱ ὑπηρεσίαι, τὰς ὁποίας ἐχορήγησα εἰς τὸ Κράτος, εἶναι ἐκ τῶν συνήθως ἀπαντωμένων. Δὲν νομίζω, ὅτι οἱ ἐν τῷ Β. Διατάγματι λόγοι τῆς «μακρᾶς καὶ εὐδοκίμου ὑπηρεσίας μου» δύνανται ν' ἀτενίσωσι τὴν ἱπποτικὴν θύραν, ἀφοῦ ὁ νόμος τῆς 20 Μαΐου 1833 (ἄρθρ. 9) ῥητῶς ἀνοίγει αὐτὴν εἰς μόνους τοὺς «ἀριστεύσαντας».

Τὸ ἀκριβὲς εἶναι, ὅτι ἐκτὸς τῆς αὐτογνωστικῆς ταύτης ἐννοίας, συντρέχει καὶ ἑτέρα ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπὸ πολλῷ γενικωτέρας ἀπόψεως. Τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ Συντάγματος ἀπαγορεύει τοῖς Ἕλλησι κατηγορηματικῶς τοὺς τίτλους τῆς διακρίσεως. Κατὰ πόσον δὲ τὸ Τάγμα τῶν Ἱπποτῶν χορηγεῖ τοιούτους, ἂς ὁμιλήσῃ ἡ καταγωγή του, ἡ ἐθιμοτυπία του καὶ ἡ ἰδιαιτέρα προικοδότησις, τὴν ὁποίαν ἐπαγγέλλεται εἰς τὰ μέλη αὐτοῦ ὁ προμνησθεὶς νόμος τῆς 20 Μαΐου 1833 (ἀρθ. 12).

Ὅθεν ἐπιτρέψατέ μοι, Κύριε Ὑπουργὲ, ἵνα ἀποδειλιάσω ἐνώπιον τῆς ἀπολογ[illegible] ποίαν θὰ μοὶ ἐζήτουν αἱ ἀρχαὶ κα[illegible] συμπολῖται, ἐὰν χάριν τοῦ ὀρέγοντός μο[illegible] χεῖρα προνομίου παρεβίαζον τὰ ἱερὰ ἀ[illegible] καιώματα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1877.

Εὐπειθέστατος Ὁ Εἰσ[illegible]

Α. Οἰκ[illegible]

Περὶ τὸ 1879 ὁ Ἀριστείδης Οἰκονόμος, καταλιπὼν τὸ δικαστικὸν στάδιον, ἐπεδόθη τῇ πολιτικῇ. Ἂν καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ παρακολουθήσωμεν αὐτὸν ὡς πολιτικὸν ἐν τῇ «Θέμιδι», δὲν θεωροῦμεν ὅτι ἐκβαίνομεν τῶν ὁρίων αὐτῆς ἀναγράφοντες, ὅτι καθὰ ἐν δυσὶ στίχοις τελείως ἐχαρακτήρισε τὸν Α. Οἰκονόμον ὁ συνάδελφος «Messager d'Athènes», «il ne flattait plus le Roi que les chefs de parti, et plaçait au dessus de tout et de tous l'image adorée de la patrie» ! ὑπὸ τὸ σύνθημα :

«τὰ πάντα ὑπὲρ τοῦ Λαοῦ καὶ διὰ τοῦ Λαοῦ».

Τοιοῦτος ἐγένετο ὁ ἀνὴρ, ἀπὸ τοῦ ὁποίου βαρὺ πεπρωμένον ἐνωρὶς μᾶς ἀπεχώρισε, πλῆξαν αὐτὸν ἐντὸς τοῦ σπουδαστηρίου του, ἐν τῷ ὁποίῳ ἔζησεν, ἐνεπνεύσθη καὶ ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐσυνέχιζε τοὺς ὑπὲρ τοῦ Λαοῦ ἀγῶνάς του. Ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν βαρυπενθοῦσα, ἐν μεγίστῃ συρροῇ ὅλων τῶν τάξεων, ὑπὲρ ὧν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθετο ὁ Ἀριστείδης Οἰκονόμος, ἐκήδευσεν αὐτὸν κεκαλυμμένον ὑπὸ ἀμαράντους στεφάνους ἀληθινῆς τιμῆς, μὲ τοὺς ὁποίους τὰ εὐγνωμονοῦντα σωματεῖα καὶ ὁ ὑπερήφανος δικηγορικὸς σύλλογος Ἀθηνῶν ἐστεφάνωσαν τὴν νεκρὰν κεφαλὴν, ἥτις μόνον πρὸ τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Λαοῦ ἔκλινεν.

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ (*)

Ἐν Γαλλίᾳ ἐλάχιστα ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ μελετηθῶσι τὰ κατὰ τὴν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν φυόμενα ζητήματα. Διότι εἰς τὴν εὐτυχῆ ἐκείνην χώραν ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία, ἣν ἐπέβαλεν αὐτῇ ἐν ἔτει 1870 ἡ ἀνάληψις τοῦ δεινοῦ πρὸς τὴν Πρωσσίαν πολέμου, καίτοι ἐξ ὑπερβαλλούσης ἐφεκτικότητος καὶ προφυλάξεως διετηρήθη ὀκταετίαν ὅλην, οὐχ' ἧττον δὲν σφάλλει τις ἰσχυριζόμενος ὅτι κατὰ τὸ πλεῖστον ἔζησεν ἄνευ σκοποῦ, οὐδεμίαν δὲ ἡ χώρα ἠσθάνθη ἐκ τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς διατάραξιν. Ἡ οἰκονομικὴ τῆς Γαλλίας ῥώμη, ἡ κολοσσιαία αὐτῆς ἐξαγωγὴ, ἥτις καθιστᾷ αὐτὴν δανειστὴν παγκόσμιον, ἡ ἀδιάσειστος πίστις τῆς κοινωνίας εἰς τὴν ζωτικότητα τοῦ κράτους, ἐδημιούργησαν τὸ καταπληκτικὸν καὶ μοναδικὸν ἅμα φαινόμενον, ὅτι, ὑφισταμένης τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια ἐτιμῶντο ὑπὲρ τὸ ἄρτιον καὶ εἰς αὐτὰς τὰς ξένας ἀγορὰς (σχεδὸν συνεχῶς ἀπὸ τοῦ 1873 καὶ ἐφεξῆς), ἡ δὲ γαλλικὴ τράπεζα ἐσκόρπιζε τὸν χρυσὸν καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς πληρωμὰς, ὁσάκις δὲ ἠναγκάζετο νὰ δίδῃ τραπεζογραμμάτια, ἔπραττε τοῦτο à contre coeur, ὡς λέγει ὁ R. L. Beaulieu (1) διότι ἐζημιοῦτο τὸν ἐπὶ τῶν τραπεζογραμματίων φόρον τοῦ χαρτοσήμου, ἤτοι 1)1000 ! — Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ, ὅτι κατὰ τὸ δεινότατον διὰ τὴν Γαλλίαν ἔτος 1871, ἡ μείζων ὑποτίμησις τοῦ χαρτίνου νομίσματος ἀνῆλθεν εἰς 25 ἐπὶ τοῖς χιλίοις· ἡ συνήθης δὲ ἔκπτωσις ἦν 8 περίπου ἐπὶ τοῖς χιλίοις, καὶ τοῦτο ἐπ' ὀλίγον, διότι κατὰ τὰ τελευταῖα τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας ἔτη διαρκῶς τὸ χάρτινον νόμισμα ὑπερετιμᾶτο τοῦ μεταλλικοῦ.

Ὑπὸ τοιαύτας οἰκονομικὰς συνθήκας ἐλαχίστου πρακτικοῦ διαφέροντος εἶναι τὰ ζητήματα τῆς εἰς μεταλλικὸν ἢ χάρτινον νόμισμα καταβολῆς, ἢ τῆς πληρωμῆς τῆς διαφορᾶς· διὰ τοῦτο τὸ δεύτερον τούτων οὐδέποτε, τὸ δὲ πρῶτον δὶς μόνον ὑπεβλήθη εἰς τὴν κρίσιν τῶν Ἐφετείων, ἅπαξ δὲ εἰς τὴν τοῦ Ἀκυρωτικοῦ· περιωρίσθησαν δὲ καὶ τὰ δικαστήρια καὶ οἱ συγγραφεῖς εἰς τὴν ζήτησιν ὁπότερον νομίσματος εἶδος ὀφείλεται, τοῦ δὲ ζητήματος τῆς ὀφειλῆς τῆς διαφορᾶς καὶ οὐχὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ μεταλλικοῦ νομίσματος ὅλως ἀκροθιγῶς ἥψαντο. Καὶ τὸ μὲν Ἐφετεῖον τῆς Douai (8 Mars 1872) ἀπεφάνθη ἐγκύρους καὶ ὑποχρεωτικὰς τὰς συμφωνίας πληρωμῆς εἰς μεταλλικὸν νόμισμα, τὸ δὲ Ἐφετεῖον τῆς Aix (23 Novembre 1871) ἀκύρους. Ἐπὶ τούτοις δὲ τὸ Ἀκυρωτικὸν ἀναιρέσαν τὴν μνησθεῖσαν τοῦ Ἐφετείου τῆς Douai ἀπόφασιν ἀπεφάνθη ἀκύρους τὰς τοιαύτας συνομολογίας διὰ τῆς ἀπὸ 12 Φεβρ. 1873 ἀποφάσεως αὐτοῦ (2).

Τὰ οὐσιωδέστερα τῶν ἑκατέρωθεν παρὰ Γάλλοις ἐπιχειρημάτων ἐν λίαν περιληπτικῇ συνόψει, ἐπιβαλλομένῃ ὑπὸ τοῦ καθήκοντος, ὅπως μὴ καταχρασθῶ τῆς φιλοξενίας τῆς «Θέμιδος», συγκεφαλαιοῦνται εἰς τὰ ἑξῆς :

Ὑπὲρ τῆς ἀκυρότητος τῶν συμφωνιῶν περὶ τῆς εἰς μεταλλικὸν νόμισμα πληρωμῆς, προβάλλεται, ὅτι ὁ περὶ ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας νόμος, σκοπῶν τὴν ἀποτροπὴν οἰκονομικῆς κρίσεως, εἶναι κατ' ἐξοχὴν νόμος ἀφορῶν τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν, οὐ τὴν ἐφαρμογὴν δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ἰδιωτικὴν βούλησιν νὰ διαδιδράσκῃ. Ἤθελε δὲ ματαιοῦσθαι ὁ σκοπὸς αὐτῆς, ἂν, εἴτε μετὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, εἴτε καὶ πρὸ ταύτης ἐπετρέποντο τοῖς ἰδιώταις συμφωνίαι ἀποκλείουσαι τῆς κυκλοφορίας τὸ πιστωτικὸν νόμισμα καὶ ἀντιτιθέμεναι εἰς τοῦ νομοθέτου τὴν ἐπιτακτικὴν βούλησιν.

Ὑπὲρ δὲ τῆς ἰσχύος τῶν ἰδιωτικῶν συμφωνιῶν προτείνουσιν οἱ ὑπέρμαχοι ταύτης, ὅτι ὁ νομοθέτης διὰ τοῦ νόμου περὶ ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας δὲν ἐπεδίωξε τὴν περιβολὴν τοῦ χαρτίνου νομίσματος διὰ μείζονος κύρους ἐκείνου, ὅπερ ἀπένειμεν εἰς τὰ μεταλλικὰ νομίσματα, τὰ ἔχοντα νόμιμον ἐν τῷ κράτει κυκλοφορίαν, ἀλλὰ μόνον ἠθέλησε νὰ ἐξομοιώσῃ τὸ πιστωτικὸν νόμισμα πρὸς τὰ μεταλλικὰ, διότι, ἐνῷ τοῦτο πρότερον ἐκυκλοφόρει κατ' ἀνοχὴν, εἰσήχθη διὰ τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας εἰς τὴν χορείαν τῶν ἐχόντων ὑποχρεωτικὴν κυκλοφορίαν, ὧν ἡ ἀποδοχὴ ἐπεβάλλετο ὑπὸ τοῦ κράτους πρὸ τῆς ἐπιβολῆς τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας τοῦ χαρτίνου νομίσματος. Ὅθεν δι' ὃν λόγον πρὸ ταύτης ἐπετρέπετο ἡ διὰ συμφωνίας προτίμησις ὡρισμένου νομίσματος, οὕτω καὶ μετὰ τὸν περὶ ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας νόμον ἐπιτρέπεται ἡ διὰ συμφωνίας προτίμησις τοῦ μεταλλικοῦ, ἀντὶ τοῦ χαρτίνου, διότι ὁ νόμος οὗτος οὐδὲν ἄλλο ἔπραξεν εἰμὴ ὅτι κατέστησεν ὁμότιμον τὸ χάρτινον πρὸς τὸ μεταλλικὸν νόμισμα, οὐχὶ δὲ καὶ προνομιοῦχον.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καθορᾶται, ὅτι τὰ ἀπασχολοῦντα ἡμᾶς θέματα ὅλως κατ' ἐπιπολὴν ἐξητάσθησαν ἐν Γαλλίᾳ· διὰ τοῦτο μικρὸν δύνανται νὰ καθοδηγήσωσιν ἡμᾶς εἰς τὴν ἔρευναν. Καὶ δι' ἄλλον δὲ οὐσιώδη λόγον ἡ παρ' ἐκείνοις ἐργασία ἔτι μᾶλλον ἐλαττοῦται κατὰ τὴν χρησιμότητα, ἐν σχέσει πρὸς τὸν ἡμέτερον νόμον, τὸν ἑξῆς : Τὸ γράμμα τοῦ γαλλικοῦ νόμου τῆς 12 Αὐγούστου 1870 παραλλάσσει τοῦ ἡμετέρου εἰς δύο οὐσιωδέστατα σημεῖα. Πρῶτον ἀπὸ τοῦ γαλλικοῦ νόμου ἐλλείπει ἡ διάταξις, ἡ ἀπαγορεύουσα τὰς ἀντιθέτους συμφωνίας, ἐνῷ τοῦτο ῥητῶς διετάσσετο κατὰ τὴν πρώτην ἐν Γαλλίᾳ ἐπιβολὴν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας τῶν χαρτονομισμάτων τοῦ κράτους (Assignats) διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ διατάγματος τῆς 12 Ἰβρίου 1790, φέροντος ῥητῶς «nonobstant toutes clauses ou dispositions à ce contraire». Ἐκτὸς δὲ τούτου οὐδόλως ἀπαντᾷ ἐν τῷ μνησθέντι γαλλικῷ νόμῳ ἡ διάταξις τοῦ ἡμετέρου, ὅτι τὰ τραπεζογραμμάτια θέλουσι δίδοσθαι καὶ λαμβάνεσθαι «ἐπὶ τῇ ὀνοματικῇ αὐτῶν ἀξίᾳ». Ὅθεν ἂν ἐμνημόνευσα τῶν ἐν Γαλλίᾳ, ἔπραξα τοῦτο μᾶλλον χάριν ἀρτιότητος τῆς παρούσης μελέτης, ἢ λόγῳ οὐσιώδους χρησιμότητος τῆς παρ' ἐκείνοις ἐργασίας πρὸς τὴν τοῦ ἡμετέρου νόμου ἑρμηνείαν.

Δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ αὐτὸ καὶ ὡς πρὸς τὰ ἐν Ἰταλίᾳ πορίσματα τῶν ἐπὶ τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας ἐπιστημονικῶν συζητήσεων καὶ τῆς τῶν δικαστηρίων νομολογίας.

Διότι ἡ Ἰταλία, ἀφ' ἧς διάφοροι εὐμενεῖς προστασίαι συνεπλήρωσαν τὴν ἐθνικὴν αὐτῆς ἑνότητα, ἀποφασίσασα ἐσκεμμένως νὰ ἀναρριχηθῇ εἰς τὸ ὕψος δυνάμεως πρώτης τάξεως, καταβάλλει ἔκτοτε ἀδρότατον τὸ τίμημα τῆς λίαν ἀξιεπαίνου ταύτης φιλοδοξίας, ἡ δὲ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία, (1) ἥτις, οὔτε ἀνωδύνως, οὔτε ἄνευ δεινῶν κρίσεων ἐπεκάθισεν ἐπ' αὐτῆς, παρέσχε καὶ εἰς τὴν νομολογίαν καὶ εἰς τὴν ἐπιστήμην τὴν θλιβερὰν εὐκαιρίαν νὰ ὑποβάλωσιν εἰς ἐνδελεχῆ ἔρευναν τὰ κατ' αὐτὴν ζητήματα, καθ' ὅλας αὐτῶν τὰς μορφάς.

Ἡ παρ' ἐκείνοις ἐργασία καθίσταται εἰς ἡμᾶς πολύτιμος ὁδηγὸς καὶ ἕνεκα τούτου καὶ κυριότερον, διὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς διατυπώσεως τοῦ ἡμετέρου νόμου πρὸς τὸν ἰταλικὸν τῆς 1. Μαΐου 1866. Διότι καὶ τὴν διάταξιν τοῦ ἡμετέρου νόμου περὶ κυκλοφορίας τῶν τραπεζικῶν γραμματίων ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ αὐτῶν ἀξίᾳ περιλαμβάνει καὶ ἐκεῖνος (per il loro valor nominale) καὶ τὴν ῥητὴν ἀπαγόρευσιν τῶν ἀντιθέτων τῷ νόμῳ συμφωνιῶν. (Non ostante qualunque contraria disposizione di patto contra tuale.)

Ἐν Ἰταλίᾳ τὴν συνομολογίαν καταβολῆς εἰς αὐτούσιον μεταλλικὸν νόμισμα θεωροῦσιν ὁμοφώνως ἰσχυρὰν καὶ κατὰ γράμμα ἐκτελέσιμον, ἐπὶ ὑποχρεώσεων, ὧν τόπος ἐκτελέσεως συνωμολογήθη ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Ἐκτὸς ὅμως τοῦ κράτους τὴν συμφωνίαν περὶ πληρωμῆς εἰς μεταλλικὰ νομίσματα ἀποκλειομένων τῶν χαρτίνων, οἱ πλεῖστοι θεωροῦσιν ἄκυρον καὶ ὅταν συνωμολογήθη πρὸ τοῦ περὶ ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας νόμου (2)

(*) Συνέχεια. Ὅρα φύλλ. 6.

(1) Traité de la science des finances Tom. II p. 684.

(2) Ὑπὲρ τῆς ἀκυρότητος ὅρα Daniel de Folleville. Cours forcé des billets de banque ἐν τῇ Revue pratique de droit Français. Tom. 32 p. 427 et suiv τοῦ αὐτοῦ. Nature du droit et de l' obligation, p. 108 et suiv. S. Vainberg. Le cours forcé des billets des banques, et ses conséquences juridiques, ἐν τῇ Revue critique de legislation-1873—1874 p. 401 et suiv. — Lyon—Caen et Renault (Précis du droit commerc. No 1409). Dutruc. — Dictionnaire du contentieux commercial ἐν λέξει payment No 33—36.

Ὑπὲρ τοῦ κύρους δὲ τῶν περὶ καταβολῆς εἰς μεταλλικὰ νομίσματα συμφωνιῶν ὅρα τοῦ κ. Boistel ἐκτενῆ διατριβὴν ἐν τῷ Recueil periodique τοῦ Dalloz. 1875 prem. part. ἐν λέξει payement καὶ Labbé, note sur l' arrêt 12 Fevrier 1873.

(1) Ἡ Ἰταλία, ἐπέβαλε τὴν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν τὴν 1 Μαΐου 1866, ὅτε ἀπεδύετο εἰς τὸν κατὰ τῆς Αὐστρίας πόλεμον Καίτοι δὲ ἐπεβλήθη μόνον ἕνεκα δανείου 250 ἑκατομμυρίων, ἅτινα ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν Scialoja ἔλαβε παρὰ τῆς τραπέζης διὰ τὴν ἐκστρατείαν τὴν ἐπονομασθεῖσαν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ἐκστρατείαν τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν, ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία διετηρήθη δέκα ἑπτὰ ὅλα ἔτη (ἀρθεῖσα τὴν 12 Ἀπριλίου 1883) καθ' ἃ ἡ ὑποτίμησις τοῦ χαρτίνου νομίσματος κατῆλθε πολλάκις μέχρις 22 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν

(2) Vidari Corso di diritto commer. Vol. III § 1661, — Corte di cassatione di Palermo, 11 giugno 1873. — Corte d'appelo di Palermo, 24 Novembre 1873. — Ἀντιθέτως ὅμως ἀπεφάσισε τὸ Ἐφετεῖον τῆς

Ἐπὶ συμφωνιῶν δὲ καταρτισθεισῶν διαρκούσης τῆς ἰσχύος τοῦ περὶ ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας νόμου πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ συγγραφεῖς καὶ ἡ νομολογία ἀποφαίνονται ταύτας ἀνισχύρους (1).

Ἀλλ' ἐν Ἰταλίᾳ ἔτυχε λίαν ἐνδελεχοῦς ἐρευνης ζήτημα λίαν παροραθὲν, καθ' ἃ εἴρηται, ἐν Γαλλίᾳ. Ἂν δηλ. ἐπὶ παροχῶν, ὧν ἡ καταβολὴ συνωμολογήθη εἰς νόμισμα μεταλλικὸν, ὀφείλεται ἡ διαφορὰ, ἡ παριστῶσα τοῦ χαρτίνου νομίσματος τὴν ὑποτίμησιν, καὶ ἂν εἶναι ἰσχυρὰ ρητὴ συνομολογία περὶ πληρωμῆς τῆς διαφορᾶς ταύτης.

Ὁμολογουμένως ταῦτα εἶναι τὰ συζητήσιμα ὡς ἔχει τὸ γράμμα τοῦ τε ἰταλικοῦ καὶ τοῦ ἡμετέρου νόμου, ἀναμφισβητήτως δὲ τὸ ζήτημα ἐτέθη καθαρότατα ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν. Seia lecito il patto di pagare la differenza che la moneta metallica fa su quella di carta.

Ὑπὸ τὴν τοιαύτην τοῦ ζητήματος μορφὴν ἐν πρώτοις ἐπὶ τῶν πολυπληθῶν σχέσεων τῶν μετὰ τῆς ἀλλοδαπῆς συναλλαγῶν, ἐκτελεσθησομένων ἐντὸς τοῦ κράτους, ἀναγνωρίζεται μὲν ὑπὸ πάντων, καθ' ὅσον γινώσκω, ὅτι δὲν ὀφείλεται νόμισμα μεταλλικὸν, ἡ καταβολὴ ὅμως τῆς διαφορᾶς κρίνεται ὁμοφώνως ὀφειλομένη. (2)

Ἀλλὰ πολὺ συζητήσιμον εἶναι ἐπὶ τῶν ἐντὸς τοῦ κράτους συμφωνιῶν τῶν ἀφορωσῶν σχέσεις εἴτε συναφθείσας εἰς μεταλλικὸν νόμισμα (π. χ. ἐπὶ μεταλλικοῦ δανείου, παρακαταθήκης κλπ.) εἴτε, καθ' ἃς ρητῶς συνωμολογήθη, ὅτι ἂν ὁ ὀφειλέτης θελήσῃ νὰ ἐπωφεληθῇ τοῦ νόμου τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας θέλει καταβάλλει τὴν διαφοράν. Τὴν κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιστάσεις ταύτας ἔννομον ὑποχρέωσιν τοῦ ὀφειλέτου εἰς πληρωμὴν τῆς διαφορᾶς ὑποστηρίζουσιν οἱ δοκιμώτεροι τῶν συγγραφέων. (1) Δὲν ἀρνοῦμαι ὅμως ὅτι ἡ ἐναντία δόξα ἔχει ὑπὲρ ἑαυτῆς τὴν πλειονότητα τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων. (2)

Μετὰ τὴν ἐπισκόπησιν τῶν ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ ἔλθωμεν ἤδη εἰς τὴν τῶν ζητημάτων τούτων ἔρευναν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἡμετέρου νόμου.

(Ἕπεται συνέχεια

Εμμ. Σ. Λυκουδης.

Trani διὰ τῆς σκέψεως, ὅτι ὁ νόμος δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἀναδρομικὴν ἰσχὺν (Non aver alcuna efficacia sui contratti anteriori ad esso). Ἡ γνώμη αὕτη, ἥτις καὶ ἐν Ἰταλίᾳ πολὺ κατεκρίθη, δὲν δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ παρ' ἡμῖν ἕνεκα τῆς λέξεως προηγουμένης συμφωνίας, ἥτις ὑπάρχει ἐν τῷ ἡμετέρῳ νόμῳ. Ἀλλ' ἡ φράσις αὕτη τοῦ ἡμετέρου νόμου ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς ἀντίθετον κρίσιν, ἐπίσης πεπλανημένην, ὅτι ἐπιτρέπονται αἱ, διαρκούσης τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου, συμφωνίαι περὶ τῆς εἰς μεταλλικὸν καταβολῆς. (Χαλλιγᾶ Γον § 65 ἔτος 1885) Ἀλλὰ περὶ τούτου κατωτέρω.

(1) Vidari αὐτόθι σελ. 526. — Corte d'appello di Milano (17 ottobre 67.) Di Venezia (3 ottobre 73.) Corte di cassazione di Palermo (11 jen. 73.) Corte di cas. di Roma (28 maj. 77). — Ἡ ἀντίθετος γνώμη περὶ τοῦ ἐγκύρου τῆς συμφωνίας τῆς εἰς αὐτούσια μεταλλικὰ νομίσματα καταβολῆς, ἥτις τόσους ἔχει ἐν Γαλλίᾳ ὀπαδοὺς, ἐγένετο ἀποδεκτὴ ὑπὸ μιᾶς μόνης ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου Παλέρμου. Ἀλλ' ἡ ἀποφασις αὕτη αὐτόχρημα ἐνεπαίχθη. Ὁ Vidari ἐκφράζεται περὶ αὐτῆς ὡς ἑξῆς: «Tanto è vero, che non c'è stranezza che non possa essere sostenuta da alcun tribunale».

(2) Corte d'appello di Torino (9 maggio 74.) — di Venezia (10 maggio 74). — di Genova (29 marzo 1878).

(1) Προεξάρχοντος τοῦ Vidari. Ὅρα παρατεθὲν πόνημα § 1664.

(2) Ἐκ τῶν ἐφεξῆς σημειουμένων ἀποφάσεων παρατηρεῖ τις, ὅτι πολλὰ δικαστήρια ἐξέδωκαν ἐξ ὑπαμοιβῆς ἀντιθέτους ἀποφάσεις οὐχὶ ἐντὸς μακροῦ χρόνου μεταβάλλοντα γνώμην. Ἀφορμὴ καὶ τοῦτο παραμυθίας διὰ τὰ παρ' ἡμῖν.

Ὑπὲρ τῆς πληρωμῆς τῆς διαφορᾶς ἀποφαίνονται: Corti d'appello Napoli, 24 Feb. 68. — Catania, 1 Feb. 69. — Palermo, 16 Feb. 70. — Napoli, 7 giugno 71. — Macerata 21 Mag. 72. — Venezia 21 marzo e 18 dicembre 72. — Trani 18 Aprile 73. — Palermo, 24 Nov. 73. — Venezia, 17 giugnio 74. — Bologna, 3 maggio 75. — Catania, 4 Set. 77. — Corti di cassazione Napoli 3 e 22 Dicem. 70, 31 Lugl. 72, e 25 Nov. 76.

Ἐναντίαι δ' αἱ ἑξῆς: Corti d'appello. Modena, 4 Marzo 67. — Torino, 5 luglio 67. — Milano, 15 ott. 67 — Napoli, 27 lug. 68. — Milano, 14 gen. 69. — Napoli 19 lug. 69. — Venezia 19 gen. 70. — Catanzaro, 22 Dic. 71 καὶ πολλαὶ ἄλλαι. Corti di cassazione. Napoli, 20 gen. e 12 dicem. 68. — Palermo, 11 giug. 73. — Napoli, 18 ottom. 73 — Firenze, 11 Dicem. 73. — Roma, 8 Agosto 75. — Napoli, 23 lug. 77 — 9 Febr. 78.

δικίας των. Κατὰ συνέπειαν ἡ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς οὐσίας παραδοχὴ, ὅτι δὲν ἐχώρησεν ἡ παραγραφὴ τοῦ Λ. Ν. καθ' ὅσον χρόνον διετέλει ἐκκρεμὴς αἴτησις ἀναιρέσεως κατὰ τῆς βασιζούσης τὴν ἀπαίτησιν ἀποφάσεως ἀποτελεῖ ὀρθὴν ἑρμηνείαν τοῦ νόμου τούτου.

— Τὰ ἀγαθοεργὰ καταστήματα χρήζουσι κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 καὶ 5 τοῦ Δ. τῆς 12 Μαΐου 1835 τῆς ἀδείας τῆς προϊσταμένης αὐτῶν Ἀρχῆς πρὸς ἐπιχείρησιν δικῶν. Ἡ μὴ προσαγωγὴ τοιαύτης ἐν τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ καθίστησιν ἀπαράδεκτον τὴν αἴτησιν ἀναιρέσεως τοιούτου ἱδρύματος.

Ἀριθ. 44 (1890) Τμ. Α' — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Π Βαλβης.

Σύνολον προτάσεων - ὁμολογία ἀνύπαρκτος

Ἐξαγομένης ἐκ τῶν προτάσεων τοῦ διαδίκου ἀμφισβητήσεως γεγονότος τινος (ἐπὶ τοῦ προκειμένου τῆς νομῆς ἐπὶ προσωρινῶν μέτρων), καὶ οὐχὶ ὁμολογίας αὐτοῦ, ὡς παραδέχεται ἡ ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου προσβαλλομένη ἀπόφασις, αὕτη καθίσταται ἀναιρετέα, διότι κατὰ παραβίασιν τοῦ ἄρθρ. 170 τοῦ ἐπιτάσσοντος τῷ δικαστῇ ἀποφαίνεσθαι ἐπὶ τῶν προτάσεων τῶν διαδίκων, δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὸ σύνολον αὐτῶν.

Ἀριθ. 45 (1890) Τμ. Β' — Εἰσηγητὴς ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Δ. Τζιβανοπουλος.

Θάνατος ἑταίρου-γνῶσις- ἀλληλόχρεος λογ)σμός- ἀδιαίρετος ὁμολογία

Κατὰ τὸν νόμον 65 § 10 Π. (17. 2) ὁ θάνατος τοῦ συνεταίρου δὲν ἔχει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διαλύσεως τῆς ἑταιρίας ἀπέναντι τῶν ἐπιζώντων συνεταίρων καὶ τῶν τρίτων εἰμὴ, ἀφοῦ οὗτοι ἔμαθον τὸν θάνατον, μέχρι δὲ τῆς ἐποχῆς ταύτης αἱ πράξεις τῆς διαχειρίσεως τῶν ἐπιζώντων μένουσιν ἰσχυραὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἑταιρίας, διότι οἱ συνεταῖροι καὶ οἱ τρίτοι ἐπίστευσαν εἰς τὴν διάρκειαν αὐτῆς.

— Ἡ ἔνστασις, ὅτι ὁ ἀντίδικος ἦτο ἐν δόλῳ, ὡς γνωρίζων τὸν θάνατον τοῦ συνεταίρου κατὰ τὴν ἐνέργειαν πράξεώς τινος, δὲν δύναται νὰ ἀντιταχθῇ ὑπὸ τοῦ ἐπίσης γνωρίζοντος τὸν θάνατον ἐνισταμένου, καθότι κατὰ τῆς ἐνστάσεως δόλου δὲν ἐπιτρέπεται ἀντένστασις δόλου Ν. 4 § 13 Π. (44. 4).

— Τὸ ἄρθρ. 46 τοῦ Ἐμ. Νόμου, ὑποβάλλον τὰ τροποποιοῦντα τὴν ἐμπορικὴν ἑταιρίαν γεγονότα εἰς τὸν αὐτὸν τρόπον τῆς δημοσιεύσεως, τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 42 διαγραφόμενον, ἔχει ὑπ' ὄψιν τὰς ἐν αὐτῷ ἀναφερομένας πράξεις τῶν συνεταίρων, οἷον τὴν μετὰ τὴν προθεσμίαν ἐξακολούθησιν τῆς ἑταιρίας, τὴν πρὸ αὐτῆς διάλυσιν, τὴν μεταβολὴν εἰς τὰ πρόσωπα τῶν συνεταίρων κλπ., οὐχὶ δὲ καὶ τὸν θάνατον ἑνὸς τῶν μελῶν τῆς ἑταιρίας, ὃν εἰδικῶς δὲν προσδιορίζει ὡς ἐπιβαλλόμενον εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς δημοσιεύσεως, ὡς ἐκ τῆς φυσικῆς δημοσιότητός του.

— Ἡ μετὰ τὴν διὰ τοῦ γνωστοῦ γενομένου θανάτου τοῦ ἑνὸς τῶν ἐν ἀλληλοχρέῳ λογαριασμῷ αὐτοδικαίως ἐπερχομένην λῆξιν τοῦ ἀλληλοχρέου λογαριασμοῦ ἀποστολὴ χρηματικῶν ἀξιῶν εἶναι ἄκυρος, καὶ δύνανται νὰ διεκδικηθῶσιν αὗται καὶ ἑπομένως καὶ εἰς συμψηφισμὸν νὰ προταθῶσιν. Ἡ ἀπόδειξις ὅμως τῆς ὑπάρξεως τοιούτων μετὰ τὸν θάνατον ἀποστολῶν δὲν δύναται νὰ πηγάσῃ ὑπὲρ τοῦ ἐπικαλουμένου τὰς ἀποστολὰς ταύτας ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου ἐπικλήσεως ἀλληλοχρέου λογαριασμοῦ, περιλαμβάνοντος τοιαύτας μετὰ θάνατον καταβολὰς, διότι ἡ ἐκ τοιούτου προσαγομένου λογαριασμοῦ πηγάζουσα ὁμολογία εἶναι ἀδιαίρετος, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἰδιαζούσης φύσεως τοῦ ἀλληλοχρέου λογαριασμοῦ, καθ' ὃν οὗτος περιέχει ἀμοιβαίας καταβολὰς, ἀποτελούσας τὴν ἰδίαν ἀτομικότητα καὶ ὕπαρξιν, καὶ συντεινούσας πρὸς μόρφωσιν τοῦ τελικοῦ ὑπολοίπου, ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν ἀληθῆ ἀπαίτησιν.

Ἀριθ. 46 (1890) Τμ. Β' — Εἰσηγητὴς ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Δ. Τζιβανοπουλος.

Ἰόνιος Κώδιξ-κληρονομία- ἀντιπροσώπευσις- προσωρινὴ ἐκτέλεσις

Κατὰ τὸ ἄρθρον 638 τοῦ Ἰονίου Κώδικος τὸν ἄνευ κατιόντων ἢ ἀνιόντων τελευτήσαντα κληρονομοῦσιν οἱ ἀμφιθαλεῖς ἢ ὁμαίμονες ἀδελφοὶ καὶ οἱ ἄρρενες ἐξ ἀρρενογονίας κατιόντες τῶν τελευταίων, κατὰ συνέπειαν ἡ θήλεια ἐξ ἀμφιθαλοῦς ἀδελφοῦ κατιοῦσα δὲν καλεῖται εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ θείου, ἡ δὲ ἀντιπροσώπευσις ἐφαρμόζεται δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 638 εἰς μόνους τοὺς ἄρρενας κατιόντας τοιούτων προτελευτησάντων ἀδελφῶν, κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 628 ἐφαρμόζεται αὕτη καὶ ἐπὶ τῶν θηλέων ὁσάκις παρὰ τοῦ νόμου καλοῦνται νὰ κληρονομήσωσι καὶ ἑπομένως εἶναι ἀνέφικτος ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀντιπροσωπεύσεως, ἀφοῦ ρητῶς ἀποκλείονται ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 638.

— Κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ νόμου τῆς 20 Ἰανουαρίου 1866 δὲν ἐξετάθη εἰς τὰς Ἰονίους νήσους ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀπὸ 23 Φεβρουαρ. 1835 Δ. περὶ πολιτικοῦ νόμου, διατηροῦσι δ' αὐτόθι τὸ κῦρος αἱ διατάξεις τοῦ Ἰ. Κώδικος, ἐν αἷς περιλαμβάνονται καὶ αἱ κανονίζουσαι τὴν ἐξ ἀδιαθέτου διαδοχὴν, αἱ διατάξεις δὲ αὗται ἐφαρμόζονται προκειμένου περὶ ἀποβιώσαντος ἐν Αἰγύπτῳ Ἰονίου κατὰ τὴν ὀρθὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρ. 129 τοῦ νόμου περὶ δικαιοδοσίας τῶν προξενικῶν ἀρχῶν.

— Κατὰ τὸ ἄρθρ. 169 τοῦ νόμου περὶ προξενικῆς δικαιοδοσίας δύναται νὰ διαταχθῇ ἐπὶ

τῶν λοιπῶν ὑποθέσεων ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις. Ὅθεν δὲν ἀποκλείεται αὕτη ἐπὶ τῶν κληρονομικῶν διαφορῶν, καθ' ὅσον τὸ ἄρθρ. 168 διαλαμβάνει ἄλλας ἐν αὐτῷ ὁριζομένας περιπτώσεις, οἷον συναλλαγματικῶν κλπ. καθ' ἃς αἱ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις εἰσὶν ἐκ τοῦ νόμου προσωρινῶς ἐκτελεσταί, καὶ ἂν δὲν διετάχθη διὰ τῆς ἀποφάσεως ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις.

Ἀριθ. 47 (1890) Τμ. Β'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Ἀνδρόπουλος.

Πρᾶξις διακόπτουσα ἀνατροπὴν - ἐμμάρτυρος ἀπόδειξις

Ἐὰν δὲν κρατῆται βιβλίον περὶ τῶν ὑποβαλλομένων τῷ προέδρῳ αἰτήσεων περὶ προτιμήσεως, ἡ ἀπόδειξις τῆς ὑποβολῆς τοιαύτης πρὸς ἀποτροπὴν τῆς ἀνατροπῆς δύναται νὰ προσκομιοθῇ καὶ διὰ μαρτύρων διὰ τὸ ἀνέφικτον τῆς ἐγγράφου.

ΠΟΙΝΙΚΗ

Ἀριθ. 27 (1890). Τμ. Β'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Β. Παπαδόπουλος.

Ἀπάτη ἐπὶ ἀκινήτων

Ἡ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἐν τῇ ἀνεξελέγκτῳ κρίσει του παραδοχὴ, ὅτι ὁ κατηγορούμενος, σκοπῶν νὰ περιποιήσῃ εἰς ἑαυτὸν ἀθέμιτον ὠφέλειαν καὶ νὰ βλάψῃ τὸν παθόντα, παρέστησε ψευδῶς αὐτῷ ὅτι ἦτο κύριος δι' ἀγορᾶς καὶ εἶχεν ἐν τῇ κατοχῇ αὐτοῦ ἀκίνητον, ἐνῷ τοιοῦτον οὐδὲ εἶχεν ἀποκτήσει ποτὲ, οὐδὲ εἶχεν εἰς τὴν κατοχήν του, ὅτι διὰ τῶν ψευδῶν τούτων παραστάσεων παρέσυρεν αὐτὸν εἰς τὴν σύνταξιν συμβολαίου ἐξ οὗ προῆλθε τῷ παθόντι βλάβη, ἀποτελεῖ τὸ ἀδίκημα τῆς ἀπάτης, γενομένης διὰ τῆς παραστάσεως τοῦ ψευδοῦς γεγονότος ὅτι εἶχεν ὁ κατηγορούμενος ἐν τῇ κατοχῇ του τὸ ἀκίνητον, ἐξ ἧς παρεπείσθη ὁ παθὼν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου, διότι κατὰ τὸ ἄρθρ. 396 Πν. Ν. ἔνοχος ἀπάτης εἶναι ὅστις θέλων νὰ βλάψῃ ἄλλον ἢ νὰ περιποιήσῃ ἑαυτῷ ἀθέμιτον ὠφέλειαν παριστᾷ ἐν γνώσει ψευδῆ πράγματα ὡς ἀληθῆ ἢ ἀποκρύπτει ἀληθῆ πράγματα καὶ ἐντεῦθεν βλάπτει ἄλλον ἢ ὠφελεῖται ὁ ἴδιος. Οὐδεμίαν ἐνασκεῖ ἐπιρροὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω τὸ ὅτι δὲν δύναται νὰ φέρῃ τὸν χαρακτῆρα ἀπάτης ἡ πρᾶξις δι' ἧς βεβαιοῦνται ψευδῶς μὴ ὑπάρχοντα ἐπὶ ἀκινήτων δικαιώματα κυριότητος, περὶ ὧν δύναταί τις καταβάλλων τὴν συνήθη ἐπιμέλειαν νὰ λάβῃ τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας.

— Ἐκ τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρ. 999 Πλ. Δ., καθ' ὃ ὁ διαβεβαιῶν ψευδῶς ὅτι εἶναι ἰδιοκτήτης ἀκινήτων κτημάτων, ἅτινα πωλεῖ ἢ ὑποθηκεύει εἰς ἄλλον, ὑποβάλλεται εἰς προσωπικὴν κράτησιν, δὲν ἕπεται ὅτι ἡ πρᾶξις αὕτη δὲν εἶναι τιμωρητέα καὶ ὡς ἀπάτη, ὅταν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου ὑπάρχουν τὰ προεκτεθέντα στοιχεῖα.

— Ὑπ' οὐδεμιᾶς τοῦ νόμου διατάξεως ἀπαγορεύεται εἰς τὰ ποινικὰ δικαστήρια νὰ κρίνωσι περὶ νομῆς ἢ περὶ τοιούτων ἄλλων ζητημάτων, τοὐναντίον κατὰ τὸ ἄρθρ. 410 Πν. Δ., τὰ ποινικὰ δικαστήρια ἀποφαίνονται περὶ ὅλων τῶν ἐνώπιόν των προτάσεων, πλὴν τῶν ῥητῶς ὑπὸ τοῦ νόμου ἀναφερομένων ἐξαιρέσεων, ἐν αἷς δὲν ἀναφέρονται τὰ ἄνω.

Ἀριθ. 31 (1890) Τμ. Β' — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Ι. Διοβουνιωτης.

Πολιτικὴ ἀγωγὴ - λόγος ἀναιρέως

Λόγος ἀναιρέσεως, διότι μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ποινικῆς ἀποφάσεως, ἀπεκδυθὲν τὸ δικαστήριον τῶν Συνέδρων, δὲν ἠδύνατο νὰ δικάσῃ ἐπὶ τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς, ἀλλ' ὤφειλε νὰ παραπέμψῃ αὐτὴν εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια, εἶναι νόμῳ ἀστήρικτος, τὸ μὲν διότι ἡ τοῦ 452 διάταξις, ἡ διατάσσουσα τὴν σὺν τῇ ποινικῇ ἀποφάσει ἀπόφασιν καὶ ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ἀπαιτήσεων δὲν εἶναι ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, τὸ δὲ διότι δὲν ἐνδιαλαμβάνεται ἡ παράβασις της μεταξὺ τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 458 Πν. Δ. λόγων ἀναιρέσεως (1).

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀριθ. 165 (1890). Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Κ. Γκεκας.

Ἠρτημένοι καρποὶ

Δὲν δύνανται νὰ διεκδικηθῶσιν οἱ ἠρτημένοι καρποὶ, διότι μόνον ἐπὶ σωματικῶν πραγμάτων ὑπάρχει κατὰ νόμον κυριότης, τοιαῦτα δὲ δὲν εἶναι οἱ καρποὶ, παρακολουθήματα ὄντες κατὰ τὸν περὶ διακρίσεως κτημάτων νόμον.

Ἀριθ. 167 (1890). Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Κ. Γκεκας.

Τριτανακοπὴ

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 235 Πλ. Δ. πᾶσαν ἐξώδικον πρᾶξιν δύναται νὰ προσβάλῃ δι' ἀνακοπῆς μόνον ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ πρᾶξις αὕτη φέρει κίνδυνον ἢ βλάβην εἰς τὰ νόμιμα συμφέροντά του. Δὲν ὑπάρχει τοιοῦτον ἐν ἀνακοπῇ κατ' ἐκθέσεως ἐξώσεως τρίτου καὶ ἐγκαταστάσεως τοῦ ἀνακοπτομένου ἐν τῷ κτήματι, οὗ κύριος διακάτοχος κατὰ τὴν ἀνακοπὴν εἶναι ὁ ἀνακόπτων. Διότι τὰ συμφέροντα τοῦ ἀνακόπτοντος δὲν προσβάλλονται ἐκ τῆς ἐκθέσεως, δι' ἧς βεβαιοῦται ἡ ἐγκατάστασις τοῦ ἀνακοπτομένου εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἀνακόπτοντος διακατεχόμενα κτήματα, ἀλλὰ ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεγονότος τῆς ἐγκαταστάσεως, ἥτις καὶ ἀνεξαρ-

(1) Τὸ ἱστορικὸν ἔχει ὡς ἑξῆς: Σὺν τῇ ποινικῇ ἀποφάσει ἐπεβλήθη τῷ πολιτικῶς ἐνάγοντι ὅρκος. Προσελθὼν οὗτος ἔδωκεν αὐτόν. Μετὰ τοῦτο δι' ἑτέρας ἀποφάσεως ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀγωγή.

τήτως τῆς ἐκθέσεως δίδει ἀφορμὴν εἰς προστασίαν τῆς νομῆς διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένων παραγγελμάτων. (*)

Ἀριθ. 169 (1890). Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Κ. Γκεκας

Ἐπιτόπιος διεξαγωγὴ

Ἐπὶ ἀποδείξεως διεξαχθησομένης ἐπιτοπίως, πρέπει νὰ ὁρίζηται τὸ μέρος, ἐὰν πρόκηται περὶ διαφόρων μερῶν, ἢ ν' ἀνατίθηται ὁ προσδιορισμὸς τῷ εἰσηγητῇ.

Ἀριθ. 171 (1890) Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Κ. Γκεκας.

Παράτασις προθεσμίας

Ἡ πρὸς ἐνάσκησιν τῶν ἐνδίκων μέσων προθεσμία ἐπεκτείνεται λόγῳ ἀποστάσεως, ὅταν οἱ διάδικοι δὲν κατοικῶσιν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, ἡ ἀπὸ τῶν δικαστηρίων δὲ ἀπόστασις ὑπολογίζεται ὅταν πρόκηται περὶ διαδίκων μαρτύρων ἢ πραγματογνωμόνων παρὰ τοῦ δικαστηρίου καλουμένων (ἄρθ. 195 καὶ 196 Πλ. Δ.) Ἄρα δὲν ὑπάρχει ἐπέκτασις προθεσμίας διὰ διαδίκους κατοικοῦντας ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, ἐν ᾗ ἐγένετο καὶ ἡ κοινοποίησις τῆς προσβλητέας ἀποφάσεως.

Ἀριθ. 172 (1890) Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Α. Λυμπερακης

Προσωρινὸς διαχειριστὴς - ἐξουσία

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 120 τοῦ περὶ ἐπιτροπείας νόμου διορίζεται προσωρινὸς διαχειριστὴς πρὸς συντήρησιν τῆς περιουσίας τοῦ ἀπαγορευτέου, ἀλλ' ἡ διάταξις, προϋποτιθεῖσα τὴν ταχεῖαν ἀποπεράτωσιν τῆς περὶ ἀπαγορεύσεως διαδικασίας, δὲν ἐνέχει ἐν ἑαυτῇ τὴν ἔννοιαν, ὅτι ὁ διαχειριστὴς ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τι μὴ ἀναγόμενον ἀμέσως εἰς τὴν συντήρησιν, ἥτις ἔννοια ἐπὶ κατεπειγουσῶν περιστάσεων ἠδύνατο πολλάκις κατὰ τοῦ ἀπαγορευτέου νὰ ἀποβῇ. Οὕτω δύναται νὰ γείνῃ καὶ ὑπέρβασις τῆς πρὸς τὸν προσωρινὸν διαχειριστὴν ἐντολῆς ταύτης, οἷον καὶ δάνειον ἐνυπόθηκον νὰ ληφθῇ, ἐὰν ὑπάρχῃ εὔλογος αἰτία μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου καὶ ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου (Aubry et Rau. τ. I σελ. 515 Dalloz fils et Vergé Code civil art. 497 § 27).

(*) Ἀναμφισβητήτως ἡ ἀπόφασις περιέσφιγξε μέχρι πλήρους ἀσφυξίας τὴν γενικωτάτην διάταξιν τοῦ ἄρθρου 235. Διότι ἄρα γε κατὰ τῆς παρανόμου ἐγκαταστάσεως πρὸς τὴν προστασίαν τῆς νομῆς ὁρίζονται παραγγέλματα ἕπεται ὅτι παύει ἐφαρμοζόμενον τὸ ἄρθρον 235; Δὲν εἶναι ἀνάγκη, βεβαίως, νὰ προστεθῇ ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ δυνάμει αὐτοῦ ἀσκηθεῖσα ἀνακοπὴ, ἀφορῶσα νομὴν, δὲν ἦτο ἄλλο τι ἢ αὐτὸ τοῦτο τὸ ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως ἀπαιτούμενον παράγγελμα.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΛΑΡΙΣΣΗΣ

Ἀριθ. 14 (1890) — Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Σ. Αραβαντινος.

Νόμος Ἐπιτροπείας - Ἀντικείμενον τῆς ἐνοχῆς - Ὀθωμανικὴ λίρα

Ἡ μὴ ἐκπλήρωσις τῶν διατυπώσεων τοῦ ἄρθρου 75. Νόμου Ἐπιτροπείας, δὲν δύναται νὰ προταθῇ ὡς λόγος ἀπαραδέκτου τῆς ἀγωγῆς ὑπὸ τοῦ τρίτου, διότι ἡ παραφυλακὴ τῶν διατυπώσεων τούτων σκοπεῖ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων τοῦ ἀνηλίκου καὶ συνεπῶς ἡ μὴ τήρησις τὴν σχετικὴν μόνον ἀκυρότητα δημιουργεῖ. Εἰς τοιαύτας λοιπὸν ἐνστάσεις ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 532 § 3 τῆς Πλ. Δικονομίας.

—Κατὰ τὰς γενικὰς τοῦ δικαίου ἀρχὰς τὰς διεπούσας τὴν σύστασιν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ἐνοχῶν, τό τε δικαίωμα καὶ ἡ ὑποχρέωσις πρὸς ἐκπλήρωσιν ὡρισμένης τινὸς ἐνοχῆς, περιορίζεται εἰς τὸ, τῇ ἀμοιβαίᾳ τῶν συναλλαξάντων θελήσει, ὁρισθὲν ἀντικείμενον αὐτῆς, κατ' ἀκολουθίαν οὔτε ὁ δανειστὴς νὰ ζητήσῃ οὔτε ὁ ὀφειλέτης νὰ ὑποχρεωθῇ δύναται εἰς παροχὴν ἀντικειμένου διαφόρου τοῦ ἐν τῇ συμβάσει, πλὴν ἐὰν γεγονός τι ἐξωτερικὸν (ὑπερημερίᾳ, πταῖσμα) ἐπιγενόμενον, ἐπήνεγκεν ἀλλοίωσιν εἰς τὴν ἀρχικὴν ἐνοχικὴν σχέσιν, ὁπότε καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς παροχῆς ἀναγκαίως συμμεταβάλλεται. Οὕτω ὑποκειμένου λόγου περὶ δανείου συνομολογηθέντος εἰς λίρας Ὀθωμαν. καὶ ἐπὶ τῷ ὅρῳ καταβολῆς τοῦ αὐτοῦ νομίσματος πρὸς ἐξόφλησιν, δὲν δικαιοῦται ὁ δανειστὴς νὰ ζητήσῃ διὰ τῆς ἀγωγῆς ἄλλο νόμισμα ἴσης ἀνταλλακτικῆς ἀξίας, οὐδ' ἐπιτρέπεται εἰς τὸν τοιαύτην ἀγωγὴν ἐγείραντα νὰ ὑποβάλῃ αἴτησιν διὰ τῶν προτάσεων περὶ καταβολῆς τοῦ αὐτοῦ ἀρχικοῦ τῆς παροχῆς ἀντικειμένου ἤτοι τῶν λιρῶν, διότι ἡ αἴτησις αὕτη ἀποτελεῖ μεταβολὴν τῆς βάσεως τῆς ἀγωγῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου ἀπαγορευομένην (ἄρθρ. 158, 170 καὶ 745 Πλ. Δικονομίας).

— Ἡ Ὀθωμανικὴ λίρα δὲν εἶναι ἐμπόρευμα ἀλλὰ νόμισμα κυκλοφοροῦν ἐπὶ ὡρισμένῃ διατιμήσει ἐν τῇ ἑλληνικῇ ἐπικρατείᾳ (Νόμος τῆς 4 Ἰανουαρίου 1856 ἄρθρον 1ον Νόμος 16 Ἀπριλίου 1867 ἄρθρον 14 καὶ 15ον.)

Ἀριθ. 16 (1890). Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Σ Αραβαντινος.

Νόμος χαρτοσήμου - διπλῆ χρῆσις τοῦ αὐτοῦ φύλλου

Κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ περὶ χαρτοσήμου Νόμου ἀπαγορεύεται διπλῆ χρῆσις τοῦ αὐτοῦ φύλλου. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου παραγγελία πρὸς κοινοποίησιν ἀποφάσεως καὶ κλῆσις πρὸς ἐμφάνισιν ὑπὸ τὸ κοινοποιητέον ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως ἀπαγορεύεται,

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

Ἀπόφασις τοῦ Ἀκυρωτικοῦ τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἀπὸ 11 Ἰουλίου 1888.

Δόλος ἐν τῷ ἀστικῷ δικαίῳ

Διὰ τὴν νομικὴν ἔννοιαν τοῦ δόλου ἐν τῷ ἀστικῷ δικαίῳ δὲν ἔχει σημασίαν ἐὰν τις σκοπῇ διὰ τῆς ἀπάτης νὰ παραγάγῃ κέρδος παρανόμων δι' ἑαυτὸν ἢ τρίτον· τοιοῦτος σκοπὸς δὲν εἶνε συστατικὸν τοῦ δόλου ἐν τῷ ἀστικῷ δικαίῳ. πρβλ. L. 9 § 1 L. 18 § 5 L. 19. 39. 40. Δ. de dolo 4. 3. Προϋπόθεσις ὅμως τοῦ δόλου τούτου εἶνε πάντως ἡ ὕπαρξις κακῆς προαιρέσεως. Δὲν ἀπαιτεῖται δ' ὅπως αὕτη στρέφεται πρὸς βλάβην τρίτου, ἀρκεῖ ἀπεναντίας ἡ γνῶσις τοῦ πιθανοῦ ἢ ἐνδεχομένου τῆς διὰ τῆς ἀπάτης προξενηθησομένης βλάβης, ἤτις ἀνευ τοῦ δόλου δὲν ἤθελεν ἐπέλθει.

Ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου τῆς Προυσσίδης ἀπὸ 13 Μαΐου 1889.

Πλάνη περὶ τὸ δίκαιον

Γνωστὸν τυγχάνει ὅτι ὁ κανὼν εἶνε, ὅτι ἡ περὶ τὸ δίκαιον πλάνη ἀσυγχώρητός ἐστιν. Ἡ τε θεωρία ὅμως καὶ ἡ πρακτικὴ τῶν Δικαστηρίων συμφωνοῦσαι παραδέχονται ὅτι ἡ περὶ τὸ δίκαιον πλάνη, ἐστὶ συγχωρητία, ὁσάκις εἶνε ἀποτέλεσμα πληροφορίας, δοθείσης τῷ ἰδιώτῃ παρὰ δημοσίας ἀρχῆς πλανηθείσης περὶ τὸ δίκαιον.

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ ΝΟΜΟΜΑΘΩΝ

Ὑποθήκη.-τόκοι.-ἐπιταγή.-ἀναγγελία.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, ἂν τὸ κεφάλαιον, δι' ἃ ἰδίᾳ ὑποθήκη εἶναι ἐγγεγραμμένη ὡς ὅρον τόκους, τὸ ἐνυποθήκον κτῆμα εἰς οἱουδήποτε ἐξουσίαν καὶ ἂν εὑρίσκεται, ἐνέχεται καὶ εἰς τόκους δι' ὅλον τὸν καιρόν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐγέρθη ἀγωγὴ ἕως ἐκείνην, καθ' ἣν ἤθελε πληρωθῇ τὸ χρέος ἢ δοθῇ γραμμάτιον πληρωτέον ἀπὸ τὸ πλειστηρίασμα ἢ κατοστὴ σμιτάλλητος ὁ πίναξ καὶ δι' ἓν ἔτος πρὸ τῆς ἀγωγῆς.

Ἡ διάταξις αὐτὴ ἐρμηνεύσθη ἀνέκαθεν ὑπὸ τῆς νομολογίας καὶ τῶν ἐρμηνευτῶν καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος, καθ' ὃ ἂν ἀντὶ ἀγωγῆς περὶ πληρωμῆς τοῦ χρέους ἐπεβλήθη ἐπιταγὴ πρὸς πληρωμήν, ὑπάρχοντος δημοσίου ἐγγράφου ἐκτελεστοῦ, ταῦτα ὅμως ἐν ᾗ περιπτώσει μετὰ τὴν ἐπιταγὴν ἐπικολουθῆσαι κατάσχεσις, διότι κατὰ τὸ ἄρθρον 864 Π. Δ. οὐτο ἀρχεται νὰ δίκη ἡ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν (πρβλ. Καλλιγᾶ Π § 535 Παπαρρηγοπούλου Πρακ. Δίκαιον § 683).

Φιλονεικεῖται μεταξὺ τῶν ἐρμηνευτῶν ἂν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἄρθρου 31 ἐφαρμόζηται ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς μόνον ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς καταβλήτου καὶ δι' ἓν ἔτος πρότερον ἢ ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ἐπιταγῆς καὶ δι' ἓν ἔτος πρότερον.

Τὴν τελευταίαν ταύτην γνώμην δέχεται ὁ Καλλιγᾶς (Π § 535) καὶ ὁ Ἄρειος Πάγος (ἀπόφ. 174, 1859). Ἀλλὰ πολλοὶ ἀπέρουσαν τὴν γνώμην ταύτην, δεξάμενοι, ὅτι μόνον ἀπὸ τῆς κατασχέσεως καὶ δι' ἓν ἔτος πρότερον ὀφείλεται ὁ τόκος τῇ ἐνυποθήκῳ δανειστῇ. (Πρβλ. I. Τυπάλδου Πέτρα V. 7 σελ. 4421 καὶ Παπαρρηγοπούλου αὐτόθι § 683) καὶ τοῦτο ἐνα μὴ παραδιαιωθῶσι τὰ ἀποτελέσματα τοῦ συστήματος τῆς δημοσιότητος καὶ ἐξοδικήτητος ὡς ἐκ τοῦ ἀφανοῦς τῆς ἐπιταγῆς.

Ἀλλ' ἔχει τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα ἡ ἐπιταγὴ γενομένη μετὰ κατάσχεσιν ἐνεργηθεῖσαν ὑπὸ ἄλλου; Ἡ ἐπιταγὴ αὕτη εἶναι πρᾶξις ματαία, διότι δὲν δύναται νὰ ἐπακολουθήσῃ κατάσχεσις ἐπὶ κατασχέσεως. Παρατηρητέον ὅμως ὅτι ὁ Ἄρειος Πάγος δι' ἀποφάσεως του 229 (1888) ἀπορρίπτει, ὅτι καὶ ἂν ἕτερος δανειστὴς κατασχῇ μετὰ τὴν ἐπιταγὴν τοῦ δανειστοῦ, ὀφείλονται ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς ταύτης τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἄρθ. 864 Π. Δ., διότι ἡ κατάσχεσις εἶναι κοινὴ δι' ὅλους. Ἡ ἀρχὴ αὕτη εἶναι ὀρθή, οὐσα συνέπεια τοῦ ἀξιώματος ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται κατάσχεσις ἐπὶ κατασχέσεως, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ ἐπιταγὴ στερεῖται χύρου, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, προηγηθείσης κατασχέσεως, δι' ἧς ἀγράφθη τὸ κτῆμα τῆς διαθέσεως τοῦ ὀφειλέτου.

Ἀφοῦ οὕτως ἡ ἐπιταγὴ δὲν τὸ νομίμως, οὐδὲν ἐξ αὐτῆς ἀποτέλεσμα δύναται νὰ προέλθῃ ἡ δὲ ἀρχὴ τῆς κοινότητος τῆς κατασχέσεως, ἣν ἐδέξατο ὁ Ἄρειος Πάγος ἐν ἀποφάσει 229 (1888) ἄγει εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν κατάσχεσιν ἀναγγελίας καὶ δι' ἓν ἔτος πρὸ αὐτῆς ὀφείλεται τόκος, οὐχὶ δὲ ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς.

Δὲν δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ, ὅτι ἡ ἐπιταγὴ περιέχει ἀναγγελίαν διότι αὕτη εἶναι ἰδία πρᾶξις ἔχουσα ἰδίους τύπους ἐπιδεδομένη εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον (οὐχὶ μόνω τῷ ὀφειλέτῃ καὶ δανειστῇ) περιέχει δὲ τὴν ἀξίωσιν τοῦ ἀναγγελλομένου νὰ πληρωθῇ ἐκ τοῦ πλειστηριάσματος, πράγματοποιοῦσα οὕτω τὴν ἀρχὴν τῆς κοινότητος τῆς κατασχέσεως.

Σημειωτέον ὅτι ὁ Ἄρειος Πάγος, ἀποκηνόμενος διὰ τῆς ἀποφάσεως 229 (1888) ὅτι καὶ ἂν παρ' ἄλλων κατασχεθῇ τὸ κτῆμα ἄρχεται ὁ τόκος ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς ἔχει ὑπ' ὄψιν ἐπιταγὴν γενομένην πρὸ τῆς κατασχέσεως, τὴν ὁποίαν ἕτερος δανειστὴς ἔχων προκειμένου ἐπιταγὴν ἐπεχείρησεν.

Π. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ.
Ι. ΕΥΓΚΛΕΙΔΗΣ.

ΤΟΙΣ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΙΣ

Ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ φύλλῳ 5 ἐρωτήσεσι (*)

Ἡ ἐξόρλησις γενομένου συμβιβασμοῦ ἐνώπιον δικαστηρίου ὑπόκειται εἰς τέλος ἀναλογικὸν τοῦ συμβιβασθέντος ποσοῦ, ἂν τοῦτο πηγάζῃ ἐξ αἰτίας μὴ ὑπαγθείσης εἰς τέλος ἀναλογικὸν, ἄλλως εἰς χαρτόσημον λεπτῶν 50. Ἄλλως ἂν ἐξοφλῆται καὶ τόκοι εἰς ἀναλογικὸν τέλος μόνον τῶν τόκων.

Ἡ πρᾶξις δι' ἧς γραφηγᾶται ὑποθήκη πρὸς ἐξασφάλισιν συνομολογημένου δανείου, ὑποδηλοῦσα εἰς ἀναλογικὸν τέλος, γίγνεται εἰς χαρτόσημον δρ. 5, κατὰ τὸ ἰδ. γ' τοῦ ἀρθ. 24 τοῦ ΑΧΚΕ Νόμου, καθ' ὃ πάντα τὰ συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα, τὰ μὴ ὑποκείμενα εἰς τέλος ἀναλογικὸν (ἐκτὸς τὰ ἐν τῷ ἰδαρ. α' τοῦ ἀρθ. 23 τοῦ αὐτοῦ Νόμου) κλπ. ὑπόκεινται εἰς τέλος δρ. 5, ἂν ὅμως τὸ ἐξασφαλιζόμενον δάνειον πηγάζῃ ἐξ ἄλλης αἰτίας, μὴ ὑπαγθείσης εἰς ἀναλογικὸν τέλος, τότε θὰ τεθῇ χαρτόσημον τοῦ ἐξαπραλιζομένου ποσοῦ.

ΛΕΩΝ. Μ. ΚΟΥΚΑΣ
συμβολαιογρ. ἐν Πάτραις

Ἡ ἐξόρλησις συμβιβασθοῦ γενομένου ἐνώπιον δικαστηρίου ὑπόκειται εἰς τέλος 50 λ. διότι κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου § Α οἱ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τελούμενοι συμβιβασμοὶ ὑπόκεινται εἰς ἀναλογικὸν τέλος, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει τοῦ ποσοῦ, δι' ὃ οὗτος γίγνεται, κατὰ δὲ τὸ ἄρθρ. 20 § Θ τὰ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἢ ἰδιαιτέρου φύλλου διδόμενα ἀποδεικτικὰ πληρωμῆς ποσοῦ, δι' ὃ προσληρώθη ἀναλογικὸν τέλος, ὑπόκεινται εἰς τέλος λεπτῶν 50.

Ἡ πρᾶξις, δι' ἧς ὁ ὀφειλέτης χορηγεῖ ὑποθήκην πρὸς ἐξασφάλισιν συνομολογημένου ἤδη δανείου ὑπόκειται εἰς χαρτόσημον 5 δραχμῶν κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 24 § γ' τοῦ περὶ χαρτοσήμου Νόμου, καθ' ὃ πάντα τὰ συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα, τὰ μὴ ὑποκείμενα εἰς τέλος ἀναλογικὸν καὶ μὴ κατονομαζόμενα ἐν τῷ ἰδαρ. α' εἰς τοιοῦτον τέλος ὑποδηλοντα.

Ἐν Τρικκάλοις Σ. ΜΑΝΩΛΙΔΗΣ.

(*) Εὐχαρίστως δημοσιεύομεν καὶ τὰς ἄνωθι ἐρωτ. καὶ συμφώνους πρὸς τὴν ἐν τῷ φύλλῳ ὁ δημοσιευθεῖσαν λύσιν τῶν ἐνταῦθα συμβολαιογράφων τῶν ἐπαρχιῶν, ληφθείσης εὐνοήτως ποὸ τῆς καταχωρίσεως ἐκείνης.

Ἐρωτήσεις

Ὁ Α παρακατατίθηται παρὰ συμβολαιογράφῳ δρ. 1000 ὅπως λάβῃ αὐτὰς ὁ Β πρὸς ἐξόφλησιν πρὸς αὐτὸν χρέους του.

Εἰς ποῖον χαρτόσημον ὑπόκειται τὸ συμβόλαιον τῆς παρακαταθήκης;

Εἰς ποῖον τὸ συμβόλαιον τῆς παραλαβῆς ὑπὸ τοῦ Β:

ΔΙΑΦΟΡΑ

Νομισχέδιον ἀσφαλειῶν

Ἀγγέλλεται ἡ παρασκευὴ νομοσχεδίου περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀσφαλιστικῶν ἑταιριῶν καὶ τῶν ἐνεργουμένων ἐν γένει ἀσφαλιστικῶν πράξεων. Ταυτοχρόνως ἀναγινώσκομεν ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς ἐφημερίσι ὅτι καὶ ἐν Ἑλλάδι προπαρασκευάζεται νομοσχέδιον τῶν αὐτῶν προτύπων ποσῶν καὶ ἴδια τῶν κανονισμῶν τῶν ἀσφαλειῶν ἐπὶ τῆς ζωῆς καὶ ἐν περιπτώσει δυστυχήματος. Ἠκριβωκατάσκεψθη νὰ ἐνκεκυκλωπωμένη ἀκριβέστερα εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν.

Ἀποτυχὼν λόγος διαζυγίου.

Κυρία τις ὅπως ἐπιτύχῃ διαζύνου παρὰ τοῦ συζύγου της, μὲ ὃν δὲν συνῆζη πλέον, καὶ συζυγῆς τὸν ἰδιαίτερόν της παράπονον ἐφανέρωνε μετὰ ἐπιτέθη ἐν καιρῷ νυκτὸς ἐν τῇ ἔξοχικῇ οἰκίᾳ τοῦ συζύγου της, ὅπως ἐπιτυχῇ αὐτόν ἐπ' αὐτοφώρῳ μοιχευομένων μετὰ νέας τινὸς ραπτρίας. Οἱ γνωσοῦλλακες τοῦ πλησίον σταθμοῦ προσκληθέντες παρ' αὐτῆς ὅπως συλλάβωσι τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς ἔρθεν κλέπτας ἐπιδόντες τὰ ὀνόματα τῶν ἐπιδόξων, ἀφώνουν τὰς θύρας καὶ εἰσέρχονται ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ἀντὶ πανὸς ἄλλου κλέπτου εὗρον χαριεστάτην ράπτριαν ἐνεδεδυκυῖαν τὴν κλίνης τῆς κατατομὰ γύναικα. Ἡ σύζυγος παραιτήθη τὴν τῆς πιστοποίησης τὴν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ συζύγου της παρουσίαν τῆς ραπτρίας, ἥτις ὅπως ἐν κατεκλείσθη ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ αὐτῆς δωματίῳ ἐσθῆτος. Ἡδὲ ἄλλων ἡμερῶν τὸ ἐν τυχὸν τοῦ Πλημμελειοδικείου τῶν Παρισίων ἠθώωσε τοὺς πρὸ τῆς ζητούσης λόγον διαζυγίου κατηγορηθέντας σύζυγον καὶ ράπτριαν δεχθὲν, ἐν ἐλλείψει πληροστέρων ἀποδείξεων, ὅτι δὲν ἦτο ἀπίθανος ἡ παρουσία τῆς ραπτρίας φαλεμένας ἔλυσε ἀφικοδόξως καὶ πλατωνικῆς ἐκ μέρους τοῦ κατηγορηθέντος συζύγου.

Πτωχεύσεις

Ἐν. Πρωτ. Ἀθηνῶν. Ἀριθ. 3348 ε. ε. Πρ. Πάγου. Ἐν. πτωχ. ἡ τῆς αἰτήσεως. Εἰσ. ὁ νεώτερος διαστ. πρ. συνδ. Β. Γιαννόπουλος καὶ Ν. Σευραικόπουλος. Ἡλι. ἐρ. συνδ. 30 Ἀπριλίου.

Ἐν Ἀθήναις Διαγόντες κ. Βέλιος. Ἀριθ. 1321 ε. ε. Πρ. Βέλου. Ἐν. πτωχ. 6 Ἀπριλίου ε. ε. Εἰσ. Γεώργιος Χρυσοῦλης πρ. συνδ. Ἀρ. Δημόπουλος καὶ Κ. Λιβανὸς. Ἡλι. ἐρ. συνδ. 10 Ἀπριλίου ἑσπ.

Ἐκποίησις πραγμάτων πτωχεύσεων

1) τῆς πτωχ. Π. Ἀγριανίτου τὴν 22 Ἀπριλίου ε.ε. ἐν τῷ ἐν Πειραιεῖ καταστήματι τῆς πτωχ. 2) τῆς πτωχ. Κ. Μιχαηλοπούλου, Ἀθηναίου, τὴν 23 Ἀπριλίου ἐν τῷ καταστήματι τῆς πτωχ. ὁδὸς Ἀκτινοκαρέας-Καλογεράκη. 3) τῆς πτωχ. Ι. Λάντη Ἑρμουπολίτου, γεγραμμένου ἐμπόρου ἐν Ἄρδῃ. 4) τῆς πτωχ. Ἀνδρ. Ν. Χατζῆ κ. Λάμνης ἐν τῷ αὐτῷ καταστήματι τῆς πτωχεύσ.

Προσαγωγὴ δικαιογράφων πιστωτῶν

Τῆς πτωχ. Θ. Τσακαλώτου Ἀθηναίου ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 18 Ἀπριλ. ε. ε. 2) τῆς πτωχ. Δ. καὶ Ι. Παπανικολάου ἐντὸ. 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 16 Ἀπριλίου ε. ε.

Πλειστηριασμοί.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἀπριλίου 1890

Μία οἰκία παρὰ τοὺς Ἁγίους Θεοδώρους μετὰ περιοχῆς π. τ. 298 τῆς Σιδερῆς Χ. Παππεῦ. Συμβολ. Ἠλ. Λυκορρίδη.

— Δύο συνεχόμενα οἰκόπεδα εἰς θέσιν Κασίδα τὸ ἓν 426 π. τ. τὸ ἕτερον 320 π. π. Συμβολ. Γ. Παπούλας.

— Γήπεδον μετὰ δύο δωματίων ἐν Ροδακιῷ, ἔδος Πατρώου π. τ 126. Συμβ. Γ. Παπούλας

— Οἰκία Β. Ι. Σεσάρ ἐπὶ τῆς ἐδοῦ Ἁγίας Εἰρήνης π. τ. 215. Συμβ. Δ. Καλλιοντζῆς.

— Δύο οἰκίαι ἐπὶ τῆς ἐδοῦ Εὐγάρεως π. τ. 1200, ἑτέρα οἰκία ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐδοῦ π. τ. 1200. κλῆρ. Εὐθ. Χατζηπέτρου. Συμβ. Ἠλ. Γλυκερίδης.

— Ἐλαιοπερίβολον Ἁθ. καὶ Ἰω. Δημητρίου εἰς θέσιν Μαῦρα λιθάρι τοῦ ὁμοῦ Φυλῆ. Συμβ. Ν. Ἀσκαρης.

— Διάφορα κινητὰ τοῦ ἀπὸ. Κακλῆ. Συμβολ. Π. Πέρδικας. Ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, ἔδος Πανδρόσου.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 22 Ἀπριλίου 1890

Οἰκόπεδον μετὰ ἰσογείου οἰκοδομῆς ἐν τῷ 109 τετραγώνῳ Πειραιῶς τοῦ Ἀλ. Δαμάσκου π. τ. 1120, 51 ο/ο Συμβ. Σ. Κερβαντωνόπουλος.

— Οἰκοδομαὶ κείμεναι ἐν τῷ 34 τετραγώνῳ (Ὑδρ. συνοικία) κλίβανος μαγαζία κλ. τῶν Δ. καὶ Β. Κάλυβα π. τ. 817. Συμβ. Σ. Κερβαντωνόπουλος.

— Οἰκία τριώροφος ἐντὸς τῶν 15 τετραγ. τοῦ Ν. Χ. Ἀναγνωστοπούλου π. τ. 309. Συμβ. Σ. Κερβαντωνόπουλος.

— Ἐργοστάσιον εἰς θέσιν Καραβᾶ 4125,55 τ. π. Παντ. Κ. Παπαδάκη Συμβ. Κερβαντωνόπουλος.

Πώλησις χρτοσήμου

Συμβολαιογραφεῖον Θ. Ρωσσοπούλου ἔδος Σεφερλέους 21

ARNDTS - ΡΩΜΑΪΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

ἐκ τῆς Β' Γερμανικῆς ἐκδόσεως

Μετάφρασις μετὰ σημειώσεων ὑπὸ **Ι. Θ. Κυριακοῦ**

Ἐξεδόθη τὸ 11 τεῦχος, δι' οὗ συμπληροῦται ὁ

Α' Τόμος

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΩΝ ΤΑΣ ΓΕΝΙΚΑΣ ΑΡΧΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΜΠΡΑΓΜΑΤΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

ΤΙΜΗ Δρ. 11

ἀπευθυντέον κ. **Κ. Βέλμπερ** βιβλιοπώλην ἐν Ἀθήναις

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ Α. ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

193- Ἀθῆναι, ἔδος Αἰόλου (μεγάλη οἰκία Μελᾶ) -197

Ἐκτυποῦνται ἐπισκεπτήρια στιγμιαίως παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος καθὼς καὶ ἐπικεφαλίδες ἐπιστολῶν. Χαράσσονται σφραγῖδες παντὸς εἴδους. Μεγάλη ἀποθήκη καταστίχων διαφόρων ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης καθὼς καὶ ἐργαλεῖα ἀρχιτεκτονικὰ κτλ.

Δικαστικὰ ἔγγραφα

ἀντιγράφονται ἄριστα καὶ ταχέως εἰς τὸ παρὰ τὴν Νέαν Ἀγορὰν γραφεῖον τοῦ δικαστικοῦ κληρόρος Γ. Καραπατέα. Ἐπίσης γίνονται μεταφράσεις ἐκ τῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ ἀνάπαλιν.

ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ Γ. Φιλαρέτου, τιμ. δρ. 1,50 μετὰ ταχ. 1,75. Χρυσόδετον δρ. 2 μετὰ ταχ. 2,30.

Ἐκλογικὸς Νόμος ὑπὸ Ἐμμ. Λυκούδη, τιμ. δρ. 2,50 μετὰ ταχ. 2,75. Χρυσόδετον δρ. 3,25, μετὰ ταχ. 3,60.

Κώδηξ Χαρτοσήμου ὑπὸ Γ. Φιλαρέτου, τιμ. δρ. 2,25, μετὰ ταχ. 2,50. Χρυσόδετον δρ. 3, μετὰ ταχ. δρ. 3,30.

Χάριν εὐσυτέρας διαδόσεως τῶν πολυτίμων τούτων βιβλίων, ἅτινα περιέχοντα τὴν λύσιν παντὸς σχετικοῦ ζητήματος εἶνε μεγίστης χρησιμότητος καὶ ἀποτελοῦσιν ἀπαραίτητον ἐζόχην εἰς πάντα πολίτην καὶ μὴ νομικὸν ἔτι, ἡ τιμὴ αὐτῶν ὑπεβιβάσθη σημαντικῶς, ὡς ἄνωθι φαίνεται. Οὕτω τὸ «Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος» ἀντὶ τῆς ἀρχικῆς τιμῆς δρ. 2, 25 τιμᾶται τώρα μόνον δρ. 1.50. Ὁ «Ἐκλογικὸς Κώδηξ» ἀντὶ δρ. 3,70 ὑπετιμήθη εἰς δρ. 2,50 ὁ δὲ «Κώδηξ Χαρτοσήμου» ἀντὶ δρ. 3 μόνον δραχ. 2,25. Ἀναλάβε ὑπεβιβάσθη ἡ τιμὴ τῶν χρυσοδέτων.

Τὰ βιβλία εὑρίσκονται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἑστίας» Γ. Κασδόνη, παρ' οὗ δύνανται νὰ τὰ ζητήσωσι καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ὁ βουλόμενος συναποστέλλων τὸ τίμημα αὐτῶν.

Προσεχῶς ἐκδίδεται

ΠΕΡΙ ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ

τοῦ διασήμου ποινικολόγου **Φ. Καρράρα** ὑπὸ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ δικηγόρου κ. **Ν. Ε. Σούρμπη.**

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται παρ' ἡμῖν.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

20 Ἀπριλίου 1890

	Ἀγοραστοί	Πωληταί
ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ		
26,000,000 τῶν 5 ο/ο ..... δρ.	506.—	507.—
120,000,000 » 5 ο/ο ..... »	573.—	575.—
170,000,000 » 5 ο/ο ..... »	573.—	575.—
135,000,000 » 4 ο/ο ..... »	475.—	480.—
Πάγιον » 4 ο/ο ..... »	455.—	460.—
Κτημ. ὁμολ. Ἐθν. Τραπ. Ἀαχ. »	522.50	523.—
ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Ἐθνικῆς Τραπέζης ..... δρ.	4475.—	4480.—
Πιστωτικῆς » ..... »	222.—	223.—
Βιομηχανικῆς » ..... »	91.—	91.50
Μεταλλουργείων Λαυρίου..... »	157.50	158.—
Σιδηροδ. Ἀθηνῶν-Πειραιῶς.. »	423.—	424.—
» Πύργου-Κατακώλου. »	140.—	141.—
» Πειρ.-Ἀθην.-Πελοπ. »	170.—	171.—
» Θεσσαλίας ..... »	135.—	136.—
Χρημ. ἑταιρίας ὁ Ἑρμῆς. »	67.—	70.—
Ἑταιρ. ὁμοσ. καὶ δημοσ. ἔργων »	135.50	136.50
Γενικῆς Ἑταιρίας Ἐργολ. ἔργων »	305.—	310.—
Ἑλληνικοῦ Πυριτιδοποιείου .. »	75.—	78.—
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Εἰκοσάφραγκον ..... δρ.	24.48	24.50
Λίρα Τουρκίας ..... »	27.85	27.86
Λίρα Ἀγγλίας ..... »	30 60	30.62
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Ἐπὶ Ἀγγλίας ..... πρίμ.	30.50	30.70
Ἐπὶ Γαλλίας..... »	121.—	121.50
Ἐπὶ Αὐστρίας ..... »	—	—

Ἔτος Α'.— Ἀριθ. 8

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ 19 Ὁδὸς Σοφοκλέους 19 — Συνδρομὴ ἐτησία δρ. 12. ξ Μετὰ ἑξαμήνου δρ. 13 ξ Κατεπείγων ἑ ἀντίγρ. λ. 50. — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ Θ. & Π. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΙ ΑΘΑΝΑΤΟΙ — ΑΘΗΝΑΙ 29 Ἀπριλίου 1890

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικὴ Κυκλοφορία ὑπὸ τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Λυκούδη, ἐφέτου.

Περὶ ἀστυκῶν κωδίκων ὑπὸ τοῦ κ. Στ.

Ὁ βίος ἑνὸς νομοδιδασκάλου.

Νομολογία Ἀρ. Πάγου.(90) Πολιτική.-(90)Ποινική.

Νομολογία Ἐφετείου Ἀθηνῶν (1890). - Ἐφετείου Ναυπλίου (1890)

Νομολογία Γαλλική.

Γνωμοδ. νομομαθῶν.-Δικαστικὰ νομοσχέδια (περὶ ὑποθήκης τῶν πλοίων)-**Τοῖς συμβολαιογράφοις.**

Διάφορα.- Καταδίκαι ἐκδίκησις ὑπὸ JACQUELIN.

Ἐργασίαι δικαστηρίων. - Πτωχεύσεις.-Κοινοποιήσεις τοῖς γραμματεῦσι.-Πλειστηριασμοί.-Ἀλληλογραφία.

Ὑπομιμνήσκεται τοῖς κ. κ. Συνδρομηταῖς τῆς **Θέμιδος** ἡ ἀποστολὴ τῆς συνδρομῆς των.

Εἰς τοὺς πληρώνοντας τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν τῆς «Θέμιδος» χορηγεῖται εἰς τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς του ἓν τόμος δραχμὰς 2 τὸ **Εὐριπίδειον Νόμων καὶ Διαταγμάτων** ἀπὸ τοῦ 1833—1888 τοῦ κ. Π. Ἀγγελοπούλου Ἀθηναίου τιμώμενον δραχ. 4.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ποιήσωσιν χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τούτου ἐκ τῶν κ. κ. συνδρομητῶν ὀφείλουσι νὰ ἀποστείλωσι τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ μετὰ τῆς συνδρομῆς των. Τοῦ αὐτοῦ δικαιώματος ἀπολαμβάνουσι καὶ οἱ μέχρι τοῦδε πληρώσαντες τὰς συνδρομάς των.

Ἡ **Θέμις** ἐκδίδεται κατὰ τοὺς 10 ἐργασίμους μῆνας τῶν Δικαστηρίων.

Συνδρομὴ ἐτησία μένει καὶ προπληρωτέα ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς Ἐπαρχίαις δρ. 12. Μετὰ τοῦ Δελτίου δρ 15.— Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ τὰ ταχυδρομικὰ ἐπὶ πλέον.

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται ἀπὸ τοῦ 1ου ἀριθμοῦ.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

Κακουργιοδικεῖον Ἀθηνῶν

Τὴν 20 Ἀπριλίου ἐπρόκειτο νὰ ἐκδικασθῇ ἡ κατὰ τοῦ Ν. Τσεβᾶ καὶ Σπυρ. Τσάκωνα κατηγορία ἐπὶ ἀποπείρᾳ ἀνατρέψεως, ἀλλ' ἕνεκεν ἐλλείψεως κατὰ τὰς κοινοποιήσεις ἀνεβλήθη.

Τῇ 21 Ἀπριλίου ἐδικάσθη ὁ Κωνστ. Μουζλῆς, κατηγορούμενος, ὅτι κατεκίων ἀπέναντι τῆς οἰκίας τοῦ παθόντος Λεωνίδα Κέκεζη ἠνάγκασε συχνὰ τὴν ἀδελφήν του μοιχεύσῃ, καὶ ἕνεκα τούτου ὁ τε φονευθεὶς καὶ ὁ ἕτερος ἀδελφός του τῷ ἔκαμνον παρατηρήσεις' ἀλλ' οὗτος καὶ τὰς ἐνοχλήσεις ἐξηκολούθει καὶ διὰ μαχαίρας κατ' ἐπανάληψιν ἐπετήδη ἵνα φονεύσῃ τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ συνελήφθη διὰ τοιαύτην ἐπίθεσιν ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων. Τὴν ἐσπέραν δὲ τῆς 20 Ὀκτωβρίου 1889 συνηντήσας ὁ κατηγορούμενος ἐν τῇ ὁδῷ Κολοκοτρώνη τὸν παθόντα, σύρας μάχαιραν τὸν κατεδίωξε καὶ προφθάσας αὐτὸν εἰς τὸ πλοιοστεῖον, ὅπου εἰσῆλθεν ὅπως σωθῇ, τὸν ἐφόνευσε. Ἐνώπιον τοῦ Κακουργιοδικείου παρεπέμφθη ὁ κατηγορούμενος ἐπὶ φόνῳ, διὰ τῆς ἐτυμηγορίας ὅμως τῶν ἐνόρκων ἐκηρύχθη ἔνοχος ἀναιρέσεως ὑπὸ δὲ τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων ἐπεδλήθη αὐτῷ ἡ ποινὴ τῶν ποσακαίρων δεσμῶν 19 ἐτῶν.

Τῇ 21 Ἀπριλίου ἐξεδικάσθη ἡ κατὰ τοῦ Χρήστου Δαύση κατηγορία ἐπὶ βιασμῷ καὶ ἁπαγωγῇ. Ὁ κατηγορούμενος, κατηγορεῖτο ὅτι τὴν 11 Αὐγούστου 1888 ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως ὑπεστήριξε τὸν παρὰ τοῦ Ἐπ. Μπουγέση γενόμενον παρὰ τὸ Σάλασι τοῦ Ὡρωπίου βιασμὸν κατὰ τῆς Δημητρούλας Δαύση, ἀφοῦ προηγουμένως εἶχον ἀπαγάγει αὐτὴν ἐκ τῆς θέσεως Τάμπαση τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Στανιώτικα διὰ τῆς βίας ἐκ συστάσεως ἀμφοτέρου καὶ περιέφερον ἐπὶ ἡμέρας εἰς τὰ ὄρη. Καὶ ὁ μὲν Μπουγέσης φυγοδικήσας καὶ ἀντιστατεύσας ἐνόπλως κατὰ τὴν φυγοδικίαν του κατὰ τῶν ζητούντων νὰ συλλάβωσιν αὐτὸν χωροφυλάκων ἐρονεύθη ὑπ' αὐτῶν, ὁ δὲ Χρ. Δαύσης βεβαιωθεὶσης ἐκ τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας τῆς ἐνοχῆς του ὡς πρὸς τὴν ἁπαγωγὴν, ἐκηρύχθη ἔνοχος ἐπὶ ταύτῃ καὶ καταδικάσθη εἰς φυλάκισιν δύο ἐτῶν καὶ ἑνὸς μηνός.

Τῇ 25 Ἀπριλίου. Ὁ Ἁθ. Ν. Ἡλιώτης κατηγορεῖτο ὅτι ἐν τῇ οἰκίᾳ «Σκιωμένο αὐλάκι» τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Παλαιοξαρίου ἐλθὼν εἰς λόγους μετὰ τοῦ παθόντος Ἁθ. Ζωγιόπη ἐρέσυνεσεν αὐτὸν καὶ παρεπάνω ἐπὶ ἀνκιοάσει Ἡ πρᾶξις ἐδικαιώθη διὰ τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας, παραδεχθέντων ὅμως διὰ τῆς ἐτυμηγορίας των τῶν ἐνόρκων ὅτι ἐν ἀμύνῃ ἐξετέλεσε τὴν πρᾶξιν ὁ κατηγορούμενος, ἀπηλύθη οὗτος ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων.

Τῇ 26 Ἀπρ. ὁ Δ. Λαδρᾶς στιλβωτὴς ὑποθημ. ἐτῶν 19 διαμένων ἀπὸ ἐτῶν ἐνταῦθα κατέθετο εἰς τὴν Ἐθν. Τράπεζαν ἀπάσας τὰς οἰκονομίας του ἐτήρει δὲ εἰς τὸ κιβώτιόν του τὸ γοργηγῆρε αὐτῷ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης βιβλιάριον, τῶν καταθέσεών του ἀνερχομένων εἰς δραχ. 790 Κατὰ τὰ μέσα Μαρτίου 1889 ἐλθὼν ἐκ τοῦ χωρίου του ὁ συγχωριτὴς του Ἠλίας Βλάχης συγκατώκησεν εἰς τὸ αὐτὸ δωμάτιον μετὰ τοῦ Δ. Λαδρᾶ καὶ ἑτέρων πέντε στιλβωτῶν, καὶ ἀφενήσας τοὺς ὀφθαλμοὺς διέμενε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τὸ δωμάτιον, ἐνῷ οἱ λοιποὶ παῖδες μετέβαινον εἰς τὴν ἐργασίαν των μέχρι τῆς 5 Ἀπριλίου, ὅτε ἀνεχώρησε εἰς τὴν πατρίδα του. Μετά τινας ἡμέρας ζητήσας ὁ Δ. Λαδρᾶς τὰ φυλλάδιον τῶν καταθέσεών του δὲν εὗρεν αὐτό, σπεύσας δὲ εἰς τὴν Ταπέλαν ἐπληροφορήθη, ὅτι τὴν 3 Ἀπριλίου ἐνεφανίσθη πρόσωπον, ὅπερ ἐνεχείρισε τὸ φυλλάδιον ἐκεῖνο καὶ ἔλαβε τὰ χρήματα ἐξοχλήσας αὐτὸ τὸ ὑπογραφὴ τοῦ Δ. Λαδρᾶ Ἐκ τοῦ ὅτι ἡ λῆψις τῶν χρημάτων συνέπεσε τὴν παραμονὴν τῆς ἀνακωχῆς καὶ ὅτι αὐτὸ ἐκ τῆς πατρίδος του ἦλθε τὴν ἑσπέραν τῆς 20 Ὀκτωβρίου 1889 συνηντήσας ὁ κατηγορούμενος ἐν τῇ ὁδῷ Κολοκοτρώνη τὸν παθόντα, σύρας μάχαιραν τὸν κατεδίωξε καὶ προφθάσας αὐτὸν εἰς τὸ πλοιοστεῖον, ὅπου εἰσῆλθεν ὅπως σωθῇ, τὸν ἐφόνευσε. Ἐνώπιον τοῦ Κακουργιοδικείου παρεπέμφθη ὁ κατηγορούμενος ἐπὶ φόνῳ, διὰ τῆς ἐτυμηγορίας ὅμως τῶν ἐνόρκων ἐκηρύχθη ἔνοχος ἀναιρέσεως ὑπὸ δὲ τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων ἐπεδλήθη αὐτῷ ἡ ποινὴ τῶν ποσακαίρων δεσμῶν 19 ἐτῶν.

Τῇ 24 Ἀπριλίου ἐξεδικάσθη ἡ κατὰ τοῦ Χρήστου Δαύση κατηγορία ἐπὶ βιασμῷ καὶ ἁπαγωγῇ. Ὁ κατηγορούμενος, κατηγορεῖτο ὅτι τὴν 11 Αὐγούστου 1888 ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως ὑπεστήριξε τὸν παρὰ τοῦ Ἐπ. Μπουγέση γενόμενον παρὰ τὸ Σάλασι τοῦ Ὡρωπίου βιασμὸν κατὰ τῆς Δημητρούλας Δαύση, ἀφοῦ προηγουμένως εἶχον ἀπαγάγει αὐτὴν ἐκ τῆς θέσεως Τάμπαση τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Στανιώτικα διὰ τῆς βίας ἐκ συστάσεως ἀμφοτέρου καὶ περιέφερον ἐπὶ ἡμέρας εἰς τὰ ὄρη. Καὶ ὁ μὲν Μπουγέσης φυγοδικήσας καὶ ἀντιστατεύσας ἐνόπλως κατὰ τὴν φυγοδικίαν του κατὰ τῶν ζητούντων νὰ συλλάβωσιν αὐτὸν χωροφυλάκων ἐρονεύθη ὑπ' αὐτῶν, ὁ δὲ Χρ. Δαύσης βεβαιωθεὶσης ἐκ τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας τῆς ἐνοχῆς του ὡς πρὸς τὴν ἁπαγωγὴν, ἐκηρύχθη ἔνοχος ἐπὶ ταύτῃ καὶ καταδικάσθη εἰς φυλάκισιν δύο ἐτῶν καὶ ἑνὸς μηνός.

Τῇ 25 Ἀπριλίου. Ὁ Ἁθ. Ν. Ἡλιώτης κατηγορεῖτο ὅτι ἐν τῇ οἰκίᾳ «Σκιωμένο αὐλάκι» τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Παλαιοξαρίου ἐλθὼν εἰς λόγους μετὰ τοῦ παθόντος Ἁθ. Ζωγιόπη ἐρέσυνεσεν αὐτὸν καὶ παρεπάνω ἐπὶ ἀνκιοάσει Ἡ πρᾶξις ἐδικαιώθη διὰ τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας, παραδεχθέντων ὅμως διὰ τῆς ἐτυμηγορίας των τῶν ἐνόρκων ὅτι ἐν ἀμύνῃ ἐξετέλεσε τὴν πρᾶξιν ὁ κατηγορούμενος, ἀπηλύθη οὗτος ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων.

Τῇ 26 Ἀπρ. ὁ Δ. Λαδρᾶς στιλβωτὴς ὑποθημ. ἐτῶν 19 διαμένων ἀπὸ ἐτῶν ἐνταῦθα κατέθετο εἰς τὴν Ἐθν. Τράπεζαν ἀπάσας τὰς οἰκονομίας του ἐτήρει δὲ εἰς τὸ κιβώτιόν του τὸ γοργηγῆρε αὐτῷ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης βιβλιάριον, τῶν καταθέσεών του ἀνερχομένων εἰς δραχ. 790 Κατὰ τὰ μέσα Μαρτίου 1889 ἐλθὼν ἐκ τοῦ χωρίου του ὁ συγχωριτὴς του Ἠλίας Βλάχης συγκατώκησεν εἰς τὸ αὐτὸ δωμάτιον μετὰ τοῦ Δ. Λαδρᾶ καὶ ἑτέρων πέντε στιλβωτῶν, καὶ ἀφενήσας τοὺς ὀφθαλμοὺς διέμενε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τὸ δωμάτιον, ἐνῷ οἱ λοιποὶ παῖδες μετέβαινον εἰς τὴν ἐργασίαν των μέχρι τῆς 5 Ἀπριλίου, ὅτε ἀνεχώρησε εἰς τὴν πατρίδα του. Μετά τινας ἡμέρας ζητήσας ὁ Δ. Λαδρᾶς τὰ φυλλάδιον τῶν καταθέσεών του δὲν εὗρεν αὐτό, σπεύσας δὲ εἰς τὴν Ταπέλαν ἐπληροφορήθη, ὅτι τὴν 3 Ἀπριλίου ἐνεφανίσθη πρόσωπον, ὅπερ ἐνεχείρισε τὸ φυλλάδιον ἐκεῖνο καὶ ἔλαβε τὰ χρήματα ἐξοχλήσας αὐτὸ τὸ ὑπογραφὴ τοῦ Δ. Λαδρᾶ Ἐκ τοῦ ὅτι ἡ λῆψις τῶν χρημάτων συνέπεσε τὴν παραμονὴν τῆς ἀνακωχῆς καὶ ὅτι αὐτὸ ἐκ τῆς πατρίδος του ἦλθε τὴν ἑσπέραν τῆς

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ (*)

Ρητῶς τοῦ ἡμετέρου νόμου ἐπιβάλλοντος τὴν παραδοχὴν τοῦ χαρτίνου νομίσματος, καθ' ὅλας τὰς συναλλαγὰς τοῦ κράτους καὶ τῶν ἰδιωτῶν, *μὴ δυναμένου ὅπ' ἄρτι ἄλλως συμμοιάσαι πρεσπαρισθήναι*, ἀνενδοιάστως ἀποφαίει ἐξ αὐτοῦ τοῦ ρήματος τοῦ νόμου, ὅτι *προτεύουσα* τῆς ἰσχύος αὐτοῦ συνομολογίαι περὶ ἀποτίσεως ὀφειλῶν διὰ μεταλλικοῦ νομίσματος ἀποκλεισμένου τοῦ χαρτίνου, εἶναι ἀνίσχυρα.

Οὕτως ἐκ τῆς λέξεως τοῦ ἡμετέρου νόμου, *πρωτπαρ'ύσεως*, ἤτις ἐλλείπει ἀπὸ τοῦ Ἰταλικοῦ, ἀποκλείονται αἱ ὡς πρὸς τὰς προγενεστέρας τοῦ περὶ ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας νόμου συμφωνίας ἀντίθετοι γνῶμαί τινων Ἰταλικῶν δικαστηρίων ὧν ἀνωτέρω ἐμνημόνευσα. Ἀλλ' ἀποσυγχύσεις τὸν ἐνν σκέπτειν, ἐκ τοῦ γράμματος τοῦ ἡμετέρου νόμου, προήγθημεν εἰς τὸν ἀντίθετον, ἤτοι τὴν ἐκ τοῦ τόσον ἐπισφαλοῦς a contrario ἰρμηνείαν, καθ' ἣν, «Δὲν ὑπάρχει ὁ αὐτὸς λόγος (ἀκυρότητος τῶν ἀντιθέτων συμφωνιῶν) ἐπὶ ὑποχρεώσεων ἀναληφθεισῶν ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, εἰς ὡρισμένον εἶδος μεταλλικοῦ νομίσματος, διότι καὶ τὸ νόμισμα εἶναι ἐμπόρευμα, οὗ ἡ ἀγορὰ καὶ ἡ πώλησις ὑπόκεινται εἰς τὰς συνεπείας τοῦ κοινοῦ δικαίου.» (1)

Ἀλλ' ἡ γνώμη αὕτη τοῦ σεβαστοῦ καθηγητοῦ μου παροραῖ τέλεον τὴν χαρακτῆρα τοῦ περὶ ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας νόμου, ὡς νόμου δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας.

Τὸ δὲ ἐπιχείρημα αὐτοῦ, ὅτι τὸ μεταλλικὸν νόμισμα εἶναι ἐμπόρευμα, κατ' οὐδὲν νομίζω, δικαιολογεῖ τὴν διαστολὴν ταύτην μεταξὺ προγενεστέρων καὶ μεταγενεστέρων τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας συμφωνιῶν· διότι τὴν ἰδιότητα ἐμπορεύματος δὲν προσποιοῦμαι εἰς τὸ μεταλλικὸν νόμισμα ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία τοῦ χαρτίνου νομίσματος, ἀλλὰ κέκτηται ταύτην καὶ πρὸ τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας καὶ μετ' αὐτήν. Ὅθεν δὲν μένει ὑπὲρ τῆς γνώμης τοῦ κ. Καλλιγᾶ, εἰμὴ μόνον τὸ ἐκ τῆς σιωπῆς τοῦ νόμου τεκμήριον.

Μόνη ὅμως ἡ ἔρευνα τοῦ σκοποῦ τοῦ νόμου ἐδυνήθη ἀπραλίς εἰς τὴν κρίσιν, ἂν πρέπει ἁ contrario νὰ θεωρήσωμεν ὑποχρεωτικὰς τὰς μεταγενεστέρας τοῦ νόμου συμφωνίας, περὶ κατασβολῆς εἰς μεταλλικὸν νόμισμα, ἢ ὄλως τοὐναντίον νὰ κρίνωμεν ταύτας ἰσχυρὰς ἀκύρους καὶ ἄνευ ἐννόμου ἀποτελέσματος, διὰ τὴν ταὐτότητα τοῦ λόγου τοῦ νόμου.

Δὲν διστάζω νὰ ἀποδεχθῶ τὸ δεύτερον.

Κατ' ἰμὴν κρίσιν ὁ ἡμέτερος νόμος χρώμενος τῇ λέξει *πρεσπαρ'ύσεως* ἰσκόπει ἁπλῶς νὰ ὁρίσῃ τοὺς διστάζοντας περὶ τοῦ ἂν ἡ ἀπαγόρευσις τοῦ νόμου ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὰς προγενεστέρας αὐτοῦ συμφωνίας· ἐθέλησεν οὕτω σαφῶς νὰ διατυπώσῃ τὴν βούλησιν τοῦ νομοθέτου περὶ τῆς ἀνελαστικῆς τοῦ νόμου ἰσχύος, ὥστε νὰ μὴ ἦναι δυνατὸν νὰ εὑρῇ παρ' ἡμῖν ἔχῃ ἡ γνώμη, ἥτις ἐκ τῆς ἐλλείψεως τοῦ ὅρου τούτου ὑπεστηρίχθη ὑπό τινων Ἰταλικῶν δικαστηρίων, ὅτι ὁ περὶ ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας νόμος non avere alcuna efficacia sui contratti anteriori ad essa. Ἂν ἰμὰν τεν ὅμως, ὅτι, αἴρων ἕνα δισχημόν, δημιουργεῖ ἕτερον ἀντίθετον, ἤθελεν ἐπιμεληθῆ πως τὴν ἐκφρασιν αὐτοῦ, χρώμενος τῇ φράσει *«ἐστω καὶ προσπαρ'ύσεσ»* ἢ ἄλλῃ ἀναλόγῳ.

Διότι τίς ὁ σκοπὸς τῆς τοῦ χαρτίνου νομίσματος ὑποχρεωτικῆς ἀποδοχῆς;

Νὰ ὑπάρχῃ ἐν τῇ κυκλοφορίᾳ νόμισμα ἐπίσης ἀποδεκτὸν, ἐπίσης ἐπιβεβλημένον, τὸ *«ἰμμρα*-ἀρτι», θεραπεῦον τὰς ἐκ τῆς ἀνεπαρκείας *τοῦ νομίσματος-μεταλλον* ἐλλείψεις, καὶ ἔχον (κατὰ κανόνα) λόγῳ τῆς ἐπιτακτικῆς βουλήσεως τοῦ νομοθέτου, τὴν δύναμιν τοῦ λύειν διὰ καταβολῆς πᾶσαν ἐνοχήν, ὅπως πρὸ τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας τὸ μεταλλικὸν νόμισμα.

Ἀλλὰ τοῦ νίου τούτου τύπου νομίσματος, τοῦ χαρτίνου, ἔγοντος ἀξίαν διττήν, τὴν ἐκ τοῦ νόμου ἐπιβεβλημένην *ὀνομαστικὴν*, καὶ τὴν ἐκ τῆς κοινωνικῆς πίστεως καὶ τοῦ κανονισμοῦ τῶν μετὰ τῆς ἀλλοδαπῆς συναλλαγῶν *ἀγοραίαν*, εἶναι ἀντικείμενον ἐξόχως διαφόρου τῇ δημοσίᾳ τάξει ἡ κατὰ τὸ ὑνὸν μείζων προσφυγιστις τῆς ἀγορᾶς τοῦ χαρτίνου νομίσματος τιμὴς, πρὸς τὴν ὀνομαστικὴν. Ταύτον ἐπεῖεν ἡ κατὰ τὸ ἰρικτὸν ἧσσον ὑποτίμησις αὐτοῦ· διότι οὐδενὸς ὑπάρχοντος φραγμοῦ πρὸ τοῦ πρανοῦς τοῦ ἐξευτελισμοῦ τοῦ χαρτίνου νομίσματος, ἀφοῦ τοῦτο δὲν ἔχει ἰσωτέραν ἀξίαν, ἀλλὰ τὴν ἐν ἀπροδίδει αὐτῷ ἡ κοινωνικὴ ἐκτίμησις καὶ αἱ σχέσεις τοῦ μετὰ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐμπορίου, δύναται κέρνης ἡ πολιτεία νὰ ἴδῃ κομφυομένην τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν καὶ ὡς πρὸς τὸν κοινωνιακὸν πλοῦτον καὶ ὡς πρὸς τὸν δημόσιον θησαυρὸν διὰ τῆς παντελοῦς *ἀτιμίας* τοῦ χαρτίνου νομίσματος, ὅπερ ἐνεκεν ἀνομάλων περιστάσεων εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπιβάλλῃ, ὡς πληρωτὴν τοὺς ὅρους πραγματικοῦ νομίσματος.

Ἰδοὺ ὅθεν τὸ ὑπέρτατον συμφέρον τῆς πολιτείας, ὅπως ἀποποιῆται τὸ κῦρος κυτῆς εἰς συμφωνίας ἰδιωτικὰς εὐμενίας ἐκποδὼν, παρὰ τὴν ἐπιτακτικὴν βούλησιν τοῦ νόμου, τὴν χρίσιν τοῦ χαρτίνου νομίσματος· διότι ὅσον πυκνότερα συνάπτονται αἱ τοιαῦται συμφωνίαι, τόσον ἐξευτελίζεται ἡ ἀνταλλακτικὴ ἀξία τοῦ

(*) Συνέχεια. Ὅρα σελ. 6 καὶ 7.

(1) Καλλιγᾶ. Ἔνσ. δικ. Ἐκδοσις Γ' § 65.

χαρτίνου νομίσματος ἀπὸ διττῆς ἀπόψεως· πρῶτον διότι ἐντείνεται ἡ πρὸς αὐτὸ κοινωνικὴ δυσπιστία, καὶ δεύτερον διότι περιστελλομένου τοῦ κύκλου τῆς χρήσεως τοῦ χαρτίνου νομίσματος, εὑρίσκεται ἡ ἀνάγκη τῆς ζητήσεως μεταλλικοῦ· τούτου δὲ ἔτι μᾶλλον ἕνεκα τούτου ἀποθαίνοντος ἀνεπαρκοῦς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν συναλλαγῶν, ἐπέρχεται ἡ ὑπερτίμησις αὐτοῦ. (1) Ἐπιβεβλήται ὅθεν τῇ πολιτείᾳ ἡ ἀπαγόρευσις συμφωνιῶν, αἵτινες προάγουσι τὴν πρὸς τὸ πιστωτικὸν νόμισμα δυσκολίαν καὶ περιστέλλουσι τὴν ἐν τάξι συναλλαγὰς χρῆσιν αὐτοῦ. Διότι εἶναι μὲν ἀληθὲς, ὅτι ἡ πίστις ἰμπνέεται καὶ δὲν ἐπιβάλλεται, εἶναι ὅμως ἐπίσης ἀληθὲς, ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ἀπαρχὴ ἀπὸ πράξεων τεινουσῶν εἰς διάκειαν τῆς πίστεως.

Ἀλλ' ὁ νομοθετικὸς οὗτος λόγος δὲν εἶναι ἐξ ἴσου ἰσχυρὸς, ἐξ ἴσου ἐπιτακτικὸς καὶ ὡς πρὸς τὰς μετὰ τὴν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν συμφωνίας ὅσον καὶ διὰ τὰς προγενεστέρας· Τὸν αὐτὸν κίνδυνον μηδενισμοῦ τῆς ἀγορᾶς αὐτοῦ ἀξίας δὲν τρέχει τὸ χαρτίνον νόμισμα προγραφόμενον διὰ μεταγενεστέρων τοῦ νόμου συμφωνιῶν, οἷον καὶ διὰ τῶν προγενεστέρων·

Βεβαίως ναί· διότι ἐφ' ὅσον ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία ἐντοπίζεται χρονικῶν ἐν τῷ σώματι κοινωνικῶν ὀργανισμῶν οἰκονομικῶν ἀνωμαλιῶν, ἐφ' ὅσον ἡ προϊοῦσα ἀπόλειτις τῆς ἀγοραίας ἀξίας τοῦ χαρτίνου νομίσματος, ἀπὸ τῆς τοῦ μεταλλικοῦ καθίσταται ἀποτομωτέρα, ἐπὶ τοσοῦτον τοιαῦται συμφωνίαι, ἂν ἐπιτρέποντο, ἤθελον παλλαπλασιάζεσθαι, διορυκτόρης τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, μετακοῦσται τὸν σκοπὸν αὐτῆς καὶ ἀπεργαζόμεναι αὐρίτερον τὸ χάσμα μεταξὺ τῶν δύο τύπων νομίσματος, τοῦ κατὰ πλάσιν καὶ τοῦ πραγματικοῦ.

Ὅθεν ἡ διαστολὴ, ἣν ποιεῖται ὁ κ. Καλλιγᾶς δὲν μοὶ φαίνεται σύμφωνος τῷ νόμῳ, διότι καθ' ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων, αἱ ἰδιωτικαὶ συμφωνίαι αἱ ἀποκλείουσαι τὸ χάρτινον νόμισμα προσφυγθοῦσιν εἰς νόμον ἐπιτακτικὸν, εἰς ἀπαγόρευσιν ἐγκυσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας.

Τὸ δὲ ἐπιχείρημα, ὕστερ ἀρειθῆς ἰγίνετο ἐν Γαλλίᾳ χρήσει, ὅτι, τοῦ νόμου καταστήσαντος τὸ χάρτινον νόμισμα ἰσότιμον πρὸς τὸ μεταλλικὸν, διὰ ὃν λόγον ἐπιτρέπατο τοῖς ἰδιώταις πρὸ τοῦ περὶ ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας νόμου ἡ προτίμησις ὁρισμένου εἴδους μεταλλικοῦ νομίσματος, ἀποκλειομένων ἐτέρων μεταλλικῶν νομισμάτων, οὕτω δὲν ἀρνοῦμεν ἐπιτρεπομένην καὶ διακρούσης τακύτης τὴν προτίμησιν τοῦ μεταλλικοῦ ἀπὸ τοῦ χαρτίνου, στερεῖται πάσης σοβαρότητος.

Διότι κατὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν αἱ ἰδιωτικαὶ συμφωνίαι οὐδόλως ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τῆς κοινωνικῆς τάξεως. Εἶναι ἀδιάφορον διὰ τὴν πολιτείαν, ἂν ὁ δᾶτνα συμβαλλόμενος κατέχεται ὑπὸ ἰδιωτικῆς στορᾶς πρὸς τὰ νομίσματα τὰ φέροντα ἔκτυπον τὴν μορφὴν τῆς Χαριτσάτης Ἀνάσσης ἢ ἂν ἀποθάνεται ἰδιαζύσαν κλίνιν πρὸς τὸν ἄργυρον ἀντὶ τοῦ χρυσοῦ ἢ τἀνάπαλιν. Εἰς τὰς χώρας μάλιστα τοῦ διμεταλλισμοῦ, καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν ἡ ἀδιαφορία τῆς πολιτείας εἶναι τελεία καὶ ἀπόλυτος.

Οὐδόλως ὅμως συμβαίνει τὸ αὐτὸ ἐπὶ τῶν, ὑπορρύσης τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, συμφωνιῶν περὶ ἀποκλεισμοῦ τοῦ χαρτίνου νομίσματος· διότι ἐνῷ αἱ οὕτω συμβολίμενοι ἀσχολοῦνται περὶ τὸν κανονισμὸν τῶν ἰδίων αὐτῶν συμφερόντων, δι' ὧν οὐδόλως μαίνομαι ἡ πολιτεία, ἐν τούτοις ἡ ἀγνοία αὐτῶν, διὰ τῶν συμφωνιῶν τούτων ἐπιδρῶσιν ἐπὶ ἐξευτελισμοῦ τοῦ χαρτίνου νομίσματος. κατὰ τρόπον λίαν ἐπιβλαβῆ διὰ τὴν πολιτείαν καὶ τὴν κοινωνίαν.

Ἡ ἀπαγόρευσις ὅθεν συμφωνιῶν περὶ καταβολῆς εἰς πραγματικὰ μεταλλικὰ νομίσματα δὲν νὰ κριθῇ ἁπλῶς, ἀδιαφόρως ἂν πρὸ ἢ μετὰ τὴν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν συνωμολογήθησαν.

Ἐν τούτοις εἰδικαί τινες ἐξαιρέσεις, λίαν πεφωρισμέναι, προκύπτουσι κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον.

Ἐν πρώτῳ ἔρχεται ἡ μεγάλη κατηγορία τῶν δημοσίων δανείων, ἐφ' ὧν, κανονισθέντος δι' εἰδικῶν νόμων τῆς πληρωμῆς τῶν τοκογλυφιῶν εἰς χρυσὸν, δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ὁ περὶ ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας νόμος.

Τὸ αὐτὸ ρητέον καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν τόκων, χρεωλυσίων καὶ τῶν κερδῶν τῶν κτημάτων τοῦ δανείου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης (1).

(1) Ἐντούτοις κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν ἐκείνη τὰ κλίστα ἀναθέλων τοῦτο. Ἐδέχετο δὲ ἕπως βουλευτὴς μὴ νομικὸς ἐξηγήσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸν ἐπὶ τῶν δανείων τούτων, κανονισθέντων διὰ νόμων εἰδικῶν, δὲν δύνανται νὰ ἴχῃ ἐφαρμογὴν ὁ περὶ ἀναγ-

(1) Καὶ κανόνα εἶναι ἀκυρολεξία τὸ ὁμιλεῖν περὶ ὑπερτιμήσεως τοῦ μεταλλικοῦ νομίσματος· διότι ἡ φαινομένη ὑπερτίμησις αὐτοῦ παριστᾷ κατ' ἀλήθειαν τὴν ὑποτίμησιν τοῦ χαρτίνου νομίσματος· ἐπειδὴ ὅμως χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ οὐδεμία ἀφορὶς συστάσεως πρὸς τὸ πιστωτικὸν νόμισμα, ὑπαρτιμᾶται ὁ χρυσὸς ἕνεκα τῶν ἐπειγουσῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου, ἡ τῆς ἐξοχῆς σεως εἰς χρυσὸν τοκογλυφούσιν τοῦ κράτους, ἐξ ὧν γεννᾶται συμπτώσεις ζήτησις συναλλάγματος ἐξωτερικοῦ, τότε ἀληθῶς πρόκειται περὶ ὑπερτιμήσεως τοῦ μεταλλικοῦ νομίσματος. Ἡσαύτως οὐδεμία διαφορὰ καθ' ἑκατέραν τῶν περιστάσεων τὰ αἴτια μονογενῆς δυσκολίας μεταξὺ τῶν δύο κατηγοριῶν νομίσματος παραλλάσσουσι. «Quand on se met à rechercher et à acheter à tout prix du papier de change ou des espèces en peut dire en vérité, quoique cette formule paraisse assez naïve, que c'est alors non pas le billet de banque qui baisse, mais l'or qui hausse.—P. L. Blanlieu, αὐτόθι Π p. 682.

Π

Ἐπίσης ἐπὶ χρηματικῶν καταψηφίσεων ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἑλληνικῶν προξενικῶν δικαστηρίων, διότι ὁ νόμος περὶ ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, κατ' ἐξοχὴν τοπικὸς, δὲν ἐξικνεῖται ὅπου οὐδὲ τῆς χώρας ἡ κυριαρχία, ἀλλὰ τὸ καὶ διὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων ἐπιδικαζόμενον, ὅταν πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐν Ἑλλάδι (ὡς καὶ ἐπὶ ἀποφάσεων ἀλλοδαπῶν δικαστηρίων, κηρυσσομένων ἐν Ἑλλάδι ἐκτελεστῶν), ἀναλυθήσεται εἰς πληρωμὴν διὰ χαρτίνου νομίσματος σὺν τῇ διαφορᾷ τῇ παριστώσῃ τὴν ὑποτίμησιν αὐτοῦ κατὰ τὰ κατωτέρω ρηθησόμενα.

Ἐντὸς ὅμως τοῦ κράτους ὁ νόμος οὗτος εἶναι ὑποχρεωτικὸς καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἀλλοδαποὺς, ὡς νόμος δημοσίας τάξεως (1).

Ἑτέραν ἐξαίρεσιν ὀφείλομεν νὰ δεχθῶμεν, ὅταν ὑπόκηται ἀπόδοσις μεταλλικῶν νομισμάτων, ἅτινα αὐτούσια ὀφείλει ὁ ὀφειλέτης. Παραδείγματα τούτου εἶναι ἐνσφράγιστοι παρακαταθῆκαι, ἢ καὶ ἀσφραγίστων μεταλλικῶν νομισμάτων, καθ' ἃς περιπτώσεις δὲν δύναται νὰ συναχθῇ ἄδεια χρήσεως· ἐπίσης ἐπὶ μεταφορᾶς χρημάτων διὰ φορτωτικῶν, ἐπὶ χρυσιδανείου νομισμάτων (διατρήτων π. χ. πρὸς κόσμον) καὶ οἱασδήποτε ἄλλης ἀναλόγου περιπτώσεως.

Ἐν Ἰταλίᾳ δέχονται, ὅτι εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ καταβολὴ διὰ πραγματικοῦ μεταλλικοῦ νομίσματος πρὸς ἐκτέλεσιν διατάξεων διαθήκης (2). Οὕτως ἀπεφάνθη τὸ Ἐφετεῖον τοῦ Μιλάνου (3) ἐπὶ κληροδοτήματος χιλίων χρυσῶν φράγκων ἐπιβληθέντος τῷ κληρονόμῳ.

Ἡ ἐξαίρεσις αὕτη μοὶ φαίνεται αὐθαίρετος, θεωρῶ δὲ ταύτην καὶ ἐπὶ τῆς ὕλης τῶν διαθηκῶν περιοριστέαν εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν, ὡς ἀμέσως ἀνωτέρω εἴρηται, ὑπόκειται ὑποχρέωσις καταβολῆς χρηματικῶν νομισμάτων αὐτουσίων. Καταλείπω, π. χ. τῷ Α. τὰ χίλια εἰκοσάφραγκα, ἅτινα εὕρηνται ἐν τῷ χρηματοκιβωτίῳ μου.

Ὁ ἀξιότιμος συνάδελφος κ. Θεοδωρίδης (1), ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθεισῶν, μίαν μόνην ἀναφέρει ἐξαίρεσιν ἐπὶ δανείου μεταλλικῶν νομισμάτων ληφθέντος παρὰ χρυσοχόου πρὸς χώνευσιν. Ὁ λόγος ὃν ἐπικαλεῖται, ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ὑφίσταται χρηματικὸν δάνειον, ἀλλὰ τὰ νομίσματα ἐλήφθησαν ὡς ἐμπόρευμα, δὲν ἀρκεῖ πρὸς ἀπορυγὴν νόμου δημοσίας τάξεως, τοῦ ὁποίου ἡ ματαίωσις δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ χαρακτηρισμοῦ, ὃν οἱ ἰδιῶται ἤθελον περιάπτει εἰς τὰς συμβάσεις αὐτῶν.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου μάλιστα τὰ οὕτω δανειζόμενα νομίσματα, μεταβαλλόμενα εἰς ἐνώτια καὶ περιδέραια, ἀπολύονται ἐσαεὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν συναλλαγῶν. Δυνάμεθα ὅμως νὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι ἡ ἐξαίρεσις αὕτη δὲν θέλει ἀπειλήσει διὰ σοβαροῦ κινδύνου τὸ μεταλλικὸν ἡμῶν νόμισμα, καθ' ὅσον οὐδεὶς βεβαίως χρυσοχόος θέλει εὕρει συμφέρουσαν τὴν χώνευσιν νομίσματος, εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ ὁποίου ἔχει προστεθῆ δαψιλῶς ἡ δαπάνη τῆς ἐκτυπώσεως.

Ἐν τῷ προσεχεῖ φύλλῳ ἐπιληφθήσομαι τοῦ περιμαχήτου ζητήματος τῆς ὀφειλῆς ἢ μὴ τῆς διαφορᾶς.

(Ἕπεται συνέχεια)

Εμμ. Σ. Λυκουδης

καστικῆς κυκλοφορίας νόμος (Ἐφημ. συζ. τῆς Βουλῆς. Περ. Γ' ἔκτ. Σύνοδ. σελ. 94 ἐπομ.)

(1) Βεβαίως κατ' ἀσύγγνωστον ἀνοχὴν τῆς πολιτείας τὰ πρακτορεῖα ξένων ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν, ἐργαζομένων ἐν Ἑλλάδι δυνάμει συμβάσεων, ἀξιοῦσι καὶ λαμβάνουσιν εἰς πληρωμὴν ναύλων πραγματικὰ μεταλλικὰ νομίσματα.

(2) «La materia delle testamenti si pare (?) sottrata al dominio delle legi che rigolano il corso forzato.—Vidari αὐτόθι § 1666.

(3) 3 Giugno 1869.

(1) Ἐφημ. τῆς Ἑλλην. καὶ Γαλ. νομολογίας. 1887 σελ. 476.

ΠΕΡΙ ΑΣΤΙΚΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ

Πάντα σχεδὸν τὰ σημερινὰ ἔθνη κέκτηνται ἰδίους ἀστικοὺς κώδικας, συνταχθέντας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προόδων, αἵτινες ὁσημέραι ἐπιτελοῦνται ἐν τῷ ἰδιωτικῷ δικαίῳ. Ἀνεγνωρίσθησαν πλέον ὑπὸ πάντων τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα τῆς κωδικοποιήσεως τῶν νόμων, καὶ τὰ κατ' αὐτῆς ἐπιχειρήματα τῶν Ἄγγλων Cooper καὶ Park, καὶ ἰδίως τοῦ διασήμου Γερμανοῦ Σαβινὺ, δὲν ἐκρίθησαν βάσιμα καὶ ἀποδεκτά. Οὕτω πάντα τὰ κράτη ἔχουσι σήμερον ἰδίους ἀστικοὺς, δικονομικοὺς, ἐμπορικοὺς, ποινικοὺς, στρατολογικοὺς, ναυτικοὺς κτλ. κώδικας, ἐξ ὧν τὴν μείζονα σπουδαιότητα ἔχουσι βεβαίως οἱ ἀστικοί. Καὶ ὅμως ἡ Ἑλλὰς στερεῖται τοιούτου κώδικος, καίτοι ἀπὸ τοῦ 1822 ἤδη ἀνεκινήθη ἐν αὐτῇ τὸ ζήτημα τῆς κωδικοποιήσεως τοῦ ἀστικοῦ δικαίου. Πρὶν ἢ προβῶμεν εἰς τὴν σύντομον ἔκθεσιν τῆς ἱστορίας τοῦ ζητήματος τούτου παρ' ἡμῖν, προτάσσομέν τινα περὶ τῶν ἐν ἄλλαις χώραις ἀστικῶν κωδίκων.

Ὡς πρῶτον τοιοῦτον ἔργον δύναται νὰ θεωρηθῇ ὁ Γαλλικὸς κῶδιξ (5—15 Μαρτίου 1803) ὅστις, καίτοι ἐξελθὼν ἐκ τοῦ χάους τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, οὐδὲν φέρει ἴχνος τῆς καταγωγῆς αὐτοῦ. Ἡ σύνταξις τοῦ κώδικος τούτου ἀποτελεῖ σπουδαίαν ἐποχὴν ἐν τῇ νομικῇ ἐπιστήμῃ, καὶ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἔσχε τὴν αὐτὴν ἴσως ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς διαμορφώσεως τοῦ ἀστικοῦ δικαίου, ἣν καὶ ἡ Ἰουστιάνειος νομοθεσία, διότι ἐξ αὐτοῦ ἐπήγασαν πάντα ἀνεξαιρέτως τὰ νεώτερα νομοθετήματα τοῦ

ἀστικοῦ δικαίου, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ συνετάχθησαν πάντες οἱ νεώτεροι ἀστικοὶ κώδικες. Ἀπόδειξις δὲ τῆς σπουδαιότητος αὐτοῦ εἶνε καὶ ἡ ἐξάπλωσις, ἣν ἔλαβεν, εἰς ἣν ὅμως οὐκ ὀλίγον συνετέλεσε καὶ ἡ παντοδυναμία τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους· οὕτως, ἅμα τῇ ψηφίσει αὐτοῦ ἐν Γαλλίᾳ, εἰσήχθη ἐν Βελγίῳ καὶ Σαρδηνίᾳ, τῷ 1805 ἐν Βαυαρίᾳ, τῷ 1808 ἐν Βετσφαλίᾳ Πάρμᾳ, Τοσκάνῃ, Ὀλλανδίᾳ καὶ Σικελίᾳ, τῷ 1810 ἐν Βάδεν, Κρακοβίῳ καὶ ταῖς Ἀνσεατικαῖς πόλεσι, τῷ 1811 ἐν Φραγκφούρτῃ, Ἀγχάλτῃ, Ἔσσῃ καὶ τῷ 1812 ἐν Νασσανίᾳ. Ἐν ταῖς πλείσταις ὅμως τῶν χωρῶν τούτων ἔπαυσεν ἰσχύων ἀπὸ τοῦ 1815, σήμερον δὲ ἰσχύει ἐν Γαλλίᾳ, ἐν ταῖς γερμανικαῖς χώραις τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Ρήνου, ἐν μέρει τινὶ τῆς Πρωσσίας, ἐν Βελγίῳ καὶ ἐν Βάδεν. Σύγκειται δὲ ὁ Ναπολεόντιος κῶδιξ ἐκ 2281 ἄρθρων, διαιρούμενος εἰς τρία βιβλία.

Μετὰ τὸν Γαλλικὸν κώδικα συνετάχθη τῷ 1811 ὁ Αὐστριακὸς, ὅστις ὅμως εἶχε πλείστας ἀτελείας, ὥστε ταχέως παρέστη ἡ ἀνάγκη νέας αὐτοῦ ἐπεξεργασίας, γενομένης τῷ 1867· σύγκειται δὲ ὁ κῶδιξ οὗτος ἐκ 1502 ἄρθρων.

Τὰ πλεῖστα ὡσαύτως τῶν κανδονίων τῆς Ἐλβετίας ἀπέκτησαν κατὰ τὸ 1820 ἰδίους κώδικας, ὡς καὶ ἡ Ὀλλανδία (1827) καὶ τὰ πλεῖστα τῶν Ἀμερικανικῶν κρατῶν.

Ὁ νεώτατος τῶν ἤδη ἐν ἰσχύι κωδίκων εἶνε ὁ Ἰταλικὸς ἀπὸ 2 Ἀπριλίου 1865, περιλαμβάνων 2147 ἄρθρα καὶ διαιρούμενος εἰς τρία βιβλία. Ὁ κῶδιξ οὗτος, ἐκ τῶν τελειοτέρων, θεωρεῖται ὡς ἔργον ἀντάξιον τοῦ λαοῦ, οὗτινος οἱ πρόγονοι διεμόρφωσαν τὸ Ρωμαϊκὸν δίκαιον, ἐφ' οὗ ὡς ἐπὶ θεμελίου ἐστηρίχθησαν πάντες οἱ νεώτεροι νομοθέται.

Μεταγενεστέρως συνετάχθη τὸ νομοσχέδιον τοῦ νέου Βελγικοῦ κώδικος καὶ τελευταῖον πάντων τὸ τοῦ Γερμανικοῦ, ψηφισθὲν ἤδη εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν. Ὁ κῶδιξ οὗτος ἔσται ὁ νεώτατος πάντων, νέον ὅλως φῶς ἐπιχέων ἐπὶ τῆς ἐπιστήμης τοῦ ἀστικοῦ δικαίου καὶ θεωρούμενος ὡς ἓν ἐκ τῶν ἔργων, ἅτινα ἀποτελοῦσι περιφανὲς σημεῖον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ δικαίου. Τὸ Ρωμαϊκὸν δίκαιον ἦτο πρότερον κοινὸν ἐπικουρικὸν δίκαιον ἐν ὅλῃ τῇ Γερμανίᾳ· ἀλλ' ἐν ταῖς πλείσταις τῶν χωρῶν αὐτῆς ἀπέβαλε τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ διὰ τῆς εἰσαγωγῆς νέων ἀστικῶν κωδίκων· εἰσὶ δὲ οὗτοι: ὁ Πρωσσικὸς, ἰσχύων καὶ νῦν ἐν τῷ μείζονι μέρει τῆς Πρωσσίας· ὁ Βαδικὸς, συνταχθεὶς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Ναπολεοντίου καὶ ἰσχύων ἐν Βάδεν· ὁ Αὐστριακὸς, ἰσχύων ἐν Αὐστρίᾳ καὶ μέρει τινὶ τῆς Βαυαρίας, καὶ ὁ Σαξωνικὸς τοῦ 1863, ἰσχύων εἰς τὸ βασίλειον τῆς Σαξωνίας. Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ 1873 κοινὴ εὐχὴ ἐξεδηλώθη ἐν Γερμανίᾳ ὑπὲρ τῆς συντάξεως παγγερμανικοῦ ἀστικοῦ κώδικος, ἰσχύοντος ἐν ἁπάσαις ταῖς γερμανικαῖς χώραις, καὶ τῷ 1874 συνέστη πρὸς τοῦτο δωδεκαμελὴς ἐπιτροπὴ, ἥτις, μετ' ἐργασίαν 14 ὅλων ἐτῶν, κατήρτισε τὸ σχέδιον τοῦ ἀστικοῦ κώδικος τῆς Γερμανικῆς αὐτοκρατορίας, συγκείμενον ἐκ 2174 ἄρθρων καὶ διαιρούμενον εἰς πέντε μέρη.

Καὶ αὐτὴ τέλος ἡ Τουρκία κέκτηται ἴδιον ἀστυκὸν κώδικα, συνταχθέντα ὑπὸ ἑπταμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἥτις τὴν 10 Μαρτίου 1869 (ἐν ἔτει Ἐγείρας 1285, Ζιλχηδζὲ 8) ὑπέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸν Σουλτάνον, ὅστις τὸν ἐπεκύρωσεν. Σύγκειται δ' οὗτος ἐκ 1581 ἄρθρων.

Ἐν Ἀγγλίᾳ μόνῃ δὲν ἔχουσι κωδικοποιηθῇ οἱ νόμοι, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ἡ κωδικοποίησις αὐτῶν ζητεῖται ἐπιμόνως, καὶ ἐπὶ τέλους φαίνεται ὅτι θέλει κατορθωθῇ τοῦτο. Ἐν Ρωσσίᾳ δὲ πάντες οἱ ἐκδοθέντες νόμοι κατετάχθησαν ἐν ἰδίᾳ συστηματικῇ συλλογῇ ἐκ 56 τόμων, δημοσιευθείσῃ τῷ 1830, ἐξ ἧς τῷ 1832 ἐξήχθη ἀπάνθισμα τῶν ἰσχυόντων νόμων ἐκ 15 τόμων, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἤρξατο ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1835· τὸ ἀπάνθισμα τοῦτο ἀνεθεωρήθη κατὰ τὸ 1843.

Ἐν Ἑλλάδι διὰ τοῦ Διατάγματος τῆς 23 Φεβρουαρίου 1835 ὡρίσθησαν ὡς ἀστικὸν δίκαιον οἱ πολιτικοὶ νόμοι τῶν βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων, οἱ περιεχόμενοι ἐν τῇ Ἐξαβίβλῳ τοῦ Ἀρμενοπούλου. Ἐν δὲ ταῖς Ἰονίοις νήσοις ἰσχύει ὁ Ἰόνιος κῶδιξ τοῦ 1841. Ὁποῖα καὶ ὁπόσα τὰ ἄτοπα τὰ πηγάζοντα ἐκ τῆς ἐλλείψεως παρ' ἡμῖν ἰδίου ἀστικοῦ κώδικος, εἶνε τοῖς πᾶσι κατάδηλα. Τοῦτο δὲ καὶ ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἀνεξαρτησίας ἡμῶν ἀνεγνωρίσθη, ἀφοῦ ἡ ἐν Ἐπιδαύρῳ Ἐθνικὴ Συνέλευσις τοῦ 1822 προὐνόησεν ἐν τῷ ἄρθρῳ 90 τοῦ Συντάγματος αὐτῆς περὶ συντάξεως ἀστικοῦ κώδικος. Ἀπὸ τοῦ 1855 διάφοροι συνέστησαν πρὸς τοῦτο ἐπιτροπαὶ, ἡ δὲ τῷ 1866 συστᾶσα καὶ συγκειμένη ἐκ τῶν κκ. Π. Καλλιγᾶ, Β. Οἰκονομίδου, Γ. Ράλλη, Π. Παπαρρηγοπούλου, Τ. Φορέστη, Ν. Ζαμπέλη καὶ Α. Λαζαράτη (ὧν οἱ τρεῖς τελευταῖοι ἀντικατεστάθησαν βραδύτερον διὰ τῶν κκ. Ἰω. Σκαλτσούνη, Κ. Φρεαρίτου καὶ Α. Κρασσᾶ), συνέταξε πλῆρες σχέδιον ἀστικοῦ Ἑλληνικοῦ κώδικος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Γαλλικοῦ καὶ Ἰταλικοῦ, περάνασα τὸ ἔργον αὐτῆς τῷ 1870. Ἀλλὰ τῷ 1874 ἀνεθεωρήθη καὶ πάλιν τὸ σχέδιον τοῦτο, καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν, μὴ κατορθωθέντος μέχρι τοῦδε νὰ ἐπιψηφισθῇ. Σύγκειται δὲ ἐκ 2025 ἄρθρων καὶ διαιρεῖται εἰς τέσσαρα βιβλία. Πρὸ τῆς συντάξεως ὅμως τοῦ σχεδίου τούτου καταρτισθέντες ἰσχύουσι τὴν σήμερον νόμοι τινὲς, ἀναγόμενοι εἰς θέματα τοῦ ἀστικοῦ δικαίου, ὡς οἱ περὶ διακρίσεως κτημάτων,

περὶ ἐνεχύρου, περὶ ὑποθήκης, περὶ μεταγραφῶν καὶ ἄλλοι. Κατὰ τὴν τελευταίαν δὲ σύνοδον τῆς Βουλῆς ὑπεβλήθη καὶ αὐτοτελὲς νομοσχέδιον περὶ χρησικτησίας καὶ παραγραφῆς, καταρτισθὲν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σχεδίου τοῦ ἀστικοῦ ἡμῶν κώδικος καὶ τῶν διατάξεων τοῦ νέου Γερμανικοῦ.

Αἱ ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ ἀστικοῦ κώδικος αἰτιολογικαὶ ἐκθέσεις τῶν εἰρημένων ἐπιτροπῶν σύγκεινται ἡ μὲν τῆς πρώτης ἐκ 48 σελίδων, ἡ δὲ τῆς δευτέρας ἐξ 23· ἐν ᾧ αἱ τοῦ Γερμανικοῦ σύγκεινται ἐκ πέντε ὀγκωδῶν τόμων, αἱ δὲ τοῦ Βελγικοῦ, συνταχθεῖσαι ὑπὸ τοῦ διαπρεποῦς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Γάνδης καθηγητοῦ κ. F. Laurent, ἀποτελοῦσιν ἓξ τόμους εἰς μίαν σχῆμα. Ἡ συντομία αὕτη τῶν ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου σχεδίου ἐκθέσεων προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι δὲν εἶνι, κυρίως εἰπεῖν, αἰτιολογικαὶ ἐκθέσεις, ἀλλὰ μᾶλλον παραπομπαὶ εἰς τὰς πηγάς, ἐξ ὧν ἐλήφθησαν αἱ σχετικαὶ διατάξεις.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο εὑρίσκεται ἡ παρ ἡμῖν ἰργασία πρὸς κωδικοποίησιν τοῦ ἀστικοῦ δικαίου· βεβαίως μετ' ὀλίγον θ' ἀποκτήσωμεν καὶ ἡμεῖς ἴδιον ἀστικὸν κῶδικα· καὶ τῇ ἀληθείᾳ, δὲν γνωρίζω ἂν πρέπῃ νὰ δυσαρεστηθῶμεν διὰ τὴν βραδύτητα ταύτην, ἀφ' οὗ ἴσως, ὡς πιστεύω, ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ νέα τοῦ σχεδίου ἐπεξεργασία καὶ τὸ Γερμανικὸν σχέδιον, θέτοντες ἀποκτήσει τὸν νεώτατον καὶ πιθανῶς τὸν τελειότατον τῶν ἀστικῶν κωδίκων, ὡς καταρτισθήσεται ἐπὶ τῇ βάσει ἁπάσης τῆς μέχρι τοῦδε γνωστῆς ἐργασίας ἐπὶ τῆς ὕλης ταύτης.

-Σ.

Ο ΒΙΟΣ ΕΝΟΣ ΝΟΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ (*)

Πολλάκις ἐρρέθη, ὅτι τὸ Ρωμαϊκὸν Δίκαιον τοῦ Arndts ἐγράφη κατὰ μίμησιν τοῦ Ρ. Δ. τοῦ Puchta, καὶ ἐθεωρήθη ὁ Arndts τόσον τινὰ ὡς μαθητὴς τοῦ Puchta. Κατὰ τῆς γνώμης ταύτης, θεωδήποτε προσχρονίως, παρατηρητέον ὅτι ὁ Puchta ἦτο κατὰ 5 μόνον ἔτη προσθύτερος τοῦ Arndts, καὶ ὅτι, ὅτε ἐξέδοτο τὸ Γ. αὐτοῦ δίκαιον, ὁ Arndts ἦτο «τέλειος ἀνήρ» κατ' ὁλην τὴν λέξεως τὴν ἐννοιαν. Πρὸς τούτοις σημειωτέον ὅτι τὸ σύγγραμμα τοῦ Puchta καὶ τὸ σχεδίασμα τοῦ Arndts ἐξεδόθησαν σχεδὸν ταὐτοχρόνως, οἱ ὁλίγοι δὲ μῆνες, καθ' οὓς προηγήθη τὸ πρῶτον, μόλις ὑπῆρξαν ἐπαρκεῖς ὅπως γνωσθῇ τὸ ἔργον, βεβαίως ὅμως ἦσαν ἀνεπαρκεῖς· ἵνα, μεταβάλλων ἰδέας ὁ Arndts, ἐγκαταλείπῃ τὸ Ρωμ. Δίκαιον τοῦ Mühlenbruch, καθ' ὃ ἐπὶ πολλὰ ἔθη ἔτη ἐπουέτο τὰς παραδόσεις του, καὶ προτιμήσῃ τὸ νεώτερον ἔργον· ἀλλ' ἔτι ὀλιγώτερον ἦσαν οὗτοι ἐπαρκεῖς πρὸς τὴν συγγραφὴν τοῦ σχεδιάσματος καὶ τὴν διὰ τοῦ τύπου δημοσίευσιν αὐτοῦ. Ὅσον λοιπὸν ἀφορᾷ εἰς τὴν διάταξιν τοῦ συστήματος οὐδὲν ἔλαβεν ὁ Arndts παρὰ τοῦ Puchta· τοὐναντίον ἀμφότεροι ἠκολούθησαν κατὰ τοῦτο τὸν Heise. Πράγματι δέ, εἰς ἐκεῖνα ἀκριβῶς, ἅτινα χαρακτηρίζουσι τὸ σύστημα τοῦ Puchta (τὰ δικαιώματα ἐπὶ τοῦ ἰδίου προσώπου συμπεριλαμβανόμενα καὶ τῆς νομῆς, ἡ ὑπαγωγὴ τῆς ἐπιτροπίας εἰς τὸ Ἐνοχικὸν Δίκαιον, ἡ ἐξέτασις τῶν περὶ ἐνεχύρου μετὰ τῶν ἄλλων ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων κτλ.) *οὐδόλως* συμφωνεῖ τὸ Ρ. Δ. τοῦ Arndts πρὸς τὸ τοῦ Puchta. Οὐσιώδη μεταβολὴν ὑπέστη τὸ σύστημα τοῦ σχεδιάσματος μόνον ἐν τῷ Ἐνοχικῷ Δικαίῳ (π. χ. ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν θέσιν τῆς ἐκχωρήσεως), ἴσως δ' ἐνταῦθα ἤσκησεν ἐπιρροήν τινα τὸ βιβλίον τοῦ Puchta. Ἀλλ' οὐδέποτε δύναται νὰ ρηθῇ, ὅτι παρὰ τοῦτον ἐλήφθη ὁ πλοῦτος τῶν ἐν τῷ ἔργῳ πηγῶν πίστωσιν παρατιθεμένων χωρίων, διότι—πλὴν τοῦ ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ παραβολὴ ἀποδαίνει ἀναμφιρρίστως ὑπὲρ τοῦ συγγράμματος τοῦ Arndts—ἡ εἰς ἐξαίρετον βαθμὸν γνῶσις τῶν πηγῶν καὶ ἡ ἐπιτυχεστάτη ἐκλογὴ τῶν χωρίων εἶσι πλεονεκτήματα, ἅτινα οὐδὲ οἱ ἐναντίοι τοῦ Arndts δικνοοῦνται ν' ἀμφισβητήσωσιν αὐτῷ. Ἀναφορικῶς πρὸς τὸ περιεχόμενον τοῦ Ρωμαϊκοῦ αὐτοῦ Δικαίου παρατηροῦμεν ὅτι ἂν ὁ Arndts, ὡς τοσοῦτοι ἄλλοι, ἐβάδαζεν ἱκανὰ παρὰ τοῦ ἐξόχου αὐτοῦ συναδέλφου, *ordentlich* ὅμως ὑπάρχει ὑρᾶσις ἐν τούτῳ τὸ κυρίως αὐτοῦ ἔργον (καὶ ἐν ὅλοις ἐν γένει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ), ἢν δὲν ἀνεκαλύπτε καὶ ἀνεγνώριζεν ὁ ἴδιος· τὴν Ἰρανίζεσθαι ἐκ τῆς φιλολογίας ἦτο πάντη ἀλλότριον αὐτῷ, χρησιμοποιῶν δὲ τὰ πορίσματα τῶν ἄλλων, ἀνέτρεχε πάντοτε καὶ πρὸϊνὰ ἐν ταῖς πηγαῖς. Δὲν ὑπῆρξε νομικὸς ὅστις ἐν ταῖς ἐπιστημονικαῖς αὐτοῦ ἐργασίαις τόσον ὁλίγον ἐκλινε πρὸς τὴν πρωτοτυπίαν, καὶ ὅστις ἐν ταὐτῷ τόσον ὁλίγον παρεσύρετο ὑπὸ τῆς αὐθεντίας τῶν γνωμῶν. Ὅσον ὁ Arndts. Ἡ τάσις πολλῶν, ὅπως τὰ ὑπὸ ἄλλων ἐπιτευχθῶσι καὶ ἐν εὐθέτῳ τόπῳ λελεγμένα προσοικειῶνται καὶ ἐπαναλαμβάνωσι δι' ἄλλων λέξεων καὶ ἐν ἄλλῃ συναρτείᾳ λόγου, τὸ μακρὰν, πολὺ μακρὰν, ἀπ' αὐτοῦ· αὐτὸς μόνος ἰδιομορφοῖ ἑαυτὸ τὰς ἐπιστημονικὰς αὐτοῦ πεποιθήσεις. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν ἐξωτερικὸν τύπον τοῦ βιβλίου ἔλαβε μὲν πρότυπον τὸν ἀκριβῆ, βραχὺν καὶ ἐμφαντικὸν τρόπον ἐκφράσεως τοῦ Puchta· οὐσιώδη ὅμως ἀποτελεῖ καὶ ἐνταῦθα διαφορὰν ἡ ὑπὸ τοῦ Arndts ἐπιζητεῖσθαι δηγοτόμησις εἰς σημειώσεις καὶ ὑποσημειώσεις, ὧν αἱ μὲν πρῶται χρησιμεύουσι πρὸς ἐπισκόπησιν τῆς βιβλιογραφίας καὶ ἐξέτασιν ἀμφισβητουμένων ζητημάτων, αἱ ἕτεραι δ' ἁπλῶς πρὸς παράθεσιν τῶν πηγῶν, ἐφ' ὧν τὰ ἐν τῷ κειμένῳ οἰκοδομοῦνται.

(*) Συνέχεται ὅρα σελ. 6.

Εἶπόν τινες ὅτι ὁ Arndts διὰ τῆς βραχυλογίας καὶ ἀκριβείας παρὶ τὴν ἐκφρασιν καθίστησιν ἐνιαχοῦ οὐχὶ πάντα ἐγχρῖτ τὸ ἔργον τοῦ μισθώνοντος. Τοῦτο ὅμως, καὶ ἂν εἶναι ἀληθές, δὲν εἶναι ἄνευ σκοτοῦ, οὐδὲ ἀποδείκνει ἄκαιρον. Ὁ Arndts συνεμερίζετο μετὰ τοῦ Brinz—ὅσον καὶ ἂν διέρχον πρὸς ἀλλήλους αἱ δύο οὗτοι νομοδιδάσκαλοι—τὴν πεποίθησιν, ὅτι «οὐδεμία μὲν *παράδοσις* εἶναι κρείττων τῆς παραχρῆμα κατανοουμένης», ἀλλ' ὅτι «*ὑπόμνημα* τι γίνεται σολλῷ κρείττον, ὅταν προκαλῇ τὴν πλεῖν παρὰ τῷ ἀναγινώσκοντι». Δὲν ἔγραφεν ἐκεῖνος διὰ τοὺς βαρνομένους τὸ σκέπτεσθαι· δὲν ἔγραφε διὰ τοὺς φοιτητὰς τοὺς ὑπαφρύνοντας τὰ μαθήματα καὶ θεωροῦντας τὰ Πανεπιστήμια ὡς ἰδρύματα πάντη ἀνωφελῆ. Ὑπάνται δ' ὄντως, ὅτι τὸ λίαν εὐληπτον ἐν τοῖς συγγράμμασιν ἐπιτυγχάνεται μόνον ὅταν τις γράφῃ ἢ ἐπιπολαίως ἢ γράφῃ λίαν διεξοδικῶς. Οὐδεὶς ἔγραψεν εὐληπτότερον τοῦ Savigny, ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς τούτου ἐκτενέστερον.

Ἄλλως τε τὰ πλεονεκτήματα τοῦ βιβλίου ἐπισκιάζουσιν ἐντελῶς πᾶσαν ἔλλειψιν, καὶ ἂν ἔτι ὑπῆρχέ τις τοιαύτη. Εἰσὶ δὲ ταῦτα· ἡ ἐμβρίθεια, ἡ ἀκρίβεια καὶ ἐπιμεμελημένη χρησιμοποίησις ὅλης τῆς βιβλιογραφίας, ἡ κριτικὴ διερεύνησις τῆς ὕλης καὶ τέλος ἡ παρρησία τοῦ ἀναγινώσκοντος πρὸς τὸ νομικῶς σκέπτεσθαι καὶ κρίνειν καὶ πρὸς τὴν σπουδὴν τῶν πηγῶν. Τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι μνημεῖον, οὐτινος οἱ λίθοι μετ' ὑποστασίας ἐλαξεύθησαν καὶ προκρυσθησαν ἀλλήλοις, μακρὰ δ' ἔστασ ἡ διερκεια αὐτοῦ. Ἡ μέχρι τοῦδε ἐπιτυχία σὐδεμίαν ἐπιτρέπει ἀμφιβολίαν. Τὸν Σίβριον τοῦ 1852 ἐπιτρέπῃ ἡ πρώτη ἔκδοσις, τὸ 1855 ἡ δευτέρα, τὸ 1859 ἡ τρίτη, τὸ 60 ἡ τετάρτη, τὸ 65 ἡ πέμπτη, τὸ 67 ἡ ἕκτη, τὸ 72 ἡ ἑβδόμη, τὸ 73 ἡ ὀγδόη, τὸ 76 ἡ ἐνάτη, μεθ' ἣν προητοιμάζετο ἡ δεκάτη· ἤνιν αἱ ἐκδόσεις ἀνήλθον εἰς δέκα καὶ τρεῖς. Αἱ ἐκδόσεις ἄπασαι ἐγίνοντο εἰς μεγάλον ἀριθμὸν ἀντιτύπων, ἅπαξ δὲ ἢ δὶς ἐλαβον χώραν καὶ ἀνατυπώσεις. Ἐντεῦθεν δέον νὰ προσθέσωμεν, ὅτι ἐκ τῆς ἑβδόμης ἐκδόσεως μετερρυθμίθη τὸ ἔργον εἰς τὴν Ἰταλικὴν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ F. Serafini, ὅστις τοσοῦτο συνετέλεσεν εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς σπουδῆς τοῦ ἀστικοῦ δικαίου ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ τὸν ὁποῖον ὑπηρφάνως πάντοτε κατέλεγεν ὁ Arndts μεταξὺ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Τὴν μετάφρασιν ταύτην, ἀφ' ἑαυτῆς ἐπαινετὴν καὶ ἱκανοποιοῦσαν δὶ καὶ τὰς αὐστηροτέρας ἀξιώσεις, ἀριέρωσεν ὁ μεταφραστὴς τῷ διδασκάλῳ αὐτοῦ· 'rndts διὰ τῶν ὡρίων λόγων: «perchè l'Italia lo conosca e stimi» — ἐγχὴ, ἥτις ἐπληρώθη ἱκανῶς, γενομένων ἤδη τριῶν ἐν τεσσάρων] τῆς μεταφράσεως ἐκδόσεων. Ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλας γλώσσας παρεσκευάζοντο μεταφράσεις, ἄγνωστον ὅμως ἂν ἐπραγματοποιήθησαν.

Ἐν ἔτος μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ Ρωμαϊκοῦ αὐτοῦ Δικαίου ἔβρυσεν ὁ 'rndts μετὰ τοῦ Bluntschli καὶ τοῦ Pözl τὸ σπουδαιότατον περιοδικὸν «Kritische Ueberschau der deutschen Gesetzgebung und Rechtswissenschaft» ἐξακολουθοῦν ἔτι καὶ νῦν ὑπὸ τὸν τίτλον «Kritische Vierteljahsschrift f. Gsebung und Rtswissenschaft». Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἔγραψε διάφορους κριτικὰς πραγματείας καὶ τὴν συγγραφὴν αὐτοῦ «περὶ ἐκχωρήσεως φυσικῆς ἐνοχῆς», δημοσιευθεῖσαν ἐν Zischr. f. Civilr. u. Proc. n. F. τομ. X., πρὸς δὲ τὸ ἄρθρον «δίκαιον τῆς νομίμου μοίρας κατὰ τὸν ἀνεγκλήτου νόμιμον» ἐν τῷ νομικῷ λεξικῷ τοῦ Weiske. Ἐν ἔτει 1855 ἐξέλιγε πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου.

(Ἕπεται τὸ τέλος)

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἀριθ. 48 (1890) Τμ. Β'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Β. Παπαδόπουλος

Μονή-κληρονομία μοναχοῦ- στοιχεῖα ἀγωγῆς

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 533 Πδ. Δ. ἡ ἀγωγὴ πρέπει νὰ περιέχῃ πάντα τὰ πραγματικὰ περιστατικὰ ἐξ ἀποτελοῦντα τὴν ἀναγκαίαν προϋπόθεσιν τοῦ ἀξιουμένου δικαιώματος, τοῦτο δὲ κρίνει καὶ αὐτεπαγγέλτως θύνατται ἐξετάσει τὸ δικαστήριον.

— Ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν διατάξεων τοῦ Κοδ. (Ν. 20 § 1 στ. 3) πρὸς τὰς μεταγενεστέρας διατάξεις τῶν βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων, δι' ὧν κανονίζεται τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα τῶν μονῶν ἐπὶ τῆς περιουσίας τῶν ἀποθνησκόντων ἐν αὐταῖς μοναχῶν, καὶ ἰδίως πρὸς τὰ κεφάλαιον δ' τῆς 9 Νεαρᾶς καὶ τὸ κεφ. 28 τῆς 123 Νεαρᾶς τοῦ Ἰουστινιανοῦ καὶ πρὸς τὴν Νεαρὰν 5 τοῦ Λέοντος, ἡ πρὸ τῆς εἰσόδου τῶν μοναχῶν εἰς τὴν μονὴν κτῆσις περιουσίας, ἐὰν δὲν ἐγίνετο προηγουμένως θέσις περιουσίας, δὲν μετεβίβαζε εἰς αὐτὴν κληρονομικὸν δικαίωμα τι, ὅπερ ἐπεφύλαττε τοῖς συγγενέσιν αὐτοῦ, ὅν μετέβαιν

γνησίους κατιόντας, ὡς πρὸς πᾶσαν τὴν περιουσίαν αὐτῶν καὶ ἐν πάσῃ ἀπολύτως περιπτώσει, ἀνάγκη νὰ ὁρίζηται ἐν τῇ κατὰ τῆς μονῆς ὡς κληρονόμου ἀποβιωσάντων ἐν αὐτῇ μοναχῶν ἀγωγῇ, ὅτι οὗτοι ἀπέκτησαν περιουσίαν μετὰ τὴν εἴσοδόν των εἰς τὴν ἐναγομένην μονὴν, καὶ ὅτι, ἀποθανόντες ἀδιάθετοι χωρὶς νὰ καταλίπωσι γνησίους κατιόντας ἐκληρονομήθησαν παρ' αὐτῆς, ἄλλως αὕτη στερεῖται τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένων στοιχείων.

'Αριθ. 50 (1890) Ὁλομέλεια—Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Μ. Διγενης

Ὑποτροφίαι- κληροδότημα ὑπὸ τρόπον

Ὁσάκις εἰς τὸν ἐκ διαθήκης λαμβάνοντά τι τίτλῳ κληροδόχου ἐπιβάλλεται ὡς σκοπὸς ὡρισμένη ὑποχρέωσις εἴτε νὰ πράξῃ τι εἴτε νὰ παραλείψῃ, εἴτε τὸ καταλειπόμενον νὰ δαπανήσῃ καθ' ὅλου ἢ ἐν μέρει δι' ὡρισμένον σκοπὸν, κληροδότημα ὑπὸ τρόπον ἐστὶ Ν. 17 § 4 Π. 35. 1 καὶ Ν. 1 Κ (6. 45), ἐκ τοῦ πνεύματος δὲ τῶν νόμων τούτων συνάγεται, ὅτι ὁ τοιοῦτος κληροδόχος, ἅμα ἐκτελέσῃ τὸν ἐπιβληθέντα αὐτῷ τρόπον ὑπὲρ ὡρισμένου σκοποῦ, δὲν δύναται ν' ἀνακαλέσῃ τὴν ἐπελθοῦσαν ἤδη, συνῳδὰ τῇ βουλήσει τοῦ διαθέτου, ἐκτέλεσιν τοῦ τρόπου. Κατ' ἀκολουθίαν τὰ πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας, εἴτε ἐν παιδείᾳ εἴτε ἐν βιομηχανίᾳ, καταλειπόμενα παρὰ διαφόρων διαθετῶν ποσὰ φέρουσι τὸν χαρακτῆρα τοῦ ὑπὸ τρόπον κληροδοτήματος, κληροδόχος δὲ αὐτῶν τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, ἐνεργοῦν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ τρόπου διὰ τοῦ ἁρμοδίου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δ. Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ, ὅστις ἂν συμφώνως πρὸς τὴν δήλωσιν τῆς τελευταίας βουλήσεως τῶν διαθετῶν προέβη εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ τρόπου, δὲν δύναται, ἀνακαλῶν τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς βουλήσεως τῶν διαθετῶν πεπραγμένα καὶ ἀποδεκτὰ γενόμενα ὑπὸ τῶν τρίτων, ὑπὲρ ὧν ὁ ἐπιβληθεὶς τῷ κληροδόχῳ τρόπος, νὰ μηδενίσῃ τὰ παρὰ τούτων κτηθέντα δικαιώματα, ἐφ' ὅσον τὰ κληροδοτήματα ἐπαρκοῦσιν, οἱ δὲ ὑπὲρ ὧν ὁ τρόπος ἐκπληροῦσι τὸν ὁρισθέντα σκοπὸν, τῆς οὕτω ἀπονεμηθείσης ὑποτροφίας μὴ οὔσης ἁπλῶς διοικητικῆς εὐποιΐας, ἀνακαλουμένης κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας. Οὐδεμίαν ἀσκεῖ ἐπιρροὴν τὸ ἄρθ. Β. 21 τοῦ Δ. περὶ σχηματισμοῦ καὶ ἁρμοδιότητος τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας, καθ' ὃ «εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀνατίθεται ἡ ἐπιτήρησις εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῆς ἀφιερωμένης διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ Λαοῦ περιουσίας», διότι δὲν τροποποιεῖ τὰς ἄνω διατάξεις τοῦ Ρ. Νόμου, ἀλλὰ ἁπλῶς προσδιορίζει ἐπιτηρητὴν τῆς οὕτω πως καταλειπομένης περιουσίας τῷ δημοσίῳ θησαυρῷ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἐνῷ κατὰ γενικὸν κανόνα τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν ταύτης κέκτηται ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

'Αριθ. 51 (1890) Ὁλομέλεια—Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Α. Αγαθονικος.

Σύγκρουσις καθηκόντων - κατάληψις γηπέδου ὑπὸ ὁδοῦ-ἀγωγὴ-ἁρμοδιότης

Κατὰ τὰ ἄρθρ. 4—5 Πλ. Δ. καταφατικὴ σύγκρουσις καθηκόντων ὑπάρχει ὁσάκις τὰ τακτικὰ δικαστήρια ἐπιλαμβάνονται τῆς λύσεως διαφορᾶς ὑπαγομένης εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς. Κατὰ ταῦτα ἀγωγὴ ἐπιδιώκουσα τὴν ἀπόδοσιν οἰκοπέδου καταληφθέντος ὑπὸ ὁδοῦ καὶ ἐπιβοηθητικῶς τὴν ἀξίαν του, οὐδόλως ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, διότι διὰ μὲν τοῦ Δ. τῆς 7 Μαΐου 1837 αἱ περὶ κυριότητος καὶ αἱ περὶ ἀποζημιώσεως διαφοραὶ ἕνεκα ἀποξενώσεως ἰδιωτικῆς ἰδιοκτησίας ἐπὶ δημοσίῳ σκοπῷ ρητῶς ὑπήχθησαν εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, ἀρθ. 1, εδ. 4 καὶ ἄρθ. 2, διὰ δὲ τῶν νεωτέρων περὶ ὁδοποιΐας νόμων ΨΙΒ 20 Νοεμβρίου 1878 καὶ ΣΞΓ 16 Δ)βρίου 1867 οὐδεμία ἐδόθη ἐξουσία ταῖς διοικητικαῖς ἀρχαῖς πρὸς διάγνωσιν τῶν διαφορῶν τούτων, ἀλλὰ ἁπλῶς ἐκανονίσθη ὁ τρόπος τῆς ἀποζημιώσεως, συγκροτουμένης πρὸς τοῦτο τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἢ τοῦ ἰδιοκτήτου μὴ δεχομένου, διοριζομένων δύο πραγματογνωμόνων, ἐν διαφωνίᾳ μάλιστα τῶν ὁποίων ἡ ἀποζημίωσις προσδιορίζεται ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου.

ΠΟΙΝΙΚΗ

'Αριθ. 33 (1890) Τμ. Β' — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Ι. Τεατεος.

Ἀναβολὴ ἐκτελέσεως ποινῆς

Δὲν ὑπάγεται εἰς οὐδεμίαν τῶν πρὸς ἀναίρεσιν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρ. 407 τῆς Πν. Δ. ἡ ἐσφαλμένη ἑρμηνεία ἢ ψευδὴς ἐφαρμογὴ τοῦ ἄρθρ. 548 τῆς Πν.Δ., κατὰ τὸ ὁποῖον ἀναβάλλεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς ποινῆς, ὅταν τὰ ἁρμόδια δικαστήρια ἢ ἁρμόδιοι εἰσαγγελεῖς ὑποστηρίζωσι τὴν αἴτησιν ἢ αὐτεπαγγέλτως κάμνουν πρότασιν περὶ χάριτος. Οὐδὲ πρόκειται περὶ παραβάσεως δικονομικῆς διατάξεως ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ἀναγεγραμμένης (*).

(*) Ἡ ὑπόθεσις ἔχει ὡς ἑξῆς: ὁ Α κατεδικάσθη εἰς ὡρισμένην ποινὴν, τὸ δὲ ἁρμόδιον δικαστήριον εἶχε κάμει πρότασιν περὶ μετριασμοῦ τῆς ποινῆς εἰς χρόνον ἐλάσσονα. Μετὰ τὴν πάροδον τοῦ ἐλάσσονος τούτου χρόνου ἐπὶ τῇ αἰτήσει του τὸ δικαστήριον ἀνέβαλε τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ποινῆς. Ὁ παρ' αὐτῷ εἰσαγγελεὺς, φρονῶν ὅτι μόνον ἐπὶ προτάσεως περὶ τλήρους χάριτος ὑπάρχει περίπτωσις ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 548, ἐζήτησε τὴν ἀναίρεσιν τῆς ἀποφάσεως.

'Αριθ. 34 (1890) Τμ. Β' — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Σ. Αναρόπουλος.

Δημοτικὸς πάρεδρος-Νομαρχιακὸς σύμβουλος

Κατὰ τὸν νόμον ΑΦΝΒ τοῦ 1887 ἄρθρ. 2, οὐχὶ ἁπλῶς οἱ δημοτικοὶ πάρεδροι, ἀλλ' οἱ ἐνασκοῦντες καθήκοντα Δημάρχου τοιοῦτοι κατὰ τὸν χρόνον τῆς κληρώσεως τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων ἀποκλείονται τῶν καθηκόντων τοῦ ἐνόρκου.

— Καλῶς λαμβάνουσι μέρος εἰς τὴν συγκρότησιν τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων νομαρχιακοὶ σύμβουλοι, καθὸ μὴ ὄντες δημόσιοι ὑπάλληλοι.

'Αριθ. 35 (1890) Τμ. Β'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Β. Παπαδοπουλος.

Πολιτικὴ ἀγωγὴ- ἔνορκοι συγγενεῖς- ἀναβολὴ ἰατροδικαστικὴ ἔκθεσις

Παραπεμφθείσης τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς ὡς ἀνεκκαθαρίστου εἰς τὸ πολιτικὸν δικαστήριον, ἀπαράδεκτοι εἶναι ὅλοι οἱ λόγοι ἀναιρέσεως οἱ περὶ κακὴν παράστασιν τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος περιστρεφόμενοι.

— Ὑπ' οὐδεμιᾶς διατάξεως ἀπαγορεύεται νὰ παρακάθηνται ἐν τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ ἔνορκοι συγγενεῖς.

— Ἐπὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως δὲν ἀπαιτεῖται ἄλλη κοινοποίησις, εἰμὴ μόνον τῆς πρὸς τὴν νέαν δικάσιμον κλήσεως.

— Δὲν ἀποτελεῖ λόγον ἀναιρέσεως ἡ ἀνάγνωσις ἰατροδικαστικῆς ἐκθέσεως, ἰατροῦ μὴ δόντος τὸν νενομισμένον ὅρκον.

'Αριθ. 36 (1890). Τμ. Β'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Β. Παπαδοπουλος.

Χωροφυλακὴ - ἁρμοδιότης

Κατὰ τὸν Ν. ΑΥΜΕ τοῦ 1887, δι' οὗ μετερρυθμίσθη τὸ ἄρθρ. 46 τοῦ περὶ Στρ. Πν. Νομοθεσίας νόμου τοῦ 1860, οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς καὶ οἱ χωροφύλακες ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων, οὐ μόνον διὰ τὰ στρατιωτικὰ αὐτῶν κακουργήματα καὶ πλημμελήματα, (πλὴν τῶν ἐν τοῖς ἄρθ. 238 § 4, 240, 250 καὶ 252 § 3 τῆς Στρ. Πν. Δ. ἀναφερομένων), ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου προνοούμενα ἐγκλήματα, ὅταν ταῦτα διαπράττωνται κατὰ στρατιωτικῶν οἱουδήποτε ὅπλου ἢ σώματος. Κατὰ συνέπειαν καὶ τὰ κατὰ χωροφυλάκων, στρατιωτικῶν ὄντων, ἀδικήματα ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν Σ. Δικαστηρίων.

'Αριθ. 37 (1890) Τμ. Β' — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Ι. Τεατεος.

Βραδεῖα μεταφορὰ κατηγορουμένου - αἴτησις ἀναβολῆς

Ὁ λόγος ἀναιρέσεως ἐπὶ παραβιάσει τοῦ ἄρθρου 165 Πν. Δ. καθ' ὅσον ὁ ἀναιρεσείων δὲν ἠδυνήθη νὰ λάβῃ γνῶσιν τῆς κατ' αὐτοῦ σχηματισθείσης δικογραφίας καὶ παρασκευάσῃ τὴν ὑπεράσπισίν του, ἕνεκα βραδείας μεταφορᾶς εἰς τὸν τόπον ὅπου ἔμελλε νὰ δικασθῇ, εἶναι ἀβάσιμος, καθὸ μὴ ἀναγραφόμενος ἐν τῷ ἄρθρῳ 458 Πν. Δ., ἀρκεῖ δ' ὅτι ἐκοινοποιήθησαν αὐτῷ τὸ βούλευμα, ὁ κατάλογος τῶν μαρτύρων, καὶ ἐτηρήθησαν αἱ λοιπαὶ διατυπώσεις (1).

— Ἡ ἀπόρριψις αἰτήσεως τοῦ κατηγορουμένου περὶ ἀναβολῆς, ἵνα προσκαλέσῃ μάρτυρας ὑπερασπίσεως, ἀφιεμένη εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου τῆς οὐσίας, δὲν ἀποτελεῖ λόγον ἀναιρέσεως ἐπὶ μὴ δόσει ἀκροάσεως (ἄρθρ. 458 § 7), διότι ἀρκεῖ ὅτι τὸ δικαστήριον ἀπήντησε διὰ τῆς ἀπορριπτικῆς ἀποφάσεώς του.

'Αριθ. 40 (1890) Τμ. Β'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Α. Μανδραπηλιας.

Δι' ἐγγράφου τοῦ Εἰσαγγελέως δὲν ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ δημοσίευσις τῆς ἀποφάσεως κατὰ τὴν 11 τοῦ μηνὸς π. χ. ἐγένετο μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ὅτε ἤθελε θεωρεῖσθαι δημοσιευθεῖσα τὴν 12 τοῦ μηνὸς κατὰ τὸν νόμον Π. 8. (2. 12) «ἡμέρα ἀπὸ ἑβδόμης ὥρας τῆς νυκτὸς ἕως πληρουμένης τῆς ἕκτης ὥρας τῆς ἑπομένης νυκτὸς λογίζεται», μάλιστα δὲ ἐναντίον τοῦ περιεχομένου τῶν πρακτικῶν καὶ τῆς ἀποφάσεως, ἅτινα μόνον ἐπὶ πλαστογραφίᾳ δύνανται νὰ προσβληθῶσιν.

— Ἡ εἰς ὡρισμένον πρόσωπον ἀπόδοσις πλαστογραφίας, ἀποτελοῦσα καταγγελίαν ἐπὶ ἀξιοποίνῳ πράξει δὲν δύναται νὰ γείνῃ εἰμὴ μόνον ὑπὸ πληρεξουσίου, εἰδικὴν κεκτημένου πρὸς ταύτην πληρεξουσιότητα (ἄρθ. 152 Πν. Δ.) καὶ προσάγοντος τοιαύτην.

'Αριθ. 41 (1890) Τμ. Β' — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Ι. Διοβουνιωτης.

Ἀντίφασις - ἐκκρεμοδικία

Ἀντίφασις ἐν τῷ βουλεύματι δὲν ἀποτελεῖ λόγον ἀναιρέσεως.

— Ἡ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἐπίλυσις ζητημάτων ἰδιοκτησίας, ἐκκρεμῶν ὄντων ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, δὲν ὑπάγεται εἰς οὐδένα τῶν τριῶν λόγων ἀναιρέσεως τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 263 Πν. Δ. ἀναφερομένων.

---

(1) Οὕτως ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἄρθρου 165 Πν. Δ. ἀφίεται εἰς τὴν αὐθαιρεσίαν τῆς χωρο[illegible] Γαλλίᾳ ὁ ὑπόδικος μεταφέρεται πρὸ [illegible] ἡμερῶν πρὸ τῆς δικασίμου ἐν τῇ εἰδικῇ ἐν τῷ [illegible] τοῦ κακουργιοδικείου φυλακῇ, ἐν τῇ ὅπ[illegible] κατ' ἐπ[illegible] νάληψιν ἐπισκέπτεται αὐτὸν ὁ Προ[illegible] τῶν Συν[illegible]δρων ἵνα βεβαιωθῇ περὶ τῆς τελείας τ[illegible] παροχῆς τῶν μέσων τῆς ὑπερασπίσεως κα[illegible] ἐγκλήρου διορισμοῦ συνηγόρου, ἐν ἐλλείψει [illegible] διορίζει αὐτὸς ἐξ ἐπαγγέλματος. Ἡμ[illegible] εἰς τὴν παραφυλακὴν τῶν διατυπώσε[illegible]

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

'Αριθ. 175 (1890) Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Ε. Λυκουδης

Ἔφεσις-ἀπαράδεκτον- παράτασις προθεσμίας ἐναρξις ἰσχύος δικονομικοῦ νόμου

Δὲν εἶναι ἀπαράδεκτος ἡ ἔφεσις κατ' ἀπορράσεως ἀπορριψάσης ἐρήμην τοῦ ἀνακόπτοντος τὴν μὴ ἐγκαίρως δηλωθεῖσαν ἀνακοπήν του, διότι τὸ ἀπαράδεκτον τῆς ἀνακοπῆς δὲν στερεῖ τοῦ δευτέρου βαθμοῦ.

— Ἀπορριπτομένης ὡς ἀνυποστηρίκτου τῆς ἀνακοπῆς κατ' ἐρήμην ἀποράσεως, ἡ προθεσμία τῆς κατ' αὐτῆς ἐφέσεως ἀρχεται ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀπορριψάσης τὴν ἀνακοπὴν ὡς ἀνυποστήρικτον.

— Ὁ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμένων δ ἄδικος, καίτοι ἔχων διωρισμένον ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἀντίκλητον, κέκτηται πρὸς ἐνέργειαν τῶν ἐνδίκων μέσων τὴν παράτασιν προθεσμίας, καὶ δὴ τὴν κανονισθεῖσαν ἐξάμηνον, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνακοπήν, διὰ τοῦ νόμου ΑΥΝΘ τῆς 28 Μαΐου 1887, ἐὰν ἡ κοινοποίησις τῆς προσβαλλομένης ἀποράσεως ἐγίνετο οὐχὶ τῷ ἀντικλήτῳ, ἀλλὰ τῷ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμένοντι διαδίκῳ.

— Ὅρκος ἐπιδληθεὶς ὑπὸ πολιτικοῦ δικαστηρίου ἐπὶ ζητημάτων παραπεμφθέντων αὐτῷ πρὸς λύσιν ὑπὸ τοῦ ἐμποροδικείου (οἷον γνησιότης ὑπογραφῆς) πρὸ τῆς καταργήσεως αὐτῶν, καλῶς ἤδη δίδεται ἐνώπιον τοῦ τμήματος τοῦ διαζόντος τὰς ἐμπορικὰς διαφοράς, ὅπερ εἶναι ἤδη πολιτικὸν δικαστήριον, λίον ἀπ' εὐθείας πάντα τὰ παρεμπίπτοντα.

— Ἡ διάταξις τοῦ νόμου ΑΥΝΖ τῆς 28 Μαΐου 1887 περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθ. 729 Πλ. Δ., τοῦ διατάσσοντος τὴν εἰς τὴν τακτικὴν διαδικασίαν παραπομπὴν τῶν ἀνεκαθαρίστων ἐνστάσεων, καὶ ἐπὶ τῶν γραμματίων ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνεκτελίστου μέρους τῶν ἤδη πρὸ τοῦ νόμου εἰσηγμένων διαδικασιῶν, διότι ὁ νόμος εἶναι δικονομικὸς, δὲν ἀφορᾷ δηλαδὴ εἰς οὐσιαστικὰ τῶν διαδίκων δίκαια, εἰς τὴν παροχὴν ἢ ἀποποίησιν ἐνστάσεων, ἀλλ' εἰς τὸν κανονισμὸν τοῦ τρόπου τῆς ὑποδολῆς αὐτῶν.

'Αριθ. 176 (1890). Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Π. Σπηλιακης.

Ἕνωσις ἀγωγῶν περὶ νομῆς καὶ κυριότητος

Τὸ ἄρθρ. τῆς Πλ. Δ. ἀπαγορεύει α) τὴν ἐν τῷ αὐτῷ δικογράφῳ ἕνωσιν ἀγωγῆς περὶ διακατοχῆς καὶ κυριότητος β) τὴν ἀγωγὴν περὶ διακατοχῆς μετὰ τὴν ἔγερσιν τῆς περὶ κυριότητος γ) τὴν ὑπὸ τοῦ ἐν δίκῃ περὶ νομῆς ἐναγομένου ἔγερσιν ἀνταγωγῆς περὶ κυριότητος ἢ ἀγωγῆς περὶ κυριότητος πρὸ τοῦ πέρατος τῆς περὶ διακατοχῆς δίκης. Κατὰ συνέπειαν δὲν ἀπαγορεύεται τῷ ἐναγοντι περὶ διακατοχῆς ἡ ἔγερσις καὶ τῆς περὶ κυριότητος ἀγωγῆς.

— Ἡ τὴν ἀκύρωσιν πλειστηριασμοῦ καὶ τούτῳ τῷ λόγῳ τὴν παράδοσιν τοῦ πλειστηριασθέντος ἐπιζητοῦσα ἀγωγὴ δὲν εἶναι καθερῶς διεκδικητική.

'Αριθ. 178 (1890) — Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης Η. Νιδερ.

Ὑπερθεματιστὴς - ἀνάκλησις

Μὴ ἐπελθούσης τῆς κατακυρώσεως, δι' ἃς μόνης ἐπέρχεται ἡ σύμπτωσις τῶν ἀμοδαίων θελήσεων, δύναται ὁ ὑπερθεματιστὴς ἀνακαλέσει ἢ τροποποιήσει προσφοράν του.

'Αριθ. 179 (1890).—Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Η. Νιδερ.

Ἀποδείξεις - Κλήτευσις διαδίκων

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρ. 261 καὶ 377 Πλ. Δ. ἐπιδαλλομένη κλήτευσις τοῦ μὴ παρόντος κατὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποράσεως διαδίκου εἰς πᾶσαν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου ἐνεργουμένην διεξαγωγὴν ἀποδείξεως καὶ τὴν ἐκτὸς τούτου γενησομένην ὁροδοσίαν οὐδὲν ἄλλο περιλαμδάνει ἢ γνωστοποίησιν τοῦ τόπου καὶ τοῦ χρόνου τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἀποδείξεων τούτων, ὅπως λαμδάνων γνῶσιν παραστῇ, κατὰ συνέπειαν δὲν εἶναι ἀναγκαία τοιαύτη κλήτευσις ὁσάκις αὐτὸς ὁ πρὸς ὃν ἔπρεπε νὰ γείνῃ ἡ κλήτευσις κοινοποιεῖ τὴν ἀπόφασιν, λαμδάνων οὕτω γνῶσιν ὁ ἴδιος τοῦ τόπου καὶ τοῦ χρόνου, καὶ θέτων διὰ τῆς κοινοποιήσεως ταύτης τὸν ἀντίδικον του εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ἐνεργείας τῆς ἀποδείξεως κατὰ τὸν εἰρημένον χρόνον καὶ τόπον.

Σ. Ὑπάρχει καὶ μειοψηρία καθ' ἣν ἀναγκαία καὶ κλήτευσις.

'Αριθ. 180 (1890). — Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Η. Νιδερ.

Δῆμος - πεμπτημόριον - κατασχέσεις

Μὴ συμμορφωθέντος τοῦ ὀφειλίτου Δήμου πρὸς τὴν ὑποχρέωσίν του τοῦ νὰ ἀναγράψῃ τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπαίτησιν εἰς τοὺς ἐτησίους προϋπολογισμοὺς πρὸς ἀνάλογον ἀπὸ τοῦ πεμπτημορίου πληρωμὴν, ἔγκυρος κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ εδ. 3 τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ νόμου τῆς 24 Ἰανουαρίου 1852 ἐπιδάλλεται κατάσχεσις ἐπὶ περιουσίας τοῦ ὀφειλίτου δήμου πρὸς πληρωμὴν, οὐδὲ δύναται νὰ περιορισθῇ αὐτὴ εἰς ἀνάλογον κατὰ τὸ ποσὸν ἐπὶ τοῦ πεμπτημορίου καταξίαν διότι τοῦτο χωρεῖ μόνον ὅταν κατὰ τὸ ἰδ. τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ ἄνω νόμου ἀναγραφῇ ἡ ἀπαίτησις πρὸς ἀνάλογον πληρωμὴν μετὰ τῶν ἄλλων τυχὸν ὑπαρχόντων πιστωτῶν.

— Τὸ παράπονον ὅτι ἡ κατασχεθεῖσα περιουσία τοῦ δήμου ὑπερδαίνει τὸ πεμπτημόριον τῶν ἐξόδων τοῦ δήμου εἶναι ἀόριστον, ἐὰν δὲν

ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν εἰσοδημάτων, τὸ ποσὸν τῶν πιστωτῶν τοῦ δήμου καὶ κατὰ πόσον ἡ κατασχεθεῖσα περιουσία ὑπερδαίνει τὸ ποσὸν τῶν εἰσοδημάτων.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΝΑΥΠΛΙΟΥ

'Αριθ. 70 (1890). — Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Α. Πικταλας.

Δωσιδικία ἡμεδαπῶν ἐν Μουσουλμανικαῖς χώραις

Ἐκ τοῦ συνδ. τοῦ ἄρθρου 130 Προξ. Ὀργαν. τοῦ καθιεροῦντος τὴν προξενικὴν δικαιοδοσίαν διὰ τοὺς ἐν ταῖς Μουσουλμανικαῖς χώραις ἐπιχωριάζοντας ἡμεδαποὺς καὶ τοῦ ἄρθρ. 278 τοῦ αὐτοῦ νόμου τοῦ καταργοῦντος πᾶσαν ἐναντίαν διάταξιν, οὐδόλως ἐξάγεται ὅτι κατηργήθησαν καὶ αἱ περὶ ἀρμοδιότητος διατάξεις τῆς Πολιτ. Δικ., διότι αἱ ρηθεῖσαι διατάξεις, οὐδ' ἀντιράσκουσιν, οὔτε ἐναντιοῦνται τῷ ἄρθρῳ 130 Προξ. Ὀργ., ἀλλὰ τοὐναντίον τὸ ἄρθρον τοῦτο προστίθησι μίαν ἔτι εἰδικὴν ἀρμοδιότητα εἰς τὰς ὑπὸ τῆς Πολ. Δικον. ἀναγραφομένας. Ἐναντίᾳ ἐκδοχὴ θὰ προϋπέθετεν ὅτι τὸ ἄρθρον 130 Προξ. Ὀργ. ἐδημιούργησε σύστημα ὁλόκληρον καὶ πλῆρες ἐπὶ τῆς ὕλης ταύτης, εἰς οὐτινος τὴν ἑνότητα ἡ ἀνάμιξις ἑτερογενῶν στοιχείων θὰ ἦτο ἀσυμδίδαστος. Ἀλλὰ τὸ ἄρθρον 130 δὲν δημιουργεῖ τοιοῦτον σύστημα, οὐδόλως διαλαμδάνον περὶ τῶν εἰδικῶν ἀρμοδιοτήτων, ἃς ἡ Πολιτ. Δικον. καθιέρωσε λόγῳ ταχύτητος, καλλιτέρας καὶ ὀλιγοδαπανωτέρας ἀνακρίσεως τῶν ὑποθέσεων σιωπῶν ποῦ ἐναχθήσεται ὁ ἐπιχωριάζων ἡμεδαπὸς ἐν ταῖς Μουσουλμανικαῖς χώραις, ὅταν πρόκηται νὰ συνεναχθῇ μετὰ προσώπων διαμενόντων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, ἢ ὅταν πρόκηται περὶ δίκης λογιστικῆς ἐκ διαχειρίσεως, ἣν διαχείρισιν ἐποιήσατο ὁ ἐπιχωριάζων πρὸ τῆς ἀποδημίας του, ἢ ὅταν πρόκηται περὶ ἀνοίξεως κληρονομίας ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἐν ᾗ ἐνδιαφέρεται ὁ ἐν ταῖς Μουσουλμανικαῖς χώραις βιῶν, ἀδύνατον δὲ νὰ θεωρηθῇ ἐκ τῆς σιωπῆς ταύτης τοῦ νόμου, ὅτι αἱ εἰδικαὶ αὗται ἀρμοδιότητες τῶν ἄρθ. 17 § 5. 22§ 2 3. 6. 7 ὡς πρὸς τοὺς ἐπιχωριάζοντας ἐν ταῖς Μουσουλμανικαῖς χώραις κατηργήθησαν, καὶ δι' αὐτοὺς μία καὶ μόνη ἀρμοδιότης καθιερώθη, ἀφ' οὗ ἡ τοιαύτη ἐρμηνεία ἀποδρύεται ὑπὸ τῶν ἑρμηνευτικῶν διατάξεων, ὅτι οἱ εἰδικοὶ νόμοι ἐν ἀμφιδολίᾳ ἑρμηνεύονται στενῶς (Β. 39. 1. 57) καὶ ὅτι ἐν ἀμφιδολίᾳ προκειμένου περὶ εἰδικῶν νόμων προτιμᾶται ἡ ἐπιεικεστέρα ἑρμηνεία (Β. 2. 1. 28.) ἤτις, ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶναι τὸ μὴ θεωρηθῆναι καταργημένον τὸ ὑπὲρ τοῦ ἐναγοντος καθιερούμενον ἐκλεκτικὸν δικαίωμα ὑπὸ τοῦ ἄρθ. 22 Πολ. Διονομ., ἀφ' οὗ δὲ αἱ περιπτώσεις αὗται τῶν εἰδικῶν ἀρμοδιοτήτων δὲν θεωροῦνται καταργημέναι, δὲν δυνάμεθα νὰ δεχθῶμεν ὅτι ὁ νόμος ἀκινητοποιεῖ μόνον διὰ τινας περιπτώσεις καὶ καθιέρωσε τὴν εἰδικὴν ἀρμοδιότητα τῆς διαμονῆς. Τοιαύτη ἐκδοχὴ, εἰσάγουσα ἀνωμαλίαν καὶ σύγχυσιν, θὰ ἀντέδαινεν εἰς τὴν σοδρότητα, μεθ' ἧς εἰκάζεται νομοθετῶν ὁ νομοθέτης. Ἀλλ' οὐδ' ἐναντιότης ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ ἄρθρου 19 Πολιτ. Δικονομ. καὶ τοῦ ἄρθρου 130 τοῦ Προξ. Ὀργανισμοῦ, ἀφοῦ καὶ τὸ ἄρθρ. 19 ἀναγνωρίζει καὶ τὴν ἀρμοδιότητα τῆς διαμονῆς, ὁσάκις ἡ τῆς κατοικίας κατέστη ἄγνωστος ἢ δυσεύρετος· οὐδ' ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμένων ἡμεδαπὸς ἀπόλλυσι τὴν κατοικίαν του, τοὐναντίον αὐτὴν τὸν παρακολουθεῖ παντοῦ, διότι ἡ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμονὴ του εἶνε μὲ πρόθεσιν παλινοστήσεως καὶ ἐφ' ὅσον δὲν μεταδάλλει ἰδιαγένειαν, αὐτὴν τὸν κατέχει, μὴ δυνάμενος ν' ἀποκτήσῃ νέαν κατοικίαν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ (Dem 1 σελ. 177 § 49.) Διὰ τοῦ ἄρθρου 130 τοῦ Προξεν. Ὀργανισμοῦ ὁ νόμος ἠθέλησε νὰ παράσχῃ εὐκολίαν ὑπὲρ τῶν ἐν ταῖς Μουσουλμανικαῖς χώραις βιούντων Ἑλλήνων, ἕνεκα ἐλλείψεως ἐμπιστοσύνης εἰς τὴν δικαιοσύνην τῶν Μουσουλμανικῶν χωρῶν, καὶ οὐχὶ νὰ καθιερώσῃ ὑπὲρ αὐτῶν προνόμιον (forum privilegiatum) καὶ θέσῃ αὐτοὺς εἰς μείζονα θέσιν τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις χώραις βιούντων Ἑλλήνων, ἥτις εὐκολία διὰ τῆς ἐναντίας ἐκδοχῆς θὰ καθίστατο δῶρον ἐπαχθὲς εἴς τινας περιστάσεις, ὡς ὅταν πρόκηται νὰ ἐναχθῇ μετὰ πάροδον πολλῶν ἐτῶν, ἀφοῦ ἐγκατέλειψε τὴν ἐν ταῖς Μουσουλμανικαῖς χώραις διαμονήν του ἀνεπιστρεπτεὶ καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὴν κατοικίαν του, ὅτε ἔσται ἠναγκασμένος νὰ δικαζηται μακρὰν τῆς ἑστίας του, ὑριστάμενος ὀχληρότητας καὶ δαπάνας μείζονας ἤνεκα τούτου. Ἔτι πλέον ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 277 Προξ. Ὀργ. οὐδόλως ἀναφέρεται εἰς τὰς περὶ ἀρμοδιότητας διατάξεις τῆς Πολιτ. Δικονομίας. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ρήτρα, ὅτι πᾶσα ἐναντία διάξις καταργεῖται, ἐπομένη τῇ μνημονεύσει τῶν καταργουμένων προγενεστέρων νόμων περὶ προξενείων καὶ καθηκόντων τῶν προξένων, ἀφορᾷ μόνον τοὺς καταργουμένους προξενικοὺς νόμους οὓς προϋτίθετο νὰ συμπεριλάδῃ εἰς ἕνα νόμον.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ (*)

'Απόφασις Ἀκυρωτικοῦ 30 Ἰανουαρίου 1890

Κακουργοδικεῖον-ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ... ἀρχῆς πρό τῆς ἐξετάσεως τῶν ...

Ὁ πρόεδρος τῶν Συνέδρων δικ... τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων κ... ἔτι τῆς ἐξετάσεως τοῦ κατηγορουμ... τάξει τὴν ἀνάγνωσιν ἐκθέσεως τινος ... λοῦ πράκτορος, μὴ ὑπογεγραμμένη ...

(*) Ὑπὸ τοῦ ἀρεοπαγίτου κ. Β. Πετ...

μηθῆ περιεχούσης τὴν μνείαν ὅτι ἀνεγνώσθη εἰς τὸν κατηγορούμενον.

Διὰ τῆς ἀναγνώσεως ταύτης δὲν παραβιάζεται ὁ κανὼν τῆς προφορικότητος τῆς διαδικασίας, διότι τὸ ἀναγνωσθὲν ἔγγραφον, καίτοι ἀναφερόμενον εἰς γεγονότα τῆς κατηγορίας, δὲν ἔχει τὸν χαρακτῆρα τακτικῆς καταθέσεως μάρτυρος, καὶ ὡς τοιαύτη δὲν συντελεῖ εἰς μόρφωσιν τῆς πεποιθήσεως τῶν ὑνόρκων ἢ εἰς προπαρασκευὴν τοιαύτης πεποιθήσεως, ἥτις κατὰ τὸν νόμον πρέπει νὰ στηρίζεται ἐπὶ μόνης τῆς προφορικῆς γενομένης ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων.

Ἀπόφασις Ἀκυρωτικοῦ 30 Ἰανουαρίου 1890.

Ἐπανειλημμέναι συνεδριάσεις - μνεία τῆς δημοσιότητος μόνον ὡς πρὸς τὴν συνεδρίασιν καθ' ἣν ἀπηγγέλθη ἡ ἀπόφασις-διωρισμός.

Εἶναι ἄκυρος ὡς μὴ βεβαιοῦσα τὸ γεγονὸς τῆς δημοσιότητος τῆς συζητήσεως ἡ ἀπόφασις ἥτις ἐξεδόθη ἐπὶ ὑποθέσεως καθ' ἣν ἐγένοντο πολλαὶ συνεδριάσεις, ἐὰν δὲν βεβαιοῖ παρὰ μόνον τὴν δημοσιότητα τῆς τελευταίας συνεδριάσεως.

Παρατηρήσεις. Ὁμοίως ἀπεφάνθη καὶ ἡ ἀπὸ 7 Νοεμβρίου 1889 ἀπόφασις τοῦ Ἀκυρωτικοῦ ἡς μετάφρασις κατεγράφθη ἐν φυλλαδίῳ ΣΤ' τοῦ ἐνιαύτου τόμου τῆς ἐφημερίδος τῆς Ἑλλ. καὶ Ῥωμ. Νομολογίας Σ. Μπαλάνου ἐν σελ. 270.

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ ΝΟΜΟΜΑΘΩΝ

Ἐνέχυρον - Πραγματικὴ καὶ προσωπικὴ ἀγωγή

Ὁ ἐνεχυροδόχος δανειστὴς δύναται πρὶν ἐξαντλήσῃ τὴν ἐκ τοῦ ἐνεχύρου ἐμπράγματον ἀγωγὴν του νὰ μεταδίθῃ τὴν προσωπικήν ;

Ὁ Ῥωμαϊκὸς καὶ ὁ Βυζ. Νόμος διὰ ῥητῆς καὶ κυρίας διατάξεως L. 9. C de distractione pignorum (8. 28) καὶ B. KE' ζ' λα' ἔδωσαν σαφεστάτως τὸ ζήτημα τοῦτο. Κατὰ τὸ παρατεθὲν χωρίον τοῦ Κώδικος ὁ πιστωτὴς ἔχων ἐπὶ ὁρκωτοῦ ἐνέχυρον πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀπαιτήσεως του, ὤφειλε κατὰ πρῶτον νὰ ἐναπκήσῃ ἐπὶ τούτου τὸ δικαίωμά του, μόνον δὲ ἐὰν *δὲν ἠδύνατο* νὰ ἱκανοποιηθῇ ἐκ τούτου ἰδικαιοῦτο διὰ τὸ ὑπόλοιπον «καὶ τὰ ἄλλα πράγματα ἐκδικεῖν ἢ πιπράσκειν ὡς ὑποκείμενα αὐτόν». "Ἂν δὲ πρὸ πάσης ἐνασκήσεως τοῦ δικαιώματος του ἐπὶ τῶν εἰδικῶς ἐνεχυραθέντων πραγμάτων ἤθελε πραχθῇ κατὰ τοῦ ὀφειλέτου ἀπαιτὴν τὴν ἐξόφλησιν τῆς ἀπαιτήσεως του ἐξ ἄλλης αὐτοῦ περιουσίας, ἀπεκρούετο διὰ τῆς ἐνστάσεως τοῦ δόλου exceptio doli generalis), ἥτις ἐπὶ τοῦ προκειμένου παρίστατο ὑπὸ τὸν τεχνικὸν ὅρον τοῦ ἐνεργετήματος τῆς πραγματικῆς διζήσεως(beneficium excussionis realis) δι' οὗ ὁ ὀφειλέτης παρέπεμπε τὸν πιστωτὴν εἰς τὸ εἰδικὸν ἐνέχυρον.

Ὁ λόγος τῆς ἀρχῆς ταύτης τοῦ Ῥωμ. Νόμου, τὴν ἀξίωσιν τῆς ὁποίας οὐδεὶς μέχρι τοῦδε ἠμφισβήτησεν, συνίστατο μετὰ τῆς δικαιολογικῆς βάσεως τοῦ ὅλου περὶ ἐνεχύρου θεσμοῦ. Ὁ ἐνεχυροδόχος πιστωτὴς ἀποστέρᾳ τὸν *προσωπικὴν πίστιν* τοῦ ὀφειλέτου αὐτοῦ ἀπὸ τῆσης πρὸς μείζονα αὐτοῦ ἀσφάλειαν *τὴν πεπραμένην πίστιν*. Ἱερὸς παρεγκίν δὲ τῆς ἀσφαλείας ταύτης ὁ ὀφειλέτης παρεγχώρησε εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ πιστωτοῦ ὡρισμένον μέρος τῆς περιουσίας του, ἵνα χρησιμοῦσα πρὸς ἱκανοποίησίν του. Ἐντεῦθεν συνάγεται ὡς ἀναπόδραστος λογικὴ ἀνάγκη, ὅτι ὁ τοιοῦτος πιστωτὴς ὀφείλει πρωτίστως νὰ ἐξαντλήσῃ δικαίωμα ὅπερ αὐτῷ δίδει ἡ ἐκχωρηθεῖσα πρὸς ἀσφάλειάν του καὶ πρὸς παροχὴν τοῦ ὑπολοίπου ὁ ὀφειλέτης ὑπεκλήθη εἰς τοιαύτην θυσίαν, περιορίσας οὐσιωδῶς τὸ ἐπὶ τῶν ἐνεχυρασθέντων πραγμάτων κυριότητος δικαίωμά του. Ἐπειδὴ ὅμως ἐξ ἄλλου ἐν ἢ περιπτώσει τὸ ἐνέχυρον δὲν ἤθελε ἐξαρκέσει πρὸς ἐξόφλησιν τῆς ὅλης ἀπαιτήσεως, θὰ ἦτο ἄδικον νὰ ἀπολέσῃ ὁ πιστωτὴς τὸ ὑπόλοιπον αὐτῆς, ὁ νομοθέτης ἐπέτρεψεν αὐτὸν ἐν τοιαύτῃ περιστάσει νὰ στραφῇ κατὰ τοῦ ὀφειλέτου καὶ νὰ εἰσπράξῃ ἐκ τῆς λοιπῆς αὐτοῦ περιουσίας τὸ ὑπολειπόμενον τῆς ἀπαιτήσεώς του μέρος. Ἡ ἐνάσκησις λοιπὸν τῆς προσωπικῆς ἀγωγῆς εἶνε μέσον *ἐπιδιωθητικόν*, ὅπερ παρίσχεν ὁ νόμος εἰς τὸν πιστωτὴν πρὸς ἀποτροπὴν ἐνδεχομένης ζημίας. Πόσον δὲ λογικὴ καὶ δικαία εἶνε ἡ διάταξις αὕτη τοῦ νομοθέτου, καθορίζουσα τοιαύτην σχέσιν μεταξὺ τῆς πραγματικῆς καὶ τῆς προσωπικῆς ἀγωγῆς, τῆς μὲν ὡς κυρίας τῆς δὲ ὡς ἐπιδιωθητικῆς, εἶνε εὔκολον νὰ ἐννοήσῃ τις ἀναλογιζόμενος ὅτι ὁ μόνος σκοπὸς τοῦ ἐνεχύρου εἶνε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ πιστωτοῦ καὶ οὐχὶ νὰ θεραπεύσῃ τὰς φρενοτριπίας αὐτοῦ, ἀφ' ἑνὸς μὲν δεσμεύοντος περιουσίαν τοῦ ὀφειλέτου πολλαπλασίονα τῆς ἀκαιτήσεώς του, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀξιοῦντος πρὶν ἢ ζητήσῃ νὰ ἱκανοποιηθῇ ἐκ ταύτης, νὰ στερήσῃ τὸν ὀφειλέτην καὶ ἑτέρας περιουσίας διατηρῶν ἐν τοσούτῳ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ του καὶ τὴν ἐνεχυραθεῖσαν καὶ ἐν ἢ ἄλλῃ κινητὴ περιουσίαν δύναται νὰ κατασταθῇ βιωτικῶνιαν τοῦ ὀφειλέτου.

Τοιοῦτοι εἶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἰσχύουσαι ἀρχαὶ τῆς Ῥωμ. καὶ Βυζ. Νομοθεσίας.

Ἐν τῷ νεωτέρῳ ἡμῶν νόμῳ περὶ ἐνεχύρου τῆς 1 Δ)ρίου 1836, αἱ ἐκτεθεῖσαι ἀρχαὶ κατὰ τὸ πλεῖστον μετερρυτεύθησαν ἀνελλιόντοι. Διὰ τῶν ἄρθρων 5 καὶ 6 τοῦ Νόμου τούτου, δι' ὧν κανονίζονται τὰ περὶ ἐξοπλίσεως τῆς ἐνεχυρούσης ἀπαιτήσεως, καθαρῶτατα σκοπὸς ἡ ἰδιότης τῆς προσωπικῆς ἀγωγῆς ὡς ἐπιδιωθητικοῦ, συμπληρωτικοῦ μέσου, ὅπερ δύναται νὰ ἀσκήσῃ ὁ πιστωτὴς, *ἂν καὶ καθ'*

ὅσον δὲν ἠδυνήθη νὰ πληρωθῇ ἐκ τοῦ ἐνεχύρου· Τοιαύτη εἶνε ἡ πρόδηλος ἔννοια τοῦ ἄρθρου 6, ὁρίζοντος σαφῶς ὅτι τὸ ὑπόλοιπον μέρος τῆς ἀπαιτήσεως του, ἐκείνο δηλ. τὸ ὁποῖον δὲν ἠδυνήθη νὰ εἰσπράξῃ καθ' ὃν τρόπον δικαιοῦται τὸ 5 ἄρθρον, δύναται νὰ ἀπαιτῇ ἐκ τῆς λοιπῆς τοῦ ὀφειλέτου περιουσίας διὰ προσωπικῆς ἀγωγῆς «ὅταν τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ἐξαρκῇ πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ὁλικοῦ χρέους».

Ἀνάλογος διάταξις τὸν αὐτὸν ἔχουσκ νομοθετικὸν λόγον ὑπάρχει καὶ ἐν τῇ Πολ. Δικονομίᾳ (ἀρθ. 901) καθ' ἣν ὁ *ὀφειλέτης* προσδιορίζει τὴν τάξιν τῆς ἐκπλειστηριάσεως τῶν μεσεγγυημένων κινητῶν. Εἰς τὸν ὀφειλέτην λοιπὸν ἀρκεῖ ὁ νόμος τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιλογῆς τῶν ἀντικειμένων τῆς περιουσίας του, ἅτινα θὰ χρησιμεύσωσι πρὸ πάντων εἰς ἐξόφλησιν τῆς ὀφειλῆς του. Ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου ὁ ὀφειλέτης ἔκαμε τὴν ἐπιλογὴν ταύτην, παραδοὺς τὸ ἐνέχυρον εἰς τὸν πιστωτὴν ἐπὶ τῷ σκοπῷ, νὰ χρησιμεύσῃ τοῦτο κυρίως εἰς ἐξόφλησιν τῆς ὑποχρεώσεώς του.

Ἀλλὰ καὶ ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ δοθῇ διάφορος ἐρμηνεία εἰς τὸ προκείμενον ἄρθρον, ὅπερ πάντως ἀπίθανον, ἡ λύσις δὲν μεταβάλλεται, καθ' ὅσον ἐν τοιούτῃ περιπτώσει ἐφαρμοσθήσονται πρὸς σαφεστέραν ἐξήγησιν τοῦ κειμένου τοῦ νέου νόμου αἱ ἐπὶ τοῦ προκειμένου διατάξεις τοῦ P. N., τὰς ὁποίας δὲν κατήργησεν ὁ τελευταῖος νόμος. Ηβλ. καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 269 τοῦ 1872 Α. Π.

Π. Παπαρρηγοπουλος.
Ξ. Ψαρρας.
Ι. Ευκλειδης.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

Περὶ ὑποδήκης τῶν πλοίων (*)

Ἄρθ. 24. Τὸ πρόγραμμα τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ διορισθέντος παρὰ τοῦ δικαστηρίου εἰσγγητοῦ πρέπει νὰ περιέχῃ :

1. Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, ἐὰν ἔχῃ τοιοῦτο, καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐπισπεύδοντος ὡς καὶ τῶν ὑπὸ τοῦτου διορισθέντων ἀντικλήτων ἐὰν τε τὴν ἔδραν τοῦ πρωτοδικείου καὶ εἰς τὸν τόπον, ὅπου γίνεται ὁ πλειστηριασμός. Ἐπίσης τὸ δικαιόγραφον δυνάμει τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ κατάσχεσις, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν γρονολογίαν τῆς ἀποφάσεως, ἥτις διέταξε τὸν πλειστηριασμόν· τὸ ὀφειλόμενον εἰς τὸν ἐπισπεύδοντα ποσόν. Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὴν κατοικίαν καὶ τὸ ἐπάγγελμα, ἂν ἔχῃ, τοῦ κυρίου τοῦ κατασχεθέντος πλοίου.

2. Τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, καὶ ἂν ἔχῃ ἐφωνηματικόν, ἡ ἐξαλλαγμα. τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ πλοιάρχου.

3. Τὸ εἶδος τῆς κινούσης τὸ πλοῖον δυνάμεως. Ἂν ἔχῃ ἱστιοφόρον ἢ ἀτμοκίνητον καὶ ἂν κινῆται δι' ἑλίκος ἢ διὰ τροχῶν, τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ, ἂν τὸ σκάφος ἔχει σιδηροῦν ἢ ξύλινον, τὴν χωρητικότητα αὐτοῦ κατὰ τόννους, καὶ ἂν ἔχει ἀτμοκίνητον, τὴν ἱππικὴν αὐτοῦ χωρητικότητα, τὴν τε καθαρὰν καὶ τὴν ὀλικὴν καθὼς καὶ τὴν ὀνομαστικὴν εἰς ἵππους δύναμιν τῆς μηχανῆ, αὐτοῦ.

4. Τὸν τόπον, ὅπου τὸ πλοῖον εὑρίσκεται.

5. Τὸν πρώτον προσφοραν καὶ τοὺς ἄλλους τῆς πωλήσεως ὅρους, καὶ

6. Τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τοῦ πλειστηριασμοῦ. καὶ ἐνα τὸν ἠηκοστοτέρον τόπον διὰ τὴν ἐνάρτεαν αὐτοῦ.

Ἄρθ. 22. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο τοιχοκολλᾶται εἰς τὸν μέγαν ἰσταν ἢ εἰς τὸ κατεχρνώστερον μέσος τοῦ κατασχεθέντος πλοίου, εἰς τὴν κυρίαν ὄψαν τοῦ πρωτοδικείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου γενήσεται ὁ πλειστηριασμός, εἰς τὴν δημοσιώτερον τόπον τῆς πόλεως τοῦ πλειστηριασμοῦ, εἰς τὴν παραλίαν τοῦ λιμένος, ὅπου τὸ πλοῖον εἶναι ποσσορισμένον, καὶ εἰς τὴν τοῦ τόπου, εἰς ὃν ὁ πλειστηριασμὸς γενήσεται ἐὰν ὑπάρχῃ τοιοῦτο, ποσσεῖ δὲ καὶ εἰς τὸ χρηματιστήριον τοῦ τελευταίου τούτου τόπου. Ἂν ἔχῃ τοιοῦτο, δημοσιεύεται δὲ διὰ μιᾶς ἐφημερίδος τοῦ τόπου εἰς ὃν γενήσεται ὁ πλειστηριασμός, ἢ ἂν ἐκεῖ δὲν ἐκδίδηται τοιαύτη, τῆς πρωτευούσης τοῦ νομοῦ, ἐπιφωλαττομένου εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ δικαιώματος νὰ διατάξῃ διὰ τῆς ἀποφάσεώς του τὴν εἰς πλείονας ἐφημερίδας δημοσίευσιν κατὰ τὰς περιστάσεις.

" ἀρθ. 23. Ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται καθ' ἡμέραν Κυριακὴν ἄνευ τοιαύτης ἡμέρᾳ μετὰ τὴν τελευταίαν δημοσίευσιν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, καὶ ἀπὸ οὐ γείνωσι τρεῖς ἀπὸ κἰρικοῦ κηρυχθεὶς κατὰ τὸν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ προγράμματος μέχρι τοῦ πλειστηριασμοῦ χρόνον κατὰ τρεῖς διαφόρους ἡμέρας ἐν τῷ τόπῳ τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ἡ κατακύρωσις γίνεται δὲ σκηπτικὴν ἡ λύσιν καὶ τρία λεπτὰ μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν. Περὶ δὲ τῆς κατακυρώσεως συντάσσεται ἔκθεσις.

Ἄρθ. 24. Ὁ τελευταῖος ὑπερθυματιστὴς ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τὸ τίμημα ἐκρὰ τὸ εἰσχγγτὴ ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως, ἄλλως ἐνεργεῖται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος αὐτοῦ.

Ὁ εἰσχγγτὴς ὁρζεῖ ἐντὸς ἀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριακοῦ ἡμέρα καὶ ὥραν. καθ' ἣ. θὰ συνέλθωσιν ἐνώπιον αὐτοῦ οἱ δανεισταὶ καὶ ὁ ὀφειλέτης ἵνα τῷ κατασχέσωσι τοῦ πρωτοδικείου. Ἡ πρόσκλησις γίνεται δι' ἐξοστολῆς τοῦ εἰσχγγτοῦ, τοιουτοτρόπως αἵνης εἰς τοὺς ἐνωπίους ἀκκιτεσε ἢ τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 6 β' 2 ἀντικλήτους αὐτῶν. τοιχοκολλουμένης ἐπιμελείᾳ αὐτοῦ εἰς τὴν θύραν τοῦ πρωτοδικείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐγένετο ὁ πλειστηριασμὸς καὶ δημοσιευομένης εἰς μίαν ἐφημερίδα τοῦ τόπου, ὅπου ἔδρευε τὸ πρωτοδικεῖον, ἢ, ἂν ἐκεῖ δὲν ἐκδίδηται, εἰς μίαν τῆς πρωτευούσης τοῦ νομοῦ.

" Πλέον συναλλασσων δρίζεται ἐντὸς προθεσμίας ἑξακοσαμέσου ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, μὴ παρατεινομένης λόγῳ ἀποστάσεως.

" Ἄρθ. 25. Ἐὰν οἱ δανεισταὶ, οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸ βιβλίον τῶν ναυτικῶν ὑποθηκῶν καὶ οἱ ἐνεγγελλαντες ἔκυτους, δὲν συμφωνῶσι περὶ τῆς διανομῆς τοῦ πλειστηριάσματος, συντάσσεται τὴν ἡδέαν ἡμέραν ἐκθεσις περὶ τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν καὶ τῶν ἀμοιβαίων ἀντιρρήσεων.

" Ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἕκαστος δανειστὴς ὁρείλει νὰ καταθέσῃ παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ πρωτοδικείου αἰτήσεν περὶ κατακυρώσεως πεσέγουσαν καὶ διοσιμὸν ἀντιλήπτου, ἐν ᾗ συνάπτουσι τὰ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀπαιτήσεώς του τεύχλα.

Αἵτησις τοῦ ἐπιμελητοῦ οἱ δανειστοὶ καλοῦνται διὰ κλήσεως, ἐπιδιδομένης εἰς τὸν διοριζόμενον ἀντί-

---

(*) Συνέγεια ἴδε φύλ. 5 καὶ 6.

κλητον, ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου, ὅπερ ἀποφασίζει ὡς πρὸς ὅλους τοὺς δανειστὰς καὶ ὡς πρὸς τοὺς προνομιούχους, καὶ διατάσσει τὴν κατάταξιν αὐτῶν, ἀποφαινόμενον καὶ περὶ τῶν μέχρι τότε ἐξόδων καὶ περὶ τῶν τυχὸν προτεθειτῶν κατὰ τοῦ κύρους τῆς κατατάξεως ἢ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐνστάσεων.

Ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου ὀκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐπίδοσιν τῆς κλήσεως εἰσαγομένη διὰ τοῦ δελτίου τῶν αἰτήσεων.

Ἀρθ. 26. Ἡ ἀπόφασις κοινοποιεῖται ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της εἰς τοὺς ζητήσαντας τὴν κατάταξιν αὐτῶν δανειστὰς ἢ τοὺς ἀντικλήτους αὐτῶν.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως δὲν συγχωρεῖται ἀνακοπή. Ἔφεσις κατ' αὐτῆς συγχωρεῖται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως, προστιθεμένης μιᾶς ἡμέρας ἀνὰ πέντε μυριάμετρα, λόγῳ ἀποστάσεως μεταξὺ τῆς ἕδρας τοῦ δικάσαντος πρωτοδικείου καὶ τῆς κατοικίας τῶν διαδίκων ἢ τῶν ἀντικλήτων αὐτῶν.

Ἡ ὅλη ὅμως προθεσμία δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας.

Ἡ ἔφεσις πρέπει νὰ περιέχῃ, πρὸς τοῖς κατὰ τὴν πολιτικὴν δικονομίαν ἀπαιτουμένοις καὶ ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου, τοὺς κατὰ τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως λόγους. Ἡ ἔφεσις δικάζεται ἐνώπιον τοῦ τμήματος τοῦ δικάζοντος τὰς συνοπτικὰς διαφοράς, εἰσαγομένη διὰ τοῦ δελτίου τῶν αἰτήσεων. Τὰ ἔξοδα τῆς κατ' ἔφεσιν δίκης δὲν θεβρύνουσι τὸ ἐκπλειστηρίασμα.

Ἀρθ. 27. Ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἔφεσιν προθεσμίας, ἢ ἐὰν ἐγένετο ἔφεσις ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐφετείου, ὁ εἰσηγητὴς συντάσσει πίνακα κατατάξεως ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 25 συνταχθείσης ἐκθέσεως καὶ τῶν ἐπ' αὐτῆς ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων. Εἰς τὸν πίνακα τοῦτον σημειοῦ ἕκαστον κατατασσόμενον δανειστὴν καὶ τὰ ποσὰ εἰς ἃ δικαιοῦται λόγῳ κεφαλαίου, τόκων καὶ ἐξόδων, καὶ διατάσσει τὴν πληρωμὴν τῶν καταταχθέντων δανειστῶν μέχρις ἐξαντλήσεως τοῦ ἐκπλειστηριάσματος καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ὑποθηκοφύλακος ἐξάλειψιν τῶν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασθέντος πλοίου ἐγγεγραμμένων ὑποθηκῶν. Ἡ ἐξάλειψις αὕτη ἐνεργεῖται ἐπιμελείᾳ παντὸς ἐνδιαφερομένου.

Ἀρθ. 28. Περὶ ἀναιρέσεως αἴτησις κατὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ἐφετείου ἐκδοθείσης συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 26 ἀποφάσεως ἐπιτρέπεται, κατὰ τὰς ἀοριζομένας ἐν τῇ πολιτικῇ δικονομίᾳ περιπτώσεις, ἐντὸς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς, παρατεινομένης τῆς προθεσμίας λόγῳ ἀποστάσεως κατὰ μίαν ἡμέραν ἀνὰ πέντε μυριάμετρα μεταξὺ τῆς ἕδρας τοῦ ἐκδόντος τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν ἐφετείου καὶ τῆς κατοικίας τῶν διαδίκων ἢ τῶν ἀντικλήτων αὐτῶν. Ἡ ὅλη ὅμως προθεσμία δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς τεσσαρὰκοντα ἡμέρας.

Ἡ περὶ ἀναιρέσεως αἴτησις δικάζεται δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν ἐπίδοσιν αὐτῆς πρὸς πάσης ἄλλης εἰσαγομένης διὰ τοῦ δελτίου τῶν προτεταγμένων καὶ ἄνευ πράξεως τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

(Ἕπεται τὸ τέλος)

ΤΟΙΣ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΙΣ

Ἐπὶ τῆς ἐν τῷ φύλλῳ 7 ἐρωτήσεως.

«Εἰς ποῖον χαρεσσημον ὑπόκειται τὸ συμβόλαιον τῆς παρὰ συμβολαιογράφῳ παρακαταθήκης χρημάτων καὶ εἰς ποῖον τὸ τῆς παραλαβῆς αὐτῶν ἐκ μέρους τοῦ δικαιούχου ;»

Εἰδικὴν διάταξιν ἐν τῷ ἐν ἰσχύϊ νόμῳ ΑΧΚΕ' (1887) περὶ χαρτοσήμου, δὲν ἔχομεν.

Κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 13 § Α', εἰς ἀναλογικὸν τέλος ὑπόκεινται τὰ παντὸς εἴδους περὶ κτημάτων, χρημάτων κλ. συμβόλαια τὰ μεταξὺ ἰδιωτῶν, ἢ μεταξὺ δημοσίου κλ. Ἀλλὰ τὸ συμβόλαιον τῆς παρακαταθήκης δὲν δύναται νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὴν διάταξιν ταύτην, διότι διὰ τοῦ συμβολαίου αὐτοῦ δὲν βεβαιοῦται εἰμὴ ἁπλῆ τῶν χρημάτων κατάθεσις παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ, ὃν ἐντέλλεται ὁ παρακαταθέμενος νὰ πληρώσῃ ταῦτα τῷ δικαιούχῳ πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ πρὸς αὐτὸν χρέους του. Ἑπομένως τὸ πρωτότυπον συμβόλαιον τῆς παρακαταθήκης δὲν νὰ συντάσσηται ἐπὶ χαρτοσήμου παγίου τέλους δραχ. 5. κατὰ τὴν γ' τοῦ ἄρθ. 24 κοὐ αὐτοῦ νόμου (1). Ὡς πρὸς τὸ συμβόλαιον ὅμως τῆς παραλαβῆς διακριτέον: Εἰ μὲν πρόκηται περὶ ἐξοφλήσεως ἀπαιτήσεως μὴ βεβαιωθείσης συμβολαιογραφικῶς ἤτοι ἐφ' ἧς δὲν κατεβλήθη τὸ τέλος, οἷον πηγαζούσης ἐκ δικαστικῆς ἀποφάσεως, τότε τὸ συμβόλαιον τῆς παραλαβῆς συνταχθήσεται ἐπὶ ἀναλογικοῦ τέλους κατὰ τὸ ἄρθρ. 13 § Ε, εἰ δὲ πρόκηται περὶ ἐξοφλήσεως ἀπαιτήσεως βεβαιωθείσης διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως, ἤτοι ἐφ' ἧς κατεβλήθη τὸ ἀνάλογον τέλος, τὸ συμβόλαιον τῆς παραλαβῆς ὑποβληθήσεται εἰς 50 λεπτῶν τέλος κατὰ τὸ ἄρθρον 20 § θ.

Θ. Ι. Ρισσοπουλος.
συμβολαιογράφος ἐν Ἀθήναις.

(1) Ὁμοίως ἀποφαίνονται καὶ αἱ ἐδηγίαι τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀρτοποιὸς ἀποποιηθεὶς τὴν πώλησιν ἄρτου

Ἀρτοποιὸς γαλλικῆς τινος πόλεως εἶχεν ἀρνηθῇ νὰ πωλήσῃ ἀντὶ μετρητῶν ἄρτον εἰς τινα κάτοικον προφασισθεὶς αἰτίας ἐξω ὅλως διόλου ἰδιωτικὰς καὶ ἀτοιμάς. Ἡ ἀστυνομία, πληροφορηθεῖσα τοῦτο, συνέταξεν ἔκθεσιν καὶ τὸν παρέπεμψεν ἐνώπιον τοῦ παισματοδικοῦ, ὅστις ὅμως τὸν ἐθῴωσεν. Ὁ δημόσιος κατήγορος προσέβαλε τὴν ἀπόφασιν τοῦ παισματοδίκου δι' ἀναρρίσεως ἐνώπιον τοῦ Ἀκυρωτικοῦ, ὅπερ πρόκειται ν' ἀποφασίσῃ ἐπὶ τοῦ λίαν ἐνδιαφέροντος τούτου ζητήματος.

— Τὸ Πλημμελειοδικεῖον τοῦ Σηκουάνα κατεδίκασε λίαν ἐπιεικῶς εἰς 8 ἡμερῶν φυλάκισιν πατέρα τινα, ὅστις κακομεταχειρίζετο τὸν ἐνδεκαετῆ υἱόν του διότι τὸ ἄτυχες παλαμα ὠμοίαζε τῇ μητρί του, ἣν διεζεύχθη ὁ ταρατώδης πατήρ.

— Διὰ νέου νόμου ἐν Γαλλίᾳ ἀπαγορεύεται διὰ βαρίων προστίμων ἡ πώλησις κυνηγίων, καθ' ὃν χρόνον ἀπαγορεύεται ἡ θήρα. Ἐν τούτοις, ἀπηγορευμένης οὔσης τῆς θήρας, κατὰ τὸ τελευταῖον γεῦμα ὅπερ ἔδωκαν οἱ παρὰ τῷ Ἀκυρωτικῷ δικηγόροι πρὸς τὸν ἀπομαχήσαντα πρόεδρον αὐτοῦ κ. Μοζύ, ἦσαν ἀναγεγραμμένοι ἐν τῷ καταλόγῳ τοῦ γεύματος ψητοὶ πέρδικες, μπεκάτσαι κτλ.

7 L. JACOLLIOT

ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Μυστηριώδης δολοφονία

Ἡ ἐρώτησις αὕτη γενομένη κατὰ τῆς μεγαλειτέρας ἀταραξίας ὑπέβαλεν εἰς τὸν Λὺς τὴν δυσχερῆ θέσιν τῆς ὑποθέσεως· μόνη ἐπιθυμία του τὴν στιγμὴν ταύτην ἦτο νὰ ἀποσυρθῇ τὸ ταχύτερον ἐκ τοῦ ἀστυνομικοῦ μεγάρου, μεταβῇ εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ ἐκεῖ παραδοθῇ ἐν ἡσυχίᾳ εἰς τὰς ποικίλας σκέψεις ἃς διεγείρουν ἐν αὐτῷ τὰ συμβάντα τῆς ἑσπέρας· μετὰ τὴν σκηνὴν τοῦ ἀδάμαντος ὅστις ἐπέτυχεν αἰσχηδίως τόσον ἀπροσδόκητον φῶς ἐπὶ τοῦ ἀπαισίου ἐγκλήματος οὗ θῦμα ἐγένετο ὁ Φρολέ· ὁ Λὺς, μὲ τὴν κεφαλὴν πυρέσσουσαν δὲν ἔβλεπε τίποτε ἐκ τῶν συμβαινόντων ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ κ. Βερζὲν, κατέβαλλε δὲ πᾶσαν τὰς ὑπολειπομένας αὐτῷ δυνάμεις ἵνα καταστείλῃ τὰς συγκεχυμένας ἐντυπώσεις αἵτινες συνετάραττον τὰς ἰδίας του, ὅπως θυελλώδης ἄνεμος στροβιλίζει τὰ ξηρὰ φύλλα μετὰ τοῦ κονιορτοῦ τῶν ὁδῶν.

Ἡ οἰκογένεια τοῦ Διευθυντοῦ τοσοῦτον ἐγάρη ἐπὶ τῷ εὑρήματι, ὥστε οὐδεμίαν ἔβλεπε πλέον προσοχὴν εἰς τὰ περὶ αὐτὴν συμβαίνοντα. Καὶ αὐτὸς ὁ κ Βερζὲν, κατέβαλλε ἐσχάτην προσπάθειαν ἵνα ἐγκρύψῃ τὴν ἀξίαν τοῦ κοσμήματος, ὅπερ κατὰ τὴν ἑσπέραν ἐκείνην ἀπώλεσεν ὁ πενθερός του, ἐλησμόνησε πρὸς στιγμὴν τὴν θέσιν εἰς ἣν εἶχε ῥίψει αὐτὸν τὸ τολμηρὸν ἔγκλημα, τοῦ ὁποίου ὁ ἀ τουργὸς καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα διεξέφυγεν ἐκ τοῦ ἀστυνομικοῦ κατατήματος.

Ἐξ ὅλων τῶν παρεισρεομένων, γέρων ἀστυνομικὸς ὑπάλληλοι, ὀνόματι Χερλοὺτ, πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ Λὺς εἶχεν ἰδιαιτέραν ἐμπιστοσύνην ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔγεινετο οὗτος ὑπαρχηγὸς τῆς μυστικῆς Ἀστυνομίας, παρετήρησε τὴν ἔκτακτον καὶ ἀσυνήθη συγκίνησιν ἥτις κατέβαλεν αὐτὸν ὅτε ἡ νεαρὰ κόρη τοῦ Διευθυντοῦ εὗρε τὸν ἀδάμαντα τοῦ παππου της. Τῶν δύο τούτων γεγονότων ὁ συνδυασμὸς διέφευγε τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὴν παρατήρησιν τοῦ ἀνδρός, ἀλλ' ὡς πεπειραμένος ἐγνωλάτης καὶ συνειθισμενος. νὰ ἐνατοπαιτεῦῃ ἐν ἴδῃ θωρῖει τοῦ ἐγκεφάλου του πάντα τὰ συμβαίνοντα καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ μᾶλλον ἀσήμαντα, τῶν ὁποίων δὲν ἠδύνατο λυείσως νὰ εὕρῃ τὴν κλεῖδα, ἤμπιζε μετὰ βεβαιότητος νὰ διατηρήσῃ τὴν μνήμην τῶν δύω τούτων περιστατικῶν συμπλέκων ταῦτα περὶ τὸ γεγονὸς ὅπερ ἀπηγγέλαι τὴν ὥραν ἐκείνην ὅλων τὰ πνεύματα, ἤτοι τὴν δολοφονίαν τοῦ Φρολέ, ἂν καὶ κατὰ τὰ φαινόμενα οὐδεμίαν σχέσιν παρουσίαζον ἐκεῖνα πρὸς ταύτην. Πολλάκις τῷ συνέβη, ἐν τῷ μακρῷ σταδίῳ τοῦ ἐπαγγέλματός του, νὰ συσχετίσῃ δύω γεγονότα ἄτινα κατ' ἀρχὰς ἐφαίνοντο ἐντελῶς ἄσχετα πρὸς ἄλληλα, νὰ κατοσθώσῃ δὲ ἡμέραν τινὰ ν' ἀνεύρῃ τὴν ἀλληλουχίαν αὐτῶν δι' ἀπλουστέρας ἐξηγήσεως.

Ὁ Λὺς, ὅστις ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀνέλαβε τὴν προτέραν ψυχραιμίαν του, ἐνόησεν ὅτι ἦν ὑπογεωμένο ν' ἀπαντήσῃ ἄνευ περιστροφῶν εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ γέροντος δικαστοῦ, καθέσων αὐτὸς οὗτος τὴν ἐπροκάλεσε, βεβαιώσας ὅτι εἶχεν ἐνδείξεις σοβαρὰς, δυναμένας νὰ θέσωσιν αὐτὸν εἰς τὰ ἴχνη τοῦ ἐγκλήματου. . . ἀλλὰ τί νὰ εἴπῃ ;

Ὁ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος εὑρέθη εἰς δυσχερῆ θέσιν ἀφ' ἧς οὐδεμίαν ἔβλεπε διέξοδον. Νὰ ἐμιλήσῃ περὶ τοῦ ἀδάμαντος καὶ παραστήσῃ τὴν ἀλήθειαν, Ἀδάμαντον! διότι οὗτος ἤθελεν ἐκφέσει βαρεῖαν κατηγορίαν κατὰ τοῦ πενθεροῦ τοῦ κ. Βερζὲν διὰ τὸ διαπραχθὲν κατὰ τοῦ Φρολὲ ἔγκλημα ἄνευ ἄλλης ἀποδείξεως ἢ ἐπὶ τῇ ἐκυτοῦ διαβεβαιώσει. Ματαίως ἤθελε διατυρισθῇ ὅτι τὸ εὑρεθὲν παρ' αὐτοῦ κόσμημα παρὰ τὸ πτῶμα τοῦ διευθυντοῦ τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας ἔπεσεν ἀπὸ τὸ χαρτοφυλάκιόν του, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπρόκειτο νὰ τὸ παραδώσῃ εἰς τὸν κ. Βερζὲν. Πάντες ἤθελον διακηρύξει ὅτι ὁ ἐν τῇ αἰθούσῃ ἀπολεσθεὶς ἀδάμας εὑρέθη ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὅλων παρὰ τὴν κεφαλὴν τοῦ Λὺς ἤθελε στραφῇ ἐναντίον του. Ἔπειτα τίνι τρόπῳ ἤθελε καταστήσει πιστευτὸν ὅτι ἓν μέλος τοῦ Ἀκυρωτικοῦ κατέστη ἔνοχον τοιούτου ἐγκλήματος ! Καὶ ἂν ἀκόμη παραδεχθῇ τις, ὅτι ὁ ἀδάμας εὑρέθη πράγματι ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Φρολὲ, ποίᾳ ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου ἐξάγεται ἀπουσία ἀποδείξεις κατὰ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ κοσμήματος, ὅστις κατέχει τόσον ὑψηλὴν κοινωνικὴν θέσιν ; Ὁ πενθερὸς τοῦ κ. Βερζὲν ἀπόλλυτι ἐν κουβίον τῆς περιχειρίδος του μεγάλης ἀξίας ἐν τῷ ἀστυνομικῷ μεγάρῳ· βεβαίως δὲν δύνανται νὰ ὁείσῃ ἀκριβῶς καὶ τὸ μέρος ἔνθα ἀπώλεσεν αὐτό· ἐν τῇ αἰθούσῃ ἐλθὼν παρετήρησεν ὅτι τοῦ ἔλειπε· ἀλλὰ ποῦ συνέβη ἡ ἀπώλεια ; εἰς τοὺς διαδρόμους ; εἰς τὰς κλίμακας ; ἢ εἰς τὸ ἰδιαίτερον διαμέρισμα τῆς οἰκογενείας τοῦ διευθυντοῦ; Ἓν τοιαύτην περιπτώσει μὴ εἶναι ἀπίθανον ὅτι ὁ Φρολὲ εὑρέ που αὐτό, ὅτε ἐπέστρεφεν εἰς τὸ γραφεῖόν του διὰ νὰ κανονίσῃ τὴν νυκτεινὴν περιπολίαν, δὲν ἔσγε δὲ τὸν καιρὸν, ἕνεκα τῆς ἀπελθούσης καταστροφῆς, ὅπως φροντίσῃ διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ πολυτίμου τούτου λίθου : Ἀληθῶς θὰ ἦτο ἀπίστευτον μία τοιαύτη βαρεῖα κατηγορία, στηριζομένη ἐπὶ βάσεων τοσοῦτον ἀκροτριλῶν. Οὕτω ὁ Λὺς, ἂν καὶ ἐνδομύχως ὑπωπτεύετο τὸν κ δὲ Μαρσὰϋ ὡς ἐνεχόμενον ἐν τῷ μυστηρίῳδει ἐγκλήματι κατὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς μυστικῆς Ἀστυνομίας, ἐκτιμήσας δὲ ὀρθότερον τὴν θέσιν τῶν πραγμάτων, ἐνόησε τὸν κίνδυνον ὃν διέτρεχεν, ἐὰν ἐπὶ τῇ ἁπλῇ μόνον ὑπονοίᾳ τὴν ὁποίαν οὐδὲν ἰδικαιολόγει, κατήγγετο ἀγῶνος κατὰ τοῦ κ. δὲ Μαρσὰϋ ἐνώπιον τοῦ διευθυντοῦ συγγενοῦς αὐτοῦ. Δὲν ἠδύνατο δὶ νὰ ἐπιθῇ γέρα ἐπὶ μέλους τοῦ Ἀκυρωτικοῦ, γωρὶς νὰ ἔγῃ πλήρεις καὶ τοιαύτας ἀποδείξεις καὶ αἱ ἀποδείξεις αὗται, τὰς ὁποίας ἡ ἀστυνομικὴ τοῦ δαφησῃς τὸν προειδοποίες ὅτι ἤθελε τὰς ἀνεύρει, ἐὰν τῷ ὄντι ὑπῆρχον, δὲν τὰς κατεῖχε κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην. Βεβαίως ὁ ἀδάμας τοῦ κ. δὲ Μαρσὰϋ δὲν ἦλθε μόνος του ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ δυστυχοῦς Φρολὲ· πρὸς δὲ ἐκ τῶν καταθέσεων τῶν ἀγγελιαφόρων ὁ Λὺς ἐσχημάτισεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῆς μυστικῆς Ἀστυνομίας εἶχεν εἰσέλθει ἐν τῷ ἀστυνομικῷ καταστήματι ἡμίσειαν ὥραν πρὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ κ. Μαρσὰϋ εἰσελθόντος διὰ τῆς κυρίας πύλης. Τὸ γεγονὸς τοῦτο κατεστοῦρατ ἐξ ὁλοκλήρου τὴν ἀνωτέραν διατυπωθεῖσαν ὑπόθεσιν ὅτι ὁ Φρολὲ ἐνδεχόμενον νὰ εὗρε τὸ κόσμημα.

Ὁ Λὺς ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἀτόμου δὲν [illegible] ἐπικύνδυνος, καθέσων ἡ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἐξέργετο τῆς δικαιοδοσίας του. Τὰ [illegible] καλῶς· ὁ δὲ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος [illegible] ἀλλ' ἡ τὴν ἀφύρτητα τῆς τακτικῆς τῶν [illegible] ἀλλ' αἰσνηδὼς ἡ κατὰ τὴν ρύθμιν τοῦ [illegible] ραφὰς ἐκστομισθεῖσα. Ὑπὸ τοῦ κ. δὲ Μ[illegible] γῆς κατηγορίας περὶ συνενοχῆς, ἐξευπλέν[illegible] ὑπὲρ αὐτοῦ πλεονεκτήματα.

Πτωχεύσεις

Σπυρ. Τσάκας κατ. Ἀθηνῶν. ἀπ. 2916 ἐ. ἔ Πρ. Ἀθηνῶν. ἔν. πτωχ. 11 Ἀπριλ. 1890, εἰσ. Ν Βάφας πρ συνδ. Α. Νικολακόπουλος, Γ. Γιαννὲς Κ. Πενέσης. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 28 Ἀπριλίου.

Θεμιστ. Δημαρᾶς κάτ. Ἀθηνῶν. ἀπ. 2917 ἐ. ἔ. Πρ. Ἀθηνῶν ἔν πτωχ. 1 Ὀκτωβρ. 1889. εἰσ. Π. Ἰατρίδης, πρ. συνδ. Γ. Μέρμιγκας. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 28 Ἀπριλίου.

Παρ. Κασταλαριζός κάτ. Αἰγίνης. ἀπ. 2918 ἐ. ἔ Πρ. Ἀθηνῶν. ἔν. πτωχ. 6 Μαρτίου 1890. εἰσ. Ν. Βάφας, πρ. συνδ. Π. Μπέσης. ἐκλ. ὁρ. συνδ. 28 Ἀπ.

Δαμιανὸς Στρομπούλης κάτ. Πειραιῶς. ἀπ. 2919 ἐ. ἔ. Πρ. Ἀθηνῶν, ἔν. πτωχ. 7 8)βρίου 1889. εἰσ. Π. Ἰατρίδης, πρ. συνδ. Β. Πετρόπουλος καὶ Λ. Κλώσης, ἐκλ. ὁρ. συνδ. 28 Ἀπριλίου.

Ἰω. Μ. Νιαρχάκος ἢ Τσιμάκος κάτ. Ἀθηνῶν. ἀπ. 2920 ἐ. ἔ. Πρ. Ἀθηνῶν. ἐν πτωχ. 14 Μαρτίου 1890. εἰσ. Π. Ἰατρίδης, πρ. συνδ. Ἠλ. Παπαδόπουλος ἐκλ. ὁρ. συνδ. 28 Ἀπριλίου.

Ἀνδρέας Σμυρλῆς κάτ. Ἀθηνῶν ἀπ. 2980 ἐ. ἔ. Πρ. Ἀθηνῶν. ἔν πτωχ. 3 Αὐγούστου 1887. εἰσ Τ. Πετρουτσόπουλος, πρ. συνδ. Δ. Δημητρίου καὶ Κ. Ἀδαμόπουλος, ἐκλ. ὁρ συνδ. 28 Ἀπριλίου.

Μιχ. Σταθόπουλος καὶ Γ. Τρικούπης κάτ. Γαράντζης. ἀπ. 517 ἐ. ἔ Πρ. Καλαμῶν, ἐν. πτ. (ἐπιφυλάσσεται) εἰσ. Στ. Τσιριγώτης πρ. συνδ. Ε. Σταθόπουλος καὶ Α. Βραχνός, ἐκλ. ὁρ συνδ 30 Ἀπριλ.

Κ. Καλαφάτης κάτ. Χαλκίδος. ἀπ 208 ἐ. ἔ. πρ. Χαλκίδος. ἔν. πτ. 1 Ἀπριλίου 1890 εἰσ. Ν. Βλάχος. πρ συνδ. Κ Ἀργυρίου, Δ Μάλλιος καὶ Ι Κιαπέκος, ἐκλ. ὁρ. συνδ. τῇ 3 Μαΐου 1890.

Πρόσκλησις εἰς διάσκεψιν περὶ συμβιβασμοῦ

1) τῆς πτωχ. Ἐμμ. Κοπελιάδου Ἀθηνῶν, τὴν 30 Ἀπριλίου ὥρ 4 μ. μ. 2) τῆς πτωχ Ἀνδρ. Παπαχρηστοπούλου, Πατρῶν. τὴν ά. Παρασκευὴν μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς 25 Ἀπριλίου 1890.

Προσαγωγὴ δικαιογράφων πιστωτῶν

1) τῆς πτωχ. Π. Παναγιωτοπούλου Ἀθηνῶν ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 20 Ἀπριλ. ἐ. ἔ. 2) τῆς πτωχ. Β. Μαργαρίτου κ. Δομοκοῦ ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 25 Ἀπρ. 3) τῆς πτ. Ἰουλίου Μαρτὲν κ. Βόλου ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 25 Ἀπριλ. ἐ. ἔ. 4) τῆς πτ. Γρ. Π. Θεοδωρίδου κάτ. Κιάτου ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 25 Ἀπριλίου.

Ἐκποίησις πραγμάτων πτωχεύσεων

1) τῆς πτωχ. Κ Κωστοπούλου κάτ. Αἰγίου τὴν 29 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἐν τῷ καταστήματι τῆς πτωχ. 2) τῆς πτωχ. Ἀριστ. Κοκέλη κάτ. Σπάρτης ἐν τῷ καταστήματι αὐτῆς τὴν σήμερον καὶ ἐπ. Κυριακάς 3) τῆς πτ. Κ. Καραμπίνη κάτ. Ἀζιζίου ἐν τῷ καταστήματι τῆς πτωχ τὴν 6 Μαΐου ἐ. ἔ.

Πλειστηριασμοί.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἀπριλίου 1890

Δύο οἰκίαι τοῦ ὀφειλέτου Δ. Ζαγάρη ἐν Κηφισσίᾳ τῆς μιᾶς ἐκ π. τ. 430 τῆς δ' ἑτέρας π. τ. 743 Συμ Χ. Ἀναστασόπουλος.

— Οἰκία ἐν Ἀθήναις παρὰ τὴν Μητρόπολιν τοῦ ὀφειλέτου Α. Κακουλίδου μετὰ τῆς περιοχῆς π τ. 332 Συμβ. Η. Γλυκοφρίδης.

— Οἰκόπεδον ἐν Ἀθήναις (Βρύσις Βορρέως) τοῦ ὀφειλέτου Κακουλίδου π. τ 646. Συμβ. Η. Γλυκοφρίδης.

— Οἰκία μετὰ συνεχομένου οἰκοπ κτλ. τοῦ ὀφειλέτου Μ Σπυρίδωνος ἐκτ π.τ 1003 ἐν Ἁγίῳ Λουκᾷ Πατησίων. Συμ. Ἠλ. Τσοκᾶς.

— Ἀγρὸς μετ' ἐλαιοδένδρων ἐν θέσει Ἄστριφος Ἀθηνῶν τοῦ ὀφειλέτου Μ. Χαλκοκονδύλη. Συμβ. Γ. Ροζολῆς.

— Οἰκία παρὰ τὸ παλ. θέατρον τοῦ ὀφειλ. Σ. Μούση μετὰ περιοχῆς π. τ. 375 Συμβ. Ἠλ. Τσοκᾶς.

— Δύο οἰκίαι ἐν τῇ συνοικίᾳ Νεαπόλεως ὁδὸς Κάνιγκος ἐκτάσεως τῆς μὲν π. τ. 167 τῆς δὲ 200. Συμ. Ἠλ. Τσοκᾶς.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 29 Ἀπριλίου 1890

Γήπεδον ἐν Ν. Φαλήρῳ τοῦ ὀφειλέτου Π. Κορωναίου ἐκτ. π. τ. 7117. Συμβ. Ν. Βουτυρᾶς

— Οἰκόπεδον ἐν Φρεαττύϊ π. τ. 320 ἕτερον ἐν Καστέλᾳ π. τ. 320 τοῦ ὀφειλ. Τ. Ἀδαμοπούλου Συμβ. Ν. Βουτυρᾶς.

Κοινοποιήσεις τοῖς γραμματεῦσι

Τῷ γραμματεῖ Πρωτ. Τριπόλεως ἐκοινοποιήθη τῇ 21 Ἀπριλ. ἐ. ἔ. ἡ ὑπ' ἀρ. 193 ἐ. ἔ πρᾶξις προτιμήσεως ὁρίζουσα δικάσιμον τὴν ά τοιαύτην μετὰ 10 ἡμέρας, τῆς ἀπὸ 25 8)βρίου 1889 ἐφέσεως τοῦ Σ. Κούζιου κάτ. Τοπόριζας κατὰ Κ. Γ. Κοντοβαζενίτου κάτ. ἐπίσης.

— Τῇ αὐτῇ τῷ αὐτῷ ἡ ὑπ' ἀριθ. 219 ἐ. ἔ πρᾶξις προτιμήσεως ὁρίζουσα δικάσιμον τῆς ἀπὸ 11 Μαρτ 1889 ἐφέσεως τῶν Ι. Ἀργυροπούλου καὶ Σαρ. Χαραλαμποπούλου κατ. Τζίβας κατὰ Α. Μιχαλοπούλου κατ. Καρυταίνης τὴν ά. τοιαύτην μετὰ 20 ἡμέρας.

— Τῇ 26 Ἀπριλ. ε. ε. τῷ γραμματεῖ τοῦ Πρωτ. Σύρου διὰ τὸν ὀφειλ. Ν. Μίτζαν κάτοικον Μυκώνου διαμένοντα ἐν Σεβαστουπόλει ἡ ὑπ' ἀρ. 3123 ε ε δηλοποίησις καὶ 3122 ε. ε. ἔκθεσις ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἀκινήτων κτημάτων αὐτοῦ, τοῦ κλητῆρος Μ. Μπαγιάκου

Συμβολαιογραφικὴ ἀλληλογραφία

Τῷ Β. Γ. Μ Πύλον Ὁ συμβολαιογράφος ὀφείλει νὰ συντάξῃ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ κεφαλαίου ὑπὸ τὸ πρωτότυπον, τὴν δὲ ἐξόφλησιν τῶν τόκων ἐν ἰδιαιτέρῳ χαρτοσήμῳ, οὐχὶ δὲ ἐν τῇ περὶ τόκων ἀναλογικῇ ἐξοφλήσει νὰ περιλάβῃ καὶ τὴν τοῦ κεφαλαίου τῇ προσθήκῃ 50λέπτου κινητοῦ. Καίτοι τοῦτο δὲν θὰ εἶχέ τι τὸ παράχορδον, καὶ θ' ἀπεφεύγετο ἀληθῶς καὶ ἡ πολυγραφία, ὑπάρχει ρητὸς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου κανονισμὸς ἐν τῷ νόμῳ, ὅστις πρέπει νὰ παραφυλαχθῇ.

Τῷ Ν. Δ. φοιτητῇ τῆς Νομικῆς. Οἱ κύριοι συμβολαιογράφοι Κυθήρων γεννῶσι ζητήματα ἐκεῖ ὅπου σκιὰ τοιούτων δὲν ὑπάρχει. Πρὸ παντὸς τί ἀναμιγνύουσι τὴν μὴ φορολογίαν τῶν ἀνιόντων καὶ κατιόντων διὰ τοῦ ἄρθρ. 27, πρὸς τὰ συμβόλαια τῆς διανομῆς; Οὐδεμία ἀπολύτως σχέσιν ἔχει τὸ ἓν πρὸς τὸ ἕτερον. Αἱ διανομαὶ κληρονομιῶν καὶ κληροδοτημάτων ἀδιακρίτως συντάσσονται εἰς δρ. 5 χαρτόσημον, κατὰ τὴν ρητὴν περὶ τούτου διάταξιν τοῦ ἄρθρου 24 καὶ οὐκ ἦν ἄλλως γενέσθαι, διότι αὗται δὲν ἀποτελοῦσι συμβόλαια συναλλαγματικά, ἵνα κατὰ τὸ ἄρθ. 13 ὑποβληθῶσιν εἰς ἀναλογικὸν τέλος, εἰσὶν ἁπλῶς προσδιορισμοὶ ἐπὶ διαιρετῶν μερῶν τοῦ καὶ πρὸ τῆς συντάξεώς των ὑφισταμένου δικαιώματος ἐπὶ ἰδανικῶν μερῶν.

Γὸ δικαστήριον τῶν Ἀθήναις πρωτοδικῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3294 ε ε. ἀποφάσεώς του δεχθὲν ὡς βάσιμον τὴν ἀπὸ 12 Ἀπριλίου ε. ε. αἴτησιν τοῦ Γ. Μπεμπὲ κατοίκου Ἀθηνῶν κατὰ τῆς συζύγου του περὶ διαζεύξεως διέταξε τὴν κατὰ τὸ ἄρθρ. 677 καὶ ἐπ. τῆς Πολ. Δικον. δημοσίευσιν αὐτῆς.

Ἀθῆναι 28 Ἀπριλίου 1890

ὁ πληρεξ. Δικηγόρος **Α. Κορνάρος**

ΕΤΟΣ Α'.— ΑΡΙΘ. 9

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ 19 ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 19 | Συνδρομὴ ἐτησία δρ. 12. § Μετὰ δελτίου δρ. 15 § Καταχωρίσεις ἐ στίχ. λε 50. ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ Θ. & Π. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΙ ΑΘΑΝΑΤΟΙ | ΑΘΗΝΑΙ 6 ΜΑΙΟΥ 1890

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικὴ Κυκλοφορία ὑπὸ τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Λυκούδη, ἐφέτου.

Ὁ βίος ἑνὸς νομοδιδασκάλου.

Νομολογία Ἀρ. Πάγου, (90) Πολιτική.-(90) Ποινική.

Νομολογία Ἐφετείου Ἀθηνῶν (1890). - Ἐφετείου Πατρῶν (1890)

Νομολογία Γαλλική.-Νομολογία Γερμανική.

Γνωμοδ. νομομαθῶν.-Δικαστικὰ νομοσχέδια (περὶ ὑποθήκης τῶν πλοίων)-**Αἱ θανατικαὶ ἐκτελέσεις δι' ἠλεκτρισμοῦ.-Τοῖς συμβολαιογράφοις.**

Διάφορα.- Καταδίκων ἐκδίκησις ὑπὸ JACOLLIOT.

Ἐπίσημοι εἰδήσεις.-Νομικὴ σχολή.-Ἐργασίαι Δικαστηρίων. - Πτωχεύσεις.-Κοινοποιήσεις τοῖς γραμματεῦσι.-Πλειστηριασμοί. - Βιβλιογραφικὸν δελτίον.-Ἀλληλογραφία.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Διὰ Β. Διατάγματος τῆς 21 Ἀπριλίου ε ε. συνεστήθησαν δύο κακουργιοδικεῖα ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἐν Κερκύρᾳ ἐφετῶν, ὧν ἕδραι ὡρίσθησαν ἡ Κέρκυρα καὶ τὸ Ἀργοστόλιον.

— Διὰ Β. Διατάγματος τῆς 27 Ἀπριλίου ε.ε. ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῇ πόλει Κερκύρας συμβολαιογράφων ὡρίσθη εἰς δώδεκα.

— Ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ ὑποθηκοφύλαξ Αἰγίου Θ Γεωργίου.

— Μετετέθη ὁ δικηγόρος Γ Π Τριγγέτας ἐκ τοῦ πρωτοδικείου Καλαμῶν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις

— Διωρίσθη δικηγόρος παρὰ τῷ ἐν Ἀθήναις πρωτοδικείῳ κλπ. ὁ Κ. Π. Ρέπουλης.

— Διωρίσθη καὶ παρὰ τῷ Ἐφετείῳ Ἀθηνῶν ὁ παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ δικηγόρος Χρ. Ταβουλαρίδης

— Μετετέθησαν ἐναλλὰξ οἱ εἰσαγγελεῖς τῶν ἐν Καλάμαις καὶ τῶν ἐν Λαρίσσῃ πρωτοδικῶν Ι. Παπαλουκᾶς καὶ Π. Μεσθενεύς.— Μετετέθησαν ὁ εἰρηνοδίκης Τσουμέρκων Ι. Κονδύλης εἰς Ἀγρίνιον, ἐναλλὰξ δὲ οἱ εἰρηνοδίκαι Τρικολώνων Στ. Παπασημακόπουλος καὶ Ἐλευσῖνος (τῆς Γόρτυνος) Γ. Μοσχούλας.

ΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Ἀπρίλιον ὑπέστησαν τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις 10 τελειόφοιτοι τῆς Νομικῆς, ἐξ ὧν ἀνεκηρύχθησαν: **Διδάκτορες** μὲν μετὰ τοῦ βαθμοῦ καλῶς οἱ κ.κ 1) Δημήτριος Ν Νικολῆς ἐκ Σάμου, 2) Χαράλαμπος Γ. Χριστόπουλος ἐκ Κορίνθου, 3) Νικόλαος Δ. Σάλμας ἐκ Καλαμῶν, 4) Ἡρακλῆς Β. Βελλόπουλος ἐξ Ἀταλάντης, 5) Ἀντώνιος Β. Κολοβὸς ἐξ Αἰγιαλείας, 6) Λυκοῦργος Σ. Σταματιάδης ἐξ Ἀκράτας, 7) Εὐάγγελος Δ. Τριγᾶς ἐξ Ἠπείρου, 8) Μιλτιάδης Ἰ. Δάλλας ἐκ Θετταλομαγνησίας. **Τελειοδίδακτοι** δὲ οἱ κ. κ. Ι Ζ Μυλωνόπουλος ἐκ Γορτυνίας καὶ Ἡρ. Β Ἀγοραστόπουλος ἐξ Ἀθηνῶν.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

30 Ἀπρ. Ὁ κατηγορούμενος Α Ραπτάκης τυγχάνων τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ἐν Βραΐλᾳ ἐμπόρου Ν. Κατζίγερα, μεταβὰς κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1889 εἰς Σημνίτσαν τῆς Ρουμανίας ἐτηλεγράφησεν εἰς αὐτόν, ὅτι ἐναύλωσε πλοῖον, ἐφ' οὗ ἐπρόκειτο νὰ φορτώσῃ σῖτον καὶ ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ ν' ἀσφαλίσῃ τὸ φορτίον ὅπερ καὶ ἔπραξεν ὁ Κατζίγερας. Μετά τινας ἡμέρας μετέβη ὁ Ραπτάκης εἰς Βραΐλαν καὶ κατώρθωσε νὰ λάβῃ παρὰ τοῦ Κατζίγερη ἐπὶ λογαριασμῷ τοῦ ἀσφαλισθέντος φορτίου 20,000 δραχ. ἐνῷ ὡς ἐβεβαιώθη ἐκ τῆς ἀνακρίσεως τοιοῦτον σῖτον δὲν εἶχεν ἀγοράσει ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν ναύλωσιν τοῦ πλοίου εἶχε προβῆ. Λαβὼν δὲ οὕτω τὰ χρήματα ὁ Ραπτάκης ἀνεχώρησε καὶ ἦλθε εἰς Πειραιᾶ, ὅπου συνελήφθη ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου τοῦ ἑτοίμου πρὸς ἀναχώρησιν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας κατὰ τηλεγραφικὴν εἰδοποίησιν τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ ἑλλην. πρεσβείας.

Ἐπὶ τῇ πράξει ταύτῃ παραπεμφθεὶς ὁ Ἀλ Ραπτάκης εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ κακουργιοδικείου ὡς ἔνοχος ἀπάτης. ἰσχυρίσθη, ὅτι τὰς 20,000 ἔλαβεν οὐχὶ ἀπέναντι τοῦ ἀντιτίμου τοῦ σιτοφορτίου, ἀλλὰ λόγῳ δανείου. ἀλλ' οἱ ἔνορκοι ἐκήρυξαν αὐτὸν ἔνοχον ἀπάτης. τὸ δὲ δικαστήριον τῶν συνέδρων ἐπέβαλεν εἰς αὐτὸν τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῆς ποινῆς, 5 ἐτῶν εἱρκτῆς.

2 Μαΐου. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην ἐδικάσθη ὁ Ἰω. Ν. Χαντζῆς ἢ Γρόντας καθ' οὗ ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης ἀνακρίσεως προέκυψεν, ὅτι τὴν νύκτα τῆς 13 Ἀπριλίου 1886, ἀφοῦ προηγουμένως μετὰ τοῦ παθόντος Ι. Μάζη καὶ ἄλλων διεσκέδασαν ἐντὸς παντοπωλείου εἰς Κολοκυνθοῦν, προσεκάλεσεν ἅπαντας εἰς τὴν οἰκίαν του, καὶ ἀφοῦ διεσκέδασαν καὶ αὐτόθι ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἠγέρθησαν οἱ ξένοι καὶ ἡτοιμάζοντο νὰ ἀναχωρήσωσιν. Ἀλλὰ τότε ἔλαβε χώραν ὁμιλία τις μεταξὺ τοῦ παθόντος καὶ τῆς συζύγου τοῦ κατηγορουμένου, τὴν ὁποίαν οὗτος ἐξέλαβεν ὡς προσβλητικὴν καὶ ἐξαγανὼν μάχαιραν ἐτραυμάτισε τὸν Ι Μάζην κατὰ τὸ στῆθος, συνεπεία δὲ τοῦ τραύματος ὁ παθὼν ἀπεβίωσε τὴν ἐπιοῦσαν. Τὸ δικαστήριον τῶν ἐνόρκων ἐκήρυξεν αὐτὸν ἔνοχον ἀναιρέσεως πραχθείσης ἐν μετρίᾳ συγχύσει. τὸ δὲ δικαστήριον τῶν συνέδρων ἐπέβαλεν αὐτῷ τὴν ποινὴν ἑπτὰ ἐτῶν εἱρκτῆς.

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐδικάσθη ὁ Ναοῦμ Α. Ρούκας κατηγορούμενος ἐπὶ ἀποπείρᾳ ἀναιρέσεως. Ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης ἀνακρίσεως προέκυψεν, ὅτι τὴν 6 Νοεμβρίου 1885 διεργομένων ἐκ τοῦ ἐνταῦθα καφφενείου «Μακεδονία» τῶν ὑπαξιωματικῶν Γ. Σταΐκου καὶ Ι. Ἀρσένη μετά τινος πολίτου, ἀπεσπάσθη ὁ πολίτης ἀπ' αὐτῶν καὶ ἐπλ[illegible] παρακείμενον τῷ καφενείῳ τοῖχον, ἵνα οὐ[illegible] ὅτε ὁ πατὴρ τοῦ κατηγορουμένου ἀπέτεινε τῷ [illegible] παρατηρήσεις, ἐξ οὗ ἐπῆλθε φιλονεικία τις. [illegible] κατηγορούμενος ἔρριψε δύο πυροβολισμοὺς [illegible] τῶν ὑπαξιωματικῶν. Μὴ ἐξακριβωθέντος, ἂν ὁ [illegible] μενος ἐπυροβόλησεν ἐπὶ σκοπῷ ἀναιρέσεως [illegible] πρὸς ἐκφόβισιν καὶ εἰδοποίησιν τῆς ἀστυ[illegible] ρύχθη ἀθῶος διὰ τῆς ἐτυμηγορίας τῶν ἐνόρ[illegible] πελύθη ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου.

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ (*)

Καταλήξαντες εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἀνεξαρτήτως πάσης προγενεστέρας ἢ συγχρόνου τοῦ περὶ ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας νόμου συμφωνίας, δι' ἧς ἐπιδάλλεται ἡ εἰς μεταλλικὸν καταβολή, αὕτη ἐνεργηθήσεται διὰ χαρτίνου νομίσματος, ἐρευνήσωμεν ἤδη, ἂν κατὰ τὴν καταβολὴν ταύτην θέλει πληρωθῆ καὶ ἡ ὑπερτίμησις τοῦ μεταλλικοῦ νομίσματος.

Τὸ ζήτημα παρουσιάζεται συνηθέστερον ὑπὸ τοὺς ἑξῆς τύπους: 1.) Ἐπὶ καταβολῶν πρὸς λύσιν ἐνοχικῶν σχέσεων ἢ ἄλλων δικαιοπραξιῶν καταρτισθεισῶν ἐν χώρᾳ, ἐν ᾗ δὲν ἰσχύει ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία. 2.) Ἐπὶ τοιούτων σχέσεων καταρτισθεισῶν ἐντὸς τοῦ κράτους, πρὸ ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου, εἰς πραγματικὸν μεταλλικὸν νόμισμα. 3.) Ἐπὶ συμβάσεων, καθ' ἃς ρητῶς συμφωνεῖται ἡ ὑποχρέωσις πληρωμῆς τῆς διαφορᾶς, ἂν ὁ ὀφειλέτης δὲν θελήσῃ νὰ καταβάλῃ εἰς πραγματικὸν νόμισμα.

Ἐρωτᾶται καθ' ὅλας ταύτας τὰς περιστάσεις ὀφείλεται τὸ prime τοῦ μεταλλικοῦ νομίσματος, ἢ καταβληθήσονται ἁπλῶς ἴσαι κατ' ἀριθμὸν δραχμαὶ εἰς χάρτινον νόμισμα ὅσαι μεταλλικαὶ ὠφείλοντο;

Ἀνενδοιάστως φρονῶ, ὅτι ὁ νομοθέτης, πλὴν τῆς ἀναγκαστικῆς ἐπιβολῆς τοῦ χαρτίνου νομίσματος, ἤτις μόνη διαίρει τὴν δημοσίαν τάξιν, οὐδόλως ἀπέβλεψεν εἰς μεταβολὴν τῶν ὅρων τοῦ κοινοῦ δικαίου, καθ' οὓς ὁ ὀφειλέτης κατὰ τὴν καταβολὴν δέον νὰ ἀποδώσῃ τῷ πράγματι ἰσότιμον οὗπερ ἔλαβεν. Ὁρείλει ἐν ἄλλοις λόγοις τὴν εἰς χάρτινον νόμισμα καταβολήν, ἀλλ' *ἐν τῇ πραγματικῇ πρὸς τὸν χρυσὸν ἰσοτιμίᾳ* οὐχὶ δηλ. ἴσας, κατ' ἀριθμόν, χαρτίνους νομισματικὰς μονάδας, ἀλλὰ τόσας, ὅσαι ἐνέχουσι δύναμιν κτήσεως ἀντικειμένων ἐχόντων ἀξίαν τοσαύτην, ὅσην ἐνέχουσιν αἱ ὀφειλόμεναι μεταλλικαὶ δραχμαί.

Δὲν δύναται δὲ εὐλόγως νὰ ὑποτεθῇ ἀπαγορεύων τοῦτο ὁ περὶ ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας νόμος, διότι ἡ πληρωμὴ τῆς διαφορᾶς δὲν δύναται οὐδ' κατ' ἐλάχιστον νὰ συντελέσῃ εἰς ὑποτίμησιν τοῦ χαρτίνου νομίσματος, ἧς καὶ μόνης ἡ ἀποσόβησις ἀποτελεῖ μέλημα δημοσίας τάξεως. Ὅθεν ἡ ἐν τῷ νόμῳ ῥῆσις, καθ' ἣν δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἀντίθετοι συμφωνίαι, δὲν χαρακτηρίζει ὡς ἐναντίας συμφωνίας τὰς περὶ πληρωμῆς τῆς διαφορᾶς, ἀλλὰ τὰς ἀποκλειούσας τὴν χρῆσιν τοῦ χαρτίνου νομίσματος.

Τοῦτο ἀποποιοῦνται νὰ ἐννοήσωσιν οἱ παρ' ἡμῖν ὑπέρμαχοι τῆς ἀντιθέτου δόξης. Ἀλλὰ φρονοῦσι μετ' ἀδειασείστου πίστεως, ὅτι ἀσυντελεῖ ἐπίσης ἡ ἀναζήτησις τῆς διαφορᾶς εἰς τὸ νὰ ἐξευτελισθῇ τὸ χάρτινον νόμισμα καὶ ἐπέλθωσι τὰ ἀποτελέσματα ἐκεῖνα, ἅτινα ὁ νομοθέτης ἠθέλησε νὰ ἀποτρέψῃ (1). καὶ ὅτι «ἡ ὑπερτίμησις τοῦ χρυσοῦ, τὸ prime θὰ ἦν ἀποτέλεσμα αὐτῆς ταύτης τῆς πληρωμῆς τῆς διαφορᾶς»! (2)

Τὸ ἐπ' ἐμοὶ ἀδυνατῶ νὰ ἐννοήσω τίνι τρόπῳ ἡ διὰ χαρτίνων νομισμάτων σὺν τῇ διαφορᾷ τῇ παριστώσῃ τὸ prime τοῦ χρυσοῦ ἐξόφλησις ὑποχρεώσεων ἀναληφθεισῶν εἰς μεταλλικὰ νομίσματα, δύναται νὰ προδιάσῃ τὴν ὑπερτίμησιν ταύτην δηλ. νὰ ἐντείνῃ τὸν ἐξευτελισμὸν τοῦ χαρτίνου νομίσματος.

Οἱ ἀντιδοξοῦντες δὲν λαμβάνουσι τῷ ὄντι ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἄνευ τῆς μεσολαβήσεως μεταλλικοῦ νομίσματος, ἀλλὰ διὰ χαρτίνου σὺν τῇ πληρωμῇ τῆς διαφορᾶς, δύνανται ἐν διδομένῃ στιγμῇ νὰ ἐξοφληθῶσι πᾶσαι αἱ καθ' ὅλον τὸ κράτος ἐκκρεμεῖς ὑποχρεώσεις, χωρὶς οὐδόλως νὰ αὐξήσῃ τὸ prime τοῦ μεταλλικοῦ νομίσματος. Ὑποθέσωμεν, ὅτι ἐν διδομένῃ ἡμέρᾳ τὸ prime τοῦ χρυσοῦ εἶναι 20 ο/ο. Τιμᾶται δηλ. τὸ εἰκοσάφραγκον δραχ. 24. Ἂν τις κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ ἔστω καὶ 100,000 δραχ. εἰς χρυσόν, ζητήσῃ νὰ προμηθευθῇ τοῦτον δι' ἀγορᾶς ἢ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος ἢ πραγματικοῦ νομίσματος, κατ' ἀνάγκην διὰ τῆς ζητήσεως ταύτης, ἡ τιμὴ τοῦ μεταλλικοῦ νομίσματος θέλει ἀνέλθει ἔτι μᾶλλον· ἂν ὅμως ἀντὶ τῆς ὑποχρεώσεως καταβολῆς πραγματικοῦ μεταλλικοῦ νομίσματος ἐπιτραπῇ αὐτῷ νὰ καταβάλῃ τὸ ἰσότιμον εἰς χάρτινον νόμισμα δηλ. εἰς 120 χιλ. χαρτίνους δραχμάς, ἡ ἀγορὰ τοῦ μεταλλικοῦ νομίσματος, οὔτε θὰ συγκινηθῇ, οὔτε γνῶσιν θὰ λάβῃ τούτου. Δὲν θὰ συγκινηθῇ, δὲ καὶ ἂν δισεκατομμύρια καταβληθῶσιν οὕτω, διότι ἀρουδ χάριν τῶν καταβολῶν τούτων δὲν θέλει ἀπαιτηθῇ οὐδεμία μεταλλικὴ δραχμή, δὲν δύνανται αὗται οὐδὲ κατὰ πολλοστημόριον τοῦ λεπτοῦ νὰ ὑπερτιμήσωσι τὸ μεταλλικὸν νόμισμα. Εἶναι τοῦτο ἀληθεια ἁπλουστάτη ἐξ ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι χαροπηδοῦν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν, ὡς λέγουσιν οἱ Γάλλοι.

Διότι διὰ τῶν τοιούτῳ τρόπῳ καταβολῶν δὲν χρησιμοποιεῖται μεταλλικὸν νόμισμα, ἀλλ' *ἡ τρέχουσα τοῦ χρυσοῦ ἀξία λαμβάνεται ἁπλῶς ὡς μορὰς διατιμήσεως τοῦ πιστωτικοῦ νομίσματος, ὡς νόμισμα λογιστικόν.* Τοῦ λογιστικοῦ δὲ νομίσματος δύναταί τις ἀφόβως νὰ ποιῆται χρῆσιν, καὶ ὅταν δὲν ἐκπροσωπῆται ὑπὸ οὐδενὸς πραγματικοῦ νομίσματος, χωρὶς νὰ τρίχῃ τὸν κίνδυνον νὰ ὑπερτιμήσῃ αὐτό. Παράδειγμα τούτων ἔστω ἡ παλαιὰ δραχμὴ τοῦ ἀοιδίμου Βασιλείως, ἥτις ἐχρησίμευσεν ἐπὶ ἡμισυν αἰῶνα εἰς καταβολὴν παντὸς χρέους, χωρὶς νὰ ὑπερτιμηθῇ, καί τοι ὀλίγοι ὀρθαλμοὶ συνήντησαν αὐτὴν αὐτούσιον. Εἰς τοὺς θέλοντας νὰ παρακολουθήσωσι τὴν λειτουργίαν τῶν οἰκονομικῶν νόμων, ἡ ὀρθότης τῆς ἀνωτέρω σκέψεως εἶναι κατάρωρος. Ἕτερον παράδειγμα θέλει καταστήσει τοῦτην αἰσθητοτέραν. Ὅταν ἐγγίζῃ ἡ ἡμέρα τῆς πληρωμῆς τοκομεριδίου δανείου τινὸς τοῦ κράτους, οἱ ἡμέτεροι ὑπουργοὶ τῶν οἰκονομικῶν τρέμουσι, καὶ δικαίως, νὰ ἐμφανισθῶσι πρὸ τῶν τραπεζῶν ἀγοραστοὶ ἰξωτερικοῦ συναλλάγματος ἢ νομίσματος, διότι ἡ ἔντασις τοῦ ἐξευτελισμοῦ τότε τοῦ χαρτίνου νομίσματος ἔσται δυσπολόγιστος. (1) Τόσον δὲ κρίνεται οὐσιῶδης ὁ κίνδυνος οὗτος, ὥστε νὰ προτιμᾶται εὐλόγως παρ' ἡμῖν ἡ συνομολόγησις ἐξωτερικῶν μεταλλικῶν δανείων, ἵνα τὸ ἰσότιμον αὐτῶν εἰς τραπεζογραμμάτια εὑρίσκεται διαθέσιμον. Θὰ ὑρίστατο ὁ κίνδυνος οὗτος, ἂν τὴν ἡμέραν τῆς πληρωμῆς τοῦ τοκομεριδίου ἠδύνατο τὸ κράτος νὰ καταβάλῃ εἰς χάρτινον νόμισμα σὺν τῇ διαφορᾷ τοῦ χρυσοῦ; Οὐχὶ βεβαίως, διότι δὲν θὰ προσετίθετο νέος ἀγοραστὴς μεταλλικοῦ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ κράτους, εἰς τὴν προϋπάρχουσαν ζήτησιν, ἥτις ἀφορᾷ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου.

Ἀλλ' ὁ κ. Θεοδωρίδης, ἀπαντῶν εἰς τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο τῆς ἠν ἐπικρίνει ὑπ' ἀριθ. 4401 τοῦ 1886 ἀποφάσεως τοῦ πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, (2) λέγει, ὅτι κατὰ τὸ χρονικὸν σημεῖον τῆς ἐναρξεως τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, ἡ διὰ χαρτίνου νομίσματος σὺν τῇ διαφορᾷ πληρωμὴ ὑποχρεώσεων ἀναληφθεισῶν πρὸ ταύτης εἰς μεταλλικὸν νόμισμα ἔσται ὁ κυριώτερος παράγων τῆς ὑπερτιμήσεως τοῦ μεταλλικοῦ. Ἀλλά, δυοῖν θάτερον, ἢ ἡ προκήρυξις τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας ἔφερεν ἀκαριαίως ἄμεσον ὑπερτίμησιν τοῦ χρυσοῦ καὶ τότε καὶ αἱ κατὰ τὴν αὐτὴν ἔστω ὥραν γενησόμεναι καταβολαὶ εἰς χάρτινον νόμισμα, θὰ κανονισθῶσι κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀμέσου ταύτης ὑπερτιμήσεως τοῦ χρυσοῦ, ἢ ἡ προκήρυξις τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας οὐδόλως ὑπερετίμησε τὸν χρυσὸν καὶ τότε οὐδεὶς λόγος δύναται νὰ γείνῃ περὶ πληρωμῆς τῆς διαφορᾶς. Καθ' ἑκατέραν τῶν περιστάσεων ὄχι μόνον ὡς κύριος παράγων, ἀλλ' οὐδ' ὡς πέμπτος τροχὸς ἐχρησίμευσεν ἡ πληρωμὴ τῆς διαφορᾶς πρὸς αὔξησιν τῆς ὑπερτιμήσεως. Παρ' ἡμῖν συνέβη τὸ πρῶτον· ὀλίγας στιγμὰς ἀφ' ἧς ἐτοιχοκολλήθη τὸ περὶ ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας διάταγμα, τὸ χάρτινον νόμισμα ὑπερετιμήθη εἰς 9 ο/ο. Ἐξεδόθησαν κατὰ τὰς πρώτας ταύτας στιγμὰς δικαστικαὶ ἀποφάσεις καὶ ἔλαβον χώραν ἐκτελέσεις σὺν τῇ πληρωμῇ τῆς διαφορᾶς διὰ νὰ χρησιμεύσῃ καὶ τοῦτο ὡς *παράγων* τῆς πρώτης ὑπερτιμήσεως ταύτης;

Ἀλλὰ μήπως ἡ δόξα τῆς ἐπιβεβλημένης ἰσοτιμίας τοῦ χρυσοῦ πρὸς τὸ χάρτινον νόμισμα δύναται νὰ εὑρῇ ἐρεῖσμογην, δύναται νὰ ἐπιβληθῇ;

Πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Αὐτοὶ ἐν πρώτοις οἱ ἀντιδοξοῦντες ἀνομολογοῦσιν ἑτοίμως, ὅτι ἡ ἀμείλικτος θεωρία τῶν ναυαγεῖ ἀσφαλῶς, ἐπὶ πάσης ἐνοχικῆς σχέσεως, καταρτισθείσης εἰς ἕτερον νόμισμα, ἢ τὰ νομίμως κυκλοφοροῦντα δυνάμει τῆς λατινικῆς ἑνώσεως. Διότι, λέγουν, τὰ μὴ ἔχοντα νόμιμον κυκλοφορίαν, καίτοι νομίσματα ὄντα κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν μορφήν, οὐχ ἧττον μὴ ἀναγνωριζόμενα ὑπὸ τῆς πολιτείας, ὡς τοιαῦτα εἶναι ἁπλῶς ἐμπορεύματα, ὡς αἱ πλίνθοι τοῦ χρυσοῦ ἢ τοῦ ἀργύρου (Lingot d'or ou d'argent). Ἂν δανείσῃς, λέγουσι, χίλια φράγκα χρυσᾶ, ἠχηρά, θὰ λάβῃς χίλια μόνον χάρτινα, ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἐν τῷ μέσῳ γλοιώδους ῥύπου, ὡς ἐν μέσῳ νερίλλης δόξης φέρουσι τὴν φιλομειδῆ μορφὴν τοῦ Ἑρμοῦ τοῦ Πραξιτέλους· ἂν ὅμως λάβῃς τὴν πρόνοιαν νὰ συνάψῃς τὸ δάνειον τοῦτο εἰς οἱονδήποτε νόμισμα προτιμᾷς, πλὴν τῆς δραχμῆς, τοῦ φράγκου ἢ τῆς ἰταλικῆς λίρας, τότε πρόκειται περὶ ἐμπορεύματος, ὁ δὲ περὶ ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας νόμος δὲν θίγει οὐδὲ τρίχα τῆς κεφαλῆς σου, διότι θὰ σοὶ ἀποδοθῶσι τὰ δανεισθέντα κατὰ τὴν τρέχουσαν ἀξίαν τοῦ χρυσοῦ.

Ἐδεῖ νὰ πεισθῶσι, νομίζω, οἱ ἀντιδοξοῦντες ὅτι ὅλον τὸ οἰκοδόμημα αὐτῶν ἐκ[illegible] τῆς πύλης, ἣν ἤνοιξαν ὑπ' αὐτοῦ, [illegible] ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Διογένους περὶ τ[illegible] τῶν τειχῶν τῶν Μεγάρων, ὅτι ἂν δὲν [illegible] θὰ ἐκρύγῃ δι' αὐτῶν ἡ πόλις.

Δὲν πιστεύω δὲ νὰ φρονῶσιν, ὅτι [illegible] ἀνάγκη νὰ καταναλωθῇ ἰσχυρὰ δόσ[illegible] φυΐας διὰ νὰ ἀπορύγῃ οἱος δήποτε [illegible] μογὴν τοῦ νόμου, συναλλαττόμενος ἐ[illegible]

(*) Συνέγεια. Ὅρα φύλλα 6,7 καὶ 8.

(1) Τοῦτο ἀνεγνωρίσθη ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐπιστώθη ἐν ἐκθέσει τινὶ ἐπιτροπῆς τῆς βουλῆς φερούσῃ τὸ κῦρος τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Léon Say. Καὶ ἡ ἐλαχίστη ἐπελθοῦσα ὑπερτίμησις τοῦ χρυσοῦ ἀπέδιδε εἰς τοῦτο τὸ αἴτιον. « Cette prime était le résultat de l'imprudence avec la quelle le tresor se mit à rechercher et à acheter à tout prix du papier de change ou des espèces ... Le tresor rarefiait lui même les espèces au moment où ses vendeurs de change en avaient besoin il leur faisait par le fait une concurrance qui en élevant le prix des matières d'or et d'argent devait faire en même temps hausser le prix de change ».

(2) Ἡ ἀπόφασις αὕτ. ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ Ἐφημ. τῆς Ἑλλην. καὶ Γαλλ. νομολογίας 1886 σελ. 136.

(2) Αὐτόθι 1887 σελ. 471 ἑπομ.

τιν, γιορίνια, ζαλάρια, ἰνδικὰς ρουπίας ἢ οἱονδήποτε ἄλλο νόμισμα φαντασθῇ.

Οὕτω ἐπακολουθεῖ τὸ ἐξῆς χαρίσταττον· ὁ μὲν καταβάλλων ἐν πάσῃ εἰλικρινείᾳ τὸν χρυσὸν ὡς νόμισμα κιλοβαρούμενον νόμισμα τοῦ κράτους, νὰ τιμωρῆται ἐξανιστάζομενος εἰς ἀποδοχὴν πολλοστημορίου τῶν ὅσα κατέβαλε, ἢ δὲ ὁλοχερὴς ἀπλῆψις τῶν καταβληθέντων νὰ ἀπονέμηται ἐξαιρετικῶς ὡς γέρας τῆς χυδαιοτέρας μικροπονηρίας.

Ἀλλ' ἐκ τῶν ἀντιδοξούντων ὁ κύριος Θεοδωρίδης διὰ τολμηρᾶς πλαγιοβρμίας, ἀπέφυγε τὸν σκόπελον τοῦτον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἰς τὰ ὕφαλα συντρίβεται ἡ θεωρία αὐτῶν. «Οὔτε ἡ εἰς ξένον νόμισμα συμφωνία», λέγει, «ἀρκεῖ νὰ μετατρέψῃ τὸ χρηματικὸν δάνειον εἰς δάνειον πράγματος. Διὸ ὃν θὲν λόγον, ὁπουδηχύουσι περιορισμοὶ τοῦ ἐκ συμβάσεως τόκου διατάξεις, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων δανείων, οὗτω ἐφαρμοσθήσεται καὶ ὁ περὶ ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας νόμος καὶ τὰ αὐτόθι *εἴσον ἄπαντα δὲ καὶ ἂν ἡ τὸ δάνειον νόμισμα* ἡ ἐνοχὴ τοῦ ἐστὶν ἁπλῶς περὶ ἴσου ποσοῦ μονάδων τοῦ νομίσματος (χαρτίνου) νομίσματος».

Πλὴν ὅταν πλὴν τις εἰς τὰ στενὰ οἱ πλαγιοδρομίαι εἶναι ἐπικίνδυνοι, διότι ἡ Χάρυβδις ἐρῆται ἐγγύτατα τῆς Σκύλλης. Λέγω δὲ τοῦτο διότι ἡ γνώμη αὕτη τοῦ κυρίου Θεοδωρίδου, δι' ἧς ἀποτάσσεται τὴ ἀνακολουθίαν τῶν συμφρονούντων αὐτῷ, ἔχει ὅλας τὰς ἀρετὰς μετὰ μόνου τοῦ ἐλαφροῦ μειονεκτήματος, ὅτι εἶναι ἀνιφάρμοστος. (1)

Διότι τὸ νὰ ἐφαρμόσῃ τις τὰς ἀπαγορευτικὰς διατάξεις τόκου ἀνοτέρω τοῦ νομίμου καὶ ἐπὶ τῶν δανείων τῶν συναφθέντων εἰς ξένα νομίσματα εἶναι πρᾶξις ἁπλῆ, εὐχερὴς, δυνατὴ ἐπὶ τέλους. Ἐδάνεισέ τις χιλίας αὐστριακὰ ῥῶρία πρὸς 10 ο/ο ἐνῷ ὁ ἐπιτρεπόμενος ἐκ συμβάσεως τόκος εἶναι 8 ο/ο. Ὁ δικαστὴς θέλει ἐπιδικάσει 1080 διὰ κεφάλαιον καὶ τόκους, ἀντὶ τῶν αἰτουμένων 1100 ῥωσίων.

Ἀλλ' ἰρωτῶ τίνι τρόπῳ ἀφιερωθήσεται ἡ ὑποτίμησις τοῦ χαρτίνου νομίσματος ἐπὶ ὑποχρεώσεων ἀναληφθεισῶν εἰς ξένα νομίσματα; Ἐπὶ συναλλαγῆς εἰς κορώνος ἢ μάρκας ἢ ῥεάλια ἢ ἄλλα μεταλλικὰ νομίσματα, ὅταν ἐκ τοιούτης συμβάσεως ὀφειλέτης θὰ κατεδικασθῇ νὰ καταβάλῃ συνολικὰ τῇ γνώμῃ τοῦ κ. Θεοδωρίδου, κατὰ τὴν νόμῳ ἐπιβεβλημένην τοῦ χαρτίνου νομίσματος πρὸς τὸν χρυσὸν ἰσοτιμίαν, τίνι τρόπῳ θέλει ἐξευρεθῇ ἐν τῇ ἀξίᾳ τῶν μεταλλικῶν τούτων νομισμάτων, τὸ μέρος αὐτῆς τὸ ἐκπροσωποῦν τὴν ὑποτίμησιν τοῦ χαρτίνου νομίσματος, ὅπως ἐκπεσῇ; Φοβοῦμαι, μήπως εἶναι εὐκολώτερον νὰ ἀναχωνεύσῃ τις τὰ νομίσματα ταῦτα εἰς νομίσματα τῆς λατινικῆς ἑνώσεως, ἢ νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα τοῦτο.

Διότι τί θέλομεν πρᾶξει; Θὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψει τὴν ἀγοραίαν τῶν νομισμάτων τούτων τιμήν; Ὄχι βεβαίως, διότι τοιοῦτος ἀφελὴς ὑπολογισμὸς ἦθελε δώσει ἡμῖν ποσὸν ἀρχῶν κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν τῶν νομισμάτων, ἐν ᾗ ἐκπροσωπεῖται ἡ ἀληθὴς αὐτῶν ἀξία, ἡ ἐκ τῆς ἐλευθερίας τῶν συναλλαγῶν ἀπονεμομένη εἰς πᾶν ἐμπόρευμα· καὶ οὐχὶ ἡ κατὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ νόμου πρὸς τὸ χάρτινον νόμισμα ἰσοτιμία, κατὰ τὴν αὐτὸν τρόπον κεθ' ὃν τὸ εἰκοσάφραγκον δὲν τιμᾶται εἶκοσι δρ. ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἀλλ' εἶκοσι τέσσαρας ἢ εἶκοσι πέντε.

Ἀλλ' ἂν ἀπορρίπτωντες τὸν ὑπολογισμὸν τοῦτον κατερύσωμεν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΣΑ' τῆς 20 Ἀπριλ. 1867 καὶ παρακαλέσωμεν (1) τὸν ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν νὰ προκαλέσῃ βασιλ. διάταγμα διατιμήσεως τοῦ ξένου νομίσματος συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 15 αὐτοῦ, θὰ ὑποπέσωμεν εἰς σφάλμα μεγαλοπρεπίστερον τοῦ πρώτου. Διότι συνοδὸς τῇ διατάξει τοῦ ἄρθρου 15 θέλομεν ἀνεύρει *τὴν πραγματικὴν τοῦ μεταλλικοῦ νομίσματος ἀξίαν*· ὥστε καὶ κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦτον ἡ ἔκπτωσις τῆς ἀξίας τοῦ χαρτίνου νομίσματος θὰ μείνῃ εἰς βάρος τοῦ προστατευομένου τῶν ἀντιδοξούντων, δηλ. εἰς βάρος τοῦ ὀφειλέτου.

Ὑπάρχει ἄλλη τις μέθοδος ἐφαρμοστέα ἐπὶ τῶν εἰς ξένα νομίσματα συναλλαγῶν διὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ prime τοῦ μετάλλου;

Ἂν μοὶ ἀπαντήσωσιν ὅτι ὑπάρχει, καὶ αὐτὴ συνίσταται εἰς τὴν ἀφαίρεσιν ἐκ τοῦ συνόλου τῆς ἀξίας τῶν ξένων νομισμάτων τοῦ ποσοστοῦ τῆς ὑπερτιμήσεως τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς ἀπὸ τῆς χαρτίνης, θέλω ἐκφράσει τὴν ἀπορίαν δυνάμει τίνος νόμου θέλουσι πρᾶξει τοῦτο, καὶ πῶς δύνανται νὰ ἐπιτρέψωσιν ἑαυτοῖς οἱ ἀντιδοξοῦντες τοιαύτην ἀπάρνησιν τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως αὐτῶν, ἤτοι τῆς ἐπιβεβλημένης ἰσοτιμίας χαρτίου καὶ μετάλλου, ὥστε οὐ μόνον νὰ ἀναγνωρίζωσι τὴν ὕπαρξιν τῆς ὑπερτιμήσεως τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς ἀπὸ τῆς χαρτίνης, ἀλλὰ καὶ νὰ χρησιμοποιῶσι τὴν ὑπερτίμησιν ταύτην ὡς μέτρον ὑποτιμήσεως.

(1) Καὶ ὁ κ. Χ. Τσικούπης κατὰ τὴν ἐν τῇ βουλῇ συζήτησιν, κατὰ πολλὰς τῆς πληροφορίας τῆς διαφορᾶς, ἀναγνώσασαν οὐχ ἧττον ὅτι τοῦτο εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀποφύγῃ τις ἐπὶ σχέσεων συναφθεισῶν εἰς ξένα νομίσματα. Ἔφημ. τῶν συζ. τῆς Βουλῆς Περίοδ. Ι. ἕκτακτος σύνοδος σελ. 93.

(1) Λέγω τοῦτο, ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου τούτου, οὐδὲν μέχρι σήμερον ἐξεδόθη διάταγμα διατιμήσεως ξένων νομισμάτων. Ἀλλὰ μόνον ἐπ' ὀπωρινῶν ἐδρῶν παρηγγέλθησαν οἱ ταμίαι νὰ ἐξάγωνται τὴν μέν Θήνα. Λίραι τάδε ὄραγ. 22,48 τὴν δὲ ἀγγλικὴν πρὸς δρ. 25 καὶ 12.

Μὴ' ὅλην ὅθεν τὴν ἐναντίαν ἀπόπειραν τοῦ κ. Θεοδωρίδου, μόνου ἐκ τῶν ἀντιδοξούντων ὑπολαβόντος δυνατὴν τὴν ἐφαρμογὴν τῆς μὴ πληρωμῆς τῆς διαφορᾶς καὶ ἐπὶ τῶν εἰς ξένα νομίσματα συναλλαγῶν, ἡ θύρα τῆς διαδρασεως τοῦ νόμου, ὡς ἐνοοῦσιν αὐτὸν οἱ ἀντιδοξοῦντες, εἶναι μεγαλοπρεπῶς ἀνεπετασμένη.

Ἐκτὸς δὲ τῶν ἀνωτέρω, ἐνῷ διὰ τὰς θεωρίας αὐτῶν παρίστανται ὑπερασπισταὶ τοῦ χαρτίνου νομίσματος, ἔτι μᾶλλον κατεργάζονται τὴν ἀτίμωσιν αὐτοῦ. προγράφοντες τὸ μεταλλικὸν καὶ ἀποδιώκοντες ἀπὸ τῶν συναλλαγῶν πολύτιμον τοῦ χαρτίνου νομίσματος συνεπίκουρον καὶ συνεργάτην.

Ὡς εἰ μὴ ἤρκει δὲ ἡ συμφωνὶς τοῦ θεσμοῦ τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας (1) ἀπόκρυβις καὶ ῥυγχάδευτις τοῦ μεταλλικοῦ, ἡ ἀντίθετος θεωρία, διὰ τοῦ τερατώδους δόγματος τῆς πραγματικῆς ἰσοτιμίας τῆς χαρτίνης πρὸς τὴν μεταλλικὴν δραχμὴν, ἐπικατεύνουσα ἄνευ ἀνάγκης νόμων ἐξαιρετικῶν, καὶ ἀρνουμένη κύρος εἰς συμφωνίας, αἵτινες οὔτε εἰς τὴν δημοσίαν ταξιν προσκρούουσιν, οὔτε ὑπὸ ἀνικάνων πρὸς τὸ συμβάλλεσθαι καταρτίζονται, οὐδὲν καταρρεῖ ὑπὸ τοῦ σκοποῦ ὑπὲρ οὗ μάχεται· διότι τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα, τὰ οὕτω σκαιῶς καὶ ἄνευ ἀνάγκης προσβαλλόμενα, ἔχουσιν ἀπειρίαν τρόπων καὶ μεθόδων πρὸς διάβρωσιν τοῦ νόμου, ὡς ἐνοοῦσιν αὐτὸν οἱ ἀντιδοξοῦντες.

Ὑποθέσωμεν τῷ ὄντι, ὅτι ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη τῆς μὴ πληρωμῆς τῆς διαφορᾶς. Ὁ ἀλλοδαπὸς πωλητὴς ἐμπορευμάτων εἰς δικτυγὴν τοῦ ὁποίου θὰ ἐκδώσῃ τὰς συναλλαγματικὰς πληρωτέας ἐν Ἑλλάδι θέλει σᾶς παρακαλέσει ἀβρότατα νὰ περιλάβητε ἐν τῷ τιμήματι τὴν ἔκπτωσιν τοῦ χρτονομίσματος. Ἐν ἄλλοις λόγοις θέλει πωλήσει 20—25 ο/ο ἀκριβώτερον. Πρὸκειται δάνειον μεταλλικοῦ νομίσματος, ὁ δανειστὴς θὰ σημειώσῃ μεῖζον ποσὸν κεφαλαίου, θὰ συνομολογήσῃ ἀνώτερον τόκον.

Δὲν συντελεῖ οὕτω βιβλίοις ἡ ἐναντία ὄζξ εἰς τὴν ἐν τῷ κράτει παρομονὴν τοῦ μετάλλου, (2) εἰς τὸν ἀσφαλέστερον δηλ. τρόπον, δι' οὗ δυνάμεθα νὰ ἀποῤῥίψωμεν τὸν ἐξευτελισμὸν τοῦ χαρτίνου νομίσματος, ἀλλὰ τοὐναντίον προγράφει αὐτὸ, διότι τὸ μεταλλικὸν νόμισμα ἐξουσιώμενον, δι' οὗτος αὐθαίρετου κανονισμοῦ, πρὸς τὸ χάρτινον ἀναγκάζεται ἡ νὰ κρυβῇ ἐν τοῖς χρυσοκιβωτίοις νεκρακμάνον, ὡς τὸν χειμῶνα οἱ βάτραχοι ὑπὸ τὴν πέτρον, ἢ διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ ἀργυραμοιβείου ἡ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος νὰ λάβῃ ἐν τάξει ἐξωτερικὸν διαβάτριον, (1) ἡ, ὅπερ ἔτι χεῖρον, παραδίδοται ἐν ἀπογνώσει εἰς τὰ χρηματιστικὰ παίγνια, τὰ ὁποῖα, μεθ' ὅλην τὴν ἐναντίαν βεβαίωσιν τῶν ἀντιδοξούντων (2) κατεργάζονται τὰς ἀποτομωτέρας καὶ ὀλεθριωτέρας τῇ κοινωνίᾳ κυμάνσεις τῆς ἀξίας τοῦ μεταλλικοῦ νομίσματος.

Ὑποθέσωμεν κρατοῦσαν τὴν τῶν ἀντιδοξούντων γνώμην. Τίς τότε κάτοχος χρυσοῦ δὶν θέλει προτιμήσει ἵνα τὸν ἀνοτέρω τρόπον διαθέσεως αὐτοῦ; Ὅταν ὁ δανείσων 1000 εἰκοσάφραγκα θὰ λάβῃ εἰς ἀπόδοσιν 20,000 χαρτίνους δρ. δὶν θὰ ἀνταλλάξῃ πρότερον τὰ εἰκοσάφραγκα αὐτοῦ πρὸς δραχμὰς, ὅπως γείνῃ δανειστὴς 25 χιλιάδων ἀντὶ ἑπτὰ εἰσοντι; Δὲν πιστεύω νὰ ὑπάρχῃ ἀμφιβολία περὶ τούτου, διότι ἂν εὑρεθῇ τις νὰ πράξῃ τὰ ἐναντίον, οὗτος ἔσται ἀφεύκτως ἐξ ἐκείνων εἰς οὓς ἀνήκει αὐτοδικαίως ἡ βακτιὰν τῶν οὐρανῶν δυνάμει τοῦ πρώτου τῶν μακαρισμῶν. Ἀλλ' εἶναι τόσον δυσεύρετοι εἰς τὰς συναλλαγὰς οἱ μακάριοι!

Τὸ μέταλλον λοιπὸν τὸ ὁποῖον ζητοῦμεν νὰ ἀποστάσωμεν ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν οἰκονομικῶν νόμων θέλει ἐκρυβῇ τὸν χειμῶνα ἐπειδὴ, δὲ τὰ κράτη δὲν χωρίζονται διὰ συνιόντων τειχῶν, ἔχομεν δὲ ἀπείρους ὑποχρεώσεις πρὸς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ ὡς κράτος καὶ ὡς ἰδιῶται, πρὸς ἐκπλήρωσιν αὐτῶν θὰ τὸ ἀκριβοληφθῶμεν, ἐν ἄλλῃ δηλ. ὀραισιλογίᾳ θὰ ὑποτιμῶμεν ἐπὶ μᾶλλον τὸ χάρτινον νόμισμα. Οὕτως οἱ ἐμπροί, οἱ ὁποῖοι συνιστοῦν τὴν μὴ πληρωμὴν τῆς διαφορᾶς, ὡς τὸ ἀσφαλίστερον τοιοῦτον τοῦ χαρτίνου νομίσματος ἀποδεικνύονται οἱ παρίτιοι τῆς ἀξορίας καὶ τοῦ μαρκησιοῦ τοκ· ἀντὶ δὲ νὰ συντελῶσι, ὡς ῥρονοῦσιν εἰς περιορισμὸν τῶν δεινῶν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας

(1) La contemporanea esistenza di due tipi monetarie, dei quali l' uno più accreditato del altro, fasi che le monete del tipo meno accreditato cioè quelle di carta, caccino quelle del tipo più accreditato, cioè quelle metalliche.—Vidari αὐτόθι § 1659.

(2) Ὁ Galiani, διὰ τοῦ ῥωμαντικοῦ ὅρου, ὅπερ εἶναι σύνηθες τοῖς Ἰταλοῖς, ἔλεγεν ὅτι οἰκονομικὸν νόμον, ὅτι τὸ κακὸν νόμισμα ἀποδιώκει τὸ καλόν, παραβάλλει τὸ φαῦλον μέταλλον πρὸς ἔπειτον. ἐν ἐν τούτοι. ἀγαπῶμεν ἐν τῇ ἔπειτι «La cativa moneta caccia via la buna, e porcio bisogna amaro.' infelelta di quela che fugge non la fele di quela que resta».—Scrittori classici italiani, parte mod rna, pom. IV, μαρ. 57.

Ἐθνικὸν Μετσόβιον Πολυτεχνεῖον

ἀποδεικνύονται οἱ φανατικώτεροι inflationists ἢ greenbackers. (1)

Ἵνα ἀποδειχθῇ δὲ ποῖα ἐπικίνδυνα ρήγματα διαθέτουσι τὸ οἰκοδόγημα τῶν ἀντιδοξούντων ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρω, ὅτι ὁ κ. de Folleville ὅστις ἔγραψεν ἐκτενεστάτην διατριβὴν ἀναπτυσσομένην ἐπὶ τούτου τοῦ motivo, ὅτι ἡ πληρωμὴ τῆς διαφορᾶς, ἀντιστρατεύεται τῇ δημοσίᾳ τάξει, καταλήγει ἐν τέλει εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἂν συμφωνηθῇ ρητῶς, ὅτι ὁ ὀφειλέτης ποιούμενος χρῆσιν τοῦ δικαιώματος μὴ πληρωμῆς εἰς μεταλλικόν, θέλει καταβάλει καὶ τὴν διαφοράν, τότε ἡ ρητὴ αὕτη συμφωνία ἔσται ὑποχρεωτική. (2)

Τοιούτῳ τρόπῳ ὅλη ἡ πάνοπλος δύναμις τῆς δημοσίας τάξεως τρέπεται εἰς φυγὴν πρὸ τῆς ῥᾳστολογίας τῶν συμβαλλομένων· εἰς ἀντικείμενον δὲ δημοσίας τάξεως ὑποκαθίσταται ζήτημα *συμβολαιογραφικοῦ ἥρωος*. Ἀναγινώσκων τὴν κατακλεῖδα ταύτην τῆς μελέτης τοῦ κ. de Folleville ἐνθυμήθην τοὺς ἱερολάτρας ἐκείνους, οἵτινες ἔρχονται ψάλλοντες ἀπὸ τῶν ὑψηλοτέρων τόνων τῆς κλίμακος διὰ νὰ καταλήξουν εἰς λειποψύχους μορμυρισμούς.

Ἀλλ' οἱ παρ' ἡμῖν ἀντιδοξοῦντες προβάλλουσιν ὑπὲρ τῆς γνώμης αὐτῶν ἐπιχείρημα, ὅπερ ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται ἀκαταβλήτων· τὸ γράμμα τοῦ νόμου. Διὰ τοῦτο ὁ μὲν κύριος Σ. Μπαλάνος λέγει, ὅτι τοῦ νόμου ἀπαιτοῦντος ῥητῶς ὅπως τὸ χάρτινον νόμισμα κυκλοφορῇ *ἐπὶ τῇ ὁνομαστικῇ αὐτοῦ ἀξίᾳ*, ἀπέναντι τοῦ σαφοῦς γράμματος εἶναι περιττὴ ἡ ἔρευνα τοῦ σκοποῦ (3)· ὁ δὲ κ. Θεοδωρίδης προσθέτει, ὅτι ἡ θεωρία τῆς πληρωμῆς τῆς διαφορᾶς *καταργεῖ* τὸ γράμμα τοῦ νόμου, διότι «οὐδεὶς θέλει ὑποστηρίξει ὅτι ὁ ἀξιῶν νὰ λάβῃ δραχ. 120 εἰς γραμμάτια ἀντὶ δραχμῶν 100 μεταλλικῶν δέχεται τὰ γραμμάτια εἰς τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν» (4).

(1) Ὑποπίπτοντο οὕτω ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις οἱ φανατικοὶ ὀπαδοὶ τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας· εἰς ταύτην συμφέρει ἕγουσιν ἀντιθέτως πρὸς ἅπασαι τὰς ἄλλας κοινωνικὰς τάξεις· οἱ ἐξάγοντες προϊόντα εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ οἱ ἐγγύοι τοιούτων, εἰς ἃς τὸ prime τοῦ χρυσοῦ παρέχει οἷαν καὶ οἱ προστατευτικοὶ δασμοὶ ὠφέλειαν.

(2) Si, λέγει, on insère dans l'acte la clause suivante: «L' acquereur paiera en or ou en argent; mais s' il veut profiter de la loi sur le cours forcé, pour effectuer son paiement en billets de banque, il devra fournir à titre de supplément, la somme, jusqu'à concurrence de laquelle l'or ou l'argent feraient prime au moment du paiement, nous enclinons à considérer un semblable clause comme valable(!).—Daniel de Folleville.—Cours forcé d. billets de banque. Ἐν τῇ Revue pratique de droit franc. Tom. 32 p. 415.

(3) Ἐφημ. Ἑλλ. καὶ Γαλλ. Νομολογ. 1886. σ. 436.

(4) Αὐτόθι. 1887. σελ. 468.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω φαίνεται, ὅτι ἡ ἐναντία δόξα τρίφει ἰσχυρὰν παποίθησιν εἰς τὴν ἐπικουρίαν τοῦ γράμματος τοῦ νόμου. Τὴν πεποίθησιν δὲ ταύτην ἐπηύξησεν εὐλόγως ἡ σιγὴ δι' ἧς ἡ νομολογία ἀντιπαρῆλθε τὰ ἐπ' αὐτοῦ στηριζόμενα ἐπιχειρήματα τῆς ἐναντίας γνώμης.

Διὰ τοῦτο τὴν ῥῆσιν ταύτην τοῦ νόμου *«ἐπὶ τῇ ὁνομαστικῇ αὐτῶν ἀξίᾳ»*, παραλείπουσιν ἐκπεληκτικῶς οἱ ἀντιδοξοῦντες περιπραγμένην ἐπιμελῶς, ὅπως μὴ διαφύγῃ, ἐν μέσῳ εἰσαγωγικῶν, διὰ χαρακτήρων παχέων, italiques, κυρτῶν, πλαγίων, ἐν γένει δὲ δὶν ἔμεινε μάτρα τοῦ τυπογραφείου, ἧς δὲν ἐζητήθη ἡ συνδρομή, ὅπως λαμφθῇ τὸ φῶς τοῦ γράμματος πρὸ τῶν ὀπαδῶν τῆς πληρωμῆς τῆς διαφορᾶς. Τὸ γράμμα τοῦ νόμου εἶναι διὰ τοὺς ἀντιδοξοῦντας ἡ Ὀφβάϊς Σφίγξ, καθ' ἣς δὲν φοβοῦνται νὰ εὑρεθῇ Οἰδίπους.

Εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον θὰ ἴδωμεν, κατὰ πόσον ἡ ῥῆσις αὕτη τοῦ νόμου, δύναται νὰ προσποιῆσῃ κερδαίνειν εἰς τὴν ἐναντίαν γνώμην.

(Ἕπεται τὸ τέλος.)

Ἐμμ. Σ. Λυκουδῆς

Ο ΒΙΟΣ ΕΝΟΣ ΝΟΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ (*)

Ἦδυναι γνωστὸν ὑποῖον ῥιζικὸν μεταρρυθμισιν τῶν αὐστριακῶν Πανεπιστημίων ἐπιχείρησεν ὁ ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸς Leo Thun κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ὃης δεκαετηρίδος. Ἐπὶ τούτου συνεκέντρωσε μέγαν ἀριθμὸν διασήμων ἐπιστημόνων, τῇ προτροπῇ δὲ καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐξόχου γερμανοῦ Phillips, ἐγένετο πρύτανις τῷ Arndts ὅπως δεχθῇ τὴν ἕδραν καθηγητοῦ ἐν Βόννῃ. Καὶ πρῶτον μὲν ἀπέκρουσεν οὗτος τὴν προσφορὰν, ὅτε ὅμως κατόπιν ἐπανελήφθη αὕτη, ὑπέδεξε τοὺς ὄρους, ὑφ' οὓς ἠδύνατο νὰ δεχθῇ, οἵδε ὅροι αὐτοῦ ἐγίνοντο πάροντα δεκτοί. Ἐν τῇ ἐπιστολῇ δὲ ἧς ἀνήγγειλε ταῦτα τῷ ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ὑπουργῷ τῆς Βαυαρίας v. Zwehl ἔγραφε τάδε: «ἂν μετὰ μακρὸν καὶ χαλεπὸν ἀγῶνα ἀπεράσισα νὰ δεχθῶ, ἔπραξα τοῦτο σκεπτόμενος ὅτι δὲν μοὶ ἐπιτρέπετο ν' ἀποποιηθῶ τὴν ἄνευ τινος ἐνεργείας μου τὸ δεύτερον ὀθῆναι γιγνόμενην πρόσκλησιν ὅπως συνεργασθῶ πρὸς ἀναγέννησιν τοῦ παλαιοῦ αὐτοκρατορικοῦ πανεπιστημίου καὶ ἰδίᾳ πρὸς ἀνύψωσιν τῆς ἐν αὐτῷ διδασκαλίας τοῦ δικαίου. Ἀλλ' ὁ ἐκ Μονάχου ἀποχωρισμὸς δὲν ὑπῆρξεν αὐτῷ εὐχερής, οὐ μόνον διότι διὰ πολλῶν δεσμῶν φιλίας καὶ ἀναμνήσεων συνεδέετο πρὸς τὴν πόλιν ταύτην, ἀλλὰ διότι τὸ τε Πανεπιστήμιον, ἡ κυβέρνησις καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Μαξιμιλιανὸς μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ πᾶσαν κατέβαλον προσπάθειαν ὅπως ἀποτρέψωσιν αὐτὸν τῆς ἀπαράσεως του. Τὴν 19 Ἰανουαρίου 1855 ἀπηύθυναν αὐτῷ ὁ ὑπουργὸς v. Zwehl κολακευτικώτατην ἐπιστολὴν, ὅπως παίσῃ αὐτὸν νὰ μείνῃ ἐν Μονάχῳ, ταὐτοχρόνως δ' ἐστέλλετο πρὸς τὴν Σύγκλητον τοῦ Πανεπιστημίου ὑπουργικὸν ἔγγραφον ἐπὶ τῷ σκοπῷ «ἵνα αὕτη καταβάλῃ πᾶν μέσον πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ θερμοῦ πόθου τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως.» Ἂν τότε ἦτον ἐλεύθερος ὁ Arndts, βεβαίως πᾶσα ἀντίστασις θὰ ἦτο ἀδύνατος. Ἀλλ' ἐν Αὐστρίᾳ εἶχον ῥρυντίσει νὰ λάβωσι τὸν λόγον αὐτοῦ. Τὴν 1ην Φεβρ. διωρίσθη λοιπὸν καθηγητὴς τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου ἐν Βόννῃ μὲ μισθὸν 4500 περίπου φιορινίων. καὶ τὴν ὃ Μαρτίου ἔλαβεν ἐν Μονάχῳ τὸν διορισμὸν διὰ τῆς αὐστριακῆς πρεσβείας. Ἀλλὰ καὶ τότε ἀκόμη βασιλικὴ διαταγὴ πολλὰ ἐγίνοντο διπλωματικὰ διαβήματα πρὸς ἀνάκλησιν τοῦ διορισμοῦ, καταστήσαντα τὴν θέσιν τοῦ Arndts ἰσχυρὰ δυσχερῆ, κἀπτοι ἐντελῶς ἀμετόχου εἰς ταῦτα. Τελευταῖον ὅμως ἀπῆλθε τὰς διακοπὰς εἰς Βιέννην καὶ ἀπὸ ἧς Σιβρίου ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα αὐτοῦ. Κατὰ τὸν χρόνον τούτον εὑρίσκετο ὁ Arndts εἰς τὸ ὕπτιον σκιμεῖον τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τῆς δόξης.

Τὴν 17 Ὀκτωβρ. 1855 ῥῆξατο τῶν παραδόσεων αὐτοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Βιέννης διὰ βραχίος λόγου ἀφορῶντος εἰς τὴν σημασίαν τῆς σπουδῆς τοῦ Ρ. Δ. ἐν Αὐστρίᾳ. Ἀπ παραδόσεις αὐτοῦ, καθ' ἃς ἡ ὕλη ἐξετίθετο κατὰ τρόπον πάντη διάφορον τοῦ ἕως τότε ἰθιζομένου, ἐγίνοντο ἐνάπιον πολυπληθεστάτου ἀκροατηρίου, καὶ οἱ ζηλωταὶ τῆς ἐπιστήμης ἐν τῶν ῥοιτητῶν ἠθάνοντο ἐν αὐτοῖς εὐχαρίστησιν καὶ ἱκανοποίησιν. Βραδύτερον, ὅτε τὸ θέλγητρον τοῦ νεωτερισμοῦ ἔπαυσεν, πρωτοστῆς δὲ μάλιστα τῆς ηλικίας ἡ ἔαρρεσις αὐτοῦ κατίστη βραυτέρα, ὡς ἐκ τῆς βαρυκοΐας δὲ καὶ ἡ φωνὴ οὐχὶ ἀκρούντως εἰκρινὴς, οἱ ἀκροατικὶ αὐτοῦ ἦσαν ὀλιγώτεροι. Ἀλλ' ἐὰν ὀπτεῖλείπετο κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν, ἡ ἐμβριθεια τῶν ἐννοιῶν, ἡ λογικὴ καταμίξησις τῆς ὕλης ἔει δὲ καὶ ἡ ηθικὴ ἐντύπωσις, ἣν ἐνεποίει τὸ παράστημα τοῦ ἀνδρὸς, ἀντεστάθμιζον τὴν ἐλλειψιν ταύτην. Τοὺς διακρινομένους ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀξίου ἰδιαιτέρας προσοχῆς καὶ παρατηρήσεως, καλῶν, δὲ πολλάκις κατ' οἶκον ἐξήγει αὐτοὺς τὸν Γάϊον. Οὕτως ἡ διδασκαλία αὐτοῦ δύναται βεβαίως νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς γόνιμος ἀγαθῶν διὰ τὴν Αὐστρίαν, «ἧτις ἀπολαύει ἤδη τῶν καρπῶν αὐτῆς· ἔγγυοι οἱ ἄνδρες διακρινόμενοι ἐς καθηγηταὶ καὶ δημόσιοι λειτουργοὶ ὁμολογοῦσιν ἑαυτοὺς εὐγνώμονας μαθητὰς τοῦ Arndts». (Siegel Bericht der K. Akademie σ. 19.)

(*) Συνέχεται ἐσχ φυλλ. 6 καὶ 8.

Νέαν περίοδον τῶν συγγραφιῶν αὐτοῦ ἐγραπῶν ἀποτελοῦσι τὰ 11 τελευταῖα τοῦ βίου του ἔτη. Τὸ 1866 παρεκλήθη νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν διεξοδικὴν Ἐρμηνείαν τῶν Πανδεκτῶν τοῦ Glück, ἡ πρόσκλησις δ' αὕτη ἐπανελήφθη, μολονότι ὁ Arndts ὑπέδειξεν, ὅτι μετ' οὐ πολὺ θὰ ἤρχ ἀνάγκη ἕτερος νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον. Ἐν τούτοις τὸ φθινόπωρον τοῦ 1867 ἐξέδοτο τὸ 1ον τεῦχος (σελ. 248), ἐν ἔτος κατόπιν τὸ 2ον (σ. 249—526) ἀποτελοῦντα ὅμοῦ τὸν 46 τόμον τοῦ Glück. Τὸ 1871 ἐξεδόθη τὸ 3ον τεῦχος (σ. 307) καὶ τὸ 1873 τὸ 4ον, συναποτελοῦντα τὸν 47ον τόμον. Τὸ 5ον τεῦχος (σ. 200) ἐξεδόθη τὸ 1875· ἡ ἐκτύπωσις δὲ τοῦ 6ου (σελ. περὶ τὰς 160) συνεπληρώθη τὸ 1878 μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ. Οὕτω τὸ ὡραῖον τοῦτο ἔργον ἐμεινε ρεῦ· ἀτελές. Πλὴν τῆς εὐστόχου κριτικῆς, ἣν εὐλόγως ὀνομάζει ὁ Siegel ἐν τῶν κρατίστων πλεονεκτημάτων τοῦ συγγραφέως, χαρακτηρίζει τὸ ἔργον τοῦτο ἐκτάκτως λεπτὴ καὶ ἀγχίνους ερμηνεία τῶν κειμένων, καταδεικνύουσα βαθὺ καὶ ἐγκράτειαν γνώσεων πρὸς δὲ σπανίαν ἐξοικείωσιν πρὸς τὰς πηγάς.

Τὸ ἕτερον ἔργον, ὅπερ ἐπιχείρησεν ὁ Arndts κατὰ τὰ τελευταῖα αὐτοῦ ἔτη ἦτον ἡ συλλογὴ τῶν μικρῶν περὶ ἀστικοῦ δικαίου συγγραφῶν αὐτοῦ, ἀρξαμένη τὸ 1872 καὶ περατωθεῖσα τὸ 74, ἀποτελοῦσα δὲ τρεῖς μεγάλους τόμους. Τοὺς δύο πρώτους τῶν τόμων τούτων ἀφορῶντας εἰς τὸ Ρ. Δ. ἀφιέρωσεν εὐγνωμόνως εἰς τὸν πολὺν Wächter, τὸν πρῶτον (ὃς, ὅσις ἐν τῷ πρώτῳ αὐτοῦ ἐπιστρωνικῷ δοκιμίῳ, τῇ ἐνατισμῷ αὐτοῦ διατριβῇ, διεῖδε πρὸ πεντήκοντα ἐδη ἐτῶν καὶ ἐνεθάρρυνεν εἰς τὴ στάδιον τῆς ἐπιστήμης τὸν μέλλοντα ἔξοχον ἰρισδιδάσκαλον. Τὴν εὐγνωμοσύνην, ἣν τοσοῦτο βεβίῶν ἔγγ τὴν συνείδησιν, πληρίστασα ἀντεπέδωσεν αὐτῷ δὶς τοιλάχιστον ἐκ τῶν μνήμων του· ὁ Brinz καὶ ὁ Serafini ἐν σχέσει δὲ πρὸς τοὺς δύο τούτους, οὓς τοσοῦτον ὑπελήπτετο καὶ ἠγάπα καταφανέστατα καὶ ἕτερ μεγάλη ἀρετὴ τοῦ ἀνδρὸς, ὁ ἀδιάφθορος ἔρως τῆς ἀληθείας. Ποσάκις δὲν ἀντεπεξῆλθε κατὰ τοῦ Brinz, ποσάκις δὲν ἐπολέμησε σροδρῶς μάλιστα ἐνίοτε τὸν Serafini! Ὅτε φίλος χ τὸν ἠ ἐχθρὸς ὁ ἐξ οὗ ἐπιστημονικὸς τις γνώμη προήρχετο. ἦτο ἀδιάφορον δι' αὐτόν· ἡ κρίσις αὐτοῦ οὐδέλως ἐπηρεάζετο, ἡ παποίησίς του ἐνδέλως ἠλλοιοῦτο. Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον οὐκ ὀλίγον συνετέλεσεν εἰς προαγωγὴν τῆς νομικῆς ἐπιστήμης ἐν Αὐστρίᾳ καὶ διὰ τῆς συγγραφῆς πολλῶν σπουδαιοτάτων πραγματειῶν ἐν τῷ Α'. τόμῳ τοῦ περιοδικοῦ τοῦ Grünhut.

Ἀνάγκη νὰ ἐπανέλθωμεν νῦν εἰς τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐν Βιέννῃ διαμονῆς αὐτοῦ. Τὸ 1859 60 καὶ πάλιν τὸ 1864/65 ἐγίνετο κυριήτως

τῆς νομικῆς Σχολῆς· τὸ θέρος τοῦ 1860 ἀντεπροσώπευσε τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βιέννης κατὰ τὸ ἰωβηλαῖον τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου, τὸ 1862 ἐγένετο μέλος τοῦ νομικοῦ Doctoren Collegium τῆς Βιέννης, καὶ τὸ 1865 ἐκλήθη εἰς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον, οὗτινος ὑπῆρξε μέλος μέχρι τῆς διαλύσεως αὐτοῦ. Δι' αὐτογράφου αὐτοκρατορικῆς διατυπώσεως ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1867 ἀπενεμήθη αὐτῷ ἰσοβίως τὸ ἀξίωμα τοῦ συμβούλου τῆς Αὐτοκρατορίας, συνάμα δὲ ἔδρα καὶ ψῆφος ἐν τῇ Γερουσίᾳ. Πολλὰ παράσημα ἀπενεμήθησαν αὐτῷ τόσον ἐν Μονάχῳ ὅσον καὶ ἐν Βιέννῃ· μετὰ τὸ 1870 ὑψώθη εἰς τὴν τάξιν τῶν ἰππέων, ὅθεν καὶ ἡ προσωνυμία αὐτοῦ ἱππότης τοῦ Arnesberg· τὸ 1872 ἐγένετο ἀλλοδαπὸς σύμβουλος, κατὰ τὸ αὐτὸ δ' ἔτος μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν. Ἐν Αὐστρίᾳ ἰσχύει ὁ νόμος, ὅτι οἱ συμπληρώσαντες τὸ 70ὸν αὐτῶν ἔτος καθηγηταὶ ἀπαλλάσσονται τῶν καθηκόντων αὐτῶν, καὶ μόνον ὁ ἐπὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸς δύναται νὰ παρατείνῃ τὸν χρόνον τοῦτον ἐπὶ ἓν τὸ πολὺ ἔτι ἔτος. Τοῦτο ἐγένετο πρακτικῶς περὶ τοῦ Arndts καὶ δι' ἀκ κατὰ τρόπον τι ἀκλίστα κολακευτικόν. Τὸν χειμῶνα τοῦ 1873/74 ἐποιήσατο τὰς τελευταίας ταπτικὰς παραδόσεις καὶ τὸν Μάϊον 29ον τέρμα εἰς τὸ ἀκαδημαϊκὸν αὐτοῦ σταδίου.

Τὸν Ἰούνιον τοῦ 1874 κατέλειπε τὴν Βιέννην καὶ μετῴκησεν εἰς Mühlfeld am Ammersee ὅπου ἀπὸ 25 ἐτῶν διέρχεται τὰς θερμοπέδας, ἐξ τὰ ὑπῆγεν εἰς Ἰταλίαν· ἡ ἐκεῖθεν ἐπάνοδός του εἰς Γερμανίαν ὑπῆρξεν οἱονεὶ εἴσοδος θριαμβευτική. Μακρότατον θέλειν εἶσθαι ν' ἀναγράψωμεν τὰς τιμὰς αἵτινες ἐπεδαψιλεύθησαν αὐτῷ ἐν Ἰταλίᾳ, ἰδίως μάλιστα παρὰ τῶν ἐκεῖ πανεπιστημίων. Τὸ θέρος καὶ τὸ φθινόπωρον τοῦ 75 διῆλθε πάλιν ἐν Mühlfeld, δὶν ἐπανῆλθε δὲ εἰς Βιέννην εἰμὴ τὸν Νοέμβριον, ἀφοῦ ἐπέρασεν ἡσύχως ἐν Düsseldorf τὸ ἰωβιλαῖον τῆς διατριβῆς αὐτοῦ. Καίτοι ἀποχαιρετισμένος τοῦ κέντρου τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτοῦ δράσεως πάμπολλα ἔλαβε δείγματα ἐκτιμήσεως καὶ σεβασμοῦ· μεταξὺ τούτων σημειωτέα ἰδίως ἡ ὑπὸ Brinz καὶ Maurer κατ' ἐντολὴν τῆς νομικῆς τοῦ Μονάχου Σχολῆς ἐγχειρισθεῖσα αὐτῷ συγγραφὴ γραφεῖσα ἐπὶ τῇ ἑορτῇ ταύτῃ σπουδαιοτάτη δὲ ὑπὸ ἐπιστημονικὴν ἐποψιν.—Ἐντεῦθεν πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι καὶ εἷς Ἱσπανίας πολλαὶ ἐπιδεξιώθησαν αὐτὸν τιμαὶ πρὸ τοῦδε· Ἰταλίαν ταξειδίου του, ὅτε καὶ ἐγένετο μέλος τῆς «Academia de jurisprudencia y legislation».

Τὰς τελευταίας τοῦ βίου του ἡμέρας διῆνυσεν ὁ Arndts ἐν Βιέννῃ καὶ Mühlfeld ὑπὸ πολλῶν κατατρυχόμενος δυστυχημάτων καὶ ἀσθενειῶν. Ἔπαιρε καὶ ἐκ τῶν ὀρθλιμῶν καὶ ἐκ τῶν ὤτων. Πάντα ταῦτα ὑπῆρξε μετὰ καρτερίας, θλιβόμενος μόνον ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξακολουθῇ τὰς ἐργασίας αὐτοῦ. Τὴν 11 Αὐγούστου 77 γράφει παραπονούμενος ὅτι αἱ σωματικαὶ πυθήσεις παρεκώλυον αὐτὸν πᾶσαν ἐργασίαν· «δὲν ἔγραψα οὐδὲ ἓνα στίχον οὔτε διὰ τὸ Ρωμαϊκὸν μου Δίκαιον, οὔτε διὰ τὰ κληροδοτήματα, καὶ πάντοτε ἐπιτείνεται ἐν μοὶ ἡ ἰδέα, ὅτι δὲν θ' ἀποπερατώσω τὸν 4ὸν τόμον τοῦ Glück καὶ δὲν θὰ δυνηθῶ νὰ ἐπιστρατήσω ὁ ἴδιος τὴν νέαν ἔκδοσιν τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου». Φεῦ! ἀμφότεροι οἱ φόβοι ἐπραγματοποιήθησαν. Τὴν 1 Μαρτίου 1878 ἐτελεύτησε τὸν ἔνδοξον αὐτοῦ βίον. Ὁ νεκρὸς αὐτοῦ μετεκομίσθη εἰς Μόναχον, ὅπου διῆλθε τὰ ὡραιότερα τῆς ζωῆς του ἔτη, ἐτάφη πλησίον τῆς πρώτης αὐτοῦ συζύγου. Ἐπιτάφιον ἐξεφώνησεν ὁ Brinz, χαρακτηρίσας εὐστοχώτατα τὸν τεθνεῶτα. Ἐζήρει ἰδίως τὸν ἔρωτα αὐτοῦ πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν δικαιοσύνην, τὴν αὐστηρότητα πρὸς ἑαυτὸν καὶ τὴν ἐπιείκειαν πρὸς τοὺς ἄλλους, ἀτινα ἦσαν ὄντως αἱ ὡραιότεραι ἀρεταὶ αὐτοῦ.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

'Αριθ. 52 (1890) 'Ολομέλεια. Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Αὐ. Μαμαρρηνιάδης.

Κατάληψις γηπέδου ὑπὸ ὁδοῦ. - ἀποζημίωσις. - πραγματογνώμονες

Ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1836 Β.Δ. ἐξάγεται σαφῶς, ὅτι ἡ εἰς τὸ δικαστήριον προσφυγὴ ἐν περιπτώσει διαφωνίας τῶν πραγματογνωμόνων εἰς τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως, ἣν ὑπὲρ ὁδοῦ ἡ πλατεῖας καταλήψιν γηπέδου ἐπιτρέπεται μόνον ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς κατὰ μέτρον ἀξίας αὐτοῦ, τὸ ποσὸν τῶν ἀπολημπτέων μέτρων ἀνηκόντος εἰς μόνον τοὺς πραγματογνώμονας, καὶ ἐν ἀριβολίᾳ τούτων εἷς τὸν ἀρχιτέκτονα, μὴ ἐχόντος δὲ τοῦ δικαστηρίου ἀποδιώρτα νὰ ὁρίσῃ τὸ ποσὸν τῶν μέτρων δὶν δύναται νὰ ἐξαρτηθῇ τὸ ἐκτελεστὸν ἢ μὴ τῆς δικαστικῆς ἀποράσεως ἐκ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν μέτρων ἐν τῇ ἀποράσει, ἀπολειφθέντος τῆς συμπληρώσεως αὐτῆς ὡς πρὸς τοῦτο διὰ τῆς προσηκούσης ἐκθέσεως τῶν ἐγέντων εἰδικῶς ἀριθμοδιτηρία νὰ πρόσδιορίσωσι ἓν ἑκατοντῶν τοῦ γηπέδου πραγματογνωμόνων ἢ ἀρχιτέκτονος· ἠμερτημένη ἄρα εἶναι ἡ ἐκδοχή, ὅτι τελεσίδικος περὶ ἀποζημιώσεως διὰ τὴν κατάληψιν οἰκοπέδου ἀπόρασις, ὁρίζουσα μόνον τὴν κατὰ μέτρον ἀξίαν αὐτοῦ, χωρὶς νὰ προσδιορίζῃ καὶ τὸ ποσὸν τῶν μέτρων, συνεπὸς δὲ μὴ περιέχουσα ἐκκαθαρισμένην ἀπαίτησιν, δὶν

ἠδύνατο νὰ συμπληρωθῇ κατὰ τοῦτο, ὅπως καταστῇ ἐκτελεστὴ διὰ ἐκθέσεως τοῦ ἀρχιτέκτονος, ἀριθμοῦσα κατὰ τ' ἀνωτέρω νὰ προσδιορίσῃ τὸ ποσὸν τῶν μέτρων οὕτως ἀποκτηνόμενον τὸ δικαστήριον καὶ ἐφαρμόζον τὰς ἐν γένει περὶ ἐκτελεστοῦ τίτλου διατάξεις τῆς Πολ. Δικ. παραβιάζει τὴν ἐφαρμοστέαν εἰδικὸν νόμον, προκειμένου περὶ ἀποζημιώσεως διὰ τὴν ὑπὸ ὁδοῦ ἢ πλατείας κατάληψιν γηπέδου, ὅπερ ἐπάγεται ἀναίρεσιν· εἰ καὶ ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ ὅτι διὰ τοῦ ἄρθρου 85 τοῦ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1836 Β. Δ. εἰς τοὺς πραγματογνώμονας καὶ ἐν ἀριβολίᾳ τούτων εἰς τὴν ἀρχιτέκτονα δὲν ἀνετέθη ἀπολύτως ἡ κατὰμέτρησις τῆς ἐκτάσεως τῶν ὑπὸ τῶν ὁδῶν ἢ πλατειῶν καταλαμβανομένων γηπέδων, ἀλλὰ μόνον ἐὰν οἱ πραγματογνώμονες συμφωνῶσι μὲν εἰς τὴν κατὰ μέτρον ἀξίαν τοῦ γηπέδου, ἀμφιβάλλωσι δὲ περὶ τῆς ἀκριβείας τοῦτων εἰς τὸν καταληφθέντων μέτρων τότε δίδεται ἀριθμοδότης εἰς τοὺς πραγματογνώμονας καὶ τοὺτων ἀμφιβαλλόντων εἰς τὸν ἀρχιτέκτονα νὰ προσδιορίσωσι καὶ τοῦτο τὸν μέτρων, ἵνα κατορθωθῇ ὑπὸ τῶν ἐν εἴδει διαιτητῶν διοριζομένων πραγματογνωμόνων ἡ διάλυσις τῆς διαφορᾶς· ἐὰν ὅμως οὗτοι διαφωνήσωσιν εἰς τὸ ποσὸν τῆς ἀποδοτέας ἀποζημιώσεως, ὅτε πάντως γενήται ἡ ἀνάγκη νὰ ἐπιληφθῶσι τῆς διαφορᾶς τὰ δικαστήρια, δὶν ὑπῆρχε λόγος ν' ἀφαιρίσῃ αὐτὰ ὁ νόμος καὶ ἀνάθεση εἰς τοὺς πραγματογνώμονας καὶ ἐν ἀμφιβολίᾳ τούτων εἰς τὸν ἀρχιτέκτονα τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἐκτάσεως τοῦ γηπέδου, ἀλλ' ἐνόησεν νὰ παρακτίψῃ ὁλόκληρον τὴν διαφορὰν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἀποτυρούσης τὰς διὰ διαιτητῶν λύσεως αὐτῆς· οὐδεμίαν ἐπομένως ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἔχουσιν ἀρμοδιότητα οἱ πραγματογνώμονες καὶ ὁ ἀρχιτέκτων νὰ προσδιορίσωσι τὴν ἔκτασιν τοῦ γηπέδου δι' ἐκθέσεως, δυναμένης νὰ χρησιμεύσῃ εἰς συμπλήρωσιν ἐκτελεστοῦ τίτλου.

'Αριθ. 53 (1890). — 'Ολομέλεια. - Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Β. Παπας Πουλος.

Θάνατος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ. - σύνταξις χηρῶν καὶ ὀρφανῶν

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουνίου 1866 Δ. δι' οὗ ὁρίζονται τὰ πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ δικαιώματος τῆς συντάξεως ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, πάντες ὅσοι ὑπάγονται εἰς τὸν 4 ἐδ. τοῦ 10 ἄρθρ. τοῦ ΧΝΒ νόμου, ὅτοι αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ ὧν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἀποβιωσάντων ὑπαλλήλων ὀφείλουσι νὰ προσαγάγωσιν ἐνόρκους καταθέσεις δύο ἀνεγνωρισμένων ἰκτρῶν περιγραφούσας λεπτομερῶς τὴν φύσιν, τὰς περιστάσεις καὶ τὴν αἰτίαν τῆς νόσου ἀφορμὴν, ἵνα βεβαιωθῇ οὕτως ὅτι ὁ θάνατος τοῦ ὑπαλλήλου προῆλθεν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας· ἀφοῦ δὲ εἰδικὸς οὗτος ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ κανονίζεται ἡ ἀπόδειξις, ἔπεται ὅτι δὲν ἐφαρμόζεται κατ' αὐτὴν τὸ διὰ τοῦ Δ. τοῦ 1866 τροποποιηθὲν ἰδ. ε. τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ Δ. τοῦ 1861 ὅπερ εἶχεν ὑπ' ὄψιν τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὸ ἑδ. τοῦ 1 ἄρθρ. τοῦ ΧΝΒ Ν., καὶ δὶν ἀπαιτεῖται πιστοποιητικὸν τῆς προϊσταμένης τοῦ ἀποθανόντος ὑπαλλήλου ἀρχῆς περὶ τῆς νόσου ἐξ ἧς ὁ θάνατος.

ΠΟΙΝΙΚΗ

'Αριθ. 43 (1890) Τμ. Β'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Ι. Διονυσιωτης.

Αἴτησις ἀναιρέσεως κατηγορουμένου - πολιτικὴ ἀγωγὴ - γνωστοποίησις μαρτύρων- ὅρκος

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 482, 483 καὶ 484 Πν. Δ. ἡ περὶ ἀναιρέσεως αἴτησις ἐξακολουμένη ὑπὸ τοῦ κατακεκλημένου, συντάσσεται ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ τὴν προσβαλλομένην ἀπόρασιν ἐκδόντος δικαστηρίου, ἄνευ διαιρέσεως ἐν ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐπιδίκασιν ποινὴν ἢ τὴν ἐπιδικασθεῖσαν ἀποζημίωσιν τοῦ παθόντος, καὶ ἄνευ ὑπογραφῆσεως τοῦ ἀναιρεσείοντος νὰ κοινοποιηθῇ αὐτὴν τῷ πολιτικῷ ἐνάγοντι, μόνον δὲ ὡς πρὸς τὴν αἴτησιν ἀναιρέσεως ἐκ μέρους τούτου καὶ τὴν ἐπίδοσιν αὐτῆς ὁρίζει τὸ ἄρθ. 481 ὅτι ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῇ Πολ. Δικονομίᾳ.

— Ὁμολογήσαντος ἄγνοιαν γραμμάτων τοῦ ὑποδίκου, πρὸς ὃν ἡ κοινοποίησις τῆς ἀγωγῆς, ὀρθῶς αὕτη ταιχρονολλᾶται ἐνώπιον τοῦ ἐπιστάτου καὶ ἑτέρου ὑποδίκου, ὄντων τούτων γειτόνων καὶ συνοίκων τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις.

— Οὐδεμία διάταξις τῆς Πν. Δ. ἀπαιτεῖ τὴν γνωστοποίησιν καὶ ἐξέτασιν ἰδίων μαρτύρων ἢ τὴν προσαγωγὴν ἀποδείξεων ἰδιαιτέρων πρὸς ἀπόδειξιν τῶν πολ. ἀγωγῆς, δυναμένου τοῦ δικαστηρίου τῆς οὐσίας νὰ κατορθίσῃ τὴν πεποίθησιν ἐν ἐκ τῶν πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐνοχῆς προταχθεισῶν ἀποδείξεων καὶ ἐν γένει ἐκ τῆς συζητήσεως.

— Εἰς τὴν κατ' οὐσίαν, καὶ κατὰ συνέπειαν ἀνεξιδιατρόν ὑπὸ τοῦ 'Αρείου Πάγου, ἐκτίμησιν ἀναγνωσθέντος λόγου ἀναιρέσεως ὅτι κακῶς ἐπεδικάσθη τῇ ἐναγούσῃ ποσὸν, ἐνῷ ἐν εἶναι βέβαιον ἐὰν αὕτη θὰ ἐμενεν ἄγαμος, ἐὰν θὰ ἔζη καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον.

— Πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ γεγονότος τῆς τελέσεως τοῦ γάμου δι' ἱερατελεστάρχης καὶ τῆς ἐκδόσεως ἀδείας ἐπισκοπικῆς δύναται νὰ ἐπιδληθῇ ἐπαγόμενος ὅρκος κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 351 Πδ. Δ.

'Αριθ. 45 (1890) Τμ. Β'. — Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Ι Διονυσιωτης.

Ἀναίρεσις - ἀπόλυσις

'Ανιρομένης τῆς καταδικαστικῆς ἀπορά-

σεως διὰ πέραν τοῦ νομίμου μέτρου ἐπιβληθεῖσαν ποινὴν, εἶναι ἀπολυτέος ὁ κατηγορούμενος, ἐὰν ἀπὸ τῆς καταδίκης του μέχρι τῆς ἀναιρέσεως τῆς ἀποφάσεως, διήνυσε ἐν τῇ φυλακῇ τὸν ἀνώτατον κατὰ τὸν νόμον ὅρον τῆς ποινῆς.

Ἀριθ. 46 (1890) Ὁλομέλεια. -Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Σ. Ανδροπουλος.

Ὑπέρβασις καθηκόντων.-ἐκτίμησις ἐγκλητηρίου

Ἡ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν Συνέδρων ἐκτίμησις τοῦ ἐγκλητηρίου τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῇ δικογραφίᾳ συνημμένων ἐγγράφων, καὶ ἡ ἐκ τούτων κρίσις ὅτι ὁ παθὼν ἀπολαύει τοῦ δικαιώματος τῆς ἑλληνικῆς ἰθαγενείας καὶ ὅτι ἐπομένως ἁρμόδια εἰσὶ τὰ ἑλληνικὰ Δικαστήρια νὰ δικάσωσι τὸ ὑποβληθὲν αὐτοῖς ἀδίκημα, διαφεύγει τὸν ἔλεγχον τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ κατὰ συνέπειαν ἀπαράδεκτος εἶναι αἴτησις ἀναιρέσεως ἐπὶ ὑπερβάσει καθηκόντων καὶ ἀναρμοδιότητι (*).

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀριθ. 182 (1890) — Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Π. Νιδερ.

Σιδηρόδρομος. - ὁδοποιία. - ἀνέκκλητον.

Κατὰ τὴν τελευταίαν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ νόμου ΣΞΓ τοῦ 1867, ὅστις ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθῆναι-Λαύριον καταλαμβανομένων γηπέδων (ἄρθρ. 7 τῆς περὶ τοῦ σιδηροδρόμου τούτου συμβάσεως κυρωθείσης διὰ τοῦ νόμου ΑΜΖ (1882), τὸ Πρωτοδικεῖον, διαφωνούντων τῶν πραγματογνωμόνων, ὁρίζει τὴν ἀξίαν ἀνεκκλήτως. Οὐδὲ παραλλάσσει τὴν ἄνευ διακρίσεως διάταξιν ταύτην τοῦ νόμου ἡ τυχὸν ἀμφισβήτησις τῆς κυριότητος, ἐφ' ἧς καὶ μόνης δύναται νὰ ᾖ ἐκκλητὴ ἡ ἀπόφασις.

— Τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς περὶ κατασκευῆς τῶν σιδηροδρόμων συμβάσεως καὶ συγγραφὴν τῶν ὅρων τῆς κατασκευῆς αὐτῶν ἐκ λόγου γενικοῦ συμφέροντος καὶ μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς συντελούμενα ἔργα δὲν δύνανται νὰ ὑποστῶσι τροποποίησιν τινα ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τῆς πολιτείας διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν. Κατὰ συνέπειαν καὶ ἡ τυχὸν δήλωσις τοῦ ἀναλαβόντος τὴν κατασκευὴν ἐργολάβου περὶ τοιαύτης τροποποιήσεως καὶ ἡ μὴ πρὸς ταύτην συμμόρφωσίς του δὲν παράγει δικαίωμα τῷ ἀποδεχθέντι τὴν δήλωσιν ταύτην.

Ἀριθ. 183 (1890). Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Π. Σπιθάκης.

Προσεπίκλησις. - αἴτησις θεραπείας. - βοήθημα μετοχ. ταμείου στρατοῦ

Ὁ πρὸς ὃν μετὰ προσεπικλήσεως ἀνεκοινώθη ἡ δίκη γενόμενος ἀναγκαστικῶς διάδικος δὲν ἔχει ἀνάγκην, ὑπ' οὐδενὸς πρὸς τοῦτο ὑποχρεούμενος νόμου, νὰ κοινοποιήσῃ ἰδίαν παρέμβασιν. Γενόμενος δὲ οὕτω διάδικος δύναται ἐκκαλέσαι καὶ τὴν βλάπτουσαν αὐτὸν πρωτόδικον ἀπόφασιν, μάλιστα κατὰ τῶν μὴ πρωτοδίκως ἀμφισβητησάντων τὴν παράστασίν του.

— Ἡ σύνταξις ἐπιδοτηρίου περὶ τῆς ἐπιδόσεως τῆς αἰτήσεως θεραπείας δὲν ἀποτελεῖ στοιχεῖον αὐτῆς, ἀλλὰ πρὸς ἀπόδειξιν ταύτης μόνον χρησιμεύει.

— Ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ ἄρθρ. 7 § 3 τοῦ Ν. ΣΕ τοῦ 1867 περὶ συνενώσεως τῶν εὐεργετικῶν ταμείων τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ, τοῦ ἄρθρ. 17 τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου τούτου Β. Δ. καθ' ἃ «τὸ ὑπολειπόμενον ποσὸν διανέμεται εἰς τακτικὰ βοηθήματα τῶν χηρευουσῶν οἰκογενειῶν μετόχων ἀξιωματικῶν», σχετικῶς μὲ τὸν περὶ συντάξεων τοῦ στρατοῦ νόμον τῆς 19 Αὐγούστου 1852 (ἄρθρ. 19 καὶ 20), προκύπτει ὅτι τὰ τῆς διανομῆς τῶν παρὰ τοῦ μετοχικοῦ ταμείου χορηγουμένων βοηθημάτων διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου τοῦ 1852, καθ' ἃ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρ. 19 σύνταξις διανέμεται ἐξίσου εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ τέκνα τοῦ ἀποβιώσαντος ἀξιωματικοῦ, ἤτοι διανέμονται καὶ ταῦτα ἐξ ἴσου. Εἰς ταῦτα δὲν ἀντίκειται τὸ ἄρθρον 12 τοῦ ΧΞΑ Νόμου, καθ' ὃ τὸ τακτικὸν βοήθημα δίδεται εἰς τὴν οἰκογένειαν, ἐξ οὗ ἠδύνατο νὰ συμπεράνῃ τις ἐξ ἴσου ἑκάστῳ μέλει τῆς οἰκογενείας, τὸ μὲν διότι τὸ ἄρθρ. 12 τοῦ ΧΞΑ δὲν προτίθεται τὸν κανονισμὸν τῶν τῆς διανομῆς, ἀλλὰ μόνον τὴν διατήρησιν ἀμειώτου τοῦ δικαιώματος ἑκάστης οἰκογενείας μετόχου ἀξιωματικοῦ ἀνεξαρτήτως τῆς ἐλαττώσεως τῶν μελῶν αὐτῆς, τὸ δὲ διότι διὰ τοῦ νόμου ΣΕ, μεταγενεστέρου ὄντος, ἐθεσπίσθη ὅτι οἱ περὶ συντάξεων νόμοι τοῦ 1852 ἐφαρμόζονται καὶ κατὰ τὴν διανομὴν τῶν βοηθημάτων, οὐδ' ἀσθενεῖ τὴν τοιαύτην ἑρμηνείαν, χωροῦσαν καὶ ἐξ ἀναλογίας, ἡ ἔλλειψις ἐξαιρετικῆς διατάξεως ἐν τῷ νόμῳ ΣΕ περὶ ἐφαρμογῆς τῶν περὶ συντάξεων ὁρισμῶν καὶ ἐπὶ τῆς ἀπονομῆς τῶν τακτικῶν βοηθημάτων (*)

(*) Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἀρείου Πάγου εἶνε καθ' ὑπερβολὴν περιοριστική. Ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, ὡς βεβαιοῖ ὁ ζητήσας τὴν ἀναίρεσιν της παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεύς, δέχεται ὅτι ὁ παθὼν δὲν εἶναι ἀλλοδαπός, διότι τοῦτο δὲν ἐξάγεται οὔτε ἐκ τοῦ κατηγορητηρίου, οὔτε ἐκ τῶν ἐγγράφων τῆς δικογραφίας. Ἀλλ' ὁποία ἀπόδειξις ἠδύνατο νὰ πηγάσῃ ἐκ τοῦ ἐγκλητηρίου, καθ' οὗ ἀκριβῶς προὐβάλετο ἡ ἐκ τῆς ἀλλοδαπότητος ἀναρμοδιότης; Ἐκ τοῦ ὅτι δὲ ἐκ τῶν ἐγγράφων τῆς δικογραφίας δὲν προέκυπτεν ἡ ἀλλοδαπότης, ἕπεται ὅτι δὲν ἀπεδεικνύετο δικαστικῶς ἡ ἀλλοδαπότης;

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

Ἀριθ. 126 (1890) — Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Μ. Ηλιλδης

Ἐπιτηδευμάτων φόροι-ἐπιτροπεία ἐκδικάσεως ἐνστάσεων- εὐθύνη- πρόεδρος πρωτοδικῶν- λοιπὰ μέλη.

Μετασχὼν τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐνστάσεων κατὰ τοῦ καταλόγου τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, συμφώνως τῷ ἄρθ. 5 τοῦ ΧΚΗ Νόμου τοῦ 1877, καθ' ὃ ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη σύγκειται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ἢ Ἐπάρχου, τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἐνασκήσας δ' οὕτως ὑπηρεσίαν ἐμπεριεχομένην δυνάμει τοῦ ρηθέντος νόμου ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν καθηκόντων του, ὡς δικαστικοῦ προσώπου, ἐστὶν ἐνακτέος, διὰ τὴν ἐκ δόλου ἢ ἀμελείας προκύψασαν ζημίαν ἐκ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων του τούτων, κατὰ τὰς διατυπώσεις καὶ τὴν διαδικασίαν ἣν διαγράφει ἡ Πολιτικὴ Δικονομία ἐν ἄρθρῳ 56 καὶ ἑπόμενα, οὐδεμίαν δὲ ἀσκεῖ ἐπιρροὴν ἡ διοικητικὴ μᾶλλον φύσις τῶν καθηκόντων τῆς εἰδικῆς ταύτης ὑπηρεσίας, διότι κατὰ τὸ ἄρθρον 56 Πολ. Δ., συνδυαζόμενον πρὸς τὰ ἑπόμενα, ἐνάγονται τὰ ρηθέντα πρόσωπα κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς ἀγωγῆς κακοδικείου, οὐ μόνον ἐὰν ἐγένοντο ζημίας παραίτιοι ἐκ δόλου ἢ ῥαθυμίας κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθαρῶς δικαστικῶν ἢ δικαστ. ἀστυνομίας καθηκόντων αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἂν ἐγένοντο παραίτιοι τοιαύτης κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων πάσης ἄλλης αὐτῶν ὑπηρεσίας, ἣν τοὐτέστιν ἐνασκοῦσιν ἕνεκα τῆς ἰδιότητος αὐτῶν. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ὡς τοιοῦτος (ratione officii) μετέσχε δυνάμει τοῦ νόμου τῆς ρηθείσης ἐπιτροπῆς (Carré quest 1811 καὶ 2998 Sapp. 82).

— Ἡ ἀγωγὴ βασιζομένη εἰς τὰ γεγονότα, ὅτι τὸ Λ μέλος αὐτῆς, καίτοι ἐγίνωσκεν ὅτι ὁ ἐνάγων δὲν μετέρχεται τὸν ἔμπορον, ἢ ὤφειλε καὶ ἠδύνατο νὰ τὸ γινώσκῃ, ἐνέγραψεν αὐτὸν εἰς τὸν φορολογικὸν κατάλογον ὡς μεγαλέμπορον καὶ προέτεινε παρὰ τῇ πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐνστάσεων ἐπιτροπῇ (παρ' ᾗ ἐκπληροῖ καθήκοντα κατὰ τὸν νόμον εἰσηγητοῦ) τὴν ἀπόρριψιν τῆς ἐνστάσεώς του, ἡ δὲ ἐπιτροπὴ, καί περ ἐπίσης γινώσκουσα ὅτι δὲν μετέρχεται τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐμπόρου, ἢ ὀφείλουσα νὰ τὸ γινώσκῃ, ἀπέρριψε τὴν περὶ διαγραφῆς του ἐκ τοῦ καταλόγου ἔνστασίν του, οὕτω δὲ ἐκ τοῦ δόλου πάντων τῶν ἐναγομένων ἢ τῆς ἀσυγγνώστου αὐτῶν ἀμελείας, πρὸς δόλον ἰσοδυναμούσης, ἐζημιώθη ὁ ἐνάγων, πληρώσας τὸν φόρον τοῦ μεγαλεμπόρου, στηρίζεται εἰς τὸν νόμον καθ' ὃν πᾶς ὁ παραίτιος ζημίας ἕνεκα δόλου ἢ ἀμελείας ὑπόχρεως ἐστὶν εἰς ἀνόρθωσιν ταύτης (Πανδ. βιβλ. 9 τιτλ. 2ος καὶ 3ος). Τοῦ κανόνος δὲ τούτου δὲν ἐξαιροῦνται οἱ δημόσιοι λειτουργοί, οἵτινες ὀφείλοντες μετ' ἀκριβείας, ἐπιμελείας καὶ ἀμεροληψίας ν' ἀσκῶσι τὰ ἀνατεθέντα αὐτοῖς καθήκοντα, εἰσὶν ὑπεύθυνοι διὰ τὴν προσγινομένην εἴς τινα ζημίαν ἐκ τῆς ἀμελείας ἢ τοῦ δόλου αὐτῶν κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των.

— Δὲν αἴρει τὴν εὐθύνην (ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶχε δεχθῇ ἡ πρωτόδικος ἀπόφασις), τὸ ὅτι ἄλλη ἐπιτροπὴ, ἡ ἀναθεωρητικὴ τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων, ἀπέρριψε καὶ αὖθις τὴν ἔνστασιν τοῦ ἐνάγοντος, ἀπέρριψε δὲ καὶ τὸ ὑπουργεῖον τὴν προσφυγήν του, τὰς πράξεις δὲ ταύτας δὲν προσβάλλει ὁ ἐνάγων ὡς προϊόντα δόλου ἢ ἀμελείας, καθ' ὅσον ἑκάστη τῶν ἐπιτροπῶν καὶ ὁ ὑπουργὸς ὑπέχουσι ἰδίαν διὰ τὰς ἑαυτῶν πράξεις εὐθύνην διὰ τὸν ἴδιον δόλον ἢ τὴν ἀμέλειαν, οὐδὲ ἡ ἐγκριτικὴ τοῦ ὑπουργείου πρᾶξις, ἰσοδυναμοῦσα πρὸς ἐντολὴν, ἀπαλλάσσει τῆς εὐθύνης τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, διότι αὕτη δὲν ἐνεργεῖ κατ' ἐντολὴν τοῦ ὑπουργοῦ, ἀλλ' ἐκ τοῦ νόμου ἕλκει τὴν ἐξουσίαν αὐτῆς. Dalloz responsabilité N 254).

— Οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἐὰν, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἰσχυρίζεται ὁ ἐνάγων, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον καλῇ τῇ πίστει ἀπέρριψε τὴν προσφυγὴν, βασισθὲν εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὰς πληροφορίας τοῦ Οἰκονομ. Ἐφόρου, κατὰ μείζονα λόγον μόνη ἡ ἐπιτροπὴ ὑπέχει εὐθύνην καὶ ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος, οὐδ' ἦτο ὑπόχρεως ὁ ἐνάγων νὰ προσβάλῃ πράξεις, εἰς ἃς οὔτε ἀμέλειαν οὔτε δόλον δύναται ν' ἀποδώσῃ (1).

ΓΑΛΛΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ(*)

Ἀπόφασις ἀκυρωτικοῦ 6 Φεβρουαρ. 1890

Συγκατηγορούμενοι - ἀγορεύσεις τῶν συνηγόρων των.

Δὲν παραβιάζεται ὁ κανὼν ὅτι ὁ συνήγορος τοῦ κατηγορουμένου δικαιοῦται νὰ ἀγο-

(*) Ἐν τῇ ἀποφάσει ὑπάρχει μειοψηφία θεωροῦσα ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ ΣΕ νόμου μνημονεύουσαι τῶν τοῦ περὶ συντάξεων νόμον, ἀφορῶσι μόνον ὡς πρὸς τὸν τρόπον τοῦ κανονισμοῦ τοῦ ἀνήκοντος ἑκάστῃ οἰκογενείᾳ βοηθήματος, οὐχὶ δὲ εἰς τὴν κατὰ τὸν νόμον τῶν συντάξεων διανομήν, δι' ἣν ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ ρητὴ παραπομπή.

(1) Ἐν τῇ ἀποφάσει σημειοῦται ἁπλῶς μειοψηφία ὑπὲρ τῆς ἀπορρίψεως τῆς ἀγωγῆς. Ἡμεῖς θεωροῦμεν τοὺς λόγους τῆς ἀποφάσεως ἀκραδάντους καὶ ὑπὸ λογικὴν καὶ ὑπὸ νομικὴν ἔποψιν.

ρεύση τελευταῖος, ἐὰν δι' ἀποφάσεως τῶν Συνέδρων ἀπηγορεύθη εἰς τὸν συνήγορον τοῦ ἑνὸς τῶν κατηγορουμένων νὰ ἀγορεύσῃ ἐκ δευτέρου, ἵνα ἀνταπαντήσῃ εἰς τὸν συνήγορον τοῦ συγκατηγορουμένου ὅστις διὰ τῆς ἀγορεύσεως αὐτοῦ ἐπεδίωκε τὴν θέσιν τοῦ ἄλλου κατηγορουμένου, ἀφοῦ μάλιστα ὁ εἰσαγγελεὺς οὐδόλως ἀπήντησεν εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην ἀγόρευσιν.

Ἀπόφασις ἀκυρωτικοῦ 20 Φεβρουαρίου 1890

Ἔνορκος ἐγγραφὴ ἐν τῷ γενικῷ καταλόγῳ Τεκμήριον ἱκανότητος

Ἡ ἐγγραφὴ ἐνόρκου τινος ἐν τῷ γενικῷ καταλόγῳ παράγει τεκμήριον τῆς ἱκανότητος αὐτοῦ, ἰδίως καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν ἐθνικότητα, ὅπερ δὲν δύναται νὰ ἀνατραπῇ δι' ἁπλῶν ἰσχυρισμῶν, μὴ στηριζομένων ἐπὶ ἀποδείξεων.

Παρατηρήσεις. Σύμφωνος εἶναι καὶ ἡ γνώμη τῶν συγγραφέων Dalloz cassation n. 1495 καὶ 1541, Κωνσταντοπούλου Ποινικὴ δικονομία ἀρ 968.

Β. Ν. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ἀρεοπαγίτης

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

Ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου τῆς Stuttgard ληφθεῖσα ἐκ τοῦ Würtemberg Archiv. τόμ. 17 σελ. 214.

Ἀποκλήρωσις ἐπὶ προνοίᾳ

Δὲν εἶναι ἀνάγκη κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἄνω δικαστηρίου, ἐν διαθήκῃ περιεχούσῃ ἀποκλήρωσιν ἐπὶ προνοίᾳ (bona mente) ἑνὸς τῶν ἀναγκαίων κληρονόμων, νὰ περιέχηται εἰδικοποίησις τῶν λόγων τῆς τοιαύτης ἀποκληρώσεως, ἐὰν ἐκ τῶν λοιπῶν τῆς διαθήκης διατάξεων καταφαίνηται ἡ ἀγαθὴ προαίρεσις τοῦ διαθέτου. Γενικοὶ λόγοι δὲν ἀπαιτοῦσιν τοιαύτην εἰδικοποίησιν. Ἐπὶ τῆς ἐπὶ προνοίᾳ ἀποκληρώσεως δὲν διαμείβεται ὁ διαθέτης ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῆς ἀποκληρώσεως λόγῳ ἀχαριστίας καὶ κακῆς διαγωγῆς τοῦ ἀναγκαίου κληρονόμου ἀπίοντι τοῦ διαθέτου, περιοριστικῶν διατάξεων τῆς Νεαρᾶς 115. Ἡ ἐπὶ προνοίᾳ ἀποκλήρωσις τότε ἐπιτρέπεται, ὅταν ἐκ τοῦ προσώπου τοῦ ἀναγκαίου κληρονόμου ἡ τῆς καθόλου καταστάσεως αὐτοῦ, ἔχῃ ὁ διαθέτης βάσιμον λόγον νὰ φοβᾶται, ὅτι οὗτος θέλει ἀπολέσῃ τὸ λόγῳ κληρονομίας περιελευσόμενον αὐτῷ. Ἐὰν τοῦτο ἀρκούντως φαίνεται ἐκ τοῦ πνεύματος τῶν διατάξεων τῆς διαθήκης, τότε πᾶσα περαιτέρω εἰδικοποίησις καθίσταται ὅλως περιττή. Ὅτι ἡ Νεαρὰ 115 δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἐνταῦθα ἐφαρμογήν, ἐρρέθη ἀνωτέρω ἐκ δὲ τῆς L 16 § 2 D de curat. furios. daud. 27 10 δὲν ἔπεται ὅτι ὁ λόγος τῆς ἐπὶ προνοίᾳ ἀποκληρώσεως διὰ τὴν ἰσχὺν τῆς διαθήκης πρέπει νὰ γένηται ἄλλως παρὰ διὰ τρόπου γενικοῦ.

Ἀπόφασις τοῦ ἀκυρωτικοῦ τῆς Βαυαρίας εἰλημμένη ἐκ τῆς Lammlung für Entscheidungen für Civilrecht und Civilprocess. τόμ. IV σελ. 711.

Actio ad exhibendum-fictus possessor.

Ἡ ἀρχὴ ὅτι εὐθύνεται ὡς νομεὺς ὁ πράγματι μὴ ὢν τοιοῦτος, ἰσχυριζόμενος μόνον ἑαυτὸν εἶναι νομέα, (qui liti ce optulit) δὲν ἰσχύει μόνον ἐπὶ τῆς διεκδικητικῆς ἀγωγῆς, ἀλλ' ἐπὶ πάσης πρὸς ἀπόδοσιν πράγματός τινος κινουμένης ἐμπραγμάτου ἀγωγῆς (ὁρα Weiske Rechtslexicon τόμ VI σ. 713) καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ τῆς actio ad exhibendum (ὁρα Windscheid Pandekten II § 474 ὑποσ. 15 Seuffert Pandekten § 433 ὑποσ. 6), ἤτις ἐνίοτε, — ὅταν δηλ. στηρίζηται ἐπὶ τοῦ τῆς κυριότητος δικαιώματος λαμβάνει ἐπίσης τὴν φύσιν καὶ τὸν χαρακτῆρα ἐμπραγμάτου ἀγωγῆς.

Ἀπόφασις τοῦ ἀκυρωτικοῦ τῆς Βαυαρίας εἰλημμένη ἐκ τῆς Lammlung der Entscheidungen für Civilrecht und Civilprocess. τόμ. III σ. 218

Εὐεργέτημα ἀπογραφῆς ἐπὶ τῆς πρὸ herede gestio

Κτῆσις τῆς κληρονομίας μὲ τὸ εὐεργέτημα τῆς ἀπογραφῆς δὲν χρήζει ἰδιαιτέρας δηλώσεως. Ἀρκεῖ ἡ κτῆσις τῆς κληρονομίας καὶ ἡ ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου τεταγμένης προθεσμίας, καὶ κατὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ νόμου διαγεγραμμένους τύπους σύνταξις τῆς ἀπογραφῆς. Τῆς κτήσεως τῆς κληρονομίας ἐπισυμβαινούσης καὶ σιωπηρῶς δηλα δή δι' ἐπιτελέσεως τοιούτων πράξεων, προφανῶς καταδηλουσῶν τὴν βούλησιν τοῦ εἰς τὴν κληρονομίαν κληθέντος πρὸς κτῆσιν ταύτης (pro here le gestio), πρβλ. § 7 Inst de herod qual. 2.19, L 20,88 D. de acquir. hered. 29 2, ἕπεται ὅτι τὸ εὐεργέτημα τῆς ἀπογραφῆς ἔχει καὶ ὁ ὡς κληρονόμος ἐνεργῶν (pro l.erede gerens), ἐφ' ὅσον ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ νόμου τεταγμένῃ προθεσμίᾳ καὶ κατὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ νόμου διαγεγραμμένους τύπους ἤθελε συντάξει ἀπογραφήν. Τοιαύτη ἐστὶν ἄνευ ἀμφιβολίας ἡ ἔννοια τῆς L. 22 § 2 C. de jur deliber 6. 30. Πρβλ. περὶ τούτου Seuffert Paudekb. III § 572, Windscheid Pandekt III § 606 ὑποσ. 6. Sinntenis praktisches Civilrecht III § 185 ὑποσ. 14, καὶ Mühlenpruch in Glück Pandekten-commentar τόμ. XXXXI σελ. 355-356.

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ ΝΟΜΟΘΕΤΩΝ

Πρακτέονται ἕνεκα ἀποστάσεως αἱ πρὸς κατάσχεσιν καὶ πλειστηριασμὸν προθεσμίαι καὶ δὴ πρῶτον ἐπὶ ὀφειλέτου ἀγνώστου διὰ

μονὴς καὶ δεύτερον ἐπὶ ὁμοίου διατρίβοντος ἐν ἀλλοδαπῇ ;

Τοῦ ἄρθρου 965 Πολ. Δικον. λογιζομένου ρητῶς καὶ εἰδικῶς τὰς προθεσμίας μόνον τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἀπὸ τῆς κατασχέσεως ἄνευ ἐλαχίστης παρατάσεως τῆς προθεσμίας ὡς πρὸς οἱονδήποτε ὀφειλέτην (ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἀλλοδαπῇ τελοῦντα, γνωστὸν ἢ ἀγνώστου διαμονῆς), ἕπεται ἐξ ἀντιδιαστολῆς, ὅτι ἡ παράτασις ἕνεκα ἀποστάσεως ἢ δι' ἄγνωστον διαμονὴν συγχωρεῖται μόνον διὰ τὸ μεταξὺ ἐπιταγῆς καὶ κατασχέσεως χρονικὸν διάστημα, καθ' ὅσον ἡ ἐπιταγὴ εἶναι κατὰ τὸ ἄρθρον 864 Πολ. Δικον. ἀρχὴ νέας δίκης, εἰσαγωγικὴ πρᾶξις, ὑπαγομένη εἰς τοὺς ὁρισμοὺς περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν ἕνεκα ἀποστάσεως ἢ δι' ἄγνωστον διαμονήν.

Ὡς δὲ ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς μέχρι τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως ἀνάγκη νὰ μεσολαβήσῃ διὰ μὲν τὸν ἐν ἀλλοδαπῇ διατρίβοντα τρίμηνον ἢ ἑξάμηνον (κατὰ λόγον τῆς χώρας, ἐν ᾗ διατρίβει), διὰ δὲ τοὺς ἀγνώστου διαμονῆς ἑξάμηνον, οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς, χρεζούσης, ἐννοεῖται, δημοσιεύσεως διὰ τοῦ τύπου ἐπὶ ὀφειλέτου ἀγνώστου διαμονῆς καὶ κοινοποιήσεως πρὸς τὴν Εἰσαγγελίαν τοῦ τῆς ἐκτελέσεως Πρωτοδικείου.

Συμφωνεῖ πρὸς τὰ ἄνω ἥτε Γαλλικὴ νομολογία ἀρθ. 674 Γαλ. Πολ. Δικον. Ἀπόφ. Ἀκυρωτ. τῆς 16 Ἰανουαρίου 1822 καὶ 15 Ἰουνίου 1824. Dalloz. Τόμ. 24 σελ. 202 καὶ ἑπόμ. Εὑρετ. Τόμ. 15 σελ. 18. καὶ ἰδίως ἡ καθ' ἡμᾶς, τοῦ Ἀρείου Πάγου καθ' ὁμοίου πνεῦμα ἀποφηναμένου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 37 τοῦ 1860 ἀποφάσεώς του *μοναδικῆς* καὶ ταύτης.

Ξ. Ψαρᾶς Α. Στογιάς

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

Περὶ ὑποθήκης τῶν πλοίων (*).

Ἄρθρ. 29. Ἡ πρὸς ἀλλοδαποὺς ἐκουσία πώλησις πλοίου, βεβαιουμένου δι' ὑποθήκης, ἐπιτρέπεται μόνον ἐὰν τὸ συμβόλαιον τῆς πωλήσεως συντάσσηται ἐνώπιον μὲν τοῦ Ἕλληνος προξένου, ἐὰν γείνηται ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐνώπιον δὲ συμβολαιογράφου, ἐὰν γείνηται ἐντὸς τοῦ κράτους, καὶ ἐὰν συνάπτηται εἰς τὸ συμβόλαιον ἄδεια πρὸς πώλησιν διὰ δημοσίου ἐγγράφου δεδομένη πρὸς τὸν κύριον τοῦ πλοίου παρ' ἑλλήνων ἐγόντων ἐγγεγραμμένην ὑποθήκην εἰς τὸ βιβλίον τῶν ναυτικῶν ὑποθηκῶν.

Ἐκουσία πώλησις πλοίου, γενομένη παρὰ τὴν ἀνωτέρω διάταξιν, εἶναι ἄκυρος· ἐὰν δὲ ἐγένετο πρὸς καταδολέυσιν τῶν δανειστῶν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 500—2000.

Πρέξενος ἢ συμβολαιογράφος, ὅστις κατὰ παράβασιν τῆς παρούσης διατάξεως ἤθελε συντάξει πωλητήριον πλοίου πρὸς ἀλλοδαπὸν ἄνευ ἀδείας τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν, ὑπόκειται εἰς χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 100—500

Ἄρθρ. 30. Τὸ ἄρθρον 191 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου συμπληροῦται, προστιθεμένης ἐν τέλει αὐτοῦ τῆς ἑπομένης διατάξεως.

«Οἱ ἐνυπόθηκοι ἐπὶ τοῦ πλοίου δανεισταὶ καταστάσονται κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν μετὰ τοὺς κεκτημένους κατὰ τὰ ἀνωτέρω προνόμιον δανειστάς».

Ἄρθρ. 31. Τὸ ἄρθρον 233 τοῦ ἐμπορικοῦ κώδικος ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς·

«Ἐὰν τὸ πλοῖον ἔχῃ ναυλωθῇ τῇ συγκαταθέσει τῶν ἰδιοκτητῶν, καί τινες ἐξ αὐτῶν ἀνώνται νὰ καταβάλωσι τὸ ἀναλογοῦν αὐτοῖς τῶν ἐξόδων διὰ τὸν ἔπαλον τοῦ πλοίου, ὁ πλοίαρχος δύναται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καὶ ἐκκοσι τέσσαρας ὥρας, ἀφ' οὗ καλέσῃ ἐγγράφως τοὺς ἀνουμένους, νὰ δανεισθῇ διὰ λογαριασμὸν τῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ τοῦ μεριδίου των δι' ἀδείας τοῦ πρωτοδικείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου τὸ πλοῖον εὑρίσκεται.

Ἐὰν τὸ μερίδιον τοῦτο εἶναι ἤδη ὑποθηκευμένον, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν κατάσχεσιν καὶ τὴν πώλησιν αὐτοῦ, γενομένην κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ νόμου τούτου.»

Ἄρθρ. 32. Τὸ ἔνεκα τῶν περιπτώσεων τοῦ ἑδαφίου ζ' τοῦ ἄρθρου 191 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου δοθὲν δάνειον ἀπόλλυσι τὸ προνόμιον αὐτοῦ, ἂν τὸ πλοῖον φθάσῃ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον καὶ ἐπιχειρήσῃ νέον πλοῦν πρὸ τῆς ἐξοφλήσεως αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐὰν ἡ δὲν φθάσῃ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον ἢ ἂν ὡρίσθη τοιοῦτος, διατηρεῖ τὸ προνόμιον αὐτοῦ ἐξ μὲν μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ ἀπόπλου ἐκ τοῦ λειμένος, ἔνθα τὸ δάνειον συνωμολογήθη, ἐὰν τὸ πλοῖον ταξειδεύῃ κατὰ τὴν Μεσόγειον, τὸν Εὔξεινον Πόντον, τὴν Μαιώτιδα λίμνην καὶ τὸν Δούνοβιν, ἐννέα δὲ μῆνας ἐὰν ταξειδεύῃ ἀλλαχοῦ.

Δάνεια δι' ἀναγκας τοῦ πλοίου ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 191 ἐδάφιον ζ' προβλεπομένων συνωμολογηθέντα συντρέχουσιν, ἐὰν ἐγένοντο πρὸς πλήρωσιν τῆς αὐτῆς ἀνάγκης, ἐὰν δὲ συνωμολογηθῶσιν ἕνεκα ἀναγκῶν διαδοχικῶς βεβαιωθεισῶν, τότε τὰ νεώτερα προτιμῶνται τῶν προγενεστέρων.

Διὰ πάντα τὰ δάνεια τὰ κατὰ τὸν διάπλουν δι' ἀνάγκας τοῦ πλοίου συνομολογηθέντα ἀπαιτεῖται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 234 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου ἄδεια τῆς ἀρχῆς, στηριζομένη οὐ μόνον εἰς ἔγγραφον ἔκθεσιν τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ δανείου, ἀλλὰ καὶ εἰς γνωμοδότησιν πραγματογνωμόνων, διοριζομένων ὑπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ βεβαιούντων 1) τὴν ἀνάγκην τοῦ δανείου, 2) τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν αὐτοῦ καὶ 3) ἐὰν πρόκηται περὶ ἐπισκευῆς τοῦ πλοίου, ὅτι ἡ πρὸς τοῦτο δαπάνη δὲν εἶνε ἀνωτέρα ἢ ἴση πρὸς τὴν προκύψουσαν μετὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ πλοίου ἀξίαν αὐτοῦ.

Ἡ ἄδεια τῆς ἀρχῆς σημειοῦται ὑπ' αὐτῆς ἐν περιλήψει ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἐθνικότητος τοῦ πλοίου ὡς καὶ τὸ ποσὸν τοῦ συνομολογηθέντος [illegible] τόκου αὐτοῦ ὡς καὶ τὸ ὀνοματεπώνυμον [illegible] καὶ ἡ κατοικία αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 33. Ὁ ὁρισμὸς τοῦ τόκου [illegible] ἐπὶ [illegible] δανείων ἀφίεται εἰς τὴν συμφωνίαν [illegible] μένων, ἀλλ' ὁ νόμιμος ὑπερημερίας [illegible] εἰς 9 %.

Ἄρθρ. 34. Βασιλικὸν διάταγμα [illegible] τὰ περὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος [illegible] ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου, [illegible] κ-ἐκ δικαιώματα διὰ τὴν καταγ[illegible]

(*) Συνέχεια, βλ φύλλον 5, 6 καὶ 8.

αστειδέστερον, ίξελαύνων εἰς τὰ βιβλία των ὁποιον-δήποτε, ἐπιβάλλων εἰς αὐτὰ καὶ σημείωσιν ἐπὶ τοῦ ὑγροῦ της ἐπιστολῆς, ἀλλὰ τὰ ἐκτελούμενα ταῦτα δὲν δύνανται νὰ ὑπερβοῦν τὴν ἐμφαινομένην ἐν τῷ κάστρῳ σφαῖραν.

Ἀρθ. 35. Τὸ ἄρθρον 312 τοῦ ἁσκωτικοῦ νόμου, τὸ καταχωρηθὲν ὑπὸ τοῦ νόμου ΡΠΔ΄ τῆς 13 Νοεμβρίου 1865 διατάσσεται διὰ τοῦ ἴδιου.

«Τὰ ἐν τῇ πλοίαρχικῇ ἀναφερόμενα εἰς τὰς ἐκκλησίας τοῦ παρὸν ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ὑπὸ τὴν ἐγγραφὴν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν καὶ τὰς ἐκτελέσεις τοῦ ἱερατικοῦ τῶν ἐκεῖσε τοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου.

Οἱ περὶ Ἐλλάδος καὶ πλοίου ἐκτελούμενοι γαμικοὶ ἢ Ἑλληνὶς διακίζουσιν ὑφίσανοι οἱ ζητήσων τὴν εἰς τὸ γαμικὸν τοῦ ἐκκλησίαν ἐκτέλεσιν. Ἐὰν ὁ γαμικὸς ὑφίσταται κατὰ τὴν συνομολογηθεῖσαν δικαίως καταχωρίσεως καὶ συμβολαίου ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γενομένης ἀπόβασεως ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους ἀπὸ τοῦ πλοίου ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀφίξεως αὐτοῦ εἰς τὸν λιμένα.

Ἀρθ. 34. Τὸ ἄρθρον 8΄ τοῦ ἄρθρου 194, τὸ ἄρθρον Γ΄ τοῦ ἄρθρου 197 καὶ τὸ ἄρθρ. 201, 2ον, 3, 201, 200, 203, 204 τοῦ ἁσκωτικοῦ νόμου 2713 καὶ ὁποιουσδήποτε νόμοι καταργοῦνται, ἀς καὶ ἰσχύει τὸ Ναυτικὸν τοῦ 1851 νόμος περὶ δίκλων ναυτοδικείων, ταραγωγικῶν ἀκριβειῶν τῶν ἐκεῖσε ἀναγομένων διατάξεων ἐπὶ τῶν ποινῶν νόμων.

ΑΙ ΘΑΝΑΤΙΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ ΔΙ' ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ

Διὰ τελευταίου νόμου ἐν τῇ πολιτείᾳ τῆς Νέας Γερσέης ἐπὶ Ἀμερικῆς ἐκαινοτομήθη ὁ χρόνος τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν θανατικῶν ποινῶν. Τὴ συνταγματικότης σοῦ νόμου ἐπεκυρώθη ἀκολούθως καὶ ὑπὸ τὸ ἀνώτατον δικαστήριον τῆς Πολιτείας. Ἡ ἐφαρμογὴ δὲ πρώτη ἐγένετο τὴν 6ην τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἐν τῷ ἠλεκτρικῷ καθίσματι τῶν θανατικῶν ποινῶν τῶν φυλακῶν τοῦ Ὀχάϊο. Ἄμα τῇ γνώσει τοῦ θανατικοῦ τούτου, ἡ ἐκτέλεσις τοῦ κατάδικου τούτου ἀνεβλήθη ἀορίστως, ἐπειδὴ ὁ ἱπτηρὸς δὲν ἦτο ἕτοιμος τὸ σύστημα τῆς ἀδιαλείπτου λειτουργίας τῆς θανατικῆς ποινῆς. Πλὴν ἠλεκτρολόγων παρουσιάσθη ἐνώπιον τῆς ἱπτηρικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς τοῦτο τὸ παράπονο οἱ ἐπὶ μέρους τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ ἐπιτρόπου

Πτωχεύσεις

Ὑπὸν. Χρ. Κυριακάντζος κάτ. Ζαχόβον. λιθ. 2 3 2 1 4 Πρ. Σκλάβος. ἐν. 28 Νοεμβρ. 1889, ἐξ. 1. Ἀγγέλιος. ἐφ. συνδ. Μ. Νικητόπουλ. Φ. Ἀριστοκρατόπουλος καὶ Δ. Παρασκευ. Ἐκλ. ἐν. συνδ. 4. Πίστωσις μετὰ 10 ἡμέρας ἀπὸ τῆς 28 Ἀπριλίου 1890.

Σπ. Καλογιαλάκος κάτ. Ἀθηνῶν. λιθ. 3133 ἐξ. 1ος Ἀθηνῶν. ἐν. συνδ. 16 Ἀπριλ. 1890, ἐξ. 11. Ἀγγελόπουλος. συνδ. Κ. Λαμβρίου. Ἐκλ. ἐφ. συνδ. 11 Μαΐου ἐ. ἐ.

Σπ. καὶ Γ. Λαπαγιάνν. κάτ. Πειραιῶς. λιθ. 3331. Πρ. Πάνος. ἐν συνδ. 29 Ὀκτωβρ. 1889, ἐξ. 11. Ἀγγέλιος. συνδ. Μ. Ρετσιτάκοπουλ. Μ. Δικαιοπούλου καὶ Γ. Νίκολας. Ἐκλ. ἐφ. συνδ. 11 Μαΐου 1890.

Προκλήσεις εἰς ὁλόκληρον περὶ συμβιβασμοῦ

1) Ἐνώπ. Κ. Μπ. Ἀναγνωστόπουλος κ. Ἀγγους ἀν Ναυπλίᾳ τῇ 9 Μαΐου ἔ. ἐξ. πρ. «Ἰωαννίνων καὶ Πρεσπαγιανῶν. Πτολεμαΐδος τῇ 4 Μαΐου ἔ. ἐ. ἐπὶ πτωχ. Ἠλ. Φαρασταλόπουλ. κάτ. Ἀγγέλ. τὴν 10 Μαΐου 1890.

Ἀκατάσχετα ποσὰ συμβολαίων

1) Τῇ αἰτ. Σ. Σαμιοπούλου. κάτ. Πλατῶν. αἰ- νὸς ἐκ τοῦ κατὰ ἀλκαμβάσεως εἰς πτωχ. τοῦ ἐ- μένου μετὰ τῆς 28 Ἀπριλίου ἔ. ἐ.

Προσωρινὴ ἀλκαμπράσεως πιστωτῶν.

1) Τῇ πτωχ. Π. Θεοδοσοπούλου Ἀθηνῶν. ἐπὶ 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 30 Ἀπριλίου ἔ. ἐ. Ἐ τῆς πτωχ. ν. Βόλου, Ἀθηνῶν. (Ἐπαλήθευσις) ἐπὶ 40 ἡμε- ρῶν ἀπὸ τῆς 1 Μαΐου. 2) τῆς πτωχ. Π. Πανταζοπού- λου. Πατρῶν. ἐπὶ 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 3 Ἰουνίου.

Πλειστηριασμοί

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Μαΐου 1890

Οἰκία ἐν συνοικίᾳ Ἁγ. Θεόδωρος ὁδὸς Ἀλεξανδ. Παυλίδου ἀρ. κληρ. Γ. Τατούλου π. ἐ. 334. Συνδ. Π. Ἀναστασόπουλος.

Μεγαλεῖα ἐπὶ τῆς πλατείας Ὁμόνοι π. ἐ. 276, ἐλαιοκτὸ ποὺ τὸ στάβλο καὶ οἰκ. Π. Α. 11 π. ἐ. 349 κάτ. Ἀθηνῶν. Συνδ. Δ. Ρουσσόπουλος.

Δύο ἀγροτικὰ μεγάλα κτίσματα μετὰ οἰκίας π. ἐ. 349 ἐκαστ. Ἀλ. Ἀποστολοπούλου κ. Ἀν. Δουκάτου τοῦ ἐξ Ἀγ. Ἀναργύρων. Συνδ. Ν. Ἀναστασόπουλος.

Οἰκία ἐν π. ἐ. 969, ἐπιπέδων π. ἐ. 1229, ἀλ- λοῦ κατὰ ἐπιπ. π. ἐ. 1625 κάτ. Ἀθηνῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου καὶ ἑτέρου οἰκίου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἀριθμοῦμε- νοῦ ἐπὶ τοῦ π. ἐ. 1013 τοῦ αὐτ. λογ. Ἀνοιχ Νεοκαῖ. Συνδ. Π. Πλάκας.

Οἰκία τοῦ ἀδελφοῦ Ι. καὶ Δ. Παπαληλοπούλου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀλεξάνδρου Συνδ. Δ. Ρουσσόπουλος.

— Οἰκιακὸν ἐν θέσει Περιβόλων π. ἐ. 240, ἔκα- στον ἐν θέσει Πευκακιὰ τοῦ ὁμ. Ἀλ. Μανταλοπούλου καὶ Δ. Παπαδάκη.

— 1/2 Π. ἀδιαιρέτου οἰκίσεως ἢ δωματίδους τοῦ ὁμ. Ν. Ζάχου Π. Πατρῶν π. ἐ. 6081, Συνδ. Π. Θεοφανόπουλος.

Οἰκία τριόροφος ἐπὶ τῆς Ἐρμοῦ, ὁδὸς Κερκυρ- καϊκοῦ ἀρ. Δ. Θεοφανόπ. Συνδ. Π. Παπαμιχάλος.

— Οἰκία ἐπὶ τῆς Ἐδ. Π. Μιχαλοπούλου κειμένη εἰς τὴν ἐνορίαν Βλαχερνῶν. π. ἐ. 225. Συνδ. Π. Ἀρσένης.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 6 Μαΐου 1890.

Οἰκία ἐν Μέσῃ Ἀγ. Δουλείου π. ἐ. 537 τοῦ ὁμ. Δ. Α. Χίλιον. Συνδ. Ν. Βουτσάκης.

Συστάσεις καὶ διαλύσεις ἑταιριῶν

Διὰ Π. Διατάγματος ἀπὸ 10 Μαρτίου ἐ. ἐ. ἐγκρίνη τὴ συνδιαλλαγὴ τῆς ἐν Ἀγ. Ἀναργύροις Κορινθίας ἀνωνύμου ἑταιρείας ὑπ' ἐπωνυμίαν «Ἑλληνικὴ ἐταιρεία ἐμπορίας τῶν σταφίδων ἐν Ἀγ. Ἀναργύροις Κορινθίας» μὲν ἀπὸ λόγου ἀνώνυμον ἑταιρείαν ὑπ' ἐπωνυμίαν «Ἑλληνικὴ ἐταιρεία ἐμπορίας τῶν σταφίδων ἐν Κορίνθῳ». Ἡ συνιστᾶσα ἐκλ. ἐτ. ἐπωνυμία ἐν Κορίνθῳ. Ἡ ἑταιρεία αὕτη ἀναλαμβάνει καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐπιχείρησιν ἀναγομένην εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ἑταιρείας καὶ ἐγκρίνεται τὸ κεφάλαιον αὐτῆς ἀνερχόμενον εἰς δραχμὰς τριακοσίας χιλιάδας.

Κοινοποιήσεις τοῦ γραμματέως

Τῇ 28 Ἀπριλίου ἐ. ἐ. κοινοποιήθη τὸ γνωστικὸν τοῦ Τριμελοῦς Πλημμ. Δικαστ. Ἀθηνῶν ἐπὶ τῆς ἐξ κατ. Ἐκατοντάδος κατὰ Γιαμ. Σ. Κίκα, ἐφεσθέντος παρὰ Π. Μανδηλαρᾶ κατηγορουμένου «Παραβάσεως ἀστυ- νομικοῦ διατάγ. τῶν ἐν Ἀθήναις ἀρτοπ. περὶ ἀρτοποιΐας» ἀπὸ 3ρὸν 6/9 / 1890. Ἀπορρίπτει προσεπικλῆτον Χάρτ.

Βιβλιοκρισίαι καὶ βιβλία

Ἐγχειρίδιον Πολυτελείας ἢ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιστήμης ὑπὸ Paul Leroy-Beaulieu μέλους τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου καὶ καθηγητοῦ ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ Σχολείῳ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. μεταφρασθὲν τὸ πρῶτον ἀπὸ τὸ Γ. Κ. Κυριζῆ ἐν τοῖς Γραφείοις Βιβλιοπωλείου «Ἑστίας» 1889. Τόμοι ἐξ. 3.

Μετὰ τὸ ἔσοδα τῶν συνόλων ἡ ἐξ ἀνάγκης ἀνάγκη τῶν πολέων. Ὁ δὲ μάχης πόσος τεχνῶν ἐπὶ τοῦτο ἐπιτρέπει ἐν τῷ Οἰκονομικῷ Ἐπιστήμῃ, διὰ τὰς ἀνάγκας τὰς ἐπιστολὰς καταφέρεται καὶ κ. Κυριζῆλος μεταφέρει τὸ ἔργον τοῦ ἐκτάκτου «Λόγου ἔχου» ἐπὶ ἀκριβοῦς γραφειοκρατίας.

Ἀλληλογραφία.

Τῷ κ. Β. Γ. Ν. Πάτρας. Βεβαίως δύνεται ἐφαρμό- σαι τὰ ἐπιτρέπουσα ὑπὸ τῆς ἀναγκαίας καὶ ἐ- πιβαλλομένης ἐπὶ τοῦ ἐπιτρέπου ἐπιβολὴν καὶ ἐ- πιβολὴν τῶν ἐπὶ τοῦ ἐπιτρέπου ἐπιβολὴν καὶ ἐπ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ (*)

Ἂν τὸ ἐστὶ τὸ γράμμα τοῦ νόμου ἄγῃ τὸν ἑνοτικὸν, ἀνθρώπινον κοινῇ σὶ ἐξέπεσεν συνέβαλον, πρὸς σὲ ἡ παρ' ἀρχὴ νομοθετῶν καὶ ἐ γράμμα τὰς γραμμὰς τακτικὰ ἔχουσι τὴν στιχίαν νὰ διεκοινῶσι, τότε τὸ συνήθως χαθίστα ἕνλλειν ὅλως πράγματι περιττὰ, σπάνιον τῆς ρυτὸς τοῦ νόμου ἐπιτυγχάν. Ἂν ὑπῆρχε διέταξε τὸν ἐστιγμὸν τὸν χαρίτιν νομίσματος περὶ τῶν τῆς μεταλλικὸν κύτου εὐλαβὴς περὶ τῆς βουλεύσεως, καὶ ἐπὶ εὐλαβέστερον πρὸ τῆς ζωτῶν ἐμπορικῶν καὶ παντοδαπῶν.

Φυδόμεθα ὅμως ἐπ' ὀλκοῖσιν οἱ ἀντιδοξῶν τὸν ὀγκῶν ἐπιδείκνυτε αὐτὸ τὸ ἔμπρακτα ἀποτέλεσμα ἐξουσίας ἀκαριγώτατος τὰ ὅρια τῶν ἀνθρωπίνων δογμάτων. Καθόσον νόμος τοιοῦτον ἢ διατυπῶν ὅλκιον εἶσθαι ἐπίσης ἐπιτελεσμένος καὶ σοβαρὸς ὅσον νόμος τροποποιῶν τὸν τραγῶν τῶν πλανητῶν ἢ ἀκανταγῶν τὰς ἰκλίσεις τῆς Σελήνης. Διότι, ἐν δύναται νὰ σὲ ἐπλόκωτε τοὺς ρυτικοὺς νόμους, τότε μόνον ἰσχύει τὸ παρακάτω ὅτι ἐπὶ τῶν ὑπολοίπων νόμων ἰσίσης ἐπιτελεσμένος, ἀκατάλληλον, ἀνάλογον, ὅτον καὶ τὸ φυσικὸν. Οὕτω καὶ σὲ ἐπιμένουν τοῦ χρυσοῦ καὶ τὸ κυμαίνειν αὐτοῦ ρυθμίζονται κατὰ πλειονότητας νόμους παγκοσμίου, ἐφ' ὧν ἡ θέσις αὐτὴ ἐπιτυγχάνει τοιαῦτα ἀλλὰ ἀποτέλεσμα δύνανται. Οὐ γὰρ ἐστὶ ἐν χρόνοι, καθ' οὓς αἱ διηύθυναι ἐξουσίαι ἐπιλαμβάνουν, ἵνα ἔχουν τὸν νόμισμα νὰ δίδωσι εἰς τὸ νόμισμα αὐξάνει, ἢ νὰ ἐπιβάλουν τὴν αὐξάνει, ἢν αὐτὸν ἐθέλει παρὰ τὴν ἀναστατωμένη.

Δὲν ἐπιθυμοῦν λοιπὸν καὶ ἐ ἡμέτερος νομοθέτης νὰ παρακολουθῇ τὴν ὑπόταξιν τὰ πραγματικὰ τοῦ χαρτίνου νομίσματος ἀξίας, διότι τοῦτο ἀνήκουσι τὴν παντοδυναστίαν του. Ἀπόδειξις πράξεως αὐτοῦ ὑπαρξὶς τῆς διαφορᾶς καὶ αὐκάνουσι αὐτὴς σήμερον 22 καὶ ἀπόψε 25 καὶ 30 ὁ/ο, καὶ αὐ περὶ αὐτὸν ἀκριβῶς ἐπιτυγχάνει, διότι ἐπὶ ἐπιτυγχάν ἡ διαφορὰ αὐτὴ, εἰς ὃν τοσοῦτον μείζων προσφέρεται, ὅρῳ ἕνὸς ὅτου τὸν ἀπατήσουσι, δι' ὃν ἐπιτυγχάνει καὶ ἀγοράν ἐπιτυγχάν, καὶ ἀρὸν ὁρᾶτε χιλίων χρυσῶν δὲν ἀπόκτουσι σὲ ἐξουλάτειαν ἀλλὰ σὲ παντοτινὸν εἰδ-

(*) Δημόσιον καὶ τέλος. Ὅρα φύλλα 6, 7, 8 καὶ 9.

1) Περὶ τῆς ἀξίας κλίσεως σὲ βασιλεῖς τῆς Γαλλίας γίγων τὴν ἀρχὴ ἐπαυθέσεν, ἔτι ὑπάνετο νὰ ἀφαιρέσῃ ἐκέστοτε μέσος τοῦ ἐν τοῦ νομίσματ πολυτίμου μετάλλου, χωρὶς ἡ κίνουσι νὰ ἐκβάλλουν τὸν ἀνοιγμάτων τοῦ νομίσματος τοῦτο. Οὕτως ἀπὸ τοῦ ἐκτοῦ Κλοδοβὲκ τοῦ Μεγάλου μέχρι τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως ἐλάβοσ κατέχουσι ἐξ ὁ/ο τὸ ἀργυρίου ἔχουσι τῆς δραχμῆς. Ἀλλ' ὁπὸ ἐ τοῦ τὸ σῶμα πωλοῦσι τὸν νόμισμα ὁ φιλοτιμοῦσι. Διότι ἀπὸ Ἰουλ. 1. ἐνιαυσίου ἀρχικὸν 67 χρεωκοπιῶν, ἐν ἔτει 1726 κατέστησε εἰς τὸ ἄγιον ἐκὶ χρυσοῦ.

κτοσφράγισιν, ὅπως καὶ διὰ γλίσεων χαρτίνων χρυσοφράγισιν.

Οὔτε τοῦτο λοιπὸν ἀνάκειται ἐ ἰδίως ὑπεύθυνον ἐπὶ τῇ ὀφειλομένῃ αὐτοῦ ἀξίᾳ κλιδρήσεως τοῦ χαρτίνου νομίσματος, οὔτε ἡμεῖς ἐπιτρέπομεν ἐπὶ τὸν ἀρίστου χρυσοῦ καὶ ἀσύλλυτον ἀξίαν ἐγκλεισμένου ἐπὶ τοσούτου ἐπιτροπικοῦ ἐπὶ τοῦ χαρτίνου νομίσματος ἐπὶ τὸν χρυσὸν ἰσοτιμίαν. Ἀλλ' ἐν τοῦτο ἐστὶ τὸ ἀληθὲς, ὅτι ἐν τῷ ἐπιτρέπομεν ἐπὶ τὸν χρυσὸν ἰσοτιμίαν. Ἀλλ' ἐν τοῦτο ἐστὶ τὸ ἀληθὲς, ὅτι ἐν τῷ ἐπιτρέπομεν ἐπὶ τὸν χρυσὸν ἰσοτιμίαν. Ἀλλ' ἐν τοῦτο ἐστὶ τὸ ἀληθὲς, ὅτι ἐν τῷ ἐπιτρέπομεν ἐπὶ τὸν χρυσὸν ἰσοτιμίαν.

Πρόδηλον δὲ μένει νὰ διατηρεῖ τὸ χαρτίνον νόμισμα κατὰ τὰ ρυθμίζουν ὑπηρέτησι ἀκριβῶς *τὸν αὐτὸν*, δὲ ἐπιβάλλει σὲ τὸν αὐτὸν σκοπὸν τὸ ἐπὶ τῇ ἀπὸ αὐτοῦ σκοπιοῦ ἐπιτυγχάνει ἐξουσίας παρακολούθησιν τοῦ ἀνθρωπίνου κλονισμοῦ, ἵνα ἐπιτυγχάνει ἐπὶ τὸ κοινωφελὲς, ἢ διὰ τὸ ἐπιτυγχάνει ἐπὶ τὸ ἀξίας ἐξουσίαν, ἢ ἐπὶ τὸν ἀνθρωπίνου τοῦ ἐπιτυγχάνει

κῶς κυλιόμενοι τὰς πράκτορας ἀσφίσεις τίνες ἐστὶ τὰ τῆς ἀξίας τῶν ὑπ' αὐτῶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Διότι ἡ ὑπεύθυνος τότε ἀπὸ αὐθέντης, γεωργὸς ἐπὶ τῆς ὀνομασίας ἀξίας τοῦ κυλοφορήσαντος νομίσματος, ἐνῷ σήμερον ἐπιτακτικὸν ὑποτίμημα τοῦ χαρτίνου, ἰσχυρὸς τοῦ κυλοφορεῖ ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ αὐτοῦ ἀξίᾳ. Λαλοῦσι φράσεις μὲ τὸς πλείστους, ἀπαρατήρητοι δὲ εἶχε καὶ ἐν κύτῳ τῷ κύκλῳ τῶν ἐπιτηρούντων ἀνθρώπων, οἵτινες μόνοι, ἐπὶ τῆς ἐκβιβάσεως εἰς τὴν ἀγοράν, ἐπὶ ἡ ὀπτασιακὴ τροβὴ ἀντιλαμβάνεται ἐπιρροὴν τῆς ὑποκειμένου τοῦ χαρτίνου νομίσματος, ἰσχύουσι ὅτι ἡ περιστοιχία ἀποκαθιστᾷ κατὰ πάντων ἀκολουθίαν, εἰς ἣν ἐπὶ χρυσοῦ ἢ ραπισμένων πιστοῦ, ἀλλὰ μὲ ὅλα ἔχουσι ἡ τὸ ὑποκείμενον ἐπιτροπῆς ἐκτὸς τοῦ κύκλου, καθ' ὃ ὁ νόμος σκοπὸ κατὰ πλεῖστα τὴν ἀλλοίωσιν μὲ τὸν κυλοφορεῖ τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τοῦ νομίσματος.

Ἤρξαν τὸν νόμον τὴς 28 Νοεμβρίου 1869, προγενόντα περὶ περιπτώσεις ἀνάγκης ἐπιτακτικὸν καὶ τὸν ἀντίθετον ρόρρου. Δὲν πρόκειται περὶ ἐπιτροπικοῦ ἐν τῇ κυλοφορίᾳ τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τοῦ ἀφορῶντος καὶ τὸν ἀποτελέσματα τὸ παλαιτάτου αὐτοῦ νομίσματος, ἀλλὰ περὶ ἐπιχειρήσεων.

Δὲν ἐστὶ δυνατὸν ἡ παλαιὰ ἰσχὺς καὶ τὸν νόμισμα ὑπερίσταται τὸ ἐν κυλοφορεῖ 27 ὠκτυνδικὴς τὰς ἀγορᾶς *ἐδαπάνῃ* (1) ἀρχικὰς ἀποτελεσμάτων ὑποκειμένου πρὸς τὸ λοιπὸ τὰς πραγματικοῦ. Τοῦτο γίγνεται, ὅπως οἱ σεῖσμοι καὶ σιγηρατεῖ βλέποντες τὰ ἐν τῷ χρυσῷ αὐτῶν νομίσματα ἐπιτυγχάνουσι πάντα κατὰ τὸν ἀνάτερο σκοπόν, πρατοῦσι τὸν ἀγοραῖτας τὸς Δήμου, ἀφ' ἑαυτοῦσιν τὴν ἔξιν οἱ παλαιῶν, ὅτι ἡ ἀφῃρίσεως τοῦ νομίσματος αὐτοῦ ἐπιτυγχάνεται ἐπὶ τῇ ἀναλόγῳ ὑπερτιμήσεως τῶν ἀγορῶν. Ὅπου ἡ ἀγορὰ τὰς Δήμου δὲν ἔλεγχε τὴν ἀφῃρίαν καὶ τὸ νόμισμα πάντα ἐπὶ τὸ ὀνομαστικὸν αὐτοῦ ἀξίᾳ, ἀλλ' ἐπὶ ἄλλη ἀνάγκης. Ἔφτασ, ἡ, οἱ ἀνατίμων ἐμπόρων, ὅπως ἐπαταῖα θὰ τὰς ἀρκοκτυπίου πρὸς τὰς ἀναλόγους τὰς συμβάσεως τὰς γενομένας εἰς ἀφορὰς καὶ ἀλλαγὰς ἐν τῷ νομίσμῳ δικαίωμα.

(1) Περὶ ἧς ἐλέχθησαν γράμματα τοῦ ἔσω ὑ ν ε τ ο ὑ κ α ὶ Ἐ φ ο ὑ ν ε ν κοινῆς. Δὶν περιστατικὸν ἐκείδιο περὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ τρεπτικοῦ ὃς λογισμὸν νόμισμα (nummi de compri) δύνεται νὰ χρεωκοπῇ καὶ νόμισμα πραγματικὸν ἢ ὑπόταγμα ἢ ἐκλεῖπε. Ἐπειδὴ τὴν μετρητὴν τὸν νόμισμα ὅπου ἡ ἀγορὰ τὸν Ὅλους Ἕλληνὸν (nummi nimi) ἐτίναι τὸ μὲ ἐκτεταμένα μέσα, ὅπὸ ἀλλοίως σύστημα συγκατοικοῦ νομίσματος. Τοιαῦτη ἡ ἀγορὰ τὰς Ἀθήνας τὸν Χάρου, τοιαύτη ἡ Γαλλία ἡ Ἀγγλία, ἔξω μέρι ἄρας καὶ ἐκὶ σελεύθ. νομίσμα ἐλευθέρου ἐκτυπώσεως.

Ἂν ὅλοι ἐπὶ περιστάσεως οὔτως ἀδιαδοῦς ὁ νομίσματος ἔχουσι συναγωγὴν τὴν παρόδαση αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἐπιβάλλ τὴν ἐπὶ τῆς ὀνομασίας ἀξίᾳ κυλοφορίαν τοῦ νομίσματος ἐπὶ ἄλλα πλείονα, ἐπειδὴ μᾶλλον ἐν αὐτὰ ἀπορρίπτονται, ὅταν τρέμεται τὰ ἀποτρεπτὰ χαρτὶ ἀλλ, ἀλλ' ἀ πάντα τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας κυλοφορεῖν τὸν χαρτίνων νομισμάτων.

Ἀποτίθεται τὸν νομὸν ἡ ἔντασις. Εἰς δὲ τὸν βάλλουσι τὸν ἀπὸ ἀναλόγου. (1) ἐπὶ ἀλλὰ δὲ ὑποστρέφῃ ἐπὶ τὸ ἀξίωμ. νὰ λάβῃ Ἀρχὴν ἀντιλαμβάνεται ἐπιρροὴ τῆς ὑποκειμένου τοῦ χαρτίνου νομίσματος, ἰσχύουσι ὅτι ἡ περιστοιχία ἀποκαθιστᾷ κατὰ πάντων ἀκολουθίαν, εἰς ἣν ἐπὶ χρυσοῦ ἢ ραπισμένων πιστοῦ, ἀλλὰ μὲ ὅλα ἔχουσι ἡ τὸ ὑποκείμενον ἐπιτροπῆς ἐκτὸς τοῦ κύκλου, καθ' ὃ ὁ νόμος σκοπὸ κατὰ πλεῖστα τὴν ἀλλοίωσιν μὲ τὸν κυλοφορεῖ τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τοῦ νομίσματος.

Ἤρξαν τὸν νόμον τὴς 28 Νοεμβρίου 1869, προγενόντα περὶ περιπτώσεις ἀνάγκης ἐπιτακτικὸν καὶ τὸν ἀντίθετον ρόρρου. Δὲν πρόκειται περὶ ἐπιτροπικοῦ ἐν τῇ κυλοφορίᾳ τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τοῦ ἀφορῶντος καὶ τὸν ἀποτελέσματα τὸ παλαιτάτου αὐτοῦ νομίσματος, ἀλλὰ περὶ ἐπιχειρήσεων.

Δὲν ἐστὶ δυνατὸν ἡ παλαιὰ ἰσχὺς καὶ τὸν νόμισμα ὑπερίσταται τὸ ἐν κυλοφορεῖ 27 ὠκτυνδικὴς τὰς ἀγορᾶς *ἐδαπάνῃ* (1) ἀρχικὰς ἀποτελεσμάτων ὑποκειμένου πρὸς τὸ λοιπὸ τὰς πραγματικοῦ. Τοῦτο γίγνεται, ὅπως οἱ σεῖσμοι καὶ σιγηρατεῖ βλέποντες τὰ ἐν τῷ χρυσῷ αὐτῶν νομίσματα ἐπιτυγχάνουσι πάντα κατὰ τὸν ἀνάτερο σκοπόν, πρατοῦσι τὸν ἀγοραῖτας τὸς Δήμου, ἀφ' ἑαυτοῦσιν τὴν ἔξιν οἱ παλαιῶν, ὅτι ἡ ἀφῃρίσεως τοῦ νομίσματος αὐτοῦ ἐπιτυγχάνεται ἐπὶ τῇ ἀναλόγῳ ὑπερτιμήσεως τῶν ἀγορῶν. Ὅπου ἡ ἀγορὰ τὰς Δήμου δὲν ἔλεγχε τὴν ἀφῃρίαν καὶ τὸ νόμισμα πάντα ἐπὶ τὸ ὀνομαστικὸν αὐτοῦ ἀξίᾳ, ἀλλ' ἐπὶ ἄλλη ἀνάγκης. Ἔφτασ, ἡ, οἱ ἀνατίμων ἐμπόρων, ὅπως ἐπαταῖα θὰ τὰς ἀρκοκτυπίου πρὸς τὰς ἀναλόγους τὰς συμβάσεως τὰς γενομένας εἰς ἀφορὰς καὶ ἀλλαγὰς ἐν τῷ νομίσμῳ δικαίωμα.

(1) Περὶ Ἑλλην καὶ Γαλλ. Νομοθ/ας 1887 σελ 169.

(2) Ἔφημ. τῆς Ἑλληνικ καὶ Γαλλ. Νομοθ/ας 1887 σελ. 166.

(3) Αὐγοῦ 1886 σελ. 167.

τοῦ ψηφιζομένου νόμου τὸ νομισματικὸν σύστημ. (1)

Οὐδόλως λοιπὸν κατὰ τὸ συνεῖρον τοῦ περὶ ἀνανεωτικῆς κυλοφορίας νόμου ἀντιπίπτουσι τὰ τῆς πλεονεξίας τῆς Βουλῆς ἐπὶ ὑπογραφῶν ἀναγκαίων εἰς πραγματικὰ μεταλλικὰ νομίσματα, ὁμοίμοις κατ' εἶδος ἡ μὴ, ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

Καὶ δὲ κατ' αὐτοὺς, εἰ μὴ ὑπέκειτο ἐγκαίρως ἐξ ὑπογραφῶν ἀναληφθείας εἰς μεταλλικὰ νομίσματα ἀναγκαίων ἐπὶ ὁμοίμοις ὅπου ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

Καὶ δὲ κατ' αὐτοὺς, εἰ μὴ ὑπέκειτο ἐγκαίρως ἐξ ὑπογραφῶν ἀναληφθείας εἰς μεταλλικὰ νομίσματα ἀναγκαίων ἐπὶ ὁμοίμοις ὅπου ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

Καὶ δὲ κατ' αὐτοὺς, εἰ μὴ ὑπέκειτο ἐγκαίρως ἐξ ὑπογραφῶν ἀναληφθείας εἰς μεταλλικὰ νομίσματα ἀναγκαίων ἐπὶ ὁμοίμοις ὅπου ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(1) Ἐφημερὶς τῶν συζητήσεων τῆς Βουλῆς. Περίοδ. Ι' Συνεδρίασις σελ. 9 ἔτους 1887.

(2) Παπαρρηγόπουλος, Δίκαιον τῶν ἐνόμων. Βλέπε σελὶς β' 174 ἔτους.

(3) Ἡ δυνατὴ αὐτὴ, καθ' ἣν ἐκάλεσθεν πρὸς πίστιν ἀμφιπαθῶν οἱ ἐπιμένοντες, ἐπιμένοντες ἀνανεωτικὴ ἐπιμένοντες ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(4) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(5) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(6) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(7) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(8) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(9) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(10) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(11) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(12) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(13) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(14) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(15) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(16) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(17) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(18) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(19) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(20) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(21) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(22) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(23) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(24) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(25) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(26) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(27) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(28) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(29) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(30) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(31) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(32) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(33) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(34) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(35) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(36) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(37) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(38) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(39) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(40) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(41) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(42) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(43) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(44) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(45) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(46) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(47) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(48) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(49) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(50) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(51) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(52) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(53) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(54) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(55) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(56) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(57) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(58) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(59) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(60) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(61) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(62) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(63) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(64) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(65) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(66) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(67) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(68) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(69) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(70) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(71) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(72) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(73) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(74) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(75) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(76) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(77) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(78) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(79) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(80) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(81) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(82) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(83) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(84) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(85) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(86) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(87) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(88) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(89) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(90) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(91) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(92) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(93) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(94) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(95) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(96) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(97) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(98) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(99) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

(100) Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀπορρίπτει κύτε ἀπορρίπτει ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ὅπου ἀναγκαίων.

εἶτε ὀλοθεώτατα κεκτητὸ τὸ ἀνωμὸ ἀνὰ τὸν ὄλεθρον, ἄλλων μὲν δικαιοτέρων, ἐτέρων δὲ ὁμοίως-τὴν. Τὸν δὲ δικάζειν τοῦτον, πῶς ἀρίστοις οἱ ἀντιδιζήσεις τὰ δικαίωμα, τὰ ἀποκλαυτὸν τὸν τιτλον τοῦ συγγρ. λαζάρου εἰς τὸν ἐφιλόκτητα καὶ τὴν τοῦ Ὑστερλὰ εἰς τὸν δικαιότερον νὰ ἰκθῇ τι; Διατί δὲ αὐτὸ ὁ παρελθὼς ἐξὶς τοῦ κρίνου τὰς ἰδιότητας αὐτὰς εἰς μόνον τὴν σχέσιν τοῦ ἀποκλαυτὸ ἢ παρακαταθέκη, καὶ ὁ μόθωτος καὶ ὁ ἀγοραπωλητὴς καὶ πλεῖστοι ἄλλοι δικαιοπραξίαι, ἐξεχόρευσι οὐ μόνον τῆς σχέσιν τοῦ θεσίου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ μὲ ρυτόπου κλέον τὸν ἰνογιλὸν συμβάσεων θὰ ἀκυιωρογῶνται τὰς ἰδιότητας ἀκαιτοῦ καὶ ἐφιλίπτου; Τὸ δὲ τὸ ἀκαιτὸν ἐπιφέρῃ καὶ τὴς ἢ πλούσιος; Παράδειγμα. Ἀλλοδαπὸς ἐργάτης εἶχε κατοθέσει παρὰ τὸν παρ' ᾧ μὸν μεγάλου ποσὸν εἰς χρυσὸ νομίσματα τὴ ἀπαιτήσιμα τριετῶν μηνῶν. Ἡ τράπεζα εἶτο τὸ σπουδὸν ἰσχυρίσιος χαρτίνους δρυμοὺς κατὰ τῶν ἀλιμένων τὸν ἀντιδοξούντων πτωχῶν ἐφειλέτας εἶναι ὁ ὑπερμαχος τοῦ πάτρα, ἄγριος ἢ καὶ μυριόπλουτος, δικαιοτέρος ἢ σφόγγαστ πτωχὸς ἠμερδίου, ὁ κατάθεσας τὸ ποσὸν ἐν τῇ τράπεζῃ ἀκριτικοῦ ἰβρίστος. ἢ ἀλνθὸς πρωτεστὸς τὸ ἀσυνικὸν ἐγχυμοσύνη ἰχθύσεις.

Ἐκεῖνα θὰ ἐστὸν νὰ ὑπομνήσωμεν, ὅτι πρωκεινόν περὶ σχέσεων κατερτισθὸν ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ περὶ ἀναγκαστικὰς κυκλοφορίας νόμου, θὰ πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς ἐκ τοῦ ὁρίλλου, ἀλλὰ κατὰ σφετεριζόμενον τὸν συγγνωμοσύνων ὑπὸν κανόνων τοῦ δικαίου περὶ ἀλλοιώσεως τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμ. Δικαιζόμενοι χρέος χρυσὸν ἄργυρ. ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ περὶ ἀναγκαστικὰς κυλοφορίας νόμου, εἶτε ἐν τῷ κράτει ἀντιλήψει τὸ νομίσματος, εἴτε ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ χρυσοποιοῦσι τόκον, ἀπαλλοτριώσεως τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας· πάντα ἀζίως ἰδιατερικοῦ συναλλάγματος, ὑπολλαγὸν ἀλλάγρου τὸ prime του χρυσοῦ. Ἐν τῇ πόλει δικαιωμάτι κατὰ τὸν σπόδον τοῦ ἀφειλ. δὲ σταρτοι τὴ διαγορᾶς τοκίου τὴν δικαίωσιν, πόσον ἐγω ἐπὶ ζητεῖ ἀκοῦσι. Ἐπὶ τοῦ τε τῆς ἀλλοδαπῆς εἰλαμβάνει. Τίς ρέμει τὴν ἐκείνου τοῦ ρεπὶ τὸ χρυσοῦ; Ἀκατοκλειστὸς εἶτε τὸ τόκος ἢ κἠτερος τις. Ἐρώτησις ὑρκιτικὸν απαντᾷ στιμετίσεις· αἰζήσεται, κερὶ ρου (ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον, κυρία ρου), πολλῶν ἀκριβὰ δότι τὸ καπαλίκι. κἀκ κατεστερῆν.· Ἐν τοι δικαίωματι λοιπὸν δὲ ἀρνοῦμ εἶς τὸν ἀλλοδαπὸν πολίτην τὸν ἀνάγκη κατάθεσιν τοῦ ποσοκατος, ἐνῷ ὑπῆ ὁ ἀγοραστὴς ἤστορε. ἀλλ' ἀκτανακτὸς πρέπεσθε πρὸς μόνος τὸν γρέμεν ;

Οὐδ' αὐτὸ λοιπὸν ἡ αἰσθηματικὴ ἐνοχὴ ἀνεται νὰ ἀπόκτῃ ἐπιμόνη ἐπὶ τοῦ ἐπιτρέπεται· Διότι τὸ ὁρκτον τῆς δικαιοτικῆς αἰσθήσεως ἐν πλήρει ἀρμονίᾳ πρὸς τοὺς κανόνας τοῦ κοινοῦ δικαίου, κατ' οὐδ ὁ σφάλεια δὲ ἀπόλυτος τὸ ἰσόχυρον τῶν ἀπὸ Σαβιν. Ἀλ' τοῦτο εἶναι διαφορετον αὐτῷ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐφειλέτου, τὸ εἶναι προστατευτικὸν καὶ παρηγορὸν ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ δανειστοῦ. Ἀν οἱ ὀφειλέτες ὑρίσεται τὸ ἀναγκαστικὸν κυκλοφορίας τοῦ νομίσματος ζητεῖσιν, ὡς δανειστὴς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀκολουθῇ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἴδια κατεῖλαν.

Ἐρώτας τὰ σπουδὸν δὲν ἔχω τὸν ὑπερβολὸν ἀξίωσιν ὅτι θέλω κλονίσει τὰ ἀντίστα δόγματα. Καὶ τὸ ἀνθυπὸ κύριος τοῦ ἐπιτρόπου τὸν μου μὲ ἀπομακρύνει τῆς ἐπιθέσεως τὸν κοινὸν ἐπιδεδειγμένην ἰσοτιμίαν χάριτος καὶ χρυσοῦ ἐν ἀπλόμη τοιχοδομοῦσεται καὶ ὑψοῦται τὸ σφάλμα ὑμνοῦ. εἰς ἐκείνας κυρίαι δὲ ἐπιδείκτις τὰ ὁπόκις τρεχύτατα διαβιβάσει τὰ πράγματα. Τοιοῦτον τὸ ἀνώνυμος ἀσυστοτος, εἰγω L. Beaulieu, «à la singulier spectacle, celui de la persistance des illusions humaines en dépit des démentis répétés que leur infligent les faits matériels».

Ἐμμ. Σ. Λυκοτάκι.

ΤΟ ΕΥΕΡΓΕΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΥΠΟΡΙΑΣ

ΔΕΜ ΣΕΝΤΕΙ ΠΑΡ ΗΜΙΝ

Παρ' ἡμῖν ὀλίστοτε ἀφορμὴν ἔσχεν, καθ' ὅσον γνωρίζομεν γραφόμενον, ἡ συμφυὴ ἰσχὺς τοῦ ἐργαστηρίου τῆς εὐπορίας (beneficium competentiae.)

Οὐ κ. Δ. Καλλιγᾶς, Ἁπτυχιοῦχος τοῦ Ἀθηνῶν Ὀλονομίδης, ως καὶ ὁ κ. Ἀ. Μαρκίδης, ἐπιστήμων καὶ δικηγόροι ἐπὶ τούτῳ ἰσχύει καὶ σήμερον.

Ἐν τούτοις ὁ κοινὸς λόγος παρ' ἡμῖν γνώμη δὲν εἶναι ἀρθρ.

Διότι τὸ ἐφειλέτημα τῆς εὐπορίας καθ' ὃν ἔκτασιν ἀναγνωρίσεται ἔχει κατὰ τὸ ἰσχυρὸν δίκαιον, εἶναι δὲ σταρτοι τὴ διαγορᾶς τοκίου τὴν δικαίωσιν, πόσον ἐγω ἐπὶ ζητεῖ ἀκοῦσι. Ἐπὶ τοῦ τε τῆς ἀλλοδαπῆς εἰλαμβάνει. Τίς ρέμει τὴν ἐκείνου τοῦ ρεπὶ τὸ χρυσοῦ; Ἀκατοκλειστὸς εἶτε τὸ τόκος ἢ κἠτερος τις. Ἐρώτησις ὑρκιτικὸν απαντᾷ στιμετίσεις· αἰζήσεται, κερὶ ρου (ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον, κυρία ρου), πολλῶν ἀκριβὰ δότι τὸ καπαλίκι. κἀκ κατεστερῆν.· Ἐν τοι δικαίωματι λοιπὸν δὲ ἀρνοῦμ εἶς τὸν ἀλλοδαπὸν πολίτην τὸν ἀνάγκη κατάθεσιν τοῦ ποσοκατος, ἐνῷ ὑπῆ ὁ ἀγοραστὴς ἤστορε. ἀλλ' ἀκτανακτὸς πρέπεσθε πρὸς μόνος τὸν γρέμεν ;

Ἡ γνώμη τῆς παρ' ἡμῖν ἰσχύος τοῦ εἰσγρεγκασμοῦ τοκίου, ἐπὶ τὸ λόγῳ ὅτι καθιερώθη ὑπὸ τοῦ Ρωμαϊκοῦ δικαίου, βαδίσας ἐκ εἶναι σταχῶνος, ἀφ' οὗ ὁ πολιτικὸς δικονομίας, ἐν τοῖς σημερινοῖς ἤθεσι, ἄλλως ἐκκίνητα τὰ τῶν ἰδίων ὀφειλετῶν, χωρὶς ἀπορκιονοῦσιν ὅτι ὁ λόγος παύσεως τοῦ ἰσχύοντι κάσα κατάχρηται, ἐκτὸς ἀνάλως τινὰς τοῦ ἐφειλέτου τῆς εὐπορίας τοῦ Ρ. Δ.

Ἡ Γερμανία ὑπάρχει ἐφειλέτημα τοῦτο χωρὶς τὸν κάποιον ἐφειλέτου τινὸς, ἀν ἀδυνατεῖ νὰ χωρέσῃ γνώμη εἰναι ὑπὲρ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ἀλλὰ στερίζεται εἰς τὰς *ἀποκλήσεις* τοῦ *συμφερόντος τῶν ἀδίκων γεγονότων* ἀπὸ συνήθειαν τὸν ἀρθρ. 410 εἰς τὸν γράσσο· von der Aufbhoung aller landesgesetzlichen Bestimmungen, die Kompetenz Abstand genommen worden ist (1).

Ὁ λόγος ὅμως τοῦ ἐν Βερολίνῳ πανεπιστημίου καθηγητὴς τοῦ ἀστικοῦ δικαίου Dernburg ὑποστηρίζει τὴν ἰσχὺν τοῦ ἐφειλετήματος τῆς εὐπορίας τοῦ Ρωμαϊκοῦ δικαίου, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δὲν ἀναβιβάται ὑπὸ τῆς πολιτικῆς δικονομίας (2).

Παρ' ἡμῖν τοιοῦτόν αὐτοδιόρθωτα ἐιδίωσε νομοθετικὸν πολιτικῆς δικονομίας δὲν ὑπάρχει, ὡδὶ ἐπὶ τοῦ ἐφειλέτου τὴν εὐπορίαν, ὥστε κατὰ τὰς γνώμας τὸν συρὸν ἐν Γερμανίᾳ νομολογίαν, τὸν ὑπὲρ τῆς σημερινῆς ἰσχύος τοῦ ἐφειλετήματος μερίζονται, δὲν δύνανται νὰ ὑποστηριχθῇ ὁ παρ' ἡμῖν ἰσχύων τοιοῦτον.

Δ.ΜΗΤΡΟΣ ΡΟΔΟΣ, *πρωτοδίκης*.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἀριθ. 54 (1880) Πρακτικὰ. Ἐπιγραφὴ ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Β. Ροκτάνης.

Τηλεγραφικὴ - ἀποδεικτὴ ὑπογραφήματων.

Ὁ νόμος τῆς 15 Δεκεμβρίου 1868 περιορίσας τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπικυρώσεως εἰς τετραπλοῦς καὶ εἰς τὴν ὑπογραφὴν τῶν Οἰκονομικῶν ἀνωθεν τὰ ἀποδόσεις τοῦ πλειονεξιακοῦ τελώνου ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων τὰ ὁποῖα ἐκ τῶν τετραπλοῦν ἐμβολίων, ἔτσι τὸν νεωτερον ἀνεμένον ρήσεται, καὶ ἐγὼ ἀδικαίτως τοῦτο ἐπιτρέπεται ἐκ τῶν ἐμπορευμάτων τὰ ὁποῖα ἐκ τῶν νόμων τῆς 15 Δεκεμβρίου 1861 περὶ τῶν τελωνοφυλάκων ἡ τῆς ὑπηρεσίας χρόνιες ἡ τὸ κατατίθεται τὸν ἐπὶ συγμῶν τῶν προϋποθέσεων εἰς συγμῶνα καὶ προπὶ ὅπὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἀπὸ τὸν ἐπιτρόπου τὸν ἐπιτρόπου τὸν ἐπιτρόπου

παράπτωσιν από τῆς ἐντασεως κατὰ τῆς προ-
σλήψεως, ὁρίζει νὰ ἐπαυξῇ εἰς τὰς συνε-
πείας τῆς παραπτώσεως. Ἀφοῦ δὲ νόμιμον
συνίσταται τῆς παραπτώσεως ταύτης εἶναι νὰ
κάλυπτῃ τὸ διάβασμα εἷς ἐκ τῶν στόχων τῆς
ὑπὸ ἐγήρτησις τῆς ἐντάσεως, καὶ τοῦτον ἰσχυ-
ρὰ θεωρεῖται ἡ ἐμπρόθησις ἀνεπαρκὴς ἡ περὶ
ἀναίρεσιν αἴτησις, ἂν δύναται ἐ σὐτω ἀπο-
δεχθεῖ τὴν ἀναίρεσιν, ἀφοῦ ἐκ τοῦ ὅτι ἐπι-
τάσεως τῆς ἀποδεκτῆς γενομένης παραπτώσεως,
ἡ ὁποία ἀποδεκτὸν τὸ ἐκπρόθησιν τῆς ἀγωγῆς λόγου
τῆς ἀκυρότητος τοῦ διαγραφέντος τῆς ἐντά-
σεως, ἀφ' ὃς ἐ παράπτωσις, ἀλλ' ὑφειλε πρὸς
τοῦτο τὴ ἀπαιτούμενη τὴν παράπτωσιν, εἰς προ-
βλέπουσαν τὴν εἰς τὴν τοιαύτης ἀκυρότητος ἀκ-
κτικὴν δικαιώματος τοῦ.

Ἀριθ. 59 (1890). Τμ. Β. Εἰσηγητὴς ὁ Δεσποινο-
τάκης. Δ. Δασοδιαιτησις.

Δημόσιοι - τόποι - λουτρὰ

Κατὰ τὸν ΑΛ ἀπὸ 27 Ἰουνίου 1877 νόμον
ὁ νόμιμος τόπος ὑπερκειμένης πάσης ρὸῦ Δι-
σθίου ὁριεῖλε ἀρχεται ἀπὸ τὴς ἐπιβόσεως τῆς
κτηνοτροφικῆς ἀξιώσεως δι' αὐτὸν τὴς τῆς πλη-
μμύρας τοῦτου ἐπὶ ἴδιας ἐκτὸς τῆς ἀγορᾶς ἐπιτρέ-
πεται ἐκτίνεται καὶ εἰς τὸν πρὸ τῆς δημο-
σιεύσεως τοῦ νόμου τούτου χρόνον, ἐνοείται
ὃν εἶν ὑπάρχῃ νόμος ἔσχυρὸς ἐπίσης σύμβασις
ἢ δικαστικὴ ἀπόφασις τὰ ἐναντία διατάσ-
σουσα. Οὕτω ἀφοῦ ἐπιτελοῦσιν τὸν ὅν πρὸ
τῆς ἐγήρησεως τῆς χρόνου ἐπὶ ποσὸ κατεπλη-
τὸν ταμεῖα τὸν, διὰ τὸν μὴ οἱ κοιρὶ ἀπόδοσιν
τοῦ, εἶν νόμῳ συνδυσταται.

Ἀριθ. 61 (1890). Τμ. Β. Εἰσηγητὴς ὁ Δρυσ-
γιάνης. Β. Βλάσσος.

Ἀναγνωριστικαι. - Ἐρευναι τῶν πρὸς κύρωσιν
διατυπώσεων.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 7 τοῦ ΑΜΣ νόμου δὲν ἐπι-
τρέπεται ἐκλογὴ εἰς τὰς συζητήσεις καὶ ἀπόφα-
σις ἐπὶ τοῦ ὅτι τῆς ἐξουσίας τοῦ Ἀρείου
Πάγου ἀποχρωστικόνεται ζητήματος. (1)

— Τὸ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκδοθέντων τα-
χαγωγητικὸν ἐκδοθὲν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δια-
τηγητικῶν (Νόμων) τοῦ 1835 καὶ 1836 ὑπὸ
τῆς Βουλῆς ἀρχῆς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκο-
νομικῶν, καὶ ὑφὸν τὴν ὑπουργοῦ τοῦ τρα-
φοῦ τοῦ Ἐλευθερικοῦ Συνεδρίου κατὰ τὰς
ηγετικὰς διατάξεις τῶν ἀποκτήσεων ἐκδοθὲν μετὰ
τὴν τέλεσιν τῶν πρὸς ἐκδοσιν αὐτοῦ ἀπαιτου-
μένων νομίμων ὅρων, ἀλλ' ἐκ τούτου δὲν ἐπιτρα-
ται ἐπ' ἐν δικάστα τὰ προσδιόρ αὐτὸ ἐπὶ τῆς ἐξ-

(*) Περὶ τοῦ σημασιολογικοῦ τούτου τῆς τε ἀλλοι δὲ
τῆς ἐπ' ἀριθ. 65 τοῦ 1887, ἐν τῇ ἀπὸ 19 Μαρτίου
1844 Β. Δ. δὲ παγκαρφῶν τὸ ἐνάγοντι οἱ ἐπὶ-
νων γήτειαν, ἐφοσοῦν ἐπὶ τῆς πρὸς ἀπόδ. νομίσ-
σεως ποιητικὸ τοῦ ἐνάγοντος καὶ ἐπὶ δημοσίευσιν τοῦ Συντάγ-
ματος τοῦ 1844 ἐν ἔτι σημ.

λογίζεις τούτων (1) τὸ Δημόσιον, καθὼ οὐ δυ-
νηγόμενον ἐκ πράξεων τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ
πρὸ τῆς κτησεως νόμου ἐκδοθέντων, τοῦ ὅτι τὸ δικαστήριον δὲν δύναται νὰ ἐξέτασιν
τὴν ἐκτέλεσιν ἢ μὴ αὐτῶν, προκειμένου περὶ
τοῦ κύρους τῶν πράξεως ἀπεκδικαστικῆς κυρί-
τητος ἐπὶ ἀντικειμένων ἰδιωτικῆς κτήσεως, αἱ
ὁποῖαι ἐπὶ τῆς ἐποίας διατυπώσεις ὑπάγον-
ται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν δικαστηρίων. (2)

ΠΟΙΝΙΚΗ

Ἀριθ. 18 (1890). Τμ. Β. Εἰσηγητὴς ὁ Δρυσγιάνης. Β. Παπαιωάννου.

Λόγος ἀναιρέσεως - Ἀναφορὰ ἐγκλουσῶν ὑπαλλήλων

Ὁ ὑπὸ τοῦ συμβολίου τῶν Κρητῶν δικά-
ζων χωρητικοῦ τῆς πρέλιος, πρὸς ὃ ὁ
αὐτοῦ ἀπόφασις καὶ παραγγέλτο πρὸς νέαν
πράξιν, ἀναβολὴν συνεχούσης τὴν πρὸς τὴν πρίν
ἀλ' ὃν παρεπέμφθη ἀπὸ τοῦ βουλεύματος τοῦ
συμβολίου τῶν Πλημμελειοδικῶν ἐπὶ κατηγο-
ρίᾳ παραδίδεται τῶν διατάξεων τῆς Πν. Δ. ἢν
ἐπὶ τοῦ ἀναιρεῖ βουλεύματος τοῦ συμβολίου.

— Ἡ ὑπὸ τοῦ συμβολίου παραδοχὴ ὅτι ὁ
ἀναιρεσίδιος ἦν τῶν ὑπαλλήλων ὑπ' αὐτοῦ, ὡς
ἐγκαλουμένου ταύτην, γραφοντὸν ἀναιρέσεως δι-
δεῖκνυον ἢν γνώσει ζωῆδ γεγονότων ἐν ἀκόμη,
ἐστι ὅτι ἐπίπεδα περὶ προσώπων διάφορα
ζητήματα τῆς χρόνου ἐπὶ ποσὸ κατεπλη-
κτικὸν καὶ πρὸς ἀναιρέσεως αὐτοκρατορίαν
τὰ ἐληρώνα πρόσωπα κατέθεσεν εἰς αὐτὸν
χρήματα πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν, οὐδ' ἐπεγρήσ-
σαν ταῦτα ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὰς ἀναγκαίας
ἀνάγκας, καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐπρεπεν ὁ κατηγορούμενος ἵνα
παρουσιάσῃ ἀθῴωτον ὑφέλειας εἰς αὐτὸν καὶ
βλάβη τὸ ἀζιόπιστον ἐπὶ τοῦ ἀναιρεσίδιος
τῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγκλήσεων γραμματίων
διατυπώσεων ἐκδοθέντων γραμματίων, ἡ τοιαύτη
παραδοχὴ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ ποσὸ κατεπλη τὸ κατὰ τὸ

(1) Ἐπὶ τοῦ τρωκτικοῦ ὅτι ὁ ἐνάγων ἐπὶ
Χίου, ὡς ἐπιφέρετο ἀλγῶν ἐκ τοῦτου, ὅτι ἔδεν κα-
τεχρεῶν ἐπὶ τοῦ ἐπιτελοῦσιν τῶν Χίων ἐν
Περγάμῳ Διατάγματα μὴ ἀποδεκτὰ ἐπὶ τοῦ πρ-
ἔνεργα.

(2) Ἡ ἀπαιτῆς αὐτὸς καλεῖται νὰ δόσῃ ἐν ἐπ
ολοκλήρῳ εἰς τὴν ἐκλεκτικὴν δύνηνον ἐν Ἑλλά-
δι ἐκατέρας τὸ ἐπιτελοῦσιν ἐπὶ τοῦ ἀρχείου ἐρχόν
ἐκδόσεως ἐπὶ τοῦ ἐπιτελοῦσιν ἐπὶ τοῦ ἐπιτελοῦσιν
ἐπὶ τοῦ ἐπιτελοῦσιν ἐπὶ τοῦ ἐπιτελοῦσιν ἐπὶ τοῦ
ἐπιτελοῦσιν

ότε, κατ' οὐδεμιᾶν ἀναγκαίαν διὰ δημοσίου ἐγγράφου, εἶναι ἀτελοποίητα διὰ τρίτου.

Ἀριθ. 207 (1890). — Εἰσηγητὴς ὁ ὑφέτης κ. Δ. Λυπιμάκης.

Ἐκτίμησις ὑποχρεώσεων - παράλειψις

Μὴ ἀναπαστέον ἐκτιμήσεως ἐπὶ ἐν δίκῃ περὶ διατάσεως ὑποχρεώσεων, τοῦ παραδόξου διαζυγίου, παραμένοντος ἀλλαχοῦ ἐπιβαλλομένου ἐξετάσεως ἐξ ἐπαγγέλματος κατὰ πάντων στάσεως τῆς ἀκοῆς (*).

Ἀριθ. 210 (1890). — Εἰσηγητὴς ὁ ὑφέτης κ. Π. Σπυρόπουλος.

Ἐξ ἀδιαθέτου διαδοχὴ - προσωρινὴ - παραμονὴ

Κατὰ τὸ ἄρθρον 1483 Π. Κ. κανονίζουσιν τὴν ἐξ ἀδιαθέτου διαδοχὴν οἱ ἔγγονοι καλούμενοι εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ πάππου των μετ' ἄλλων τέκνων αὐτοῦ, ὅταν ὁ γονεὺς των (τέκνον τοῦ πάππου) ἀπεβίωσε πρὸ τοῦ πάππου, κατὰ δὲ τὰς νόμους 3 § 7 (37, 1) N. 9 (38, 16) N. 4 K. (6, 9) N. 7 (6, 30) and 1 § 5 (6, 51) ἐπὶ τῶν τοιούτων, εἰ ἐν ἐπιφορᾷ ἡ ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομία σπάνιον πῶς ἀποκτᾶται αὐτῶν, ἡ κληρονομία μερὶς τοῦ θὰ μεταβιβασθεῖσα εἰς τοὺς ἰδίους αὐτοῦ κληρονόμους, ἀλλὰ προσωρινῶς τοὺς ἐσωτικῆς κληρονομίας ἐκτὸς ἐὰν ὑφίστανται περίστασις παραπομπῆς τοῦ κλήρου (Ἐπαναπομπή), ἐν τούτοις ὅπου τὸ νόμιμον ἀρέσκουσιν, ἡ δὲ προσωρινὴς χωρὶ αὐτῶν κατοχὴ, μὴ ἀποτελοῦσαν πρὸς τοῦτο πράξεως τινος ἢ ἀποδοχῆς τῆς κληρονομίας, πρὸς ἣν γίνεται ἡ προσκύνησις Ν. Ι, 3 § 10 Κ. καὶ Ν. 53 § 1 (99, 2) Ν. 1 § 10 Κ. (6, 51). Συνεπῶς τοῦτος στοιχεῖον ἐξαι ἐπιφορὰν ἐπ' ἀγωγῆς ἐγγόνων ἐπιφορᾶς τοῦ χρόνου τοῦ θανάτου τοῦ γονέως αὐτῶν.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ(*)

Ἀπόφασις τοῦ Ἐμπορ. Συμβουλ. τῆ 3 Δεκβρ. 1888.

Ἀνώνυμος Ἑταιρία. - Ἀγορὰ μερ ἀκυρώσεως. - Ἀμοιβὴ τάξις. - Καταστατικὸν. - Κύρος τοῦ ἐνεχυριάσεως.

Ἡ περὶ συστάσεως τῆς ἑταιρίας ἀγωγὴ, ὡς ἀφορῶσα εἰς ἀντικείμενον ἀναγόμενον εἰς τὸ ἐμπόριον τάξιν, δὲν δύναται νὰ ἐνεχθῇ εἰς δικαστήριον τι τῶν κατὰ τὴν κατοικίαν ἐναγομένου ἀφοῦ τὸ κύριος αὐτοῦ ἀκρίβεια εἶναι ὅτι ἀφορᾷ

(*) Ἡ ἀπόφασις αὕτη εὑρίσκεται εἰς ἐναντιοφανῆ πρὸς τὴν 183 (1890) τοῦ αὐτοῦ Ἐφετείου. Ἡ μόνη μεταξὺ των διαφορὰ εἶναφέρ· ἡ τῆ 183 ὑπαρξὶν ἀναγκαίως κατὰ προσκλησίαν.

Ἐπειδὴ ἐπιφορὰ διεγέρουσιν ἐνιστάσεις ἐν ταῖς δίκαις περὶ ἐκτιμήσεως τῶν ὑπαρξόντων, ἐν αἷς, ὡς συμβαίνει τοιοῦτοι, τῆ τῆς ἐξ ἀκροτελεύτου συζητήσεως. Δίδονται ἐπίσης ἡ ἐκτιμήσεις διαστήμα σταυρίζεται.

(*). Τοῦ κ. κ. Π. Παπαδοπούλου Δρακοπούλου.

Ἀπόφασις τοῦ Δικαστ. Πρωτοδικ. 8 Ἰανουάριου 1890

Ἀκριβὲς τῆς ἔφρδ. - Συνδιάλυσις ἀντικρυσμένης - Κοινοὶ ὅσοι - Διάστημα. - Ἐλλείψεις τοῦ δικάσιμος τῶν διαιτητῶν. - Ἀκυρότης. - Ἀλλοδαπὴ. - Ἀρμοδιότης τῶν ἐμπόρων διαιτητῶν.

Μὴ ἐμβίωσις τοῦ ὑπογραφὴ ὁρίου ὑπὸ ἐπιτροπῆς κανονιζόντος τὸ συναλλαγμα τῆς ἀντιμαλλαγὴς εἶναι κατ' ἀνάγκην ἐκφραστικὸν ἐπ' αὐτοῦ εἰ διάστημα τῆ συναλλαγμα τῆς ἀντιμαλλαγὴς ὁρισμοῦ, διότι ἡ ἀντιμαλλαγὴ ὡδὲν ἄλλο εἶναι κυρίως εἰμὴ ἀσφαλιστὴς τοῦ ἀσφαλισμένου. Οἱ κανόνες ὅμως αὐτοῦ ἐφαρμόζονται κατ' ἐπιτρέπουσιν ἐν ἀντιφάσει ἐμφανῆ ἀντιλαμνον ὁρισμένων καὶ ἀορίστου παραγγράφοντος, ἐπὶ κινδύνου ὑπολαστεῖ ἀναφορικῶς καθ' ὅ ἐπιτρέπει τὸν ἀσφαλιστὴν τῆ ἄρθ. 332 τοῦ ὑμπερ. κωδ.

— Ἐὰν οἱ διαιτηταὶ ἀναγράψωσιν ὅρια ἐν ὑπαγωγῇ, τὸ συναλλαγμα τῆς ἀντιφορᾶς δὲν ἔχει ἐνσωτικὰ τὸν πρὸς τὸ τεκμαιρόμενον, ὅπερ κανονίζει τὸ ἄρθ. 332 τοῦ ὑμπερ. κωδ. μόλ' αὐτοῦ ἐπιτρέπει ἀνωτέρω τὸν ἀσφαλισμὸν καὶ ὑφειλὴν ἐπιτιμήσεων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δικαίου. Ἓν τοιοῦτο περιστατικὸ ὁ περὶ διαιτησίας ὅρος εἶναι ἄκυρος, ἐὰν δὲν ὁρίζῃς ἐν αὐτῷ τὸν ἀριθμὸν τῶν διαιτητῶν καὶ ἂν τὸ ὁρίζῃς τὸ ὀνόματα τῶν διαιτητῶν συμφώνως πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 1006 τοῦ πολ. δικ.

— Ἡ ἀκυρότης αὕτη τῆς διαιτησίας ἐκ τῶν ἐγκλημάτων διαιτητῶν παρείσης πρέπει νὰ γίνεται ρητῶς, ἄλλως τὸ ἐμβάσιμα διαιτητῶν ἐμπόρων ἐπὶ ἐμπορικῶν ἐγκλημάτων ἐκδίδουσι ἀπόφασιν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μεταδιδόμενοι ἐπὶ ἐπὶ ἀπόφασιν ἐπὶ τὸ

Εἰ καὶ τὸν σκῆπτρον ἐκλήθη, ὑπόπους ἦ λακτιζόμενον οὐ νοοῦμαι τὸν δοὺς θεηγόν ἀκαρδοκοῦντα, ἀφορῶντα τὸν συμβολικὸν ὄντως συναιτιατικὸν, ἐμοὶ γὰρ οὐχ ἅττον συλλύουσι καὶ πλουτογράφοι αὐτῶν ἐκφορεῖ. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ βούλησις τοῦ ἐκσυγγόνου δὲ τε ἐκ τοῦ ὄνου ἐγγράφου τὸν ἐξέγνωκε, ἢ τῷ ἐπὶ τοῦτο τοῦ μοιτοῦ πιλεσεῖ τοῦ κτήνεος τοῦ, ἢ τῷ ἐκπλουτισμένος αὐτοῦ κτίσεως ἀναλόγῳ χρηματιστοῦ ἀντιτύπου χρησιμοῦντος τοῦ κατὰ τὸ δοῦναι αὐτὸ εἰς μέτον πρὸς κτῆσιν ἄλλου μέτρου (παχυμέτρου διλαμυσάτου), μέτρου ἀπαλλέγμος ἀκαρδοκοῦντος ἀποστρέφοντος.

Συνοχίσεις ὅμως ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ μεσολαβεῖσαι τοῦ νοεῖτου αὐτὸ πολεσεῖς, ἀντιλλαγῆς, λαβόντος λοιπὸν τοῦ ἐκφυτίνου ἀνεπὶ τοῦ ὑλασθέου του ὡς ἀντιλλαγμα ζυθοπωλῶν, ὠθόμενος ἐξεπέκρινε, ὑπὸ πλουτογράφοι ἔσεσθαι ὁ τὸν ἐγγράφου τὸν ἐκφυτεῖν σκοπὸς, οὐ ἐνεκα ἐνέγνω δὲν δικαιοῦται ἐπὶ τῷ δόσει τῷ ἐγγράφου ἐκείνου εἰς ἔγγειον ἀνάγκῃ πρὸς τοὺς μετέτοκον.

ΘΗΜΙΣΤΟΚΛΕΙΟΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ὁ ἀλλοῖος ἐκφράσεως ἕνεκα ἐνδυναμεῖ πρὸς τοὺς ἀναλόγους συγκλονισμοὺς τοῦ σφυροῦ ἀνὰ τὸ τὴν ἀληθινοκλεῖ πρωτοβουλίαν ἐκφύτευσιν ἀκριβῆ ἰδιοποίησιν αὐτοῦ ἢ κατεπαγγελίαν ἰδίων περιουσιῶν πρὸς τὸν καὶ μόνον ὑπέρτερον Μέσον ὁμαλίζοντος.

Τὸν ἐπιμηνίου ἢ ἀδελφὸν λαφλάσιον τοῦ μὲν πατρὸς τὰ χρήματα, ὅτι ταῦτα προαγγέλλεται ἐκ τῆς ἀληθινοκλεῖς τοῦ πατρὸς καὶ τοιαῦτα ὑμολογεῖται, σὺχ ἥ τὸ ἴδιον τῆς πατρὸς τὸν ἐχει ἐνδύνῃ πρὸς τοὺς ἀνεκκλησιαστικοὺς ἀνεπὶ τοῦ ἀπὸ τὸν ἀναλογίας κατὰ τὰς διατάξεις. Η. (12. 1) 19 § 1. Η. (KI. 1) 10. περὶ δικαίου, ὅτι δίδωται ὁ ἐν ἀναγκαίοις ἐκφύτευσις χωρὶς τὴν ἀδικτίαν τοῦ ἐκστρέφου. Αἰλ' ἐν ἄλλοι δικαιοῦ καὶ ἀναγκαίοις, ὁ διάτρεφε ἀδικ ὑπὸ τοῦ περὶ ἐκστρέφου τρόπου (φρ. αἰλ.), οὐχ ἀκτον ἐνίοτε ὁ ἀπόδειξις εἶναι τὰ ἀναγκαῖα μέτρα τοῦ ἐκφύτου ἐκ τῶν ἀναγκαίων ἐξαιρετικῶν

10 L. JACOLLIOT

ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Μυστηριώδης δολοφονία

Λγαπητέ μοι Λίε, καθὼς ἔτι παραλέγεις τὰς ἀκτὰς τῆς Ἰνδοστάν, ἔστω σύντομος τὴν σχολὴν σου ἡ ἀναγνωσις. Κομίζω σοὶ νέαν ἱστορίαν ἐκ τῶν Ἰνδικῶν μου. Ἡ μικροτέρα ἔκδυσις ἐκείνη, γνωστὴ παρὰ τοῖς ἀναγνώσταις τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων ὡς ἔχουσα τὸ ὄνομα ἴδη τῆς ἀποικίας τῶν Ἰνδιῶν ἐν ἀπολλύσῃ μετὰ χαιρὸν πολὺ τοῦ νὰ ἐκπνεύσῃ ἡ ἐπαγγελία τῆς Βικτωρίας, καὶ τὸ ὁποῖον τὸ ἔσωσε ἕξ ὁλοκλήρου ἡ ἀνδρεία τῶν Σικὲ τὰ ὁποῖα ἐν ἀπολύτῳ τῷ εἶδει του, καὶ ἐπὶ πόσον, καὶ κάτω τῶν Ἰνδῶν.

Κατὰ τὴν ἐκστρατείαν τῶν τελευταίων τοῦτων ἐξῆλθε ὁ Λίε συνοδεύων ἐξ ὁλοκλήρου τὸ σῶμα τῶν ἱππέων, ἀμαξηλάτει δὲ αὐτὸς τὴν ἀμαξαν τοῦ συνταγματάρχου τοῦ ἱππικοῦ τμήματος ἀξιωματικοῦ Ἀλεξάνδρου Ἀλλεσάνδρου.

Ἔκτὸς ἐν Δι-Μαρκὸ Παδὲ μόρος ἀπολέμησεν ἐν τῇ νυκτιναύλῃ τοῦτῃ ἐπαθλεύσῃ, ἔξω τὸ σῶμα συνεχίσεν τὴν πορείαν του πρὸς τὴν πρωτεύουσαν τῆς παλαιθρου. Ὁ Λίε ἐκάθητο καὶ ἔλεγε τὰ ἀπογεύματα ἐπὶ τοῦ ἐπιστόμου τοῦ ἁμαξίου, ὅπου ἔβλεπε τὴν ἐξοχὴν καὶ ἔτι ὁ ἥλιος ἀπεκαλύπτετο ἀπὸ τὰ ὄπισθεν ἀπομακρυσμένα ὄρη.

Μετὰ τὴν ἐκστρατείαν ἐκείνην ἐπανῆλθεν ἡ ἀμαξοστοιχία ἀπὸ τὴν ἀποικίαν τοῦ Κὰπ καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὰ κατ' ἀρχὰς ἐπιτηδεύματα. Ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ ἐπιστόμου τοῦ ἁμαξίου ἐκάθητο πλέον ἡ ἀνδρεία τοῦ Σικὲ καὶ ἔβλεπε τὴν ἐξοχὴν καὶ ἔτι ὁ ἥλιος ἀπεκαλύπτετο ἀπὸ τὰ ὄπισθεν ἀπομακρυσμένα ὄρη.

Ἐν τῇ ἀποικίᾳ τοῦ Κὰπ

ε. ε. Πρωτ. Τριπόλεως 'Εν. πτωχ. 29 Αὐγούστου 1881 (ὀγδοήκοντα ἐν). Εἰσ. Κ Οἰκονομίδης, πρ. συνδ Ν. Μαλοῦχος. 'Εκλ. ὁρ. συνδ. 16 Μαίου.

Γ. Τζαννόπουλος κ. Θάνα. 'Απ. 547 ε. ε. Πρ. Τριπόλεως Εἰσ Α. Γεωργίου, πρ. συνδ. Κ. Γετίμης. 'Εκλ ὁρ. συνδ. 15 Μαίου.

Π 'Αλιχὸς κ. Πατρῶν. 'Απ. 885 ε. ε. Πρ Πατρῶν. 'Εν. πτωχ. 23 Μαρτίου 1890. Εἰσ. Δ Ψαρόπουλος, πρ. συνδ. Χ Σταμπάδος καὶ Α. Μπαρμπαρέσος. 'Εκλ. ὁρ συνδ. ἡ ά. πέμπτη μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς 7 Μαίου

Στυλ. Λαμπρόπουλος κ. Προνοίας. 'Απ. 639 ε.ε πρ Ναυπλίου. 'Εν πτωχ. 25 'Απριλίου 1890 Εἰσ. 'Αλ. Πηλείδης, πρ. συνδ. Γ. Λεβαδίτης καὶ Ι. Μελισσινός. 'Εκλ. ὁρ. συνδ. 17 Μαίου.

'Ανδρ. Πονήρης κ. Πατρῶν. 'Απ. 1037 ε. ε. πρ. Πατρῶν 'Εν. πτωχ. 18 Φεβρουαρίου 1890. Εἰσ. Ι. Καγκάδης, πρ. συνδ Χ. Σταμπάδος, 'Οδ Μπαρμπαρέσος καὶ Δ. Σαλταφέρας. 'Εκλ ὁρ συνδ. τὴν ά. Κυριακὴν μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς 7 Μαίου.

Α. Παπαχρηστόπουλος κ. Πατρῶν. 'Απ. 1137 ε. ε. Πρ. Πατρῶν. 'Εν. πτωχ. 16 'Απριλίου 1890. Εἰσ. Γ. Βεροιόπουλος, πρ. συνδ. Φ. Γουναράκης, Ι. Κόλας καὶ Χ Σταμπάδος. 'Εκλογ. ὁρ. συνδ. τὴν ά Πέμπτην μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς 7 Μαίου

Β. Θωμαΐδης κ. Θηβῶν. 'Απ. 3341 ε.ε. πρ. 'Αθηνῶν. 'Εν πτ. 17 'Απριλ. 1890. Εἰσ. Ν. Βάφας, πρ. συνδ. Ν. Διαμάντης καὶ Σ Μεταξᾶς. 'Εκλ. ὁρ. συνδ. 11 Μαίου.

Προσαγωγὴ δικαιογράφων πιστωτῶν.

1) τῆς πτωχ. Στυλ Γιαννούση 'Αθηνῶν, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 7 Μαίου. 2) τῆς πτωχ. Κ. Κωστοπούλου κ. Αἰγίου, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ 7 Μαίου.

Πρόσκλησις εἰς διάσκεψιν περὶ συμβιβασμοῦ.

1) τῆς πτωχ. «'Αδελφοὶ Τσούκα» Ναυπλίου, τὴν 10 Μαίου 2) τῆς πτωχ. Μιχ. 'Αλμπανοπούλου κ. Ναυπλίου τὴν 17 Μαίου. 3) τῆς πτ «Κόκκινος καὶ Καπερώνης 'Αθηνῶν, τὴν 17 Μαίου, 4) τῆς πτωχ. Δ. Καπερώνη 'Αθηνῶν, τὴν 19 Μαίου

Πλειστηριασμοὶ

'Εν 'Αθήναις τῇ 13 Μαίου 1890

Οἰκία ἐν θέσει Χαμοστέρνα, δύο ἄμπελοι ἡ μία 5 στρεμ. καὶ 907 μέτρ. ἡ ἑτέρα 2 στρεμ. καὶ 584 μέτρων ἐν θέσει Φλέγα, ἀγρὸς ἐκ 2 στρεμ. καὶ 310 μέτρων ἐν θέσει Πετράλωνα καὶ γήπεδον π. τ. 448 ἐν θέσει Χαμοστέρνα τῆς ὀφ. Αἰκ. συζ. Δ. Ν. Δέρβου. Συμβ. Δ. Καλλιοντζῆς.

— Μία ἐθνικοϊδιόκτητος ἄμπελος ἐκ στρ. 2 εἰς θέσιν Καινούργιο πηγάδι Καλυβιῶν Χασιᾶς, ἐν οἰκόπεδον 73 μέτρ. αὐτόθι κείμενον, τῶν κληρ. 'Ιω. Δ Πύνη, Συμβολ. Α. Γαϊτάνος.

— Οἰκόπεδον παρὰ τὸν Ἅγιον Παντελεήμονα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 'Ηπείρου π. τ. 686. Συμβ. Π. Πέρδικας.

— Οἰκία ἐν συνοικίᾳ Βάθεια, ὁδὸς Ξούθου, μετὰ περιοχῆς π. τ. 168 καὶ 88)00.

— Οἰκία ἐν θέσει Κολονάκι ἢ Δασκαλιό μετὰ περιοχῆς. π. τ. 55°, 97)00 τοῦ ὀφ. Στ Ζώτου. Συμβ 'Ηλ. Τσουκᾶς.

— Δύο μαγαζεῖα καὶ διόροφος οἰκία παρὰ τὸ Κακουργιοδικεῖον (ὁδὸς Μιαούλη ἐκτ π. τ 342 τοῦ ὀφ. 'Αγγ. Π. Βενιζέλου. Συμβ 'Ηλ. Τσουκᾶς.

'Εν Πειραιεῖ τὴν 13 Μαίου 1890.

Οἰκοδομὴ διόροφος κειμένη εἰς τοὺς Μ Δ. πρόποδας τῆς Καστέλας π. τ. 264 τοῦ πτωχεύσαντος Ν. Καλαφατάκη. Συμβ. Ν. Βοστυρᾶς.

Η ΕΘΝΙΚΗ

ἐφημερὶς ἐκδοθησομένη καθ' ἑκάστην ἐν 'Αθήναις

('Απὸ τῆς 16 Μαίου 1890).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ 'Εν 'Ελλάδι δρχ. 5 κατὰ τετράμηνον. 'Εν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐτησία φρ. φρ. 25.

"Εκαστον φύλλον, λεπτὰ 25.

ΓΡΑΦΕΙΑ : 'Οδὸς Πανεπιστημίου. 'Αριθ. 1.

Διευθυντὴς

Ε. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Σκοπὸς τῆς ἐκδόσεως τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ δὲν εἶναι ἡ κατὰ ἓν αὔξησις τῶν πολλῶν ἐν 'Ελλάδι φύλλων, ἀλλ' ἡ ἐλπὶς, ὅτι τάχιστα ταχθήσεται αὕτη ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ τῆς ἐξυπηρετήσεως καὶ ἀμύνης τῶν ἐθνικῶν καὶ τοπικῶν συμφερόντων, συνεπῶς δὲ καὶ τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ κοινοῦ. 'Η δὲ εὐγενὴς καὶ φιλότιμος πάσις, ἣν ἐπέδειξε τοῦτο πάντοτε πρὸς ὑποστήριξιν ἐφημερίδων ἀμερολήπτων καὶ ἀνεξαρτήτων κρατύνει τὴν ἐλπίδα ἡμῶν καὶ μεταβάλλει αὐτὴν εἰς πεποίθησιν ἐπιτυχίας.

Πρὸς οὐδένα οὐδαμῶς συνδεομένη, ἡ ΕΘΝΙΚΗ, μόνον τὰς ἰδίας αὐτῆς ἀρχὰς καὶ πεποιθήσεις θὰ ἐξυπηρετήσῃ. Κύριον μέλημά της θὰ θεωρῇ, τοῦτο μέν, νὰ καθοδηγῇ τὸν ἑλληνικὸν λαὸν εἰς τὴν διάγνωσιν τῶν καλῶ, νοουμένων συμφερόντων αὐτοῦ, ἀφ' ὧν ἔνοχος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πολιτικὸς ἀνταγωνισμὸς καὶ σπάνις συμβούλων εἰλικρινῶν τὸν ἔχουσιν ἱκανῶς ἀπομακρύνει· τοῦτο δὲ, νὰ μελετᾷ τὰ μεγάλα τοῦ ἔθνους ζητήματα, τὰ συνδεόμενα ἀναποσπάστως πρὸς τὸ μέλλον αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἀλυτρώτων ἀδελφῶν του. Πρὸς τούτοις δι' ἱκανῆς καὶ ἐπιμελοῦς συνεργασίας καὶ διὰ συστηματικῆς ὑπηρεσίας ἀνταποκρίσεων ἔκ τε τῶν διαφόρων μερῶν τῆς 'Ελλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, θὰ τηρῇ τοὺς ἀναγνώστας της ἐνημέρους ἐν παντὶ, δι' ὅσον ἔνεστιν ἀκριβῶν πληροφοριῶν, διὰ τῶν ἰδίων δὲ πρὸς πληρεστέρον κατανόησιν τῶν ἀναφυομένων ἢ ἀκακινουμένων ζητημάτων.

Τοιοῦτον ἐν ὀλίγοις τὸ πρόγραμμα τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ. Εἶναι ἀληθές, ὅτι τὰς στερεοτύπως ἀγαθὰς ἐπαγγελίας τῶν δημοσιογραφικῶν προοιμίων δὲν ἐδικαίωσε πάντοτε, καὶ ἡ ἐν τῷ ἔργῳ πορεία μετέπειτα· ἀλλὰ δι' αὐτὸ τοῦτο μάλιστα μετὰ πλείονος θάρρους κατερχόμεθα εἰς τὸν ἀγῶνα, διότι καὶ μείζονα ἀναμένομεν τὴν ἐκτίμησιν, ἣν διὰ τοὺς πιστοὺς εἰς τὸ καθῆκόν των ἐπαγγέλλεται ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία.

'Η Διεύθυνσις.

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ

ΝΟΜΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ

1833—1888

ὑπὸ Π. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΑΘΑΝΑΤΟΥ

Περιέχον πάντας τοὺς νόμους, Β. Διατάγματα, ἐγκυκλίους καὶ συνθήκας, οὓς δύναταί τις νὰ λάβῃ ἀνάγκην νὰ συμβουλευθῇ διὰ παραπομπῆς εἰς τὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοὺς κώδικας Ράλλη.

Τιμᾶται δραχμῶν 4

Εὑρίσκεται παρὰ τοῖς καταστήμασιν 'Ανέστη Κωνσταντινίδου καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τῆς «Θέμιδος». 'Αποστέλλεται παντὶ ἐμβάζοντι τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ.

'Εκ τοῦ τυπογραφείου ΑΙ ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

ΕΤΟΣ Α'.— ΑΡΙΘ. 11

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ	Συνδρομὴ ἐτησία δρ. 12. § Μετὰ δελτίου δρ. 15 § Καταχωρίσ. ὁ στίχ. λ. 50.	ΑΘΗΝΑΙ
19 ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 19	ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ Θ. & Π. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΙ ΑΘΑΝΑΤΟΙ	20 ΜΑΙΟΥ 1890

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὸ ἄρθρον 257 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὑπὸ Ι. Α. Μοσχονησίου.
Δικαστικοὶ Πάρεδροι ὑπὸ Ν. Γ. Μαντζαβίνου.
'Η Ποινικὴ κοινωνιολογία.
Νομολογία 'Αρείου Πάγου. (1890) Πολιτική.
Νομολογία 'Εφετείου 'Αθηνῶν (1890).
Νομολογία Γαλλική.-Νομολογία Γερμανική.
Γνωμοδοτήσεις νομομαθῶν.
Τοῖς συμβολαιογράφοις ('Ερώτησις-'Αλληλογραφία)
Διάφορα.- Καταδίκων ἐκδίκησις ὑπὸ JACOLLIOT.
'Επίσημοι εἰδήσεις.-Πτωχεύσεις.-Πλειστηριασμοί.
Κοινοποιήσεις τοῖς γραμματεῦσι. - 'Αλληλογραφία.

'Η Θέμις ἐκδίδεται κατὰ τοὺς 10 ἐργασίμους μῆνας τῶν Δικαστηρίων.

Συνδρομὴ ἐτησία μόνον καὶ προπληρωτέα ἐν 'Αθήναις καὶ ταῖς 'Επαρχίαις δρ. 12. Μετὰ τοῦ Δελτίου δρ. 15.—'Εν τῷ 'Εξωτερικῷ τὰ ταχυδρομικὰ ἐπὶ πλέον.

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ τοῦ 1ου ἀριθμοῦ.

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου Λ. 35.

'Υπομιμνήσκεται τοῖς κ. κ. Συνδρομηταῖς τῆς **Θέμιδος** ἡ ἀποστολὴ τῆς συνδρομῆς των.

Εἰς τοὺς πληρώνοντας τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν τῆς «Θέμιδος» χορηγεῖται εἰς τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς του ἤτοι δραχμὰς 2 σὺν τοῖς ταχυδρομικοῖς ἐξόδοις λεπ. 20 τὸ **Εὑρετήριον Νόμων καὶ Διαταγμάτων** ἀπὸ τοῦ 1833—1888 τοῦ κ. Π. 'Αγγελοπούλου 'Αθανάτου τιμώμενον δρ. 4.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ποιήσωνται χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τούτου ἐκ τῶν κ. κ. συνδρομητῶν ὀφείλουσι νὰ ἀποστείλωσι τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ μετὰ τῆς συνδρομῆς των. Τοῦ αὐτοῦ δικαιώματος ἀπολαμβάνουσι καὶ οἱ μέχρι τοῦδε πληρώσαντες τὰς συνδρομάς των.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

'Απηλλάγη τῶν καθηκόντων τοῦ τακτικοῦ ἀνακριτοῦ παρὰ τῷ Πλημμελειοδικείῳ Καρδίτσης ὁ πρωτοδίκης Δ. Βάλβης κατ' αἴτησίν του.

—Μετετέθησαν ἐναλλὰξ οἱ γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδ. Τροπαίων Π. Γ. Οἰκονόμου ἢ Κοντὸς καὶ 'Ελευσῖνος τῆς Γόρτυνος Ι. 'Αραπάκης. Μετετέθη ἐκ τοῦ πρωτοδικείου 'Αθηνῶν εἰς τὸ τῆς Σύρου ὁ κλητὴρ 'Αναστ. Οἰκονόμου. Διωρίσθησαν κλητῆρες παρὰ τῷ ἐν Ναυπλίῳ Πρωτοδικείῳ ὁ 'Αθ. Καρύδης καὶ παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Σύρου ὁ Γ. Φαλλιέρος.

Κοινοποιήσεις τοῖς γραμματεῦσι

'Εκοινοποιήθησαν τῷ γραμματεῖ τῶν ἐν 'Αθήναις Πρωτοδικῶν ὡς νομίμῳ ἀντικλήτῳ :

1) Τὴν 11ην Μαίου (1890) ἡ ἀπὸ 11 Μαίου ἐ.ἔ. ἀνακοπὴ τοῦ Θ Ματράκα κατ. Πειραιῶς κατὰ Εὐαγ. Δρίτσα κατ. 'Ερμουπόλεως ἐνώπιον τοῦ ἐν Σύρῳ Πρωτοδικείου.

2) Τὴν 12ην Μαίου ἐ.ἔ.— 'Η 718 ἐ.ἔ. ἀπόφασις τοῦ Πρωτοδικείου 'Αθηνῶν μετὰ κλήσεως πρὸς συζήτησιν, μεταξὺ τοῦ Γεωργ. Ξ. Σταύρου Πέπελη κατ. 'Αθηνῶν κατὰ Σωτηρίου Μαρκοπουλιώτου, 'Ιω. Λαλουκάτου, Δ. Ζέγγελη, Α. Κολουζούμη, Ι. Κανδριβιώτου, Δημοσίου καὶ Μιχ. Νάκου κατ. 'Αθηνῶν.

3) Τὴν 12ην Μαίου 1890.— 'Η ὑπ' ἀριθ. 1198 πρᾶξις τοῦ προέδρου τοῦ Πρωτοδικείου 'Αθηνῶν δι' ἧς ὡρίσθη δικάσιμος ἀνακοπῆς μεταξὺ Εὐαγγελίου Γ. Εὐαγγελίου, Αἰκ. χήρας Γ. Εὐαγγελίου δι' ἑαυτὴν καὶ ὡς ἐπιτρόπου τῶν τέκνων της, κατ. Θηβῶν κατὰ Γεωρ. Βενιζέλου κατ. ἐπίσης, ἡ πρώτη συνεδρίασις (Τμ. Β'.) μεθ' ἡμέρας 8 ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

4) Τὴν 12ην Μαίου 1890.— 'Η ὑπ' ἀριθ. 1199 πρᾶξις τοῦ αὐτοῦ προέδρου, δι' ἧς ὡρίσθη δικάσιμος τῆς ἀνακοπῆς μεταξὺ τῶν ἄνω καὶ τῶν Αἰκατερίνης χήρας 'Αγγελῆ Δεδούλη, Στυλιαν. 'Αγγ. Δεδούλη, Μαγδαληνῆς χήρας Π. Τουρκοχωρίτου, Σωτήρας συζύγου Θ Ρεπούτσκου, ἡ πρώτη συνεδρίασις (Τμ. Β'.) μεθ' ἡμέρας 10 ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

— Τῇ 3 Μαίου 1890. 'Εκοινοποιήθη τῷ γραμματεῖ τῶν Πρωτοδικῶν Σύρου διὰ τὸν 'Αριστείδην Ν. Χατζῆ, κάτοικον Λίμνης, ἡ ὑπ' ἀριθ 158 ἐ.ἔ. πρᾶξις τοῦ προέδρου τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν, δι' ἧς ὡρίσθη δικάσιμος τῆς ἀπὸ 18 'Απριλίου ἐ.ἔ. ἀνακοπῆς του κατὰ Νικολάου Ζ. Μαθᾶ, καὶ τῆς 409 ε. ε. ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδοκείου Σύρου, ἡ πρώτη μετὰ παρέλευσιν 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς πράξεως.

— 'Εκοινοποιήθη τῷ αὐτῷ γραμματεῖ ἡ ὑπ' ἀριθ. 16 ἐ.ἔ. πρᾶξις τοῦ προέδρου, δι' ἧς ὡρίσθη δικάσιμος τῆς ἀπὸ 12 'Απριλίου ἐ.ἔ. ἀνακοπῆς τοῦ 'Ιω. Βλάχου κατ. Σπάρτης ὡς μέλους τῆς ἐν Σπάρτῃ διαλυθείσης ἑταιρίας Ρουμπάνης καὶ Βλάχος. κατὰ Π. Γ. Μουντζουροπούλου καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 361 ἐ.ἔ. ἀποφάσεως τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν, ἡ πρώτη τοιαύτη μεθ' ἡμέρας 4 ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς πράξεως.

— Τῇ 9ῃ Μαίου ἐ.ἔ. ἐκοινοποιήθη τῷ γραμματεῖ τῶν ἐν Καλάμαις Πρωτοδικῶν ἡ ὑπ' ἀριθ. 423 ἀπὸ 9 Μαίου 1890 πρᾶξις προέδρου, δι' ἧς ὡρίσθη δικάσιμος τῆς ἀπὸ 4 'Απριλίου ἐ.ἔ. ἀνακοπῆς τῶν Εὐστ. Καλπούκου καὶ 'Ιωάν 'Αδαμοπούλου κατ. Μεσσήνης κατὰ 'Ιω Ραμενέα κατ. ἐπίσης καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 231 ἐ.ἔ. ἀποφάσεως τῶν ἐν Καλάμαις Πρ[illegible] δευτέρα τοιαύτη τοῦ μηνὸς Μαίου ἐ.ἔ. ἀπὸ τῆς νομίμου κοινοποιήσεως τῆς πράξεως.

— Τῇ 12 Μαίου ἐ. ἔ. ἐκοινοποιήθη τῷ γραμματεῖ τῶν ἐν Καλάμαις Πρωτοδικῶν ἡ ὑπ' ἀριθ. [illegible] ἐ.ἔ. πρᾶξις τοῦ προέδρου τῶν αὐτόθι Πρωτοδικῶν πρὸς προτιμήσεως τῆς ἀπὸ 24 'Απριλίου ἐ.ἔ. [illegible] Χ. Δημητροπούλου κάτ. Σπηταλίου κατ. [illegible] νου κάτ. Καλαμῶν κατὰ Γ Γ Χρηστο[illegible] κατ. Σπηταλίου.

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ 237 ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Φρονούμεν, ότι ἐν τῇ νομολογίᾳ δὲν ἐρμηνεύεται ἀκριβῶς τὸ ἄρθρον 237 τῆς Πολ. Δικονομίας, καὶ πρὸς εὐρυτέραν ἐξέτασιν τῆς ἐρμηνείας αὐτοῦ ὑποβάλλομεν εἰς τὴν κρίσιν τῶν ἀρμοδίων τὰ ἑξῆς ἑπόμενα :

Τὸ 237 ἄρθρον ἐν τῷ πρώτῳ αὐτοῦ ἐδαφίῳ πραγματεύεται περὶ τῶν λόγων τῆς ἀνακοπῆς, ὡς καὶ περὶ τῶν ἀπαιτουμένων διατυπώσεων, ἵνα τὸ τῆς ἀνακοπῆς ἔγγραφον θεωρῆται ἔγκυρον.

Τὸ δεύτερον ἐδάφιον ὁρίζει, ὅτι καὶ διὰ μεταγενεστέρου ἐγγράφου δύνανται νὰ ἐπινεχθῶσι νέοι πρὸς ἀνακοπὴν λόγοι. τὰ ἔξοδα ὅμως βαρύνουσι τὸν ἀνακόπτοντα.

Τὸ τρίτον ἐδάφιον ἐπιτάσσει, ὅτι τὸ ἔγγραφον τοῦτο, (τὸ τοὺς νέους λόγους περιέχον), ἐπιδίδεται κατὰ τὰς περὶ ἐπιδόσεων γενικὰς ἀρχάς.

Ὥστε δίον νὰ προσδιορισθῇ : *τί ἐστι Λόγος ἀνακοπῆς*· τί ἐννοεῖ ὁ νόμος *μεταγενέστερον ἔγγραφον*, καὶ *πότε δίον νὰ γίνηται ἐπίδοσις* τοῦ μεταγενεστέρου τούτου ἐγγράφου, καὶ ἰδίως *ἀν ἀπαιτῆται ἐπίδοσις αὐτοῦ*, ἢ δύναται καὶ διὰ τῶν πρωτάσεων νὰ ὑποβάλληται νέος ἀνακοπῆς λόγος.

«*Λόγοι ἀνακοπῆς* κατὰ τὸν κ. Οἰκονομίδην (§ 228 σημ. 2 τῆς πολιτικῆς Δικονομίας. ἐκδ. Γ') εἶναι : *αἱ ἐλλείψεις καὶ τὰ παραπτώματα, ἅτινα ὁ ἀνακόπτων κατηγορεῖ κατὰ τῆς ἀποφάσεως*.» Ὁ ὁρισμὸς οὗτος φρονοῦμεν δὲν εἶναι ἐπαρκὴς τῆς οὐσίας τοῦ λόγου τῆς ἀνακοπῆς γνωρισμός. Ἵνα ὁρίσωμεν ἀκριβέστερον τὸν λόγον τῆς ἀνακοπῆς ἀνάγκη νὰ προσφύγωμεν εἰς τὸ γερμανικὸν τῆς δικονομίας κείμενον. Ἐν τῷ Γερμανικῷ κειμένῳ οἱ λόγοι τῆς ἀνακοπῆς ὀνομάζονται Gründe der Opposition ἢ ἐν συνθέσει Oppositionsgründe. Grund παρὰ Γερμανοῖς κυριολεκτικῶς εἶναι τὸ θεμέλιον, ὅπως καὶ παρὰ Ρωμαίοις τὸ fundamentum, τροπικῶς δὲ πᾶσα βάσις. Ἐν τῇ νομικῇ λοιπὸν γλώσσῃ ὁ τεχνικὸς ὅρος Grund σημαίνει *βάσιν* δηλαδὴ τὸν νομικὸν πυρῆνα τοῦ ἱστορικοῦ μέρους τῆς ἀγωγῆς, τῆς ἀνακοπῆς κλ. (Bayer ord. proc § 164) ἤτοι τὸ σύνολον τῶν γεγονότων, ἐφ' ὧν συγκεκριμένως στηρίζονται νομικῶς αἱ ἀξιώσεις τοῦ ἐναγοντος, ἀνακόπτοντος κτλ. ἢ, ὅπως εἰδικῶς περὶ τῆς βάσεως τῆς ἀγωγῆς ἐκφράζεται ἡ ἡμετέρα δικονομία (ἄρθρον 533 ἀρ. 3), «*τὰ περιστατικὰ, ἐφ' ὧν ὁ ἐνάγων στηρίζεται τὰς ἀξιώσεις του*» : (καὶ τὸ γερμανικὸν) die Thatumstände, worauf er (der Klaeger) seine Ansprüche gegrïndet. Ὅπως λοιπὸν *βάσις ἀγωγῆς* (Klagegründ) ἄρθ. 535 Πολ. Δικ. (fundamentum actionis) εἶναι ἐκεῖνα τὰ γεγονότα, ἐκ τοῦ ἱστορικοῦ τῆς ἀγωγῆς, ἐφ' ὧν νομικῶς στηρίζονται καὶ θεμελιοῦνται αἱ ἀξιώσεις τοῦ ἐνάγοντος, οὕτω καὶ Oppositionsgrund (fundamentumOppositionis) *βάσις ἢ λόγος*, (ὅπως ἐρμηνεύεται εἰς τὸ ἄρθ. 237 τοῦ ἄλλην. κειμένου) *τὰ ἀνακόπτοντα εἶναι· τὸ σύνολον τῶν γεγονότων ἐκ τοῦ ἱστορισοῦ τῆς ἀνακοπῆς*, (δι' ἓνα ἕκαστον λόγον ἡ βάσιν τῆς ἀνακοπῆς), *ἐφ' ὧν θεμελιοῦνται νομικῶς αἱ ἀξιώσεις τοῦ ἀνακόπτοντος* πρὸς ἀνατροπὴν τῆς ἀνακοπτομένης ἀποφάσεως ἢ τῆς διαδικασίας ἢ ἐξωδίκου πράξεως.

Τούτων τεθέντων, ἐρχόμεθα εἰς τὴν ἑρμηνείαν τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ 237 ἄρθρου.

Τὸ κείμενον τὸ ἑλληνικὸν ἔχει ὡς ἑξῆς : «Ἐὰν ἐπενεχθῶσι δι' ἐγγράφου, ἐμφανισθέντος «μετέπειτα, νέοι πρὸς ἀνακοπὴν λόγοι, τὰ «ἐξοδεθέν προξενηθέντα ἔξοδα πληρώνονται παρὰ τοῦ ἀνακόπτοντος. Τὸ δὲ γερμανικὸν «Werden in einer spaeteren Urkunde neue Oppositionsgründe nagebracht, so bleiben die dadurch veranlassten Kosten dem Opponenten zur Last» ἤτοι : Ἐὰν ἐν μεταγενεστέρῳ ἐγγράφῳ ἐπενεχθῶσι λόγοι νέαν περιέχοντες βάσιν, τὰ ἐκ τούτου ἔξοδα βαρύνουσι τὸν *ἀνακόπτοντα*».

Ἐν τῷ ἐδαφίῳ τούτῳ δύο κυρίως ὅροι δίον νὰ προσελκύσωσι τὴν προσοχὴν τοῦ ἑρμηνευτοῦ, ὡς ἔχοντες οὐσιώδη ἐπιρροὴν εἰς τὸν ὁρθὸν αὐτοῦ κατανόησιν (ὡς verba decisiva) τὸ : *νέοι πρὸς ἀνασκοπὴν Λόγοι* (neue Oppositions gründe), καὶ τὸ : *διὰ μεταγενεστέρου ἐγγράφου* (in einer spaeterin Urkunde).

Ἐξ πρὸς τὸ πρῶτον : *νέοι πρὸς ἀνακοπὴν Λόγοι*. Μετὰ τὰ εἰρημένα οὐδεὶς φρονοῦμεν δύναται ν' ἀμφιβάλλῃ, ὅτι νέοι πρὸς ἀνακοπὴν λόγοι εἶναι : ἰσχυρισμοὶ νέαν περιέχοντες βάσιν ἀνακοπῆς. Ὑπολείπεται μόνον ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἐννοίας τοῦ *μεταγενεστέρου ἐγγράφου*, ἡ κατὰ τὸ ἑλλ. κείμενον *ἐγγράφου ἐμφανισθέντος μετέπειτα*. Καθ' ἡμᾶς μεταγενέστερον ἔγγραφον ἐννοεῖ ὁ νόμος ἑτέραν, κατόπιν ἐπιδιδομένην (πρόσθετον καὶ ἐπιδοθητικὴν), ἀνακοπὴν διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους :

Ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 237 τὸ ἔγγραφον τῆς ἀνακοπῆς ὀνομάζεται ἐν τῷ γερμαν. κειμένῳ Oppositionsurkunde (ὅπως λέγεται καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 509 καὶ 598 Πδ. Δικ.), ὡς ἐπίσης καὶ τὸ ἐφετήριον ἔγγραφον ὀνομάζεται Appellationsurkunde (ἴδε ἄρθρον 516, 767, καὶ 770 Πολ. Δικ.). Λέγων λοιπὸν ὁ νόμος περὶ μεταγενεστέρου ἐγγράφου νέαν περιέχοντος βάσιν, ἐννοεῖ ἕτερον ἐπιδοθητικὸν ἔγγραφον ἀνακοπῆς. Ἀφ' οὗ ὁ νομοθέτης, ὁ μόνον γερμανιστὶ συντάξας τὴν δικονομίαν, ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τοῦ ἄρθ. 237 τὸ ἔγγραφον τῆς ἀνακοπῆς ὠνόμασεν Oppositionsurkunde, ἐθεώρησε περιττὸν μετὰ τρεῖς στίχους νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν σύνθετον λέξιν Oppositionsurkunde, περιορισθεὶς εἰς τὸ ἁπλοῦν Urkunde, καὶ διότι τὸ μεταγενέστερον ἔγγραφον (Spactere urkunde) προϋποθέτει ἄλλο προγενέστερον, ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ προγενέστερον εἶναι αὐτὸ τὸ ἔγγραφον τῆς ἀνακοπῆς, ἄρα καὶ τὸ μεταγενέστερον πρέπει νὰ εἶναι ὁμοιον τῷ πρώτῳ, ἐφ' ὅσον δὲν προσδιορίζεται ἄλλως δι' εἰδικοῦ ὅρου ὑπ' αὐτοῦ τοῦ νόμου. Ἄλλως τε ἐν τῷ γερμανικῷ κειμένῳ οὐδέποτε αἱ ἐγγραφοι προτάσεις τῶν διαδίκων ὀνομάζονται Urkunden, ἀλλὰ schriftlicher Autrag, schriftliches Begehren ἢ ἁπλῶς Autraega καὶ Begehren (ἴδε ἄρθρον 158, 460, 580 κτλ. Πολ. Δικ.)

Εἶναι ἀληθὲς, ὅτι ἡ λέξις Urkunde ἐν τῇ δικονομίᾳ ἡμῶν λαμβάνεται καὶ εἰς γενικωτέραν ἔννοιαν ὡς καὶ παρὰ Ρωμαίοις ὁ ὅρος instrumentum (ἴδε Bayer § 250 σελ. 833 Sey. ἐκδ.) ἤτοι ὡς μέσον πρὸς ἀπόδειξιν ἐγγραφον, οὐδέποτε ὅμως τῆς λέξεως Urkunde γίνεται χρῆσις, ἵνα σημάνῃ τὰς προτάσεις τῶν διαδίκων (ἴδε τὸ ἄρθρ. 384 καὶ ἐπομ. τῆς πολ. δικ.)

Μετὰ τὰ ἐκτεθέντα πρέπει νὰ ἐκφέρωμεν τὴν ἑξῆς γενικὴν ἀρχὴν ὡς συμπέρασμα : Ὅσους τὰ δικαστήρια πάντα ἀνενδιάστως ἀπορίπτουσιν ἰσχυρισμοὶ ἐν ταῖς προτάσεσι μόνον

λούσεων τὸν δικαστὴν ἐν τοῖς συνεδριασὶν, τὸν ἀναλογισμὸν ἰδίως ἐπὶ τῶν ἀπολύτων καὶ θεοδικιῶν ὅπου ὑπάρχει, καὶ ὡς ἀπλῆς συμβούλου, ὅτι ἡ δικαστικὴ ὑπηρεσία τοῦ δικαστοῦ δὲν συμῤῥέει αὐτοῦ σχεδὸν χρόνον ὅπως διεξάγωσι καὶ περιγράφωσι ἰδίαν τινὲς καὶ ἰδίως ὅσαι περίστασαι εἰς τὰς ὁποίας ἐπιγίγνονται ὑπὸ διεξαγωγὴν τοιαῦται. Εἶναι δηλαδὴ ἀπαραίτητος ἡ ὑπαρξις τοιούτου ὀργανισμοῦ, ὅστις νὰ πολιτεύῃ τὴν δικαστικὴν ὀργάνωσιν. ἀλλὰ κλεῖσον τὸν ὑπὸ τὸ ἐλεγχόμενον διαῤῥῆγνυται αὐτὸς. Ἀντὶ τοῦτο ἐπιτρέπει ἀρθῆναι δικαστῶν τοῦ συνδικαστικοῦ καὶ ἰσοβίου ὑπαγομένων ὑπὸ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων περὶ ὑποβολῆσεως τῶν ἐπιδίων, ἐκτὸς ὅτων ἐφ' ὅσον ἀπαντᾷ τὰ χρὴ τοῦ δικαστοῦ καὶ ὑποβολῆσεων μελετᾷ καὶ εἰς ὑπογραφὴς καὶ πωλήσεις ἀγοραίας, ἐν τῇ περιστάσει παραδέσεως αὐτῶν ὁ παραλείψας καθήκοντος (ἄρθρον 23, 25 διν. ἀγορ.).

66. Δικαστικαὶ πράξεις εἶναι ἐν ὅ,τι ἀφ' ἑνὸς βλέπουσι εἰδὲν τρόπον τὸν κυρίως εἰπεῖν κτηματικὸν τοῦ δικαστοῦ, ὑπάκουσαι ἀφ' ἑτέρου καὶ ἀπὸ ἐπιδίων τῆς δικαστῶν ὑπηρεσίας. Καθήκοντα δὲ καλοῦσι τὰ τοιαῦτα, ὅτι οἱ παράδοι εἰσὶ οἱ κυρίως ἀρχὰς δὲν ἀναπτύσσει τοῦ δικαστοῦ, ὑπόρχεις δὲ ἰαβόλητα ὑπὸ δικαστηρίου συγκείνου εἰς δικαστῶν καὶ ἀκόμη, ἂν δὲν ἀναγραφῇ ρητῶς τὸν ὁρίζων ἐκαλούμενον τῶν ἀρμόδιον ἀναπτύσσει, ἀκόμη ἐπὶ καὶ ἐπιτρεπόμενον τοῦ δικαστηρίου κακὸς συστεύμενον. (A. II. 19 τοῦ 141, 142, 219, 220 τοῦ 49, 130 τοῦ 55 κτλ.).

Οὕτως ὁ νομοθέτης κατώρθωσε διὰ τοῦ ὑπὸ τοῦτο θεσμοῦ νὰ ἔχῃ πάντοτε καὶ παρὰ τῶν τοῦ διατεταγένος (κατὰ τὸν Ἀρείου Πάγου ἐξ οὗ ὅστις κατηγόρησεν διὰ τοῦ Νόμ. ΧΜΣ' τῆς 28 Ἰουλίου 1877) τοιούτοι ρύθμισιν τοιαύτης διαστάσεως, ὅτε ἐπὶ τοῦτο δὲ ἰχνιλαναν αὐτῆς ἡ ἐγκαιρὸς σπουδὴ τῶν δικαστικῶν, ἢ δὲ δικαίωσις τὸν δικῶν θὰ καταβάλλεται κακῶς. Διατυποῦς ὅμως ἐνὸ παρ' ἄλλοις ἐπιτρέπει οἱ σωζόμενοι ἀκόμη θεσμοὶ μεταβάλλονται ὑστερίαι κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς στιγμῆς, ἡ Ἑλλὰς ἀμέμπτως παρεκτυπώθη ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ ἐπὶ τῆς ἐν γνωσὶ καὶ ὡς τοῦς παρελθόντων ἐκ τῶν νομοθετῶν, χωρὶς ὅμως νὰ παρακολουθήσῃ καὶ νὰ συντελεσθῶσιν τούτου μετὰ τῶν ὑστερίαι μεταβολισμένων περιστάσεων καὶ ἀναγκῶν. Οὕτω ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ ὑφιστὸς οἰκ τῆς μόνιμ. σχεδὸν ἀμετάβλητος ἀπὸ τοῦ 1834, ἰσχὺς δὲ καθ' ὃν αἱ Ἀθῆναι ἦρχον οἱ ἕκτοι ἴσως τὸ πληθυσμὸν, ἐν ᾧ χρόν σταμεν. συνεπῶς τὰ δικαστήρια τὸ 1/10 τῶν ὑποθέσεων. Δι' προκαλοῦσιν τὰ δικαστικὰ ἐπιχειρ. Ε/

μόνον νόμιμ. μετὰ παρέλευσιν τετραμηνίσεως (Ἀπ. Δ/ρίου 1877). «Εἶναι ν' ἀναῤῥῇ ὅτι αἱ περιφαὶ ἐκλήνται ἐπὶ τὸ πρωτεῖον τῆς διαμέτρος τοῦ δικαστηρίου ἢ ν' ἀρτιστεῖται ἢ διορισθῶσι. Καὶ εἶναι μὲν ἐλαφρὸ ὅτι αἴζεται ὁ ἀρχὸς τῶν δικαστῶν, ἀλλ' ἂ αὐξάνει ἀπὸ παρακολούμενα πρὸς τὸ τῆς συνθηκοῦ καὶ ἐν γένει ἀναπτύξεως τῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν, ἐπὶ τὸ συμπέσωμα, εἶναι ἐλαχίστε. Ἀλλὰ τε ἡ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δικαστῶν γίνεται κατὰ φειδῶς, καθὼς πλάττεται πίαν ἀναπτύσσει βαρύνουσα τὸ Δημόσιον ταμεῖον, ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἢ ν' ἐξέσης ἀρθρον τὸν παρέβαν ὀνεῖ μόνον ἂν ὑπάρχει τοῦτο ἀληθῶς ἀνάγκη ἢ ἂν δικαστικὴ τινοῦτον ἐπιφέρῃ ὄγκον ἐργου, ἢ ἂ ἀλλου κρίβεται ἐνὸ ὁλόκληρον. Ἐπὶ δὲ πλέτου χρόν ἐρεύθονται πρὸς αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φυτιστηρίων ἢ ὅλων δια πρόσωπον (Νόμ. ΘΦ Ἀρχομβρίου 1842, 24 Ἰουλίου 1848, 31 Δεκ. 1875, 27 Νοεμβρίου 1875 κλπ.), σὐδαμὰ ἰδ πολὺ μεταβολὴ εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν δικαστικῶν περιφερῶν, ἐνῷ τοσαῦτα ἐπὶ τοῦ χρόνοι τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν, ἀναγνώσεις δὲ τῶν ἐπαρχιῶν νόμων, ἢ Ἀθῆναι τοῦλχιστον παρὰ Πρωτοδίκαις, ὃν συνῆκε σχεδὸν ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐπιτρέπουσιν τῶν ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐφετῶν.

Ἂν ἐπιτασσόμενον ἐκ ἔθεις νομοθετῶν τὴν γαλλικὴν λ. χ. θλίψει ἔθεις, ὃν διδόμεις τὰς περιφερείας τοὺς Παρισίους μόνον, ὅτι τὸ διορίζεται τὸ 25 Μαρτ. 1810 (Bulletin des lois No 6882), τὸ διωρυκάθειν τὸν θεσῶν τοῦτον, ἔχει μέχρι σταχοῦ συλλαγῆς μετὰ ἐλαθῇ διὰ τοῦ ἐπιτρέπει νόμων. Ἀπὸ τὸ 1825 μὲν 20 Ἀπρ. 1810 ἀφῆκε 35 νέους ἐπὶ τοῦ Δικαστηρίου τοῦ Σηκουάνα διὰ, περίβρους ἐρίου 1830 ἀρθ. 1 τοῦ ἀριθμοῦ, κατόπιν ὁ Ν. 10 Δεκεμβρίου 1852 ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1862, 30 Ἰουλίου 1870, 9 Ἰουλίου 1871, 24 Ἰουλίου 1875 κλπ. μετὰ ἐκλόν τὸν ἀριθμὸν τῶν κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, συμπληρώσεται καὶ τελειοτοιχ. ἐπὶ τοῦ ἐπιτυχήσεται τοῦ ἐπιτρέπει ὅλας τὰς ἐπιβῆς.

Ἐν Ἑλλάδι μάλιστα, ὅπου κατ' ἀρχὴν οἱ δικαστικοὶ παρέχουσιν ἀδιάλειπτον, τὴς τοιαῦτ. ὅσαι περιστάσεις ἐ Νόμος ἐπιτρέπει αὐτοὺς καὶ μισθοῦσθαι ἢ Νόμος τῆς 11 Ἀπριλίου 1838 ἄφησε 3 ἐπιτρεπὰ νὰ μισθώσωσι, τὸ περιπτώσει πεζαρχικὴ ποινὴ κατὰ δικαστοῦ ἀπόλυσις αὐτοῦ συμφέτερον τοῦ δικαστηρίου ἐπίσης καὶ ἐπίρρ. περιστάσεις ἐπιτρέπεται μισθοδοσία τῶν παρέβαν (Ν. Σ' Ἰουλ. 1857).

Ἐν Ἀθήναις τὸ πλέτου τῶν μαρτυριῶν ἐξετάσεων, αἱ ἐμφανισθεῖσι τῶν πραγματογνώμων, αἱ ἐπὶ τούτου μαρτυρικαὶ ἀποδείξεις καὶ τοῦτοι ἄλλαι δικαστικαὶ ὑπηρεσίαι διεξάγονται ὑπὸ τεσσάρων παρέβαν, ὧν δὲ κλῆστε καὶ πρὸ ἑνὸς σχεδὸν ἐν τῷ Πρωτοδικείῳ ἐπιχειρουν ὅσο μόνοι τὸν ἐτέρου δὸν ἀπαλλαγήσωσι, μὲ ὅλον δὲ τὸν ὁρολογούμενον ἀραιτικότητα καὶ ἐκκινήτητα τὸν ὅλη σύστασι δικαστικὸν ὑπαλλήλων, ἀδύνατος ἀποδείκνυται ἡ ἀφαίρεσις τοὺς ἐκεῖ ἀναπτύξεων αὐτοῦς ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ὑπόθεσιν, οὔτω δὲ εἰ μὴ μὲν δικαστικὰ ἐπιτρέπουσιν δὲ νέου ἔτους ἐγκαίρως πᾶς ἀπὸ τὸ κοινὸν τερπνόμενα πρὸ τῶν οἰκείων ἀνακλίσεων. συμβαίνει δὲ σχεδὸν σπανίως ἐπὶ τοῦ ἐπιτρέπει καὶ τὸν ἀγνοητὸν τῶν τοῦτον νὰ κατατρίψωσιν καὶ τὰ μέσα τῆς ἀπολείξεως, ἵνα δὲ τοῦ ἐπιτρέπει τὸν μαρτυρικὸν, εἰς τὸν ἐπὶ τοῦτον συνεπῶς πέτοτε ὁ πανδωμάτιος χρόνος.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω γροσόψει ὅτι πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου ἄφησε οὐχήμενος νὰ συμπληρωθῇ ὁ τῶν δικαστ. παρέβαν ἀριθμὸς παρὰ τὸ Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν, ἀλλὰ καὶ ν' ἀληθῆ οὕτως εἰς ἐ τοιαῦτ. γινόμενον.

Περιττὸν δὲ ν' ἀποβιβάσωμεν τὰ σχολὰ ἀναπτύξεως τὰ προσαρμοσθησόμενα ἐξ τῆς ἀκέραιας τοῦ δικαστηρίου ἐνεργείας ἐπὶ τοῦ πεπλεῖ δὲ ἐλαθόποτε μεταλλάξ εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τῶν Δικαστηρίων μόνον διὰ νόμου δύνανται νὰ μεταγχθῶ. ἀγρὲς ἔργου θὰ ἔτο ἂν ἡ Κυβέρνησις μερικῶν ὅπως τὸν συμφερόντων τῶν πολιτῶν, ὑπόλοιπα εἰς τὴν παρούσαν δυνατότητα ἀναπτύξεων τοῦ ἐπιτρέπει ἐπὶ τοῦ ἐπιτρέπουσιν τὸν δια. περίβρου παρὰ τὸν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικείου, ὅπερ, ὅσον οὐδέπω βέρους ἐπὶ τοῦ Δικαστικοῦ Σχεδίου ἄφησε ἐπὶ τοῦ μέρους ἐπιτρέπει ὑμελοῦ ὑπηρεσίαν ἐπὶ τοῦ ἐπιτρέπουσιν.

Ν. Γ. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ

Η ΠΟΙΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ

Ἡ νέα ἐπιστήμη σχολὴ τὴς ποινικὴς ἀνθρωπολογίας ἐπὶ τοῦ ἐπιτρέπει ἐπὶ τοῦ ἐπιτρέπει ἐπὶ τοῦ ἐπιτρέπει τὸ ποινικὸν δίκαιον ἐν τῇ Ἰταλιστικῇ σχολῇ τοῦ Lucchini ἐπὶ τοῦ ἐπιτρέπει ὁμοῦ συγχρασία ὑπὸ τὸν τίτλον «I semplicisti del diritto penale», ἐν τῷ οἱ ὑπὸ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἐπιτρέπει ἐπὶ τοῦ ἐπιτρέπει ἐπὶ τοῦ ἐπιτρέπει ἐπὶ

εἴτε αἱ κοινωνικαὶ συνθῆκαι ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἐπιτρέπουσι τὴν μίξιν τῶν φυλῶν. Ὁ Θεόκτιστος, ὁ πονηρότερος, ὁ ῥαδιούργος ἄρδιλι νὰ ἐφαρμόσῃ πάντας τὴν ἀρχὴν τοῦ καταλογισμοῦ καὶ νὰ ἐξετάσῃ εἰς ἑκάστην ἰδιαιτέραν περίπτωσιν τὰς ἐξαιρέσεις ἢ τὰς ἐλαφρύνσεις, ἃς ἐνδέχεται περιπτώσεις δίκαιαι νὰ ἐπιβάλωσι εἰς τὴν γενικὴν ἀρχὴν τοῦ καταλογισμοῦ. Διὰ ζήτημα ἐπίσης κανόνος, ὅλων μᾶλλον πρακτικὸν θεωρεῖται νὰ συζῶσι τὰ χωρία, ἅτινα ἀκούονται ὑπὸ τὸ ἀνθρώπινον καὶ ἅτινα δὲν σιωπᾷ ἡ ἀπόλυτος ἀντίληψις τῆς, ἐφ' ἑαυτῆς ἐξαιρετικῆς περιστάσεως.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἀρὶθ. 64 (1890). Τυ. Α'. Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Μ. Ματσάνης.

Ἀρμοδιότης ἐπὶ ἐπιλαβῶν κληρονομικῆς ἀγχιστείας - λογαριασμοῦ τῶν Πανελληνίων.

Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τοῦ ἀπολογητικοῦ τῶν ἐξ αἱτήσεως ἀναιρέσεως γνωμοδοτήσεως τοῦ ἀντεισαγγελέως καὶ μὴ χωρίσαντος τὰς διαπλαττούσας κατὰ τὰ ἄρθρ. 468, 469 ΠΠ. Δ., δίκαται νὰ συζητηθῇ ἡ ὑπόθεσις μεταξὺ τῶν ἀγομένων διαδίκων.

— Κατανεύσεως τοῦ παρεδόλου ὑπὸ τοὺς τοὺς ὁυοδίκους, καὶ οἱ μὴ ἐμφανίζοντες εἰς αὐτὸν διάδικοι ἀπολυθῶσι ἐρήμην ἄρθρ. 327 ΠΠ. Δ.

Συνοδὸς τοῦ ἄρθρ. 92 ΠΠ. Δ. ἐπιλείπει ἡ πρὸς ἐπιμέτρησιν τῶν πρὸς παραδεκτικὰς πράξεως τῆς αἰτήσεως ἀναμένουσα ἐντολή, καθ' ὃ ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ πρὸς συζήτησιν αὐτῆς ἐπιφορτισθέντος δικάσου.

— Κατὰ τὸν περὶ οὗ ἰσχύοντα Ρωμ. Ν. Εἰσαγ. (1,10) ὁ 6-7, ἡ ἀγχιστεία παύει μετὰ τὴν λύσιν τοῦ γάμου τοῦ παραγγείσης αὐτὴν καὶ δὲν ἀποτελεῖ τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 324 ἐ 7 ΠΠ. Δικ. κανονικὸν ἐξαίρεσιν τῶν μαρτύρων. Ἡ ὑπὸ τῆς προσβαλλούσης ἀποφάσεως παραβολὴ ἐξαιρέσεως μάρτυρος τοιούτου παυσάσης ἐξ ἀγχιστείας συγγενικοῦ ἀποτελεῖ παράβασιν τῆς διατάξεως τῆς ΠΠ.Δ. καὶ καθιστᾷ ταύτην ἀναιρετέαν κατὰ τὸ ἄρθρ. 807 § 5.

Ἀρὶθ. 65 (1890). Τυ. Α'. Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Κουσουλινος.

Ἐκτέλεσις διατάξεως ἀναζητήσεως - Ἀδυναμία τοῦ φύσει κύριος.

Ἐγκαινιούσης τῆς διαστατικῆς τῆς φύσεως τὸ διάταγμα τῆς 4/16 Δεκρίου 1836 καὶ ἐπὶ τούτου προλθόντος ἐκτελεστηρίου ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τῶν ἀναγκαίων πρὸς συναλλαγὴν ὁ ὑποψήφιος τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων ἐπὶ ἀναγκαστικοῦ ἐκτελεστηρίου, δύναται τὴν συμβατικὴν καὶ ἐπὶ τοῦτου ἀρθρ. ἀγώγην ἢ προσωρινὴν ἐπὶ τοῦ ἀνὼ διατάγματος ἀγωγὴν ὑπὸ τοῦ ἀκτοπιστοῦντος τὰ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα ὑποψηφίου τοῦ Οἰκονομικοῦ. Κἂν δὲ περὶ τὴν ἰσχὺν τοῦ περιγραφέντος τοῦ μνησθέντος διατάγματος ἔφερε τὸ Ἐρετεῖον ὡς πρὸς τὰ συμβολίσεα σήμαινε καὶ τοὺς ὅρους τοῦ διατάγματος ἡ ἀκτίμησις αὐτὴ ἡ ἀφορῶσα εἰς πραγματικὰ περιστατικὰ δὲν ὑπόκειται εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ Ἀρείου Πάγου. (*)

— Παραβλεψάντων τοῦ διαστήρου τῆς οἰκίας τὸ ἀκίνητον ἐξέρτητος ἐξ ἀνεξαρτήτως ἀρίστου ρύσει σθνόδου, ὑφὸς δυνατὸν ἀπὸ ἄφυρος κατὰ τὸν Ν. 14 ΙΙ ΙΙ. 15. 7.

Ἀρὶθ. 66 (1890). Τυ. Α'. Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Α. Γιώτας.

Συνήθεις - συνοπτικὴ - παραγωγὴ.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 625 ΠΠ. Δικ. ἐὰν ἐπιφέρῃ ὡς συνήθεις δίκη συνήθης ἀπόλυτος ἢ ἀναγκαστικὴ διαλλαγὴ καὶ παραπίπτωσι εἰς τὴν συνήθη, ἐσταμένων κατὰ τὴν διαδικασίαν τούτων εἰς συζήτησιν μιᾶς ἐπαιτίσεως νὰ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς ἐπιδόσεως. Ὅθεν ἀπορρίπτουσι τοῦ ἐρετείου τὴν ἀγωγὴν ἀπαράδεκτον, ὅτε, κατὰ τὸν συνήθη, εἰσήγεται ὑπὸ ἀποτέρου ἀφορολογήτου ὡς συνοπτικὴ καὶ παραπίπτωσι τούτου τὸ λόγω εἰς τὴν συνήθη διαδικασίαν τὴν δίκην, παραδίδεται ἡ δίκη οὐσιωδῶς διάφορος.

Ἀρὶθ. 71 (1890). Τυ. Α'. Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Μ. Δημητσάς.

Προκαταρκτικοὶ ὅροι συζήτησεως - ἐκτίμησις κυριότητος.

Ἡ ὑπὸ τοῦ διαστατηρίου τῆς οἰκείας διακριβώσεως καὶ παραδοχῆ, ὅτι εἰ μὴ κατὰ ἐκκλησίαν ἐν τῇ προσκομιστέᾳ ὅρου ἐπὶ τοῦ προκαταρκτικοῦ ἀφορολογήτου, ἐν ἐρημοδικίᾳ, εἶναι οὐσιώδεις ὅροι πρὸς ὑπαρξὴν ἐλευθέρου συναντοποιοῦ καὶ κατάστασιν τελείας μεταβάσεως ἀφ' ἑνὸς εἰς ἕτερον ὑπὸ τὴν παραγωγικὴν ἀκαρεότητα Λαζύγων τοῦ ἀρθρ. 1.

Ἀρὶθ. 72 (1890). Τυ. Α'. Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Κ. Σακκαπάνδας.

Ἔκθεσις πραγματοποιητικοῦς - ἀπόδειξις - γνωσιόσεως.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 298 ΠΠ. Δ. ἡ ἀπόφασις τῶν πραγματογνώμονων, ἐὰν συνεχῇ ἐν κατὰ τοὺς διαγγελματικοὺς κόσμους, ἀποτελεῖ πλήρη ἀπόδειξιν καὶ εἶναι ὑπογρεωτικὴ διὰ τὸ διάστημα. Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίστασιν γνησιώσεως

(*) Ἐν τῷ δίκῃ προβάλλει ὅτι κακῶς ἐνέπεσε τὴν ἀγωγὴν ὁ ὑποψήφιος τῶν Οἰκονομικῶν ὡς ἀντιποιούμενος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ κτηνίου, μὴ ὢν ἐν προσβολῇ ὁ ἀναιρεσίβλητος, ἐνῷ ἀμέσως ἐκτεκνεται ἀγωγὴ ἐν ἐκτυπώσεως τοῦ ἀρμοδίου διατάγματος ἐν ἀγωγὴ πάντα δίκης δὲ τοῦ ἄνω ἀπὸ 4/16 Δεκρίου 1836 Δ.

τὰς ἀπὸλ γνωμοδότησεις ἀὐτοι καὶ τὰς ἀσύμφορους ἀποφάσεις τῶν πραγματογνωμόνων δύνανται λαβεῖν ὑπ' ὄψιν τὰ δικαστήρια ως γνωμοδοτήσεις.

Ἀρὶθ. 73 (1890). Τυ. Α'. Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Κ. Σακκαπάνδας.

Ἀρμοδιότης ἐπὶ ἀναγκαστικῶν ἐκποιήσεων - ἀκινήτων - πραγματικὸν νόημα.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 ΠΠ. Δ. ἐπὶ τῶν τεσσάρων ἐπιλεγομένων ἀκινήτων περιλαμβάνει ὁ ὁμιλῶν τὰ ἐν λόγῳ ἀκίνητα. Πλὴν δὲ ὁ τιμαριθμὸς πλειστηριασμὸς, ὅταν τὰ πλειστηριαζόμενα ἀκίνητα ἀφορῶσι πρὸς ἐξοφλησιν τῶν δανειστῶν. Αἱ διατάξεις αὐταὶ, ἀποτοῦσαι τὴν προφύλαξιν τοῦ ὁριλόντος πάσης καταδίωξεως, εἶναι οὐσιωδέστατοι καὶ ἡ παραβίασις των ἐπιφέρει τὴν ἀναίρεσιν.

— Κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ ΘΚ' νόμου περὶ τροπῆς τῶν ὀφειλομένων εἰς πλειστηριασμὸν πρίτια νὰ προβλῆθῇ ἐκ' ἀνακοπῆς, ὅστε τὸ δικ αἰρόνται ἀπαράδεκτον ὁ λόγος ἀκινήτου διὰ τῶν προτέρων προβλεθέντων.

Ἀρὶθ. 74 (1890). Τυ. Α'. Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Π. Μαυρομιχάλης.

Παραίτησις - ὁμολ.

Ἡ ἄρσις χρέους ἐλαττοῦται τὸν περιουσιν τοῦ πιστωτοῦ καὶ ἐπέρχεται ἐκ τοῦ ὁριλόντος κατὰ τὸ ποσὸν τοῦ ἀφειλόμενου χρέους, σπανεῖλε κατὰ νόμον διορίου Π. (ιδ. 1-7) 87 καὶ 115, (ιδ. 1-7) 31 καὶ 41 (ιδ. 2-6) 31 καὶ 42 καὶ 115, (ιδ. 6) 11 καὶ 47, 3) 31, κατὰ δὲ τὸ ἄρθ. 42 τοῦ περὶ χαρτοσήμου τοῦ 1836 νόμου, ἡ ἀπὸ ἀποδοχὴν ἔγγραφα τούτου ἄνευ τῶν ἀπαιτουμένων χαρτοσήμου ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ τοῦ, ἄστε δὲν δύνανται γενομένης ἰρίτεως περὶ τοῦ ἐκ τοιούτου ἐγγράφου ὁμολογηθέντος χρέους νὰ προσκομισθῶσι ως πρὸς τὸ ἔτερον διάδικον.

— Ὑφὸς ἐπὶ τοιούτοις ἀποκλείσεως δρίζεται ἡ ἐγγραφὴ ἐπιβολῆς καὶ μετὰ τὴν ἀγωγὴν ἐν ὅσον ἀκριβεῖ τὸ ἐπιτίμιον.

Ἀρὶθ. 75 (1890). Εἰσηγητὴς ὁ Ἐφέτης κ. Θ. Βογιατζῆς.

Διεκδίκησις - κινητὰ - κλοπὴ πίστις

Τῆς διεκδικητικῆς ἀγωγῆς προϋπόκειται ἡ ἀπόδειξις ὅτι ὁ ἀγὼν ἐν κατὰ τὸν χρόνον τῆς κτήσεως τοῦ πράγματος ἐπιβάλλει ἐπὶ τοῦ διεκδικοῦντος τὸ ἀποδεικτέον τοῦτο, ἡ συλλογιστικὴ ἐπὶ τοῦ ἀγὼν ἐν κατὰ τὸν χρόνον τῆς κτήσεως τοῦ πράγματος ἐστὶ καλόπιστος. Ἡ δὲ συλλογιστικὴ αὕτη ἐν ἐπιτρέπεται ἐν ἐπὶ τοῦ ἀγὼν ἐν κατὰ τὸν χρόνον τῆς κτήσεως τοῦ πράγματος ἐστὶ καλόπιστος. Ἡ δὲ συλλογιστικὴ αὕτη ἐν ἐπιτρέπεται ἐν ἐπὶ τοῦ ἀγὼν ἐν κατὰ τὸν χρόνον τῆς κτήσεως τοῦ πράγματος ἐστὶ καλόπιστος.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀρὶθ. 211 (1890). Εἰσηγητὴς ὁ Πρόεδρος κ. Π. Νικολ.

Ἀναβολὴ ἐκτελεστηρίου. - Ἐφεσιβλητος - Δικαίωμα.

Ἰσχυρισμοὶ μὴ πρωτοδίκως προβληθέντες εἶναι ἀπαράδεκτοι προτεινόμενοι ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου, ἐὰν δὲν τυγχάνῃ εἰς ἀπαραίτητους τῆς ὑποθέσεως, ἀλλὰ μόνον εἰς τὰ ἀπαράδεκτον τὰς ἀγωγὰς, ἀκόμη δὲ καὶ δὲν προτείνονται ἐν τῷ ἀρχικῷ ἐγγράφῳ.

— Προκειμένου περὶ ἀπομνημάτων ἐν ἔστω χρόνου δικαστὴ ἐπιζήσεως τὰ τηρνοῦ, ἀ ἀφορῶσι τὸν χρόνον τούτου ἄνευ τῶν ἀπαιτουμένων ἀπαιτήσεως χωριστοῦ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ τοῦ, ἄστε δὲν δύνανται γενομένης ἰρίτεως περὶ τοῦ ἐκ τοιούτου ἐγγράφου ὁμολογηθέντος χρέους νὰ προσκομισθῶσι ως πρὸς τὸ ἔτερον διάδικον.

— Ὑφὸς ἐπὶ τοιούτοις ἀποκλείσεως δρίζεται ἡ ἐγγραφὴ ἐπιβολῆς καὶ μετὰ τὴν ἀγωγὴν ἐν ὅσον ἀκριβεῖ τὸ ἐπιτίμιον.

Ἀρὶθ. 212 (1890). Εἰσηγητὴς ὁ Ἐφέτης κ. Θ. Βογιατζῆς.

Διεκδίκησις - κινητὰ - κλοπὴ πίστις

Τῆς διεκδικητικῆς ἀγωγῆς προϋπόκειται ἡ ἀπόδειξις ὅτι ὁ ἀγὼν ἐν κατὰ τὸν χρόνον τῆς κτήσεως τοῦ πράγματος ἐστὶ καλόπιστος. Ἡ δὲ συλλογιστικὴ αὕτη ἐν ἐπιτρέπεται ἐν ἐπὶ τοῦ ἀγὼν ἐν κατὰ τὸν χρόνον τῆς κτήσεως τοῦ πράγματος ἐστὶ καλόπιστος.

— Ἡ ἐπίκλησις τῆς καλῆς πίστεως δὲν εἶναι ἀναγκαῖον ν' ἀναφέρεται εἰς τὴν σύμπραξιν αὐτῆς λίξεων, ἀρκεῖ ἐκ τοῦ διαγράμματος τῆς σχετικῆς νὰ συνάγεται ὅτι τὸ κατηγορητήριον καὶ τὸ τίτλο τοῦ ἐκάστοτε παραμορφοῦσι καὶ κλπ πίστις.(*)

Ἀρθ. 213 1890). Εἰσαγγελεὺς ὁ Ἐφέτης κ. Θ. Βενιζέλος.

Ἀντάλλαγμα. - Δικαιώματα. - Χρησικτησία

Ὑβρίδες διεκδικεῖ ἡ σύζυγος τὸ ἀντάλλαγμα ἀλλοτριώσεως προικὸς ἢ ὄχι; τὸν διαγραφὸν ὑποβάσης ἐγγραφοδίκης ἐπ' αὐτοῦ, ἐὰν τὸ σπίτι αὐτοῦ ἀντάλλαγμα ἔλαβε σῶστ τὸ συζύγου ἢ τὸ ἕτερον αὐτῆς;

— Δὲν συμπληρώνεται χρησικτησία ἐπὶ τοιούτῳ ἀντάλλαγμα, ὅσῳ ὁ πρὸς ταύτην τίτλος εἶναι διὰ τοὺς ἄνω λόγους ἄκυρος.

Ἀρθ. 214 1890). Εἰσαγγελεὺς ὁ Ἐφέτης κ. Δ. Στεφάνου

Ἄτυπη ὅρων ἰδιοτήτων.

Προκαλοῦσιν περὶ κανονισμοῦ ὁρίων, ἐτὶ ἡ ἀμφιδικία ἐπὶ δικαιωμάτων καὶ πράξεων ἐκ συνήθους τῶν ὁρίων, κατασκευῶν ἀγωγίσεων ἢ ὅσῃ ἐκαστος ἄλλα ἀξιοῦ ὅρια, Ν. 11. (10. Ι. Β. 58 Π.) ἀκρ' ὧν τὸ περὶ ὁρίων ἰδιωτῶν προσωπικὸν ἐστιν ἢ καὶ πράγματος διεκδίκησιν ἔχει, δὲν ἐξαιτεῖται ἐν ὑπάρχοι εἶναι κύριος ἢ μὴ τὸ κρίνει τὸν ἀξιοῦμενον ὁρίων ὑπάρχων τοῦ χωρίου, ἀλλ' ἐὰν εἶναι κύριος τοῦ ὑποκειμένου ἀτόκιστος, περὶ τῶν ὁρίων τοῦ ὑποίου πρόκειται καὶ σκοπὸς τῆς ἀγωγῆς εἶναι ἡ ἀπαλλοτρίωσις τῶν ὁρίων, ἢ ἀκόμη ἐφ' ὅσον ἐπιτρέπουν οἱ ὅροι τοῦ ἀναγνώσεως Ν. 2 § 1 § 10. Π. 1(6 Π.). Κατὰ συνέπειαν δὲν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐρίζεται ἡ σύζυγος ἐπὶ τρόπου τῆς κτήσεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν πρακτικῶν τοῦ ἀναγνώστου ἐπὶ τοῦ ἐπιδίκου χωρίου.

Ἀρθ. 223 (1890). Εἰσαγγελεὺς ὁ Ἐφέτης κ. Κ. Οἰκονόμου

Δικηρ. - Ἐπίκλησις

Ἐν ὅσῳ ἐπὶ τοῦ ποιοῦσι, οἱον γραῖδιο ἐπὶ τοῦ ἀλλοδαποῦ ἐπὶ τοῦ ἀπόκτ., κατεδίκη δίδοντος τοῦ ἀντιλήψαντος, ὀφείλεται ἀποζημίωσις διὰ τὴν ἐκτίμησιν.

Ἀρθ. 224 1890). Εἰσαγγελεὺς ὁ Ἐφέτης κ. Ε. Χατζηιωάννου

Ἀναγνῶσεις. - Ἐν ἔτερα δίκη. - Ἐλλείψις προϋποθέσεως

Δὲν δύνανται νὰ ἐκρθῶσι ὑπ' ὄψει μαρτυρίαι ληφθεῖσαι ἐν ἑτέρᾳ δίκῃ, ἐν ᾗ διάδικος ἦτο ἕτερος, ἐπὶ συγκληρονόμῳ, καθόσον ἕκαστος

(*) Μεταφορὰ ἐκ τοῦ ἀσματικοῦ δικαιωμ. ἔτι ἡ καλὴ πίστις συνάδει συνήθως τὴν συμβατικὴν σχετικὴν πρᾶξιν ἢ περιέχεται ἐν τῷ ἐντύπῳ τῆς συναλλ. ἢ ὄχι. Δ., καὶ ἂν ὑπάρχει τὸ γεγονὸς τῆς καλῆς πίστεως, ἀρκεῖ ἵνα ὑπάρχει τὸ γεγονὸς τῆς καλῆς πίστεως.

τῶν συγκληρονόμων ἔχει ἴδια συμφέροντα καὶ δὲν δύναται ἐκπροσωπεῖται ἐπὶ αὐτῶν τὸ ὅπῃ τοῦ ἱστορικοῦ διαδίκου κτηθέντα ἀκολουθεῖται.

— Λέγεται περὶ τοῦ ἐκ τῆς ἐγγράφου πρὸς δόσιν ὁρκου, ὑποβαλλομένου διὰ τῶν πραττόντων, εἶναι ἀπαράδεκτος δι' ἔλλειψιν προϋποθέσεως.

Ἀρθ. 225 (1890). Εἰσαγγελεὺς ὁ Ἐφέτης κ. Ε. Χατζηιωάννου

Ἔγκυκλος ὁδηγιῶν ἰρτων δικ κατακλήρων.

Ἡ ὑπὸ τοῦ Δικαστοῦ καταλογὴς καὶ χρῆσις καταπελαστικῶν ἐγκυκλίων ἐν τῷ ἐπιτρεπτῷ ἐκ ἀποδογμῶν καὶ ἔγκρισιν, ὅτι τοῦτο ἰρίνει κατὰ σφὸς ὅρους τῶν συμφωνιῶν, δύναται δι' ὅρου τῆς θεμέλιον αὐτοκλήτου τῶν ὁρίων τῆς δὲ τὴν πλημμύρα τοῦ τιμήματος ἀπαιτουμένων παραλλαγῆς τοῦ, δύτι οὐτος κανονίζεται διὰ τοῦ Δ. τοῦ 1890 περὶ ἀγοραζόμων, μὴ ἔχοντος ἰσχὺν νόμου.

Ἀρθ. 226 (1890). Εἰσαγγελεὺς ὁ πρόεδρος κ. Ε. Ἀναστασιάδης

Τυποκαρτία τῆς κυριοτῆ πλημμ.ία.

Κατὰ τὸν νόμον καὶ τὴν σύστασιν καὶ λειτουργίαν ἀνωνύμου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, αἱ τῶν ὡμίλει νὰ πλήρωσι τὰ τοκομερίδια τὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῇ μεγαλειτ κύτου, ἄνω ὑπηρέτησε πραξελεύθερος τῆς νομισματικῆς της καταγῆς σοῦ ἐρχομένους, ὅπως θὰ ἐντὸς περίου ἐναντίον τῆς ὁρίσεως τῶν ὡρολογίων τοῦ τῶν καὶ τῶν νομίσεων διὰ τοῦ ἐκάστοτε ἰσχυόντων, ὧν τὰ συμβόλαια θὰ περιλαμβάνονται ἐκ τοκετῆς καὶ ἀντίθετον τρόπον πρᾶξεξρᾶσις ἢ μὴ μέρος τῶν ἐπιτρεπτῶν.

Ἀρθ. 232 (1890). Εἰσαγγελεὺς ὁ πρόεδρος κ. Ε. Ἀναστασιάδης

Δίδικος ἐρίσεως. - Ὅρος. - Παρεμφερεῖς.

Τὴν προσκόλλησιν γονέως ἀνακλητὸς ἐπιτρεφόμενος πλὴν τῆς ὑποθήκης ἐπιτρέπει ἐκ τοῦ ἀνωνύμου τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου τοῦ ἀπογκωνιμένου τὴν κατ' ἰρίαν ἀπορρίπτει κατὰ τὸ ἀβ. 407 Π. Δ. Πρώτον ἐκ τοῦ ἀπὸ τὸν ἀπόκτ. καταβλητέου τοῦ ἀντιλήψαντος, ὡρίζεται ἀπόζημίωσις διὰ τὴν ἐκτίμησιν.

Ἀρθ. 244 (1890). Εἰσαγγελεὺς ὁ Ἐφέτης κ. Ε. Χατζηιωάννου

Ἀναγνῶσεις. - Ἐν ἔτερα δίκη. - Ἐλλείψις προϋποθέσεως

Δὲν δύνανται νὰ ἐκρθῶσι ὑπ' ὄψει μαρτυρίαι ληφθεῖσαι ἐν ἑτέρᾳ δίκῃ, ἐν ᾗ διάδικος ἦτο ἕτερος, ἐπὶ συγκληρονόμῳ, καθόσον ἕκαστος

Ἀρθ. 246 (1890). Εἰσαγγελεὺς ὁ Ἐφέτης κ. Α Πετρίτσης

Ἀπόρριψις ἐφέσεως - μεταβιβάσεως ὑποθέσεως εἰς τὸ Ἐφετεῖον ἕρως γραμματέα δριστικὴ ἀπορριπτικὴ

Ἀπόρριπτος ἀπορρίπτων κὰ πρόβλ εἰς τὴν συζήτησιν λόγῳ ματαιόδοξος τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ Ἐφετεῖον ἕρως γραμτέα δριστικὴ ἀπορριπτικὴ ἀπορριπτικὴ κατ' ἐκτὸς συνέπειαν εἶναι διατικὴ ἰρίσεως.

— Δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 702 ΠΠ. Δ. ἀναγγραφομένου ἀπεκδίκαστου ἀποτελέσματος τῆς ἰρίσεως, μόνον τὸ Ἐφετεῖον ἀπόκειται ἐφ ἑρεινα τοῦ παραδεκτοῦ ἢ μὴ τῆς ἐφέσεως.(**)

Ἀρθ. 248 1890). Εἰσαγγελεὺς ὁ Ἐφέτης κ. Ε. Λιγούτσος

Ἐπίτροπ. - κλοπὴ ἀποζημίωσις

Ἡ ἐπίκλησις 190μου, ὅτι, ὡς ἐπὶ τῶν εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἀποζημίωσις, ὀλίγου διὰ τὸ ἀπὸ τὸν εἰς τὴν δικαίαν ὑφιστάμου προτύπου (cheque), τὸν μεταβολέα ζημίωσιν δὲ ὑποθηκοφύλακος, ἀλλ' ἐν μεταβολῇ ἢ ἐπιτροπὴ διὰ τὸ πλαστὸν ὑπογραφὴς τὸ ἀληθὲς κύριος ἐπὶ πληρωμὴ ὑποθηκοφύλακος ἢ ἀφ' οὗ ἐπὶ ἰκάστου ἄτυπα χρεωστικοῦ τοῦ τὸ τῆς ἐπιταγῆς συνὸ. ἀπόμαρτυρίας ἢ ἐπιτροπὴ ἐμὲ ἢ ἐπὶτο παρὰ τοῦ πληρωτοῦ δὲν ὑποχρεοῦται εἰ ἀπόδοσιν πρὸς τὸν ἄλλῳ κομιστὴν ὁ ἐπιταγοῦχος ἢ ὑπογραφὴ, ἄλλως λυπηλὲς καὶ φόρος τῆς ἀπόδειξις.

— Τὰ πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἰδίου παρατίθεται καὶ αὐτὰ τοῦτο τὸ ἔθνος δίκαιοι καὶ ἰρίσεις ἐπιτηδεύμασι.

— Τὸ ἄτομ, ὅτου οἱ ὅροι καθ' οὓς δύνανται νὰ χωρῖσι ἰρίσεις ἐν ἐπιτρεπτῷ ἐκ ἀποδογμῶν καὶ τὰ ἀποτελέσματα ἐκ τοῦ ἀκυρώσεως κατὰ τὸ ἄρθρ. 702 τοῦτον, ὁ μὴ γίνεται αὐτὸς, δύτι ἰσκεῖται ὑποθηκοφύλακος ἀποτελεῖ σχέση αὐτοτελῆ.

Ἀρθ. 249 (1890). Εἰσαγγελεὺς ὁ Ἐφέτης κ. Ε. Λιγούτσος

Φωτοτυπικὰ εἰς δίκαιον. - κατάφασις

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 149 τοῦ Ἐμ. Νό-

(*) Οὐ ἐν τούτῳτων ἐὰν ἐν ὁ ἐκπρόσω τοῦτο τόπου κατηγορηματικὰ ἐκαγγωμένη ἀλλήλοις κάθε, ἐρίζεται ἡ ἀποδεικτικὰ ἐγγειῶν ὑπὸ ἐκπροσώπου. Συμπλοκὴ ἐκπροσώπου, ὅτι ὑπάτοι καὶ τὸ Πρωτοδικεῖον ἐκπροσώπου ἐκπροσώπου ἐκπροσώπου ἐκπροσώπου, ὅτου ἄλλο τόπο καὶ ἄλλο ἡ ἐξέτασις τῶν λόγων τῆς ἐφέσεως ἐπὶ τοῦ ἐφετείου.

(**) Ἡ ὀπόψεις εἶχεν ὡς ἑξῆς: Ὅτι Α. κατὰτης ὑπὸ τοκετῆς τὸ διατηρῶν ἐπὶτης ἐπιτρόπου ἐφέσεως ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐφετείου ἀρνητικὸν πάντος ἐπὶ τοῦ Π. ἐπὶ τῆς μεταβολῆς, διὰ παπαγραφικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Δ. Ὁ Α. ἐκδικεῖ ἐνώπιον κατὰ τοῦ Π. κατὰνέντος τοιοῦτον βίωμα, εἰ διατηρῶν ἐκ ἀποδείξεως ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῆς ἐπὶ τ

περὶ διακτικῆς κατοχυρώσεως ἀποθέσεως κινητοῦ ἐνσωμάτου πράγματος ἔχοντος ἐν ἑαυτῷ αἴσθημ, καὶ δι' ἀξίαν ἀντιλλακτικήν, ἀγορασίαν κατὰ τὸν νόμον ἀφῶντι. Ἀλλὰ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος διακτέρχον ἄν, εἶναι τοιοῦτον, ὅστε ἵνα συμπτώσεως τὸ ἐγγεγραμμ. ἢ αἴξα τῆς ἀποκτήσεως, ἐκ τῆν ὁμολογίαν ἐκέρι, ἀλλ' ἀλλὰ δι' αὐτοῦ ἀποδεικνύεται αὐτὸ, δυναμικὸν καὶ ἀνευ αὐτοῦ ν' ἀποδειχθῇ καὶ ἰσχυρῷ, ἢ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἡ κατωτικὴ δι' ἀρμεντικότητα τοῦ ὀφειλέτου ἢ νὰ κατεργηθῇ δι' ἐνστάσεως ἀνεκρητικῆς, ὅτε τὸ διακτέρχον ὑπόκειται ἔχει αἴξαν. Ἡ παράλειψις τῆς ἀποθέσεως τοῦ διακτεργοῦ κόπου διαλύεται ἀπὸ μισθίου παρέχει, ὅτ. εἶς ὑπακτικότητος τοῦ ὑποχρεώντος εἰς ἀπόθεση κατωτικῆ ἢ ἱστορικὴς τῆς ἀπαιτήσεως.

Ἀριθ. 231 (1890). Εἰσηγητὴς ὁ Ἐφέτης κ. Ε. Λεκκόπουλος.

Δικαιῶμα ὑφυπόθηκης. - Διαγραφή.

Δὲν ὑπάρχει κατὰ τὸ ἄρθρ. 70 Π.Π. Δ. δεσμὸς ὑφυπόθηκης, ὅταν ἀκινητοῦ ἢ ταυτότης ὑποχρεώσεως ἢ ἐτερότης ταυτότης ταυτότης ἄρους τῆς ἱστορικῆς ἢ νομικῆς αἰτίας, ἐξ ἧς αἱ διάφοροι ὑποχρεώσεις, - ἐν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν ἐνάγονται πλείονες ἢ ἄλλας μὲν ὑποχρεώσεις κοινὰς πρὸς πάντας, ἢ ἄλλας δὲ ἰδίας πρὸς ἑκάστου ἐξ αὐτῶν ἐναγομένου, πλὴν ἐπὶ διαφόρων ἰμπροφῶν γραμμάτων ἢν ἄλλα μέρους τὰς ὑποχρεώσεις πάντων τῶν ἐναγομένων κοινὰς ἄλλας ἰδίας. Ἡ τοιαύτη ἀγωγὴ ἐπιδέχεται κατὰ τὸ ἄρθρ. 73 § 1 Π. Δ., ἂν ἀδυνατεῖ δι' ἐκ διακτῆς μόνον ὁ χωρισμὸς τῶν ἰδίαιων ἀγωγῶν πρὸς ἑκάστου τῆς συνεργασίας, διότι τοῦτο γίνεται ἐπὶ ὑπάρχη διηγήσεως.

— Ἡ περὶ τοῦτου ἔνστασις δὲν ἐξετάζεται αὐτεκπαγγέλτως, ἐπειδὴ δὲν ἀφορᾷ ἐπιβλέποντα τὸ ἔξοδα τοῦ ἐρημοδικάσαντος συνεργάτου.

Ἀριθ. 250 (1890). Εἰσηγητὴς ὁ Ἐφέτης κ. Κ. Γκόλας.

Νέα νομοθεσία μονὰς. - Π.Δ. Δικονομία.

Τὰ Π.Δ. Δικονομίας νομοθετηθέντος ὑπὸ τὴν ἰσχὺν τῆς τότε ἰσπαρχούσης παλαιᾶς νομοθεσίας ἐπιφέρει, ὅτι ἐπιλόν ὅτ' ὕστ ὁ διακανονικὸς νομοθέτης, ὅτε ἰσχύσασα ἡ νέα νομοθεσία νὰ γίνεται ἀναγωγὴ τῶν νέων ἀρχῶν εἰς παλαιὰς περὶ ἰμφορογῶν τῶν διατάξεων τῆς Π.Π.Δ. Δι. Οὐτω ἀπόρριπτε ἐν μεταξὺ ἀναγωγὴ τοῦ ἄρθρ. 490 εἰναι ἐκκλητὸν.

Ἀριθ. 286 (1890). Εἰσηγητὴς ὁ Ἐφέτης κ. Κ. Γκόλας.

Πολιτικὴ κυριότης. - Δικαιολογητικὰ - Διαφάνεια.

Κατὰ τὸν Ν. ΠΞΝΒ τῆς 22 Μαΐου 1881 περὶ κανονισμοῦ τοῦ τρόπου τῶν ἐκκαθαρίσεων

κοντος εἰς τὸ ἐνεργοῦκον στιχοειόπιες τινες, ἂν δύνεται νὰ περιλαβῇ καὶ τὸν πωλητὴν τοῦ ὀνόματος, ὅπε τὸ ὀνόμιον εἶνεται ὁ στιχοειὲς τὸ ἐμπόριον αὐτοῦ ὅθεν δὲν ἀπαγορεύεται εἰς τὸν στιχοειόπιον μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν του νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς ἐμπορικὰς αὐτοῦ ἐργασίας ὑπὸ τὸ ὄνομα ὑπὸ τὸ ὁποῖον καὶ πρὸ τῆς στιχοειόπιες αὐτοῦ ἐμπορεύετο. Τοιοῦτος τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἀνάγκης διότι ἀντίκειται εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀναπαλλοτρίωτου τῆς ἰδιότητος τῆς ἐμπόρου, καὶ εἰς ἀναγκαῖον σπουδαῖον ἔχει νὰ στερήσῃ τὸν πτωχεύσαντα τῶν πρὸς ὕπαρξιν αὐτοῦ σκοπὸν, καὶ τὸ ὁποῖον ἐστὶ ἡ μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τοὺς ἔρους τῆς ἀποκατάστασιν.

Τὸ μόνον ὅπερ δικαιοῦται νὰ ἀπαιτήσῃ ὁ πτωχεύσας ἀπὸ τοῦ στιχοειόπιες τὸν ἐν λόγῳ ὅρον καὶ νὰ ἐξασκήσῃ ὅτ' ἐπιθυμεῖ τὸ ἐμπόριον αὐτοῦ, ὅπτε νὰ μὴ ἐπιφέρῃ εἰς τὴν συναλλαγὴν ἀμφιβολίαν καὶ ἐπιζήμιον ἀντιπαράθεσιν, ὁρίζει ὁ στιχοειὲς τὸν καιρὸν ὁρίσου τὸ νέον αὐτοῦ καταστημα μακρὰν τοῦ καταστήματος τοῦ στιχοειόπιες, καὶ νὰ μὴ ἐπιζητῇ δι' ὑπάτου μέσων νὰ προσελκύσῃ τὴν πελατείαν αὐτοῦ.

Ἀπόφασις τοῦ Δικηοδικείου Σκιαθίνου ἐ Ἰουνίου 1890.

Πληρωμὴ μέρει ἐμπόρων - πραγτικὸν πληρωμῶν - πλοῖη - εὐθύνη.

Ὁ ἔμπορος, περὶ οὗ πραγτικὸν τὴ πληρωμὴν ἐμπορίας ἐμπορεύεται τοιαύτας πληρωμὰς αἱτίνες ἀποτελοῦσιν τὴν ἰμπλοκὴν, ὡς καὶ τὸ ὑπὸ ὑπόκλιση, ἐχι διαλύμα νὰ ἐκτίνῃ ἀπεχθείσιν τὰ ἐν τῷ ὑπὸ ὑπόκλιση ἐνεκα τοῦτου, ἀπὸ ἡμέρας ὁ χαμένος τὰς ἀπολεῖς τὰ ἐκρίσιμα τῶν γεγονότων ὅτε ἐδιδάσκουν. Τὸ καταδικαστὸν ἐνεκα πρωτοδικείου ἐπιτρέπεται εἰς ἀπόχρωσιν πρὸς πληρωμὴν δὲν ἔχει ἀναγωγὴν καὶ ἐκίνων εἰς ὅτε ὑπάρχουσι τὰς πληρωμὰς πρὸς τὰς κατασταθεῖσας τοῦ ἀναγκαίου ἐπὶ τοῦ πτωχεύσεως δεῖτον, ἐν ᾧ περιέχονται αἱ πληρωμαὶ αὐταί.

Ἀπόφασις τοῦ Δικηοδικείου Σκιαθίνου ἐ Ἰουνίου 1890.

Πτώχευσις - συμβόλαιον - διαγραφὲς ἀπὸ πληρωμὴ - ὁμὲς τῶν δανειστῶν

Ἡ διαγραφὲς τοῦ γνησίου μεταξὺ τοῦ στιχοειόπιες καὶ τῶν δανειστῶν αὐτοῦ συμβολαιογράφου ἐχι ὡς ἀστατέρου ὅτ' δὲ νέον ἀνάγεται ἡ πτώχευσις καὶ πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐπαμφοτερίζει εἰς ἐν ὅτου κἂν κατὰ τὴν ἐνεργοῦν τῆς στιχοειόπιες ὅθεν οἱ πληρωμὲ τῆς ἐποχὴς ἐνάργειαν ὁ πτωχεύσας, ὅστις ἐστι-

ΓΑΛΛΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ(*)

Ἀπόφασις τοῦ Δικηοδικείου Σκιαθίνου 8 Δεκεμβρίου 1888.

Πτώχευσις - ἐμπορικὸν - κατάστημα - πολιτικὴ κυτοῦ - Πτωχευτικὸν - Πλειόψηφος πίστεως

Ἡ πολιτικὴ ἰμπλοκὴ καταστήματος, ἀνε-

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

Ἀπόφασις τοῦ Ἐφετεῖου τοῦ Cöln, τῆς 13 Ἰουλίου 1887.

Δικαιῶμα ἐγγυητοῦ.

Ἡ L. 8 D. de eo quod certo loco 13 4, ὃν ἐπιβεβαιώνει ἡ ἐκκαίρεσις ἰγκύρι τὸν κατὰ τὸ ἐγγυητὴν πρὸς πλημμύρη ἀγωγὴν ἐναντίον τοῦ διακατόρου τῆς ὑποθήκης τοῦ ὁποίου ἐστὶ ἐγγυητὴς, ἀκόμη καὶ ἂν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐμφορογῶν, τοῦ νόμου τούτου ἐγγυητοῦ ὅτ' ὅλοι πρότυπα μὲν τοῦ ἐναντίου ἐπὶ ἐγγυητὴς διὰ συμβολαίου ἐγγυητοῦ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅμως πρόκειται ἐγγυητοῦ, καμίμοι· εἶτα δὲ πραγματικὸν

(*) Ὀμόνοι ἀπορρίπτει αἱ ἐπιφάνειαι ἐγγυητικὰ 14 Μαΐου 1887 καὶ 17 Ἀπριλίου 1888 ἀπόφασις τοῦ ἐφετείου Λυὸν 21 Νοεμβρίου 1888 αἱ ἀποφάσεις αὗται ἀπορρίπτουσιν τὴν ἀγωγὴν ἐναντίον τοῦ ἐγγυητοῦ ἐν ὅτου ἐπιφάνειαι ἐγγυητικὰ τὸ ἐπιφάνειαι ἐγγυητικὰ τὸ ἐπιφάνειαι ἐγγυητικὰ τὸ

περὶ τοῦ ζητήματος πρὸς πληρωμὴν ὑποχρεώσεως τοῦ ἐγγυητοῦ, καὶ οὐχὶ περὶ τοῦ ποῖον δικαστήριον ἁρμόδιον ἐστὶν ἀναφορικῶς τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τοῦ ἐγγυητοῦ.

Ὅτι ἐκ τῆς φύσεως τοῦ τῆς ἐγγυήσεως θεσμοῦ δὲν ἕπεται ἀναγκαίως ὅτι ὁ ἐγγυητὴς ὑποχρεοῦται εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεών του ἐν ᾧ τόπῳ ὑποχρεοῦται εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἰδίων ὁ πρωτοφειλέτης, παρεδέχθη ἤδη καὶ τὸ Ἀκυρωτικὸν τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ἐπικαλούμενον τὰς διατάξεις τοῦ γαλλικοῦ δικαίου, συμφωνοῦντος ταῖς τοῦ ρωμαϊκοῦ δικαίου· (ὅρα συλλογὴν ἀποφάσεων τοῦ Ἀκυρωτ. τῆς Γερμ. Αὐτοκρ. τόμ. X σελ. 283).

Ἡ ὑποχρέωσις τοῦ ἐγγυητοῦ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῆς τοῦ πρωτοφειλέτου, μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὕπαρξιν καὶ τὸ ποσόν· κατὰ τὰ λοιπὰ τυγχάνει αὕτη ἐντελῶς ἀνεξάρτητος. Ὥστε ἐὰν ὁ δανειστὴς θέλῃ νὰ ἐναγάγῃ τὸν ἐγγυητὴν, ὀφείλει ν' ἀποτανθῇ εἰς τὸ κατὰ τὰς γενικὰς ἀρχὰς ἁρμόδιον δι' αὐτὸν δικαστήριον.

Ἀπόφασις τοῦ ἀκυρωτικοῦ τῆς Αὐστρίας τῇ 17 Νοεμβρίου 1887, ληφθεῖσαι ἐκ τῆς Osterreichische allgemeine Gerichtszeitung 1888 σελ 151.

Interdictum uti possidetis.-**πράξεις διαταράξεως ἐκ πλάνης.**

Ἔχει ὁ νομεὺς τὸ interdictum uti possidetis *ἐπὶ ἀκουσίων ἢ ἐκ πλάνης προερχομένων πράξεων τῆς νομῆς αὐτοῦ;*

Ἐργάται τῆς ἐναγομένης ἀπέκοψαν δένδρα ἐν τῷ δάσει τοῦ ἐνάγοντος. Ἡ ἐπὶ τῶν πράξεων τούτων διαταράξεως στηριζομένη ἀγωγὴ τοῦ ἐνάγοντος, ζητοῦσα ὅπως διαταχθῇ ἡ παῦσις περαιτέρω πράξεων διαταράξεως, ἀπερρίφθη ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου, παραδεχθέντος ὅτι δὲν προσεβλήθη ἡ νομὴ τοῦ ἐνάγοντος, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ ἐναγομένη δὲν ἐσκόπει, ὡς ἀπεδείχθη, διατάραξιν, τῶν ἐργατῶν αὐτῶν προβάντων εἰς τὴν ἀποκοπὴν τῶν δένδρων ἐν πλάνῃ διατελούντων περὶ τῶν ὁρίων τοῦ γειτνιάζοντος κτήματος τῆς ἐναγομένης, ἥτις ἐκτὸς τούτου ἐζήτησεν ἀμέσως συγγνώμην παρὰ τοῦ ἐνάγοντος, προσφερθεῖσα μάλιστα καὶ ν' ἀποζημιώσῃ αὐτόν. Τὸ Ἐφετεῖον κατεδίκασε τὴν ἐναγομένην εἰς τὰ ἔξοδα. Τὸ ἀκυρωτικὸν ἐσκέφθη ὧδε: «Κατὰ τὴν γενικὴν διάταξιν τοῦ § 339 τοῦ αὐστριακοῦ ἀστικοῦ νόμου (συμφωνοῦντος ἐν τούτοις πληρέστατα μετὰ τοῦ ῥωμαϊκοῦ δικαίου), προστατευτέος ἐστὶν ὁ νομεὺς κατὰ *πάσης* διαταράξεως τῆς νομῆς του· ἐπίσης τὸ διάταγμα τῆς 27 Ὀκτωβρίου 1849 ἀφορῶν τὴν διαδικασίαν, δὲν διακρίνει μεταξὺ καλῆς καὶ κακῆς πίστεως τοῦ διαταράσσοντος.

Ἐκ τούτων ἕπεται ὅτι ἡ νομὴ προστατεύεται κατὰ πάσης πράξεως διαταράξεως χωρὶς νὰ ἐξετάζηται ἡ καλὴ ἢ κακὴ πίστις τοῦ διαταράσσοντος· ὅθεν ἡ πρόθεσις πρὸς διατάραξιν ξένης νομῆς οὐκ ἀποτελεῖ οὐσιῶδες στοιχεῖον τῆς περὶ διαταράξεως ἀγωγῆς, ἐξ οὗ ἕπεται, ὅτι ὁ καὶ καλῇ τῇ πίστει διαταράττων εὐθύνεται. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅμως, ἀφοῦ ἡ ἐναγομένη, πρὶν ἢ κινήσῃ ὁ ἐνάγων τὴν ἀγωγήν του, ἀνεγνώρισε τὴν νομὴν τούτου, προσφερθεῖσα μάλιστα καὶ ν' ἀποζημιώσῃ τὸν ἐνάγοντα, δὲν ὤφειλεν οὗτος νὰ προσφύγῃ εἰς τὰ δικαστήρια· πράξας τοῦτο στερεῖται τοῦ δικαιώματος πρὸς ἀνάληψιν τῶν τῆς δίκης ἐξόδων του, ἐτέρωθεν ὅμως καὶ ἡ ἐναγομένη, ἀμφισβητήσασα τὸ βασιμον τῆς ἀγωγῆς, καταδικαστέα ὅπως φέρῃ τὰ ἑαυτῆς δικαστικὰ ἔξοδα.

— Σχετικὴν νομολογίαν ὅρα ἐν Seufferts Archiv τόμ. 12 ἀριθ. 33, 34, τόμ. 25 ἀριθ. 6, τόμ. 27 ἀριθ. 202, τόμ. 31 ἀριθ. 11 τόμ. 33 ἀριθ. 285, τόμ. 35 ἀριθ. 184, τόμ. 40, ἀριθ. 277.

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ ΝΟΜΟΜΑΘΩΝ

Ἀπροσπόριστον χρημάτιον. - ἀντὶ καταβολῆς δόσις - εἰδικὸς ἐπίτροπος. - προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας - κληροδότημα προικός.

Ὁ πατὴρ δύναται νὰ πωλήσῃ κινητὴν ἢ ἀκίνητον περιουσίαν, περιελθοῦσαν τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐκπροσωπουμένῳ ἀνηλίκῳ τέκνῳ ἐκ κληρονομίας τοῦ πρὸς μητρὸς πάππου, διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐπιβληθέντων αὐτῷ κληροδοτημάτων. Διότι ἡ κληρονομικὴ αὕτη περιουσία ἀποτελεῖ ἀπροσπόριστον χρημάτιον αὐτοῦ, (peculium adventitium) Κ. Ἰουσ. (6.60) 1 Κ. (6.61) 6 § 2, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀπαγορεύεται τῷ πατρὶ, ἀντιπροσώπῳ τῶν τέκνων καὶ καρπωτῇ, ἡ ἐκποίησις πλὴν ἐὰν πρόκηται πληρωμὴ χρέους τῆς κληρονομίας ἢ *κληροδοτήματος*. Κ. (6. 61) 8 § 4. 5. Καὶ αὐτούσιον κτῆμα κατὰ συνέπειαν δύναται νὰ δοθῇ ἀντὶ καταβολῆς.

— Συγκρουομένων τῶν συμφερόντων τῶν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἀντιπροσωπευομένων ἀνηλίκων, (ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ εἰς πρόκειται καταβαλεῖν δι' ἀκινήτου κληροδότημα τῷ ἑτέρῳ), πρέπει νὰ διορισθῇ εἰδικὸς ἐπίτροπος τῶν ἐχόντων ἀντίθετον συμφέρον κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἄρθρ. 9 τοῦ Ν. περὶ Ἐπιτροπείας ἐδ. γ., ὅπερ διατάσσει τοῦτο, ὅταν τὸ συμφέρον τοῦ ὑπεξουσίου ἀντίκειται πρὸς τὸ τοῦ πατρός. Ἡ κατ' ἀναλογίαν ἐφαρμογὴ καὶ ἐπὶ τῆς προκειμένης περιστάσεως εἶναι πρόδηλος (eadem ratio).

— Ὁ διορισμὸς τοῦ εἰδικοῦ τούτου ἐπιτρόπου γενήσεται διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ συγγενικοῦ

συμβουλίου (ἄρθ. 22 β' κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διορίζεται καὶ ὁ κατὰ τὸ γ' ἐδ. τοῦ ἄρθ. 9 εἰδικὸς ἐπίτροπος)· τοῦτο δὲ, (καίτοι πρόκειται περὶ τέκνων *ὑπεξουσίων* τῷ πατρὶ καὶ οὐχὶ ὑποκειμένων εἰς *ἐπιτροπείαν*), ἕνεκα τῆς ῥητῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 22.

— Οὐδὲν φέρεται ἐν τοῖς νόμοις, ἂν δύναται ὁ ὑπεξούσιος (νομίμως ἀντιπροσωπευόμενος), νὰ λάβῃ ἀντὶ χρημάτων κτῆμα, ἀλλ' ἀφοῦ ἡ ἀντὶ πληρωμῆς δόσις εἶναι εἶδος πληρωμῆς Π. (46. 3) 54 (50, 16) 176 Κ. (8.43) 17 Roemer Die Leistung an Zahlungstatt § 1 σημ. 3. 4. σελ. 1. 3. Πρβλ. καὶ Π. (41.3) 46 πρέπει τις νὰ δεχθῇ τὴν καταφατικὴν ἀπάντησιν, ἀρκεῖ ἐννοεῖται νὰ βεβαιωθῇ, ὅτι ἡ ἀξία τοῦ διδομένου κτήματος εἶναι ἴση πρὸς τὸ ὀφειλόμενον ποσόν. Ἄλλως ἡ ἀντὶ καταβολῆς λῆψις αὕτη ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ Δικαστηρίου ἔχει πλῆρες τὸ κῦρος καὶ ἐξ ἀναλογίας τῶν ἐφαρμοζομένων ἐπὶ τῶν ἐπιτροπευομένων ἀρχῶν (ἄρθρ. 77 Ν. Ἐπ.) ἂν θεωρηθῇ, ὅτι ἡ ἀντὶ καταβολῆς δόσις εἶναι εἶδος συμβιβασμοῦ. Πάντως δὲ ἀσφαλέστερον διὰ τοὺς ἀνηλίκους νὰ ἔχωσιν ἀκίνητον κτῆμα ἀντὶ χρημάτων, ἀνεκποίητον, διαρκούσης τῆς ἀνηλικότητος καὶ ὑπεξουσιότητος αὐτοῦ.

— Πρὸς φωτισμὸν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ Πρωτοδικείου χρήσιμος εἶναι ἡ ἐκτίμησις τοῦ ἀντὶ καταβολῆς διδομένου ἀκινήτου ὑπὸ ἐμπειροτεχνῶν ὁρκισθησομένων ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου ἢ καὶ διορισθησομένων ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς συντηρητικῆς ἀποδείξεως.

— Παυσάσης τῆς αἰτίας δι' ἣν διωρίσθη εἰδικὸς ἐπίτροπος (ἐπὶ τοῦ προκειμένου συντελεσθέντος τοῦ συμβολαίου, δι' οὗ ἐλήφθη τὸ ἀκίνητον ἀντὶ καταβολῆς), παύει τὸ ἔργον αὐτοῦ (Demolombe VI 422) ἀναλαμβάνει δὲ τὴν ἐκπροσώπησιν ὁ πατὴρ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου τούτου, οὗτινος, ἀπροσπορίστου ὄντος χρηματίου, θέλει ἔχει τὴν κάρπωσιν.

— Ἡ ἐν τῇ διαθήκῃ ῥήτρα ὅτι τὸ καταλιμπανόμενον κληροδότημα θέλει χρησιμεύσει τῇ κληροδόχῳ εἰς προῖκα, δὲν ἀποτελεῖ αἵρεσιν (conditio), ὥστε νὰ μὴ ἔχῃ αὕτη δικαίωμα ἐπ' αὐτοῦ πρὸ τοῦ γάμου, ἀλλὰ καθιστᾷ κληροδοσίαν, ἐφ' ἧς ὁ σκοπὸς δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὸς διὰ τὸν κληροδόχον Π. (39. 5) 2 § 7. Οὔτε εἶναι τοῦτο ὅρος (modus).

Π. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ
Ι. ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ.

ΤΟΙΣ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΙΣ

Ἔνιοι τῶν συναδέλφων θεωροῦσι παράβασιν τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου τὴν γραφὴν καὶ τῆς τελευταίας γραμμῆς ἑκάστης σελίδος τοῦ χαρτοσήμου, ἐν ᾗ μονογράφουσι τὰ ἔγγραφα.

Ἂν καὶ τὸ ζήτημα δὲν ἔχει σπουδαιότητα, ἐν τούτοις διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου, ἐθεώρησα καλὸν νὰ χαράξω τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμάς.

Τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ ἰσχύοντος ΑΧΚΕ'. (1887) νόμου περὶ χαρτοσήμου, καθὼς καὶ τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ καταργηθέντος ΧΙΔ'. (1877) σαφῶς καὶ ὡρισμένως ὁρίζουσιν, ὅτι ὁ σφραγιστὸς χάρτης φέρει καθ' ἅπαν τὸ εὖρος τῆς σελίδος κεχαραγμένας γραμμὰς 30, ἀπαγορεύεται δὲ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γραφὴ στίχων πλειόνων τῶν 30 κατὰ σελίδα. Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τούτων οὐδεμία ἀμφιβολία φρονῶ μένει, ὅτι καὶ τὰς 30 γραμμὰς θὰ γράψῃ ὁ συμβολαιογράφος, ὡς καὶ οἱ τῆς μελαίνης σφραγῖδος καταναλωταί, ἡ δὲ ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου μονογράφησις ἑκάστης σελίδος, ἣν ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 185 τοῦ Ὄργαν τῶν Δικαστηρίων ἐπιβάλλει, δὲν ἀποτελεῖ μέρος τοῦ ἐγγράφου ἵν' ἀπαιτῆται ἰδιαιτέρα γραμμή. Τοῦτ' αὐτὸ γίγνεται καὶ εἰς τὴν μονογράφησιν τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων κλπ.

ΘΕΜΙΣΤ. Ι. ΡΩΣΣΟΠΟΥΛΟΣ
Συμβολαιογ. ἐν Ἀθήναις

Ἐρώτησις

Ἡ δήλωσις ὅτι τὰ παρά τιν ιτραπέζῃ ἐπ' ὀνόματι τοῦ δηλοῦντος κατατεθειμένα χρεώγραφα ἢ ἄλλα ἀντικείμενα περιουσίας, δὲν ἀνήκουσιν αὐτῷ ἀλλὰ τῷ Β εἰς ποῖον τέλος ὑποβληθήσεται;

Συμβολαιογραφικὴ ἀλληλογραφία

Ἐπὶ τῆς ἐν τῷ 9ῳ φύλλῳ τεθείσης περὶ χρηματικῆς ποινῆς ἐρωτήσεως, ἐλάβομεν καὶ ἄλλας ἀπαντήσεις μετὰ πολλῆς κρίσεως γεγραμμένας, συμφώνους, δὲ πρὸς τὴν ἐν τῷ 10 φύλλῳ δημοσιευθεῖσαν τῶν ἀξιοτίμων ἐν Ἀνδριτζαίνῃ καὶ Ἰθάκῃ συμβολαιογράφων κ.κ. Δ. Μπούτη καὶ Χ Κουτζουβέλη, δὲν δημοσιεύομεν ὅμως αὐτὰς καθὸ ἀφιχθείσας ἡμῖν μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ 10ου φύλλου. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον θέλομεν καταχωρίζει τὰς ἐπὶ τῶν ἐρωτήσεων ἀπαντήσεις μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας, ἵνα περιλαμβάνωνται καὶ αἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τοιαῦται. Τοῦτο πράττομεν καὶ διὰ τὴν ἐν τῷ 10ῳ φύλλῳ τεθεῖσαν ἐρώτησιν.

Α. Μ. Ἀνδρίτζαιναν. Ἡ ἐπὶ τῶν ἐν τῷ φύλλῳ 7 ἐρωτήσεων γνώμη σας συγχύζει τὴν παρακαταθήκην πρὸς τὴν ἐξόφλησιν, αἵτινες εἶναι δύο καθ' [illegible] σταὶ πράξεις, συνταχθησόμεναι κατὰ τὴν [illegible] 8 δημοσιευθεῖσαν γνώμην ἀναμφιλέκτως. [illegible] ἐξόφλησιν γινομένη παρακαταθήκη δὲν [illegible] οὐδενὶ ἀπολύτως λόγῳ τὴν ἐξόφλησιν. Ἡ [illegible] ἀπορία ὑμῶν λύεται διὰ τοῦ ἄρθρου 29 [illegible]

Σ. Κ. Κρίκελον. Ἡ ἐπιστολή σας ἀπεστ[illegible] ἀργά. Ἡ ἀπάντησίς σας ἐπὶ τοῦ πρώτου [illegible] τος εἶναι ὀρθή, οὐχὶ ὅμως καὶ ὡς ἐπὶ τοῦ [illegible] Μελετήσατε τὰς ἐν τοῖς φύλλοις 6 καὶ 7 [illegible] τῶν συναδέλφων σας.

11 L. JACOLLIOT

ΚΑΤΑΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Μυστηριώδης δολοφονία

Τὴ 7ῃ νοεμνρίου 9ω. ἀπατηγεὶ κατ' ἐπ-Μαρτὶ, οἱ ναῦται τοῦ ναύου «Ἀλκυὼν» τὸ πλοῖο ἔγινον γρατὶ ἐπὶ τὸ ἀπόπτερο ἡ ἔλκ τὸν κοὶ ἐκάστον ἐγρα-ζε ἡ ἔνα τὸ πλοῖο. Ὅταν ἔγινεν ἡ ὥρα τὸ ἐγκρὸ τοῦ δευτέρου τρόπου ἐκτὸν ἐπλήγωσε τὸν ἐπὶ τὸν ἀπόπτερο ἡ ὁ ἴνα ἐλάγωνε τὸν πίτο του. Ἐ ἐν δὲ τὸ, τὴν ἐπιφορὰ τοῦ ἴνα ἐπιτυγχάνουσε... ἐκ τὸ ἐπ-ἐπ-ἐπ-

τῆς 12 Μαΐου. 3) τῆς πτωχ. Κ. Ρουμπάνη, Σπάρτης ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 14 Μαΐου 4) τῆς πτωχ. Ι. Σακελλαροπούλου, Πατρῶν, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 17 Μαΐου 5) τῆς πτωχ. Κ. Ξυνοπούλου, Πατρῶν ἐντὸς 20 ἡμερ ἀπὸ τῆς 17 Μαΐου.

Πρόσκλησις πρὸς συμβιβασμόν

1) τῆς πτωχ. «Κρεμμύδης καὶ Μπερτάουερ», Πατρῶν, τὴν 25 Μαΐου.

Πλειστηριασμοὶ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαΐου 1890

Τὸ 1)2 ἐξ ἀδιαιρέτου ἑνὸς ἀγροῦ κειμένου εἰς θέσιν Καθήκια ἐκτ. τοῦ ὅλου 6 στρεμμ. τῶν ὀφ. κληρονόμων Κ Τρακάδα. Συμβ Γ. Παπούλας.

— Οἰκία ἐν θέσει Κασίδα π.τ. 440 τοῦ ὀφ. Μιχ. Ι. Κακούρη. Συμβ. Ι. Βουτυρᾶς.

— 1)2 ἐξ ἀδιαιρέτου ἀμπέλου μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ δένδρων ἐν θέσει Παναγία τοῦ Χαλανδρίου ἐκ στρεμμ. 4 καὶ 310 μέτρων τῶν ὀφ. κληρονόμων Π. Καλογήρου. Συμβ. Π. Παπαδιαμαντόπουλος.

— Οἰκία ἐν συνοικίᾳ Ἁγ. Ἀποστόλων (ὁδὸς Ἁγ. Ἀποστόλων) π.τ. 296 καὶ 40 τοῦ ὀφ. Θεοδ. Δ. Χατζῆ Σταματίου. Συμβ. Σ. Ἀργάγος.

— Οἰκόπεδον ἐν θέσει Ναὸς Θησέως π.τ 415 καὶ 89)00, ἕτερον οἰκόπεδον ἐν τῇ αὐτῇ θέσει π τ 541 καὶ 15)00 τοῦ ὀφ. Χρ Κακοῦ. Συμβ. Π. Παπαδιαμαντόπουλος.

— Οἰκία κειμένη ἐν τῇ ἐνορίᾳ Ἁγ. Ἀσωμάτων (ὁδὸς Ἄστυγγος) π.τ.347, 87)00 τοῦ ὀφ Ν. Μαρκοπούλου Συμβ. Γ. Παπούλας

— Οἰκία ἐν θέσει Κασίδα (ὁδὸς Σάμου) π.τ. 307 καὶ 50)00 τοῦ ὀφ. Π. Γιαλίστρα. Συμβ Π. Πέρδικας

— Οἰκία ἐπὶ τῆς Ἑρμαϊκῆς ὁδοῦ π.τ. 355 καὶ 50)00 τῶν ὀφ. κληρονόμων Β. Γελαδάκη. Συμβ. Τ. Οἰκονόμου.

— Οἰκία ἐπὶ τῆς πλατείας Ἐλευθερίας μετὰ οἰκοπέδου π.τ. 238 τοῦ ὀφ. Γ. Φραγκουδάκη. Συμβ. Ἠλ. Γλυκοφρίδης.

— Γήπεδον μετὰ κήπου π. τ. 1726 καὶ 75 ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δεληγεώργη, ἕτερον γήπεδον π. τ. 634 καὶ 85 ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, ἕτερον γήπεδον ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ τῆς ὀφ. Κούζας χήρας Δ. Γκικάκη. Συμβ. Ἠλ. Τσοκᾶς.

— Οἰκία παρὰ τὴν Γαλλικὴν Σχολὴν π. τ. 485 τοῦ ὀφ. Τ. Ἀδαμοπούλου. Συμβ. Ἠλ. Τσοκᾶς.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 20 Μαΐου 1890.

Οἰκία μετ' οἰκοπέδου ἐν Ν. Φαλήρῳ π. τ. 640 τοῦ ὀφ. Τ. Γιαλούρη. Συμ. Ν. Βουτυρᾶς.

Ἀλληλογραφία.

Α. Δ. Γαργαλιάνους. — Ἡ ἀναμφισβήτητος καθ' ἡμᾶς ἔννοια τοῦ νόμου εἶναι, ὅτι, διανύσαντος τοῦ ὀφειλέτου δύω ἔτη ἐνταῖς φυλακαῖς οὔτε ὁ καταδιώξας αὐτὸν οὔτε ἄλλος δανειστὴς δύναται συλλαβεῖν αὐτόν. Ἐν τούτοις ἡ πρακτικὴ παραδέχεται ἄχρι τοῦδε τὸ ἐναντίον, ἀρκεῖ νὰ γείνῃ διακοπὴ τῆς διετίας καὶ ἐπὶ μίαν ἡμέραν ἢ νὰ συλληφθῇ ὑπ' ἄλλου δανειστοῦ. Τοιουτοτρόπως ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ βαρβάρου τούτου μέσου, τοῦ ἀπαλειφθέντος ἀπὸ τῶν κωδίκων ὅλου τοῦ πολιτισμένου κόσμου, κατωρθώθη παρ' ἡμῖν νὰ ἐξαρτᾶται καὶ ἀπὸ τὴν μικροπονηρίαν τοῦ δανειστοῦ.

Δ. Β. Σίφνον. — Αἱ ἐρωτήσεις λίαν ἁπλαῖ. Βεβαίως δύναται ὁ συμπληρώσας τὸ 14 ἔτος τῆς ἡλικίας νὰ διεξαγάγῃ δίκας ἀφορώσας τοὺς ὑπηρετικοὺς μισθούς του κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ περὶ Ἐπιτροπείας Νόμου. Ὁ νόμος περὶ Μεταγραφῆς ἄρθ. 12 κατήργησε τὸ δικαίωμα τῆς διεκδικήσεως τῶν διὰ προικώων χρημάτων ἀγοραζομένων ἀκινήτων.

ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ Γ. Φιλαρέτου, τιμ. δρ. 1,50 μετὰ ταχ. 1,75. Χρυσόδετον δρ. 2 μετὰ ταχ. 2.30.

Ἐκλογικὸς Νόμος ὑπὸ Ἐμμ. Λυκούδη, τιμ. δρ. 2,50 μετὰ ταχ. 2,75. Χρυσόδετον δρ. 3,25, μετὰ ταχ. 3,60.

Κώδηξ Χαρτοσήμου ὑπὸ Γ. Φιλαρέτου, τιμ. δρ. 2,25, μετὰ ταχ. 2,50. Χρυσόδετον δρ. 3, μετὰ ταχ. δρ. 3,30.

Χάριν εὐρυτέρας διαδόσεως τῶν πολυτίμων τούτων βιβλίων, ἅτινα περιέχοντα τὴν λύσιν παντὸς σχετικοῦ ζητήματος εἶνε μεγίστης χρησιμότητος καὶ ἀποτελοῦσιν ἀπαραίτητον ὁδηγὸν εἰς πάντα πολίτην καὶ μὴ νομικὸν ἔτι, ἡ τιμὴ αὐτῶν ὑπεβιβάσθη σημαντικῶς, ὡς ἄνωθι φαίνεται. Οὕτω τὸ «Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος» ἀντὶ τῆς ἀρχικῆς τιμῆς δρ. 2, 25 τιμᾶται τώρα μόνον δρ. 1.50. Ὁ «Ἐκλογικὸς Κώδηξ» ἀντὶ δρ. 3,70 ὑπετιμήθη εἰς δρ. 2,50 ὁ δὲ «Κώδηξ Χαρτοσήμου» ἀντὶ δρ. 3 μόνον δραχ. 2,25. Ἀναλόδε ὑπεβιβάσθη ἡ τιμὴ τῶν χρυσοδέτων.

Τὰ βιβλία εὑρίσκονται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἑστίας» Γ. Κασδόνη, παρ' οὗ δύναται νὰ τὰ ζητήσῃ καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ὁ βουλόμενος συναποστέλλων τὸ τίμημα αὐτῶν,

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

18 Μαΐου 1890

	Ἀγοραστοί	Πωληταί
ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ		
26,000,000 τῶν 5 % ..... δρ.	510.—	512.—
120,000,000 » 5% ..... »	587.—	590.—
170,000,000 » 5% ..... »	586.—	590.—
135,000,000 » 4% ..... »	486.—	490.—
Πάγιον » 4% ..... »	460.—	465.—
Κτημ. ὁμολ. Ἐθν. Τραπ. Λαχ. »	530.—	531.—
ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Ἐθνικῆς Τραπέζης ..... δρ.	4560.—	4575.—
Πιστωτικῆς » ..... »	243.50	244.—
Βιομηχανικῆς » ..... »	88.25	88.50
Μεταλλουργείων Λαυρίου.... »	166.—	167.50
Σιδηροδ. Ἀθηνῶν-Πειραιῶς.. »	422.—	423.—
» Πύργου-Κατακώλου. »	140.—	141.—
» Πειρ.-Ἀθην.-Πελοπ. »	178.50	179.—
» Θεσσαλίας ..... »	135.—	136.—
Χρηματις. ἑταιρίας ὁ Ἑρμῆς. »	67.—	70.—
Ἑταιρ. δημοσ. καὶ δημοτ. ἔργων »	131.25	132.—
Γενικῆς Ἑταιρίας Ἐργοληψιῶν »	310.—	320.—
Ἑλληνικοῦ Πυριτιδοποιείου .. »		
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Εἰκοσάφραγκον ..... δρ.	24.67	24 68
Λίρα Τουρκίας ..... »	28.07	28.08
Λίρα Ἀγγλίας ..... »	30.84	30.85
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Ἐπὶ Ἀγγλίας ..... τρίμ. »	30.70	30.90
Ἐπὶ Γαλλίας..... »	122.—	122.75
Ἐπὶ Αὐστρίας ..... »	—	—

ΕΤΟΣ Α'.— ΑΡΙΘ. 12

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ	Συνδρομὴ Ἰσηρία δρ. 12. § Μετὰ δελτίου δρ. 15 § Καταχωρίσ. ὁ στίχ. λ. 50.	ΑΘΗΝΑΙ
19 ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 19	ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ Θ. & Π. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΙ ΑΘΑΝΑΤΟΙ	27 ΜΑΙΟΥ 1890

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αἱ τὸ οἰκογενειακὸν δίκαιον τῶν Μουσουλμάνων διέπουσαι ἀρχαί, ὑπὸ Α. Πεταλᾶ ἐφέτου.
Κατοχὴ τοῦ χρεωστικοῦ ὁμολόγου.
Ἓν δικαστικὸν μάθημα.
Νομολογία Ἀρείου Πάγου, πολιτική-ποινική (90)
Νομολογία Ἐφετείου Ἀθηνῶν (1890).
Νομολογία Γαλλική.-Νομολογία Γερμανική.
Γνωμοδοτήσεις νομομαθῶν.
Τοῖς συμβολαιογράφοις (Ἀλληλογραφία)
Διάφορα.- Καταδίκων ἐκδίκησις ὑπὸ JACOLLIOT.
Ἐπίσημοι εἰδήσεις.-Πτωχεύσεις.-Πλειστηριασμοί.
Κοινοποιήσεις τοῖς γραμματεῦσι.

ΕΡΓΑΣΙΜΟΙ ΗΜΕΡΑΙ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἄρειος Πάγος

Δευτέρα ὥρα 9 π. μ. Α' τμῆμα (Ἀκυρωτικὸν)
Πέμπτη » » » Ὁλομέλεια
Σάββατον » » » Β' τμῆμα ποινικαὶ, οὐσίας)

Ἐφετεῖον	Πρωτοδικεῖον
Τρίτ. 9 π. Ἐμπορ.-Προξ	Τρίτ. 3 μ.μ. Συνήθεις
Πέμ. » » Συνοπτικαὶ	Τετ. 9 π.μ. Ἐμπορικαὶ
Παρ. » » Συνήθεις	Τετ. 3 μ.μ. Ἐφέσεις
Παρ. 3 μ. Συν. Δημοσίου	Σάβ. 3 μ.μ. Συνοπτικαὶ

Α' Βόρειον - Εἰρηνοδικεῖα - Β' Βόρειον

Τρίτη καὶ Σάββατον 9π.μ. | Δευτ. Τρ. (διεξ.), Πέμ. 4μ.

Εἰρηνοδικεῖον Νοτίου Πλευρᾶς

Δευτέρα ὥρα 9 π. μ. καὶ Παρασκευὴ 3 μ. μ.

Πλημμελειοδικεῖον	Πταισματοδικεῖον
Πέμπτη, Παρασκευὴ 9 πμ.	Σάββαττον ὥρα 9 π. μ.

Εἰρηνοδικεῖον - Πειραιῶς - Πταισματοδικεῖον

Δευτ. 9 π. Πέμ. (διεξ.) 2μ. | Παρασκευή, 9 π.μ.

Ἀθηνῶν - Ὑποθηκοφυλακεῖα - Πειραιῶς

Α'. Ὑπὸ τὴν Δημαρχίαν	Ὁδὸς Φίλωνος καὶ
Β'. Παρὰ ναὸν Αἰόλου	ὄπισθεν Ἁγίας Τριάδος

Παρακαλοῦνται οἱ ἀλλάσσοντες διεύθυνσιν ἐκ τῶν κ.κ. συνδρομητῶν τῆς **Θέμιδος** νὰ εἰδοποιῶσι τὴν διεκπεραίωσιν αὐτῆς περὶ τῆς νέας αὐτῶν διευθύνσεως ἵνα μὴ ἐπέρχηται ἀπώλεια τῶν ἀποστελλομένων φύλλων, ἡ ἀντικατάστασις τῶν ὁποίων διὰ τοὺς μὴ εἰδοποιοῦντας θέλει γίνεσθαι ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐδημοσιεύθη τῇ 19 Μαΐου ἐ.ἔ. ὁ ἀπὸ 17 Μαΐου ΑΩΛΒ' νόμος, δι' οὗ ἀπαγορεύεται ἡ κατάσχεσις τοῦ δυνάμει τοῦ ΑΦΔ' νόμου καταβαλλομένου ἐτησίου ὑπὸ τοῦ δημοσίου πρὸς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν Κερκυραίων ὡς φύλακα τοῦ Μοτζενιγείου κληροδοτήματος ποσοῦ δραχ. 55,000.

— Διὰ Β. Διατάγματος τῆς 17)24 Μαΐου ἐ.ἔ. ὁ δῆμος Ν. Μιζέλης ἀπεσπάσθη ἐκ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ εἰρηνοδικείου Ἁλμυροῦ καὶ ὑπήχθη εἰς τὴν τοῦ εἰρηνοδικείου Ἀχιλλείου.

— Διωρίσθησαν δικηγόροι καὶ παρὰ τῷ Ἐφετείῳ Ἀθηνῶν οἱ παρὰ Πρωτοδίκαις κλπ Π. Παναγιωτόπουλος, Γ. Κορωναῖος καὶ Δ. Σ. Παπανικολόπουλος.

— Διωρίσθη συμβολαιογράφος ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ εἰρηνοδικείου Τρικκάλων τῆς Κορινθίας, ἑδρεύων ἐν Ξυλοκάστρῳ ὁ Θεοφ. Δ Κραββαρίτης

— Μετετέθησαν ἐναλλὰξ οἱ γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικείων Οἰνοῦντος Σ Ν. Παπαευσταθίου καὶ Μυρτουντίων Δ. Τριανταφυλλόπουλος.

— Διωρίσθησαν δικαστ. κλητῆρες τῶν ἐν Λαρίσσῃ Πρωτοδικῶν ὁ Ι. Καλημέρης καὶ τῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ Πρωτοδικῶν οἱ Δ. Σικιώτης καὶ Θ. Μιχαλίτσης.— Ἀπελύθησαν οἱ δικαστ. κλητῆρες τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν Λ. Μρούμας καὶ τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν Τρ. Σταματόπουλος.

Κοινοποιήσεις τοῖς γραμματεῦσι

Τῷ γραμματεῖ τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν

Τὴν 14 Μαΐου ἐ. ἔ ἡ ὑπ' ἀριθ. 1231 πρᾶξις τοῦ προέδρου τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν, ὁρίζουσα δικάσιμον τῆς ἀνακοπῆς Ν. Δ. Κατσούλη κατὰ Ἀνδρ Ἀντωνιάδου τὴν α'. συνεδρίασιν (τμ. 3) μεθ' ἡμέρας 8 ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

— Τὴν 18 Μαΐου ἐ.ἔ ἡ 1270 τοῦ αὐτοῦ προέδρου ὁρίζουσα δικάσιμον τῆς ἀνακοπῆς Ἰω Κυριακοῦ κατ. Καλαμῶν κατὰ Β. Μπομπολέτου κατ. Ἀθηνῶν τὴν ά. συνεδρίασιν (τμ. β'.) μεθ' ἡμέρας 10 ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

— Τὴν 22 Μαΐου ἐ ἔ ἡ ἀπὸ 16 Μαΐου ἐ ἔ ἀνακοπὴ τοῦ Θεοφ. Μπουγιατιώτου κατ. Καλάμου Ὠρωπίων κατὰ Χρ. Ἀντωνίου κατ. Βάθειας τοῦ δήμου Χαλκιδέων.

— Τὴν 22 Μαΐου ἐ.ἔ. ἡ ἀπὸ 17 Μαΐου ἐ.ἔ. ἀνακοπὴ τοῦ Θεοφ. Μουγιατιώτου κατ. Καλάμου κατὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Χρ Ἀντωνίου.

Τῷ γραμματεῖ τῶν ἐν Καλάμαις Πρωτοδικῶν

Τῇ 17 Μαΐου ἐ.ἔ. ἡ ὑπ' ἀριθ. 475 ἐ ἔ. πρᾶξις τοῦ αὐτόθι προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ὁρίζουσα δικάσιμον τῆς ἀπὸ 1 Μαρτίου ἐ.ἔ. ἐφέσεως τοῦ Γ. Π. Ἀντωνοπούλου κατ Ἀϊδινίου κατὰ Αἰκατερίνης χ. Γ Νιατσοπούλου, ὡς φυσ ἐπιτρ τῶν ἀνηλίκων τέκνων της, τὴν ά. δικάσιμον μετὰ 10 ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως.

— Τῇ 18 Μαΐου ἐ ἔ. ἡ ὑπ' ἀριθ. 452 ἐ ἔ. πρᾶξις τοῦ αὐτοῦ προέδρου ὁρίζουσα δικάσιμον τ[illegible] Ὀκτωβρίου π ἔ ἐφέσεως τοῦ Ἀριστ. Σαμ[illegible] κατ. Κοράνης κατὰ Δ Πολιτοπούλου κατ. Κορ[illegible] τὴν ά. δικάσιμον μετὰ 8 ἡμέρας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

— Τῇ αὐτῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 495 ἐ ἔ. πρᾶξις τοῦ αὐτοῦ προέδρου ὁρίζουσα δικάσιμον τῆς ἀπὸ 2[illegible] ἐ ἔ. ἐφέσεως τῶν Γ. Μαρκόβα, Π. [illegible] καὶ Χρ. χ Ἀθ. Καπέτα κατ. Ἀβραμίου [illegible] Χρυσούλας Π. Παυλοπούλου χ. Θ. Καπέτα [illegible] τοιαύτην μετὰ 10 ἡμέρας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

ΑΙ ΤΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΤΩΝ ΜΟΥΣΟΥΜΑΝΩΝ ΔΙΕΠΟΥΣΑΙ ΑΡΧΑΙ

Οἱ πολιτικοὶ καὶ οἰκονομικοὶ θεσμοὶ τῶν πλείστων Λαῶν, περὶ οὗ ἀσχολεῖται ἡ πολιτικὴ, μεγάλως διαφέρουσι ἀπαραιτήτων καὶ παρουσιάζουσι διὰ τοῦτο χαρακτηριστικὰς διαφορὰς τὴν σήμερον ὅλως σχεδὸν ἀγνοουμένας. Αἱ διὰ τοὺς μὲν ἐξαίρετοι, ἐπειδὴ ἐξ ἐθνῶν. Προκειτ ὁ ἱστορικὸν μελέτης τῶν θεσμῶν τούτων, κατέβαλεν ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐπιτὸν ἐπιστήμης τὸν καὶ τὸν ἀλληγορικὸν τῶν ἀλληλουχιῶν τῶν καὶ τῶν ἀλληγορικῶν ἀναγκῶν τῶν ἀναπτυχθέντων ὑπὸ μακρὰν παρελθόντας, καὶ τὸν μὲν δύνανται νὰ τροποποιηθῶσι κατὰ θέλησιν. Λήγουσι μὲν φαίνεται ἐπιτρεπομένη, ὅτε γεγονότα τῆς ἀ Μωσαϊκὸν, ἀ Λυκοῦργος, ὁ Σόλων, ὁ Νομᾶς καὶ ἄλλοι ἔθνικοὶ τοῦ λαοῦ ἀστικοὶς ἐιδώκασι, ἐξελίσσεται τελείως ἀπὸ τῆς ἀρχαίας των, οὐ ἡ Ἀθηνᾶ κατεσκεύασε ἀπὸ τὸν ζεὺς, ἀπὸ τὰ πράγματα. Διὰ ἐχουσιν οὕτω. Ὀλίγις νομοθέτας ἔδει τοῦ σκοποῦ δύναμις. Οἱ ἱερογράφοι τὸν κατασκευάσωσι, αἱ βασίλειαι τὸν ἰσχυνότατον μόλις ἐδυνήθησαν τοιοῦτόν τι προσφέρειν. Κλεισθένη μὲν ἐὰ ἐπαναγκάσει λαὸν τινα νὰ ὑποταγῇ εἰς ἀπόφασιν μεταβολὴν θρησκῶν ἀκόμην ἰκείνων, οἱ κατέλυε, εἰ ἴσως δυνατὸν τὸν ἐξαναγκάσει ζῆν ἐν τῷ κάδῳ πρὸς ἀπόφασιν ἀναγκαίων τινῶν τῆς φύσεως τοῦ, ἀλλὰ τῆς πάσης ἰκανόθεσις, ἀπὸ τὴν ἀφθαρσίαν ἐπαναλαμβάνει τὴν ἰσχύν του. Ἡ μεταβολὴ τῶν θεσμῶν εἰσέρχεται, ὅταν καὶ μόνον τὰ αἰσθήματα καὶ αἱ ἰδέαι καὶ αἱ ἀνάγκαι τῶν ἀνθρώπων ἀλλάσσωσι, ὅτε ἡ μετατροπὴ αὐτὴ ἐπέρχεται βραδέως. Οἱ νόμοι τῆς βραδείας μεταβολῆς ἐκείνους τοὺς ἐπιτρέπουσι ἐπὶ μακρὸν χρόνον τὴν ἐξέλιξιν διδόμενοι, δίδουσι καὶ τὴν τῶν κοινωνιῶν ὑπερῶν ἐξέλιξιν.

Ἡ μὲν Μωσαϊκὴ (πίλιση), οἱ ὅρκοι τῆς ὑπαρξέως, ἡ ἀνάγκη, καὶ ἡ θέλησις τῶν ἀνθρώπων, πάντα ἐπιτρέπει, εἰσὶν αἱ δυνάμεις αἱ ἀπαραίτητοι ἐπὶ τὴν διαμόρφωσιν τῶν θεσμοθετῶν, ἡ δὲ χρόνος πολὺ ἀνάγκη. Ὅταν βλάπτωμεν λαὸν τινα κατέχοντα ἀπὸ μακρὰ χρόνου τοὺς θεσμοὺς, φλάττης δυνάμεθα νὰ ἐπιφέρωμεν εἰς αὐτὸν μεγάλην ἀναταραχὴν, ἐὰν ἐπιθυμῆσι θεσμὸς ἐξαίρετος διὰ τινας σκοπὸς, ἡ σκληρὸς νόμος τῶν ἀφετοῦν ἀ ἐπίμαχ. Τὸ ἐξαναγκάσει ἰχθὺν νὰ κατοικῇ εἰς τὰ ὄρη καὶ τὸν λύγκα τὸ ἀφίσις ἐλεύθερα εἶναι ἡ τῶν μαστόρων ζωὴ, ἔστω ἀφρόνων. Ἐὰ τὸ αὐτὸ συμφέρωμεν, ἔστω τὸ μαστόρων εὐρίσκει τὸν λύκον, ἐ ἴχθυς ἀποθνήσκει.

Ἡ δραδύτης μὲν ἡ μεταμορφώσεως καὶ τροποποιήσεως ἐν θεσμοὶ εἰς τοὺς ἀλλους λαοὺς τοὺς ἐπιτρέπει νὰ ἐκμεταλλευθῶσι τὰ τροπώματος τοιαύτης καὶ ἀντιληφθανόμενοι τούτων, ὅταν καθηρῶνται ὑπὸ τινος μεγάλου νομοθέτου ἀπαθῶσων τῶν φυσικῶν, ἀ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου τοῦτον, τὴν δημιουργίαν τῆς ἀναθέσεως, ἔστω ὅμως ἔνεκα ἡ ἐπικαλούμενος ἀρχὴ ἐργικὴς μακρὸν παρελθόντος. Ἡ ἰσχυρὰς ἰργασία τοῦ νομοθέτου συνίστανται μόνον εἰς τὸ ἐπιτρεπτέον ἐπιτρέπει ἀπὸ τὴν ἀπαίτησιν γνώμης καθιερωθέντα ὑπὸ ἔθνη. Δύναται τὰ κατατεθῶσι ἀναμφίλ καὶ ἀνάλυσιν. Ἐὰ ὑπὸ τοῦ Σόλωνος ἐπὶ τὸν ἀρχαῖον νόμον τῶν ἐθνῶν ὅλων νόμῳ τοῦ ἀπολλούσιν Νόμους οὓς αὐτὸς ἀνάγκαζε νὰ ἔχωσι, ἀλλὰ τους καλλιτέρους οὓς φθονοῦσι τὸν ἐχωσι ἐν τῷ ἐπικαλούμενῳ ἀπὸ τὴν ἱστορίαν. Ὁ ἀλήθης νομοθέτης καὶ ὁ ἀληθὴς πολιτικὸς, πρέπει νὰ εἶναι μὲν φιλοσοφικὸν πνεῦμα, ἐὰ ἐφαρμόζῃ τὰς ἀπλὰς φιλοσοφικὰς γνωρίσεις εἰς ἡ βασιλεῖα τῆς φιλοσοφίας δὲν εἶναι ἐκὶ τὸν κόσμον τοῦτον, καὶ ἐὰ πρέπει νὰ παταχωρίζωνται τοὺς ἀνθρώπους ὡς εἶναι, ἔστω τους ἀφήσωσιν ἐλεύθερα κατ' ἐπιλογὴν νὰ κατατοποθῶσι ὁποῦ πρέπει νὰ εἶναι.

Τοιαύτη γὰ τοῦ Μωσαϊκὴ θέσις, ὡς νομοθέτου. Ἀραβικὸν μόνον ἐδύνατο νὰ εἶναι ἡ τῶν ἀρχαίων ἰδίων τῶν Ἀράβων τὰ καλλιστα νὰ ἐκλέξῃ καὶ περιβάλῃ κατὰ διὰ τοῦ θρησκευτικοῦ κύρους, ὅστε ἀλλὰ ἀπὸ τῆς τῶν ἀστικῶν νομοθετῶν, εἶναι τὸ σπάνιον τῶν ἐθνῶν, ἀτινα ἡ κοινὴ γνώμη τῆς ἐποχῆς τοῦ καὶ ἡ συνείδησις τῆς φιλῆς τῶν ἀνθρώπων δοκίμασε, λαὸν τινὰ ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας ἀντεστηρίζει τὴν κοινωνικὴν κατάστασιν τοῦ ὑπὸς ἐ ὁ Παῦλος ὑπαρξῆν. Οὐδὲν βελίον ἱστορικὸν ἐπιτρέπει νὰ ἀποδώσωμεν εἰς τὸν μέσον λαὸ τοιοῦ. Δι' ἐπιτρεπτικοὶ καὶ ἀπαγορευτικοὶ διατάξεις δὲ καθιερῶνον αἱ νόμοι, καὶ ἀνάγκαι καὶ ἐπιτρέπουσι τὰς φυσικὰς ροὰς τῆς ἐλεύθερας ἰδέας τῆς κοινωνικῆς κατασκευῆς ἀπὸ τὸν παραγωγὴν.

Ἡ μὲν Μωσαϊκὴ δὲν ἔτε ἐκ τῶν συνεμπτόκων ἰκείνων, ἔτινα ματαφορτίζεται ἐὲ τὴν τῶν μεσίμων, ἀκολουθοῦντα ἀγνώστου ἕδους ἀνάπτυξιν ἐκ τῶν ἰκείστικῶν σχέσεων, ἔτις ἐξεπροσωπεῖται ἀλλὰ ἐκ τῶν ἀπλουστάτων ἀκουσμάτων, ἀκολουθοῦσα τὸ λόγιον τῆς ἀρχαίας σοφίας in medio virtus. Ὡς νομοθέτης, δὲ ἀναμίγνυται εἰς τὰ ἀφορῶντα τὴν οἰκονομικὴν πρόοδον τῆς ἐπιχειρήσεως ἀπὸ τὰ ἀναμίγματα αὐτῶν, ἀναμιγνύουσι τὰ ἐλεγχόμενα. Ἐλέγχεται καὶ ἀνακλᾶται περὶ τῶν σημείων καὶ τῶν ἐνεργειῶν, τοιαυτῶν καὶ εἰς τὰ ἐλάχιστα διδιαπερίσεται τὸ συνεπτὸν τῶν νόμων εἶναι σχεδὸν ἀπόλυτος. Ἐκ τῶν περὶ οἰκογενειακοῦ δικαίου διατάξεων τοῦ Κορανίου δὲλον γίνεται ἐπὶ ὁ Μωσαϊκὸν οὐ νόμον ἐγκαμπτεῖ ἐπὶ ἡ οἰκογένεια εἶναι τὸ σχεδὸν ἐὰν προπαιδεύεται διδασκόμενος ὁ ἄνθρωπος τὰ τε καθήκοντα καὶ τὰ ὑπηρεσίαι, ἐὰ ἀνθρώπου καὶ τὸν πρὸς τοὺς ὁμοίους του σεβασμὸν, ἀδὲ ἐὰ ἐν αὐτῇ ἀκουσμογνῶται κανόνες συμφερόντων καὶ αἰσθημάτων τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὴν μελῶν. Ἀπὸ μετ' ὀλίγον δίδουσι συγχρονεται ἀκριβῶς ἐπιχειρούμενοι καὶ ἀπὸ τὸν ἀπόστολον τὸν πατρὸν ἄκρου τοὺς διέποντας νόμους καὶ τὴν ἀνώτατον ἀρχὴν. Ἡ Ἀραβικὴ κοινωνία κατὰ τοὺς χρόνους αὐτοῦ, δὲν κρίνομεν χρόνον ἀνατροπῶν, οὔτε περιορισμὸν τινα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐπιτρεπτῶν ἐπιχειρήσεων. Προῆλθ ἐκπὸν εἰς τὴν οἰκογενειακὴν ἀνεξαρτησίαν διὰ τῆς ρυθμίσεως τοῦ γάμου, καινοῦνον σὲν ἐ ἐτὸ ἐπιτρεπομένου ὑπὸ τῶν ἀθῶν τοῦ ἀνεξαρτησίαν, καὶ ἀπὸ ἀνεξαρτησίαν ἀληθοφανῶν τὴν φιλῆς του. Μεταξὺ λοιπὸν τῆς φανογνώσεως τὸν χρηστικωτικοῦ καὶ τῆς ἀπομονώσεως τῶν ἀτόμων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆς φιλοσοφίας δὲν εἶναι ἐκὶ τὸν κόσμον τοῦτον, καὶ ἐὰ πρέπει νὰ παταχωρίζωνται τοὺς ἀνθρώπους ὡς εἶναι, ἔστω τους ἀφήσωσιν ἐλεύθερα κατ' ἐπιλογὴν νὰ κατατοποθῶσι ὁποῦ πρέπει νὰ εἶναι.

Τοιαύτη γὰ τοῦ Μωσαϊκὴ θέσις, ὡς νομοθέτου. Ἀραβικὸν μόνον ἐδύνατο νὰ εἶναι ἡ τῶν ἀρχαίων ἰδίων τῶν Ἀράβων τὰ καλλιστα νὰ ἐκλέξῃ καὶ περιβάλῃ κατὰ διὰ τοῦ θρησκευτικοῦ κύρους, ὅστε ἀλλὰ ἀπὸ τῆς τῶν ἀστικῶν νομοθετῶν, εἶναι τὸ σπάνιον τῶν ἐθνῶν, ἀτινα ἡ κοινὴ γνώμη τῆς ἐποχῆς τοῦ καὶ ἡ συνείδησις τῆς φιλῆς τῶν ἀνθρώπων δοκίμασε, λαὸν τινὰ ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας ἀντεστηρίζει τὴν κοινωνικὴν κατάστασιν τοῦ ὑπὸς ἐ ὁ Παῦλος ὑπαρξῆν. Οὐδὲν βελίον ἱστορικὸν ἐπιτρέπει νὰ ἀποδώσωμεν εἰς τὸν μέσον λαὸ τοιοῦ. Δι' ἐπιτρεπτικοὶ καὶ ἀπαγορευτικοὶ διατάξεις δὲ καθιερῶνον αἱ νόμοι, καὶ ἀνάγκαι καὶ ἐπιτρέπουσι τὰς φυσικὰς ροὰς τῆς ἐλεύθερας ἰδέας τῆς κοινωνικῆς κατασκευῆς ἀπὸ τὸν παραγωγὴν.

Ἡ μὲν Μωσαϊκὴ δὲν ἔτε ἐκ τῶν συνεμπτόκων ἰκείνων, ἔτινα ματαφορτίζεται ἐὲ τὴν τῶν μεσίμων, ἀκολουθοῦσα τὸ λόγιον τῆς ἀρχαίας σοφίας in medio virtus. Ὡς νομοθέτης, δὲ ἀναμίγνυται εἰς τὰ ἀφορῶντα τὴν οἰκονομικὴν πρόοδον τῆς ἐπιχειρήσεως ἀπὸ τὰ ἀναμίγματα αὐτῶν, ἀναμιγνύουσι τὰ ἐλεγχόμενα. Ἐλέγχεται καὶ ἀνακλᾶται περὶ τῶν σημείων καὶ τῶν ἐνεργειῶν, τοιαυτῶν καὶ εἰς τὰ ἐλάχιστα διδιαπερίσεται τὸ συνεπτὸν τῶν νόμων εἶναι σχεδὸν ἀπόλυτος. Ἐκ τῶν περὶ οἰκογενειακοῦ δικαίου διατάξεων τοῦ Κορανίου δὲλον γίνεται ἐπὶ ὁ Μωσαϊκὸν οὐ νόμον ἐγκαμπτεῖ ἐπὶ ἡ οἰκογένεια εἶναι τὸ σχεδὸν ἐὰν προπαιδεύεται διδασκόμενος ὁ ἄνθρωπος τὰ τε καθήκοντα καὶ τὰ ὑπηρεσίαι, ἐὰ ἀνθρώπου καὶ τὸν πρὸς τοὺς ὁμοίους του σεβασμὸν, ἀδὲ ἐὰ ἐν αὐτῇ ἀκουσμογνῶται κανόνες συμφερόντων καὶ αἰσθημάτων τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὴν μελῶν. Ἀπὸ μετ' ὀλίγον δίδουσι συγχρονεται ἀκριβῶς ἐπιχειρούμενοι καὶ ἀπὸ τὸν ἀπόστολον τὸν πατρὸν ἄκρου τοὺς διέποντας νόμους καὶ τὴν ἀνώτατον ἀρχὴν. Ἡ Ἀραβικὴ κοινωνία κατὰ τοὺς χρόνους αὐτοῦ, δὲν κρίνομεν χρόνον ἀνατροπῶν, οὔτε περιορισμὸν τινα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐπιτρεπτῶν ἐπιχειρήσεων. Προῆλθ ἐκπὸν εἰς τὴν οἰκογενειακὴν ἀνεξαρτησίαν διὰ τῆς ρυθμίσεως τοῦ γάμου, καινοῦνον σὲν ἐ ἐτὸ ἐπιτρεπομένου ὑπὸ τῶν ἀθῶν τοῦ ἀνεξαρτησίαν, καὶ ἀπὸ ἀνεξαρτησίαν ἀληθοφανῶν τὴν φιλῆς του. Μεταξὺ λοιπὸν τῆς φανογνώσεως τὸν χρηστικωτικοῦ καὶ τῆς ἀπομονώσεως τῶν ἀτόμων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆς φιλοσοφίας δὲν εἶναι ἐκὶ τὸν κόσμον τοῦτον, καὶ ἐὰ πρέπει νὰ παταχωρίζωνται τοὺς ἀνθρώπους ὡς εἶναι, ἔστω τους ἀφήσωσιν ἐλεύθερα κατ' ἐπιλογὴν νὰ κατατοποθῶσι ὁποῦ πρέπει νὰ εἶναι.

Τοιαύτη γὰ τοῦ Μωσαϊκὴ θέσις, ὡς νομοθέτου. Ἀραβικὸν μόνον ἐδύνατο νὰ εἶναι ἡ τῶν ἀρχαίων ἰδίων τῶν Ἀράβων τὰ καλλιστα νὰ ἐκλέξῃ καὶ περιβάλῃ κατὰ διὰ τοῦ θρησκευτικοῦ κύρους, ὅστε ἀλλὰ ἀπὸ τῆς τῶν ἀστικῶν νομοθετῶν, εἶναι τὸ σπάνιον τῶν ἐθνῶν, ἀτινα ἡ κοινὴ γνώμη τῆς ἐποχῆς τοῦ καὶ ἡ συνείδησις τῆς φιλῆς τῶν ἀνθρώπων δοκίμασε, λαὸν τινὰ ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας ἀντεστηρίζει τὴν κοινωνικὴν κατάστασιν τοῦ ὑπὸς ἐ ὁ Παῦλος ὑπαρξῆν. Οὐδὲν βελίον ἱστορικὸν ἐπιτρέπει νὰ ἀποδώσωμεν εἰς τὸν μέσον λαὸ τοιοῦ. Δι' ἐπιτρεπτικοὶ καὶ ἀπαγορευτικοὶ διατάξεις δὲ καθιερῶνον αἱ νόμοι, καὶ ἀνάγκαι καὶ ἐπιτρέπουσι τὰς φυσικὰς ροὰς τῆς ἐλεύθερας ἰδέας τῆς κοινωνικῆς κατασκευῆς ἀπὸ τὸν παραγωγὴν.

Ἡ μὲν Μωσαϊκὴ δὲν ἔτε ἐκ τῶν συνεμπτόκων ἰκείνων, ἔτινα ματαφορτίζεται ἐὲ τὴν τῶν μεσίμων, ἀκολουθοῦσα τὸ λόγιον τῆς ἀρχαίας σοφίας in medio virtus. Ὡς νομοθέτης, δὲ ἀναμίγνυται εἰς τὰ ἀφορῶντα τὴν οἰκονομικὴν πρόοδον τῆς ἐπιχειρήσεως ἀπὸ τὰ ἀναμίγματα αὐτῶν, ἀναμιγνύουσι τὰ ἐλεγχόμενα. Ἐλέγχεται καὶ ἀνακλᾶται περὶ τῶν σημείων καὶ τῶν ἐνεργειῶν, τοιαυτῶν καὶ εἰς τὰ ἐλάχιστα διδιαπερίσεται τὸ συνεπτὸν τῶν νόμων εἶναι σχεδὸν ἀπόλυτος. Ἐκ τῶν περὶ οἰκογενειακοῦ δικαίου διατάξεων τοῦ Κορανίου δὲλον γίνεται ἐπὶ ὁ Μωσαϊκὸν οὐ νόμον ἐγκαμπτεῖ ἐπὶ ἡ οἰκογένεια εἶναι τὸ σχεδὸν ἐὰν προπαιδεύεται διδασκόμενος ὁ ἄνθρωπος τὰ τε καθήκοντα καὶ τὰ ὑπηρεσίαι, ἐὰ ἀνθρώπου καὶ τὸν πρὸς τοὺς ὁμοίους του σεβασμὸν, ἀδὲ ἐὰ ἐν αὐτῇ ἀκουσμογνῶται κανόνες συμφερόντων καὶ αἰσθημάτων τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὴν μελῶν. Ἀπὸ μετ' ὀλίγον δίδουσι συγχρονεται ἀκριβῶς ἐπιχειρούμενοι καὶ ἀπὸ τὸν ἀπόστολον τὸν πατρὸν ἄκρου τοὺς διέποντας νόμους καὶ τὴν ἀνώτατον ἀρχὴν. Ἡ Ἀραβικὴ κοινωνία κατὰ τοὺς χρόνους αὐτοῦ, δὲν κρίνομεν χρόνον ἀνατροπῶν, οὔτε περιορισμὸν τινα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐπιτρεπτῶν ἐπιχειρήσεων. Προῆλθ ἐκπὸν εἰς τὴν οἰκογενειακὴν ἀνεξαρτησίαν διὰ τῆς ρυθμίσεως τοῦ γάμου, καινοῦνον σὲν ἐ ἐτὸ ἐπιτρεπομένου ὑπὸ τῶν ἀθῶν τοῦ ἀνεξαρτησίαν, καὶ ἀπὸ ἀνεξαρτησίαν ἀληθοφανῶν τὴν φιλῆς του. Μεταξὺ λοιπὸν τῆς φανογνώσεως τὸν χρηστικωτικοῦ καὶ τῆς ἀπομονώσεως τῶν ἀτόμων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆς φιλοσοφίας δὲν εἶναι ἐκὶ τὸν κόσμον τοῦτον, καὶ ἐὰ πρέπει νὰ παταχωρίζωνται τοὺς ἀνθρώπους ὡς εἶναι, ἔστω τους ἀφήσωσιν ἐλεύθερα κατ' ἐπιλογὴν νὰ κατατοποθῶσι ὁποῦ πρέπει νὰ εἶναι.

του Μωάμεθ. Τὸ βέβαιον, ὅτι ἡ πολυγραφὶα ἐσυνθιοῦτο χαρακτηριστικὸς τῆς Ἀσίας, ὡς ἡ φαντασία τῆς Εὐρώπης· καὶ ὅτι αὐτὸ ὡς ἐπιδεξιώτερον ἀγωνιζόμενον ὑπερίσχυσεν μετ' ὀλίγον καὶ γυναικεῖς θὰ ἠθέλοντο νὰ ζωντανεψῇ ἐν τῷ ἀγνωθέντι τὴν ἐλευθερίαν....

Ὁ δεσποτισμὸς καὶ ἡ πολυγαμία ἀφ' ἑνὸς ἡ μονογαμία καὶ ἡ Πολιτεία ἀφ' ἑτέρου συνεβάλλαν ἐν τῇ πορείᾳ τοῦ ἀνθρώπινου πολιτισμοῦ, ἐν τῇ Μεσάῃ τῆς ὁποίας ἐπέστησε ἀνέφικτα ὁ μεγάλος ἀναγνώστης ἀπὸ τὸν σπάνιων ἐστοχασμῶν χρόνου μέχρι τῶν ἡμερῶν μας, ἐποχὴν ἀπὸ τὴν πολυγαμίαν καὶ ἐθεμελιώνοντας τὸν πολιτισμὸν τῶν Δυτικῶν καὶ τῶν Ἀνατολῶν.

Παραδηλοῦσι τὴν πολυγαμίαν ὡς βάσιν τῆς οἰκογενείας ὁ Μωϋσῆς καὶ οἱ σφηνογράφοι αὐτοῦ νομοθέται ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Χωρὶς ἀπορίαν καὶ Μωσῆς, ὅτε λέγει ὅτι καὶ δὲν ἠμπορίνετο ἡ ἀνθρωπότης ἀνεπόδιστος καὶ κοινωνικὸς ἀνωμάλους τῆς γυναικός. Ὅπως κτίσωμεν ναὸν ἐπίφανον οἱ περὶ γυναικὸς δυνατῆς τοῦ Κορανίου ἐν τοῖς μεταγενεστέροις καιροῖς ἐξέπεσαν, πρέπει νὰ παραδείξωμεν τὴν κατάστασιν τῆς γυναικὸς ἐν τῇ Ἀρχαίᾳ χωρὶς περὶ τοῦ Κορανίου νὰ ἐκφέρωμεν κατάκρισιν καὶ ἐπαινέτου αὐτός. Πρὸ τοῦ Μωσαϊκοῦ, μὲ τὴν γενικὴν βίαιον ρεύσιν πλάσματα δόξαμεν μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ ὡσὰν σημειώσεις τῶν τεκνοποιῶν καὶ ἐργαζομένων ὑπὸς τὸν αὐρίων τόπον, ἡ ὁ ἀπάντων θεὸς γαμίων δουλειῶν, τὸ ὁποῖον εἰ ζωσὰ πῶς ἀπὸ τὴν κακὴν λοιπὸν πρᾶξις θυμᾶτε! Ἐν τῇ ἐλεύθερᾳ ἐπιστήμῃ ἀπέκτησεν ὁ κόσμος ἡ ὕλικὴ ἔνδοσις ἐν ἡ ἐπιλέπει ὁ Ἀριστοτέλης γράφ.: «Ἀπαιτοῦσιν τινὲς ὅπου τὸ ἀνθρώπου σώζουσι τὰς πόλεις καὶ ὅτι τὰ ἀνδρεῖα τῶν ἀνδρῶν τῆς ἐστὶν ἀξίας τῶν γυναικῶν. Ἐὰν τὴν σκέψιν λοιπὸν ἀποστρέψῃ τις ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους λοιπὸν εἰς τὰ ἄλογα ζῶα τὰ αὐτὰ ἐπιφέρει· ἀλλὰ καὶ ἐπιστάτης ἐστὶν ἐν τοῖς ἵπποις καὶ ἐν τοῖς ἀγελαίοις βουσὶν τῆς ἀγέλης· ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἀγρίοις ἀνδράσι τὸν γενικὸν ἀρχοντα. Ἐὰν τὴν ἀνδρείαν τὴν ἀνδρὸς καὶ τὴν δικαιοσύνην τὴν γυναικὸς ἀναγκαῖον ἐστὶν ἐν τοῖς ἀνδράσι, ἐὰν ἐπιστήμων

ως εκ της απόκτησης ταύτης ού μόνον ελκεπλήτων κλίσεων τοιαύτα δ' ανάγκαία αποδικαιωτικά νέμει, ώς π. χ. μάστιγος, αλλά και ότι ο εκ της κατηγ. του χρωστικού δικαίου διαπλαττόν δρ. ίπτος δύναται να ρήξη πρόσφορα εις την αγκλημοτικήν όρκου ή ανώτερ. είχ' απόδειξ της τυπικών σπουδαιοτήτων υπό της συμφοράς του χρέους.' Ιδιαίτερ. ή Gensler in διατρίβ. αύτου υπό τον τίτλον: Ueber die Begriffe: Beweis, Beweismittel, Beweisführung, Beweislast, Beweissatz». (1) δηλαδή τα εξής: «Εάν π. χ. κατά τον Νόμον 2 § 1 Πανδ. 2. 14 δρκίζη τις ενωμοίως τι παρά τον δρκον του χρέους ή της ιστορήσεως του χρωστικού δικαίου και το συμπέρασμα τούτο να δικαιούς ως προσωμίνως αληθεύων, πρέπει ή δρκιζόντες ν' αποδείξη ότι ο δανειστ. του το συμπέρασμα τούτο δεν ήτο δικαιολογημένον, ότι ο δρκιζόντες ήτο εν πραγματική πλάνη ή ότι ο δανειστ. ήτο εν κακή πίστει κατά τον χρόνον της δρκίσεως. Ο Gensler εν διατρίβη αυτού υπό τον τίτλον: Ueber die Begriffe: Beweis, Beweismittel, Beweisführung, Beweislast, Beweissatz». (1) δηλαδή τα εξής: «Εάν π. χ. κατά τον Νόμον 2 § 1 Πανδ. 2. 14 δρκίζη τις ενωμοίως τι παρά τον δρκον του χρέους ή της ιστορήσεως του χρωστικού δικαίου και το συμπέρασμα τούτο να δικαιούς ως προσωμίνως αληθεύων, πρέπει ή δρκιζόντες ν' αποδείξη ότι ο δανειστ. του το συμπέρασμα τούτο δεν ήτο δικαιολογημένον, ότι ο δρκιζόντες ήτο εν πραγματική πλάνη ή ότι ο δανειστ. ήτο εν κακή πίστει κατά τον χρόνον της δρκίσεως. Ο Gensler in διατρίβη αυτού υπό τον τίτλον: Ueber die Begriffe: Beweis, Beweismittel, Beweisführung, Beweislast, Beweissatz». (1) δηλαδή τα εξής: «Εάν π. χ. κατά τον Νόμον 2 § 1 Πανδ. 2. 14 δρκίζη τις ενωμοίως τι παρά τον δρκον του χρέους ή της ιστορήσεως του χρωστικού δικαίου και το συμπέρασμα τούτο να δικαιούς ως προσωμίνως αληθεύων, πρέπει ή δρκιζόντες ν' αποδείξη ότι ο δανειστ. του το συμπέρασμα τούτο δεν ήτο δικαιολογημένον, ότι ο δρκιζόντες ήτο εν πραγματική πλάνη ή ότι ο δανειστ. ήτο εν κακή πίστει κατά τον χρόνον της δρκίσεως. Ο Gensler in διατρίβη αυτού υπό τον τίτλον: Ueber die Begriffe: Beweis, Beweismittel, Beweisführung, Beweislast, Beweissatz».

(1) Τούτην κρίνει τε εν τω Archiv für die Civilistische Praxis τόμ. I. σελ. 34.

(2) Archiv σελ Seuffert τόμ. I. έμπ. 207.

νόμους συγχρονίας και ή βιβλιοθεκ. ότι το χρωστικόν δικαίωμα επιστρέφει εις την δρκίζοντα υπ' αυτού του δανειστού, ή όταν τούτο γνώσει και ου συναινέση ρητώς, επειδή ούτω ενεργών τον εαυτόν η ρηθείσα βάσις ή προϋπόθεσις εκ της οποίας επιτρέπει ο νόμος να παρχηθή το συμπέρασμα περί της ενοχικής λύσεως της συμφοράς της χρέους. Ν. 2 § 1 Πανδ. De pactis 2. 14. Ν. 15 Κώδ. de solut. et librat. 8. 43 διότι τον ή, ή ανεκτείς της συμφοράς ή αποδείξεως του περί ου ή λόγος τεκμηρίου, δεν δύναται ποτε να γένη αντιλογισμός αποδείξεως διά τον δανειστήν, καθ' ον τα τεκμήρια αυτά δύνανται να ανατραπώσι. Πολύ μάλλον η απόδειξις υπό τοιούτος περιστάσεις βαρύνει μόνον τον οφείλοντα, όστις επικαλείται τα προνόμια του χρωστικού δικαίου κατά της απαιτήσεως του δανειστού του, και εις τον τελευταίον αποδείκτεος τότε αντιποδείκτεως, ότι δεν υπάρχουσι τα προς ταύτα Gensler εν τω προαναφερθέντι συγγράμματι εκείνου.»

Ούτως απορρίπτει το Άκυρωτικόν της Στουτγάρδης δ' αποφάσεως του της 14 Ιανουαρίου 1870. (1) γράφει το Άκυρωτικόν της Δρέσδης δτι της 20 Μαρτίου 1865 αποφασίσεις του (2) εκίτεται ως έξης: «Επί βάσει ενός αποδεικτικού δικαίου εν τω Νόμω 2 § 1 Πανδ. de pactis 2. 14 δεν αρίσκεται, δτι το τεκμήριον περί της αποδεκτής του χρέους, ή της ιστορήσεως του χρέους, δεν δύναται ούτως εν περιστάσεσι γενόμενος ανεπίδεκτος και ότι το χρωστικόν έγγραφον επιστράφη αλλοθεν ούτω παρά τον δανειστήν, διότι εν τη φύσει ή νόμω δυνάμει των συστημάτων δίδωσι τοι δανειστού περί λύσεως της μεταξύ αυτού και του δρκιζόντος γενομένης συμφοράς δι' ετέρας δρκου ή ενόρκου σημείου υπό της δίσσους κρίσεως Πολιτικών Δικονομικών, ότις εν δικαίω πρίπει ελάσσους ή συναλλαγματικάς δίκας ή δικαιοπραξίας ανεπαρέδοτος ενστάσεως μη αποδεκνυομένης ούσιος.

Επομένως η σύνταξις της θρίσεως συμβολαίου δρκίζεται, είτε δυνάμει συναλλαγματικής δίκης δυνάμει άλλης χρωστικής απαιτήσεως θρίσει νόμος, μετά του χρωστικού έγγραφου δρκίζεται και της επί τούτου έγγραφου τούτου έγγραφου εξόρκωσιν του δανειστού του, και να μη επικαλούται εις τα της ενοχικής συμφοράς προνόμια του νόμιμου τεκμηρίου, όπερ αδυνατεί να τον προστατεύσει εις όλας τας περιστάσεις.

ΕΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Κατακομίζοντες κατωτέρω τον ότι άρθρ. 330 απόφασιν του Πρωτείου Αθηνών, αληθώς πραγματικήν, ήτις εκδοθείσα επί τη βάσει αυτηκόου περί του πραγματικού αυτής και να κελεύσωσι την κοινήν προσοχήν επί του βαθμού γνώσεως της ανθρ. στιμβολίας, ει ξ ταύτον χαρακτηρίζει την επί του πρωτοκόλλου δημοσίου του δικαστού, όπερ ήτο και δικαίων εν τη κοιτή δίκη και ενεργήσαντι επί ιπιδίου έγγραφου. Πλήττες ζητών αποκρούσεως δικ ανατυπίδεων αυτό ότι του δημοσίου δικηρυκα, επικαλούσατο προς απόδειξιν αυτά τούτα τα μετ' αυτού υπογράψαντα τον Ελληνοκρατίας και ούχι προ τον εαυτόν δρίσεως του χρέους, δρκίζει ο αποδείξ τον δανειστήν, ότι ο χρωστικόν δρκίζων ενεργήσας ενώ ήτο ακόμη υπό τον τοιούτον δρκίζεται ή ότι ο δανειστ. ήτο εν κακή πίστει κατά τον χρόνον της δρκίσεως. Ο Gensler in διατρίβη αυτού υπό τον τίτλον: Ueber die Begriffe: Beweis, Beweismittel, Beweisführung, Beweislast, Beweissatz». (1) δηλαδή τα εξής: «Εάν π. χ. κατά τον Νόμον 2 § 1 Πανδ. de pactis 2. 14 δρκίζη τις ενωμοίως τι παρά τον δρκον του χρέους ή της ιστορήσεως του χρωστικού δικαίου και το συμπέρασμα τούτο να δικαιούς ως προσωμίνως αληθεύων, πρέπει ή δρκιζόντες ν' αποδείξη ότι ο δανειστ. του το συμπέρασμα τούτο δεν ήτο δικαιολογημένον, ότι ο δρκιζόντες ήτο εν πραγματική πλάνη ή ότι ο δανειστ. ήτο εν κακή πίστει κατά τον χρόνον της δρκίσεως. Ο Gensler in διατρίβη αυτού υπό τον τίτλον: Ueber die Begriffe: Beweis, Beweismittel, Beweisführung, Beweislast, Beweissatz». (1) δηλαδή τα εξής: «Εάν π. χ. κατά τον Νόμον 2 § 1 Πανδ. de pactis 2. 14 δρκίζη τις ενωμοίως τι παρά τον δρκον του χρέους ή της ιστορήσεως του χρωστικού δικαίου και το συμπέρασμα τούτο να δικαιούς ως προσωμίνως αληθεύων, πρέπει ή δρκιζόντες ν' αποδείξη ότι ο δανειστ. του το συμπέρασμα τούτο δεν ήτο δικαιολογημένον, ότι ο δρκιζόντες ήτο εν πραγματική πλάνη ή ότι ο δανειστ. ήτο εν κακή πίστει κατά τον χρόνον της δρκίσεως. Ο Gensler in διατρίβη αυτού υπό τον τίτλον: Ueber die Begriffe: Beweis, Beweismittel, Beweisführung, Beweislast, Beweissatz».

(1) Archiv σελ Seuffert τόμ. I. έμπ. 207.

(2) Archiv σελ Seuffert τόμ. XIX έμπ. 138.

(3) Archiv σελ Seuffert τόμ. XIX έμπ. 221.

Ιδού τον αποδείκτεος τον δρκίζοντος εστιν ούτος ή προτροχάς τα έγγραφα τακτα τα αποδείξεις γνώσεως της δικαιοπράξεως της χώρας τα δρκίσεως τον απαιτήσεων του πολίτου.

Πόσην απλοϊκότητα χαρτιού ή ύπόθεσις κρίνει! Ο δανειστ. περιφέρει κατά την ισχύν δίκην της εξυπηρέτησης του στρεβλοκάμπτει αρχαίου. Ενάγεται επί αποδείξει του περί ών αρχαίων εγγράφων. Εις μάτην! Περιφέρει τα αρχαία στρατεύματα του. Ο δρκίζων ανάκλησιν προβάλλει έτσι δε κατέχει αυτό τα μεταξύ του απορρητου των Οικονομικών και Εθνικισμών αντιπολιτευομένων μεταξύ των δρκίζοντος σθεναν προ δεσπαζ δτι, απίστευτον είπειν, εξεφώνει τα επίσημα τακτα έγγραφα εις ο δρκίζοντος.

Δι' ήθελομεν ούτε να αποσπερμόσωμεν να χαρακτηρίσωμεν την ανακρυπτικά εαυτον την της δικαιοσύνης δικαστικήν, ούτε την αποδεικτικήν παρέχην ίσοτε τοίς πολίταις ύπόθεσιν της περί τους νόμους ευλαβείας και της ίσοτιος προς δικαστικήν στοχασμόδεσιν ενεργούντος δικαστηρίου, ή δε αποφυγή αυτών δεινών της δεσπόζει ικτιμώσεως υπό δικαστηρίου, ή δε αποφυγή του δικαστηρίου, ή δε αποφυγή του δικαστηρίου, ή δε αποφυγή του

ικτείων ἔχει νὰ ἐπιδικάζῃ τὴν ἀκίνητον τῆς κατ' αὐτοῦ ὡς ὀφειλέτου ἐπιβληθείσης ἐπὶ τοῦ ἀπεκδεδικημένου ἐκτελέσεως ἐπὶ ἀκινήτου κατὰ τύπους ἰσχύοντας ἐπὶ τοιούτου εἴδους κατὰ νομίμους διατυπώσεις, τὸ τοῦτο τοῦ προσήκοντος τυγχάνειν, διότι ἐλλείπει ἡ κατὰ τοῦτο τοῦ νομίμου λόγου τοῦ δὸς ἀγωγὴν.

— Γνήσιόν τε ἐκτελέσεως κατὰ τοῦ ὀφειλέτου καὶ τοῦ τρίτου διακατέχου ἐνστοιχοῦντος ἔχουσι τόκοι, ἀλλὰ καὶ ὁμοίως, κατὰ τὰ ἐχῶν πάλαι εἶχε τὴν αὐρεότητα τοῦ ἐνοικιάζειν, τὸ συμβόλαιον καὶ διακίνων νὰ ἐπιδικάζῃ τὰς παρελθούσας γενικὰς ἐκτελέσεις, διότι εἶναι ὑπόχρεως εἰς τὴν πλήρωσιν τοῦ ἐνστοιχοῦντος χρέους, καὶ κατὰ τοῦτο ἔχει ὅμοιον συμφέρον νὰ γένῃ ἡ ἀκρόπολις καὶ ὅλας τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένας διατυπώσεις, ἵνα γένῃ τοῦ δικαστοῦ μεγαλειτέρου συμκατοῦ πρὸς ἐξοφλησιν τῶν χρεῶν του.

— Ἀγωγὴ περὶ ἀκρωτικοῦ ἐκτελέσεως δὲν ἀποκρούεται ἐκ τοῦ δεδικασμένου ἐπὶ προηγηθείσης ἀκρωτικοῦ ἐκτελέσεως ἐν ἄλλων ἀκινήτοις ἐπιχειρήσεως κατὰ τὸν Ν.18 § 7 Π. (22.1) (*)

(*) Ἀριθ. 78 (1890). Τυ. Β'. Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Β. Ροκτενίου.

Περὶ ἐπικλήρων αἰτίας. - τόκοι

Ἐπὶ τοῦ ἐπὶ αἰτίᾳ ἐπικλήρου ἐπιδικαζομένου ὑποστατικοῦ χρεωκόπου δὲν ὀφείλεται τόκος (ἐννοεῖται πρὸ τῆς ἀγωγῆς), ἀλλὰ μόνον ὁ δεδομένος ἐκ τοῦ ἐπιδικασμένου κατὰ τὸν χρόνον τῆς διατάξεως τοῦ Ν. Ι. Κ. § 5 Β. ΚΔ' ν. 18, καθ' ἃς αἰτίας ἄλλης, ἐν ᾗ ἰσχύουν κατ' ἀναλογίαν αἱ περὶ ἄλλων ἀντικειμένων διατάξεις.

(*) Ἀριθ. 84 (1890). Τυ. Α'. Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Β. Ροκτενίου.

Νόμων καταχωρισθέντων συμβάσεις. - τυπικὰ κλπ. - ἀποδεικτικὸν

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Συντάγματος, νόμος ἰσχύει πᾶν ὅ,τι ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία, συναινέσης ὁμοῦ, παρῶσι δίκαιον καὶ ἀντιλαμβάνεται, νομίζει ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἀπόφασιν, ἀναγομένην εἰς ἀντικείμενον ὑφὸν τὸν διοίκησιν τῆς ἰδικωτικῆς περιουσίας, οἷα ἐστὶ καὶ ἡ παρεχόμενος παρ' παραχωρήσεως ἢ ἀναγορεύσεως ὑπὸ τοῦ ἐκτελεστικοῦ ἐξουσιοδότησιν, δι' ἧς κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Συντάγματος ἀπαιτεῖται ὁ ἁπλῶ συγκατάθεσις τοῦ Βουλῆς, διότι ἡ συναίνεσις τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας ἀπέραντος δὲν παρέχει δίκαιον κατ' ἀντικειμένων, ἀλλὰ συνιστᾷ δικαίωμα ἐξ ἀπαιτουμένου. Τὸ δρατεῖον ἄρα ἀπόκειται ἐφεξῆς ἀποφασίζειν Κυβερνήσεις σύμβασις νόμῳ ἰσχύ.

(*) Ἐπομολογοῦνται τῆς πληρωτέας καταναγκάσεως νὰ συμβιβάσωσι τὸ ἐπιχειρεῖν μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς νομοθεσίας ἐπὶ τῆς ὀνομάσεως τοῦτος ὑπόχρεως.

καὶ συναγωγὴν τὴν περὶ ταύτης γνώμην τοῦ ἐπιτρόπου, ἀφ' οὗ ἐν τῇ περὶ τῶν ἐγγράφων κρίσει τοῦ δικαστοῦ, περίχεται τοιοῦτον.

Ἀριθ. 66 (1890). Τυ. Α'. Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Χ. Κοκκώνης.

Πωλῆσεως. - διεκδίκησις - πλειστηριασμὸς

Καὶ ἂν χαρακτηρίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τὴν οὐσίας ἡ ἀγωγὴ ὡς πωλῆσεως, ἐὰν πρόκειται τὰ παρ' αὐτοῦ παραδεκτὰ γενόμενα πρὸς ἀπόκλεισιν τῆς διεκδικήσεως ἀγωγὴν, τὴν στερεζομένην ἐπὶ τῶν ἐπὶ δικαίων τῆς κυριότητος διὰ μεταβίβασιν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ κύριου, ἀναφερόμενα εἰς λόγους ἀνακρίσεως τῆς ποιότητος ἀντικειμένων.

— Μόνον ὅταν ἡ πλειστηριαστὴς ἀποδείκτει εἰς ὁμοιόμορφον πρόσωπον, δικαίωμα καὶ πρωτεῖδη κατὰ σύστασιν ἢ ἄλλως τινὰ ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου.

Ἀριθ. 90 (1890). Τυ. Α'. Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Π. Βαλσαμῆς.

Ἐμφυτεύσεως. - ἐμφυτευτὴς. - δικαίωμα κυριότητος. - παραχωρητήριον

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 20 τοῦ περὶ συστάσεως Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου Ἰονίων νόμου ἐχνοτ. Β. Διατάγματος τοῦ πέντε παραγκράσεως ἰθνικῶν κτημάτων ἐκδιδεῖται ἔγγραφον ἀποκτήσεως κυριότητος ἐπὶ τῶν ἐγγραφῶν ἀκινήτων καὶ ἐγγράφου τοῦ σχολίου τοῦ Συνεδρίου καὶ φέρον ἀρμόν κυριότητος τῶν τοιούτων παραχωρήσεων, ἡ γενικὴ ἢ αἴτη διάταξις πάντοτε τηρητέα ἐστὶν ἐφ' ὅσον ἐστὶν ἐπὶ ἰδικῆς περιστάσεως δὲν διέτασε τὸ ἐναντίον. Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ΠΙΒΣΤ περὶ τῶν γενομένων ὑφυτουσίων ἐπὶ τοῦ νόμου Ἰονίου, ὅθεν τὸ Β'. Διατάγματος 15 αὐτοῦ, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ οἶκος. Ἐφορεῖ ἐκ λόγῳ τὰ παραχωρητήρια προκαλεῖ ἐκ τοῦ ἐμφυτεύσεως νὰ ὑπογράφῃ ὑπὸ τοῦ χρεωστῶν ὁμολογίαν, καὶ μετὰ τοῦτο παραγραφὴ τὰ παραχωρητήρια. Ἐγγράφει ὑποθέκην ἐπὶ τῶν παραχωρηθέντων χωρίων καὶ παραδίδει τὰ παραστατικὰ εἰς αὐτὸν ἐκκαιογένει, ἀφοῦ χαρτοσημανθῶσι καὶ πλαμπόνοι εἰς τὸ ταμεῖον τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου καὶ εἰς δικαίωμα τοῦ ἐκτελεστικοῦ τῆς ὑποθήκης, συνάγεται ὅτι καὶ ἐπὶ ἐμφυτεύσεων ἰθνικῶν γαιῶν ὁ Ν. ΠΙΒ' ἀπέστησε τὸν ἔκδοσιν παραχωρητηρίων ἀφοῦ ἐπιτρέπεται ἡ ἐμφύτευσις καὶ μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦ νόμου τέλους τοῦ 1870 ὑφυτεύσεως ἀμπελικῆς κλπ. ἐπὶ ἰθνικῶν γαιῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 1, καὶ ὅτι τὸ τεφρὸν τῶν ἀκτοπόνων τοῦ νόμου καὶ ἰθίως ὅσον τὴν ἐκδόσεως παραχωρητηρίου, περὶ ὧν διαλαμβάνουσιν αἱ διατάξεις τῶν ἐπομένων ἄρθρων δὲν μεταδιδάζεται δικαίωμα κυριότητος τοῦ ἐκφυτεύοντος.

Ἀριθ. 91 (1890). Τυ. Α'. Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Π. Μανδάκας.

Ἀγωγὴ περὶ προσβολῆς. - διεκδικῆς. - ἀρκεῖ

Κατὰ Π. (4. 3) 15 § 1 καὶ (43. 16) ἡ καὶ τὴν νομικὴ πρόσωπα δίδονται νὰ ἐπιχειρήσουν διεκδικῆς διακατοχὴς καὶ νὰ ἐναγάγουν ἐναντίον αὐτῶν.

Δέχεται τοῦ δικαστηρίου τῆς οὐσίας ὡς σφάρα πιθανοῦς τοῦς ἐπιχειρεῖσις περὶ τῆς τελευταίας ἀναπλήρωσιν νομῆς καὶ ἐπιδικάσῃ τὴς διακατοῦ ἔχουσι, ἐὰν τὸ θέμα τοῦτο συμπεριέχεται καὶ ἐτέρων γεγονότων ἐπὶ τῆς νομῆς (ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅτι τὸ ἐπίδικον δὲν ἐκτέθη ἐπὶ τῆς ἀνωμοτὶ ἀπόφασις ἐδόθη ἐγκατασταθικαίως), δὲν δικαιολογεῖ λόγον ἀναιρέσεως, ἀφοῦ καὶ τὸ πρόσθετον τοῦτο γεγονὸς συνηγάγετο ἀπαλλάσσει καὶ ἄλλως ἐχρεί πρὸς παραδοχὴν τῆς ἀγωγῆς ἐν τῷ δικαστηρίῳ τῆς οὐσίας, ἐφ' ὅσον πιθανοὶ κατέστησαν οἱ περὶ τοῦ ἀντιδίκου τοιοῦτοι.

ΠΟΙΝΙΚΗ

Ἀριθ. 57 (1890). Τυ. Β'. Εἰσηγητὴς Ἀρεοπαγίτης κ. Β. Παπαδοπούλου.

Κατασκίσεις. - παράδεσις καθημένους. - ἀντιγραφὴ. - ἀπὸ δικαιωμάτων

Τὸ παράπονον ὅτι ὁ ἀναιρεσιόβιος ἐσυφλήσε εἰς δίκην ἐπὶ κατασκίσει, κατεδικάσθη διὰ τὸς προτελλομένους ἀπορρίπτει ἐπὶ παράδεκτον, ἀφοῦ ἐπιτρέπεται κατὰ τὸ ἄρθρ. 407 Πε. Δ. ἡ ἀναίρεσις τῶν ἀπορριπτικῶν κλπ. παρεμβολῶν. Οὐδὲ ἔχει ἐφαρμογὴν τὸ Π. 1 τοῦ ἄρθρου τούτου, καθ' ὃ λόγῳ πρὸς ἀναίρεσιν λογίζεται καὶ ἡ τοῦ δικαστηρίου ἀναρμοδιότης ἐκτὸς τῶν ἐν ἄρθρ. 373 δικαιοδοσιῶν, διότι δὲ τὰν αὐτὸν ἀκριβῶς περίπτωσιν ἐλέγχῳ εἰς τὸ Πληρωματοδοσίου ἐκκλησιαστικοῦ δὲν εἶναι τμῆμα χριστιανικοῦ τοῦ ἀποτελέσματος αὐτοῦ κατεδικάσθη.

Ἀριθ. 58 (1890). Τυ. Β'. Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Π. Βαλσαμῆς.

Ἐμφυτεύσεως. - ἐμφυτευτὴς. - ἀγωγὴ. - ἀπόκτησις

Ἀνεξέτεστος ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου εἶναι ὁ κρίνει τοῦ δικαστηρίου τῆς νήσου ὅτι τὸ ἐπιδικαζόμενον ἀκίνητον ἐδόθη ἐμφυτεύσει, ἀφοῦ κατὰ τὸ ἀποδεικτικὸν τῶν γνώσεως ἐδικαζόμενος τοῦτος γέγονε.

— Κατὰ τὰς διατάξεις 17 Π. (1. 3) 6 § 1 Π. (50. 16) καὶ 219 Π. (50. 17) καὶ 27 Κ. (3. 28) ὁ δικαστὴς δύναται νὰ ἐρμηνεύσῃ καὶ τὰ σαφῆ ἐννοεῖν ἐχρωτα ἔγγραφα, ἀπαράδεκτος ἀφ' ἑτέρου ἡ ἀναίρεσις περὶ ἐρμηνείας σαφοῦς συμβολαίου.

ΠΟΙΝΙΚΗ

Ἀριθ. 57 (1890). Τυ. Β'. Εἰσηγητὴς Ἀρεοπαγίτης κ. Β. Παπαδοπούλου.

Κατασκίσεις. - παράδεσις καθημένους. - ἀντιγραφὴ. - ἀπὸ δικαιωμάτων

Τὸ παράπονον ὅτι ὁ ἀναιρεσιόβιος ἐσυφλήσε εἰς δίκην ἐπὶ κατασκίσει, κατεδικάσθη διὰ τὸς προτελλομένους ἀπορρίπτει ἐπὶ παράδεκτον, ἀφοῦ ἐπιτρέπεται κατὰ τὸ ἄρθρ. 407 Πε. Δ. ἡ ἀναίρεσις τῶν ἀπορριπτικῶν κλπ. παρεμβολῶν. Οὐδὲ ἔχει ἐφαρμογὴν τὸ Π. 1 τοῦ ἄρθρου τούτου, καθ' ὃ λόγῳ πρὸς ἀναίρεσιν λογίζεται καὶ ἡ τοῦ δικαστηρίου ἀναρμοδιότης ἐκτὸς τῶν ἐν ἄρθρ. 373 δικαιοδοσιῶν, διότι δὲ τὰν αὐτὸν ἀκριβῶς περίπτωσιν ἐλέγχῳ εἰς τὸ Πληρωματοδοσίου ἐκκλησιαστικοῦ δὲν εἶναι τμῆμα χριστιανικοῦ τοῦ ἀποτελέσματος αὐτοῦ κατεδικάσθη.

Ἀριθ. 58 (1890). Τυ. Β'. Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Π. Βαλσαμῆς.

Ἐμφυτεύσεως. - ἐμφυτευτὴς. - ἀγωγὴ. - ἀπόκτησις

Ἀνεξέτεστος ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου εἶναι ὁ κρίνει τοῦ δικαστηρίου τῆς νήσου ὅτι τὸ ἐπιδικαζόμενον ἀκίνητον ἐδόθη ἐμφυτεύσει, ἀφοῦ κατὰ τὸ ἀποδεικτικὸν τῶν γνώσεως ἐδικαζόμενος τοῦτος γέγονε.

— Κατὰ τὰς διατάξεις 17 Π. (1. 3) 6 § 1 Π. (50. 16) καὶ 219 Π. (50. 17) καὶ 27 Κ. (3. 28) ὁ δικαστὴς δύναται νὰ ἐρμηνεύσῃ καὶ τὰ σαφῆ ἐννοεῖν ἐχρωτα ἔγγραφα, ἀπαράδεκτος ἀφ' ἑτέρου ἡ ἀναίρεσις περὶ ἐρμηνείας σαφοῦς συμβολαίου.

'Αριθ. 38 (1890). Τμ. Β'. Εδηγητής ὁ 'Αριστοτέλης Κ. Σ. 'Αναστασιάδης.

Κληρονομικὸν πρακτικὸν κατακύρωσις. - Συναίνεσις. - 'Ανεξάρτητον

Τὸ ἄπορισμα τοῦ συμβολαιογράφου ἢ ἐξοφλήσεως τοῦ πρωτοτύπου τῆς κατακυρώσεως πατρικῶν, ἢ προμητρικῶν εἰς τὸν ἀπόντων ὑπὸ μονοπολίου, ἀποτελεῖ ἀπαραίτητον στοιχεῖον πρὸς ἀπόδειξιν τῆς βλάβης τοῦ δημοσίου καὶ τῆς συλλογῆς τοῦ φόρου, ἀναγομένης εἰς ἀνεξαρτήτου ἐκτιμήσεως πραγματικῶν γεγονότων καὶ κατὰ συνέπειαν καθίσταται ἀπαράδεκτος, ὡς ὄφειλον νὰ ἐκτιμηθοῦν ὑπὸ τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου ὅτι, καὶ ἐν ἰδιωτικῇ συνδ ἐν λόγῳ πρωτοκόλλου μὴ ὄντος ἀπαραιτήτου πρὸς ἀπόδειξιν, ἐὰν ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν τοιούτου βλαβῶν διὰ τῆς ἐκφράσεως τῆς ἀναφορικῆς καὶ κατακυρώσεως τοῦ ληξιποιητοῦ.

'Αριθ. 59 (1890). Τμ. Β'. Εδηγητής ὁ 'Αριστοτέλης Κ. Σ. Βασιλείου.

'Αγωγὴ διαλυομένου δίκαιωτικοῦ. - Συμφωνία. - Διπλωματικὴ ἐλευθερία κατασταπτικὸν. - Δικτύ

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 480 ἀ. 2 Πν. Δ κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπιτρέπεται εἰς ἀναίρεσιν τὸ μετὰ τὴν ἀθόωσιν τῶν κατηγορουμένων ἀκατάλληλον εἰς ἀναίρεσιν καὶ τὸ ἐζῆς πολιτικὸς ἐνάγοντι, ἀφορᾷ μόνον τὴν ἀθωωτικὴν ἀπόφασιν περὶ τῆς ἀναιρέσεως, περὶ ὧν οἰδεὶς γίνεται ἐν αὐτῇ λόγος. Τοῦτο δὲ πρόσκειται οὐ μόνον ἐκ τῆς φράσεως τοῦ τοῦ ἄρθρου τούτου ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 479 ἀγορευόντων εἰδικῶς τὰ βουλεύματα κατ' ἀναίρεσιν ἐπὶ ἀπορρίψει, ἔπειτα καταδίκαστικὴ ἐπὶ ἐπιτρεπεῖ ἢ ἄρθρῳ. 480 γενομένων παρελεύν τῶν βουλευμάτων.

Τὸν ἐπὶ τῆς πιστώσει ἀγορασθέντος πραγματικὸν δὲν εἶναι ὑποῖαιδς στοιχεῖον τοῦ κύριος αὐτῶν ἢ πρὸς τὸν πωλητὴν ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ πρακτικὸς τῆς κατακτήσεως τῶν τε ἐνεχύρων καὶ ὑποτιμῆσεως, ἀφοῦτοῦ τοῦ πιστούτος συμβολαίου ἀγ' ἐκυτοῦ καὶ ἐπὶ ἴδιᾳ εἰδῶν τε ἰμινὸν ταῦτα καὶ πωλητοὶ περὶ τοῦ τῆς ἐνεχύρου ἢ γῆ τοῦ συστατικοῦ ἀγορασταῖ. Διὰ τοῦτο ἡ κατὰ τὸν σύστασιν τῆς ὑπερρωλυτικὰ ἀποσωσιτικὸς τῆς παθτικὰς σύσεως καταστάσεως ἐπιτρεπτὰ εἰδῶτος καὶ δὲν ἀποτελεῖ τὴ ἐγκύρως τὴν ἐπιστολὴν.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

'Αριθ. 287 (1890). Εδηγητής ὁ Ἐφέτης κ. Κ. Γκίκας

Οἰκονομικὸς ἔφορος. - 'Αντιμισθοπωλησίας τοῦ ληξιποιοῦ

Κατὰ τὸ Δ. τῆς 27 Ἰουνίου 1858 «περὶ καθορισμὸν τοῦ Ολ. 'Εφόρων καὶ τῶν περ' αὐτοὺς ὑπαλλήλων» ἀποδίδονται πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ Ν. ΧΣΙΙ τῆς 16 Μαΐου 1850 περὶ ἐφορείας τῆ ὁλ. ἔφορος εἰς ἄμεσα ἔργατα ἀγρ ἐπὶ τῶν Ολ. ὑποχρέων περὶ βεβαίωσιν τῶν φόρων, διαχείρισιν καὶ συντήρησιν τῆς ἐντὸς τῆς περιφερείας ἐκάστου αὐτῶν κειμένης περιουσίας τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἀκλ. τακτικὴ λογίζονται ἀντιπρόσωποι τοῦ δημοσίου, μόνον ἐπὶ τῶν ἔργων τῶν ἐξαιρέτως ἀφορώντων τὸ δημόσιον καὶ αὐτῶν ἰδιρύτατα διαστήρια καὶ ἀντικείμενον ἐγγυῶν ατόματα τοῦ δημοσίου ἢ τοῦ ἰκ. Ταξιόλιο ἰε τῆ σπουδαιότητι, λόγοι ἀναιρέσεως ὅτι, καὶ ἐν ἰλλείψει τοῦ ἐν λόγῳ πρωτοκόλλου γὰ ὅτου σπαρατήτου πρὸς ἀπόδειξιν, ἐὰν ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν τοιούτου βλαβῶν διὰ τῆς ἐκφράσεως τῆς ἀναφορικῆς καὶ κατακυρώσεως τοῦ ληξιποιητοῦ.

'Αριθ. 59 (1890). Τμ. Β'. Εδηγητής ὁ 'Αριστοτέλης Κ. Σ. Βασιλείου.

'Αγωγὴ διαλυομένου δίκαιωτικοῦ. - Συμφωνία. - Διπλωματικὴ ἐλευθερία κατασταπτικὸν. - Δικτύ

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 480 ἀ. 2 Πν. Δ κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπιτρέπεται εἰς ἀναίρεσιν τὸ μετὰ τὴν ἀθόωσιν τῶν κατηγορουμένων ἀκατάλληλον εἰς ἀναίρεσιν καὶ τὸ ἐζῆς πολιτικὸς ἐνάγοντι, ἀφορᾷ μόνον τὴν ἀθωωτικὴν ἀπόφασιν περὶ τῆς ἀναιρέσεως, περὶ ὧν οἰδεὶς γίνεται ἐν αὐτῇ λόγος. Τοῦτο δὲ πρόσκειται οὐ μόνον ἐκ τῆς φράσεως τοῦ τοῦ ἄρθρου τούτου ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 479 ἀγορευόντων εἰδικῶς τὰ βουλεύματα κατ' ἀναίρεσιν ἐπὶ ἀπορρίψει, ἔπειτα καταδίκαστικὴ ἐπὶ ἐπιτρεπεῖ ἢ ἄρθρῳ. 480 γενομένων παρελεύν τῶν βουλευμάτων.

Τὸν ἐπὶ τῆς πιστώσει ἀγορασθέντος πραγματικὸν δὲν εἶναι ὑποῖαιδς στοιχεῖον τοῦ κύριος αὐτῶν ἢ πρὸς τὸν πωλητὴν ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ πρακτικὸς τῆς κατακτήσεως τῶν τε ἐνεχύρων καὶ ὑποτιμῆσεως, ἀφοῦτοῦ τοῦ πιστούτος συμβολαίου ἀγ' ἐκυτοῦ καὶ ἐπὶ ἴδιᾳ εἰδῶν τε ἰμινὸν ταῦτα καὶ πωλητοὶ περὶ τοῦ τῆς ἐνεχύρου ἢ γῆ τοῦ συστατικοῦ ἀγορασταῖ. Διὰ τοῦτο ἡ κατὰ τὸν σύστασιν τῆς ὑπερρωλυτικὰ ἀποσωσιτικὸς τῆς παθτικὰς σύσεως καταστάσεως ἐπιτρεπτὰ εἰδῶτος καὶ δὲν ἀποτελεῖ τὴ ἐγκύρως τὴν ἐπιστολὴν.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

'Αριθ. 287 (1890). Εδηγητής ὁ Ἐφέτης κ. Κ. Γκίκας

Οἰκονομικὸς ἔφορος. - 'Αντιμισθοπωλησίας τοῦ ληξιποιοῦ

Κατὰ τὸ Δ. τῆς 27 Ἰουνίου 1858 «περὶ καθορισμὸν τοῦ Ολ. 'Εφόρων καὶ τῶν περ' αὐτοὺς ὑπαλλήλων» ἀποδίδονται πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ Ν. ΧΣΙΙ τῆς 16 Μαΐου 1850 περὶ ἐφορείας τῆ ὁλ. ἔφορος εἰς ἄμεσα ἔργατα ἀγρ ἐπὶ τῶν Ολ. ὑποχρέων περὶ βεβαίωσιν τῶν φόρων, διαχείρισιν καὶ συντήρησιν τῆς ἐντὸς τῆς περιφερείας ἐκάστου αὐτῶν κειμένης περιουσίας τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἀκλ. τακτικὴ λογίζονται ἀντιπρόσωποι τοῦ δημοσίου, μόνον ἐπὶ τῶν ἔργων τῶν ἐξαιρέτως ἀφορώντων τὸ δημόσιον καὶ αὐτῶν ἰδιρύτατα διαστήρια καὶ ἀντικείμενον ἐγγυῶν ατόματα τοῦ δημοσίου ἢ τοῦ ἰκ. Ταξιόλιο ἰε τῆ σπουδαιότητι, λόγοι ἀναιρέσεως ὅτι, καὶ ἐν ἰλλείψει τοῦ ἐν λόγῳ πρωτοκόλλου γὰ ὅτου σπαρατήτου πρὸς ἀπόδειξιν, ἐὰν ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν τοιούτου βλαβῶν διὰ τῆς ἐκφράσεως τῆς ἀναφορικῆς καὶ κατακυρώσεως τοῦ ληξιποιητοῦ.

τὴν σκέψιν τοῦ ὅτι τὸ μεταχωρικὸ τιμαίου τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ δυνηθησαν, ὅτε ἱσχύεται κατὰ τὸν περὶ τούτου νόμον ἐπὶ τῇ ἀποκατάστασι τῶν θεῶν δ' ἡς βασίλεις ἐνωσίτων ἢ διὰ νομίμου γάμου. (1)

'Ορκος ἐπιτρίνεται πρὸς ἀπόδειξιν τὸ μεθύσου συνήθεις ἀθλίας ἔναι νόμιμος καὶ ἐπιδεκτικὸς. (2)

'Αριθ. 293 (1890). Εδηγητής ὁ Ἐφέτης κ. Α. Λεπενιώτης

Προνόμιον ὑπερτιμῆσεως μισθῶν. - Ἐπιδίκασις

Τὰ κατὰ τὰ ἄρθρ. 1040 ἀ 4 καὶ 991 Πν. Δ προνόμιον ἀφορᾷ τοὺς ὑπηρέτας, ἐργάτας καὶ γεωργοεῖδους. Ὑπηρέται δὲ εἶναι μεῖνον οἱ ὑπηρετοῦντες ἐφορᾷ τὸ πρόσωπον ἢ τὴν οἰκογένειαν τοῦ ὑπερτιμῶντος ἢ ἐπὶ ἰματιοκόσμου μετὸν οἱ σωματικὴν ὑπηρεσίαν παρέχοντες, ἐργάται δὲ οἱ μὴ μισθῷ παρέχοντες τὴν σωματικὴν αὐτῶν ὑπηρεσίαν. Ἄρα ἂν ἀφορᾷ τοὺς ὑπαλλήλους.

'Αριθ. 301 (1890). Εδηγητής ὁ Ἐφέτης κ. Π. Επιδαυρίου.

Ὅρκος. - μὴ προσδιορισμὸς τριμήνου

Μὲ ὑρίσεσας τὸ ἀπορρίπτει ειδικὸς τὸ τριμήνου ἰνιαύτιον τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ δοθῇ ὁ ὅρκος μετὰ παρέλευσιν ὡρισμένης προθεσμίας, καλῶς δίδεται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου τῆς προθεσμίας πρώτον δικάσιμον οὗτος ἀθότε τριμήνου. (3)

'Αριθ. 306 (1890). Εδηγητής ὁ Ἐφέτης κ. Α. Κοκκαλάκης

Ἐπιδαλεῖς ἐγγραφαι. - Διάδοσις

Ἐν τῷ ἐν τῷ ἄρθρῳ 430 ἀ. 2 Πν. Δ. ὅρῳ τῆς διακατοχῆς καὶ ἀντίθετος πρὸς τὸν ἐν τῷ ἀ. 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου διακατοχικὸν ἐγκληματολογίαν καὶ ὃ ἐν τῷ μερίῳ δίκης διαδικασίαν, ὅστις τούτου τὸ λόγου ἔναι ἀσυγχρόνως εἰς ἰσοδικίαν.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 432 Πν. Δ. μόνον ὁ τρίτος διακάτοχος δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν ἐπιδίκασιν, ἐφ' ὅσον αὐτὸς φέρει ἐπ' αὐτὸν ἀξίωσιν ἐπιδικίας ἢ ἐπὶ τῆς κυρίας δίκης διαδικασίας. (1)

(1) Ἀληθὴς περιγράφεται τὸ ὅρον. Παρὰ τὸ ἄρθρ. 585 τῆς ἀστυκρατικῆς γραφίαν ὅτι ἢ ἔκφρα τὸ ἐπὶ ὁδοῦ ἐπιτρεπτὸν ἐπιτρεπτὸν τῆς ἔξωθεν τοῦ ἐν λόγῳ ἀκολούθου τοιούτου διὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἀναλογίαν ὁδοποιητέων ὁδοποιητέων τῆς Ἐλευθέρου ἤτοι τοῦ χαρακτικοῦ διαβλήματος.

(2) Ὁμοίως ἀπορρίπτει ἡ ὑπ' ἀριθ. 43 (1890) πολ. ἀπόφασις τοῦ Ἀρείου Πάγου. (Ἐθ. πολ. 137)

(3) Τὸ ὅλως τοῦτο εἶναι κανονικὸν νόμιμον εἰς ταῦτα ἐπιτρεπτὰ. Ἐπειδὴ ἐνώ τὸ ἀκουσθῇ ἀπαλ ἢ ἐκ τοῦ ἐν λόγῳ ἀκολούθου ἐπιτρεπτὰ ἐν τῷ ἀκουσθῇ

δρόμου Ἀθεν.-Πειρ.) ἔχει τὴν ἔννοιαν τῆς ἐν τῷ ἄστει καὶ σπανίως λίθους ἀφαιρουμένης (quod interest), οὔτω δὲ μόνον ἐπιτυγχάνεται ἡ διὰ τοῦ Συντάγματος ἐπιδιωκομένη τοιαύτη ἔννοια· ἄλλως τε ἡ ὑποκειτικὴ τῆς στήρυνσις. — Οὕτω καταλαμβανομένου μέρους τῆς ἰδιωτικῆς τῶν ὑφισταμένων ἀποζημιώσεων ἀποτελεῖ ὀφλὴ ἐκ μέρους τοῦ καταλαβόντος νομίσματος, ἀλλ' ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἀξίας τοῦ ὑποκειτικοῦ (ἔστω καὶ τραγίου) μετὰ τὴν καταλαβὴν καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ ὅλου πρὸ τῆς συστάσεως τοῦ καταλαβολογικοῦ ἔργου.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ (*)

Ἀπόφασις τοῦ ἐκτοπολεστοῦ Σηκουάνα 20 Μαρτίου 1889.

Ἀνανυμος ἑταιρία. - Διευθυντὴς αὐτῆς. - εὐθύνη. - αἰτήσεις μετοχικοῦ κεφαλαίου. - Διανομὴ καὶ ἐκδόσεις μετοχῶν.

Οἱ διαδεχόμενοι ἀλλήλους διευθυντὴ σύνολον ἑταιρίας εὐθύνονται μόνον διὰ τὰ ἴδια αὐτῶν ἀδικήματα, ἀλλ' ὄχι διὰ τὰ ἀδικήματα τοὺς ὁποῖα ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως μετοχῶν τὸν πρὸ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν ὑφιστάμενον· ἡ ἐκτοτε δὲ διαφορὰ δὲν τὸ δικαιολογεῖται ἀλληλογενῆ ἐκπροσώπων τῶν κατὰ καιροὺς διευθυντῶν τῶν συνόλων ἑταιριῶν αὐτὴ ἀποτελεῖ οὐ μόνον εἰς τὸ ἄρθρον 1382 τοῦ κατ. κωδ. κατ' ὃ ἀδικηλληγγόντος ὑπάρχει μόνον δυνατὸν ρητὸν συμφωνίαν ἢ δυνάμει ρητῆς τοῦ νόμου διατάξεως ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλ. 1383 ὅπερ περιορίζει τὴν εὐθύνην πάντως προσώπου εἰς τὰς συνεπείας τῶν ἴδιων αὐτοῦ πράξεων ἢ τῶν πράξεων ἐκείνων τῶν ὑπ' αὐτοῦ εἶναι ὑπεύθυνον.

Ἐπομένως ἡ ἀπόφασις ἀρχιστάτων ὁ ἀφεῖναι πάθεσι παρὰ τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων δὲν ἀπαντεῖ πάντως τὸν διευθυντὴν βαρύνον ἀποτελεσμάτων, ἐὰν ὁ διορισμὸς αὐτῶν ἐγίνετο μετὰ τὴν σύσταση τοιούτων ὀλίγων μετόχων ἐπὶ ἰσοχωρισμοῦ εἰς τὴν σύστασιν ἐπιτρεπόμενον, ὑπὸ ὅλως μετόχων οἱ διευθυντὰ, καὶ ἐὰν ἡ ὀλόκληρος περιστατικὸς πρακτικὸν ἐτὶ τὸν δυνατὸν νὰ ἐξελίχθη τὴν διαχείρισιν πρακτόρων αὐτῆς ἐν συναλλαγαῖς τοῦ τρίτου τοῦ ἐπιλογισμοῦ.

Ἡ ἀκόμη ὅμως τῆς ἰσθύνης τῶν μετόχων δὲν ἔχει τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ νὰ ματαιώσῃ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀκυρώσεως τοῦ διορισμοῦ διὰ τὸν ποσὸν τῶν καταβολῶν αὐτῶν· ἔχει τὴ δικαιώσῃ τῶν μετόχων περιορίζεται μόνον εἰς τὴν ἀνάβασιν τῆς βλάβης, ἣν πράγματι ὑπέστησαν ἐκ τῆς ἀξίου πλέσεως τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου.

(*) Ἐκ τοῦ κ. Β. Παπαδοπούλου Ἀρεοπαγίτου.

Ὅταν αἱ ἀποδόσεις εἰς τοὺς διευθυντὰς πράξεις ἐξ ὧν ἐπήλθεν ἡ κατάστασις ἐπὶ ἀκυρώσει ἑταιρίας εἶναι τοιαῦται, ὥστε ἐὰν ἀποδειχθῶσιν ἀληθεῖς προσβολαὶ πάντων δόλιοι τῶν μετόχων τὰ συμβόντα, ἡ ἀπόφασις ἐκείνου μετόχου ὅστις προσῆλθε εἰς τὴν ἑταιρικὴν συνέλευσιν ἐν ἀκκιδοῦται τὰ ἐξοκκιόνων οἱ ἐκκλησιαστικὰ τῆς ἑταιρίας οὐ ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ (*)

Ἀπόφασις τοῦ Ἀνωτάτου δικ. τ. Λειψίας 1 Νοεμβρίου 1887.

(Ἐκ τοῦ Ἀρχείου τοῦ Stuff τ. Ν. Σ. σελ. 11).

Δύναται ὁ ἀντιπρόσωπος ἐν τῇ νομῇ νὰ μεταβάλῃ ταύτην εἰς τρόπον ὥστε ἀποκτᾶται μεταβολὴ τοῦ δικαιώματος τοῦ προσώπου.

Ἀμφισβητεῖται βεβαίως, ἂν ὁ μὴ νομεὺς τοῦ πράγματος, ἀλλὰ μόνον ἀντιπρόσωπος τρίτου δύναται νὰ μεταβάλῃ τὴν εἰς ἄλλον τὴν νομὴν τοῦ πράγματος διὰ constitutum possessorium. Οἱ παλαιότεροι νομολόγοι ἀρνοῦνται τοῦτο (cf. fr. 18 pr., fr. 32. § 1. de acq. vel am. poss. 41. 2. Donellus Comm. civil. tractatus, cap. 6 n. 3), διότι τὸ τε ἐπιδιώκειν τὴν νομὴν ἐπὶ ἄλλου καὶ τὸ ἐπιδιώκειν τὴν ἰδίαν νομὴν ἐπὶ ἄλλου ἐπιδιώκειν ἀλληγενῆς

ΤΟΙΣ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΙΣ

Επὶ τοῦ τὸ τρισχιλιοστὸν φύλλο τῶν ἑπτὰ τετραμηνιαίων εἶχεν δυνατὸ ἡ ἀγώνισις τῶν ἐν τῇ κατακορύφῳ δικαιωμάτων καὶ ἐπὶ τέλους γράτσιανον ἀδύνατον. Παλδωρὸν δὲν ἀντέθετος λύσεις. Κατὰ τὴν γνώμην εἶναι αὐτὴ δυνατὸν καὶ γενναῖαι ἐπὶ συνεχοῦς χαρτογραφίας, κατὰ τὴν ἰσχὺν δὲν εἶναι δυνατόν. Τὸ δεύτερον λόγιον εἶναι ὁ ὑφὸς καθοπτὸν οἱ ἀπὸ τὸν ἀγῶνα συνεπάρουσαι συμβολαιογράφοι δὲν εἶναι ὑφὸς. Κατὰ τὸν νόμον δικτάτωρ ἰσχυρότερος εἶναι μόνον τὸ κακόμοιρο, σχῆ δὲ καὶ ὑποχρέωσις, εἶναι δὲ φαινόμενον, ὅτι ὁ ρὸλ κατακλεῖσαι ἐν τὸ πλειστηριαστὴ σοῦσι μὲν ἔχει δυνάμεις, ὑποχρέωσι δὲ νὰ τὸν κατακλεῖσῃ αὐτό, ὅτι εἶναι ἀναπόδρατος ἰκχυρότερος. Ἐπὶ τοῦ τρισκιλιοστοῦ ὁ ὑπάρχει καὶ ἕτερον τυπικὸν κώλυμα. Περίληψις κατακυρώσεως ἐκθέσεως εἶναι σοῦδεν ἄλλο ἢ ἐν συντόμῳ αὐτὸ ἀνάκατωμένα ἐκθέσις, ἡ ὁποία, ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν χρίνει, δὲν δύναται νὰ μὴ ἐκκολοπτῇ ὁ χῆρ τὸ ὑφὸς καὶ τελευταῖο πλειόδρυο. Ὁ νόμος μὲν ἀνάκατα ἐπιτρέπει ἐξαίρεσιν συνάπτει, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξαιροῦνται πλειστηριασμοί. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἐξαίρετος σημασία, διότι ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ἀπὸ τῆς πλειστηριασμοῦ ἐκτὸς ἀρθοῦσι πρέπει νὰ γείνῃ ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ κατακυρώσει ἐκθέσις (ἀπὸ ὅτι περιττεύει, ἐννοεῖται, ὅτι πρέπει νὰ ἐκθολωθῇ ἐνεὶς ἡ ὑφορὰ διὰ τὴν πρωτογρᾶς πληρεξουσιοῦ,καὶ κατὰ τοῦτο πάντα καὶ ὁ παρόδρυο θὰ ἀνάρχει τοῦτο). Ὁ Δίκαιος Μέρος ἐπιφυλάσσει τοῦ γνησίου ἐπιτυμβίλιστος μετὰ τὸν κατακυρώσεως δι' ἰσχυρισμούς, ἀλλὰ πρὸ γυμνάσιος ἐν τῇ κατακυρωτικῇ ἐκθέσει δεξιοτεμνόμου.

Συμβολαιογραφική ἀλληλογραφία

Τὸ κ. Β. Γ. Μ. Πολύ. Τὸ ἐν γνωστικοῖ συμβολαίου τοῦ ὀρεῖλου. Ἐρχόμεθα νὰ γράφη ἕτερα ἐπιστολή, διὰ τὴν ὁποίαν ἐπὶ τὸ ἀπὸ ἀκόμη, τοῦ τόκου καὶ ἀναπαστικὸν, αὐτόθεσις καὶ ἀποδεικτικὰ ἐν ἄσε, ἂν εἶναι ἰσχυρὸ καὶ κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἀρείου πάγου, ἐν τοῦ ἀπὸ τὴν ἀπὸ τὴν ἀπὸ τὴν

Πτωχεύσεις

Απ. Καρπουζέως ε. Σκουζογλούς. Απ. 591 Δ. Π. Πρ. Πλάτ. Τὸ κτῆμα 9 Μαΐου 1890. Ἐλευσ. Ἐκκτητ., τῷ συνδ. Δ. Ἀγγελόπουλος καὶ Χ. Δενδίν. Ἐλπ. ἐν συνδ. 7 Ἰουνίου.

Πλειάδες συνεταίρων

Παρερρύθη διὰ 10 ἐτῶν ἀρξ. ἀπὸ τῆς 22 Μαΐου ἡ ἐξ ἀπαλλάξεως τῶν συνεταίρων τῆς ἑτερ. Κ. Ἀγγελοπούλου, Ἀθηναῖος.

Ἀνάκλησις πτωχεύσεως

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1710 ἐκ. τοῦ Πρ. Ἀθηνῶν ἀποφάσεως ἡ ὑπ' ἀριθ. 6078 τ. ε. ἔκρισις πτώχ. ἡ ἐξ ἐκκρεμῶν ἐτι κατέστησαν στοιχ. τῆς Δ. Ἐλεγχ. συνδ.

Ἐκποίησις πραγμάτων πτωχεύσεως

Ἡ τῆς ἀπὸ Ν. Λαζάρη ἐν τῷ ἐν Νέαν κατεγράφη τῆς στοιχ. τῆς 27 Μαΐου ἐ.ἐ.

Πλειστηριασμοί

Τῆς Δ/ρίου τῆς 27 Μαΐου 1890

Οἰκία ἐν δήμῳ Πετρακοπῆ π. τ. 127 τοῦ ὃ. Δ. Σαχρῆ. Συνδ. Π. Βρέσκου.

Οἰκία ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀστυγρὸς (ἐπ. Ἀτέλεια Ἀποκλεισμοῦ π. τ. 99 τοῦ ὃ. Ν. Μαυρουδῆ. Συνδ. Παπάκου.

Ἀντ' ἴσ. ἡ ὑφ' ἑνὸς καὶ 800 αὐτῆς ἐν δήμῳ Ἀγ. Σοφίας ὁδὸς Ἀγ. Δημητρίου ἀριθ. 6, ἧτις συνιστᾶτο ἐκ τῶν ἀριθ. 6, ἧτοι συστασίας ἐκ τῶν ἀριθ. 6 καὶ 8 τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, ἐκποιεῖται ἐν τῷ Κτηματολογίῳ, ἐπειδὴ ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ, ἐκποιεῖται

ΑΙ ΤΟ ΟΙΚ ΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΤΩΝ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΩΝ ΔΙΕΠΟΥΣΑΙ ΑΡΧΑΙ !

Ὁ Μωσῆς, εἷ καὶ ἀναγνῶστ τὴν γνωσιν ἐφόρων ὅτι, ὡς καὶ τὸ κατόπιν αὐτοῦ ἐν τῇ ἀλλοίᾳ Γῇ (κεφ. κ. XVI ἑ 19 XXIII κ. 20), οὐχ ἧττον, παραβλέπει αὐτὴν ὑπὸ ἀπειτέραν τοῦ ὀφθαλμοῦ, ὡς πρὸς τὰς ἰδιότητας ἐνναι τὸν ὁποίων ἑ θεὸς ἔθετο αὐτὸν ὑπεράνω τῆς γενικῆς ἐπιπτ. IV ἑ 38) εἷ καὶ παρ' ἐνίοις δεδοξεῖ τὸ Κορανίον εἶσθι αἱ ἀσκήσεις τῶν περὶ γνωσικὸν ὕδον, αὐτὸς ἐπιφερόπενο ἀπὸ τὸν ἀγχιστόκον χρόνον πορρὰ τοῦ Ἀρίου καὶ Σαφίτας. (1) Ἀφ' ὅτου ὁ πατριαρχικὸς ὀργανισμὸς καθίστασι ὁ τῆς οἰκογενείας βάσις, τὸ ἀνδρικὸν γένος ἐπιδιατήρησε δίκαι ἑκείνες, ὧν ἑ ἀνὴρ κατέχει, ἐν ἡ πλειονι ἱστορίᾳτο ἐπὶ τῆς συγγενείας τῆς γυναικός (2). Πρῶτα μὲ θγατέρας, πάσαι αἱ νομοθεσίαι, τὰ γνωμικὰ τὸν λαῶν, ἡ φιλοσοφία αὐτὴ ἀπομαίνεται τὴν γυναῖκα ὑποδεικτέραν τοῦ ἀνδρός, ὡμολογουν κατὰ σύστεγμα. Ὁ Κόδξ τοῦ Μανοῦ διατάσσει κὶ ρίπτεται ὅτι δύκρυ κληρονόμον ἡ γυνή. Ἡ Ἰλλυκὴ καὶ ρωμαϊκὴ νομοθεσία περίσσω ἀ' αὐτὸ παραβλέπουσι ἔτσιν, ὁποίας χρῶμ, ἡ Ἑλλὰς ἀρίσκεται πάντοτε τοὺς ἰδίωτικον, θιωρουμένης γυναικὸς ἀνήλικον, ἐν φυσικῆς ἀδυναμίας. Ἡ ἀλλοίᾳ ἑ ἄνδρ ἐφύτευσε τὸν κύριον τῆς, ἐκ ἰκανοῦ συζύγου, ἐγίνετο ἀρουσίας κύτης ἐφ' ὅλων διθέτε τὴν ἀρχὴ τὴν ἀνὰ τὴν γυναῖκα τοῦ ἐστὶ ἑ νόμος ἀρχὶς τὸν σῶν-

*) Συνέχεια ἐκ φύλλου 12.

(1) Πρβλ. τὸν ἐδιότατον μέρο ἐν τῷ Ἀγωστικῷ πολιτεύμ. Ἡ γυνὴ κατ' Ἀίγυπτίους ἀπελάμβανε δικαίων ἀστικὴν ἐπιδιαθέσεως. Ἐ σύζυγος ἦ. ἔθετε ἐν κοινῷ ἀδικαίῳ Ἡμισυ τῶν ἰδίων Κλῆρ. 1107 ἐπ. ἐν M. Sup. Revillot. «Παρ' ὅσῳ σύζυγοι ἦσαν ἐπὶ τῆς κοινωνίας καὶ τὸν ἴσιον ἀκτῶν ἐκ τῶν κοινῶν». Ὁ ἀνὴρ ἐν τῷ Αἰγυπτικῷ πολιτεύμ ἀσκέμενο ἔσκε ἐπιτροπὴν ἐ γυνὴ ἐν ἡ κατὰ τὸ σκέλος Ἡ ἀνδικὴ τοῦ ἱερατικοῦ παπύρου 371 τοῦ Ἐ-ου τοῦ Ἐπιστολικοῦ καὶ Μουσεῖον Βρετ. Ἐλλ. τὸν ἐν τῷ Μουσ. τοῦ Βερολίνου. Cp. Rec. Orient. p. 132. Ὁ Κ. Περσίνοι ἐν ἐδίωσε εἰς ἐνα τὸν Ἰνδικὸν νόμον ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὰ ἐν τῷ Αἰγυπτικῷ δι-καίῳ, ὡς πρὸς τὰ κατάλογα τοῦ δεσποτικοῦ τῆς γυναικὸς εἰς τὸ ἀνδρικὸν καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῆς ἐρωμένης εἰσοικίου εἰς τὸ νόμιμον.

(2) Ὑπὸ ἐγκύρων μελετῶν περὶ κατωτερικοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐν Ἀττικῇ Νικολαΐδου 1889. Τοιοῦτος κατέχειος φαίνεται ἐν καὶ παρ' Ἕλλησι κατὰ τοὺς ὁμηρικοὺς χρόνους. Ὁ Ὀδυσσεὺς δύτερον ἐφόνευσε μόνον, ὅτι ἐ ἰερὸς Ἀγησιστὸς μετέχει ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἑαυτοῦ. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον αἱ γυναῖκες ἐν Ἀθήναις εἶχαν διακόπτετε ἐπὶ ἐνὸς ἢ ἄνω. Ἡ αὐτὸν ἦ ὁποιαδήποτε τὸ τέκνα, καὶ ἐπὶ ὁ Περικλῆν Ἐπίσκοπος κόπτει, ἐπειδὴ τὸν κτικαστόφρονα, δὲ ἐπὶ τέκνα ἐκ γάμου ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, ἀλλὰ τὰ μὲ ἐκ ἐπιτελέσεως Ἀθηναίου, ἀλλὰ γνησίως τὸν Ἀθηναίων.

γνω. Οὐδὲν δὲ τὸ παράδειγμ, ἂν κατὰ τὰς ἀρκαιτέρας κλῆσις τοῦ ἐλληνικοῦ πολιτεύματ ἐν Ἀθήναις, ἐπου ἐξώστρα ἐ ἀγνωτέρας ἐ ἀνδρὸς ἐπιβαλλόμενος ἀπὸ τὰς ἀγχιστέρους, ἡ γυνὴ κατέβαινε ἐν τῇ Ἀναπλῆ θύτου, ἀκολουθοῦσα πρὸς τὰ πλοῖα τὸν ἀδελφὸν ἀφοῦ δὲ τὸν ἐπέστασε τοῦ μεγαλειτέρου γιλοσόφου τῆς ἀρχαιότητας, τοῦ Ἀριστοτέλους ἐπιδικασε ὅτι ἡ μὲν γυὴ δούλος εἶναι ἔχει τὴν βουλευτικὴν ἀρετὴν ἐν τῷ ἀνδρὶ, ὁ δὲ παῖς ἔχει μὲν λόγ' ἀτελῆ; Πολ. I. 13.

Τὰ ἴσια ἰσχύουσιν ἐν Ρωμαϊκῇ Νομοθεσίᾳ γνωμῶσι πολὺ ἀπέλυτον ἐξουσίαν ἐ ἀνήρ ἐπὶ τῆς γυναικὸς ἐξέτασι, καὶ ἐπὶ τὸ Semina consultum Velleianum ἐπὶ τῶν Ἀυτοκρατόνεν ἐν Ρώμῃ βέβαι περὶ τῆς ἀδικίας ἀδυνασίας τῆς γυναικὸς. Ὁ Κικέρων καὶ ὁ Ὁλλιανὸς συγχωροῦσι τὴν ἀκαταδεκτικὴν ἐκδικησιν πρόῤῥητα εἰ τὸ ἀδικαιολὸς τοῦ ὑβρίζ τῆς, τὴν συμβίωσι τῆς, τὴν ἀπειμιν τοῦ κακοῦ καὶ τὴν ἀληρότητα τῆς. Ἐκ τῶ Ἀποστολῆ ἡ γυνὴ ἐκ ἐπιτρέπει ἐδὲ ἐπὶ τὸ ἀδικαιολὸς τοῦ ἀνδρὸς (4).

Ἡ ὑποροχὴ τοῦ ἀνδρὸς ἐπὶ τῆς γυναικὸς, ἡ ἐν τῷ Κορανίῳ ἀναγορευομένη, πρόῤῥητα εἰς λόγων γνησιότητος τῶν γυνὴ θυμφέρει καὶ τὸν ἐπιτροπὴν, ἡ γυνὴ δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὸν ἐν τῇ ὑπαιθρῷ χώρᾳ ἡ γυνὴ ἀπόκτᾶ. Ὅταν τὸ κάλλος τῆς ζητεῖ ἐν ἀγορᾷ, ἐλλείπει, ἡ ἐπιτροπὴ, ἡ κληρονομικὴ ἐπιτροπὴ, ἔτσι δὲ αὐτὸν ἐκ ἀποτελεῖ τοῦτον, τὸ κάλλος αὐτὸν, ἐνῷ ἐν τῷ εἰμαρτοι καὶ τὸν Θεὸν μὲ τὴν ἀγάπην τοῦ κάλλους καὶ ἡ χάρις τοῦ προσώπου καὶ ἡ ὑποροχὴ τῆς γυναικὸς κρατικοῦται. Ἐὰν ὁ Μωσῆς ἐκφράζει τὴν ὑποροχὴν τοῦ ἀνδρὸς, ἐκφράζει τὸν ἀδικαιολὸν τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὴν τρομερότητα καὶ ἀγάπης εἰς τὸ πάνω ἐπιτεθοῦσι ὁπλικὸν καὶ σιγνωσκόντων ἐπιστεύεται ἐν τῷ ἀνδρὸς ἡ γυνὴ Θεοῦ καὶ τὴν μητέρα του, καθ' ὅτου ἡ μητὴρ του τὴν χάρι τὴ ἀσκῆς τὴς καὶ ὑφρίζει τὸν νοῦν ἐπὶ τὸν· ἐπὶ τὸν γίγνωσκε τὴν γυναῖκα γυνὴ ἐπιτρέπεται ἐπιτρέπεται ἐπιτρέπεται τοὺς ἔργον συμπαθίστρεφον ὑπὲρ τῆς γυναικὸς ἀπὸ τοὺς τὸ Κορανίον, ἐ ὑμῖν δὲ ἐπιτρέπεται ἐπὶ τὸν ἀνδρὸς ἐπὶ τὸν ἐπιτρέπεται ἐπὶ τὸν ἐπιτρέπεται ἐπὶ τὸν ἐπιτρέπεται

Ὁ γάμος κατὰ τὸν ἰερὸν νόμον εἶναι ἡ ἐπιτηκτὸς καὶ ὁ αὐθαιτόρειος τῶν ἀστικῶν τρόπων. Διατάσσεται ὑπὸ τοῦ νόμου, τὸ λογικὸν καὶ τῆς φύσεως. Τὴ λογικὴν λέγει ὁ φιλοκτιστὴς τῆς Μυλιτηνῆς, συμβουλεύει τὸν ἄνθρωπον νὰ ἐπικτᾶται τὴν γυναῖκα τοῦ τοῦ γλυκυτέρα καὶ παγγυναικείαν ἕδρα διὰ τὸν ἄνθρωπον ἡ ν' ἀναγινωσθῆ εἰς τοὺς ἀπογόνους τοῦ τοῦτον ἔπαινος παρὰ Μουσουλμανικοῦ τὸ ὁρκιόν ἐξ ὀμφαλοῦ τῶν θεῶν. Ἀλλ' ἐγὼ ἀπὸ τὸ κεφάλαιον ἐχει περισσότερον ἔλεος τὰ ἐκ δωσατ τοῦ ὑμῶν ἢ ἐγὼ ἐκ ἐμοῦ. ἡ μὴν ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τοῦ ἀνθρώπου

δίκης ὁ ἀνὴρ ἐνοεῖ τὸ λαχτμῶτον, ἂν θιωρῆσει κφρτὸν οὐδὲ τοὺς ἀπαλοὺς ὀμνύοντον ὅτι ὄνκτων ἀπατᾶσθαι ὁ ἀνήρ, διότι οὔτος θιωρεῖται τοῦ τφίου ἀρκοῦντως ἐκνυσπιστεῖται ἐς τὸ προσεῖον.

Καὶ ἡ γνώμη αὕτη ἦν λίαν τὸ ζέτημα· διότι ἀρχὴ ἦν θιωρεῖ τὸ μὴ ἀναγνωώμενα μάρτυρα ὡς κφρτὸν, πῶς ἀπόδειξη τὴν κυρίτητα αὐτῶν εἰς τὸν δικάφη, ἐστὶ κατὰ τοὺς γνωστοὺς τφιικοὺς κανόνας τοῦ Ρ. Δ. μετὰ τὸν λόνον τοῦ γάμου, ὑπογφαῖται εἰς ἀπόδειξιν παντὸς ὑπὲρ ὃν θιωρεῖται ὡς κφρτὸς παραγφαφὴ ἐκ τοῦ τοιούτου τφίου :

"Ο Schröder ἐν τῷ ἀρχαίῳ τῆς σελ. πφαξ. τφμ. 09 Χ καὶ XVI σελ. 3681 φησεῖ ὅτι τὰ μάρτυρα ἀναβιεστέα τὴν ἰδιότητα ὃν ἀναγνωσθεῖσι ἢ οὔ. ἀνὴρ κφρτὸς, ἀπόφασι φάσει ὃν ὄνκτων ἀ ἀπατηθῶσι, διότι τὸ μὴ ἀναγνωσθὲν μάρτυρα ὕβλει σκέπτει νὰ εἶναι κφρτὸς. Τὰ ἀναγνωσθὰ ἐκοῦσι ἂν χρεωμφεῖ διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ μάρτυρος ἀλλὰ διὰ τὰς ἀπάτας.

Τὴν γνώμην ταύτην ἀποδέχεται καὶ ὁ Windscheid § 1 414 σημ. 8 σελ. 433 κατὰ τὴν τετάρτην ἔκδοσιν) συφφωνεῖ δὲ μετ' αὐτὸς καὶ ὁ Sternberg. Ἐπιστέλλει δέμας φαίνεται ὁ Dernburg, τφμ. 1 § 78 σελ. 4. ἴκφνει ὅτι κφρτὸς θιωρεῖται τὸ μάρτυρα ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ γάμου ἀφὴ διὰ τὴν ἀπάτην.

Ὁ κ. Παπαφρηγοπούλου Πφαχ. δίκ. σελ. 411 σημ. 1 λέγει ὅτι ἐν ὁ σώφρης εἶχη ἐν τῷ (προσοφίῳ) ἀτφιστὸν συμβέλα λαχφεῖα, τὸ πρῶτον αὐτῶν καταλογίζεται εἰς τὸν κφρτὸν, *ἀπὸ τῆς τότε δὲ πάντων ἀνεπιστάτου θιωρήσεις διαφέρεις, ἰδὼν τίνεται καὶ αὐξῇ ὁ προσοφίου τέκφο.*

Ἐν τούτοις ὁ Dernburg Pandecten 1887) γφάνεται ἐπιμένων, ὃν περὶ μικροῦ ἐθιωρεῖτο, εἰς τὴν δφαστὴν ταύτην.

Ἐκ τῶν ἐκτεθεισῶν γνωμῶν ἀλλὰν σημφαίνει πόσῃ τὸ γφάμμα τοῦ νόμου καὶ πόσῃ τὰ ἐκπλοκὰ ἐπὶ τὰ γνώμη τοῦ Schröder μόνῃ τὸς συμφωνεῖ. ὡς ἐμφθὲ ὁ κ. Windscheid καὶ ὁ Sternberg. Ὁ Czyhlarz δὲν συμφωνεῖ ὡς πφὸς τὸ πφῶτον μέφος τῆς γνώμης ταύτης ἐπ. διὰ μόνον ἀπόφασι ἀπὸ τὰ ἀναγνωσθὲν μάρτυρα (ὁ συμφωνεῖ ὅμως εἰς τὸ ὅτι τὸ ζέτημα τῆς ἀναγνώσεως ἢ μὴ τοῦ μαρτύρου δὲν ἔχει σπουφὴν διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἀπόκτησιν τούτου (πάντως διὰ, ἐπειδὴ πφῶτα ὁ ἀνὴρ, ἀλλ' ὅτι ἔχει ἐπιφοφὴν μόνον ὡς πφὸς τὴν ἀπόκτησιν τῶν δικτύων, τὰ μὴ φαινομένων τῶν ἐπὶ τῶν γὰ ἀναγνωσθέντων μαρτύρων δικτικῶν ad perpetuam utilitatem pari).

(β) Τὴν ἐνσήμανσιν ταύτην τοῦ τφίλου ἀποφεύγει ὁ συντάκτης αὐτοῦ.

Συμπέφασμα. Οἱ Ρωμαῖοι μάρμαρα γενόμενα ἐνίοτε ἐπεῖσε ἄτινα ὁμοιάζουν δὲν ἐξετάζοντο, τοιοῦτοι δὴ, τὰ ἐξαντλούμενα διὰ τῆς ἐξορύξεως. Τὰ πρῶτα εἶδος, ἀναμφιβέστατον, εἶναι καρπὸς καὶ τὸ δεύτερον ὅμως οἱ Ρωμαῖοι ἐθεώρουν καρπὸν, διότι ἀπόκτων τὸν κυρίστα αὐτοῦ εἰς τὰς σκάφας.

Ἐκ τούτους οἱ Ρωμαῖοι ἐποίουν τὴν διαιτέρου διάκφισιν τῶν πφάτων καὶ τῶν ἀπάτων, οὐχὶ ὅπως ὁρίσωσιν ἂν ταῦτα εἶναι ὁ εἰ καρπὸς ἀλλὰ χάριν τοῦ ζητήματος τῶν δικτικῶν, δι-χζόμενοι ἐν τῇ σπουφῇ τὰ μάρτυρα ἐκ τῶν μαρμάρων ἅτινα ἐξορύσσονται ἀμέσως διὰ τὰς ἐξορύξεις, ὅτι ὁ ἀνὴρ ὄνκτων νὰ ἀπατηθῇ διὰ δικτικὰς, διότι εἰ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ λαχτμοῦτου, εἶναι δικτικὰς, κίτινες ἐχρησίμευσαν διὰ τὴν ὀνικὴ χφησιμότητα τοῦ ἀγροῦ, καὶ εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ γάμου διὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ μφιμφαφου. (Ἐξ τὰς δικτικὰς ταύτας, τὰς ἐπιοὺς δικαιοῦται νὰ ἀπατηθῇ ὁ ἀνὴρ ἀν πφὸς μόνον ἀλλὰ καὶ συμβέλα ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς κατακλείσεως ἀμφοφέων τῶν ἐρυτῶν διὰ τὴν ἐξορύξιν, καθ' ὅσον ταῦτα εἶναι *quasi fructum*, ἀλλὰ τὰ ἀγορασθὲν αὐτοῦ κατακλείσεται διὰ τὸ ὄνομα τοῦ λαχτμοῦτου, τὴν δικτικὴν διὰ τὰ μαχνήματα καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐκ ἢ ἡ ἐξορύξεις καὶ τὰ τοιαῦτα, ἀφὴ διὰ ἐξαντλοῦνται νὰ ἀπατηθῇ δικτικὰς, διότι ἐξαντλοῦνται τὸν τοῦ μαρμάρου εἶναι ἀδικον νὰ πλήρτι ἢ γνώμη τοῦτος εἰς τὸν ἀνδρὸς ἀπόκτησιν ἢ γνώμη μόνον ὁ ἀνὴρ ὀφελεῖται ἀπατώνας τὸ ἐξορυγθὲν μάρμαρον.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἀρὴ. 16 (1889). Τὸ Α'. Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Δημήτριος Ρόϊος.

Ἐκγυμνασίας δίκης. - Ἀκυρότης μισθωτοῦ.

Μὴ ἀναλαβόντος τοῦ ἐκθρίσης τὴν ἐξακολούθησιν τῆς δίκης, καθὸ ἐκκαλοῦσθαι ταύτην ὁ ἐκγυμνασίας.

Κατεγνώσθη ὄντος τοῦ ἐνὸς τετάρτου τῆς μισθοδοσίας ὑπαλλήλου, ὃν δύναται τὸ δικφόνον, κατὰ τὸ ἄφθρον 885 Π. Δ. περὶ συμφωνιῶν ἴδιας ἀποστασίας νὰ παρακφατήσῃ ἐτέφον τετφάμηνον, ἐὰν δὲ τὴ ἀπαγγείλει τὴν πάλιν τοῦ 1 11 κατεγίνοσε παράλφαξιν ἔδωκεν καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ δικφόνου τφόπος ἀπαγγελθεῖσα τοῦ νόμου παυσάντων τῶν τοῦ δικφόνου λειτουργοῦς εξφφάλειον τοῦ τοῦ βίου(*)

(*) Ἐπιμέλεια δὲ πφοσεπεὶ καὶ παφατηθεῖσα

Ἀρὴ. 11 (1889). Τὸ Α'. Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Ἀλ. Ἀλαβάνος.

Διδιορκφαμία. - Συκοφαντίας

Ἡ τῶν πληφοφοφιῶν κτενῶν σφάλμας μίαν βλάβες ὑπόχφωσιν συκοφαντίας, μὴ δυναμένης ὀνὰ ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τῆς μισθώσεως ἢ ἄλλην τινὰ συκλήφωσιν τοῦ φατίχα, ἀλλὰ κατὰ τὸν τῶν συμβολλομένων τελέσας ὅρους. Ἐκ τοῦ ὅτι δὲν ὑπαγφώσθη ὁ παφαλήπτης πφοδόκων τὰ φατίχα αὐτὰ τότε τὰ πφάγματα, ἀλλὰ ἐπφε κατὰ τὸν αὐτοῦ γάμους, ἵπτει ὅτι τὸν ὄν καθίστανε κύφιος αὐτῶν τὸν τφ παφαδοθεῖς, πφὸ τούτου δὲ δὲν ἔχε διαδίκασιν αὐτῶν.

Ἀρὴ. 44 (1889). Τὸ Β'. Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Δ. Μαφαβελιανάκης.

Υπαίφφος τινὸς. - παφαγφαφὴ εἰδικφείων

Ἡ παφαγφαφὴ δὲν τφέχει κατὰ τῆς ἐκκλήφου γυναικὸς, μόνου ὅσον ἀφοφᾷ τὰ πφοικὰ αὐτῆς πφάγματα, οὐχὶ δὲ καὶ ὅσα τὰ παφαφεφνᾷ τὸ Ὑποθηκοφυλακεῖον, ἐπὶ τοιοῦτου δὲ ἐπειδὴ τὸ ὑπὸ τὸν σύζυγος τῆς ἐναπομείνης φιλοτέχνας χάφις δὲν ἐκτάται τὴν ἀγωγὴν εἰναι νόμου ἀστφικτου. Διότι ἐν ᾧ αὕτη ὕστε ἀπὸ ἀναγκάζεται ἐπὶ λόγῳ δύναται νὰ διωφθῇ ἐνώπιον κατὰ γυναικὸς τὸν Δικαίου ἀφοφᾷ χφέη, λόγῳ ἀδικίου ἀδικφίας, ἐὰν ἐκκτοῦν τὰς παφαγφαφὰς, ἐὰν δὲ ἐκκλήσεως ἀπὸ ἐκκτοῦν τὰς ἀπὸ ἐκκτοῦν, τὴν δὲ δικαίαν ἐκκτοῦν τὰ φατίχα, ἐὰν ἐξαντλοῦνται τὸν τοῦ μαρμάρου εἶναι ἀδικον νὰ πλήρτι ἢ γνώμη τοῦτος εἰς τὸν ἀνδρὸς ἀπόκτησιν ἢ γνώμη μόνον ὁ ἀνὴρ ὀφελεῖται ἀπατώνας τὸ ἐξορυγθὲν μάρμαρον.

Ἀρὴ. 15 (1889). Τὸ Β'. Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Δ. Μαφαβελιανάκης.

Διεξδικητικὴ ἀγωγὴ. Παφάβ. κυρότητα

Πφὸς ἐπιτυχίαν διεξδικητικῆς ἀγωγῆς ἐπφε ἀφκεῖ ὁ ἐφεσίπους ὅτι ὁ ἐναγόμενος δὲν ἀπέκτησεν τὴν κυρότητα τοῦ διακδικασίμου, ἀλλὰ ἐπιπλέον ἐπιβάλλεται ἐπφέπει ἐφεσίπους τοῦ ἐμπόνου τὴν κυρότητα τοῦ διακδικασίμου.

Κατὰ τὴν νόμον ΥΝΕ τοῦ 1858 εἰς ἃ δὲ μόνον παφαγφαφὴ ἐπφεπτὸν τὴ ἀφκόνου τὴν κυρότητα τὴν ἐν τῷ σχεδίῳ ὄνω πόλεως Πεφῶν (σχεδίου 1) ἐν τῇ πφοτέφαι τοῦ ἄφθρου 1870 ἐλεύθεφος ἐν τῷ ἀφχαιολογικῷ πφαγματοφητηφίου τὸ ἐν τῇ ὄνω πόλει ἀπολυτικὸν ἐκεῖ ἐπὶ τοῦτου ἐδόθη ἀπολυτικὸς ἢ διτελλικὴ, μεταδόσει αὐτοδικαίως

πφὸ τοῦ νόμου τὸ ἀναγνώσεως τὴ ἐλευθέφα τὴν κατεγφαπτικὸς.

(*) Ἐπισήμανσις ὅτι τὸ πλεονάσαν μέφος τῆς αὐτοῦ ἀγωγῆς, ἐφεσίπους δὲν ἐφείσατο νὰ ἀναπτύξῃ ἐν τῷ ἐγγφάφῳ αὐτοῦ ὑπομνήματι ἐνώπιον τοῦ Δ. Δ., ἐκ τοῦ ἐγγφάφου τῆς ἐφαφμογῆς τῆς ἐπιφοφᾶς τοῦ "Ἀφείου Πάγου.

(*) Ἐπιμέλεια δὲ πφοσεπεὶ καὶ παφατηθεῖσα ὅτι ἐκ τῶν ἀφκτέφων τοῦ ἄφθρου 2) ἐν τῷ πφωτοτύπῳ τοῦ ἄφθρου 21, καθ' ὃ, μετὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἐξαίτησιν ὁλοκλήφου τοῦ μισθίου ἐπὶ τῇ ἀπὸ τοῦ ἀφχικοῦ τῆς πόλεως ὑλοποίᾳ θεωφοῦνται ὡς ἀνανεωθέντα τὰ ἐν λόγῳ μισθία, ἐκτὸς τῶν ὅσα ἐπιθυμεῖ λαχτεῖσθαι ὁ αὐτὸς ἢ ἄμεσόν παφαγφαφὴν.

Τὸ ἄφθρον 1 τοῦ νόμου τούτου δὲν πφοσδίδει κυρότητα εἰς τὸ ἀκίνητον ἐπὶ τῶν ὁποίου ἐπφάγη ἡ ἐξαίτησις τῆς πόλεως Πεφῶν ἀλλὰ μόνον, ὅτι μὲ συμπλοφώσει τῆς ἰδιοκτήτου εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῆς ὑπὸ τῆς πφωτοτύπου ἐκδόσεως τοῦ βιβλίου τῆς ἀπογφαφικῆς ἐπιτφοπῆς ἐπὶ τοῦ πόλεως Πεφῶν ἐπιτφέπεται ἡ ἐγγφαφὴ τοῦ ἀκινήτου εἰς τὰ ὑποθηκοφυλακεῖα τῆς πφωτευούσης καὶ τῶν ἐπαφχιῶν ἐν τῷ ὁποίῳ κείται τὸ ἀκίνητον καὶ ἀφοῦ ἐκδοθῇ ἡ ἀπόφασις τῆς ἀξιώσεως τοῦ ἀφχικοῦ τῆς πόλεως τοῦ ἐν λόγῳ νόμου καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ πφωτοτύπου. (*)

Ἀρὴ. 16 (1889). Τὸ Β. Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Γ. Ἀναστασόπουλος.

Μισογυναικία. - πφοσωπικὸν κφατήφιον

Κατὰ τὸ ἄφθρον 1033 τῆς Π. Δ. δύναται ὁ διακτήφιος νὰ διατάξῃ ὑπὲ πφὰ μεταγενεστέφαν τοῦ κατέχοντος τὸν κφατήφιον ἀξίαν ἐν τοιούτῳ πφοσώπου ἐπιτφέπεται τὸ ἄφθρον 1029 καὶ 999 § 5 Π. Δ. ἀπαγγέλλεται κατὰ τὸν τφόπον τοῦ § 4 κατέχοντος τὸ προσωπικὸν κφάτη τοῦ πφὸ τῆς κατάθεσιν τούτου.

Ἀρὴ. 47 (1889). Τὸ Β'. Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Δ. Δημητφακόπουλος.

Ἀνακοίνωσις ἐφεσίσεως. - Ἐξέλειψις ἐνσήμανσις. - μεταβολὴ τοῦ ἐγγφάφου. - πφόσωπον τοῦ ἐφεσίπους

Ἐν ἐνσήμανσι κατ' ἐπιτφέπει ἐπιδιόφθωσιν τὴν ἀκφιβοῦν αὐτῆς, δύναται νὰ ζητηθῇ εἰς τὴν πφάξιν τῆς ἀκφοάσεως τοῦ κατέχοντος τὸν δύναμι αὐτὸς ἐξαίφεσις ὑποθήκης οὐδὲν εἶναι δεὶ τοῦτο ἀκφιβὲς ἢ ἀκφιβὲς, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ἀπὸ 6 Ἀπφιλίου τοῦ ἐπιφοφᾶς τοῦ ἐφεσίπους ὑπομνήματος.

Δὲν ἀπαιτεῖται κατὰ τὸν νόμον νὰ κλητεύσῃ ὁ ἐφεσίπους κατὰ τὴν ἐφέσιμον τὴν ἀπόφασιν τοῦ πφωτοδικείου ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐδόθη τὸ ἀγφάφον τοῦ ἐφεσίπους.

Ἐπιτφέπεται κατὰ τὸν νόμον νὰ κλητεύσῃ ὁ ἐφεσίπους κατὰ τὴν ἐφέσιμον τὴν ἀπόφασιν τοῦ πφωτοδικείου ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐδόθη τὸ ἀγφάφον τοῦ ἐφεσίπους.

Ἐπιτφέπεται κατὰ τὸν νόμον νὰ κλητεύσῃ ὁ ἐφεσίπους κατὰ τὴν ἐφέσιμον τὴν ἀπόφασιν τοῦ πφωτοδικείου ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐδόθη τὸ ἀγφάφον τοῦ ἐφεσίπους.

(*) Εἶναι φανεφὸς ὅτι διὰ τῆς ἐπιφοφᾶς τοῦ ἐφεσίπους ἐπεδιώκετο ἡ ἀνάκλησις τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως ἐπὶ τοῦ ὁποίου δὲν ὑπάφχει ἀξίωσις ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπὶ τοῦ ὁποίου

'Αριθ. 32 (1889). Τμ. Α'. Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Μ. Δεπάστας.

Πίνακες κατατάξεως - Δικαίωμα

Ἐπὶ πίνακος κατατάξεως τὸ δικαίωμα ὃ ἀφ' ὁρίζεται εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποκτήσεως τοῦ ἀναλόγους καὶ οἱῳδήποτε ἐκτὸς τῶν ἀπαντούντων εἰδικῶν, κατ' οὐδεμίαν ἐπιβοήθειαν ἢ ἀναλογίαν. Τὸ ἐναντίον παραδοχὴ ἀποτελεῖ παράβασιν τῶν περὶ ἀναλλοτρίου διατάξεων τῆς ΙΙΔ.

'Αριθ. 33 (1889). Τμ. Α'. Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Αἰ. Ἀγαπητός.

Μυθοδοσία. - Μυθολογικὸς

Ἀναγραφὴ ἐπὶ τοῦ προσωλογισμοῦ θέσεως μετὰ ὑφισταμένης μισθοδοσίας, ἡ ἐν τέσει διορισθεὶς δικαιοῦται εἰς τὴν μισθολογίαν, ἀλλογρόως ἂν εἶν ἰδρύσθη εἰδικὰς νόμος χρησιμοποιῶν τὴν θέσιν ταύτην, διότι ἡ ὑπαγόμενος τοῦ δηλωτικοῦ ἐσωρεύει εἰς τὸν προϋπάρχοντος, ὄντος νόμου τοῦ Κράτους.

'Αριθ. 34 (1889). Τμ. Α'. Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Α. Γαλάνη.

Διανυκτέρευσις - παυλάκια

Κατὰ τοὺς Ν. Η. (50. 17) 129 καὶ Β. (2. 3) 129 δὲν χωρεῖ κατὰ τοῦ διανυκτοῦ λαμβάνοντος τὸ ὑφειλόμενο αὐτῷ ἢ παυλάκη ἀγωγῆς. Ἀρα μόνον ἐπὶ τῶν μέσων ἐκχωρήσεως εἶναι ἐλευστέλος.

— Ἡ τοῦ ἀρθ. ΝΓ' τοῦ περὶ ἀποβολῆς νόμου ἐρμηνεία ἐπιβάλλεται ἀπὸ τῆς τελευταίας τῆς ἀπορρίσεως καὶ οὐχὶ τῆς κυρωτικοῦ αὐτῆς.

'Αριθ. 36 (1889). Τμ. Α'. Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Β. Σαπουντζάκης. - εἰδικὸς

Κατὰ τὸ ἀρθ. 15 τοῦ περὶ συστάσεως τῶν Δικῶν νόμου, οἱ Δικοὶ ἐνεργοῦνται ἐντὸς τῆς περιφερείας ἐν ᾗ ἐδρεύουσιν αἱ κατὰ τόπους ἀστυνομικαὶ καὶ ἐκδικητικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Κράτους, κατὰ συνέπειαν δὲν ἐξυπονοεῖται οὔτοι διὰ τὰς ἐκτὸς τούτων τῆς ἐνασκήσεως αὐτουργικὰ ἀστυνομικὰ καθήκοντα ἀνωμοτικὰς ἀρχῆς.

— Κατὰ τὸν Ν. 15 § 1 Η. (4. 3) τὸ νικηφόρον πρόσωπον δὲν ἐλλόγεται διὰ τὰς ἀθλους πρᾶξεις τοῦ ἐκπροσωπουμένου αὐτοῦ.

'Αριθ. 37 (1889). Τμ. Α'. Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Δ. Παπαδοπούλου.

Προβλεπτικὴ. - ἐκτέλεσις ἀναπομβαστικὴ

Ὁ Νόμος ἐπιτρέπει τὴν ἐκλογὴν τῶν προδικαστικῶν ἀπορρίσεων ἀφῃρ τῆς ὑριστικῆς ἀπορρίσεως ἢ μετ' αὐτὴν, κατὰ συνέπειαν ἢ ἐκτέλεσις αὐτῶν δὲν σχολιάει ἀναβολῶν. Ἡ ἀπὸ τῆς ἀπορρίσεως ἐπὶ ἐγγυήσεων περὶ ἀποβολῆς τῆς προδικαστικῆς ἀπορρίσεως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς ἄνευ ἐπιμηλοξίας ἢ περὶ τοιούτων ἐκπρόθεσμου ἄνευ ἀποτελέσματος ἀναπομβαστικῶν.

'Αριθ. 67. (1889). Τμ.-Β'. Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Π. Παπαδοπούλου.

Ναυτικὰ δάνεια. - ἐγγυητικὴ

Τὰ ναυτικὰ δάνεια καταγραφόμενα κατὰ τὸν νόμον τῆς 13 Νοεμβρ 1857 κατὰ χρονολογικὸν πίνακα ἐν τῇ βιβλίῳ, κατ' ἐν καὶ σημειούται κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ περὶ βιβλίων νόμου. Μία καὶ μόνη ἐξαίρεσις τούτου ἀποτελεῖται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου τούτου ὑπὸ τὸν κατὰ τὸν πλοίαρχον ἢ ἀναγκαῖος τοῦ ἐπὶ τοῦ πλοίου συναλλαγομένων δανείων, ἐν τοιοῦτον, ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ἐπὶ τῶν πρότερον ἐγγραφῆς, διατάττει τὴν πρότερον ἐπὶ τοῦ πλοίου. Ὅτι δὲ καὶ αὐτὰ τὰ πρὸ ἀπολύσεως, ἴσου καὶ χωρὶς τῶν δανείων τοῦ πλοίου, συναλλαγόμενα εἶναι δικαρρὰ τὸν κατὰ τὸν ἄρθρον ἀναλογικὸν τὸ ἀπὸ 17/29 τοῦ Ἐν. Ν. ὅπερ κατατάσσει τὰ δύστερα ἐν τῇ τῇ καὶ τὰ πρῶτα ἐν τῇ 3η.

— Τὰ περὶ βιβλίων ναυτοδανείων νόμῳ δὲν ἐπιβάλλει ὑποχρέωσιν ἐκ νέου ἐγγραφῆς τῶν δανείων ἐπὶ τὸ συνολικὸν.

'Αριθ. 68 (1889). Τμ. Β'. Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Β. Σαπουντζάκης.

Συνοδικὸν συμβολαιον. - ἐγγραφὴ εἰς συνεδρίαν. - ἀναπροσῆ. - εἰδικὴ ἐντολὴ. - ὅρκος. - εἰκαζομένη πλειοψηφία - διαπίστωσις

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ Ν. ΑΚΑ περὶ νομικῶν συμβολίων, οὗτοι δύνανται νὰ ὑποτηρῶσι τὸ ἀναγκαῖα διαζήματα.

— Ἀπορρίπτεται εἶναι ἔρκος πρὸς ἀποβολὴν ἔνεκα ἐγγραφῆς ἐν τῷ συνεδρίῳ, ἀφ' οὗ ὁ ὅρκος ὁρίζει τὸν τρόπον τῆς ἀποβλέπεως τῶν ἐγγραφῶν.

— Ἡ συνοχὴ εἰδικῆς ἐντολῆς διακόπτει τὸν ἀκατρπόνον.

— Ἀπορρίπτεται εἶναι ὑρισταγήμενος πρὸς ἀποβολὴν ἡ παροχὴ πλειοψηφιστότητος παρατάσεως ἐνιόντων δικαστηρίου.

— Προκειμένου περὶ προδικαστικῆς πράξεως, ἡ πλειοψηφία τῶν παρόντων κακῶς θὰ ἐγκρίνεται αὐτὸν διὰ τοῦ δικηγορεῖ πλειοψήφισης πρὸς ἀποσυρῆμεν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου.

'Αριθ. 69 (1889). Τμ. Β'. Εἰσηγητὴς ὁ Δημοσθένης κ. Χ. Κοκκινος.

Ἐπιδρομὴν - ἐπιδικαστικὴ δύναμις

Τοῦ ἐλεγτῆρος μὴ βεβαιώσαντος ὅτι γνήσιος τὸν πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις, ἡ χωρὶς αὐτοῦ περὶ τοῦ ὑπογραφῆς δὲ ἔγκυρα γραμμάτων δὲν ἀποτελεῖ ἀποβλέψιν, δυναμένου τοῦ ἐνιστανίου ν' ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον, ἐχρωμένου δ' αὐτοῦ ὅτι ἡ ἐπίδοσις δὲν ἐγένετο ἐν τῇ κατοικίᾳ του ὡρέλει αὐτὸ τοῦτο ἀποδεῖξαι, διὰ τὸ ἀκόμη παρακολουθεῖ εἶναι τὸ ὅτι τοῦ ἀλλοτρίου πίστωσιν ὑπόκειται.

(*) Ἐναντίαν γνώμην ἐν ἐπιμέτρει καὶ ποιοτικὴν τὴν πλειοψηφίαν ἐχρῆζε ἔχειν ἀπορρὴ τὸ ἐκμυστικὸν τοῦμα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ 235 τοῦ 1887 ἀποφάσεως του, ὅτ' ἐν εἴτε παρακόμῳ τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τῶν ἐγίνετο ἐν τῇ κατοικίᾳ του ἐφρεῖλει αὐτὸ τοῦτο ἀποδεῖξαι, διὰ τὸ ἀκόμη ἀνακόμῳ τὸ ἐν ἀλλοδαπῇ τὸν Ἀρείου Πάγου πρὸς λόσιν τῆς διαφορᾶς. Ἡ ἀποδοκιμασία τοιαύτης γνώμης ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ ἄρθρ. 53 τοῦ 1890 δικαιοῦται. (Ὅρα ἐ. 9 ἐ. 127 Θέμιδος).

'Αριθ. 64 (1889). Τμ. Α'. Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Μ. Δεπάστας.

Ἀνικανὴ ἐπιτυχὴς. - ἀποβλέψις. - προϊγουσα και ὑστερουσα ἐγγύησις. - ἀναλογισμὸς

Τὸ ἐπιτυχὲς μὴ ἐπιτελέσθεις ἐνηρίκι ἐκπλέουσις ἢ κατ' αὐτὸν ανακατὴ τοῦ ρηλίου τοῦ, ἐπιτρεπομένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2134 τοῦ ΠΔ. Δι' ἣν ἐγίνει ἔρκος κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ κατὰ συνέπειαν ἄκυρα περὶ τὴν ἐκτέλεσιν, καὶ ἐν ἐπαλλοτρίωσις τοῦ ἀκινήτου, ἐν μὴ ἐπιτρεπομένου οὐ προσῆκον κατὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τῆς ἀνακατῆς κατὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἀκρωσιακατὴ καὶ τῆς ἐπακολουθησάσης ἐκποιήσεως λόγῳ. Ἀρα μὴ ἐφαρμοζομένου τοῦ 872 ΠΔ. καλῶς διατάσσονται ἀποβλέψεις.

— Διαφορὰ τὴν ἐλεγχον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐν τῇ συμβολίσει τοῦ ἐπιτυχόντος πρωτατικοῦ κρίσεις, ὅτε ἂν τὸν δυνατὸν νὰ ὑκτοὺς ἐγγράφων ἀναφορὰ τὴν ἐξ ἐτέρου ἐγγράφου πρόκλησιν ἀπόβλεψιν.

— Ὑβρὶς ὑρίσεως τὰς ἀπορρίσεως ὡς πρὸς προϊγουσα ὑστερουσα, ἐμπαίει ἐ ἔρκους τὰς ὑρθότητος τοῦ ἀναλογισμοῦ τῶν ἀνὰ ἐκτέλεσιν ἐπιτυχόντων ὑπὸ ἀπ' ἐκείνου ἐξαρτωμένων. Οὕτω ὑρθὸν ἐκ ἀναλογισμὸς συμβολαίου ἄνευ ἀναφορᾶς τῆς ἀναγκαίας καὶ ἀπόβλεψις ἡ ὑρθότες τῆς ἀναρτήσεως ἀπὸ ἄρθρ τοὺς κατὰ τὴς κατεγράμμας λόγους.

'Αριθ. 65 (1889). Τμ. Α'. Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Μ. Δεπάστας.

Ἀγρυπνίαν. - ἀναβολὴν. - κληρονομία

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 16 τοῦ περὶ στρατευτικῶν προβλέψεων νόμου τῆς 16 Νοεμβρ. 1864 ἡ ἀναβολὴ περὶ τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ περὶ ἐκτίσεως αὐτοῦ Β. Δι. ὁ ἀγρυπνίας ἐπὶ τῶν προσκεφαλίτων διὰ τὰς ἡλεγχωνίας τοῦ Διατήματος, καὶ ἐν περιπτώσει ὑκόλως ἀμφιβόλως διὰ τὰς ἐπιτυχίας τοῦ ἐπιτυχόντος ἐπὶ τῆς εἰς τὸν στρατὸν καταπέλεως. ἀπόφασις δὲ περιφέρεται τὴν ἀναβρῶσιν τὸν μέχρι τοῦ ὑρίσου τοῦ ἐπιτυχόντος ἐπὶ τῆς ἀναγνώσεως διὰ κακὴν ὑρηγίαν τοῦ νόμου τούτου.

— Ἀναμφισβήτως τοιαύτης ἀποφάσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 22 τοῦ Νόμου Α'911 ἐ ἀπόφασιν συντάτως τὰς ἀκυρώσεως ὑπάρχει εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ πληρωτοῦ

**Ἡ τοῦ προκειμένου περιστέρι τῷ ἐξ ἀδικοκτονίας τάκτου ἀγωγὴ ἀποβλέπει ἐπιβλέπει ἐπ' τὰ περὶ κτήσεως καὶ ἐπὶ συμβολαίου ἀποδικοκτόνου ἐπὶ τῶν ἀνωδρῶν γρόνου τοῦ ἀποβλέπει ἀπὸ τοῦ πρόσφορα αὐτοκόνα τὰ ἔτη ἢ τὰ ἐπὶ τοῦ τοῦ ἄρθρ. Β' ἐ ἀρθρ. Νόμου ἐπὶ τῶν ἐπιβλέπει ἐ ἐ ἐλατέρων νομῶν

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

'Αριθ. 327 (1890). Εἰσαγγελεὺς ἐφέσεως κ. Π. Νάκος.

'Αρμοδιότης εἰδικωτέρου λόγου ὁριζομένης ἀνάγκης.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρ. 17 τοῦ Συντάγματος ἐπιβαλλομένη ἀποζημίωσις περιλαμβάνει κατὰ τὸν ἀκριβῆ περὶ τῆς ἀποζημιώσεως ἔννοιαν τὰς τυχαίας θετικὰς καὶ ἀμέσους ζημίας, αἱ ὁποῖαι προξενοῦνται εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ ἰδιώτου ἐκ τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης τῆς ἐπιβαλλομένης ἐκτελέσεως τῶν ἀναγκαστικῶν ἔργων, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀνάλογον καὶ ἀποκατάστασιν πάσης βλάβης δυτικῶς δι' ἀποθέσεως παντὸς ἐτέρου βάρους ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ ἕξεως ἢ ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου ἀφαιρέσεως βλαπτούσης, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἡ ἰσχυρὰ ἐπιβολὴ τοιούτου πράγματος ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀναγκαστικῶν ἔργων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ἐπιβαλλομένων ἀπαγορεύσεων χρησιμότητος. Ἀκριβὴς ἐκτίμησις τῶν πρὸς ἀξίωσιν τοιούτου ἀριθμῶν ἀποζημιώσεως εἶναι ἡ τῆς ἀξίωσεως ταύτης ἀπόδειξις, ἥτις ἐπιβάλλεται ἐκ τοῦ ἄρθρου 313 τοῦ Κώδικος τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

'Αριθ. 313 (1890). Εἰσαγγελεὺς ἐφέσεως κ. Τ. Ἀμπελιώτης.

Ἀναγνώρισις ἀμφισβητουμένου ἐπιτάφιου.

Οἱ ἀνιστάμενοι τῆς ἀμφιβόλου ἐκταφῆς ἀδικαιοῦνται νὰ ἐκταποκτοῦν τὰς ἀγωγὰς αὐτῶν κατὰ τῶν ἐναγομένων ἀφ' ἑνὸς μόνον εἰς περίπτωσιν ἀφῆς ἢ ἀδικαίας τῆς ἐπιταφίου πέτρας ἢ ἄλλου τινὸς ἐπιβαλλομένου ἐπὶ τοῦ ἐπιταφίου ἢ ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου αὐτοῦ, ἀλλ' ὄχι καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀπλῆς ἀμφισβητήσεως τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐναγομένου ἐπὶ τοῦ ἐπιταφίου.

'Αριθ. 328 (1890). Εἰσαγγελεὺς ἐφέσεως κ. Π. Νάκος.

Ὑπαγωγὴ ἐπὶ ἐκποιήσεως - μίσθωσις πράγματος.

Κατὰ τὸν νόμον ἡ λύσις τῆς ὑπὸ τρίτου λαμβανούσης τὸν πράγματος ὑπαγωγῆς μὲν περιστατικὸν γενόμενον μόνον ἔναντι τῆς ἐπιβαλλούσης τὴν ὑπαγωγὴν ἀρχῆς ἢ ἀδικαίας

δύνανται νὰ ὑποστηρίξωσιν ἀτομικὸν τι συμφέρον διαφορώτερον τοῦ συμφέροντος καὶ τῶν ἑταίρων, δὲν ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἀποθήκωσι τρεπανωμένον κατὰ τῆς ἀπορρίψεως τοῦ ὑποβληθέντος ὑπὸ τῶν συνδίκων τῆς πτωχευσάσης ἑταιρίας καὶ τῶν δανειστῶν αὐτῆς γραφικοῦ συμβολαίου, διότι ἡ τοῦ διορισθέντος διαιτητοῦ τῆς ἑταιρίας εἰς τὴν μέσην αὐτῶν ἀντιφορουσαν ἀνάμιξις εἰς τὰς ἑταιρικὰς τῆς πτωχευσάσης ὑποθέσεις τὸ ἀποτέλεσμα δὲν ἔχει νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἀκυρότητα τοῦ ἑταιρικοῦ συμβολαίου.

Ἡ τροποποίησις αὕτη εἶναι ἀπαράδεκτος προσὶτι καὶ διὰ τὸν λόγον ὅτι ὁ παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ διαιτητοῦ γραφεῖος συμβολαίου διὰ νόμου κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῶν ἑταιρικῶν, καίτοι ἐναντιούμενος τοῦ πτωχεύσαντος. (1)

---

(1) Ὁμοίως ἐνόμισεν ἐπιτρέψας ἐν Ἀνω Δικαιοδοσίᾳ 1883 ἀπόφασιν τοῦ Ἀρειοπαγοῦ, καὶ ἡ τοῦ ὁμοίου Συμβουλίου τῆς 18 Ἀπριλίου 1863 (Journal des notaires et du commerce tom. XXXII p. 486 n. 10221).

(2) Ἡ ὑπὸ Ἀρείου Πάγου 5 Νοεμβρίου 1878 περὶ τοῦ χρόνου ἐντὸς τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ γίνηται ἡ ἔκδοσις τοῦ συντελεσθέντος ὑπὸ τοῦ ἐπιτροπικοῦ συνεδρίου ἀναγκαστικοῦ ἐκποιητοῦ καὶ ἡμῶν Νόμος 16 Δεκεμβρίου 1879, Bulletin de Comité Dictionnaire de droit commercial tome I page 607 n. 39.

χρι τῆς λήξεως τοῦ χρόνου τῆς συναφθείσης ἀναβολῆς.

Ὁ προσδιορισμὸς ὅμως τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῆς ῥηθείσης ἀντιγραφικῆς ἀπαιτήσεως ἀποτελεῖ ἀναγκαίως στοιχεῖον τῶν ἐξετασθέντων πραγματικῶν γεγονότων. Οὔτε ἐκ τῶν ὑποβληθεισῶν ταύτης εἰς τὸν λατέρνιον τοῦ δικαστηρίου τῆς οὐσίας τῆς κρίνη περὶ αὐτῶν, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιβληθῇ κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀκυροτικοῦ ἡ ἐπὶ τούτων γενομένων ἀντιφορουσῶν ἐντάσεως ἀναμφιλέκτως, καίτοι ἔγγυαται τὴν δημοσίαν τάξιν, ἐπειδὴ ἐξέτασις τὸ μόνον τοῦ νόμου, ἀλλὰ καὶ πραγματικῶν γεγονότων. (1)

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

Ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου τοῦ Λιβόνιου τῆς 14 Δεκεμβρίου 1886.

Ἀγωγὴ περὶ ἀποζημιώσεως διὰ χρόνον τῆς συζυγίας

Ἄγει ὁ ἀστὴρ ἀγωγὸν περὶ ἀποζημιώσεως διὰ τὸν ἐξ ἀμελείας θάνατον τῆς συζύγου του

Ὁ ἐνάγων Ζωτεῖ ἀπαιτεῖ παρὰ τῶν ἐν λόγῳ ἓξ ὁ ῥόνος τῆς συζύγου του ἐστέρησεν αὐτὸν τῶν ἐξ ὑπαρτικῶν μυθῶν ἀφορῶν τῆς συζύγου του. Τὸν ἐν τῷ Ἀκουλίνου νόμου ἀγωγὸν ἐν ἐπιπαικῇ ἀγωγῇ, ἐπὶ τῇ ἀπόφασιν τοῦ ἐνάγοντος προτείνει μόνον τὸ ποσὸν ἢ ἐφορῶ, ἐνατίον τοῦ ἐξ ἀμελείας φονεύσαντος τὸ τέκνον ἢ δεδικαίωμα. Ἐδὲν ἀλλὰ ἐὰν κατὰ τὴν ἀπόφασιν Κλάκων ἔχουσι περὶ ἀποζημιώσεως ἀγωγὸν, κατὰ τοῦ πατρὸς ἢ κυρίου *πάντες οἱ ἀεργάται* τοῦ φονεύσαντος τὸν τὸν ἐργαζόμενον ὁ ῥόνος τοῦ ὁποίου ἐφονεύθη ἢν ὑπὸ τοῦ νόμου, πρὸς θεατρογενῆ ὑπέρμεσος αὐτὸν ἀπὸ τοῦτον ἀπόφασιν τοῦ Ἀκυροτικοῦ τῆς 10 Ἰουνίου 1879 (Entscheidungen des Reichsgerichts in Civilsachen Bd. XXXIII p. 343) ἐν τῷ

νειας ή κενής των δύο συζύγων, δεν απαιτείται μία ή άλλη εξ αυτών, αλλ' απαιτείται ή συζυγικότης.

Όσον αφορά την εκ της Πολιτείας της σύστασιν του συζύγου καυχήσεως, πρέπει κατ' εμόν ζήτημα του συζύγου, αλλά και της γυναικός και του πληρεξουσίου ή δικαιοδόχου κατά (όρα νομολογίαν και άρθ. 137 Εσαλ. Κωδ.).

ΤΟΙΣ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΙΣ

Έκαι τις ἐν τῷ ἄρθρῳ Ιθ τὸν **Θέμιτα** *ἐγκωμιον.*

(*) Ἡ περίληψις, ἐξαγομένη ἐκ τῆς καταχωρισθείσης ἐκθέσεως, εἶναι πεπτοποιοῦσα τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὀπαλλάγματος βιβλιοπωλείου Β. Δάντζ, ὅτε ὁ τελευταῖος ὑπαρχόντως ἐξεπλάρωσε τὰς ὑποχρεώσεις του, καὶ κατὰ συνέπειαν διακοπέντος τὸ ὕκτωνος τὸ ἐπ' αὐτῷ κύριον δικαίωμα τοῦ κτήματος, ἀφοῦ προηγουμένως μεταγραφὴν τὴν περίληψιν ταύτην, ἔφρονε, ὅτι ὁ τοκοτὸς πιστοποιητικὸς, ὅπερ τὸ σημεῖον τῆς καταχωρίσεως ἐκθέσεως, δὲν δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἐπ' ὀνόματι τρίτου προσώπου. Κατὰ νόμον, τὸ τοκοτὸς δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἐλλήτρῳ μόνον ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς ἐπιτροπείας, ὅπὶ τὸν ὄρον τῆς ἐκγραφῆς τῶν πλειστηριασθέντων ἀντικειμένων, τὴν ἀγορασθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦτοῦ ἐπιτροπείαν, ἀλλ' ἡ περίληψις τῆς ἐκγραφῆς, ὅπου καθεμὶ ἀγορασθεῖσα, θὰ γίνῃ φατὸ τὸν τελευταῖον ἀπαραίτητον, ἐνοείται δὲ ὅτι τὸ ὄνομα τῆς μεταβιβάσεως πρέπει νὰ γραφῇ ἐπὶ χαρτοσήμου ἀναλογοῦ. Ἀλλὰ ὅλα πρακτικὰ περὶ τούτου τὸ τῇ ἐρωτήσει.

Δ. Ν. Μπρτπς
Συνδικ. Δικηγόρος

Ἐρώτησις α'

Εἰς πόσον τέλος ἐκτελεστόν ἡ ἀπόλυσις ἀμφοδοπόλεως, δύναται δ' αὐτὴ νὰ περιορθῇ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν ὡς ἀπαλλοτριοτὸς ἀπὸ λειτουργικὰς ἐτησίας ἐν τοῦτοις περιόδοις;

Ἐρώτησις β'

Εἰς πόσον χρεοῦσιν συντάσσονται αἱ ἐνδίκων συμβολαιογράφων διατροφὴ ἐν γένει καὶ εἰδικὰ ἡ πρὸς τοῦτον σχέσιν τῶν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου Ιθ τοῦ νόμου ἐδικηγόρων τοῦ Οἰκουμενικοῦ;

Συμβολαιογραφική ἀλληλογραφία

Δ. Α. Π. Γαρτολόκκου. Αἱ ἐμπράγου αὐτῇ ἀφαίρεσις δημοσίας ἐξ οὐ διαγραφῆς καὶ ἡ ἀκύρωσις

τῆς ἀπαιτήσεως. Ἀναμφιβόλως ἐξέλειπεν διὰ τῆς ἐφέσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ κτήματος ἐπίκειται βάρος, δύναται νὰ πρᾶξῃ ὁ ἐπικαρπωτὴς εἰς τὸν πίστεως ἐπιτρόπου. Ἐπὶ τοῦ δευτέρου, διατηρουμένου τοῦ πρώτου αὐξάνων ἔλεγεν ἐπιτροπὴ ἡ ἐφέσις καὶ πρέπει οὕτως νὰ σταθῇ. Μόνον ἐὰν ἐπίκειται δύνανται νὰ ἐκδοθοῦν ἐξ αὐτοῦ.

Χ. Κ. Πάνου. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν χορηγίαν σας. Δὲν σταθήκαμεν ἀρκὲ νὰ ἐν τῇ τελευταίᾳ φύλλῳ γραμμένα καὶ ἡ γνώμη σας ἐν Ἐπιμελητικοῖς συναλλαγαῖς.

Γ. Ρ. Κανέλλου. Ἐπ' ὀλίγοι λόγοι, συνδέσμου καὶ ἐν ὅλῃ τὸ πληρεξούσιον, δύνανται νὰ συνεπαγθῇ ἡ ἐγγραφὴ, οὐ ἀπέτρεπεν ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ κτήματος. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὑφίστανε ἡ νομολογία ἐν τῷ δικαστηρίῳ αὐτοῦ συνφώνως τῷ ἄρθ. 95 Πολ.-Δ. ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ πληρεξουσίου ἐν τῷ ἐν λόγῳ κτήματος ἡ ἐν παρόν κατὰ τὴν λόγῳ πράξεως σῆμερ ἀλ καὶ τὸν πρὸ τούτου. Ἐνῷ ἐπιτροπὴ ἀπόφασις τοῦ Ἀρ. Πλειστ. διήκουσε ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ δικαίωμα τοῦ πράξεως, ἀλλ' ἀφῆς οὐδεμιᾶς δύνανται νὰ ἐκδοθῇ ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ κτήματος

Πτωχεύσεις

Του. Χρήστου ή Κανέλλου κ. Ἀθηνῶν ἐπ. 1308 Πρ. Ἀθηνῶν. Ἐν στερ. ὑπ. Ἀπριλ. 1890. Ἐδρ. Ν. Θέρμου, τοῦ κ. Χίου καὶ Π. Διονυσίου. Ἐκλ. συνδ. Γ. Ἰωαννίου.

Κυρ. Λαμπρινάκης κ. Ἀθηνῶν. ἐπ. 1307 Δ΄. Πρ. Ἀθηνῶν. Ἐν στερ. τῇ 20 Μαρτίου 1890. Ἐδρ. Ν. Θέρμου, τοῦ κ. Χίου καὶ Μ. Δανιηλίδου. Ἐκλ. ὑφ. συνδ. Γ. Ἰωαννίου.

Κωνστ. Βαΐτσης κ. Πύργ. τῆς Ἀθηνῶν ἐπ. 1309 Πρ. Ἀθηνῶν. Ἐν στερ. τῇ 14 Μαΐου 1890. Ν. Θέρμου, τοῦ συνδ. Π. Ὀρφανίδου, Χ. Ποστολάκη καὶ Π. Διονυσίου. Ἐκλ. ὑφ. συνδ. Γ. Ἰωαννίου Δ΄.

Π. Κορίτσιανος κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 1310. Πρ. Ἀθηνῶν. Ἐν στερ. τῇ 4 Ἀπριλίου 1890. Ἐδρ. Ν. Θέρμου, τοῦ συνδ. Κ. Λίγκαρης. Ἐκλ. ὑφ. συνδ. Γ. Ἰωαννίου.

Σπ. Δεληκωνσταντίνος κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 1311. Πρ. Ἀθηνῶν. Ἐν στ. 27 Ἰανουαρίου 1890. Ἐδρ. Ν. Θέρμου, τοῦ συνδ. Π. Πρωϊνίου. Ἐκλ. ὑφ. συνδ. Γ. Ἰωαννίου.

Κ. Κορομηλάκης κ. Λαυρίου. Ἀπ. 233 πρ. πολ. Πρ. Ἀθηνῶν. Ἐν στερ. τῇ 8 Μαΐου 1890. Ἐδρ. Ν. Θέρμου, τοῦ συνδ. Α. Παπαμιχαήλ καὶ Π. Σιδηρίδης. Ἐκλ. ὑφ. συνδ. Γ. Ἰωαννίου Δ΄.

Γ. Παλλάντζας κ. Πύργου. Ἀπ. 631 Πρ. Πύργου. Ἐν στερ. τῇ 23 Μαΐου 1889. Ἐδρ. ἀπαλ. ἀναστολ. συνδ. Μ. Μαυρουδῆ καὶ Π. Μανδηλαρᾶ. Ἐκλ. ὑφ. συνδ. Ζ. Τσιάνος.

Φ. Κ. Φουσιανάκης κ. Πύργου. Ἀπ. 1277 τῶν Πατρῶν ἐν στ. 3 Μαρτίου Δ΄. Ἐδρ. Μανωλάκου, τοῦ συνδ. Ι. Ἀναγνωστόπουλου καὶ Π. Σκυλίτση. Ἐκλ. ὑφ. συνδ. τὸν αὐτὸν τοῦ ἀπὸ 20 Δεκ. 1889 ἐν Πατρῶν.

Ι. Α. Κασκάτζης κ. Πύργου. Ἀπ. 648 πρ. Πύργου. Ἐν στερ. τῇ 7 Ἀπριλίου 1890. Ἐδρ. ἀπαλ. διακοπεῖσα συνδ. Ι. Κωνσταντινοπούλου καὶ Δ. Κυριακάκη. Ἐκλ. ὑφ. συνδ. τὸν ἴδιον.

Δ. Λουκόπουλος κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 1651 Πρ. Ἀθηνῶν. Ἐν στ. 7 Ἰουλίου 1888. Ἐδρ. Ν. Θέρμου, τοῦ συνδ. Σ. Ἰωαννίδης. Ἐκλ. ὑφ. συνδ. Γ. Ἰωαννίου.

Ἐκποίησις φορτωθέντων σταφίδων

1) Τῇ τοῦ κ. Ἰ. Λεβίδου, Πατρῶν, ταῖς ἁμάξαις κατὰ τὴν Β. Μαΐου Δ. Σ. Ἐξ-Ἀπρ. 1. Δημοσ. Πρ. Πατρῶν, τὴν τοῦ 27 Μαΐου Β. Σ. Ἐπιτρ. Δ. Φωτεινῆς, Ἀθηνῶν, ἐν τῷ καταστήματι αὐτῆς ὁδὸς Αἰόλου, τοῦ Ἰουλίου.

Προκήρυξις εἰς ἀλλοδαπὴν περὶ συμβολαιογρ.

1) τῷ ἐταίρ. κ.κ. Ἀνδ. Καλογερᾶ καὶ Σία, Καλαντρύτων 2 τῷ Ἰουλίου. 3) τῷ κ. Ἀναστασίῳ καὶ Π. Χαλικιοπούλῳ τῷ 2 Ἰουλίου. 3) τῷ αὐτῷ. Ἐν Βελλᾷ, Κεφαλληνίας τῇ Ἰουν. 1. 1) τῷ κ. Ἀνδ. Καλογερᾶ καὶ συνεταίροις καὶ Κασπάκῃ. Ἀθηνῶν τῇ 9 Ἰουν.

Προκηρυχθεῖσα ἐκκλησιαστικὴ συνοδικὴ

1) τῇ τοῦ Κ. Κωστοπούλου, Πύργου, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 29 Μαΐου Δ. Σ. ἐν τῷ αὐτ. Πρωτ. 2) τῇ τοῦ Πρωτ. Πύργου ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 29 Μαΐου.

Πλειστηριασμοί

Τοῦ Ἀθηνῶν τῇ 3 Ἰουνίου 1890

Οἰκία τρίόροφος ἐνοικιὰς Πολ. Νικολαΐδου, κατὰ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ, ἀρ. π. 3135 συδ ὑφ. Α. Καμ. Συδ. Ἰ. Τσιάνος.

— Δύο συνεχόμεναι οἰκίαι ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς Μητροπόλεως π. π. 655 συδ ὑφ. Ι. Γεωργιάδη. Συνδ. Ἰ. Τσιάνος Γ΄.

— Οἰκία μετ' οἰκοπέδου τοῦ ἁγ. Σπ. Ἀναστασάκη ἐνοικ. τοῦ Ἐπιθ. Νικολαΐδου (Ὁδὸς Ἀκαδημιῶν) π. π. 276. Συνδ. Γ. Θεοφανόπουλος.

— Οἰκία παρὰ τὸν Ὕπατον π. π. 700 συδ ὑφ. Χ. Δ. Πολυτσακίδου. Συνδ. Ἰ. Τσιάνος.

— Οἰκόπεδον ἐν Καλοδίκῃ Χανίων τοῦ ἁγ. μητροπόλου Κ. Ἀνδρέου τοῦ ἐκ Μεσσηνίας. Ἐδρα ἐν τῷ συμβολαιογρ. (ἐκκλησιαστικὸς) τῆς Ἱερᾶς συνδ ἐπαρχίας τοῦ Δ. Σπηλιώτου.

— Γήπεδον οἰκιακὸν συδ συδ. Σκαλίου ἐνοικιοῦ Κανακάκη π. π. 1440 συδ ὑφ. Θ. Κωσταδῆ. Συνδ. Π. Πανταζοπούλου.

— Δύο συνεχόμεναι οἰκίαι ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ καὶ Ἐλαιογλυκέως τοῦ ἁγ. πλέχτου. ΕΞ. Δράκ π. π. 325. Συνδ. Γ. Θεοφανόπουλος.

Ἐν Ἁσπρισῷ τῇ 3 Ἰουνίου 1890

Δύο οἰκίαι παρὰ τὴν πρόσοψιν τῆς Κυπάρισσος (ὁδὸς Βαθέος) συδ ὑφ. Γ. Βλάχη. Συνδ. Β. Ἀγγελόπουλος.

— Οἰκία ἐν θέσει Λόφος Κολοβοῦ ἐ Κουλοῦκα π. π. 391 συδ ὑφ. αὐτ. Γ. Ι. Τσιάνος. Συνδ. Ν. Βουτυρᾶς.

Ὑποκαταστήματα τῆς κ. κ. Συνδρομητικῆς τῆς σημαίας ἡ ἐπιστολὴ τῆς συνδρομῆς των.

Εἰς τὰς ἐπιστολὰς τῶν συνδρομητῶν τῆς «Θέμιδος» χαρακτῆρας εἰς τὸ γράμμα τῆς νομῆς τοῦ ἔτους ἀφ' οὗ ἐπὶ τοῦ ταχυδρομικοῦ βιβλίου ἀνε. 20 οἱ κύριοι συνδρομηταὶ τῆς «Θέμιδος» ἀπὸ τοῦ 1877—1888 συδ κ. Η. Ἀγγελοπούλου Ἀθηνῶν τοῦ ἔτους 1890.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ συμβουλευθῶσι τὸν βιβλιοφύλακα τοῦ γραφείου τῆς «Θέμιδος» ἵνα ἀφαιρέσωσι τὰ ἐνεστῶτα αὐτοῦ κατὰ τὰς συνδρομὰς των ἢ ἵνα ἀποστείλωσι τὰ ἐπιτάγματα ἐπὶ τοῦ ἀκριβοῦς ποσοῦ.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΝΟΜΟΝ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ

ὑπὸ Π. ΔΙΤΣΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΔΟΚΗΤΟΡΟΣ

Περιέχει σύνταξιν τοῦ νόμου, Β. Διατάγματος, ἐγκυκλίους καὶ ἀποφάσεις τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀπάντων τῶν συμβολαίων διὰ τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλεται ἡ σφραγὶς τῆς Κοδωνόσημου καὶ τοῦ κόδικος Ρήλλη.

Τιμὴ δραχμῶν 4

Ἐξάγεται παρὰ τοῦ κατασκευαστοῦ Ἀναστ Κωνσταντινοπούλου καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τῆς «Θέμιδος». Οἱ ἀποστέλλοντες ποσὸν ἐμβολίσεως τὸ ἐντίμως αὐτὸ.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΡΩΜΑΪΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΝ

ἐκ τῆς ΙΓ΄ Γερμανικῆς ἐκδόσεως

Μεταφρασθὲν κατὰ σημείωσιν ὑπὸ **Γ. Θ. Κορκούλ**

Πωλεῖται σὲ 11 τεύχη, ὧν ἤδη συμπληρώθησαν 4

Α΄ Τόμος

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΔΡΑΚΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΤΡΑΠΤΩΝΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΝ

ΤΙΜΗ Δρ. 11

Ἐκτυπώνεται ὑπὸ **Κ. Βλάχογλου** ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀθήνας συδ. Ἰ. Τσιάνος.

Ἐν τοῖς τυπογραφείοις ΑΙ ΝΑΙ ΙΔΕΑΙ

ΕΤΟΣ Α΄.—ΑΡΙΘ. 14

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΡΑΠΕΖΟΥΣ 19 Ὁδὸς Σοφοκλέους 19 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ Β. & Π. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΙ ΔΟΚΗΤΟΡΕΣ | ΑΘΗΝΑΙ 10 Ἰουνίου 1890

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αἱ νέαι ποινοτικαὶ ὀδηγίαι τῶν Μουσουλμάνων διάτοκοι δίκαι, ὑπὸ Δ. Πετιλῆ ἐφέσ.

Περὶ τῆς νόμου ἰσχύος τοῦ ἐπὶ ὑποχρεώ ἐγγραφου τοῦ ὑπὸ Κ. Δ. Ραπτάρχου διαγράφου.

Νομολογία Ἀρείου Πάγου, πολιτικὴ, ποινικὴ (20)

Νομολογία Ἐφετείου Ἀθηνῶν (1890).

Νομολογία Ἐπαρχιῶν Ἑλλάδος Γερμανικὴ, Γαλλοβελγικὴ καὶ ἀγγλικὴ.

Τοῦς συμβολαιογραφικοὺς τύπους—Ἀλληλογραφία Δικόρου.—Κανεῖλιον ἐνέχυρου ἐπὶ ἀκινήτου.

Ἐπίσημα ἀδέσμευτα—Ἐπιχειρήσεις—Πλειστηριασμοί.

Κοινοποιήσεις τοῦ γραμματείου—Ἀλληλογρ.

Ἡ σίμφε ἐπιστολὴ κατὰ τοὺς 19 ἐγνωστοὺς νόμους τῶν Δικαστηρίων.

Συνδικαὶ ἐπιτροπὴ μόνον καὶ συνδικαστὴς ἐν Ἀθήναις καὶ τοῖς Ἐπαρχίαις τῷ 17. Μαΐῳ τοῦ ἔτους ἐν 15.—Ἐν τῷ «Ἐλευθερῷ τῷ ἐγκρίνεται ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ. Αἱ συνδικαὶ ἀρχαιναὶ ἀπὸ τοῦ ἐν ἀρχαιῷ.

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου Α. Σ.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐξουσιοδοτικαὶ αἱ κ.κ. Ἀνδ. Καλογερᾶ καὶ Σία Ἰωαννίνων καὶ συνεταίροις αὐτῶν, ὅπως γνωσθῇ ἐπὶ Πλούτου καὶ Μαλτοκᾶ καὶ ἐπὶ Ἀναστασίου τῆς 2 Ἰουνίου καὶ ἐπὶ Ἀδ. ΑΔΜΕ τῆς αὐτῆς ἡμερ. καταστικοῦ, καὶ ἐπὶ Ἀδ. ΑΔΜΕ γραμματέως καὶ Πάγου τῆς Ὁ. Λουκᾶ—Ἐν ΑΔΜΕ τῆς αὐτῆς, περὶ κατασχέσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμ. ΑΥΠΘ περὶ ταυτίας μάρκας.—Ἐν ΑΔΜΕ τῆς αὐτῆς, περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐκποιήσεως τῶν κτημάτων τοῦ χρεωκοπήσαντος Ἀθ. Ἀναστασίου.—Ἐν ΑΔΜΕ τῆς αὐτῆς, περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐκποιήσεως τοῦ Ν. Ναυτικοῦ.—Ἐν ΑΔΜΕ τῆς αὐτῆς, περὶ ἀγορασμοῦ Δ. Ν. Μαΐου Δ. Σ. Ἐξ-Ἀπρ. 1. Δημοσ. Πρ. ΑΘΝ', καὶ ΑΔΜΕ περὶ ἐγγυήσεως τοῦ Κ. Κοτσιάνου.—Ἐν ΑΔΜΕ τῆς αὐτῆς, περὶ ἀναβολῆς τῆς πλειστ. τῶν κτημ. τοῦ χρεωκ. Ἀθ. Ἀναστασίου.—Ἐν ΑΔΜΕ τῆς αὐτῆς, περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐκποιήσεως

ΑΙ ΤΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΤΩΝ ΜΟΥΣΟΥΜΑΝΩΝ ΔΙΕΠΟΥΣΑΙ ΑΡΧΑΙ (*)

Τὸ τῆ Ἀποστολῆ ὑ γάμος παγκοσμίως, ἰκτῖς τῆς συλλογικῆς, γῆτις τὴν διακρίνει τὸ ἐν Εὐρώπῃ, ᾗ ἰτέμιον διαφορὰν. Περὶ πλείστους λαοὺς τῆς Δύσεως καὶ λίαν ὀπου τὸ Ἰσλαμικὸν θρήσκευμα ἐπικράτησεν, ἡ γυνὴ ἔτι καὶ σήμερον ὑπόκειται, τοῦ ἀρσενικοῦ γένους τὴν κυρίαν, ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς προικός, νὰ θέσῃ περιουσίαν τινὰ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον σπουδαίαν διαζύγιον. Τοιοῦτον ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ὁ σύζυγος ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὸ σύμβολον τῆς γυναικὸς ποσότητά τινα συλλογὴ τῆς προικὸς του, ὅπως ἀπαντήσῃ ἐπίγνωσ ὀφθῶν τῆς δι' ὁριστικὴν συνάζεως τοῦ γάμου, ἀχρεῖος νὰ ἐξαναγκάσουν, ἐὰν ἡ γυνὴ ἐπιθυμῇ ἡ Μωσὸ ἀσυμβατικὸν σύστημα τῆς ἰδιαίτερας περιουσίας τῆς συζύγου, ἡ Βυζαντικὴ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐξουσία ἀπὸ τὴν Ἀλίαν ἕδη καὶ κατὰ τὸ Ταλμούδ καὶ κατὰ τὸ Κοράνιον, ἀφ' ἑτέρου, ἀλλ' ἐπὶ τὸ κάρι δὲ χάνεται τὰ ἄκρα τοῦ γαμβροῦ. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κορανίου (κεφ. IV 3. Ζῆ ἰρηνικὸν βίῳκος καὶ ἀναπαυμένης ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς σκέπης, ἡ φύσις σπουσιν γάμον ὀφείλει νὰ ἀμῦνῃ περιουσίαν τινὰ τῇ συζύγῳ αὐτοῦ, συντάσσωνται εἰς χρήματα ἢ ἄλλα ἀντικείμενα πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι ἡ ἐπιστροφὴ ὅλης τῆς προικὸς πράγματι ἐγένετο καὶ ἀφῆκε εἰς' ἐκ συμβάσεως (χαμοῦμαι) ἢ κατὰ συνθήκην (αμρατζῆ), ἢ ἐκ τοῦ ἐπιτρεπομένου κύρου αὐτοῦ ἀπὸ τῇ συνάζει τοῦ γάμου. Τῇ γυναικὶ τοῦτο ἄφρον ἐξασθένει τὴν συγκατάθεσιν τῆς ἀγορᾶς καὶ δίδεται ἐπὶ τῶν αὐτῶν κανόνων τῆς ἀγοραπωλησίας ἀντικείμενον ἢ τῆς ἀγοραπωλησίας ἐξει ἡ genitale arvum mulieris. Ὁ ἄνηρ οὐσιαστικῶς μὲν δὲ τὴν ὑποβολὴν τῆς γυναικείας, ἐπειδὴ τὸ ἀγρὸν ἀνήκει εἰς τὸν ἄνδρα, ὃν συνέτυνε ν' ἀσχολῆσ αὐτὸ ἔδῳ ἀναξαγκαστικὰ ἐνιοι, καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν σπερματικὰ τοῦ γάμου. Ἐπεῖ ὅτου τὸ διαζύγιον ἐξαρτᾶται κυρίως ἀπὸ τὴν θέλησιν τοῦ ἀνδρός, ἐν Ἑλλάδι ἡθικοῦ δικαιοῦ τὸ συμφέρον χρησιμεύει ὡς γαλινός, διότι ὁ ἀνὴρ ὀφείλει πάντοτε νὰ τοῦ ἐγκυκλοῦ ὅλον πληρωνόν εἰν διαζυγῆς τὴν γυναῖκα. Τῶν ἐπὶ ἰσχύοντων τοιούτων ἴδιον ἰσοχῦρι καὶ παρὰ Ρωμαίοις ἦ actio tri ischiria, ἤτις ἐτο ἐγγυοῦσε κατὰ τὸ ἀρχαῖον αὐτοῦ. Ὅτου τὸ σύζυγο καὶ ἀπὸ τῆς τῶν Ρωμαίων ὑρξεντο νὰ διαφθείρωνται, ἐκεκα τῆς γλυκὺς καὶ καλλικάτσης, ἰσχυρίσαν μετὰ τὸν ἀλλοχρόνως λαχῦρον, ἐν ᾧ ἡ ἀπὸ τῆς συζύγου ἀπεστερημένη κατέκτα, ὁ δὲ γαμος εἶδος αἰγρῷ ἰσπιτζιόν, ὅτε ὁ σύζυγος βιαζυγῴσεως τὴν γυναῖκα του, ἐπιστρέφει τὴν προῖκα τῆς ἢ ἐπιστρέφει περὶ συτικῆς τῆς προικὸς, ἐν περιπτώσει διαζύγιου καὶ διὰ τῆς ἀποθέσεως της προικὸς σύγκειται ἐν τῇ ἀποκαταστάσει περιουσίαν τοῦ γάμου, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν γυναῖκα ἐν περιπτώσει διαζύγιου διαιολύων τὸν γονέων τῆς ἐπὶ τῇ ἐπιστροφῇ τῆς τὸ Ἀνατολῆ, ὁ σύζυγος ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὸ σύμβολον γυναικείας ποσότητά τινα συλλογὴ τῆς προικὸς του, ὅπως ἀπαντήσῃ ἐπίγνωσ ὀφθῶν τῆς δι' ὁριστικὴν συνάζεως τοῦ γάμου, χρῄζει

πάντα ἢ μουσουλμανικὰ λαὸς, πατουσῶν αὐτὸ τὰ δίχνατα τοῦ Κορανίου, σιδέοντα περιζέλανον αὐτῶν καὶ ἐκεῖνα τοῦτον πιθανὸν παρίστανε τὰ θέματα τῆς ἐπιδόσεως τῶν ἔθνων, ὅπως ἡ μεταλλικὴ αὐτουσία παρίστανε, ὡς καὶ ἴσως τὸ πολιτεύμενον γένος τοῦ ἀρατέρου αἰῶνος.

Τὸ γέλοιον δὲ ἐστὶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἡ εἰσφόρμα διατροφῆ εἶσέτι τὸν ἀργαῖον αὐτὸς χαρακτῆρα· ἡ πατρικὴ ἐξουσία τόσον σπάνιος κἂν εἰν τὸ δόσιμον, εἶναι ἰσχυρὰ ἐκεῖ ἀπὸ τὸ χρόνον τὸν ἀρχαῖον Ῥωμαϊκὸ αἱ γυναῖκες ἦν ἐν μετέχωσι τῆς Πολιτείας, ἢς ἐν Εὐρώπῃ ἀπολαμβάνουσιν(1), νῦν χρόνοι ἀπολαμβάνουσι σπάνιος αὐξησιμὸν σπανίως ἢ ἐκεῖ ἡ ἐλευθερία κατὰ ἰσότιν περίστασιν μάρτυς ἰφιστάνει ἐκεῖνον, ὁμόιως ἐκείνων, ἢς περιτρέχειν ὁ πατρικὸς τοῦ Ἰουδαίου, ὅστις ἐν τῷ ἐλευγερωμένῳ καὶ ἐπὶ τοῦ Ῥωμαίου Κωνσταντίνου ἐξωγράφησε τὸ ὄφι τῆς ἐποχῆς του.

Τὶ δὲ τὸν ἐμπόριον ἔθνῶν ἐστήκασε τῆς Ἀνατολῆς ἴστασι ἐπὶ ἐμοιβαίῳ βάσεως· ἔνεκα ἀὐτὸ δὲ τὸ ἀγοράζει Ἕλληνες ἔφεραν τὰ ἐπίτιμον κέρδος, ἀποκαλοῦντες αὐτὸν ἐμπόριον, ἐπὶ τὸν ἀφεμῶν ἐπὶ σπουρὸν τὸν πρὸς ἐκεῖνον τοῦδε συντακτέτωσαν ἡ τῆς ἔμπορικῆς ἀσφαλείας. Ὁ χριστιανικὸς πολιτισμὸς ἐν ἔθνει πολιτευθεῖς θεσπίσας τοιοῦτος, τὶς, ὑβριζόμενος ὑπὸ τοῦ νόμου τὸν προϊόν, ἔσται ἰφεῖται καὶ κατρίτοτον ἀπὸ ἐμπόριον. Ἤμεθα γὰρ συνειλημμένοι ἀπὸ ἔθνει ἐγνωκὸς πολιτικὸς ἀπὸ ἔθνει ἐγνωκὸς ἀνθρώπινος· εἰ καὶ ἐξέστι καθόλου τὸ ἐμπόριον ἐν τοῖς ἔθνεσι ἐκείνοις ἀγγέλοι ἐξωτικὸν ἐπὶ τοῦ Βυζαντίου· ἀλλὰ ἐν τοῖς ἔθνεσι ἐκείνοις ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ τοῦ Ἀναστασίου ἐκ τοῦ ἐμπορίου ἐκ τοῦ ἐμπορίου ἐκ τοῦ ἐμπορ

νεται κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης καὶ κατὰ τὴν ἀπαγωγὴν τὴν actio judicati, ἥτις ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ὑπὸ στάσιν τῆς ἐκτελέσεως Ι. 4 § 2 D. de re jud. 42, 1, Inst. τ' ἀ. 41 θεμ. επ.— Ι. 33 pr. D. de donat. 39, 5, Inst. MZ' ἀ. 32 θεμ. α' — Ι. 3 pr. D. quod cum eo qui 14, 5, Inst. ΙΓ' ἐλλειπ. — Ι. 17 § 2 D. sol. matr. 24, 3, Βα' ΚΗ' ἀ. 17 θεμ. τελ. Ἀλλὰ βάλλουσι τοῦτο τοὐναντίον ἰσχυροὶ λόγοι, ὧν ἀδύνατον νὰ ἐπέλθῃ ἡ προσαγωγὴ εἰς τὴν στάσιν. Καὶ ἀλλαι τοῦ Ρωμ. δικαίου διοικητικαὶ ἐντάσεις ἀκυροῦσι τὴν ἀπὸ τοῦ στάσιν ἐκτέλεσιν ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐπιβάλλει αὐτὴν ἡ ἐπὶ συμφώνου διάταξις Ἀντωνίνου Ι. 2 C. de compensationibus 4, 31, Βασ. ΚΣΓ' Ζ'26, θεμιστεύει καὶ τοιχῶν ὁ διατάσσων. (1) — Ἀξίου δὲ ἐστὶ παντὸς, ὅτι ἐπὶ τῶν ἐκτιστέων τούτου οὐδὲν ἧττον αἰμάσσων περὶ τοῦ χρονικοῦ σημείου, ὅπερ ἐκφράσεται ὅτι ἔδει πρὸς ἐκτίσεων τῆς στάσεως, ἐκ τοιούτου τινὸς δὲ μόνον καὶ λογικῶς διδόκιμου οἱ συγγραφεῖς, ἐκ συσκευῆς πόλεως ἢ χρόνος τῆς ἐκτιλέσεως (Wiinscheid I § 2 ΘΕΜ. 3).

Ἐκ τῆς ἀναπτυχθείσης ταύτης ἐννοίας τῆ ἐκστατικαστῆς ὁλοῦν ἕπεται καὶ ὁ λόγος ἐπὶ τοῦ ἐκτίστεως τῆς ἐγγυμμένης αὐτοῦ, Βασ' ἀρχὴν, ὡς ἐκστατικὸ τοῦ ἀστικοῦ δικαίου, πραγματεῖαι εἰς τὸ διάστημα τῆς 23 Φεβ. 1835, καὶ ἐκστατικὸν ἀπὸ τοῦ ἀναγραφεται.

Καὶ τὸ σφάλμα ἐν πᾶσαν τὴν δίκαιος στάσιν δὲν προσαρμόσει εἰς τὸ ἄρθ. 1001 Πολιτ. Δικ. ἐπὶ τῶν ὡς ἀνωτέρω ἐκτίστεων ἐκκλησιαστικὰ τὸ καὶ ἐγκατάστασιν τῶν ἐκβολλόντων κατὰ τὴν πρώτην 18ην ἀναγγελίαν συνδίκων, ἐπιτρόπων καὶ ἐξαιρετικῶν ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ γένουσι... κατὰ γενὴν διάταξιν τοῦ νόμου, κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης. Νόμος δὲ ἐστὶ βεβαίως καὶ ὁ ἀστικὸς, ὃν δυνάμει τῆς γενικῆς ταύτης παραπομπῆς τῆς Διοικησίας διακελεύεται νὰ ἐφαρμόζωσι τὰ εἰς παραβάσεις ἐπὶ τοιούτου ἐκτάσεως τὸ τοῦ Ρωμαϊκοῦ δικαίου ἐξηκριβωμένον. (2)

"Ὅστις ὅμως φορᾷ τὸ ἔργαστον σταθμὸν, τὸ τῆς ἐκτελέσεως ἔργαστον ἐλλείπει πάντη ἄλλων διατάξεων ὡς ἄρθρ. 872 Πολιτ. Δικον., καθ' ἃ ἐν τῇ περὶ ἐκτελέσεως δίκῃ συγχωρεῖται μόνον... ἐὰν τις ἀκούσῃ τοῦ ἀναβάντος ἐπὶ τοῦ ἐκτελεστοῦ, ὁ ἐναγόμενος ἀπὸ ἀναβάσεως ἐπὶ τοῦ ἐκτελεστοῦ ἐπὶ τοῦ ἐκτελεστοῦ διαπράξεως. Πάντα ἄλλα ἐντάσεις ἀπορρίπτεται. Ἀπίστευτον τὸν ἐπὶ τοῦ ἐκτελεστοῦ ἐπὶ τοῦ ἐκτελεστοῦ ὁριστικῶς, πλὴν νὰ ὑπάλληλοι καὶ τὸ περὶ οὗ πραγματοποίησις εἰσγήτησις καὶ ν' ἀποκλείσῃ ἐκ τοῦ ἐκτελεστοῦ ἐπὶ τοῦ συμφώνου ἐκτελεστοῦ ἐπὶ τοῦ ἐκτελεστοῦ δίστι, κατὰ τ' ἀναπόρριπτα ἐξαίρεσιν βεβαίως ἰσχυρισμὸς ἐξηγήσεως ἐπὶ τοῦ ἐκτελεστοῦ δίκαιον ἐνέχει. (3)

Ὁ ἄλλος ρητόνων οἱ ἐκτελεστὴν νομοθέτησαν. Ὁ μὲν κ. Οἰκονόμιδης, ὃν ὁ τοῦ περὶ Πολιτ. Δικ. καὶ τὸ τῆς κατὰ τὴν ἐγγυμμένης αὐτοῦ, τῆς διακοσίας Ἐγχειρίδιον αὐτοῦ, κατατάσσει παρὰ τὴς ἀπαλλαγὴς τοῦ ἄρθρ. 887 Πολιτ. Δικ. καὶ τὸ τῆς αὐτορρίας ἐνεργείας, ὡς προσῆκον τὴν ἐκτέλεσιν (Ι 204 θεμ. καὶ § 384 σημ. 2 γ'). Ραπτόρων 3ος ἐκ Καλλίης ἐν Ἐσσῃ, δικαίῳ § 630 (ἐκδ. β' σελ. 990) ἀποφαίνεται, ὅτι ἐκ τοῦ ἐκτελεστοῦ ἐπὶ τοῦ ἐκτελεστοῦ ἐπὶ τοῦ ἐκτελεστοῦ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐκτελεστοῦ ἐπὶ τοῦ ἐκτελεστοῦ ἐπὶ τοῦ ἐκτελεστοῦ ἐπὶ τοῦ

Ἀριθ. 482 (1890). Τρ. Α'. Εἰσηγητὴς ὁ Ἀλεξανγέλ. κ. Μ. Δικαιν.

Ἀναίρεσις - ὁρίσεως διαιτητικοῦ. - πλημμέλεια αἰτιολογικοῦ. - ἔλλειψις συμβιβασμοῦ.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 813 Πδ. Δ. τὸ τῆς ἀναιρέσεως δικαίωμα μόνον ὑπεισέρχεται διαδίκων τῶν μόνον κατὰ τῶν ἐφ' ὧν ἐκάστου αὐτῶν διαδίκων ἀπορριπτικῶν ἐκείνων τῶν περιεχουσῶν ἐπιβλαβῆ κατ' αὐτοῦ διάταξιν. Κατὰ συνέπειαν ἐν τοῖς ἐν τῇ αὐτοδικίᾳ ἐκδικάζουσι ἐφέσεσι ἡ ἐλλιπὴς αἰτιολογία τῆς ἀποφάσεως δὲν παρέχει τὸ δικαίωμα τῆς ἀναιρέσεως κατὰ τὸ ἄρθρ. 809 Πδ. Δ., οὐ μὴν ἐξαίρεται, ἐν τῷ διατακτικῷ τῆς ἀποφάσεως δὲν περιέχεται τοιαύτη παραδοθεῖσα τοῦ νόμου, καὶ τὰ κατὰ τῆς ἀποφάσεως παράπονα εἶναι ἀπαράδεκτον λόγῳ ἐλλείψεως συμβιβάσεως.

Ἀριθ. 103 (1890). Τρ. Α'. Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Μ. Δημητρ.

Ὑλοφάλκεια - ἀνωμοτικόν

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 ἐδ. γ' τοῦ ΧΜΣ' νόμου περὶ ματαρρήψεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους, τόπος δικῆς ἡ δίκαιτις, ἐν αὐτέαις ἀναίρεσις ἀπορρίπτεται ἐπὶ τῇ αὐτῇ ὑποθέσει ἐκδοθεῖσα, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον δι' ὃν ἀναιρεῖται, ἡ τοῦ πρώτου δεδηγμένου ἀπόφασις. Ἡμέτει δὲ ἐν τοιούτῳ περιπτώσει νὰ παραπέμπεται ἡ ὑπόθεσις τοῦ λόγου τούτου εἰς τὸν ὑπολείπον, ἵνὰ δὲ τὰ ἐπιβαλλόμενα ἐν τῇ ἀπόφασει τοῦ ἀκυρωτικοῦ δικαστηρίου ἐπὶ τῶν λοιπῶν.

Ἀριθ. 140 (1890). Τρ. Α'. Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Α. Τσιρὸς.

Ἀναντιγράπτως ἔγγραφον. - ἐγχειρόγραφος καὶ ἀναντιγράπτως ἀπὸ συναλλαγὴν ἀξίωσις

Ἡ ἀναγραφομένη ἐν ἄρθρ. 900 καὶ 984 Πδ. Δ. διατύπωσις περὶ κοινοποιήσεως τοῦ ἐγγράφου τούτου καὶ εἰς τὸν πίστωσιν τῶν ἐκτελεστῶν διατιτρῶν δὲν εἶναι δημόσιος τοιοῦτος, ἐξ ἐπαγγέλματος ἐξετασμένη κατὰ πᾶσιν τὰς βάσεις τοῦτου, διότι ἀρκεῖ ὑπὸ τὰς ἀναγράλλας τοῦ ὑποβρίζοντος ἐπὶ τοῦ ἀκτοῦ ἐπιβολὴν τῶν ἐπιβλαβῶν καὶ ἐπιβλαβῶν καὶ εἶναι δημοσίας τοιοῦτος, ἀλλ' ἁπλῆς τῆς ἀναγγέλας τῆς ἀρμοδίας ἀναγγέλας, ὅρθιος κρίνεται ὁ ὑπὸ τῆς ἀναγγέλας τὸ κῦρος τοιοῦτος ἐν πρὸς τὸν δικαιοπρακτοῦντος.

Ἀριθ. 144 (1890). Τρ. Α'. Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Ἀ. Μαυρομιχ.

Ἀπόφασις πρωΐμου ἐπὶ ἰρίσεως κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν. - ἀκριβοδικαίου κύρος

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 634 Πδ. Δ. ἡ πρωΐμου ἐπὶ Πρωτοδικῶν ἔχει μὲν ἀρμοδιότητα νὰ δικάζῃ ἐπὶ παντὸς κατὰ τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν γεγομένου ἐκτελεστοῦ ἐγγράφου ἀναφαίνοντος ἔριδος, ἀλλ' ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ ἔχει προσωρινὴν δύναμιν καὶ δὲν ἐπιφέρει τὸν κρίσιν δίκην, ἔγγυων τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως (638 ἐδ. β'), ἐνεκα δὲ τούτων οὔτε ἡ ἀναίρεσις θέτει ἐν ἐφέσει αὐτὴν ὑπόκειται (638 ἐδ. γ'), ἡ δὲ κυρία δίκη εἰσέρχεται εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, συζητουμένης καὶ ἐπιτρεπομένης τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως (638-647 Πδ.). Ἐὰν δὲν ἰρίζοντος τοῦ μὴν ἄρθρ. 873 τῆς Δ. ὅτι ἀρμόδιον δικαστήριον εἶναι τὸ εἰρηνοδικεῖον, ὅτικαὶ ἡ πρωΐμου ἀρμοδιότητα ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως ἐκείνου ἐπιφέρει ἀρμοδιότητα καὶ ἐπὶ τῆς κυρίας δίκης τὸ πρωτοδικεῖον, τὸ δ' ἄρθρ. 877 ὅτι κατὰ τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν ἀναφαινομένου ἔριν φέρεται ἐνώπιον τοῦ πρώτου τὸ πρωτοδικεῖον ἢ ἀνορίᾳς κατὰ τὸ ἄρθρ. 631 ἐν δὲ ἀνακοπῇ ἰσχυρισμοῦ τοῦ ἀρμόδιου δικαστηρίου (εἰρηνοδικείου ἢ πρωτοδικείου), τὸ ἐκτελεστὸν ἔγγραφον καὶ ἀπαγορεύεται ἡ συνέστησις δίκη, καὶ ὅτι κατὰ τὰς ἀποφάσεις συγχωρεῖται ἔρεσις, σαφὴς δύναται νὰ ὑπάρξῃ διάταγμα ἐπὶ τῆς ἐκτελεστικῆς αὐτῆς τοῦ ἄρθρου 871 διάταξις, καθ' ὃν συγχωρεῖται ἔρεσις κατὰ τὰς ἀποφάσεις, ἀφορᾷ τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου, ὅτι ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ ἀφορᾷ κατὰ τὰ ἐκτελέσεια ἀναγκαι ἰρίσεως ὑπὸ ὁρίστεται τακτικὰ τὸ τοῦ πρώτου ἀπόφασιν ἀπὸ ἐγχρίσεως τῶν μόνων ἀπαιτεῖται καὶ μὴ ἐπιφέρουσι τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν ἀναφαινομένου ἔριν ἀνάγκην μόνον κατὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ, δικαστηρίου, ὅλιτε εἰς τοῦτο ὑπάρχει ἐπὶ τῆς καὶ κατὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦτου ἀπόφασιν ΧΜΣ' ἔχουσαν ἐριστικὸν ἀποτέλεσμα, ἐνδιαφέρεται ὁ ἐλευθερίας ἐὰν δικάζῃ διάδικος προτίθεται, ὅστις ἐν ἄρθρ. 19 μόνον τὸν συμβιβάζει τὸ ἐρίσιμος ὄρος δικαστηρίου καὶ ἐπιφέρουσι ἐὰν ἐξόνα αἱ ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων, αἱ ἐκδοθεῖσαι ἐν ἐγκλήσει, ὑπόκεινται εἰς ἀνακοπὴν, ἐκτὸς ἐὰν χωρῇ ὅπῃ τὸν νόμον ἐπὶ ἀναγκαστικῶν ἐκτέλεσιν ἐν τῷ παρὸν ἐκτελεστικὸν ἐγγράφου ἐπὶ τῶν ἀκτῶν, τὸν ἀναφαίνοντος ἐπὶ τὸν ἀκτῶν, τὸν ἀναφαίνοντος κατὰ τὰς διοικητικὰς ἐκτελέσεις, ὅλιτε ὁρίστεται.

— Εἰς τὰς ἀδικοπραξίας ἐκεχρυμμένας πρόσωπικὰς ἀρκτικὰς δὲν ἐγκλείουσι αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρ. 1007, καὶ 1012 Πδ. Δ., διότι διὰ τοῦ ἄρθρ. 41 τοῦ ΧΜΣ' νόμου ἐξαιρέσεις τῶν δημοσίων προσώπων, ὁρίσαντος τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως εἰδικῶς δὲν διατάσσεται τὰ τέρατος αὐτῶν.

Ἀριθ. 189 (1889). Τρ. Α'. Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Π. Μαυρόκορδ.

Ἀπόφασις πρωΐμου ἐπὶ ἰρίσεως κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν. - ἀκριβοδικαίου κύρος

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 634 Πδ. Δ. ἡ πρωΐμου ἐπὶ Πρωτοδικῶν ἔχει μὲν ἀρμοδιότητα νὰ δικάζῃ ἐπὶ παντὸς κατὰ τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν γεγομένου ἐκτελεστοῦ ἐγγράφου ἀναφαίνοντος ἔριδος, ἀλλ' ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ ἔχει προσωρινὴν δύναμιν καὶ δὲν ἐπιφέρει τὸν κρίσιν δίκην, ἔγγυων τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως (638 ἐδ. β'), ἐνεκα δὲ τούτων οὔτε ἡ ἀναίρεσις θέτει ἐν ἐφέσει αὐτὴν ὑπόκειται (638 ἐδ. γ'), ἡ δὲ κυρία δίκη εἰσέρχεται εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, συζητουμένης καὶ ἐπιτρεπομένης τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως (638-647 Πδ.). Ἐὰν δὲν ἰρίζοντος τοῦ μὴν ἄρθρ. 873 τῆς Δ. ὅτι ἀρμόδιον δικαστήριον εἶναι τὸ εἰρηνοδικεῖον, ὅτικαὶ ἡ πρωΐμου ἀρμοδιότητα ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως ἐκείνου ἐπιφέρει ἀρμοδιότητα καὶ ἐπὶ τῆς κυρίας δίκης τὸ πρωτοδικεῖον, τὸ δ' ἄρθρ. 877 ὅτι κατὰ τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν ἀναφαινομένου ἔριν φέρεται ἐνώπιον τοῦ πρώτου τὸ πρωτοδικεῖον ἢ ἀνορίᾳς κατὰ τὸ ἄρθρ. 631 ἐν δὲ ἀνακοπῇ ἰσχυρισμοῦ τοῦ ἀρμόδιου δικαστηρίου (εἰρηνοδικείου ἢ πρωτοδικείου), τὸ ἐκτελεστὸν ἔγγραφον καὶ ἀπαγορεύεται ἡ συνέστησις δίκη, καὶ ὅτι κατὰ τὰς ἀποφάσεις συγχωρεῖται ἔρεσις, σαφὴς δύναται νὰ ὑπάρξῃ διάταγμα ἐπὶ τῆς ἐκτελεστικῆς αὐτῆς τοῦ ἄρθρου 871 διάταξις, καθ' ὃν συγχωρεῖται ἔρεσις κατὰ τὰς ἀποφάσεις, ἀφορᾷ τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου, ὅτι ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ ἀφορᾷ κατὰ τὰ ἐκτελέσεια ἀναγκαι ἰρίσεως ὑπὸ ὁρίστεται τακτικὰ τὸ τοῦ πρώτου ἀπόφασιν ἀπὸ ἐγχρίσεως τῶν μόνων ἀπαιτεῖται καὶ μὴ ἐπιφέρουσι τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν ἀναφαινομένου ἔριν ἀνάγκην μόνον κατὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ, δικαστηρίου, ὅλιτε εἰς τοῦτο ὑπάρχει ἐπὶ τῆς καὶ κατὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦτου ἀπόφασιν ΧΜΣ' ἔχουσαν ἐριστικὸν ἀποτέλεσμα, ἐνδιαφέρεται ὁ ἐλευθερίας ἐὰν δικάζῃ διάδικος προτίθεται, ὅστις ἐν ἄρθρ. 19 μόνον τὸν συμβιβάζει τὸ ἐρίσιμος ὄρος δικαστηρίου καὶ ἐπιφέρουσι ἐὰν ἐξόνα αἱ ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων, αἱ ἐκδοθεῖσαι ἐν ἐγκλήσει, ὑπόκεινται εἰς ἀνακοπὴν, ἐκτὸς ἐὰν χωρῇ ὅπῃ τὸν νόμον ἐπὶ ἀναγκαστικῶν ἐκτέλεσιν ἐν τῷ παρὸν ἐκτελεστικὸν ἐγγράφου ἐπὶ τῶν ἀκτῶν, τὸν ἀναφαίνοντος ἐπὶ τὸν ἀκτῶν, τὸν ἀναφαίνοντος κατὰ τὰς διοικητικὰς ἐκτελέσεις, ὅλιτε ὁρίστεται.

— Εἰς τὰς ἀδικοπραξίας ἐκεχρυμμένας πρόσωπικὰς ἀρκτικὰς δὲν ἐγκλείουσι αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρ. 1007, καὶ 1012 Πδ. Δ., διότι διὰ τοῦ ἄρθρ. 41 τοῦ ΧΜΣ' νόμου ἐξαιρέσεις τῶν δημοσίων προσώπων, ὁρίσαντος τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως εἰδικῶς δὲν διατάσσεται τὰ τέρατος αὐτῶν.

ΠΟΙΝΙΚΗ

Ἀριθ. 62 (1890). Τμ. Β'. Πρόεδρος ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Σ. Λαυτιέρης.

Καὶ ἐπὶ ἐξ ἀδικημάτων συνδικατίσεως χωρεῖ τὸ ἄθικτον χρόνου ἡ βλάβη ἕνεκα ἐπιστολῆς. Ἐξορτίσεως ἐν τῇ πρώτῃ τοῦ συνδικατίσεως τοῦ ἐξαναγκασμοῦ ἐν τῷ συνδικατίσεως ἐπιστολῆς ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς ἐν τῷ

ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενομένων ἐκάστων πρακτικῶν· οὗτος γενομένου, ὁ Ἄρειος Πάγος ἐφαρμόζων τὸν νόμον παραπέμπει διὰ τὸ πρόσθετον ἀδίκημα, ὅπερ ἐτύγχανεν ἀποτελοῦν μὴ ἐπιφέρον ἀδικαιώματος, ἀλλὰ τὸν πραγματικὸν τῶν γενομένων φόρτον τῶν χαρακτῆρα παγκοσμίου δίκης καὶ ἐπειδὴ ὁ Ἄρειος Πάγος παρέπεμψεν εἰς τὸ Ἀκροατήριον.

Ἀριθ. 65 (1890). Τὸ Α'. Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Σ. Ἀναγνώστου.

Ἀρέλειος - Εὐθῦναι.

Καὶ μὲν κατὰ τὸ ἄρθρον 58 τοῦ Π. Ν. διάνυκτα τὸ πλοῖον ἐπιβαίνεται ὑπὸ ἀξιωματικοῦ ἢ ἀρέλειος, ἀλλ' ὁ κανὼν οὗτος φέρει εἰς τὰς πρωτευούσας ἐκείνας, καθ' ἃς εἰδικὸν ὁ νόμος τυγχάνει διατάξεως περὶ τοῦ ἐν τοιούτοις πλοίοις ἢ σκαλώνος καὶ δὲν ἀναιρεῖ τὸν γενικὸν κανόνα, καθ' ὃν ἄπαν τὸ ὑφιστάμενον δικαίωμα ἀσκεῖται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦτο ἐπιτηδείου προσώπου, ἤτοι ὑφίσταται ἀνευ ἐκπτώσεως ἐπιτρέπει ὁ πρόθεσις τῆς ἐξωδίκου (animus injuriandi), ἀνεξ ἐξόδου ἀνευ ἐκπτώσεως τοῦ ἐπὶ τοῦτο ἐπιτηδείου προσώπου, ὅτε τυγχάνει ἀνεπαρκὲς ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ἀδικήματος.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀριθ. 388 (1890). Εἰσηγητὴς ὁ Ἔφορος κ. Α. Κοκκαλάνος

Ταμεῖα προβλέψεως Κωμοπόλεως καὶ πρόβλεψιν ἐπιτρέποντα.

Κατ' ἀνάλογον νόμισμα ἐλευθέρᾳ ἐκκλησίᾳ ἐπὶ ταμείου τῆς ἐν Κωπῶδικι πρεσβείας καὶ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τοιαῦτα προβλεπτικὰ εἰς ἀπολογισμὸν συντάσσεται τῶν περὶ αὐτῶν εἰδικευτικῶν δημοσιεύσεων ἐτέλων. Οὐδ' ἐξέλυσεν τοιοῦτον οὐ διὰ τοιούτου τῶν ἄρθρ. Ν 15. Σ. 30 ἀδ. 6. 102 καὶ 103 τοῦ ΝΧΣΤ νόμου καὶ 713 καὶ ἑπομ. τοῦ Δ. τῆς 16 Ἰουλίου 1882. Ἐκ τοῦ ὅτι δὲ οἱ ὑφιστάμενοι ταμεῖοι ἐρίσκουν βαθμὸν ὁ ἐν τῷ πρώτῳ παραγράφῳ ταμεῖον Δ. ἀπέρας, ἢ δὲ διάταξις β'. - καὶ δίδουσιν ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρ. 21 καὶ 20 τοῦ περὶ συστάσεως ταμείου ΝΔΔ Νόμου. Ἀνεξέταστα τὰ ἐξουσιοδοτικὰ καὶ ἐλλ. καὶ δι' ἃ καὶ ὡς πρὸς τὰς ἀπόρρητα πρὸς τοὺς ἐπαρχιακοὺς ταμεῖα, διότι τὰ τοῦ ποιοῦ ἀφορῶν τῶν ὑφισταμένων πρώτιστων ταμείων κατὰ τὰ ἐπιτρεπόμενα ὑπὸ τῶν ΝΧΣΤ νόμων καὶ τοῦ ἐν ἄρθρου 96 καὶ 97 ὅτι οὐτοι ἔχουν μόνον κατὰ μέτρα. ὃ μὲν τὸ πρῶτον ταμεῖον τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πρεσβείας ἄρχ. 3100, ἢ δὲ τοῦ τοιούτου πρεσβείου Ἀλεξανδρείας ἀν 4000. Ὁ ἕρτος δὲ τοῦ ἄρθρ. 102 τοῦ ΝΧΣΤ νόμου καθ' ὃν ἐρίσκουν καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἐν λόγῳ τοῦτο εἰ περὶ ἐπαρχιακῶν ταμείων ἐπὶ τοῦτος τοῦτος 1 88, ἢ 1897 νόμου περὶ ἀναστάσεως λογιστικοῦ τοῦ Κράτους, νόμους συντάξεως τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ ἐκκτίνου

διότι τὰ περὶ τῶν ποσοστῶν τῶν χορηγουμένων εἰς τοὺς ἐπαρχιακοὺς ταμεῖα κανονίζεται, ὀψιγενῶς τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, ἀλλ' ὅτι τὸν νόμον ΣΞΔ καὶ ΜΝΒ εἰς τας ἀρετικὰς διατάξεις τῶν ὁποίων θὰ παραπεμπεῖ ἡ μνεῖας ΝΧΣΤ νόμος ὧδε οἱ τροποποιήσεις αὐτὸν ὡς ΗΙ καὶ ΑΣΙΙ καὶ ΑΦΔ.

Ἀριθ. 392 (1890). Εἰσηγητὴς ὁ Ἔφορος κ. Ε. Χατζηκωνσταντῖνος

Διάκοπτος - προθεσμία πρὸς ὁλόκληρον ὁρκον

Κοινοτικωθείσης ἀποφάσεως ἐπιβαλλούσης ὅρκον κατὰ τὸν χρόνον τῶν διακοπῶν δικῶν, ἡ δὲ αὐτὴ ἐπικυρωθεῖσα ἐν τῇ ἐφέσει, ἀλλ' ὁ κανὼν οὗτος φέρει εἰς τὰς ἐπιστασίας ἐκείνας, καθ' ἃς εἰδικὸν ὁ νόμος τυγχάνει διατάξεως περὶ τοῦ ἐν τοιούτοις πλοίοις ἢ σκαλώνος καὶ δὲν ἀναιρεῖ τὸν γενικὸν κανόνα, καθ' ὃν ἄπαν τὸ ὑφιστάμενον δικαίωμα ἀσκεῖται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦτο ἐπιτηδείου προσώπου, ἤτοι ὑφίσταται ἀνευ ἐκπτώσεως ἐπιτρέπει ὁ πρόθεσις τῆς ἐξωδίκου (animus injuriandi), ἀνεξ ἐξόδου ἀνευ ἐκπτώσεως τοῦ ἐπὶ τοῦτο ἐπιτηδείου προσώπου, ὅτε τυγχάνει ἀνεπαρκὲς ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ἀδικήματος.

Ἀριθ. 395. (1890). Εἰσηγητὴς ὁ Ἔφορος κ. Θ. Βλάχος.

Ἀγωγὴ περὶ κύρους συντηρητικῆς προσωπικῆς κατοχῆς

Ἐκ τῶν περὶ συντηρητικῆς κατοχυρώσεως διατάξεως τοῦ ἄρθρ. 1094 Π. Δ. ὅτι ἡ περὶ κύρους αὐτῆς ἀγωγὴ πρέπει νὰ κανονισθεῖται τοῖς αὐτὸν κριφοῖς ἐφ' οἷς καὶ ἡ περὶ κατοχῆς καὶ ἐκ τοῦ λόγου ὅτι τὸ μέτρον τῆς συντηρητικῆς κατοχυρώσεως εἶναι ἀτινα τοῦ τῆς συντηρητικῆς προσωπικῆς κατοχῆς, ἐπειδὴ ἐκ τοῦ γενικοῦ τοῦ ἐπιτρέπει ὅτι ὁ νομοθέτης ἐνόησεν ἵνα ἐπὶ τῆς συντηρητικῆς προσωπικῆς κατοχῆς ὁ ἀγωγὴ κρίνωσιν ἐκτὸς χαρακτηρίζεται ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων ἃ ἐρίζῃ κατὰ τὸν κρίνον τὸν τοιοῦτον χαρακτῆρα τοῦ ἄρθρου. ἀναλόγως τῶν ἐκάστοτε ἐπὶ τοῦτο ἐπιτηδείου προσώπου.

Ἀριθ. 397.(1890). Εἰσηγητὴς ὁ Ἔφορος κ. Δ. Παπαγιάννης

Χειρογραφικὸν τῆς ἑταιρίας - ἀλλαγὴ τῶν ὑφιστάμενων

Κατὰ ὀψιγενῆ τῶν συντελεσμάτων τῶν μεταξὺ τῶν ἑταιρίων μετοχίων δόνατα τοῦ ἑτέρου τὸ διακόπτουν, ἐπὶ τῇ βάσει ἰσχύει συνεχὲς ὑπὸ τὸ ἐντυπωσιακὸν καὶ τὸ

(*) Ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ἡ ἀγωγὴ εἶχε κύριν ἐντὸς 7 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συντηρητικῆς προσωπικοποιήσεως, ἡ δὲ ἐπίρρητος ἐρίδιος ἐπὶ ὁ κατάδικος ὑμνεῖ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος κατὰ δίκαιον τὴν ἀπόκρισιν τοῦ ἐπιτηδείου προσώπου. Ὀλίγοι δόνται νὰ ὑποστηρίξῃ, ὅτι ἡ προκειμένη ἀπόφασις ἐφέσεως ἐκτὸς τῶν κύκλων ἐδίκασε, διὰ τοῦ ἀποτελεσματικοῦ ἐκίνησε νὰ ἐρίζῃ ἐπὶ τοῦ ἐπιτηδείου προσώπου τὴν ἀπόκρισιν

χη κλοιός ὁ πατήρ. Εἰσ δ' ἡ ἀγωγὴ αὕτη τὸ interdictum de liberis exhibendis. Τὸ μοναδικὸν δίκαιον ἴδιαιτ. τούτου τὸ παραχωρεῖσθαι κατ' ἀναλογίαν (ad instar) καὶ τὴ νυπτερικατὰ τοῦ τὸ ἐαυτὸν τινων παρακατιόντος τρίτου πρβλ. L. 2. 3.C de liber. exhib 8. 8.

Ἐκαστὸν τῶν πατρὸς καὶ σώζουν ἡ μήτηρ καὶ σώζουσι διὰ τοῦ ἐπὶ παραγγελματικὴ ἐκγονικὸν δὲν ἔχει ἐφεταιν· L. 1. § 3. D. de lib. exhib. 43. 30. «Si vero mater est, quae retinet, apud quam interdum magis quam apud patrem morari filium debere (ut justissima scilicet causa) et divus Pius decrevit et a Marco et a Severo rescriptum est, per exceptionem». Ὅρα ἔτι καὶ L. 6 § 5 ἐ. h. t. Κατὰ τὸ συμφέρον ἐκάστου μέρους. Ἀνάγκης τῶν τέκνων ὄντων τῶν ἐπὶν κοινοῦ διαλυμένου ἀμφοτέρων τῶν γονέων, εἰ καὶ ὁπὸ τοῦ πατρὸς ἐπιθέτων τοῦ πατρὸς, ἐφεῖ, ἡ σημείωσις ἐπαχθὴ ἀλλοῦνται διὰ τὸν κακὸν ἀπότροφον τοῦ τέκνου, ἐλεύθερον δὲ δίδει σε Ρ. Δ. ὅτε ἐντατο τὸ κατὰ κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦ παραχθέντος νὰ δώσουν αὐτὸ καὶ ἴδιον ἀνεξαρτήτου ἀγωγῶν.

Τιμωτὸν ἀγωγὴν ἔχει ὁ σώζουν οὐ μόνον ἀν ὁ παῖς ἐπιδεῖξῃ ἀγωγὴν τῆς ψεύδη, ἀλλὰ καὶ ἂν ὁ πατὴρ ἐπιτιμήσῃ αὐτὸν ἐξ ἀφορμῆσεως ἀπὸ τοῦ τοιούτου τὸν ἐπιτιμήσῃ τὸν, λαβοῦσα τὸν πρὸς τοῦτον δίκαιον παρὰ τοῦ διδασκάλου. Τὸ καταίτιον ἐπιτιμήσεως τοῦ πρωτείου παρὰ τῷ πατρὶ τοῦ· ἐπὶ τῇ ἐξέτασει σώζουν, κατασταθεὶς ἀδυνάτου τὸ συμβιώσασθαι αὐτὸν, ὅσῃ τὴ πολλοὶ οὖν ἀφορμῶσιν ἀπ' αὐτοῦ, ἐπὶ τὸν ἐκκρισὸν δοτοῦ ἐπιδεῖ τοῦ πρωτείου παραγγέλματος ἐδεῖ. τοῦ ἐδ. ἐπιδὼ ἰ μενεῖν ἐν τῇ διαζεύξει σχέσει. ἐπὶ τὸ κατὰ τὸν γόνον τῆς ἐγγενοῦς τῆς ἀγωγῆς ἐξαιτεῖ θρέμματον, οὐ τὸν ἀποδοῦν αὐτοῦ ὁ ὑφ'ὧν κάτω, ἡμ. ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τὸν ἐγγενῆ ἐξαιτεῖν καὶ τὸν ἐκατέρου τῆς σώζουν. ἐπὶ ὃ πατὴρ ταῦτα δύναται νὰ γρονίσῃ πρὸ τοῦτο· τὸ ἐπὶ τοῦτο αὐτοῦ ὑπερφανοῦν τὸν ὄγκον τῶν ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ

σωμεν ποῖα τὰ ἐξ αὐτῆς παρεχόμενα τῷ τρίτῳ δικαιώματα. Ὑπαρχούσης τῆς παρακαταθήκης ἐπ' ὀνόματι τοῦ δηλοῦντος, αὐτὸς βεβαίως δικαιοῦται καὶ νὰ ἀναλάβῃ ταύτην, ὁ δὲ τρίτος μόνον δι' ἐκχωρήσεως ἢ διὰ τοιαύτης δηλώσεως δύναται νὰ ἀναγνωρισθῇ δικαιοῦχος τῆς παρακαταθήκης, καὶ συνεπῶς παραλάβῃ αὐτὸς ταύτην παρὰ τῆς Τραπέζης. Ἀλλ' ἡ τοιαύτη παρεκτικὴ δικαιωμάτων καὶ ἀξιώσεων δήλωσις, δι' ἧς ὁ δηλῶν ἀναγνωρίζει καὶ καθίστησι κύριον τῶν ἐπ' ὀνόματί του βεβαιουμένων δικαιωμάτων ἢ ἀπαιτήσεων, εἶνε οἱονεὶ ἐκχώρησις, ἀπαλλοτριοῦσα, οὕτως εἰπεῖν, τὴν παρακαταθήκην. Ἐπομένως ἡ δήλωσις αὕτη ὑπόκειται εἰς ἀναλογικὸν τέλος κατὰ τὴν σαφῆ διάταξιν τοῦ ἄρθρου 13 § Α'. τοῦ ΑΧΚΕ'. (1887) νόμου περὶ χαρτοσήμου, καθ' ἣν, «τὰ παντὸς εἴδους περὶ χρημάτων, ἀξιῶν κλπ. συμβόλαια ὑπόκεινται εἰς ἀναλογικὸν τέλος κατὰ τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρ. 12 πίνακα», διότι ὁ νόμος σκοπεῖ τὴν φορολογίαν παντὸς συμφέροντος, καὶ αὐτὴ εἶνε ἡ γενικὴ ἀρχὴ ἐφ' ἧς οὗτος στηρίζεται.

ΘΕΜ Ι. ΡΩΣΣΟΠΟΥΛΟΣ
Συμβολαιογ. Ἀθηνῶν

Θεωροῦμεν ὀρθοτέραν τὴν γνώμην τοῦ κ. Θεμ. Ι. Ρωσσοπούλου. Ἐὰν τὰ ἔγγραφα χρησιμεύωσι πρὸς ἀπόδειξιν τῶν δικαιωμάτων καὶ ὡς τοιαῦτα φορολογοῦνται, οὐδεὶς λόγος νὰ ἐξαιρεθῇ τῆς φορολογίας ἡ παροῦσα περίστασις. Τὰ ἐνδόμυχα δὲν ἐξετάζονται.

Ἐρώτησις α'

Ποῖα τὰ ἀποδοτέα ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος κηρύκεια δικαιώματα, διὰ τὰ ὁποῖα ὁ συμβολαιογράφος θὰ κατατάξῃ τὸν ἐπισπεύδοντα ἢ τὸν κήρυκα;

Ἐρώτησις β'

Ἐπιτρέπεται ἡ ἐκτύπωσις ἀντὶ γραφῆς τῶν κοινοποιουμένων κλητορικῶν δηλοποιήσεων τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐπὶ ἐκτελέσεων;

Συμβολαιογραφικὴ ἀλληλογραφία

Β. Γ. Μ. Πύλον: Ὁ συμβολαιογράφος ὀφείλει τὴν ἀλήθειαν ἀναγράφειν. Ἐὰν ὁ ἐκδοχεὺς δὲν δίδῃ τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐκχωρήσεως, ἀλλ' ὑπόσχεται νὰ τὸ δώσῃ, ἀφιέμενον αὐτῷ ἐπὶ ὡρισμένον χρόνον, δὲν παραβλάπτεται κατ' οὐδὲν ἡ ἐκχώρησις. Καὶ ἡ διὰ δανείου λῆψις, λῆψις ἐστίν.

Β. Γ. Μ. Πύλον: Οἱ μάρτυρες τῆς ταυτότητος δὲν δύνανται νὰ ὦσι καὶ μάρτυρες ἐν τῷ συμβολαίῳ, κατὰ τὴν πρακτικὴν ἀρκούντως ἐπὶ τοῦ νόμου στηριζομένην (ἄρθ. 182) Ἀλλ' ὅρα περὶ τούτου τὴν ὑπ' ἀρ. 824 (1889) ἀπόφασιν τοῦ ἐφετείου Ναυπλίας ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 29 φύλλῳ τῆς αὐτόθι ἐκδιδομένης Δικαστικῆς Ἐφημερίδος, ἥτις δέχεται πάνυ ὀρθῶς τὸ ἐναντίον.

Β. Γ. Μ. Πύλον: Δὲν ὑποχρεοῦται, ἀλλὰ βεβαίως δύναται νὰ συντάσσῃ συμβόλαια μεταξὺ ἀνηλίκων ἢ μεταξὺ ἐνηλίκων καὶ ἀνηλίκων. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀφείλει νὰ προσέχῃ μήπως πρόκειται περὶ συμβάσεως ἐκμεταλλευτικῆς τοῦ ἀνηλίκου, νὰ προβαίνῃ δὲ εἰς τὴν σύνταξιν τοιούτων συμβολαίων, ὅταν, ἐκτιμῶν ἐν συνειδήσει τὰς περιστάσεις, πείθεται ὅτι ἐκ τῆς μὴ συντάξεως τοῦ συμβολαίου δύναται νὰ προέλθῃ σπουδαιοτέρα ζημία τῷ ἀνηλίκῳ.

Β. Γ. Μ. Πύλον: Ἐξοφλουμένου τοῦ χρέους δι' ὃ ἦτο ἐγγεγραμμένη ὑποθήκη, ἐξαλείφεται συνωδὰ τῷ περὶ ὑποθηκῶν νόμῳ καὶ ἡ ὑποθήκη, ἡ ὁποία κατὰ συνέπειαν δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἐξασφάλισιν ἑτέρου μεταγενεστέρως συνομολογουμένου χρέους· μάλιστα δ' ἀπέναντι τρίτων. Περὶ τούτων ὅρα Καλλιγᾶ περὶ ὑποθηκῶν. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἀντὶ νὰ ἐξοφλήσωσι τὸ παλαιὸν χρέος καὶ συνομολογήσωσι νέον, δὲν παρατείνουσι κάλλιον τὴν προθεσμίαν τοῦ πρώτου;

Ι. Σ. Γ. Ἅγιον Πέτρον. Τὸ πρακτικὸν συνταχθήσεται ἐπὶ χαρτοσήμου πρακτικοῦ τοῦ εἰρηνοδικείου ἤτοι ὁραχμῆς (ἀρ. 21 § ζ), διότι δὲν πρόκειται περὶ χρημάτων ἢ ἀξίας τοῦ ἄρθ. 13 § α. Ἐὰν πρόκηται νὰ συνταχθῇ συμβολαιογραφικὴ πρᾶξις, τότε γενήσεται κατὰ τὸ ἄρθρ. 24 § γ ἐπὶ παγίου χαρτοσήμου ὁραχ. 5, διότι ἐπὶ τοιούτου γράφονται τὰ συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα, τὰ μὴ ὑποκείμενα εἰς τέλος ἀναλογικόν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Δικαστικαὶ πλάναι

Ἡ δικαστικὴ πλάνη ἧς ἐγένετο θῦμα ὁ πρὸ ὀλίγου ἐξελθὼν τῆς φυλακῆς τῆς Καρκασῶνος γάλλος Βορρᾶς συνεκίνησε καὶ ἤγειρε μέγαν πάταγον ἐν Παρισίοις. Ἐπερώτησις ἐγένετο ἐν τῇ Βουλῇ καὶ πρότασις περὶ ἀπονομῆς γενναίου χρηματικοῦ βοηθήματος εἰς τὸν Βορρᾶν καὶ τὴν οἰκογένειάν του. Ὁ πρώην ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Τεβενὲ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐγένετο τὸ σημεῖον τῆς ἐπιθέσεως. Ὁ Βορρᾶς εἶχε καταδικασθῇ εἰς θάνατον παρὰ τοῦ κακουργιοδικείου τῆς Aude ὡς συνένοχος κλοπῆς μετὰ φόνου κτηνοτρόφου τινὸς καὶ τῆς γυναικός του, οὗτινος ὁ ἀληθὴς δράστης Ρῶσσελ κατόρθωσε νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν Ἰσπανίαν. Ὁ Βορρᾶς μὴ ὁμιλῶν καλῶς τὴν γαλλικὴν δὲν ἠννόησεν οὐδὲν ἐκ τῆς διαδικασίας. Ὅτε ὅμως κατεδικάσθη εἰς τὴν ἐσχάτην τῶν ποινῶν, ἤρξατο νὰ ἀμφιβάλλῃ περὶ τῆς τύχης, ἥτις τὸν ἀνέμενεν. Ἠτήσατο τὴν ἀναίρεσιν τῆς ἀποφάσεως, ἀλλ' ἡ αἴτησίς του ἀπερρίφθη. Τῷ ἀπέμεινεν ἡ αἴτησις περὶ χάριτος, ἥτις θὰ ἀπερρίπτετο καὶ αὕτη ἂν μὴ ὁ γερουσιαστὴς κ. Μαρκοῦ δὲν ἀνελάμβανε μετὰ θάρρους τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ καταδίκου. Ὁ κ. Μαρκοῦ συνέλεξε πάσας τὰς ἀποδείξεις περὶ τῆς ἀθωότητος τοῦ Βορρᾶ καὶ παρουσιάσθη εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, ὅστις συμμερισθεὶς τὴν γνώμην αὐτοῦ τὸν παρεκάλεσε ν' ἀπευθυνθῇ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης, ὅστις διατάξας τὴν μὴ ἐκτέλεσιν τῆς ποινῆς ἐκράτησε τὸν σχετικὸν φάκελλον ἐπὶ ἓν ἔτος. Τὸν κ. Τεβενὲ διεδέχθη ὁ ἤδη ὑπουργὸς κ. Φαλιὲρ, ὅστις ἀπένειμε τὴν χάριτα. Πολλαὶ ἐφημερίδες ἤνοιξαν καταλόγους συνεισφορῶν ὑπὲρ τοῦ θύματος τούτου, ζητεῖται δὲ ἡ ψήφισις νόμου κατὰ τῶν δικαστ. πλανῶν. Ἡ ἐν τῇ Βουλῇ γενομένη ἐπερώτησις συζητηθήσεται τῇ 14 τρέχ. ἡ δὲ πρότασις περὶ ἀπονομῆς βοηθήματος 6,000 φράγκων, παρεπέμφη εἰς τὴν σχετικὴν ἐπιτροπήν.

14 L. JACOLLIOT

ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Μυστηριώδης δολοφονία

— Γνωρίζετε κάλλιστα, κύριε Διευθυντά, τὰς δυσχερείας τοῦ ἡμετέρου ἐπαγγέλματος, ὥστε θὰ πεισθῆτε, εἰς ὅ,τι θὰ σᾶς εἴπω δι' ὀλίγων λέξεων. Δὲν κατωρθώσαμεν νὰ μείνωμεν μόνος οὐδὲ στιγμήν· ἦτο δὲ ἀπολύτως ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σχεδίου μου ὅπως οὐδεὶς ὑποθέσῃ κἂν ὅτι ὁ δολοφόνος ἐγνώσθη παρ' ἐμοῦ· ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ὁ ἄθλιος ἐκεῖνος θὰ διέφευγε διὰ παντὸς τὴν τιμωρίαν ἧς ἦτον ἄξιος... καὶ σημειώσατε καλῶς, κύριε Διευθυντά, ὅτι δὲν δύναμαι ἀκόμη νὰ βεβαιώσω μετὰ θετικότητος ὅτι δὲν θὰ διεκφύγῃ, ἐκτὸς ἐὰν γίνωσι δεκτὰ μέτρα τινα, τὰ ὁποῖα θὰ καθυποβάλω καὶ τὰ ὁποῖα ἐξ ἀνάγκης πρέπει νὰ παραδεχθῆτε...

— Μὲ τρομάζεις, Λύς, καθόσον διαβλέπω ἐν τοῖς λόγοις σου ὅτι ὁ δολοφόνος τοῦ Φρολὲ δὲν κατατάσσεται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος κοινῶν κακούργων, οἵτινες συνήθως προβαίνουσιν εἰς ἐκδικήσεις διὰ προγενεστέρας τιμωρίας....

— Ἔχετε δίκαιον, κύριε Διευθυντά. Ἐν τῇ παρούσῃ περιπτώσει φρονῶ, ὅτι ὁ Φρολὲ ἔπεσε θῦμα ὑψηλῆς μηχανορραφίας, τῆς ὁποίας δὲν δύναμαι εἰσέτι νὰ διακρίνω τὸν σκοπόν.

— Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου τούτου;

— Δὲν δύναμαι νὰ τὸ φανερώσω.

— Καὶ εἰς ἐμέ;

— Πρὸ πάντων εἰς ὑμᾶς.

— Ἔπρεπε νὰ τὸ περιμένω, μετὰ τὴν φάσιν ἣν ἔλαβεν ἡ συνδιάλεξις αὕτη.

— Σᾶς καθικευτεύω, κύριε Διευθυντά, νὰ μὴ δυσαρεστηθῆτε κατ' ἐμοῦ διὰ τὴν ἄρνησίν μου ταύτην. Ὑποθέσατε ὅτι τὸ ἔγκλημα τοῦτο πράγματι ἐγένετο ἐναντίον ὑμῶν παρ' ἀνθρώπων κοινωνικῆς θέσεως ὑψηλῆς, ὥστε δὲν θὰ ἠδύνασθε νὰ ἐνεργήσητε τίποτε κατ' αὐτῶν...

— Θεέ μου! Λύς, τί τρέχει λοιπόν; τί εἶναι αὐτὰ τὰ ὁποῖα μοὶ λέγεις;

— Περισσότερα τῶν ὅσων δὲν ἔπρεπε νὰ σᾶς εἴπω, κύριε Διευθυντά... Ἐπιμένετε ἀκόμη;....

— Ὄχι, Λύς! ἀπήντησεν ὁ κ. Βερζὲν συγκεκινημένος μέχρι δακρύων.. προαισθάνομαι, διαβλέπω μάλιστα ὄπισθεν τῆς ὑποθέσεως ταύτης μεγάλας ἀτιμίας... Ἔχεις δίκαιον, προτιμότερον νὰ ἀγνοῶ τὰ πάντα.... καὶ εἰς σὲ φίλε μου, ἀναθέτω τὴν φροντίδα νὰ μὲ ὑπερασπισθῇς, ἐὰν πράγματι εἶμαι ἐγὼ τὸ σημεῖον τῆς προσβολῆς.

— Μὴ φοβεῖσθε, κύριε Διευθυντά· ἐνόσῳ ζῶ οὐδεὶς θὰ ἐγγίσῃ οὔτε τὴν θέσιν σας, οὔτε τὸ ἄτομόν σας! Ἐπιτρέψατέ μοι ἤδη νὰ ἀπέλθω, διότι πρέπει μετὰ πάσης θυσίας νὰ ληφθῇ πρόνοια διὰ τὸ κατεπεῖγον τῆς ὑποθέσεως, πρὶν ἢ διαδοθῇ τι ἐκτὸς τοῦ ἀστυνομικοῦ καταστήματος.

— Μίαν λέξιν ἀκόμη Λύς· ἡ συνομιλία ἡμῶν παρεξέκλινεν οὕτως ὥστε θὰ σὲ ἄφινα νὰ ἀναχωρήσῃς χωρὶς νὰ σοὶ εἴπω τὸ σπουδαιότερον, ὅπερ εἶχον νὰ σοὶ ἐμπιστευθῶ.

— Εἶμαι εἰς τὰς διαταγάς σας, κύριε Διευθυντά.

— Γνωρίζεις ὅτι ὁ γυναικαδελφός μου διῆλθε νεότητα σκανδαλωδεστάτην;

— Μάλιστα· γνωρίζω δὲ καὶ μερικὰς πράξεις του, αἵτινες, ἐὰν δὲν ἀπεσιωπῶντο διὰ τῆς ἐπιρροῆς καὶ τοῦ βαλαντίου τοῦ γέροντος δουκὸς Δὲ Ζερσὺ, ἤθελον ὁδηγήσει αὐτὸν ἀλλαχοῦ παρὰ εἰς τὴν ἕδραν τοῦ ἀντεισαγγελέως.

— Ἀληθές!... Ὁ Φρολέ, ὅστις περὶ τούτων ἐγνώριζε πολὺ περισσότερα ἀπὸ ἐμέ, καὶ ὅστις ἐμάντευε τὰ περὶ τῆς διευθύνσεως τῆς Ἀστυνομίας σχέδια τοῦ δουκὸς Δὲ Ζερσὺ καὶ τοῦ πενθεροῦ μου, ἤρχισε νὰ καταστρώνῃ μυστικὴν ἔκθεσιν περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ Παύλου Δὲ Μαρσαῦ, προωρισμένην νὰ ἐπιδοθῇ, ὅτε καὶ ὅπου ἔδει, πρὸς ἀποτυχίαν τῆς ὑποψηφιότητός του.

— Ἰδοὺ λαμπρὸς ἀγών!

— Λοιπὸν τὴν ἔκθεσιν ταύτην, τὴν ὁποίαν ὁ Φρολὲ φρονίμως ποιῶν, δὲν ἐφύλαττε ἐν τῷ ἄστυν. καταστήματι πρέπει, διὰ παντὸς τρόπου νὰ εὕρῃς καὶ γείνῃς κάτοχος αὐτῆς, ταύτην τὴν νύκτα, πρὶν ἢ γνωσθῇ ὁ θάνατός του καὶ σφραγισθῶσι τὰ διάφορα ἔγγραφα αὐτοῦ, ὅπως συνήθως γίνεται δι' ὅλους τοὺς ἀποθνήσκοντας ἀρχηγοὺς τῆς μυστικῆς Ἀστυνομίας τοὺς ἐν ὑπηρεσίᾳ διατελοῦντας.

— Ἐντὸς μιᾶς ὥρας θέλω κατορθώσει τοῦτο.

— Σοὶ ἐμπιστεύομαι τὴν φύλαξιν αὐτῆς...

— Καὶ τὴν φροντίδα νὰ τὴν συμπληρώσω, ἐὰν ὑπάρχῃ κενόν τι.

— Ἔστω... εἰς πᾶσαν ἄλλην περίστασιν ἤθελον ἀποστραφῆ τὴν χρῆσιν τοιούτων μέσων πρὸς ὑπεράσπισίν μου καὶ ἤθελα περιφρονήσει τὰς ἀτίμους ἐπιθέσεις τοῦ γυναικαδέλφου μου καὶ τῶν ὑψηλῶν αὐτοῦ προστατῶν· ἀλλὰ σοὶ εἶπον τὸν λόγον, δι' ἓν δὲν δύναμαι νὰ ἀφήσω κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας· πόσα δυστυχήματα! πόσοι φόνοι!.. πόσαι καταστροφαὶ ἀνεπανόρθωτοι!... ἐὰν δὲν ἤμην εἰς τὴν θέσιν ταύτην ὅπως ἐπαγρυπνῶ καὶ παρακολουθῶ βῆμα πρὸς βῆμα τὴν ἀνάκρισιν πρὸς ἀποπλάνησιν τῆς ὁποίας ὑπεδείκνυον νέα ἴχνη εἰς τὰς ἐρεύνας της. Ἆ! κύριε Λύς εἶναί τι φρικῶδες ἡ κατάστασις αὕτη.

Ἐκστομίσας τοὺς λόγους τούτους ὁ κ. Βερζὲν ἔκυψε τὴν κεφαλὴν καὶ θέσας αὐτὴν ἐντὸς τῶν δύω χειρῶν ἔμεινε ἐπί τινας στιγμὰς βυθισμένος εἰς σκέψεις βαθείας.

Ὁ Λύς ἐν τούτοις ἠγέρθη ὅπως λάβῃ τὴν ἄδειαν ν' ἀποχωρήσῃ, διότι παρήρχετο καιρὸς πολύτιμος· ἐν ᾧ δὲ ἦν ἕτοιμος ὅπως διακόψῃ τὰς σκέψεις τοῦ Διευθυντοῦ ἐλαφρόν, κτύπημα ἐπὶ τῆς θύρας ἠνάγκασε τοῦτον νὰ ἐγερθῇ βιαίως καὶ μετὰ προφανοῦς ταραχῆς.

— Ἂς εἰσέλθῃ, εἶπε τῷ Λύς· εἶναι ὁ Σερβὰν, ὁ γραμματεύς μου· ἀνεγνώρισα τὸν τρόπον, δι' οὗ ἀναγγέλλεται ὁσάκις ἔχῃ σοβαρόν τι νὰ μοὶ ἀνακοινώσῃ.. ....Θεέ μου! τί ἀκόμη θὰ μάθω καὶ παρ' αὐτοῦ!..

Ὁ γραμματεὺς νέος τὴν ἡλικίαν, εἰσῆλθεν ἐν τῷ γραφείῳ, ἦτο δὲ τόσον ὠχρὸς καὶ καταβεβλημένος ὥστε ὁ Διευθυντὴς καὶ ὁ νέος ἀρχηγὸς τῆς μυστικῆς Ἀστυνομίας δὲν ἠδυνήθησαν νὰ κατασ[illegible] ἐπιφώνημα ἐκπλήξεως;

— Τί ἔχεις Σερβὰν; τί τρέχει; ἠρώτησεν [illegible]σως ὁ κ. Βερζὲν.

— Ἡ νὺξ αὕτη, κ. Διευθυντά, εἶναι νὺξ [illegible]των, ἀπήντησεν ὁ νεωστὶ ἐλθών· κατὰ τὴν [illegible]ρίπου ὥραν καὶ δι' ἐγχειριδίου ὁμοίου πρὸς [illegible] οὗ ἐφονεύθη ὁ Φρολέ, ὁ κ. Πετὶ-Λεδοὺ, ὁ [illegible]γράφος, καὶ ὁ κ. Τρινκάρδ, ὁ μέγας ἐργολ[illegible] πενθερὸς τοῦ κ. Δὲ-Μαρσαῦ, ἐδολοφονήθησαν [illegible] κλίνης των, χωρὶς οἱ κακοῦργοι νὰ ἀφήσωσι [illegible]χιστον ἴχνος τῆς διαβάσεώς των. (Ἀκο[illegible]

Πτωχεύσεις

Δι' ἀπ' τὴν 5 Ἰουν. 1890 ἀ. ἐπικύρωσιν τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν ἀκυρώσεων, ἃ ἐπ' ἀριθ. 2623 (1890) ἀποφάσει, δι' ἃς ἐκηρύχθη ἡ κατάστασις πτωχ. ἐπὶ Πωγ. Ἀνδρ.

Ἔταιρ. Λογοτεχνικαὶ καὶ Τυπικαὶ. Πατῶν. Ἀπ. 1873 Σ.Ε. πτ. ἀρχεῖ. Τὸν πτωχ. ἐξ οὗ ἐκηρύχθη Εὐρ. Γ. Βερναρδάκης, πρ. συνδ. Κων. Δικ. Μ. Μπέκος καὶ Κ. Πάπουρας. Πρὸ. ἀπ. συνδ. πτ. ἀ. Θεμιστ. κατὰ 10 ἡμέρας ἀπὸ τῆς 5 Ἰουν.

Ἔταιρ. ἀ. π. Σπλαγχνίας καὶ Σω. Πατρῶν. Δι. 1238 Σ.Ε. Πρ. ἀρχεῖ. Τὸν πτωχ. ἡ Σ.Ε Ἀπρίλ. Σ.Ε. Πρ. Ν. Κορίζης, πρ. συνδ. Ἀλ. Ζαγορίτσας, Α. Μπουκουβάλας καὶ Ἀ. Λιόλιος. Πρὸ. ἐξ. συνδ. πτ. ἀ. Κορίζη κατὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς 5 Ἰουν. ἐξ.

Δουνῆν. Μαγκάδος κ. Κατσιώτου. Δι. 525 Σ.Ε. Πρ. ἀρχεῖ. Τὸν πτωχ. ἡ Σ.Ε Φεβρ. Σ.Ε. Πρ. Ἀνδρ. Ἀναστασόπουλος, πρ. συνδ. Δ. Ἀποστολόπουλος, Κ. Παπαγεωργίου καὶ Δ. Τσιμπουκλάκος. Πρὸ. ἀ. συνδ. ἐξ. κατὰ 10 Ἰουν. ἐξ.

Χρήστου Κ. Παπαμιχαηλοπούλου κ. Πατρῶν. Δι. 1239 Σ.Ε. Πρ. ἀρχεῖ. Τὸν πτωχ. τὴν 26 Ἀπριλ. Σ.Ε. Πρ. Ν. Μακρῆγιαν., πρ. συνδ. Χρ. Μπέκιος, Γ. Τσιτσιπάλληνας καὶ Γ. Σκλαβενίτσας. Πρὸ. ἐξ. συνδ. πτ. ἀ. Τρίτης κατὰ 20 ἡμέρας ἀπὸ τῆς 6 Ἰουν. ἐξ.

Γ. Βεγέας καὶ Ν. Παναγιωτοπούλου. Τριπόλεως. Δι. 911 πρ. ἀριθ. ἐξ Κ. Οἰκονομίας πρ. συνδ. Κ. Κουκουλόπουλος καὶ Π. Παυλίδου. Τὸν. ἐξ. συνδ. 10 Ἰουνίου ἐ.ἐ.

Προκλήσεις εἰς ὑφεσιν προὸ συμβιβασμοῦ

Ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἐπιταγῆς Ἀπομνημονεύ. Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῇ 1 Ἰουλίου Σ.Ε. ἐγ. πὸ τοῦ Δ. Μπάκου. Ἀθήνας, ἐπὶ τῇ 15 Ἰουλ. Σ.Ε. ἐγ. τοῦ αὐτοῦ. Ι. Βασιλειάδου Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῇ 1ου Σ.Ε. ἐ.ἐ. ἐπὶ τῆς συνδ. Μ. Ἀλεξανδρίου Νικολάου, τὸν 19 Ἰουνίου Σ.Ε. ἐ.ἐ. ἐπὶ τῆς συνδ. Ι. Π. Ἀλεξανδρατοπούλου Ναυπλίου, τὸν 19 Ἰουνίου ἐ.ἐ.

Προκηρυχθεῖσαι διαγγράφων ποτοπρᾶσεις

1) τῆς συν. Γ. Φαρμακῆ, Ἀθηνῶν, τῆς 10 Ἰουνίου ἐ.ἐ. καὶ τῆς 24 τοῦ αὐτ. μ. Ἀλεξάνδρου Δεκόζου, τῆς αὐτ. ἡμ. 2) τῆς συν. Στ. Τσέκα, Ἀ-θηνῶν, τῆς αὐτ. μ. καὶ τῆς 8 τοῦ κατασταθέντος τρίτου. Ἀθηνῶν.

Πλειστηριασμοί

Τὸ Ἀθήνας τῇ 10 Ἰουνίου 1890.

Οἱοι αὐτὸ συμφέρ. π. κ. 1891 πλειστ. Θεσσαλονίκ. τοῦ Δ. Δεκουλάκου. Ἀπὸ Γ. Παπαδόπ.

— Οἱοῦ ἀκινήτ. Μεταξουργείου, ὁδὸς Μαυρομιχάλη κ. 75, ἐπὶ τῇ 11 Ἰουλ. ἐπ. Δ. Γεωργιάδ. Ἀπὸ Ἀ. Ἀνδρεάδ.

— 1) Ἡμίσειας ἀκινητῆ κ. ἐν Ἀθήν. Χαλκοντύλη κ. 3, 140 τ.μ. καὶ 2) ἐν ὁδῷ Ἀ. Ζωσιμᾶ κ. 29, 70 τ.μ. Ἀπὸ Γ. Ἰωαννίδου.

— Οἱοσδ. ἐν ὁδῷ «Πλατεῖας», ἐμπορ. ἀποθ. ἀκινήτ. κ. 1829, ἔχων οἰκίσκ. ἐν τῷ αὐτῷ ὅροι. π. κ. 1879 τοῦ ἐξ Δ. Θωμᾶ. Ἀπὸ Δ. Σπυριδάκ.

— Τὸ μέ. τὰ Πενταλοφία κείμεν. κτῆμα ἔ ἐκτάσ. ἐξ στρ. 151 περ. στρ. 679, ἔλαι δένδρ. καὶ ἄλλα ἐπ. τοῦ κληρονομ. Π. Σουλῆ κ. Δημητρ. Σουλ. Δ. Καλλεντζίδ.

— 2/3 οἰκίσκ. ἐξ ὅλης περιοχῆς π.κ. 129 καὶ 70/100 ἐν ὁδῷ Σπ. κ. Κ. Σκιαδᾶ κ. 2 τοῦ ὅροι Ὀσίρεως. Συνδ. Γ. Κατσιώτης.

Τὸ Ἀθήνας τῇ 17 Ἰουνίου 1890

Οἱοῦ ἐνιδίου Δρα. 3 συνδικιῶν τοῦ ἐν Γ. Νικολάῳ Συνδ. Ἀπ. Παναγιώτου.

— 900 μετ. ἀμπ. Δρα. 3 συνδικιῶν τοῦ ἐν Γ. Νικολάῳ Συνδ. Ἀπ. Παναγιώτου.

— Δικαίωμ. ἐν ὁδῷ Ἀ. Ζωσιμᾶ κ. 29 κ.λπ. συνδ. Δ. Σπυριδάκ.

— Τὸ μέ. τὰ Πενταλοφία κείμεν. κτῆμα ἔ ἐκτάσ. ἐξ στρ. 151 περ. στρ. 679, ἔλαι δένδρ. καὶ ἄλλα ἐπ. τοῦ κληρονομ. Π. Σουλῆ κ. Δημητρ. Σουλ. Δ. Καλλεντζίδ.

— 2/3 οἰκίσκ. ἐξ ὅλης περιοχῆς π.κ. 129 καὶ 70/100 ἐν ὁδῷ Σπ. κ. Κ. Σκιαδᾶ κ. 2 τοῦ ὅροι Ὀσίρεως. Συνδ. Γ. Κατσιώτης.

Τὸ Ἀθήνας τῇ 17 Ἰουνίου 1890

Οἱοῦ ἐνιδίου Δρα. 3 συνδικιῶν τοῦ ἐν Γ. Νικολάῳ Συνδ. Ἀπ. Παναγιώτου.

— 900 μετ. ἀμπ. Δρα. 3 συνδικιῶν τοῦ ἐν Γ. Νικολάῳ Συνδ. Ἀπ. Παναγιώτου.

— Δικαίωμ. ἐν ὁδῷ Ἀ. Ζωσιμᾶ κ. 29 κ.λπ. συνδ. Δ. Σπυριδάκ.

— Τὸ 3/4 ἐξ ἀδιαιρέτου ἐμπορ. ἀχλαδοτριγώνου ὀ-δόπεδ. Παπαδήμου ἐν στ. 43 καὶ μ. 405, ἐκτίμου ἀξ. 1200 δρ. Μάνθα Τσίγρα ἐκ στ. 5, κλ. κ. 2735, ἐκτίμου ἀγορᾶ τῆς ἴδιας. Ἀπὸ Ἀ. Ἀγγελόπ. Ἀπὸ τὸ στρ. 5 καὶ μ. 635, ἐκτίμου ἀγορᾶ τῆς ἴδιας. Ἀπὸ Ἀ. Ἀγγελόπ. Ἀπὸ τὸ στρ. 5 καὶ μ. 106, ἐκτίμου ἀγορᾶ τῆς ἴδιας. Νίκου πωλ. στρ. ἐκ τοῦ ἴδιου τε στρ. 5 καὶ μ. 304, ἐκτίμου ἀγορᾶ τῆς ἴδιας. Κωνσταντ. Ἀ. Ἀγγελόπ. κ. 397 στρ. ἐκ τοῦ ἴδιου Κ. Ἀγγελ. Συνδ. Γ. Θεοφανόπουλος.

Τὸ Πειραιεῖ τῇ 17 Ἰουνίου 1890.

Οἱοῦ ἐμπορικοῦ ἀκινήτου λεγομένου «Τρικάτσι» συνοικίας π. 200 οἰκ. ἐν ὅροις. ἐλαχ. Θωμᾶ Μπουλιώτου. Συνδ. Κ. Καλλιανιώτου.

— Τὸ 1/6 ἐξ ἀδιαιρ. διαφόρ. ἀκινήτ. κ. 68 στεγαρ. κ. 680 οἰκ. ἐν συν. ποσῷ. Ν.Υ. Κόλλα. Συνδ. Σ. Κυδωνοπούλου.

Ἀλληλογραφία.

Διευκυντικὴν σύρραξιν. Ἐν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4 χρόνου ἀπόφασιν ἐξ ἧς ὅλον κόσον γὰρ ἐπὶ τοῦ σκοπὸ ἐμφανίζεται. Ἐξ αὐτῆς ὅμως ὅτι ἐν τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ

ΕΥΘΥΝΗ ΤΟΥ ΔΩΡΗΤΟΥ ΕΝΕΚΕΝ ΕΚΝΙΚΗΣΕΩΣ

Τὸ Ρωμαϊκὸν Δίκαιον ἦν σπάνιαξε τὴν τὰς ὑπογραφὰς τῶν μὲ ἐκπληρώσεται ὑφιστάτε πάσης εὐθύνης δικαίως ὅμως ἦν ἐπικύρει τὴν τοῦτου εὐθύνην μετὰ τῆς τοῦ πωλητοῦ ὃ τῆς τοῦ πρᾶκα συναστοῦτος τοῦτου δηλ. μείζον ὑγιεῖ. ἢ εἰδέναι ἐκίνει τοῦ ἀγοράσαντος. Ἐπειδὴ γορᾷ ἀκυρῶν, διορρᾳ εὐθύνες. Δὲν ἔπει δίκαιος ἀκολουθεῖ ἡ ἀποκτεῖ ὁ ἀγοραστὴς οὐ κύριος ἀποκτᾷ ὁ ἀκυβέρνητος ἀπὸ τοῦ πωλητοῦ, οὐ κύριος σκοπὸς τὴ συμφέρει, καὶ τοῦ συνεπόσεως πρόλεις, ὃς τέλος ὁ ἰδιώτης ὁ συναλλαγὴς στὴ ἀνάβαι ἀπὸ τὸν τοῦ γάμου χαρᾶς.

Τὸ ἀπαγγέλλει ὅτι χρὰς Ἐκτήκα περὶ τοῦ ὃν καὶ κατὰ ποίαν εὐθύνεται ὁ ἀγορᾶς ὁ γνὼ ἐκπλήρωσε τὰς ὑποχρεώσεις τὸν ἐνῶ ἀν ὁ ἀγοραστὴ ἀναλογήσεις ὑποχρεώσεις του, καὶ ἔπει ἔνεκεν λειτουργίας, ἐστὶν ἐν τὸν μέλλον μίλουνε ἀκολουθεῖ ἐν τὸ ἀστικὸ δικαίου ἐπιστήμη.

Αἱ ἐπὶ τοῦ Συντήματος συζητήσεις χρονοῦ γνῶναι σπὸ τὸν τὸν γλωσσογράφου ἰσχυρὸς διακρίνουσι β) Ἐλαττώσεις καὶ ἐκ τὰς τὸ ἐν τοῦτον ἐχτικὸς ἀστίκους τὸν χαρακτῆρα γνῶσι.

Πρὸν ὅμως ἀθάνμεν εἰς τὸ ἀκριβοδικαίωμα χάρι, πρέπει μεθόδως προδιάνοιγ ν' ἀναπτύξωμεν γὰ τὸ τὸ Συντήκατι βίβλοι καὶ σύθετα τὰς ἀκριβοδικαίωσεις.

Ἀναγκαιότατον ἐστὶν ἐκθέτειν ἐ διακρίνουσι δὲ ἐκνίκων, ἀ) ὁπόκες χρεῖος τοῦτο ὑπογράφει, καὶ β') ἐκάστε εὐρέσεως ἐν θέλει Τοῦτο ἐν Ἀθήναις ἐν Ἀριστοκτησίᾳ, δέλει καὶ ἐκ τὸν γνωσιὸν τοῦ δικαίου ἀρχὴν ἔπεται, καὶ γνῶσι τὰ τοῦ πεπαὶ ἀρμὸν συγγραφεται. Ὅ-που ὑπογράφει ὅμως ὁ ἀγορᾶς ἐκ τὰς δοθείσας ἐπικρίσεως, σπερτέτο ἐκν τὸ ἀγγελτικὸν ρωμαϊκὸν δίκαιον stipulatio. (1)

Κατ' αὐτὸν ἐπιτρατεῖ πλέρεις διαρκεῖν μεταξὺ τοῦ συγγράφου. Ὅτε ἐπὶ τὸ ἐρωτᾶται ἐκν ἐπὶ τοῦ Συντήκατος αἱ ἰδίες γνῶμαι.

1. Ὅτι ὁ δωρητὴς δὲν εὐθύνεται διὰ τὰ συρὸν ὑπαγγνῶσι ἀκριβοδικαίωσιν τοῦ πράγματος ἢν ἐν τοῦτον, οὔτον δὲν εὐθύνεται καὶ διὰ ἐκνίκνων τοῦ δωρηθέντος ἀντικειμένου. (2)

Τὸ ὑπὸ τοῦ Bibaut πρὸς ὑποστήριξιν τὸν

(1) Πρβλ. I. 2 C. de evict (8, 45) Bar. XIX 19, 2) διὰ γὰρ κατὰ τὸν ἀκριβοδικαίωσιν τοῦ Ἐλλην. πεζὸ. I. 18 § 3. de donat. (39, 5.) I. 18 D. de R. V. (6, 1). I. 131 § 1. D. de V. O. (45, 1). Paul. rpo. sent. V. 11. 3. ὁ νόμιος ἀποδικαίωσιν τὸν ἐκδοχῆν ταύτην ὡς ὀρθήν. Τὸ γωνὸν περὶ οὗ ἐδόνατε τὸ ἐκφράζεται εἶναι ὁ I. 18 § 3 D. de don. (39, 5), τὸ ὁ κύριος ἐπιφέται ὃ ἐ. Savigny. Τὸ γωνὸν τοῦτο τοῦ Ὁλλανδοῦ ἔχει οὕτως: «Habeo ait,si quis mihi rem alienam donaverit, jeque eam sumpjics nongos fecero et si me mihi rem alienam habere actionem contra donatorem competere; plane de dolo posse me adversus eum habere actionem, si dolo fecit.» ὑλλαυδὸ ὅμως ἐν τὸ χωρὶν λέγεται ἐπὶ τοῦτο εὐθύνεται μόνο διὰ δόλον. Ἐκ τῶν πρώτου μέρει τοῦ χωρίου, ἐν ὁ ἀπορεῖται: ὁ Οὐλπιανὸς στὸν ἐν ἐπιθέτῳ πάσης εὐθύνης, πρέπειται προφανῶς περὶ πράγματος κατ' εἶδος ἀορίστου, διορρᾳ τοῦτος οὐχὶ ἐς ἄτομον, ἀλλ' ἐς εἶδος. Ἐκ τῆς ἐννόησης περιστάσεως, ἐς κατατεῖρει βέλτιον λέγειν, ἐφιλόνεικεν ὅτι ἐν τὸ ἐρωτηκεσίμενον χωρὶν πρέκειται περὶ πράγματος κατ' εἶδος ἀορίστου διορρᾳθέτεις νόμῳ ἐς εἶδος. Ἐκ τούτου ὅτι τοιοῦτο δωρεὰ εἶναι τὸ συνθέτειν-γον, καὶ ὅτι διακαιολογεῖται νὰ παραβλέψωμεν ὅτι ὁ Οὐλπιανὸς εἶχεν ὑπ' ὄψιν τὸν ἐπιτρατεῖαν τὰ κατὰ γένος ἀορισμένου, ἐς εἶναι δωρεὰ ἀορίστου, καὶ ἔπειτα τὸ τελευταῖον, ὁ ἐστὶν εἶδος δωρεᾶς ἐκν ἀσύνηθες. Ἡδε νὰ παραβλέψωμεν ὅτι ἐν τὸ χωρὶν 18 § 3 Ἡνάδεκται ἐπὶ τοῦ πράγματος διορρίνεται ἐς εἶναι ; Τότε γάνοι δὲ ἐδυνάμεθα νὰ παραβλέψωμεν τοιαύτην λέξιν, ἐπειδὴ τοῦτο μόνον χωρὶς δὲ ἐπιτρατεῖ, ἢ τολμήσωμεν ἐκ τῆς ὑρᾶς αὐτοῦ ὃ ἐπάνω πλέν ἐν τῷ ὅτι σκέπτεται νόμο οὐδὲν ἐκν τῶν τοῦτον συμβαινόντων ἐκν τὸ ἐπιτρατεῖ ἐπιτρατεῖ ἐπὶ τῆς ἀρᾶς αὐτοῦ ἀρ. σπερ: donator non tenetur de evictione, ἐτὸ οὐτον γνωσὶς ἐκπράζονται ὅτι ἐκν ἀσύνηθες εἶναι ὁ δωρητὴς ἀναλαμβάνῃ νὰ ὑπάρξῃ μόνον γι τὸ δικαίῳ, ἀλλ' ἐκν ἀσύνηθεστὸ κύριον οὐτὸν λγ. ἔχει τὸ πράγμα κατὰ τὸ γαλλικὸν δίκαιον, ὁ ὁμωμβρίστεν τὸν αὐτὸν συγγραφεῖ φρασὶ τὸ λέγον ὅτι ἐπιτρατεῖ οὕτω κατὰ τὸ Ἰταλικὸν ἀστικὸν κώδικα (σχόλ. ἄρθρ. 1077) οὕτω τίθεται κατὰ τὸ ἐν τούτου τὸ προαναγνωθὲν ἄρθρον τοῦ ἰταλ. ἀστικοῦ κώδικος ἐπιτρατεῖ ἐπὶ τοῦ ἀορίστου ἀστικοῦ κώδικος ἐν ἄρθρ. 1892).

2. Τὸ ἀγγελτικὸν γνῶναι ἐστὶν ἡ τὲς glossa ad. I. I C. de jur. dot.(5,12) καὶ ad.

I. 18 § 3 D. de donat (39, 5), καθ' ὃν διαιρεῖν ἐστὶ μεταξὺ τῆς διορρᾶς τῆς ἐπιτελουμένης διὰ δόσεως : datione, καὶ τῆς διορρᾶς τῆς ἐπιτελουμένης διὰ ὑποχρέωσις : promissione ἐν τῷ τελευταίῳνον περιστάσεως κατὰ τὴν ἐκδοχὴν ταύτην πρέπει νὰ εὐθύνεται ὁ δωρητὴς, ἐπειδὴ εὐθύνεται ἀκολουθεῖ ἐς πρᾶγμα. Ἡ γνώμη αὕτη ἐν ὁ communis opinio doctorum ἀπὸ τοῦ Π' αἰῶνος μέχρι τῶν μέσων τοῦ 18ου. Τὴν γνώμην ταύτην ἀσπάζεται ἐκν ἐν Jahrb. des gemeinen Rechts. VI σ. 245 ἐπ. Οἱ τὴν γνώμην ταύτην ὑποστηρίζοντες συγγραφεῖς στηρίζονται εἰς τὸν I. C. Dig. 50, 16. (ad. 12). Πλὴν ἡ ἐπικαλουμένη αὐτὴ σκαλογὴ ἐστὶν ἐμφανῶς κακρίτατη, ὡς ἐκ τῆς διαφόρου φύσεως τοῦ ὕφους τῆς προκειμ. πρὸς τὸν τὴν σκοπὸν.

Ἐπειδὴ ὅμως κατ' ἐμὲ τὸν, ἀλλαχόθεν μεταξὺ τῆς δωρεᾶς πραγμάτων κατ' εἶδος ἀορισμένου δοναίου πρεσεῖ, καὶ τὰς διορρᾶς σφαγματος κατὰ ἐπιτελουμένους δοναίου generis. Ἡ γνώμη αὕτη ἔλιγνος πλέον ἀριθμεῖ σεβασὸς ἐκ τῶν ἡμερῶν μου ὑποστηρίζεται ὑπὸ τοῦ Καλλέρ (Zeitschrift für Civilrecht. 1850.

Καθ' ἡμᾶς διακρίνεται μεταξὺ τῆς διορρᾶς πράγματος κατ' εἶδος μὲν ἀορισμένου, διορρᾶς ὅμως ἐπιτελουμένης, διορρᾶς πράγματος κατ' εἶδος ἐπίσης ἀορισμένου, διορρᾶς πράγματος κατὰ γένος ἀορισμένου.

Διορρὰ πράγματος κατ' εἶδος μὲν ἀορισμένου ὅμως ἐπιτελουμένης δι' ὑποχρέωσις

Ἐπὶ τῆς τοιαύτης διορρᾶς ὁ διορρώμενος ὀφειλὴς ὑποχρεοῦται ἐκνεν ἐκνικκτικὸς προστάτευσιν τοῦ δωρητοῦ ἐν περιπτώσει ἐν ὁ ἐπὶ δίκης ἐνάλλαξ τοιαύτην διορρᾶν ὁ δωρητὴς ἐν I. 18 § 3 Δ. h. t. καὶ I. 2 C. de evict. 8, 44.

Διορρὰ πράγματος κατ' εἶδος ἀορισμένου ὅμως ἐπιτελουμένης δι' ὃ ξένου

Ἐν ὁ περιπτώσει ἐδώλε παρὰ τὸ διορισθὲν ἐκνικκτὸν τοῦτον πρᾶγμα παραδώσῃ ὁ ξένος τὸ διορισθὲν τότε δὲν εὐθύνεται ὁ δωρητὴς μόνον ἐς ἀπορρίψωσιν ἐνεργεκνεῖσεως ἐς ἐπικτὸς, ἀλλὰ ὑποχρεοῦται πρὸς μεταβίβασιν τοῦ ἀορίστου τοῦ διορισθέντος πράγματος ἐπὶ τὸ ἐπὶ τοῦ πράγμα ἐστὶ τὸ habere licere τοῦ πράγματος. Ἐν ὃ δὲ περιπτώσει ἀδύνατεῖ νὰ τὸ μεταβίβασῃ τὸν ἀορίστου, τότε ὑπέρχεται τὸ ἐν μεταβίβασης

τα δ' ὅτι ἡ διορύσσουσα ὑπερχόμενοι ὅπως μετακβιβάσῃ τὴν κιβώτιον πράγματος ἑτέρου τῷ αὐτῷ ανακοινοῦ τρίτου. Ἡ διορρ. λέγει, μετεδί· τὴς ὑπερχόμενος τοῦ δεδομ' ἑτέρου πράγμ., καὶ τοῦ παραχωρῆ τὸ πλουσιόν, εἶναι κεγλέν. Τοῦτο ὑμολογοῦμεν ὅτι δικαίως ἐν τῇ περιστάσει ἐκείνῃ ἡ ἐλαφρὰ, ἐν τούτοις ὅμως νοθλοῦμεν ἐπειδὴ, ὅτι πρέπει ἡ διορύσσουσα νὰ ὑθόντας πρὸς παρυκὴν πράγματος ἑτέρου τοῦ αὐτοῦ ανακοινοῦ γένει οὐχὶ καὶ εἰς τὴν διορρ. Λέγει τοῦτο ὅτι ἐπειδὴ ἡ διορρ. ἐὰν μεταδίδω· ζων τὴν κιβώτιον πράγματος κατὰ γένος ὑπομονὴν, εὐθύνεται μόνον ὅπως μεταφέρῃ τὸ τὴν κιβώτιον τοῦ ἑτέρου τὸ ὁ διορρ ἐτέρου τοῦ αὐτοῦ γένους ἀντιειλόνων, θέτει ἐ τουτέσε διαφορὰς οὐ μὲ ἐκπίρωσιν τοῦ ὑπόχρεου ἐπειδὴ ἐν ἐπιτρέπεται ἐκεῖνον, ἐν ὑπὸ τὴν ὑπόθεσιν ὅτι ἐπιτρέπεται ἐκεῖνον, ἐν obligationne. Τὸ τελευταῖον εἶναι ἀναμφισβήτητον. Ἐκ τοῦ ὅτι ἔρωτ., ἐπειδὴ δὲν ἐξαιλλάσσει τὴν ὑπόχρεωσιν τὴν εὐθύνεται, ἐν obligatione μόνον ἐλαφρὰ· σκήνεως. Δὲν ἐπιτρέπει ἄν δὲν εὐθύνεται εἰμὴ γένου διὰ τὴν παροχὴν ἑτέρου πράγματος ὁ φὴ ἐκείνου, ἔτσι ἐν ἐκτελοῦσιν ὑπογρεώσεως τὴν ἂν ὑθόντας νὰ στερῶν τὸν ὑπὲρ τὸ ὁ ὑπογρεως τοῦ τὴς ἐλαφρὰς ἐκκλησιαστὴς του. Ὁ Bekker ὑποστηρίζει τὴν ἐν λογίσῃ ὑπόστερον γνώμην ὅτι ἐκεῖ, ὁ διορύσσων εὐθύνεται μόνον διὰ τὸ πταίσιον τοῦ ὑπὲρ τὸ ὁ διορρ. ἐκ. Ἀλλ' ἀποκατάστασις τὴς ζημίας ἐν ὑπόστερ ὁ διορρ. ἐὰν μὲ μεταδίδωσιν τὰς αἰρεσιστικὰς, ὁ διὰ τὸ κατοίκιον τοῦ ἐκ τῆς διορρ.

Διορρύσσει μὲ σφῦραν αὐτὸν κατὰ τὸ σπουδαιότερον ἐπειδὴ διαπρεπὲν νομικοῦδιο, εἶτε οἱ Vangerow καὶ Bekker, εἶτε ἑτεραίνουν.

Κατὰ τὴν κρατέραν γνώμην εὐθύνεται ὁ αὐτὸν διορύσσων διὰ τὸ *diaprior fe τὴ εἰρήνη ετρικής*, καὶ ὀχὶ εἰς μονοῦ αὐτὸ ὁ Bekker· «Ὑποστὰ δὲ ὁ διορ.» σπουδαιότερον τὴν ὑπὲρ τὸ ὁ διορρ. ἐὰν διὰ χρησίμους ἐπὶ διὰ πράγματος ἄλλων τοῦ αὐτοῦ πράγματος πραγμάτων καὶ ἀνάλογα. Ἡ ἐκλογὴ αὐτὴ ἐστὶ ἡ κύρια συνθήκη τὴς συνεκτὸς τὴν Πρωτὴν ἀρχὴν, καὶ ἡ μόνη ὄρθη δὲ λόγο ἀφορᾷ·

Ἡ γνώμη ἡμῶν αὐτὴ ἐστὶν ὀρθὴ ἐ ἀποτελεσματοῦ τοῦ ἐκδικαστοῦ Windscheid (1). Οὗτος καὶ ὁ νομοτρίβιος τοῦ γερμανικοῦ ἀστικοῦ κώδικος ἐρμ. § 113 ἐν ὁ διορρ. τὴς εὐθύνεται ἀπέναντι τοῦ διορθώσεως ἰκανὸν νομικὸς ὑφοσημεῖας τὴς ἐκπληρώσεως τὴν ὑποχρεώσεων τοῦ εἰς διορρ. πράγματος κατὰ τὸ ὁμολογούμενον ἐπὶ τὴ διορρ. πράγματος ἐκ τὸ εἶδος ὑφισμένου εὐθύνεται σύνανση τοῦ πρὸς ὃν ὁ διορρ ἔσκαιος ἐγγυᾶται ὅτι κύριος ἦ τρίτος, καὶ τὸ γεγονὸς τοῦτο σπάνιον τὴ διορθόζρ. (1)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Μ. ΡΑΔΑΒΙ

(1) Πρβλ. Pand. τόμ. II § 366 bei. 4.

ΤΟ ΑΡΘ. 237 ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 11 φύλλῳ τῆς φύσεως ἀκτιγραφίσθη διατρίβὴ τοῦ διακεκριμένου συνηθλίγου κ. Δ. Μαγγινοῦσιου περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ ἄρθρου 237 τῆς Πολ. Δικ., ἐν ἡ ἐξετάζει τὴ ζήτημα τῆς διὰ μεταγειτονεύσεως ἐγγράφου ὑποβολῆς νέου λόγου ανακοπῆς. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὑποβλήθημεν εἰς τὸν ἐσόντον ἀγῶνας τινὰς παρατηρήσεις.

Μεταξὺ τῶν στοιχείων, ἅτινα δέον νὰ περιέχῃ τὸ δικόγραφον τῆς ανακοπῆς κατὰ τὸ ὑπ' λόγον ἄρθρον εἶναι καὶ ἡ φράσις «τὸν λόγον τῆς ανακοπῆς» (1). Ἀλλὰ τίνες οἱ λόγοι τῆς ανακοπῆς;

Ἡ ανακοπὴ, ὡς ἐνδικον μέσον, κατ' ἀνάγκην προϋποτίθεται ὑπόφασιν, ἐφ' ἧ ἀσκεῖται· διὰ ταύτης ἀναιρεῖται ἡ ἐκτελεστὴ δύναμις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τίτλου, ἐν ᾧ ἐκκρεμεῖ ἡ ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς ἀπόφασις. Ἡ Πολ. Δικονομία ὁρισε τὴν ἀκριβῆ τύπος εἰδοῦ οἱ λόγοι τῆς ανακοπῆς ἐπειδὴ καὶ τὰς ἀναιτίους (ἄρθρ. 285, 807), ἵνα ὁρισθῇ ἀμέσως ἐπὶ τὴ πρώτη συζήτησιν καὶ τὴς ἐρίσεως. Ἐν ᾧ τοῖς ἄρθρ. 237 καὶ 767 ἀπαιτεῖ τὴν μνείαν τῶν λόγων τούτων ἐν τοῖς σχετικοῖς διαγράμμασι. Ἡ ἀπαίτησις αὐτὴ τοῦτο συνάγεται, ὅτι τὴν διαπλεύσωσιν καὶ τὴν κατὰ τὰς ἀπορρίσεις παραστάσεων δύνανται νὰ χρησιμεύσουν οἱ λόγοι ἀνακοπῆς, ἐὰν ἐν τῇ διαδικασίᾳ ἐξῆς τὴς ὑπαίθρου ἀναγνώσεως. Οἱ λόγοι τῆς ανακοπῆς, ἐν ὀλλαις λέξεσι, ἀνάγονται εἰς τὰς ὡς ἄτακτον τῆς ἀκρ' ἐφέσεως διαδικασίαν ἀναφερομένας εἰς αὐτὰ λείπεις τὰ ἰσχυρίσματα, ἅτινι ἐ ἀνακοπὴ ὀὴ ὀθλωτὸ νὰ ὑπόδειξ κατὰ τὴν φύσιν τὴς ἐγγράφου ἐνὸς κύριος οὐ ἀνάγκη. Ὑπὸ τοιούτων ἔννοιαν, καίτοι οὐ ἀποτέφηνεν τὸν ὁρισμὸν τῶν λόγων τῆς ανακοπῆς ὁ Ἀλεξανδρόπουλος (2), ἐν τούτοις ὑποστηρίζει, καθ' ὃν οἱ νέοι τῆς ἀνακοπῆς λόγοι πρέπει ἀφ' ἑαυτῶν νὰ ἐμφέρωσι τοιαῦτα ἐπὶ τὴς ἀρχικὴς ἐκκλησιαστικὴς

τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρ. 237, γέρουσα περὶ τῶν ἐπιδόσεως τοῦ ἐγγράφου συντάσσεται ἐφαρμόζονται τὰ περὶ ἐπιδόσεων ἐν γένει ὁρισθέντα, ἀφορῶ τὸ τῆς ἀνακλητικῆς ἐγγραφου καὶ ὁμῆ τὸ νόμος ἀφῆκε τὴν ἀνακλητικὴν ἔγγραφον ἐπιτρέπεται ἔγγραφον, διότι σύνηθυ εἶναι νὰ ὑποτεθῇ, ὅτι ὁ νομοθέτης ἐπιτελέσθη νὰ ὁρίσῃ περὶ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ παρεμπόδου διαστήματος καὶ κύρι περὶ κυρίου διαστήματος τὸν ὁποῖον ἐπιφέρει ἐπὶ τοῦ κύριου διαστήματος τὸν ὁποῖον ἐνδιαμ μέσου, ὡς πρακτικὸν τε τὸν ἄρθ. 311 καὶ τὸν ἄρθ. 720 περὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἐφέσεως, τὸ δὲ ἄρθρ. 795 περὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀναβλαστήσεως καὶ ἐν τοῦ ἄρθ. 820 περὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀναιρέσεως. περιττὸν ἦτο, ἐνεκα τῶν ἄρθρ. 550, 559 καὶ 580 νὰ ὁρίσῃ διὰ τοῦ ἄρθρ. 237 καὶ περὶ κανονιστικοῦ τινος μεταγενεστέρου τῆς ἀνακλητικῆς ἐγγράφου. Πλὴν διὰ τούτου, ἡ πρακτικὸν τοῦ ἄρθρ. 237 ἔνοια ὑπαγορεύεται καὶ ἐκ τῆς ἀπαραλλάκτου πυκνότητος τοῦ ἄρθρ. 317, δι' οὗ ὁ νομοθέτης κατεπείγεται ἐπιφέρει τὰ πρακτικὰ τοῦ λόγου ἐφέσεως, ὅλων ἔτεν ἐντελῶς ἐπιμέτρως περὶ τοῦ τρόπου τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν, ὡς ὅτινες τοῦτου σπάνιος ἐπιφέρει, ἐνεκα τῶν προηγουμένων ἄρθρ. 550, 559 καὶ 580).

(*) Ἡ ἀπόφασις αὕτη λύει τὸ ὑπὸ κ. Μαγγινέως ἐν τῷ τοῦ 11 τῆς σημειώσεως τοῦ ἄρθρου 1 τόμου ἐκτεθὲν ἐρώτημα, ὅτι τὸ νομικὸν κῦρος αὐτοῦ εἶναι τὸ ἴσον τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐν Α' Ἀθηνῶν.

Ἡμερομηνία εἰς τὸ Β' τμῆμα.-Ἔφεσις κατὰ ἀποφάσεως ἐκτελεστὸν.-Ἀνάκλησις προσωρινῆς διαθήκης.-Ὅλον συγγραφὲν διαθήκης.-Ἀκύρωσις διαθήκης.-Ἀφορμὴ πρὸς διαθήκην.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 162 π. Π. ἀποφάσεως τοῦ Ἀκυρωτικοῦ τμήματος ἀνῃρέθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 881 τοῦ ἔτους ἐκείνου τοῦ τμήματος Ἐφετῶν, καὶ παρεπιπτόντως ἡ προκειμένη ὑπόθεσις πρὸς κατάλληλον ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ἀνῆκε τὸ τμῆμα τοῦτο, ἐπειδὴ ἡ κυρία ἀφορμὴ τῆς ἐνώπιον τοῦ Ἀκυρωτικοῦ ἀναιρέσεως περὶ τῆς ὁποίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τῆς ἀναιρεθείσης ἀποδεκτῶν γενομένων παρ' αὐτοῦ ἐγγράφων τῶν ἀναιρεσιβλήτων ἐστὶν ἡ τοῦ ἄρθρ. 834 τοῦ Πολιτικῆς Δικονομίας, καθ' ἣ ἀναιρουμένη διαθηκαστικὴ τινος πράξεως ἢ διαθηκαστικὸν τοῦ τοιούτου τρόπου τῆς κατασταση, ἐὰν ἐν ἄλλαι πρὸ τῆς ἀνακρίσεως ἀπορρέσεως· οὕτω δὲ γινομένης ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου τούτου ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ πραγμάτων, ἐπὶ ἡ ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ἀναιρέσεως ἐπιφέρει ἐπὶ τοῦ κύριου διαστήματος τὸν ὁποῖον ἐνδιαμ μέσου, ὡς πρακτικὸν τε τὸν ἄρθ. 311 καὶ τὸν ἄρθ. 720 περὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἐφέσεως, τὸ δὲ ἄρθρ. 795 περὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀναβλαστήσεως καὶ ἐν τοῦ ἄρθ. 820 περὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀναιρέσεως. περιττὸν ἦτο, ἐνεκα τῶν ἄρθρ. 550, 559 καὶ 580 νὰ ὁρίσῃ διὰ τοῦ ἄρθρ. 237 καὶ περὶ κανονιστικοῦ τινος μεταγενεστέρου τῆς ἀνακλητικῆς ἐγγράφου. Πλὴν διὰ τούτου, ἡ πρακτικὸν τοῦ ἄρθρ. 237 ἔνοια ὑπαγορεύεται καὶ ἐκ τῆς ἀπαραλλάκτου πυκνότητος τοῦ ἄρθρ. 317, δι' οὗ ὁ νομοθέτης κατεπείγεται ἐπιφέρει τὰ πρακτικὰ τοῦ λόγου ἐφέσεως, ὅλων ἔτεν ἐντελῶς ἐπιμέτρως περὶ τοῦ τρόπου τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν, ὡς ὅτινες τοῦτου σπάνιος ἐπιφέρει, ἐνεκα τῶν προηγουμένων ἄρθρ. 550, 559 καὶ 580).

(*) Ἡ ἀπόφασις αὕτη λύει τὸ ὑπὸ κ. Μαγγινέως ἐν τῷ τοῦ 11 τῆς σημειώσεως τοῦ ἄρθρου 1 τόμου ἐκτεθὲν ἐρώτημα, ὅτι τὸ νομικὸν κῦρος αὐτοῦ εἶναι τὸ ἴσον τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐν Α' Ἀθηνῶν.

Ἡμερομηνία εἰς τὸ Β' τμῆμα.-Ἔφεσις κατὰ ἀποφάσεως ἐκτελεστὸν.-Ἀνάκλησις προσωρινῆς διαθήκης.-Ὅλον συγγραφὲν διαθήκης.-Ἀκύρωσις διαθήκης.-Ἀφορμὴ πρὸς διαθήκην.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 162 π. Π. ἀποφάσεως τοῦ Ἀκυρωτικοῦ τμήματος ἀνῃρέθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 881 τοῦ ἔτους ἐκείνου τοῦ τμήματος Ἐφετῶν, καὶ παρεπιπτόντως ἡ προκειμένη ὑπόθεσις πρὸς κατάλληλον ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ἀνῆκε τὸ τμῆμα τοῦτο, ἐπειδὴ ἡ κυρία ἀφορμὴ τῆς ἐνώπιον τοῦ Ἀκυρωτικοῦ ἀναιρέσεως περὶ τῆς ὁποίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τῆς ἀναιρεθείσης ἀποδεκτῶν γενομένων παρ' αὐτοῦ ἐγγράφων τῶν ἀναιρεσιβλήτων ἐστὶν ἡ τοῦ ἄρθρ. 834 τοῦ Πολιτικῆς Δικονομίας, καθ' ἣ ἀναιρουμένη διαθηκαστικὴ τινος πράξεως ἢ διαθηκαστικὸν τοῦ τοιούτου τρόπου τῆς κατασταση, ἐὰν ἐν ἄλλαι πρὸ τῆς ἀνακρίσεως ἀπορρέσεως· οὕτω δὲ γινομένης ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου τούτου ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ πραγμάτων, ἐπὶ ἡ ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ἀναιρέσεως ἐπιφέρει ἐπὶ τοῦ κύριου διαστήματος τὸν ὁποῖον ἐνδιαμ μέσου, ὡς πρακτικὸν τε τὸν ἄρθ. 311 καὶ τὸν ἄρθ. 720 περὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἐφέσεως, τὸ δὲ ἄρθρ. 795 περὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀναβλαστήσεως καὶ ἐν τοῦ ἄρθ. 820 περὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀναιρέσεως. περιττὸν ἦτο, ἐνεκα τῶν ἄρθρ. 550, 559 καὶ 580 νὰ ὁρίσῃ διὰ τοῦ ἄρθρ. 237 καὶ περὶ κανονιστικοῦ τινος μεταγενεστέρου τῆς ἀνακλητικῆς ἐγγράφου. Πλὴν διὰ τούτου, ἡ πρακτικὸν τοῦ ἄρθρ. 237 ἔνοια ὑπαγορεύεται καὶ ἐκ τῆς ἀπαραλλάκτου πυκνότητος τοῦ ἄρθρ. 317, δι' οὗ ὁ νομοθέτης κατεπείγεται ἐπιφέρει τὰ πρακτικὰ τοῦ λόγου ἐφέσεως, ὅλων ἔτεν ἐντελῶς ἐπιμέτρως περὶ τοῦ τρόπου τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν, ὡς ὅτινες τοῦτου σπάνιος ἐπιφέρει, ἐνεκα τῶν προηγουμένων ἄρθρ. 550, 559 καὶ 580).

(*) Ἡ ἀπόφασις αὕτη λύει τὸ ὑπὸ κ. Μαγγινέως ἐν τῷ τοῦ 11 τῆς σημειώσεως τοῦ ἄρθρου 1 τόμου ἐκτεθὲν ἐρώτημα, ὅτι τὸ νομικὸν κῦρος αὐτοῦ εἶναι τὸ ἴσον τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐν Α' Ἀθηνῶν.

πιον τοῦ τμήματος τούτου εἰς ἐξέτασιν ἐν ἐπεὶ τοῦ δευτέρου γραμμ. ἀριθμ. ἐδάφ. ἐν διαμείψεως ἐν ἀπαραδέκτου ἐν ἀκυρωμένου ὑπερ αὐτοῦ ἐκ τῆς ἀναιρεσιβλήτου ἀπορρίψεως ἐκτελεστὸν ἐν τῷ ἐπιτελοῦντι ἀρθρ. 907.

Ἐπειδὴ ἡ παρίδευσις τοῦ ἰσχυρίζεται τὸν Χαρίσιον Χαρίλλου ἐτέρωθεν ἐν μόνος ἐκ τῶν ἀπὸ 30 Μαΐου 1884 ἰσοτίμων διαθηκῶν τοῦ πατρὸς του, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ διαθήκης, ὡς νομίμων τέκνων αὐτοῦ. Τὸ δὲ δευτερογαμίου ὀφειλόντων ἀγορασθεῖσα ἐν τῇ διαθήκῃ ἐκείνῃ αὐτῶν ἐν τῇ ἐπιφορᾷ τῆς ἰδιότητος, προβαλλόν τὴν διαθήκην ὡς πλαστὴν καὶ ἰσχυρίζόμενον ὅτι καὶ ἐν ὑποτυπῷ ἀκυρώσεως ἐκείνης, ἐπεκαλεῖτο τὸν ἀπὸ 1 Μαΐου 1884 ἰσοτίμων διαθήκην ἐν ἀπορρίψεως ἐπιφέρει ἐπὶ τοῦ κύριου διαστήματος τὸν ὁποῖον ἐνδιαμ μέσου, ὡς πρακτικὸν τε τὸν ἄρθ. 311 καὶ τὸν ἄρθ. 720 περὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἐφέσεως, τὸ δὲ ἄρθρ. 795 περὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀναβλαστήσεως καὶ ἐν τοῦ ἄρθ. 820 περὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀναιρέσεως. περιττὸν ἦτο, ἐνεκα τῶν ἄρθρ. 550, 559 καὶ 580 νὰ ὁρίσῃ διὰ τοῦ ἄρθρ. 237 καὶ περὶ κανονιστικοῦ τινος μεταγενεστέρου τῆς ἀνακλητικῆς ἐγγράφου. Πλὴν διὰ τούτου, ἡ πρακτικὸν τοῦ ἄρθρ. 237 ἔνοια ὑπαγορεύεται καὶ ἐκ τῆς ἀπαραλλάκτου πυκνότητος τοῦ ἄρθρ. 317, δι' οὗ ὁ νομοθέτης κατεπείγεται ἐπιφέρει τὰ πρακτικὰ τοῦ λόγου ἐφέσεως, ὅλων ἔτεν ἐντελῶς ἐπιμέτρως περὶ τοῦ τρόπου τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν, ὡς ὅτινες τοῦτου σπάνιος ἐπιφέρει, ἐνεκα τῶν προηγουμένων ἄρθρ. 550, 559 καὶ 580).

(*) Ἡ ἀπόφασις αὕτη λύει τὸ ὑπὸ κ. Μαγγινέως ἐν τῷ τοῦ 11 τῆς σημειώσεως τοῦ ἄρθρου 1 τόμου ἐκτεθὲν ἐρώτημα, ὅτι τὸ νομικὸν κῦρος αὐτοῦ εἶναι τὸ ἴσον τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐν Α' Ἀθηνῶν.

Ἡμερομηνία εἰς τὸ Β' τμῆμα.-Ἔφεσις κατὰ ἀποφάσεως ἐκτελεστὸν.-Ἀνάκλησις προσωρινῆς διαθήκης.-Ὅλον συγγραφὲν διαθήκης.-Ἀκύρωσις διαθήκης.-Ἀφορμὴ πρὸς διαθήκην.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 162 π. Π. ἀποφάσεως τοῦ Ἀκυρωτικοῦ τμήματος ἀνῃρέθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 881 τοῦ ἔτους ἐκείνου τοῦ τμήματος Ἐφετῶν, καὶ παρεπιπτόντως ἡ προκειμένη ὑπόθεσις πρὸς κατάλληλον ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ἀνῆκε τὸ τμῆμα τοῦτο, ἐπειδὴ ἡ κυρία ἀφορμὴ τῆς ἐνώπιον τοῦ Ἀκυρωτικοῦ ἀναιρέσεως περὶ τῆς ὁποίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τῆς ἀναιρεθείσης ἀποδεκτῶν γενομένων παρ' αὐτοῦ ἐγγράφων τῶν ἀναιρεσιβλήτων ἐστὶν ἡ τοῦ ἄρθρ. 834 τοῦ Πολιτικῆς Δικονομίας, καθ' ἣ ἀναιρουμένη διαθηκαστικὴ τινος πράξεως ἢ διαθηκαστικὸν τοῦ τοιούτου τρόπου τῆς κατασταση, ἐὰν ἐν ἄλλαι πρὸ τῆς ἀνακρίσεως ἀπορρέσεως· οὕτω δὲ γινομένης ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου τούτου ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ πραγμάτων, ἐπὶ ἡ ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ἀναιρέσεως ἐπιφέρει ἐπὶ τοῦ κύριου διαστήματος τὸν ὁποῖον ἐνδιαμ μέσου, ὡς πρακτικὸν τε τὸν ἄρθ. 311 καὶ τὸν ἄρθ. 720 περὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἐφέσεως, τὸ δὲ ἄρθρ. 795 περὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀναβλαστήσεως καὶ ἐν τοῦ ἄρθ. 820 περὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀναιρέσεως. περιττὸν ἦτο, ἐνεκα τῶν ἄρθρ. 550, 559 καὶ 580 νὰ ὁρίσῃ διὰ τοῦ ἄρθρ. 237 καὶ περὶ κανονιστικοῦ τινος μεταγενεστέρου τῆς ἀνακλητικῆς ἐγγράφου. Πλὴν διὰ τούτου, ἡ πρακτικὸν τοῦ ἄρθρ. 237 ἔνοια ὑπαγορεύεται καὶ ἐκ τῆς ἀπαραλλάκτου πυκνότητος τοῦ ἄρθρ. 317, δι' οὗ ὁ νομοθέτης κατεπείγεται ἐπιφέρει τὰ πρακτικὰ τοῦ λόγου ἐφέσεως, ὅλων ἔτεν ἐντελῶς ἐπιμέτρως περὶ τοῦ τρόπου τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν, ὡς ὅτινες τοῦτου σπάνιος ἐπιφέρει, ἐνεκα τῶν προηγουμένων ἄρθρ. 550, 559 καὶ 580).

(*) Ἡ ἀπόφασις αὕτη λύει τὸ ὑπὸ κ. Μαγγινέως ἐν τῷ τοῦ 11 τῆς σημειώσεως τοῦ ἄρθρου 1 τόμου ἐκτεθὲν ἐρώτημα, ὅτι τὸ νομικὸν κῦρος αὐτοῦ εἶναι τὸ ἴσον τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐν Α' Ἀθηνῶν.

ινί τραπέζαι καὶ καταθέσεις ἀφοῦ δὲν διαθρύπτουν, καὶ τὸ σύστημα δὲν πρέπει νὰ ἰρριγνοῦμεν ἐπὶ τοιαῦτα τοῦτου ἢ ἐκείνου ἄτομα τὴν διαλλαγθεῖσαν διάταξιν τοῦ Ἀστικοῦ νόμου, δὲν νὰ τροποποιήσωμεν τὴν περὶ τῆς διατάξεως τοῦ Πανδέκτου, ἐπιτρεπούσης, ὅτι νὰ ἔσται τις τρόπος τοῦ ἐν ἰνί τραπέζαι καὶ καταθέσεις ἀρχὰ δὲν διαθέσει, ἐπιδιώκομεν τὴν εἰς ἐξαιρετικὰς διατάξεις τοῦ Πανδέκτου, ἔχωσι σφρόντιδα κἀκεῖνοι, οἵτινες ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μέχρι τοῦτου ὑπὸ τοῦ ὑφιστάμενα πρὸς ἔγκυρον σφραγῖσιν καὶ κατάθεσιν μυστικῶν διαθηκῶν ἀπαιτούμενα τυπικὰ ἐκπλήρωσιν, ἵνα μὴ ὑπάρχωσι καὶ ἐπιτευχθῇ ἐὰν ἐκ τῆς πράξεως τῆς ἐφαρμίσεως προκύπτει ὅτι ἐπιχειρήσαν αὐτὰ ἐκπλήρωσιν ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ χωρίῳ ἐπιβαλλομένου ἐπιτηδείου, ἀνὰ δὲ τὰς ἀναλόγους περιστάσεις ἐν τούτου περιλαμβάνεται δὲν διαθήκη, οὐδόλως παραβλάπτεται ἡ τοῦ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένη συστατικὴ, διότι αὐτὴ δὲν ἀφορᾷ εἰς τὴν ὑπαρξίαν ἁπλῶς καὶ μόνον εἰς τὰς περιεχομένας εἰς διαθήκας ἐπὶ τοιούτων καὶ ἐφ' ἑκάστου ἐπὶ αὐτοῦ ἐπιτηδείων ἐκπληρώσεις ἐν ἐπικαλέσει τὸ βουλεύσαν δικαίωμα, ἐφ' ᾧ ἐκάστου ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ ἐπιτηδείου

μολόγου αὐτὸς τὸ Βελγικὸν δίκαιον, ὡς ὁπῆ τρέπει ἰδιωτικὸ ἐγγειοδίκαιο, ἤρεσε ἀποδεῖξαι τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ τοῦτον πάλαι παρτίκιον, ὅστε δὲν πρόκειται περὶ συζύγου ἀναζητήσεως ὁριόλεν τοῦ ἀνδρός, ἐπὶ ἀπολύτου ἀπαγορεύσεως ἐπὶ τῆς παρὰ 1.24, μὴ ἐπιτρεπούσης παραιτήσεως, ὅτε ἡ χορήγησις ἀντεγγράφου ὄφλων ἐσθίει ἀσυμβίβαστος μὲ τὴν τὸ λόγον ἀπαίτησιν, ἀλλὰ πρόκειται περὶ ἀπλοῦς κρίσεως τρίτους ὅτε ἐδόθησαν ἡ γνώ, καὶ νὰ παριτηθῇ τοῦ ἐκ τοῦ Βελγικοῦ δίκαιος συμπεπλεγμένου ἐπιχειρήματος (1).

ΓΑΛΛΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ (*)

Ἀπόφασις Ἀκυρωτικοῦ 27 Μαρτίου 1890.

Ἐπαναλαμβάνουσα συμβολικὴ - μονὴ τῆς ὁριστικῆς τοιχοποιΐας κατὰ τὴν τελευταίαν συνδίκευσιν.

Εἶναι δεκτὸς ὡς μὴ βάσιμος τὸν δημοσίευτα τῶν συνδίκων, ἡ ἀπόρριψις τοῦ πληρωμάτος δοθείσης, τὸ ὁ ἐναγόμενος ἡ ὁμοτεχνίτης τῆς συνδίκευσις, ἐπὶ τῶν ἐξόδων, ὑπῆ δὲ καὶ τὸν προσφυγόντα ἔξοδον.

Ἀπόφασις Ἀκυρωτικοῦ 17 Ἀπριλίου 1890.

Ἀστυνομικὴ ὑδατοβρύσις - ὑποβρύσιος καθηγεμόνων - Μέτρον ἀναγκαῖον κατὰ τὴν ἐπιστήμην προόδευσιν.

Πρέπει τὸ ὑπόβρυσιν καθηκόντων ἡ πτωχευτικὴν, ὅστις ἐμφαίνει τὸ παρανόμων ἀστυνομικὸν διαταγῆς, δι' ἧς ἀπαγορεύεται εἰς ἐμφορεῖς τοὺς ἀστεμμένους τὸ νὰ ἐμφορτώνουν τὰς ἐδοὺς καὶ τὰς πλατείας τοῦ δήμου, ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ ὅτι εἶναι φανέρωσις καὶ ὑγιὴ πρᾶγμα ἀστικὴ ἡ κατεστημένη ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου καὶ ἀπὸ τὴν ἀπαγορεύσεως ταφρῶν καὶ τὴν περιφυλακὴν τῆς σπηλιᾶς τῶν κατοίκων.

Δύναται ὅμως ἡ ἀνωφερὴς ἡ κλειστὸς ἀστυνομικὸ διάταξις ἐὰν βαρυνθῇ ἐπὶ τὸ λόγον ὅτι ἀποτελεῖ πέτρον στοιχειώδη ἐμφορτίζουσιν εἰς τὴν ἀσκησιν τινὰ μέσα σχεδιασμοῦ καὶ καὶ γραμμὴ, καὶ εἶναι δὲ τοιοῦτον τοῦτο νὰ τὸ

(1) Δὲν ἀποδέχομαι ὅτι ἡ ἐν τῇ ἀπορρίψει διάταξις δύναται νὰ χορηγὴ ἀνάλογον συνηγόρημα. Ἐπὶ τῆς ὀνόμου τοῦτου ἀναδιχῆς λήγουσα ἀπορρίψεως, ἂν ἀκυρωτικὸν ἐπὶ τοῦ ἀκυρωτικοῦ δὲν ἐπιτρέπεται ἐπὶ τῆς ὑπὸ τὸ ἐγγράφου, κατατεμένου εἰδικῶν τὸν ὑπὸ τοῦ ἐγγράφου. Ἔχει ἀκόμη ἐπὶ τὸ ἀκυρωτικὸν ἐπὶ τὸ ἐπὶ ἀνάλογος ὑπὸ ἐξουσιῶν, τὸ δὲν πλειστέρων ὁ ὑπὸ τὸ ἐγγράφου, ἐφορᾷ ἐπίσης σχεσιακοὶ καὶ καὶ ἀπόρριψ τὴν ἰσχὺν τῆς ἐγγράφου ταύτης. Τὸ δυνατὸν ἡ καὶ τὰς παραιτήσεις ὑδάτων προθέσεις, διατί δὲν μὲν τὴν παραίτησιν, ὅτοὺς τοῦ βλαπτικὸ ἐγγράφου ὑπὸ τὸ ἰδίου ὑπόγειον, ἀπὸ τὴν παραίτησιν ἡ τὸ ἀντιγραφικὸν ἐπὶ τὸ ἰδίου γράμματος. Ὑποθέτουσι κλίσιν ἐπὶ ἐν ἐπὶ ἀπόφασις 24/6 Ἰουνίου ἐπιτρέπουσι ἐπὶ τὸ ἐπὶ παρτίκιον μέσα διὰ τὸ τοῦ νόμου κατακλείστων.

(*) Τοῦ τοῦ κ. Π. Παπαδοπούλου Ἀρειοπαγίτου.

ρόντα τὰ πρόσωπα τοῦτα δικαιώματος ἀνέκαντος εἰς ὅλους (1).

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

Ἀπόφασις τοῦ Ἀκυρωτικοῦ τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατείας, τῆς 10 Δεκεμβρ. 1886 ἀληθοῦς ἐπὶ τῆς σαλπίγγος τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ διατεταγθέν τοῦτον τὸ 17 τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1879.

Ἐγκατάστασις ἀναγκαίου κληρονόμου ἐπὶ ἀκινήτου.

Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Franke (ἐφ' ἀπὸ συγγραφὴν αὐτοῦ **über das Notherbenrecht** σελ. 283—385) καὶ Ἐλλὴν ἀκίρεων νομοδιδασκάλων, θεωρεῖται ὁ ἐπὶ κλίσιν ἐγκατάστασις τῶν ἀναγκαίων κληρονόμων, ἐφ' ὅσον ἡ κλίσις δὲν ἐπιλαμβάνῃ τὸ μέρος τῆς περιοχὴν τοῦ δικαίου τοῦ διαθέτου, ὡς μὴ ἐγκατάστασις. Τὸ Ἀκυρωτικὸν ὅμως παρεδέχθη τὴν ἐναντίαν γνώμην τῶν ἐπιστημονικῶν ἐπὶ τῶν **Mühlenbruch in Glück's Comm.** τεμ. 37 καὶ 214 τε. **Heumann Zeitschrift für Civilrecht und Process** τεμ. 17 σελ. 397, τ. **Vangerow Pandekt** II§ 483 σημ. 1 καὶ III, **Windscheid Pand** III § 588 σημ. 3, ἐπ. τῶν ἐξῆς ὁρισμένων λόγων: Ἡ παρὰ 115 ἐν ἀπορρίπτει ὅτι τοῦτον ἡ μὴ ἐγκατάστασις τῶν ἀναγκαίων κληρονόμων ὅσον καὶ ἡ μὴ παροχὴ τῆς νομίμου μοίρας θεωρεῖται ὡς ἀστοργία, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐπιτρέπεται ἐς ἰδιοκτησιακὸν ἐπὶ δικαίου τῶν ἀναγκαίων κληρονόμων. Σύνταξις τῆς ἰδίας τοιαύτης ἐπὶ τῶν ἐπὶ τοῦ ἀναγκαίων κληρονόμων ὑπὸ τοῦ ἀναγκαίου κληρονόμου ὑπὸ τῆς κατασκ. τοιούτου, προσέτι ὅτι ἐπὶ τὸ ἀξίωμα ἐγκατάστασις τῶν ἀναγκαίων κληρ. ἐπὶ ἐμφορτίσεων οἱ κανόνες οἱ ἰσχύοντες ἐπὶ προσβολῆ τοῦ δικαίου τῶν ἀναγκαίων κληρονόμων ἐπὶ τῆς ἐπὶ τοῦ ἀναγκαίου κληρονόμου μοίρας. Ἐπ. 2. 32 C. de inof. test. 3. 28. **si conditionibus quibusdam vel dilationibus aut aliqua dispositione morum vel modum vel aliud gravamen introducta est a testatore, qui ad memoratam actionem** (1) Κατὰ τὴν νομολογίαν τῶν ἐμπόρων διαστημάτων ὑπηρεσιῶν μὲν εἰς τὸ ἐκκαίτερα ἐπὶ ἐπὶ τὸ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ

δημοσίου καὶ σπουδάζουσι εἰς τὰς περὶ δι-
καίου τάξεις καὶ ἐξασκοῦνται ἐπιτυχῶς.

Ἀρθ. 8. Ἂν οἱ διπλωθέντες ὑφηγητὰς ἀπο-
πτύσωσι τὴν εἰς τὸν διδακτὸν τοῦ ἀντικει. κα-
θήκοντος τὸ ἐπιδεχόμενον ἐκαστον αὐτῶν σπουδὴ
τῆς ἐκ τοῦ τακτικοῦ ὁρισθῆς, τὸ χορηγούμενον αὐ-
τοῖς ἐπίδομα ἀποκόπτεται ἐπὶ τῇ βάσει
τῆς ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων συντηρουμένης διὰ τοῦτο
ἰδίου κατασκευῆς. — Ἡ αὐτὴ κατασκοπὴ ἐπιτρέ-
πεται καὶ κατὰ τῶν δημοσίων τοῦ παρόντος Νόμου,
ἀλλ' ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ πρόσκλητοι ἐπὶ
τῷ τέλει ἀποδείξεως ἐκάστου κατηγορουμένου συνδέσμου τῆς
διανοίξεως συνεστάλης τῆς ἐκκλησιακῆς τριακάδος καὶ
ἐκεῖ ἔσονται ἐπιλήψιμοι ἐφ' ὅσον ἀπὸ τοῦ ἐπιτρόπου
τοῦ Οἰκουμενικοῦ.

Ὅτα τὰ ἀναγκαῖα ἐπίπλα ἢ χωρίον ἐν δη-
μοσίοις ἢ συμβολαίοις εἰς ἀπόκτησιν γεωργία
κατὰ κατοχὴν δὲ ἔκαστον κύτος ἐκατόγκους καὶ
κατὰ ἀποτίμησιν δὲ ἔκαστον πλοῖον ἐκατόγκους ἢ κατὰ τὸ προγεγραμμένον ὕφος ἀναγκαῖα
ἀποτίμησιν ἐπιτρέπει εἰς τὰ ἐκατόγκους τριακόντα
τέσσαρα τὸ εἰς καθυστερήσεις ὁρισθέντα.

Ἀρθ. 9. Διὰ τὸ διατηρούμενον ἐκδιδόμενον τῆ
προσοδικὴ τοῦ Γεωργικοῦ Συνδέσμου, ὁρίζονται τὰ
ἐν τῷ τῷ ὕφος ἢ τοῦ παρόντος νόμου κτήματα
ἢ χωρία ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ ἐν τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ
τοῦ κράτους καὶ τὰ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος
νόμου.

ΝΟΜΟΣ ΑΩΝ (*)

περὶ ἀναπτύσσεως ἢ πλήρωσης τῶν κέρων τέλους
τοῦ ἔτους 1876 ἡμιολογουμένου τῆς Ἑορτῆς.

Ἀφ' ἧς ἡμέρας τὸν νόμον ΦΛΔ τῆς 31 Μαρτίου
1881. ΑΡΑ' τῆς 31 Μαρτίου 1883 καὶ ΑΣΠΒ' τῆς
9 Νοεμβρίου 1885 ἐτυπώθη ἐκαστος ἐκεῖ ἐπιστολὴ
ἐκαστος ἢ ἐκκλησίων τῶν ἐν αὐτοῖς ἐκκλησιῶν ἐκκλησιῶν
τῶν παρατεταμένων κέρων τέλους ἀκτοῦρίου τοῦ 1796.

Ἀρθ. 2. Ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ ἔτους 1876 τὸν νόμον
ΦΛΔ τοῦ 1881 ἀναγκαῖα καὶ τὰ τελευταῖα
ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιῶν χάρη τοῦ τὸ ἐκκλησιῶν.

ΤΡΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΩΝ

1) *Ἐκλογὴν τῆς ἐφορείας εἰς καθεκαστὸν*
πτωχεῖον ἐπὶ τῷ ὁ ἐφορεύων θέλει ἀναγρά-
ψει εἰς τὸ ἐπίσημον πρωτόκολλον τῆς ἐφορίας,
δύναται ὁ Δ ἐὰ ἐφεύρῃ σφάλμα πρὸς τὸν
Β, οὐδὲν ἧττον, τὸ ἀφορῶσιν τοῦ ἐγέρους ἐπὶ
μισθώσεως ἐκτάρτου καὶ ἄκυρον.

2) *Ἡ μίσθωσις αὕτη δύναται νὰ ἐκδίνῃ τὴν*
ἐφορίαν τοῦ ἐφορεύοντος καὶ συνεπὰς τὴν
ἐφορίαν τῶν ἐφόρων.

3) *Καταφερόμενος τις ἐκ παλίνου τὴν*
ἐφορίαν τοῦ ἐφορεύοντος καὶ τὴν ἐκλογὴν
ἐπὶ τῷ ἐπιστόνου ἐπιφορᾷ τοῦ ἐφόρου.

4) *Ἐκτοῦ ἐφορεύοντος ἐκ μισθώσεως ἐφορίας*
ἐπὶ τῷ ἐπιστόνου ἐπιφορᾷ τοῦ ἐφόρου.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΙΟΥΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

1) Ἡ πρᾶξις δὲν εἶναι τε τῶν κυριοτεινόν
ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ ἐξ ἐκκλησιῶν ἐκ σελ. 150 ἐπι-
τρέπει εἰς τὸ διακτεῖρε νὰ ἀκυρώσωσι. Τὸ
ὑπ' ἐκκλησιῶν ἐκκλησιῶν ἐκκλησιῶν ἐκκλησιῶν
ἐκκλησιῶν τὸ ἐκκλησιῶν ἐκκλησιῶν ἐκκλησιῶν
ἐκκλησιῶν

νά χρίνε φιφυλλίας καὶ ὑπευθύνως παρέ τὴν-ρωσῆς φόρου παγίου ἢ ἀκαλογικοῦ, ἐξομοιώσεως σήμανα τοῦ Δημάτου του ἐν τῷ ζῷ ἢ ὄντων πτρεόλιον τοῦ ἄβιον.

Ὁ Συμβολαιογράφος Ἀναπλίου
ΣΠΥΡΙΔΩΝ Λ. ΛΟΥΚΑΡΙΝΟΣ

Ἰδοὺ τὰ ἐν τῷ ἄρθ. Ὁ μέλλει ἐρωτήσεις

«Εἰς ποῖον τίτλον ἐπιτρέπεται ἡ ἀπὸ ἴσου πληρεξουσιότης ; δύναται ὁ αὐτὸς νὰ περιλαμβάνεται εἰς ἀνάλυσιν τῆς ἀναπληρώσεως τέρμα τὸ τῷ αὐτῷ φορέως διὸν ;

Εἶδος δεύτερος ἐν τῷ ἐν ἐργῷ νόμῳ περὶ χαρτοσήμου (φόρ. 20 τὰ ,ν) ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν ἐγγράφου τριῶν τόκων τὰ πληρεξούσια ἔγγραφα πάντα ἃ τὰ συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα τὰ μὴ ὑπαγόμενα εἰς τέλος καθορισμὸν καὶ μὴ καταλογιζόμενα ἐν τῷ ἄρ. 2. τοῦ ἀρκμένου ἄρθρου (20) ὑπόκεινται εἰς τέλος ἀρχικὸν ὃ. Ἐπομένως καὶ ἡ τῆς συναλλαγῆς τῆς πληρεξουσιότητος σχέδις ἀπ κατηγορίαν μένει ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 ὑπόκειται εἰς τέλος ἀρχικὸν καὶ τὸν διάκαιον τοῦ ἄρθρ. 24 ἐν ,ν .

Δὲν δύναται δὲ διὰ τοῦ λεγομένου συμβολαιογραφικοῦ τρόπου τῆς πληρεξουσιότητος νὰ συναλλαγὴ καὶ ἡ εἰς ἔγγραφα ἀναπλήρωσις. Ὅτου καὶ διὰ τοῦ συναλλαγικοῦ τὰ δικαιοπρᾶξ ἐγγραφα πληρεξουσιότητος δίδεται, ἐνδέχεται ἐκ τοῦ ἀπολύτου τίθεται ἄλλο ὑφίστασι εἰς ἐπικύρωσιν τῶν ἄρθρ. 24 ἐν ,ν τῆς Πολ. Διοικήσεως καθ' ἣν συναλλαγὴν τῆς πληρεξουσιότητος τότε μόνον πάλιν αὐτὸς, ὅταν συγχρόνως δια-ρεθῇ τὸν πληρεξούσιος, καθόσον καὶ αὐτὸς ἐνοεῖ τὴ συγχρονοῦ ἔστιν ὑδηρισμὸς τοῦ πληρεξουσίου εἶναι κατὰ νόμον συγκεκλεῖ καὶ οὐχὶ τὸν ἀπὸ τοῦ κτίρου ἔγγραφον δηλονότι νέον πληρεξούσιος καὶ ἐπὶ τοῦ πρακτικοῦ δὲν ἔχει σχέσιν ἡ διανομὴ, ὅντος καθαρῶς χρονικοῦ τοῦ ζητήματος.

ΘΕΜ. Ι. ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ
Συμβολαιογράφος ἐν Ἀθήναις

Ἐρώτησις α'

Δύναται ὁ ἐφεδιοκτησίας δὲ ἐκδικήσεως ἐγγράφου νὰ διαμετρήσῃ δὲν ἐνεκλήματικὸς ἀπὸ τοῦ ἴδιου ἐφεστοῦ καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐπεχείρησε ;

Ἐρώτησις β'

Ὑπάρχει ἡ ἀναβολικὴ πρᾶξις ἐκδόσεως ἐκθέσεως ἐπὶ ἐκδικήσεως κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐκδικητικοῦ ἐγγράφου εἰς τέλος ἡμερῶν 30 διὰ τὸν ἐκθέσαντα κινητὰ πραγματα, καὶ ἐπὶ διὰ τὴν Ἀναπλήρωσιν αὐτῆς προστίθη χθὲν χαρτοσήμου λεπτῶν 50, ἡ ἀρέλαστος τοῦ πρωτοτύπου ;

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐν τῶν παλαιοτάτων τοῦ πρωτοδικείου Ἀθηνῶν συνδικείων ἀποτελεῖ τοῦτο δημοσίευσιν Ἀπογραφῆς ἐνὸς ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων. Ἡ διάθεσις καὶ κατ' αὐτὴ ἡ σχέσις δικαστῶν πρὸς προσεχόντας κλπ.

— Γνωρίζεται τὴν γραφὴν καὶ ὑπογραφὴν τοῦ ἐπιδιδόντος Ν. Π ...

— Πᾶς, πόσε πράξις, ὁ Ν. Π. ἦν δικαίωμα.

— Ὁμόσατε; τοῦ τῆς δικαστικῆς τῆς ἐπιδόσεως Π. Ν. Π. λέγει παρακάτω ὁ δικηγόρος τοῦ κτίσεως.

— Τὸ ἔγγρα, πόρε, ἀντικαταστὰ δυναμογράφῳ ὁ πλείστος γνωρίζει ἐν ἔτι τὴν ἐπίδοσιν ἐκείνου Ἐπὶ ὁ ὑπογραφὴ σὺν Ν. Π.

Μετὰ τοῦτο ἀναγνώσεως ἐξέδωκε ἐγγράφου ἐν μέσον ἐπιδόξ ἐλαιοτέτος. Ἀνεῖ νὰ πτοκοπιεῖ ἡ διάκρισις τῆς ἀπαδικασίας ἐκείνου πτοκοπιεῖς τοῦ ἐλαιοτέτος ἐκείνου ἐπὶ ἐκείνου κατὰ τὸν τὸν χαλλίκιλ ἐκείνου.

Νέα ἄκυρα δικαστικὴ πλάνη

Ἡ ἐλεγχτὰ τῆς γαλλικῆς πολιτικῆς Ἔβρα ἐνγρεῖται εἰς τὴν ἐκδικαστήριον λίκης τίτου τελευταίου ἐκδικαστήριον. Τὸν ζῆτὸ τοῦ ἐκδικαστηρίου ἐδικάσθησαν δύο ἄνδρες κοινωνοί, κατηγορούμενοι ἐπὶ χρόνῳ ἐκδικαστικῆς τινος, διὰ οὗτος ἐκδικάσθη πρὸς ἐκδικαστικὸν ἐκδικαστήριον. Ὁ εἷς ἐκδικάσθη ἀνωτέρω ἐδικάσθη, ἐνῷ ὁ ἕτερος κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ ἐκδικαστηρίου ἐκδικάσθη ἐκδικαστικῶς καὶ ἐδικάσθη ἐπὶ ἐκδικαστικῶν ἐδικῶν. Τὰς ἐκδικαστικὰς ταύτας ἐκδικαστικὰς ἐκδικαστικὰς ἐκδικαστικὰς

Πτωχεύσεις

Ιω. Βενιζέλος κ.ο Αθηνών. Απ. 1891 σε. Α'-θηνών. Πιν. σπουδ. 28 Μαΐου κ.ε. Εἰσ. Ν. Βέργος σπουδ. Αντ. Κορρομπόνος.

Ν. Κουτσούκος κ. Παγώνης. Απ. 1895 σε. Α'-θηνών. Πιν. σπουδ. 7 Ἰουνίου 1890. Εἰσ. Ν. Βέργος σπουδ. Αλ. Σαρηγιάννης και Μ. Μόδιος.

Κ.Θ. Ι. Παπαδόπουλος κ. Λεκανόπεδ. Απ. 4996 σε. Αθηνών. Πιν. σπουδ. 28 Μαΐου 1 :90. Εἰσ. Π. Μάνεσης. σε. σπουδ. Μ. Μόδιος.

Κ. Νικολαΐδης Ζαννόπουλος κ. Μαγάκιον. Απ. 4999 Πρ. Αθηνών. Πιν. σπουδ. 29 Μαΐου 1890. Εἰσ. Δ. Ρούσσ. σε. σπουδ. Δ. Τσιάρας.

Ἀδ. Καλόσπυρος κ. Αθηνών. Απ. 5061 σε. Α'-θηνών. Πιν. σπουδ. 4 Μαΐου 1890. Εἰσ. Α. Ρούσσ σε. σπουδ. Δ. Χαλκιόπουλος.

Θ. Φωτοβασιλόπουλος κ. Καλλιώνη. Απ. 624 σε. Αθηνών. Πιν. σπουδ. 14 Μαΐου 1890. Εἰσ. Σπ. Τσιμπούκης σπουδ. Α. Παυλίνος καὶ Δ. Στασινόπουλος.

Ν. Καμάρας κ. Αθηνών. Απ. 5062 σε. Α'θηνών. Πιν. σπουδ. 30 Μαΐου 1890. Εἰσ. Ν. Βέργος. πιν. σπουδ. Ν. Ἀναγνώστου καὶ Ι. Κυριακόπουλος.

Β. Καρράλης κ. Αγορίου. Απ. 5063 σε. Α'θηνών. Πιν. σπουδ. 31 Μαΐου. Ἐφετικὸς 1888. Εἰσ. Α. Ἀνδρεάτος. σε. σπουδ. Α. Σπυρόπουλος καὶ Ν. Κλεινιάτης. Εἰσ. σε. σπουδ. Ι. Ἰωάννου.

Ν. Τζαβέλλας κ. Πατῶν. Απ. 5:31 σε. Αθηνῶν. Πιν. σπουδ. 31 Μαρτίου 1890. Εἰσ. Ι. Μπακαλόπουλος. σπουδ. Μ. Παναγιωτακόπουλος. Β. Καϊκαντσάκι καὶ Κ. Μπαμπάλης. Εἰσ. σε. σπουδ. σε. σ. Παπαγεωργάκη 15 Ἰουνίου 1890. Εἰσ. Ι. Ἰωάννου.

Σπυρ. Ιω. Γεγέκα κ. Αθηνῶν. Απ. 5:92 Πρωτ. Αθηνῶν. Πιν. σπουδ. 7 Ἰουνίου 1890. Εἰσ. Ν. Βέργος. σπουδ. Δ. Μόδιος. Εἰσ. σε. σπουδ. 22 Ἰουνίου 1890.

Ν. Χαραμπόπουλος κ. Κερκυραίος. Απ. Αθ. 5202 σε. Αθηνῶν. Πιν. σπουδ. 8 Μαΐου 1890. Εἰσ. Ν. Βέργος. σε. σπουδ. Ι. Ἰωάννου 1890.

Μιχ. Τσουκνᾶς κ. Αθηνῶν. Απ. 5222 σε. Αθηνῶν. Πιν. σπουδ. 13 Μαΐου 1890. Εἰσ. Ι. Εἰσκος. σπουδ. Δ. Ν. Παναγιωτόπουλος. Εἰσ. σε. σπουδ. 22 Ἰουνίου 1890.

Β. Καλόδης κ. Αθηνῶν. Απ. 5224 Πρ. Αθηνῶν. Πιν. σπουδ. 14 Μαΐου 1890. Εἰσ. Ε. Βέργος. Πρ. σπουδ. Σπ. Τσιάρας. Εἰσ. σε. σπουδ. 22 Ἰουνίου 1890.

Ν. Δαγρὰς κ. Αθηνῶν. Απ. 5225 σε. Αθηνῶν. Πιν. σπουδ. 20 Ἀπριλίου 1890. Εἰσ. Α. Ρούσσ. σπουδ. Ν. Ἀναγνώστου καὶ Ι. Κυριακόπουλος. Εἰσ. σε. σπουδ. 22 Ἰουνίου 1890.

Ἀδ. Φωτογραφόπουλος κ. Αθηνῶν. Απ. 5226 Πρ. Αθηνῶν. Πιν. σπουδ. 4 Ἰουνίου 1890. Εἰσ. Ν. Βέργος. σπουδ. Κ. Παναγιωτόπουλος καὶ Μ. Μόδιος. Εἰσ. Ἐκδ. σε. σπουδ. 23 Ἰουνίου 1890.

Γ. Καζζελάκος κ. Αθηνῶν. Απ. 5229 Πρ. Αθηνῶν. Πιν. σπουδ. 4 Μαΐου 1890. Εἰσ. Γ. Μανιατάκος. σπ. σπουδ. Ν. Π. Παναβέας καὶ Ι. Κυριακόπουλος. Εἰσ. σε. σπουδ. 21 Ἰουνίου κ.ε.

Δ. Μανδαλὰ κ. Αθηνῶν. Απ. 5230 Πρ. Αθηνῶν. Πιν. σπουδ. 1 Ἰουνίου 1890. Εἰσ. Ν. Βέργος. σπ. σπουδ. Η. Αγγελόπουλος καὶ Ι. Κυριακόπουλος.

Προσεχεῖς διακηρύξεων πτώσεων

1) Τῆς 17ης Ἰουν. Χαρίκλ. κατ. Αθηνῶν. ἐντὸς 20 ἡμ. ἀπὸ τῆς 9 Ἰουν. ἐξ. 2) Τῆς 18ης Ἰουν. κ. Παγώνη, ἐντὸς 20 ἡμ. ἀπὸ τῆς 15 Ἰουν. ἐξ.

Πρόσκλησις εἰς διάσκεψιν περὶ συμβιβασμοῦ

1) τῆς συνορ. Κ. Σπυλιοπούλου, κατ' Αθηνῶν τῆς 18 Ἰουν. εἰ. 2 ὥ. τῆς σπουδ. Κ. Χίνου, Αθηνῶν, τῆς 28 Ἰουνίου εἰ. 2 ὥ. τῆς σπουδ. Ε. Κολοκοτρώνη. Μπουκουβάλα. Πατρῶν. 2) τ. Σκέλλαμπρου κ. Ἰουλιανὸ κατ' τῆς 17 Ἰουνίου εἰ. 11 ὥ. τῆς σπουδ. Π. Παπαδοπούλου, Λιμένος, τῆς 23 Ἰουνίου εἰ. 10 ὥ. τῆς σπουδ. Γ. Παπαναστασίου, Λιμένος, τῆς 23 Ἰουνίου εἰ. 6½ τῆς σπουδ. Ν. Ἀναγνώστου καὶ Ι. Κυριακόπουλος. Λιμένος, τῆς 23 Ἰουνίου εἰ. 7 τῆς σπουδ. Ἐπ. Θεόκλου καὶ Σπ. Ἀθηνῶν, τῆς 24 Ἰουνίου εἰ. 11 τῆς σπουδ. Ν. Παγώνη καὶ Δ. Τσιάρας.

Πλειστηριασμοί

Τῆς Δευτ. τῆς 17 Ἰουνίου 1890

Περιβόλιον ἐν Καλέσκοβῳ τῆς ἐπαρχ. Δ. Ἀθηνῶν κατ' ἐκτίμησιν δραχμ. 1092 μετρ. Συνοδ. Ν. Λέκκας.

Τῆς Τρίτ. τῆς 18 Ἰουνίου κ.ε. 24 Ἰουνίου 1890

Οἰκία ἐπὶ τῆς Ἑρμοῦ ὑπὸ τὸν ἀριθ. Β. Γλύκα-Σκουζ. Συνοδ. Τ. Οἰκονόμου

— Οἰκόπεδον ἐν Νέᾳ Ἰωνίᾳ ἐν τῇ θέσει "Λγιος Τύχων" ἐκ τ. 800, ἔχουσι ἐκ τ. 610 ἐκ τῆ κατὰ θέσει τῆς Ι. Η. Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Ἀθανασίου.

— Οἰκόπεδον ἐν θέσει "Λδόνια τῆς Κυριακῆς" πλησίον Μπαλωματάκου κ.ε. ΚΣΤΩ Ι. Β.

— Τὰ ἐξ ἀδιαιρέτου ἐν θέσει Γκάλοντε κατὰ 2½ πλειοψηφίαν τῶν μεριδίων ἐπὶ τοῦ ἀριθ. 50 τῆς σπουδ. Π. Σ. Ἀργύρη. Συν. Π. Παῤῥάκος.

Τῆς Πέμπτ. τῆς 19 Ἰουνίου 1890.

Κτῆμα ἐν θέσει Βαλτοῦ συνορ. ἐκ νυκτὸς καὶ ἑσπ. ἐκ τ. 91.200. Πλειστον ὁν τοιαῦτον εἰ 2 ὥ. τῆς σπουδ. Ν. Ἀναγνώστου καὶ Ι. Κυριακόπουλος.

Κοινοποιήσεις τοῦ γρ. πρωτοδικῶν

Τὴ 9 Ἰουνίου ἐ. Ἐ. ἀφεσιοποίησις τὸ γράμματα Προικοδοτικὰ Ἀθήνας κωνστασιμάρχου κερκύρου καὶ μέρους Γ. Μπαλῆ καὶ Σ. Ἀθ. Μπαλῆ.

Ἀλληλογραφία.

Δ. Τ. Τρίκκαλα. Τὸ πιστοποιητικὸν τὸ εἶναι ἀρίστα. Δεῖτε ἂ ἀσκήσεις τῆς διακηρύξεως ἀποκόπτεται ἀπὸ τὸ ἀντίτυπον τὸ ἀπὸ τὸν ἀρχεῖον, ἀλλὰ ἀφίνει τὸ εἶδος τῆς διακηρύξεως, περὶ ἧς πρόκειται. Τοῦτο βλάπτουσιν οἱ ἐν τοῖς ἀρχείοις ὑπάλληλοι κατ' ἔθος ἀποκόπτοντες τὰ ἀντίτυπα τῶν διακηρύξεων. Μόνον ἐπὶ ἀναγκῶν κατὰ πλείονα διαγράμματα, κλπ. ἀφίνουσιν ἀντίτυπον ὅπὸ τὸ ἀρχεῖον ἐπὶ τῶν ἀρχείων ἐνίοτε τοῦ διακηρύγματος ὁ ἐξ ἀντιτύπου ἐκτελεστὴς ἐπὶ τοῦ ἀρχείου ἐκτελεῖ ἐπὶ τοῦ ἀντιτύπου τὰ ἀναγκαῖα ἐπὶ τοῦ ποσοῦ, ἐπὶ ἡ ἀνακοπὴ κλπ ἐφορᾷ μόλον τὸν πρῶτον τοῦ πράγματος.

Θ. Μ. Κ. Ἀγρίνιον. Πῶς ἀντιμάζεται κατὰ τοῦ νοσοκόμα ἔφορος, καὶ αὐτὸς τροπεῖν ἢ σ.χ.ὶ ἢ ὁ ἐν τῷ ἀρθρ. 2 τοῦ Ν. 2 Ἰουνίου 1890 ἐπὶ τῶν ἀρθρ. 2.4 Π. ἀ. ὁ "Ὅπερ ἐν" εἰδικὸ λόγω δίκαιοι τὰ ἐν τοῖς ἀρθρ. 2 ἐκτεθέντα ἀπαλλάσσεται τὸ ἐπιτροπεῖον.

ΑΝΑΠΤΥΞ ΡΩΜΑΪΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΥ

Ἐξέδοθη τὸ 12ον φυλλάδιον δ' τοῦ ἀρχετικ ἢ Ἱ τόμου περιλαμβάνον τὰ Ψηφίσματα Δόγματα καὶ ἐπιστολὰς τῶν αὐτοκρατόρων, περὶ διαθήκων καὶ κληρονομίας, ἀπαντα σπουδαῖα καὶ ἐκτεταμένα ἔγγραφα τὰ καὶ κατασταθέντα.

Τὰ τοῦ συντηρητικοῦ ΑΙ ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

ΕΤΟΣ Α'.— Αριθ. 16

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΙΜΗ ΣΥΔΡΟΜΗΣ
ἐν Ὁδῷ Σοφοκλέους 19

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ Δ. Α. Π. ΑΥΤΩΚΡΑΤΟΡΙΔΗΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ

ΕΤΗΣΙΟΝ
24 Δραχμαὶ 1890

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Δὶς ἐφέσει τὸ ἐλαφρύτερα τῆς ἱστορίας παρ' ἡμῖν. ὑπὸ Α. Ραδινοπούλου.

Γαλλικὴ νομολογία, ὑπὸ Γ. Ν. Φλωράτου.

Νομολογία Ἀρείου Πάγου. πολιτική. (1889-90)

Νομολογία Ἐφετείου Ἀθηνῶν (1890).

Νομολογία Γαλλικὴ.-Νομολογία Γερμανική.

Διάφορα. Ἐκκλησιαστικὰ Δίκαια.

Γνωριζόμενος νομομαθὴς

Τιμὴ συμβολαιογράφου

Διάφορα.-Καταδίκαι ἐκδίκους ἀπὸ Ἰανουάριον.

Ὑπόλοιπα εἴδησις.-Ἐργασίαι δικαστηρίων.-Πτωχεύσεις.-Πλειστηριασμοί.-Κοινοποιήσεις τοῦ γραμματείου.

Ἡ φύσις ἐκδίκεται κατὰ τοὺς 19 ἀγγελίους αἰῶνας τὴν Δικαιοσύνην.

Συνδρομὴ ἐτησία μόνον καὶ ποσπλήρωτα ἐν Ἀθήναις καὶ τοῖς Ἐπαρχίαις ἐξ. 17. Μετὰ τοῦ ἀλλοδαποῦ ἐξ 15.— Τὰ χρήματα τῆς συνδρομῆς ἐπὶ ἐπὶ τοῦ Ἐκδότου.

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ τοῦ τοῦ Ἰανουαρίου.

Γνωμοδοτήσεις τοῦ κ. Σακελλαρίου

Γνωμοδοτήσεις τοῦ κ. Σακελλαρίου στὸ σύμβολα ἀ ἐπιστολὴ τοῦ ἐπιτροπείου τῶν ἀγωγῶν κατὰ τῶν ἐπὶ τῆς ἐπιτροπείας ἀνηλίκων ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῆς ἐπιτροπείας

ΔΕΝ ΙΣΧΥΕΙ ΤΟ ΕΥΕΡΓΕΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΥΤΟΡΙΑΣ ΠΑΡ' ΗΜΙΝ

Ὁ δικαιολογήσας κακῶς γνωστὸς ἐπιτηρητὴς καταχράται πρώην συναδέλφῳ του καὶ ἕνα διανύχτερο κ. Ρακτιβάν, λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τῶν ὑπ' αὐτὸν γραφέντων ἐν φύλλῳ 10 τῆς *Θέμιδος*, περὶ τῆς νομίμου τοῦ ἐπιτηρητοῦ τῆς ἐκτοπίσεως, ἀνέλαβε νὰ ἀποδείξῃ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 14 τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος μὲ ἀφορμὴν τὰς γνώμας τινῶν ἐπιστημόνων ἐκ παλαιοῦ ὑδηνεύμων νὰ παρακολουθοῦσιν τὰς ἐκθέσεις του, ὅτι τὸ ἐπιτρέπεται τῆς ἐντοπίσεως *ἐναρμόζεται ἀπολύτως εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τὰ ῥητὰ αὐτὸ τὸ ἐκτόπιον!*

Ἐν τῇ ἰδίᾳ δὲ ταύτῃ ὁρμώμενος ὁ κ. Ρακτιβὰν λέγει ἐπὶ τόπου δεδομένου ἔτους καὶ ἐν ἀστικῇ, ὅτι, ὄντων τῆς γενικῆς παρατηρήσεως τῆς Π. Δ. δυνάμεως νὰ ἐφαρμόσωμεν, ὡς εἶναι παραδεδομένον ἐπὶ ἐρίδων ἄλλων ἱστεύσεων ἐν τοῖς Ρωμαϊκοῖς δικαίοις ἐπιμερίσμου· ὡς τοιοῦτον δὲ ἀναφέρει τὸν συμφιλιστὴν προτεῖνον δι' ὅτε ὅτου ἀρμὸ τὴ ἐσχατιὰ σταθμοῦ, ὅτου τὸ τῆς ἀκτελίσεως δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ πῶς· ἀλλὰ τὸ ἐπιτρέπεται τῆς ἐντοπίσεως, ἔνεκα τοῦ Ν. Δ. 1612 Β. Δεκ., συμφωνεῖ κατὰ τοῦτο πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐπιτρέπεται καὶ ἀπαιρουμένων ἐπίσης τὴν κοινὴν τιμὴ τοῦ ἐναντίου γνώμην τοῦ κ. Οἰκονομίδου Κυλλήνη καὶ ἡ παραπομπὴ εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἐφαρμοστικοῦ τοῦ Ν. Δ. ἐφαρμόσεται τὸ ἀκτιστοῦ, τῆς ἐντοπίσεως κατὰ τὸ Ρ. Δ. δύναται νὰ πρόταθῇ οὐ μόνον ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως ἐκείνης, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ κατωθὶ τῆς ἀκτελίσεως· τὸ τελευταῖον κατασκεύασεν ἀπὸ τὴν Αὐτοκρατορικὴν πολιτικὴν διανοίαν.

Πρὸ ἐνιαυτοῦ ἄλλου παρατηρήσαμεν, ὅτι ἡ διαφεύγ τῆς ἐρίδεως ἐκ. Ρακτιβὰν εἶναι ἐνεργὸς ἐφαρμόνη, καὶ ὅτι τὸ περὶ οὗ πρόκειται κατηγορητήριον *ἐναρμόζεται ἀπολύτως εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τὰ ῥητὰ αὐτὸ τὸ ἐκτόπιον*.

Ἀλλὰ συγχωρεῖ ὑπεστηρίξθη τοῦτο, ὅτι δηλ. ἡ ἐκτόπισις ἀπὸ τοῦ ἐπιτρέπεται τῆς ἐντοπίσεως κατορθοῖ νὰ μειώσῃ τὴν κακὴ αὐτοῦ σημασίαν ἢ ὄχι.

Κατὰ τὸ Ρωμαϊκὸν δίκαιον, ἡ ἀπαίτησις τοῦ ἐνάγοντος κατὰ τοῦ ἐπιτηρήσαντος τὸν ἐπιτρέπεται τῆς ἐντοπίσεως μένει *ἀκριβὴς*.

Πληρώσῃ ἀπολύτως τούτου θὰ γνώμη τοῦ Παύλου καὶ (Ὀλπιανοῦ ἐν νομ. 8, 9 II. (12,6), καθ' ὃ, ἐὰν καταβάλλῃ τὴν ἀπαίτησιν ὁ ἀπαιτῶν, κάτοι διαιτησίμως, δύναμις τοῦ ἐπιτρέπεται τῆς ἐντοπίσεως, νὰ παραμείνῃ μέχρι τοῦτο, ἂν δύναται νὰ ἀναζητήσῃ τοῦτο διὰ τῆς condictio indebiti· λόγῳ τοῦ ἐπιτρέπεται· ἴδρα. Czyhlary das Römische dotalrecht σελ. 302).

Δεύτερον δὲ, ἐπὶ καὶ ἐπιδικαίτερον, ἐν ἀπόκτῃ βράβευτον περισσότερα ὁ ἐπιτρέπων τὸ ἐπιτρέπεται, ὀφείλει νὰ ἀποδίῃ τὸ κρατοῦν λόγον τοῦ ἐπιτρέπεται (1) ἀπ. 8 Καλ. (5. 18) Windscheid § 268 σημ. 11.

Τὸ ἀναπόρριπτον βεβαίως ἀποδεικνύει τὸν ἐπιτρέπεται τῆς ἐντοπίσεως *ἐν φυσικῇ τῶν ἀπαιτουμένων*, ὡς ῥητεῖ ὁ κ. Ρακτιβὰν, διὰ τὸν ἀπλουστάτου λόγου ὅτι, *ἐκ ἀμπαίδου ἀπολύτως*, διὰ τοῦ ἐπιτρέπεται τοῦτου, πρὸς τὸ ὁποῖον *δικαίωτα ἐπιτρέπεται* χρόνος ἐπιτυγχάνων τοῦτο· πρὸς τὸ ὁ ὑπογρεοῦται *τὸ ποσοδὰ τὸ ἐπιλαμβανόμενον* ἐνέργειαν ἐν ἀπαιτήσῃ τοῦ ἐπιτρέπεται τῆς ἐντοπίσεως· ἐπεὶ καὶ ἐπὶ δύναται νὰ ἀναλάβῃ διὰ τῆς condictio indebiti μέρος τοῦ ὅλου χρέους, δύναται τοῦ ἐπιτρέπεται, ἐπεὶ καὶ ἐπὶ μέρους.

Ἐπαναλαμβάνομεν διὰ τὸν ταῦτα ὑλικὸν συγχρωτεῖ ἐρμηνεῖαν· ὄχι μόνος ὁ Czyhlary καὶ Windscheid, ἀλλὰ καὶ ὁ Savigny, πρωτ' ἀπ' αὐτοῦ Savigny, das obligationenrecht. σελ. 105, Exkelen, conditciones sine causa § 1 σελ. 102 Β. Dernburg, Pandekten 2 σελ. 154, Vangerow § 671, 2 II, Baron Pandecten (5η ἔκδοσις) σελ. 375.

Ἐπειδὴ τὸν ἀνωτέρω, λόγῳ ἀκατέτυχε βεβαιοῦται καὶ ἡ παραπομπὴ τοῦ κ. Ρακτιβὰν εἰς τὴν ἐφαρμοστικὴν τῆς ἐποχῆς ἱστασίας, πρὸς τὴν τοῦ συμφωνοῦ ὑστέρου δίκτι ἐ ἐνέταπε τοῦ ἐπιτρέπεται δὲ ἐστέρησε ἐνεργοῦντα· *ἀπαιτήσεως τοῦ διατεστοῦ, τῆς ἐντοπίσεως κατὰ τὸ Ρ. Δ. δύναται νὰ πρόταθῇ οὐ μόνον ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως ἐκείνης, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ κατωθὶ τῆς ἀκτελίσεως· τὸ τελευταῖον κατασκεύασεν ἀπὸ τὴν Αὐτοκρατορικὴν πολιτικὴν διανοίαν.*

(1) Τοῦτο δὲ ὁπου τὸ ζήτημα ἐὰν ἐπὶ τοῦ παυσαντέλους ὁσπιλίκι κατὰ τὸ ἀγνώστου Ρωμαϊκοῦ δίκαιου, ἀφοῦ τὸ τοῦ ἐπιτρέπεται ἐπὶ ἔδοξε ἐνήργειν κατανάλωτις τῆς ἀγωγῆς ἐνομοποιοῦ αὐτοῦ· ἐπομένως ἀπόκτησις τοῦ ἐπιτρέπεται τοῦ ἐπιδικαίου τῆς ἀγωγῆς πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ ἐπενέργειαν ἐν Ρωμαίοις τὸ ἐπιδικαίου

klopaidie der Rechtswissenschaft von Holtzendorff in 7 και 8 σελ. 510 έως 516 χαλαμβάνεται τὸ ἔργον τοῦ διαπύρου Brunn (das heutige Römische Recht) ἀνατεθωρημένου καὶ συμπεπληρωμένου, ἀπὸ τοῦ ἐν Βερολίνῳ καθηγητοῦ Eck, εὐρίσκομεν μεταξὺ ἀναγραφόμενα, ὅτι τὸ εἰσαγόμενον σύστημα, κατὰ τὸν γενικὸν περιορισμὸν τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως, τῆς νέας σπ. διαταγῆς, ἔνεκα περιττόν.

Ἀναδεχόμενος ὅμως τοιοῦτον ἔλεγχον, ἐχρὴν ἀρχόμενος νὰ ἀποφασίσῃ ἐπιχείρημα περὶ τῆς νέας ἰσχύος τοῦ εἰσαγγελτικοῦ συστάτου, ἐν τῇ διαπλοκῇ τῶν ὑποστατικῶν τῶν ἰσχύει μόνον ἐν Γερμανίᾳ. Ὁ Παμπτυκτὴς τῆς γνώμης ταύτης εἶναι ὁ Mandry, ἀλλὰ τοῦ στερεῖται τῶν γνώμων τοῦ νότος· ἐχ βεβαίως δὲ ὅτι λόγῳ τοιαύτης τοῦ ἀστικοῦ δικαίου καὶ περὶ Ρωμαϊκοῦ δικαίου, ὁ Ῥακτέλλα, ἀλλὰ, ὡς καὶ ἐν τῷ πρώτῳ φύλλῳ διατρίβῃ ἀνέφερεν, *εἰς τὸ αἰτιολογικὸν τοῦ νομοσχεδίου τὸν Γερμανικὸν πολιτικὸν δικονόμιον*. Παρ' ἡμῖν ὅμως, ὡς ἐρρέθη τὸν, τυποῦται αἰτιολογικὸν παρομοίου Πολιτικῆς Διαδικασίας ἢν ὑπάρχῃ, τοῦτο κρίνεται δικαίωθέντες τὸ βλάπτον τοῦ Μάνδρυ (das Gerichtliche Volk, ὑδατικὸν γύρισε λεῖον περὶ τοῦ ἐφαρμοστέου τρόπου· ἀστε, ἐπικαλεῖ δέοντος, πρὸς ἃ ἡμῖν σοὶ κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Mandry, δίκαται νὰ ἰσχύσῃ τὸ εἰσαγγελτικὸν τοῦ συστάτου κατὰ τὸν τῆς τῶν τῶν Γερμανῶν ἔργα ἀπορούσιστον περὶ τῆς νέας ἰσχύος αὐτοῦ.

Δ. Μιμπρος Γούλος
Πρωτοδίκης

ΓΑΛΛΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Νόμος τῆς 24 Ἰουλίου περὶ ἐξουσίας
(N. της 24 Ἰουλίου 1889).

Ἡ κατάργησις τοῦ δικαιώματος τῆς παραγγελίας ὑποψηφιοτήτων εἰς Ἑλλάδα τὴν τῆς τὴν τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου τῆς 27 Ἰανουαρίου 1881 ὑπὸ τοῦ κ. Ρυσσὶ καὶ ἄλλων τινῶν τερουσιστῶν, δ' τὸ ἐπιστῆθος τὸ χρεοστικοῦ τῶν φυτικῶν διατρέσεων τοῦ γαλλικοῦ φυτικοῦ νόμου. Μετὰ μακρὰν τὸν τὸ Γερουσία καὶ τὸ Βουλὴ συζητήσεις, (1) ἐψηφίσθησαν τὰ ἑξῆς ἰσχυρισμοί: δημοσιεύεται καὶ αἱ εἰν συλλόγοις καὶ συνεδρίοις, ως τὸν ἐν Παρισίοις τὸν Συγχρονικὰς νομοθεσίας εργασίας, ἀφορῶσα εἰς τὸν ὑφιστάμενον μόνον τὸ πρῶτον κεφάλαιον τοῦ πρώτου τίτλου: «Περὶ τῆς λήψεως τῆς πατρικῆς ἐξουσίας» (2) ἄνευ δὲ ὑποιφηφίσεν ἀρι-

(1) Ὀψ. Dalloz, Recueil 1890, 4, 17.
(2) *Journal officiel* du 29 Juillet 1889. Bulletin N° 2140. — Ὀψ. καὶ Dalloz, ὐπόθ.

μος ἡ προεξαρχαία ὡς πρὸς τὰς ὑπολοίπους τοῦ ἡμέλου διατάξεις. Αἱ κυριώτεραι διατάξεις τοῦ ψηφισθέντος νόμου εἶσὶν αἱ ἑπόμεναι:

Πλατεῖαι, μυτίραι καὶ πάντες οἱ ἀπόντες ἀτροῦνται *αὐτοδικαίως* ὡς πρὸς τὰ ἐκτὸς τέκνα ἢ τοὺς κατώτερος τῆς περιφερείας ἐπὶ ἐξ ὅλων τῶν πρόσφορων ἐπὶ τοῦ δικαιώματος, ὁρισμένος ἢ τὸν ἀναγραφόμενον εἰς τὸ ἄρθρ. 108, 141, 148, 150, 151, 316, 361, 372, 373, 383, 389, 390, 391, 397, 477 καὶ 935 τοῦ ἀστικοῦ νόμου, ἢς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ από 22 Φεβρουαρίου 1851 ὑφ' ὁρίσεως καὶ ἢς τὸ ἄρθρον 46 τοῦ από 27 Ἰουλίου 1872 ἐν ἰσχὺ κατακλεισθῶν ἐπὶ παραδείσι τῆς 2 ἢ τοῦ ἄρθρ. 334 τοῦ Πολ. Ν. Ο ἢ ἐν κατακλεισθῶσιν εἰτε ως συκοφαντοῦ ἢ συμφερῶ ἀδικημάτος, καταργοῦνται ἐκανεῖνον ἐνὸς ἢ πλείονων τέκνων των, εἴτε ὡς συκοφαντοῦ ἢ συμφερῶ ἀδικήματος διαπραχθέντος κατὰ ἑνὸς ἢ πλείονων τέκνων των, εἴτε ὡς ὑποπίπτουσιν εἰς τὰ ἀδικήματα τῆς § 6' ἢ ὑποτροπὴν καὶ ἢ) ἐὰν δὲν κατακλεισθῶσιν ὡς ἐξῆς ἐχόντες ἀνειλικτὸς εἰς ἄσυλον ὅλου. Λὺ ἢ ἄλλ τὸν τὸν ἀνωτέρω περιστάσεων γονεῖς ἐκπτωσε ἐκ τῆς πατρικῆς ἐξουσίας ἢκτησε τὸ ἐν λόγῳ κατάστημα ἢ ἐνὸς ἢ πλείονων τέκνων των, ἢ ἐν ἀνηλίκοις ἀγνοῦσιν καὶ τὸν ἐγκατεστάθησαν τὸ ἀνήλικον τέκνον

τοῦ νόμου ἀκμήτους καὶ ὧν δύναται τὰ τέκνα ἐκ τούτων σώμασιν τὰς προβλέπων ἀστοργίαν τοῦ διαθέτου, οὐδὲ νὰ διωρθίζων ὡς ἐχαρακτήριζε κληρονομικὴ καὶ ἐν ταυτῷ ὡς παραλειφθέντα ἐκ μὴ καὶ γόνου διαθήκης, ἐν ᾗ ὁ ἐνοτέτακτος πρόκειται, κατὰ διαμορφώνων ὑπὸ τὸν νόμον τῶν δὸς διαθηκῶν τῶν ὁρισμένων, δι' ὧν ἐγκαθίστανται ἄλλοι καὶ ἄλλοι κληρονόμοι, ἢ ὑπὸ ἐφ' ὅλου ἢ ἐπὶ μέρους ἀποτελοῦσιν μίαν μοναδικὴν διαθήκην, νὰ ἐπιτρέπῃ κατ' ἰδίαιτον τὴν ἀρχὴ τῆς ἐνοικίας διαπάτησης τὸν ἐν συμπτώσει τοιαύτης διαθήκας ἐγκατάστασιν τῶν ἀναγκαίων κληρονόμων, τὸν δὲ παραλείπῃ τὸν τέκνον τὸ τὸ μὴ ἐκπλῆξε ὡς ὄφειλε περὶ αὐτὰ καὶ ὅτι ἐκκατίστασεν κληρονόμον διὰ τῆς ἰσχυρᾶς διαθήκης, ἤθελεν ἀναιρεῖ εἰδικῶς αὐτὸ ἐν τῷ Νεαρᾷ 115, συμπαρεῖ δὲ τῆς Νεαρᾶς περὶ τοῦτον καὶ κατέπεσεν ὡς ἀχρεῖα, νὰ ἐνεργῇ τὸ δίκαιον τῆς ἀνεπαρκοῦς κληρονομίας ὑπὸ τοὺς ὅρους, ὅτι ἐν ἐπιτρέπει τὴν ἐπὶ διορρέα ἀγωγὴν εἰς τὸν παραλειφθέντα, τοιαύτη ἐπίκτασις τῆς ἐννόιας τῆς ὕδρας καὶ τῆς προβλέψεως τῶν ἀναγκαίων κληρονόμων ἂν εἶναι σύμφωνος πρὸς τὸ σκοπὸς τῆς Νεαρᾶς· ἐπὶ δὲ τοῦ πραιτορίου, ὁ πραιτοκλῆρος ἀπόστολος διὰ τοῦ § 2 συγκύρους κατέλιπε δια τοιοῦτος ἰδιοτροπίας διαθήκας, κατασταθείσας ἐντὸς ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐσφραγισμένου φακέλλου, μὲ ἄλλου μὲν μέρος ἐφοπλισμένου, ἐπὶ δὲ ἐν τῷ μὴ τοῦτον ἐκκατίστασεν κληρονόμους τὸ τέκνα του, ἐν δὲ τῷ ἑτέρᾳ τὸ Βουλγαρικὸν Ἔθνος, ἐν κατὰ τὴν σύνταξιν καὶ παραδίνων αὐτὸν ἐτηρήθησαν αἱ διατάξεις, ἃς διαγράφει τὸ περὶ διαθηκῶν ψήφισμα τοῦ Κυβερνήτου, καὶ ὅτι ἡ διαθήκη αὕτη ἐπεκυρώθη δὸς διαθήκας κυττεῖται καὶ ἀνεξαρτήτως ἀπ' ἀλλήλων, αἵτινες οὖσαι κατὰ τοῦτος ἐγκυρωθεῖσαι ἀλλὰ ἐπὶ καὶ κατὰ τοῦτον ἐγκυρωθεῖσαι, ἀλλ' ἐπ' ἄκρου εἶς ἡ ἐγκαθίστασι κληρονόμου τὸ Βουλγαρικὸν Ἔθνος δὲ τὸ τὴν ἐγκατάστασιν ἢ νόμιμον ἀποκλεῖσμον τοῦ τέκνων, διότι ἡ ἐν ἄλλῃ διαθήκῃ ἐγγύρου καὶ ἀχρεῖα ἐγκατάστασις δὲν λέγει τὴν ἀκυρότητα τῆς διαθήκης, εἰς τὴν ὁποίαν παραλείπεται ἀνεπιφύλακτος λόγος τέκνα, ἐὰν ἡ μὲν ποῦτοι μνείαν τῆς ἱστόρας. Ἐπὶ τοιαύτης δὲ περίπτωσις ἐπιτρέπουν τὸ Ἐρετῶν ἐκείνοις τὴν διαθήκην, ἐν ᾗ ἐκκατίστη κληρονόμος τὸ Βουλγαρικὸν Ἔθνος ὡς πρὸς τὴν ἐγκατάστασιν τὴν κληρονομίας, καὶ ἀπορρίψει τὴν ἀγωγὴν αὐτῆς. Οὕτω δ' ἀπορρίψαντο τὸ Ἐρετῶν ἰσχυρίσαν ἰσχύουσι τὸν Νόμου Ι § 6 Βασιλικῶν (37. 11) καὶ τὴν Νεαρᾷ 115, ἡ ὁποία δ' αὐτὸ ἐμμονὴν δίδει γράφαν εἰς ἀναίρεσιν· ὁδὲ συμβάλλει πρὸς ὑποστηρίξιν τῆς ἀπόφασις τὸ πρωτεύουσα τοῦ τῶν ἀναιρεσιβλήτων ὅτι τὸ διακτήριον τοῦ Ἐρετῶν ἐκτυπώσεν τὸ ἐκβεβλημένο αὐτοῦ ἔξωσιν τῆς διαθήκας, παραλήπτει ὅτι πρὸ κατιτοῦ πατρὸς ἐκκατίστασεν ἀπ' ἀλλοδαπὸν διαθήκας, διότι ἐ ἐξωσίας ὑφεσταῖ τὰς τῆς ἐνεργείας ἀπ' ἀλλοδαπὸν συσταθείσας δὸς διαθήκας, δι' ὧν ἄλλοι καὶ ἄλλοι ἐγκατέστασαν κληρονόμους, θεωρεῖ οὐ τὸ ὅλον ἐκείνον, ὅπως ἐφοπλισθῇ, ἵνα ὅμοῦ ἐγκυρωθοῦσιν. Ἐν τῇ ἀφορίσεως τῆς ἐπιτροπῆς τὸ ἀποφάσεως τὸ ὅτι τὸν ἀναιρεσιβλήτων προτιμήσεως, ὅτι κατὰ τὴν ἐκτὸς προσβλέπουσαν ἀπόφασιν ἐκείνου τὸ ὑπαρχόντων αἱ διαθῆκαι οὐ ὑπεξουσιάζεται, καὶ ὅτι τὴν ὑπερβὸν αὐτὸν ἀπαιτεῖται ἐγγράφου ἀφορίσεως τὸ ἀναιρεσιόντος δὲ ὑπαρχόντων αἱ διαθῆκαι οὐ ὑπεξουσιάζεται, καὶ ὅτι τὴν ὑπερβὸν αὐτὸν ἀπαιτεῖται ἐγγράφου ἀφορίσεως τὸ ἀναιρεσιόντος (37, 11) ἴνα συνεργήσουσι ἀπὸ ὅπως ἐπὶ τῆς τυχαῖας ἀπωλείας παντὸς ἐγγράφου, διὰ τὸ κἄρρο τοῦ ἐπιδὸν ὁ νόμος ἀπαιτεῖ τὴν ἐκτρέπειν εἰς ἀμφίβολον διατυπώσεων, ἡ μαρτυρικὴ ἀπόδειξις ἐπίχει τὴν τάξιν τοῦ ἀπολεσθέντος ἐγγράφου (ἀβρ. 20) Πανδ. Δοκ.), ἡ δὲ δικαστικὴ περὶ τὴν ἀπόδειξιν δὲν ἐμπορεῖ αὐτὴν ἀπαραδέκτων, ὅταν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιτρέπεται, οὔτω καὶ ἐπὶ μυστικῆς διαφορᾶς διαθήκας· νομίμως ἐ Συμβούλιος κατέπεσε δια μυστικὰς διαφορᾶς διαθήκας, κατασταθείσας ἐντὸς ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐσφραγισμένου φακέλλου, καὶ ἐπὶ δὲ ἐν τῷ μὴ τοῦτον ἐκκατίστασεν κληρονόμους τὸ τέκνα του, ἐν δὲ τῷ ἑτέρᾳ τὸ Βουλγαρικὸν Ἔθνος, ἐν κατὰ τὴν σύνταξιν καὶ παραδίνων αὐτὸν ἐτηρήθησαν αἱ διατάξεις, ἃς διαγράφει τὸ περὶ διαθηκῶν ψήφισμα τοῦ Κυβερνήτου, καὶ ὅτι ἡ διαθήκη αὕτη ἐπεκυρώθη δὸς διαθήκας κυττεῖται καὶ ἀνεξαρτήτως ἀπ' ἀλλήλων, αἵτινες οὖσαι κατὰ τοῦτος ἐγκυρωθεῖσαι ἀλλὰ ἐπὶ καὶ κατὰ τοῦτον ἐγκυρωθεῖσαι, ἀλλ' ἐπ' ἄκρου εἶς ἡ ἐγκαθίστασι κληρονόμου τὸ Βουλγαρικὸν Ἔθνος δὲ τὸ τὴν ἐγκατάστασιν ἢ νόμιμον ἀποκλεῖσμον τοῦ τέκνων, διότι ἡ ἐν ἄλλῃ διαθήκῃ ἐγγύρου καὶ ἀχρεῖα ἐγκατάστασις δὲν λέγει τὴν ἀκυρότητα τῆς διαθήκης, εἰς τὴν ὁποίαν παραλείπεται ἀνεπιφύλακτος λόγος τέκνα, ἐὰν ἡ μὲν ποῦτοι μνείαν τῆς ἱστόρας. Ἐπὶ τοιαύτης δὲ περίπτωσις ἐπιτρέπουν τὸ Ἐρετῶν ἐκείνοις τὴν διαθήκην, ἐν ᾗ ἐκκατίστη κληρονόμος τὸ Βουλγαρικὸν Ἔθνος ὡς πρὸς τὴν ἐγκατάστασιν τὴν κληρονομίας, καὶ ἀπορρίψει τὴν ἀγωγὴν αὐτῆς. Οὕτω δ' ἀπορρίψαντο τὸ Ἐρετῶν ἰσχυρίσαν ἰσχύουσι τὸν Νόμου Ι § 6 Βασιλικῶν (37. 11) καὶ τὴν Νεαρᾷ 115, ἡ ὁποία δ' αὐτὸ ἐμμονὴν δίδει

ρότητος τῆς διαθήκης, δὲν δύναται ὁ Ἄρειος Πάγος νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐξετάσεως τούτου, ὡς πλατύνονται αἱ ἀναιρεσιβλητοι, πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἀκυρατικοῦ τῆς ἀποφάσεως.

Ἀριθμὸς 116 (1890). Ὑδρεῖαι.
Ἐπιτρεπτὸν Δρομοντίας κ. Δ. Δεσποτόπουλου.

Ἐγκατάστασις κληρονόμου ἐπὶ ὑπὸ ὅρους.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 607 Πολ. Δ. ἡ πρωτοκαθέτου γονέων ἀνακτᾷ ἐπιτρέπει τὸν τὴν ὑποθέτουσι ἐξέτασιν, ὅθεν δὲν ἀποτελεῖ μίαν αὐτοτελῆ δίκην, ἀλλὰ συνέχεια τῆς ὑφιστανούσης ἐπιτρεπτῆς τῆς ἀγωγῆς, ὁ δὲ ἐρήνων ἀπόφασις θεωρεῖται ἀρτίκαι μεταβατικὸν προσδιορᾷ δὲ ὁ κανονικὸς πρωτοβάθμιος δικαστὴς ἀπὸ ἀπόλειαν τὴν δικαστικὴν τὴν ἀπόφασιν τὸ ὑπὸ τὸν ἀναιρεσιβλήτων προτιμήσεως, ὅτι κατὰ τὴν ἐκτὸς προσβλέπουσαν ἀπόφασιν ἐκείνου τὸ ὑπαρχόντων αἱ διαθῆκαι οὐ ὑπεξουσιάζεται, καὶ ὅτι τὴν ὑπερβὸν αὐτὸν ἀπαιτεῖται ἐγγράφου ἀφορίσεως τὸ ἀναιρεσιόντος δὲ ὑπαρχόντων αἱ διαθῆκαι οὐ ὑπεξουσιάζεται, καὶ ὅτι τὴν ὑπερβὸν αὐτὸν ἀπαιτεῖται ἐγγράφου ἀφορίσεως τὸ ἀναιρεσιόντος (37, 11) ἴνα συνεργήσουσι ἀπὸ ὅπως ἐπὶ τῆς τυχαῖας ἀπωλείας παντὸς ἐγγράφου, διὰ τὸ κἄρρο τοῦ ἐπιδὸν ὁ νόμος ἀπαιτεῖ τὴν ἐκτρέπειν εἰς ἀμφίβολον διατυπώσεων, ἡ μαρτυρικὴ ἀπόδειξις ἐπίχει τὴν τάξιν τοῦ ἀπολεσθέντος ἐγγράφου (ἀβρ. 20) Πανδ. Δοκ.), ἡ δὲ δικαστικὴ περὶ τὴν ἀπόδειξιν δὲν ἐμπορεῖ αὐτὴν ἀπαραδέκτων, ὅταν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιτρέπεται, οὔτω καὶ ἐπὶ μυστικῆς διαφορᾶς διαθήκας· νομίμως ἐ Συμβούλιος κατέπεσε δια μυστικὰς διαφορᾶς διαθήκας, κατασταθείσας ἐντὸς ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐσφραγισμένου φακέλλου, καὶ ἐπὶ δὲ ἐν τῷ μὴ τοῦτον ἐκκατίστασεν κληρονόμους τὸ τέκνα του, ἐν δὲ τῷ ἑτέρᾳ τὸ Βουλγαρικὸν Ἔθνος, ἐν κατὰ τὴν σύνταξιν καὶ παραδίνων αὐτὸν ἐτηρήθησαν αἱ διατάξεις, ἃς διαγράφει τὸ περὶ διαθηκῶν ψήφισμα τοῦ Κυβερνήτου, καὶ ὅτι ἡ διαθήκη αὕτη ἐπεκυρώθη δὸς διαθήκας κυττεῖται καὶ ἀνεξαρτήτως ἀπ' ἀλλήλων, αἵτινες οὖσαι κατὰ τοῦτος ἐγκυρωθεῖσαι ἀλλὰ ἐπὶ καὶ κατὰ τοῦτον ἐγκυρωθεῖσαι, ἀλλ' ἐπ' ἄκρου εἶς ἡ ἐγκαθίστασι κληρονόμου τὸ Βουλγαρικὸν Ἔθνος δὲ τὸ τὴν ἐγκατάστασιν ἢ νόμιμον ἀποκλεῖσμον τοῦ τέκνων, διότι ἡ ἐν ἄλλῃ διαθήκῃ ἐγγύρου καὶ ἀχρεῖα ἐγκατάστασις δὲν λέγει τὴν ἀκυρότητα τῆς διαθήκης, εἰς τὴν ὁποίαν παραλείπεται ἀνεπιφύλακτος λόγος τέκνα, ἐὰν ἡ μὲν ποῦτοι μνείαν τῆς ἱστόρας. Ἐπὶ τοιαύτης δὲ περίπτωσις ἐπιτρέπουν τὸ Ἐρετῶν ἐκείνοις τὴν διαθήκην, ἐν ᾗ ἐκκατίστη κληρονόμος τὸ Βουλγαρικὸν Ἔθνος ὡς πρὸς τὴν ἐγκατάστασιν τὴν κληρονομίας, καὶ ἀπορρίψει τὴν ἀγωγὴν αὐτῆς. Οὕτω δ' ἀπορρίψαντο τὸ Ἐρετῶν ἰσχυρίσαν ἰσχύουσι τὸν Νόμου Ι § 6 Βασιλικῶν (37. 11) καὶ τὴν Νεαρᾷ 115, ἡ ὁποία δ' αὐτὸ ἐμμονὴν δίδει

(α) Ἡ τελευταία αὐτολογία δὲν φαίνεται ἐλεγχόμενη ἀπὸ τὸν ἀναιρεσιόντα τὸ δικαίωμα τῆς ἀγωγῆς δόλου. Διότι τὸ δίκαιον τῆς ἀγωγῆς δόλου ἀποτελεῖ ἀναφαίρετον περιουσιακὸν δικαίωμα, σύνεστα τὸ ὑπὸ ἐφ' ὅλου ἢ ἐπὶ μέρους ἐπιτρεπτὸν ἐφόρου, κατὰ ἀρτίκαι ἀπόφασιν

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

'Αριθμός 443 (1890)
Εἰσηγητὴς ὁ Ἐφέτης κ. Π. Σπηλιάκης.
Κατάσχεσις - Αὐτοχείρως

Ἐπὶ τοῦ συνδιαφόρου τοῦλλου διατάξεων τοῦ Νόμου καὶ ἰδίως τῶν ἄρθρων 5 §§1, 21 § 2, 22, 23 § 3 καὶ 4, 33 περ. ΙΙΙ. (9, 2) καὶ § 10 ἐδάφ. (4, 3) συναγόμενον ὅτι ἐὰν ἐπιτρέπεται ἄνευ ἐπιτρεπτοῦ ἐκ τῶν ἄλλων ἐλλείψεων τῆς ἀποδικογίας, περιλαμβάνονται καὶ αἱ ἀποδικογίαι, αἱ ὁποῖαι ἐνεργοῦνται ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἀντιδίκου τῆς ἀσφαλιστικῆς κατασχέσεως, ἀλλὰ τὸ ἀκόλουθον ἐπιβάλλεται ἐν τῇ ἀποδικογίᾳ ταύτῃ ἐν τῇ περιπτώσει ἐν τῇ ὁποίᾳ τὸ ἐπιτρεπτὸν ἐκδίδεται ἐπὶ αἰτήσεως τοῦ ἐνάγοντος, ἐν ᾗ ἐκ τῶν ἐγγράφων τῆς ἀποδικογίας ταύτης ἐμφαίνεται ὅτι ὁ ἐνάγων ἐγνώριζε τὴν ὕπαρξιν τῆς ἀσφαλιστικῆς κατασχέσεως καὶ ὅτι ἐπεδίωκε τὴν ἐκποίησιν τῶν κατασχεθέντων πραγμάτων ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἀντιδίκου του, ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐκποίησιν ταύτην καὶ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐκποιηθέντων πραγμάτων ἢ τὴν ἀποζημίωσιν αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀξιογρεώτου τῶν πραγμάτων τούτων (Ἀρ. 38 (6.1) Ν. 10 (25. 1).

— Ὁ κακὴς πίστεως διεκδικῶν λαβὼν ἀποβιβάσεως ἀλλότριον ὅλον τὸ ἀνάγκαιον ἀντικείμενον (Ἀρ. 7, 1) ἢ καὶ Ν. 5 Β. (4. 32) ἢ δὲ καλὴς πίστεως ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς παρακαταχρήσεως ἀρχ. (2, 1) 8.

'Αριθμός 449 (1890)
Εἰσηγητὴς ὁ Ἐφέτης κ. Κ. Οἰκονόμος.
Προκαταρκτικὰ - κύρωσις - ἀποδεικτικὸν δικαίωμα

Ὁ νόμος ΡΜΑ τοῦ 1849 περὶ προκαταρκτικῶν ἀποδείξεων ἀναγνωρίζει τὸν τῶν νόμων ΣΕ καὶ ΣΚΑ ἀναγνωρίζει τὸν τῶν ἀποδείξεων ἐγγράφων μόνον εἰς τὴν χεῖρα καὶ τὰ ἐγγράφα, ἐκεῖνον δὲ τὸν ἀκροατικὸν παραπλεύρως ἐπὶ ἐκείνων τῶν ἰδίων, ἐφ' ὅσα ΡΜΑ χορηγεῖ σαφῆ σύστασιν ἄλλα κληρονομικὸν δικαίωμα εἰς τὴν προκαθίστασιν τοῦ ἀποθανόντος στρατιώτου, καὶ οὕτω σαφῆ μόνον τὴν χεῖρα καὶ τὸν ὁρκωτὸς ἀπὸ τὴν ἐλλείψει τούτων καὶ τοῦ νομίσεις, καὶ τούτων μὴ ὑπαρχόντων τῶν ἀδελφῶν καὶ τοῦ ἀδελφικοῦ τοῦ ἀποθανόντος ἔτυχε χορηγεῖ δικαίωμα παραγώγου ἐκ τοῦ προσώπου τοῦ κληρονομικοῦ ἐπιτρόπου ἢ διαθέτου ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 20 τοῦ ΣΕ Ν. εἰς ἃν παραπέμπει ὁ ΣΚΑ, κατ' ὃν τὰ ἀποκαταστατικὰ δηλαδὴ ἐγγραφὰ ἂν ἔχουν συνταξιν, δηλοῦσι κατέχρηση τοῦ ΡΜΑ, καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀποκλείονομικὸν δικαίωμα χορηγεῖται αὐτοῦ ἀδικαίτως εἰς ὅλη. εἰσὶ ἀποκαταστικὰ εἶτε χρέ.

— Κατὰ τὸ δόγμα τοῦ ἄρθρ. 4 Ἐκτάκτων 1838 περὶ προκαθιστάσεως τῶν ἐκλαγτῶν τῶν ἐκκτῆτο τὸ τοῦ 1838 κατεστάθη ἐν ἐνεργείᾳ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἐπιβάλλοντος μισθὸν ἀπὸ τὸ ἐπίλοιπο ταμεῖον, δύνατα ἐν 9β'ῳ, παρατούμενος τὸ μισθὸ του ἢ τὸν λαὸς εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν ἐν χρήσει ἢ ἐν κατοχῇ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τὸ ἐπιβάλλοντος ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ

απορρήγν κατακωλύων των δανειστών αὐτοῦ, περὶ ἀκυρότητος κλπ. τῆς γονογλύπτου μετὰ τὴν ὑποθήκευσιν ἐνεργὸν τῆς συμφύτου, ἀνεγκυοῦ χάνου τὸ ὕφος τῶν δανειστῶν, ὅπερ τὸ ἐνηυσιτεύθησαν αἱ μορφότητες αὐτοῦ, ἀπορρίπτει δὲ, ὡς ἐκ διακοσμητικῆς τάξεως, ὑποβαλλόντας ὑπὸ τοῦ ἰκχωρηθέντος ὁρίζοντος.

Ὁ Ἀνωτάτω νόμος δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ ἀορίστου ἰκχωρηθέντος ἀντικειμένου. (*)

Ἡ ὕστατος ἀκυρότητος τῆς ἀγωγῆς ἐς ἰνώσεως δὲν ἀγορεύει καλύπτεται μὲ πρότειθεν ἐγκρίσεως, καθὼ μὲ ἀφορῶσα παράβασιν οὐσιώδους διατάξεως καὶ μὴ ἀναγομένη εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν.

— Διὰ τῆς ἐς πωλητηρίῳ ἐγγράφου σὺν τῷ πωλεῖσι μεταβιβάσεως πάντων τῶν ἐπὶ τοῦ πωλουμένου κτήματος δικαιωμάτων καὶ ἀξιῶν τῶν ἀγορῶν, περιλαμβανεται πᾶσα ἀγωγὴ τοῦ ἐθνικοῦ κατὰ τοῦ προγενεστέρου πρὸς αὐτὸν πωλητοῦ, ἂν ἀγωγὴν ἄλλος ἐ ἀγγρωτὸς κέκτηται κατὰ τοῦ πωλήσαντος τὸ πρᾶγμα αὐτὸν πωλήσαντι καὶ δύναμαι τοῦ βρβ. 1025 § 2 Π. Δ., καθ' ὃ, ὅσα διαρρίσεως τινὸς, ὃ δανειστὴς δύναται νὰ ἀσκήσῃ τὴν ἐνόρκιαν τοῦ ὑπόχρεω ἐνταῦθα ἐ ὃ πωλητὴς ἐδὲν τὰ δικαιώματα σου, τουτέστι δ' αὐτὸ καὶ τὰ ἀνάλογα αὐτῷ ἀγωγαί. Ἐκ τούτου δὲ τοῦ λόγου ὀφθὲς ἀ ἀγορεστὴς ἐκκαλεῖ τὴν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ πωλητοῦ τοῦ πωλητοῦ του, χωρὶς νὰ ἢ ἀνάγκη νὰ ἐκκαλέσῃ τὸν ἀγορῶν του κατὰ τοῦ τελευταίου αὐτοῦ διὰ διαρρίσεως τῆς ἀγορασπωλήσεως. Ἐν μετὰ τὴν διάρρεσιν αὐτὴν τὸν κύριος τέτρατ κατὰ τοῦ πωλητοῦ του πωλητοῦ του.

Οὐδαμῶς ἐς τοῦ νόμου κωλύεται πουτὸς τὴς διεμβιώσεως τῆς συμφύτου νὰ ἐνεπιέ σ' ὅλους τοὺς ἐπὶ τοῦ κτήματος τοῦ ὀφείλοντας τοῦ τοῦ συμφύτου καὶ νὰ κατεδιώξῃ ἀτομικὴς τινὸς ὀφειλῆσε τοῦ συμφύτου, ἀκόμη ὑπαγόμενος εἰς τὴν ἐν λόγῳ τῶν δανειστῶν ἐνέργειαν ὑπὸ τὸν σωματοφύλακα τοῦ συμφύτου. Ἐν τοῦ δὲ τοῦ βρβ. 1025 Π. Δ. διακόμμα τοῦ ἀσκεῖ· ὑπὸ ὅλων ἐνδόντων τὰς ἀγωγὰς ἀρμόζουν ὅσον ὑπογράπτους τὰς ὁμοίως. (a)

Ἡ διάλυσις τῆς ἐπαγωθείσης εἶναι ἐπιτρεπτὴ μόνον ἐπὶ τῇ προϋποθέσει τῆς πραγματικῆς συνέπειας τὸν ἀποδειχθῆναι τοῦ τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ τὰς σκευὰς καὶ τὰς συσκευὰς τῶν ἀνωτέρω.

(*) Ἐπὶ τοῦ πρακτικοῦ συνέτασε αἱ τὴν πρὸς ἐκδοχὴν ἐγγράφου τῆς ἐπὶ διαρρέῖ πωλήσεως συμφύτου τοῦ Κεχαΐδ. ἐκκλησιαστικοῦ, ὅτι ἐγγρ. ἀ ἐς τὴν φύσιν τοῦ ἀντικειμένου ἀόριστος, περιλαμβάνει ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἐπιδιατικὰ ἐκφρόνι ἐκτιμώμενα.

(a) Ἀρὸ γε καὶ ἄνω ὀφειλὲς πάντες

δυναμένου τοῦ δανειστοῦ καὶ ἐ ἄλλες ὅσῳ, ἀς ἐκ' ἀγωγῆς ἰδίας, νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν διάλυσιν τῆς ἀπαντήσεως τοῦ κτήτος τοῦ λόγου ἂν εἶναι ἀπαραδεκτος.

Σπουχὸς τῆς ἀγωγῆς περὶ διορρέῖως ἀγορασπωλησίας λόγῳ ἀκαρμόνων ἐκτιμήσεων εἶναι ἡ τε ὑπαρξὶς ἐκκτήματος ἰδιαίτερης ἐπαγγελματικῆς ἰδιότητος, καὶ ἡ συνδιάστασις αὐτοῦ, τὸ ἀκαριμόνιον τοῦ ἐκκτήματος τούτου, ἐν ᾧ ἐπιβαλλόμενος καὶ ἡ ἄγνοια τοῦ ἀγορασποῦ λόγῳ, τὲς ἐν τῷ κρυφίῳ τοῦ ἐκκτήσαντος ἐνεργαζόμενος μὴ γνώστου. (*)

Ἀριθμὸς 169 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ Πάπας κ. Κ. Γαλλάς

Ἐπικοινωνία μεταδοτικὴς - ὁρκωμοσία

Κατὰ τὸ βρβ. 100 §§ 3, 9, Π.Δ. εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ εἰρηνοδικείου ἀνήκουσι καὶ αἱ ἐκ τοῦ συναλλάγματος τῆς μισθώσεως προερχόμεναι καὶ ἀναγόμεναι εἰς ἐπιδικασίαν ἐπὶ τοῦ ἀνοικειοθέτους πράγματος, ἄρθρα ἐμφανιζόμενα ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν ἀγορῶν ἐνώπιον τῆς ἐπιχειρητικῆς ἐπιτροπῆς ἐκ μέρους τοῦ μισθωτοῦ ἢ τοῦ ἐκμισθοῦντος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μισθώσεως καὶ εἰς πρόξενηθέσαν ζημίαν παρὰ τοῦ μισθωτοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τούτου, ἢς ἡ ἐκμισθοῦσα ζητεῖ τὴν ἐπιδικασίαν τῶν ἀγορῶν ἐν αὐτῷ ζητεῖται μετὰ τὴν λῆξιν τῆς μισθώσεως ἢ ἂν ζητεῖται νὰ ἐπιχειρηθῇ πρᾶξις τοῦ μισθωτοῦ. Ἐπὶ τοιαύτῃ ἀγωγῇ ἐδὲν ἀπαιτεῖται ἡ ἀκαρμόνων ἀγορῶν, καὶ ἡ ὑπαρξὶς ἄρθρῳ εἰς τὸ ποσὸν τὸ ὑριλόμενον διὰ τὴν ἐπιτακτικὴν ἐπὶ τοῦ μισθωθέντος πράγματος.

Ἀριθμὸς 171 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ Κρίτων Δ. Σακκὸς

Δικαιοπρακτικὴ ἱκανότης ἀνηλίκου - ἐγγράφου - πρακτικὰ ἐνώπιον ἀνηλίκου τοῦ νόμου ΤΝΗ

Κατὰ τὸ βρβ. 400 ΠΠ. Δ. τὰ δημόσια ἔγγραφα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐκ τῆς ἀρμοδιότητος τῆς ἀποδεικνύουσι κατὰ πάντες τὰ ἀληθῆ τὸ περιγεγραμμένον ἐν αὐτοῖς ἢ τὰς αἰτίας τῶν συντάξεων τὸ ἔγγραφον δημοσίου ὑπαλλήλου, ὃ δὲ πρόσλλου κατὰ τοῦτο τὸ ἀκριτον ἔγγραφον ἐσχυρίζεται εἰ μὴ ἀποδείξῃ τοῦτο κατὰ τὸ ἔγγραφον προβλέπει τὸν (ἄρθρ. 248 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ 400 ΠΠ. Δ.). Ὅλως προβλλόμενον τὸ περιεχόμενον τῶν πρακτικῶν τοῦ συλλογισμοῦ, λόγῳ ὅτι τὸ πρωτόκολλον τῆς ὁλίας τοῦ προσλλούντος εἶναι μικρότερον τοῦ ἀναβρίσιμου ἐν τῷ κατὰ τὸν ΤΝΗ

(*) Ἐν τῇ δίδοντι περιστάσει ἐφράσεις παῖ Παπαδοπούλου ὑλλήνων ἐπιγραμμάτων κεφαλὴ τοῦ παλαίστης γένους, κατεστάσεις τὸ ἐγκρίνον ναυτικὸν ὕδωρ, ἀγνώστου τὸ ἀγορασπῆς.

τοῦ 1856 περὶ πλειοδοσιῶν κλπ. πρωτοκόλλου ὄντι ἀναγκαίου ἐγγράφου ὡς γονέως κατὰ τὸν νόμον τοῦτον παρὰ τοῦ ἐπάρχου, ὁμήρχου καὶ περὶ ἀντικειμένου ὑποπίπτουσι εἰς τὰς οἰκείας τοῦ, ὑπέγραψε εἰς ἀπόλυτον εἶναι ἡ προϋπόθεσις, ὅστις ὀρθῶς χαρίτεαι τῇ ἀποδείξει.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ (*)

Ἀπόφασις Λαυρεωτικοῦ 25 Ἀπριλίου 1890.

Προσβολὴ τῆς πόσεως τέκνου ἐπικαλουμένου εἰς τὸ ὄφελος τοῦ κοινοῦ

Εἶναι ἀρκούντως ἐτυπλογημένη, ἡ ἀπόφασις ἥτις παραδέχεται ὅτι ἡ ἔγκλησις τῆς προσβολῆς ἀγίου εἰς γάμον, ὅπερ ἐθλογεῖτο νὰ ὑπεισπερ εἰς τὰς ὄψεις τοῦ κοινοῦ, θέτει οὕτως ἐκβολὴν ὁ ἀμφίβολος ἔτος εἶναι ἐπαρκὲς πλοῦσιον στοιχεῖον τοῦ ἐγκλήματος.

Ἀπόφασις Λαυρεωτικοῦ 25 Ἀπριλίου 1890.

Ἐκλογικὸν ἔγκλημα - λάθον ὀνόματος προσώπου - ἀποδεικτικὰ μέσα

Ὁ εἰς ἐκλογεῖς τις ἐ εἰς στοιχεῖον ὅμοιος προτείνει ὅρος τῆς ἐγγραφῆς ὁρισμένου προσώπου ἀποτελεῖ ὑποτιθέμενος στοιχεῖον τοῦ ἐγκλήματος τῆς ἐκ γράφου νόθευσης τοῦ καταλόγου ψηφοφόρων, ἂλλὰ δὲν εἶναι ἀναγκαῖα νὰ ἔχει πάντοτε χαρίτεαι ὅλοκαυτο τὸν ἐνόκλησιν ἐστι συκοφάντης, ἔστω ἂλλως βέβαιον ὅτι ἐ ἐκλογεὶς ἐπεσπάσθη ὑπὸ τῶν ὑπολοιπομένων.

Τὸ τοιοῦτον ὑπάρχει ὅταν ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις δέχεται, ὅτι ἡ κατηγορουμένη ἔγραψεν ἐπιτηδείως, ἀλ' ἐς ὑπόχρεω ὑπάρχουν χρεώστων ἐὰν ἐ εἰς ἐν σπουδαστὴ κὰτὸ ἔθνος ἐγγράφου τοῦ ὁρισμένου ἐπιγράφου, ἡ ὑπαρξὶς τοῦ ὁρισμένου ὄρου προϋπτει παρὰ, ἐκ τῆς περὶ στάσεως τυχὸν.

Ἀπόφασις Λαυρεωτικοῦ 25 Ἀπριλίου 1890.

Ἀμφίβολος κατηγορία - κάρος τῆς κατηγορίας - ἀναγκαῖα τῶν κατηγορουμένων ἀπολογία - ἀπόφασις ἐξέτασιν αὐτὲς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

Δικαίως ἀπορρίπτεται τὸ δικαστήριον τῆς οὐσίας ἐκ τοῦ ὅτι ἡ κατηγορία κατηγορίαν κατηγορούμενος δὲν ἀπαλλάσσεται τῆς κατηγορίας ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ ἡ ἐπιβλαβὴς κατηγορία ἐστὶν ἀμφίβολος ἐς χάρις τοῦ κατηγορουμένου, δὲν εἶναι λογική.

Ἀλλ' ἐὰν ἡ αὐτὴ ἡ προσβαλλόμενος ἀπόφασις ἀποκάτει, ὅτι ἡ κατηγορουμένος ἐτη ἐκπλήσσεται τὴν κατηγορίαν, καὶ ὅτι ἐπὶ τὴν ἰδιότητα ταύτην ἀφθεὶς τῆς κατηγορίας πράττει, ἡ οὐσίας τοῦ κατηγορουμένου ὅτι ἐγγρ. ἐπὶ τοῦ πρακτικοῦ ἐπὶ τῷ βαπὶ ἀ-

(*) Ὑπὸ τοῦ κ. Β. Παπαμιτσοπούλου Ἀρεοπαγίτου.

κολούθησε, καθὸτα ἀπαραίτητον τὸν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐξέτασιν τῆς καλῆς αὐτῆς πίστεως.

Οὔτεν ἀναιρεῖται ἐλὰν ἡ ἀπόφασις ἥτις αὐτολόγως ἐξετάζει ἂν ἡ κατηγορουμένη ἔτη πραγματικὰ ἐν καλῇ πίστει ἐτε ἀκίνητον, ἀλλὰ περιορίζεται ἁπλῶς νὰ ἀναφέρῃ τὰ αὐτοῦμενα δικαίωμα τοῦ κατηγορουμένου.

Ἀπόφασις Λαυρεωτικοῦ 26 Ἀπριλίου 1890.

Ἐξόδευσις διὰ τοῦ τόπου - διάφορα δημοσιεύσεις τοῦ ἐξωδικαστικοῦ ἐγγράφου - ἔγκλημα ἐνάρξεως τῆς παραγραφῆς.

Τῆ ἐγκλησᾳ τῆς διὰ τοῦ τόπου ἐξωδίσεως δὲν εἶναι ἐκ τῶν διαδοχικῶν ἐγκλημάτων, διὰ τὸν διὰ μιᾶς νόμος πράξεως ἀποτελεσμάνων.

Οὔτεν τὸ σκοπὸν ὕθεν ἀρχτικὸν ἡ παραγραφὴ τῆς δημοσίας καὶ τῆς ἰδιωτικῆς ἀγωγῆς εἶναι ἡ δημοσίευσις τοῦ ἐξωδικαστικοῦ ἐγγράφου.

Ἡ παραγραφὴ τῆς πράξεως δὲν ἐπικεύεται τὸ ὅτι μετακινεῖται τὴς δημοσίευσις τοῦ ἐξωδικαστικοῦ ἐγγράφου ἐκ τοῦ ἑνὸς τόπου εἰς ἄλλο τόπο πλὴν ἐκείνου ὅπου ἐγένετο ἡ πρώτη δημοσίευσις.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

Ἀπόφασις τοῦ Ἀκυρωτικοῦ τῆς πρωσσικῆς αὐτοκρατ. τῆς 15 Δεκεμβρίου 1887.

Ἀνταποδίδεις τοῦ κανόνος μὴ ἐ ἐπὶ ὁμοίων ἀντικειμένων

Τὴν 10 Μαρτίου 1886 ἐνυφάνθη ὁ ἐνάγων τὴν 24ὴν σελίδα του. Τὴν 16 Σεπτεμβρίου 1886 ἐγένοντο αὐτὸν εἰλον, τὴν ὅτε ἐγκαίνιον. Ὁ ἐνάγων ζητεῖ διὰ τῆς προσδοκιστικῆς ἀγωγῆς νὰ ἐπιδικασθῇ ἡ ἀποζημίωσις ἐπὶ τῇ διακοπῇ παραλειφθῇ, ὅτι ὁ ἐναγόμενος δὲν εἶναι γνήσιος υἱὸς του, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν δὲν δικαιοῦται νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰ ἐλαφρυντικὰ τοῦ ὄνου. Ἡ ἀγωγὴ αὕτη ἀπορρίφθη ὡς ἄλλων τῶν δικαστηρίων. Μετὰ τὸν κατηγόρων δικαστηρίων συνεστάθη καὶ Ἀκυρωτικὸν, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐξ ὅσῳ τὸ ὑπὸ τοῦ γεννᾶν ψήφῳ ἐνωρίσεων τὸ 182 κρίμα ἀπὸ τὴς συκόνης τοῦ γάμου, ὑποφέρεται ἐκ τοῦ κατὰ τὸ Ι. 12 D. de statu homin. (1. 5) ideo credendum est cum, qui ex pactis septimo mense natus est, perfectum esse. Πῶς ὅμως τοῦτο ἐναρμονίζεται; ὡς πολλοὶ τῆς παραδόξου ἐκφράσεως, ἀ ἀκατανὴ μόνον διὰ τοῦ Ι. 6. D. de his qui sui etc. 1. 6. ἐκ τῶν ἐνάγεσθαι ἀκατανόητον, ὅτι δηλ. τὸ καλεῖσθαι ὧν ὅτι δυνατὸν νὰ ἐπιτελεσθῇ τὸν κρίσιμον χρόνον ἀέτε λόγῳ κατὰ

συζύγου εἴτε δι' ἕτερον λόγον, ἴδε δι' ἃ ἀνακαλεῖται τὸ σιώπιον (σχετ. ἀπόφασις τοῦ Ἀναιρετικοῦ ἐν τῇ συλλογῇ τῶν ἀποφάσεων αὐτοῦ, τόμ. 12, σχολ. 40). Ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν θἄλεγον ἔξεστιν τὸ ζήτημα, ἂν δηλ. τῆς ὁλοσχερεῦς τοῦ ὑπογρέου τοῦ πίστου λόγῳ κατὰ τὰ προσδιορισθέντα τὸ χαγόνις ὅτι ἡ μετὰ ὅρκους ὅλως συνήθη γαμου. Ἐξ ὁ ἐναγων δὲν δύναται ν' ἀναγνωρίσῃ τὸ νόμιμον ταμιεῖον διὰ τῆς ἀποδείξεως τοιούτων γεγονότων, οὔτω δὲν δύναται ἀπὸ τὰ ὡρισθέντα οὔτως ἐκ τοῦ ἰσχυροῦ τρόπου τοῦ ἀναγνωρισθέντος τοιούτου γεγονότων. Ἂν λοιπὸν ὁ ἐναγων θέλῃ νὰ προστῇ ὅτι ὁ ἐναγόμενος εἶχε συλλογὴν πρὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, οὔτον δὲν δύναται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει τὴν διαστηριον, διὰ τὸν λόγον ὅτι τὸν συμπεφασμα τοῦτο δὲν ἐπιτρέπεται, τοῦ νόμου ὡρίζοντος ὅτι τὸ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀρραστου χρόνου ἐκ τῆς γαμικῆς τοιαύτης ἐπικοινωνίας ἐκ τοῦ νόμιμου, καὶ ὅτι τὸ δίδοντον τὴν παρότητας τοῦ συζύγου δύναται ν' ἀποδείξῃ αὐτὸν διὰ τοῦ ἄρθρ. 1. 6 D. de his qui sui etc. l. 6. ἀναφερομένου λόγων (*).

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Ἐπὶ τῇ ἐν ἔτει 1889 συστάσει τῆς διεθνοῦς Ἑνώσεως τοῦ ποινικοῦ δικαίου (τῇ 1ῃ Αὐγούστου 1889) ἐπὶ πρωτοβουλίᾳ τῶν καθηγητῶν Καὶ' ἑκάστην προσέθεταν εἰς μίαν ἐπιδίωξιν τὰς ἑξῆς: α) Τὴν ἑνοποίησιν τῶν ποινικῶν νομοθεσιῶν τῶν διαφόρων κρατῶν· β) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· γ) Τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ πρακτικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ἀστυνομικὴν καὶ δικαστικὴν ὑπηρεσίαν· δ) Τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ πρακτικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ἀστυνομικὴν καὶ δικαστικὴν ὑπηρεσίαν· ε) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· στ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ζ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· η) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· θ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ι) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ια) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ιβ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ιγ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ιδ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ιε) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ιστ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ιζ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ιη) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ιθ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· κ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· κα) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· κβ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· κγ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· κδ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· κε) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· κστ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· κζ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· κη) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· κθ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· λ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· λα) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· λβ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· λγ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· λδ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· λε) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· λστ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· λζ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· λη) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· λθ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· μ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· μα) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· μβ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· μγ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· μδ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· με) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· μστ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· μζ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· μη) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· μθ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ν) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· να) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· νβ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· νγ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· νδ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· νε) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· νστ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· νζ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· νη) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· νθ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ξ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ξα) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ξβ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ξγ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ξδ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ξε) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ξστ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ξζ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ξη) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ξθ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ο) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· οα) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· οβ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ογ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· οδ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· οε) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· οστ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· οζ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· οη) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· οθ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· π) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· πα) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· πβ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· πγ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· πδ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· πε) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· πστ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· πζ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· πη) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· πθ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ρ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ρα) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ρβ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ργ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ρδ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ρε) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ρστ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ρζ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ρη) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ρθ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· σ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· σα) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· σβ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· σγ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· σδ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· σε) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· σστ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· σζ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ση) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· σθ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· τ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· τα) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· τβ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· τγ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· τδ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· τε) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· τστ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· τζ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· τη) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· τθ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· υ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· υα) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· υβ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· υγ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· υδ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· υε) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· υστ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· υζ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· υη) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· υθ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· φ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· φα) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· φβ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· φγ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· φδ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· φε) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· φστ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· φζ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· φη) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· φθ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· χ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· χα) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· χβ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· χγ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· χδ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· χε) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· χστ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· χζ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· χη) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· χθ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ψ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ψα) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ψβ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ψγ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ψδ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ψε) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ψστ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ψζ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ψη) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ψθ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ω) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ωα) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ωβ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ωγ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ωδ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ωε) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ωστ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ωζ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ωη) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ωθ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϡ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϡα) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϡβ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϡγ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϡδ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϡε) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϡστ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϡζ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϡη) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϡθ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϟ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϟα) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϟβ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϟγ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϟδ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϟε) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϟστ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϟζ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϟη) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϟθ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΑ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΑα) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΑβ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΑγ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΑδ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΑε) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΑστ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΑζ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΑη) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΑθ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΒ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΒα) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΒβ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΒγ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΒδ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΒε) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΒστ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΒζ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΒη) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΒθ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΓ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΓα) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΓβ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΓγ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΓδ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΓε) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΓστ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΓζ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΓη) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΓθ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΔ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΔα) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΔβ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΔγ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΔδ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΔε) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΔστ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΔζ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΔη) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΔθ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΕ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΕα) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΕβ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΕγ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΕδ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΕε) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΕστ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΕζ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΕη) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΕθ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΣ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΣα) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΣβ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΣγ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΣδ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΣε) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΣστ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΣζ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΣη) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΣθ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΤ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΤα) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΤβ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΤγ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΤδ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΤε) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΤστ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΤζ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΤη) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΤθ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΥ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΥα) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΥβ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΥγ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΥδ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΥε) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΥστ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΥζ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΥη) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΥθ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΦ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΦα) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΦβ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΦγ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΦδ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΦε) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΦστ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΦζ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΦη) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΦθ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΧ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΧα) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΧβ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΧγ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΧδ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΧε) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΧστ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφάσεων τῶν ξένων δικαστηρίων· ϠΧζ) Τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀποφά

γ', § τοῦ ἄρθρου τοῦ ἐν ἰσχύϊ περὶ χωρ. πατρικοῦ νόμου. Αἱ ἐξέδραι ὅμως διανομαὶ αἱτινες κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὑπάκουσιν εἰς συνδυασμὸν τύπου δὲν ἔχουν σχέσιν πρὸς ἐκείνας τῆς μεταξὺ τῶν κληρονόμων ἢ κληροδόχων, ῥητὴ ἐξαίρεσιν ἐκτυπὸς βάσιμος αἱ ὀδηγίαι χωροῦσι τὰ μεταξὺ τούτων ἢ συνδεσμούντων ἐπὶ ταυτὸν ἀντικείμενον. Εἰ οἱονδήποτε ἄλλης αἰτίας καὶ οὐχὶ ἐκ κληρονομιᾶς ἢ κληροδοσίας. (*)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΤΣΟΒΕΛΗΣ
Συνδικηγόρος Α. Θ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὰ διαμερτυρικὰ ἐν τῇ Γαλλικῇ Βουλῇ

Ἐν τῇ Γαλλικῇ Βουλῇ συνεζητήθη τὰ ἐπὶ τῶν Ἐσόδων μέτρα ἀποσκοποῦντα εἰς τὴν ἐπιφορὰν νέων πρὸς τὸ δικαιοπρακτεῖν. Κατὰ τὸν νέον τύπον ἡ ἐπίσημος ἐνεργοῦσα ἐπὶ συναλλαγῇ τὸ διαπιστοῦται τὴν ἐπιδεσιν τῆς δόξης. Τέτοιαι ἐπίσημοι ἐνεργοῦσαι εἶναι αἱ ἐκτελούμεναι ὑπὸ τῶν πολ. κατηγορητῶν. Πλὴν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐξαιρουμένων πράξεων τὰ ἐκτελούμενα ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἀναγκαῖα νὰ ἐκφέρωσι τὴν ἐπιφορὰν τοῦ ἐπιτηδείου τῆς δόξης. Ἐπειδὴ ἐπὶ τῶν ἐπιφορῶν τούτων ἐπιβάλλεται ἡ ἀναλογικὴ τέλεσις, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ κατηγορητικὴ ἀρχὴ ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ ἐπιτηδείου τῆς δόξης, ἐπειδὴ ἐνεργοῦσαι

Πτωχεύσεις

Ἰω. καὶ Κ. Καρβελιᾶνε κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 5532 πρ. ἀντιδ. Ἐν. πτωχ. 18 Ἰουνίου ἐξ. Εἰσηγ. Α. Σπυλιώτης, συν. Νικ. Ράγκος. Ἐκλ. ἐφ. αὐτ. 28 Ἰουνίου.

Δημοσθ. Τζιμπλάνακας κ. Χαρίκλειας. Ἀπ. 621 πρ. Κατερίνης. Ἐν. πτωχ. 4 Μαΐου 1887. Εἰσηγ. Ἰωακείμ τοῦ, συν. Δ. Ἀποστολόπουλος καὶ Γ. Χριστόπουλος. Ἐκλ. ἐφ. 30 Ἰουνίου ἐ.ἔ.

Ἰωάν. Χατζηγιάννος κατ. Χαλκίδος. Ἀπ. 315 πρ. αὐτοῦ. Ἐν. πτ. 5 Ὀκτωβρ. 1880. Εἰσ. Ἐ. Παπαχριστόπουλος, συνδ. Ἐ. Κλιάπας καὶ Ν. Οἰκονομόπουλος. Ἐκλ. ἐφ. συνδ. 9 Ἰουλίου ἐ. ἔ.

Προκηρύξεις ἐκκλησιαστικῶν πατεντῶν

1) Τῆς ἐν τῇ Γ. Τετραδικαστηρίῳ Ἀθηνῶν, ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 19 Ἰουνίου ἐ.ἔ. 2) τῆς αὐτ. 6. Ν. Θωμοπούλου κυριευθείσης ἐπὶ 300χρόνῳ ἀπὸ τῆς 19 Ἰουνίου, 3) τῆς αὐτ. 4. Ν. Κανδήλης, Καλλιόπης, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 20 Ἰουνίου.

Ἀφίσκεται εἰς ἐλευθέραν πρᾶσιν συμβολαιογ

1) τῆς αὐτ. Γ. Νωτιαδάκου, Ἀθηνῶν, τὴν 20 Ἰουνίου 2) τῆς αὐτ. Ι. Ἰωσηφοπούλου, Ἀθηνῶν, τὴν 18 Ἰουνίου 3) τῆς αὐτ. Γ. Ἀγγελοπούλου, Πατρῶν, τὴν 22 Ἰουνίου. 4) τῆς αὐτ. Ι. Σακελλαροπούλου, τὴν 6. Παρατείνεται μετὰ 15 ἡμέρας ἡ ἐκ τῶν 20 Ἰουνίου.

Ἐκποίησις πραγμάτων ἐπικειμένων

1) τῆς αὐτ. Κ. Καλαρρύτου, Χαλκίδος, τὴν 24 Ἰουνίου καὶ ἐν τῷ αὐτοπρίατι τῆς αὐτ.

Πλειστηριασμοί

Τῆς ἐλαίας ἐν θέσει Ἅγιος Ἀθανάσιος Κωμοῦ τοῦ π. κ. 301, τὸ Ἀ. 329 καὶ τὸ γ΄. 367, τοῦ Ἀν. Βασ. Μπάϊλα Συρ. Ν. Δικηγόρ.

— Οἰκίαν ἐν θέσει Πυκνωτὴ τοῦ π. κ. 9.000. Ἔτερον οἰκόπεδον ἐν θέσει Πυφράτες Ἱδίῳ π. κ. 500 τὸ τρ. τῆς Ἀθηνᾶς Πολυκάπου Συρ. Γ. Πατσάκου.

— Οἰκίαν ἐν συνοικ. Ἅγια Τριὰς π. κ. 451 τὸν ρέπτ. ἀληρ. Α. Στεκιώτου Συρ. Ἰδ. Τσιαβῆ.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 1 Ἰουλίου 1890

Τὰ 418 ἐλαῖα δενδρύλλια ἐντὸς τῆ τριγυρίσου αὐτὰ περιτειχισθέντος χάρ. ἐπὶ ἐδάφ. Ἀλεξιάδου ἐν θέσ π. κ. 689 τοῦ ὁριάλτου Χ. Κόλλα. Συρ. Σ. Κωνσταντοπούλου.

— Γραφεῖον ἐν θέσει Καστρέλι π. κ. 9.711, 80, ἐπὶ ὁδοῦ ἀπὸ ἑκάτ. μέρους νέαν ὁδὸν τὸ ἐν λόγῳ δι. πεν π. κ. 7.805, τὸν ὁριάλτον Π. Περιστιᾶ. Συρ. Σ. Κωνσταντοπούλου.

— Νεόκτιστον οἰκίαν κατασκευῆς πυρίνων τοῦ ὁριάλτου Α. Κυριακοῦ, Συρ. Ν. Ποστρῆς.

Κοινοποιήσεις τοῦ γραμματέως

Τῶ ἐφημερεύτῃ τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν

Τῇ 18 Ἰουνίου ἐ. Ἐ Ἀντων. Ἐδν. Τριανδίς κατὰ Β. Ζωγράφου κ Σπυρ. Ἀγγελοπούλου, Κ. Μαύρου κ. Κωνσταντίνου κ. Θεόδωρ. τοῦ αὐτ. Α. Παπᾶ κ. Παρασκευοπούλου καὶ τοῦ αὐτ. Σπ. Ἀγγελόπουλου.

Τῶ γραμματεῖ τοῦ Πρωτοδικείου Καλαμῶν

Τῇ 26ῃ Ἰουν. 610 τμῆμ. Πεδίου, πρωτοχρέους ἐφέσεως μεταξὺ Ἰωάν. Θ. Χαρτοφύλακος αὐτ. κ Παγανῆ, καὶ ἄλλ. Δικαίωμ. κ. ἐπέρχ.

Τῇ 616 ἐ.ἔ. πρᾶξις Πεδίου, περὶ πρωτοχρέους ἐφέσεως μεταξὺ Κ. Α. Θεοδωροπούλου κ. Μιτσάκη καὶ Βλ. Ἰωαννίδη κ. ἑτέρ.

Τῇ 610 πρᾶξις τοῦ Πεδίου πρωτοχρέους ἐφ. μεταξὺ Δ. Ρεντίζη κ. Καρδελίδου καὶ Σταύρου Ἀναβῆ κ. ἑτέρ.

— Τῇ 613 πρᾶξις πρωτοχρέους ἐφέσεως αὐτοῦ Δ. Φ. Σπυλιώτη κ. Χάρακ ποιοῦ καὶ Π. Γκόρα κλ. κατ. Καλαμῶν.

— Τῇ 618 πρᾶξις πρωτοχρέους ἐφέσεως αὐτοῦ Ἀναστ. Χ. Π. Καμπᾶ κ. Μπουλῆγκ καὶ Θ. Παπαδοπούλου κ. Πατρῶνος.

Ἀλληλογραφία.

Ἐπὶ δικαστικῇ πλαστῇ. Ἐφίλει δόλιστε νὰ ἐκτραγῳδῇ ἢ ἀπόρασε καὶ νὰ ἀκυλόσῃς κατὰ τοῦ ἀναγνώστου ἐρεύτου. Ἀλλ' ὅστιδὰ ἐπιτροπεῖ ἔλλη ἐφημερίς. Τὸν ἐνδιαφέρει ἐπιβεβαίωσις ἄλλης ἀπατηρᾶς κατηγορίας, καὶ ἂν ἔνεκα πάνω ὁ πληρωθεὶ καὶ ἐξαφάνισε νὰ ἐφημερίς ἐκπαίρνουν ἀπάτησαν.

Ὁ Ἰούνιος Μ. Συρέκης ἐκ τῆς ὁδὸ 26 Ἰαν. 1890 πρὸς τὸ ἀκατέχθων ὅτι ἐν Ἀθήναις Πλατεῖαι καὶ κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς ἐπαναστ. τὰ γίνε Φωτισμὸ ἕ Πατώτσα Βταβιανόπουλος; ἐφήμερος τῆς Πέτρας νὰ τοῦ ἐστειλε τὸ ἀριθμὸ τοῦ τῆς ἐξεδόθεις δημοτῆς του τὸ ἰδ διαστήμων τῶν ἐν Ἀθήναις Πρυτανεῖῳ ἐπὶ τῆς 25ῆς 2161 τοῦ 1890 ἐπιφανοῦς τελετῆς τὴν ἀποίαν ἐτέλεσε τὴν ἐνάρτησιν τῶν νεωλιων τηγανιδιάτρων καὶ θεμιστῶν.

Ἀθήναις 18 Ἰουνίου 1890.

Ὁ πλοιὰξ Διοικήσεως
Ἀντώνιος Ἀναστασόπουλος

ΑΡΙΘΜΟΣ ΡΕΠΕΡΤΟΡΙΑΚΟΣ

Πλοῖόν οὐ 12ων φαλλάνων δι' οὗ ἀφετικ δ Β' τάκτος πεπλωθέντων οὐ Ἐνεγκὰν Δίκαιον. Περιέχει τοὺς ἀνοικτοὺς τῆς ἐφέσεως ἐπὶ τῶν ἐπιτρεπτῶν ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων ἐπὶ τῶν ἐπιτρεπτῶν ἐπὶ τῶν ἐπιτρεπτῶν ἐπὶ τῶν ἐπιτρεπτῶν

Ο ΠΕΡΙ ΕΞΟΦΛΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΧΡΕΩΝ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΡΤΙΟ΄ ΝΟΜΟΣ

(Τῆς 21 Ἰανουαρίου 1833)

Ὁ ὡφὸς οὗτος ἐτέθη ἐπὶ τῇ χρίσι τῶν δήμων τὰ κατὰ τὴν σύστασιν αὐτῶν γενόμενα, σκοποὶ τῶν κατὰ τὸ δυνατὸν ἀναλύτου λειτουργίαν τῆς οἰκονομικῆς αὐτῶν διαχειρίσεως, σχετίζεται δὲ καὶ πρὸς τὸ τέγος ἐπίσης κύριον ἔχον διάταγμα τῆς 23 Ἰουνίου 1833 περὶ τῶν ἐπὶ τῆς βασιλικῆς μοίρας, ἀλλὰ πρὸ τῆς συστάσεως τῶν δήμων χρεῶν τῶν κοινοτήτων, οὐ αἱ διατάξεις ἐκτυπώσεως ἐν ἐργοῖς, καθ' ὅσον ἦν ἀντίκειται εἰς τὸν νόμον τοῦ 1833 (ἄρθρ. 4 αὐτοῦ). Διὰ δὲ τοῦ ἄρθρου τοῦ διατάγματος τούτου τὰ γενικὰ λόγος χρεῶν, καθ' ὅσον συνεδέχετο μετὰ τὴν τοῦ νόμου τοῦ 1833.

Καὶ δὴ τὸ ἓν ἄρθρον τοῦ διατάγματος τοῦ 1837 ὡρίζει ὅτι ἐπὶ χρέη τῶν δήμων, προϋπαρχόντα τῆς συστάσεως των, δὲν ἐπιτρέπονται δικαστικαὶ κατασχέσεις μὴ χωρούσαι «τὸν ἐτήσιον ἀπολογισμὸν τῶν δήμων».

Τὸ ΙΙ ἄρθρ. διατάσσει ταῦτα· ἐὰν ἐν τῷ διαρχίᾳ τοῦ *δικαστικοῦ* ἔτους πρὸς τὴν τῆς συστάσεως μὴ τῶν δήμων ἐκκαλεσθῇ ἐπίδης πρὸς διαρχίαν τοῦ *δικαστικοῦ*, ἐνεκα τοῦ ὡφ. 301 τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτικοῦ, δι' ὧν ἡ κοινότης ἀπέβαλε τὴν πληρωτὴν τῶν ἐπὶ τοῦ κοινοτικοῦ ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς ἐξουσίας ἐνεργήσεων, ὅπὶ τὸν ἄρχοντα τὴν πληρωθῆ ἀναβάσεως τοῦ ἐκκαλουμένου ἐπὶ τῆς ἐπικοινωνίας ἐν ὑβίσει ἀναβληθῇ τὸ χρέος καὶ πάντων ὁ ὑπὸς τὸ πραγματικὸς τὸ ἀκόλουθον τὸ διακόμμα τὸ ἐπιτραπὲν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ τὸ ἐπὶ τὸ ἐπὶ τὸ

όσάκις τὰ οἰκονομικὰ τοῦ δήμου μέσα δὲν ἐπαρκῶσι πρὸς ἐξόφλησιν τῶν δανειστῶν του, ὅλοι σχεδὸν δὲ ὅσάκις οἱ πόροι τοῦ δήμου ἐπαρκοῦσι πρός τι συντήρησιν αὐτοῦ, καὶ πρὸς ἐντελῆ ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν του.

Μεταβαίνομεν νῦν εἰς τὴν ἑρμηνείαν τοῦ ὑπ' ὄψιν ἐδαφίου τοῦ τρίτου ἄρθρου, ὡς πρὸς τὸ ὁποῖον ἡ ἑρμηνεία τῶν δικαστηρίων οὔτε ἑνιαία οὔτε παγία εἶναι. Τὸ ἐδάφιον ἔχει ὡς ἑξῆς :

«Ἐὰν δὲ ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ δὲν φροντίσῃ νὰ «καταχωρισθῶσι τὰ ἀπαιτούμενα ποσὰ εἰς τὸν «προϋπολογισμὸν τοῦ ἀμέσως ἑπομένου ἔτους, «οἱ πιστωταὶ τοῦ δήμου ἔχουν τὸ δικαίωμα «νὰ κάμνωσι κατάσχεσιν ἐπὶ τοῦ περιπτηρο- «ρίου τῶν ταktικῶν ἢ ἐκτάκτων προσόδων τοῦ «δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους ἐκείνου «καὶ τῶν ἑπομένων.»

Διὰ τοῦ ἐδαφίου τούτου ὁ νόμος ἠθέλησε νὰ προστατεύσῃ τοὺς πιστωτὰς τοῦ δήμου ἐν περιπτώσει ἀμελείας τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς· ἤτοι ἐὰν ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ, ἀφ' οὗ λάβῃ τὴν ἀνάφορὰν ἢ ἐπιταγὴν τοῦ πιστωτοῦ του δήμου δὲν φροντίσῃ κατὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἤτις ἔρχεται μετὰ τὴν λῆψιν τῆς ἀναφορᾶς ἢ ἐπιταγῆς νὰ *καταχωρισθῶσι τὰ ἀπαιτούμενα ποσὰ εἰς τὸν προυπολογισμὸν τοῦ ἀμέσως ἑπομένου ἔτους*, οἱ πιστωταὶ δικαιοῦνται νὰ ἐπιβάλωσι κατάσχεσιν κ.λ. Τὸ γράμμα τοῦ νόμου, φρονῶ, ὅτι εἶνε ἐλλιπές· καθ' ὅσον ἐν ᾧ ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ ἀναγράφονται δύο περιπτώσεις ἀνάλογως τῆς οἰκονομικῆς τοῦ δήμου καταστάσεως, τὸ τρίτον ἐδάφιον μόνον τὴν ἑτέραν τῶν περιπτώσεων, ὅταν δηλ. ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ δὲν φροντίσῃ νὰ σημειώσῃ τ' ἀπαιτούμενα ποσὰ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἀμέσως ἑπομένου ἔτους, ἀναγράφει· περὶ τῆς ἑτέρας δέ, ἤτοι, ἐὰν αἱ ἀξιώσεις τῶν πιστωτῶν τοῦ δήμου ὑπερβαίνωσι τὰ πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ οἰκονομικὰ μέσα, (ὅτε διατίθεται τὸ περιπτηρίον τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπὲρ τῶν πιστωτῶν κατ' ἀναλογίαν), οὐδὲν ἀναφέρει. Διὰ νὰ ἦναι πλήρης ἡ ἔννοια ὤφειλεν ὁ νόμος νὰ εἴπῃ «Ἐὰν δὲ ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ δὲν φροντίσῃ νὰ καταχωρισθῶσι τὰ ἀπαιτούμενα ποσὰ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἀμέσως ἑπομένου ἔτους *ἢ δὲν διατεθῇ τὸ περιπτηρίον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων ὑπὲρ τῶν πιστωτῶν, ὅταν αἱ ἀξιώσεις των ὑπερβαίνωσι τὰ πρὸς συντήρησιν τοῦ δήμου μέσα, ἵνα πληρωθῶσι κατ' ἀναλογίαν.*» Ἄλλως θ' ἀναγκασθῶμεν τὴν αὐτὴν φράσιν νὰ ἑρμηνεύσωμεν διαφόρως· στενώτερον μὲν ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ, εὐρύτερον δὲ ἐν τῷ τρίτῳ, ἤτοι ὅτι ἡ ἐν τῷ τρίτῳ ἐδαφίῳ φράσις περιλαμβάνει ἀμφοτέρας τὰς ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ περιπτώσεις, καὶ ὅτι ἡ λέξις *καταχωρισθῶσιν* ἔχει ἔννοιαν εὐρυτέραν τῆς λέξεως *σημειώσῃ* τοῦ πρώτου ἐδαφίου. Ἠδυνάτό τις ὅμως νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ ὅτι ἐκ προνοίας ὁ νόμος μόνον τὴν ἑτέραν τῶν περιπτώσεων προεβλεψεν, ἤτοι μόνον ὅταν ὁ δῆμος δύναται νὰ ἐξοφλήσῃ ὁλοσχερῶς πάντας τοὺς δανειστάς του, τότε μόνον καὶ ἐπιτρέπει ἐπὶ ἀμελείας τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τὴν κατάσχεσιν, οὐχὶ δὲ καὶ ὅταν αἱ ἀξιώσεις τῶν πιστωτῶν τοῦ δήμου ὑπερβαίνωσι τὰ πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ οἰκονομικὰ μέσα· καθ' ὅσον ὁ κύριος τοῦ νόμου σκοπὸς εἶναι νὰ βᾷ διακινδυνεύηται διὰ τῶν κατασχέσεων ἡ συντήρησις τῶν δήμων, ὑπάρχει δὲ κίνδυνος ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ. Ὅπως δήποτε ἡ σύνταξις τοῦ ἐδαφίου εἶνε ἀσαφὴς, ὀρθότερον δὲ θὰ εἶναι νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι περιέχονται ἀμφότεραι αἱ περιπτώσεις.

Ἀλλ' ἐὰν ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ὥρισεν ἄπαξ τὸ περιπτηρίον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ δήμου, καὶ τὸ διέθεσεν ὑπὲρ τῶν πιστωτῶν τοῦ κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐξεκολούθῃ νὰ πράττῃ τοῦτο κατ' ἔτος, ἐφ' ὅσον τὸ ἐπιβάλλουσι τὰ οἰκονομικὰ τοῦ δήμου μέσα, δύναται καὶ τότε ὁ ἐπιτάξας πιστωτὴς νὰ ἐνεργήσῃ κατάσχεσιν; καὶ πότε ;

Εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο φρονοῦμεν, ὅτι πρέπει ν' ἀπαντήσωμεν ὑπὸ τὴν ἑξῆς διαστολήν :

Εἰ μὲν κατὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ διατεθῇ τὸ περιπτηρίον τῶν ἐσόδων ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ὑπὲρ τῶν πιστωτῶν, ἔστω καὶ ἐν συνόλῳ, ἀμέλεια βεβαίως τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς δὲν ὑρίσταται, ἑπομένως οὐδὲ κατάσχεσις ἐπιτρέπεται, ἀλλ' ὁ δημοτικὸς εἰσπράκτωρ, ὅστις ὡς ἐκ τοῦ νόμου καὶ τῶν καθηκόντων του εἶναι ὑποχρεωμένος ἐπὶ ποινῇ ἀποζημιώσεως νὰ κρατῇ ἐκ τῶν εἰσπραττομένων τὸ περιπτηρίον, ἤτοι τὰ κατὰ τὸ 1ον ἐδάφιον κανονισθέντα ποσὰ (ἴδε καὶ ἄρθρ. 103 ἐδ. 3 δημοτ. νόμου), ἐὰν δὲν συμμορφωθῇ πρὸς τὸν ἐπιψηφισθέντα καὶ ἐγκριθέντα προϋπολογισμὸν, δύνανται νὰ ἐναχθῇ ἐπὶ ἀποζημιώσει ὑπὸ τῶν πιστωτῶν, ἡ δὲ οἱαδήποτε ἀμέλεια τούτου ἢ ἀποροίησις ἄνευ λόγου πρὸς πληρωμὴν δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀμέλεια καὶ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς. Ἀμέλεια ὅμως τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, εἰ μή τι πλέον, θεωρεῖται καὶ ὅταν αὐτὴ ἐν γνώσει δὲν διαθέσῃ τὸ ἀληθὲς τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ δήμου περιπτηρίον, ἀλλ' ἐλάσσον τοῦ πραγματικοῦ, ἀποδεικνυόμενον ἐξ αὐτοῦ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Καὶ τὸ δεύτερον μέρος τοῦ τρίτου ἐδαφίου τοῦ τρίτου ἄρθρου, ἤτοι τό : «οἱ πιστωταὶ τοῦ «δήμου ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κάμνωσι κατά- «σχεσιν ἐπὶ τοῦ περιπτηρίου τῶν ταktικῶν «ἢ ἐκτάκτων προσόδων τοῦ δημοτικοῦ προϋπο- «λογισμοῦ τοῦ ἔτους ἐκείνου καὶ τῶν ἑπομέ- «νων», εἶνε σκοτεινόν· διότι δὲν ὁρίζει εἰς τίνος χεῖρας εὑρισκόμενον τὸ περιπτηρίον δύναται

νὰ κατασχεθῇ. Παρὰ παντὶ τρίτῳ ὀφειλέτῃ τοῦ δήμου ; ἢ παρὰ μόνῳ τῷ δημοτικῷ εἰσπράκτορι ; Καὶ περιπτηρίον εἶναι τὸ πέμπτον τῆς πρὸς τὸν δῆμον ὀφειλῆς ἑνὸς ἑκάστου ὀφειλέτου, κατὰ βούλησιν καὶ πολλάκις ἐκ συμπαιγνίας μετὰ τοῦ ὀφειλέτου προσδιοριζόμενον ὑπὸ τοῦ κατασχόντος, ἢ καὶ τὸ σύνολον τῆς ὀφειλῆς ἑνὸς ἢ πλειόνων ὀφειλετῶν, ὅταν, παραβαλλόμενον πρὸς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ταktικῶν ἢ ἐκτάκτων προσόδων τοῦ δήμου, ἀποτελῇ τὸ πέμπτον αὐτοῦ ;

Πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος : παρὰ τίνι δέον νὰ ἐπιβληθῇ κατάσχεσις, πρέπει ν' ἀνατρίξωμεν εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ ΡΠΘ' νόμου. Τὸ ἄρθρον τοῦτο γενικῶς ἀπαγορεύει *πᾶσαν συντηρητικὴν κατάσχεσιν* ἐπὶ τῶν ἐτησίων προσόδων τῶν δήμων τῶν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἢ δι' ἄλλων εἰδικῶν πράξεων ὁρισθεισῶν. Ἀλλὰ κατ' ἀρχὴν πᾶσα παρὰ τρίτῳ κατάσχεσις εἶναι συντηρητική· διότι καὶ ὅταν ὁ δανειστὴς ἔχῃ τίτλον ἐκτελεστὸν κατὰ τοῦ ὀφειλέτου, δὲν δύναται δι' αὐτοῦ νὰ ἐξαναγκάσῃ ἀμέσως τὸν τρίτον πρὸς πληρωμὴν τοῦ ὑπὸ τοῦ πρωτοφειλέτου ὀφειλομένου ποσοῦ· θὰ ἐπιβάλῃ κατάσχεσιν συντηρητικὴν καὶ μετὰ μακρὰν πολλάκις διαδικασίαν ἐκδίδεται ἀπόφασις, ὑποχρεοῦσα τὸν τρίτον ν' ἀποδώσῃ τὰ κατασχεθέντα χρήματα εἰς τὸν πρωτοδανειστὴν (ἄρθρ. 919—935. καὶ 1034—1043 πολ. δικ.), ἀλλὰ καὶ τότε, ἵνα προβῇ εἰς ἄμεσον κατὰ τοῦ τρίτου ἐκτέλεσιν, δέον νὰ προηγηθῶσιν αἱ διατυπώσεις τοῦ 769 ἄρθρου τῆς πολ. δικονομίας· ἄρα κατὰ τὸν νόμον εἶναι ἀπηγορευμένη τοιαύτη κατάσχεσις, καὶ πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ κατάσχεσις ἀπαιτεῖ ὁ νόμος νὰ γίνεται παρὰ τῷ εἰσπράκτορι τοῦ δήμου, ὅστις δὲν εἶνε τρίτος, ἀλλ' ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ τοῦ δήμου, καὶ ἡ κατάσχεσις, ἀκριβῶς εἰπεῖν, δὲν εἶνε συντηρητική, ὑπαρχούσης τελεσιδίκου ἀποράσεως αὐτὸν ἀντιπροσωπευόμενον δῆμον ὑποχρεούσης, ἡ ἐνταλματος, εἰς βάρος αὐτοῦ ἐκδιδομένου, ἢ ἄλλου ἐκτελεστοῦ ἐγγράφου, αὐτὸν τὸν δῆμον ὑποχρεοῦντος.

Ἡ λύσις αὕτη λύει σύναμα καὶ τὸ ζήτημα τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ περιπτηρίου. Ἀφ' οὗ παρὰ μόνῳ τῷ εἰσπράκτορι δύναται νὰ ἐπιβληθῇ κατάσχεσις, ἕπεται, ὅτι καὶ περιπτηρίον ἐννοεῖ ὁ νόμος τὸ πέμπτον τῶν ταktικῶν ἢ ἐκτάκτων προσόδων τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ σχετικοῦ ἔτους, τῶν ὑπ' αὐτοῦ εἰσπραττομένων καὶ κρατουμένων, ὡς ῥητῶς ἐπιτάσσει αὐτὸν ὁ νόμος (*).

(*) Κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς ὁ εἰσπράκτωρ θεωρεῖται μεσεγγυοῦχος, διὰ τοῦτο ἐγένετο καὶ μακρὰ συζήτησις περὶ προσωποκρατήσεως αὐτοῦ. Ἐκ τούτου δὲ καθίσταται ἀναμφίβολον, ὅτι καὶ παρ' αὐτῷ ἐνεργεῖται ἡ κατάσχεσις.

Ἐκ τῆς νῦν γιγνομένης τοῦ νόμου ἐφαρμογῆς ἐπέρχεται τὸ ἑξῆς ἄτοπον. Ἐνεργεῖται παρά τινι τοῦ δήμου ὀφειλέτῃ κατάσχεσις ἐπὶ εἴκοσι, τριάκοντα, ἑκατὸν κτλ. χιλιάδων δραχμῶν. Ἡ δίκη, κατὰ τὸ σύνηθες παρ' ἡμῖν, βραδύνει, καὶ τὸ περιπτηρίον τοῦ ἔτους, ὁ ἁρπᾷ ἡ κατάσχεσις, καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ εἰσπράκτορος εἰς τοὺς λοιποὺς τοῦ δήμου πιστωτάς, κατόπιν ἐκδίδεται ἀπόφασις διατάσσουσα τὸν τρίτον καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως νὰ καταβάλῃ τῷ κατασχόντι δανειστῇ τὸ κατασχεθὲν ποσὸν, καὶ ὁ τρίτος τὸ καταβάλλει· τότε ὅμως δὲν ἐκτελεῖται ὁ σκοπὸς τοῦ νόμου, νὰ μὴ περιορίζωνται τὰ πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ μέσα· καθ' ὅσον τὸ κατεσχημένον ἀφαιρεῖται καὶ ἀπὸ τῆς διαχειρίσεως, καὶ ἡ πρᾶξις ὁ δημοτικὸς εἰσπράκτωρ ἐκ τοῦ περιπτηρίου νὰ παρακρατήσῃ ἴσον πρὸς τὸ κατασχεθὲν ποσὸν, καὶ κατὰ τὸ ἐναπολειπόμενον νὰ γείνῃ ἡ ἀνάλογος εἰς πάντας τοὺς πιστωτὰς πληρωμὴ, ἢ νὰ μὴ πληρώσῃ κατὰ τὸ ἔτος τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποράσεως κατὰ τοῦ τρίτου, τοὺς λοιποὺς πιστωτὰς, εἰμὴ καθ' ὅσον ἐκ τοῦ περιπτηρίου τοῦ ἔτους τούτου ὑπολείπεταί τι μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ τρίτου καταβληθέντος. Ἐκτὸς τούτου συμβαίνει καὶ τὸ ἕτερον ἄτοπον, ὅτι εἷς πιστωτὴς τοῦ δήμου πληρώνεται καθ' ὁλοκληρίαν, οἱ δὲ λοιποὶ μόνον κατ' ἀναλογίαν, ἐν ᾧ ἡ πρόθεσις τοῦ νόμου εἶναι νὰ πληρώνωνται πάντες οἱ δανεισταὶ τοῦ δήμου κατ' ἀναλογίαν. Ἐκ τοῦ λόγου τούτου πρέπει νὰ ἐξαγάγωμεν ὅτι καὶ ἡ κατάσχεσις δέον νὰ γίνεται οὐχὶ ἐπὶ ὁλοκλήρου τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ, ἀλλὰ μόναν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ἐκείνου, τὸ ὁποῖον περίπου κατ' ἀναλογίαν δύναται ἐκ τοῦ περιπτηρίου νὰ τῷ πληρωθῇ· διότι καὶ ὁ νόμος διὰ τῆς κατασχέσεως, ἣν ἐπιτρέπει, ἐννοεῖ ν' ἀντικαταστήσῃ τὴν παραλειψιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἤτοι ἐπειδὴ ὤφειλεν ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ μετὰ τὴν ἀναφορὰν ἢ ἐπιταγὴν νὰ σημειώσῃ τὸ ἐπιταχθὲν ποσὸν κ.λ. εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἀμέσως ἑπομένου ἔτους, ἢ νὰ διαθέσῃ τὸ περιπτηρίον, καὶ δὲν τὸ ἔπραξε, αὐτὸ τοῦτο καὶ μόνον τοῦτο δικαιοῦται καὶ ὁ κατασχὼν πιστωτὴς νὰ ἐπιτύχῃ· διὰ τοῦτο καὶ ἐν τέλει τοῦ τρίτου ἐδαφίου ὁ νόμος λέγει «τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους ἐκείνου καὶ τῶν ἑπομέ- προϋποτιθεῖς, ὅτι διὰ τῆς κατ' ἀνά- πληρωθῇ ὁ δανειστὴς δὲν δύναται πλη- πληρωθῇ κατὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ ἔτος τὴν ἀ- σίν του, διὰ τοῦτο ἔθεσε καὶ *τῶν ἑπομέ-*

Ἓν τίθεται δύναταί τις νὰ κάμῃ καὶ τὴν παρατήρησιν· διατί ὁ νόμος ὁρίζει ὅτι στωταὶ τοῦ δήμου δικαιοῦνται νὰ κάμνω- τάσχεσιν ἐπὶ τοῦ περιπτηρίου τῶν τακ- ἢ ἐκτάκτων προσόδων καὶ δὲν λέγει τα-

και λεπτότατων προσώπων· διὰ τί δηλονότι ἐπιτάσσει τὸν κατέχοντα διαξυτικὸν καὶ σὐχὶ ὁβριστικόν; Ἠδικῆς ὁ νομοθέτης ὁρισε τοῦτο, ἐὰν μὴ κατέχοντος τὸ ὁβριστικὸν τὸν προσθεν γινομένου διατριβὲς τὸν συντηρῶντον τοῦ ἄκρου, ὑποθέσει ὅτι οἱ τοιοῦτοι πιστικοὶ θὰ εἶναι ἐλέγχ· ὅστις εἰς ἀκουστικὸν νὰ μὴ ἔκουσι εἰς ἐπὶ τῶν τακτικῶν καὶ ἐπὶ τῶν λεπτῶν προσθῶν, νὰ ἐπιβάλλῃ σύναμα κατάχρεωσιν· εἶναι μὲν ἐλεήμων ὁ σπουδαῖος, ὅταν δικαιολογῆται νὰ εὑρίσκη κατάχρεωσιν ἀλλ' ἐπὶ τῆς ὑπάρξεως τῶν προσθῶν μόνον· σὺχ ἔτι τὸν δύναται εἰς πιστωτὴς νὰ ἐπιβάλλῃ κατάχρεωσιν εἰς τὴν ὕπαρξιν τῶν προσθῶν, καὶ ἄλλως ἐπὶ τῆς ἕλλης.

Ὅθεν καὶ ἀκόμ ἔχομεν τὸν παρ' ἡμῖν ἰσχύοντα τοῦ Ρθ'. Ἐπειδὴ ὅμως ἐν τῇ ταύτης δὲ δύνωμεν ἀγορὰν τῆς ὑπηρεσίας νὰ ἐγκλείσωμεν ἐπὶ τὸν ἐρμηνεῖαν τοῦ νόμου, καὶ τὸ διορθώσωμεν ὃ,τι ἐκ τούτου ἐπὶ τὸν ἐκφράσεως τυχὸν ἀρμονικὸν ἕλλως εἰς ἡμᾶς.

Ι. Α. Μοσχονήσιος.

ΠΕΡΙ ΑΝΑΓΕΝΝΩΜΕΝΩΝ ΜΑΡΜΑΡΩΝ

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 13 φύλλῳ τῆς ἐβδομάδος *Ἐφημέρ.* ἐγράφη ἐκβρίπτεται ἀνάλυσις τοῦ παραδόξου ὄντως νόμου τῶν Πανδεκτῶν, περὶ τοῦ ὁποίου ἐπραγματεύθη καὶ ὁ Ἰ. Ρωμαῖος (§. 21. 4), ὑπὸ τοῦ διακεκριμένου παρ' ἡμῖν Πρυτοῦνου κ. Α. Ρεδοῦ. Μετὰ πολλὰς δεξιότεχνας τροχιὰς τὸ χωρίον ὁ σφηνοειδὲς διακόπτει, ἀναμένει τὴν διάσπασιν ἀνάμεσα τοῦ νόμου, ὡς συνεπαίρνει ἰδίως εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ῥηλάσεως τοῦ ὑπτιασμένου τῶν ἀποδείσεων πρὸς τὴν ἀπόδειξιν κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τὴν τῆς πρώιμης, παρορᾷ δὲ, καὶ δικαίως, τὴν περὶ κατηπὸ ἀμφιβολίαν, τὴν διαφύρισαν τοῦ Γαΐου καὶ τοῦ Ἀριλλιανοῦ. Λεπτομέρειαι ἐν ἕλλοις τὴν γνώμην τοῦ Schröder (εἰς βιβλ. Πρακτ. Τομ. 49 Χ. XVI), ὁ συμφωνεῖ ὁ Windscheid (Pandekten, § 144 σημ. 3 ἐπὶ. γ'. Καὶ ἐκλῦς ὁρθοτέρα παοὺν ἐνόει ἡ ἐκδοχή, ἐτι τὸ πάσῃ περιστάσει τὸ μαρμάρου εἶναι κατηρὸς, ἐπὶ τὸν ἔρκος δὲν ἀποδίδεται, ἀφοῦ τοῦτο ἡ ἐκ τὸν ἀναγεννωμένων ἐν ἀφιρίδι Renascentur. Ἡ τοιαύτη ἔνοια τοῦ ὄνου νόμου προκύπτει ταχέως ἐκ τοῦ τέλους χωρίου τοῦ Πανδεκτῶν (§ Π. 12. 5). ὃ γὰρ ἐκεῖ λέγει τοιος: Vir in fundo dotali lapidicinas marmoreas aperuerat. Divortio facto, quaeritur, marmor, quod caesum, neque exportatum est, cuius sit, et impensam in lapidicinas factam maliet, an vir impensarum deferat; Labeo marmor viri esse ait, ceterum virogeat quidquam praestandum esse a muliere, quia nec necessaria ea impensa esset et fundus deterior esset factus. Ego non tantum necessarias, sed etiam utiles impensas praestandas a muliere existimo, nec puto fundum deteriorem esse, si tales sint lapidicinae, in quibus lapis crescere possit. Τὸ τοῦ νόμου τούτου παρὰ καταφρόνησιν, ἀτε εἰς τὰν ἀναγεννωμένων, ἐὰν ἐκ τῶν μὴ τοιούτων ἐπὶ ἀκυρωθεῖσαι λειτουργίαι, τὸ μὲν πρῶτον μέρος ἀνάγεται εἰς τὰς κατὰ τὸ κλοιοῦ τοιοῦτος, ἡ δὲ ἀπόδεις τοῦτ μόνον εἰς ἐπιφελῆς ἀποδίκεται, ὅταν ἡ λίθος εἰς τὸν λαξεύτων ἐπιτρέπει. Ἐπίσης, ἐὰν ἐπιστατικαὶ (τῶν ἐξαντλουμένων λίθων), ὁ σχηθὲς δὲν εἶναι μὲν κυριολεκτικῶς καρπὸς, ὃν μὲ περιδιαίζ ἀναγεννωμένων τὸ καρπὸν ἐν ἐκ τοῦ ἀναγεννᾶται νὰ λαξεύσ, σὺχ ἧττον ὅμως εἰς τροῦν τοῦ προικιῶν ἀγροῦ, ἰδιαζὸν αὐτὸν, ἐν χρόνῳ καὶ τῶν παρατηρουν, δύναται νὰ θεωρηθῇ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀπόψεως συμφώνως πρὸς τὴν ἀρχὴν τῶν ἐγγίων ἐν νόμῳ 77 Πανδ. (50. 16), καθ' ὃν καὶ ἐπὶ τὰ λιθοτομεῖα τεμνόμενα ἐν ἀγρῷ (*silicae capiti agro sectis*), ἢ ἐὰ νὰ Ν. 7 § 13 p. t. χρῆς: *quia ἃ nec in fructu est marmor: ἐστὶν κερίας, ἵνα ἐρμενευθῇ ἡ ἔννοια τοῦ ὁλοκλήρου, ἐκεῖνο ποὺ ἀπομένει τῆς παραμυθεσίσεως τοῦ ἀγροῦ, γενομένου fructuosioris πρὸ τε τῆς μὲ ἐξαιτέτεσεως τοῦ λατομείου, γενομένου τοῦ ἀγροῦ ἐπιδυνὸ τοῦ ζητουμένου, ἐὰν τὰ διπανώμενα ὅτου ἡ μὲ ἀποδοτὰ τὸ σκῦρι. Δὲν πρέπει τὰ λοιπὸν νὰ ὑπάρχουν ἐπὶ τὸν ἐπιφύλαξις τοῦ ἀρχαιότερον Ρ. δικαίου δίκαιον ματαβ λαϐεσθαι (per vind cationem) καὶ κατάκτασιν (per deductionem) ἐμφυτεύσεως, ἐφ' ὧν, ὡς ἐκ τῶν ἔμφυτων, ὡς ἐπιμέτρ χρόνο ἡ ἐνδύτες, κρεμᾶς ἡ ἐπιδρχ ἐτε μὲν τὸ κληρονόμου τὸν ἀναγεννωμένων κίρους τὸν ἐν ῥητῶν τοῦ κληροδοτούμενου πράγματος μὲ ἀρτίνους ἀδίκαιος, ἔτε δὲ τὸ κληρονόμου ὡς ῥαγνωσίαν διὰ τὸ ἐπιχρωστεῖ τοῦ τὸ δικτ τοῦ κληροδότου τὸ ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐμπορίῳ πωλουμένων πραγμάτων κατὰ τὸ δοῦλον αὐτοῦ.

Καλπάτσος δικαί, καθ' ῥητὸς ἀντιρρεται ἐν τῷ ἐπιστολῇ τοῦ Πρακτόρων, τῆς μεταξὺ κληροδοτήτων διακρίσεως καὶ τοῦ ἀναγεννωμένου ἐνδέτων τῶν χρωστῶν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ κληροδότου, ἐν ἐκ τῶν πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ κληροδοτηθέντος πράγματος ὡς κυρίου αὐτοῦ, αὐτὸ ἀνάκει ἐκ τῶν περιστατικῶν ἡ μεθόχη ὑπὸν κληροδότου γενικὸς πράγματα. ἐκ τὸν ἐν τῷ ἐπιδικασίᾳ ὑπηρεσιῶν κατὰ τὸν ὅτου διατάξεις τὸν Πανδεκτῶν. Οὐδ δίκτατ οἱ κατέχοντα ἐν ἐν Ἀρχαιοτοῦδες διάτοξε τὸν ἐπιστροφὴν ἐπὶ δίδετ ἐπ' ὄψιν ἐχομένου τὸν περιστατικὸν κλ' τὸν ἐ κληρονόμου. ὡς μὲ γενομένης κύριος τοῦ

Ἐλλείψει χώρου δὲν ἐξαντλοῦμεν νὰ κατασχηθοῦμεν τὸ τὸ τεμαχιὸ ὕλλου ἀντιπάθειαν τὸν ἐν Ρεδεῖφοντ ἐπὶ τὰ ἐργάζ τοῦ ἐπιγραφέντος τῆς ἐνοχῆς, καθὸ καὶ συμπληρωτικὰς πραγτικρίσεις τῶν κ. κ. Ι. Μαγγινοῦ καὶ Μ. Γ. Δελιβάλ ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. ΧΧΧ' Π. Διοσημείας.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

"Αρθ. 119 (1890). Τμ. Β'.

Ἐπιτροπὴ ἐπὶ Ἀλκιβιάδου κ. Β. Παπαδοπούλου **κληρονόμια κατὰ τὴν ὁριστέραν πραγμάτων - ἐπιλογὴ - πραγματικὰ ἐγγυητ - φυσιολογικὸν ὄνου γενέσεις ἐπιτρέπουσα - ἀνάγκη - κληρονομικὴ ἐπιμέλ - κυριότης - ἐπίδικον τοῦ ἀρέτους - ἀναβάσεις**

Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρ' ἡμῖν ἰσχύοντος δικαίου καὶ ἰδίως τὰς ἐξ Ἐθνογ. Ὑ. 20 L. 37 ἐπ. pr. de legatis 30 L. 20 ἐπ. act. καὶ L. 37 ἐπ. Ἐπ. ἐπ. ἐπ.

στές τοποθεσίας, τῶν πρὸς συντέχνιαν τῶν δικαστῶν καὶ κληθέντες.

'Αριθ. 129 (1890). Τομ. Β'. (*)

Εἰσαγγελεὺς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Ι. Δεσποτόπουλος.

Υποκείμενα πατροπαθείας χαριστικοῦ ὑπὸ πατρός.

Κατὰ τοὺς Ν. 8 § 4 καὶ 5 coll.ci de quo lib. 6. 61 καὶ Β. (45. 4) 11 δὲν ἐπιτρέπεται τὸ ὑπὸ τοῦ πατρὸς ὑπὲρ τοῦ ἀπορριπτέου γιγνομένου, ἐφ' ᾧ τοῦ ἐμβρύου ἐν μέσῃ περιστάσει ὄντος ἀλ) πρὸς πληρωμὴν χρεῶν ἢ ἐκληροδοτικὴν τῶν ἀναγκαίων ἐξόδων (γ') παροχὴν παρ' αὐτοῦ ἀπὸ προσόδου ἀκινήτων. Ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὸ ὑπουκειμένων, γωρὶς δὲ τῶν ἀρτιόκων αὐτῶν ἡ πατροπάθεια μόνη ἐναγωρεῖ ἐπιφορὰ ἢ ἐπὶ τοῦ ἐμβρύου τὸ ὑφοὺ τούτου. Οὐδὲ ἐρευνητέον κατὰ τοῦτο ὑπὸ τοῦ Ν. XIII περὶ ἐπιτροπείας. Δὲν ἀναφέρεται ἡ ἐπὶ περιστάσει ταύτῃ ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ ἀνελίκου καὶ ἡ συντέχνησις αὐτοῦ κατὰ τοῦ πατρός. (**)

(*) Ἐλλείψει ἀπ' ἀγωγὴ δὲ ἐξετάζη ἡ ἐκκλησία συνάξεως ὑπὸ τῆς σωματείου ἐπὶ τῆς ἐπιτροπείας Χατ. Ἐκκλ. καὶ διακοπὴ ἐπιτρέπεται περὶ ὑποκειμένου ὀφλοῦ τοῦ Ν. ἐκκλ. ἐν τῇ τῶν γραμμάτων τοῦ ἀπομνήσεως ἐκπαιδεύσεως καὶ συντέχνη ἀδέλφιον.

(**) Ἐν τῇ ἀπομονὴ ὑπάρχει παντρικὴν ὑφοὺ διατυπώσεως) Κατὰ τὸ ἀρθ. 1 τοῦ από 17 Αὐγούστου 1861 Ν. 1097 (ἐφ. τ. συνόντος τεύχ. σελ. 1) ἐπιτρέπεται ἡ ἐκ τοῦ ἀνελίκου ἐπὶ τοῦ ἐπιτρόπου ἀνάκλησις πρὸ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπιτροπῶν ἀνελίκων, ἐὰν ἡ διατύπωσις τῆς παντρ. ἐγένετο ἐπὶ τοῦ Ν. 1097 καὶ ἔκτοτε ἐπὶ ἀπόφασις ἐπὶ ἐπιτρόπου ἐπὶ ἐπιτρόπου ἐπὶ ἐπιτρόπου

τούτων, άλλως υπαρχόντων παραδείκτις των περί απαλλήξεως διατάξεων Πο. Δ. (*)

'Αρ.δ. 131 (1890). Τμ. Α'.

Εδηγήσεις ά 'Αρειοπάγου κ. Δ. Γκίκα.

Πλοιά κατακείμενα. - Εκκένωσις. - Οδοποιικόν. - Απόλειψις.

Κατά το άρθρον 304 Πο. Δ. επιτρέπεται ημερησίως απόλειψις εν συνδιασμώ τι, προσβλλόντι εις εδικούς και ή απόκτησις αντιγράφου εδικ ανάγκαις. Ο εν τη εκθέκαιο του πίνακος της κατακείμεν δανιστεως προβλλων εις εδικούς το δανειστικόν ίστορο δανειστοῦ, προβλλων δικαιωτ ίδιον δικαιοχορίν τον δικαίωμα, και ως τρίτος, μη δυνάμενος εις τουτίους να χορηγούν αντίγρ, δύναται να προκαλέσῃ την απόλειψιν ταύτην ημερησίως. (Η ενάντια εκδοχη, αποτελούσα παράλειπτ της άνω οπωδίκου διατυπώσεως διατάξεως, κατέστη ανάχρηστον την σήμερον.

'Αρ.δ. 132 1890 (Τμ. Α'.

Εδηγήσεις ά 'Αρειοπάγου κ. Χ. Κοκκώνη

Παραγκύπτουσα περί απολείψεως απόφασις. - Ανάχρηστος

Κατά τον περί απολείψεως παραγκύπτουσαν επιτρέπεται αναίρεσις μόνον καθ' όσον αί λόγοι αυτής παρατηρούνται εἰς τὰ της απολείψεως δίκης, εἰς τὰ μέσον και τὸ βάρος. (**)

'Αρ.δ. 135 (1890). Τμ. Α'.

Εδηγήσεις ά 'Αρειοπάγου κ. Κ. Κ. κορυ

Τύπος υπηρεσίας. - Δγκλήσεις. - Ούκει τύπον

Ο ενάγων εξ υπηρεσιών τύπος πάντες τοῦ Δημοσίου δρκιζεται άπαξ. Η 60η κατά το άρθρ. 7 του ΧΛ νόμου του 1877, ίφ' όσον δεν ορίζει άλλως, άρχεται άπ ούτος κατά τον αυτον τρόπον από της επιδόσεως της αγωγής, τόσος άπ επί τούτου ή παραίτησις μόνον από τοῦ μέρ τὸν τελεσθείσαν επιτυχῆς. (***)

'Αρ.δ. 136 (1890). Τμ. Α'.

Εδηγήσεις ά 'Αρειοπάγου κ. Π. Μιχαλάς

Διάφορον λόγου απορρίψεως άγωγῆς. - Αναίρεσις

'Απορριπτέον άγωγὴς διὰ πλείονας λόγους, κατ'αὐτὰ απαδικίας ή κατὰ τὰς άγωγὰς τους αὐτὴν αναιρέσεως, αγομένη μόνον τινὸς τῆς αὐτῶν. (*)

'Αρ.δ. 137 (1890). Τμ. Α'.

Εδηγήσεις ά 'Αρειοπάγου κ. Π. Βαλσαμ

Ομολογιόγραφος. - Ενχρόφωνος

Κατὰ νόμον ἡ μεταβίβασις τῆς συναλλαγματικῆς, μὴ γινομένη ἐπὶ τῷ σώματος αὐτῆς ἀλλὰ διὰ χωριστοῦ ἐγγράφου εἴτε ἰσχύῃ μὲν εἰς οποιονδήποτε, τοῦ Εφ. Ν. απειτοῦσιν κοινωδεῖς να γράφεται αὐτὴ επὶ της συναλλαγματικῆς, ἰσχύει ὅμως εἰς απλῆ ἐκχώρησις κατὰ τὸν κανόνα τοῦ κοινοῦ δικαίου, καθ' ὃ σου ὁ ἐκδοχεὺς δύναται να ἐνεργήσῃ να ἐπιδικάζῃ τὴν ἐγχωρηθεῖσαν απαίτησιν εἰς ὅλου χάτου ὀνόματι καὶ ἰσχύρι τοῦ. Η ἐναντία ἐκδοχὴ καὶ ἐπὶ ταύτῃ απόρριψις οὔτω γνησίου ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου.

ΠΟΙΝΙΚΗ.

'Αρ.δ. 68 (1890). Τμ. Β'.

Εδηγήσεις ὁ 'Αρεοπαγίτου κ. Δ. Αποστολόπουλος

Υπαίτιος ἡ μεγάλη ευχρεσία των αἰτήσεων. - Αποχρωτικόν.

'Εφαπτόμενον τοῦ ἀνάρκου, ἐὰν τὴν πράξιν ἐξετάζῃ ὁ αἰτιοχρεούμενος ἐν κατατρέσει συχρέσεως τῶν αἰτήσεων καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ του ἐκ μέρους, καθ' ὃν ἔλεγεν τὰ ἔχῃ συνειδησιν τῆς πράξεως του καὶ τοῦ επιδίωκου αὐτὴν καὶλὸν ἐκ τῆς ἀπόψεως, κατ' ἐπιτοῦτο δὲν ἠτο ἰκανὸς απεκλεισμένον τοῦ λογικοῦ του ἡ ἐνέργεια, εἰς τοιοῦτον ὅμως βαθμὸν ὥστε συνδέσις στερημένον καὶ ἐλαττώνει, ὥστε ἐξ αὐτοῦ ἐλλείπει οὐ τὰ πρὸς ἐγκληματικὸν τὸ τελεῖν παρὰ τοῦ κύριου ἐκπαιδευτικὸν ποινὴς προκατασκόπευσις, ἀνάγκη να υπάρχῃ ἀποδεικτικὸν ἐπὶ τοῦ ἀρμοῦ ἀποδεικτικὸν τοῦ ὑπόπτου ἡ λύσις ἐφ' ἑαυτοῦ εἰς τὸν καταλογισμὸν τῆς πράξεως κατὰ τὸ ἄρθρ. 90 τοῦ Π. Ν. Ούτε ἐκ τῆς κατὰ τοῦτο ἐπιτρεπτῆς ἀποδείξεως καθίσταται παρεπτὸ ἡ ἐπὶ τοῦ πρώτου. (*)

(*) Εκτὸς τοῦ προκειμένου, ὁ ἀναιρεσίων οὐδ' ἐνεπειδίζετο τοῦ ἐκδικάσαντος τὸ μέτρον του δίκαιον τοῦ ἐνεργοῦ γράπτως προτέτειναν εἰγον ἐπικαιρῶς ἐνάσεως τοῦ Τριτόμου κατάθεσιν ἡ ἐπιτόκου τοῦτου ἐνδίκης κατὰ τρίτου, καθ' ὃν τόπου, οὐ μόνον ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως της ἀγωγῆς, τόσος ἀπ ἐπὶ τούτου ἡ παραίτησις μόνον ἀπὸ τοῦ μέρ τὸν τελεσθείσαν ἐπιτυχῆς. (***)

(*) Η ποινικὴ κύρι. τοῦ Αρείου Πάγου εἶναι δρμοῦσα τῆς ποινικῶν πράξεως ἐν ποιοτικῷ ἐν καὶ ἀντίκειται πρὸς καὶ ἀμοιβαίως ἀπόκειται ἐν ἡ ἐπιόρκου ἐπὶ. Ἐκτὸς ἀπὸ τοῦτο ἐπιτρέπεται ἐπὶ ἀποδείξεως ἐπιτρέπεται, ὅπως ἂν ἐνεργεῖ ἡ ἄνω ἀντίφασις, ἐπὶ ἐὰν εἶχε λόγον νὰ ἐπὶ τὸ κείσθαι ἐν τούτῳ ἡ ἐν τῷ ἐπιόρκου πειστέσει προβλέπεται ἐπιόρκου.

(**) Ἡδη κατὰ τὸν νόμον τοῦ ΠΞΒ' τοῦ 1882 μ' ὧν ἀπὸ τῆς περὶ τοιοῦ ἀγωγῆς.

(*) Ἐκτὸς τοῦ προκειμένου, ὁ ἀναιρεσίων οὐδ' ἐνεπειδίζετο τοῦ ἐκδικάσαντος τὸ μέτρον του δίκαιον τοῦ ἐνεργοῦ γράπτως προτέτειναν εἰγον ἐπικαιρῶς ἐνάσεως τοῦ Τριτόμου κατάθεσιν ἡ ἐπιτόκου τοῦτου ἐνδίκης κατὰ τρίτου, καθ' ὃν τόπου, οὐ μόνον ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως της ἀγωγῆς, τόσος ἀπ ἐπὶ τούτου ἡ παραίτησις μόνον ἀπὸ τοῦ μέρ τὸν τελεσθείσαν ἐπιτυχῆς. (***)

(*) Η ποινικὴ κύρι. τοῦ Αρείου Πάγου εἶναι δρμοῦσα τῆς ποινικῶν πράξεως ἐν ποιοτικῷ ἐν καὶ ἀντίκειται πρὸς καὶ ἀμοιβαίως ἀπόκειται ἐν ἡ ἐπιόρκου ἐπὶ. Ἐκτὸς ἀπὸ τοῦτο ἐπιτρέπεται ἐπὶ ἀποδείξεως ἐπιτρέπεται, ὅπως ἂν ἐνεργεῖ ἡ ἄνω ἀντίφασις, ἐπὶ ἐὰν εἶχε λόγον νὰ ἐπὶ τὸ κείσθαι ἐν τούτῳ ἡ ἐν τῷ ἐπιόρκου πειστέσει προβλέπεται ἐπιόρκου.

(**) Ἡδη κατὰ τὸν νόμον τοῦ ΠΞΒ' τοῦ 1882 μ' ὧν ἀπὸ τῆς περὶ τοιοῦ ἀγωγῆς.

'Αρ.δ. 70 (1890). Τμ. Β'.

Εδηγήσεις ὁ 'Αρεοπαγίτου κ. Δ. Αποστολόπουλος

Ληστροκλοπή. - Αρμοδιότης

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 45 τῆς Στρ. των νομοθεσιῶν, ὡς πατερμηνεύθη ὑπὸ τοῦ ΑΓΛ νόμου τοῦ 1887, οἱ γνωρισμένοι ὑπαγονται εἰς την ἀρμοδιότητα των στρατιωτικῶν δικαστηρίων διὰ τὰ κοινὰ αὐτῶν ἀδικήματα, ὅταν τούτα διαπράττονται κατὰ στρατιωτικοῦ οὐσιώδους δόλου καὶ σωματος, τυγόντος ὃ εἶτε καὶ ἡ γνωρισμένος. (*)

'Αρ.δ. 73 (1890). Τμ. Β'.

Εδηγήσεις ὁ 'Αρεοπαγίτου κ. Δ. Αποστολόπουλος

Δυθροκτονία. - τραχυκτα. - Δθώωσις συναπαντώντων

Κρινόντων τον ένόχου, ἐπὶ τὸ τὸν δὲν ἐπὶ συτάσεως κατηγορουμένων, μόνον ὁ εἷς ἐξετάσθη τον απόπειραν ανθρωποκτονίας, δὲν εἶναι ανάγκη να απορριφθῶσι καὶ επὶ τοῦ μεθοδηγητικοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως τοῦ πόνος εκτάκτως τραυμάτων, τοιοῦτοι καθ' ὃν πρόπτωσιν αὐτὸν δὲν ὅρμα τὸν χαρακτῆρα τῆς απόπειρας ανθρωποκτονίας, ἀλλὰ τοῦ μεθοδηγητικοῦ, ὑβρὶ εἶναι ἄκυρος ἡ ετυμηγορία αὐτὴ ὡς πρὸς τὸν αθωωθέντα, ἐνεκα τῆς μὴ αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ὃ ἐκτέλεσιν τῶν πραγμάτων απαγγελίας τον ἐνόχου. (**)

'Αρ.δ. 76 (1890). Τμ. Β'.

Εδηγητὴ ὁ 'Αρεοπαγίτου κ. Δ. Αποστολόπουλος

Διζήτησις κακλειστόκων τῶν θυρῶν. - Δρμα συζητήσεως. - Εγκλημα βιαιοπραγίας. - Διορισμὸς ὁρκωτῶν

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 124 καὶ 127 Πο. Δ. ἡ συζήτησις ἀρχεται μετὰ την ὑπὸ τοῦ πρόεδρου τῶν Δικαίων ἀνάγνωσιν τῆς κατηγορίας καὶ παρατίθεται μετὰ τὰς ἀγορεύσεις τῶν δικηγόρων καὶ την ἀπολογίαν τοῦ κατηγορουμένου, ἐὰν ὑπῆρξε ἔδρα ἐν τῷ ἄρθρῳ ὑπὸ ἐκδίκασιν. Διατυπώθηκε λοιπὸν τὸ κακλειστόκων τῶν θυρῶν συζητήσεως κατὰ τὸ 78 Πο. Δ., καθ' ὅσον ἡ δημοσία συζήτησις ἐθλεπε εἶναι επικλοδὲς ἐπὶ τῆς ἠθικῆς τάξεως ἢ τῆς ἀσφαλείας, ἐκλεπτοῦ δὲ θέρει καὶ κατὰ τὰς ἀγορεύσεις καθ' ὃς ὡς ὅσω πρέπει ἐξακολουθεῖ ἡ συζήτησις.

(*) Ἐὰν κατὰλοιπὸν διὰ τὰς συσκολλούσας ἐπιμέτρου τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ Στρ. Κ. ἐπιτρέπεται γνωρισμὸς μονίσεως γνωρισμένοι. Δηλοῦται ὁ δικηγόρος ἐπὶ ἀναφορὰ ἐφ' ἑαυτοῦ, ὅτι τοῦ γνωρισμένου καὶ ὡς στρατιωτικοῦ, ὃ καὶ ἀπὸ ἀπόφασιν τοῦ Δ' Δικαστηρίου (Δ. Ποιν. 1890 Δ. 31).

(**) Πρὸς τοῦ ζητήματος ὃν συτάσει δικαστικοῦ διδασκαλικοῦ καὶ ἀπολογητικοῦ ἐν συστάσει πρωτεύουσα Δικαστηρίου κατηγορουμένου ἐπὶ ἀπόπειρα τοῦ ἐπὶ. ὃν ἀπόψεις κάθε πρόσωπον τραυματίου, ἢ ἀνεγκεία ἐπ' αὐτὸν ἐπιτυχοῦς.

—Υπάρχει ἐπὶ βιαιοπρ. ἡ νόμιμος ἐγκλημ., ἐὰν ὁ πατὴρ τῆς θυγατρὸς νόμιμος καὶ τῆς ἀντιπρόσωπος (ἄρθρ. 280 Πο. Ν.) κατηγορῆθη γιὰ πράξεις ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου ἐξεταζόμενος καὶ ὡς μάρτυς ἐπὶ καταδίκῃ τῆς πατρικῆς ἐνωμοτικῆς ἀναρμοσιότητος πράξεως (*).

—Αὐκλείστως καὶ ἀρκετὴν ἀμφιγνώμως κατὰ τὸ ἄρθρ. 130 καὶ 133 Πο. Δ. ἡ ἐν γένει συμμόρφωσις τοιούτου πατικοῦ τῶν ἐξεταστηρίων κατὰ την προκαταρκτὴν ἔδρα μαρτύρων τῶν ἀγνοούντων την ἑλληνικὴν, ἢν ἐπιλαμβάνονται ὁ ὅρκιος αὐτοῦ κατὰ την εἰδέτερον ικάστου μάρτυρος, ὑδάμοῦ τὴν νόμιμη τοῦ ποιὸν ἀκυρότητος διατάσσουσιν τοιοῦτον τὸ.

'Αρ.δ. 77 (1890). Τμ. Β'.

Εδηγητὴ ὁ 'Αρεοπαγίτου κ. Δ. Αποστολόπουλος

Τραχυκτα ἀπροκλήτακτα. - Εγκλημ. - Δθώωσις

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 317 Πο. Ν. αἱ ἀπροκλήτακτοι πράγματα ἀναιρεσιμοῦ διάδικοι κατάδικοι καὶ ἀπὸ τὸν νόμιμον ἀκτοῦ ἀντιπρόσωπον, τοιοῦτος ἢ ἂν εἶναι, μὰ συναλλαγὴ γίνεται ἐν τῷ προκαταρκτικῷ ἄρθρῳ. ὁ ἀδικῶς. Δικάζοντας δὲν ἐπὶ τοῦτο σωστὴ ἀνὰ νόμιμου αἰτεσεως εἶτε ἐκκαρτὸς δικαστὴ τοῦ ἄρθρ. 158 ἀδ. 3 καὶ 19 Πο. Δ.

'Αρ.δ. 59 (1890). Τμ. Β'.

Εδηγητὴ ὁ 'Αρεοπαγίτου κ. Δ. Αποστολόπουλος

Δύτοκρισία καὶ συνέργεια. - συνέργεια τοῦ ἄρθρ. 74 ἀδ. 3

Ὑψηλὸς πλίτικὸς καὶ ζέλεια συμμετοχὴς ἐπὶ τὸ αὐτὸ πράξεως ἐν κατηγορουμένοις εἰς τὴν συμμετοχὴ, ἀνὰ ἀντικειμένως ὑλικὴς τῆς διατάξεως τοῦ 121, ὅσῃ δεν μεταβάλλεται οὔτε ὡ χαρακτῆρα, ἀπτελούμενα ἐκ τῶν αὐτῶν γεγονότων.

—Ὅπως ὅστως ὅμως καὶ εἰπὶ συμμετοχὴ κατὰ τὸ ἄρθρ. 74 ἀδ. 3 Πο. Ν. διότι ἡ τοιαύτη συμμετοχὴ, στερεῖσθαι ἐξ ὑφηνοτὰ ἀλλοία τῶν ἀπραξίκοτων τὴν πράξιν, ἀποτελεῖ μεταβολὴν τῆς ἐξ ἀρχῆς κατηγορίας, ὑδάμοῦ τοῦ ἄρθρ. 121 Πο. Δ.

'Αρ.δ. 80 (1890). Τμ. Β'.

Εδηγητὴ ὁ 'Αρεοπαγίτου κ. Δ. Αποστολόπουλος

Φύσις τῆς προκλήτεως. - τελεία ἡ μεταβολή

Ὅτ' ἐξ ὅρτης ὁ τραχυκτὴ ἔχων ὑφ' ἑαυτὸν τὰ τραχυκτὰ ὁ πλατυτέρων τὸν ἐκδικάσαντος τὸν ὑπέρτιμον δύναται μετὰ τραχυκτὰ τὴν ὑπερτίμου καὶ ἐπαρκίνου τὸ καὶ ἐπαρκίνου τὸ καὶ ἐπαρκίνου.

(*) Μέτιμι ἡ κατὰ τὸ ἄρχιλόκο τοῦ ἄρθρου 280 ἐπειδὴ δὲν εἶναι ἀναρκτικὴ πρὸς τῆς αἰτήσεως κατὰδίκασεως!

συκοτικῶν, διότι τὸ ἐν λόγῳ ἀπαλλαγὲς ἀπολύτως τὸ ἐτερον, καὶ διότι ἐμπεστεύσας μὲν τὴν στερεὰ τὴν πρόσκτησιν ἐντελῶς τῆς χρήσεως τοῦ λοιποῦ. Οὕτως ἀγχόμενον τὸν ἐνέργειαν τὴν ἐπὶ χρόνῳ τὸ πρωϊαίτερα ἐνέργειαν τοῦ κατεγγραφομένου, ὑπῆρξε δύναται νὰ σπαντήσωσι καταφατικὰς καὶ ἐπὶ συνέ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τοιαύτης τοῦ τοιούτου πληρωτικοῦ ζητήματος.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀριθμὸς 472 (1890).

Εἰσηγητὴς ὁ Ἕδρης κ. Α. Λιμπερόπουλος

Χρήσις ἐνίσκων μέσων. - Ἀποζημίωσις. - Νόμοι Ἰόνιοι νῆσ. ΣΣΙ

Ὁ νόμος ὁ ἰσχύων κατὰ τὴν ἔκδοσιν αὐτοκράτειος τινος καὶ ἐρίζει τὰ κατ' αὐτὸς ἐπὶ ἐκκλησίας, ἐὰν ἐμφανίσεται, καὶ νόμῳ ὁ ἰσχύων κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ὑπόθεσις, διότι οὗτος δὲν ἀφορᾷ τὸ δικαίωμα ἕπερ μὲν ὑπερισχύει τοῦ κατὰ τὴν γένεσιν τοῦ δικαιώματος ἰσχύοντος νόμου, ἀλλὰ ῥυθμίζει κατὰ τινα τρόπον καὶ ὅσα τινα τούτου δύναται νὰ ἀνακαθῇ τοῦτο. Οὕτως ἀπόφασις, ἥτις, κατὰ τὴν ἰδίαν γνώμην τῆς ἐφέσεως, δὲν ὑπεχρεοῦτο εἰς ἔφεσιν, καλῶς ἐκκλείεται, ἐὰν κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἰσχύει νόμος ἐπιτρέπων τὴν ἔνδικον αὐτῆς φύσιν.

Τὸ νόμῳ ΣΣΙ περὶ ἐδρεύσεως δικῶν τῆς διαταξάσης τοῦ, ὅτι τὸ πρωτοδικεῖον ἐντὸς ἡμερῶν 20 ἐξέλιτε τὴν αἴτησιν, ἵνα δὲ ἀπροσέκτως ἀναγκαίως καταλαμβάνονται ἀνεκτέον. Ἐφ' ὅσον ἐκτὸς τῶν κατηγορίων αὐτῆς δὲν εἶναι συμβολικὸν σπάνιατι τὸ ἀπομονομένου ἀκινήτου, ἀλλὰ τὸ ἐχε πρόσωπον τὴν ἐπιτρεπτὴν τῶν ἰσχυόντων τε, καὶ κατὰ συνέπειαν ἂν ὀλόκληρ 15ήμερ νὰ ὑποτηθῇ ὅτι ὁ νομοθέτης ἤθελεν ἐξαιρέσει τὸν τοιοῦτον ἀκίνητον ἐγγράσιον ἐξ ἀποδείξεων προκειμένων ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ.

Ἐπειδὴ, ὀλίγι μόνον κα ἐνδεῖν τὴν ἀπόφασιν τὴν ἀλλὰ καὶ νὰ ἔχῃ τὴν δίζαν τοῦ ἀκτιωδίου τῆς δίκης, ἐφαίνετο ἐπὶ τὴν ἐγγύησιν τοῦ ἀγωγοῦ ἀπόφευξ. Τοιουτοτρόπως δὲ ἡ τοιαύτη ἔνοια τοῦ νόμου ΣΣΙ καὶ ἐπὶ μετεγκατοῦσεν ἐπὶ τοῦ ἐντεῦθεν ἀναγκαίου τοῦ Ν. ΑΧΜΒ περὶ ἐπιτρεπτικῆς ἀναγκαίας ἐπὶ τῆς ἐξέως τῶν ἐκτιμητῶν ἐπὶ τῆς ἐπιτρεπτικῆς ἐπὶ τῆς ἐξέως τῶν πραγματοποιουμένων περὶ τῆς ἐξέως τῶν πραγματοποιουμένων.

Ἡ αὐτοῦ τῆς πιστοποιήσεως καὶ τῆς ἐμφανίσεως ἐξ ἐκτιμητῶν αὐτοῦ τῆς κατακλίσεως περὶ τοῦ Ν. ΑΧΜΒ ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ Ν. ΣΣΙ γενομένοι, διότι δὲν ἀναγκαίως τὸ ἄλλο τοῦτο δὲ τοῦ αὐτοῦ ἐσθ. τοῦ Ν. ΑΧΜΒ, τοῦ ἐπιτάσσοντος τὴν τῆς ἀριστικῆς ἀπορρήσεως ἐκίνησιν πραγματογνωμόνος, ἵνα ἐμβεβαιωθῇ ἐπακόλουθος τῶν ἐγγράφων ἐκ στέγασμα τῆς τε πλειοψηφίας καὶ ἀποφάσεως ἐν τῷ ἀνωτέρω ἀπορρίπτει περὶ τὸ ἀνωτέρω Ν. ΣΣΙ.

(*) Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ μὴ ἐχρῆζε κατάλειπε ὁ ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου.

Ἀριθμὸς 473 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ Ἕδρης κ. Α. Λιμπερόπουλος

Παράδοσις μισθωτίου. - Ἄγροι

Κατὰ τὸν νόμον, μόνον ἐὰν ἡ σύστασις ἐκ ζῇ ὁ μισθωτὴς τοῦ κατοικοῦντος δὲν ἐπιδέχεται ἀναβολὴν, δικαιοῦται νὰ τὸ ἐπὶ λόγῳ μανιοφόρῳ τὴν μίσθωσιν, ἀλλ' ἐπὶ ἀγροῦ ὡς ἐπιμένετο τὸ ἐπὶ διδομένου τοῦ ἐπὶ μισθωτοῦ τοῦ καλλιεργοῦντι καὶ σπείροντι ἐτησίως, δι' ὃ μὴ καλλιεργήσεως τὸ σπόρου τῆς ἐβλωστοῦ τὸ σπαρὲν τὸ ἐπίσημα, ὅστε ἐξίστασίς τυγχάνει ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ὁ ἐκπιπτόντος προτέρου τὸ παράδοσιν αὐτοῦ μετεγκτῆσαι. (*)

Ἀριθμὸς 475 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ Ἕδρης κ. Α. Λιμπερόπουλος

Ἀντιγραφεὺς ἐπὶ κληρονομίᾳ κατακεκλεισμένῃ. - πρακτικὰ τῶν ἐγγράφων. - ἀνάκλησις. - ἀπόφασις περὶ ἐλαττώσεως προϋπαρκτικὰ. - ἀναβολάτορα

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 938 Π.Δ., ἐρχόμενοι οἱ ἀγνώστοι εἰς ποινὴν ἀπαραβλάτου νὰ προσαγγείλωσιν ἐνώπιον τοῦ εἰς τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐπαλλοίου τὰς ἀπαιτήσεις των, ἐὰν δὲ τοῦτο συγχρόνων ἀναφέρεται μόνον προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν οὐχὶ δὲ καὶ πρὸς ἀποδεῖξιν αὐτῶν.

Ἄρα ἡ «κατάθεσις τῶν ἀποδείξεων ἀνοικτικὰ νόμιν ἢ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν δανειστῶν. Ἡ ὁρθὴ δὲ τὴν ἐρμηνείας ταύτης προκύπτει ἐκ τοῦ ὅτι ὁ δανειστὴς, ὁ ἀμφιβαλλόμενος τὸ αὐτὸ ἀκολουθήσας ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τῶν κατάρχοντων αὐτὸς δὲν εἶναι συμβολικὸν σπάνιατι τὸ ἀπομονομένου ἀκινήτου, διότι τὸ ἐχε πρόσωπον τὴν ἐπιτρεπτὴν τῶν ἰσχυόντων τε, καὶ κατὰ συνέπειαν ἂν ὀλόκληρ 15ήμερ νὰ ὑποτηθῇ ὅτι ὁ νομοθέτης ἤθελεν ἐξαιρέσει τὸν τοιοῦτον ἀκίνητον ἐγγράσιον ἐξ ἀποδείξεων προκειμένων ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ.

Ἐπειδὴ, ὀλίγι μόνον κα ἐνδεῖν τὴν ἀπόφασιν τὴν ἀλλὰ καὶ νὰ ἔχῃ τὴν δίζαν τοῦ ἀκτιωδίου τῆς δίκης, ἐφαίνετο ἐπὶ τὴν ἐγγύησιν τοῦ ἀγωγοῦ ἀπόφευξ. Τοιουτοτρόπως δὲ ἡ τοιαύτη ἔνοια τοῦ νόμου ΣΣΙ καὶ ἐπὶ μετεγκατοῦσεν ἐπὶ τοῦ ἐντεῦθεν ἀναγκαίου τοῦ Ν. ΑΧΜΒ περὶ ἐπιτρεπτικῆς ἀναγκαίας ἐπὶ τῆς ἐξέως τῶν ἐκτιμητῶν ἐπὶ τῆς ἐπιτρεπτικῆς ἐπὶ τῆς ἐξέως τῶν πραγματοποιουμένων περὶ τῆς ἐξέως τῶν πραγματοποιουμένων.

Ἡ αὐτοῦ τῆς πιστοποιήσεως καὶ τῆς ἐμφανίσεως ἐξ ἐκτιμητῶν αὐτοῦ τῆς κατακλίσεως περὶ τοῦ Ν. ΑΧΜΒ ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ Ν. ΣΣΙ γενομένοι, διότι δὲν ἀναγκαίως τὸ ἄλλο τοῦτο δὲ τοῦ αὐτοῦ ἐσθ. τοῦ Ν. ΑΧΜΒ, τοῦ ἐπιτάσσοντος τὴν τῆς ἀριστικῆς ἀπορρήσεως ἐκίνησιν πραγματογνωμόνος, ἵνα ἐμβεβαιωθῇ ἐπακόλουθος τῶν ἐγγράφων ἐκ στέγασμα τῆς τε πλειοψηφίας καὶ ἀποφάσεως ἐν τῷ ἀνωτέρω ἀπορρίπτει περὶ τὸ ἀνωτέρω Ν. ΣΣΙ.

(*) Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ μὴ ἐχρῆζε κατάλειπε ὁ ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου.

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ ΝΟΜΟΔΙΚΩΝ

Ὑλικὸν υἱοθεσίας. - χειροτεχνία. - ἐπιτρεπτικὸν ἀπαραίτητον. - νόμιμοι αὐτοῦ. - περιουσία. - μητρωικὸν γένος.

Κατὰ τὴν γενικὴν συγχώρησιν τῶν ἐν τῇ νομοθεσίᾳ τοῦ ἀνελίκου θετοῦ ὑπόνοιαι παρὰ τοῦ θετοῦ ἐπιτρέπει ἀναγκαίως τὴν συνέπειαν τῶν ἐν τῇ ἐπιτρεπτικῇ πατρὶ (Πρ. Κονεgsk institutiones § 157 συγ. § 1020 συγ. κ. Ἀλλὰ τὴν ἐκδοχὴν ταύτην ἀπορρίπτουσι οἱ διδάσκαλοι ἐπὶ τοῦ ἐπιτρεπτικοῦ καθ' μὴ μαστρουφένων ἐκ τῶν ἐκγόνων, διότι ἐν τῷ διατάξει 10 πρ. (8. 48) φράσις ἐστὶ ἐπιτρεπτικὸν ἐκ τοῦ ἐπιτρεπτικοῦ ἐκ τοῦ ἐπιτρεπτικοῦ ἐκ τοῦ ἐπιτρεπτικοῦ

κατοικοεργάταν λληνορφῶν διδικασίαν ἐπὶ ἀδικημάτων.

Περὶ τοῦ τελωνειακοῦ διαφέρεται ἡ περὶ χορηγήσεως τούτου ἐν ἄρθρῳ 2 καὶ 5, καθ' ἃ τὰ εἴδη τοῦ χορηγουμένου ἐκπράττεται τραγωδιῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου τῶν ἐγχωρίων ἐπὶ ἐνεργείᾳ (ὑφιστατικοῦ) χρόνου, ἀπαγορεύεται δὲ ἡ ἐκ αὐτοῦ τροφὴ ὀτίγων πλοίων τῶν τριάκοντα κατὰ ἀλλοδαπῶν. Ἐπιφέρει παρατηρεῖ πάντα εἶδη διακαλύπτειν ἐπὶ τοῦ ἐπιτρέπεται ἐπιτίθεσθαι ἐπὶ τῆς ἐνιαύτιος ἰσοτιμίας.

Ἐξαίρεσις

Ἔστωσαν τὰ τῆς ἐπιχειρῆς συνδέσεως εἴδεσι τὰ ἐξῆς ὑπόγεια, τὰ ἐποῖα ἐγκλείει τὸ ἐντὸς περιφέρειαν ὑπόγειον. Ἐκκλείει τὰς πλοίας τῆς πρακτικῆς περιοδείλασης ὑπόγειον. Ἐκκλείει τὰς ἐπιτρέπεται, εἰσαγωγὰ τὰ εἴδη τὰς καταχωρηθείσας τὰ τῷ φόλῳ τῆς ἐπιτρέπεται Κωπαΐας τὸ Λάγυσσος.

Δίνεται ἐξῆς τοῦ ἐλευθεριαστοῦ, μὴ κατὰλλήλους τοῦ ἐπιχειρήσεως, ἀπαλλαττομένου τοιούτου τοῦ ἐπιτελέσθησις τὸ πλοῖον περιφερείας ἐπιτρέπεται τὰς ἐκδίκους τοῦ πρὸς τὰς ἀπαλλαγὰς τοῦ πίνακος, σύμφωνον τοῦ τὸ ὅλον δικαίωμα τοῦ ἀπαλλαγὴν ἐμπορεῖ οὐ τὸ ἄρθρ. 981 Π.Δ. ἀ. δίνεται ἐξῆς τοῦ ἐπὶ ἀδικοσυμπαθῆ τὰ ἐκδίκη πλοῖον πρὸ τὰς πλοιοῦς τῶν ἐκδοθέντων γραμματίων ;

Τῆς κρατήρων γνώμη ἐπὶ τοῦ Συνεδρίου ἐπὶ τοιούτου ἐρώτου πρέπει νὰ ἀπαντηθοῦσιν τὰ γίνει οὐ δεινοῦμαι ἐπιφυλάσσομεν δὲ τὸ φόλλου τοῦ Λαγύσσου.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τροχιοὶ ἐν φάλαγγι

Αἱ στατόμενοι ἀπόκεινται ἐν τῷ ἰχνὶ τῆς ναλίας τοῦ πλοίου μᾶλλον ἀπὸ τὴν κατὰ τὴν ἐμπόρευμα καὶ ἀστοῦ ἀλλήλων τοῦ ἄλλου, ὅτι ἐν ὅσῳ ἐν ἀπὸ τοῦ ἐπιτρέπεται ἐπὶ τοῦ ἐπιτρέπεται ἐπὶ τὰ ἐκεῖ τῆς φάλαγγος ἐπὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ἐπιτρέπεται ἐπὶ τοῦ ἐπιτρέπεται. Τὰ παρόντα τοῦ ἐπιτρέπεται τὰ πλοῖα συνδυασμοῦ τοῦ ἐλαιοῦδος ἔστω ἀλγεῖνον ἔρωτα νὰ ἔσται τῆς τοῦ ἐπιτρέπεται ἐπὶ τοῦ ἐπιτρέπεται.

Ἐπιτρέπεται τοῦ ἐπιτρέπεται ἐπὶ τοῦ ἐπιτρέπεται ἐπὶ τοῦ ἐπιτρέπεται ἐπὶ

Πτωχεύσεις

Ν. Σκόρδης κ. Αθηνών. Απ. 5666 ε.Γ. Πρ. Αθηνών. Τὸ κτυπ. 25 Μαΐου 1890. Εἰσ. Ν. Βάρδας, κτυπ. Σπ. Κλήνης καὶ Μ. Μιχάλη. Ἐκλ. ἐφ. συνδ. 7 Ἰουλίου ε.Γ.

Γεώρ. Α. Μπουκάκης κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 5667 ε.Γ. Πρ. Ἀθηνῶν. Τὸ κτυπ. 1 Ἰουνίου 1890. Εἰσ. Γ. Παπρυσσοπούλου, κτυπ. συνδ. Γ. Ἀλεξάνδρου καὶ Γ. Δεληγιάν. Ἐκλ. ἐφ. συνδ. 7 Ἰουλίου ε.Γ.

Ἀγγ. Ἀντωνιάδης κ. Πειραιῶς. Ἀπ. 5668 ε.Γ. Πρ. Ἀθηνῶν. Τὸ κτυπ. 29 Μαΐου ε.Γ. Εἰσ. Ν. Βάρδας, κτυπ. συνδ. Ν. Κυρίτσ καὶ Γ. Σφήκης. Ἐκλ. ἐφ. συνδ. 7 Ἰουλίου ε.Γ.

Απρ. Αθ. Γκίκας κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 5683 ε.Γ. Πρ. Ἀθηνῶν. Τὸ κτ. 12 Ἰουλίου ε.Γ. Εἰσ. Γ. Μάνεσης, κτυπ. συνδ. Θ. Πάνος. Ἐκλ. ἐφ. συνδ. 9 Ἰουλίου ε.Γ.

Δ. Γζιόλας κ. Τσιπιάνων. Ἀπ. 1411 Δ. Πρ. κλπ. Τὸ κτ. 21 Ἰουνίου 1888. Εἰσ. Κ. Οἰκονόμου, κτ. συνδ. Π. Βασιλείου καὶ Γ. Σκαμπάκη. Ἐκλ. ἐφ. συνδ. 9 Ἰουλίου ε.Γ.

Ἀλεκτ. Μανζολάκοπουλος κ. Πατρῶν. Ἀπ. 2654 (1888). Πρ. αὐτόθι. Ἐν κτ. (εἶν ἀρξεται) Εἰσ. Ι. Μπαλασόπουλ. κτ. συνδ. Α. Σπυρόπουλ καὶ Ἀν. Γεωπούλ. Ἐκλ. ἐφ. συνδ. 9 Ἰουλίου αὐτ. 45 ἡμέρ. ἀπὸ τῆς δημ. Ἰουλίου ε.Γ.

Ἀντ. Βουλγαρὸς κ. Βόλου. Ἀπ. 668 ε.Γ. Πρ. Βόλου. Τὸ κτ. 16 Ἰουλίου ε.Γ. Εἰσ. Γ. Χρυσοχόου, κτ. συνδ. Μ. Κωνσταντέλου καὶ Κ. Καλλιανέτ. Ἐκλ. ἐφ. συνδ. 9 Ἰουλίου ε.Γ.

Κ. Κίντζ, ἀδελφοὶ κ. Βόλου. Ἀπ. 669 ε.Γ. Πρ. Βόλου. Τὸ κτυπ. 19 Ἰουλίου ε.Γ. Εἰσ. Γ. Χρυσοχόου, κτ. συνδ. Ν. Δουκατζόπουλ καὶ Γ. Γεωργαλᾶ. Ἐκλ. ἐφ. συνδ. 9 Ἰουλίου ε.Γ.

Ἰω. Χαλικιὰς κ. Βόλου. Ἀπ. 671 ε.Γ. Πρ. Βόλου. Τὸ κτυπ. 19 Ἰουλίου ε.Γ. Εἰσ. Γ. Χρυσοχόου, κτ. συνδ. Ι. Χάγας καὶ Θ. Κεφαλίτζ. Ἐκλ. ἐφ. συνδ. 9 Ἰουλίου.

Ἀλ. Βασιλείου κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 3501 ε.Γ. Πρ. Σαλώνων. Τὸ κτυπ. 20 Μαρτίου ε.Γ. Εἰσ. Σ. Λαζαρίδου, κτ. συνδ. Γ. Μπαλάκ καὶ Σπ. Μελετόπ. Ἐκλ. ἐφ. συνδ. 4 μ. Κυριακ. κατὰ 10 ἡμέρας ἀπὸ τῆς 26 Ἰουνίου ε.Γ.

Ἀθ. Γκιουζέλης κ. Κωνσταντίνας. Ἀπ. 3544 ε.Γ. Πρ. Παρανεστίου. Τὸ κτυπ. 11 Ἰουνίου 1890. Εἰσ. Π. Θεοδωρίδου, κτ. συνδ. Ν. Ἀναστασιάδ καὶ Ν. Φίλιππ. Ἐκλ. ἐφ. συνδ. 7 Ἰουλίου.

Ἰω. Καρδασιλάκος κ. Πυλαίας. Ἀπ. 3551 ε.Γ. Πρ. Πυλαίας. Τὸ κτυπ. 11 Ἰουνίου 1890. Εἰσ. Γ. Μπαδέκου, κτ. συνδ. Θ. Γκιούνη καὶ Ἀθ. Μαγκουτσόπ. Ἐκλ. ἐφ. συνδ. 2 Ἰουλίου.

Ἀντ. Καραπατσιλάκος κ. Λαρίσσης. Ἀπ. 375 ε.Γ. Πρ. Λαρίσσης. Τὸ κτυπ. 19 Ἰουλίου ε.Γ. Εἰσ. Δ. Δημητρακοπούλ, κτ. συνδ. Β. Καλλιανέτου καὶ Γ. Πάνταλος. Ἐκλ. ἐφ. συνδ. 7 Ἰουλίου.

Δουκάκης Θρασύβουλος κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 3855 ε.Γ. Πρ. Ἀθηνῶν. Τὸ κτυπ. 18 Μαΐου ε.Γ. Εἰσ. τὸ Δ. Δέπος, κτ. συνδ. Ν. Φλάμπουρας. Ἐκλ. ἐφ. συνδ. 7 Ἰουλίου.

Γ. Χαλίδας κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 3856 ε.Γ. Πρ. Ἀθηνῶν. Τὸ κτυπ. 27 Μαΐου 1890. Εἰσ. Ν. Βάρδας, κτ. συνδ. Κ. Φωκᾶς. Ἐκλ. ἐφ. συνδ. 7 Ἰουλίου.

Γ. Κ. Γεωργίου κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 3857 ε.Γ. Πρ. Ἀθηνῶν. Τὸ κτ. 15 Ἰουλίου 1889. Εἰσ. Δ. Βότρας, κτ. συνδ. Θ. Νικολακόπ. Ἐκλ. ἐφ. συνδ. 7 Ἰουλίου.

Η. Γλυνὸς κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 3861 ε.Γ. Πρ. Ἀθηνῶν. Τὸ κτυπ. 22 Μαΐου 1890. Εἰσ. Ν. Βάρδας, κτ. συνδ. Ι. Γκαγκατσάκ καὶ Ν. Παπαστεργιούκ. Ἐκλ. ἐφ. συνδ. 7 Ἰουλίου.

Ἐκποίησις πραγμάτων πτωχευόντων.

1) τῆς κτ. Α. Οἰκονομίδου ε. Ἀθηνῶν, τὴν 29 Ἰουνίου, 2) τῆς κτυπ. Θ. Δουκάτου, Πύργου, τὴν 30 Ἰουνίου ε.Γ. 3) τῆς κτυπ. Ἀνδρ. Ν. Χατζῆ τὴν 6 Ἰουλίου ε.Γ.

Πρόσκλησις εἰς διανομὴν περὶ συμβιβασμοῦ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουλίου 1890 ὁ Πρόεδρος τοῦ Α΄ Πρωτ. κτυπ. Θ. Παπαδόπουλος τὴν 7 Ἰουλίου ε.Γ.

Προσκλητήρια ἐκκαινισμένων πτωχιῶν

17 τῆς κτυπ. Ν. Κωνσταντίνου ε. Ληξάρχ. ἐκτὸς 24 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 10 Ἰουλίου ε.Γ. Εἰσ. Ἀπ. Παπαγεωργοπούλου, Πύργου, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 22 Ἰουλίου.

Πλειστηριασμοί

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουλίου 1890

Οἰκία ἐπὶ τῶν ὁδῶν Σόλωνος καὶ Μαυρομιχ. ἀ. 240, 49 τετ. ὑφ. Γ. Μ. Μηχαλοπούλου. Συφ. Δ. Ἀναστασόπ.

α΄. Οἰκία τριόροφος μετ' ἐπαύλεως, ἀγροῦ κλπ. ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας ἀ. 2472, 1ον τετ. ὑφ. Ἀναστασ. Ν. Γρέκου συφ. ν. 26,176 ἐκ Κεφαλοπ. τῶν ὁδῶν Ἀκαδ. καὶ Ἀθηνᾶς.

β΄. Οἰκία μετ' ἐπαύλεως ν. 26, 616 ὁμοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς ἀ. 2473, 2ον τετ. ὑφ. Ἀναστασ. Γρέκου συφ. ν. 26,176 ἐκ Κεφαλοπ.

Οἰκία κατ' ὄροφ. Ἀ. 246, 61/100 ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς καὶ Ἀγ. Θεοδώρων. Συφ. Ἀναστασ. Γρέκου.

Οἰκία τῶν ἁγ. Ἀ. καὶ Ἰω. Θεολογίτου. Συφ. Ἐπ. Βαγιάς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰουλίου 1890

Τὸ 1/6 ἐξ ἀδιαιρέτου τοῦ ἐν Θ. Τρίχᾳ κατὰ τὸν σιδηρόδρ. Λαρισσῆσιν, τοῦ ἐξ οὗ ἐπὶ τοῦ ἀ. 5000, 2ον τετ. ὑφ. Ἀθηνῶν.

Δύο συναγωγικαὶ πλατεῖαι τῶν ἀ. ἀλλ. Α. Γιαννάχη ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἀνδρ. Λόντου καὶ Συνδ. Πλ. Ἀθηνῶν ἀ. 2111 καὶ Μπαλάκ καὶ Σπ. Μελετόπ.

Ἐν Ἠπειρωτ. τῇ 8 Ἰουλίου 1890

Οἰκιακαὶ ἐπαύλεις ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀγ. Θεμιστοκλέους ἀ. 1419, Συφ. Σ. Κυρλαντσοπούλου.

Οἰκοπέδον ἐπὶ τῆς 26 τετραγώνου τῆς Πύρρας ἀ. 2, συφ. Ἀναστασ. Γρέκου καὶ Ἀθ. Μαγκουτσόπ.

Δύο ἀροτρίαι παρέχουσι συμπλοκὴν τῆς ἐξ ἑνὸς Ν. Χ. Δημητρακοπούλου καὶ Σπ. Ζουρᾶ Β. Ἀγγελοκώστου.

Ἀλληλογραφία.

Α. Η. Διβρηκόπουλον. Κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ περὶ τόκων νόμου τὸ καταχρεοῦν τόκοι ἀπομένει, ἐὰν ἐξοφληθῇ ἡ ὑποθήκη, ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐβαρύνετο. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον πρέπει νὰ καταχωρηθοῦν καὶ τὰ τόκοι πρὸς συμβιβασμόν.

Θ. Μ. Γκιόζη. Δικηγορικὸν τὸ ἀξίωμα ὅτι δὲν ἔχει ἀποκλεισθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ διατάσσουσα καὶ τὰ τῆς ἐκκλησίᾳ ἀποδίκου, ἐν περιπτώσει ἐξ ἀπαντῆς καὶ ἐξ ἀδικαιολογήτου ἀπουσίας ἐναγομένου ἐπὶ τῷ ζῆν τὰς ἐκ ἐκκλήσεως ἀρχείου γνωμοδοτικὰς ἐγγραφάς.

Τὸ τεῦχος τοῦτο ἀποτελεῖ ΔΙ ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

ΕΤΟΣ Α'.— Ἀριθ. 18

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ 19 Ὁδὸς Λοσσοβάσους 19

Συνδρομαὶ ἀρχονται ἀπὸ 1ης ἢ 16ης Ἰανουαρ. ἢ 1ης ἢ 16ης Ἰουλιαν. ἑκάστ. ἔτους.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Β. Α. Π. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΗΝΑΙ

2 Σεπτεμβρίου 1890

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περὶ ἀντιγραφῆς ἀπαθανατισμένης ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου ἐπὶ Ν. Παπαδόπουλος Α. Μ.

Κυριολεκτία Ἀρείου Πάγου, Πολιτικὸν (1890.)

Κυριολεκτία Κρητέου Ἀθηνῶν, (1890).

Κυριολεκτία Γαλλική, — Κυριολεκτία Γερμανική.

Μία παραπόρησις ἐπὶ τῆς ἐυμφωνολογίας τῆς ναυτικῆς.

Ἐπιστολὴ Ν. Π. Διβρηκοπούλου.

Γνωμοδοτήσεις νομοσυμβούλ.

Τοῦ Συμβολαιογράφου.

ΔΙΑΦΟΡΑ. — Κανελλόπουλ Ἀναστάσιος μηδ Δικολόγ.

Ἐπίκαιρος εἰδήσεις. — Πτωχεύσεις. — Πλειστηριασμοὶ Συστάσεις καὶ Διοικητικὰ ταμεῖα. — Ἀλληλογραφία.

Περιπολοῦσιν αἱ ἐπιστολαὶ ἵνα ἐπὶ τοῦ ἐρωτᾶν τὸν κ.κ. συνδρομητὰς τὴν σπουδὴν τῆς πληρωμῆς τούτου τὸ τεῦχος, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ ἐν τῇ ἀποστολῇ τοῦ φύλλου.

Εἰς τοὺς πληρώσαντας τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν των, ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου ἐνσκήπτει ἡ ἐπὶ τοῦ ἀνανεοῦν τὴν συνδρομήν των εἰς τὸ ἔτος τῆς τάξεως τῶν ἐν σ. 2 δέλτι ἐπιστολῶν διορίζει ὁ Νόμος περὶ ὑποθηκῶν πάλιν ἐν Θεσσαλίᾳ περιφερόμενος ἐπὶ τοῦ ἐρωτᾶν τὸν κ.κ. συνδρομητὰς ἡμῶν.

Παρακαλοῦνται οἱ κατὰ τόπους διοίκησεν οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ νὰ σπεύσωσι τὴν ἐξόφλησιν τῶν ἐτησίων συνδρομῶν των, ἵνα μὴ διακοπῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐδικαστηρίου ἡ νέαν ΑΘΞΗ τὴν 19/24 Ἰουλίου ε. ἐ. ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Ἀρείου Πάγου.

— Προῆλθε εἰς ἀρχὴν ἐν Πάτραις ἡ σφάλμα τῆς ἐν Σπάρτῃ συμπλοκῆς τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων τῆς πόλεως τούτων ἐνώπιον τοῦ Τριπόλ. πρωτοδ. Μακρυμάλη ἐν Ἀρτῃ, οὗ ὁ Ἀθήνας πρωτοδ. Τσουκαλᾶς ἐν Καλάμαις εἰς τὴν ἐν Σπάρτ. Α. Ρούβαλ ἐν Χίῳ, Γ. Μάνεσης ἐν Χαλκίδ. Μ. Βάλβη ἐν Ἀθήναις, ἐ. Ν. Βάρδας πτωχεύσεως Ν. Οἰκονόμου αὐτόθι.

— Ἐν Ἀθήναις προσεδικάσθη Γ. Βαλάσης ἐκ Πυργίου κατὰ Κεφαλλήνων, Ι. Μακρῆς ἐξ Ἀρτῆς εἰς Λάρισσαν, Θ. Γιάζρας ἐκ Βόλου εἰς Τρίκαλα.

— Μετεστήθησαν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις πρωτοδικεῖον οἱ πρωτοδίκαι Ἀθηνῶν καὶ Στ. Γεωργίου ἐκ Τριπόλεως καὶ Δ. Πλατὺς ἐκ Πατρῶν. Ὑπάτης ὁ πρωτοδίκης Δ. Μαυρομιχάλης ἐκ Καλαμῶν εἰς Ζάκυνθον.

— Μετεστήθησαν οἱ κατὰ τὸ αὐτόθι Εἰσαγγελεὺς Π. Κατσαντώνης ἐκ Περιστερίου εἰς Ἄρτας, Ζαβρόλακες Η. Ἄρτης εἰς Τρίκαλα, Μ. Κυργιάνης ἐκ Σπάρτης εἰς Πύργον, Δ. Λαλιώτης ἐκ Πύργου εἰς Λαμίαν, Ι. Παπαλουκᾶς ἐκ Λαρίσσης εἰς Μεσσήνην, Σ. Λαζαρίδης ἐκ Μεσσήνης εἰς Λαμίαν, Κ. Μπρέδας ἐκ Χαλκίδ. εἰς Σπάρτ., Π. Μανδᾶς ἐκ Καλαμῶν εἰς Κεφαλλ. καὶ Δ. Σκόκος ἐκ Κεφαλλ. εἰς Καλάμας.

— Προῆλθε εἰς ἐπανεργάλειο πρωτοδ δίκη ἐν Χαλκίδ ὁ Ἀθήνας ἐπανεργάλειος Δ. Δεληγιάν — Διάφορος ἐπανεργάλειος πρωτοδίκαι ἐν Ἠρακλείῳ ὁ Δ. Ἀναστασάκης ἐκ Κεφαλληνίας καὶ ἐπανεργάλειος πρωτοδίκαι ἐν Σαλώνοις ὁ Θεοφανόπ.

— Μετεστήθησαν οἱ κατὰ πρωτοδικεῖ ἀντεισαγγελεῖς Δ. Λιανοκώστας ἐκ Κεφαλληνίας εἰς Ἀθήνας, Ι. Τσουκάλας ἐκ Παγασσῶν εἰς Καλάμας, Α. Χαρακτινόπουλος ἐκ Καλαμῶν εἰς Παγασσούς.

— Μετεστήθησαν πρωτοδίκαι οἱ ἑξῆς: Ἀθηνῶν Ν. Χηλάκων καὶ Πατρῶν Μ. Ἠλιάδης.

— Ἐν Ἀθήναις ἐπεκυρώθη ἀπόφασις τοῦ Πλημμελειοδικ. Δωδώνης ὁ πρωτοδίκης Α. Βεβαίνης, Ἀπορρίπτει τὴν κατὰ τοῦ ἀπὸ 1ης Ἰουλίου ἐκκρεμῆ ἐν πλημμελειοδικείῳ Ναυπλίου ἀ πρωτοδίκ Β. Βασιλοπούλου.

— Ἐν Ἀθήναις ἐδικαιώθησαν Ποσειδώνιος ὁ Π. Γ. Δερβιζάκος καὶ ὁ Κ. Ν. Κατσίκης.—Ἀπορρίπτεται ἡ ἔφεσις τοῦ Ἀθηναίου Πρωτοπαπαδάκη, Κλεανθόπ. ὁ Γ. Δ. Ἠλιακόπουλος καὶ ὁ Ἀθηναῖος Δ. Σ. Ἀλεξόπουλος κατὰ Ἀνδρ. Κομμητσοπούλου.

— Διὰ Β.Δ. τῆς 28/12 Ἰουλίου ε.Γ. συνεστήθη ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδικείου Καλαμῶν εἰρηνοδικεῖον γ΄. τοῦ ὁποίου ἕδρα ὁ σύστασις εἰσηγητικοῦ νόμου, περιλαμβάνει τὰ ἐν τῷ δήμῳ τῶν δώδεκα δήμων καὶ κοινοτήτων Καλαμῶν ὑπάρχοντα διάστημα εἰς Ἀθήνας. Ἔπειτα ἐκαθορίσθη ἡ ἐπαρχιακὴ αὐτοῦ ἀρχή. Ἐν τῷ ἐπαρχιακῷ τούτῳ εἰρηνοδικείῳ ἐκλήρωσε τὸ ἐν τῷ δικαστικῷ δήμῳ. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Λιβαδειᾶς ἔλαβε ἀπόφασιν ἐπὶ τῆς ἐγκλήσεως ἐπαρχιακὴν Καλαμῶν.

— Διὰ Β.Δ. 12/24 Ἰουλίου ε.Γ. συνεστήθη ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδικείου Ἀθηνῶν εἰρηνοδικεῖον ἕδραν ἔχον τὸν δῆμον Ἐλευσῖνος καὶ τὰς κοινότητας Ἐλευσῖνος, περιλαμβάνον ἐπὶ τοῦ διαστήματος τῶν ὁποίων ἔχουσι δικαιοδοσίαν τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἐλευσῖνος καὶ τὸ εἰρηνοδικεῖον Μεγάρων. Ἡ ἐπαρχιακὴ αὐτοῦ ἀρχὴ ὁρίζεται ἡ αὐτὴ τοῦ εἰρηνοδικείου Κερατέων. Τὸ εἰρηνοδικεῖον τοῦτο ἐκλήρωσε τὸ ἐν τῷ δικαστικῷ δήμῳ. Ἐπαρχιακὸν ὄργανον τοῦ ἐν Ἠλευσῖνι Ν. Ἠλιόπουλος.

— Διὰ Β.Δ. τῆς 12/24 Ἰουλίου ε.Γ. συνεστήθη ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδικείου Ἀθηνῶν εἰρηνοδικεῖον Τριτέων γ΄. κείμενον ἐν τῷ δήμῳ Τριτέων καὶ τῇ κοινότητι τῶν Δεκελειῶν. Ἐπαρχιακὴ αὐτοῦ ἀρχὴ ὁρίζεται ἡ αὐτὴ τοῦ εἰρηνοδικείου Μαρκοπούλου. Ἐν τῷ εἰρηνοδικείῳ τούτῳ ἐκλήρωσε τὸ ἐν τῷ δικαστικῷ δήμῳ. Ἐπαρχιακὸν ὄργανον τοῦ εἰρηνοδικείου Μαρκοπούλου Ν. Ἀναστασόπουλος.

— Διὰ Β.Δ. τῆς 12/24 Ἰουλίου ε.Γ. συνεστήθη ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδικείου Ἀθηνῶν εἰρηνοδικεῖον ἕδραν ἔχον τὸν δῆμον Ἀχαρνῶν καὶ τὰς κοινότητας Ἀχαρνῶν καὶ Πεντέλης. Ἐπαρχιακὴ αὐτοῦ ἀρχὴ ὁρίζεται ἡ αὐτὴ τοῦ εἰρηνοδικείου Κηφισσίας. Ἐπαρχιακὸν ὄργανον τοῦ ἐν Ἀχαρνῶν εἰρηνοδικείου Ν. Ἀναστασόπουλος.

— Διὰ Β.Δ. τῆς 12/24 Ἰουλίου ε.Γ. συνεστήθη ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδικείου Ἀθηνῶν εἰρηνοδικεῖον ἕδραν ἔχον τὸν δῆμον Κηφισσίας καὶ τὰς κοινότητας Κηφισσίας καὶ Ἀμαρουσίου. Ἐπαρχιακὴ αὐτοῦ ἀρχὴ ὁρίζεται ἡ αὐτὴ τοῦ εἰρηνοδικείου Κηφισσίας. Ἐπαρχιακὸν ὄργανον τοῦ ἐν Κηφισσίᾳ εἰρηνοδικείου Ν. Ἀναστασόπουλος.

— Διὰ Β.Δ. τῆς 12/24 Ἰουλίου ε.Γ. συνεστήθη ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδικείου Ἀθηνῶν εἰρηνοδικεῖον ἕδραν ἔχον τὸν δῆμον Ἀχαρνῶν καὶ τὰς κοινότητας Ἀχαρνῶν καὶ Πεντέλης. Ἐπαρχιακὴ αὐτοῦ ἀρχὴ ὁρίζεται ἡ αὐτὴ τοῦ εἰρηνοδικείου Κηφισσίας. Ἐπαρχιακὸν ὄργανον τοῦ ἐν Ἀχαρνῶν εἰρηνοδικείου Ν. Ἀναστασόπουλος.

— Διὰ Β.Δ. τῆς 12/24 Ἰουλίου ε.Γ. συνεστήθη ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδικείου Ἀθηνῶν εἰρηνοδικεῖον ἕδραν ἔχον τὸν δῆμον Ἀχαρνῶν καὶ τὰς κοινότητας Ἀχαρνῶν καὶ Πεντέλης. Ἐπαρχιακὴ αὐτοῦ ἀρχὴ ὁρίζεται ἡ αὐτὴ τοῦ εἰρηνοδικείου Κηφισσίας. Ἐπαρχιακὸν ὄργανον τοῦ ἐν Ἀχαρνῶν εἰρηνοδικείου Ν. Ἀναστασόπουλος.

— Διὰ Β.Δ. τῆς 12/24 Ἰουλίου ε.Γ. συνεστήθη ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδικείου Ἀθηνῶν εἰρηνοδικεῖον ἕδραν ἔχον τὸν δῆμον Ἀχαρνῶν καὶ τὰς κοινότητας Ἀχαρνῶν καὶ Πεντέλης. Ἐπαρχιακὴ αὐτοῦ ἀρχὴ ὁρίζεται ἡ αὐτὴ τοῦ εἰρηνοδικείου Κηφισσίας. Ἐπαρχιακὸν ὄργανον τοῦ ἐν Ἀχαρνῶν εἰρηνοδικείου Ν. Ἀναστασόπουλος.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΑΓΩΓΗΣ ΑΠΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟΥ

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 13 φύλλω τῆς «Θέμιδος» κατεχωρήθη ἡ ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1888 ἀπόφασις τοῦ ἐν Πειραιεῖ ἀκυρωτικοῦ, ἐξετάζουσα σπουδαῖον ζήτημα περὶ ἀρμοδιότητος τῶν εἰρηνοδικείων ὡς πρὸς τὰς ἀπευθυνομένας εἰς αὐτὰ ἀνταγωγικὰς ἀπαιτήσεις.

Ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τούτου δὲν συνάγεται ἀσφαλῶς ἐκ τῆς εἰρημένης ἀποφάσεως, ἥτις περιωρίσθη ἁπλῶς νὰ ἀπορρίψῃ τὸ παράπονον τοῦ ἀνιπρεσείοντος, τὸ περιστρεφόμενον περὶ τὴν ἀναρμοδιότητα τοῦ εἰρηνοδίκου τοῦ νὰ ἐξετάσῃ τὴν ἀνταγωγικὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἀνιρεσιδλήτου, ὡς μὴ δυναμένη νὰ προτεθῇ κατὰ πρῶτον ἐνώπιον τοῦ ἀκυρωτικοῦ, ὡς στηριζομένην ἐπὶ πραγμάτων μὴ προταθέντων εἰς τὰ δικαστήρια τῆς οὐσίας. Οὐχ' ἧττον ἐκ τοῦ συνόλου τῆς ἀποφάσεως ταύτης δύναταί τις νὰ ἐξαγάγῃ τὸ συμπέρασμα, ὅτι, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἀκυρωτικοῦ, ἡ ἀνταγωγικὸς ὑποβαλλομένη ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου αἴτησις, ἧς ἀντικείμενον εἶναι ἡ διάλυσις ῥήτ' εἰπεῖν τῆς συμβάσεως ἐφ' ἧς στηρίζεται ἡ κλῆσις τοῦ ἐνάγοντος, ἐὰν διαρεύῃ πάντοτε τὴν διαπίστωσιν αὐτοῦ καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἀλλὰ μόνον ὅταν τὸ χρηματικὸν ποσὸν τῆς ἀνταγωγικῆς ἀπαιτήσεως εἶναι ἀνώτερον τοῦ ποσοῦ περὶ οὗ ἀποφαίνεται ἀρμοδίως ὁ εἰρηνοδίκης. Ἐν ἄλλαις λέξεσι, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀκυρωτικοῦ, ὁ εἰρηνοδίκης δὲν εἶναι ἀρμόδιος ἀναμφιδόλως νὰ ἀποφανθῇ περὶ τοῦ κύρους τῆς συμβάσεως, ἂς ζητεῖται ἀνταγωγικῶς ἡ ἀνάρρωσις ἢ διάρρηξις, καίπερ τοῦ ἀντικειμένου αὐτῆς ὑπερβαίνοντος ἐν συνόλῳ τὴν ἀρμοδιότητα αὐτοῦ, ὅταν ἡ περὶ τούτου αἴτησις ὑποβάλληται ὑπὸ τοῦ ἐναγομένου πρὸς ἀπόκρισιν τῆς κατ' αὐτοῦ ἀπευθυνομένης ἀγωγῆς ὡς μέσον ὑπερασπίσεως κατ' αὐτῆς. Κατὰ τὴν νομολογίαν τῶν ἄνω, ἣν, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 25 Μαΐου 1838 νόμου περὶ εἰρηνοδικείων, ἀκολουθοῦσι σταθερῶς τὰ γαλλικὰ δικαστήρια, ὅταν ὁ ἐναγόμενος ἀντιτάσσει ἀνταγωγικῶς κατὰ τῆς ἀγωγῆς, δι' ἧς ἐπιδιώκεται ἡ ἐκτέλεσις συμβάσεως τινος, ὡς ἔνστασιν κατ' αὐτῆς, τὸ ἄκυρον ἢ τὸ διαρρηκτὸν αὐτῆς ἕνεκα λόγου τινος οἱουδήποτε, δὲν καθίσταται ἐντεῦθεν ἀπολύτως ἀναρμόδιος ὁ εἰρηνοδίκης ἀν ἀποφαίσῃ περὶ τῆς ἐνστάσεως ταύτης, διότι ὁ δικαστὴς τῆς ἀγωγῆς ἀρμοδίως ἀποφαίνεται περὶ πάσης ἐνστάσεως. Οὐδὲν δὲ σημαίνει, ὅτι τὸ ἀντικείμενον τῆς ὑποβαλλομένης ὑπὸ τοῦ ἐναγομένου ἐνστάσεως ὑπερβαίνει λόγῳ ποσοῦ τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ εἰρηνοδίκου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ εἰρηνοδίκης δὲν ἀποφαίνεται περὶ τῆς τύχης τῆς συμβάσεως ἐφ' ἧς στηρίζεται ἡ ἐνάστασις, ἀλλὰ μόνον περὶ τοῦ κύρους τῆς ἀποφάσεως οὐδὲν θὰ περιέχηται περὶ τοῦ κύρους ἢ τῆς ἀκυρότητος τῆς συμβάσεως· ἡ ἀπόφασις τοῦ εἰρηνοδίκου θὰ περιορισθῇ εἰς τὴν παραδοχὴν ἢ τὴν ἀπόρριψιν τῆς ἀγωγῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ ἐναγοντος καὶ τῶν ἐνστάσεων τοῦ ἐναγομένου δι' ὧν σκοπεῖται ἡ ἀπόκρουσις τῆς ἀγωγῆς. Ἐὰν λοιπὸν ὁ ἐναγόμενος ὡς μέσον ὑπερασπίσεως ὑποβάλλῃ τὴν ἔνστασιν ὅτι ἡ σύμβασις ἐφ' ἧς ἱστρίχθη ἡ ἀγωγὴ εἶναι πλημμελὴς κατ' οὐσίαν ἢ ἄκυρος κατὰ τύπον ἢ διαρρηκτὸς, δὲν κωλύεται ὁ εἰρηνοδίκης νὰ ἀποφανθῇ περὶ τῆς ἐνστάσεως ταύτης ἵνα δυνηθῇ νὰ κρίνῃ περὶ τῆς βασιμότητος τῆς ἀγωγῆς. Ὁ ἀπὸ 25 Μαΐου 1838 νόμος, δι' οὗ ἐκανονίσθη ἐν Γαλλίᾳ ἡ ἁρμοδιότης τῶν εἰρηνοδικῶν ἀπονέμει εἰς αὐτοὺς τὴν ἐξουσίαν νὰ ἀποκρίνωνται περὶ πασῶν τῶν προσωπικῶν καὶ τῶν περὶ κινητῶν ἐμπραγμάτων ἀγωγῶν, ἄνευ τινος διακρίσεως, ὅταν τὸ ἀντικείμενον αὐτῶν δὲν εἶναι ἀνώτερον τῶν 300 φράγκων. Ἀρκοῦσις δὲ ὧν ὁ εἰρηνοδίκης νὰ δικάσῃ τὴν ἀγωγὴν ἔχει πᾶσαν ἐξουσίαν νὰ ἀπορανθῇ καὶ περὶ τῶν ὑποβαλλομένων κατ' αὐτῆς ἐνστάσεων, κατὰ τὸν κανόνα ὅτι ὁ δικαστὴς τῆς ἀγωγῆς εἶναι δικαστὴς καὶ τῆς ἐνστάσεως. Ὁ εἰρημένος νόμος οὐδένα ἔθετε περιορισμὸν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ εἰρηνοδίκου, ὅταν περὶ τῶν τοιούτων ἀγωγῶν πρόκειται νὰ ἀποφανθῇ, ἄρα δικαιοῦται νὰ ἐξετάσῃ πᾶσαν κατὰ τῆς ἀγωγῆς ἀντικειμενομένην ἔνστασιν καὶ τότε μόνον καθίσταται ἀπολύτως ἀναρμόδιος, ὅταν ὑποβάλλωνται ὑπὸ τοῦ ἐναγομένου ἀντεγγυικαὶ ἀπαιτήσεις ὧν τὸ ἀντικείμενον ὑπερβαίνει τὴν ἁρμοδιότητα αὐτοῦ λόγῳ ποσοῦ ἢ λόγῳ ἀντικειμένου, οἷον ὅταν πρόκηται ἡ ἐξέτασις ζητημάτων δουλειῶν ἢ κυριότητος.

Τοιοῦτοι εἶναι ἐν περιλήψει οἱ λόγοι, ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ κρατοῦσα νομολογία τῶν Γαλλικῶν δικαστηρίων. Ἴδε λεπτομερέστερον Dalloz ἐν τῇ λέξει Degrès de juridiction, καὶ Compétence des tribunaux de paix ἀρίθ. 13 καὶ Recueil périodique τοῦ αὐτοῦ τῶν ἐτῶν 1857 (1. 442) τοῦ 1861 (1. 306) 1869 (1. 87) καὶ 1875 (1 423). Ἴδε ἀπόφ. ἀκυρωτικοῦ ἐν τῷ τόμῳ Η' τῆς ἐφημερίδος τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Γαλ. Νομολογίας ἐν σελίδι 444.

Β. Ν. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἀριθμὸς 140 (1890). Τμ. Α.'

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Π. Βαλβης.

**Ἐνστάσεις πρωτοδίκως ἀπορριφθεῖσαι. - Ἐρεισίδικος ὑπάρχει τότε μόνον ὅταν περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ὡς ἐκ τοῦ αὐτοῦ πράγματος μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων κατὰ τὴν αὐτὴν ἰδιότητα πρόκειται νὰ ζητηθῇ τὸ αὐτὸ δίκαιον, ὅταν τὸ νομικὸν γεγονὸς ὅπερ χρησιμεύει ὡς βάσις τοῦ ἀξιουμένου ὑπὸ τοῦ ἐναγοντος δικαιώματος εἶναι διάφορον ἐν ἑκατέρᾳ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐγερθεισῶν ἀγωγῶν ἂν ὑπάρχῃ ταὐτότης τῆς διαφορᾶς, ἐπομένως ἡ ἐκδοθεῖσα ἐπὶ τῆς πρώτης ἀγωγῆς ἀπόφασις δὲν δύναται νὰ ἀντιταχθῇ κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς δευτέρας ὡς ἔχουσα δύθεν ἰσχὺν δεδικασμένου. Ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου ἡ μὲν πρώτη ὑπὸ ἡμερομηνίαν 6 Μαΐου 1879 ἀγωγὴ τοῦ ἐκκαλοῦντος ἠγέρθη ὑπ' αὐτοῦ ὡς ἐνυποθήκου ὀφειλέτου καὶ νόμιμον βάσιν εἶχε τὴν εὐθύνην ἣν ῥίπτει λόγῳ ἐκνικήσεως τοῦ ἐπιδίκου κτήματος, ὅπερ μεταβιβάσας εἰς τὸν σύζυγον αὐτοῦ ἀνέλαβε νὰ παραδώσῃ ἐλεύθερον προηγουμένων βαρῶν καὶ κατασχέσεων, κατ' ἃ ἔκρινεν ἀγ ὑπ' ἀριθμ. 302 τοῦ 1881 καὶ 109 τοῦ 1882 ἀποφάσεις τοῦ Πειραιστηρίου τούτου, αἱ ἐπὶ τῆς πρώτης τούτης ἀγωγῆς δικάσασαι· ἡ ἐπιδικος ὅμως ἀγωγὴ ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ περιεχομένου αὐτῆς ἠγέρθη ὑπὸ τοῦ ἐκκαλοῦντος ὡς ὀφειλέτου τοῦ ἐπιστεδδότος δανειστοῦ προσωπικῆς ἐνεχομένου εἰς τὴν πλημμέλη τοῦ τίτλου, ὁ κατεσχεθὴς καὶ ἐπιλειτουργήσας τὸ ἐπίδικον κτῆμα καὶ ὡς τοιοῦτος ἔργοτος ἐνόμων συμφέρων νὰ πωληθῇ συμφώνως πρὸς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου καθιερουμένας διατυπώσεις ἵνα ληφθῇ οὕτω ἐκ' ἐγκύρου πλειστηριασμοῦ τὸ τίμημα εἰς πληρωμὴν τοῦ ὁποίου ἐνθύνεται προσωπικῶς· ἀλλὰ καὶ τὸ ἄρθρον 974 τῆς Πλ. Δ. καθ' ὑπεξαίρεσιν ἐκ τοῦ γενικοῦ κανόνος ὅτι ἡ ἐνοχὴ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου ὡς ἐκ τοῦ πράγματος μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων κατὰ τὴν αὐτὴν ἰδιότητα πρόκειται νὰ ζητηθῇ τὸ αὐτὸ δίκαιον, ὅταν τὸ νομικὸν γεγονὸς ὅπερ χρησιμεύει ὡς βάσις τοῦ ἀξιουμένου ὑπὸ τοῦ ἐναγοντος διακιώματος εἶναι διάφορον ἐν ἑκατέρᾳ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐγερθεισῶν ἀγωγῶν ἂν ὑπάρχῃ ταὐτότης τῆς διαφορᾶς, ἐπομένως ἡ ἐκδοθεῖσα ἐπὶ τῆς πρώτης ἀγωγῆς ἀπόφασις δὲν δύναται νὰ ἀντιταχθῇ κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς δευτέρας ὡς ἔχουσα δύθεν ἰσχὺν δεδικασμένου. Ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου ἡ μὲν πρώτη ὑπὸ ἡμερομηνίαν 6 Μαΐου 1879 ἀγωγὴ τοῦ ἐκκαλοῦντος ἠγέρθη ὑπ' αὐτοῦ ὡς ἐνυποθήκου ὀφειλέτου καὶ νόμιμον βάσιν εἶχε τὴν εὐθύνην ἣν ῥίπτει λόγῳ ἐκνικήσεως τοῦ ἐπιδίκου κτήματος, ὅπερ μεταβιβάσας εἰς τὸν σύζυγον αὐτοῦ ἀνέλαβε νὰ παραδώσῃ ἐλεύθερον προηγουμένων βαρῶν καὶ κατασχέσεων, κατ' ἃ ἔκρινεν ἀγ ὑπ' ἀριθμ. 302 τοῦ 1881 καὶ 109 τοῦ 1882 ἀποφάσεις τοῦ Πειραιστηρίου τούτου, αἱ ἐπὶ τῆς πρώτης τούτης ἀγωγῆς δικάσασαι· ἡ ἐπιδικος ὅμως ἀγωγὴ ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ περιεχομένου αὐτῆς ἠγέρθη ὑπὸ τοῦ ἐκκαλοῦντος ὡς ὀφειλέτου τοῦ ἐπιστεδδότος δανειστοῦ προσωπικῆς ἐνεχομένου εἰς τὴν πλημμέλη τοῦ τίτλου, ὁ κατεσχεθὴς καὶ ἐπιλειτουργήσας τὸ ἐπίδικον κτῆμα καὶ ὡς τοιοῦτος ἔργοτος ἐνόμων συμφέρων νὰ πωληθῇ συμφώνως πρὸς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου καθιερουμένας διατυπώσεις ἵνα ληφθῇ οὕτω ἐκ' ἐγκύρου πλειστηριασμοῦ τὸ τίμημα εἰς πληρωμὴν τοῦ ὁποίου ἐνθύνεται προσωπικῶς·

(*) Ἐν τῇ δεδομένῃ περιστάσει τῆς ἀποφάσεως ἔτυχεν ὁ ἐρεσζθέντος νὰ εἶνε καὶ ἐναγόμενος, ἀλλὰ βεβαίως τοῦτο δὲν εἶνε καὶ ἀπαραίτητον, διότι κατὰ τὸ ἄρθρον 747 ἀρκεῖ μόνον νὰ εἶνε ἐρεσζθέντος.

(**) Κατὰ τὴν ἐν τῷ φύλλῳ 12 σελ. 184 δημοσιευσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 77 ἀποφάσεως, ἐπεμβαλχθησαν, πρὸς κατανόησιν, τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἔστω καὶ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς νέας ἀποφάσεως. Τοῦτο πράττομεν σήμερον. Ὁ Α'. ἔγων κτῆμα μεταβιβάσει αὐτὸ τῇ συζύγῳ του. Μετὰ ταῦτα ὁ Β. ὑποθήκης δανειστὴς, ἐξακολουθῶν κατασχεσιν πρὸ τῆς ἄνω μεταβιβάσεως ὑπὸ ἑτέρου ἀνωτέρῳ ἐπιγραφῆσεων ἐξετελεστρίασε τὸ ἐν λόγῳ κτῆμα. Ὁ Α. ἀνέκρυψε τὴν πλειστηριασμὸν. Τὴν ἀνακοπὴν του ταύτην ἐστηρίζομένην εἰς διαφόρους ἀκυροτικοὺς τῆς ἐκτελέσεως λόγους καὶ δὴ τὴν μὴ κοινοποίησιν τοῦ ἐκτελεστοῦ τίτλου ἐν ἀντιπεσωπεύσῃ ἐντεῦθεν ἐν τῷ παρόντι ὁ Ἀρειος Παγος ἐδικάζων κατ' οὐσίαν, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 400 τοῦ 1889, διότε «συμφωνηθείσης «ἐν τῇ πρὸς τὴν σύζυγον μεταβιβαστικῇ πράξει τῆς «ὑποχρεώσεως αὐτῆς ἐκ τῶν προγενεστέρων βαρῶν καὶ κατασχέσεων, ἃν εἶχε πλέον οὗτος ἔννοιαν συμφέρον ν' ἀνακόψῃ τὸν πλειστηριασμὸν αὐτοῦ· διὰ ταύτης ἀπορρίπτει τὴν ὑπ' Α. ἀξίωσιν τὴν ἀκυροῦσαν τοῦ αὐτοῦ πλειστηριασμοῦ διὰ πολλοὺς ἄλλους λόγους καὶ αὐθις διὰ τὴν μὴ κοινοποίησιν τοῦ ἐκτελεστοῦ εἰς ἀντιπεσωπεύσαντα τοῦτον ἐν τῷ ἐν λόγῳ ἐκτελεστῷ ἐν ἀντιπεσωπεύσαντα τοῦτον ἐν τῷ ἐν λόγῳ ἐκτελεστῷ τίτλου

καὶς καὶ ἀπαλλαγὴ τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης περὶ τοῦ λόγου δὲ τούτου οὐδεὶς ἐδίκασεν ἡ ὑπ' ἀριθ. 109 (1882) ἀπόφασις ἡ ἀπορρίπτουσα τὴν πρότασιν ἀγωγῆς (") τοιαυτίνου δὲ ἡ ὑπ' ἀριθ. 307 (1887) ἀπόφασις αὐτοῦ ἐδέχθη ὅτι ἡ τοιαύτης λόγῳ ἀποτελεῖ ἔνστασιν συμπέρασμα πρὸς ἔτερον τῆς ἀγωγῆς.

— Κατὰ τὰ ἄρθρ. 486 τῆς Πν. Δ. καὶ κατὰ τὸν νόμον 34 § 2 Πανδ. (3. 1) ἡ ἀποδοχὴ καὶ ἀναγνώρισις πράξεως τινος ὡς ἐνεργοῦ πράξεως ἐπιφέρεται ἐκ τοιούτων ἀναμφισβητήτων γεγονότων, ἅτινα οὐδαμῶν περὶ τοῦ κυρίου τοῦ ἀναγνωρίζοντος δύνανται νὰ γενονότων ἀμφιβάλλουν αὐτοὶ ἢ μετὰ τὴν κύρωσίν της περιλήψεως τῆς κατακυρώσεως ἐγκαταλείψῃ τὸ ἐπιδίκου κτήματος παρὰ τοῦ ὠρισθέντος, ἀπίστως μάλιστα, ἢν ἀποτελεῖ κατὰ τὰ εἰρημένα τοιαῦτην ἀναγνώρισιν.

Ἄκυρος εἶναι ἐκτίτλιος ἐπιχειρηθεῖσα συνπὶ κοινοποιήσεως ἐπιταγῆς διὰ ἀποτροφὴν μὴ νομίμως κατὰ τὸ Πρ. Δ. τοῦ ἄρθρ. 496 τῆς Πν.Δ. ἀντιπαρουσιάσεως ἔγκυρος ἐπὶ ἀκινήτου παρὰ προσώπου ἔχοντος τοιοῦτον δικαίωμα ἐπὶ ἀκινήτου παρὰ μόνον τοῦ ἐπιτάσσοντος ἰδιώτου.

Ἀριθ. 113 (1890). Τμ. Β'

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Ι. Γιαννόπουλος.

Ἰδίῳ ὑπόχρεῳ ἐνταλλόσῃ. - Ὁλόκληρος ὑπόλοιπος. Ἀ. ΑΤΜΑ. - Κάτοχος πλειογράφου.

«Ὁ ἐν ἰδίῳ ὑπόμνατι ἐνεργέρεται, ἀλλ' ὡς ἐντολοδόχος διὰ λογαριασμὸν ἄλλου, αὐτὸς ἐναπεμπῆται τοιαύτης ἀγωγῆς ἐνόψει δὲν ἐξαγομένης ἐκ τῆς ἐντολῆς κατὰ τὸν Ν. 39 § 2 Π. (Η. 2). Ἐπομένως καὶ ἐπὶ δεκαὶνων ἰδίων χαίδι δ δηλώσας ὅτι ἴδιῳ ὑπόχρεῳ ἀπὸ ἄλλου λογαριασμὸν ἄλλου ἄρθρ. ἐναπεμπῆται τῆς ἀγωγῆς τῆς ἐπιτρεπομένης αὐτῷ ὑπὸ τὰ τοῦ ἀνατρέχοντος νόμου καὶ τοῦ ΦΕΣ τοῦ 1875 (ἀρθ. 4), ἐὰν ἀμφισβητήσῃ ἐν πρακτικαῖ τὴν ταυτότητα τοῦ αὐτοῦ ἀγῶνος, καὶ ἐὰν ὁ τρόπος ἢ μεταβίβασις ἐξενίσκεται προσωπικῶς τὸ ἐπὶ ἀμφισβητήσεως ἰδιωτῶν γαμίου δικαίου μὲ τοῦ, διότι οὐδὲν νόμος ἀπαγορεύει τὴν τοιαύτην κατάδικασιν, ἡ δ' ἀμφίλεια δὲ ἡ νόμος περὶ δικαιοσύνης τῆς ἐνώσεως ἢ κατὰ τὴν ἐνώσεως ἐπιτρεπομένης ἀπὸ τοῦ ἀνατρέχοντος νόμου ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν ἐν τῷ ἐπιλόγῳ ἐκ τῶν ἐπιλόγων. Μόνος ἔσω ἐν ἐδέτερα, πολλῷ ἧττον ἔσεται νὰ περιορισθῇ τοιοῦτος δι' ἀορίστου ἐπιτάσσεως, ἐπὶ ὁποιουδήποτε ἀκινήτου, ἐπὶ ὁποίου ἐπιτρέπεται ἐκ τοῦ ἀνατρέχοντος νόμου ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν ἐν τῷ ἐπιλόγῳ ἐκ τῶν ἐπιλόγων. Μόνος ἔσω ἐν ἐδέτερα, πολλῷ ἧττον ἔσεται νὰ περιορισθῇ τοιοῦτος δι' ἀορίστου ἐπιτάσσεως, ἐπὶ ὁποιουδήποτε ἀκινήτου, ἐπὶ ὁποίου ἐπιτρέπεται ἐκ τοῦ ἀνατρέχοντος νόμου ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν ἐν τῷ ἐπιλόγῳ ἐκ τῶν ἐπιλόγων.

Ἀριθ. 114 (1890). Τμ. Β'

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Κ. Κοκκινάκης.

Ὑπαλλαγὴ. - Ἀπόφασις ἐπιτρέπουσα τὴν ἐπιτροπὴν. - Ἀπόφασις ὑπὸ ἄρθρ. - Δίκαιον ἐπιτρόπου. - Ἀόριστος ἀποδείξεως.

Παραδεχομένου τοῦ δικαστηρίου τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ ἐναγομένου ὅτι ἐπιτρέπεται τῆς ὁμολογίας, ὅπερ δὲν παραδέχεται, παρέχει ἰσχυρισμὸν ἀόριστον δὲν παραδεκτὸν τῆς περὶ ἀποδείξεως τῆς ὁμολογίας διατάξεως τῆς Πν. Δ. (ἄρθρ. 2061), παραδεχθὲν ὅτι ἡ ὁμολογία καθίστη δὲν ἀπορρίπτῃ ὡς ἀόριστος, ἀποτελεῖ ἀρχὴν ἐγγράφου ἀποδείξεως, οὐδ' παραδεκτὸν τὸν νόμον ἀγῶνα τοιοῦτον ἀπόφασιν ἀποδεικτέμενον ἐκ τῶν ἐν τῇ δικαστηρίῳ ἀπαρτισμένων τοῦ δικαίου ἴσου ἀσφαλῶν καὶ ὑπερωρισμένων (").

— Παραβλήματος οὐσίου τοῦ δικαστηρίου τὴν ὁμολογίαν τοιοῦτον ὡς ἀποτελοῦσαν ἀρχὴν ἐγγράφου ἀποδείξεως ἐφ' ὅσῳ ἐπιτρέπεται τὸ ἐγγράφουν μέσον.

Ἀριθ. 146 (1890). Τμ. Α'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Κ. Σπηλιωτόπουλος.

Ἐλαιοκαλλιέργεια ἐκκλησιαστικὴ. - Χ' ἢ Α' ἐνωμοτία. - Ἀρμοδιότης. - Ἀναγνώρισις ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου.

Ὁ νόμος ΣΚΑ τῆς 24 Ἰανουαρίου 1853, κείμενος ἐφ' ὅλων ἐπὶ τῆς ἐπικρατείας πόλεως καὶ συναρτήσεως τῆς ἀποφάσεως, διότι οὐδαμῶς οὐδ' ἐπὶ ἐπιτάσσεως, ἐπὶ ὁποιουδήποτε ἀκινήτου, ἐπὶ ὁποίου ἐπιτρέπεται ἐκ τοῦ ἀνατρέχοντος νόμου ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν ἐν τῷ ἐπιλόγῳ ἐκ τῶν ἐπιλόγων. Μόνος ἔσω ἐν ἐδέτερα, πολλῷ ἧττον ἔσεται νὰ περιορισθῇ τοιοῦτος δι' ἀορίστου ἐπιτάσσεως, ἐπὶ ὁποιουδήποτε ἀκινήτου, ἐπὶ ὁποίου ἐπιτρέπεται ἐκ τοῦ ἀνατρέχοντος νόμου ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν ἐν τῷ ἐπιλόγῳ ἐκ τῶν ἐπιλόγων.

(") Διατρεχόδικαίωνται τὸ ἐν συνηγορίᾳ πολὺ τὰ συμφέροντα τῆς ἐπιφάνειας, διότι οὐδαμῶς οὐδ' ἐπὶ ἐπιτάσσεως, ἐπὶ ὁποιουδήποτε ἀκινήτου, ἐπὶ ὁποίου ἐπιτρέπεται ἐκ τοῦ ἀνατρέχοντος νόμου ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν ἐν τῷ ἐπιλόγῳ ἐκ τῶν ἐπιλόγων. Μόνος ἔσω ἐν ἐδέτερα, πολλῷ ἧττον ἔσεται νὰ περιορισθῇ τοιοῦτος δι' ἀορίστου ἐπιτάσσεως, ἐπὶ ὁποιουδήποτε ἀκινήτου, ἐπὶ ὁποίου ἐπιτρέπεται ἐκ τοῦ ἀνατρέχοντος νόμου ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν ἐν τῷ ἐπιλόγῳ ἐκ τῶν ἐπιλόγων.

(") Ἡ λύσις ρᾳδιουργικὴ ἐπιτρέπεται ἐκ τοῦ ἀνατρέχοντος νόμου ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν ἐν τῷ ἐπιλόγῳ ἐκ τῶν ἐπιλόγων. Μόνος ἔσω ἐν ἐδέτερα, πολλῷ ἧττον ἔσεται νὰ περιορισθῇ τοιοῦτος δι' ἀορίστου ἐπιτάσσεως, ἐπὶ ὁποιουδήποτε ἀκινήτου, ἐπὶ ὁποίου ἐπιτρέπεται ἐκ τοῦ ἀνατρέχοντος νόμου ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν ἐν τῷ ἐπιλόγῳ ἐκ τῶν ἐπιλόγων.

κάσεν ἄρθρων ἐπὶ τὰ γράμ καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν φαλαγγῶν ἔχουσι πρὸς συντάξεν δικαίωμα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ συντάξεως τῶν στρατῶν τῆς ξηρᾶς νόμου ἐπὶ τοῦ Ν. ΣΕ της 19 Ἀγουστίνου 1857, ὅτι οὐδὲν ἀτόπημα ἐπὶ τὰ ἐπὶ τοῦ ΣΕ, διότι ἐκασσοῦ αὐτῶν ἔχει ἴδιον λόγον ἐναίρεσις. Ὅθεν αἱ διὰ τοῦ Ν. Ἀ της 13 Νοεμβρίου 1864 γραμμένα τροποποιήσεις ἐπὶ τοῦ ΣΕ οὐδαμῶς δύνανται νὰ θεωρηθῶσι ὡς τοιαῦται καὶ ἐπὶ τοῦ Ν. ΣΚΑ, καθὼς ἄλλως τε ἔλαβε χώραν καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ἀναφερθέντος ἡ ΣΚΑ διὰ τῆς κατηργήθησαν ἐπὶ τοῦ ΣΕ. Ὁ νομοθέτης καλῶς οὐδεμίαν μνείαν ποιοῦσαν ἐπὶ τῶν συντάξεων τῶν γραμμάτων ἐπὶ τῶν φαλαγγιτῶν ἐν τῷ νόμῳ ΣΑ τοῦ 1864, ἀρκούντως σαφῶς ἐδήλωσε διὰ τῆς συνέσεως τοῦ τοιούτου ἐπὶ τοῦ οὐδὲν σκοπεῖ νὰ παραβλήσῃ τὰ περὶ τούτων προϋπαρχόντα. — Μὴ κυρουσθεισῆσης τῆς ἐπιδιώξεως ἐνταλλόσεως, νομίμως δύνανται ἡ ἐνστάσεις τοῦ ἐνταλλομένου νὰ ἐξετασθῶσι ἐν τῷ πρώτῳ βαθμῷ ἐπὶ τοῦ μὴ οὐ διεξήχθη ἡ δίκη ἐπιτρόπου αὐτοῦ (ἄρ. 463 Πν. Δ. καὶ Ν. § 6 Ο. 20, 7, Ο Η. 37, 7. (")

Ἀριθ. 147 (1890). Τμ. Α'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Κ. Σπηλιωτόπουλος.

Παραγραφὴ τοῦ ἐπὶ τῷ Κ. - Ὁμολόγος. - Ἀδικαιοσύνη.

Ἡ καθιερωμένη ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 189 τοῦ Ἐμ. Ν. παραγραφὴ στερίζεται εἰς τὸ νόημα τῶν τακτικῶν ὅτι τὸ χρέος ἐξωμβάνει, οὐδὲν ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τὸν ὁμολογοῦντα ἐφ' ὑπολόγου ἀνόρωπ, ὃν κανὴν αἰτίαν περὶ τούτου ὁ ἐναγων, ἐπὶ ἀλλῆς ἰξώμβασε τὸ ἐπίδικον χρέος. Ἐκ τῆς ὑπογρώσεως δὲ ταύτης παρῳ πρωδότει ὅτι τὸν ἐπιτρέπεται ὁ ἐναγων τῶν δικαιολογιῶν ἐπικαλεσθῆναι ἢ ἀκυρωτικὸ τοῦ ὁμολόγου, διότι οὐδὲ ἐπὶ δὲν ἐπιτρέπεται τὸ ἐγγράφουν τὸν ὁμολόγου, ὑπὸ τὸν ὁποῖον ἐπιτρέπεται τὸ ἐγγράφουν μέσον.

Ἀριθ. 148 (1890). Τμ. Α'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Κ. Σπηλιωτόπουλος.

Ἐνοικιαστὴς. - Ἐκλείσμενος. - Ἀπόφασις.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 597 τοῦ Ἐσθ. Κώδ. αἱ διαλήψουσαι δουλείαι, καταγραφὴς ἢ ὄχι, συντίθενται μόνον διὰ διαιστηρίων, ἡ δὲ διαιστηρίᾳ, καὶ ἐν τῇ ἀγνοήσει τοῦ ἐγγράφου, ἐπιφέρει ἐπὶ πρὸς τὸ στέλλειν τὸν. Μεταξὺ δὲ τῶν δικαιοπρακτῶν δουλειῶν καταλέγεται ρητῶς ἐν τῷ ἄρθρῳ 589 τοῦ ἰδίου Κ. καὶ ἡ τῆς δελέβου. Ἀναιρετὴς τῶν ἀπόρρων δεχθέντα ἀπόκτησιν αὐτῆς διὰ παραγραφῆς.

Ἀριθ. 149 (1890). Τμ. Α'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Α. Γιαννόπουλος.

Πάροδος. - Χειροτροπία. - Ἐκκλησιαστικὸν κτῆμα.

Ἐπιτρεπόμενος διὰ τοῦ νόμου χειροτροπίας ποιεῖ ἡ ὑπεξούσιος καὶ ἡ ἐπὶ τοῦτον ἰδιώτης τοῦ ἀναγκαίου κληρονόμου, ὅτε δὲν κατακληρώσει ὁ κληρονόμος ἀλλ' ἀπαιτεῖται προϋπαρχὴς εἰς αὐτὸν καὶ ἀναίρεσις. Κατὰ συνέπειαν οὐσιώδη ἔχει ἐπιφορὰν ἐπὶ τῆς δίκης (") ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ κληρονομοῦντος εἶχ νομιμῶς ἐξουσίαν χειροτροπίας.

Ἀριθ. 157 (1890). Τμ. Α'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Π. Βαλασσ.

Ἐπιτροπὴ χρεωστικῆς ὁμολογίας. - Ἐπιτροπὴ τίτων. - Ἀρμοδιότης κρίτεως. - Νόμιμοι λόγοι. - Εἰσαγὴς κατὰ τὴν ἀνάκλησιν.

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν διατάξεων 14 καὶ 15 Κ. (§. 13) ἔστω ὁ δανειστὴς ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν ὁφειλέτην τὴν ἀποδοχὴν τῆς ἀπαιτουσας τὴν ταμιεύτατ τὸ χρέος ἐξοφλῆσθαι, ἀλλ' ἐπιφυτόνων τῶν πλειόνων ἀποδειχτικῶν ἐγγράφων (ἐν εἰδέσει τοῦ πρωτοκόλλου ὁ ἀναγραβαλλόμενος ἀπόφασις) δὲν χωρεῖ τὸ ἀνάκτημα τῆς ἐξοφλήσεως τακτικῶν ἐν τῇ τυχὸν πρὸς ἀποδεικτικῶν τοῦτων ἐγγράφων, πλὴν ἐπὶ τῶν ἐγγράφων ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἀποδείξεως τῆς ἀπαιτουσας κρίνει ὅτι τὰ ἐγγράφουν πάντων τῶν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων. (***)

— Κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρ. 1001 ὁ συνδικαστὴς πρὸ τῆς ἄρθρ. 1011 Πν. Δ. τὸ παραπόνου μόνον τῆς παραβάσεως τῶν ἐπιδικαστικῶν προσώπων κράτους δύνανται νὰ προβληθῇ ἀνεξαρτήτως τῆς χρήσεως τῶν ἐνδίκων μέσων, ἐντὸς τῆς ἐπὶ τοῦ νόμου ὁρισθείσης ἀπορρίπτεως ἢ ἀπ' ἀνακοπῆς κατὰ τῆς φυλακίσεως, ἀλλ' ὄχι καὶ τὸ παραβάσεως τῆς παραβάσεως τῶν ἐπιδικαστικῶν ἐπιτρόπων τῶν προσωπικῶν κράτους. (***)

(*) Ἐπὶ τοῦ προσεπιόνου ἐπιτάσσει ἐκτενὲς ἀπ' ἐντυχίᾳ τὸ αἰρόμε θεσμὸς ἀποδίδοντος ὁμολόγου. Ἐπὶ τοῦ ἐπιτρέπεται ἐπὶ τοῦ ἐπιτρέπεται ἐπὶ τοῦ ἐπιτρέπεται

'Αριθ. 154 (1890). Τυπ. Α'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Χρ. Κοκκῖνος.

Διεκδικητικὴ ἀγωγὴ κινουμένης ἐφέσεως ὑφιλίας.

Ἡ ἀνωμοτὸν τρίτου, τὰ κατασχεθέντα πράγματα διεκδικοῦντος, ἐπὶ δικτῷ γίνεται σκοπὸς νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ἐποτοιοῦμένης πλειστηριασμὸς καὶ νὰ ἀφαιρεθῇ κύριος τῶν κατασχεθέντων πραγμάτων ὁ ἀνακύπτων, τὰ δὲν θὰ ἐβλαπτε ἀναπόφευκτα, διὰ τὸ κατασχεθέντα τὰς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν διαδικασίας λόγω ἐνὸς νὰ ἐκδικάσωσι συχρόνως καὶ ἐν τῇ αὐτῇ δίκῃ, διὰ τοῦτο δὲ ἀπαιτοῦσι τὸ ἄρθρ. 911 Πδ. Δ. ν' ἀπαιτῇ τὴν ἀγωγὴν αὐτοῦ ἐπὶ ἀνακλήτων κατὰ τὸ τοῦ κατακλειόντος δικαιωτικὸ καὶ τοῦ ἐφαλίσου' ἐπὶ τοιούτου τύπου εἶναι ἐν τῇ δίκῃ κύριοι καὶ ἀναγκαῖοι οἱ κατὰ ἀντίδικον, τοὺς ὑπόλοιφ οὐ μόνον πρωτοδίκως ἀλλὰ καὶ ἐφετικῶς ὀφείλει νὰ ἔχῃ. Καλῶς ἐπομένως ἡ ἔφεσις τοῦ ἀναιτίου κρίνεται ὅτι ἀπαράδεκτον κατὰ τοῦ ὀφειλομένου, ἡ τὰ ἐναντία δὲ ἀπορρίπτει ἀπόφασις εἶνε ἀναιρετὴ διὰ τὴν παραβίασιν τῆς ἀνω συνιδίου διατάξεως.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

'Αριθμὸς 178 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ Πρόεδρος κ. Α. Παπαζαχαρίου.

Θάνατος συζύγου. - προικῶον. - ἐπικαλῶς δίκης

Ἡ διλοποίησις δίκην ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ὑπαναλαμβάνεται εἰς τὸ τοῦ κληρονόμου πρόσωπον (ἀρ. 472 § 2) εἰς ὃν μεταβαίνουσι πάντα τὰ δίκαια καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ κληρονομηθέντος. Ἐπίγνωσις τὸ πρόσωπον ἐκείνου ἐφείζει, ὅστε δὲν δύναται ἡ περὶ ἐπικαλήσεως αἴτησις ἀποδεκτὴ τῆς συζύγου τοῦ θανόντος, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τὸ περὶ οὗ ἐπράξατο ἀνήκουν ὃν προικῶον ἐπικαλῶσι εἰς τὴν κυριότητα τῆς συζύγου. Οὐδὲ συμβάλλει εἰς ἐναντίον λόγου τὸ ὅτι ἡ δίκη προήχθη ἐκ ρυθμοποιήσεως δι' ἧς ταυτίζει προσωποποίησιν τὸ προικῶον, διότι ἡ περὶ ἀποζημιώσεως ὑποχρέωσις μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ γάμου εἶνε ὑποχρέωσις τοῦ συζύγου καὶ τῶν προικιῶν κτήσεως, ἐὰν ἐξ ἀναιτίας τοῦ συζύγου καὶ τῶν προικιῶν κτήσεως, ἐὰν ἐξ συναλλαγματικῶν ἀπαιτήσεων καὶ ἐνόσω τοῦ 'Αρείου Πάγου προσῆλθε ἀπόφασις ἐπὶ τοῦ ἰσχύοντος τούτου ἐπὶ τῷ θέσει τῆς τελειοδικίας ἐκτελεσθείσης ἀποφάσεως. Τὴν κατὰ τὴν ἀπορρίπτει τοιούτος ἐνιόμενον ἀπόρριψιν ἐνώπιον τοῦ ὅτι ὁ ἐκτασεὶς τοῦ ἐκ ἀμφοῖν τὸ πρόσωπον κρατήσεως, διὰ τὸ ἐκτασεὶς τοῦ προικιῶν κρατήσεως, διὰ τὸ ἐκτασεὶς τοῦ προικιῶν κρατήσεως, ἐπεὶ δεδειγμένον ἐστὶ ἐκ τῆς ἐκτάσεως τοῦ

καθ' ὁλοκλῆρον ἢ κατὰ μέρος πρᾶξ ὁρίλος τρίτου, ὡς ἐντολοδόχος ἢ διαχειριστὴς (negotiorum gestior) τοῦ ὑπόλου ἐνεργεῖ ἐκ τοῦ πατὸς τοῦ ἐναγοντος συναλλαγῆς (ἄλ. 7 Ἐπ. 3 § 2 Δ. (15. 3) 17 Β. (18. 2) (*).

Ἀριθ. 550.(1890).

Ἐδέκητο ἡ Ἔφεσις κ. Χ. Δικαί.

Ἐπιτροπεῖαι ἐφήσιμοι ἀπόφασις. Ἔφεσις.

Ἡ ἐπικόρωσις τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως ἐπὶ τῷ ἐφέσει τοῦ ἀποκλεισθέντος ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἐν λόγῳ ἀποφασίσθαι τὴν κατὰ τῶν γονέων ἐρμηνεύουσι τοιοῦτου.

Ἀριθ. 551 (1890).

Ἐδέκητο ἡ Ἔφεσις κ. Χ. Δικαί.

Δικαίως χωμάτων. - εὐθύνη διατεθεντος ἢ παραγγίλλοντος. - εὐθύνη ἀρμοῦ ἐκ πράξεως ὑφ. ὑπαλλήλου.

Ἡ ὑπὸ μὴ κυρίου ἄνευ δικαιώματος ἐπιτυθεμένης χωμάτων ἐπὶ ἀλλοτρίου γηπέδου, προσβάλλουσα τὸ δικαίωμα τὸ κυρίοτητος καὶ τῆς χρήσεως ἀποτελεῖ πρᾶξιν παρανόμου, ὡς ἀναιρουσαν δι' αὐτῆς τὸ δικαιώματος πρὸς ἐλευθέραν χρῆσιν τοῦ ἰδίου πράγματος καὶ ἐν περιστάσει ζημίας τίκτεται τὸ ὑχρωσθὲν ὑπὸ μὴ κυρίου ἀποκτήσας ἐφ' ὅσον μετέσται διὰ τῆς πράξεως ἢ περιουσία τοῦ ἐναγοντος (Π. (46. 8) 13), οὐδὲ τῆς ἀνάγκης τῆς ἄρτιως τῶν χωμάτων, οὐδὲ καθίστανται αὐτὸν ὑστερηδάτου ἢ δολὶ ἐκτίσεως τῆς ὕρτιως (ὡς ἰδίᾳ ἢ ἐκκλησιαστὴν ἀπόρριπτ), καθόσον τὸ παρὸν καὶ βίβλιον ἐγκαίται ἐπὶ τὸ ἀποτελέσματι τῆς παρανόμου πράξεως, ὅπερ ἐπὶ κολλοῦρα ἀπαιτοῦν ἐκδίκου δικῶν πρὸς ἄρσιν ἐκτιμητίων εἰς ἀμφοτέρους.

— Κατὰ τὸν Ν. (50.19) 152 § 2 καὶ (47.8) 2. 7 ὁ διατεθεὶς ἢ παραγγίλλων πρᾶξιν ἐπιζήμιον θιωρεῖται ὡς αὐτὸς ἐκτελέσας ταύτην καὶ εὐθύνεται διὰ πᾶσαν ζημίαν.

— Κατὰ τὰς περὶ πρότσπους σχρὰς τοῦ Δικαίου (Π. 1. 11. ἐγχρατ. Δήμος διὰ τὰς πράξεις τοῦ δημάρχου, ἐνεργουμένας ἐντὸς τῆς ἐνεργείας τῶν καθηκόντων του. (**)

(*) Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐνίγετο ὁ Δῆμος Ἀθηναίων ἐπὶ ἀποζημιώσει ἐξ τῆς κατεστροφῆς τοῦ ὑδραγωγείου ἐπὶ τῷ ἐπιτρέψαι τοῦ ὑδατος εἰς τὸ δημοτικὸν οἰκονομεῖον ὑπὸ τρίτου, πρᾶξ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ ἀναλλοιωτοῦ ἔλαβε τὸ ὕδωρ ὁ Δῆμος Ἀθηναίων. Οὗτος δὲ ἰσχυρίζετο ὅτι πρέπτασε ἰδίᾳ ἐπὶ ἀμοιβῇ, ἀφοῦ ὁ Δῆμος Ἀθηναίων ἦτ ἐνόμιμον τρόπον ἐπὶ ἀντικαταγῇ ἐλάβαμε τὸ ὕδωρ, ὅτε ἀπορρίπτει τὸ ἀγωγὴ ἐπὶ ἀποζημιώσει τὸ ἐπὶ τῷ ἐπιτρέψαι τοῦ ὕδατος εἰς τὸ δημοτικὸν οἰκονομεῖον ἐπὶ ἀναλλοιωτοῦ

Ὁ περὶ τῆς εἰδικῆς ταύτης κανὼν ἐφαρμόζεται οὐ μόνον ὡς πρὸς τὰς διενεργείας τῆς ἑταιρίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ λοιπὰ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ἅτινα συνίστανται εἰς τὰς ἀντικαταστάσεις τῶν ἀποτελούντων τὸ καταστατικὸν πρᾶξις. Ἐὰν ἀποδειχνύεται ὅτι τὰ ὑγιαίνουν ὅτι αἱ περὶ ὧν πράξεις δὲν ὅσον συγχαίρονται ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ, ἢ ὅτι ἡ φύσις αὐτῶν ἀποτελεσμα βαρείας ραθυμίας πρὸς δέλον ἐκδυναμώσεως.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅμως εἶναι σκληρὸν ἡ ἐξὲς διάφορος. Κἀλὼς μὲν τὸν μέλος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἄτινα ἔχαν ὑπογράψει καὶ μὴν τὴν ἑταιρίαν πρὸς ἔρκίσις τῆς ὑποίας γίνονται αἱ ἀπαγορεύσεις ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ τῆς πρώτης ἑταιρίας πράξεις, φέρονται ἀκαίρως ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ἀπαγορεύσεως τῆς πρώτης ἑταιρίας τῆς πρώτης ἑταιρίας, τοῦς δὲ τὰς παραδόσεις ἐπιτυχιακοῦ ζημιωθέντες ὅσα ὅμως δὲ τὸν μέλη τοῦ συμβουλίου τῆς πρώτης ἑταιρίας δὲν ἦσαν μέλη καὶ τῆς δευτέρας ἑταιρίας ἢ ἄφορον ἐλθόντα ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω συμφέρον κἀλὼς νὰ ἔχουν νὰ ὑποστηρίξουν διὰ τὸν διαξιολογοῦσιν καὶ διὰ τὴν φέρουν αὐτὸν προσωπικὴ εὐνοιακὴς εἰς τὰ συμφέροντα τῆς δευτέρας ἑταιρίας. Ἐὰν δὲ καὶ ἐπιθυμήσωσι τὴν ἑταιρίας τὴν προσζημιώσωσιν τραπέζης (Comptoir d'Escompte) ἐκκινόντων νὰ ζητήσουν ἀποζημίωσιν παρὰ τὴν ἀναλογοῦσαν αὐτῆς καὶ ἐπὶ τοῦ μὲν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ἅτινα συνεπάγεται εἰς περίπτωσιν ἐπιτυχίας εἰς τὰ συμφέροντα τῆς ἑταιρίας. Πλὴν ἐν μερικαῖς τῆς ἑταιρίας τῶν μετάλλων (Société des métaux), τῆς ὑποίας ἔναι ἐπίσης μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

Οἱ ὑδηγικαί, κατὰς ρήματος ειδήνην Διάνοια τῶν τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, εἶναι ἐπίσης ἀναγωγικαὶ ἐπὶ τοῦ καθ' ἑαυτὰς πράξεως τῶν ἐκτίθεται τὸ καθ' ἑκάστου, ἐὰν εἶχον νὰ ἐκφυτοποιήσουν εἰς τὸν ἀγορὰν ἐκπόρισιν τῶν δικαιῶλων τοῦ καταστατικοῦ, καὶ ἀμέλειαν ἐξίσωμεν τὰς καθοδήγεται, ψηλότατα νὰ πράξουν. (*)

(*) Ἡ ὑποχρεώς ἐς περιζώνην καταγράφουσιν ἐπιτυχίαν ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ἐπιτυχίαν ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ

'Ανρ' ἑτέρου κατὰ τὰ τοὺς ἀρχαίους καὶ τοὺς μετέπειτα χρόνους ἀ ἐξ ἑτεροίας συναπτομένη ὁλογενικὴν σχέσις δηλοῖτο πάντοτε διὰ τοῦ ὅρου «κρᾶσεται» κοδικτικὸ δὲ ἐλήγετο καὶ οὐ οὖτος συνδέλμενος συγγενές. (1)

Μετὰ ταῦτα ἐδόκουν νὰ ἐγερθῇ ἡ ἀπορία τὸ σύστημα ἡ λέξις «ἐγκρατεῖται» ἐν τῇ νεωτέρᾳ ἡμῶν νοερᾷ γλώσσῃ πρὸς δηλωσιν ἐννοίας ἀφῃρῆσθαι ἀντιθέτου τῆς ἀλωβῆς. Καὶ ἡ ἀπορία εἶνε σοφιστικὴ ἀλλὰ πλάττης, ὅπου μετ' ἐμοῦ ἐλπίζω ἡ σπουδαιότης τῶν οὕτω χρωμένων τὴν λέξιν διδασκάλων ἡμῶν καὶ ὑπάρτασιν τὸ κῦρος τῆς ἀπορίας αὐτῶν.

Ἀλλὰ ἡ γραμματικὴ αὕτη συμβολὴ δὲν εἶνε δυναμένη νὰ ἀνατρέψῃ συγγραφέων, ἀλλὰ κληρονόμεθα ἀφιλόκρινες εἰς τὴν Βυζαντινὴν νομικὴν φιλολογικὴν περιοδίαν ἃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐκ μεταφραστικοῦ σφάλματος τῶν παραφραστῶν τὸ Ἰουστινιάνειον Νομοθεσίαν, ὅπτως μετέγραψαν τὸν affinitas τῶν Ρωμαίων διὰ τοῦ ὅρου «γῆτεσία». Ἐκ αὐτοσχεδίᾳ μελέτης τῆς γλωσσικῆς ταύτης ἀναγκαίας δύναται νὰ ἐξαχθῇ ὅτι ἡ συναίσθησις θεμελίᾳ ἔστω πρώτως ἐφέλκετο τὴν ἑλληνικὴν ἐπιβεβαιώσεις τὸν Λατινικὸν συλλογὴν διὰ τὸ παραμένον τὸν λέξεως, ἐν αἷς κατὰ πρῶτον τὴν ἐνσκεπτικὴ ἡ λέξις ἀγχιστεία, ὡς ἑλληνικὴ μετάφρασις τοῦ ὅρου affinitas (2) ἐκ τοῦτου σπάνιος παρέλαβον τὴν λέξιν ἀλ μετὰ τραπεζίτου καὶ παραμένει ἐξ ὧν κατρεπτόθησαν τὰ Βασιλικά, ὅπου ὑβριστικῶν, καὶ αὖτε ἐν μέσῳ τοῦτο γλωσσικῷ πλούτου (Β.ΧΙ.V. 111) ὁπότε καὶ ἀπὸ ἡ σημαίνει φράσεται καὶ μεταγενέστερος παρ' Ἀρμενοπούλου (Δ. 4, 3) κ. τ. λ. ἐν τῷ Νομίσματι τοῦ Ἰουστίνου καὶ ἐν τοῖς συνδικαῖς ἀπορρίπτει καὶ διατάξεις τῶν Πατριαρχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως (3).

Ἐκ τῶν ἐπιλόγων καὶ τῶν περὶ αὐτῶν καὶ μετ' αὐτὰ Βυζαντινῶν νομικῶν συγγραφημάτων παρέλαβον ἀναφορίλλους τὸν ὅρον οἱ γνώφοι τῆς νομικῆς φύσεως φιλολογίας, εἰς τὸν ἀναλυόμενος ἀναφορικὸν νομίζοντες, εἰ μὴ περιλαλοῦσης ὅτου; συντηρητικότητος, ὅτι

(1) Πρ. Πάτσιος (Νο. 6. 713). Ἰουστινιάνου (10.47). Ἀντιφῶντος παῖ τοῦ χρονικοῦ. Κερκά, ἀ ἡ Ἐπ. Ν. Δούκα. Πρβλ. καὶ Ἀκτ. Σουΐδ. Ἡσυχίου, Ζωσιμᾶ καὶ τοῦ Ἀπτικιστοῦ κλπ.

(2) Θεοφ (Α' 1) 6 Ἀγιοτοπὰ δὲ ἐστὶν αἱματικὴ τροπὴν τε τῶν ἐκ τῶν συνεκκλιμα συγγενῶν. Διὰ τὰς ἐρώνης ἐν ἕκαστα ἐὰν ἐδικήρω νὰ ἀκόμη προγενέστατον συγγαμὸν οὔτω χρησίμενον τὸ κῦρος.

(3) Παρατηρήσεις ἐπὶ τὰ ἐκβιβλιοποιῆς φιλοτιμίας ἡ Ἐκλογὴ τῶν Ἐκκλησιαστ. Β. ἐξ ἧς τὸν καὶ συμπαθὴ ἀποδίδοντ διὰ τοῦ ὅρου εἰς αὐτοὺς συγγένεια, τὸν δὲ διὰ τοῦ ὅρου ἡ ἀπογονὰς συγγένειαν· οὐχὶ δὲ διὰ τὸν λέξεως ἀγχιστεία.

error communis facit atque jus. . . . gram-maticum.

Ἐκτοτε παρέμενε ἔτζι σήμερον ἐν τῇ νομικῇ γλώσσῃ ὁ ὅρος ἡ γενεία πρὸς δηλωσιν τῆς ἐκ τοῦ γάμου συγγενείας. (1)

Δὲν ἐπιθαυμάζομεν ποσῶς τὰς νεωτεριστικὰς τάσεις τινῶν, αἵτινες καὶ νομοθετικῶς ἐπιλέξεις λέξεις ἀνευ τινος ἀνάγκης καὶ εἰς πταίρατος ἁπλῆς κατορραπίας πρὸς ἀντικατάστασιν τεχνικῶν ὅρων ἐν χρήσει ἐπὶ αἰῶνας ἀρχαίους ἀλλ' ἐπὶ πάντος ἄξιοι τιμῆς καὶ σεβασμοῦ τῶν οὕτω χρωμένων τὴν λέξιν διδασκάλων ἡμῶν καὶ ὑπάρτασιν τὸ κῦρος τῆς ἀπορίας αὐτῶν.

Ἀλλὰ ἡ γραμματικὴ αὕτη συμβολὴ δὲν εἶνε δυναμένη νὰ ἀνατρέψῃ συγγραφέων, ἀλλὰ κληρονόμεθα ἀφιλόκρινες εἰς τὴν Βυζαντινὴν νομικὴν φιλολογικὴν περιοδίαν ἃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐκ μεταφραστικοῦ σφάλματος τῶν παραφραστῶν τὸ Ἰουστινιάνειον Νομοθεσίαν, ὅπτως μετέγραψαν τὸν affinitas τῶν Ρωμαίων διὰ τοῦ ὅρου «γῆτεσία». Ἐκ αὐτοσχεδίᾳ μελέτης τῆς γλωσσικῆς ταύτης ἀναγκαίας δύναται νὰ ἐξαχθῇ ὅτι ἡ συναίσθησις θεμελίᾳ ἔστω πρώτως ἐφέλκετο τὴν ἑλληνικὴν ἐπιβεβαιώσεις τὸν Λατινικὸν συλλογὴν διὰ τὸ παραμένον τὸν λέξεως, ἐν αἷς κατὰ πρῶτον τὴν ἐνσκεπτικὴ ἡ λέξις ἀγχιστεία, ὡς ἑλληνικὴ μετάφρασις τοῦ ὅρου affinitas (2) ἐκ τοῦτου σπάνιος παρέλαβον τὴν λέξιν ἀλ μετὰ τραπεζίτου καὶ παραμένει ἐξ ὧν κατρεπτόθησαν τὰ Βασιλικά, ὅπου ὑβριστικῶν, καὶ αὖτε ἐν μέσῳ τοῦτο γλωσσικῷ πλούτου (Β.ΧΙ.V. 111) ὁπότε καὶ ἀπὸ ἡ σημαίνει φράσεται καὶ μεταγενέστερος παρ' Ἀρμενοπούλου (Δ. 4, 3) κ. τ. λ. ἐν τῷ Νομίσματι τοῦ Ἰουστίνου καὶ ἐν τοῖς συνδικαῖς ἀπορρίπτει καὶ διατάξεις τῶν Πατριαρχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως (3).

Ἐκ τῶν ἐπιλόγων καὶ τῶν περὶ αὐτῶν καὶ μετ' αὐτὰ Βυζαντινῶν νομικῶν συγγραφημάτων παρέλαβον ἀναφορίλλους τὸν ὅρον οἱ γνώφοι τῆς νομικῆς φύσεως φιλολογίας, εἰς τὸν ἀναλυόμενος ἀναφορικὸν νομίζοντες, εἰ μὴ περιλαλοῦσης ὅτου; συντηρητικότητος, ὅτι

(1) Ἐν ἀλληλουκοῖς τὸν ὅρον ἡ γενεία πρὸς δηλωσιν τῆς ἐκ τοῦ γάμου συγγενείας. (1)

Μετὰ ταῦτα ἐδόκουν νὰ ἐγερθῇ ἡ ἀπορία τὸ σύστημα ἡ λέξις «ἐγκρατεῖται» ἐν τῇ νεωτέρᾳ ἡμῶν νοερᾷ γλώσσῃ πρὸς δηλωσιν ἐννοίας ἀφῃρῆσθαι ἀντιθέτου τῆς ἀλωβῆς. Καὶ ἡ ἀπορία εἶνε σοφιστικὴ ἀλλὰ πλάττης, ὅπου μετ' ἐμοῦ ἐλπίζω ἡ σπουδαιότης τῶν οὕτω χρωμένων τὴν λέξιν διδασκάλων ἡμῶν καὶ ὑπάρτασιν τὸ κῦρος τῆς ἀπορίας αὐτῶν.

Ἀλλὰ ἡ γραμματικὴ αὕτη συμβολὴ δὲν εἶνε δυναμένη νὰ ἀνατρέψῃ συγγραφέων, ἀλλὰ κληρονόμεθα ἀφιλόκρινες εἰς τὴν Βυζαντινὴν νομικὴν φιλολογικὴν περιοδίαν ἃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐκ μεταφραστικοῦ σφάλματος τῶν παραφραστῶν τὸ Ἰουστινιάνειον Νομοθεσίαν, ὅπτως μετέγραψαν τὸν affinitas τῶν Ρωμαίων διὰ τοῦ ὅρου «γῆτεσία». Ἐκ αὐτοσχεδίᾳ μελέτης τῆς γλωσσικῆς ταύτης ἀναγκαίας δύναται νὰ ἐξαχθῇ ὅτι ἡ συναίσθησις θεμελίᾳ ἔστω πρώτως ἐφέλκετο τὴν ἑλληνικὴν ἐπιβεβαιώσεις τὸν Λατινικὸν συλλογὴν διὰ τὸ παραμένον τὸν λέξεως, ἐν αἷς κατὰ πρῶτον τὴν ἐνσκεπτικὴ ἡ λέξις ἀγχιστεία, ὡς ἑλληνικὴ μετάφρασις τοῦ ὅρου affinitas (2) ἐκ τοῦτου σπάνιος παρέλαβον τὴν λέξιν ἀλ μετὰ τραπεζίτου καὶ παραμένει ἐξ ὧν κατρεπτόθησαν τὰ Βασιλικά, ὅπου ὑβριστικῶν, καὶ αὖτε ἐν μέσῳ τοῦτο γλωσσικῷ πλούτου (Β.ΧΙ.V. 111) ὁπότε καὶ ἀπὸ ἡ σημαίνει φράσεται καὶ μεταγενέστερος παρ' Ἀρμενοπούλου (Δ. 4, 3) κ. τ. λ. ἐν τῷ Νομίσματι τοῦ Ἰουστίνου καὶ ἐν τοῖς συνδικαῖς ἀπορρίπτει καὶ διατάξεις τῶν Πατριαρχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως (3).

Ἐκ τῶν ἐπιλόγων καὶ τῶν περὶ αὐτῶν καὶ μετ' αὐτὰ Βυζαντινῶν νομικῶν συγγραφημάτων παρέλαβον ἀναφορίλλους τὸν ὅρον οἱ γνώφοι τῆς νομικῆς φύσεως φιλολογίας, εἰς τὸν ἀναλυόμενος ἀναφορικὸν νομίζοντες, εἰ μὴ περιλαλοῦσης ὅτου; συντηρητικότητος, ὅτι

μὸν φιλολόγοι ὅρου, ὧν ἡ σημασία διὰ τὸ τοὺς ἀλλοδαποὺς καὶ πάντα μὴ νομικὸν Ἕλληνα ἀποβαίνει ἀσυνήθεις.

Ν. Π. Δημητρακόπουλος

ΓΡΑΜΜΑΤΟΦΕΡΕΙΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΙ

Φάνης συζήτησις. «Ἀνάγκη ἐπιστροφῆς εἰς ἀπαρχὰς». Ἀκαιρότης τοῦ τόκου. - Ἐπιτοκιακὴ διάταξις. - Ἔρως.

Ὁ Θ. ἐκτενέστατα ὑπὲρ τῆς γράψεως τοῦ ἐπιτοκίου διὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν Α ἐκτενέστατα διὰ τὴν ἐκτενέστατα τὸ Ἐλεύθερον αὐτὸς πρὸς τοῦ Α, καὶ ἐξ ἐπιτοκίου τὸν τόκον ἐπὶ τὴν ἀκαρότητα τοῦ «τόκου δ' Πλειὸν ἐπιτοκιακὴς διάταξις.

Δύναται ὁ Β νὰ προσδιδῷ ὡς ἔκφρον τὸν γάμον τοῦ Α, ἐν οἷσες ζῶν δὲν προσέλαβεν;

Δύναται ἡ ἐπιτοκιακὴς ἀδεία νὰ ἀπαιτηχθῇ δι' ἔφεσιν;

Ἡ στέρησις τῆς παρχυμένης ὑπὸ τοῦ Α διατροφῆς πρὸς τὴν σύζυγον τὸν ἀποτελεῖ νόμιμον ἔτος ἐπιβλῆς ἀναγνώσεως τὸν ἀπὸ πάντου πρόξεως. Τὸ χηγτικὸν ἄρα τοῦτο συμβαλλες εἰς τὸν παρόντων ἐπὶ ἀγωγῆς διὰ. ἡ πάρχη τῆς διατροφῆς καὶ ἡ διὰ τοῦ θανάτου στέρησις αὐτῆς. Τὸ κῦρος οὖτοι τοῦ γαμικοῦ δίου ἀνεξαρτᾶται τῆς ἐπιβιώσεως ἐκείνης, ἀφοῦ ἡ λέξις ἀγχιστεία ἐπὶ τοῦ ἀγωγοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ βιάτερον τὴν ἀγχιστεία ἐπὶ τοῦ ἀγωγοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἀγωγοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἀγωγοῦ τοῦ

τού ὅτι τὸ ἄρθρον 24 ἀναφέρει μόνον τὰς διαγωνίας τῶν κληρονομιῶν καὶ κληροδοσιῶν ὡς τῆς συνιστώσης τελικὴν ἐγγύησιν τοῦ δικαστικοῦ, δὲν δύναται νὰ προκύψῃ ἐξ ἀναλογικοῦ τίνος ρυθμίσεως τῶν ἐπιτροπῶν, ἐφ' ὅσον ρυθμίζονται τοῦτο μόνον διὰ ἐπιβολῆς αὐτῆς εἰς τοιαύτην φορολογίαν, τοιαύτην, ἥτις δι-κτᾶς δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ νόμῳ, κατὰ ἀμφότερους ἀνωτέρω ἰσχυρισμούς, ἀπὸ ἀπόψεως ἀρχῆς ἐπὶ τῆς αὐτῆς νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὸ ἄρθρ. 10. Οὐδὲ τὸ ἄρθρον τοῦτο νὰ ὑποχρῇ τοιαύτην ἐκκαθάρισιν τὴν ὑπέρτατον κύρος. Διότι διὰ τὸν ἀληθῆ ἀκατανόητον, διατί εἰς μὲν διαιτητὰς τὰς κληρονομιὰς καὶ κληροδοσίας νὰ μὴ φορολογοῦνται ἀναλογικῶς νὰ φορολογοῦνται δὲ ὑπὸ αὐτὰ εἷς ἄλλων λόγων συνδικαστῶν, ἀφοῦ ἡ διανομὴ εἶναι καὶ διαιτητὶ πάντοτε ὁ αὐτὸς χρηματιώτερος πρὸς λύσιν τῆς συνδικατερίας, ἡτις ἐπίσης μόνει καὶ διατηρεῖ ὁ αὐτὸς εἷς οἰκοδόπτης λόγου καὶ ἀν πράγματι.

Ἀλλὰ δὲν φορολογοῦνται μὲ δικαιωμὸν τῶν κληρονομιῶν καὶ κληροδοσιῶν, διότι φορολογοῦνται καὶ κληρονομιαὶ καὶ αἱ κληρονομιαὶ κατὰ τὴν ἰσχυρισμὸν των, λέγει ὁ περὶ οὗ ὁ τῆ ἀρχῇ φαίνεται φορολογικὸς φόρος. Τῷ ἀντίθετο εἶπε ἀκριβῶς τῆς ἕτερ δικαίου νὰ ἐφαρμῇ τοιούτῳ αἰτιολογίᾳ. Ἀφοῦ αἰτία τῆς μὲ φορολογίας εἶναι ἡ θέσις τῆς δικαιοπρ. ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν καὶ κληροδοσιῶν, ἀλλ' ὁ πραγματικὸς λόγος τῆς κληρονομίας ἢ κληροδοσίας, διατί τάχα νὰ μὴ προχωρῇ καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ φορολογίας αὐτῶν; διατί τάχα νὰ μὴ φορολογοῦνται ἀναλογικῶς καὶ τὰ ἀναλογικῶς καὶ κληροδοσίαι τῶν ἀντίστων καὶ κατὰ ταῦτα νὰ μὴ φορολογοῦνται καὶ τὰ ἀναλογικῶς καὶ εἰς ἀκριβῆ; αἱ πλεῖστοι; Ἐπίσης διατί πρέπει νὰ φορολογοῦνται ἀναλογικῶς καὶ ἐν ἀπὸ τὰ ἀλλὰ προκύπτοντα ἐκκαθαρίσεως, ἀφοῦ καὶ τὰ ἀλλὰ προκύπτουν τὴν ἐκφορολογηθὴν κατὰ τὸν φόρον;

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω γίνεται κατάδηλον ὅτι τὸ συζήτημα ἐπιτρέπει συστάσεως ἐπὶ ἐπιτρέπει ἐπὶ παγίου τέλους καὶ ὅτι καθ' ὁμοιότητος εἶναι ἡ διάταξις τὴν ὁποίαν σκοπὸν μεταξὺ διανομῶν καὶ τῶν ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν καὶ δικαίων νόμῳ ἐξ ἄλλων λόγων συνδικατερίας. Κρίνομεν περιττὸν νὰ σταθῶμεν, ὅτι αἱ δόσεις τῶν ἐπιτροπῶν τῶν Πλειονοψηφιῶν δὲν ἐπιτρέπει ὑπὸ τὸν ὅρον τῶν ἀναλογικῶν φόρων στερίζονται, ὁλόκληρα δόσεις τὰ γράμ-ων ἐφαρμογήν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κατὰ τὴν δημοτικὴν ἐκλογὴν τῆς «Ἑνώσεως» κομμάτων ἐν Σμύρνῃ. Πληροῦμεν ὑδ ἡμέτερον συνεταῖρον κ. Γ. Φωτιάδην, ἐκδιδόμενον αὐτόν, ὅτι καὶ μέλλει ζητεῖ, ἐκλογὴν τῆς ἐν λόγῳ ἑνώσεως ἐν ἀντιπολιτευτικὸν ἐκλογικὸν τοῦ Δημοτικοῦ, τοῦ ὁποίου συμπλὴ τὰ τεμάχια τὰ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ προσέκτα αὐτοῦ ἐλεγτικοῦ συλλόγου τῶν Ἀθηνῶν.

— Ἐπειδὴ πρόβλεψις εἶς σχεδὸν τῶν ἐν Σμύρνῃ συμπολιτῶν ὁ κ. Ἀθήναι ἐκπαιρέσεις ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ

Πτωχεύσεις

Α. Μουρίκης κατ. Ἀθηνῶν, ἀπ. 3863 πρ. Ἀθ. πρώτ. 5 Μαρτ. 1890.

Αἰκ. Γιαφτσόγλους κατ. Σωφρ. Βρ. Σπαλιάρου, ἀπ. 678 πρ. Βόλου. Ἴδε πιν. 21 Ἰουνίου ε. ε.

Ἰωαν. Πάσσης κατ. Κωνσταντίνας Μαρμούζη, ἀπ. 679 πρ. Βόλου. Ἴδε πιν. 22 Ἰουνίου ε. ε.

Ἀθ. Δ. Τρίβας κατ. Ἀθηνῶν, ἀπ. 6783 πρ. Ἀ· θηνῶν. Ἴδε πιν. 26 Ἰουνίου ε. ε.

Μιχ. Δ. Λάζος κατ. Περιφάν. ἀπ. 6184 πρ. Ἀθηνῶν. Ἴδε πιν. 4 Μαΐου 1890.

Ἰωαν. Γκίνης κ. Μιχαήλ, ἀπ. 6186 πρ. Ἀθηνῶν, Ἴδε πιν. 21 Φεβρ. 1887.

Ἰωαν. Κωνσταντακόπουλος κ. Πατρῶν, ἀπ. 2393 πρ. Πατρῶν. Ἴδε πιν. 7 Μαΐου 1890.

Ἀ. Ἀνδ. Σπυρόπουλος κατ. Μαρμαρίνης, ἀπ. 869 πρ. Καλαμῶν. Ἴδε πιν. 18 Μαρτίου 1887. εἰς Θ. Νικολακοῦλαν.

Κ. Σκαρπέλλιος κατ. Ἀθηνῶν, ἀπ. 479 πρ. πρώτ. Ἀθ. πιν. 31 Ἰουλίου ε. ἐτ. νεωτ. πρωτοδ.

Αἰ. Οἰκονόμου κατ. Λαυρίου, ἀπ. 438 πρ. αὐτόθι. Ἴδε πιν. 7 Ἰουλίου ε. ε. Ἐπ. νεω πρωτοδ.

Ἀ. Ἀναργυράκου κ. Ἀθηνῶν, ἀπ. 6331 πρ. Ἀθηνῶν. Ἴδε πιν. 10 Ἰουλίου 1890. Ἐπ. Ι. Ζέπος.

Ἰω. Μανδάκας κατ. Ἀθηνῶν, ἀπ. 6310 πρ. Ἀθηνῶν. Ἴδε πιν 1 Μαρτ. 1890. εἰς Π. Παναΐδην.

Κ. Ἀλ. Δούκας κ Κπίδης κατ Ἐξαδάκτυλ. ἀπ. 6341 πρ. Ἀθηνῶν. Ἴδε πιν 15 Ἰανουαρίου 1887. εἰς Θ. Νικολακοῦλαν.

Ν. Χατζηκωνσίδου κ. Ἀθηνῶν, Ἀπ. 6343 πρ. Ἀθηνῶν. Ἴδε πινακ. 2 Ἰουλίου 1890. Ἐπ. Π. Γρίβος.

Γ. Τσίτσιβας κ. Λαυρίου. Ἀπ. 6351 πρ. Ἀθηνῶν. Ἴδε πιν. 25 Ἰανουαρίου 1890. Ἐπ. Π. Γρίβος.

Β. Κράτσας κ. Πετρούλη. Ἀπ. 6361 πρ. Ἀθηνῶν. Ἴδε πιν. 8 Ἰουλίου 1890. Ἐπ. Ι. Ζέπος.

Θε. καὶ Ἰωαν. Σκλῆρ Θύτου κ. Κεγκέρης. Ἀπ. 997 πρ. Κερκύρας. Ἴδε πιν. 4 Ἀπρ. 1890. Ἐπ Χ. Λεβέντος.

Γ. Κουτσολιάκος κ. Δημητσάνας. Ἀπ. 1219 πρ. Τριπόλεως. Ἴδε πιν. 8 Ἀπρ. Ι.Ι. Ἐπ. Κ. Σαλάκος.

Θ. Κυριακόπουλος κ. Μεγάρων. Ἀπ. 6391 πρ. Ἀθηνῶν. Ἴδε πιν. 15 Μαΐου 1890. Ἐπ. Ι. Ζέπος.

Ἰωαν. Παγκάκης κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 6421 πρ. Ἀθηνῶν. Ἴδε πιν. 30 Ἰουλίου 1890. Ἐπ. Σ. Σαλτάκης.

Ν. Παπαχρήστου κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 6427 πρ. Ἀθηνῶν. Ἴδε πιν. 1 Αὐγ. 1890. Ἐπ. Ι. Ζέπος.

Θ. Μ. Γκίκας κ. Μυτιλήνης. Ἀπ. 6428 πρ. Ἀθηνῶν. Ἴδε πιν. 31 Ἰουλίου 1890. Ἐπ. Π. Μαυρογένης.

Ἰω. Η Κορδώνης κ. Περιφάν. Ἀπ. 6429 πρ. Ἀθηνῶν. Ἴδε πιν. 20 Ἀπριλίου 1889. Ἐπ. Ι. Ζέπος.

Γ. Κόκκας κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 6430 πρ. Ἀνηβῶν. Ἴδε πιν. 1 Ἰουλίου 1890. Ἐπ. Ι. Ζέπος.

Α. Ν. Φαϊτζάκας κ. Πύργου. Ἀπ. 879 πρ. αὐτόθι. Ἴδε πιν. 20 Ἀπριλ. 1889. Ἐπ. νεωτ. πρωτοδικ.

Κ. Γ. Κωνσταντινίδης κ. Πύργου. Ἀπ. 881 πρ. αὐτόθι. Ἴδε πιν. 1 Νοεμβρ. 1889. Ἐπ. νεωτ. πρωτοδικ.

Ἐν. Κ. καὶ Μ. Οἰκονόμου Ἀθηνῶν. Ἀπ. 6473 πρ. Ἀνηβῶν. Ἴδε πιν. 29 Ἰουλίου ε. ε. Ἐπ. Σ. Σαλτάκης.

Γ. Ἀθ. Γκοβόστης κ. Βρεττάνου. Ἀπ. 544 πρ. Σπάρτης. Ἴδε πιν. (λείψ.). Ἐπ. νεωτ. δικαστ.

Κ. Τζιβέλλας κ. Παγῶν. Ἀπ. 553 πρ. αὐτόθι. Ἴδε πιν. 3 Μαρτίου 1890. Ἐπ. Ι. Μπαλτατζόγλου.

Μπογιᾶς Α. Ἀνδρ. κ. Καναλλάκου. Ἀπ. 391 πρ. Κερκύρας. Ἴδε πιν. 4 Ἰουλίου ε.ε. Ἐπ. νεωτ. δικαστής.

Η. Καπρολέας κ. Θηβῶν. Ἀπ. 1687 πρ. Ἀθηνῶν. Ἴδε πιν. 1 Δεκεμβρίου 1890. Ἐπ. Ι. Μπαλτατζόγλου.

Δ. Μ Βογιατζάκης κ. Ἐρασινοῦδας. Ἀπ. 1455 πρ. αὐτόθι. Ἴδε πιν. (λείψ.). Ἐπ. Δ. Μακέλλος.

Στέφ. Κασσιανίδης. Ἀπ. Ἀθηνῶν. Ἴδε πιν. 25 Μαρτίου 1890. Ἐπ. Δ. Μπαλτατζόγλου.

Ἀ. Ἀναγνώστης κ. Ἐρασινοῦδας. Ἀπ. 1456 πρ αὐτόθι. Ἴδε πιν. (λείψ.). Ἐπ. Δ. Μακέλλος.

Ἀνν. Παναγιωτόπουλος κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 6519 πρ. Ἀνηλθ. Ἴδε πιν. 31 Ἰουλίου 1890. Ἐπ. Ν. Βόμπας.

Ἀνν. Παντελάκος κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 6520 πρ. Ἀνηλθε. Ἴδε πιν. 7 Αὐγούστου 1890. Ἐπ. Ν. Βόμπας.

Κ. Μίντογλου κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 6521 πρ. Ἀνηλθε. Ἴδε πιν. 29 Μαΐου 1890. Ἐπ. Ν. Βόμπας.

Ι. Φασιλιώτης κ. Ηρίκας κ. Φθίας. Ἀπ. 1187 πρ. Χάλκ. Ἴδε πιν. πρώτ. τῆς Ἰουλ. Ἐπ. Δ. Κατσιβέλας.

Ἀθ. Ν. Ἀναγνωστόπουλος. Ἀπ. 6592 πρ. Ἀθηνῶν. Ἴδε πιν. 30 Σεπτεμβρίου 1889. Ἐπ. Ν. Βόμπας.

Πλειστηριασμοί

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1890.

Τὸ ἥμισυ ἢ ἀδιαίρετος μέρις ἀκινήτ. κατὰ συνολικὸν τ. π. 1000 δρ. ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῆς Ἀγ. Θεοδώρων ὑπὸ ἀριθ. 12 ἐξ ἀδιαιρέτου ὑπὸ ἀριθ. εἷς κάτω Πλατείας ἐν στρωτοῦ τοῦ 9 καὶ ἡμίσεως τ. μ. ἀπὸ τοῦ ἀριθ. π. 8547 εἰς κάτω Πλατείας εἰδ. Ὑφάσματα καὶ ἑλληνικὸν ὑπόγειον Γ΄. Ἰησλέτ. σοκ. Ν. Ἀδάμ.

— Τρία γεωργικὰ κτήματα κατὰ πάσχοντα ἐν ὄρει Ἀγία Τριάς τ. π. 1000 δρ. ἐν Ἀθήναις μέρις δεκάτου εἷς ἑπτὰ καὶ ἑβδόμου καὶ τρεῖς τέταρτα ἐξ ἑβδόμου ἐξ ἑνὸς Βασιλείου συμ. 2.5. τοῦ ἑβδόμου Ἰωαν. Α. Σταματόπ. συνδ. Γ. Θεοφανόπουλος.

Τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1890.

Τὸ νεωπαγωνιῶν ἐν θέσει Μουκλῆ Περιφέρ. κατὰ πάσχοντα τ. π. 6000 μαθ' ὅλων συγγενικῶν κατὰ τοῦ ἀριθμοῦ Δ. Κουντούρου. Συνδ. Σ. Κορδωνιάτσιος.

Συστάσεις καὶ διαλύσεις ἑταιρειῶν

Διὰ Β. Δ. 27 Ἰουν. Ἐφ. 1890 ἐνεργὸς τὸ καταστατικὸν τῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας ἐπὶ τῇ ἀσφαλίσει ἐν ἀκριβοδικίαις τῆς Ἑλλάδος. Ἕδρα αὐτῆς Ἀθῆναι. Διάρκεια αὐτῆς ἐπὶ ἔτη 6 ἀρξαμένη ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ παρόντος. Ἔτησιν ἀσφάλειαν 14.000.000 ἐκ 16.000 μετοχῶν ἐκ 1000 δρ. ἡ ἑκάστη ἐκτὸς τῶν ἐπιφυλακτικῶν καὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους.

— Διὰ Β.Δ. γεωργικὴ καὶ ἐπὶ τετραετίαν συνεργεῖα καὶ ἐδάφιαίου ὑπηρεσίας κατὰ τοὺς Τραπεζοῦντος καὶ τὸν πασάλου τὸ Δεκεμβρίου 1889. Ἐπ. Ν. Κορδωνιάτσιος.

Συστάσεις καὶ διαλύσεις ἑταιρειῶν

Διὰ Β. Δ. 27 Ἰουν. Ἐφ. 1890 ἐνεργὸς τὸ καταστατικὸν τῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας ἐπὶ τῇ ἀσφαλίσει ἐν ἀκριβοδικίαις τῆς Ἑλλάδος. Ἕδρα αὐτῆς Ἀθῆναι. Διάρκεια αὐτῆς ἐπὶ ἔτη 6 ἀρξαμένη ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ παρόντος. Ἔτησιν ἀσφάλειαν 14.000.000 ἐκ 16.000 μετοχῶν ἐκ 1000 δρ. ἡ ἑκάστη ἐκτὸς τῶν ἐπιφυλακτικῶν καὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους.

— Διὰ Β.Δ. γεωργικὴ καὶ ἐπὶ τετραετίαν συνεργεῖα καὶ ἐδάφιαίου ὑπηρεσίας κατὰ τοὺς Τραπεζοῦντος καὶ τὸν πασάλου τὸ Δεκεμβρίου 1889. Ἐπ. Ν. Κορδωνιάτσιος.

Ἔτος Α'.— Ἀριθ. 19

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
19 Ὁδὸς Σοφοκλέους 19

Συνδρομὴ ἔτησία δρ. 10· ἓξ Μηνῶν δρ. 5· Φοιτητῶν ἔτησ. δρ. 5· ἓξ Μηνῶν δρ. 3

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Θ. & Π. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ
9 Σεπτεμβρίου 1890

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Καὶ αὖθις ἐπὶ τοῦ ἐπεργετικοῦ τῆς εὐπορίας. ὑπὸ Κ. Δ. Παπαϊωάννου.

Τὸ συμφωνητικὸν σύστημα ἐν Βελγίῳ. Συμβολὴν Ἀρείου Πάγου. Πολιτικὴ Πανοπλία (1890) Ἀγγλικὸν Ἐργατικὸν Δίκαιον. (1890).

Ἀγγλικὴ Ἐφημερίς.

Τὸ διεθνὲς ναυτικὸν συνέδριον.

Γνωριζόντερος νομομαθὴς.

Τὸν Συβολαιογράφον.

Διάφορα. — Βιβλιογραφικὸν ἔλεγχον—Παράρτημα Κεκαλλίνου· Ἐκδίκασις ὑπὸ Δικαστῶν.

Ἐπίσημοι Δικαστικαὶ Εἰδήσεις· Πλειστηριασμοὶ Ἀλληλογραφία.

Παρακαλοῦνται οἱ μὴ ἐπιστεῖλαντες ἔτι τὰς συνδρομὰς των ἀ. συνδρομηταὶ νὰ σπεύσωσι νὰ τὰς πληρώσωσι πρὸς τὸ ταχύτερον, ὅπως μὴ βραδύνῃ τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου.

Εἰς τοὺς ἀδιανεμήτους τὸν ἀγῶνα κοσμοῦντας τὸν ἐστὶ τοῦ Κδρατηρίου ἐπὶ τοῦ καὶ ἀποστέλλεται ἐπὶ τὸ ἔργον τῆς τοῦ ἔτους ἐν. 2. Ἐπὶ ἐπιστολὴν ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐνεδίκου φύλλου ἡ Ἐπιτρόπη παραστήματι τυπώσεως.

Παρακαλοῦνται οἱ μεταβάλλοντες διεύθυνσιν ἐν τῷ κ.κ. τροβάγοντες τὴν παροῦσαν ἐν Ἀθήναις ἐν τοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου ἐν ἀποστελλομένῳ φύλλων.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Διὰ Β. Δ. ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐπιστασιακῶν ἐπιτροπῶν τῶν ἐν περιφερείᾳ τῶν ἐν Ναυπλίᾳ ἐφετείων καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ

ΚΑΙ ΑΤΕΙΕΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΥΠΟΡΙΑΣ

Ὁ ἔδιος κ. Ρωΐδης *εὑρισκόμενος* ἐν ἀπαντήσεις εἰς τὰ περὶ ἐμοῦ γραφόμενα περὶ τῆς ἐφευρέσεώς του συνδιαλλαγτικώτατος. Καὶ καλῶς μὲν οὐδὲν κακὸν προσήλθετε ἐφευρίσκων, συμπληρώσας ἀλλὰκαὶ κατὰ τὴ γελοιοτάτην μέθοδον τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖτε διὰ τῆς παραθέσεως πλείονων ἀδιαφόρων. Μόνον ἂς παρατηρήσωμεν τινὰ ἀναφερόμενα τὰ ἰδιά μου, ἵνα μὴ ἀδικηθῶμεν ἐν ἀκαριαίῳ.

Τὴν περὶ μερικῆς ἰσχύος τοῦ εὑρετηγικοῦ τῶν γνωμῶν μου δὲν ἐρώτησε ἐκ τοῦ συγγράμματος τοῦ Wilhelmi, ἀλλὰ πρωϊτέρας καὶ κυριώτατα ἐκ τῶν ἀπεριρρήτων σχετικῶν τοῦ νέου κώδικος, ἅτινα μὴ ὄντα ὀφείλετε, ἵνα ἐξηγήσητε *ἐπαρκῶς* τὴν *ἀφάνειαν* μέχρις ἐσχάτου ρίσκε καὶ νέες τοποθεσίες ὁ σπυρὶ *σπιτάκι*». Τὸ εὑρετηγικὸν δὲ ἐπιχειρήματα ὡς *ἐντελῶς*, ἅτινες *μετεστόμισε ἐκεῖνα τοῦ σχήματος εἶναι, καὶ* « immédiat-intuitionnel », καὶ ἐν γένει διατυποῦται ὁ θεωρὸς ὡς αὐτοπαθὴς. Πάντα τοῦτα πρωτάκουστα καὶ δὲν γκρεμίζουν ἀναπτύσσεται τὸ βιαστικὸν μου (σελ. 213—274 τῆς ἐκδ. μιᾶς· παράπτωσιν δὲ ἡ ἀδικεταὶ τοῦ Wilhelmi, ὁ κ. ἀπαντᾷ εἰς ἐλάχιστα, ἐὰν ἀναγνώσωμεν τὰ ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ περὶ τοῦ ἀνωτάτου ὅρου τῆς ἀξίας. Ἀλλ' ἐκ Ρωΐδης οὐδὲ λόγους ἐξῆλθ' ἐπὶ τοῦ κατ' ἰδὶ συνδιαλλαγτικὸν τόνον, τὸν ἔχει ἡ ψυχή μου.

Δὲν εἶναι ἀληθὲς, ὅτι οὐδεὶς ὑποστρέφει στὸν ἴδιον μου, καθ' ὃν ἡ διάταξις τοῦ εὑρηγτικοῦ σφαῖρα καὶ μεταξὺ ἀὐτῶν τὴν ἀπαίτησιν ὁ κύριος γνώμη ἐν ἀνάλυσιν μακρὰν, τῶν· αὐτὸ ἀποφαίνεται τὸ ἡνίκα σκοπὸν τοῦ κ. Ρωΐδη παρατίθεται γράμμα Windscheid, (2) ὑπάρχει ὅτι τὸ εὑρίσκεται τὸ εὑρηγτικὸν ἐπιστρέφει *ἀναπτύσσεται ἐντελῶς τὸν ἀδιαστατικὸν τοῦ ἐκτιμητικοῦ* Bürde χωρὶς die Forderung des Gläubigers ». Fordrung δὲ ὡς γνωστὸν, γερμανιστὶ καλέται ἀκριβῶς ἡ ἐνοχὴ ὡς πρὸς τὸν δανειστὴν, τὸ *ἐν τοῖς ἐπιτρέπεται* ἐκ τοῦ ἀναλυτικοῦ (3) Ὅτι δ ἐφευρετὴς ἀποδείκνει *προσωπικὴ*, διολογουμένου τοῦ δανειστοῦ, ἢ ματαγενεσίαν ἔγκλημα ἐπιτροπὴ τοῦ ἐφευρετικοῦ ἀποτελέσματος τὴ λοιπὴν, ἐγὼ αὐτὸ χωρὶς ἀπόδειξιν (σελ. 213), καὶ περιττὸ ἐν ἡ συμφωνίας συγγραφῶν ἐπὶ πράγματος παντελῶς ἀνεπιστήμονος. Αὐτὴ ἐντεῦθεν οὐδεμίαν κωλύεται, ἐνὸ ἑ περιστροφὴ ὁ σκέπτος συμφερέ πρὸς τὸ *δύνασθαι*, οὔτε ἀποκλείει τὸν αὐταπαίτητον χαρακτῆρα τῆς ἐντάσεως τὸ προσκαίρου τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῆς ἐπειδὴ ἐγὼ, ὑπάρχει καὶ ἐπὶ τοῦ εὑρηγτικοῦ τῆς δίζας. ἐπεν. Ἐπ' ἀληγτόρου ματαβάλλει τὴν ἰδιότητα τῆς ἐντάσεως ἡ μὲν ἐπιστροφὴ ἐπιτρέπει ἐνέργειαν ἐπὶ τὸ ἐνεργὸν καταβολῆς τοῦ κτίσεως δύσκολα διάταξις ἢν ὑφίστανται τοῦ κτίσεως ἀδιάστατος ἐκ τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἀξιώσεως, ἐπὶ τοῦ ἐφευρετικοῦ ἐπὶ τοῦ ἐνεργοῦ ἐπὶ τοῦ ἐνεργοῦ ἐπὶ τοῦ ἐνεργ

στν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ 1|3 μέχρι τοῦ ἡμίσους αὐτῶν ἐξωνυσθέντων. Ἐν τούτοις εἰ ἐπὶ 20ετεῖαν ἤδη ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ γενόμενα παρατηρήσεις δὲν συνηγορῶσιν καθ' ὅλα ὑπὲρ τῆς μακρᾶς ἀπομονώσεως. Ὁ ἐκπνεύσας τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ἀπομονωτικοῦ συστήματος καὶ μὴ ἀποτυπώσας ἐπαρκῆ τὸν ὅπως ἡ ὠφελιμότητος ἐνεργὴ διαφορὰ ἐν ἀρχῇ τῆς ἀκολουθίας ἐπὶ πολὺ παρῆλθεν ἱκανοῦ χρόνου, καὶ συνεκδικάζεται πρὸς μακρύνεται ἐπὶ ἐπιπόνου καὶ ἐξαντλητικοῦ ἀφάτου τῆς τιμωρίας. Εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὅστε μετὰ Νεοῦ κάθειρξιν τοὺς κατάδικους ἀπομένους ἀνελπίστους ὅτι τοὺς ἀποδικάσθησι συνηθῆ.

Ἐν τούτοις παρετηρήθη ὅτι παρὰ τοῦ τέλεσιν τῶν ἐγκληματικῶν αὐτῶν συνειδοποιεῖται ταχύτερος ὁ πρωτοβάθμιος καὶ τὸ ἐν αὐτοῖς σύστημα, τὸ ἀπομονωτικὸν σύστημα ἀπώλεσε τὴν προληπτικὴν αὐτοῦ δύναμιν, αἱ δὲ κακὸν ἀνθρῶποι ἐπιστεύθησαν τὸ ἐν ἀπομονώσει ἐκτίσιν τοῦ ἐπιπόνου ἀνάγκην πρὸς βλάβην τῆς ὑγιείου σπουδαίας καὶ τῆς ἱκρισίας τῆς ποινῆς.

Ἀπιστέαμεν τῶν γενομένων παρατηρήσεων εἶναι ὁ σοβαλὸς νομογράφος ἐν τῇ Βουλῇ ὑπὸ τοῦ ἐπιφορτὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Le Jeune, καθ' ὃ, αἱ μεταξὺ τῶν ἐπιφρονεῖται εἰς τὰς ἐν ἀπομονώσει ἐκτιούμας ποινὰς κατηρχόμενοι ἐφ' ὅσον δὲ αὐτὸν βραχύτεται ἡ διάρκεια τῆς ποινῆς, διατηρεῖται τὸ φόνον ὅσα ἀρχῇ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν προθεσμιῶν τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὸν θέσιν εἰς προσωρινὴν ἐλευθερίαν τῶν διλτισσόντων κατάδικων. Ἡ μεγαλυτέρα διάρκεια τῆς ἀπομονώσεως παρεμβάλλει εἰς τὴν θέσιν τῆς ἐφ' ἑκγυόσης ὅτου ὁ ἔτη, μετὰ παρέλευσιν τῶν ὁποίων δύνανται ὁ κατάδικος νὰ λαλῇ ἀπὸ ἀσκητικοῦ ὁ, ὁ συντελεστὴς, ὁ ἐπὶ κυβέρνησις μόνον εἰ ἐξαιτεῖται πεπιστευθῆ δύνανται νὰ ἀκμάνῃ ὁ νὰ ἐφαρμόσῃ στὸν ἀπομονωτικὸν ὁ νὰ ἀπολλαχθῇ αὐτῆς πάντα κατάδικον ὁ ὅτι ἂν ἐθέλει ἀρκῶμι τὸ ἀπομονωτικὸν σύστημα.

Τὸ νομογράφον τοῦτο εἶται ὁ ἀπέχρεως τῆς κοινῆς γνώμης ὁ Βελγίου. Ἡ θλιεπτὴς ἀπομόνωσις παρὰ τῆς διαρκείας τῶν ἐπιφορτὸς ἐπὶ ἐπιπόνου ἀνάγκης, ὃν σὲ καὶ ὁ κ. Stevens, ἐπέρασε ἐξαιρετικὴν ἐπὶ τοῦ ἐφικτὸς, διλήμματι ἐπιβολὴν ἐπὶ τοῦ ὑψικοῦ τῶν συφορολογικῶν κατακλίνων. Αἱ παρατηρεῖς τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τῶν φυλακῶν τοῦ Βελγίου κ. Ρτίπο ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου λαμβάνουσι σάρκα καὶ ὀστᾶ ὑποδεικνύοντος νομογράφου, ὅπερ τείνει νὰ μεταρρυθμίσῃ τὸ συμφωνητικὸν σύστημα τοῦ Βελγίου συμβιβάζῃ πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ συστατικοῦ δικαίου καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ἰδίων ὁ συγγράφει τὴ τὴ σημεῖα αὐτὴ ὁ «ἐλεύθερος ἐνοικος τοῦ Μοσαϊκοῦ δικαίου».

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἀριθ. 156 (1890) Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Α. Μαμαρρίνης

Νέοι πραγματικοὶ ἰσχυρισμοὶ ἐρευνῆται.—Ἐλαττώσις διαρκοῦ φυλάκισις.—Διορόπτει.

Ἐπιτρέπεται τὸ ἐρευνῆται τὸ πρωτίνη ἐν τῇ ἐκλεκτῇ δίκῃ καὶ νέους πραγματικοὺς ἰσχυρισμοὺς πρὸς μικρύνεται ἐπὶ ποινῆτου (ἀρθ. 747 ΠΔ.). τοιούτους δὲ ὀφείλουσι ἐπὶ ποινῆ ἀπαλλαγῆς (ἄρθρ. 160 ΠΔ.) νὰ ὑποβάλωσι κατὰ τὴν ἐρευνῆται τῶν ἀρετῶν συζήτησιν. Τὸ δικαίωμα ἀπαράδεκτον δὲν λαμβάνεται ὅσι ὅμν ἐξ ἀπαγγέλματος, καλύπτεται δὲ μὴ ἐγκαίρως πρότειναν. Ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ πρωτοβάθμιος τὸ ἐπιβληθὲν ἐπὶ τῆς αὐτοῦ βραδύτερον (καὶ ἐνώπιον τῶν ἐφετῶν) προταθέντος ἐνστάσεως ἐλλείψεως δικηυῦ δικαίωμα, ἐὰν αὐτοι ἔξετασθῆ. (*) Δὲν ἀπὸ δὲ ἀνάγκη αὐτὸν νὰ ὑποβάλλεται εἰς μ' ἀπάντων τῶν προσκομιζομένων, δικαιώματος ἐκάστου ὁ ἀποκρύνῃ τὴν κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν, ὑπὸ ὅσους ἐσχηματίσθη νὰ συνενόησαν μετ' ἄλλων ἄνευ τοῦ πρὸς τοῦτο ὅρου τοῦ νόμου (ἄρθρ. 70 καὶ 537 § 1 ΠΔ.).

— Δὲν ἔχει ἐπιτρορὴν τινα εἰς τὸ ζήτημα τὸ ὑπαρξίως δικηυῦ ὡρολόκιο ὅτι εἰς τῶν ἐναγομένων ὑδίνατο νὰ προσπικαλέσῃ εἰς τὴν δίκην καὶ ἄλλους ἐναγομένους ἐπὶ τῷ ὁμοίῳ ἐγκλήματι ὁ ἀπαλλαγῇ καθ' ὁλοκληρίαν ὁ ἀπαλλαγῇ αὐτὸς ἐπὶ ἀπαντῶν συναγωνίσμων τριτανικοῦ, ἀφοῦ δὲν πρόκειται ὀπὸ περὶ ἀμφισβητήσεως αὐτὸς περὶ γεγονότος κατὰ ἄλλα περὶ ἀφορᾷ τὸ ἔγκλημα δίδεται ὑπὸ διαφόρων διατυπώσεων. (**)

— Δὲν διορατίται ἐν ἐκ τῆς ἐλλείψεως δικηυῦ ὡρολόκιο ἀπαλλαγῆς ὁ μὴ συντελεστὴς, ὁ δὲ κυβέρνησις μόνον ἐν ἐξαιτεῖται πεπιστευθῆ δύνανται νὰ ἀκμάνῃ ὁ νὰ ἀποχωρῇ στὸν ἀπομονωτικὸν ὁ νὰ ἀπολλαχθῇ αὐτῆς πάντα κατάδικον ὁ ὅτι ἂν ἐθέλει ἀρκῶμι τὸ ἀπομονωτικὸν σύστημα.

(*) Ἐκκλῆσις τῶν ἐξετασθέντων ἐν ἀπόφασι ἐπὶ ἐπιπόνου ἐκκλησίας ἐπὶ ἐπιπόνου ἐκκλησίας δὲν προσλέγεται ἐπὶ ἐπιπόνου ἐκκλησίας ἐπὶ ἐπιπόνου ἐκκλησίας ἐν παρατηρήσει ἐπὶ ἐπιπόνου ἐκκλησίας.

(**) Ἴδε τὸ προκείμενον ὃν ὁσήκης ἐκπομπὴ ἐκκλησίας, ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἐπὶ ἐπιπόνου ἐκκλησίας ἐπὶ ἐπιπόνου ἐκκλησίας ἐπὶ ἐπιπόνου ἐκκλησίας

ΠΟΙΝΙΚΗ

'Αριθ. 88 (1890). Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ 'Αρεοπαγίτης κ. Ι. Τσατσος.

Συμπαιδεῖαι. - Ἀναμφισ. - Λόγοι.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 64 τοῦ περὶ στρατ. ποιν. νομοθεσίας νόμου τοῦ 1860 αἱ ἐν καταδικασθέντι στρατιωτικῷ ἐπιτρέπεται ἀναίρεσις κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Στρατιωτικοῦ ἢ τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου Πειρ., ἀλλὰ μόνον δι' ἀναιρετήριον, ὑπαγορευομένων ἐν τῷ στρατιωτικῷ δικαστηρίῳ ἰδίαιτέρων λόγων καὶ ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν ἐν τοῖς ἄρθρ. 43-48 τῆς στρατ. ποιν. νομοθεσίας ἐρεύνησιν δικαιοδοσίαν τοῦ ἢ δι' ὑπόχρεω κρίσεως, ἐὰν ὑπάρχουσιν ἐν ἐπιμέλειᾳ τῆς καθέκαστα ἀνατεθείσης ὑπὸ τοῦ νόμου ἀρχῆς.

'Αριθ. 89 (1890). Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ 'Αρεοπαγίτης κ. Ι. Δυοβουνιώτης.

Ἀναπληρωματικὸς πληρωματικόν. - φροντιστὴς ἀθώων κακούργων. - παράδοσις καθήκοντος. - ἀστυνομικὴ ἀρχή.

Κατὰ τὰ ἄρθρ. 6, 27, 33 τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων τῆς κωλύσεως Πλημμελειοδίκου ἀναπληρωτὴς ὁ πληρωθείσης, νομίμως ἀφαστηκνήσαντος τὸ δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν ὑπὸ δύο πληρωθέντος τῆς δικαιοδοσίας τοῦ αὐτοῦ Πλημμελειοδικείου.

— Ὁ ἄλλως χαρακτηρισμὸς τῆς πράξεως δὲν τὸν αὐτουργὸν καὶ τὸν συναργὸν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐγκλήματος καθίστησι δι' αὐτὸ τὸν συναργὸν καὶ ἄδικος ἐπίθεσις δὲν τὸν συναργὸν δὲν ὑπάγεται εἰς οὐδεμίαν ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 407 Πν. Δ. λόγων ἀναιρέσεως.

— Ὁ νόμος ΑΧΚΕ ἐν ἄρθρ. 17 ἐπιβάλλει δικαίωτον τέλος ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων ἢ τῶν ἰδίων ὑπὸ ἀκρατοῦς, τὸ δὲ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἐπιβαλλομένου τέλους Β. Δ. ἐν τῷ ἄρθρ. 38 καὶ 39 ὁρίζει ὅτι ὁ ὀφείλος ταμίας καὶ εἰσπράκτωρ ἄλλος ὑπάλληλος, εἰδικῶς ἐπὶ τούτῳ διορισθεὶς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ ἐναργῶν ἐπιθυμήσουν καὶ εἰς τοὺς ὀδηγοὺς καρναλιοὺ πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐναργῶν ἐπιθυμητῶν, σύμφωνα δραστὰ δ' ἂν ἐπιχειρῶσι φόρος ἢ παραστάτης ἐμπιθέτεται. Τέλος τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τῶν ἀπὸ 30 Δεκεμ. 1888 ἐδηγιῶν αὐτοῦ περὶ ὑφαρμογῆς τοῦ ΑΧΚΕ νόμου πρὸς τὰς διοικητικὰς, δικαστικὰς καὶ οἰκονομικὰς ἀρχὰς παραγγέλλει κύκλῳ νὰ ἐναργῶν πᾶσαν ἐπιθυμίαν πρὸς ἐξαιρέσιν τοῦ προκειμένου φόρου καὶ καθιστᾷ προσωπικὰς ὑπεύθυνους τοὺς ταμίας ἀν παραλείψωσι τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς, ἂν δὲν ἐμποδίσωσι τὰς παραστάσεις ἐὰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρ. 39 ὁριζομένας περιπτώσεις, ὅτου μετὰ γενομένην ἐπιθεώρησιν. Συνοδὰ τούτοις μὲ γενομένης ἐπιθεωρήσεως παρὰ τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν ἐρθεῖ ἔθωρήθη παράδειξις καθήκοντος ἢ ἐκ μέρους τοῦ ἀστυνόμου δικαιώματος τῆς παραστάσεως χωρὶς νὰ προηγηθῇ ἐπιθεώρησις.

'Αριθ. 90 (1890). Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ 'Αρεοπαγίτης κ. Δυοβουνιώτης.

Πλαστογράφος ἐπιδοτογράφος

Ἡ πλαστογραφία ἐπιδοτογράφου ἀκαστικοῦ κλητῆρος ὑπάγεται εἰς τὰ ἐξαιρετικὰ ἐν τοῖς ἄρθρ. 248 ἐδ. 2 Πν. Ν., διότι ὁ δικαστικὸς κλῆτωρ, ἐκδίδων ἔγγραφα δημόσια, ἔχει ὡς πρὸς τοῦτο δημόσιον χαρακτῆρα, καὶ διὰ δόλου ἢ ἀπάτης διὰ τὸ ἄρθρ. 249 καθ' ἃ τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἔστω οὐδεὶς μαρτυρικὸς οἰουδήποτε εἴδους, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὁ δικαστικὸς κλητὴρ εἶναι ὑπηρέτης τῆς ἀρχῆς καὶ ὄχι δημόσιος.

'Αριθ. 91 (1890). Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ 'Αρεοπαγίτης κ. Β. Παπαδοπούλος Βούλγαρις. - **λόγοις ἀναιρέσεως**

Ἡ ἐν τῷ ἄρθρ. 485 Πν. Δ. ἀναφερομένη περὶ τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὸ παραδεκτὸν τῆς περὶ ἀναιρέσεως αἰτήσεως διατυπώσεων, ὑπόθεσις γενικὴ, εἶναι ἐφαρμοστέα καὶ ἐπὶ τῶν πρέπει περὶ τῆς κατὰ βουλευμάτων αἰτήσεως. Συνῳδὰ τούτοις ἀναγκαῖα ἐπὶ βουλευμάτων παρεκπιπτόντων ἐπὶ ἀναιρετηρίων, συναπτομένων προφυλακιστῶν, ἀπόδειξις ὅτι ἐνάσκησαν τὸ δικαίωμα τῆς φυλακαῖς. Δὲν ἔπεται τὸ ἐναντίον ἐκ τῆς ἐν §. 2 τοῦ 483 ἄρθρου ἐκφράσεως «κατηδικασθείς» ὡς ποινὴ φυλακίσεως ὡς κατάδικος ἐκείνος πρέπει νὰ λογιστῇ καὶ ὁ ἐπὶ κακουργήμασι τὴν συναπτομένην προφυλάκισιν παρατυπῶν.

'Αριθ. 95 (1890). Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ 'Αρεοπαγίτης κ. Δυοβουνιώτης

Ἀποκοπὴ μαρτύρων. - ἀναπληρωματικὸν πληρωματικόν. - σύστασις

Ἀνυπόστατος εἶναι ὁ λόγος ἀναιρέσεως ὅτι ἀποκλείσθησαν μάρτυρες ἐπὶ ἀναιρέσεως ἐπὶ ἀπαιτουμένων δὲν ἐδίδε ὁ λόγος εἰς τὴν ὑπεράσπισιν, οὔτε κρατεῖσθαι οὔτε ἐν παρατηρεῖται τὸν ἀποκλεισθέντων μαρτύρων ἐν ἀναγνώσει ἐνδολογήσῃ ἢ τὴν πρόοδον τῆς δίκης, διότι εἰς οὐδένα τῶν ἄρθρ. 458 Πν. Δ. λόγων ἀναιρέσεως ὑπάγεται. Κατὰ τὸ 7 ἐδ. τοῦ ἄρθρου τούτου λόγος ἀναιρέσεως ἀποτελεῖ ἡ ἄγνοια ἐντὸς τῆς λόξης, οὐχὶ δὲ ἡ μὴ ἐπαγγέλεως εἰς τοὺς τοῦ ἄρθρ. 458 Πν. Δ.

— Δὲν ἀποτελεῖ λόγον ἀναιρέσεως, ὅτι μὴ ἐπαγγέλεως εἰς τοὺς τοῦ ἄρθρ. 458 Πν. Δ., τὸ ὅτι ἂν ἦταν ἀποκλεισμένοι οἱ ἰδιαιτέρως δικαστικὸς οἱ μάρτυρες κατηγόρίας καὶ ὑπερασπίσεως ὁ ὅτι ἡρνήθησαν τὸν ἐξεταζόμενον μαρτύρων.

— Δὲν εἶναι ἀνάγκη ἐν τῇ ἐτυμηγορίᾳ τῶν ἐνόρκων ἡ ἀναφορὰ εἰς ἑκάστην μέρος ἐκάστου τῶν συστατικῶν ἐκεῖ κατὰ τὰ ἐκτέλεστα τῆς πράξεως, ἀρθρ. κατὰ τὸ ἄρθρ. 57 τοῦ Πν. Νόμου, ὅτι αὐτουργὸς τυγχάνεται μὲ τὸν παρὸ τοῦ νόμου ὁρίζοντος πλέον ποινὴ πᾶς τῶν συναίτιων τοιαύτης συστάσεως παραμβλεῖς εἰς τὴν ἐκτέλεστα αὐτῆς.

'Αριθμὸς 96 (1890) Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ Πρόεδρος κ. Ι. Δυοβουνιώτης.

Ἀνάγνωσις ἀκύρων ἐκθέσεων παρωχημένων

Ἡ ἀνάγνωσις ἀκύρων ἐκθέσεων παρωχημένων ἐπὶ χαρακτηρίᾳ, ἄνευ ἀντιρρήσεως τῶν διαδίκων γνωρίζεται κατὰ λόγον ἀναιρέσεως εἰς συζητήσεις τῶν παριστάντων τοῦ ἄρθρ. 458 Πν. Δ. ὑπαγομένης, τῆς τοιαύτης ἀκυρότητος ὄντος πρόδηλος ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς δίκης.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

'Αριθμὸς 569 (1890).

Εἰσηγητὴς ὁ Πρόεδρος κ. Θ. Ηλιου.

Νόμων προτύμησις. - συζήτησις περὶ τρίτην φοράν

Δὲν εἶναι ἄκυρος ἡ συζήτησις ἐνωθέντων εἰς πταιστικὸς προσηγορίαν, ἐκ λόγου νόμῳ τῶν τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν ἀνώτερον κοινοποιήσεως τῆς ἀναιρέσεως ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων, ἀλλὰ ὅλων κατὰτου, ἀνευ νέας κλητεύσεως, τὴν ἡ συζήτησις αὕτη ἔδράθωνε ἐνεκα ἐπιφύλαξεως ἐκ τῶν ἐγκλημάτων προτιμήσεως ἐν τῷ σχετικῷ δελτίῳ.[*]

Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἔχει ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος. Κατὰ τὴν ἐρθεῖσαν ἐπιφύλαξιν ἐν τῇ ἐρωτ. νομολογίᾳ αἱ ἐκ τοῦ νόμου ἐπιβαλλόμεναι ἐνέργειαι ἐπὶ τῶν νομίμων προτιμῶν ἀπὸ μόνον κατὰ τὴν συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρου δικαστηρίου γίνονται καὶ καὶ ἐπιτρέπει νὰ ἐπιβληθῶσι καὶ ἐν τῇ ἐρωτ. νομολογίᾳ ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων τῶν ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων τῶν ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων τῶν

χαρτοσήμου νόμων, τιμαρυμένης δὲ προσῆμου καὶ τῆς ἀπωλείας τῆς ὑπηρεσίας τῆς συναλλαγματικῆς.

'Αριθμὸς 379 (1890).

Εἰσηγητὴς ὁ Ἔφορος κ. Δ. Παγιτσίκας.

Πτώχευσις. - Δόσιμος ἀλλοδαποῦ δικαστηρίου. - πτώχευσις ἐταιρίας καὶ ἑταίρων. - ἐταιρικοὶ καὶ ἀτομικοὶ δανεισταί.

"Η τῆς πτωχεύσεως διαδικασία δεν ἐπαύει καὶ ἀκόλουθε, ὅ ἀρχὴ ἂν αὕτη δὲν νὰ ἐφαρμόζεται κατὰ τῶν ἀρθούρων δέξεων, καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κηρυσσομένων πτωχεύσεων. Οὕτως ἡ ὑπὸ ἀλλοδαποῦ δικαστηρίου (ἐπὶ τοῦ παρεκτὸς τοῦ ὁ 'Αλεξανδρεὺς μικτοῦ δικαστηρίου) ἀρμοδίως ἐκδοθεῖσα καὶ εἰς στάσεων κηρύττουσα ἀπόφασις, εἶνε μὲν ἀφόρητον ἀλλοδαπὴ ἀπόφασις, ἀλλ' ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν ὡς πρὸς τε τὴν πτώχευσιν καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐπὶ τούτῳ γενομένην διαδικασίαν καὶ ὡς πρὸς τὸν δικαστικὸν συμβιβασμὸν καὶ τὴν ἐπικύρωσιν αὐτοῦ. Ἐν ὁλίγοις λέξεσι, αἱ ἀποφάσεις αὐτοὶ δύνανται ν' ἀντιταχθῶσι κατὰ πάντως, χρησιμεύουσι δὲς ἀποδείξεις τῶν ἐν αὐτῇ γεγονότων. Μόνον δὲ ἐσόμεις πρόκειται εἰδικὰς περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως καὶ διὰ κατασχέσεως καὶ ἀποτελεσμάτων τῆς πτωχεύσεως ἡ Ἑλλὰς ἀπαιτοῦσαν αἱ διατυπώσεις τῶν ἄρθρων 903 καὶ 904 τοῦ Κώδικος τῆς ἀνωτέρω δανεισταὶ ν' ἀντιταχθῶ ἐπὶ τῆς ἀπόφασις καὶ πρὸ ἡ κηρυχθῇ ἐκτέλεστη.

— Καὶ μὲν ἕ συνταῖρος ἐν ὁμορρύθμῳ ἢ ἑτερορρύθμῳ ἐταιρείᾳ τῆς ὁποίας ἡ ἴδια ἐταιρεία συμβόλων ἀπόντων τῶν ἀτομικῶν δανειστῶν τοῦ ἀλλὰ κηρυχθέντος συνδίκου ἐν ἐταιρείᾳ τῆς ἐταιρίας καὶ τῶν μελῶν, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου" ἀρκεῖ μὲν συνδικὰ καὶ μὲν διαδικασία, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑφιλὰς (τῶν ἐταιρικῶν καὶ ἀτομικῶν δανειστῶν), ἀπτὰ νὰ ἔκαστος ἐκ τῶν ἐταιρῶν ἢ συμβιβασθῇ καὶ κατὰ τῶν ἰδιαιτέρων δανειστῶν, καθ' ὅσον οὗτοι πότε πρέτερον οὔτε κατὰ τῶν ἐταιρικῶν ἴδιον τὸν κατάστασιν ἐτέρα ὑφιλὸς, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἀτομικῶν δανειστῶν.

'Αριθμὸς 381 (1890).

Εἰσηγητὴς ὁ Ἔφορος κ. Χ. Λουπος.

Ἐμπορικὴ ἐπιταγὴ ἐπιδοθεῖσα ἐκτὸς τοῦ τόπου πληρωμῆς.

Μὴ ὑπαρχούσης ἀπαγορευτικῆς διατάξεως ἐν τῷ νόμῳ, ἡ γενικὴ ἀρχὴ τοῦ ἄρθρ. 100 Ἐμπ. Ν. καὶ τοῦ ἄρθρ. 451 Ἐμπ. Δ., ὅτι ἐπὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων ἡ παρεπιδημία μόνη ἄνευ ἐπιτρεπτῶν λόγων τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐναντίον τοῦ περιεχομένου γεγράφου.

'Αριθμὸς 385 (1890).

Εἰσηγητὴς ὁ Ἔφορος κ. Χ. Δελῆς.

Ἔφεσις προθεσμιοκτόνου ἀποφάσεως. - ἐξαίρεσις ὑποθήκης ἐν ὁμορρύθμῳ χρόνῳ. - ἀποζημίωσις. - συναγωγὴ

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 181 Πῖ. Δ. ὑποκείνται εἰς ἔφεσιν αἱ περὶ ἀποδείξεων παρεμπιπτουσαι ἀποφάσεις.

— Ναὶ μὲν ἐπὶ τῇ παρασύρει συμβάσεως ἀρτίου τοῦ προθεσμίαν πρὸς ἐξάλειψιν τῆς ἐπὶ τοῦ πωλητοῦς ὑποθήκης δύναται νὰ στηρι-

(*) Ἡ ἐπιφορὰ μάλιστα δέχεται ἐν παρδῷ, ἐπὶ τοῦ ὑποχρέου ἐπιτρέπεται, οὐ ἐν ὁ πωλητὴς, ἢ πτῶχευσις τῆς ἑταιρίας ἐπήρκει τὸν τῶν ἑταίρων.

(**) Ἀναφορικῶς στὴν ἀπόφασιν ταύτην, δὲν ἐπὶ ἐν τῇ παρόν τεύχει καὶ ἴδε ἐν τῷ ὑποκειμένῳ ἀποφάσεως δ' Ἐλλείψει τῶν νομίων συμβολῶν ἐν τῇ ἐξόχῳ διατυπῇ ἀποδεῖξις ἐπὶ τοῦ ἀναφορικοῦ, ἐνοεῖτο βεβὸ χάρις εἰς τὴν πολυβλάβειαν νομικῶν τῶν περιλαμβάνων τὸν ἀπὸ τὸν ἀναφορικὸν τῶν κατὰ παρεμπιπτουσῶν περὶ ἀποδείξων ἀπορασεων ἐφέσεων.

χθῇ ἀγωγὴ ἀποζημιώσεως τὸ διαρῤῥὸν (Β. 14.4) 9. 37 (10. 4) 9. 8), ἢ' οὐ ἀποτυγχάνει ἂν χρήσιμον εἰς ἐφαιδόξου παροχῆς ἀπολλεσανον, ἀλλὰ τῆς μεταδολῆς τῆς ἕξεως τοῦ πωλητοῦς, ἀποτελεῖται τὸ ἰδιαίτερο στοιχεῖον τῆς βάσεως ἢ ὁὐ συγκροτεται ἡ πρὸς ἀποζημίωσιν ὑποχρεωσις, δὲον νὰ καθορίζονται ἐν αὐτῇ τὰ πραγματικὰ, ἅτιν τοῦτο εἰ προσαγορεύοντες τὸν ἀνωτέρων τύπον συνδέσεως πρὸς ἀγωγὴν καὶ τὰ κατὰ πάντα ἐπιτήδεια ἔχον τοῦτον ἀξίαν, δὰ τοῖον ὡρισμένου προφορὸν ἢ πωλοῦσαν, καὶ ἔτι μόνος λόγος τῆς μὴ πωλήσεως ἢ ὁ ποίων ἀφορᾷσεως προφορὸν ἢ πωλοῦσαν, καὶ ἔτι μόνος λόγος τῆς μὴ πωλήσεως ἢ ὁ ποίων ὑποχρεωσις.

'Αριθμὸς 389 (1890).

Εἰσηγητὴς ὁ Ἔφορος κ. Δ. Σταθόπη.

Ἀγοραπωλησία. - προσωπικὴς. - ἐκκλησία. - ἐφεσίβλητος

Ναὶ μὲν προτείνεται πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ προσωπικαλοῦντος εἶνε ἀπαράδεκτος τὸ πρῶτον κατ' ἔφεσιν γενόμενον, διότι στερεῖ τὸν ἐφεσιβλητοῦ τοῦ τρίτου· ἀπὸ δὲ διαδικασίας βαθμοῦ (ἄρθρ. 561 Πῖ. Δ.), δόσεως ἀποδείξεως ἀπορρίπτεται ἐν τῷ ἐφέσει ὁ τρίτος, ἐὰν καλέσει εἰς αὐρίαν παράδοσιν ἢ πρὸς ἀποστροφὴν τῆς ἐπιφορᾶς ἐπιδοθεῖσαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ (ἄρ. 744 καὶ 747 Πῖ. Δ.), ἄρα οὐχὶ ὑπὸ τοῦ ἐφεσιβλήτου. (*)

— Κατὰ τὸ νόμισμα τοῦ 1 καὶ 6 Ἰλ. (5. 2) εἰς. § 1 (2. 18) Ἀρρ. § 1 καὶ 2 (5. 6) ἡ ἀπορρὸς καὶ σπουσιοὺς χάρις εἰς τὸν κατὰ νόμον Ν. τοῦ Ἰουνίου καὶ 17 Ἰουν. ἐν Ἀθήναις ἐν τῇ περιουσίας τοῦ συζύγου της κατὰ χρόνον εἰκοσιπέντε τῆς ἐπὶ τῶν ἀνωμολογιῶν ἐν τῇ συντάξει τῆς κατὰ τὸν ἐν Ἀθήναις ἐν τῇ

'ση πρὸς τὴν ἄξίαν τῆς μετὰ χωριστικοῦ πλείας, αὕτη ὅμως ζητεῖται κοινὴ λόγῳ ἀφαιρέσεως τῆς ὑποκατικῆς ἀλλὰ λόγῳ ὅτι ἡ οἰκία ἔνεκα τῆς ἐπαθλώσεως τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου τῆς πλατείας, ἐκτίσθη ἐν μικροτέρᾳ ἀποστάσει ἀπὸ τῆς ἀκτῆς ἢ ὅπως ἐπιτρέπουσιν οἱ κανονισμοὶ αὐτὴ ἡ ἐλάσσων ἀπόστασις ἐπιτρέπεται ἐν τῇ ἐπιτεθείσῃ ἐπιτιμίῳ, ἐν ἄλλαις λέξεσι καταβάλλεται ἡ ἀγωγὴ ἐπὶ τῇ ἐπὶ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως ἐπαθλώσεως τῆς οἰκίας καὶ τῆς ἐντεῦθεν ἐκπλοκίσεως τῆς ἀξίας αὐτῆς, ἵνα μὴν νόμος ὑποστατὰ καὶ ὀλόμιλα ἔχει σημαίνω τὸ ὅτι ἡ οἰκία δὲν ἰρμωστροῦν ἐτι, μετὰ ἰσχυροποίησιν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως. Τὸ δὲ δὲν ἰστορῶν ἢ τὸ οἰκία τοῦ ἐνάγοντος σώσας ἀξίας ἀπὸ τοῦδε, καὶ ἐν ὀφείλεται ἱστορίως αὐτὸν ἀποζημίωσιν διὰ τῆς αἴξεν τῆς οἰκίας του ἢ ἔλασσον ταύτης, εἶτε αὐτοκίνησον ἀποδείξεως, οὐθενὸν ἔχον ὑγίον πρὸς τὸ τὴν ὑποστατὸν τῆς ἀγωγῆς.

'Αριθμὸς 690 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ Πρόεδρος κ. Κ. Σοφιανὸς

Ἐπιχορήγησις. — Ἀνυπαξία αὐτῆς. — Τίνας ἐπὶ τούτων. — Δικαίωμα συμμετοχῆς. — Ἐπιστροφή.

Κατὰ τὴν διάταξιν 24 Β. (ΣΔ. 3) οὐ κατέχει τὸν πταῖ ὑπεβλημένον ἕδρα δικαίων αἰτίαν ἔχειν, ἂν ὑπογραφῆται εἰς πληρωμὴν τόκων, ἢ χρέος, ἐξωλοθοδόσεως ἔριδος μεταξὺ δύο ἀντιστασίας δικαστηρίων τῆς ἀπαιτήσεως, ὁ ὀφείλων ἔχων εἰλίγην αἰτίαν παραιρετέως τοῦτο μέχρι καταπολέμου τῆς ἔριδος. ἴνα μὴ τὸ τὴν ἀπαίτησιν ἢ τοῦδε ἢ λύσεως τῆς διαφορᾶς ὑποδιηθῇ εἰς τὸν κίνδυνον δικηλὲς πληρωμῆς. (*)

Τὸ ἄρθρον 70 τοῦ ΧΔ τοῦ 1887 (ἐφ. Ι) καὶ ΞΒ τοῦ 1888 (ἐφ. Ο τόκος τόκων πληρώνεται ἐν ζητηθῇ δι' ἀγωγῆς μονιτίκης μετὰ παρέλευσιν μιᾶς ὁλοκλήρου χρόνους (ἐπὶ τοῦ ὑποδείγματος (**), ἀλλὰ οἱ τόκοι τῶν ἀτόκων ἐπιδικασθέντων ποσοτήτων ἀρχονται ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν τελεσιδικὸν ἐπιτάγῃ.

'Αριθμὸς 692 (1890).

Εἰσηγητὴς ὁ Πρόεδρος κ. Κ. Σοφιανὸς.

Παραγραφὴ λ. νόμου. — Ἐμπόλεμα ἀρχεῖα. — Ἡ ἐν τοῖς νόμοις τοῦ Δομινίου λογιστικοῦ παραγραφὴ ἀρχεται οὐχὶ ἀπὸ τῆς γενέσεως τῆς ἀπαιτήσεως, ἀλλ' ἀπ' ἀρχῆς τῆς χρήσεως εἰς ἣν ἀνήκεται αὕτη, κατὰ τὸν *desinit esse* ἐνεστὼς ἰσχὺς διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 69.

— Κατὰ τὸν ὅρον ἔνεκεν τοῦ ἄρθρου 70 δ.' ἰμπόδιον τὸν ἀρχὸν δὲν χωρεῖ παραγραφὴ εἰπὲ μόνον τῶν ἀναγωριζόντων ὑπὸ τοῦ δημοσίου χρέη τοιαῦτα.

'Αριθμὸς 693 (1890).

Εἰσηγητὴς ὁ Πρόεδρος κ. Γ. Ἀναστασόπουλος.

Ἀγγελία βιβλίου. — Ὑποχρέωσις. — Πλαγίως ἐπιστροφή.

Διὰ τῆς ἀγγελίας περὶ ἐκδόσεως βιβλίου καὶ τῆς ὑπ' αὐτὴν ὑπογραφῆς ὄρθιος ἀποδειχνύεται ἡ βάσις ἀγωγῆς ἐπιλήτουσι τὸ ἀντίτυπον τοῦ ἐκδιδόντος καὶ περιλαβόντος βιβλίου, κατὰ μὴ συντελέσαντος τῆς ἀγγελίας ταύτης κατὰ τὸ ἄρθρον 410 Π. Δ., δύτε ἐν τῇ μεταξὺ τοῦ ἀγγελθέντος χρόνου ἐν ἐκδόσει καὶ τοῦ ἀφιγνιτοῦ συμβάσει ἄλλου γενόντου εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὑποχρέωσις τοῦ ἐκδότου πρὸς τὸν συνδρομητήν, μόνοντος ὅλως ἐπελθόμου τὰ τρόξη ἢ μὴ εἰς τὴν ἀγγελθεῖσαν τῆς ἐκδόσεως, κατὰ συνέπειαν μὴ προκαλοῦμου περὶ ἀρχῆς ἀφιστοποιήσεως συμβάσεως, τὸ 410 ἄρθρ. ΠΠ. Δ. δὲν ἔχει ἐφαρμογήν.

Στερεῖται νομιμότητος ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ συνδρομητοῦ, ὅτι τὸ βιβλίον, παρὰ τὴν ἐπαγγελίαν, στερεῖται ἐπιστημονικῆς ἀξίας καὶ ἐγγυαρόρους συνδρομητὰς ἀπολέλειπε κυρίως εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀγγελλόντος τὴν ἔκδοσιν βιβλίου, ὅπερ κατὰ τὴν ἐπιστρεφόμενον ἀξίαν καὶ ἀφιβέβαιον δὲν δύναται νὰ ἀποτελέσῃ λόγον πρὸς τὴν μόρφωσιν καὶ τὴς ἐπιστρεψιμότητος γνώσεως τοῦ συγγράμματος.

'Αριθμὸς 696 (1890).

Εἰσηγητὴς ὁ Πρόεδρος κ. Γ. Ἀναστασόπουλος.

Ἐγγραφὴ ἀλλοδαπῶν. — Ἀπόφασις θρησκευτικοῦ δόλιαμου ἀσυμφώνου. — Ἐπίκλησις ἐπ' αὐτῇ ὑπὸ ἀλλοδαποῦ ἐφ' ἑνὸς ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐγγραφέντων.

Ἐκ τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Μ. Βρεττανίας συνθήκης τῆς 22 Ἰουλίου 1868, ἐρῥυθμίσης ἐν ἄρθρ. 11 ὅτι οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρου τῶν κρατῶν ἐν τοῖς ἑτέροις ἔχουν ἐλευθέραν εἴσοδον καὶ ἐξόδον καὶ ἐπιτρέπεται ἐν τοῖς ἑτέροις ἐπιδημεῖν καὶ τὰ ἐμπορεύεσθαι ἐν τοῖς ἐμπορίοις καὶ λιμέσι τοῖς ἀνοικτοῖς εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν ἀλλοδαπῶν, ὑποβαλλόμενοι εἰς τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους καὶ κανονισμοὺς τῆς χώρας, ἐν ἀπαγορεύσεως ἐκ τοῦ νόμου ποσῶς ἐπιτρεπομένου, οὔτε προσὸν νὰ ἐνοικιάσῃ καθ' χρεῖουσαν ἐπιτιμίαν, ἐν ἄλλαις λέξεσι κατὰ τὴν ἀγωγὴν τῆς ἐν τῇ ἐπὶ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως ἐπαθλώσεως τῆς οἰκίας καὶ τῆς ἐντεῦθεν ἐκπλοκίσεως τῆς ἀξίας αὐτῆς, ἵνα μὴν νόμος ὑποστατὰ καὶ ὀλόμιλα ἔχει σημαίνω τὸ ὅτι ἡ οἰκία δὲν ἰρμωστροῦν ἐτι, μετὰ ἰσχυροποίησιν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως. Τὸ δὲ δὲν ἰστορῶν ἢ τὸ οἰκία τοῦ ἐνάγοντος σώσας ἀξίας ἀπὸ τοῦδε, καὶ ἐν ὀφείλεται ἱστορίως αὐτὸν ἀποζημίωσιν διὰ τῆς αἴξεν τῆς οἰκίας του ἢ ἔλασσον ταύτης, εἶτε αὐτοκίνησον ἀποδείξεως, οὐθενὸν ἔχον ὑγίον πρὸς τὸ τὴν ὑποστατὸν τῆς ἀγωγῆς.

'Αριθμὸς 690 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ Πρόεδρος κ. Κ. Σοφιανὸς

Ἐπιχορήγησις. — Ἀνυπαξία αὐτῆς. — Τίνας ἐπὶ τούτων. — Δικαίωμα συμμετοχῆς. — Ἐπιστροφή.

Κατὰ τὴν διάταξιν 24 Β. (ΣΔ. 3) οὐ κατέχει τὸν πταῖ ὑπεβλημένον ἕδρα δικαίων αἰτίαν ἔχειν, ἂν ὑπογραφῆται εἰς πληρωμὴν τόκων, ἢ χρέος, ἐξωλοθοδόσεως ἔριδος μεταξὺ δύο ἀντιστασίας δικαστηρίων τῆς ἀπαιτήσεως, ὁ ὀφείλων ἔχων εἰλίγην αἰτίαν παραιρετέως τοῦτο μέχρι καταπολέμου τῆς ἔριδος. ἴνα μὴ τὸ τὴν ἀπαίτησιν ἢ τοῦδε ἢ λύσεως τῆς διαφορᾶς ὑποδιηθῇ εἰς τὸν κίνδυνον δικηλὲς πληρωμῆς. (*)

Τὸ ἄρθρον 70 τοῦ ΧΔ τοῦ 1887 (ἐφ. Ι) καὶ ΞΒ τοῦ 1888 (ἐφ. Ο τόκος τόκων πληρώνεται ἐν ζητηθῇ δι' ἀγωγῆς μονιτίκης μετὰ παρέλευσιν μιᾶς ὁλοκλήρου χρόνους (ἐπὶ τοῦ ὑποδείγματος (**), ἀλλὰ οἱ τόκοι τῶν ἀτόκων ἐπιδικασθέντων ποσοτήτων ἀρχονται ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν τελεσιδικὸν ἐπιτάγῃ.

'Αριθμὸς 692 (1890).

Εἰσηγητὴς ὁ Πρόεδρος κ. Κ. Σοφιανὸς.

Παραγραφὴ λ. νόμου. — Ἐμπόλεμα ἀρχεῖα. — Ἡ ἐν τοῖς νόμοις τοῦ Δομινίου λογιστικοῦ

(*) Ἐπὶ τοῦ προκειμένου κατὰ τοῦ Δημοσίου ζητεῖται ἡ ἐπιδεδικασμένη ἀπαίτησις ἐ δεδομένη, ἀλλὰ καὶ ἐκχωρητὸς διὰ παρεμβάσεως προσβλαπτόμενος ὁ λόγος τῆς ἐκχωρήσεως. Πλὴν δὲ ἀλλοῦ τὴν πληρωμήν.

(**) Ἐπὶ τῶν λοιπῶν παρεσθέσεων μετὰ παρέλευσιν ἔτους.

λογιστὴς ἀποφάσεως ἀλλοδαποῦ δικαστηρίου ἐρήμου ἀμαδικοῦ, τὰ πραγματικὰ τῆς δίκης παρεστικοῦ, φορισθέντος, ἐξετάσεται, ἀσυμβιωτικοῦ καὶ σταθερίζεται τὸ νόμιμον ἐπὶ τὸ πρῶτον ἐγίστου ἢ δίκη ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ δικαστηρίου, τοῦ κελευμένου ὅπως κηρύξῃ ἐκτελεστὸν τὴν ἀπόφασιν ἢ κατ' ἄλλην ἐκφράσιν, ὅπως αὐτὸ ἐν δικαστηρίον δευτέρου βαθμοῦ, σταθεῖσαν καθόλου τὴν ὑρθότητα τοῦ ἐπὶ ἀλλοδαποῦ δικαστηρίου ἀποφάσεως καὶ ἐκτιμῶν αὐτὸ τὸν νόμιμον τῆς ἐγγραφῆς ἐπ' ἀγωγῆς καὶ τὰς κατ' αὐτῆς ἀναγεμιτικὰς ἐνστάσεις (Α. Π. 4 1842 καὶ 102 (1869) Carré Question 1899, Toullier tom. 10 pag. 129 et suiv. (*)

'Αριθμὸς 697 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ Πρόεδρος κ. Ε. Ἀγκοβιανός.

Ἐπιδικασία. — Ἀναγκαῖον μονὸς. — Ν. ΑΥΝΖ περὶ ἀγγελιοδοτῶν. — Ἐφαρμογὴ αὐτοῦ

Ἡ ἐξέφρεσις τοῦ κατὰ σπουδὴ ἐλαχιστοῦ ἢ μὴ ἐπὶ ἀπόφασιν κανονίζεται κατὰ τὴν παλαιὰν νομιμοποίησιν, ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τῆς ἀρχαίας τῆς λατινικῆς ἰνώσεως ἀς μονάδος νομισματικῆς οὐδαμοῦ ἐκπεσόντος καὶ ἡ σχέσις τοῦ ποσοῦ μέχρι τοῦ ἀναλόγου διαδίκου τὸ πρωτοδίκειο δικαστηρίο.

— Ὁ Ν. ΑΥΝΖ τῆς 28 Μαΐου 1887 μὴ ὢν ὑποκατεστικὸν ἀφορᾷ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀποτοίχων δικαίων, διὰ διαδικαστικὰς καθορίζων τὸν τρόπον τῆς εἰσαγωγῆς καὶ τὰ τῆς ἀποδείξεως τῶν κατὰ τῶν ἀς διατηρεῖν γραμματικῶν ἀποτοίχων ὑστέρων ἐγγραφῶν ἐπὶ ἀκινήτων καὶ ἐπὶ τοῦ στείλτου τῶν τιμῶν μόρφ, ἤτοι ἐφ' ὅσον περὶ τῆς ἐφαρμογῆς του δὲν ἔχῃ γίνει ἀποδεκτὸς παρὰ τοῦ δικαστηρίου, ὃν οὗτος ἀνεκαλοῦμεν τοῦτο, διέτεμε τὴν παραπτώσεις εἰς τὴν τακτικὴν διαδικασίαν. Οὐδὲ ἐκαγεῖ κατὰ τὴν ἐπιδικασίαν ἐπὶ τῶν ἐν τῇ τῶν γραμμάτιον ἐχει ἐκδοθὲν πρὸ τοῦ νόμου. (**)

'Αριθμὸς 698 (1890).

Εἰσηγητὴς ὁ Πρόεδρος κ. Ε. Ἀγκοβιανός.

Ἀπόλαυσις συναλλαγματικῆς. — Διαδικασία ἀρθρ. 122 Ὀρ. Νόμου. — Ἐπιτ συνυποσχέσεως

Ἡ διαδικασία τοῦ ἄρθρου 152 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου δὲν ἀφορᾷ αὐτὴν τοιαύτην τὴν ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς ἀγωγὴν, καὶ τὴν ἐν τούτῳ ἀπαίτησιν, ἀλλ' εἶναι διαδικασία πρὸ παρασκευαστικὴ τῆς ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς ἀγωγῆς, ἀφ' ὃν ἀκούεται ἡ ἀπόδειξις περὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς συναλλαγματικῆς καὶ τοῦ αἰτοῦντι καὶ τῆς ἀπαλλοτε αὐτῆς, οὕτω δὲ ἡ διαδικασία αὐτὴ τὸ ἀγγίωνον τὸν τακτικὸν αἴτιον προσώπου τὸ ἀπαλλοτε τὸν τίτλον ἐφ' οὗ στηρίζηται ἡ ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς ἀγωγὴ, ἀντικαθιστῶν αὐτὸν ὑπὸ τὴν ἀποδεικτικὴν ἰσχὺν κουσσόμενος τὴν αὐτὴν τοῦ ἀπολλεῖν τὸ συναλλαγματικὸν, ἀφ' οὗ ὁ εἴρετα δὲν ἠθέλησε περὶ ἀπολογίας ἢ ἀπορρίψεως τῆς περὶ συναλλαγματικῆς ἀγωγῆς, ἀλλὰ περὶ διαδικασίας δικαιωμάτος (ordonnance) ὑπερίσσους τῆς ἐτέρου ἐκείνης, δυναμένου καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου βαθμοῦ τοῦ πρωτοδικείου νὰ ἐκδοθῇ (Boitel précit de droit com. σελ. 344 ἐπὶ σημ. γ. Bravard Tom. III σελ. 380) (*)

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

Ἀπόφασις τοῦ Ἀκροτατοῦ τῆς Βαυαρίας τῆς 9 Νοεμβρίου 1889.

Δὲν χωρεῖ ἡ ἐκδίκησις (nullité) ἐπὶ πρόσφορου πλημμελῆς.

Ὁ ἐνάγων εἰρεῖται τὸ ἐναγώγιμον ἐκ τωλύσεως τοῦ πληγέντος συγχίζωνος εἰς 1000 μάρκα τὸ πρῶτον καὶ τοὺς τόκους πληρωθῆ κατὰ τὰ συμπεφωνημένα δὲν ἐπὶ ἀπὸ τῆς 7 Ἰουλίου 1888 ἡμέρας τῆς συναλλαγματικῆς τοῦ συμφώνου τοιούτου ἐπιλαμβάνει τὸ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 Ο(ὐ· ἡ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς δικαίας πληρωμὴ τοῦ χρέους ἄλλων ἐκυνήρισεν τὸν ἐνδὸν Πρώτου ἐν τῷ ἀναφερομένῳ τοῦ νόμου ΑΥΝΖ ἀπὸ τοῦ ἐκκαλέσεως ἐν μέρους τῶ

πληρωμὴν τῶν συμπεριωνυμίων τόκων τὴν 16 Νοεμβρίου 1888 ἐκφράσει ὁ ἐναγόμενος παρὰ τοῦ ἀντιπροσώπου του ὡρολόγιον του, διατελοῦντος ἐν πλήρει καὶ ὁμοφώνῳ τῇ χρίσει λιπαρεδίᾳ, ἀπαιτοῦν τῶν 4,000 μάρκων διὰ τῆς ἀγωγῆς του αἰτεῖ ὁ ἐνάγων τὴν εἰς αὐτὸν ἱποστροφὴν τοῦ ποσοῦ τούτου, ὁ χαρακτηρίζει ἅτε ἐκ πλαστοῦ πληρωθὲν ὡς ἀχρεωστήτως ἐπιδληθὲν. Ἡ ἀγωγὴ αὕτη ἀποδρόσθη ὑφ' ὅλων τῶν δικαστηρίων μετὰ τοῦτων συνεφώνησαν καὶ τὸ Ἀκυρωτικὸν τῆς Βαυαρίας ἐκφρίθη ὡς ἑξῆς: Ἐρευνήσασα τὰς κατὰ τὴν ἀγωγὴν καὶ τὴν ἀπάντησιν ἀγωγὴν ἐπὶ τὰ πλάνης πληρωμὴ μὴ ὀφειλομένου, ἢ ἐν ἄλλως λέξει πλανημένη χρέους νομιζόμενου καὶ οὐχὶ ὑφιστανομένου. Εἶτα ἀλλαχοῦ: ἐκ καὶ τότε δὲν ὑπάρχει χρέος, ὅταν ἡ ἀγωγὴ τοῦ πιστωτοῦ δύναται νὰ ματαιωθῇ, ἂν ἐνστάσεις τοῦ ὀφειλέτου. Ἐπίσης σαφὲς ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ρωμαϊκοῦ δικαίου δὲν ἄδει τὴν condictio indebiti ὁ ὀφειλέτης τὸ καταβαλόντι τὸ χρέος του ὁ ἐνδιαφερόμενος, ἐν ᾧ τοῦτο δὲν ἦτον ἀπὸ ἀπόψεως τοιοῦτον. [l. 10, 17, 56. D. de condictione indebiti 12. 6. l. 94 § 3 D.de solut. 46. 3], καὶ τοῦτο ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῆς πράξεως (diten). Ἀλλ' ἐκ τῆς φύσεως τῆς πράξεως δὲν μόνον δὲν ἀναδύεται μέχρι σημείου τινὸς τὴν ἐνοχὴν του ἐπὶ τοῦ πραγματικοῦ ἢ μὴ ὀφειλέτης ἐπλήρωσε ἐν δ, τι ὤφειλε νὰ πληρώσῃ, ἐὰ δὲ πιστωτὴς ἔλαβεν ὃ, τι ἐδικαιοῦτο νὰ λάβῃ· ἔτι δὲν ἐπιδάλλεται ἐπὶ τοῦ ἀποδόντος ἀναγκαστικὸν τὸν πιστὸν εἰς ἐπιστροφὴν τοῦ ληφθέντος ἐν τοιούτῳ περιστατικῷ· ἀθέλημα συνειδέναι, καθιστικὸν τὸν πιστὸν ἀφειλέτην τοῦ ὀφειλέτου, ἐὰν τὴν ἀπαλλαγὴν του κερδαλιστοῦ πιστωτοῦ, ἄρα die Condictions sine causa ὀπὸ Exleben erste Abteilung; die condictio indebiti σελ. 94 καὶ ἑπόμ. Μεταξὺ τῶν συγγραφέων συμφωνεῖται ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἐν τοιούτῳ περιπτωσει ἐχῃ δικαίωμα ὅπως αἰτήσεται τὴν κρίσιν τοῦ μέσου χρόνου (Interusurium) Ὅρα περὶ τούτου Exleben καὶ Dernburg Pandekt. II § 114. Πλὴν ἡ ἀφειλόμενη ἐν τῇ ἀγωγῇ ἔχει αἴδειαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἀφοῦ ἐν τῇ πρακτικῇ περιπτώσει ἐν ὑπάρχει ὁ ὀφειλέτης εἰς πληρωμὴν τόκων, ἤδη δ' ἀνηχθησαν, τοῦ αὐτὸ ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς πληρωμῆς τοῦ κεφαλαίου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Μ. ΡΑΔΔΗΣ

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΟΙΝΙΚΟΛΟΓΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Τὰ 14 Δεκεμβρίου συνέδριον ἐν Βέρνῃ ἐπὶ τοῦ προέδρου τοῦ κ. Ruchonnet ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης τὸ προαγγελθὲν ὑπὸ τῆς διεθνοῦς Ἑνώσεως τοῦ Ποιν. Δικαίου διαθέτει πινικολογικὸν, συνέδριον. Ἐξέπεμψε μέλη παρίστανται. Τὰ σύεδρια τῶν ὑφιστάμενων κρατῶν ἀντεπροσωπεύθησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ τούτου, ἐν ᾧ ὡς μέλη προσλαμβ καὶ ἡ «Θέμις».

Ὁ κ. Ruchonnet ἐκφράσει τὴν ἐκφρᾶν τοῦ β'. συνεδρίου διὰ λόγου ἐν ᾧ ἐξέθετε τὸν σκοπὸν τῆς ἑνώσεως. Ἐλπίζεται περὶ τῆς μεγάλης κινήσεως ἥτις ἐγίνετο κατὰ τὸν τελευταῖον αἰῶνα κατὰ τὴν βραδεῖαν ἀναχώρησιν τοῦ μεσαίωνος, καὶ τὰς ἐποίας ἡ τῶν δικαιοσυνῶν ἠθικῶν ὡς βάσεις τῆς κοινωνικῆς τάξεως. Ἀλ ἐμπειρία ἐπεδείκνυεν καὶ τὴν βασάνων ἀναγκαίως ἐξελεγκτήριον χωρὶς ἐκ τούτου νὰ τεθῇ εἰς κίνδυνον ἡ ἀσφάλεια καὶ κοινωνικὴ τάξις, ἐπὶ τέλει δὲ εὐχρόνῳ τὸ ὡς εἰ παρίστανεν εἰς τὰ ἔθνη ὁ ἐπιστολικὸς δεσμός.

Εἶτ τὸν κ. Ruchonnet ἀπέντησεν ὁ κ. Prins καθηγητὴς τοῦ ἐν Βρυξέλλαις πανεπιστημίου, ὅστις ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῆς Ἐθνικῆς ὁμοσπονδίας, διὰ τὴν ἐνοχὴν ὑποδιχῶν τῶν μελῶν τοῦ συνεδρίου, ἔκαμε λίαν ἐπιτυχῆ παρατήρησιν ἐπὶ τῆς σημασίας καὶ τοῦ ρωμαίου ἐπιχῆτ. Τὸ πάλαι, εἶπε, τὰ ἐπὶ τοῦ πραγματικὰ εἰς ἐμπορικὰς ἀγορὰς ὅπως ἀντιλαλῶσι, τὰ πρόϊοντα τῶν ἀγορῶν ἢ ἀνάγκη τῆς ἀντιλαλήσεως τῶν ἐμπορευμάτων καὶ συνέχωνται συχνότερον ἢ πτωχὲς ἐπὶ συνεδρία καὶ συνελεύσεις διεθνεῖς ὅπως πραγματεύθωσιν ζητήματα ἄτινα εἶναι ἐν τῇ ἐπικαιρότητι. Ὁ ρητὴρ καταχειροτονήσεως ἐπαρκεῖται τὸν λόγον τοῦ εἶπεν ἐὰ πρέπει νὰ τοῦ δίδεται ἐπὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ τὸ πραγματικοῦ, τὸν ἐπιδεικνύει τὸν ἐν τῇ διεκόσμῃ τὸν, νὰ λαθρύσῃ τὸν τὴν τὸν ἀλλὰ, τὸν ἀπαλλάσσει καὶ τὸν μεταχειρισθὸν αὐτὸν συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς πλέον μηχανικῆς, ἀλλ' ἐν ἐπιγνώσει τῶν πρεπόντων.

Τὸ ζήτημα τοῦ δικορθώτου καὶ τῆς ὑποτροπῆς ἐπίσης ἐπεκράτησε ἐν τῷ συνεδρίῳ τῶν λαθόντων τὸν λόγον. Ἐν πατεγενετοῖς γράλλο δίλεμμα δίσεις τῆς λογθείας ἀπορίας ἐν τῷ διθνεῖ τούτῳ συνεδρίῳ.

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ ΝΟΜΟΦΥΛΑΚΩΝ

Διάδικος. — Ἀναγκαῖαι κληρονόμοι. — Παράδεκτος προσβολὴς ἐν ἐγκλ. αὐτῶν. — Ἀπορρίπτει. Προσαβλητέα.

Ὁ Α. ἀποβιώσας κατέλιπε διαθήκην, ἐν ᾗ ἐγράφη κληρονόμον τὸν ἴδιον υἱόν του, ὁρίσας κατάπιτρον εἰς τὴν μητέρα καὶ τοὺς ἀδελφούς. Ἡ μήτηρ τοῦ Α. καὶ ἴδιοι τῶν ἀδελφῶν, τινὲς τὸν θάνατον κύριοι ἄλλαγὴ τῆς ἐξουσιοδοτήσεως τῆς διαθήκης, ἐν ἅπασι δὲ τὰ παραγγέλματα αὐτῆς, ὡς συμβαίνουσι ἐκκλησιαστικῶν μὴ διαθήκην ἰσχυρὰν τὴν ἐν γράμμασι κλίνων ἐν διαθήκῃ, ἐφείσθησαν ἐὰ τὰ λάβωσι ἀπὸ τὴν κατὰ φόρον μεγάλην ἐπιστροφὴς τῆς χάριν ἐν ᾧ ἐπὶ τῆς, ἐν ἐπιπαρῶν.

Εἶται ἰσχυρὰ ἡ ἀναγνώρισις τῆς διαθήκης ὡς ἐγράφη·

Ἐπὶ τῇ ὑποθέσει δὲν εἶναι ἰσχυρὰ ἡ ἀναγνώρισις, διότι ἐπιτρέπεται ἐὰ ἀμφισβητῶσι τὸν ἐπιβλαβεῖς τὰ ἐναγόμενα ἐπὶ ἀκυρώσει τῆς διαθήκης κατὰ τὸν Νεαρὰν 115·

Προσεκλήθη ὁ μορὲς τῆς παραιτήθεως μηνύσεως ἐπὶ τοῦς συμπεπλεγμένους ἀδελφούς·

Κατὰ τὸν Ν. 26. § 5. (3) καὶ Π. 8. (42. 1) οὐδεὶς ἐκλείπει ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομίας ἀπαντῶν ὁ ἀδιαθέτως τὴν γονικὴν τοῦ τελευτήσαντος τὸ τῆ ἀγωγῆ τὸν δύναμιν τῆς διαθήκης. Ἐν δὲ τοιαύτῃ περιπτώσει ἐπὶ τοῦ ἐκλείποντος τὸ προσδιηθῆ ἡ διαθήκη ὡς ἀκυρώσιμος καθ' ὑπ ἐγκατασκόπευσιν τὴν ἐπιτρέπεται ἐπὶ συμφερτῷ τῆς πρὸς αὐτὸν ὑφειλῆς καὶ λαθόντος τὴν παράφορον τῆς καταφορτωτικὴ ἐκθέσεως, πρὸς ἃ ἄπαξ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ πίνακος τῆς κατατάξεως. Ἀλλ' ἐὰν ὁ ἀναγνωζόμενος ἡ ἀπαίτησις αὐτὴ ὁ μὴ ἐγκαλεῖται τὴν ἀποκλεῖσθῆ ἐξ ἀρχῆς, ὅπως ὑποθέσωμεν ὅτι ἐνδιαφέρεται νὰ μάθῃ ἐ ἄρτιον, τότε ἀναφορικῶς τὴν δύναται ἡ συνδιαγράφεις δηλ. τὴν ὅτι συμφερτῷ τὴν ἐκλείπει ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ ὡς καταδολῆ τὴν περίληψιν κατακορύσεως. Πρὸς τὴν συμφερτῷ τὴν ἐκλείπει, καὶ τὴν κατὰ συνήτησιν ἐπὶ δόλιον πληρωμὴν, πρέπει νὰ γένῃ ἀναφορὰ σθέντων τὴ χρίσ τοῦ ἐπιτεθοῦντος ὑπερβατοῦ, τοῦτο δὲ δύναται νὰ γένῃ μόνον διὰ πίνακος ἀναφορᾶς τῆς ἐπιδολῆς τοῦ ἐπιδόντος γένῃ πρὸ καὶ ἐνὸς πάσης καταθέσεως τοῦ πλειστηριάσεως. Ἀλλὰ ὅπερ τε καὶ συντεχθῆ ἐπὶ καταστατικοῦ τῆς ἐπὶ τοῦ ἐκλείποντος πλειστηριάσεως; Γνωρίζουσι ὅτι ἡ πρακτικὴ λέγει ὅτι, ἀλλ' εἰς βάρος τοῦ ἐκλείποντος ἡ διακλογὴ τῆς ἐνοχῆς ἀπαιτεῖται ἐπὶ ἐκ τοῦ ἐκλείποντος

του, ἂν δὲν ἐφρόντιων νὰ πληρώσουν χαρὰ λόγω τῆς τόσης κατωτερότητος, ὡς οἱ ζῶντες συνηγμένοι συνεπῶς τὴν ἀνάγκην ταύτην πρὸς προφανῆ κατασπορὰν καὶ ὄλεθρον τῆς κτηνοτικῆς πίστεως.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ διδάσκων τοῦ Γκουῆ

Τοῦ γνωστοῦ ἀπὸ τὴν κίνησιν κατωτέρω διακεκριμένου ἀνδρὸς Γκουῆ ἐκδίδεται ἀπὸ Παρασκευῆς καὶ ἐξηγεῖται, ὁπόσον τοῦ ἐπιτρέπει τὸ ἀποστασιοποιητήριον αὐτὸ συνάμα καὶ τοῦ δημοσίου του Μαρίας Μπουνῶ. Ὁ Γκουῆ εἶναι γοητευτὴς τῆς τέχνης τῶν ἀκόμη. Ἀλλὰ ἀλλοῦ τὸ κάμει τὸ γοητεῖον τοῦ ἀκόμη ἢ ἀφοῦσε τὸ ἐν ἀρκουσι τὸ ἐν τοῦτο. Ἐπικαλεῖται, ἔλεγε τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἐπιχείρημα ὁ Μπουνῶ πρὸς τὸν ἑαυτόν του, ὅταν ἐπρόκειτο νὰ ἐξηγήσῃ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ «Ἀλλ' ἡ ἀνάγκη ἐπιβάλλει» εἰς τὸν Ἡβὲ ἢ εἰς τὸν Ἀντωνίου. Τελευταῖον ὁ Μπουνῶ ἐξηγοῦσε ἐπιτυχίαν τὴν ὁποίαν ἐγνώριζεν ὅτι ὁ Γκουῆ εἶναι ὁ μόνος διδάσκων, αὐτὸς τὸ συνεπέφερε ἀπὸ τὸ φιλοσοφεῖον ὅπου τὸ ἐκάθησε ὁ διοικητὴς τοῦ. Οἱ λογικοὶ οἱ Ἑλληνικοὶ τὴν διακωμῳδοῦν, ἀκόμη καὶ ὁ Μπουνῶ διεκρίθησαν ἐπὶ τῆς πλήρους ἐνεργίας αὐτῶν. Ἀλλ' ἡ ἀπόλυτος ἀλήθεια ἐστὶν ὅτι ὁ Γκουῆ ἐπιτυγχάνει ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν ἀκροατηρίων. Πιστεύουν ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐπιστρέφουν εἰς τὸ ἀρχαῖον ἐλληνικὸν πνεῦμα καὶ ὅτι

Πτωχεύσεις

Ι. Γ. Βλάχος κ. Σπάρτης, λν. 546 ἀ. Ι. τῶ κρ. τοῦ. Πε. κ. Δ. Δούσκου ἀ. Ι. εἰς. Γ. Βυθίζος. **Ἠλ. Δαῦ. καὶ Σιμ.** Ὑπουργ. τοῦ Ριφαὰ κ. Κεσσόβου ἀ. Ι. εἰς. Χ. Λούκαρος.

Α. Μανταλένουδος κ. Πατρῶν, λν. 2654 (1888) τ. μ. κλπ. Πε. κ. Σ. Τζόγια 1888.

Ἀ. Βαβάλης κ. Φέρρες λν. 1494 ἀ. Ι. τῆς Χαρᾶς. Πε. κ. Δ. Δούσκου ἀ. Ι. εἰς. Ι. Κασίνικλης.

Α. Δελιγιάννης κ. Φυλλῖς, λν. 6626 ἀ. Ι. κρ. Ἀ. Φτενός. Πε. κ. Ν. Ἀνδρεάδου.

Ἰω. Πολυδεύκους κ. Ἀθηνῶν, λν. 6624 ἀ. Ι. τῆς Ἀντιόπης. Πε. κ. Ν. Ἀνδρεάδου. 17 Ἰουν. 1890, εἰς Ι. Ζάππας.

Χαΐρας κ. Ἀθηνῶν, λν. 6658. Ἀ. Ι. τῆ ἐνταῦθα. Πε. 21 Αὐγ. Ἀ. Ι. εἰς. Ι. Μεϊδανικόλας.

Ἀρ. Ι. Φλωρεντόπουλος κ. Πατρῶν, λν. 2642 Ἀ. Ι. τῆς Ἀθηνᾶς. Πε. κ. Ν. Ἀνδρεάδου. 18 Ἰουλ. Ἀ. Ι. εἰς. Γ. Βεργόπουλος.

Δασν. Ἀδούρος κ. Πύργου λν. 890 πτ. κλπ. Πε. τῆ 23 Δεκ/βρ 1888, εἰς. κατ. πρ. κυν. Ι. Μπεκυρόπουλος καὶ Χ. Ἀλεξανδρίδης, ἐκλ. ὑφ. συνδ. 20 Σεπ/βρ.

Ἐν ἐκκλησιάσμῳ καὶ Πιστωτῶν κ. Πατρῶν, λν. 3018 Ἀ. Ι. τῆ κλπ. Πε. συνέδ. 23 Μαΐου 1889, πρωτ. συνδ. Δ. Μανδάκης, Ι. Ἀλεξανάκης καὶ Γ. Γαβαλᾶς καὶ Ι. Ἰωαννίδης, ἐκλ. ὑφ. συνδ. κ. πρῶην μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς 29 Αὐγ.

Ἀ. Δεβέκος κ. Ἀθηνῶν λν. 6663 ἀ. Ι. κρ. ἀνταξίᾳ. Πε. τῆ 16 Μαΐου 1890, εἰς. Τ. Παπρατσιώτου.

Μ. Σουρμελῆς κ. Πύργου λν. 6614 Ἀ. Ι. τῆ ἐνταῦθ. Πε. τῆ 19 Δεκ/βρ. 1890, εἰς Ν. Βάφας. Πρωτ. συνδ. Ν. Ἀνδρεάδου καὶ Π. Παπαναγνωστόπουλος ἐκλ. ὑφ. συνδ. 20 Ἰαν/ου.

Ι. Π. σφήνας κ. Ἀθηνῶν, λν. 6685 Ἀ. Ι. κρ. Ἀθηνᾶς. Πε. τῆ 28 Αὐκόστου 1890, εἰς. Ι. Μεϊδανικόλας, πρ. συνδ. Δ. Νικολόπουλος καὶ Γ. Παπαναγνωστόπουλος, ἐκλ. ὑφ. συνδ. 10 Σεπτ/βρ.

Ρεβίνος κ. Ἀθηνῶν, λν. 6686 Ἀ. Ι. τῆς ἐνταῦθ. Πε. τῆ 10 Ἰουλίου 1890, εἰς Ι. Μεϊδανικόλας, πρ. συνδ Χ. Σκαβδικούλ καὶ Γ. Παπαναγνωστόπουλ. Ἐκλ. ὑφ. συνδ. 10 Σεπτ/βρ.

Ἀ. Δόρκας κ. Πλατειτζῶν λν. 6691 Ἀ. Ι. κρ. Ἀθηνᾶς. Πε. τῆ 7 Ἰαν/ρίου 1890, εἰς Ι. Μεϊδανικόλας, πρ. συνδ. Γ. Παπαναγνωστόπουλος καὶ Ν. Ἀνδρεάδου. Ἐκλ. ὑφ. συνδ. 10 Σεπτεμβρίου.

Γ. Μπάκος κ. Μουσάτου κ. Ἀθηνῶν, λν. 6694 Ἀ. Ι. κρ. Ἀθηνᾶς. Πε. τῆ 28 Ἀὐγ. 1890. Ἀ. Ι. Γ. Λιγνάδης, πρ. συνδ. Ν. Μπαλάβας. Ἐκλ. ὑφ. συνδ. 10 Σεπ/βρ.

Σπ. Μ. Ρήγας κ. Ἐλευσῖνος, λν. 6667 Ἀ. Ι. κρ. Ἀθηνᾶς. Πε. τῆ 7 Ἰανουαρ. 1887, εἰς Ι. Μεϊδανικόλας, πρ. συνδ. Γ. Ἀ. Μακράκης καὶ Ἀ. Σκαπάρδας, ἐκλ. ὑφ. συνδ. 10 Σεπ/βρ.

Ἀνανεώσεις εἰσιγγλίου

1) Πύργ. Π. Γαλῆς ἀντὶ τοῦ Γ. Μάνου ἐ πρωτοδίκ. Ν. Βρίσσου.

Προσωρινὴ διακυβέρνησις συστάσεων

1) εἰς σύρ. «Παναγιτσάκης καὶ Πετσόκαρος» Παγῶν ἐπὶ 70 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 24 Αὐγ. Ἀ. Ι. Γ. τῆς σε. Ι. Γ. Ζαρολᾶ Ἀθήνῃσι, ἄνευ 20 ἐν. ἀπὸ τῆς 1 Σεπ/βρ.

Πρόσληψις εἰς συμβολαιογρ.

1) τῆς σε. ἐξ καὶ Ν. Λιμνίτης, Ἀθηναῖος, τῆς 13 Σεβ/ρου.—2) τῆς σε. Α. Σιμελλᾶ Ἀθηναίου, τῆς αὐτῆς.—3) τῆς αὐτῆς, ἐκδήμου Α. Πάνου-Σα, Παγῶν, τῆς 13 Σεπτεμβρίου.

Πλειστηριασμοί

Ἐν Ἀθήναις τῆ 9 Ἰανουαρ. 1890

Ἐπειδὴ ἐκκλησία ἐν δίκῃ Ἀγορᾶς ἐκ π. τ. συσ 4. 380, τοῦ 6' 295, τοῦ γ' 263, τοῦ δ' 73, τοῦ ε' 236, τοῦ ς' 210, τοῦ ζ' 344, τοῦ η' 324 καὶ τοῦ θ' 38, τῆ ἐξ. Φ. Ἐν. Φωτεινοῦ, ἐκδ. Π. Παπαδοκωνσταντοπούλου.

Ἐν Πειραιεῖ τῆ 9 Ἰανουαρ. 1890

Ἐπιτροπὴ ἐν ἐξ. συσκειᾷ ἐκ π. τ. 568, ἔτους ἐν δίκῃ Ἀκτῆς Χάρακα ἐκ π. τ. 538, ἔτους ἐν τῇ αὐτῇ δίκῃ ἐκ π. τ. 408, ἔτους ἐν τῇ Νέᾳ Βάρκ ἐκ π. τ. 3 καὶ 930 κ. τοῦ ἐξ. Κ. Χουσῆ. Συνδ. Σ. Κορδοπατσοπούλου.

Ὁλκὴ τῶ ἔρους ἐν δίκῃ Πετρῆ Σπυρατζοῦ ἐκ π. τ. 304 τοῦ ἐξ. Ν. Λαγγουβαρδοπούλου. Συνδ. Σ. Κορδοπατσοπούλου.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 16 Ἰανουαρ. 1890.

Δράμια λευκῆ μαρμαρόλιθου ἐκ Πεντελικοῦ ἐπὶ τῆς διατεσσαρακοστῆς ἐπὶ Ἰππικοῦτου καὶ Σύνταγμ. Συνδ. Λ. Νικολάϊδης.

— Οἰκία ὑπόγειος ἐν Κολ/βῳ π. τ. 561 τοῦ ἐξ. Χ. Σάλου. Συνδ. Γ. Γ. Θεοφανόπουλος.

— Οἰκία ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀνέμου (γωνιακὴ Μητροπόλεως) π. τ. 354 τῶν ἐξ ἐπιμ. Μ. Παλλάδης. Συνδ. Γ. Γ. Θεοφ. καὶ Ν. Ἀνδρεάδου.

— Οἰκόπεδον ἐν ὁδοῖ Ἀνέδωτων τῆς Πετρέως π. τ. 873 τοῦ ἐξ. Μιχ. Σπυρίδωνος. Συνδ. Γ. Γ. Θεοφανόπουλος.

— Οἰκία δύροφος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀναγεννήσεως (γωνιακὴ τῆς Ἀπολλωνίου) π. τ. 407 τοῦ ἐξ. Γ. Ἀναστασοπούλου.

— Κῆπος ἐπιφανείας πλειόνων, δὲ ὅμως κλ. ἐν Ἀμαρουσίῳ ἐν στασ. 16 καὶ ἀ. 496 τοῦ ἐξ. Δημ. Ρηγοπούλου. Συνδ. Γ. Θεοφανόπουλος.

— Κῆπος ἐπιφανείας πλειόνων Νοσοκομείου τοῦ ἔλου ἐπ' π. τ. 340 τῶν ἐξ. Ἀνδ. Σαρδελῆ. Συνδ. Γ. Ρηγόπ.

— Οἰκία μετ' οἰκοπέδου κλ. ἐν δήμῳ Κυβάλης ἐκ π. τ. 1917 τοῦ ἐξ. Σπ. Τρίβελλα. Συνδ. Γ. Παπαδάκ.

ΑΞΙΟΝΤΣ - ΡΩΜΑΪΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Μεταβάσεις ἀπὸ 1 ἕ. Φ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ

Ἐξελεύθερος 13 ταῦρος, ὃν τὸ 11 ἀπαρτίζουσι τὰ Α' τόμον ἀπὸ σελ. 198, συγγραφεὶς ὑπὸ Γενναδ. Ἀργυρᾶ καὶ τῷ Τραπεζουντίου αἰῶνος. Τὰ δὲ τελευταῖα ἐκτύπωσε εἰς τὸ Μεσολόγγι Ἀθαν. Σακελλάριος, ἔσας ἐπὶ τελέου τὸν Β'. τόμον. — Τιμὴ ἑκάστου τόμου δρ. 1. Ἐπίσκεπται παρὰ τῷ κ. Κ. Βλάχῳ ἐν Ἀθήναις.

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ

ΝΟΜΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ

1892—1893

ὑπὸ Π. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

Περιέχον σύστασιν τοῦ νόμου. Β. Διατάγματα, ἐγκυκλίους καὶ συνθήκας, οἷς δόνανται τις νὰ εὕρῃ ἐν ἐκάστῃ ὑποθέσει διὰ ταχυτικοῦ εἰς τὴν Ἐγκυκλοπαίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοὺς κώδικας Ράλλη.

Τιμὴ τοῦ ὄρους δραχμαὶ 4.

Εὑρίσκεται παρὰ τοῖς κατασκευάσασι Ἀνστη Κωνσταντινίδου καὶ τῷ γραφείῳ τῆς «Θέμιδος». Ἀποστέλλεται ταχυ ἐμβαζόμενη τὴ ἀντίτιμον αὐτοῦ.

Ἔτος Α'.—Ἀριθ. 20

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ
τοῦ Οἴκου Κοκκόβαλου 19

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Θ. Α. Π. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ
16 Σεπτεμβρίου 1890

Συνδρομὴ ἐτησία δρ. 15· ἓξ Μηνῶν δρ. 8· ἓξ Κατεχομένων ἐ. μην. δρ. 10.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τοῦ τῆς ἐργασίας σοῦ ὄρθρου 837 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὑπὸ Ι. Α. Μαγγινᾶ, δικηγόρου Γ. Δελλῆ.

Εἰσφοιτικὴ πιλοφορία ἐν Ἑπτανήσῳ

Νομολογίαι τῶν πάγου, Πολιτικαὶ (1889) Νομολογία Ἑρμείου Ἀθηνῶν, (1890).

Νομολογία Γαλλική, Νομολογία Γερμανική, Γνωμοδοτήσεις καὶ γνωμοδότ.

Τοῦ Συμβολαιογράφου.

Διάφορα Δημοσιογραφικὰ ἐλάττων· Ἀλληλογραφία.

Κατάλογος Ἐκδίκων ἐπὶ Δικαιοσύνῃ.

Ἐπίσημος ἐφημ., Νομικὴ Σχολή, «Πτωχεύσεις - Πλειστηριασμοί.

Περικλεὶδου ἐπὶ ἐπιτυχίαις ἐπὶ τῆς σπουδαίας τοῦ κ.κ. ἀναπληρωτοῦ τῆς «πρώτης» ἐν Κωνσταντίνου τάξεως τῆς ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γυμνασίου, ὅπως μὴ ἐπιδοθῇ ἐπὶ πλέον ἐπιμονὴ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ φίλου.

Εἰς τὰς παρατεθείσας τὸν ἀγαπητὸν κωσμοῦντα νόμον, ἐκτὸς τοῦ Κώδικος Ἐμπορικοῦ (ἐ. Δ/τος), ἐν ᾧ ἐπιμελῶς παρεγράφησαν αἱ τε φίλοις τῆς τοιᾶς τοῦ ἔτους ἐν. 2 λέξεις ἀναπτυκτικὰ τῆς ἐπιστολῆς καὶ ἐπιδέχεις πλείονα τῆς παρατηρήσεως.

Παρακαλοῦμεν οἱ μεταβάλλοντες διεύθυνσιν τὸν κ.κ. συνδρομητὰς ἡμῶν ὅπως ἐν ἀνάγκῃ ἀναφέρωσι καὶ τὴν ἐσχάτην αὐτῶν διεύθυνσιν ὥστε ἧττον κοπιῶδες νὰ ἦναι τὸ ἔργον τῆς ἀναζητήσεως αὐτῶν.

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. ἀντιπρόσωποι τῆς «Θέμιδος» νὰ ἐνεργοποιήσωσιν ἐφ' ὅσον ἐλλείπουσι τὸ ταχύτερον τὰ ἐκ τῶν ἀποστολῶν ἡμῶν ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ φύλλα, ἵνα ἀποστείλωμεν αὐτοῖς τὸν περὶ ἐνάρξεως τῆς ἐκδόσεως ἡμῶν ἀριθμὸν ἀντιτύπων, ὅπως ἐπὶ τέλους ἐπιδοθῇ εἰς τοὺς πληρώσαντας τὴν τιμὴν ἐπιστολὴ ἀξίαν λόγου καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἐπιχειρήσεως ἡμῶν.

Διευθύνσεις δικηγόρων Ἀθηνῶν

Α. ΣΤΟΥΤΗΣ ὁδὸς Πινακοθήκης ἀριθ. 78

ΠΕΤ. ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ὁδὸς Σωκράτους· ἀρ. 32

Θ. ΜΠΑΛΑΒΑΣ ὁδὸς Σόλωνος ἀρ. 37

Ι. ΜΑΝΟΛΑΤΟΣ ὁδὸς Θεμιστοκλέους ἀριθ. 33

Κ. Ι. ΖΑΝΟΣ ὁδὸς Ἡρώδου (γωνιακὴ Πατέρου)

Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ ὁδὸς Σόλωνος ἀρ. 33

Π. ΠΑΣΣΑΛΙΔΑΣ ὁδὸς Θεμιστ. ἀρ. 17

Δ. ΡΟΔΙΟΣ ὁδὸς Μενάνδρου ἀρ. 25

Ι. Ν. ΣΚΑΛΑΔΑΣ ὁδὸς Δεκελείας

Θ. ΦΩΤΙΑΔΗΣ ὁδ. Πετρακῆ (οἰκία Βιτάλη)

Π. ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ὁδὸς Ἀγησιλ. 34

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Δημοσίευσις ἐκκλησιῶν συμβ. τοῦ ἐν Ἀθήναις Πυρογλυκέως κοῦ, οὗ Ι. Α. Γιάτρακος καὶ Ν. Τζ. Σουλιώτης, πρὸς τοῦ; ἐν Σύρᾳ ἐκκαιρίους Δ. Κ. Θ. Μουσούρας.

— Διὰ Β. Διατάγματος συστατοῦται πταισμάτων ἐν τῇ συμπρωτεύ. τοῦ ἐν Πύργῳ ἐφετείου καὶ ἡ ἕδρα ἀφορίσεως τοῦ μὲν ἐκτελεστοῦ τοῦ μὲν ἐκτελεστοῦ εἰ Πύργῳ τῶν δὲ ἐκτελεστῶν ἡ Κάλαμος, τοῦ Μεσολογγίου ὁ Πύργος καὶ ὁ Δυτικός.

— Διωρίσθη συμβολαιογράφος ἐν Χαλκίδι ἀντὶ τοῦ ἀποδιωρισθέντος Δ. Πάλτου ὁ Νικ. Μπουσιάλης.

ΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Ἀπὸ τῆς Μαΐου ἐ. Ι. μέχρι λέξεως τοῦ ἐκκαιδεκάτου ἐν τῇ συμπρωτεύ. τοῦ ἐν Πύργῳ ἐφετείου 56 πελαγόρων τῆς Νομικῆς, ἵνα ἐν ἐκκαιρίῳ χρόνῳ ἐκτελεσθῇ καὶ τὸ ἑβδομὸν λόγ. κλείσ. οὗ κ.κ.

1) Ἀστ. Ἀναστασόπουλος ἐκ Σκύρου. 2) Ἰω. Κυριακίδ ἐξ Ἀγόρου Μεγ. Ἀσίας 3) Ἰω. Μπέζος ἐκ Κεφαλληνίας. 4) Ἀ. Ἀνδρεάδης ἐκ Πύργου. 5) Ν. Τρικαλίνος ἐκ Ναυπάκτου. 6) Χ. Τζακαλὸς ἐκ Ναυπάκτου. 7) Ἀστ. Ἀρβανίτης ἐξ Ἀλεποχωρίου Ἀχαΐας. 8) Ἀθαν. Κανέλλος. 9) Ἰω. Βασιγιάννης ἐξ Ἀθηνῶν. 10) Γ. Μιλιάδης ἐξ Ἀγίου Ἀνδρέου Ἀχαΐας. 11) Κωνστ. Μανιάτης ἐκ Φιλιατρῶν. 12) Ἰω. Δεκατερίδης ἐξ Ἀθηνῶν. 13) Ἰω. Κωνσταντόπουλος ἐκ Κεφαλληνίας. 14) Ἰω. Μπαλάνος ἐξ Ἀθηνῶν. 15) Κωνστ. Ἡπιάδης ἐξ Ἀγράφων. 16) Κωνστ. Μανιάτης ἐκ Φιλιατρῶν. 17) Ν. Παγώνδουλος ἐξ Ἀθηνῶν. 18) Κ. Χατζάρας ἐξ Ἀθηνῶν. 19) Ἰω. Μπαλάνος ἐξ Ἀθηνῶν. 20) Ἡρ. Μαζαράκης ἐκ Κύρου. 21) Ἀλ. Κουδούρης ἐκ Σπάλαντος. 22) Ὀρ. Καλαμπόκης ἐξ Ἀθηνῶν. 23) Ἰω. Μπαλάνος ἐξ Ἀθηνῶν. 24) Ἀθαν. Κοτσολόπουλος ἐκ Τριπόλεως. 25) Ἠλ. Πετρόπουλος ἐξ Ἀνδρίτσης. 26) Ἀθαν. Κανέλλος ἐξ Ἀθηνῶν. 27) Ἀθ. Παπαναστασόπουλος ἐκ Καλαμῶν. 28) Ἀ. Ἀνδρεάδης ἐξ Ἀθηνῶν. 29) Ἀστ. Ἀρβανίτης ἐξ Ἀναλύσεως Ἀγιαλείας. 30) Ἀθαν. Κανέλλος ἐξ Ἀθηνῶν. 31) Ἀ. Ἀνδρεάδης ἐκ Κρήτης. 32) Ἰω. Κωνσταντόπουλος ἐκ Κεφαλληνίας. 33) Ἰω. Μπαλάνος ἐξ Ἀθηνῶν. 34) Ἀθαν. Κανέλλος ἐξ Ἀθηνῶν. 35) Ἰω. Μπαλάνος ἐξ Ἀθηνῶν. 36) Ἀθαν. Κανέλλος ἐξ Ἀθηνῶν. 37) Ἰω. Μπαλάνος ἐξ Ἀθηνῶν. 38) Ἀθαν. Κανέλλος ἐξ Ἀθηνῶν. 39) Ἰω. Μπαλάνος ἐξ Ἀθηνῶν. 40) Ἀθαν. Κανέλλος ἐξ Ἀθηνῶν. 41) Ἰω. Μπαλάνος ἐξ Ἀθηνῶν. 42) Ἀθαν. Κανέλλος ἐξ Ἀθηνῶν. 43) Ἰω. Μπαλάνος ἐξ Ἀθηνῶν. 44) Ἀθαν. Κανέλλος ἐξ Ἀθηνῶν. 45) Ἰω. Μπαλάνος ἐξ Ἀθηνῶν. 46) Ἀθαν. Κανέλλος ἐξ Ἀθηνῶν. 47) Ἰω. Μπαλάνος ἐξ Ἀθηνῶν. 48) Ἀθαν. Κανέλλος ἐξ Ἀθηνῶν. 49) Ἰω. Μπαλάνος ἐξ Ἀθηνῶν. 50) Ἀθαν. Κανέλλος ἐξ Ἀθηνῶν. 51) Ἰω. Μπαλάνος ἐξ Ἀθηνῶν. 52) Ἀθαν. Κανέλλος ἐξ Ἀθηνῶν. 53) Ἰω. Μπαλάνος ἐξ Ἀθηνῶν. 54) Ἀθαν. Κανέλλος ἐξ Ἀθηνῶν. 55) Ἰω. Μπαλάνος ἐξ Ἀθηνῶν. 56) Ἀθαν. Κανέλλος ἐξ Ἀθηνῶν.

ΘΕΜΙΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ ΤΟΥ ΑΡΘ. 237 ΤΗΣ ΠΟΛ. ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ (*)

Μετὰ τὴν δοθεῖσαν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1140 τ. β' ἀπορασιν τοῦ Ἀρείου Πάγου θὰ εἰσ ἐπιτραπῇ, χάριν σπάνεως ἐπιστημονικῆς διαβάσεως, νὰ προσθέσω κρίσεις τινὰς εἰσέτι περὶ τῆς ἐρμηνείας τοῦ ἄρθρου 237 τῆς Πολ. Δικ. καὶ τῶν νόμων ἀνακοπῆς λόγων.

Διότι μόνον ἕνεκα, ὅτι νέοι ἀνακοπῆς λόγοι εἶναι οἱ νέοι περιέχοντες βάσιν, καὶ διάφορον ἐκείνων, ἅτινα ἐπροτάθησαν ἐν τῇ πρώτῃ ἀνακοπῇ. Ἐπειδὴ νέοι λόγοι κατὰ τὸν ὑπ' ἀριθ. 1140 τ. β' ἀπόφασιν «ἐπιτρέπονται εἰς διαφορετικὴν μεταγνωστικὴν τῆς ἀνακοπῆς φάσιν, ἐὰν ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ἀμφισβητουμένου». Συνεπῶς ἡ τοιαύτη ἀπόφασις ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ ἄρθρου 237 μετὰ τῶν ἄρθρων 505, 509 καὶ 580 τοῦ Πολ. Δικονομίας, ἀλλ' ἐκ τῶν ἄρθρων τούτων οὐδαμοῦ συνάγεται, ὅτι μεταξὺ τῶν ἐγγράφων, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον πραγματεύονται, περιέρχονται καὶ τὰ νέους περιέχοντα λόγους καὶ νέαν βάσιν τυγχάνοντα τὰ ἄρθρον 580 ἀ. 3 τῆς ποδ. δικ. ρητῶς ὁρίζει, ὅτι αἱ ἐγγραφαὶ αὗται πρέπει νὰ περιέχωσι πάντα τὰ κατὰ ἄρθρα 108—109 παράπτωτα νὰ καὶ διαβιβάσεις αἰτήματα, καθ' ὅσον δὲν μεταβάλλεται ἡ βάσις τῆς ἀγωγῆς ἀλλ' ὅλως διάφορα καὶ ὅλως ἄλλα εἴδη τῶν ἐν ἀ διορθώσεις αἰτημάτα (neues und rectificirtes Begehren) ἀπὸ τοὺς νέους λόγους τῆς ἀνακοπῆς (neue Oppositionsgründe), τοὺς ὁποίους νέον βάσιν περιέχοντας, ὅστε ἰσχυρίζεται κατὰ τοῦτο ἡ παύσις τῶν 580 ἀποφασισμὸς διότι ὀλίγῳ συνδυασμὸς ὁρίστατα μεταξὺ τοῦ ἄρθρ. 237 καὶ τῶν ἄρθρων 505, 509 καὶ 580 κατὰ τοῦτο.

Μεταδιάσταση εἰς τὸν λόγον τοῦ 237 ἄρθρου. Ἡ 1140 ἀπόφασις ἀποφαίνεται, ὅτι ἡ διάταξις αὐτοῦ τοῦ 237 ἐπὶ τῶν ἀνακοπῶν ἐγγράφων καὶ οὐχὶ τὸ νέους περὶ ἀνακοπῆς λόγους περιέχον μεταγνωστέον. Ἀλλ' ἂς ἴδωμεν τὴν ἑκάτερα ἀπόφασιν ἐπὶ γραμματικὴν σύνταξιν. Ἐὰν ὁ νομοθέτης ἔλεγε νὰ ὁρίσῃ, ἐπὶ περὶ ἐπιδέσεως τῆς ἀνακοπῆς πρέπει νὰ ὁρίσῃ, ἐὰν περιέχωσι περὶ δὲν ἐγγράφων τὸ τὸ αὐτὸ ἄρθρον ἐγγράφων ἐκ ἀπαραίτητον τὸν ἐγγράφων ἐν τὸ εἶπε τοῦ ἐγγράφου ἐνέτου (jener Urkunde) καὶ οὐχὶ τοῦ ἐγγράφου ἐνέτου (dieser Urkunde), τότε ἀναντίρρητα ἦσαν πρὸς παράτασιν εἶπε τοῦ ἐγγράφου τοῦτου, τοῦ τελευταίου θὰ, τοῦ νέους λόγους ἀνακοπῆς περιέχοντος. Διὰ τί δὲ ὁ νομοθέτης ἐπιμελῶς ἐν δίῃ περὶ τῆς ἐπιδέσεως τοῦ παρεπομένου τούτου διαγράφου ἀποκλεισμὸν τὸ ἄρθρον 606 καὶ 598 τῆς ποδ. δικ.

(*) Δημοσιεύσεως τέρμον τῆς παρ' ἐμοὶ δοθείσης ὕλης ἦτο τὸ τοῦτο πλέον ἀλόγων τὴν ἐπὶ τοῦ δίκαστος τούτου συζητήσεων.

ἐν ὡς ἀναγράφονται τὰ τῆς ἐπιδέσεως τοῦ κυρίου διαγράφου τῆς ἀνακοπῆς, καὶ διότι ὁ νομοθέτης τὸν ἐπιτρέπει ἐπιλὴ πρόκειται περὶ ἐγγράφου μεταγνωστέου νέους λόγους καὶ νέαν βάσιν ἀνακοπῆς περιέχοντος, τὸ ἄρθρον, ὅτι καὶ τοῦτου (τοῦ μεταγνωστέου ἐγγράφου) δίον νὰ γίνεται ἐπίδεσις, προνοῦν περὶ τῆς ἀπόδειξης τοῦ καθ' οὗ ὁ ἀνακοπὴ, τοῦτον ἔνεκα καὶ τὰ ἑξῆς ἐπίλαβεν εἰς τὴν ἀνακόπτουσα.

Ἐγγράφει δὲ τὸ τελευταῖον ἐπιγράφει τὸν τῆς 1140 ἀπόφασις, ἡ ὁποία ἐν ἄρθρῳ 247 τῆς Π. Δικονομ. Τὰ ἄρθρον τοῦτο ὁρίζει ἁπλῶς, ὅτι ἐπὶ ἐφέσεως κατ' ἀποφάσεως ἐφεσιβλήτου συγγραφεῖται ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου ἐγγράφου καὶ ἐπὶ τῶν ἐγγράφων μεταγνωστέον ἐγγράφου, ἀλλὰ περὶ ἐπιδέσεως αὐτοῦ οὐδὲν λέγει, οὐσον περὶ τῶν ἐντίθεσθαι ἐξέδων, ὅτι κατελείπετο ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ τῆς αὐτῆς ὑφίζει. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν τὸ τοῦ πρώτου ἄθρου τοῦτου (517) καὶ τοῦ 770 τῆς Πολ. Δικον., προκύπτει, ὅτι ἐὰν ἡ προθεσμία καὶ ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἐπιδόσεως εἰς τὴν ἐπίδεση τοῦ ἐφεσιβλήτου ἐγγράφου, πάλιν ἐξ ἀναλογίας, τὸ δοῦλο ὁρίζει ὁ νόμος περὶ τρίσιμον καὶ εἰδικώτερα περὶ τῆς ἐπιδόσεως τῶν ἐγγράφων τοῦ μεταγνωστέου ἐγγράφου, ἀφοῦ δὲ τὸ τὸ ἄρθρ. Θα ὑφίστατο «περὶ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ ἐγγράφου τοῦ ἐφεσιβλήτου ἐνώπιον τοῦ (δίκην (dieser Urkunde). Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴν ἀ. δὲν ἀναφέρεται εἰς τὸ προσχέδιον τοῦ ἄρθρου 237, ἐπειδὴ ἀπόκειται οὐ τροφέτου τὸ ἐδῶ. Τὸ περὶ τοῦ αὐρίου ἐπιτρέπεται ἐπὶ κοπῆς, διὰ. περὶ τοῦ ἰου ἐδῶ. ἐὰν δὲ ἐχρῆτο τὸ ἐπίθετο ἐκεῖνο, ἀλλ' ἐτέρα ἀ δὰ ἔδει ἄλλαιον ἐδῶ ἐπὶ ἐδῶ ἐδῶ ἐδῶ ἐδῶ ἐδῶ ἐδῶ.

Ἀλλὰ τὸ τριλογὸν τοῦ νέου τούτου ἐπιχειρήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου κατεδείκνυται καὶ ἐκ τῆς ἐξ ἀναλογίας περιπτώσεως τοῦ νομοθέτης ἐν τῷ ἄρθρῳ 237 περὶ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ κυρίου τῆς ἀνακοπῆς διαγράφου πρὸς τοὺς ἄλλους διαδίκους τῆς ἀνακοπῆς, διότι ἀπέχρη τὸ ἄρθρον 138 διάταξις ἐπὶ τὰ διαγράφα (ἄρα καὶ τὰ τῆς ἀνακοπῆς), ἀλλ' ἐν ἐπιδόσεσι τὰ ἀνειλεῖ διάτρον δὲ διότι τὸ ἄρθρον 598 (ἐὰν ἡ φαλεστι παράτασις τὰ ἄρθρ. 597), περὶ ἀρέσει ἀπὸ προσόντα ὁρίσει τὰ περιέχῃ τὸ κύριον τῆς ἀνακοπῆς διαγράφου, ἀπαιτεῖ πλὴν τῶν ἄλλων καὶ τὴν ἐπίδεσιν τοῦ ἐγγράφου τοῦ ἐν τοῦ συνοτικεῖ δίκαις διαγράφου τῆς ἀνακοπῆς. παραπίπτων εἰς τὰ ἄρθρα 619—622· τὸ δὲ ἄρθρον 610 ὁρίζον τὰ προσόντα τοῦ ἐν τοῦ τοιούτου δίκαιος διαγράφου τῆς ἀγωγῆς παραπίπτων εἰς τὰ ἄρθρα 602—590, ἐν ὡς ἐπὶ ἑλλιπὲς ἦ συμπλήρωσις τῶν ἐπίδεσιν τοῦ διαγράφου τῆς ἀγωγῆς. ἐπιμένει δὲ τὸ ἄρθρον 598 καὶ τὸν τῆς ἀνακοπῆς. Πλὴν τούτου τὸ αὐτὸ ἄρθρον 598 παραπέμπει εἰς τὰ ἄρθρα 606—597, τὰ πραγματεύόμενα περὶ ἀνακοπῆς

Μ. Γ. Ἀπ[illegible]

ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΗ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑ

Τὸ σύστημα τῆς ἀπαγγελίας καὶ τῆς μετατάσεως τῶν ἀνακαλῶν ἔχουν ἐν Ἰαπωνίᾳ τρόπον ὁ ὁποῖος ἐπιτρέπει τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἀποφάσεων ἐν τῇ ἐπιτυχίᾳ τῆς ἐπιτυχίας (γρ. ἐπιδόσεως - πρωτοκόλλ.) ἐν τῷ ἄρθρῳ 107, καὶ ἐν ἄρθρῳ 108 τῆς ποδ. δικ.

ρωτικῶν κρατῶν νὰ ἀπομιμηθῶσι λίαν ἐπιτυχῶς. Πρὸς ἐκχώρησιν τῶν ἀποκλειστικῶν δικαιωμάτων ἐν συνολικῷ καὶ πρὸς κατανάλωσιν τῶν ἰδιωτικῶν ὅλων ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις μεταχειρίζεται τὸν εἰς δημοπρασίαν κατακύρωσιν. Τὸ σύστημα τοῦτο ἐφαρμοζόμενον ἐπιμελῶς δίδει λίαν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Τρία εἶναι τὰ κυριώτερα συμφωνητέα. Ἀρχαὶ ἡ περιγραφὴ τοῦ ὑπὸ πώλησιν τοῦ γενικοῦ ὁδὸν ἔλαιον. Τὸ τε Δοκίμιον συμφωνητηρίου, τὸ καὶ περιεχόντα ὅσον, περλοκοβλεπτ 2,000 καὶ τινες καταβλοὺς εἰς δημοπρ δίκα ἐτῶν. Τὰ τρία τέταρτα αὐτῶν ἀποτελοῦσι τρόπον τινὰ ἐργάτας λατομίων ἐν Πεντέλῃ, ἐν ᾧ βραχεῖ διαστήματι συναθροίζουσι καὶ μετ' ὀλίγον πρατιμῶσι αὐτὰ πάσης ἀλλοεργασίας. Τὸ τέφρον[1]/4 γραμμοκιβώτιον εἰς τὰς στήλας τὸ ἐπιτρεπόμενον τὸ πωρσυνεστρέψον. Δὲν ἀγαμβάλουσι ἐκτὸς τῆς φλοιᾶς εἰμὶ τὰ ἀπολύτως πρὸς τροφὴν ἀναγκαῖα. Τὸ πωροσυντρέφον κέκτηται τὸ ἐπιβεβαιοῦν τὸν τὸν κερασιοσπόλιον του, σπιλιὰ ὑπολογιστοσελὶς, σπιτοσιλὸν κτλ. Τὸ παιδαρίδι εἶναι λίαν φτῆνι. Πολλοὶ μὲν ἐκ τούτων δὲν ἐργάζονται ἀφοῦ τὰ καλοκαίρια· αἱ ἐργάτριαι ἀήρμαι εἶναι ἀνάπαυσις. Τὰ δὲ ἀκόμη, εἶδος μεγάλων κλειδῶν, σπιτοσιδηρᾶς ἐκτιμᾶται ἀπὸ 60 ἑτῶν, ὁ τροχὸς ὀλίγον ποιεῖται ἀλλ' ἀρκετά.

Αἱ μικραὶ παραδόσεις συμφοῦται διὰ τὸ τὰ ἀλλὰ ἀπομένωσιν, ἐπιμελητηρίου τοῦ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκ τῶν ἀγαστῶν, παρεδόθη. Ἔνεκεν τῆς στρατιᾶς ἐλευθερίας ὃν χαίρουσιν οἱ κατάδικοι ἐν τῇ φυλακῇ ἢ ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς ἐργασίας, ἡ τῶν Οἴκων προφύλαξις δὲ σπίθετ τὴς ὅτι αἱ ἀποδράσεις εἶσι σπανιώτ. Οὐδεμία ὕβρις βαρεῖα, σπιθ ἡ παραιτεῖται σπηρὰ αἰχμάλ. ἐλέγετο ἀλλήρα τῆς μόνον φράσεως τὴς ὀρθῶν σανίδων πατὲ κορρίνι αἰχμηρὸν ἐπὶ τὴς κορυφῆς ἀποτελεῖ τὸ μόνον προφυλακτικὸν μέτρον. Ὁπὸ τούτου εἰς ἀποδράσεις εἶναι σπανιώτατα. Ἡμέρα τὴν ἡμέραν τὸ ἐργάτης τῶν φυλάκων εἶναι μέτρας ἀναγροῦνται περίπου εἰς 400, ἀτὸν εἰς ἐπὶ 5 ἢ 6 ἀρατοῦσιν. Ἐπὶ σιδὸν τὰ κακίδικοι πάντες ρίζουσιν ἐκσπόρῳ· γρον ἐνδιαιτήσεως χρωματοσ ἐλαίνους τὸν ὀρθλ. ὀπ, τὸ ὑπόλ. ὕθλε τοὺς πρόδικοι ἀμέσως ἐκτὸς τῆς φυλακῆς. Ἐὰν καταφύγωσι εἰς ἀπόδ. δίκιον τὴν ἐνδυμασίαν των, ἡ κόρα των θὰ τοὺς προσβάλῃ, διότι θὰ τοὺς ἐξδιωρίσῃ τοῦ ζυζλοπ. μέλι λωμβᾶ τὴς κερκαλὴς ἐπὶ τὴς κορυφῆς τοῦ κρανίου. Ὅθεν οἱ Ἰάπωνες κατοῦσιν ἀνυπόκριτοι τὴν ἀπὸ κλειστὸν σιδηρᾶν σιδηρᾶν σφραγῖδα.

Οἱ Ἰάπωνες κατασκοποῦσι τοὺς κατηδίκους μετὰ πολλοῦ σπουδαστοῦ εἰς τάξεις. Μετὰ τριῶν ἐτῶν καλῆς διαγωγῆς ὁ κατάδικος λαμβάνει τὸ ἴχθυος, ἤδη μετὰ 12 ἔτη, τρία εἰς τὸ σπίτι ἐνιὰ ἐτῶν κτλ. Ἕκαστον αὐτῶν τὸ παρέχει σεμνὰ τὰ προνόμια. Ὁ ἔχων τρία ἐρίμια ἀπαλάσσεται τοῦ ἐφ' ἑαυτοῦ ὁ ἔχων πέντε τοῦτο ἀπολαύει τὰ σπουδαῖα πρόσωπα. Κατὰ τὴν ἑξῆς τοῦ ἐκ τῆς φυλακῆς ἐκφύσει γραφεῖον ἐν Χαλκίδι, τὸ ὁποῖον ὅλοι ἐκμετταλλεύεται ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς ἀρχῆς, ὅπερ λίαν ἐπιθυμοῦσιν οὗτοι.

Μέρος ἐκ τῶν κατ' αὐτῶν ἐρισθεὶν ἀποστέλλονται κατὰ μικρὰ ἀποστάσεως εἰς τὸ ἐπιτρεπόμενον πρὸς ἐκχώρησιν, τὸ καὶ περιεχόντα δάνουσι Πελοπόρε ὅσες καὶ οἱ ἐργάται. Ἐν συνόψει ἡ διδικὴς χρησιμοτοπεῖ, εἰς τὰς ἐκχωρήσεις ἐργασίας τὸ κλεῖθρον ἐπιτρέπει τὰ ἐπιτρεπόμενα τὸν ἐλευθέρων ἐργάτων. Λίαν πνευματώδες θεωρεῖται τὸ σύστημα τοῦ συγγενισμοῦ ἐν Ἰαπωνίᾳ, ἐφ᾽ τὸ μέγα πρωτεῖον ἔχει τὸ κίνημα τῆς πλήρους λειτουργίας τῆς ἐν πρακτικῇ.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΟΛΙΤΕΙΚΗ

Ἀριθ. 66 (1889). Τμ. Α'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀριστοτέλης κ. Μ. Διγενῆς.

Ἐκκλησία κατάδικης. — Ὑποχρέωσις τοῦ δημοσίου

Ἡ ὑποχρέωσις τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν φυλάξιν τῶν πρατούντων τὴν ἐπὶ τῶν ἐπιβλεπόντων αὐτὸ καθηκόντων διὰ τοῦ Δ. τῆς 10 Νοεμβρίου 1836, ἐτέθη τὴς ἐκδιώσεως τῶν Δημοσιευμάτων ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ ἀποστολὴν ἐνὸς δυνάμεως πρὸς πάντων τῶν ἐκ λιστέως γενομένων καὶ ἐπὶ ἀποφάσεων ἐκδιώσεως ὀφειλῶν, ἐμπιστευμένων μόνον τὴν πλήρωσιν τοῦ τάκτου ἐπὶ τοῦ ἐπιτελεστικοῦ ποσοῦ, ὑφ᾽ ἃς καὶ εἰς πληρωμὴν ἐλικιόχρου τοῦ ποσοῦ, διότι ἡ τὴν ἐπαρχιακὴν τοῦ Δημοσίου ἐπιτηρήσεων ἀγίτατα δὲν ἐπιτρέπεται τὴν ἀπώλειαν τῆς ἀπιστεύσεως τοῦ διαιωνίζων, ἵνα τὸ τοῦτο ἔγκλειστα ἢ ὀφειλόμενα ἀπολογίαι ἀλλ᾽ ἀέτε τὸ ἀνάγκη ἐν ἐπιβεβαιώσεως τὴν ἀπαίτησιν ἐπιδικάσεων ἀπόφασις ἐμφανὴς ἐξουδιάζεται τὰς περὶ ὑποχρεώσεως ἀρχὰς τοῦ Ρ. Δ. κλπ. ὅπερ ἐπέγτασι ἀναίρεσιν (ἄρθρ. 807 Π.Δ.).

Ἀριθ. 67 (1888). Τμ. Α'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀριστοτέλης κ. Μ. Διγενῆς.

Δίκη. — προσωπικὴ κίνησις. — ἀποδεικτικὸν

Τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ ἀπὸ 17 Νοέμβρ 1836 περὶ ἰδιωτικῶν δικῶν Δ. ἐπιδίκου τὸν ἐν ἀμοιβαίῳ χρόνῳ παρουσιαστῶν τῶν τίτλων, ἀπὸ τῆς παραλείψεως τοῦ ὁποίου τὰ δέκα διωρύσεται ἐθνικά, ὧν ὅρισεν ἄλλων τρόπον ἀποδείξεως τοῦ γεγονότος τῆς παρουσιάσεως, ὀρθῶς ἐπιμένουσι ἐπιχειρεῖται καὶ ἐμμέσῳ τρόπῳ τοῦτο ἀποδεῖξαι. Κατὰ συνέπειαν καὶ τεκμήριον χρόνου δύναται νὰ γένῃ.

Ἀριθ. 68 (1889). Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀριστοτέλης κ. Δ/ Γαῖος.

Πλάκης - κατασκευαστὴς - μείωσις τιμήματος - ἐπιστροφὴ ἀντιτίμων. - ἐκχώρησις

Ἐπὶ συμλγάσεως ὑπὸ ἔρου κατασκευστέους ὁ νόμος ΠΠ.3) 7 ἀπὸ 13 (16). γ. 2—4 ἄρίων τὸν τρόπον τῆς ἀπιλογῆς ἀναίρει ζητῶν ἀπὸν τοῦ τυκτικοῦ. ὅστε ἀρκεῖ νὰ γένῃ ἀπὸν ἀπ᾽ ἐξωδίκου προκλήσεως ἀνευ ἐγγράφου ἀγωγῆς.

— Καὶ ἀντικειμένῳ ἐρισίμως ἐν ἐνστάσεις ἐκχωρήσεως ὅτε ἀπαιτεῖται τὸ τυκτικὸν τοῦ διότι ἡ περὶ τούτου ἐξέτασις, ἐν διὰ τῆς ἐκχωρήσεως ἐπιτρέπει ἐλλόγιμον ἐπιτρέπει ἀπαλλάσσεται τὸν ἐπιτρέπει ἀγωγὴν περὶ ἐπιτεροχῆς τοῦ πωλοῦντος καὶ οὗτοι δὲν ἔχει ὃ ἐνάγων τὸ ἀκόλουθον νὰ ἐπιτρεπτοῦσῃ τὸ ἐν αὐτῇ δίκαιον εἰς ὅλον, ὃφ᾽ ὃν ἐπιτρέπει ἡ ἐκχώρησις (ἐγγραφος πωλητὴς. [1])

— Ἡ ἐπὶ τοῦ διαιτητρίου τῆς νίσεως παραβολὴ ὅτι διὰ τὴς ἐκχωρήσεως ἐπιδίκου ὑπὸ τοῦ ἐκχωρητοῦ ἡ ἐνάστικτις τοῦ δικαιώματος τὴς ἐπιλογῆς εἰς τὸ αὐτὸν τὸ τίμημα, ἐνῷ ἐν ἰσχυῇ συνέτυχεν ἐπὶ τοῦ ἐκχωρητοῦ ἐπὶ ἐγένετο τελεία ἡ ἐκχώρησις καὶ ἡ γνωστοποίησις αὐτῆς μετὰ προσθέσεως τῆς πληρωμῆς.

Ἀριθ. 69 (1889). Τμ. Α'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀριστοτέλης κ. Κ. Σκληρόπουλος.

Ἀβδελιὰ ἐγγραφὴ. - ἀκολουθητέα τύποις.

Κατὰ τὴν 43 Νοεμβρ τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἡ ἐγγυητὴς ἀπαλλάσσεται, ὅταν ὁ δανειστὴς ἐξ ἰδίου πταίσματος παρέλιπε τὴν ὀρισθεῖσαν χρονικὴν ἀπὸ τῆς πρωτοβαθμίας συμβολὴν εἰς τὰς ἀπαίτας, δὲν ἀπαιτεῖται δὲ σὲ στενῶν τὸν ἀπαλλαγὴς τούτου ἀ ἀφῆκε τὸ ἀπὸ τοῦ ἀπαιτεῖται ἐπιτρέπει ἐπιτρέπει ἐπὶ μέλλει νὰ πτωχεύσῃ ὁ πρωτοφειλέτης. [1] Τοῦτο ἀπαιτεῖται ἀπόρριπτις ἀπὸ ἐπιδίκου ἐρμηνείας τὴν ἄνω Ναρρᾶν.

Ἀριθ. 70 (1889). Τμ. Α'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀριστοτέλης κ. Α. Ἀγαπητίδης

Ἐπιτελεστικὸν ἀγώνισμα. - ὑπόθηκη

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 11 13. 2 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου ὁ Δημόσιος δὲν ἀδίστασι δικαιοῦται ἐγγράφου ὑποθήκης κατὰ τὸν ἀπὸ λογισμὸν τῶν ἀπαιτήσεων ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐτέθη ἀναίρεσιν (ἄρθρ. 807 Π.Δ.).

Ἀριθ. 71 (1889). Τμ. Α'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀριστοτέλης κ. Α. Ἀγαπητίδης

Μονοχῆ. - Ἰόνιος Κῶδιξ. - κληρονομία

Οὐδεμία διάταξις τοῦ Ἰονίου Κώδικος ἀπολείπει τοὺς ἐν μοναστηρίοις ἐγκατεστάσεις μοναχοὺς τοῦ δικαιώματος τοῦ διατίθεσθαι τὰ ἴδια. Ἐπὶ τοῦ ἀποθανόντος τοιούτου ἀνοίγεται ἡ κληρονομία κεφότεπ αὐτοῦ.

Δὲν παραδιδέται τὸ ἄρθρ. 805 τοῦ Ἰονίου κώδικος, παραβαλομένου τοῦ δικαστοῦ ὅτι ὁ ἐπὶ ἐπὶ ἡ διάθεσις κατὰ τὴν ἐκτέλεσις (ὅτε θὰ εἶχεν ἰσχυρισμὸν τὸ ἄρθρ. 805) ἀλλ᾽ ὅτε παρατηρεῖται ἄλλου κατατεταγότος ἐπὶ τοῦ ἀποθανόντος (μοναχοῦ). Ρωμαϊκὸν ὅτι τὸ κυβερνῆσαι καὶ μὴ ὑπαγόμενος εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν κατὰ τὸ ἄρθρ. 805 Ι.Κ.

Ἀριθ. 72 (1889). Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀριστοτέλης κ. Β. Παπαδοπούλος

Κατάδικοι. - ἀνάμιξις. - πρᾶσις σχέσεως

Ἡ ἀκίρωτικὴ τῆς ἐπιδόσεως τῶν δικογράφων ἐνστάσεως, μὲ ἀναγγελίαν εἰς τὸν δικαστὴν τὴν ἐνώπιον αὐτοῦ ἡ δικάσιμος, Ρωμ. ἄρθρ. 592 Π.Δ., καθ᾽ ὃν μόνον ἐν ἰσχυρολόγῳ ἐπιτελεστικῇ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἡ νόμιμος κύρις τῶν διαδίκων, εἰς ἀπαράδεκτος μὲ προταθεῖσα κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ζήτησιν, κατὰ τὸ ἄρθρ. 1101 Π.Δ. ἀκ 202 Π.Δ. μὴ ἀναγινωσκομένου ἐλλείψει ἐγγράφου πρόδικος, ἐπὶ ἀποτελεσμάτων ἐπὶ ἀπαράδεκτος.

Ἀριθ. 76 (1889). Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀριστοτέλης κ. Χ. Κοκορῆς.

Ἀναγνωσθ. - δικαιωμ. - ὑφίλιος

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 880 ἐδ. 2 Π.Δ. ἀ. ἡ πρόθεσις τῆς ἐπιτρεπτῆς ἐπιτελεστικῆς ἐνστάσεως ἐν ᾗ μόνον ἐπὶ ἀπαιτεῖται ἐπανέλθῃς τὸ δίκιον ἡ διορισμὸς νέου ἀντικλήτου, ὅθεν ἀπαιτεῖται δὲ πρὸς ἐκτέτ ἀποκλεισμὸς τοῦ τὸν διαλυτὴν ἐπιτρέπει γεγονότος.

— Ἡ πρόθεσις τὸν ὑποθήκιον δικαιοτὴ τῆς ἀκτροτοῦς, διὰ τὸ ἀδιάστατον τὸ διαδικασίας ἐπιτρέπει δρόσου ἐν ἀκόμη τὸν ὑποθήκιος.

Ἀριθ. 77 (1889).

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀριστοτέλης κ. Β. Παπαδοπούλος

Σύγχρουσις κληρόνομων. - ὑγρόλιον συμφωνητικόν. - ἐξαίρεσις

Αἱ αἰτήσεις περὶ ἄρσεως συγχρούσεως δικαιοκτόνων ἀρχῶν καὶ δικαστηρίων, μνεια κατὰ τὸ ἄρθρ. 1101 τοῦ Συντάγματος Ἀρείου Πάγου, ἐπιλαμβάνονται καταρκτικὴς συγχρούσεως μετὰ τὸν γνωστοποιήσεως τῆς ἀρχῆς

---

[1] Δὲν φαίνεται ἀπαιτούμενος ὁ ἐν τῷ δικτύῳ ζητήματι γνωσιμὸς δικτὺ λόγος. Πολὺ λογικῶς δύναται τις νὰ πιστῇ, ὅτι ἡ τὴν ἀνάβασιν ὁ νόμος ἀπαιτεῖ ἐπιτελεστικὸν τὸ ἐπιτρεπτὸν τοῦ κατὰ τὴν ἐπιδίκασιν ἐπιτρέπει ἐπιτρέπει ἐπιτρέπει

συγκοσόντως και τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ, περὶ ἀφορᾷ ἀπὸ πάσης ἐξετάσεως τῆς ὑποθέσεως, ἀφορῶσι τὸ δημόσιον συμφέρον καὶ σὺχὶ τὸν ἰδιαίτερον, καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ ἐπιγραφὴ τῶν μόνου διὰ τοῦ παρὰ τὸν Ἀρείου Πάγου ἀπαγγελλομένου κὰὶ γίνεται καὶ εἶναι ἀπαράδεκτος τοιαύτη αἴτησις οὔτε διαδίκων, μὴ ἀπαιτουμένης οὐδὲ κλητεύσεως κὰὶ αὐτῶν.

Ἀρθ. 78 (1889). Τμ. Α'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Μ. Δεληγιάννης.

Χαρτόσημον - κατάργησις - ἀναφορικὸν.

Τὰ διατάγματα τῆς 1 καὶ 23 Ἰουν. 1831 περὶ ἀντικοσμίου τῶν ἐδίων ἐπιφανείας τῶν ὑπὸ στρατιωτῶν τῆς χωροφυλακῆς, καθ' ἃ λαμβάνουσι παρὰ τῆς Διοικητικῆς των καὶ τῆς δικαιοσύνης τῶν ἐν στρατῷ τῆς γῆν ἐπιφανείαν τῶν καὶ κἄποι διὰ τὴν ὑπογραφὴν αὐτῶν καὶ κἄποι διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῶν προσώπων δικαίωμα πρὸς τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἀποκαταστάσεως ταύτης, ἵνα ἀπὸ αὐτῶν ἀφορμήσουσι πρὸ τῆς ἀπαιτήσεως τῶν ὅρων τούτων.

- Οὐδὲν δύναται ἡ πρὸς παραχώρησιν πρὸς τοὺς ἐαθροὺς συμβουλὴ τοῦ ὑπουργοῦ, μὴ δυναμένου τοῦτου ἄνευ νόμου ἀπαλλοτρίωσιν ἰδιωτικῶν ἰδιοκτησιῶν.

Ἀρθ. 79 (1889). Τμ. Α'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Κ. Σ. Καστόρχης.

Ἀποδείξεις - πραγματογνώμονες - ἐκτίμησις ζημίας.

Τῷ ἄρθρ. 294 Πν. Δ. ἐπιδιδόντος τὴν δὲ πραγματογνωμόνων ἀπόδειξιν, ὅπερ ἐκ κατανόησις ἡ ἐκτίμησις τῶν πραγμάτων τῆς διαφορᾶς ἐξαρτᾶται ἐκ γνώσεως ἰδιαιτέρας ἐπιστήμης ἢ τέχνης, ὁ ἄρθρον δὲν διατάσσεται τοιαύτη ἀπόδειξις, ἀλλ' ἐξ ἄλλων ἀποδείξεων κατενόησεν ἡ δικαστὴς τὴν διαφοράν.

- Ἡ κρίσις περὶ ἀναγκῆς περιγραφῆς τῆς διαφορᾶς ἢ περὶ ἀρκούσης ἐπιστήμης τῶν ἐμπείρων τοῦ Ἀρείου Πάγου ὁπ. ἄρθρου ἐκείνων πραγμάτων.

Ἀρθρον 81 (1889) Τμ. Α.'

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Α. Γαζῆς.

Κληρονομία - ἐπιφορτισμὸς - νόμος.

Κατὰ τὴν ὑπὸτιθῆν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 961 καὶ 1962 Πν. Δ., μὴ ἀναζητουμένης ἄλλου μετεγγυήσεως, μένει ἐπιφορτισμὸς παρὰ τῷ ὁ κατέχοντι τὰ ἀφέλιμα πράγματα τὰ κατεχρεώσεται τὴν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, συνεπῶς ἐξόφλειαν κρατῶν αὐτὰ, ὃν πωλεῖ ὑπόθηκον μὲ πλεῖονας οὗ δι'. Ἐν κατεχρεώσεν δικαίωμα καὶ ἂν ἐμείνει τέλους ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ κατέχεσις, διὰ τὴν ἐσκον ὀφλὴν κατεχρεώσεν ἀπαίτησιν.

Ἀρθ. 89 (1889) Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Α. Μαυρομιχάλης.

Ἀμφισβητούμενον διοικητικὸν - ἀρμοδιότης - κατάθεσις ολοσήμων.

- Κατὰ τὸ ἄρθρον 101 τοῦ Συντάγματος αἱ ὑποθέσεις τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ὑπάγονται εἰς τὸ τακτικὸν δικαστήριον, ἐκτὸς μόνον, αἵτινες διὰ εἰδικῶν νόμων ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν.

- Ἡ διαφορὰ περὶ τὰς ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς κατληφθείσας ὑπαλλοτρίας ἀναφορικῶς νομοθεσίας, θεσμοθέτει καὶ παραλλήλους τῶν ὑηλείων τῶν γεωτνιζουσῶν οἰκείῳ δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, διότι ἡ ὑπόθεσις ἀφορᾷ τὸ ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου δικαίωμα τῆς ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν ἐπιβληθείσης ὑπὸ τῶν καὶ κἄποι διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῶν προσώπων δικαίωμα πρὸς τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἀποκαταστάσεως ταύτης, ἵνα ἀπὸ αὐτῶν ἀφορμήσουσι πρὸ τῆς ἀπαιτήσεως τῶν ὅρων τούτων.

- Οὐδὲν δύναται ἡ πρὸς παραχώρησιν πρὸς τοὺς ἐαθροὺς συμβουλὴ τοῦ ὑπουργοῦ, μὴ δυναμένου τοῦτου ἄνευ νόμου ἀπαλλοτρίωσιν ἰδιωτικῶν ἰδιοκτησιῶν.

Ἀρθ. 79 (1889). Τμ. Α'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Κ. Σ. Καστόρχης.

Ἀποδείξεις - πραγματογνώμονες - ἐκτίμησις ζημίας.

Τῷ ἄρθρ. 294 Πν. Δ. ἐπιδιδόντος τὴν δὲ πραγματογνωμόνων ἀπόδειξιν, ὅπερ ἐκ κατανόησις ἡ ἐκτίμησις τῶν πραγμάτων τῆς διαφορᾶς ἐξαρτᾶται ἐκ γνώσεως ἰδιαιτέρας ἐπιστήμης ἢ τέχνης, ὁ ἄρθρον δὲν διατάσσεται τοιαύτη ἀπόδειξις, ἀλλ' ἐξ ἄλλων ἀποδείξεων κατενόησεν ἡ δικαστὴς τὴν διαφοράν.

- Ἡ κρίσις περὶ ἀναγκῆς περιγραφῆς τῆς διαφορᾶς ἢ περὶ ἀρκούσης ἐπιστήμης τῶν ἐμπείρων τοῦ Ἀρείου Πάγου ὁπ. ἄρθρου ἐκείνων πραγμάτων.

Ἀρθρον 81 (1889) Τμ. Α.'

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Α. Γαζῆς.

Κληρονομία - ἐπιφορτισμὸς - νόμος.

Κατὰ τὴν ὑπὸτιθῆν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 961 καὶ 1962 Πν. Δ., μὴ ἀναζητουμένης ἄλλου μετεγγυήσεως, μένει ἐπιφορτισμὸς παρὰ τῷ ὁ κατέχοντι τὰ ἀφέλιμα πράγματα τὰ κατεχρεώσεται τὴν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, συνεπῶς ἐξόφλειαν κρατῶν αὐτὰ, ὃν πωλεῖ ὑπόθηκον μὲ πλεῖονας οὗ δι'. Ἐν κατεχρεώσεν δικαίωμα καὶ ἂν ἐμείνει τέλους ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ κατέχεσις, διὰ τὴν ἐσκον ὀφλὴν κατεχρεώσεν ἀπαίτησιν.

Ἀρθρον 89 (1889). Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Κ. Κοκκορης.

Βιβλιάριον - ἀποδεικτικὸν ἀναφέρεται - ἐκκαπνιστικὸν.

Κατὰ τὰ συνδυασθέντα ἄρθρα 203, 37, 201 καὶ 304 τῆς Πν. Δ. ὁ πρὸς ἀναίρεσιν πρόσωπον τρέχει ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ βουλεύματος κατὰ τοῦ μὲν ἐν τῇ καθέδρᾳ τοῦ ἐκδότος τοῦ βουλεύματος κατοικοῦντος καὶ μὴ διορίσαντος ἀντίκλητον πολιτικὴν ἐνάγοντος.

- Κατὰ τὰ συνδυασθέντα ἄρθρα 361, 456 457 καὶ 481 Πν. Δ. ὁ περὶ ἀναιρέσεως ἐπὶ πολιτικῆς ἐνάγοντος γίνεται ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου, ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως ἀναιρέσεως καὶ καταγγραφὴν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πν. Δ. (ἄρθρ. 880 καὶ 1384 Πν. Δ.)

Ἀρθ. 33 (1889). Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Β. Παπαδοπούλος Τερπολιτσιώτης **ἐφέσεως - παραδόσεως ἐνόρκους. - Ἀνάλυσις - προσωπικὴ ἀφορμὴ.**

Δὶν εἶναι λόγος ἀναιρέσεως ἐπὶ τοῦ τοῦ ἄρθρ. 458 τῆς Πν. Δ. ἂ ἐὰν τὸ ἐφετεῖον παρέδωκε ἐκτρόπαλκτικὸς ἐκθέσεως ἀκύρου καὶ μὴ ἐν κύρωι ἐγκυροποίησεν.

- Δύναται ἡ ἐπιζημίωσις ἐξ ἀδικημάτων ἐπιδικαζόμενα ἀπόρροια τὰ διατάξεων τῶν καὶ ἀνελέου προσωπικὴν κράτησιν, ἐγγύου καὶ μετὰ τὴν ἀναίρεσιν τοῦ, δὲν ἀποτελεῖ ἐξ τοῦτο παράδειγμα τοῦ ἄρθρου 1003 τῆς Πν. Δ.

Ἀρθ. 34 (1889). Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Β. Παπαδοπούλος-Πλακεντζιώτης **ὁμολογίαι ὁμολόγου ἐγγράφων. - συνηγεῖα**

Δὶν ἀπαιτεῖται ἡ γνησιότης ἢ μὴ τοῦ ἐγγράφου διὰ τὴν ὑπαρξὶν τοῦ κατὰ τοῦ ἀντιδίκου τοῦ ἀποστρατείας τῶν ἀμφοτέρων ὑπαλλήλων, ἀφοῦ βάσις ἄλλου ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 350 Πν. Δ. ἡ ὑφίσταται ἡ ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 1000 τοῦ αὐτοῦ κώδικος ἐπιδεικτικὴ περίστασις.

Ἀρθ. 35 (1889) Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Β. Παπαδοπούλος-Πλακεντζιώτης **ἀναφορικὸν - ἀρμοδιότης**

Χαρακτηρίζονται διὰ τοῦ ἐγκλητηρίου τῆς πράξεως οἱ ἐφοῦσθαι χαρακτῆρα ἐγκληματικοῦ πτώματος, δὲν δύναται ἐξ πτωματικὸν ἐπιτηρῆς ἐπιβλήτου ἐπιβλήτου καὶ τοῦτου πωλῆς περὶ τῆς ἐφαλίσεως ἀκύρου, ἀλλ' ἐφείλει εἰδὸς ἐξ ἀγγελίας ἀναγκαίου, συνῳδὰ τοῦ ἄρθρου 333 ἐξ τῶν διαδικασιῶν τοῦ πτωματικοῦ πτώματος, 347 διατάσσουσα ἐξ τὴν πτωματοθεσίαν καὶ κηρύξῃ αὐτοῦ ἀναρμοστοῦ ἐξ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου ἀνωτέρω καὶ ἐπὶ τοῦ παράδειγμα καὶ 30 καὶ 7 τὸ ἀναρμοστοῦ.

ἀποφοιτῶντες ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ εἰς πᾶσαν στάσιν τῆς ἀθλιότητος.

— Ἡ κατὰ παραδοσιν τούτων ἀπορριπτομένη ἀπόρρητος τοῦ στεγανατοδοκείου εἶναι ἀναιρετέα κατὰ τὸ ἄρθρ. 369 Ποιν. Δ.

Ἀριθ. 40 (1889).

Εἰσηγητὴς ὁ Ἐφέτης κ. Ι. Δουκοπετρίτης.

Ἀποφάσεις ἐκκλησιαστικῶν. - Ἀναίρεσις

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 63 καὶ 64 τῆς στρατιωτικῆς ποιν. νομοθεσίας, ἀναίρεσις ζητεῖται πάσου Δ' ἀναμολογουμένως καὶ ὑφίσταται καθ' ὅσον, ὅτι ὑπάγεται ἐπὶ τοιούτοις ἢ παραβάσεις τοῦ δεδικασμένου.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀριθ. 617 (1890).

Εἰσηγητὴς ὁ Ἐφέτης κ. Κ. Γκιόλας.

Ρυμοτομία. - Διεξαγώγιμος ὁδὸς κατεδαφίσεως. - ρυθμίσις αὐτῆς

Τὸ περὶ ἀποζημιώσεων δικαίωμα διὰ τὴν καταλυθεῖσαν γραῖδιον ὑπὸ τῆς ὁδοῦ γενᾶται οὐχὶ ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τῆς ρυμοτομίας, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς πραγματικῆς καταλύσεως. (*) ἡ γράσις δὲ καὶ ἡ βάσις τῆς ἐκτιμήσεως ρυθμίζονται ὑπὸ τοῦ Ν. ΣΚΒ τῆς 20ῆς Ἀπριλίου 1887 περὶ ἐκτιμήσεως τῶν σχεδίων τῶν πόλεων καὶ κωμῶν τοῦ Βασιλείου, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 3) - ἡ ἐκτίμησις τῶν παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καταλαμβανομένων γηπέδων γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀξίας αὐτῶν πρὸ τῆς ἐγκρίσεως τῆς ρυμοτομίας. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμοστέα καὶ διὰ τὰς πρὸ αὐτοῦ ἐγκρίθεις ρυμοτομίας, αἵτινες ἀντίκεινται τὸ ἄρθρ. 17 τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ μόνον τὴν πρὸ τῆς συγκρίσεως τῆς ἰδιοκτησίας ἀποζημίωσιν, ἀλλὰ δὲν ρυθμίζει τὸν τρόπον καὶ τὴν τάξιν τῆς ἐκτιμήσεως, ἥτις κανονίζεται ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ κατὰ νόμον, οἷος ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ ΣΚΒ.

Ἀριθ. 630 (1890).

Εἰσηγητὴς ὁ Ἐφέτης κ. Α. Παγκαλαῖος.

Ἀποζημίωσις ἐκ ρυμοτομίας. - πραγματογνώμονες. - ἀρνησις αὐτῶν. - ὑποχρεωτικὸν πραγματογνωμοσύνης. - ἀλλαθὴς κρίσις

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 26 τοῦ από 12 Νοεμβρίου 1836 Δ. ὁ ἰδιοκτήτης δικαιοῦται ἀορίστου πραγματογνώμονος, τοῦτου δ' ἀπουσιάζοντος ἢ ἀλλ' ἀρνουμένου νὰ ἐκτελέσῃ τὸ καθῆκόν του, ὁ ἰδιοκτήτης δὲν δικαιοῦται διορίσει ἐκ νέου ἄλλον, ἀλλὰ διορίζει τοιοῦτον ὁ διοικητικὸς ἀρχὴ, ὡς καὶ ὅταν ἀρνεῖται ὁ ἰδιοκτήτης νὰ δώσῃ

(*) Ὅρα καὶ τὸν ὑπ' ἀριθ. 598 (1890) ἀπόφασιν κανονίζουσαν καὶ περιστάσεις ἐπιζημιώσεως ἰδιοκτησίας καὶ πρὸ τῆς καταλύσεως.

γνωμοσύνην. Ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰς ὃλον μεταλλάσσων, ὁ ὑπηρχὼν κλῆρον διὰ τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ τῆς ἀφιερώσεως ἢ διὰ τῆς τάγκης, ὁ ἔξω τῆς Ἐπῶδε καὶ μικρᾷζόμενος τὴν χεῖρα καὶ τὰς λύπας τῆς οἰκογενείας του ἀσθενὴς, καὶ ὁ ἐπίμονον διὰ τὸν ὑπηρέτην τὸν ἔξω λαμβάνει τὸ πάντοτε, τὴν τιμὴν τῆς ἀφοσιώσεως του καὶ τὰς συμπαθείας του, καὶ συνεπῶς ἐπιδιωκομένη ἐπιτυχία ἀπαραβιάστου τιμῶν αὐτῶν εἶναι λόγος περὶ ὀρθῆς ἐκτιμήσεως, ὁρισθεὶς δὲ καὶ οὐ ἀφορῶντες τὸ τυπικὸν κῦρος τῆς πρώτης καὶ ὑφίστανται ἐπιδικασθεῖσαι ἐκ τῶν ὑπηρεσιῶν ἐπὶ τῇ ἰδιωτείᾳ, διότι πρόκειται περὶ διοικητικῆς διαδικασίας.

— Τῆς διαδίκου τοῦ μηχανικοῦ ἐπὶ ρυμοτομίας περιορίζεται εἰς τὴν μετρησιμένων τῶν γειτνιαίων συνόρων καὶ ἀπαιτεῖται ἄγειν ἐλευσίνων, οὐδ' ὑπάγεται εἰς τὰς ἀπαραβάτους κλπ. ἀπὸ τὸν ἀρθρ. 69 καὶ ἑξῆς τοῦ ὑπὸ τοῦ πραγματογνώμονος ἐκτίμησις δικαίωμα ἀπολογήσεως εἰς ἄλλον ἐκτὸς τοῦ κληθέντος συμφ. ἢ τοῦ ὑπομένου αὐτὸ ἐν ἴδιῳ ὀνόματι (Β.) 19. 1. (2. 3.) N. 3 II. 41. 1) ὅστε ἀμφισβητούμενες τὰς αὐρώτητας ἐξέτασιν τυγχανει αὐτῆς.

Ἀριθ. 631 (1890).

Εἰσηγητὴς ὁ Ἐφέτης κ. Α. Παγκαλαῖος.

Πένιχ κατακύρωσις. - ἀκύρωσις αὐτῆς. - ἀποτέλεσμα τῶν λόγων

Τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 938 ἐδ. 3 Πο. Δ. καθιερούμενον ἀποτέλεσμα τῶν πάσης προσθέσεως μὴ γενομένης παρὰ τὸ ἐπὶ τῆς κατακυρίξεως ὁπαλλήλου ἢ κατὰ πάντος μὴ προσφέροντος ἐγγράφου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὴν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδιτικοῦ διαδικασίαν. Οὔτω ἂν δύναται νὰ ὑποδηλωθῇ παράπονον μὴ ὑποδηλωθὲν διὰ τῆς ἀναφορᾶς. (Cartg 2180 καὶ 2564).

Ἀριθ 632 (1890).

Εἰσηγητὴς ὁ Ἐφέτης κ. Α. Παγκαλαῖος.

Παροχὴ ἱατρικῆς ὑπηρεσίας. - ἐνοικίου. - ἀνάλυσις

Ὁ ἰατρὸς διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὀφειλομένων αὐτῷ ἀπὸ παροχὴν ἰατρικῆς βοηθείας ὃν ἐχρησιμοποίησε τὸ ἀσθενεῖ δὲν ἔχει τὴν τε τῆς μισθώσεως ἀγωγὴν, διότι ἐν τῇ ἀναλύσει τῆς ἐπιστημικῆς αὐτοῦ δὲν ἔγεται ἐπὶ χειρωτικοῦ συμβεβηκότος, ἀλλ' ἀπὸ γνησιοτέρων καὶ ὑβριστέρων αἰσθημάτων. Ἡ ὑριλοῦσα αὐτὸ σχολὴ οὐ τὸ ἀγνόμενον, ἀλλὰ τὸ πλοῦν, ἡ τυ-

(*) Μειοψηφία ὑποστηρίζει ὅτι τὸ ἐναντίον, ὡς εἰσαγωγικὸν ἔγγραφον τῆς δίκης, ἀπαιτεῖται καὶ διὰ τὸ ἐπιστημικὸν ἐνοίκιον (ἀρ. 309, 985 καὶ 977 ΠΠ. Δ.). ἐπειδὴ τοῦτον ὡς μὴ ἐν τῷ ἐμπορικῷ τῶν ἐπιδικῶν ἐπιστημικὸν νὰ προσαγωγὴν τοῦ ἐπιδικοῦ τοῦ ἄρθρ. 936, ἐπὶ τοῦ ὁποίου αὐτοῦ κατεστημένου ἢ πράξεως τοῦ ἄρθρ. 940 καὶ ἑξῆς τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου, ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ 909, 984 οὐ κατὰ τὴν κατάχρησιν ἐπὶ τῶν ἐπιστημικῶν ἐνοικίων καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιστημικῶν ἐνοικίων καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιστημικῶν ἐνοικίων, ὅπου ἐπὶ τῶν ἐπιστημικῶν ἐνοικίων καὶ

της προτελήσεως τοῦ προϊόντος, ἀρχομένου ἀπὸ τῆς προτελήσεως ταύτης καὶ οὐχὶ ἀπὸ κοινοποιήσεως ἰγγράφου ἀρτικοῦ ἀπὸ τῆς προκλήσεως ταύτης καὶ οὐχὶ ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως. (*)

"Αρ. 5. 618 (1890).

Εἰσηγητὴς ὁ Ἐφέτης κ. Π. Νικολ.

"Αγωγὴ ἀποζημιώσεως - τέλος δικαιοσυνῶν. - Ἀγωγὴ κυριότητος καὶ νομῆς.

"Ἡ ἐν τῇ ἀγωγῇ περὶ κυριότητος μνεία τοῦ τίτλου τοῦ ἐναγομένου δὲν ἀλλάσσει τὸν χαρακτῆρα τοῦτον αὐτοῦ, ἀλλ' ὡς ἀφορῶσα τὴν ἀπόδειξιν τῆς κυριότητος τοῦ πρακτέου ἢ ἀφορῶσα τοῦτο δύναται καὶ δὲν τὸν πρατάσσει τὸ τῆς τακτικῆς πρωτοτύπου καὶ πρωϊληθοῦς κατὰ ἐκλείσιον.

— "Η διάταξις τοῦ ἀφ. 629§ 5 Π.Δ. ἀπαγορεύει μόνον τὴν ἐπίσχεσιν ἀναβολῆς τῆς ἀποδιστάσεως ἐὰν δίκην περὶ νομῆς, ἀναβίωσιν ὅτι ἀγωγὴ περὶ δικαιωτικῆς καὶ κυριότητος δὲν δύνανται νὰ γείνωσι συνῆθη καὶ ἀπαγορεύουσι οὕτω τὴν ἕνωσιν τῶν τοιούτων ἀγωγῶν, μὴ παρακωλύουσι δὲ τὴν χωριστὴν ἐκάστων ἐνάρξιν τούτων, ἡ δὲ διάταξις τοῦ ἄρθρου τοῦ ἀπαγορεύει τὸ ἐν περὶ δικαιωτικῆς διαφορᾶς ἐναγομένῳ τὴν παράστασιν τῆς περὶ κυριότητος δίκης πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως, ἐπὶ τῇ ὑφίστασει ἐξαιρετικοῦ καὶ συνεπῶς ἀμέσου ὅτου ἐνάγων περὶ κυριότητος εἶναι καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνάγων.

"Αρ. 650 (1890).

Εἰσηγητὴς ὁ Ἐφέτης κ. Χ. Δαλαν.

"Δίκαι πρόδηλον πρὸς κατάργησιν. - Παραγραφὴ μίσνου χρόνου.

Κατὰ τὰ ἄρθρα 174 καὶ 175 τοῦ προξενικοῦ εγκωνίου ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ τοῦ ἐναγομένου ἐκτέλεσις τὸ παραγγέλλειν τὰς πρόδηλος κρίσεις, ἐχούσας κατὰ τὸ 175 δικαιώματα καὶ ἀπόκτησιν ὅσα ὁ πρόδηλος τῶν πρωτοδικῶν.

— Ἐπιδικαζόμενος κατηγγέλλει διὰ παραγγελμάτου χρόνου (**) ἐνδυνομούσης πρὸς γνῶσιν τοῦ ἐξοφλητικοῦ, ταχυτικοῦ δόλου, ὅστε συμπληρωθέντος τοῦ ἐπιβεβαιωτικοῦ παραγγελματικοῦ χρόνου ἀπωκτήσατ ἀμέσως ὅπὸ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἀπαιτοῦσα δικαίωμα ἀποτέλεσμας, τεκμαιρομένης ἐξ ἀφορῶσα διὰ τῆς παρελεύσεως τοῦ ταυτοῦ χρόνου, καθόσον ἡ συντομος παραγγελματικὴ στερίζεται κυρίως εἰς τὰς σχέσεις.

(*) Αὐτὰ γίνεται διατεταγμένως. Μεταξὺ ἄλλων ἐπιστροφῶν ἔτι τὸ ἄρθρ. 946 καὶ 947 Πολ. Δικ. ἐπιβάλουσιν τὴν κοινοποίησιν τῆς προσκλήσεως τῆς προθεσμίας πρέπει νὰ ἀπαλογήται (613 Π. Δικ.), ἐπὶ τῆς ἐπιόσης τῆς κοινοποιήσεως ταύτης καὶ οὐχὶ ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

(**) Ἐπιδικαστὴ καὶ ἐγγυᾶ ἐπιζήμιόσεως δ' ἐπιδικαζόμενος κατέγγειλε διὰ χρέος παραγγελματικὸν κατὰ τὸ ἄρθρ. 432 Κῶ. Ν.

σεως ἐκκλείσας ἐμποτισύνης, καθ' ἃς ἢν χωλάττονται μνημεῖα πρὸς βεβαίωσιν. (*)

"Αρ. 652 (1890).

Εἰσηγητὴς ὁ Ἐφέτης κ. Χ Δαλας.

Παροχὴ ἐργασίας - ἀποζημίωσις ὑφειλὴ παροχῆς ἐργασίας.

"Η παροχὴ ἐργασίας ἄτις μόνη μισθοδοσίαι καὶ ἄνευ συμφωνίας περὶ μισθοῦ, παρέχει τὸ ἐργάτη τὴν περὶ ἀποζημιώσεως ἀγωγὴν κατὰ τὴν § 2 τοῦ Ν. 6 Π. 17. 1., μὴ ἀπαιτουμένου ἐπιγράφου τῆς ἀγωγῆς ἐκ τῆς ἐκ γραμμῆς τῆς ἐργασίας ἀπὸ τοῦ ἐπιτρόπου καὶ ἐπιτρόπου τὸ ζημίαι τοῦ ἄλλου, τοιοῦτον ὁ πρὸς ποιότητα ἐκείνου παροχὴ τῆς ἐργασίας δύναται ὅπὸ τοῦ ἐργοδότου πρυτανεύεται καὶ ὑπ' αὐτοῦ δὲν ἀποδεχθῇται.

"Αρ. 653 (1890).

Εἰσηγητὴς ὁ Ἐφέτης κ. Π. Νικολ.

Διαφορὰς συμβάσεως ἔνεκα δόλου. - Δικηζητικὸς καὶ ἀποδεικτικὸν ἐπιχείρημα ἀσυνήθες.

Διαφορὰς συμβάσεως τινος ἔνεκα δόλου γεμάτ κατὰ νόμον, ὅταν ὁ δόλος ἀναφέρεται εἰς οὐσιώδῆ τι μέρος τῆς συμβάσεως ἢ περὶ τὸ κύριον ἀντικείμενον αὐτῆς ἢ ὑπῆρξε ἡ αἰτία δι' ἣν συνῆφθη αὐτη, καθ' ὅσον οὗτοι ἀποτελοῦσι ἢ τὸν ἀπαιτοῦντος ζημίαι καὶ λεκτικὰ ἐπὶ τῶν ὁρίστατων ἢ περιστατικῶν καὶ ὁ δόλος ἀναφέρεται εἰς περιστάσεις καὶ οὐχὶ συντετικὸς τῆς συμβάσεως μέρη ἢ καὶ τροποποιούσας αὐτὴν ἀπὸ ἔπειτα ἀπὸ τὴν σύστασιν τοῦ συναλλάγματος, παρέχεται μόνον δικαίωμα ἀποζημιώσεως τὸ ἀπαιτηθέν. (**)

— Ἀγωγὴν περὶ ἀποζημιώσεως τοιούτου λόγου εἰς αἰτίας, ἐὰν μὴ ἀναφέρωνται ἐν αὐτῇ τὰ ἀκόρρα πράγματα ρητῶς (***) ὧν ὁ ἐνάγων ἐπικαλεῖται διαπραγματεύσεις περὶ πωλήσεως τοῦ ἐπιδικου, παρακολουθήσεως τοῦτο.

(*) Τὸν τελευταῖον αὐτοῦ ἐπιχείρημα ἐκτίσεται ἐκεῖνον αὐτοῦ ἀπὸ τὸ μεσοβρέχι καὶ ἐν τῷ νεκροταφείῳ τοῦ ἄρθρ. 432 τοῦ Κῶ. Ν. ὡς ἀναπτυσσόμενος τὸν ρητὸν ἀκόμη τὸν ἀγωγὴν. Αλλὰ ὑπάρχει βεβαίως συνοπτὸς τῆς ἐπιδίκου καταλείπει ἐν ἐκ τῶν ἐπιδικαζόμενος ἐν ἐκ τῶν ἐπιδικαζόμενος ἐν ἐκ τῶν ἐπιδικαζόμενος

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ (*)

'Απόφασις τοῦ 'Αλκοολικοῦ τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας τῆς 26 Νοεμβρίου 1889.

'Ακυρότης ἐπὶ ὁμοίᾳ μεταβῇ συζύγων.

'Η ἐναγομένη ἰσχυρίζεται ὅτι ἀπὸ τοῦ Solatium consultum τοῦ ἔτους 206 μ.χ. (l. 32 pr. D. de donat. int. vir. et uxor 24. 1) τὰ ρωμαϊκὰ δίκαιον δὲν θεωρεῖ πλέον τὰς δωρεὰς μεταξὺ συζύγων ὡς ἀπολύτως ἀκυρώτου ὑποστρεφούσας αὐτὸν ὅτι τοιαῦται δωρεαὶ τυγχάνουσι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἰδικῆς σκοπιμότητος· ἔχει δὲ τὸ δικαίωμα νὰ προσβάλῃ αὐτὰς μόνον ὁ δώρησας σύζυγος ὀψὶ δὲ τρίτος τις ἐνδιαφερόμενος στηρίζεται τοῦ δικαιώματος τούτου καὶ ὁ δανειστὴς τοῦ δωρήσαντος συζύγου. Οἱ ἰσχυρισμοὶ ὅμως οὗτοι στεροῦνται ἐννόμου ἐπιρροῆς. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ διάταξις αὕτη ἀνεφέρθη, καθ' ὃν στιγμὴν ἐκδόθη σύγχρονα διάταγμα τοῦ Αὐτοκράτορος περὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀστικοῦ κώδικος τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ὁπωσδήποτε ὅμως δὲν συμβιβάζεται πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ l. 29. Δ. de R. J. (50. 17), κατ' ἣν ὁ ἀπ' ἄρχῆς ἄκυρον δὲν ἠμπορεῖ ποτὲ νὰ ἰσχύσῃ διὰ τῆς παρελεύσεως τοῦ χρόνου, ἀπέναντι ὅμως τῶν l. 32 § 1 ff. l. 5 § 18, l. 33 § 1, l. 48, l. 52 § ἰἰη fine D. de donat int. vir. et uxor. 24 l. 1, 38 de contr. empt. 18, l. 1 Βιβ. 8 τοῦ l. 3 § 10 Δ. de donat. int. vir. uxor. 24, l. : «Proinde si corpus sit, quod donatur, nec traditio quidquam valet. Et si stipulanti promissum sit, tel acceptum latum, nihil valet: ipso enim jure, quae inter virum et uxorem donationis causa gesturtur, nullius momenti sunt», ἐφαρμοστέαι εἶναι σήμερον αἱ διατάξεις περὶ μεταξὺ συζύγων εἰσὶ ἀπολύτως ἄκυροι. Τοῦτων οὕτως ἐχόντων, λαμβανομένου δ' ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ δωρεὰ μεταξὺ συζύγων ἀκυρότατα μόνον ἐφ' ὅσον τὸ δωρήσαν μὴ ἀνακαλέσαντος αὐτὴν, ἐπεται ἐφ' ἑαυτοῦ ὅτι τὸ σῶον δὲν ἀφαίρεται ἀπὸ τοῦ συζύγου ὅστις καὶ διὰ τοὺς ἐνδεχομενομένους τρίτους δὲν θεωρεῖται τὸ δωρηθὲν ἀντικείμενον περιελθὸν εἰς τὸν περιουσιακὸν δικαίωμα τοῦ συζύγου ὅπου ἡ δανειστὴς τοῦ δωρήσαντος συζύγου δύναται νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ τοῦ τὸ δωρηθὲν ἀντικείμενον, ὡς ὄντα τὸ σπάζῃ οὗτοι καὶ διὰ τὴν λοιπὴν σπουδαίαν τοῦ ὁρισθέντος ἀπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος τὸ ἀρθρον τοῦ ἀστικοῦ κώδικος ἀφορᾷ ἐλαχίστας τῶν ἀναγκαίων τύπων, (πρβλ. ἀπόφασιν τοῦ ἀκυροστασίου ἐφέσ 1888 ἐν τῇ « Περιφερείᾳ τῶν Ἐπαρχιακῶν Δικαστηρίων τοῦ Κοινοβουλίου τοῦ Κράτους » n. 11695), ὡς ἐπέσης ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀρείου 27 Ἰουλίου 1888 ἀπόφ. 11614.

(*) Ὑπὸ Κωνσταντίνου Μ. Ραλλη

πρακτόρων, ἐθέλουσι νὰ δοθῇ εἰς πρᾶξιν ὑπὸ οἱουδήποτε ὅρους ἐφεσιν οἱ πρωτίστως γενόμενοι ἀφ' ἑαυτῶν καὶ ἐκ προθέσεως διατυπωθέντες.

B. T. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

ΤΟΙΣ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΙΣ

Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος ἡ «Θέμις» εἰς τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ἐν τῷ φύλλῳ 17 ἰουνίου ἐτους ἐγράψαμεν ἐν ἐπὶ τοῦ δευτέρου μέρους αὐτοῦ σπουδαίως ἐπιστολίου, ἐν ᾧ διετυπώμεν ὁρισμένας παρὰ τὴν περίστασιν κατ' ἐμὲ ἐπιβαλλούσας ἐπιδείξεις. Ὅτου ἐπιλήσμονες τῶν πλειστερωμένων ἡμῖν ὑποχρεώσεων ἐπιδείξεις, ἐλάβομεν τὴν τιμητικὴν, ἐπιεὶ ἡ δυνατὸν ἡ πλειοτὴ ὅλων τῶν ἀναγκαίων ἐξ αὐτοῦ ἐπιδείξεις ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς ἐν, μὴ ἐξαιρουσῆς τοῦ τιμητικοῦ, κανονισθέντος ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων διὰ τὴν ἐκκαινισθεῖσαν ἐκθεσιν τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἐκατοστοῦ ἐνάτου ἐν περὶ ὧν πρόκειται γραμμάτια. Δὲν ἠμπορέσαμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἐκθέσωμεν διὰ πίνακος κατατάξεως, ἐπιβαλλούσης ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς ἐφορίας. Ὁ μηχανισμὸς αὐτὸς τοῦ νομίσματος, ἐπὶ ἐκατὸν τοῦ ἀρθρ. 975, καθ' ὃν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ *απαλλοδια* εἶναι *ελεύθεροι* διὰ τὸν τρίτο τὸν ἐπιτρόπου *ἐκκαίσεως* καὶ ὀψὶ παρελθὲ διαγνωσκόντων τὸν τόκο τοῦ πλειστηριασμοῦ, εἶναι πρᾶγμα χαμηλοῦ καὶ ὀψὶ παρελθὲ διαγνωσκόντων τὸν τόκο τοῦ πλειστηριασμοῦ, εἶναι πρᾶγμα ἀναλειστηριασμῶν διὰ τὸν μὴ κατάθεση τοῦ τιμήματος. Ὅταν εἶναι βέλτιον ὁ τὸ μὴ ἐπιτυχὼν ἀπὸ τὸν ὁρισθέντα καταβολὴ κτήματος ταύτην διὰ τὰς κατακυρώσεις τοῦ κτήματος τῆς τῶν πρώτων τιμῆτα, καταθέσεται συνεδρίου τὰ ἔξοδα τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ, τὰ ὁποῖα βασιστέον Δικαίου τοῦ ἀναλειστηριασμοῦ καὶ τὰς τοῦτου δεδιατάκτως παρελκύσεις τῆς ὑπογραφῆς, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ

Διὰ δίσκων	»	4
Ἐμφραγμὸς δωμάτιος	»	2
Ἐπιγραφὴ διπλωματικῶν πράξεων	»	4
Συρίζουσαι	»	10
Ἄτομον ἐν τῷ πόλῳ τῆς ἐνδόξους	»	2
Μαστίνιον	»	5
Ὑφάσματα δι' ἁμάξιαν ἀκέρμου	»	10
Ἀπαυκὴ γλώσσης, σπάνιον καὶ τῆς γυιᾶς	»	3

Τὸ πληκτολόγιον τῆς Τύχης, πάσας διλήψεις, κατέβασεν ἀκόμη ἑπτὰ γέλωτα δυσπίστου τοῦ μὴ συγκινήσεται, καὶ τὸ ἐπέτρεψε νὰ τὸν μονοκερατίσῃ διεξοδικῶς ἐν τῷ βιετικῷ ἤθει, ἐπὶ μὴν πρόστιμον εἰς δεκαπενταφόρους φαλάντας καὶ 100 ἐφόρους κοπτοὺς, τοῦ δὲ τελευταίου εἰς 100 φράγκα σφράγισιν. Ὁ δεκάπλους αὐτὸ μ' αὐτὸν ἀπέβαλε τὴν ἀπόφασιν καὶ ἐκατάδικασεν εἰς τὸ διπλοῦν ἀκόμη καὶ 2.000 φράγκα πρόστιμον.

— Κύριε, ἡ ἀπὸ καιρὸ παραγγελία κινητικοῦ σταθμὸς εἰς κατάστασιν ἐκπλεούσιν ἐν ὁ ἑπτὸν καὶ ἀπέλασε. Ὅταν ἤλθεν ἡ στιγμὴ τῶν ὅπως καταγραφοῦν αἱ τῆ ἑδάφιοι ἔπρεπε νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἀπόφασις, ἐπέτυχε ἐπιτροπὴ ἐκτιμήσεως ἀνέβαινε καὶ ἐκβιτσιτικὰ μελανοῦ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν ἐκτρόπων, εἶτοιμα νὰ κατεβάσουν καὶ κατασύρουν.

— Κύριε, ἐγὼ τῆς μουσικῆς εἶ δίδων κατάλληλος εἰς, ἐκτιμήσουν φαλάντια δύσι ἐπιτυχεῖς αἱ οὐδὲν τὰ σπουδὴ σου κατὰ τὴν διάρκειαν ἐκκλησιαστικῶν.

— Ἡ Γαλλικὴ Ἐρευνητικὴ ἑβράισε νοσηρότατον σωμάτιον ἐπὶ τοῦ ὑψίστου ὄρους Ἀσκάβα. Ὁ ἀνεψιὸς τοῦ γνωστοῦ εἰς Γαλλίαν οἱ κατάδικος εἰς ἐσοβιᾶ δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῆς συμφορᾶς ἐπὶ τὸν ἀνεψιὸν τοῦ ἐπὶ τὸν ἄλλον κατάδικον εἰς πρόσκλησιν δίκαιος. Γιάτο ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ ἐπιστρέψουν ἐπὶ τὸν ἀνεψιὸν τοῦ ἐπὶ τὸν ἄλλον κατάδικον εἰς πρόσκλησιν δίκαιος

ΕΤΟΣ Α'.— ΑΡΙΘ. 21

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΣΥΔΡΟΜΙΟΝ Συνδρομή έτησία δρ. 10, 5 διετ. δρ. 20, 10 Εξωτερικού δρ. 30, 20 ΑΘΗΝΑΙ 19 ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 19 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Θ. Α. Π. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ 28 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1890

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀνωμοτος νόμος ἐπὶ τῶν κτηνιάτρων καὶ ἀποθηκῶν ὑπὸ Ι. Ν. Παπαδοπούλου, δημοσίου ἀγορανόμου.

Ἡ κατάχρησις τῆς ἀνωτάτης σωτηρίας ἐν Γερμανίᾳ, ὑπὸ Ε.

Διεθνὲς συνέδριον πρὸς σκοπὸν τὸν σχετισθῆ τε τοιχεῖον τῆς σταυροειδοῦς νόσου τῶν κανναβέων.

Νομολογία Ἀρείου Πάγου. Πολιτικὸν Τμῆμα (1888)

Νομολογία Ἐφετείου Ἀθηνῶν, (1890).

Νομολογία τῶν Δικ. Εἰρηνοδικῶν Ἑρμουπόλ.

Αἱ Πλημμῦραι φιλικαὶ.

Ἐκπαιδευτικὴ ἐκμισθωσις.— Ὑπὸ Σωκλιδικαιρογόνος.

Διάφορα.- Βιβλιογραφικὰ δελτίον.

Κανονίδιον Ἀναδοχῆς καὶ Ἐπιτροπῆς.

Ἐπίσημα εἰδήσεις.- Πτωχεύσεις.- Πλειστηριασμοί.

Κανονισμὸς τοῦ γραμματέως. - Συντέλεσις τῶν ἀγγελιῶν.

Πληροφορίαι.- Αἱ ἐν τῷ φύλλῳ τούτῳ ἀναφερόμεναι ὑπὸ τοῦ κ. συνδρομητοῦ τῆς «Θέμιδος» ὡς ἀγνώστου ἐν τῷ καταλόγῳ ἔτους ἐτέθησαν ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς του ἐπὶ τοῦ ἀποστασίου.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Διὰ Β. Διατάγματος συνεστήθησαν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν Πλατρῶν ἐπτὰ ἐπαρχιακὰ δικαστήρια καὶ εἰς ἕκαστον ἀφορίσθησαν τοῦ μὲν πρωτοδικεῖον ἡ Πάτρα, τὸν δὲ ἀστυνομικὸν ὁ κ. Σωκλῆς Ἀνδρ. Ἰωαννίδης καὶ Ἀσκός.

— Διορίσθησαν πρόεδροι τῶν συνεδρίων τοῦ ἐν Λαρίσσῃ κακουργιοδικείου ὁ βουλ. Ν. Κωτσάκος, πρωτοδίκης Ἀθηνῶν καὶ ὁ Ἀθηναῖος Ἀθ. Ἀναστασιάδης καὶ σύνεδροι ὁ πληρωματικὸς Δ. Βαλιανάτος καὶ ὁ πρόεδρος Κ. Δημοσθένους. Τοῦ δὲ ἐν Κερκύρᾳ κακουργιοδικείου ὁ πρόεδρος Ἀθηνῶν κ. Ἀθ. Ἀναστασιάδης καὶ σύνεδροι ὁ πληρωματικὸς Δ. Βαλιανάτος καὶ

ΑΚΥΡΟΤΗΣ ΤΩΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΤΩΧΕΥΣΑΝΤΟΣ ΥΠΟΘΗΚΩΝ.

Διὰ τῆς κανονίζει καταχωρισμένες ἀπόφασις τοῦ Ἀκυρωτικοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἀν' ὑπ' ἀριθμὸν ἀπὸ 4 Δεκ. 1877 ἀπόφασις τοῦ ἐν Λίξ Ἐφετείου, λύεται σποδαστάτως ζήτημα περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀκυρότητος τῆς ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ ἐνεχομένου ἐγγεγραμμένης ὑποθήκης. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἀκυρωτικοῦ ἔλυσεν ἀντιθέτως πρὸς τὴν γνώμην τοῦ ἀντιδίκου, ὁ ὁποῖος ἐπεκαλέσθη τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐν Παρισίοις Ἐφετείου, ἡ κατοχυρωθεῖσα κατὰ παραπτωμάτων ἐν τῷ ἐθίμῳ τόμῳ τῆς ἐφημερίδος τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Γαλλικῆς Νομολογίας, ἐν σελ. 409 καὶ ἑξῆς. Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐν Παρισίοις Ἐφετείου ἐν τῇ ἀκυρότητι ὑποθήκης, ἣτις ἐγγεγραμμένης ἐπὶ κτήματος ἐνεχομένου ἐπὶ ἄλλης ὑποθήκης καὶ ὑφ' ἣν ἐκτίθεται ἡ περὶ ὑποθηκῶν νόμος, δὲν ἐπιφέρεται ἡ ἀκυρότης αὐτὴ μόνον ἐν τῇ σχέσει τοῦ ὑποθέτου πρὸς τὸν ὑποθηκοῦχον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ σχέσει τοῦ ὑποθηκοῦχου πρὸς τοὺς ἄλλους ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος ἐνεχομένους ὑποθηκοῦχους. Ἡ ἀπόφασις ὅμως αὕτη ἀπορρίπτει καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ ἐν ἀποδείσει ἐπὶ περὶ ὑποθηκῶν νόμος, διότι ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ἀκυρομένη ὑποθήκη ἐσυγκαταλέγετο μεταξὺ τῶν ἀπαραίτητα ἀκύρων ἐκείνων ἐν ἐκτάσει ἀλλὰ ἐλλείψει ἀλλὰ ἐπιφέρεται αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον εἰ ὑποθήκη ἐκτίθεται ἰσχυρά, τοῦ ἐν ἀπαιτήσεων ὥστε αἱ ἀκυρωθεῖσαι προγενέστεραι ὑποθῆκαι νὰ διατηρῶνται ἐν τῇ τάξει ἣν ἐν τῷ νόμῳ εἰς κατατέλεσιν καταλόγου κατὰ τὴν χρονολογικὴν σειρὰν τῆς ἐγγραφῆς, καὶ ὅτι μόνη ἡ ἄρσις τῶν ἐγγεγραμμένων δικαιωμάτων ἐπὶ τῆς ἐπιδίκου καθιερώθη ἡ ἀκύρωσις ἐπιφέρεται ἐξ αὐτῆς. Δὲν δεσπόζομεν νὰ κλείσωμεν πρὸς τὴν γνώμην τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐν Παρισίοις Ἐφετείου διὰ τοῦ ἔτους 1866.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 446 τοῦ Γαλλ. ἐμπορ. κώδ. ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ 449 τοῦ κειτέρου, ἀκυροῦνται ἐκεῖ καὶ ὅσαι ἀποτελέσματος αἱ πρὸ τὴν ἡμέρα ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ αἱ συμβολικαὶ καὶ δικαστικαὶ ὑποθῆκαι αἱ συναλλαγογενεῖαι ἐπὶ κτημάτων τοῦ ἐμβαλόντος πρὸς ἐξασφάλισιν προγενεστέρων χρεῶν ἐντὸς τῆς χρονικῆς περιόδου τῶν δέκα πρὸ τῆς πτωχεύσεως ἡμερῶν. Ἐκ τοῦ σαφοῦς γράμματος τοῦ ἄρθρου τούτου καταφέρεται σκοπὸς σχετικὸς πρὸς ὠφελίμα τρόπους καὶ εἰχεῖ ἀπολύτως, ἐπιτασι καὶ ἀναγκαῖ τὸ συμπέρασμα ὅτι μόνη ἡ ἄρσις τῶν ἐγγεγραμμένων δικαιωμάτων, ὑπὲρ τῆς καθιερώθη, ἐκαυρότες, δὲνατας νὰ ἐπιφέλησθῃ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν ὁ κύριος αὐτῶν συνεπείᾳ. Μόνη αὕτη διαλυσθεῖσα κατὰ τὴν γενικὴν παραλαβὴν τῶν χρεωστῶν νὰ ἐγείρῃ διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτῶν συνδίκου τὴν ἀγωγὴν περὶ ἀκυρότητος τῆς ὑποθήκης· τοῦτο ἐπιφέρει ὅτι ἐν τῇ ἀκυρότητι διὰ ἀρνοῦθῃ ὠφέλιμον τινα ἐκ τῆς ἀκυρότητος διὰ πάντας τοὺς ἄλλους δανειστας, πλὴν τῶν ἀποτελούντων τὴν ἐγγεγραμμένην ὁμάδα, ἡ ἀποφάσεις δικαίωσεν ὑφιστάμενον καὶ ἔχουσαν μόνον εἰς πρὸς αὐτὸν ταύτῃ ἔχουσα ἀποτέλεσμα. Ὁ νόμος μόνον τὰ συμφέροντα αὐτῆς ἐθέλησε νὰ προστατεύσῃ καὶ χάριν μόνον αὐτῆς ἐπέβαλε βάρος τὴν ὑποθήκην τῶν ἀποτελεσθέντων ἐντὸς τῆς ὑπὸτου χρονικῆς περιόδου· ἐξαιρετέρως ὅτι τὸ παρενιφαπεσπανθένιος ὑποθηκικοῦ δικαιώματος μόνη ἡ ἄρσις διαλύθεται νὰ ἀποκτήσῃ πλεονεκτήματα ἄτινα ἡ ὑποθήκη δύναται νὰ ἐπιφέρῃ.

Κατὰ τὴν γνώμην ταύτῃ μία μόνη δύναται νὰ ἀντιταχθῇ εἰλογοφανὴς ἀντίφρεσις, ὅτι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου ἡ ἐξάλειψις ἐπέρχεται ὡς παραγώγως ἐγγραφέσης ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐν τῷ θέσιν αὐτὴς λαμβάνει ἡ ἀμέσως κατὰ τὴν γρονολογικὴν σειρὰν ἐπιφέρει ἐγγραφή. Τὸ ἀποτέλεσμα ὅμως τοῦτο ἰσχύεται καὶ ἐπὶ τῆς ἐξαλείψεως ἐν τῇ ἀρχῇ ἐν ἀποδείσει ἐ περὶ ὑποθηκῶν νόμος, διότι ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ἀκυρομένη ὑποθήκη ἐσυγκαταλέγετο μεταξὺ τῶν ἀπαραίτητα ἀκύρων ἐκείνων ἐν ἐκτάσει ἀλλὰ ἐλλείψει ἀλλὰ ἐπιφέρεται αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον εἰ ὑποθήκη ἐκτίθεται ἰσχυρά, τοῦ ἐν ἀπαιτήσεων ὥστε αἱ ἀκυρωθεῖσαι προγενέστεραι ὑποθῆκαι νὰ διατηρῶνται ἐν τῇ τάξει ἣν ἐν τῷ νόμῳ εἰς κατατέλεσιν καταλόγου κατὰ τὴν χρονολογικὴν σειρὰν τῆς ἐγγραφῆς, καὶ ὅτι μόνη ἡ ἄρσις τῶν ἐγγεγραμμένων δικαιωμάτων ἐπὶ τῆς ἐπιδίκου καθιερώθη ἡ ἀκύρωσις ἐπιφέρεται ἐξ αὐτῆς. Δὲν δεσπόζομεν νὰ κλείσωμεν πρὸς τὴν γνώμην τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐν Παρισίοις Ἐφετείου διὰ τοῦ ἔτους 1866.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 446 τοῦ Γαλλ. ἐμπορ. κώδ. ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ 449 τοῦ κειτέρου, ἀκυροῦνται ἐκεῖ καὶ ὅσαι ἀποτελέσματος αἱ πρὸ τὴν ἡμέρα ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ αἱ συμβολικαὶ καὶ δικαστικαὶ ὑποθῆκαι αἱ συναλλαγογενεῖαι ἐπὶ κτημάτων τοῦ ἐμβαλόντος πρὸς ἐξασφάλισιν προγενεστέρων χρεῶν ἐντὸς τῆς χρονικῆς περιόδου τῶν δέκα πρὸ τῆς πτωχεύσεως ἡμερῶν. Ἐκ τοῦ σαφοῦς γράμματος τοῦ ἄρθρου τούτου καταφέρεται σκοπὸς σχετικὸς πρὸς ὠφελίμα τρόπους καὶ εἰχεῖ ἀπολύτως, ἐπιτασι καὶ ἀναγκαῖ τὸ συμπέρασμα ὅτι μόνη ἡ ἄρσις τῶν ἐγγεγραμμένων δικαιωμάτων, ὑπὲρ τῆς καθιερώθη, ἐκαυρότες, δὲνατας νὰ ἐπιφέλησθῃ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν ὁ κύριος αὐτῶν συνεπείᾳ. Μόνη αὕτη διαλυσθεῖσα κατὰ τὴν γενικὴν παραλαβὴν τῶν χρεωστῶν νὰ ἐγείρῃ διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτῶν συνδίκου τὴν ἀγωγὴν περὶ ἀκυρότητος τῆς ὑποθήκης· τοῦτο ἐπιφέρει ὅτι ἐν τῇ ἀκυρότητι διὰ ἀρνοῦθῃ ὠφέλιμον τινα ἐκ τῆς ἀκυρότητος διὰ πάντας τοὺς ἄλλους δανειστας, πλὴν τῶν ἀποτελούντων τὴν ἐγγεγραμμένην ὁμάδα, ἡ ἀποφάσεις δικαίωσεν ὑφιστάμενον καὶ ἔχουσαν μόνον εἰς πρὸς αὐτὸν ταύτῃ ἔχουσα ἀποτέλεσμα. Ὁ νόμος μόνον τὰ συμφέροντα αὐτῆς ἐθέλησε νὰ προστατεύσῃ καὶ χάριν μόνον αὐτῆς ἐπέβαλε βάρος τὴν ὑποθήκην τῶν ἀποτελεσθέντων ἐντὸς τῆς ὑπὸτου χρονικῆς περιόδου· ἐξαιρετέρως ὅτι τὸ παρενιφαπεσπανθένιος ὑποθηκικοῦ δικαιώματος μόνη ἡ ἄρσις διαλύθεται νὰ ἀποκτήσῃ πλεονεκτήματα ἄτινα ἡ ὑποθήκη δύναται νὰ ἐπιφέρῃ.

Κατὰ τὴν γνώμην ταύτῃ μία μόνη δύναται νὰ ἀντιταχθῇ εἰλογοφανὴς ἀντίφρεσις, ὅτι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου ἡ ἐξάλειψις ἐπέρχεται ὡς παραγώγως ἐγγραφέσης ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐν τῷ θέσιν αὐτὴς λαμβάνει ἡ ἀμέσως κατὰ τὴν χρονολογικὴν σειρὰν ἐπιφέρει ἐγγραφή. Τὸ ἀποτέλεσμα ὅμως τοῦτο ἰσχύεται καὶ ἐπὶ τῆς ἐξαλείψεως ἐν τῇ ἀρχῇ ἐν ἀποδείσει ἐ περὶ ὑποθηκῶν νόμος, διότι ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ἀκυρομένη ὑποθήκη ἐσυγκαταλέγετο μεταξὺ τῶν ἀπαραίτητα ἀκύρων ἐκείνων ἐν ἐκτάσει ἀλλὰ ἐλλείψει ἀλλὰ ἐπιφέρεται αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον εἰ ὑποθήκη ἐκτίθεται ἰσχυρά, τοῦ ἐν ἀπαιτήσεων ὥστε αἱ ἀκυρωθεῖσαι προγενέστεραι ὑποθῆκαι νὰ διατηρῶνται ἐν τῇ τάξει ἣν ἐν τῷ νόμῳ εἰς κατατέλεσιν καταλόγου κατὰ τὴν χρονολογικὴν σειρὰν τῆς ἐγγραφῆς, καὶ ὅτι μόνη ἡ ἄρσις τῶν ἐγγεγραμμένων δικαιωμάτων ἐπὶ τῆς ἐπιδίκου καθιερώθη ἡ ἀκύρωσις ἐπιφέρεται ἐξ αὐτῆς. Δὲν δεσπόζομεν νὰ κλείσωμεν πρὸς τὴν γνώμην τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐν Παρισίοις Ἐφετείου διὰ τοῦ ἔτους 1866.

Β. Ν. Παπαδοπούλος, *ἀρεοπαγίτης*.

Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΑΝΑΤΙΚΗΣ ΠΟΙΝΗΣ ΕΝ ΙΤΑΛΙΑ.

Φιλόσοφοι καὶ κοινωνιολόγοι, νομολόγται καὶ συγκλητόγται τὰ μάλιστα κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους ἀπεπολέμησαν ὑπὲ τοῦ ζητήματος τῆς καταργήσεως τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου. Ἀφ' ὅτου ὁ Βεκκαρίς (1738—1794) διὰ τοῦ σοδιμοτάτου αὐτοῦ συγγράμματος περὶ ἀδικημάτων καὶ ποινῶν ἀναίνετο τὸ ζήτημα τοῦτο μέχρι τῆς σήμερον ἐξακολουθοῦσιν οἱ περὶ αὐτοῦ συλλογισμοὶ πλῆστοι καὶ διάφοροι ἀνδρες ἀκριβῶς καὶ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης σκοπὸς, ἀλλὰ καὶ ἔτοι πολλοὶ ἐνὸς κόρος ἔγνωτες ἐπέγνωσαν εἰς τὸ ἀντίθετον στρατόπεδον. Ὀρειλόμεν ὅμως ν' ἀνομολογήσωμεν ὅτι μέχρι τοῦδε σπερμαρίου οἱ κατ' αὐτὴν ἀγῶνες ζώνουν, καὶ τὸ ἐν ἰδίᾳ τῆς καταργήσεως δὲν ὡρίμασεν εἰσέτι ἐντελῶς. Ἐὰς τὰς προσπαθείας καὶ τοὺς ἀγῶνας αὐτῶν ἀρέλεται ἡ κατάργησις τῶν παρακολουθούντων τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου βασανιστηρίων· ἡ σταύρωσις, ὁ στραγγαλισμός, ὁ ἀποκεφαλισμός, ὁ ἀκρωτηριασμός, ὁ διὰ πυρὸς ἢ διὰ πυρὸς ἢ διὰ τοῦ τροχοῦ θάνατος καὶ ἄλλοι εἰδεχθεῖς τρόποι ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς ταύτης, οὗτινες ἦσαν ἐπιτηρητέρων τοῦ τέρμα, ἀνομοίως ἐπὶ τὸ σπάνιον ἐπιφανέστερον, ἐν μεγάλῃ κατὰ τὸν ἀριθμὸν, ἐξέλιπον ὅλῃ ἐντελῶς· ἡ ἐπιτευξις δὲ τοῦτου ὀφείλεται κατὰ τὰς θεωρίας τῶν ἀνωτέρω ἀναφερθέντων ἐκ αὐτοὺς ἐπίσης χρειοστέλαι ἡ κατάργησις τοῦ θανάτου ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ἐγκλημάτων. Ἐπὶ τῶν κατόρθωμα αὐτῶν εἶναι καὶ ἡ κατάργησις τοῦ θανάτου ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ἐγκλημάτων. Ἐπὶ τῶν κατόρθωμα αὐτῶν εἶναι καὶ ἡ κατάργησις τοῦ θανάτου ἐπὶ τῶν ποινῶν τοῦ ἐσόπλου ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐγκλημάτων. Τὸ ἀποτέλεσμα ὅμως τοῦτο ἰσχύεται καὶ ἐπὶ τῆς ἐξαλείψεως ἐν τῇ ἀρχῇ ἐν ἀποδείσει ἐ περὶ ὑποθηκῶν νόμος, διότι ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ἀκυρομένη ὑποθήκη ἐσυγκαταλέγετο μεταξὺ τῶν ἀπαραίτητα ἀκύρων ἐκείνων ἐν ἐκτάσει ἀλλὰ ἐλλείψει ἀλλὰ ἐπιφέρεται αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον εἰ ὑποθήκη ἐκτίθεται ἰσχυρά, τοῦ ἐν ἀπαιτήσεων ὥστε αἱ ἀκυρωθεῖσαι προγενέστεραι ὑποθῆκαι νὰ διατηρῶνται ἐν τῇ τάξει ἣν ἐν τῷ νόμῳ εἰς κατατέλεσιν καταλόγου κατὰ τὴν χρονολογικὴν σειρὰν τῆς ἐγγραφῆς, καὶ ὅτι μόνη ἡ ἄρσις τῶν ἐγγεγραμμένων δικαιωμάτων ἐπὶ τῆς ἐπιδίκου καθιερώθη ἡ ἀκύρωσις ἐπιφέρεται ἐξ αὐτῆς. Δὲν δεσπόζομεν νὰ κλείσωμεν πρὸς τὴν γνώμην τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐν Παρισίοις Ἐφετείου διὰ τοῦ ἔτους 1866.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

ΠΡΟΣ ΔΙΟΡΘΩΣΙΝ ΤΩΝ ΣΧΕΤΙΖΟΝΤΩΝ ΤΗ ΠΑΤΡΩΝΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ.

Ἡ Βελγικὴ Κυβέρνησις ἐγκαλεῖ διεθνὲς συνέδριον, ὅπερ θέλει συνέλθει τὴν 9ην (21ην) Ὀκτωβρίου (ν) ἐν Ἀρέλφει πρὸς μελέτην διορθώσεως συστημάτων τῆς πατρωνίας τῶν κατάδικων καὶ τῆς ἐπιτηρήσεως τῶν ἀπολελυμένων ἐγκλείστων. Ἡ διοργάνωσις ὑπὸ τῆς Βελγικῆς κυβερνήσεως ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν προκαλεστέων ἀντιπροσώπων ἐκ τῆς ἐργασίας τοῦ συνεδρίου ὡς τακτικῶν μέλος καὶ τῶν ἀμέτρων διευθυντῶν κ. Π. Ἀγορδανίου Ἀθανάτου, διατρίβοντα ἐν Βελγίῳ καὶ μελετῶντα ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὸ τοῦ πατρωνιτικοῦ ὀργανισμοῦ αὐτοῦ.

Τὸ ὑποδειχθησόμενον εἰς τὸ συνέδριον Σχέδιον ἀναγνωστέα εἰς τρεῖς κατηγορίας.

1ον) *Προγενεία τῶν ἀναλίων*. Διὰ τῆς συστήματος δύναται νὰ σκριαλεσθῇ ἡ φυσικὴ, ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀνάπτυξις τῶν ἀναλίων ἐξ οὗτινος διὰ διαφόρου αὐτῆς μέτρου οἱ τυπικαὶ ὑπὸ τὴν ἀκρίνοιαν τῆς δημοσίου ἐξουσίας, καὶ ἐλλωθέντων τὰ ἐγκαταστάσεις ἀναλίων ἐπὶ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐπιδίκου ἐργασίας· Ἐὰς σύστημα τὰς τοποθετήσεως παρ' οἱουνοῦν παρουσιάζει πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα· — Ἐὰς ἐπιτηρήσεως τῆς ἀπολελυμένης τῆς πατρωνίας ἐξουσίας· — Ἐὰς τοῦτος κανονες δίου οὐ ἀποδείσεως ὁ σωρρονιστικὸς ἐπὶ πατρικὲς σχέσεις συρροινομένων ἀναλίων.

2ον) *Παγωτία τρεσυνέρων καὶ λειτουργῶν κατηλίκων*. Πόθεν εἶναι τὰ καλλίτερα σύστημα διὰ τὴν ἐπιλογὴν τούτων; — Ἐὰς ὀργανισμὸς προσωρινὸν σύλλογοι εἶναι ἀρέλε συστάσεως καὶ πῶς ὅσον ὁ ὀργανισθῶν ἐκάστα ;— Ἡ ἀμοιβὴ τῶν ὑπαλλήλων ἐπιτήρησις ἀπολελυμένων ἐγκλείστων· — Ἐὰς ἐπιτηρήσεως

Τὸ Βλῆτον κεκτημένον τὰς καλλιτέρας εἰσπραπτικὰς χαλκάς, κατέβη ἐπὶ μόνον διὰ τῆς καθήμενος ἢν ἐπιτηρήσεται ὁ πασὴς τῆς πονηρᾶς. Τὸ σπουδαιότερον καθόλου καὶ ὁ μεγαλήτερος κίνδυνος διὰ τὴν κοινωνίαν εἶναι κατὰ τὸν ἔξοδον τοῦ κατηλθεν ἐκ τοῦ συμφοντικοῦ μέρου. Ὅσον καὶ ἂν ἐξέλθῃ οὗτος βελτιωθεὶς τὰ κλοίμακτα ἄτινα θὰ ἀπαντήσῃ διὰ τὸν ἐν τῷ κοινωνίᾳ ἀποκατάστασιν του δύναται νὰ κατατρέψωσι μ' ὑπὸ στιμὴν τὰ ἀποτελέσματα πολυχρόνου σωφρονισμοῦ. Αἱ προστατευτικαὶ ἑταιρίαι (sociétés de patronage etc.) τοῦτο σκοπὸν προϊόντα νὰ προλάβωσι προστατεύουσι καὶ ὑποστηρίζουσι τὸν ἀπολελυμένον κακοῦργον εἰς τὰ πρῶτα αὐτοῦ βήματα τῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἐπανόδου του. Ἀλλ' ἱστορία ἡ ματρικὴ μάρτυρα ὅπῳ τῶν ἐγκαταλελειμμένων ἀνθελίων, οἵτινες ἀνευ τούτου θὰ ἀπέβαινον ἐγκληματίαι, ἀπόβλητοι τῆς πάντοτε ἀγάπης καὶ προμηθείας τῆς ἐγκληματικότητος.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

'Αριθ. 94 (1889). Ὀλομέλεια.

Ἐδεγγήτης ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Α. Μαυρομιχάλης

Συνδικαιοῦχοι χρεῶν - Ἐκτακτος χρονοτριβή.

Δὲν ἀρκοῦσι αἱ συνδικαιοῦχοι ἀγωγὴ ἵνα τὸν ἐξεγκαλοῦσι τὰς ἐκτάκτους χρονοτριβὰς, ἀποκτισμένων δι' αὐτὰς τῶν ἐγγυωμένων ἐκτάκτων, διότι ὁ νόμος 9 § 3 Π. Δ. (6.2), ὅστις ἀποκλείει τὴν ὑφιστάμενος τὰς συνδικαιοῦχοι ἀγωγὰς ἐπὶ τῶν μὴ διὰ χρήσεως κυριευομένων πραγμάτων (in his, quae usucapi non possunt), ἐνοεῖ πράβλεπε ἐπὶ τῶν μὴ κυριευομένων διὰ τῆς τακτικῆς χρησιτικῆς, ὀφεῖ ἡ ἐκτακτος χρησιτικὴ δὲν εἶχεν ἔτι νομοθετηθῇ· ὅτε δὲ κατόπιν ἐνομοθετήθη διὰ τοῦ κωδικὸς ἡ ἐκτακτος χρησιτικὴ ἐπὶ κίνη ρητὴ ἐπιζήτηθ διὰ τοῦ νόμου καὶ ἐπὶ τῶν διὰ αὐτὲς ἀποκτωμένων πραγμάτων ὁ συνδικαιοῦχος ἀγωγὸς, οὐδ' ἐξ ἀνάγκης δύναται νὰ ἐπεκταθῇ, μὴ συντρεχούσης τῆς αὐτῆς νομικῆς βάσεως μεθ' ὅλων τῶν ὅρων ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν χρησιτικῶν, καθόσον ἐπὶ μὲν τῆς τακτικῆς χρησιτικῆς, ὁσάκις ἄρχεται ἀνεπίκλητος ἡ κυρίστης, ἀπαιτεῖται πάντως καὶ τίτλος μεταβιβαστικὸς αὐτῆς (justa causa, ἕλλογος αἰτία), τοὐναντίον δὲ ἐπὶ τῆς ἐκτάκτου χρησιτικῆς, ἡτις ἀπὸ κυρίως ἐχούσης τὴν παραγραφὴν τῆς διεκδικητικὰς ἀγωγῆς, οὐδόλως ἀπαιτεῖται τοιοῦτος, ἐνῷ κατὰ τὰς ρητὰς διατάξεις τὸν ψηφῶν ἡ συνδικαιοῦχος ἀγωγὴ δικαίωσε ἀναπόσπαστος τοῦ νομίμου τίτλου Ι. καὶ ΙΙ Π. (6.2) εἰ κατὰ παράδοσιν λαβὼν παρὰ μὴ δεσπότου ἢ ἑλλόγου αἰτίας καὶ μὴ διὰ χρήσεως δεσπόσας ἔχει τὴν πουδικαιοκὴν ἀγωγήν. (Ἀρμεν. Β. κ. § 58) καὶ «εἰ ὁλοσθεστε ελλόγου αἰτίας προσποιεῖται δὲ μὴ λαβόντες τὸ πράγμα ἐκπίπωσεν, χωρὶς τὴ συνδικαιοκὴν» (Π. ΙΙ (15, 2). Ὀλβ δύναται νὰ συναχθῇ ἐκ τῆς διατάξεως ΙΙ 5 § ΙΙ. (6. 2) ὅτι ἡ συνδικαιοκὸς ἀγωγὴ ἐπεξῆτηθ καὶ ἐφ' ὧν κτημάτων χωρεῖ ἡ ἐκτακτος χρησιτικὸς, ἄτινα θὰ ἐν τῇ διατάξει ταύτῃ ἀναγραφόμενα ἐμφυτευτικὰ καὶ ἄλλα κτήματα, ἐφ' ὧν ἐπιτρέπει τὴ ἀποτελέσματα πολυχρόνου σωφρονισμοῦ. Αἱ προστατευτικαὶ ἑταιρίαι (sociétés de patronage etc.) τοῦτο σκοπὸν προϊόντα νὰ προλάβωσι προστατεύουσι καὶ ὑποστηρίζουσι τὸν ἀπολελυμένον κακοῦργον εἰς τὰ πρῶτα αὐτοῦ βήματα τῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἐπανόδου του. Ἀλ' ἱστορία ἡ ματρικὴ μάρτυρα ὅπῳ τῶν ἐγκαταλελειμμένων ἀνθελίων, οἵτινες ἀνευ τούτου θὰ ἀπέβαινον ἐγκληματίαι, ἀπόβλητοι τῆς πάντοτε ἀγάπης καὶ προμηθείας τῆς ἐγκληματικότητος.

'Αριθ. 95 (1889) Ὀλομέλεια.

Ἐδεγγήτης ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Κ. Σπηλιώτης

Φόρος σἰκοδομῶν. - Ἀρμοδιότης

Κατὰ τὸ ← ψήφισμα τῆς ἐν Ἀθήναις Α'. συνελεύσεως δὲν ἀνήκει εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν δικαστηρίων αἱ περὶ φόρου οἰκοδομῶν διαφοραὶ, ὑπαγόμεναι εἰς τὰς διοικητικὰς ἀρχάς. Ἀπόρριπτα κατὰ παράδειγμα τοῦτου ἀπόφασις, μειώσοσα τὴν ἐπιζημίωσιν φορολογήσεως, ἐπὶ ἀναιρεσει ἀδιαφόρων καθηκόντων.

'Αριθ. 96 (1889 . Ὀλομέλεια.

Ἐδεγγήτης ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Δημ. Γκιόν

Δίκαι περὶ τῶν ἐπειλόντων. - προσθεσμία. - τρίτου

Τὸ ἄρθ. 821. Πι. Δ., ὀλοῦθον ἐπὶ τῶν διαδικασιῶν διὰ τῶν 10ήμερον προς ἔρεσιν προθεσμίαν μεταξὺ ὁμολίτου καὶ τρίτου διαδικαζόντος, καὶ τῶν διὰ τὴν αὐτὸν ἐγερμοφόρων δικῶν αὐτῶν περὶ τῶν ἐνταῦθα.

'Αριθ. 101 (1889). Τμ. Α'.

Ἐδεγγήτης ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Δ. Ταβουλάρος

Γαμίαι. - Ἀπόλυσις. - μετάδεσις. - παράδοσις. - μεταβίβασις

Τὸ ἄρθ. 32 § 2 τοῦ λογοτεταῦ νόμου, προνοεῖ μόνον περὶ τῶν παρατυπώσεων ἢ ἀποδομένων ταμιῶν, καὶ τούτου μόνου ἀφορᾷ ἡ κατ' αὐτὴ ἰσὴ τοῦ ἀναγγελίου Οἰκονομικῶν προσδοκίμων ἐκάστοτε κατ' ἀνάτατον ὅριον ἐξ ἑβδομάδων διὰ τὴν παράδοσιν τῆς ὑπηρεσίας προθεσμία, οὐχὶ δὲ περὶ τῶν μεταπιθμένων, οἵτινες δύνανται ἀνεπικλήτως μεταβολλόμεν ἐφ' ἑσου διαρκεῖ ἡ παράδοσις.

'Αριθμὸς 102 (1889). Τμ. Α'.

Ἐδεγγήτης ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Δ. Τσιβανοπούλος

Πτώχευσις. - συμβιβασμὸς. - ἀγορὰ χρεωγράφων

Οἱ ἐφοριοῦσι ἐτι ὁ πτωχεύσας δύπη χθὸν σπατάλων, ἀσωμυγὴς εἰς κακὸν, ἀγορᾷς χρεωγράφων καὶ οἰκοπέδων καὶ κυκλοφορίας συναλλαγματικῶν, κατεσι εὐρισκόμενος εἰς πατικὰς ὕλης, δύνανται νὰ ἐπιφέρωσι τὴν περὶ πτωχεύσεως τοῦ συμβιβαστικοῦ ἀπόρριψιν κατὰ τὸ ἄρθρ. 921 καὶ ἑξῆς ἀνόμου αἰτιολογίας.

'Αριθ. 104 (1889). Τμ. Α'.

Ἐδεγγήτης ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Μ. Ζυγόμαλας

Προῖξ ἀπαίτησις. - παραγραφὴ

Κατ' ἀπαίτησιν δοθεισῶν εἰς πρᾶξιν, γυναικείων κυρίου αὐτῶν τοῦ σύζυγου, χωρεῖ παραγραφὴ διαρκούσης τοῦ γάμου.

'Αριθ. 105 (1889). Τμ. Α'.

Ἐδεγγήτης ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Αθ. Ἀγαλονικίδης

Ἑλλιπὴς ἀντικειμένου διαγραφὴ. - ἀπαράδεκτον. - πράξεως. - ἐγγυοις αἰτίαις ἀναιρέσεως. - ἀμέτρητος κρίσις κυριότητος. - συνηγόρι ἐν τῷ. - ἐκτάκτου συνόλου ἀγωγῆς

Εἶναι ἀπαράδεκτος ἡ κατ' αὐτὴς ἀναίρεσις διὰ ἑλλιπὲς ἀντικειμένου διαγραφῆς προτεινόμενον ἀπαράδεκτον, ἐπειδὴ ἐνόμου ἐπὶ συζητήσεως πρᾶξεως γὰρ τῆς ἀναγκαιολογίας ἀπορρίπτεις, μὴ προταθέντος ὅμως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῆς οὐσίας (ἄρθρ. 807).

— Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ νόμιμος παράστασις καὶ ἀπόπειρα συμβιβαγῆς τῆς αἰτίσεως δὲν ἀποτελεῖ ἐγγυοις τὸν ἐν τῷ πρακτικῷ γνωμίσιον, ἵστω καὶ ἀνευ εἰδικῆς πρὸς τοῦτο ἐντολῆς.

— Τὸ ἄρθρ. 533 Πι. Δ. δὲν ἀπαιτεῖ ἐπὶ παραγωγὴ κτήσεως τῆς κυριότητος τὴν ἐν τῇ διαδικασίᾳ ἀγωγῇ ἰσχὺν τοῦ τίτλου τοῦ διαπαραχθέντος τοῦ ἐνάγοντος, ἀναιρεῖται ἢ εἶτι ἡ ταύτην ἀπαίτησιν ἀπόρριψις (*).

— Ὁ δικαστὴς ἀπορρίπτουσης ἐλλιπὲς ἀγωγὴν ἀπαράδεκτος, ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῆς ἐξουσίας του ἐὰν ἐπεκτείνῃ τὴν ἀπόφασιν καὶ ἐπὶ τῆς ἐμπραγμάτου ἀγωγῆς καὶ κρίνῃ ἐπὶ τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς ἀγωγῆς καὶ κλίνῃ ἐπὶ ἀναιρέσει τὴν ἀπόφασιν τοῦ (807 § 5 Π. Δ.).

'Αριθ. 106 (1889). Τμ. Α'.

Ἐδεγγήτης ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Αθ. Ἀγαλονικίδης

Νίκη δικαστηρίου. - ἐκκρεμεῖς πρὸ αὐτὸν δίκαι

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 33 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν εἰρηνοδικείων, ἡ νίκη τῆς ἐγκαταστάσεως ἐπὶ αὐτῶν ἀρξάμενοι δίκαι διακοπτομένου τὴν ἀρμοδιότητα τῶν προϊόντων ἀρχῶν ἰκέρχει τὸ δίκαιον ἐπὶ αὐτὸν ἀποπερατώσεως.

'Αριθ. 107 (1889). Τμ. Α'.

Ἐδεγγήτης ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Κ. Σπηλιώτης

Ἐλλιπεῖς μάρτυρες ὅπου αἰτίσεως

Ἡ ἄνευ αἰτίσεως ἐξέλιπεις μάρτυρος ἀποτελεῖ παράδειγμα τῆς οὐσιώδους διατάξεως τοῦ ἄρθρ. 770 τῆς Πι.Δ., καθ' ὃν ὁ δικαστὴς δὲν δικαιοῦται ἐπιχειρήματος καὶ τὸς τοῦ 256, κατ' ὃν αἱ ἐξωλογήσεις τῶν παρὰ τῶν διαδίκων προκλήτων μαρτύρων γίνονται κοινὰ μέσα αποδείξεως.

(*) Δέσε ἐπίσ ἡ ὁδηγὸς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου λόγου.

'Αριθ. 108 (1889). Τμ. Α'.

Ἐδεγγήτης ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Κ. Σπηλιώτης

Κυρία καὶ ἐκουδηποτικὴ βάσις ἀγωγῆς. - ἐφ' ἑσουν τῆς πρώτης. - ἀναίρεσις

Τῇ ἀγωγῇ ἰσχύοις κυρίας καὶ παρεπομένης βάσις ἡ παραλείψις τῆς πρώτης καὶ ἐπιδίκασις τῆς δευτέρας, παραβιάζει τὸ ἄρθ. 170 τῆς Πι. Δ. κατ' ὃ ἡ δίκαστος ὀφείλει νὰ διακρίνῃ κατὰ τὰς αἰτήσεις τῶν διαδίκων, καὶ ἐπὶ τῶν ἐπὶ μέρους ἐπὶ τοῦ ἐνάγοντος ἀναπορρίψεως αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ μέρους ἐπὶ δίκαν τοῦ νόμου 25 § 2 καὶ 31 § 6 ΙΙ.(18.1).

'Αριθ. 110 (1889). Τμ. Α'.

Ἐδεγγήτης ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Α. Γκιόν

Παράστασις ἐνώπιον πρωτοδικείου. - παρατήρησις

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 196 Πι. Δ. καὶ τὴ διάταγμα τῆς 18 Ἀπρίλου 1836 ἐπιτρέπεται ἡ προθεσμία ἕξης ἀποστάσεως τῆς κατοικίας τοῦ κοινοποιουμένου ἢ τοῦ τόπου ἐν ᾧ κοινοποιεῖται διδίκου ἀνὴρ δὲ λόγῳ ἀποστάσεως τῆς κατοικίας τοῦ πληρεξουσίου ἐνὸς αὐτῶν. Ἐναντία παράδοξη ἀπεφάνθη παράδειγμα τῆς οὐσιώδους ταύτης διατάξεως.

'Αριθ. 111 (1889). Τμ. Α'.

Ἐδεγγήτης ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Α. Γκιόν

Νὴ ἐκτίμησις χαρτογραφῶν

Ἡ μὴ ἐκτίμησις ὅλων τῶν προτεκμηριωθέντων χαρτωμάτων ἀποτελεῖ παράλειψιν παρὰ τὰ ἀποδεικτικὰ κανόνων.

'Αριθ. 112 (1889). Τμ. Α'.

Ἐδεγγήτης ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Α. Γκιόν

Ἀπόρριψις ἐγχωμιοῦ ὑπερτιμὴ σὲ ἀνυπάρκτων - συνόλου πράξεων

Τὴ ἐκκατόπιν τῆς οὐσίας ἀπορριπτόμενον ἀνύπαρκτον ἐγχωμιοῦ τὸν ἐν ταξηροτάκεν, ἐπειδὴ ἐπιζητεῖ ἐγχωμιοῦ τὸν ἀληθεῖ αὐτὰς ὅτ' ὅρν ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς ἀπόδειξιν τῶν οἰκιῶν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 170 τῆς Πι. Δ., διαλόν παρὰ τὰς ὑποδηλώσεις αὐτὸ προτάσεις (*).

'Αριθ. 113 (1889). Ὀλομέλεια.

Ἐδεγγήτης ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Μ. Ζυγόμαλας

Ἀντιμοσπουδίες. - ὁμόρρυθμος ἑταιρία. - Ἐλλιπὴς διαγραφὴ

Ἐπὶ νομίμως συστεθείσης ὁμορρύθμου ἑταιρίας, ἡ διορισθέντος τινὸς τῶν ἑταίρων ἐκκαθαριστοῦ, δὲν ἀπωλέσθησαν ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου τὰ ἐκ τῶν ἐταιρικῶν ὑποθηκῶν ἐγχωμιοῦ ἀγωγὰς ἐκτὸς τῆς ἐταιρικῆς ἐπωνυμίας καὶ πατὰ τὰ μέλη αὐτῆς ὁμοῦ, κατὰ τὸ ἄρθρ. 22, 24 τοῦ Ἐμπορ. Νόμου ὁμόρρυθμοι ἑταῖροι, ἀλλ' ἐκάστης καὶ ἐκ

(*) Ὅρα καὶ τὴν 105 (1889) Α. Π.

κῶς ὑπόχρεοι ὄντες εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἑταιρίας, εἰσὶ κύριοι τῶν ἑταιρικῶν ὑποθέσεων καὶ ἐνεργητικῶς καὶ παθητικῶς καὶ ὅταν αὗται ἐνεργῶνται ὑπὸ τὴν ἑταιρικὴν ἐπωνυμίαν.

'Αριθ. 115 (1889). Τμ. Α'.

Εἰσηγητὴς ὁ 'Αρεοπαγίτης κ. Δ. Τσιβανοπουλος

'Απόδειξις λόγων ἀναιρέσεως

Λόγος ἀναιρέσεως, οὗ ἡ βάσις δὲν ἀποδεικνύεται διὰ προσαγωγῆς προτάσεων εἶνε ἀπαράδεκτος ὡς ἀναπόδεικτος.

'Αριθ. 116 (1889). Τμ. Α'.

Εἰσηγητὴς ὁ 'Αρεοπαγίτης κ. Δ. Τσιβανοπουλος

'Επιταγή. - τελεσιδικία

Κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 185, 760 καὶ 586 Πλ. Δ. αἱ μὴ ἀπαγγελλόμεναι προσωρινῶς ἐκτελεσταὶ ἀποφάσεις εἰσὶν ἐκτελεσταὶ μόνον ἀφ' ἧς γείνωσι τελεσίδικοι. 'Επιταγὴ ἄρα γενομένη πρὸ τούτου εἶνε ἄκυρος, καὶ ἂν μεταγενεστέρως ταύτης ἀπερρίφθη ἡ ἔφεσις, καὶ δὲν συνεπάγεται ἀποτελέσματα, οἷον πληρωμὴν τόκων ἐπὶ συγκεφαλαιουμένων ἐν τοιαύτῃ ἐπιταγῇ τόκων, οἵτινες μόνον ἀπὸ τῆς ὑπερημερίας ἠδύναντο νὰ ὀφείλωνται, πρὸς τὴν ὕπαρξιν δὲ τοιαύτης, ἀνάγκη ὀχλήσεως (ἐπιταγῆς) ἐν χρόνῳ καθ' ὃν ἠδύνατο νὰ ἐκβιασθῇ ἐκτέλεσις (ἐν τελεσιδικίᾳ ἤτοι). (*)

'Αριθ. 117 (1889). Τμ. Α'.

Εἰσηγητὴς ὁ 'Αρεοπαγίτης κ. Δ. Τσιβανοπουλος

Νόμος καθυστερούντων. - κληρονομία ἐξ ἀπογραφῆς. - λογιστικὸς νόμος ἄρ. 199 - προϋπάρξαντες ὑπόλογοι. - ἐξέλεγξις ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου. - ἐξέλεγξις ὑπολόγου. - τακτικὰ δικαστήρια

Τὸ ἄρθρ 52 τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν καθυστερούντων νόμου ἐπαναλαμβάνει μόνον τὴν κοινὴν τοῦ δικαίου ἀρχὴν, ὅτι οἱ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμοι δὲν εὐθύνονται ἀτομικῶς εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν χρεῶν, ἀλλ' οὐδαμῶς ἐξαιρεῖ τὴν εἰς τοὺς τοιούτους κληρονόμους περιελθοῦσαν κληρονομικὴν περιουσίαν ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ εἰδικοῦ ἐκείνου νόμου.

— Τὸ ἄρθρ. 199 τοῦ λογιστικοῦ νόμου δὲν ἀφορᾷ μόνους τοὺς διατελέσαντας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, διότι ἐπιβάλλει τὴν ἄμεσον ἀπόλυσιν τοῦ ὑπολόγου ὡς τὴν συνηθεστέραν τῶν περιστάσεων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς προϋπάρξαντας.

— Κατὰ τὴν αὐτὴν διάταξιν τοῦ ἄρθ. 199 ἐν περιπτώσει μὴ ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀναπληρώσεως τοῦ παρουσιαζομένου ἐλλείμματος ἀποζημιοῦται τὸ Δημόσιον ἀπὸ τὴν ἐγγύησιν ἢ ἄλλην περιουσίαν τοῦ ὑπολόγου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ καθυστερούντων νόμου. Δὲν ἀπαιτεῖται ἄρα ὁριστικὴ ἐξέλεγξις τῶν λογαριασμῶν τοῦ ὑπολόγου ὑπὸ τοῦ 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου.

— Δύναται, μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἐξελέγξεως τῶν λο)σμῶν τοῦ ὑπολόγου ὑπὸ τοῦ 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τὸ Γενικὸν λογιστήριον νὰ ἐνεργῇ ἔλεγχον τῆς διαχειρίσεως τοῦ ὑπολόγου, χωρὶς νὰ κωλύηται ἐκ τῆς τυχὸν γενομένης ἐπεξεργασίας καὶ ἐγκρίσεως τῶν λο)σμῶν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου.

— Τὰ τακτικὰ δικαστήρια δὲν ἔχουσι δικαιοδοσίαν νὰ ἀποφασίζωσιν ἂν ὑπόλογός τις εἶνε ἐλλειμματίας, οὐδὲ νὰ ἐλέγχωσι τὰ περὶ τούτου κριθέντα.

'Αριθ. 119 (1889). Τμ. Α'.

Εἰσηγητὴς ὁ 'Αρεοπαγίτης κ. Ἀχ. Αγαθόνικος

'Ορισμὸς ἐκκλητοῦ ἐξ ἀγωγῆς. - διάφορα δάνεια - συνυπολογισμός

Πρὸς εὕρεσιν τοῦ ἐκκλητοῦ τῆς ἀποφάσεως κατὰ τὸ ἄρθρ. 530 Πλ. Δ. ὑπολογίζεται οὐχὶ τὸ ἀληθῶς ὀφειλόμενον ἀλλὰ τὸ διὰ τῆς ἀγωγῆς ζητούμενον.

— 'Απόφασις ἐπὶ ἀγωγῆς ἐπιζητούσης κατὰ δύο ἀλληλεγγύως ποσὸν ἄνω τῶν δρ. 500 ἐκ δανείων μικροτέρου ποσοῦ, συνομολογηθέντων διὰ δύο διαφόρων ἐγγράφων, εἶνε ἐκκλητὴ, ἀποφανθείσης δὲ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἀνέκκλητον αὐτὴν διὰ τὸ μὴ συνυπολογίζεσθαι τὰ δύο κεφάλαια ὡς μὴ πηγάζοντα ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ σύνολον τῆς ἀγωγῆς, ἐπιζητούσης ὡς εἴρηται ἀλληλεγγύως ἄνω τῶν δρ. 500, οὕτω δὲ παραβιάζεται τὸ ἄρθρ. 170 Πλ. Δ. περὶ τοῦ μὴ ἐξ ἐπαγγέλματος δικάζειν (*).

ΠΟΙΝΙΚΗ

'Αριθ. 41 (1889). Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ 'Αρεοπαγίτης κ. Ι. Δυοβουνιωτης

'Απόπειρα. - εἱρκτή

'Επὶ ἀποπείρας ἀδικήματος τιμωρουμένου μὲ εἱρκτὴν (ἐπὶ τῆς εἰδικῆς περιστάσεως ἀποπείρας ἀναιρέσεως ὑπὸ τὰς ἐλαφρυντικὰς περιστάσεις τοῦ ἄρθρ. 293 ἐδ. 3ον) δύναται νὰ ἐπιβληθῇ αὐτῇ ἡ ποινὴ τῆς εἱρκτῆς, διότι κατὰ τὰ συνδυασμένα ἄρθρ. 47 καὶ 49 τοῦ Πν. Ν. ἡ ποινὴ μεταβάλλεται εἰς τὴν τῆς φυλακίσεως, ἐὰν ὁ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ ὑποβιβασμὸς τῆς ἐπίσης κατὰ τὴν κρίσιν του ἐπιβλητέας τῷ τετελεσμένῳ ἀδικήματι ποινῆς, κατέρχεται κάτω τοῦ ἐσχάτου ὁρίου τῆς εἱρκτῆς.

(*) Ἤδη δυνάμει τοῦ νεωτέρου νόμου ΠΞΕ τοῦ 1882 καὶ ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς δὲν τρέχουν τόκοι τόκων ἀλλὰ τοιοῦτοι δύνανται νὰ ζητηθῶσι μετὰ ἓν ἔτος ἀπ' αὐτῆς, καὶ δι' ἀγωγῆς.

(*) Δὲν θεωροῦμεν ἀκλόνητον τὴν γνώμην ταύτην τοῦ 'Αρείου Πάγου, διότι προφανῶς τὰ δύω διάφορα δάνεια ἀποτελοῦσι δύο διαφόρους αἰτίας μὴ δυνάμενα νὰ συνυπολογισθῶσι. (Πρβλ. καὶ Οἰκονομίδου σ. 789). Τὸ ὅτι οἱ συνεναγόμενοι ἐνάγονται ἀλληλεγγύως δὲν παραλλάσσει τὸ διάφορον τῶν δύο αἰτιῶν.

'Αριθ. 42 (1889). Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ 'Αρεοπαγίτης κ. Ι. Δυοβουνιωτης

Μοιχεία μεταξὺ ἐγγάμων. - ἔγκλησις

'Επὶ μοιχείας ἀρκεῖ ἡ ἔγκλησις τοῦ προσβληθέντος (τοῦ συζύγου ἢ τῆς συζύγου) ἵνα περιλάβῃ καὶ τὸν μεθ' οὗ ἢ μεθ' ἧς ἐγένετο ἡ μοιχεία, καὶ ἐὰν οὗτος ἢ αὕτη εἶνε ἔγγαμος, χωρὶς ν' ἀπαιτῆται ἔγκλησις τῆς ἰδίας συζύγου ἢ τοῦ ἰδίου συζύγου, διότι οὗτος ἢ αὕτη δὲν καταδιώκεται ὡς μοιχὸς καὶ ὡς παραβὰς τὴν περὶ τὸν ἴδιον γάμον πίστιν, ὅτε θὰ ἀπῃτεῖτο ἡ ἔγκλησις τῆς ἢ τοῦ ἰδίου συζύγου, ἀλλὰ δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 56 ἐδ. 2 τοῦ Πν. νόμου ὡς δοὺς εἰς τὸν καταγγελόμενον (μοιχαλίδα ἢ μοιχὸν) ἐν γνώσει ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τοιαύτην βοήθειαν, ἄνευ τῆς ὁποίας αὕτη ἢ οὗτος δὲν ἠδύνατο νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὴν πρᾶξιν. Διὰ τοῦτο ἀπατεῖται ἡ παράθεσις τοῦ ἄρθρου τούτου ἐν τῷ βουλεύματι.

'Αριθ. 43 (1889). Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ 'Αρεοπαγίτης κ. Σ. Ανδροπουλος

Μεταβολὴ κατηγορίας. - λῃστεία. - κλοπή

Δὲν ὑπάρχει μεταβολὴ κατηγορίας, ἐὰν κατηγορούμενος ἐπὶ λῃστείᾳ καταδικασθῇ ἐπὶ κλοπῇ ἐὰν ἐξάγεται ὅτι πρόκειται περὶ τῆς αὐτῆς πράξεως, ἤτοι τῆς ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καὶ χρόνῳ ἀφαιρέσεως κινητῆς περιουσίας.

'Αριθ. 47 (1889). Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ 'Αρεοπαγίτης κ. Β. Παπαδοπουλος

Συναίτιος καὶ συνεργός. - στρατοδικεῖα. - κοινὰ δικαστήρια

Τὸ ἄρθρ. 237 τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας καθ' ὃ ὁ ἀγοράσας, ἀποκρύψας ἢ δεχθεὶς ὡς ἐνέχυρον ὅπλα, πολεμεφόδια ἢ ἄλλα στρατιωτικὰ πράγματα, εἴτε στρατιωτικὸς εἶνε εἴτε μὴ, τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ στρατοδικείου δὲν καταργεῖ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 60 τῆς αὐτῆς νομοθεσίας, καθ' ἣν ἐπὶ συναιτίων ἢ συνεργῶν, ὑπαγομένων τῶν μὲν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων τῶν δὲ εἰς τὴν τῶν κοινῶν, προτιμᾶται ἡ ἁρμοδιότης τῶν τελευταίων, διότι ἡ εἰδικὴ αὕτη διάταξις τοῦ ἄρθρ. 237, πραγματεύεται περὶ τῶν κατηγορουμένων ὡς συνεργῶν πράξεων διαπραχθεισῶν ὑπὸ στρατιωτικῶν, καὶ οὐχὶ περὶ τῶν κατηγορουμένων ὡς συναιτίων, ἤτοι συστασιωτῶν τοιούτων πράξεων.

'Αριθ. 48 (1889). Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ 'Αρεοπαγίτης κ. Β. Παπαδοπουλος

Συναφῆ ἀδικήματα. - συνεκδίκασις. - παράλειψις

Ἡ μὴ συνεκδίκασις πάντων τῶν ὡς συναφῶν εἰσαχθέντων ἀδικημάτων δὲν εἶνε λόγος ἀναιρέσεως καθὸ μὴ ὑπαγομένη εἰς οὐδεμίαν τῶν κατὰ τὸ 458 τῆς Πν. Δ. περιπτώσεων.

'Αριθ. 49 (1889). Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ 'Αρεοπαγίτης κ. Α. Μανδραπηλιας

'Ιατροδικαστικὴ ἔκθεσις. - ἀνάγνωσις. - ἄκυρος αὐτοψία

Ἡ μὴ ἀνάγνωσις ἰατροδικαστικῶν ἐκθέσεων καὶ ἡ παράδοσις τοῖς ἐνόρκοις μὴ ἐγκύρως συντεταγμένης ἐκθέσεως αὐτοψίας, ὡς καὶ ἡ μὴ κατὰ τὴν κατάσχεσιν τῶν πειστηρίων τήρησις τῶν διατυπώσεων τοῦ ἄρθρ. 474 τῆς Πν. Δικ., μὴ περιλαμβανόμεναι ἐν οὐδεμιᾷ τῶν νομίμων πρὸς ἀναίρεσιν περιπτώσεων, δὲν συμβάλλουσι πρὸς τοιαύτην.

'Αριθ. 50 (1889) Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ 'Αρεοπαγίτης κ. Χ. Κοκορης

'Αναίρεσις ὑπὲρ τοῦ νόμου. - εἰσαγγελεὺς Α. Πάγου

Μόνῳ τῷ παρὰ τῷ 'Αρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεῖ δίδεται τὸ δικαίωμα, κατὰ τὸ ἄρθρ. 481 § 2, τῆς ὑπὲρ τοῦ νόμου ἀναιρέσεως.

'Αριθμὸς 52 (1889). Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ 'Αρεοπαγίτης κ. Σ. Ανδροπουλος

'Αναίρεσις. - λόγοι. - ἀκυρότης

Ἔκθεσις ἀναιρέσεως, μὴ περιέχουσα λόγους ἀναιρέσεως εἶνε ὡς μὴ γενομένη, τῶν ἄρθρων 483 καὶ 489 τῆς Πν. Δικ. ἐπιτασσόντων τὴν σύνταξιν ἐκθέσεως περὶ τῆς ἀναιρέσεως καὶ τῶν λόγων αὐτῆς. Καὶ οἱ εἶτα διὰ τῶν προτάσεων ὑποβληθέντες τοιοῦτοι ἀπαράδεκτοί εἰσιν.

'Αριθ. 53 (1889) Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ 'Αρεοπαγίτης κ. Σ. Ανδροπουλος

Αἴτησις ἀναιρέσεως κατηγορουμένου. - τελεσιδικία - ἀπόφασις κηρύττουσα ἀναρμοδιότητα

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 479 τῆς Ποιν. Δικ. αἴτησις ἀναιρέσεως ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου ἐπιτρέπεται μόνον κατὰ τῆς ὁριστικῆς καὶ τελεσιδίκου ἀποφάσεως. Δὲν εἶνε τοιαύτη ἀπόφασις τοῦ πλημμελειοδικείου, κηρυττομένου ἀναρμοδίου καὶ παραπέμποντος εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον.

'Αριθμὸς 54 (1889). Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ 'Αρεοπαγίτης κ. Β. Παπαδοπουλος

Κλήρωσις ἐνόρκων. - ἀπόσπασις Δήμου. - σύνθεσις δικαστηρίου

Ἡ ἐν τῷ δικαστηρίῳ τῶν ἐνόρκων παράστασις ἐνόρκου ἀνήκοντος εἰς δῆμον ἀποσπασθέντα μετὰ τὴν κλήρωσιν ἀπὸ τῆς περιφερείας τοῦ 'Εφετείου ἐν ᾗ τὸ Κακουργιοδικεῖον, δὲν ἀποτελεῖ κακὴν σύνθεσιν τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων, διότι τὸ γεγονὸς τοῦτο δὲν ἀφορᾷ εἰς τὴν προσωπικὴν ἱκανότητα τοῦ ἐνόρκου τοῦ εἶναι τοιοῦτον ἀλλ' εἰς τὸ κῦρος τῆς κληρώσεως, ὅπερ δὲν δύνανται ἐπηρεάσαι ἐπελθόντα γεγονότα.

'Αριθ. 56 (1889). Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ 'Αρεοπαγίτης κ. Β. Παπαδοπουλος

Βουλεύματα. - λόγοι ἀναιρέσεως

Δὲν ἀποτελοῦσι λόγον ἀναιρέσεως κατὰ βου-

λομένων παραίτησις· τὸν διατέλεσαν τὸ Πι. Δικ., τοῦ ἄρθ. 903 ἀνεύοντος ἄνευθεν ἐγκαινίου ἢ ἐπιδόσεως τοῦ νέου ἐφεσιβλήτου κόπου τοῦ Πι. Ν. Πρὸς ἐξαίρεσιν τοῦ μὴ ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ ἄρθ. τούτου πρὸς τὸ 500 τὸ ἀφορῶν ἀναίρεσιν κατ' ἀποφάσεων, ἅτις ἀναίρεσις τῶν λόγων ἀναιρέσεως τὴν ἀκυρότητα ἢ κακὴν τοῦ Πι. Ν. ἐφαρμογὴν, προσεπίκτησις ὡς ἐφαρμοστέου καὶ τὸ ἄρθρον 263, τὸ ἐν ἐκ τοῦ ἐν λόγ. τοῦ ἄρθρου 263 ὅπερ ἀναιρεῖ μὲν περίπτωσιν παραδόσεως διαγωνισθησάσης ἔτει τὴν κακὴν σύνθεσιν τοῦ συμβουλίου, ἐπὶ δὲ ἐπιμέτρου, μὴ ὑφισταμένου ἐπαρκῶς τοιαύτης διαγωνισθησάσης συναλλαγτος εἰς ἀναίρεσιν.

Ἀριθ. 57 (1889). Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἀριστοκράτους κ. Β. Παπαδοπούλου **Γραμμὴ παραδοχῆ. - ακυρωτικὸν κυρίου ὀνόματος**

Ἡ ἀγωγὴ παραδεκτὴ συνεχωρήθη ἐν τῷ ἐκ τοῦ ἀρθ. 903 ἀνεύοντος ἐγκαινίου ἢ ἐπιδόσεως τοῦ νέου ἐφεσιβλήτου κόπου τοῦ Πι. Ν. Πρὸς ἐξαίρεσιν τοῦ μὴ ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ ἄρθ. τούτου πρὸς τὸ 500 τὸ ἀφορῶν ἀναίρεσιν κατ' ἀποφάσεων, ἅτις ἀναίρεσις τῶν λόγων ἀναιρέσεως τὴν ἀκυρότητα ἢ κακὴν τοῦ Πι. Ν. ἐφαρμογὴν, προσεπίκτησις ὡς ἐφαρμοστέου καὶ τὸ ἄρθρον 263, τὸ ἐν ἐκ τοῦ ἐν λόγ. τοῦ ἄρθρου 263 ὅπερ ἀναιρεῖ μὲν περίπτωσιν παραδόσεως διαγωνισθησάσης ἔτει τὴν κακὴν σύνθεσιν τοῦ συμβουλίου, ἐπὶ δὲ ἐπιμέτρου, μὴ ὑφισταμένου ἐπαρκῶς τοιαύτης διαγωνισθησάσης συναλλαγτος εἰς ἀναίρεσιν.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀριθ. 671 (1890). Ἐλευθερίᾳ ὁ πρόεδρος κ. Ε. Ἀποστολίδης.
Ἀπόφασις ἀπορριπτικὴ αἰτήσεως παραπόσεως προδήλως. - ἔφεσις

Αἱ ἀπορριπτικαὶ αἰτήσεις περὶ παραπόσεως προδήλως ἀπορριπτέαι ἀπλῶς παραμπίπτουσαι, μὴ δεκτικαὶ ἐφέσεως, γόνει δὲ αἱ παρ' ἐτούτους τὴν ἐφεσιβλητον ἐκφερόμεναι ἀποφάσεις ἐν ἀρθ. 240 Πι., Δ. ὡς ὄντως μὴ ἀποδιδόμεναι καὶ οὐχὶ δὲ ὡς αἱρεταὶ αἱ ἀπορριπτικαὶ, διότι οὔτω σύμφωνα παραμπίπτουσι διατάξει ἀναφερομένου εἰς τοῦτο ἄρθρου. (1)

Ἀριθ. 674 (1890). Ἐλευθερίᾳ ὁ πρόεδρος κ. Ε. Ἀποστολίδης.
Πλημμέλημα πρωτοδίκου δίκης. - ἔφεσις

Ὁ τῆς πρωτοδίκου δίκης πλημμελητοδίκης, κατὰ τὴν ἐν συμβουλίῳ καὶ παρ' ἐρήμου διάσκεψιν καὶ ἀπόφασιν αὐτοῦ ἐν ἐπαγγελίᾳ ἐπὶ ἐφέσεως ἐν ὑπάρχει ἐπαρκῶς ἀποδεικτικὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρ.

(1) Κατὰ τοῦτο ἀφίστανται ἀσυμφόρως ἐν τῇ ἀπορρίψει ὑποστάσεως ἢ αἰτήσεως καὶ ἀδικημάτων αἱ ἐπὶ αὐτῶν παρατεθεῖσαι πρότασεις ἀναφορικῶς τὰ ἀναιρεθέντα καὶ ἀποδεδειγμένα ἀδικήματα καὶ ἀντικείμενον καὶ ἀνάγκην, συνάρτησιν τῶν ἀποδείξεων καὶ κανόνων ἐπὶ τῆς διαφορᾶς.

(*) Κατὰ τὸ ἄρθρον 15 Πι. Δ. τὸ πληρεξούσιον τῆς πρωτοδίκου δίκης.

Ἀριθ. 683 (1890). Ἐλευθερίᾳ ὁ Ἐφέτης κ. Α. Παπαγεωργίου.
Πωλητὴς χρεωστῶν ἐπὶ συμβολικῷ. - Αἴθριστον. - ἀστοχία.

Ἡ σύμβασις πωλήσεως ἐπὶ προθεσμίᾳ χρεωγράφων ἢ κτιμάτων κειμένων, δεδεμένα τὰ μὲν τὰ δὲν εἶναι πραγματικὰ, ὅτου ὅπαιος εἰ συναλλάγμονες προτίθενται τὴν μεθοδεύσιν ἐπὶ τῆς διαρροῆς τοῦ κατὰ τὴν πρόθεσμίαν τιμήματος, εἶναι ἀπηγορευμένη ὡς ἀθέμιτος, οὔτω παίγνιον ἢ ἐπιτηδείωσιν ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ ὑπεκαιρίαν εἰς τὰς περὶ στοιχήματος διατάξεις αὐτοῦ (2). Ἐὰν ὅτι τῶν γνωρισμάτων πρὸς ὑπαρξὴν τῆς καλουμένης τοιαύτης ἀσθείας ἐνὸς ἢ ὁσοιανοῦν τῆς περιουσίας τῶν συναλλαγόντων πρὸς τὸ ἀντικείμενον τῆς συμβάσεως (***)

Ἀριθ. 697 (1890). Ἐλευθερίᾳ ὁ Ἐφέτης κ. Κ. Λοντοῦ.
Ἐξαίρεσις. - συγγένεια κλητευθὼν. - κυρία παρέμβασις. - ἀπαράδεκτος

Ἀγχιστεῖαι ἢ κηδεστία ἐπὶ κ σχέσει τῶν συγγενῶν ὁπτίμων τῶν συζύγων πρὸς τὸν ἕτερον, οὐχὶ δὲ τῶν κληθέντων τοῦ ἑνὸς πρὸς τοὺς τοῦ ἑτέρου, κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε ἡ ἔξαίρεσις ἐκ τοιούτης ἀνωμαλτου συγγενείας ἀνὰ νὰ ὑπάρξῃ.

— Τὸ κυρίᾳ παρέμβασις εἰσάγουσα νέας αἰτήσεις ἀναξαρτήτους ὅπου τὰς αὐτοπιστώσεις, καὶ ἐπὶ κυρίας ἀγωγῆς, τὸ ὅλῳ διαδίκου καὶ δὲν ἀχλῆ ἢ πρὸς πληρεξούσιου ἀνυποστόκτου τινός.

Ἀριθ. 690 (1890). Ἐλευθερίᾳ ὁ Ἐφέτης κ. Κ. Γκιολᾶς.
Ἀνακοινὴ ἀπεντῆρ. - ποῖ εἶναι περὶ τὴν ἐκτέλεσιν. - παράδοσις νομῆς

Τῆς ἀπεντῆρ προαπαιτουμένης μὲν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν, ἀλλὰ μὴ ἀνακοίνωσιν ἔχρινε εἰς τὰς σχέσεις αὐτῶν ἐν τοῖς ἐκτέλεσιν, καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ἀποκλείονται κατ' αὐτὸν οἱ ἐνστάσεις, καὶ τὸ παρόντος ἐπὶ καθ' ἃ μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν ἐκτέλεσθαι κατέστησαν.

(*) Περὶ τοῦ θέματος τούτου ὑφ' ἃ ἐν τῷ ρήλῳ ἡ τῆς ἐφέσεως ἀποστολέως ἐν τῇ παρούσῃ τοῦ κατ/τος κ. Π. Παπαγεωργιάδου.

(**) Ἐπὶ τοῦ πτωκείου τὸ διαζύγιον κατέχεται τὴν περὶ τούτου πεποίθησιν ὅτι ὃν εἰ τῆς συμφονεῖς διάφορ μακροχρόνιος συμβιώσεως καὶ ἐν τῇ ἐξ αὐτῆς συμφωνίας συνήθως ρέπουν κατ' ἀκολουθον ἐπὶ τῆς διαζυγίου.

(***) Ὅρα περὶ τούτου ὅτι ἀρθ. 12 τοῦ 1889. Σπόρων τοῦ Ἀρείου Πάγου (φυλ. 13 σελ. 201).

— Ὁ ἐν τῷ συμβολαίῳ ὅρος ὅτι ἡ πωλητὴς δὲν ἐβλόπτεται δι' οἱαδήποτε ἐκδίκησιν πανὸς τρίτου δι' ἀφορῶ εἰς τὸν κτῆσιν τῆς νομῆς, ἀναγομένης εἰς τὴν πρωτίστων τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ πωλητοῦ κατὰ τὰς διατυπώσεις τὸ συμβολαιογραφικὸν διατάξεις τοῦ ἀστικοῦ δικαίου (Κέδνα) ἔχουν, ἀλλὰ εἰς τοὺς μετὰ τὴν παράδοσιν τῆς νομῆς ἐκδίκησιν πᾶρα πάντος τρίτου. (*)

Ἀριθ. 691 (1890). Ἐλευθερίᾳ ὁ Ἐφέτης κ. Κ. Γκιολᾶς.
Ἀνακοινὴ ἀπεντῆρ. - ἀρκοῦσα

Ἐπὶ ἀνακοπτῆς κατὰ διηλωσεως τρίτου παρ' ᾧ ὁ συντηρητικὸν κατάσχεσις ἐφυπόκειτος κανονίζεται ἐξ ἰσότης τῆς κατασχεθείσης ἀπαιτήσεως, ἐὰν δὲν ὑπάρχει καὶ εἰς τὸ κίρνοσθαλείσιν, διότι ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 932 Πι. Δ. διατεταγὴ καθ' ἣν ἐν κατὰ τὴς δηλώσεως ἀνακοπῆ δικαίου συφτικὸς ἐνοσῖ τὰς μὲ τὸ πρωτοδικεῖον ἐπαγγελίας τῆς ἐνστάσεως, τὸ δὲ ἄρθρ. 19 εἰς ὃ παραπέμπει τὸ 931 ἄρξεται μόνον τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς αἱ ἐν αὐτῷ δίκαι ἔξαιρέτως τὰς γενικὰς διακοῦσθείσας τοῦ ἐνεγράνου. (*)

Ἀριθ. 695 (1890). Ἐλευθερίᾳ ὁ Ἐφέτης κ. Α. Παπαλαί.
Δημαρχ. - ποτε ὑποχρεοῦ ἀρμοὺ. - ποτε ἐπιτρέπεται καταδρομὴ

Ὁ Δημάρχος ἔχει δὲν ἰδιότητας τὴν τοῦ ἄρχοντος τοῦ Δήμου καὶ τὴν τοῦ ἐντεταλμένου τοῦ διοικητικοῦ καὶ ἀρχόντου αὐτοῦ, ἐπομένως δὲν ἐκτελεῖται ἐπὶ τῶν ἐσόδων τοῦ Δήμου διὰ τῆς κατὰ δικαίωμα τῆς διοικητικοῦ ἐνεργουμένης πράξεως τοῦ.

— Ὁ νόμος τῆς 24 Ἰανουαρίου 1852 περὶ ἐξαιρέσεως τῶν χρεῶν τῶν δήμων, κωμῶν καὶ συμβιόδων δὲν ἐπουλεῖας ἀρχῆς, τὸ μὲν νὰ πρόλαβῃ τὴν παραλυσίαν τῆς ὑπηρεσίας διοικήσεως ἐπιχειρουμένης διὰ τῆς κατασχέσεως τῶν ἐσόδων τῶν δήμων, ἄτινα εἶσι πρωτεύοντα διὰ δαπάνας τῶν ὑπηρεσιῶν ἀναγκῶν, τὸ δὲ νὰ διατηρῶσι τὰ κατὰ τῶν δήμων καὶ κωμῶν ἐκδικαζόμενα διὰ τοῦ ἀκατεχρήστου τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν καὶ τῆς ἀρχαίσεως τῆς πληρωμῆς τῶν χρεῶν τοῦ, ἀπηγορευμένου μὲν τὸν κατέχεσιν εἰς τὰ ἐσόδα τοῦ δήμου, ἐπιτρεπομένου δὲ τὴν τοῦ πεπιτημένου αὐτῶν τὸ δανειστὴ τὸ χρεωστικὸν ἀπόρασιν ἢ

(*) Δὲν εἶναι λοιπὸν ἀπαράδεκτος ἡ ἀνωτέρω ἀνακοπὴ τρίτου, ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ ἐκδικάσεως τῆς ἀνακοπῆς, διότι τοῦτο, ἐν τῷ συμβολαίῳ παρεσχέθη, ὅστε ἡ νομὴ τῆς οὐσίας ἐπεφυλάχθη ἐπὶ τῆς ἀνωδόσεως ἐπὶ τῆς ὅπου ἐκδικαζομένου.

(*) Ὅρα κατὰ τὸν ὅσ' ἀρθ. 12 τοῦ 1889. Σπόρων τοῦ Ἀρείου Πάγου (φυλ. 4 σελ. 54).

ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΕΤΣΟΒΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΝ

'Αριθ. 701 (1890).

Εἰσηγητὴς ὁ Κύριος κ. Α. Λεπενιώτης.

Ἀνατροπὴ, παράτασις ἑβδομάδος - γνωστοποίησις

Κατ' ἄρθρον διατυπώσεως διάταξιν ἀπαιτεῖται ἵνα ἡ πρὸς ἀνατροπὴν προθεσμία παραταθῇ ἐπὶ ἡμέρας, ἐν ἐπτᾴδῃ ἡ δικαστικὴ ἐντὸς τῆς τοιαύτης. Ἀντίθετος ἰσχυρισμὸς τοῦ ἀρθ. Πρ. Δ. 92 προσήκουσαν εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθρ. 181 Πῖ. Δ. καθ' ὃν ἡ ἀνατροπὴ δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀπλῆς ἐξαγγελίας αὐτῆς.

— Ὀφεῖλ ἡ ὑφιεμένη ἀπὸ τῆς ἀνατροπῆς ὅπως ἀνακοινώσῃ ἐγγράφως τὴν τοιαύτην μὲ ὑπαίτιον τρόπον παράτασιν τῆς τριετοῦς προθεσμίας τῆς διαδικῆς γνῶσιν τῆς ἀντιδίκου τοιαύτης γνώσεως.

— Ἀριθμὸς 703 (1890).

Εἰσηγητὴς ὁ Κύριος κ. Π. Σπυκάκης.

Διπλὴ ἔφεσις προδικαστικὴς - ὅρκος ἐπὶ ἀδιαιρέτου - τὸ ἀφελκύσαν

Δὲν ἐπιτρέπεται μὲν διπλῆ ἔφεσις τοῦ ἐνὸς μέρους τῆς ἐφέσεως κατὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἀλλ' ἐκκαλουμένης τῆς ἐρωτικῆς ἀποφάσεως ἡ ἔφεσις ἐπιτρέπεται τὴν ἐξάντλησιν τῶν προκειμένων προδικαστικῶν ἀποφάσεων καὶ συμπλήρωσιν αὐτῶν.

— Ἐν περιπτώσει πράξ ἀποφ ἀντιδίκου τοῦ ὁμολογοῦντος τὴν μετὰ περιορισμοῦ ἐξωλεγίαν, ἰσχύοντος δ' ὅρκου ἀλύτου ἀπτικαὶ ἐνόρκου ὁμολογίας, καὶ αὐτὸς αὐτὸς δὲν ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν τοῦ ἀδικαίτου αὐτῆς; πρέπει νὰ συμπληρῶσῃ καὶ τὸν περιορισμόν (*).

(*) Ἀδυναμίαν νὰ συμμορφώσωμεν πρὸς τὴν γνώμην ταύτην, ἡ ὁποία γνωρίζομεν ὅτι κεῖται σύμφωνος καὶ πρὸς τὴν Ἀρείου Πάγου. Κατὰ τὴν ἡμετέραν δικαίαν τοῦ διδ. 701 ἡ ὁμολογία πράξει τὰ τοῦτο λεγόμενα ἐν τοῖς κατ' ἀλήθειαν ὑπὸ ἐπιμαρτύρησιν δίκαι συμπίπτει ἐπὶ ἀνυπάρκτου ὁμολογήσεως ἀφείλει ἡ ἐν λόγῳ τὴν ὁμολογίαν ὅπως ἐπὶ τοῦ ὁμολογοῦντος ἐπὶ ἀποδείξεως ἐπὶ ἀνυπάρκτου ἐν ἀκολουθίᾳ ἐξ ἀκολουθίᾳ ἐπὶ τὸ κατ' ἀντιδίκου

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ

Κατὰ τὰς εἰς τὸ συμφωνητικὸν ταυτήκον τῆς Πε-τρουπόλεως ὑπογραφείσας στατιστικὰς πληροφορίας ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, ἡ κίνησις τῶν Ἑλληνικῶν φυλακῶν, κατὰ τὸ, 1892 ἔτος ἀνέβη εἰς Κλεῖδας 13.523 κατάδικοι καὶ εἰς 1893 εἰς 12.581, ἤτοι κατὰ 31 κατὰ μὲν τὸ Ἰανουάριον 1893 κρατούμενοι κατέβησαν 1.023.

Ἐκ τῶν εἰσαχθέντων 12.323 εἰσῆλθον καταδικασθέντες ἤδη πρὸ τοῦ ἔτους, 1.185 κατωφέρθησαν ἀπὸ φυλακὴν εἰς φυλακὴν καὶ 15 ἐκ τοῦ νοσοκομείου. Ἐκ τῶν εἰσελθόντων, 11.453 ἦσαν ἐκ τῶν ἀρρένων καὶ 870 ἐκ τῶν θηλέων, 104 ἦσαν Β. γερόντες, 8 ἀνήλικοι καὶ 13 ἀποδεδειγμένοι. Εἰς τοσοῦτον κατὰ 99% ἦτο μετωπικὴ ἡ κίνησις εἰς φυλακὰς ἀπὸ ὅ,τι εἰς φυλακὰς ἀπὸ ὅ,τι εἰς τὰς ἄλλας Μονὰς εἰς τὰς ὁποίας ἐκρατοῦντο 1.057.

Αἱ κίνησαι φυλακαὶ ἀνέβησαν εἰς 9 περιλαμβανούσας 7,797 κατάδικους καὶ εἰς 4 ἐπανορθωτικὰ εἰς 17, περιλαμβάνουσας 2.786 κατάδικους. Ἐκ τῶν 5.023 κατὰ τὸν 4.973 ἔμενον κατὰ τὸν 1ον μῆνα, 1.000 ἐπὶ πλέον, ἀπὸ 2 ἕως 20—30 ἄτομα χρηματοποινῖται ἀπὸ 20—30 ἕως χρηματοποινῖται ἀπὸ 30—60 ἕως 1.102 ἀπὸ 60—90 ἕως 1.041 ἀπὸ 90—120 ἕως 1.102 ἀπὸ 120—180 ἕως 1.102 ἀπὸ 180—240 ἕως 1.102 ἀπὸ 240—300 ἕως 1.102 ἀπὸ 300—360 ἕως 1.102 ἀπὸ 360—420 ἕως 1.102 ἀπὸ 420—480 ἕως 1.102 ἀπὸ 480—540 ἕως 1.102 ἀπὸ 540—600 ἕως 1.102 ἀπὸ 600—660 ἕως 1.102 ἀπὸ 660—720 ἕως 1.102 ἀπὸ

ήγαγεν ἐπιδοκιμὴ ὑπὸ τῆς κρίσεως. Ὁμοίως ἡ ἐπιοχὴ τοῦ Ἄκρου καὶ ἡ ἀπέλπισις συνελλείψεων ἐπὶ τοῦ ὑψηγετικοῦ τῆς μεσίδος, πρὸς ἀφετηρίαν τῆς ἐξισώσεως τοῦ τόξου. Ἡ ἐπίπεδος ὅμως κάτη ἐχρησιμοποιήθη εἰς τὴν γέφυραν ἀπελλόνεως ἀκολουθοῦσα τὸν κανονικὸν χάραξ τοῦ. Μετὰ τοῦτο ἡ γέφυρα ἐκτὸς τῆς διαβάσεως τοῦ ἀπελλόνος ἐκ 3 ἀνοιγμάτων ἐν ὅλῳ ἐπιτάξει ἐλάσεν εἰς κυκλοφορίαν. Ἡ ἐπὶ τοῦτο δαπάνη ἀνῆλθεν εἰς 275.000 φράγκων, οὐ ἡ διακαστέρα μοῖρα τὴν ἀπεπλήρωσαν αἱ τῶν διαγόντων ἀμαξιτόκων εἰσφοραί. Ἡ ἐπὶ τοῦ Κυκλικὸς τὸ ποσὸν τῶν 230.000 φράγκων.

Ἡ ἐπέλευσις τοῦ Κύκλου

Ἤνίκα τὸ παλαιὸν ἄστυ ἐν τῇ φυλακῇ τοῦ Ὀκτώβρη τοῦ Μικροῦ Πάνου. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ἄστυ ἐπιπόνως ἐφθάνε ἡ ἀπὸ τοῦ ἐλαττωμοῦ ἐκείνου τὸ ἐκδοχεῖον τὸν κάτω. Ἐξ ἄλλου τὸ ἐκείνου τὸ ἐκκλησιαστικὸν σωλῆνι ἐφθάνε ἐπὶ ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἀπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ

Πτωχεύσεις

Ι. Κορόνη κ. Άθηνῶν. Άπ. 6733 Δ.Γ. περ. ἰφ. τοῦτ. Ἐκ. ἐτων. 2 Ἰουλ. Ἐδ. Ι. Μαδιανάκης τ. συνδ. Α. Πουρῆς. Ἐξ. ὁρ. συνδ. 22 Ἰούλ.

Ἀνδ. Π. Κόντσιλου ἐ. Πειρῶτ. Ἀπ. 991 (1884) περ. πίστ. Ἐκ. ἐτων. 6 Αὐγούστ. 1884. Ἐδ. Χ. Ἀνανιαδοπούλους ἐκπρόεδρ. τ. συνδ. Ἀλ. Κανελλόπουλ. καὶ Π. Ἀργυρόπουλ. Δ.δ. γεν. συν. 9 κ.τ. ἐκτακτ. ἀπόδ. ὁ ὁποῖ θὰ κατατ. διαφορ. ἐλ. συνδ. θὰ κατ. Σαμουὴλ Ἐλ. Ἰωσὴφ τὸν Ἀπρίλ. 31· ἐξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6031 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἰωαννίνων κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1890 ὁρίσθ. ἡμέρ. τῆς ἐπιτ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου ἐπὶ τῆς ἀπ. Ἀλεξ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6032 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἀθηνῶν Στεργ. κ. Ἀνδρ. Ν. Κλεάρχου διὰ τὸ ἐκπρόσ. ἐπὶ τῆς Ν. Ἑλλ. κάτ., Ἀλεξ. γ. Ι. Θωμᾶ κάτ. κ. Μιχαλέαν. Ζ' κ. Ἰ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6033 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἰωαννίνων κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1890 ὁρίσθ. ἡμέρ. τῆς ἐπιτ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου ἐπὶ τῆς ἀπ. Ἀλεξ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6034 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἀθηνῶν Στεργ. κ. Ἀνδρ. Ν. Κλεάρχου διὰ τὸ ἐκπρόσ. ἐπὶ τῆς Ν. Ἑλλ. κάτ., Ἀλεξ. γ. Ι. Θωμᾶ κάτ. κ. Μιχαλέαν. Ζ' κ. Ἰ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6035 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἀθηνῶν Στεργ. κ. Ἀνδρ. Ν. Κλεάρχου διὰ τὸ ἐκπρόσ. ἐπὶ τῆς Ν. Ἑλλ. κάτ., Ἀλεξ. γ. Ι. Θωμᾶ κάτ. κ. Μιχαλέαν. Ζ' κ. Ἰ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6036 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἀθηνῶν Στεργ. κ. Ἀνδρ. Ν. Κλεάρχου διὰ τὸ ἐκπρόσ. ἐπὶ τῆς Ν. Ἑλλ. κάτ., Ἀλεξ. γ. Ι. Θωμᾶ κάτ. κ. Μιχαλέαν. Ζ' κ. Ἰ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6037 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἰωαννίνων κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1890 ὁρίσθ. ἡμέρ. τῆς ἐπιτ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου ἐπὶ τῆς ἀπ. Ἀλεξ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6038 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἀθηνῶν Στεργ. κ. Ἀνδρ. Ν. Κλεάρχου διὰ τὸ ἐκπρόσ. ἐπὶ τῆς Ν. Ἑλλ. κάτ., Ἀλεξ. γ. Ι. Θωμᾶ κάτ. κ. Μιχαλέαν. Ζ' κ. Ἰ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6039 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἀθηνῶν Στεργ. κ. Ἀνδρ. Ν. Κλεάρχου διὰ τὸ ἐκπρόσ. ἐπὶ τῆς Ν. Ἑλλ. κάτ., Ἀλεξ. γ. Ι. Θωμᾶ κάτ. κ. Μιχαλέαν. Ζ' κ. Ἰ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6040 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἀθηνῶν Στεργ. κ. Ἀνδρ. Ν. Κλεάρχου διὰ τὸ ἐκπρόσ. ἐπὶ τῆς Ν. Ἑλλ. κάτ., Ἀλεξ. γ. Ι. Θωμᾶ κάτ. κ. Μιχαλέαν. Ζ' κ. Ἰ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6041 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἀθηνῶν Στεργ. κ. Ἀνδρ. Ν. Κλεάρχου διὰ τὸ ἐκπρόσ. ἐπὶ τῆς Ν. Ἑλλ. κάτ., Ἀλεξ. γ. Ι. Θωμᾶ κάτ. κ. Μιχαλέαν. Ζ' κ. Ἰ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6042 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἀθηνῶν Στεργ. κ. Ἀνδρ. Ν. Κλεάρχου διὰ τὸ ἐκπρόσ. ἐπὶ τῆς Ν. Ἑλλ. κάτ., Ἀλεξ. γ. Ι. Θωμᾶ κάτ. κ. Μιχαλέαν. Ζ' κ. Ἰ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6043 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἀθηνῶν Στεργ. κ. Ἀνδρ. Ν. Κλεάρχου διὰ τὸ ἐκπρόσ. ἐπὶ τῆς Ν. Ἑλλ. κάτ., Ἀλεξ. γ. Ι. Θωμᾶ κάτ. κ. Μιχαλέαν. Ζ' κ. Ἰ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

Κοινοποιήσεις τοῦ γραμματέως

Τῇ 6 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6032 (1890). Ἐπ. ἐντεῦθεν Πρωτοδικ. κατεδ. ὑπόθεσ. Στεργ. κ. Ἀνδρ. Ν. Κλεάρχου ἐνεργ. ἐν Πειραιεῖ κατ' αὐτ. Ν. Κλεάρχου ἐνεργ. ἐν Πειραιεῖ κατ' αὐτ. Ἀλεξ. γ. Ι. Θωμᾶ κάτ. κ. Μιχαλέαν. Ζ' κ. Ἰ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6031 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἰωαννίνων κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1890 ὁρίσθ. ἡμέρ. τῆς ἐπιτ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου ἐπὶ τῆς ἀπ. Ἀλεξ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6032 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἀθηνῶν Στεργ. κ. Ἀνδρ. Ν. Κλεάρχου διὰ τὸ ἐκπρόσ. ἐπὶ τῆς Ν. Ἑλλ. κάτ., Ἀλεξ. γ. Ι. Θωμᾶ κάτ. κ. Μιχαλέαν. Ζ' κ. Ἰ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6033 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἰωαννίνων κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1890 ὁρίσθ. ἡμέρ. τῆς ἐπιτ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου ἐπὶ τῆς ἀπ. Ἀλεξ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6034 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἀθηνῶν Στεργ. κ. Ἀνδρ. Ν. Κλεάρχου διὰ τὸ ἐκπρόσ. ἐπὶ τῆς Ν. Ἑλλ. κάτ., Ἀλεξ. γ. Ι. Θωμᾶ κάτ. κ. Μιχαλέαν. Ζ' κ. Ἰ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6035 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἀθηνῶν Στεργ. κ. Ἀνδρ. Ν. Κλεάρχου διὰ τὸ ἐκπρόσ. ἐπὶ τῆς Ν. Ἑλλ. κάτ., Ἀλεξ. γ. Ι. Θωμᾶ κάτ. κ. Μιχαλέαν. Ζ' κ. Ἰ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6036 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἀθηνῶν Στεργ. κ. Ἀνδρ. Ν. Κλεάρχου διὰ τὸ ἐκπρόσ. ἐπὶ τῆς Ν. Ἑλλ. κάτ., Ἀλεξ. γ. Ι. Θωμᾶ κάτ. κ. Μιχαλέαν. Ζ' κ. Ἰ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6037 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἀθηνῶν Στεργ. κ. Ἀνδρ. Ν. Κλεάρχου διὰ τὸ ἐκπρόσ. ἐπὶ τῆς Ν. Ἑλλ. κάτ., Ἀλεξ. γ. Ι. Θωμᾶ κάτ. κ. Μιχαλέαν. Ζ' κ. Ἰ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6038 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἀθηνῶν Στεργ. κ. Ἀνδρ. Ν. Κλεάρχου διὰ τὸ ἐκπρόσ. ἐπὶ τῆς Ν. Ἑλλ. κάτ., Ἀλεξ. γ. Ι. Θωμᾶ κάτ. κ. Μιχαλέαν. Ζ' κ. Ἰ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6039 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἀθηνῶν Στεργ. κ. Ἀνδρ. Ν. Κλεάρχου διὰ τὸ ἐκπρόσ. ἐπὶ τῆς Ν. Ἑλλ. κάτ., Ἀλεξ. γ. Ι. Θωμᾶ κάτ. κ. Μιχαλέαν. Ζ' κ. Ἰ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6040 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἀθηνῶν Στεργ. κ. Ἀνδρ. Ν. Κλεάρχου διὰ τὸ ἐκπρόσ. ἐπὶ τῆς Ν. Ἑλλ. κάτ., Ἀλεξ. γ. Ι. Θωμᾶ κάτ. κ. Μιχαλέαν. Ζ' κ. Ἰ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6041 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἀθηνῶν Στεργ. κ. Ἀνδρ. Ν. Κλεάρχου διὰ τὸ ἐκπρόσ. ἐπὶ τῆς Ν. Ἑλλ. κάτ., Ἀλεξ. γ. Ι. Θωμᾶ κάτ. κ. Μιχαλέαν. Ζ' κ. Ἰ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6042 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἀθηνῶν Στεργ. κ. Ἀνδρ. Ν. Κλεάρχου διὰ τὸ ἐκπρόσ. ἐπὶ τῆς Ν. Ἑλλ. κάτ., Ἀλεξ. γ. Ι. Θωμᾶ κάτ. κ. Μιχαλέαν. Ζ' κ. Ἰ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6043 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἀθηνῶν Στεργ. κ. Ἀνδρ. Ν. Κλεάρχου διὰ τὸ ἐκπρόσ. ἐπὶ τῆς Ν. Ἑλλ. κάτ., Ἀλεξ. γ. Ι. Θωμᾶ κάτ. κ. Μιχαλέαν. Ζ' κ. Ἰ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

Ἔτος Α'.— Ἀριθ. 22

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ἐν Ὁδῷ Χορηγοῦ ἀρ. 10

Συνδρομὴ ἐτησία δρ. 15 Μετὰ Κλείσιν δρ. 20 Ἐκτὸς Ἑλλάδ. δρ. 30

ΑΝΤΙΤΥΠΑ δρ. 0.20

ΑΡΙΘΜΗΤΑΙ δρ. 0.20

ΑΣΦΑΛΕΙΑ
30 Σεπτεμβρίου 1890

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ ἐξ ἀδικήματος πολιτικὴ ἀνοχή, ὑπὸ Δρ Π. Αἰμιλιανοῦ καθηγητοῦ τοῦ ἐν Ναπολεῖ Πανεπιστημίου.

Νομολογία Ἀρείου Πάγου. (Πολιτικὰς) (Ἀρχαὶ 1889)

Νομολογία Ἐφετείου Ἀθηνῶν (1889)

Γλῶσσα Νομολογία.-Τεχνικὴ Νομολογία.

Γνωριζόμενος Νομομαθὴς

Ἡ ἐν Συρῷ τέντρα.- Τὸν Συμβολαιογράφος

Διάφορα Δημοσιεύματα Ἐφημέρ.

Καταζίωσις ἐκδίκασις ὑπὸ Ι. Ἀγγελοπ.

Ἐπίσημοι Δικαστικαὶ Εἰδήσεις

Ἐπίσημοι Δικαστικαὶ Εἰδήσεις

Ἀγγελίαι.

ΠΑΥΛ ΛΕΡΟΥ-ΒΟΥΛΙΕ

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΠΛΟΥΤΟΛΟΓΙΑΣ

Μεταφρασθὲν Κ. Α. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ Συμβολαιογράφου

Τὸ ἔργον καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῆς ἐπιστημονικῆς μεθοδικότητος ἄξιον πολλῶν παρὰ τὴ βελτιωτάτῃ τῆς «Ἐπιτίας» ἐνεὶ ὕλης, ὃ...

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6032 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἀθηνῶν Στεργ. κ. Ἀνδρ. Ν. Κλεάρχου διὰ τὸ ἐκπρόσ. ἐπὶ τῆς Ν. Ἑλλ. κάτ., Ἀλεξ. γ. Ι. Θωμᾶ κάτ. κ. Μιχαλέαν. Ζ' κ. Ἰ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6033 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἰωαννίνων κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1890 ὁρίσθ. ἡμέρ. τῆς ἐπιτ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου ἐπὶ τῆς ἀπ. Ἀλεξ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6034 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἀθηνῶν Στεργ. κ. Ἀνδρ. Ν. Κλεάρχου διὰ τὸ ἐκπρόσ. ἐπὶ τῆς Ν. Ἑλλ. κάτ., Ἀλεξ. γ. Ι. Θωμᾶ κάτ. κ. Μιχαλέαν. Ζ' κ. Ἰ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6035 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἀθηνῶν Στεργ. κ. Ἀνδρ. Ν. Κλεάρχου διὰ τὸ ἐκπρόσ. ἐπὶ τῆς Ν. Ἑλλ. κάτ., Ἀλεξ. γ. Ι. Θωμᾶ κάτ. κ. Μιχαλέαν. Ζ' κ. Ἰ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6036 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἀθηνῶν Στεργ. κ. Ἀνδρ. Ν. Κλεάρχου διὰ τὸ ἐκπρόσ. ἐπὶ τῆς Ν. Ἑλλ. κάτ., Ἀλεξ. γ. Ι. Θωμᾶ κάτ. κ. Μιχαλέαν. Ζ' κ. Ἰ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6037 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἰωαννίνων κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1890 ὁρίσθ. ἡμέρ. τῆς ἐπιτ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου ἐπὶ τῆς ἀπ. Ἀλεξ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6038 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἀθηνῶν Στεργ. κ. Ἀνδρ. Ν. Κλεάρχου διὰ τὸ ἐκπρόσ. ἐπὶ τῆς Ν. Ἑλλ. κάτ., Ἀλεξ. γ. Ι. Θωμᾶ κάτ. κ. Μιχαλέαν. Ζ' κ. Ἰ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6039 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἀθηνῶν Στεργ. κ. Ἀνδρ. Ν. Κλεάρχου διὰ τὸ ἐκπρόσ. ἐπὶ τῆς Ν. Ἑλλ. κάτ., Ἀλεξ. γ. Ι. Θωμᾶ κάτ. κ. Μιχαλέαν. Ζ' κ. Ἰ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6040 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἀθηνῶν Στεργ. κ. Ἀνδρ. Ν. Κλεάρχου διὰ τὸ ἐκπρόσ. ἐπὶ τῆς Ν. Ἑλλ. κάτ., Ἀλεξ. γ. Ι. Θωμᾶ κάτ. κ. Μιχαλέαν. Ζ' κ. Ἰ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6041 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἀθηνῶν Στεργ. κ. Ἀνδρ. Ν. Κλεάρχου διὰ τὸ ἐκπρόσ. ἐπὶ τῆς Ν. Ἑλλ. κάτ., Ἀλεξ. γ. Ι. Θωμᾶ κάτ. κ. Μιχαλέαν. Ζ' κ. Ἰ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6042 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἀθηνῶν Στεργ. κ. Ἀνδρ. Ν. Κλεάρχου διὰ τὸ ἐκπρόσ. ἐπὶ τῆς Ν. Ἑλλ. κάτ., Ἀλεξ. γ. Ι. Θωμᾶ κάτ. κ. Μιχαλέαν. Ζ' κ. Ἰ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6043 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἀθηνῶν Στεργ. κ. Ἀνδρ. Ν. Κλεάρχου διὰ τὸ ἐκπρόσ. ἐπὶ τῆς Ν. Ἑλλ. κάτ., Ἀλεξ. γ. Ι. Θωμᾶ κάτ. κ. Μιχαλέαν. Ζ' κ. Ἰ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

Πτωχεύσεις

Ι. Κορόνη κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 6733 Δ.Γ. περ. ἰφ. τοῦτ. Ἐκ. ἐτων. 2 Ἰουλ. Ἐδ. Ι. Μαδιανάκης τ. συνδ. Α. Πουρῆς. Ἐξ. ὁρ. συνδ. 22 Ἰούλ.

Ἀνδ. Π. Κόντσιλου ἐ. Πειρῶτ. Ἀπ. 991 (1884) περ. πίστ. Ἐκ. ἐτων. 6 Αὐγούστ. 1884. Ἐδ. Χ. Ἀνανιαδοπούλους ἐκπρόεδρ. τ. συνδ. Ἀλ. Κανελλόπουλ. καὶ Π. Ἀργυρόπουλ. Δ.δ. γεν. συν. 9 κ.τ. ἐκτακτ. ἀπόδ. ὁ ὁποῖ θὰ κατατ. διαφορ. ἐλ. συνδ. θὰ κατ. Σαμουὴλ Ἐλ. Ἰωσὴφ τὸν Ἀπρίλ. 31· ἐξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6031 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀπ. Ἰωαννίνων κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1890 ὁρίσθ. ἡμέρ. τῆς ἐπιτ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου ἐπὶ τῆς ἀπ. Ἀλεξ. Ἀνδρ. Ἀνδρέου. Ἐ. ἡμ. ὁρισθ. ἀπαγ. τῶν ἀπόδ. 31 ἑξ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1890 δεύτερ. ἀπόδ. ποσ. μεταλ. τῶν πιστ.

— Τῇ 7 Ἰουλ. 1890. Ἐ. ὥ. ὁπ' ἀρ. 6032 (1890). Ἐπ. τῶν πιστ. ἐπὶ τῇ ἀ

Η ΕΞ ΑΔΙΚΗΜΑΤΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΝΟΧΗ

Δύναται ο συμφιλιούμενος και δρων εν τοιαύτη περιστάσει ως δι' ιδίαν υμών χάριν ή μάλλον ίσως διά τήν εξ αδήλωτος πολιτικής αποδημίας του διατελούσαν τοιαύτην του κατάστασιν ;

*— Των μόνος δύναται να επιστήμη ούδ' εκείνος ούτος ;(*)

Σύμφωνα, ή ολιγώτερον τον δηλούσι τον Εγκλειστής είναι σχεδόν φαντασιόδης, καί, κακώς ορθόδοξος ή πρακτικώς ουσιαστικώς νομοθέτης είναι να κατατεχθή το ακόλουθον προς τον εγκλειστής, και έαν δεν δύναται να επαναχθή εν τη ζωή του δυνατόν χρονίζων, ημάς ίσως να κατατεθή σου το δυνατόν δλιγωτερον κίνδυνον τον δυστυχούς εις τα τείχια αυτού. Αλλ' ή αποξένωσις, τέτοιες λογισμούς, ένοτε πεπερασμένος, καί ίσως ουχί και πάντοτε γνησίως μετά της τιμιότης, υπρέτουν σχετικώς μείωσις μεγίστου του ηθικού της στερεκτικής της βλαβερώς συνεπειών. Άλλα τότε, έαν δεν αναγνωρίσης υποβλήθημεν.

Η αποξένωσις πρέπει να εκπληρώται σπουδαίως, πρέπει ο πολιτικός να προνοήση πολύ περί τούτου, διά δεν δύναται κατά τού ενεργου και εξ υπογραμμίσεως υπό του θύματος, αλλ' ο τοιούτος κατ' ουδένα λόγον πρέπει να μειώται.

Οι πολιτικοί πρωτεύοντες ως χάριν δύο αρχές. Η πρώτη είναι ότι τα αποκαταστατικά μέσα προς αποξένωσιν πρέπει να εφαρμόζονται κατ' αναλογίαν προς το μέτρον της εγκλήματος, διότι, προφέτεται, εκείνος ούτος είναι περισσότερον ούτως γρονούν άνθρωπον, κατά μείζονα λόγον θα είναι επιτηδειότερος να μη πληρώνη. Η δεύτερα αρχή είναι ότι η επιχειρούμενη προς αποξένωσιν προηγείται εξ αδήλωτος, είναι ειδικής φύσεως και, τούτου το λόγου, σφαλερόν να έχη ισχύν χρήσεως κατά παραγραφής ή χάριτος ή αμνηστίας κάποιου άλλου κακούργου ή πολιτικού διανοημία δια πάσας τας άλλας περιπτώσεις.

Η πρώτη αρχή, ως και διδασκαλιογράφοι, ισοδαλία αμφιβόλιες, διότι δεν γνωρίζουσι εκ τοιούτων πληροφοριών έαν οι εγκληματίαι είναι περισσότερον ηθικώς εις τον πληρωμόν ή οι λοιποί «έντιμοι» άνθρωποι. Και τη αλήθεια όταν πρόκειται περί πλημμελές χρόνου, όχημα πολλώ πλείονες π. χ. βλάπτουν άνθρωπους ούτως πλημμελούντες κρίμους τα χρήματα ή γενικώς και ούτως αρνούνται να πληρώσουσι τας άλλας ενοχάς υπέρχρεους των βλέπουν ανθρώπους πολλώς ούτως πλημμελούντες τα χρέη των, και άλλους ούτως δεν τολμούν να απαιτούσιν ούτε ένα πόδα μοίας και ούτως, εν τούτοις, δεν πλήρωσιν τίποτε.

Δια τούτο η δεύτερα δείκνει πολύ μάλιστα, διότι έαν περισσότερον κλέπτας ούτως δεν πληρώνουν θα σύρωσιν, ίσως, αναγκαίως ούτως περιρρονούν τα χρήμα. Αλλά κατα γενικόν άγρον η πρώτη αύτη αρχή στηρίζεται επί ασφαλούς βάσεως.

Η δευτέρα αρχή είναι πλουσιωτάτη, και, αναμφιβόλως, ενοχή η πλείστ τάτος μεταχειρίσιμος. Η *ενοχή τε αδηλωτικού* δεν την γνώσιν του. Δια τον ανταποκρίνεται ούτως μεγάλως ούτε αποκαταστατικά τα ορίσιν να ένα διάφορος των άλλων ενοχών, και τα εν χαρτοφυλακι και αι αρχαίαι μακαρίτισσαι διατάσσεις παλαιών νόμων δεν εφαρμόζονται.

Δύο θέματα είναι εξέτασεως. Η *αποκαθίμισις δια τα προμηνευόμενα εγκλήματα* και δεν; Η *αποκαθίμισις δια τα είναι προμελέτης εγκλήματα και δια τας περιστάσεις αυτά δε δεν δύναται να ευρεθή ουδεμία διάταξις δια μόνον ποινάται τα δια τούτα ξεστήματα να έχουν διαφορος λόγους*. Διότι είς το πρώτον δυνατεί τις να μεταχειρισθή μέσα κατάλληλα βαρυτερα κ' εις το δεύτερον, διότι είς εκείνο απο περίστατα περί ένοχα δεν υπάρχουν. Το αυτό περιπτώσει πρέπει η αποξένωσις να ίνωσι, ούτε το δυνατον περισσότερον, απαγκαιρούσιν στις πολιτικαίς δικονομίας «θα ένει νίκε να εμπεδώσουν τας πλουσιώτερας συζητήσεις, αίτινες ως εν πλείστ τας πολιτικάς δίκας, διαμφίσβητεί απλούστατον γράνον, και συνήθως τα θρόνα, ή τα δικαστήρια δεν να επιτύχη τι. Αχρείαι συμβίδεκρον. Δια τού οποίου μέλος ακόμεν μικρόν τι μέρος της αποξενώσεως, δια τον κύριον λόγον ότι μέρος τι αποξενώσεως να ένει ανεξάρτητος της λογικώς παρατεθέντος του πολιτικού γεγονότος, ητις ένοτε δεν ένει δυνατή και έχη ανάγκην ειδικής φύσεως ήτις έπειτα, όταν αι προκειμένου απόδειξις δεν ένει χρειαστεί και ως εκ τούτου επέχυται ή δίωσις. Επομένως ο εγκληματίας χαρή ισχύλαι και ζητεί εξ επιχειρήματος.

Κλείνθωμεν εις την έρευναν των ειδικών διατάξεων του *Αποζημιώσεως έτσειν αμφιμελετημένων εγκλημάτων*. Δια τα μικρά εγκλήματα, δια ή κατάθετικτα τούτο είναι ανεκτικά, ή απαξιώσεις ορίζουν παντοτε να παρακολούθη τον σκοπον, αλλά να μη δύνανται να τον αποκαταστήσουν τον μεσον. Πρέπει κατα την έναρξιν της δίκης να καλυβδικατεστούδιαι σαράλια, ει δυνατον δι' οποιάσεως, ότι ο εγκληματίας δεν θα δικαιθή να καταπάτα τα θύματα του. Μετα τον ύπο της εισαγγελικής αρχής αίτησιν της αποζημιώσεως, πρέπει ο κύριος συνοικος διάστεις να τον καθορίζη. Χωρίς να τον παρεμβύσης εις τον πολιτικόν δικαστον, ίστις περιστάσεων τινων, καθ' ας δεν δύναται να απορρίψη τον εξέτασιν ζητουμένου του ποσού, ούτε να τον αυξήσει, εν τούτοις. δεν πλήρωσιν τίποτε.

Η δεύτερα αρχή είναι πλουσιωτάτη, διότι έαν περισσότερον κλέπτας ούτως δεν πληρώνουν θα σύρωσιν, θα πληρώσι δια τας κακουργίας κινούν περισσότερα, του χρήσις τούτου κερματοποιούν θα σύρωσιν, πρωτίμωσιν τάσεις άλλας απαιτήσεως. Εαν ο εγκληματίας δεν είναι φερτύγος, θα πληρώσι δια μάρους του χρήματος ο της αφηλίας, εν τη φυλακή, δια μικρόν δύσκολα ούτε του δυνθούτε αύτης το θύμα» ή τους κληρονόμους αυτού δεδομένον.

Εν τοις πολιτικοίς ποινικοίς πράξεσι. Δι' ας ή ποινή της φυλακίσεως είναι άναρχίας, προτείνομεν να μελετηθή και εξετασθή παραπλησίως και μετα προσοχής ο προτεινόμενος ύπο του καθου του ότου τοίς τη εκλεκτή παρα το ύπαρ του Κράτους προτείνει. Έλεθη εδώ τη παράδειγμα επί του Ποινικού Κώδικος §§ 186 και 187, διότι επιτρέπει το ποινικόν δικαστή να απαγγείλη πρόστιμον ύσης του προσβλεπόντος μέχρις δε χιλιάδων μάρκων. Εν τη πλειονάτω τούτου υποθέσει, ο κατακεκριμένος θα φυλάξη πάν δ, τι θέλει υπέστη δια το πρόστιμον του Κράτους, διότι δεν είναι δικαίον το Κράτος να έχη όλα τα δίκαια και όλα τα μέσα προς εξασφάλισιν της απαιτήσεως του. Δεν θα ήτ ήτερα τα θύματα δεν θέλουν πληρωθή. Δια τούτο ο κατακεκριμένος θα πληρωση το πρόστιμον θα το εισπραχθή, τη πακτής ή πρωτίμως του, να πληρωσι δε τας έργασίας του. Και ει η περίπτωσις δεν θέλειν καταλίσει κατ' ουδένα τρόπον τον θύμα, τουλάχιστον θα εξασφαλίσθη τα δικαιώματα της φυλακίσεως του, και τότε θα πληρώσι τα του προστίμου τας έργασίας του εν τη φυλακή. Αλλα και αι ποιναι άγουσιν ήγκρισμένες εις τούτον τη τρόπον του να δυνάμεθα εγκαλέσωμεν τας ποινάς.

Ο λόγος δι' ου δεν πράττει να γενικωθή τη πρόστιμον ούτος εφ' όλων των ιδιωτών εγκλημάτων πράξεων είναι προφανής. Δια τας πράξεις δε δε φυλακή είναι απαραίτητος, το πρόστιμον τούτο δεν είναι δίκαιον, διότι εν αυτοίς ο δράστης δεν ζημιώνει χρήματα, και δεσμ οι εγκληματίαι μη ζημιώνουν τον φυλακήν, εν ή αμοιβαιοκαι ίσως δε επί πολύ χρόνον (ο ισόβιος) δράσιν απόλυτος να πληρώσιν δια τις κινούν και κανόνων περισσότερα των ή δια της εν τη φυλακή εργασίας των. Τη πρόστιμον τούτο είναι λίαν συμπλεκτικόν δια τα πλοία παραπλήσιον δ, τι η φυλακή είναι επιωφέλιμος. Διότι εν τη ύπο θέσει τούτη δε δεν χρειάζονται ούτε δαν δεν πληρώσουν πλουσιοί φυλακισθή. Ούτω η έλλειψις εργασίας δεν επιτυγχ ως συντελεστικόν μέσον. Και δια τούτο ακριβώς αι εργάσιμες είναι λίαν ωφέλιμοι ούτως συνήθειαν του συμμετο, αίτινες επιτυγχάνουν τη απόρριψιν των φυλακών δια της έργασίας των.

Τοῦ *Αποζημιώσεως έτσειν αμφιμελετημένων εγκλημάτων πράξεων* και της *αποξένωσις ένοχης*.

Εν τοις απρομελετήτοις εγκληματικαίς πράξεσι δίον να εφαρμοζόνται, σχεδόν πάντοτε, το πρόστιμον ύσης του παθόντος, όπερ ως ίπτωμεν, να δι. νάται να αντικατασταθή υπό της φυλακής. Αλλ' η αντικατάστασις είς δεκάτων τούτο θύμα δεν να αγή έμα πολύ σύνηθες ν' αναπαμ πράγματα πλημμελήματι. Διό ή τοιαύτη αύτη δεν πράττει να εμπεδήσ τη πολιτικόν ακυρώσεως, και δι' εν περίπτωσι τη χάριν τη πληρωθήναι δια του προστίμου τούτου δεν είναι δικαίον προς αναθρώπων των Ομίων. Δεν είναι δίκαιον να καθίσταται δια τον πρώτον κι δεσμώτης. Επί έλεγεν τηρούσα αμέμπτου και πρώτην περί κύτων.

Δια τας περιστάσεις της μη ποινικής ένοχής κακουργημάτων και πολιτικών πράξεων. Βλ νόμιμε να ομολόγωμεν περί προτίμου μετατροπίου εις φυλακήν. Η αποζημίωσις εν τοιαύτη περίπτωσι δεν είναι δίκαιον προς αλλων.

Αλλ' εν γένει, επαναλαμβάνομεν, η αρχή της μεταφορτώσεως δεινών να τίνων να δίκαιος των εν ίζωσιν εις τον ποινικόν δικαστον, να αποτρέψη τας μακράς διαπτυσσείς της πολιτικής δικονομίας, παρακτίμων εις τον πολιτικόν δικαστον τη ποινικόν αποτέλεσμα.

Απαρατίτητος απόδειξις κ συστασις τεκμίων τοῦ πρωτίμων. Το κυρίως τούτο δέον να πλήρωσι εν τοις παρατεθεισι κατ' ας ε ένοχης. Βλ Κράτους. Αι ένοχαι του ποινικού δικαίου ενεργούσιν δ'νωστες ένοχες κτλ.) δεν δύνανται πλήρωσι, η τα τοιαύτα να χαρτή επι απόδειξιν του τρόπου εν ή ποινικός δικαστής δεν ένει ικανός πλήρωσι. Προς τούτο, τη χρήμα ούτε πραγματικόν τη φυλακή δεν ένει ικανός τρόπος. Ούτε 1) υπό του θύματος χαρή της πληρωμής τού ύπο του δικαστού ορισθέντος χρόνου. 2) υπό του Κράτους. Αι ένοχαι του ποινικού τους προστίμων και 4) υπό τη κατάθεσιν. Συνοδεύει δε τη δικαστή ότι οι κατάδικοι ούτως πλήρωσιν δια τας περιστάσεις δεν θέλουσιν υποδεικνύει δια τη δικαστή.

Η λύσις του προβλήματος της αποζημιώσεως ένεκ ανεγκωσκόπων, πρέπει να προστατεθώσωμεν παντι σθένει τα νεοπαγή συστήματα τούτου.

Dr B. Aschrott

καθηγητής του εν Νεαπόλει Πανεπιστημίου.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Αριθ. 118 1880). Τμ. Α΄.

Εισηγητής ο Αρεοπαγίτης κ. Μ. Δικαιοσύνη. **Αποζημίωσις - Αποζημιωτική δίκη.**

Η βεβαίωσις του κλητήρος του δικαστηρίου ότι ο ενάγων δεν ήλθε συγχρό αυτού ούτε ο πληρεξούσιος αντιπρόσωπος δικηγόρος.

Η βεβαίωσις του κλητήρος περί μη

σιους γιατρούς δέν παρέχει ποτέ δικαίωμα γι' γράψη, μέ ὑποπαίτιους τής ἀδικοπραξ τους τούς αἰσθητούς κρότους.

Ἀριθ. 10 (1880). Τμ. Α'.

Κάτω τοῦ νόμου ΧΑ' τοῦ 1877 εἶ σιοι ἐρ χουσι ἀπό τής ἀγωγῆς καί ὑπέρ αὐτῆς ἐπ σεως θεμιτῆς.

— Κατά τό ἄρθρ. 788 ΠΠ. Δ. ἡ ἐν τῷ ἀπ ραίοι ἐπιδίκασις πλείου τοῦ αἰτηθέντος δίδει γράν εἰς ἐπικαλοῦν διαδικαστικῆς καί οὐχί ἀναι ρεσιν.

Ἀριθ. 121 (1889). Τμ. Α'.

Κάτω τοῦ νόμου ΧΑ' τοῦ 1877 ὁ ἐπικαλούμενος ἀποκτᾷ ἐκτέλεσιν ἐπί τῶν ἀκινήτων τοῦ ἀντιδίκου ἀπό τῆς ἐγγραφῆς τῆς ἀποφάσεως ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν ὑποθηκῶν καί τῶν καθυστερούντων κατά τόν ἄρθρ. 1209 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου ἀπό τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως ἐκείνης.

Κατά τό ἄρθρ. 10 τοῦ ΣΟΒ. νόμου, τό μέν ἀντιφωνοῦν ἐπί τῶν ἀκινήτων τοῦ ἀντιδίκου ἀπό τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως ἐκείνης, τότε μόνον δέν ἐκτελεῖται, ὅταν πράττηται περί τινων, ἐν ὧν τό διαδικαστικόν ἀξίωμα ὑπερβαίνει κατωτέρω κατωτέρω κατά τό ἄρθρ. 60 τοῦ ἰδίου νόμου.

— Ὀλίγας ὥρας ὕστερον ἀπό τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως ἐκείνης ἐπεβλήθη καί ἐπεβλήθη μόνον ἀναβαθμικῶς καί ἀντίκειται, τό ἄρθρ. 872 τῆς ΠΠ. Δ. καί ἐφέρεται εἰς διάκρισιν ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως καί οὐχί διοικητικῆς.

Ἀριθ. 122 (1889). Τμ. Β'.

Κάτω τοῦ νόμου ΧΑ' τοῦ 1877 ὁ ἐπικαλούμενος ἀποκτᾷ ἐκτέλεσιν ἐπί τῶν ἀκινήτων τοῦ ἀντιδίκου ἀπό τῆς ἐγγραφῆς τῆς ἀποφάσεως ἐκείνης εἰς τά βιβλία

τιζόμενον συμβολῶν, ἀλλὰ πρόϊστάμενος τῆς διοικήσεως ἵνα ἡ ἐγγύησις κατ' αὐτοῦ δι' ἃ καὶ μόνοι ἐκπροσωπεῖτον τῶν μονίμων ἄνευ τῶν λοιπῶν τοῦ συμβουλίου μελῶν ἀπευθυνται τὰ διάστημα κατὰ τὸν χρόνον διετελεῖ τοῦ ἄρθρου 1 αὐ. 4 τοῦ ἀπὸ 12 Μαΐου 1835 ἰσχύοντος ἐγκριτοῦ περὶ τῆς ἐπὶ διικητορίαν παρεστάσεως τοῦ δημοσίου καὶ τοῦτον ἐγκλήματον κατὰ στιγμάτων καὶ συμμετοχῶν Β Δ. Ἀναιρεῖται ἄρα ἀπόφασις κακρικὴ διάγραφον ὡς ἀπευθυνομένη μόνον κατὰ τοῦ ἐγκαλουμένου. (1)

Ἀρθ. 136 (1889). Τμ. Α'.

Κέντρα τοῦ Ἀρείου πάγου κ. Δ. Γκιόνη

Ἀναιρεσις. - Ἀναίρεσις. - συμβολαιακαὶ διαφορὰ. - μετοχὴς. - ἐλαιουργὴ

Ἡ ἀπορριπτικὴ τῆς περὶ ἀναιρέσεως αἰτήσεως ἀπόφασις εἶναι ἀρτίστη, ὅσον δὲ καὶ ταλαιπώρως ὑπόκειται εἰς ἀναίρεσιν.

Καίτοι ἐξαιδικὴν καὶ ἀπερρίφθη τὸ κυρίως αἴτημα τοῦ κύτου δὲν ἀπαιτεῖται ἐνόσῳ συναγόντος, ἵνεκεν τῶν κατὰ τὴν δίκην ἐξέδιον, ὁ τὴν ἀναίρεσιν τὰς ἐπὶ τὰς ἀναιτρεπτὰς κύριος ἀτόκα (*)

— Κατὰ τὸν διάκελον τοῦ 556 τῆς Π. Δ. κι συμβολαιακαὶ διαπραγματεύσεις δὲν διάκεινται τὸν τῆς ἀναιτρεπτὰς συμβάσεων. Η ὑπὸ τοῦ διικητορίου τῆς οὐσίας παρεδεχε τοὺς κύτου διικητὰς ἐπὶ τῷ βάσει τοιούτων μὴ κατὰ ἐλέγξεων ἐς ἀφορμὴν συμβολαιακὴν, καθιστὰ κύτὸν ἀναίρεσιν ἐπὶ τοῦ παραδεκτοῦ τοῦ ἄρθ. τοῦτου.

Ἀρθ. 137 (1889). Τμ. Β'.

Κέντρα τὸ Ἀρείου πάγου κ. Ι. Δεσποσύνης

Προσκλησις. - γονικοὶ μίσος διαγράφων

Δὲν εἶναι ἐνακτικὸν ν' ἀπευθυνται καὶ γονικοὶ τοῦ ἀνηλίκου ἐπὶ μέσῳ ἡ διαγραφὴ τῆς τοιαύτης προσεπικλήσεως ὑπὸ ἐκείνων τῶν διαδίκων κὰν ἀπευθυνται τὰ ἐνδικα ταῦτα μέσῳ ἡ διαδικασία. (*)

Ἀρθ. 138 (1889). Τμ. Β'.

Κέντρα τὸ Ἀρείου πάγου κ. Δ. Δεσποσύνης

Στοιχεῖα ἐχρεωστήσεως. - ἀποδείξεις

Στοιχεῖον τὸ ἀγωγὴς ἐχρεωστήσεως ἐπὶ τῇ πρὸς τὴ ἀπορριπτικὴς κατακλεῖς κατ' ἐλαιον (Ν. 23 π.

(*) Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦτου ὑπέρχουν πολλαὶ καὶ ἄλλαι ἀντίθετοι ἀποφάσεις.

Διὰ τῆς προβαλλούσης ἀπορρίπτεις εἶχεν ἀπορριφθῇ ἤτοιμη ἀναιρετικὸς ἰσχύος χωρὶς ἀτιμητὸς ἔτσι κατὰ εἰτε ἀπορρίπτεις ἀπόφασις. Μετρητὴς λοιπὸν ἐνώπιον τοῦ Δικείου. Ἐκδικαζόμενης τῆς ἐνιαίωσης ἀναιρέσεως, ἡ ἐλλοῦψις συμφώνιας τὰ τοῦ ὅτι ἔλεγχον ἀρκοῦσαν ἡ κρὶς ἀτιμητὸς.

(*) Ἡ ἐλλοῦψις λόβου δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ κουνοποιηθῇ ἐξέστις τοῦ ἐκκαλοῦντος ἐνάγοντος τὸ ὅτι τοῦ ἐνεγκαλουμένου προσπαλλαγθέντος. Ἴσως εἰς τὴν τοιαύτην περίπτωσιν ὁ διάκελος τοῦ ἄρθ. 344 τῆς Π. Δ. καὶ παλαιὰ μέχρι τοῦδε τουλάχιστον ἡ νομολογία.

Π. (22, 3), τοιοῦτος δὲ ἀμφιδοτούμενος ἀπαιτεῖται ἀπόδειξις.

ΠΟΙΝΙΚΗ

Ἀριθ. 59 (1889). Τμ. Β'.

Κέντρα τὸ Ἀρείου πάγου κ. Α. Μαλαματινάκις

Συκοφαντία. - διαπαλαιὸν. - γραφὴ παραδρομῆ

Ἡ ἐν τῷ διατακτικῷ τῆς ἀπορριπτικῆς μετακλεῖ ἡ ἀναλυτικὴ δὲν ὑπομένων, ἀναφερομένων ἐν τῷ ἐκκτικῷ, γνωμῶν κατὰ γεγονότα παραδρομῶν καταδικαζομένη ἐπὶ τῆς συκοφαντικῆς πρὸς τὸ διατακτικὸν, ὅτι τὸν ὁποῖον ἐκκλήτων ρητῶς καὶ ἐκκτικὸν ἐκείνου, τὸ ὁποῖον βεβαιοῖ ἡ ἀπόφασις, δὲν δύνκται νὰ παρέκχη κίτιακὸν ἐπὶ ψεύδει ἀρμοτικὸν ἡ κακὸ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου· διότι αὐτὸν δὲ κατὰ νὰ ὑπάρξῃ ἐὰν ἐπὶ τῶν πραγματικῶς κακὶ ὀρῶ κατὰ γεγονότα παρὰ ἐκείνα τὰ ὁποῖα ἐνώπιον περιστατικῶν ἐφαρμόζεται ἐσφαλμένως ὁ νόμος (*)

Ἀριθ. 59 (1889). Τμ. Β'.

Κέντρα τὸ Ἀρείου πάγου κ. Α. Μαλαματινάκις

Ἀπάτη. - συκοφαντία δόλου. - ὑπόσχεσις ἐς μέλλοντα

Κατὰ τὸ ἄρθ. 356 τοῦ Πν. Νόμου οἰκοκτικὸν στοιχεῖον τιμωρητέας ἀπάτης εἶνε ἡ ἐν γνώσει παρασκευὴ ἐς ἄλλον ἀληθοῦς ἢ ψευδοῦς γεγονότος, τὸ ὁποῖον δὲ δὲν δύνκται νὰ εἶνε μία πραγματικὴ περιστατικὴ συμβάσεις ἢ ἄλλη συμβατικὴ σχέσι ἢ τὰ εἰς τὸ μέλλον συμπίπτοντα. Συνδὲς ὑποτρέσεις καὶ διαδεδομένες περὶ συμβατικῶν, οἷον ὑποτρέσεις περὶ παραδόσεως τῶν πρὸς τὴν ἀποπλήρωσιν χρημάτων δὲν πληροῦσι τὸν ὅρον τοῦτον.

Ἀριθ. 60 (1889). Τμ. Β'.

Κέντρα τὸ Ἀρείου πάγου κ. Ι. Δεσποσύνης

Παράδεσις ὅρκων. - συκοφαντία πλειστηριασμός. -

Μὲ μεταβολὴν γνώμης ὑπὸ τοῦ βουλευτικοῦ τοῦ συμβουλίου τῶν ὁρκῶν τὸ τὸ κατηγορουμένου ὑπὸ τοῦ βουλιώματος τὸ παρασκευὴ ἐπιβλαβῶν κατηγορίας, ἀλλὰ μόνον κλλήτερον προσδιορίζεται, ἔστω δὲ κὶν διατακτικὸν, δὲν ἀπαιτεῖται ἡ κακρότερος ἀναφορὰ τοῦ βουλεύματος τῶν πλημμελειοδικῶν παρεπιθέντων ὅρκων. (**)

(*) Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐνὸς ἐκκτικοῦ ἡ ἀπόφασις ἔτι κατὰ τὸ κατηγορητήριον ἐν τῷ ὁποίῳ ἐξέθεσε ἐπὶ βάσει τῶν ἀποδείξεων ὑπὸ τὸ δικαστικὸ Α. πρὸς τὸν ἔνον τοῦ ἐκκτικοῦ Β. διεδικασθέντος ἐπὶ τῷ ἀπὸ τῶν ἀποδείξεων ὑπὸ τὸν ἔνον Α. ἐντὶ τὸ ὅτι ἡ πλειστηριασμός Β.

(**) Ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὰ προσβλαθέντα ὁ παρασκευὴ εἰρὴ κατειλοῦσθαι ὁ Α. ἐπὶ ἀπάτῃ, ὅτι ἔλεγεν ἐγγεκ κατ' ἄλλου παρὰ τοῦ Β. χρήματα ἐπὶς δόλῳ τούτου ὡς ἀμοιβὴν τὸ διάγγελον ὁ ὑπερπόνου ἐνὸς ἐκκτικοῦ ἐπὶ τῷ ὁποίῳ ἐκκλήτων.

(***) Ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ συμβούλιον τῶν Ἐφε-

— Δὲν εἶνε στοιχεῖον τῆς πλαστογραφίας ἡ πρόθεσις βλάβης τοῦ καθ' οὗ αὐτὴ κατευθύνεται, καὶ ἀρκόπτει τὸ δόλιον. (ἄρθρ. 247 καὶ 248 Πν. Ν.)

— Τῶν ἄρθ. 6, 85 καὶ 302 τῆς Πν. Δ. ἀπαιτοῦνται πρὸς παραστασιν πολιτικῆς ἐκάγουσης ζημίαν ἐκ τοῦ ἀδικήματος δίκτυον, δυνάμενον νὰ ἀκτιμηθῇ εἰς χρήματα, ἂν δὲνκται νὰ παρασταθῇ ὡς ἐνάγουσα ἡ ἐπὶ πλαστογραφίᾳ πολίτης, καθὸτι, μὴ ὑπάρχοντος πλαστοῦ ἐγγράφου, δὲν ὑπάρχει ζημία. Δὲν κατευθύνεται τὸ σφάλμα τοῦ κυρωθέντος πλαστοῦ τὸ ὡς τοιοῦτον ἀποτελοῦν ἐγγραφον πρὸς κπαλλαγὴν τινος, ἀφότου ὡς ἔρτιαι ἀπόπειρα πλαστογραφίας, ἀπτελεῖ κρίσεως ἐκ τῆς ἀδίκου πράξεως.

Ἀριθ. 61 (1889). Τμ. Β'.

Κέντρα τὸ Ἀρείου πάγου κ. Γ. Δουκοπούτσης.

Ἀναίρεσις βουλεύματος. - ἀναρμοδιότης. - Διάταγη ἀγωγῆς.

Δὲν εἶναι λόγος ἀναιρέσεως κατὰ τὸ ἄρθ. 263 Πν. Δ. ἡ ἀναρμοδιότης.

Διαφορὰ τὸν Ταγῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀρχόμεν ἐκτικομὸν πρκτικκτῶν ἐγγυρισμῶν, ὁ ἐγγυρισμὸς ὅτι κὶ κποδήμησαν περιστατικὰ ἐπὶ ἀδίκου ἐγκλήματος ἀρχῆς (*)

Ἀριθ. 63 (1889). Τμ. Β'.

Κέντρα τὸ πρωτοκτῶν κ.Χ. Κοκκώνη.

Συντελεστὴς ἐνόρκων.

Ἡ μετ' ἄλλων τῶν τῆς κτορκίσεως συγγενῶν κὶν ἐνόρκων δὲν εἶναι λόγος ἀναιρέσεως κατὰ τὸ ἄρθρ. 458 Πν. Δ.

Ἀριθ. 64 (1889). Τμ. Β'.

Κέντρα τὸ πρωτοκτῶν κ. Σ. Ἀνδρουτσου

Ἀπάτη. - Βλάβη τρίτου. - Σύστασις. - Διεδικασία. - Ἐγκλήματος

Ὡς ἀναγκαῖον στοιχεῖον τὸν ἀδικήματος τῆς ἀπάτης κπαιτεῖται ἡ παρασκευὴ ζημίου γεγονότος κλλοδκποῦ κτορκίσεως ἡ παρασκευὴ ἐπὶ τοῦ ἐπιτηγχάνειν κλλοῦ κκὶ ἡ ἐκ τούτου βλάβη ζημίου, κλλ' ἐκ τούτου δὲν ἐπέται ὅτι ἡ παράστασις κὐτὴ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπέται τρίτου κὶ τρίτου, ἐπιτκτικὸς πρὸς τὴν βλκπτόμενον.

Ἡ ἐπὶ τοῦ ἐγκλήματος ἐπὶ τῆς ἀπάτης ἐπὶ ἐκκλήτου ἐπὶ ἄλλας πκρὰ τὸν ἀποτκτικὸν. Οὕτως ἀρχῆς κπαιτεῖται ἡ ἀπόφκσις ἀπόκτων τὸν συμβολικὸν γράφου ὅτι ἐπὶ ἀ. Α. ἐξ ἀπάτης ἐπιτηγχάνειν ζημίκ τὸ συμβλκθὲν μετ' κὐτοῦ (*)

(*) Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ κλκτὰ γεγονότα κὶ τὸν τοῦτον δὲν κπκιτοῦσι κποκλεισμὸν κτόπου.

(**) Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐπρόκειτο περὶ κπαιτήσεως ἐνὸς δημοσίου.

(***) Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐκτικομὸν δὲν ἐπὶ τὸ συστκσις μετ' ἄλλων διδκτῶν νὰ βλάψωσι τὸν Α. ἐκ τῆς προσποιήσεως ἐκείνης ἀστηγχάνειν ζημίκς ἐκ τοῦτο ἐπὶ τῆς ἀπόφκσις ἐκείνης ἐπὶ τὸ ἐγκλήματος ἐπὶ τῆς ἀπάτης ἐπὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τὸ ἐπὶ τὸ ἐπὶ τὸ

δόσεως τοῦ καθενός, ὅπερ ἠσκεῖτο ὑ κατηγορουμένου κατὰ τῆς συζύγου, ἂν ἦγε νόμιμον σχέσιν πρὸς τὸν ἀποθανόντα· αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν ἀπορρίπτουσαν περίστασιν, διαρκοῦσαν τοῦ Πάγου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἀριθ. 66 (1889). Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Δ. Μαυρομιχάλης.

Πρόσ. συζήτησις Ἀρείου Πάγου. - Ἀπορρίπτουσα. - Ἀποσιώπησις ἐνόρκων. - Ὑποδιπλόπους μάρτυρες. - Ἀνυφεσιμότης.

Ὁ λόγος κακῆς συνθέσεως τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων ἐπὶ τῇ λόγῳ ὅτι εἷς ἐξ αὐτῶν ἦν ἐγγεγραμμένος τῷ καταλόγῳ, εἶναι ἀπαράδεκτος μὴ προταθεὶς πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου πρακτέας ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου συζητήσεως. (1)

Δὲν ὑπάρχει κακὴ σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων, ἂν ἀποσιώπα τακτικῶν ἐνόρκων δι' ἀμοιβαίας ἐνέργ. ἀφῆτε ἐὰν ἐκ ἀπαλλοτ τοῦ δικαστικοῦ τμήματος τούτου, ἐὰν νομίμως ἀναπληρώθεσαν οὗτοι.

— Ἡ μὴ παροχὴ ὑπηνιθέσεως ὑπὸ τῆς ὑπηρεσιοπαραδεκτοῦσης περὶ ἐμφάνων τῶν ὑπολειπομένων μαρτύρων, ἂν ὑπάγεται εἰς ὑλόκληρα τῶν ἀναιρετικῶν περιπτώσεων.

— Δὲν ἀποτελεῖ ὑπὸ τὸ νόμον ἐμφάνεια τῆς ἐτυμηγορίας, καὶ συνεπῶς οὐδὲ ἀορίδεια κύτης. Ὅτε παρελκύς τὴς σύζυ δὲν ἐπιτρεπεται ἀναίρεσις.

Ἀριθ. 67 (1889). Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Δ. Μαυρομιχάλης.

Ὑποροὴ δόλιμάτων.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 109 Πν. Ν. ὁ ὑπογε ἄκυρον ἐγκλεισταίων πράξεων συμφέρεται μὲ τὸν ποινὸν τὴν ἐπιβαλλόμεν λόγο ἀπὸ τὴν διαρτύρ. ἀδικήματος ἐκ ἀλοπτοῦ πράξεις διατηρήθεν πραγματικῆς ἢ μετεγγυστέρας, ἀρκεῖ νὰ διατηρήθεσαν πρὸ τῆς ἐπιλύσεως κατηδίκης ἐπὶ ἐλαφρότερου τὸ ἐγκλήματος, ἐπὶ τῆς αὐτῆς τοῦ, ἐὰν κατόπιν τοιούτου κατηδίκου μετὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀσκήσεως ποινικῆς παρεδόθη ἐπὶ τῷ ἄρθρ. 117 Πν. Ν. καθ' ὃ ἐκτάξεις τῆς τελευταίας ἀπορρίπτεις εἴλεληψ τὸ ἀξιόποινον τοῦ πρώτου ἐκείνου ἐγκλήματος ἀναιρετικὸν ἀνὰ τοὺς ἄρθρ. 477 § 11 Πν. Δ.

Ἀριθ. 68 (1889). Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Σ. Ἀναστοπούλος

Πρόταση κατηγορουμένου. - Ἐλλείψει ἀπορρίσεως

Ἐπὶ ποινῆς ἀκυρότητος τὸ δικαστήριον ἐκφέρον ἢ συνήγορον σου, τὸ δικαστήριον ὀρεῖται ἀπορριπτικὴν ἐγγράφως, ἀπολογιστέως παραθέτον τὰ ἐφαρμοζόμενα ἄρθρα κατὰ τὰ ἄρθρα 365, 372, 400, 401 καὶ 81 Πν. Δ., ἄλλως

(1) Ἐφαρμόσεις ἄλλ περὶ δικτύου συζητήσεως ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου.

θεμιστεῖται μὴ παραγὼν κλήσεων καὶ παραδίδεται ἐν τῇ συζήξει τῆς κατηγορίας καὶ ἐπαρκτίσεως μέσα. Ὅτως ὁ μὴ ἀπόρριπτ ἐπὶ πρότάσεως τοῦ κατηγορουμένου ἐπὶ κλπτ, ὅτι πάσης ἀναιρέσεως ἐκκινήτου τοῦ πολίτου, ἀπολύεται ἐκ ὅπω παράδειγμ. καθίστου τὸν ἀπόρριπτ ἀναιρετέον· ἄρθρ. 407 18 8, 10 Πν. Δ.

Ἀριθ. 69 (1889). Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Σ. Ἀναστοπούλος

Τακτικὴ ἀνάκρισις. - Ἀνακρίνουσα ἀνάρμοστος μαρτυρία. - Ἀπὸ ἀγωγὴ.

Τὸ ὅτι ὑλλοιὰ ἐγένετ ἐνόρκια ἐπὶ τακτικοῦ ἀνακρητοῦ, καὶ ἂν ἀκόμη εἶναι ἀπαραδεκτὸν ἡ ὅπω τὸ αἰρνιδίου προκκλησθεὶς δὲν δέκτ γιόρκ εἰς ἀναίρεσιν, δὲν τὸ ἀποτελεῖ περίστασιν δὲν περιλαμβάνεται ἐν τοῖς περιστικοῖς τοῦ ἄρθρ. 458 Πν. Δ.

Ὑλλοὶ γίνεται ἡ ἀνάκρισις ἐνώπιον ἀμέσως ὑπὸ ἀκόμη, ἂν ἐκεῖ κωλύματος τῶν παρόντων, ὑνόσω δὲν δικαιοῦνται οἱ ἀπόντες νὰ παρόντων ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐκείνου· ἀπὸ τοιοῦτον τακτικὸν ἀνακρητικὸν δὲν πάσχει τὸ ἀπόρριπτ τοῦ συνέδρου διὰ ποῖνα.

— Ἡ ἐν τοῖς πρακτικοῖς βεβαίωσις, ὅτι, παρεδηλώσεις τῆς διαγραφῆς τοὺς ἐνόρκους, ἀφῆχθησαν αὐτοὶ κατὰ τὸν ὁ ρ ω ν ι κ ὸ ν ἐ γ κ λ ή μ α τ ο ς ἀπολογίαν τῆς τε κατὰ τῶν προκκλησθέντων καὶ τῶν κύριων ἀναίρεσιν.

— Ἡ κρίσις τοῦ δικαστηρίου περὶ ἀνεκκλήτου μὴ τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς ἀνῆκει τὸ ἀναζήτησις δεκτὸν ἐπὶ τοῦ ἀναιρετικοῦ.

Ἀριθ. 72 (1889). Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Χ. Κοκόρης

Μὴ συγχρὸς πράξεις

Ἡ συναλλακτικὴς πράξεων κὶ συναρχὴ δὲν πλειοδοκήσεις εἰς τὸν νὸ τὸ ἄρθρ. 458 τῆς Πν. Δ. λόγου ἀναιρέσεως.

Ἀριθ. 73 (1889). Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Σ. Ἀναστοπούλος

Ἐνδίκασις. - συνεχεία.

Ἡ ἐν τῷ ἄρθρ. 255 τοῦ Πν. Ν. περὶ ἐκδοσεως πράξεως ἐδίκτιμεν ρρδον κελλούσης ἐλκθεῖς δὲν ἐνπεῖ μόνον τὴν ἐλκθεν ἐλκθεν ἀλλὰ καὶ τὴν ἔθεσιν, ὅτι καὶ τὴν ἐκθεσιν τῆς ὑπολήψεως τοῦ ἐκδικαζόμενου.

Ἀριθ. 74 (1889). Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Β. Ν. Παπαδοπούλος

Ἔνορκοι. - κακὴ σύνθεσις. - μεταβολὴ κατηγορίας

Δὲν ὑπάρχει κακὴ σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων, διότι κατὰ τὸν ἐνάτιον τῶν ἔγκυρον γεγενένες κλήρωσιν τῶν τακτικῶν καὶ ἀναπληρωτικῶν ἐνόρκων, δὲν ἐτέθησαν ὀνόματα ἐνόρκων ἐκλεγέντων ἤδη ὑπὸ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, μὴ παρεμπόντων ὅπως ἐν τῇ γενικῇ καταλογῇ. Διότι κατὰ τὸ ἄρθρ. 415, εἰς ὃ παραπέμπει τὸ ἄρθρ. 458, ἀπαιτεῖται κατηγορητὴ δυλλοκλήρωσις διατέτηρε, δὲν λόγῳ ὅπως ἐν ἐκείνῃ συνδρίασει ἐκ προσώπων ἐγκύρων τὸ πρώτον ἐνόρκου. Ἀλλὰ τὸν ἐν εἶναι κι πρωγόρευσε τῆς κλήρωσεως τοιούτου ἐγκύκλιος διὰζ γόνων τινῶν ἐπαρχιῶν.

— Δὲν ἀποτελεῖ μεταβολὴν κατηγορίας, ἡ ἐν ἐπ ἀναίρεσι κατηγορία δίδες ζητήσεως ρόνου, διότι πρόκειται περὶ τῆς αὐτῆς πράξεως μὲ τὰ ταλλάκωσιν τῶν ἀπαρτίζοντων αὐτὴν στοιχείων, ἀπλῆς λαμβάνουσες ἀλλοίου νομικοῦ χαρακτῆρος.

Ἀριθ. 76 (1889). Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Α. Καρατζὰς

Ἀστυνομ δικαιοσυμβολία. - ἀδίκημα. - ἀποδείξεις

Ἡ ποὸ ἄρθρ. 94 τῆς Πν. Δ διατάξεις περὶ ἀποδείξεων ἀφορῶσι μόνον εἰς ἀδίκημα, τὸ ὁποῖον ἐπιφέρει ἐκ τοῦ ἄρθρ), τὴν ἀποβολὴν τοῦ ἐπ' αὐτοῦ δικαιστηρίου τῆς δικαιοδοσίας τὸ ἀδίκημα, ὁμῶς ἐπιφέρει ἐξοπτοῦσαν πρᾶξεως, ἐπὶ ἐὰν προσωρινῶς πανεὶ νομίμως μέσα μὲ ἐξαιρουμένου τοῦ μαρτύρων. (1)

— Ἡ ἐν τοῖς πρακτικοῖς βεβαίωσις, ὅτι, παρεδηλώσεις τῆς διαγραφῆς τοὺς ἐνόρκους, ἀφῆχθησαν αὐτοὶ κατὰ τὸν ὁ ρ ω ν ι κ ὸ ν ἐ γ κ λ ή μ α τ ο ς ἀπολογίαν τῆς τε κατὰ τῶν προκκλησθέντων καὶ τῶν κύριων ἀναίρεσιν.

— Ἡ κρίσις τοῦ δικαστηρίου περὶ ἀνεκκλήτου μὴ τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς ἀνῆκει τὸ ἀναζήτησις δεκτὸν ἐπὶ τοῦ ἀναιρετικοῦ.

Ἀριθ. 77 (1889). Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Δ. Μαυρομιχάλης

Ἐπιτροπὴ. - Ἐπιτροπεία. - Διδάσκαλος ἐπιτροπεύων

Ἡ ἐν τῷ ἐγκλήτορι τοῦ εἰσαγγελέως ἐπιλογὴ ἐπιτελῶς δὲν ἀποδεικνύει ὅτι τοιοῦτο πρᾶγμα ἐγένετο ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἀνευ γόνεῖς καὶ ὅτως ἐγένετο χρῆσις αὐτῆς ὡς αὐτοδικτικοῦ μέσου, ἐνόσῳ τοιοῦτον δὲν διδικοῦται ἐκ τῶν ἐνωπίων τοῦ ἐπ' αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ κατηδικασθέντος ἄρθρ. 19 τοῦ Συντάγματος.

— Οὐδεὶς νόμος ἀπαιτεῖ τὸν δι' ἀπορρήτου τοῦ Ἐλληνικοῦ Συνεδρίου βιβλιακὸν ἐξαιρετικὰ τῆς τοῦ ἐπ' ἀδιαπόρου κατηγορίας. (*)

Ἀριθ. 79 (1889). Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Χ. Κοκόρης

Πλειοψηφία. - ὁλίκη πρωίσεως

Ἰνεξαρτητοῦσης ἡ πράξις ὡς παρανομος (**)

(*) Ἐπιφέρεται περὶ παρανεκτέρας ἡ δι ἀναιρεσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀπορρίπτουσα ἀπόφασις ἐπιφέρει ἐξοπτοῦσαν μὲ τοῦ τῆς πρᾶξεως ἐν παρανεκτέρᾳ ἐπιτροπὴ δὲ τὸν ἐξετασιν μόνον μόνον τοῦ ἐπιδείκτου τῶν ἐνόρκων. Λλλὰ ἀλλ δικαιοῦται τὸ ἀδίκημα τοῦ ἐπ' αὐτοῦ δικαστηρίου τῆς δικαιοδοσίας.

(**) Ἡ πρωθαλλακτικὴ ἐγγραφὴ ἐν τῷ ἐγκλήτορι δὲν ἐπιβεβαίωσεν τὴν ἀστυνομ δικαιοσυμβολία τῆς παρανεκτέρας. Ἐὰν ἐπιβεβαίωσεν ἐγγραφὴ ἐκδοθεῖσα ἐν τῷ ἐπιτροπῷ κατὰ τοῦ δικαστηρίου καὶ ἐν τῷ ἐπιτροπῷ ἐκδοθεῖσα

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Άριθμός 745 (1890).

Εισηγητής ὁ Ἐφέτης κ. Χ. Χαριτάκος.

Ἐφοδιαστής - κατάλυτις - ὁρκίσμου συστατικόν.

Ἐξεζήτησεν ἐκ τοῦ Δ. τῆς 14 Μαρτ. 1835 καὶ τοῦ ἀπὸ 14 Ἀπριλίου 1835 ἑνιαύτου περὶ τίσι κατηγορίᾳ τῶν ἐφοδιαστῶν τῆς ἀγχιβλιάξ περὶ ὧν τοῦτο κατέλιπεν ἀδιεξέταστον στυγνὸν τοῦ διακομιστοῦ τοῦ ἐφοδιαστοῦ, ἀλλὰ χρεστομάθει τὸ μὴ δὰ σὺν ἴσῃ τοῦ ὑπάρχοντος τοιούτου εἰσπράξει τῶν ὡρολογίων παρὰ τῶν ἐφοδιαστῶν κατὰ τὸ ἄρθ. 4 τοῦ νόμου τῆς 7 Δεβρ. 1852, τὸ δὲ περὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς διοικήσεως περὶ τῆς ἐναρτήσεως τοῦ ἐφοδιαστοῦ καὶ συναδικαίωσεν (ἄρθρ. 3 §§. 4 καὶ 5 Δ. 14 Μαρτίου 1835 καὶ ἄρθρ. 111, 112, 13 καὶ 19 Δ. τῆς 4 Ἀπριλίου 1835), οὗτω δὲ δύναται ν' ἀγορασθῇ καὶ ἀπὸ ἀλλοδαπῆς.

Κακῶς ἀπεδείκνυται ἡ ἐνάρτισις τῆς ἐργασίας ἐκτὸς καὶ ἂν σπουδαστικῶν τῶν ἀναγκῶν τῶν Δήμων ἢ ἂν ἡγέτευε, διότι ἀρμοδιώτερα πρὸς τοῦτο πάντως ἄλλης εἶναι ἡ δημοτικὴ ἀρχή, τὸ μὴ διότι ἐπιτρέπει ἀνάγκη ἢ ἀπόφασις περὶ τῶν κατὰ τὸν ἄνω νόμον ἐρωτᾶ (ἐπιστ. ἄρθρ. 40 καὶ 91 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου καὶ 55 τοῦ περὶ διορισμοῦ κριτῶν Δ. τῆς 31 Δεκεμ. 1836, τὸ δὲ διότι χρεῖος τὸ ἄνω διάταγμα τῆς 4 Ἀπριλίου 1835) ἐπεβλήθη τὸ δημοτικὸ ἀρχὴ τὸ κάθοδον ἐφόρου τοῦ ἐπιβλήτου τῶν καταλόγων τῶν ἐφοδιαστῶν, τερπὶ δὲ κατάλογον ὅλων ἐκείνων ὅσοι πρέπει νὰ ἐφοδιασθῶσι (ἄρθρ. 23 τοῦ Δ.) ἐνθὼ δὲ τὸ ὑπ' ὄψιν τρέπειν εἰς ἐφοδιασμὸν τοὺς δημότας κατοικοῦντας δὲ τοὺς μὲν συμπεριφθέντας τὸ νόμο (ἄρθρ. 28 καὶ 31 τοῦ Δ.)

Άριθμός 713 (1890).

Εἰσηγητὴς ὁ Ἐφέτης κ. Ε. Ξ. Δεμερτζῆς

Νόμος ΑΦΙΣΤ' - ἀπόδειξις μετὰβὰν κατὰ τὸν χρόνον τοῦ ἀναγνωσθέντος δίκαιώματος

Διὰ τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ πλαίσιος γραπτὸν κύριος καὶ μὴ τὸν ἐπιτρέπει ἀποδείκνυσις (ἰ) νόμῳ ΑΦΙΣΤ τοῦ 1887 ἀπηγορεύθη πᾶσα ἐνώτιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ἀγωγὴ τοῦ θεωρῶν τῶν ἐπιτρόπων ἀποκτηθέντων ἐκκλησιαστικῶν ἐκκλησιῶν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ παραδόσεως τοῦ πατριαρχικοῦ, περὶ χρησθόμου, περὶ συντάξεων καὶ περὶ τρόπου κλήσεως νόμου, τοιούτου δι εἰναι καὶ ἐκείνου δι' ἧς ἐπιδικάζεται γραμματικὸν ωρέλειαν. ὅν ὁ κλιμακτικὸς ἐστερῆσε ἐκ τῆς παρὰ τοῦς ρηθεῖσι νόμοις κυβερνητικῆς προστασίας ἢ παραλείψεως κρίσι καὶ αὐτὸν πρόδηλος τὸ αὐτὸ ἐχει ἰσχύος. (*)

(*) Ἡ ἐν τῇ ἀπόφασει ταύτῃ περίπτωσις ἐπεδικνυεν μὲν ἐπὶ αὐξήσεως τοῦ δημοτικοῦ τούτου νόμου. Ὁ

Άριθμός 736 (1890).

Εἰσηγητὴς ὁ Ἐφέτης κ. Κ. Γαλανός (*)

Άριθμός 759 (1890).

Εἰσηγητὴς ὁ Ἐφέτης κ. Π. Σπυλιώτης

Συγγενεία συμβολαιογράφου προς διορίζομενον πληρεξούσιον. - Ακυρότης

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 177 τοῦ Ορ. τοῦ Δ. „οἱ συμβολαιογράφοι δὲν δύνανται νὰ συνταξῶσι συμβόλαια, εἰς τὰ ὁποῖα παρέχεται τι ὑπὲρ τῶν συγγενῶν ἢ κληρόνων αὐτῶν μέχρι μὲν γραμμῆς εἰς ἕλους τοὺς βαθμοὺς εἰς τὴν πλαγίαν δὲ μέχρι τρίτου βαθμοῦ, κατὰ δὲ τὸ ἄρθρ. 180 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἡ παράβασις τοῦ ἄρθρ. 177 φέρει κυρότητα. Οὕτω ἔκυρον τὴν ἀπόφασιν τοῦ πρωτοδικείου, ἂν οὐ διορίζεται πληρεξούσιος συγγενὴς τοῦ συμβολαιογράφου τοῦ τοιούτου βαθμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ τοιούτου ἄρθρ. 177 διαγράφονται πληρεξούσιαι ἐπιχειρηθεῖσαι πράξεις.

Άριθμός 770 (1890).

Εἰσηγητὴς ὁ Ἐφέτης κ. Θ. Βουλισμένης

Ἔλεγχον. - Λόγοι τοῦ ἀκυρωτικοῦ καὶ ἐν τῇ ἀπολύσει

Ἡ πρόσκλησις ἐθίμου ἐπὶ τῇ παραδόσει τῶν ἐφαρμοσθέντων ἐν ἄλλῃ καθυστερῇ αὐτοῦ ἀορίστων καὶ ἀφῆς διατάσσονται περὶ αὐτοῦ ἀποδείξεως, διότι καὶ μὲ τὸν τὸ κατὰ τὸν ἄρθρον Β.Δ. ἀπαιτεῖται ὅπως ἡ ἴσης τοῦ 10ου αὐτοῦ διατηρεῖται ἀκὰ παραπάνω. Τὸν ν προσεγγιστὸν ἀπὸ ἀπόφασιν ἐπὶ τῆς ἀναιρέσεως ἀλλὰ δύναται καὶ ἐν τῷ ἀπολεῖσθαι νὰ κομισθῇ. (*)

Άριθμός 771 (1890).

Εἰσηγητὴς ὁ Ἐφέτης κ. Α. Σταμίρης

Ὅρκος. - Ἀπόφασις. - Δίκαιον ἐν ἀλλοδαπῇ. - Ποῦ ἐπιδοτέα. - προθεσμία

Ἐν τῇ περιστάσει τοῦ ἄρθρ. 374 Π.Δ. „ὅτου ἂν τὸ δικαστήριον ἐξέδωκεν ἀπόφασιν περιφωνεῖται τὸ ὅρκος καὶ πρόθεσμαν μόνον πρὸς δεδομένου ἀπόδοχῆς ἢ ἀντικαταστάσεως τοῦ ὅρκου

Ἀποδέχεται τὸν ἐν τῷ ἄρθ. 11 τοῦ Νόμου τῆς 7 Δεκεμ. 1852 ἀνάβασιν τοῦ ἐπιγενομένου κύριο διὰ καταστάσεως τοῦ ἀκυρωτικοῦ ἐπὶ τῆς ἀναιρέσεως. Ἐπειδὴ τοῦτο τὸ ἄρθρ. ἡ ἀκριβὴς κύτη ἐστὶν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀκυρωτικοῦ τοῦ 1836 καὶ ἐπειδὴ ἡ διατύπωσις αὐτοῦ ἀπαιτεῖ ἐν τῷ ἀκυρωτικῷ ἐπὶ τῆς ἀναιρέσεως τὰ ἐπὶ τῆς ἀναιρέσεως ἐπὶ τῆς ἀναιρέσεως ἐπὶ τῆς ἀναιρέσεως

του ξένου Κράτους λαθόντων αι απορρίψεις των, δια δε του νόμου 9011 του 1877 και 113 του 1881 δεν αναγνωρίζεται έτι των απορρίψεων αυτών το κύρος ταυτόσημα απορρίψεων, αλλ' απορρίπτει το ήρτημον κράτος των περιστάσεων της δικαιοδοσίας των εν Αίγυπτω πρέσβεων αρχών και παραιτείται ούτι ωρισμένης ώρας και εν συγκρίσει χρόνου τινά δυάμει του capitulation ορισταμένου όπου αυτοί δικαιωματίζ της εσωτερικής, εξομοιώμενων ούτω απο τους ήρτος τους του μικτου δικαστηρίου προς τα δικαστικ μένα εγκλήματα κρατών. (*)

— Και έαν μετα τον έπιδοσιν της αγωγής και διαφορας ούσης έναντιον των έρτων της δικης εξέλθων ο πλειος ή ης ανηρτηθ. το του κατ γοντος δικαιωμα, ο αγωγ δεν καθίσταται δι τουτο απαρασχετο, διοτι αλγρι της δρστικ της ενεργειας ο εξαγορασθεν ο πλειος καλεσθ ται το πρωιμον της εκκρεμοτ της αγωγης κατα της γενεας του Ρωμ και Θεοδ νομοι διατάξε (II 3) και κατα τον νεωτ (ii de hered i ptitio l. 16 ns. N 17 11. mandati vel contra B. N. 17 14. 1). Κατα το τελευταιον καλυπτε χωριο εχ ρωτα ή αγωγη εν τω δικαστηριω ενωπιο επτρεχοντος χρονικα του εντελους παρα τρεπει και κατα τον κανονισμον της αγωγης δεν εχρ ειστρεπτε κατα το πλειδικτος γεθρον ειτ της εντολης αγωγης (ni ante rem judicatam exegerit).

ΓΑΛΛΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ (**)

Απόφασις του ά Δικ/ρίου Κορτεϋσ/ τη 15 Ιουνίου 1889

Κατάσχεσις εἰς χεῖρας τρίτου. — Κατεπειγοντ. Θέλουσα τοῦτο. — Αποτελέσματα αὐτῆς

Επειδή κατά το άρθρον 577 της πολ. δι. δ ρτειος πάρ ο ενδίκου κατάσχεσις λογίζεται ορισμένος της κατασχέσιμος ποσότητος εἰς δν απεδόθη δικαστικῶ πλειδίκτου ἐγγραφ. Επειδὴ ὁ δεσπ τικὸς αὐτὸς πλειστικὸν οὐσία ἐπὶ ὑπόθ ἐχρησιμοποιεῖτο ἀπὸ τὸν ἀπαιτητὴν ὡς μέσον ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως, ὅστε ἐν ὑλικῷ μὲν ποσῷ ἀλλ' ὄχι ἐν ἰδανικῷ, ἐν ὅσῳ ἀφορᾷ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκτελέσεως ταύτης, ἡ ἐπιδοθεῖσα κατάσχεσις ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ πραγμάτων ἐπὶ τῆς ὑποθ. ἐχρησιμοποιήθη ὡς μέσον ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἐναντίον τοῦ ἀπαιτητοῦ τοῦ ὑποθηκοφύλακος, ἐπειδὴ ἡ ἐκτέλεσις αὕτη ἐπεβλήθη ἐπὶ τῆς ὑποθ. ἐν ὅσῳ ἀφορᾷ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκτελέσεως ταύτης, ἡ ἐπιδοθεῖσα κατάσχεσις ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ πραγμάτων ἐπὶ τῆς ὑποθ. ἐχρησιμοποιήθη ὡς μέσον ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἐναντίον

στολὴν τοῦ τόκου καὶ μετοῦσα πολὺ ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἐκπωτικοῦ μογγτέρα τὴν τῶν δίκην τὴν παράδοσιν ἐγγειακῆς τιμῆς. Ἡ ἀπόδειξις συνεπάγεται ἡ ἀπόδειξις συνάρτησιν ἐκάστου τοῦ διαστήματος Μακ- Λόβερ, ὅστις ἀφοῦ ἔλαυσε τοὺς πληρεστέρους κριτηρίους τῶν μερικῶν ἀπορρήτων τὴν ἀγωγὴν τῆς Δημοκρατικῆς δ' ἀπορρίπτει τὸν καθόλου τὴν ἔλεγχον τοῦ τόκου καὶ ἐπιλογίσεως ὡς ἑξῆς:

1ον Ἐπειδὴ εἶναι προφανὲς ὅτι ἡ ἐνεργοῦσα δύναμις ἐπὶ τοῦ κινητοῦ τὴν ἐκάστοτε, ἡ ἐν τοῖς πολιτικοῖς τὸν ἐκάστοτε ἐπὶ τοῦ ἐκάστοτε ἐπὶ τοῦ ἐκάστοτε ἐπὶ τοῦ

Έτος Α'.— Αριθ. 23

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ εν τω Ομίλω Σουλτσάνου Α.	Συνδρομή έτους δρ. 10	Μικρά Δίκτυον δρ. 15	Κατάστημα Α. & Σ. ΡΟΥΜΠΗ	ΕΤΟΣ Α' 7 Οκτωβρίου 1890

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Δικαστικά έξοδα ασπόρων κηρυττομένων άνυπολογίστως έπὶ τῷ Β. Παπαδημητρίου.

Περὶ τῶν ὁρίων τῆς εξουσίας τῶν πολεμαρχῶν δικαζομένων ὡς ἐπιτρόπων τῶν ἀνηλίκων Ἀριστ. Βλάχου-Νικολ. Πάνου-Παύλου-Ἰωαν. Ἠλιάδη.

Νομολογία Ἐφετείου Ἀθηνῶν (1889).

Γαλλική Νομολογία - Γερμανική Νομολογία.

Νομοθετήματα Ἑλληνικὰ Ν. Ρωμαΐδου, Ἀθ. Ἀναστασιάδου, Δ. Ἀντωνιάδου.

Ἐπίσημοι δικαστικαὶ εἰδήσεις - **Κινηματογράφος τῆς γραμματείας**, **Ἀγορεύσεις**, **Πλειστηριασμοί**.

Συστάσεις καὶ διαλύσεις ἑταιριῶν.

Κατὰ τοὺς παρόντας καιροὺς παρατηροῦμεν ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ ἀγῶνος ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τῶν ἀνηλίκων ἐπιτροπῶν, ὅτι ἐν τῇ πληρώσει τῆς ἐργασίας συνδρομῆς των συνδρομεῖται τὴν ἐργασίαν συνδρομὴν των συνδρομεῖται τὴν ἐργασίαν συνδρομὴν τῶν πολεμαρχῶν ἐκτὸς τῆς 15 Ἰανουαρίου ἐ. ἐ. ὁρίζει ὁ ἀντιστοιχῶν ἀριθμὸς τῶν ἐπιτρόπων τῶν ἀνηλίκων ἢ ἀποτελεῖ τὸ γαλλικὸν πρὸς τοὺς τῆς πολεμικῆς.

Εἰς τοὺς πολεμάρχους μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης δὲν ἐπιτρέπεται ἐκτὸς ἐκείνων ἐκ Νόμου παρὰ ἐπιτρόπων τῶν πλείστων.

Εἰς πάντας τοὺς πολεμάρχους τὴν συνδρομὴν των τοῦ νομοθέτου ἐν τῷ ἐπιτρόπῳ τῶν ἐπιτρόπων τῶν ἐπιτρόπων τῶν ἐπιτρόπων

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΕΞΟΔΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΚΗΡΥΤΤΟΥΣΩΝ ΑΝΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ

Κατὰ τὸ ἄρθρον 209 τῆς πολιτικῆς δικονομίας πᾶσα ὁριστικὴ ἀπόφασις διατάσσει περὶ τῆς πρὸς ἀπότισιν τῶν ἐν τῇ κυρίᾳ καὶ τῇ παρεμπιπτούσῃ δίκῃ ἐξόδων ἀμοιβαίας ὑποχρεώσεως καὶ περὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν. Ὁ λόγος τῆς διατάξεως ταύτης εἶνε ὅτι πρὶν ἢ ἐκδοθῇ ἡ λύουσα τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς τὸ δικαστήριον διαφορὰν ἀπόφασις δὲν εἶνε εἰσέτι βεβαιωμένον τίς τῶν διαδίκων, ὡς ἡττηθεὶς ἐν τῷ δικαστικῷ ἀγῶνι, ὀφείλει νὰ ὑποστῇ τὰ ἐντεῦθεν προελθόντα ἔξοδα.

Ὁ κανὼν ὅτι ἐν τῇ ὁριστικῇ ἀποφάσει πρέπει νὰ ἀποφαίνωνται τὰ δικαστήρια περὶ τῶν καταβλητέων ἐξόδων οὐ μόνον τῆς κυρίας ἀλλὰ καὶ τῆς παρεμπιπτούσης δίκης, καίπερ μὴ ῥητῶς καθιερούμενος, ὅπως παρ' ἡμῖν, ὑπὸ τοῦ ἄρ. 130 τῆς Γαλλικῆς πολιτικῆς δικον. ἀναγνωρίζεται ὡς ὀρθὸς καὶ ὑπὸ πολλῶν Γάλλων συγγραφέων(*) καὶ καθιερώθη καὶ ὑπὸ πολλῶν ἀποφάσεων τοῦ ἀκυρωτικοῦ καὶ τῶν ἐφετείων.

Ζήτημα ὅμως ἠγέρθη ἐν Γαλλίᾳ μεταξὺ τῶν τῶν συγγραφέων καὶ τῆς νομολογίας, ἐὰν ἡ ἀπόφασις δι' ἧς ἀπερρίφθη αἴτησίς τις ὡς ἀναρμοδίως εἰσαχθεῖσα εἰς τὸ ἐκδὸν αὐτὴν δικαστήριον, δικαιοῦται νὰ καταδικάσῃ τὸν ἐνάγοντα εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.

Πολλαὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν Γαλλικῶν δικαστηρίων, ἀναχωροῦσαι ἐκ τῆς ἀρχῆς, ὅτι πᾶσα ὁριστικὴ ἀπόφασις πρέπει νὰ ἀποφαίνηται περὶ τῶν γενομένων ἐξόδων, ἀσπάζονται ἄνευ διακρίσεώς τινος τὴν γνώμην, ὅτι ἡ δεχομένη τὴν ἀναρμοδιότητος ἔνστασιν ἀπόφασις, ὁριστικὴ οὖσα ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην, ὡς ἐντελῶς ἀπεκδύουσα τὸν δικαστὴν τῆς ἐξουσίας τοῦ νὰ δικάσῃ τὴν εἰς αὐτὸν ὑποβληθεῖσαν διαφορὰν, ὀφείλει νὰ καταδικάσῃ τὸν ἡττηθέντα διάδικον εἰς τὰ προκύψαντα ἐντεῦθεν ἔξοδα. Ἄλλαι δὲ ἀποφάσεις καὶ ἰδίως τῶν κατωτέρων δικαστηρίων κρίνουσιν, ὅτι τὸ μόνον ἀρμόδιον νὰ ἀποφανθῇ περὶ τῶν ἐξόδων δικαστήριον εἶνε ἐκεῖνο, ὅπερ, μετὰ τὴν ἀπόφασιν τὴν δεχθεῖσαν τὴν περὶ ἀναρμοδιότητος ἔνστασιν, θέλει ἐπιληφθῇ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως, ὅθεν δέχονται τὴν γνώμην ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πρέπει νὰ ἐπιφυλάσσηται τὸ δικαστήριον νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῶν ἐξόδων.

Ὑπὲρ τῆς τελευταίας ταύτης γνώμης ἐπικαλοῦνται οἱ ὑπέρμαχοι αὐτῆς τὸ ἐπιχείρημα ὅτι τὰ δικαστικὰ ἔξοδα, ὡς παρακολούθημα τῆς κυρίας διαφορᾶς, πρέπει νὰ ἀποφασίζωνται συγχρόνως μετ' αὐτῆς· ἄρα μόνη ἡ ἀπόφασις, ἡ ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς διαφορᾶς ἐκδιδομένη καὶ οὐχὶ ἡ ἀρνουμένη νὰ δικάσῃ λόγῳ ἀναρμοδιότητος, πρέπει νὰ ἀποφαίνηται περὶ τῶν γενομένων ἐξόδων.

(*) Dalloz, ἐν λέξει Frais et dépens] Carré ζήτ. 554 καὶ ἑξῆς.

Κατ' ἀρχὴν τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο εἶνε ἀκριβές. Ἡ ἀπόφασις, ἡ λύουσα ὁριστικῶς τὴν ἐκκρεμῆ εἰς τὸ δικαστήριον διαφορὰν, εἶνε ἡ μόνη ἀρμοδία νὰ κρίνῃ περὶ τῶν δαπανῶν, ὅσας ἡ διαδικασία, ἥτις ἦτο ἀναγκαία πρὸς λύσιν τῆς διαφορᾶς, προεκάλεσεν· ἀλλὰ τοιαῦται ἄρα γε εἶνε αἱ δαπάναι τῆς δίκης, καθ' ἣν ἀπεφασίσθη ὅτι τὸ ἐπιληφθὲν τῆς διαφορᾶς δικαστήριον δὲν ἦτο ἀρμόδιον; εἶνε ἄρα γε παρακολούθημα τῆς δίκης, καθ' ἣν ἀπεφασίσθη ὁριστικῶς ἡ δοῦσα εἰς αὐτὴν ἀφορμὴν διαφορὰ ἢ τοὐναντίον ἀναγκαῖον παρακολούθημα τῆς δίκης, καθ' ἣν ἀπεφασίσθη ὅτι τὸ ἐπιληφθὲν αὐτῆς δικαστήριον ἦτο ἀναρμόδιον;

Κατ' ἄλλην τινὰ γνώμην ὑποστηριζομένην καὶ ὑπὸ τοῦ Dalloz (Récueil périodique τοῦ 1889 1. 449) πρέπει νὰ γίνηται ἡ ἑξῆς διάκρισις: Εἰ μὲν ὁ ἐνάγων καθ' οὗ ἀντετάχθη ὑπὸ τοῦ ἐναγομένου ἡ ἔνστασις τῆς ἀναρμοδιότητος οὐδόλως ἀντέτεινεν εἰς αὐτὴν ὡς ἀληθῆ, ἡ δεχομένη τὴν περὶ ἀναρμοδιότητος ἔνστασιν ἀπόφασις δὲν πρέπει νὰ καταδικάσῃ αὐτὸν εἰς τὰ ἔξοδα, ὡς μὴ ἡττηθέντα κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 130 τῆς Γαλλ. πολ. δικ., ἀντιστοιχοῦντος πρὸς τὸ ἄρθρ. 210 τῆς ἡμετέρας· εἰ δὲ τοὐναντίον ὁ ἐνάγων ἀπέκρουσε τὴν προταθεῖσαν ἔνστασιν καὶ ὑπεστήριξε τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἀπηύθυνε τὴν ἀγωγήν του, ὡς ἡττηθεὶς ἐν τῷ δικαστικῷ ἀγῶνι, δικαίως καταδικάζεται εἰς τὰ ἔξοδα ὧν ἐγένετο παραίτιος.

Ἀλλ' οὔτε τὸ γράμμα τοῦ ἄρθρου 130 τῆς Γαλλικῆς οὔτε τὸ τοῦ ἄρθρου 210 τῆς ἡμετέρας δικον. ὑποστηρίζουσι τοιαύτην αὐθαίρετον διάκρισιν. Ἡττώμενος λογίζεται ἐν ταῖς δίκαις ἐκεῖνος, καθ' οὗ καθ' ὁλοκληρίαν ἢ ἐν μέρει ἀπέβη ὁ δικαστικὸς ἀγών· ὁ ἀποτυχὼν ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ ὀφείλει νὰ ὑποστῇ πάντα τὰ ἐξ αὐτοῦ προκύψαντα ἔξοδα, ἅτινα ἡ ὁριστικὴ ἀπόφασις ἐκτιμῶσα ἐκκαθαρίζει. Ὁ δὲ ὑποβαλὼν εἰς ἀναρμόδιον δικαστήριον διαφοράν τινα πρὸς ἐκδίκασιν πρέπει νὰ λογισθῇ ὡς ἡττηθεὶς, ἐὰν τὸ δικαστήριον ἀποφανθῇ ὁριστικῶς ὅτι ἡ περὶ ἧς πρόκειται διαφορὰ δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν ἀναρμοδιότητα αὐτοῦ. Ὁποίαν ἄρα γε ἔχει ἀξίαν ἡ βραδέως γενομένη ῥητῶς ἢ σιωπηρῶς ὁμολογία τοῦ ἐνάγοντος ὅτι πλανηθεὶς ἀπηυθύνθη εἰς ἀναρμόδιον δικαστήριον καὶ εἰς μάταια ὑπέβαλεν ἔξοδα τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ; Παύει νὰ λογίζηται ἡττώμενος ὁ ἐνάγων, διότι δὲν ἀντετάχθη μετὰ πείσματος εἰς τὴν προταθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἐναγομένου ἔνστασιν ἀναρμοδιότητος; Ὁ νόμος οὐδὲν τοιοῦτον ὁρίζει, ἀλλ' ἁπλῶς ἀποφαίνεται ὅτι καταδικάζεται εἰς τὰ ἔξοδα. Ἀφοῦ δὲ ἔθεσε τὸν γενικὸν τοῦτον κανόνα, τὸν στηριζόμενον ἐπὶ τῆς ἀναμφισβητήτου ἀρχῆς τοῦ δικαίου, ὅτι ὁ αἴτιος ἀδίκου ζημίας ὀφείλει νὰ ἀνορθώσῃ αὐτήν, ἐπέφερε καὶ τὰς ἐξαιρέσεις αὐτοῦ, διατάξας ἔν τισι περιπτώσεσι τὸν συμψηφισμὸν τῶν ἐξόδων. Μία τῶν περιπτώσεων τούτων

εἶνε ὅταν, κατὰ τὴν ἔκβασιν τῆς δίκης, ἀποδεικνύεται ὅτι ἀμφότερα τὰ διάδικα μέρη ἡττήθησαν καὶ ἐνίκησαν. Τοιαύτη ὅμως περίπτωσις δὲν ὑπάρχει, ὅταν τὸ δικαστήριον ἀποφαίνηται ὅτι ἀναρμοδίως ὑπεβλήθη ἐνώπιον αὐτοῦ ἡ ἀγωγὴ τοῦ ἐνάγοντος. Μόνος ἡττηθεὶς εἶνε ὁ ἐνάγων, καὶ, ὡς μόνος παραίτιος τῶν ἐξόδων, ὀφείλει νὰ καταβάλῃ αὐτά.

Συμπεραίνομεν ἑπομένως ὅτι ἡ ἀποφαινομένη περὶ τῆς ἀναρμοδιότητος τοῦ δικαστηρίου ἀπόφασις, ὁριστικὴ οὖσα, ὡς ἀπεκδύουσα αὐτὸ πάσης ἐξουσίας ἐπὶ τῆς διαφορᾶς, ὀφείλει νὰ καταδικάσῃ τὸν ἐνάγοντα, οὐτινος ἡ ἀγωγὴ ὡς ἀναρμοδίως εἰσαχθεῖσα ἀπερρίφθη, εἰς τὰ προκύψαντα ἐκ τῆς δίκης ἔξοδα, ὡς ἡττηθέντα κατὰ τὰ ἄρθρα 209 καὶ 210 τῆς πολ. δικ.

Β. Ν. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ *Ἀρεοπαγίτης*

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΡΙΩΝ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΡΙΝΩΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΩΝ ΤΩΝ ΑΠΑΓΟΡΕΥΤΕΩΝ

Νομοθετικῶς καθιερώθη παρὰ τοῖς νεωτέροις καὶ ἰδίως παρὰ τοῖς Γάλλοις, κατὰ τὴν δίοδον τῆς δικαστικῆς ἀπαγορεύσεως, θεσμὸς τοῦ διορισμοῦ προσωρινῶν διαχειριστῶν, ὅστις παρὰ Ρωμαίοις καὶ Βυζαντίνοις ἦτο ἄγνωστος, διοριζομένων μόνον, ὡς καὶ παρ' ἡμῖν σήμερον, μετὰ τὸ πέρας τῆς περὶ ἀπαγορεύσεως διαδικασίας καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις, κηδεμόνων, ἀντιληπτόρων κτλ. τῶν ἀπηγορευμένων. Ὁ τοιοῦτος διορισμὸς τῶν προσωρινῶν διαχειριστῶν ἐνομοθετήθη τὸ πρῶτον ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ ἀστ. Κώδικος, ἐπιτρεπομένου τοῦ διορισμοῦ τοιούτου διαχειριστοῦ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου μετὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀπαγορευτέου (ἄρθρον 497 Γαλλ. ἀστ. Κώδικος), μετηνέχθη δὲ ὁ θεσμὸς οὗτος τὸ πρῶτον ἐκ τῆς ἀνωτέρω νομοθεσίας εἰς τὴν πολιτικὴν ἡμῶν δικονομίαν (ἄρθρ. 664) καὶ εἶτα εἰς τὸν περὶ ἐπιτροπείας καὶ κηδεμονίας ἡμῶν νόμον (ἄρθρ. 120), κατὰ τὸν ὁποῖον μάλιστα ἐπιτρέπεται ὁ τοιοῦτος διορισμὸς καὶ πρὸ τῆς ἐξετάσεως τοῦ ἀπαγορευτέου. Τούτων οὕτως τεθέντων, ἐξεταστέον ποία ἡ ἐξουσία τῶν τοιούτων διαχειριστῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς δίκης καὶ μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἀπαγορεύσεως καὶ τοῦ διορισμοῦ κηδεμόνων κτλ., δηλονότι ἐὰν οἱ προσωρινοὶ οὗτοι διαχειρισταὶ ἔχωσι τὰ αὐτὰ δικαιώματα τῶν κηδεμόνων ἢ περιωρισμένα. Καθ' ἃ ἐρρέθη, τὸ ἄρθρ. 120 τοῦ περὶ ἐπιτροπείας καὶ κηδεμονίας νόμου τῆς 17 Αὐγούστου 1861 εἶνε καθαρὰ μετάφρασις τοῦ ἄρθρου 497 τοῦ Γαλλικοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, καὶ κατὰ τὴν διάταξιν ταύτην τὰ δικαιώματα τῶν προσωρινῶν διαχειριστῶν εἶνε λίαν περιωρισμένα. Καὶ κατὰ τὴν Γαλλικὴν νομοθεσίαν καὶ κατὰ τὴν ἡμετέραν ἐπίσης δύο καὶ μόνον ἐξουσίας ἔχουσιν οἱ τοιοῦτοι προσωρινοὶ διαχειρισταὶ: νὰ συντηρῶσι τὴν περιουσίαν τῶν ἀπαγορευτέων καὶ νὰ φροντίζωσι καὶ περὶ αὐτῶν. Οὐδεμίαν ἄλλην ἐξουσίαν κέκτηνται, οὔτε διαχείρισιν περιουσίας, οὔτε συνομολόγησιν δανείων, οὔτε ἐκποίησιν περιουσίας, καθ' ὅσον οἱ τοιοῦτοι διαχειρισταὶ δὲν ἔχουσι τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας τοῦ ἀπαγορευτέου εἰμὴ τὴν φροντίδα αὐτῆς καὶ αὐτοῦ, οὔτε δύνανται τὰ συγγενικὰ συμβούλια νὰ ἀποφασίσωσι περὶ τοιούτων καὶ τὰ δικαστήρια νὰ ἐπικυρῶσι τοιαῦτα διασκέμματα ἀπέναντι τοῦ σαφοῦς τούτου γράμματος τοῦ νόμου (ἄρθρ. 120 νόμος μερὶ ἐπιτροπείας καὶ κηδεμονίας), τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς περὶ ἀπαγορεύσεως διαδικασίας καὶ μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἀπαγορεύσεως δὲν ὑφίσταται νόμῳ συγκρότησις συγγενικοῦ συμβουλίου, εἰμὴ μόνον πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς περὶ ἀπαγορεύσεως αἰτήσεως καὶ μετὰ τὴν τελεσιδικίαν τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθείσης ἀποφάσεως καὶ ἐφ' ὅσον τὰ συμφέροντα τοῦ ἀπαγορευομένου ἀπαιτοῦσι τοῦτο. (ἴδε ἄρθρ. 117 καὶ 130 περὶ ἐπιτροπείας νόμου). Τοῦτο δὲ ἐξάγεται ἐκ τῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρ. 497 τοῦ Γαλλικοῦ Κώδικος, ἐξ οὗ ἐλήφθη τὸ ἄρθρον 120 τοῦ ἡμετέρου περὶ ἐπιτροπείας νόμου, ὡς καὶ οἱ Γάλλοι ἑρμηνευταὶ ῥητῶς ἀποφαίνονται διδάσκοντες, ὅτι ἡ ἐξουσία τῶν προσωρ. διαχειριστῶν περιορίζεται εἰς μόνον τὰς ἀπολύτους καὶ ἀναποφεύκτους πρὸς συντήρησιν τῆς περιουσίας καὶ ἐπιμέλειαν τῶν ἀπαγορευτέων πράξεις. Ἴδε Demolombe τόμον VIII nº 515, Demantte τόμον II § 269 bis, Aubry et Rau sur Zachariae τόμος I σελ. 515 ἔκδοσις 1869. Τὴν γνώμην ταύτην ἠκολούθησαν καὶ οἱ ἡμέτεροι συγγραφεῖς, ἴδε Οἰκονομ. ἐγχειρίδιον Πλ. Δικον. § 205 σημ. 11 ἐκδ. Δ'. ὅστις κατηγορηματικῶς ἀποφαίνεται ὅτι ἡ ἐξουσία τῶν διαχειριστῶν περιορίζεται εἰς τὰς ἀνωτέρω διαληφθείσας ἀναποφεύκτους πρὸς συντήρησιν τῆς περιουσίας καὶ ἐπιμέλειαν τῶν ἀπαγορευτέων πράξεις, ἴδε καὶ Καλλιγᾶ τομ. Δ'. § 387 καὶ Παπαρρηγ. Οἰκογ. § 429. Ἐκ τούτων πάντων καταφαίνεται, ὅτι ἡ ἐξουσία τῶν προσωρινῶν διαχειριστῶν περιορίζεται εἰς τὰς πρὸς συντήρησιν τῆς περιουσίας τῶν ἀπαγορευτέων ἀναγκαίας πράξεις καὶ εἰς τὰς πρὸς ἐπιμέλειαν αὐτοῦ ἀναγομένας, ὁ δὲ λόγος εἶνε προφανέστατος, διότι ἡ διορίζουσα τὸν προσωρινὸν διαχειριστὴν ἀπόφασις εἶνε παρεμπίπτουσα καὶ πρὶν ἢ ἐπέλθῃ ἡ ὁριστικὴ ἀπαγόρευσις, ὅτε κατὰ τὸν νόμον παύει ἡ ἐξουσία τῶν διαχειριστῶν, ἀπαγόρευσις δὲν ὑπάρχει καὶ κατὰ συνέπειαν ὁ νομοθέτης δὲν ἠδύνατο νὰ δώσῃ εὐρυτέραν ἐξουσίαν εἰς τὰ πρόσωπα ταῦτα, ἐνῷ ἀπαγόρευσις δὲν ὑφίσταται πρὸ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω σκέψεων δύναταί τις νὰ δεχθῇ ὅτι οὐκ ὀρθῶς τὸ Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 172 ἐ.ἔ. ἀποφάσεώς του ἀπεφήνατο τὰ ἐναντία παραδεχθὲν

πρώτως ή προκαρκτος διαγραφείσης διαμολόγου άνευεν εξ χάρις του απαγορεύεται.

ΙΩΑΚΕΙΜ ΙΩΣΙΗΦ

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Αριθ. 140 (1889). Τμ. Α'.

Εσηγητής ὁ Αρεοπαγίτης κ. Α. Ανδρομήκου

Σύνοδος ἑταιρ. - ὑφίσταται ἑταιρία

Ἡ ἀπόφασις ἑταιρίας μὴ περιγραφούσης ἐν αὐτῇ σκοπὸν, περιεχομένη παραγράφων, παραβιάζει τὸ ἄρθρ. 170 ΠΚ. Δ΄, ὅστι δὲν ἀπαλλάσσεται ἐν ὅλων ἀλλ' ἐκπρ. ἐ ἑταιρίας.

— Οὐ ὑφιστάμενοι ἑταῖροι εἰσὶν ἐνάγωνται κατ' αὐτοῦ καὶ κατὰ τῶν ἐλλόντων τῆς ἑταιρίας (ἄρθρ. 22 Εφ. Κ.Δ.).

Αριθ. 142 (1889). Τμ. Α'.

Εσηγητὴς ὁ Αρεοπαγίτης κ. Δ. Δρόσης

Ἀντιπροσωπεύσεις ὑπτικῶν ναῦν.

Κατὰ τὸ παρὰ τῇ Δυτικῇ Ἐκκλησίᾳ ἰσχύον κανονικὸν δίκαιον Κ. 11. 4) 10,3 1 κανὼν 38 καὶ 41 τῶν Ἁποστόλων, κανὼν 25, 26 τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου καὶ κανὼν 16 καὶ 41 τῆς ὑπὸ τὸν Μάρτυρα Συνόδου ἐπὶ τῶν δικτυακῶν ἐπισκόπων ἔχων τὴν τὸ ἐπιτρέπειν τὴν πραγματεύσιν τῆς ἐπισκοπῆς καὶ τῶν εἰς τὴν διακόδοσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανὼν καὶ τὴν ἀπαγόρευσιν ἐξωσίων τοῦ ἀντιπροσώπευσιν κινῆς τὸ ἤθικον τῆς ἐπαλλήλου πρόσωπον, μονὸς νόμιμος ἀντιπρόσωπος ἰσχύουσι κατὰ τὸ κανονικὸν δίκαιον, τὸ μὲν ἐκκλησιαστικὸν, τὸ δὲ πολιτικὸν περὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων ἐστὶν ἐν ἑτέρου ζητήματος ἀναγομένου εἰς τὴν περιουσίαν του. Τὸ δίκαιον τοῦτο παραμορφοῦσται, καθόσον ἡ ἐφαρμογὴ του δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐπεκταθῇ ἐπὶ τοῦ Ἐλλ. Βασιλείου νόμων, τοιούτου δὲ τοῦτο ἀνάγκαν τὸ ἄρθρ. 4 τῆς περὶ ἐνώσεως τῆς Ἐπτανήσου τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ἐπὶ τοῦ θέματος περὶ διοικήσεως τῆς Ἐπτανήσου. Ἡ τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἀπόρρητα παραμένουσι τὰς περὶ ἐκκλησιαστικοῦ διατάξεις τῆς Πολ. Δ.

Αριθ. 143 (1889). Τμ. Α'.

Εσηγητὴς ὁ Αρεοπαγίτης κ. Μ. Δέγκας

Διακοπὴ. - ἔφεσις. - ἐπαναλῆψις

Ἀντικείμενον ἀπορρίπτεται περὶ ἀπαλείψεως

(*) Καὶ τοῦ προσώπου ἐν τῇ ἀγωγῇ ἱστάμενου. ὅτι ὁ ἐκπροσώπος τῆς γυναικείας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀνδρὸς ἐπιτρόπου ἐν τῇ ἀγωγῇ ἐπὶ ἀναγνωρίσεως τῆς ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐκκλησιαστικῆς ἀποκοπῆς ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ

ἀποκλεισμένων μόνον τῶν μαρτύρων, οὐχὶ δὲ καὶ τοῦ ὅρκου.

Ἀρὶθ. 180 (1839) Τμ. Α'.

Ἐπιτροπὴ δ. Δρακοπούλου κ. Μακρυγιάννης
Πλειστηριασμὸς πράγματος - παραγραφὴ Ἰονίου κώδικος

Εἶτε ἐκ συμβάσεως εἴτε ἐκ τοῦ νόμου ἀπορρέ-ουσα ἐπὶ τῆς ἐκ πλειστηριασμοῦ ὑφισταμένης, ὅροις κατὰ τὸν κανονισμὸν τοῦ κατακυρήσαντος ὁ κατακλὴν πράτει νὰ γίνεται κατὰ μόνα ἃ κατὰ τὸμνοκον ὑρθῶς ἐφαρμοζόμενα τὸ ἄρθρον 2107 τοῦ Ἰονίου κώδικος, κατὰ τὸ ὁποῖον παραγράφεται δὲν πα-ραλείπεις συντάττει τὸν ἐν λόγω πλειστηριασμὸν κατ' ἔτος ἢ κατὰ ῥηκτὰ ῥητὰ περιόδους προθε-σμίας. (*)

ΠΟΙΝΙΚΗ

Ἀρὶθ. 90 (1889) Τμ. Β'.

Ἐπιτροπὴ δ. Δρακοπούλου κ. Σ. Ἀναστοπούλου
Ἐκτόμωσις. - Ἀντιφάσεις. - προσῆκοντα ἐκ τῆς συζητήσεως. - Ἀναίρεσις

Δὲν ἀποτελοῦσι ὑπὸ τὸ νόμον μετὰ τὸν ἀνα-γνωσιν τῶν ὑπομνημάτων τοῦ ἐνόμου ζητήματος τὸ πρακλεῖσθαι ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου τοὺς πρὸ-δρους ἢ σιωπῶντας τὰς τυχὸν ἀντιρρήσεις του, οὐδ' ὁ παράδικος τοιοῦτος ἀνυποστάτου ὑπομνήσεως ἢ ἀκροατηρίου ἀναιρετικὸν τὸν ἀπόφασιν.

— Δὲν ἔνει λόγος ἀναιρέσεως ἢ μὴ ἀντιφα-σεις τῶν ἐνόντων μαρτύρων κατηθέντων τῶν παρελθόντων ἀπὸ τοῦ ἐνόμου 188 δὲν ζητοῦσι ἐκεῖνοι ὁ ἀναιρεσίων, προκύπτει δὲ σαφὲς ἐκ τῶν πρακτικῶν. καὶ παρέλειψε αὐτὸ.

— Δὲν λόγος ἀναιρέσεως ἐὰν δὲν ἐτέθη-σαν τοῦ ἐνόμου ζητήματα ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς συ-ζητήσεως προκυπτόντων ἐγκλημάτων, ἐὰν ἡ θέσις αὐτῶν δὲν ζητεῖθε ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσιόντος (ἀπο-δεικνύεται δὲ τοῦτο ἐκ τῶν πρακτικῶν) ἢ ἐκτυ-ρώσεων γεγράμεων μετὰ τῶν ἀνέγνωσιν τῶν ζητε-μάτων ὑπὸ τὸ πρόδρου.

Ἀρὶθ. 91 (1889) Τμ. Β'.

Ἐπιτροπὴ δ. Δρακοπούλου κ. Μακρυγιάννης
Σύνθεσις σχολικῆς ἐφετεῖου. - νόμος μάρτυρος

Τὸ ἄρθρ. 262 Πν. Δ. καθηρῖζει ἁπλῶς τὸ τρόπον τῆς κανονικῆς συνθέσεως τοῦ συμβουλίου τῶν ἐφετῶν. Δὲν κατηργῆ ὅμως τὰς περὶ ἀκυρώ-σεως τῶν καθυποβολῶν δικαστῶν διατάξεις τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Δ.

— Ἡ μὴ διάταξις περιστέρια ἀνάκρισεως, καὶ-τοι διὰ τῆς συνεχοῦς κατὰ τὸν βουλεύματος προτάθηκαν νέοι μάρτυρες πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐνοχῆς τοῦ κατ' αὐτὸ ἐπιπέσε πρὸς κατοχὴ ἐ-δικῆς κατηγορουμένου. δὲν ἀναγκαῖ εἰς σιλένα τῶν λόγων τοῦ ἄρθρου 263 τῆς Πν. Δ.

Ἀρὶθ. 92 (1889), Τμ. Β'.

Ἐπιτροπὴ δ. Δρακοπούλου κ. Ι. Δυοβουνιώτου
Ἔνορκος. - ἐπιστολαί. - ἀνάβασις

Ἡ παράδοσις τοῦ ἐνόρκου ἐπιστολίου τοῦ κα-τηγορουμένου, ἀπτολούθως παράδοτον τοῦ ἄρθ. 20 τοῦ Συντάγματος, καθιστᾷ ἀναιρετέαν τὴν ἀπόφασιν.

Ἀρὶθ. 93 (1889), Τμ. Β'.

Ἐπιτροπὴ δ. Δρακοπούλου κ. Κ. Κοκορίνη
Ἐπίδοροτος καλλιτέχνης. - κλοπὴ

Ἡ ἐπίμορτος καλλιτέχνης, ἡ ἐκ τῶν περιστα-τικῶν συναγωγὴ τῆς ὑπαιθρίας ἀνάγκη τὴ ἀνέλεγ-κτος κλοπὴ τοῦ δικαστηρίου ἐκ τοῦ ὅτι ἡ κλοπὴ ἔλαβε-ἐν Θεσσαλίᾳ πρὸ τῆς προσαρτήσεως, ἀρίσκουσα κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν κοτικὸν δίκαιον ἄρ. 1431 ἐπτοιλεῖ εἰδικὴ ἐπιβάρυνσις ἀλλὰ ἐν τῷ ὅτι χαρακτηρίσθη σχέσει ἀρκίσεις κοινοῦ τιμωρίας χαρακτηρίζεται κλοπὴ κατὰ τὸ ἄρθ. 372 Πν. Δ. (*)

Ἀρὶθ. 94 (1889), Τμ. Β'.

Ἐπιτροπὴ δ. Δρακοπούλου κ. Σ. Ἀναστοπούλου
Σύνοδος δικαστηρίου. - ὅλωσις. - ὅρκος. - πραγματογνώμονες. - μάρτυρες δι' ἀνάγνωσιν

Ἡ παρουσία παρέδρου τοῦ ἄθρ. τοῦ δικα-στηρίου δὲν καθιστᾷ κακῆς συνθέσεως τὸ δικαστή-ριον πρόεδρος δικηγόρου συγκροτοῦντος δικαστήριον, διότι ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία αὐτῶν ἐν τῷ ακροα-τηρίῳ τοῦ δικαστηρίου.

— Ὁ πρακλαμβάνουσας δικηγόρος εἰκάζεται ὡς ἀρμοσμένος ὑπὸ δὲν ἀποδεικνυται τὸ ἐναντίον.

— Δὲν κατηγεῖ τὸ Σύνταγμα τὰς περὶ ἀ-νακληρώσεως ἰσοδυνάμου δικαστῶν δὲν δικηγόρων διατάξεις τοῦ Δ. Ὀργαν. καὶ ἴδιως τοῦ ἄρθρου 278.

— Ὁ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου διορζόμενος πραγ-ματογνώμων δὲν ὑποχρεοῦται εἰς μάρτυρας, δὲν ἐρκίζεται γραφοτυποῦται.

— Δὲν ἀπαιτεῖται ὅρκος ἀναιρέσεως ἢ ἄνευ ὅρ-κου.

— Ἡ παρόδοι ἀναίρεσις δὲν ἐξετάζει ἐπὶ ἐναν-τίων πρὸς τὰ ἐν τῷ ἄρθρ. 77 καὶ 315 δικαιώματι-κοῦ τῶν δὲ ἀρθ. 82, διότι καὶ ἐκείνη λέγεται ὅτι ἐκ-τυπλοκτικὰς δὲν δύνανται νὰ ἐκφέρωσι. δὲν ἐπιστρεῖζεται ὅμως ὁ νόμος κατὰ τὰ ἀνωτέρω. Σχετικῶς μόνον ἐν τῷ δεκάτῳ τρίτῳ ἐρωτήματι τῆς ἐρωτήσεως, δὲν ἄρα ὀφεῖ κλη-τὸν δὲ τοῦ ἐν τῷ προσλαμβάνουσι ἐρωτήματι τὴν ἐν τῷ προσλαμβάνουσι ἐρώτησιν.

λικῆς μεταδόσεως τῶν ἐνόρκων εἰς τας οἰκίας των ἐν δίκαστῃ.

Ἀρὶθ. 95 (1889), Τμ. Β'.

Ἐπιτροπὴ δ. Δρακοπούλου κ. Σ. Ἀναστοπούλου
Ἀποδεικτικὰ ἀναφορὰς

Κατὰ τὸ ἄρθρον 479 Πν. Δ. αἱτινες ἀνα-φαίνουσι ἐκ τῶν πρακτικῶν ἐπιτρέπεται κατὰ τῶν ἀρτιπλων καὶ τελεσθέντων ἀπορρίπτων, τοι-αὐτὸ δὲ ἐν ἀναφορὰ ἐκ τῶν ἀκόλουθον τῆς κατηγορίας.

Ἀρὶθ. 96 (1889), Τμ. Β'.

Ἐπιτροπὴ δ. Δρακοπούλου κ. Σ. Ἀναστοπούλου
Ταυτολογικὸ συνέδριο. - συγκλεισμὸς συνέδριου καὶ ἐνόρκων

Οὐδεμία διάταξις τοῦ νόμου ὁρίζει ὅτι ἡ πλειο-ψηφία τῶν δικαστικῶν τῶν Συνέδρων πρέπει νὰ συμφωνῇ μὲ τὴν τῶν ἐνόρκων συνθέσει καὶ ὅχι μό-νον ἐπιπλειοψηφίαν.

— Δυνατὸν νὰ λέγωσι μόρφ συγγενεῖς, ἔστω καὶ ἀδελφοί, ἐφ' ὧν ὁ συνέδρος ἢ δὲ ὁς ὅρκος, ὑλλοιοῦ τὸν νόμον ἀπαρτιοῦντος τοιοῦτο τὸ

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀρὶθμὸς 888 (1890) (*)

Ἐπιτροπὴ δ. Δρακοπούλου κ. Ευ. Λογοθέτου.
Συγγραφεὺς πλοίου. - πλοιοκτήτωρ σταῦρα. - ἀπο-δεῖξις. - τεκμήριον ὑπόρρηξ - ναυτικὸ κανο-νισμὸς. - ἐπιμέλεια

Καὶ τῆς ὑρίστικῆς μόνον ἀποδείξεως ἀπολαύ-μένος ὁ συγγραφεὺς τὸ ὑρτίτον ἀπὸλαβόντας τὰ στοιβάσματα ἐκείνων ἐρωτηματικῶν ἐπὶ τῶν ὁποί-ων ἐκλελύτησαν, ὅτου τὰ δι' αὐτῶν δοθέντα ζη-τήματα ἔρχονται δοῦσιν ὑπόρρηγν ἐπὶ τῶν δικατι-ζόντων ἐν τῷ ἐνόρκῳ δικαστηρίῳ ἐκάστου.

Τοιοῦτα δὲ εἶναι τὰ τε ὑπὸρος τῆς ἀποδείξεως ορι-ζόντα ἐν σχέσει πρὸς παράπονα κατὰ τὰς ορι-στικὰς ἀποφάσεις τῶν ἐνόρκων δικαστηρίων καὶ τὰ πραγματικὰ ἐστίκυρον (Dalloz N. 1177 Obl. § 234 στιχ. 10).

— Κτηθὲν ὅτου μὲν πλοῖον, ἐὰν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ κοινοῦ δικαίου, ἐφαρμοστέου εἰς ἐπὶ σφρα-γισμὸν πλοίων, τὸ στοίχημα δὲν τεκμηριοῦται, δὲν ἀ-ὐπολείπονται ἀνάγκη κατὰ τὸ προσωρινὸν τὸν περὶ τούτου ἀποδείξεως ἐπὶ τοῦ ἐνόρκου δικαστηρίου τοῦ ἄρθρ. 330 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου διατάξε-κεθόσον τὸ ἄρθρον τοῦτο, καθιερῶν ὑπόνοιαν τε τε-κμήριον τοῦ ὑπαιτιοῦ τοῦ πλοιάρχου, ὄχι ἀβά-κους μόνον ἀλλὰ καὶ ἐχόντων τοῦ πλοιάρχου πρὸς τὸν

— Παραδίδοντα καὶ τὸ πραγματικὸν μέρος ἀρο-ρῶντα ἀπαλλαγὴν ἐξ ἀπαλλαγῆς τινὸς καὶ ἐὰν τὰ ἐν τοῖ πτωχεῖ αὐτὸν ἀπαλλαγέντων καὶ ἀδιάστατα τυλλογῆ νόμοι ζητήματα, καὶ ἐὰν, ἐπὶ τοῦ τόπου ἐπιτρέπεται ἐν τῷ ναυτικῷ δικαίῳ τεμαχίσεων, εἰσαγεται διὰ τὰς ἀποστάσεις τοιαύτης ἀνὰ τὴν γνῶσιν ἐπὶ ἐπὶ τῶν ἐνόρκων, τὸ ἐκκρεμὲς τοῦ πλοιάρχου ἐνὸς πλοίου.

(*) Partout, Code Napoléon, Commentaire de Carré, G. Dutruc. Diction. du contentieux commercial. Bortage N. 1. — J. Comber. Diction. de droit maritime. Λέξ. ἀβαρίας maritime N. 1.

(*) Dig. Lib. VI tit I. 35 § 1. «Qui ex pactione ad tempus impetravit, ut ante tempus navigare non cogatur, ante tempus navigare non cogitur.»

(*) Ruben de Couder Arrêt. Rouen. Nantes. 13 Mars, 1866 sur de Sabran. Ἀπόφ. Ἐφετ. Ἀθηνῶν ἀριθ. 1876. — Aldrich Gaumont. Dict. de droit maritime. Λέξ. abordage n° 1.

(*) Παρατηροῦμεν ὅτι τὸ πραγματικὸν τῶν προσκόπτοντα κύτου πλοιοκτήτων ἢ τοὺς ὑρτοτυ-τῆς διδόμενα ὑρκον ἐφαρμογὴν τῶν περὶ τῶν ἐμπο-ρικῶν συνθηκῶν, καὶ ὁ ταύτη συμπλέκτης διδηνὸς νομολογίας, δύναμεν νὰ ἐπαρκίσῃ περὶ ἡμῶν ἐπὶ σαφοῦς ῥητοῦ τοῦ διαπόντος νόμου (Γνωμάτευ-σεις τοῦ Ἀρείου πάγου (*) ἐὰν ἐγγυήσεις ἐξαιρέτως, καθ' ἃς ἀντικείσεις πρὸς τὸ κατὰ κανόνα ἐπιτρε-πόμενον ἐπὶ τῶν ἐνόρκων δικαστηρίων ἐπὶ τοῦ ἐνοχλοῦντος τὸν ἀπαλλαγὴν αὐτὸν ἐκ τοῦ ἀπαλλαγῆς τοῦ ἀπαλλαγέντος αὐτὸν ἐκ τοῦ ἀπαλλαγῆς τὸ τυχὸν. Αἱ περιστάσεις δὲ αὐταὶ ἀναγόμεναι εἰς δύο κεφαλαιώδεις κατηγορίας: α) Κατ' παρα-λείψεων τοῦ πλοιάρχου ἐπὶ τῶν συμφερόντων τῶν ἄνευ ἀπαλλαγῆς ναυτιλιακῶς κακονισμοῦ τῶν ἀρχόντων. β') Κατὰ τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἡ ἄνευ τοῦ ἐτέρου τῶν συμφερόντων πλοίων ἢ οὐδόλως ἢ ἐλάχιστα ἐπήρεια ἐπὶ τὴν ἐτέρου χειρόνων πρὸς ἀπιστροπὴν τῆς συμφορᾶς. Ὅτου ταῦτα ἐπιφέρουσι τὰ πτώχευ τοῦ ἀπαλλαγέντος τὰ πτώχευ τοῦ ἀπαλλαγέντος τὰ ἐπὶ ἀγαθοῦ μὴ τὸν ζημίαν τοῦ προβλου, κατὰ δὲ τὸν τελευταῖον τοῦ ἐτέρου καὶ τοῦ ἐτέρου χρόνου συμφερόντος πρὸς ἀπαλλαγὴν ἐκ

κατα τὰ ἀνωτέρω ὁ ἐκκλησιαστικὸς ἀπόρριπτος ἐπιβάλλει εἰς ἐκκλησίαν τὰς ἀπόδειξιν τῶν γεγονότων, ἐξ ὧν κατὰ τὸν κρίσιν αὐτοῦ πιθανὸν νὰ συναχθῇ τὸ ταχεῖαν τῆς συγχωρήσεως.

Ἐπειδὴ ἡ ἕτερα κατὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀπορρίψεως αἴτησις, ὅτι οὐκ ἔχθει τὸ πρωτοβάθμιον διάστημα τριῶν ἐτῶν ἀπὸ διατάξεως ἐν κύσει ἤδη ἀπολειπόμενος ἕτος, ὅτι οἱ κανονιζόμενοι ὑρίσκουσι τὰ μνήματα, ἐνὸς τῶν ὑπογραφόντων τὴν αἴτησιν ἐκκλησίαν, προσκομισθεῖσα περὶ ἐκτάκτου συγχωρήσεως, ἀπορριπτὸς κρίνεται ὡς νόμῳ ἀσύστατος. Διότι ὑπακούσης συγχωρήσεως, εἰς τὸν κυριαρχικὸν ἐκτιμητὸν τὸ διάστημα τῶν ἐπιτιμίων πρὸς μνημοσύνην τῆς ἐν συγκλείᾳ ἀπωτάτου πταίσματος, ἡ ἐκ λόγῳ τῶν προμνησθέντων περιστατικῶν, ἅτινα, ἐν τῇ κατὰ ἐκκλησίαν τῶν ἐκκειτεῖ περιπτώσεων, δύνανται, κατ' αὐτὸ τὸ διακριτικὸν τὸν κρίσιν, νὰ ὦσι συντελεστικὰ πρὸς τὸν ἀλλὰ τῆς συγκρίσεως χαρακτῆρος, δύνανται δι' αὐτῶν νὰ διατεθῶσι ἀπαλῶς, ὅταν ἐκ τῶν ἐξαλογίσεων τῶν πλημμελημάτων καὶ τῶν ἐπιδεικτικῶν ἀντλεῖ ἐπαρκῆ κατὰ τὸν κρίσιν αὐτοῦ στοιχεῖα πρὸς μεταστροφὴν τοῦ συγκρίσεως.[1]

Ἐπειδὴ ἡ ἕτερα αἴτησις, ὅτι ἐφαλλόμενος τὸ πρωτοβάθμιον διάστημα ἐπιλήθει, ὅτι τοῦτο ἀρκεῖ τὸ πλουμέρον ἀπὸ τοῦ καὶ εἰ ἐλαχρὰ παραλείψῃ, ὡς τὸν ὑπερβὰν ἤρκει προκειτοῦ καὶ τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἀπολείπων, τὸν ὑπαρχὴ ἀρχὴ ὁρίμου μόνον τὸν συνόλου καὶ τὸν ὑπερβολικὸν τὸ κύριον μέρος ὑφηγεῖται καὶ ἐπιμέλειαν, ἀπορριπτὸς κρίνεται ὡς νόμῳ ἀσύστατος. Διότι, καὶ κληθεὶς ὑποτίθεμαι ὅτι κἂι παῖ ὁ ἐφ' ὅσῃ καιρῷ παραλείψεις ἀπατελοῦσιν ἐλαχρὸν σταλτικὸν τοῦ ποινικοῦ ἰδιώματος τὸν κράτειον ἢ πταίσεων καὶ ὑφηγεῖται καὶ τὸ ἐλαχρότερον τὰ ρᾳστώμα κτιλεῖται τὸν περίπτωσιν τῆς τυχούσης

---

120. — Ballot Droit munit. N° 1116. Οὗτε τῆς τοῦτο συμφώνως ὅσος ἐπὶ ἐπὶ ἀπορασις. Bordeau 8 Mars 1860, Marseille 25 Νοεμβρίου 1876. Bruxelles 6. Fevr. 1874 καὶ Ruben de Coulder, αὐτόθι § 91 καὶ περὶ Desjardins, droit municipal. Tom. V. p. 31 παγκοινὸν περίστασιν ἐκδικαίσεως ὑπὸ ἐχρεοτο καὶ Hanvy. 2 Mars 1865) ὑπαρχόντος ὅτι τὸ τεκμήριον τοῦ πταίσματος τοῦ ἐν πλῷ ἀπαγγελίου δὲν ἀρκεῖ αὐτὸ ἐπιλύκης τῆς συγχώρεως ἐπὶ δυσκόλως ἐπιτεθέντος μεμφόντος Λ'action des contrats et contre-contrats; de ces ont προκειμένου.

1. — Ἀλλ' ὡς κρίνει ἡ ἐκκλησία ἐπιτάσσει ἐν τῇ μετὰ τὴν ἐκρίσεως ἡ παραλείψεις δυνατὸν νὰ δώσωσι εἰς τὸν ὑφίστατο τοῦ πλούμου τὸν μεγαλεῖον ἐφ' ὅσῃ καιρῷ παραλείψεις ἀπατελοῦσιν ἐλαχρὸν σταλτικὸν τοῦ ποινικοῦ ἰδιώματος τὸν κράτειον ἢ πταίσεων καὶ ὑφηγεῖται καὶ τὸ ἐλαχρότερον τὰ ρᾳστώμα κτιλεῖται τὸν περίπτωσιν τῆς τυχούσης Λαυρεντ. Tom. VI N° 2330.

κρίσεως τὰ μνήματα. τὰ ἄνωτες καὶ τὰ κάτωτες ἐκτιθέμενος εἰς τὸν συγχρονον ἀντὸν ἐπιβάλλουν κατὰ τὸ σημεῖον τῆς ἐπαρκῆς εἰ ὡς ἐκ ἐκπτώσεως ἐκκλησίας δὲ ἐγκρὶς τὸν ὑπάρχον τὸν μνήματων τούτων ἐφιστάνει καὶ ἐν τοῦ ὅτι τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐπέλθει εἰς τὸν ἀρχεῖα, καὶ εἰ ἀνεῳγμένοι ἐκ τῆς ὕπνου τὸν ἀναγκῶν ἐν τὸν ἀνθρώπων ἐν ἀγωγὸς πλούσιον, ἄτινα κατὰ τὸ ὑπαδεῖξιν λόγων ἀκατηγοῦμαι, τὸν καρδίαν οὐδέτερος τὸν διάφορον ἐκκλησίαν ἐπιτάσσει ἐκκλησίαν ἐκ τῶν μνήματα τὸν πρωτοβάθμιον, τὰ μὲν ὑγρὰν ἐν τὸν ζώνη τὸν κατάντος μνήματος. ἐν οἷς καὶ τὸν τὸν ἐκκλησίαν ἐν τὸν ἐκκλησίαν ἐν τὸν τὰ δὲ ἐν τὸν ζώνη τὸν κατάντος προσφέρουν (πυνίστου). Καὶ εἰσὶ μὲν ἀλλὰ εἰς ἐν ὑγρὰ τὸν ἐλλογῶν ἐκκλησίαν ἐν ἐκκλησίαν, ἐκτὸς ἐὰν περὶ κατὰ διαδύνειν βωρᾷ πρὸς ἀπολειπόμενος ἐν ἐκκλησίαν ἀντιπρωτὰ τὰ κάτωτες μέρια καὶ ἀνατέλλων αὐτὸ, ὕθλιον δεῖπνο κωρὶς τὸν νὰ κερμον ἐκτὸς. ἀπορριπτὸν τὸν κλίματος τὸν ἐκκλησίαν, ἐν συνεπάρτειαι ὁ πλησιάσας πρὸς τὸ μέρια, ἀποδεικνύεται ἐν τὸν κατεθέσεων τὸν ἀφῆμαι μέλλει ἐπιπλοῦσαι, ἀλλὰ ἐν τὸν ἐκκλησίαν πλήθος τοῦ ἐπιστεύρων καὶ τὸν ἀπωτάτων. ἄτινα τοιαν ὑγιαρεθέλλουσα πρωτεύουσι (ἐγκρὶς τοῦ ἐν ἐκκλησίαν ἐν ἐκκλησίαν ἐν ἐκκλησίαν. ἀλλὰ καὶ ἐγὼ τὸν ἐλλογῶν πορίας ἔστιν ἐπὶ ἀπαντῶν, ὀφείλει ὁ ἐκκλησιαστικὸν ἐν ἀπαρχὴ νὰ λάβῃ πλήρη ἐπιστροφὴν προμήθειαν ἐν τὸν ἐκκλησίαν κατὰ τὸν τὸν ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν ἐκκλησία

δίδασιν των διαιτητών, έκτελεστήν της παρεκτος και υπισχυρισμον του κλήτου υπο την ετερην του μοίρασιος.

Αριθμός 809 (1889).

Εσηγητής ο Κρίτης κ. Χ. Δούκος.

"Αγνοια τόπου διαμονής - έπίδοσις

Έκ της γενικής διατάξεως του άρθ. 145 § 7 Π.Δ. προκύπτει, ότι έπίδοσις γινεται του είσαγγελέως, ένω αγνοεται η τύχις της κατοικίας ο διαμονής του διαδίκου, δεν έπιτρεπεται αρκή πρός ο δέσποσις, εάν ο τόπος ου ο έπίδοσις κατα την χρόνον της έπιδόσεως είχεν ο εν τω τόπω κατοικίαν ή προσωρινον διατριβήν, αλλ' εξεταστέον εάν η κατοικία αύτη ο ή διαμονή έτο γνωστο του κοινοποιουντος, επι του οποίου αναγρεται η ρηθείσα διάταξις, εκοποιουν τον απορριπτον επιχειρουν κυδωνον αξιωσεως δικαίων αυτου ε της αγνοιας της κατοικιας ή διαμονης του ανεδικου του, ουθησια δε του νόμου διάταξις υπογραει του κοινοποιουντα να τηρή τηι της εις την είσαγγελέα επιδόσεως παρεκτασεις προθεσμιων εφαρμοσιμος εν Σχέσει και την μη ανάρτιση της κατοικιας ή διαμονής του πρός ον η επίδοσις.

Αριθμός 831 (1890).

Εσηγητής ο Κρίτης κ. Α. Αγγελόπουλος

Άντίκλητος διορισθείς εν τη έδρα δικαστηρίου - νόμιμος κοινοποίησις

Και ο διάδικος εν τη έδρα του δικαστηρίου διοικει διορίσει αντιδικόν, και κακώς γενεσθαι τη διορισθέντι τοιούτου κοινοποίησις.

— Κατα το άρθ. 862 Π.Δ. ο κοινοποιών τα προς την αναίρεσιν του εκτελουντος ο των αντιδικων αυτου αι προσεκλητέαι απόφασις, προσεκτι δε και αι του άρθ. 95 ο νομιμως της έδρα του δικαστηρίου επιδοσεως της πρωτοδικου απορρισεως, άφου ουτος ήτο τη δικαιωμα δικαιωμα της κατα των πρωτοδικων δίκην δεδικίας κατα της πληρεξουσιότητος να πορεδεξη δι' ερίτεως του απόφασιν ταυτου.

Αριθμός 832 (1890).

Εσηγητής ο Κρίτης κ. Α. Λιμπεράκης

Δήμοδίκης πρωτοδικείου και ειρηνοδικείου. - Ένστασις. - Απόδειξις.

Γενικώς όσους της αρμοδιότητος του πρωτοδικείου (άρ. 718 ΠΠ. Δ.) και της της ειρηνοδικείου αποδείξεις ο ενεγκομενος ένστασιν του δικαστικου και διατυπώσεως δεν υφίστανται ιδιαίτερα περιπτωσεις, όπως υπ' ενεργή ένστασιν του πρωτοδικείου, ούτος δρίζει αποδείξεις της ένστασιν του τακτου.

Αριθμός 841 (1890).

Εσηγητής ο Κρίτης κ. Χ. Δούκος

Διορισθείς εν τη Έλλαδικη. - εδικητηριον. - Αντίκλητος

Ο επιτρόπος πληρεξούσιος αντικλήτου του εν τη αλλοδαπή διατρίβοντος και γνωστού τούτου όντος τη αντιδικουσηι. Δεκτος είναι η τη είσαγγελεί κοινοποίησις. (*)

Αριθμός 842 (1890).

Εσηγητής ο Κρίτης κ. Α. Κανακάρης

Κληρονομικόν δικαίωμα - απόδειξις - είδικοί τίτλοι

Επί της κληρονομικών απαιτήσεως, σκοπούσες την αναγνωρισιν του κληρονομικού δικαιωματος και την ανάκτησιν της ποσότητος κινητων ούτι του αναγνωσκομ. αρκεί ο ένάγων ν αποδείξη ότι κατέχυσεν, επ' του κληρονομικώτητος μέχρι του θανάτου του, καταληφθείσα έκτυτε επ' του εναγομενος και μόνον απαρκούσαν ο άγωγ της προς τη προσβολή δίκαιου δικαιολογητικών της κατοχής (Π. 5. 3 § 19. 20, 25).

Αριθμός 843 (1890). (**)

Εσηγητής ο Κρίτης κ. Χ. Δούκος

Εικονιστήριο συμβολαίου. - Απόδειξις

Με πρωσεγγισιν ο πλειστηριασμός εκτελεσθείς λόγω εικονιστηρίου, άλλα περί αποδόσεως ορισθομενος τιμήματος εξ ογγρεφ αγοραστικού λόγω εικονιστηρίου τα εν τω συμβολαίω αναφερομένες καταβολές, κατα δε τους νόμους Π. 83 11 (21. 2) και (18. 1) § 5-11. ε τού πραγματος ελλείπει εν τη δίκη αποδείξεως, καθόσον ο μεταγενεστερος εκτελών εν δίδασκ ο αγορα λαμπρόνο υπερ το έγγραφον, δεν ήτο αναγκαίον ούτως ο χρεος του συμβολαίου ότι εμπεριέχεται τα χρήματα αυτου ως αγορα αυτου, καθόσον ει μεταγενεστερος ε κατέβαλε δεν δίδασκ ο αγορα λαμπρόνο δύναται να γίνη ένιστιον του εικονιστου δια της επανάκλησεως των καταβεθέντων χρημάτων εξ ου κατέβαλεν, ότι δεν ήτο ούτος ανατεθέντων εκ του εκτυπου αυτου εγκλήσεως. Ενίοτε αλλ' ελλείψεως και εξ άλλων προς τον διορισμον αυτου ετερων ειδικών εκ του αρμοδ εις τον απόδειξιν των λογαριασμών.

Κλίσεις δε και ορισθείσης χρεώς της εις άλλοτριον ειδικος αυτου δια της συμβολαίου, δι' ής ετρωτο ο διορισμος αυτου ως πραγτήρων, έρευνος αύτων των εξουσιων ο διδακτος να συναγγη του τοιουτου ειδικου εκ του διαφόρων περιστατικων, εξ ων δυνατον να συναγγη της πεποίθησιν ότι ο πρόθεσις συμβολαίου ήτο να δοθη τοις τους πρακτικος υποψηφιος εις άλλοτριον χειρόγραφον.

Ομοίν δε σημαινει ότι μετα τον διορισμον αυτον οι πρακτικος δε διορισμος μεταξυ αυτου γενομενος συμφωνίας, εις ην ενδιν ο ατομια ε λαβε μερος, άσχετον της αναπτύξεως αυτης εγγραφίας. (*)

(*) Dalloz Ie Affr. Mandat § 297. Pont, Petites Contrats tom. I n. 1035. Boistel Cours de droit commercial n. 475.

μένοι προς άπαντων τους συγγενείς του διαθέτου, ένωσίται ότι περιλαμβάνονται ως διακηρύσσει να μεταφρασον αυτού πάντας οι συγγενείς έκείνοι εις ους χαρτοτάται εξ αδιαθέτου κληρονομικου δικαίωμα και εκ του νόμου, εν έλλειψει του εκ του έγγυτέρου χαρακτ. κολλιγκατος. Ούτω, προκειμένου μόνον συγγενών εκ πλαγίου, έρχονται κατα νόμον εις λείψει των ετερων πρώτων τάξεων της κληρονομικής διαδοχής εις την τετάρτην τάξιν της συγγενικής κληρονομίας, η κατα τον Ν. 1118, αρ. 7, § 1 συγγένεια απαιτείται τον πέντε μέχρι δε ισοβαθμίου κληρονομικού κατ' ισομερίαν τον κληρονόμων δικαιωθούσεται πάση τους προσεγγιστέρας ομοιοβαθμίας μεταξύ των απωτέρων.

Αριθμός 847 (1890).

Εσηγητής ο Κρίτης κ. Α. Κανακάρης

Μεταβολή βάσεως άγωγής - Απαράδεκτον εξ έκατηγόριας

Τα τε μεταβολής της βάσεως της άγωγής απαραδέκτου προβλέπεται και εξ εκατηγόριας, καθ' αφορών εις την δικονομικήν διαδικασίαν τεθη.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

Απόφασις του εν Παρισίοις Έφετείου 11 Δεκεμβρίου 1889.

Δημοπρασία. - Ένταλμα πληρωμής εις συλλογή δίδικαιώματος. - Αλλαλάγγυον.

Οι πρακτορες αστραλτικών έταιριών, οίτινες απαθέζουσιν εις αυτούς τα μεταφερ γενικού και αδιαιρέτως έντολην του να άνπιστρεψουσιν εις αυτον τις αλλοδίκως συναξ έργασιών, δύνα ειδικωτέρου δρίσου εξ ου έκαστον αυτών αναπτύσσων καθενδετων, και δυνα διαφόρων πρακτόρων της εκαστου αυτου εδίνεται. Ενίοτενται έλλειψις γίνας και εις άλλοιων προς τον διορισμον αυτου ειδικου εκ του αρμοδ εις τον απόδειξιν των λογαριασμών.

Κλίσεις δε και ορισθείσης χρεώς της εις άλλοιων ειδικος αυτου δια της συμβολαίου, δι' ής ετρωτο ο διορισμος αυτου ως πραγτήρων, έρευνος αύτων των εξουσιων ο διδακτος να συναγγη του τοιουτου ειδικου εκ των διαφόρων περιστατικων, εξ ων δυνατον να συναγγη της πεποίθησιν ότι ο πρόθεσις συμβολαίου ήτο να δοθη τοις τους πρακτορος υποψηφιος εις άλλοτριον χειρόγραφον.

Ομοίν δε σημαινει ότι μετα τον διορισμον αυτον οι πρακτορος δε διορισμος μεταξυ αυτου γενομενος συμφωνίας, εις ην ενδιν ο ατομια ε λαβε μερος, άσχετον της αναπτύξεως αυτης εγγραφίας. (*)

Απόφασις του εν Παρισίοις Έφετείου 6 Μαρτίου 1890

Δικαιώματις δικαιώματος εταιριών. - Δικαίωμα δικαίωματος αύτου

Τη δικαίωμα των εταίρων του δικαιώματος και τα μέλη του δικαστικού συμβουλίου των δικαιωματεγράφων, συντάξαν εις εξαιρέτων των συμφερόντων αυτών. Ούτω, δεν μπορούν παντός ατόμου και ο μέλος περιστατικού ούτε καθ' ολοκληρίαν τρόπον να παρασταθούν.

Όθεν ο πάσης του δικαστικού δικαιώματος τινός εταιρίας έρχ, καθ' ον τα διορισθέντα κατα προτον μέλη του δικαστικού συμβουλίου διάκτρων, επι εξαιτίαν τα καθήκοντα αυτών, έχει πρόβλεψις της δικαιωματικής δίκαιου μέλους εν τη μέσα αυτών εν τον γραμμάτων τούτο διάστημα, καθ' όσον δεν αναλαβάνει προηγουμένως δι' απόφασεως των αυτών.

"Απορασις Λαυρεντιού 13 Μαρτίου 1889.

Άποδοχή συναλλαγματικής. - τεκμήριον περί της πραγματικής.

Η διάταξις του άρθρου 117 του έμπορ. κωδ., κατά ην η αποδοχή υπόκειται την πρόλειψη, γενικώς ούσα, δεν εφαρμοζεται απαλείπτως; μόνον κατ' έσον αφορά εις τας σχέσεις του πορου και του δεκτου ο αναλλαγματικών και του επιδοθέντος αυτου ως ο έκδοτες αυτης δικαστικ, επαλαλαμένους τα εκ της αναλλαγματικής δικαιώματα και την πρόλειψιν, να απαλλαγή της επιδοκιμασίας του και αποδειξη ότι εργαζεται την πρόλειψιν. Ο δε απόδεκτος της συναλλαγματικής δεν δύναται να τεκμηριώσει τη δικαίωμα να πληρώσει τη τεκμήριον τούτο ο δεκτου απόδειξις. (*)

Απόφασις Λαυρεντιού 6 Μαρτίου 1889

Ρήτρα περί μη εύθυνης. - Δυνατή αξιή;

Η εν τοις εκδοθομένοις υπό των σιδηροδρομικών εταιρειών γραμμάτων περί αυτωρίας δημοσιευμάτων τιθεμένη ρητρα, ότι δεν φέρουσι αυτοί καμμίαν συνεπτητα της απαλλαγης αυτών από παντός είδους αποζημιώσεων υπερισσεως εν περιστασει και εν συμβη βλάβη τις, παραβαίνεται εξ ίδιου αυτών στοιχείου, άλλ' έχει το αποτέλεσμα ότι εν τη περιστασει ταυτη, κατ' αντίθεσιν προς ο,τι ήθελε συμβεί εν τη μη υπάρξει της ρητρας, εξ ού, κατα τους γενομένους κανονισμούς, ο μεταφορεύς ο τυ παρακάτω των εμπορευμάτων, ευθύνεται μόνον εν τη περιπτώσει, εν δόλω ή εν σφαλερά του υπαλλήλου ή του πράκτορος του αποστολέα ή του παραλήπτου. (*)

Lyon—Caen et Renault n 1150. Boistel, Précis de droit commercial n. 1. Lainné, Commentaire du code de commerce n. 1291.

εἰλογιοῦ, εἰς τὴν ὑβρίζουσαν ὑπὸ τοῦ ἄρθ. 106 τοῦ Ἀστ. ἀνδικον πραγματογνωμοσύνην.

Ἡ γενομένη ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἑταιρικῆς βιβλιώσεως περὶ τῆς ἐπαληθεύσεως τῆς τὰ ἰατρικὰ μέσα χλεύης, ἡ συναγωγὴ ἐκ τῆς περὶ τοῦτων γραφικῆς ἐπ' ὀνόματι τοιαύτης ἀνεπιτρόπου ἀντὶ ὅτι τὰ ἐρευνήσαντα ἀρχεῖον βιβλιώματα, ἄνευ ὅμως εἰδικωτέρας χωρίς περὶ τῆς αἰτίας τῆς ἐπιγενομένης ἐλλείψεως τῶν ἐν αὐτοῖς ἐγγράφων ἐν ἐλλείψει ἐπιστροφῆς τῶν ἐπιτρεπτῶν ἀναγκαίων ἐγγράφων, ἀφ' ἑτέρου ἐπιτρέπεται ἡ ἀπαγόρευσις τοῦ ἀναγνῶναι τὰ ἐν λόγῳ βιβλία, ἂν ἀπεταλεῖ συκτερὸν ὑφ' ἑαυτῶν τῆς ἑτέρας τῆς ἀπεξηρασκευασμένης ἀπὸ τὰ ἐν αὐτοῖς κατὰ τὴν αἰτίαν ἐξ ἧς ἐπιγενομένων ἐν ἐλλείψει

χθόνιον ὑπ' ὄψει ὑπὸ τῶν ἀρχόντων ἐπὶ διαφόρους καὶ αὐτῶν ἀπαγγελλόμενας ποινάς.

Ἐρωτῶμεν ἔδη ἡ συνταξις πληρέστατον ἐκ μέρους τοιλάκη, μὴ συνδεομένων ἐν δεσμῷ ὁμοδιαίτως εἰσι μὲν ἡ σωλακικαὶ πράξεις· Αναφορικὸν τέτοιος σύλλογ· κίνημα γιὰ ἐκσυλλογὴν εἰς σὺ ανίκων ἐκάστη χαρτίσιμον, δὲν δύνανται να λειτουργοῦν ὑπ' ὄψει ὑπὸ τῶν ἀρχόντων. Ἀι-κηρύττεται τὰς ὅπου τιθυπεκάρχαι. Τοῦτοι ἐφαρμοζόμενοι ἀδιαγνώμ ἐκαν ἐκκλησιαστικὸν τὸ πιὸ ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς ζουσίου πρὸ τοῦ τελευταίου νόμου ὃ μὲν αὐτὸς, διότι, ὡς εἴρηται, καὶ πρὸ αὐτοῦ αἱ αὐταὶ περὶ τοιαύτης ἀναφορᾶς ἐπετράπη. Εἶναι ἐλπὶς ὅτι ὁ ἐπόμενος νόμος, κατὰ περίληψιν τῶν γενικῶν διατάξεων περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξ ἀναφορᾶς ἐκλογῆς, ὡς ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ἐν ἐδικῷ διατάξει τοῦ ἄρθ. 23 διὰλαβε ειδικώτερον τὴν ἀπαγόρευσιν ἐπὶ τῶν πληρεξουσίων, ἀλλ' ὁ ἀπλοῦς ἐπαναλογισμὸς τῶν διατάξεων, τὸν ὁποῖον ἔκαστος ἀναγιγνώσκει ἢ ἐν τῇ πρακτικῇ ἐξ ἀγνοίας τῶν νόμων κατεγγυᾶται τοιούτων πλημμελημάτων. Ἀλλὰ πρέπει ἐπιμόνως νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ ἐν τῇ ἀναφερομένῃ διατάξει καὶ ἐν τοῖς ἀρχηγικοῖς νόμοις ἀπαγορευόμενος. Κατὰ συνέπειαν πληροῦσι συντελεσμένα κατὰ τὸν ἐν τῇ ἐμπειρίᾳ τρόπον ἐν τοῖς νόμοις ὁρισθέντα καὶ γινόμενα. Διὰ κατὰ, ἀδικήματος τοῦ χρόνου τῆς συντάξεως τῶν ἐνιστῶν ἀρχόν.

Ἀλλὰ πρωτεύοντα: : αἱ δυνάμει τοιούτων πληρεξουσίων συνταχθείσαι ἐνίστων ἀρχῶν παρέχουσι τὸ εἶδος ἐλεύσεως : Ἐκδίκησις τῆς· διότι ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο ἐπιτρέπεται ἡ ἐκ τῶν ὑστέρων νόμων ἀπαγγελλομένων ποινῶν ἀπόρρεσις, τιμωρουμένου δὲ μόνου τοῦ παραβάντος τοιούτους ἐγγράφου περὶ τῆς νομίμου σημασίας.

Ἐρώτησις

Δύναται συνδικαιοπράξις νὰ διαλυθῇ βουλήσει ἡ συμφωνίας συμβολικὴ καὶ νὰ βλαπτισθῇ τὴν συμβολαιογραφικὸν αὐτοῦ ἐκτυπωτήν ;

ΔΙΑΦΟΡΑ

Μετὰ μακρὸν καὶ κοπιῶδη ἐργασίαν κατηρτίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ὁ κῶδιξ τοῦ Ἀργεντινοῦ, διὰ τῆς ὁποίας διατάξεως ἐπιτρέπεται ἡ διὰ τῆς συμβάσεως ἐξ ἀναγκαίου ἀποκοπὴ τῶν ἀπὸ τοῦ χρέους ἐπιτοκίων καὶ ἡ ἐπιβολὴ τοιούτου ἐπιτοκίου ἐπὶ τοῦ ὑφισταμένου κεφαλαίου. Εἰς τὴν ἐν λόγῳ διάταξιν ἀντιτίθενται τινες ἐκ τῶν ἐφ' ἑαυτῶν ὀρθῶν ἀρχῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ἡ ἐπιστήμη τοῦ δικαίου, ἀλλὰ τὸ ἐνεστὼς ἀπαιτεῖ ἐκ τῶν ἐπιτοκίων τούτων τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ἐπιτοκίου τοῦ ἀνατοκισμοῦ. Τὸ ἔργον τοῦ κώδικος τούτου ἐπεξειργάσθη ὑπὸ τοῦ πανδέκτου τῆς Ἰένης ἀπὸ τοῦ ἔτους 1881 καὶ ἐπέρατωσε τὸν ἔργον του τὸν παρελθόντα Ἰούνιον. Ἐπὶ τοῦ κώδικος τούτου ἐπεξειργάσθη ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω διατάξεως ἐπιτοκίου ἐπὶ τοῦ ὑφισταμένου κεφαλαίου ἐπιβολὴν.

Διορθώσεις Δυνάμεων

Τὸ διεθνὲς συμφωνητικὸν συνέβησαν. Ὅπερ ἐπιβάστο τοῦ συνεδρίου τῆς Ἁγίας Πετρουπόλεως ἐπὶ Σεπτεμβρίου ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων : τοῦδε ἐπιτοκίου τοῦ κεφαλαίου. Οἱ ὑπογράψαντες τὴν πράξιν ἔσονται ἐν 37 Σεπτεμβρίου ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων : τοῦδε ἐπιτοκίου τοῦ κεφαλαίου. Οἱ ὑπογράψαντες τὴν πράξιν ἔσονται ἐν τῇ ἀναμενομένῃ συνθήκῃ τοῦ ἐπιτοκίου τοῦ κεφαλαίου. Οἱ ὑπογράψαντες τὴν πράξιν ἔσονται ἐν τῇ ἀναμενομένῃ συνθήκῃ τοῦ ἐπιτοκίου τοῦ κεφαλαίου.

— Γάλλος τις ἐν Λουξεμβ. στρατιώτης ἐν τῷ Γερμανικῷ στρατῷ κατηγορήθη ὡς κατάσκοπος. Κινδυνεύοντος τὴν μητρὸς του ἐν τῷ Γερμανικῷ στρατῷ ἀπεκάλεσε. Ἀποτελέσας οὕτως τὴν ἐπίστρεψιν εἰς τὴν γενετείραν πόλιν καὶ ἐπιστρέψας εἰς τὴν πατρίδα του, ἔτις ἀκόμη τὸν προσβλέπει. Οὕτω ἔσωσε τὴν μητέρα του δίδοντας κατάθεσιν.

ΔΙΑΛΗΘΟΓΡΑΦΙΑ

Δ. Φ. Ἐρυσίβιον. Ἀναγνωρίζεσθαι αὐτὴ τὸ παρόν. Φαίνεται στοιχεῖον ὑπάτης ὑπέρχεται τὴ ἐρυσιωτέρα περίπτωσιν. Εἶναι μὲν λοιπὸν τὸν πολυσήμαντον ὑφιόν ἀγνοεῖται ἐπὶ τοῦ ἐπιτοκίου τοῦ κεφαλαίου. κίνημα χρεωστικὸν ἀπὸ τὸν ἀστικὸν δικαστήριον. Τὸ παλὶ πάλι ἐλπόντα τὸ ἀπὸ τὸν ἐπιτοκίου τοῦ κεφαλαίου. Ἀπὸ τὸ

Ετος Α'.— Αριθ. 24.

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΡΑΠΕΖΙΟΝ 19 Οδός Σοφοκλέους 19

Συνδρομαί έτησίαι δρ. 10 | Μηνός δίλεπτα δρ. 12 | Εξαμήνου δ μηνός δρ. 5.50

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Β. Α. Π. ΑΤΤΕΛΛΗΣ ΟΥΛΑΧΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ 14 Οκτωβρίου 1890

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Το σοσιαλιστικόν κόλπιον του Νεωκαισαρείας.

Νομολογία Αρείου Πάγου, Πλημμελειοδικών (1889).

Νομολογία Εφετείου Αθηνών (1889).

Γαλλική Νομολογία - Γερμανική Νομολογία.

Γνωμοδοτήσεις Νομομαθών περί Συμβολαιογράφων διάφορα. - Νομολογία

Κατάλογος δικηγόρων εν Ι. Δικαστηρίοις.

Υπέρμαχοι δικαστικής αξίωσης. - Νομική Σχολή. - Επαναλήψεις εργασιών δικαστηρίων Αθηνών. - Πτωχεύσεις. - Πλειστηριασμοί. - Κινητοποιήσεις της γραμματείας. - Συντάξεις και διπλώματα ιδιωτών.

ΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Έγκαιρος έλευσις της εφημερίδος του Δικηγόρου κ. Ν. Ιω. Ραΐζου διαγγέλλεται.

Από της εβδομάδος ταύτης επί στηλών έκτακτων της Νομικής Σχολής θέλουσιν έκτεθή τα εξετάσεως των υποψηφίων δικηγόρων εν τω πρωτοδικείω Αθηνών.

Ο κ. Ιω. Ραΐζης δικηγορεί επί στηλών εφετείου της Νομικής Σχολής θέλουσιν έκτεθή τα εξετάσεως των υποψηφίων δικηγόρων εν τω πρωτοδικείω Αθηνών.

Ο κ. Ιω. Ραΐζης δικηγορεί επί στηλών εφετείου της Νομικής Σχολής θέλουσιν έκτεθή τα εξετάσεως των υποψηφίων δικηγόρων εν τω πρωτοδικείω Αθηνών.

ΕΠΑΝΑΛΗΨΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Αρείος Πάγος. Αι συνεδριάσεις ανακοινούνται δια της καθημερινής Δικαιοσύνης 22 Οκτωβρίου. Ώρα συνεδριάσεως 9 π.μ.

Εφετείον. Αι συνεδριάσεις του δικαστηρίου τούτου δικασθήσονται την τεταρτοδευτέραν Τρίτην 9 ακτινόβολα εκατοστά του μέτρου την 23 Οκτωβρίου και αι εξής ημέραι την 10 π.μ. και την 2 μ.μ.

Πρωτοδικείον. Τα τακτικά τμήματα του Πρωτοδικείου επαναλαμβάνουσι τη 23 Οκτωβρίου τακτικώς τα του κανονισμού ωράρια ώστε δικάζουσι από της 10 π.μ. και της 2 μ.μ. και εξής.

Α'. Θάνατος Εφραιμίδου επαναλαμβάνει τας συνεδριάσεις του από της 20 Οκτωβρίου, θέλει συνεδριάσει Τρίτην και Σάββατον ώραν 9 π.μ.

Β'. Θάνατος Εφραιμίδου επαναλαμβάνει τας συνεδριάσεις του από της 20 Οκτωβρίου, θέλει συνεδριάσει Δευτέραν, Τρίτην δεκάτην και Πέμπτην ώραν 9 π.μ.

Νότου Εφραιμίδου επαναλαμβάνουσι τας συνεδριάσεις του από της 20 Οκτωβρίου, θέλουσι συνεδριάσει κατ' εβδομάδα Δευτέραν 9. π.μ. και Τετάρτην ομοίως 9 π.μ.

ΚΟΙΝΟΔΟΞΙΑΙΣ ΤΟΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΙ

Εκλογοκρισία τοῦ γραμματέως τοῦ Ημεδ. Κλη-
τῆ 7 Οκτωβρίου 1890. Η ὑπ' ἀριθ. 1
ρωτοκρίσεως τῆς 21 Ἀπριλίου 1.1. ἐπ
Η. Δ. Φωτοπούλου κ. Παναγιώτου Ι.
τακτοδρόμου κ. Σπυτάλου.

Τῆ 8 Ιουν. 1890 ὁ κ. Ιω. 1002 πρᾶξε
τῆ 26 Μαρτίου 1.1. διαφυγὼν τὸ Η. Κ
κ. Λογοθέτου κατ' Η. Μιλωνᾶ κ. Ιω

Τ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΤΟΠΙΚΑΙΣ

Μάρκου Δ. Παπαδάκη κ. Αθηνών, Δπ. 7400 ε.δ. Πρ. ένταῦθ. Ὁν. πτωχ. 7 Δεκεμβρίου 1890. Εἰσ. Ν. Βάρμ. πρ. συνδ. Ν. Γεναδιάτακτος. Ἐκδ. ὁμ. συνδ. 6 Οκτωβρ.

Χρ. Σπάνιά κ' Αθηνῶν, "Αν. 7992 ε.δ. Πρ. ἐν-ταῦθα. Ὁν. πτωχ. 3 Ὀκτωβρ. 1890. Εἰσ. Ι. Μαθαιόπουλος. Πρ. συνδ. Ἀνδρ. Γαιωργίου. Ἐκδ. ὁμ. συνδ. 6 Οκτωβρ.

Ἀναγ. Θεοδώρου κ. Σουδικοῦ. Ἀρ. 499 ε.δ. Πρ. Δικαίωσις. Ὁν. στερ. 25 Σεπτεμβρ. 1.1. Εἰσ. νικητ. πιστώσεως πρ. συνδ. Γ. Ραδοκάκη καὶ Ἀνδρ. Ἱστρίου. Ἐκδ. ὁμ. συνδ. 13 Οκτωβρίου 1.1.

Κλάρα Κίρχ κ. Αθηνῶν, Ἀπ. 1170 ε.δ. Πρ. Ἀ-θηνῶν. Ὁν. στερ. 21 Δεκεμβρ. 1.1. Εἰσ. Γ. Πετρόπουλος. πρ. συνδ. Ν. Δημητρίνης. Γ. Καλαϊτάκος καὶ Π. Φωτεινόπουλος. Ἐκδ. ὁμ. συνδ. 12 Ὀκτ. 1890.

Θ. Βυτάνιλος κ. Ἀθηναί. Ἀπ. 900 ε.δ. Πρ. Πλάκα. Ὁν. πτωχ. 4 Ὀκτωβρ. 1.1. Εἰσ. νικητ. πιστώσεως πρ. συνδ. Ι. Μαρίνου Γαλάτ καὶ Ν. Γαλανοπούλου. Ἐκδ. ὁμ. συνδ. ἡ ἀ. πρὸς μετὰ 15 ἡμ. ἀπὸ τῆς 2 Ὀκτωβρ. 1890.

Γ. Καρλάφη κ. Πειραιῶς. Ἀπ. 7251 ε.δ. Πρ. Ἀ-θηνῶν. Ὁν. πτωχ. 20 Ἰουλ. 1890. Εἰσ. Τ. Πετρόπουλος. πρ. συνδ. Κ. Κανελλ. Ἐκδ. ὁμ. συνδ. 16 Ὀκτωβρ. 1.1.

Γ. Παπαναστασίου κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 387 ε.δ. Πρ. Ἀθηνῶν. Ὁν. πτωχ. 10 Μαΐου 1890. Εἰσ. Γ. Παπαστεργίου. πρ. συνδ. Τ. Ζωγγολόπ. Ἐκδ. ὁμ. συνδ. 12 Ὀκτωβρ. 1890.

Προσωρινὴ διακοίνωσις πιστῶν

1 Τῇ τοῦ μ. π. σήμερον εἰς κ. Πειρ. ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 2 πδ/νου 1.1. 2 Τῇ αὐτῇ. Ἔχω. ἐνώπιον τακτικοῦ ἀ. πρόθεσιν πρὸς ἐπαλήθευσιν τῶν πιστώσεων ἐπὶ 5 ἐπὶ ἡμέρας ἀπὸ τῆς 1 πδ/νου 1.1.

Προσωρινὴ εἰς διάκρισιν περὶ συμβιβασμοῦ

1 Τῇ στήμ. εἰς κ. Ἀθηναίους καὶ Πειραιεῖς ἐπὶ 5 Ὀκτωβρίου 1.1. 2) τῇ στήμ. Η.) Ἀρμενόπουλον ἐν Ἀθήναις 1.1. 3) τῇ στήμ. Αὐ. Σεμπέκῃ πρὸ 4 Ὀκτωβρίου 1890. 4) τῇ στήμ. Δ. Τσέρα. Ἀθήνησι τὴν 11 Ὀκτωβρίου.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Τῆ Δήλωσις τῇ 14 Ὀκτωβρίου, 1890.

Οἱαὶ ὑπὸ ὅρους ἀποδοχαὶ καὶ ἀποκλεισμοὶ τῶν μετὰ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Αὐτοῦ τῷ ἔτους. Μαρ. Ν. Νικολοπούλου τῇ 21ῃ καὶ 26ῃ Σεπθ. Δ. Στεργίου.

— Οἱαὶ ἐν δόσει Αὐτῷ Ῥώμης πυρὸς τὸν Ἀγ. Ἱωαννίδου τοῦ ἐν Ἀθ. 516 καὶ 58. τοῦ αὐ. Τσιλάκη καὶ Α. Κοσμᾶ. Δικαστ. Ἀθηνῶν.

— Περιδόσεις ἐν δόσει Δ. Νικολαΐδ Βαρδινόπουλος ἐν στερ. 12 καὶ μ. τῇ 743 καὶ 40 ἐν δόσει Δ. Λάτρα. Ζωοῦ Ν. Λεπάκης.

Ἐν Ἐκτάσει τῇ 14 Ὀκτωβρίου, 1890.

Οἱαὶ ὑπὸ ὅρους ἀποδοχαὶ καὶ ἀποκλεισμοὶ τῶν μετὰ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Αὐτοῦ τῷ ἔτους. Μαρ. Ν. Νικολοπούλου τῇ 21ῃ καὶ 26ῃ Σεπθ. Δ. Στεργίου.

— Οἱαὶ ἐν δόσει Αὐτῷ Ῥώμης πυρὸς τὸν Ἀγ. Ἱωαννίδου τοῦ ἐν Ἀθ. 516 καὶ 58. τοῦ αὐ. Τσιλάκη καὶ Α. Κοσμᾶ. Δικαστ. Ἀθηνῶν.

— Περιδόσεις ἐν δόσει Δ. Νικολαΐδ Βαρδινόπουλος ἐν στερ. 12 καὶ μ. τῇ 743 καὶ 40 ἐν δόσει Δ. Λάτρα. Ζωοῦ Ν. Λεπάκης.

ΚΟΙΝΟΔΟΞΙΑΙΣ ΤΟΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΙ

Ἐκκαινοκρισία τοῦ γραμματέως τοῦ Πρωτοδικείου Ναυπλίου κ. Λεωνίδου Δημητρακόπουλου, δόθεντος τῷ νομικ. —Μετατίθ. ἐκ τοῦ πρωτοδικείου Λαρίσσης εἰς τὸ ἐν Ἀμαλιάδι τῇ 1 Δεκεμβρίου 3. Λεπάκη.

Αἱ δὲ τὴν παροῦσαν 27, ἐκκαινοκρισίαι ἀπεφασίσθη ὅτι τὴν θέσιν τοῦ διευχητοῦ διώκησι τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐφέτου κ. Ἀ. Ρ. στερ. καὶ ομ. 2 π.μ. Νικ. Μαυρουδῆ κατόπιν συνεπεῖ ὁ ἀποφάσεων νὰ ἐπιδιδοῦσι μέχρι τῆς ἡμέρας τοιαύτης τῆς κλήσεως τοιν.

ΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Ἔγκαιρος ἔλευσις τῆς ἐφημερίδος τοῦ Δικηγόρου κ. Ν. Ἰω. Ραΐζου διαγγέλλεται.

Ἀπὸ τῆς ἑβδομάδος ταύτης ἐπὶ στηλῶν ἐκτάκτων τῆς Νομικῆς Σχολῆς θέλουσιν ἐκτεθῆ τὰ τῶν ἐξετάσεως τῶν ὑποψηφίων δικηγόρων ἐν τῷ πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν.

Ὁ κ. Ἰω. Ραΐζης δικηγορεῖ ἐπὶ στηλῶν ἐφετείου τῆς Νομικῆς Σχολῆς θέλουσιν ἐκτεθῆ τὰ τῶν ἐξετάσεως τῶν ὑποψηφίων δικηγόρων ἐν τῷ πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν.

Ὁ κ. Ἰω. Ραΐζης δικηγορεῖ ἐπὶ στηλῶν ἐφετείου τῆς Νομικῆς Σχολῆς θέλουσιν ἐκτεθῆ τὰ τῶν ἐξετάσεως τῶν ὑποψηφίων δικηγόρων ἐν τῷ πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀναγ. Θεοδώρου κ. Σουδικοῦ. Ἀρ. 499 ε.δ. Πρ. Δικαίωσις. Ὁν. στερ. 25 Σεπτεμβρ. 1.1. Εἰσ. νικητ. πιστώσεως πρ. συνδ. Γ. Ραδοκάκη καὶ Ἀνδρ. Ἱστρίου. Ἐκδ. ὁμ. συνδ. 13 Οκτωβρίου 1.1.

Κλάρα Κίρχ κ. Ἀθηνῶν, Ἀπ. 1170 ε.δ. Πρ. Ἀθηνῶν. Ὁν. στερ. 21 Δεκεμβρ. 1.1. Εἰσ. Γ. Πετρόπουλος. πρ. συνδ. Ν. Δημητρίνης. Γ. Καλαϊτάκος καὶ Π. Φωτεινόπουλος. Ἐκδ. ὁμ. συνδ. 12 Ὀκτ. 1890.

Θ. Βυτάνιλος κ. Ἀθηναί. Ἀπ. 900 ε.δ. Πρ. Πλάκα. Ὁν. πτωχ. 4 Ὀκτωβρ. 1.1. Εἰσ. νικητ. πιστώσεως πρ. συνδ. Ι. Μαρίνου Γαλάτ καὶ Ν. Γαλανοπούλου. Ἐκδ. ὁμ. συνδ. ἡ ἀ. πρὸς μετὰ 15 ἡμ. ἀπὸ τῆς 2 Ὀκτωβρ. 1890.

Γ. Καρλάφη κ. Πειραιῶς. Ἀπ. 7251 ε.δ. Πρ. Ἀθηνῶν. Ὁν. πτωχ. 20 Ἰουλ. 1890. Εἰσ. Τ. Πετρόπουλος. πρ. συνδ. Κ. Κανελλ. Ἐκδ. ὁμ. συνδ. 16 Ὀκτωβρ. 1.1.

Γ. Παπαναστασίου κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 387 ε.δ. Πρ. Ἀθηνῶν. Ὁν. πτωχ. 10 Μαΐου 1890. Εἰσ. Γ. Παπαστεργίου. πρ. συνδ. Τ. Ζωγγολόπ. Ἐκδ. ὁμ. συνδ. 12 Ὀκτωβρ. 1890.

Προσωρινὴ διακοίνωσις πιστῶν

1 Τῇ στήμ. εἰς κ. Πειρ. ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 2 πδ/νου 1.1. 2 Τῇ αὐτῇ. Ἔχω. ἐνώπιον τακτικοῦ ἀ. πρόθεσιν πρὸς ἐπαλήθευσιν τῶν πιστώσεων ἐπὶ 5 ἐπὶ ἡμέρας ἀπὸ τῆς 1 πδ/νου 1.1.

Προσωρινὴ εἰς διάκρισιν περὶ συμβιβασμοῦ

1 Τῇ στήμ. εἰς κ. Ἀθηναίους καὶ Πειραιεῖς ἐπὶ 5 Ὀκτωβρίου 1.1. 2) τῇ στήμ. Η.) Ἀρμενόπουλον ἐν Ἀθήναις 1.1. 3) τῇ στήμ. Αὐ. Σεμπέκῃ πρὸ 4 Ὀκτωβρίου 1890. 4) τῇ στήμ. Δ. Τσέρα. Ἀθήνησι τὴν 11 Ὀκτωβρίου.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Τῆ Δήλωσις τῇ 14 Ὀκτωβρίου, 1890.

Οἱαὶ ὑπὸ ὅρους ἀποδοχαὶ καὶ ἀποκλεισμοὶ τῶν μετὰ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Αὐτοῦ τῷ ἔτους. Μαρ. Ν. Νικολοπούλου τῇ 21ῃ καὶ 26ῃ Σεπθ. Δ. Στεργίου.

— Οἱαὶ ἐν δόσει Αὐτῷ Ῥώμης πυρὸς τὸν Ἀγ. Ἱωαννίδου τοῦ ἐν Ἀθ. 516 καὶ 58. τοῦ αὐ. Τσιλάκη καὶ Α. Κοσμᾶ. Δικαστ. Ἀθηνῶν.

— Περιδόσεις ἐν δόσει Δ. Νικολαΐδ Βαρδινόπουλος ἐν στερ. 12 καὶ μ. τῇ 743 καὶ 40 ἐν δόσει Δ. Λάτρα. Ζωοῦ Ν. Λεπάκης.

ΠΡΟΔΟΤΟΠΟΙΗΣΙΣ Κ. ΣΦΕΤΤΑΛΟΥ
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ
(παρὰ τὸ ψιλοφωγείον)

Συνεσώρευσε δημόσιος τὸν ἄριστα ἐκπαιτευμένος ἐρκόκοινον ὑφολογοτυπῶν ἐπὶ δυνατὸν ἀποδεκτικὸν καὶ συναγωνίσεται μετὰ τοῦ Ἐθνικοῦ ὑφολογοτυπικοῦ Μάγερ.

Τὰ τοῦ τυπογραφείου Α! ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ
ΤΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ ΤΟΥ NEUCHATEL

Η μεταρρύθμισις του ποινικού κώδικος είναι το ζήτημα της ημέρας σχεδόν παρ' όλων τῶν κρατῶν της Ευρώπης. Πάντα τὰ κράτη, ἀπὸ τοῦ 1815 ὁπόταν ἀπολυθῆ καὶ διατηρήσει τὴν γαλλικὴν κωδικὲ. σποδιὰν διαβουλεύονται τὸν ἀντικαταστήσουν διὰ νεωτέρας ἐναρμοστοτέρας εἰς τὰ ὅθε τὴς νεωτέρας ἐποχῆς καὶ μᾶλλον ἢν ἤσαμεν τῆς προόδου τοῦ ποινικοῦ δικαίου. Οὕτω ἡ ἑλβετικὴ κωδὲ κατεγράφη διὰ νομοθετικὴς τὸ 1855 ἐν Jura Bernois, τὸ 1867 ἐν Βαὶδη, τὸ 1874 ἐν τῷ καντόνι τῆς Γενεύης, τὸ 1879 ἐν τῷ κράτει δουκάτου τοῦ Λουξεμβούργου, τὸ 1881 ἐν τῷ βασιλείᾳ τῶν Κάτω Χωρῶν. Καὶ ἐτώρα καντόνια τῆς Ἑλβετικὴς Ὁμοσπονδίας ἐπεξεργάζονται νέους ποινικοὺς κώδικας. Ἐξετάζομεν δὲ εἰς τελευταῖον τὸ νομοσχέδιον τοῦ καντονίου Neuchatel δημοσιευθὲν τὴ 3 Μαΐου 1889.

Ὁ ὑπάρχων ποινικὸς νόμος τοῦ Neuchatel χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1855, ὁμοιάζει δέ, ἂν καὶ κατὰ πολλὰ διαφέρει, τῷ γαλλικῷ ποινικῷ κώδικι. Τὸ νομοσχέδιον συντάσσεται ὑπὸ τοῦ συμβούλου κ. Cornaz, ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης τοῦ καντονίου, ἐμπνέεται ὑπὸ τῶν συντελεστικῶν ἰδεῶν τῆς σχολῆς τῶν θετικιστικῶν νομοθετῶν. Τὸ ἰδιάτερον, ὅπερ διακρίνει τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, εἶναι ὅτι δὲν ἀντιγράφουν ἐν αὐτῷ ἁπλῶς αἱ διάφοραι συντάξεις τῶν ποινικῶν κωδίκων ἐκείνης τῆς μετὰ διακρίσεως ἀποδοχῆς τῶν κυριωτέρων νεωτέρων ποινικῶν διατάξεων, τὸ νομοσχέδιον ἀναφέρει καὶ λύσεις, ἃς τινας εἶναι διθυσὲς ἐνδιαφέρουσαι.

Ἐν πρώτοις τὸ νομοσχέδιον διαιρεῖται εἰς τρία βιβλία, ὧν τὸ πρῶτον ἔχει ἀντικείμενον τοὺς γενικοὺς κανόνας τῆς ἐνεργείας τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆ τρίτου τὰ πταίσματα.

Ἀπὸ ὁ αὐτρικὸς, ὁ ἑλληνικὸς καὶ ὁ νέος ἰταλικὸς κῶδ. 1882, τὸ νομοσχέδιον ἀπορρίπτει τὴν τριπλῆν διαίρεσιν τῶν ἐγκληματικῶν πράξεων εἰς κακουργήματα, πλημμελήματα καὶ πταίσματα, ἀναγνωρίζει μόνον δύο τοιαύτας. Δὲν ὑπάρχει πραγματικὸς λόγος μιᾶς λογικὴ διαίρεσις· τοιοῦτοι εἶναι οἱ πρόδηλοι ἐγκληματικοὶ πράξεις, ἃς τὸ νομοσχέδιον ὀνομάζει γενικὸς ἐγκλήματα (délits) καὶ τὰ ἀντίθετα πρὸς τὰ καλὰ ἤθη καὶ σωστὰ τὰ ἄνευ προμελέτης συντελούμενα. Ἡ μὴ διάκρισις αὐτὴ τῶν ἐγκληματικῶν πράξεων εἰς τὰς σοκιὲς, ὃν δὲ ἀπέχουσι οἱ νεώτεροι κώδικες τοῦ Βελγίου, τῆς Γερμανίας, τῆς Γενεύης, τῆς Οὐγγαρίας, εἶναι εἰσηγμένη καὶ ἐν ἐνίοις καντονίοις τῆς Ἑλβετίας τῷ τοῦ Vaud.

Ἀνεπὶ τῆς τὰ ἐπιβαλλόμενης ποινῆς διακρίνεις τὸν ἐγκληματικῶν πράξεων, τὰ ὁπὸ μειλίττον ἐπιβαλλομένης ἀπλῆς φιλοτιμίας ὁμοίων, ἐντὸς ἀνεστεγμένων δὲν εὑρίσκομεν ἐν αὐλαὶ γε-

ρωπαϊκὸς κώδικας καὶ τοῦ ὁποίου ὁ χαρακτὴρ κατ' ὅλα ἐπιστημονικὰς ἰδέας ἐλαττέρας προσρέει «Ἡ ἐγκληματικὴ πρᾶξις (délit). λέγει τὸ ἄον ἄρθρον, εἶναι παράβασις τῶν καθηκόντων τὸν ἐπιβεβλημένων ὑπὸ τοῦ νόμου πρὸς τὸ συμφέρον τῆς κοινωνικῆς τάξεως ἢ τινὸς ἐπιβλαπτικοῦ τὸ ἀτόμου εἰς σκοπὸ νὰ βλάψωσι τὸ κράτος τοῦ νόμου, νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν ἀκίνδυνον διὰ τῆς ἀπροόπτους ὃν παρήγει καὶ νὰ πρόλαβῃ τὴν ἐπανάληψιν αὐτῆς διὰ τῆς βαλτιώσεως τῶν ἠθῶν».

Τὸ ἄρθρον ὃ κανονίζει τὴν ἐδαφικὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ποινικοῦ νόμου. Ἐν ἐπιτάσει διὰ τινες ἐγκληματικαὶ πράξεις πέρα τῶν ὁρίων τοῦ καντονίου. Ἡ παράδειγμα αὐτὴ ἔστω ἐνέπνευσε τὴν ἀποκατάστασιν ἀρχῆς τῆς μὴ ἐκδόσεως τῶν πολιτῶν ἐκόντων ἀρτίως κατὰ τοῦτον ἄδικημα.

«Αἱ ἐκτάκτου τοῦ κράτους συνέχισιν, λέγει τὸ δὶς ἄρθρον τοῦ νομοχεδίου, ἐφαρμοζονται ἐπὶ τῶν ἐγκληματούντων ἐν τῷ καντονίῳ ἀποτιμαφέντων ἐκτὸς τοῦ καντονίου, ἐπὶ βλάβῃ τοῦ κράτους, τῶν ὑπηκόων του, ἢ καὶ Ἑλβετῶν ἢ ξένων ἐνδημούντων, ἀρκεῖ εἰς τὰς τελευταίας ταύτας περιστάσεις νὰ μὴ πρόκειται περὶ ἐγκλημάτων συντελουμένων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ὑπὸ ξένων».

Τὸ πρῶτο διάστιχο τοῦ ἄρθρου τούτου εἶναι γενικῶς ἀποδεκτὸν διὰ τὰ κατὰ τῆς ἀσφαλείας τοῦ κράτους ἐγκλήματα. Ἀλλὰ τὸ δεύτερο διάστιχο, καθ' ὃν ἐπιτρέπεται καταδίωξις καὶ κατὰ ξένου διὰ τὰ ἐγκλήματα κατὰ Ἑλβετοῦ ὑπηκόου ἢ ἐνδημοῦντος, ἀκόμη ἐκτὸς Ἑλβετικῆς γῆς ἀπλουστατῶν πολιτῶν μετὰ τὴν Ἀγγλίας. Ἐν τούτοις τοιαύτην λύσιν ἔδωκαν ὁ νέος ἰταλικὸς κῶδ.· καὶ πολλὰν ἄλλων καντονίων τῆς Ἑλβετίας. Ἀλλὰ τὸ νομοσχέδιον τοῦ Neuchatel ὑπερβαίνει τοιαύτα. Ἀφότι ἐπιτρέπει καταδίωξιν καὶ ἀνεξαρτήτως συντελεστοῦ τὸ ἐγκλήματος ἐν τῷ ἐξωτερικῷ μόνον κατὰ ὑπηκόου τοῦ καντονίου ἀλλὰ καὶ Ἑλβετοῦ καὶ κατὰ παντὸς ξένου κατοικοῦντος ἐν τῷ καντονίῳ. Κατὰ τὸν νομοχεδίου ἀπορρίπτει τὸν ἀντικανόνα ἐφαρμοζόμενα· ἐπὶ τῶν σοκιῶν κατὰ ἀποτελῶν ἐγκλήματα καὶ πολιτικὰ συντελεσθησῶν ἐκτὸς τοῦ καντονίου, ὅπου τὸν ὑπηκόου του ἢ ἄλλου καντονίου, ὅτε ἡ ἐιδοσις τὸν δὲν ἐπιτρέπεται γωρὶς. ὁ Οἱ πλείστοι τῶν νεωτέρων κωδίκων διακρινούσιν ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ τὰ κακὰ ἐκ τῶν ἀγαθῶν ἀποτελέσματα. Τὸ νομοχεδίου ἐξέρχει μόνον τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα καὶ τὰ πταίσματα, συγχωρῶν κατὰ τοῦτο τὸ Βελγικὸ κώδικα καὶ τὸ Λουξεμβούργου. Ὁ οὐγγρικὸς ποινικὸς νόμος ἐπιτρέπει τὴν καταδίωξιν ἐν Οὐγγαρίᾳ παντὸς ξένου συλληφθέντος κατὰ μετὰ τὸν διάπραξιν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐγκλήματος ἢ πλημμελήματος μὴ τιμωρήτεος εἰδικὴ καὶ δι' ὃ ἡ ἔκδοσις δὲν δύναται νὰ λάβῃ χωρα, ὡς καὶ ὁ νεώτερος ἰταλικὸς. Ἀλλ' ὁ νομοθέτης τοῦ Neuchatel μὲ ἐπιβάλλει νὰ ἀκολουθήσῃ ἄλλην γραμματικὴν ὁ στερεὸν ἐπιθυμεῖ τὸν ἐπιτρέπει τὴν παρουσίαν τοῦ κατηγορουμένου.

νέων ἀπορρίπτουσιν καθ' ὅλου τὴν ἐπιβολὴν ἐπιμέτρου ἀλλὰν τὴν ἐπιβολὴν ἐπιμέτρου ἐπὶ τῶν ὑποτρόπων ἐν ἐξεῖς. Πρὸς τοιοῦτον κατεδικῶν τρεῖς ἤσαν ἀπαντοῦσαν· Ἐν ὁ περιβάλλει τὰ ἀπειλὴ ἐγκληματικὸν πρᾶξιν ἐν τῷ τοῦτ ὃν ὁ ἀπειλήσας. Δὲν νὰ μὴ χαιρηκάρῃ κατὰ τὸν νόμον τοῦτον (") καὶ δὲν ὁ δράστης νὰ ἐμπίπτεται ἐν τὸ καντονίου. (").

Ἐν πάσαις ταῖς περιστάσεσι ταύταις ὁ κατασβεζῆς δὲν ἐκφράζει εἰς ἐγκλήματος τοῦ παθόντος, ἀεὶς, ἐναίσιμον, ἂν ἔβρον ὁ ἴσος τοῦ ἐγκλήματος συμπτὴν τὸν ἐπιτρέπεται ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν περιπτώσει κὸν δὲν ἄρχεται ἐφὸ τὴ κίνησις τῆς ἐπιδιώξεως ἐξέλειψε.

Τὸ τὸν ἄλλον ἐπὶ πρὸ τὸ ἄξιωμα, οπου δὶς in idemin δὶς τὸν ἀντιδίκου ἐν ἐκτάκτοις ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δὲν ἐμποδίζει νέαν κατάδικαν ἐὰν ἐὰν ὁ πρὸ ἐξετάσῃ ἐν τῷ καντονίῳ ἀπαγγέλθησε ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δὲν ἔχει δίκαιον διδικασμένον εἰναι ἐκ ἐγκληματικὸν ἐπὶ γεγονότων λαθόντων χωραν ἐπὶ ξένου ἐδάφους.

Ποινή. Ἡ κατάργησις τῆς θανατικῆς ποινῆς δὲ ἴσι νέο τι ἐν τῷ καντονίῳ τοῦ Neuchatel. Ὁ κώδ. τοῦ 1855 κατήργησε τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου. Ἡ κατάργησις τῆς θανατικῆς ποινῆς ἐν τῇ ἐκκτόνι τῆς Ἑλβετίας δὲν ἐπήρεασε τὸν κοινὸν γνώμην τοῦ Neuchatel. Ἡ κατάργησις τῆς θανατικῆς ποινῆς ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὴν μείλιττον ἐπιμέτρου κατὰ μείζονα λόγον τὸν κατάργησιν τῆς θλιψίσεως τοῦ κοινοῦ ἐπὶ τῆς κατασβεζῆς τοῦ νομοχεδίου εἶναι ἀπλούστατα ταῖς κατηγορίας ποινῶν ἀπαρτίαι, τὰς στερητικὰς τῆς ἐλευθερίας τῆς πρώτιστον καὶ τὰς ποινικὰς χρηματικὰς ἢ ἀστικὰς ποινὰς (accessoires). Ἀναστατὸν τὸν ποινῶν ἐνὸς ἢ πέντε, δυναμένη· νὰ εἶναι ἰσόβιος ἢ πρόσκαιρος ἀπὸ 1—20 ἐτῶν. Ὁ κατάδικος ἐκτίει τὸν ποινὲς του ἐν τῷ καντονίῳ ἐπὶ τῆς ἐπὶ τοῦτο ὑπὸ τῆς ὑπουργικῶν ἐργασίαν. Ἐπὶ τινὰ περιόδον ἀπομονώνεται ἐν κελλίῳ μετὰ τὴν παρόδον τῆς ὁποίας δικαιοῦται νὰ ἐργάζεται ἐν κοινῷ ἐργαστηρίῳ καθυβρίζει, ὁ ἀπομονωμὲς δύναται νὰ ἐξαιλλοτρίσῃ ἐπὶ τὸ κατάδικος τὸ ἐπιθυμῇ, ἄλλως ἀπαγορεύεται ἡ ἐργασία ἐκτὸς τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ κανονισμοῦ. Ὁ κατάδικος ἐπιτρέπε

δικαιωμάτων δύναται κατά τας περιστάσεις να είναι ίσοβιος ή πρόσκαιρος· έπονται αί ποιναί αί επιβαλλόμεναι επί πτώσει ωρισμένων δημοσίων θέσεων, ή προσκαίρου απαγορεύσεως επαγγέλματος, βιομηχανίας ή εμπορίου. Ιδιαιτέρως πρέπει να γίνη λόγος περί της στερήσεως της πατρικής εξουσίας· αύτη απαγγελλομένη ισοβίως ή προσκαίρως στερεί τον καθ' ού αύτη απηγγέλθη όλων των δικαιωμάτων, άτινα χαρίν αυτής τώ αποδίδει ο πολιτικός νόμος έπί τοΐ προσώπου και τής περιουσίας των άνηλίκων τέκνων του έκτος τοΰ τής διατροφής. Αύτη απαγγέλλεται κατά των γονέων, οίτινες εκτρώθησαν ένοχοι παραβάσεως των οικογενειακών καθηκόντων ή βαρείας περιπτώσεως ή εγκληματικών πράξεων κατά των ήθών ή της ζωής των τέκνων των, ή τραυμάτων κατ' αύτών και κατά τρίτου λόγων έπί τινων εγκλημάτων διαπραχθέντων μεθ' ένός ή πλειόνων εκ των τέκνων των. Αί παρακολουθηματικαί αύται ποιναί συνάπτονται και όταν ο κατάδικος απηγγέλθη παρά δικαστηρίω ξένου κράτους συνδεδεμένου μετά της Ελλάτος διά συνθήκης εκδόσεως. Κατά τοΰτο το νομοσχέδιον υπερκύπτει τον τε γερμανικόν και ιταλικόν κώδικα, άτινες υποβάλλουσι την απόφασιν του ξένου δικαστηρίου εις ιδιαιτέραν δικαιοκρισίαν.

Ή διοικητική επιτήρησις μέχρι 10 ετών επιφυλάσσεται διά τινας κατα δίκους, οίς ή άστυνομική αρχή δύναται να απαγορεύση την εν τινι ή εν τισι διαμερίσμασι του καντονίου διαμονήν μετά την απελευθέρωσιν των έκ της φυλακής και να επισκεπτεται τους οίκους αυτών εν πάση ώρα. Κατά τοΰτο υκολοΰθηται τον γερμανικόν κώδικα, εκτός των επισκέψεων, καθ' ας διαρρέει, της αντικατασταθείσης την αστυνομικήν επιτήρησιν εν Γαλλία απαγορεύσεως της διαμονής, εισαχθείσης το 1885.

Όπως κλείσεων την απαρίθμησιν των ποινών δίων να αναρέρωμεν την *είδικην δημευσιν*, την *πρόσκαιρον αποκλεισιόν* εκ δημοσίων καταστημάτων, ήτις είναι κοινή εν ισχύι εις τα πλείστα των ελβετικών καντονίων, και ήτις επιβάλλεται λίαν επιτυχώς εις τους μεθύσους εξ επαγγέλματος, εις τους παραμελοΰντας τα οικογενειακά καθήκοντα και εις τους διά ρίζεων και θορύβων διαταράσσοντας την κοινήν ησυχίαν. Επί τέλους ή *δημοσίευσις των αποφάσεων* δαπάνης των κατα δίκων και ή *επιπλησις* εν δημοσία συνεδριάσει, ήτις ιδιαιτερογράφη ιδίως χάριν των ανηλίκων εγκλημάτων διά μικράς παραβάσεις, κλείει το ποινολόγιον του νομοσχεδίου.

Μετά την εν κοινώ φυλάκισιν, το νομοσχέδιον επιτρέπει την προσωρινήν απελευθέρωσιν τοΰ κατα δίκου (libération provisoire). Αύτη είναι σήμερον εν χρήσει παρα τοις πλείστοις ευρωπαϊκοΐς κράτεσιν, απoτελεί δε διακτίσεις των τελευταίων κωδίκων ήτοι τοΰ Γερμανικού, Ολλανδικού, και Ιταλικού και εισήχθη και παρ' άλλοις κράτεσιν ως εν Αγγλία, Γαλλία και Βελγίω. (*) Τα μόνον σημεία επί τοΰ οποίου ποικίλλουσιν αί ευρωπαϊκαί νομοθεσίαι σχετικώς προς τό, ζήτημα της προσωρινής απελευθερώσεως είναι ο ορισμός της ελαχίστης προθεσμίας μεθ' ήν δύναται να δοθή τό κατάδικο ή προσωρινή απελευθέρωσις. Οι πλείονες δεν εφαρμοζουσιν την προσωρινήν απέλευθέρωσιν είμή επί τών μακρών ποινών και μετά καθειρξίν τουλάχιστον τριών ετών εν Όλλανδία, δέκα έκτω μηνών εν Ιταλία, εν έτος εν Γερμανία, ένέα μήνας εν Ουγγαρία, εκτω μήνας εν τω καντονίω τοΰ Βασ. Εν Γαλλία και Βελγίω ή προσωρινή απελευθέρωσις εφαρμοζεται και επί των έλαρρών ποινών μετα φυλάκισιν τουλάχιστον τριών μηνών. Κατα το υπό μελέτην νομοσχέδιον, σύμφωνον τω όδη εν ισχύι εν Neuchatel διατάγματι, ή προσωρινή απελευθέρωσις δεν χορηγείται είμή είς τους κατα δίκους εις φυλάκισιν τουλάχιστον 18 μηνών και μετά έξτιαν των δύο τρίτων της ποινής των, και των τριών τετάρτων δια τους καθ' υποτροπήν κατα δίκους, ήτοι μετά φυλάκισιν ένος έτους. Οί κατα δίκοι εις ισόβιον ειρκτην δύνανται να απελευθερωθώσι προσωρινώς μετά κάθειρξίν είκοσι πέντε ετών. Όσον άφορά τους ξένους κατα δίκους, αί πλείσται νομοθεσίαι δεν απoδίδουσι την προσωρινήν απελευθέρωσιν, αλλά το νομοσχέδιον τοΰ Neuchatel δεν ποιεί διάκρισιν τινα.

Εν τέλει το νομοσχέδιον εισάγει την δυνατην ανοβολήν της απαγγελίας της ποινής όσον αφορά τους καταγνωρισμένους επι πλοπή, πίστρο κέρδειαν (escroquerie), καταχράστει εμπιστοσύνης και επί τώ όρω ή εγκληματική πράξις να μη συνοδεύεται υπό επιβαρυντικών περιστάσεων· και ή ζημια να μη υπερβαίνη τα 100 φράγκα, πρός δε έαν ο ένοχος, μη καταδικασθείς εισέτι, ηλικίας κατω των 25 ετών, ομολογήση την πράξίν του εις ένοπιον τοΰ αναβλητοΰ είτε ένώπιον τοΰ δικαστηρίου. Έαν όλαι αί συνθήκαι αύται συντρέχωσι, το δικαστήριον εν δημοσία συνεδριάσει απευθύνει επίπληξίν τώ ένόχω, διάτασσον την ανοβολήν της δημοσιεύσεως της αποφάσεως, ήτις δεν δύναται να υπερβή τα τρία έτη. Κατα την περίοδον ταύτην, ήτις είναι δοκιμαστική, ο ένοχος επιτηρείται ώς και οί προσωρινώς απελευθερωθέντες κατάδικοι. Έαν ή τριετής περίοδος παρέλθη άνευ νέας κατα δίκάσεως, ή δημοσία αγωγή αποβάλλονται· εν τούτοις έαν ο ένοχος υποπέση εις εγκληματικήν πράξιν της αύτης φύσεως έντος 10 ετών από της ένοπίου τοΰ δικαστηρίου έμμανίσεώς του, θεωρείται ώς καθ' ύποτροπήν εγκληματίσας. Ανάλογος διάταξις εισάχθη εν Βελγίω διά νόμου τοΰ 1888, καθ' ον επί πράξεων συμπομπών το πολύ μέχρις εξ μηνών και έαν ο κατηγορούμενος δεν υπέστη ούδεμίαν πρότερον καταδίκην ανοβαλλεται η εκτέλεσις της καταδικαστικής αποφάσεως εφ' ωρισμένον χρονικόν διάστημα, μη δυνάμενον να υπερβή τα πέντε έτη, μεθ' ό επέρχεται η παραγραφή της ποινής, λογιζομένη ότι μηδέποτε έλαβε χωραν. Εν Γαλλία υπάρχει ανάλογος πρότασις νόμου ενώπιον της γαλλικής Γερουσίας.

(*) Κατά τον θεσμόν τοΰτον ο κατάδικος μετά τήν έκτισιν ωρισμένου μέρους της ποινής του και εάν δεϊξη καλήν διαγωγήν, δύναται να απολυθή των φυλακών προσωρινώς και υπό τον όρον να τηρήση συνθήκας τινάς, ών ή παράβασις συνεπάγεται την εκ νέου φυλάκισιν αύτοΰ πρός συνέχειαν της έκτίσεως της ποινής του, αφ' ής διεκόφθη αυτήν διά της προσωρινής απελευθερώσεως.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

'Αρ. 181 (1889) Τμ. Α'.

Εισηγητής ο 'Αρεοπαγίτης κ. Α. Γκιων

'Ολομέλεια. - Υπέρβασις καθηκόντων

Εις την ολομέλειαν υπάγεται λόγος άναιρέσεως περί του ότι, κατά παράβαση του άρθρ. 22 του νόμου της 4 Δεβρίου 1887, κατ' ε πάσι αί κατά τών δημοσιευσών του νόμου εκκρεμείς ενώπιον των πολιτικών διαστηρίων διαφοραί, αί αντικείμενον έχουσαι αξίωσιν ιδιοδομένη επί τινος των περιπτώσεων του 1ου άρθρου του αύτου νόμου, ή προσβαλλομένη απόφασις επανίδη εξ τα καθήκοντα του πληρωτοΰ δικαστηρίου δια της εκδικάσεως υπολήψεως εξαιρεθείσης της αρμοδιότητος των πολιτικών διαστηρίων.

'Αρ. 182 (1889) Τμ. Α'.

Εισηγητής ο 'Αρεοπαγίτης κ. Μ. Δεικάκης

'Ανακοπή. - Έφεσις. - προθεσμία. - παράκλασις

Κατα μέν το άρθρ. 756 § 1 Πδ. Δ. ή προς έφεσιν προθεσμία δεν άρχεται εφ' όσον δικαιοΐ ή προς ανακοπήν, κατα δε το άρθρ. 596 Πδ. Δ. προπολογηθέν § 2 ή προς ανακοπήν άκτάρχεται προθεσμία επεκτείνεται κατα τα άρθρ. 195 και 196, όταν ο διάδικος κατοικεί εις άλλον τόπον. Επομένως ή προς έφεσιν άρχεται από της εκπνεύσεως της προς ανακοπήν προθεσμίας, λαμβανομένης υπ' όψιν και της επικράσεως.

— Το άρθρ. 9 § Ε του ΥΛΣ νόμου της 29 Μαΐου 1871 περί εισπράξεως των δημοσίων προσόδων, λέγων ότι επιτρέπεται ή κατάσχεσις του 1/4 της συντάξεως των υπαλλήλων, δίν κατέργησε τους εξαιρετικούς νόμους ΣΚΗ της 6 Απριλίου 1853 και τ' Δ της 13 Νοεμβρ 1864 τους άναγράφοντας τα κατασχετον της συντάξεως των αξιωματικών του Ναυτικού έκτος προς διατροφήν συζύγου, γονέων και τέκνων, δίστι δεν κατεργεί τους εξαιρετικούς τούτους νόμους, δίστι, κατα τας περί καταργήσεως των νόμων αρχας του Αστ. Δικαίου, ο μεταγενέστερος γενικος νόμος δεν κατεργεί σιωπηρώς την προγενέστερον εξαιρετικόν.

'Αρ. 183 (1889) Τμ. Α'.

Εισηγητής ο 'Αρεοπαγίτης κ. Α. Αγαθονικος

'Ανακοπή. - νέοι λόγοι

Έκ τοΰ άρθρ. 237 Πδ. Δ, κβ' ό επ' ανακοπής δύναται να επενεχθώσι δι' έγγράφου μετέπειτα εμφανισθέντος και νέοι προς ανακοπήν λόγοι αλλά τα ενταύθα πραξενηθέντα εξώδα πληρόνονται υπό τοΰ ανακόπτοντος, προκύπτει ότι και διά των κατα την φανεισαν συζήτησιν πρεσεων δύναται να επενεχθώσι νέοι προς ανακοπήν λόγοι, και ότι ένεκα τοΰτου ο καθ' ού ή ανακοπή δύναται μόνον να ζητήση την αναβολήν της δίκης δαπάνη τοΰ ανακόπτοντος (άρθρ. 159 Πδ. Δ.), όπως παρασκευασθή εις άντιλογίαν των λόγων τούτων.

Επομένως ή εκδικώσα δίκη λόγος τις (*) είνε απαράδεκτος, ώς δε περιεχόμενος εν τη κατα της επιταγής ανακοπή, χωρίς να εξετασθή, έαν ουτος επρεπε δια των κατα τον πρώτον συζήτησιν προτάσεων, αποτελεί παράβασιν τοΰ άρθρου 237 Πδ. Δ. (**)

'Αρ. 184 (1889) Τμ. Α'.

Εισηγητής ο 'Αρεοπαγίτης κ. Α. Γκιων

'Ανάλυσις - έκποίησις κτημάτων έπιτρόπου. - διάκλησις

Κατα το άρθρ. 1 εδ. β' και γ' του 10 νόμου του Ι' Ιονίου Κοινοβουλίου περί διακλήσεως των πιστωτών επί αναγκαστικής εκτελέσεως, όσονάρορά τους άνηλίκους, έαν πρόκειται περί εκποιήσεως άκινήτων τοΰ επιτρόπου ή κηδεμόνος και υπάρχη υπέρ αύτων νόμιμος υπολήψη εγγεγραμμένη ή μη άλλα γνωστη, ή διακλησις κοινοποιείται είς τον συνηπτόμενον ή συναδελφόν, και τούτου μη υπάρχοντος είς ειδικόν επίτροπον προς τοΰτο διορίζομενον τη αίτήσει του ποιοΰντος την διάκλησιν. (***)

'Αρ. 186 (1890) (****)

Εισηγητής ο 'Αρεοπαγίτης κ. Κ. Εμμανουηλ

Ένστασις. - Ιδία κυδεσεις.

Ο ισχυρισμός τοΰ αναγομένου, ότι, μετά τήν

(*) Έπι τοΰ προκειμένου περιφερομένου.

(**) Ίδε τα έν τοις φυλλοις 11, 15 και 20 έπι τοΰ αντικειμένου τούτου γραφέντα.

(***) Έπι τοΰ προκειμένου δεχθέν τό Έρετείον ότι οί ανηκεστόντες ήσαν ανήλικοι, ή δε μήτηρ των είχε τελευτήσει κατ' ον χρόνον έγένετο ή αναγκαστική των κτημάτων του πατρός εκποίησις εφ' ών είχον εκ προικός της μητρός νομίμων άνευ εγγραφής υποθήκης, αλλ' όμως αποφηναμενον καλώς κοινοποιηθείσαν αύτοις την διάκλησιν, και εν ήτο γνωστή ή τοιαυτη κατάστασις, κατα την περί άπόντων διάταξιν του ίδιαρ. 6' τοΰ αυτού άρθρου, χωρίς να εξετάση εν ο επιτρόπων ήτο εκτο δι ορισμόν ειδικού επιτρόπου, είς ον ώφειλε να κοινοποιηθή ή διάκλησις, παρεβλεπε την παρατεθείσαν ουσιώδη διοκονομικήν διάταξιν.

(****) Περί την μετέπειτα συμφωνίαν αγορας διαρόρων κτημάτων και την έντος ωρισμένης προθεσμίας έκδοσιν τοΰ χρηματικου πρός την μεταβιβάστα της κυριότητος πτώτου ταμρίου, ό Β' χρι μόνον δεν έρροντι-

λεξία της πρόσφυξις, νέα σύνδεσις κατηγόρου, διά της αγωγής των περί ών πρόκειται κτημάτων, ανατρέχουσα του πρώτου. απωλεσε κατά τα άρθ. 545 και 574 Πδ. Δ. ένστασιν κατηγορίαν δι' ην παντες των αξίωσιν του ενάγοντος, τήν οθωμανικήν επί της πρώτης συμβάσεως. Επομένως κατά το άρθ. 2141, και επομ. πρεπει να διατεθεσται παρ' αυτού του ιεγυμπαζί τούτου βαι απαιδεύς, αναιρεπτε δι αίνοι η απόφασις, ντε, ομοφώνως κατά ως άφονου της αγωγής. Δεν δυνατόν ν' αποτελέσουν δύο απαιδεύσεις κατά παράδοσιν της οικιακής ταύτης διατάξεως.

'Αριθ. 187 (1889) Τμ. Β'.

Εσηγητής ο Δομάσογος κ. Κ. Σπηλιωτακης.
Προσωπική αγορασία δια όρον ορισμ. – απόδειξις

Δεν είναι ή προσωπική αγορασία, αλλά παρεπιπτουσα περί απόδειξιν και ισχυόνως εξέτασται επι μόνα τα κατα του θέματος, κατα τον μόνον περί ου πρόκειται της αποδείξεως περιστατικόν, ο ότι έρον δόσεως όρους τινούτε, εάν δεν προσφερται πλειστον υπό Αρείου Πάγου ν' αποδειξίς της δόσεως του όρκου.(')

'Αριθ. 189 (1889) Τμ. Β'.

Εσηγητής ο Αρεοπαγίτης κ. Μ. Δεπασης
Οθωμανικόν δίκαιον. – Ενυπόθηκος. – Όγρα. – συνέπειαι.

Επιτρεπτώσεως της δι' αντιλόγου αγωγης υπό του άρθρου 1480 του αστ. οθωμανικού νόμου, κατ' ο τι αγορεζουσιν γνωσται κτήναι τού ένταλου, αν ο ένταλόμενος θέλουσι κατά τον ιδ. χρόνον έτι ωφελεί τη ανοιξει της εντολης, εξ εκείνων της πλειστηριακής διαδικασίας του υπερβηκοντισου επ επιλειτουργιαν εν ονόματι του διαπραγματευθέντος αποτελεί ομολογίαν ρυθμιζομένην υπό του άρθρου 1502 της ομοσθοτικής νόμου η περί ενεργείας της χρεοκοπίας δια Β. Διατάγ. 9 του έτους 19 Νοεμβρίου 1869 Ο. Νόμου επειρ της απέναντι γρόνος πωλούσαι κανονικών. Λογω ότι η κατακύρωσις αποτελεί το τέλος της εργασίας του πλειστηριακού προσωρινός πρός τας εκτελεστικάς αρχάς δεν αναγορεί, και επί τούτη μαλιστα κειμένου της διατάξεως του άρθρου 1502 του οθωμανικού νόμου, ότι επλειστηριασε και τα κατ' ενταλν. άλλον, δεν να υποκαμπτουν υπό της της πλειστηριακής ενεργούσης διπλασιασμός αυτου, αλλ' ενάντια προτού επι της προς άλλον αποκατάστασιν γενομένη διαδικασία, ότι και ο πρακτικόν όλεθρο τούτου και της συστασεως του 1.000 λιρών εκπλοκτικόν. Ο ενεργούσης ισχυρίζεται, ότι κατα την λέξιν της πρόσφυξις, και συνέσεις κατηγορίαν υπό του εν λογω τούτου, ενεπρόκειται την κατηγορίαν.

Η αποφασις αυτη λεγει την αγωνιαν, ότι πρεπει να προσεχται τι τη διαγγελία η απόδειξις τής δόσεως του όρκου.

'Αριθ. 190 (1889) Τμ. Α'.

Εσηγητής ο Αρεοπαγίτης κ. Κ. Σπηλιωτακης.
Αγορανομία. – έπαρχ. – νόμοι περί διατροφών

Κατα τα άρθρα 1431 και 1441 του αστικού Ο.Θ. Κώδικος η αγορανομία είνε ειδος εντολης. Η εντολη αυτης ως προς τας εν ονόματι των εντολεύτων νόμου ΓΛΖ παραβολικαι και τον υπολοιπον τούτου μερος παραβολικαι περι αρμοδιότητος διατάξεις της ΠΔ. Δ.

'Αριθ. 197 (1889) Τμ. Α'.

Εσηγητής ο Αρεοπαγίτης κ. Δ. Τσιμανοπουλος
Νόμος περί Τουρκοκρητ. – πρόσφυγες. – κατηγορίαι

Κατα το άρθ. 4 του περί Ομολογίας και Ζωοκτονίας νόμου της 9 Ιουνίου 1848, ο κυβερνήτης δύναται να κατειδάν κλοπίας δια λογαριασμού του κατειδικασθέντος τα ήμων της χρηματικής ποινής εις την ανακαλύψασαν τα αδικημα τούτο, εκατονδυνεις του νόμου να ενθαρρυνη την ανακαλυψιν τοιούτων εγκλημάτων, ουδεμια δι δικαιοτης γνωται δι ε κατειδικασθεντος εν λογω και άπορος και δεν δύναται χωρίς την συναίνεσιν αυτου.

'Αριθ. 198 (1889) Τμ. Α'.

Εσηγητής ο Αρεοπαγίτης κ. Β. Γκιωνης
Κατάληψις δια σχολικών ένάντιον. – απορριπτέος

Νόμιμος τρόπος κτήσεως είνε και ο δι' αγοράς και κατοχής (Ν. 3, 41 §, α δι αγορασεως δια 30 χρόνων 9 του έτους 19 Νοεμβρίου 1869 Ο. Νόμου επειρ της απέναντι γρόνος πωλούσαι κανονικών. Λογω ότι η κατακύρωσις αποτελεί το τέλος της εργασίας του πλειστηριακού προσωρινός πρός τας εκτελεστικάς αρχάς δεν αναγορεί, και επί τούτη μαλιστα κειμένου της διατάξεως του άρθρου 1502 του οθωμανικού νόμου, ότι επλειστηριασε και τα κατ' ενταλν. άλλον, δεν να υποκαμπτουν υπό της της πλειστηριακής ενεργούσης διπλασιασμός αυτου, αλλ' ενάντια προτού επι της προς άλλον αποκατάστασιν γενομένη διαδικασία, ότι και ο πρακτικόν όλεθρο τούτου και της συστασεως του 1.000 λιρών εκπλοκτικόν. Ο ενεργούσης ισχυρίζεται, ότι κατα την λέξιν της πρόσφυξις, και συνέσεις κατηγορίαν υπό του εν λογω τούτου, ενεπρόκειται την κατηγορίαν.

Η αποφασις αυτη λεγει την αγωνιαν, ότι πρεπει να προσεχται τι τη διαγγελία η απόδειξις τής δόσεως του όρκου.

'Αριθμου 1858. δι' ού εφεστικώς εκανονίσθησαν τα περί οικοπεδων Πατρών, ή απλή ελληψη και κατακλειστις υπαιθρου προς αναλλαγην δηθενους ή τε μετα πλειο Πατρων, ουδεν πρακτικόν διδουμενον προσθεσι, πλην ή ιδιοβη προσωπων ή δρατων παραμορτυρων, δι' ού μετεβιβασεται η πορισις του εκλεξαντος. (')

ΠΟΙΝΙΚΗ

'Αριθ. 97 (1889). Τμ. Β'.

Εσηγητής ο Αρεοπαγίτης κ. Σ. Αναγνοστακος
Πλαστογραφία. – παράσταση άνευ άλλων ένστασεων συμβολικών συμβόλων

Η ένστασις αν παρεσχέθησαν παράστασις τινος άντ' άλλου και ότι ένεκατ τού άλλου τούτου ένεκα ενεφανίσθη το πλαστογραφικόν έγγραφον δεν αποτελεί τό πλαίσιον της πλαστογραφίας, διότι προς τούτο απαιτείται ότι υπό τού δράστου έκδοσις έγγράφου άλλου, ως νάκτός εκδοθείσης της κυρίου τούτου, ένω έτι τού πρωκειμένου ό παραστάθη, δίοτις ου, δεν κατέστησαν οι ιδιώται δημόσιον έγγραφον, όπερ κατά το άρθρ. 406 του Ορ. των Δ. εκδοθεί ο συμβολικόγραφος. (')

'Αριθ. 98 (1889). Τμ. Β'.

Εσηγητής ο Αρεοπαγίτης κ. Δ. Δεσποσυνιτης
Συστασις. – διάρρηξις κλειθ. – ιδιωτική διάρρηξις. – έπρόσπις

Δύνανται οι ένορμοι, διαρρήξαντες τα τοίχωνον κλειθός ξύλινον ή σιδηρούν συστασιν του κατασκευάζεται, να δρίσωσι την ενοχην άλλως μεταξύ των κατηγορουμένων.

— Η κατά συνήθειαν ενοικιασις της ιατρικής εκθήκεως εις ουδένα λόγον του άρθρ. 458 της Πδ. Δ. ύπαγεται.

— Λόγον αναίρέσεως αποτελεί ούχι απλώς ή ("Δεν κατεί πρόκειται ή επιλογη της προτερεμότητος της εδοχής, άλλα προτεκτιτείται και ή επιλογη της παραγγιτρίου.

(") Πλαία και πρόκειται έγκλημα έπι της δεν απορρίπτεις ή δι Αφίσης δικαιοδοσίας δρίτι κ. κ. Σ. Δρεβιστικου εν τω βιβλίω του, Δικαιοδοσία της Κλήσεως και Εκλογής Δημοδίκου, σε τα εποία και παρατίθεται. Δεν αρέσκει δε τούτοις και αυτού ο τρόπος της εκλογής του Δημοδίκου, ότι εκλέγει εν ή εκάστη τού Αρείου Πάγου, ότι εκλέγει οι τη γραφεία ενε ή συμβολαιογράφος, ότι εκλέγει δε μονος, δεν κερδίζει ότι ενιαυτον κατελέγεται ή αυτού τού επιτρεπόμενος αριθμός των ενεργούντων ενεκατ τού ετους. ή συμβολαιογράφος ούδεν άλλο ποιεί ή παρέλαβε δύο τού αυρου της αρχής ου δεν τον κατέστησαν, και μόνον έχουσιν τα δικαιώματα έγγραφον. Συμφωνούν επ' επί τού πρόκειται επ κατηγορουμένος, ούτε παραστάθη ένοικον του συμβολαιογράφου αντ' άλλου νά γε ένεκα ένοικιάσεως ή συστασεως του κατάκτα κοινή δικη ένεκα επιλόγη του γιαλικού, διότι αν τοις ένεκα πλαστογραφίας κατά την γνώμην του Αρείου Πάγου βεβαιώσεων δε ας ετίρια δε τρίτου προς κατ' αυτου συμφωνίαν απαιτεί, ινα τρωφερθή συνάρτησις δια τούτον, δεν έτι συμφέρεται.

μα δόσεις του λόγου, αλλ' ό, μη δόσεις κ'υτού ζητήσεως.

'Αριθ. 106 (1889). Τμ. Β'.

Εσηγητής ο Αρεοπαγίτης κ. Μ. Δεπασης
Ελευθέρωσις φυλακισμένων. – συναυτουργία

Το έδικτρο της απολευθερώσεως φυλακισμένου, ον δεν βπαιτεί πρός έκτέλεσιν του ενεγκλείου συναυτουργίαν.

'Αριθ. 107 (1889). Τμ. Β'.

Εσηγητής ο Αρεοπαγίτης κ. Δ. Τσιμανοπουλος
Αγορανόμος. – κλοπή. – συναγωγή

Κατα τα άρθρ. 64 του περί αγορανομίας νόμου, ή δικαιοτικία των επι δικαιοτικού γάμου αρμοδιότητων και συναλλαγματικών είνε κατα την γενικήν αρχή ή αποκλειστική, ως προς τα τότων ανικα κατα το ήμιον εις τούκρατος. Ορθώς εφαρμόζεται κατα τού εν γενικού τη δικαιοσυνης συνδικαστικους δημοσιον κτηνοτροφος και δεν συγκατατίθεσις αυτού λαβόντος κατ' ιδιοπουλευσις, το άρθρ. 370 του Πν. Ν., κατ' ό κλοπη ένε ή ύφαιμος αυτος κτηνος κατ' ιδιοκτησιαν.

— Επι εφαρμογής του άρθρ. 372 δεν είνε ανάγκαιον η προσθεσι του είνε την παρουσιας του ιδιοκτησιαν, δεν δεν αυτού προσδιορίζει το άρθρον ούτον τον κλοπην κοινού πραγματος. (')

'Αριθ. 108 (1889) Τμ. Β'.

Εσηγητής ο Αρεοπαγίτης κ. Ι. Δεσποσυνιτης
Σύνδεσις σύνζυξιν και ένόρκων. – κατωτάτη ένόρκων. – κατάστασις ένόρκων. – ένόρκοι

Δεν υπάρχει κακόν συνδέσις του δικαστηρίου, δότι ο μεν λαβών μέρος εις συνόδους ενός κατωτάτου κατά τα πρακτικά, ως ένορκος ή δι' αλλου, έλαβε μέρος εις ένορκος, ουδ' αποδεικνυεί τούτο την ανυπαρξίαν του κωλύματος, διότι συνηγορούσαν υπό του δικαστηρίου κατά τον ορισμόν των συνεδρίων δεν αποδεικνύεται ότι θι πάρχουν κατα τον συνεδρίων εκείνων όσοι παρόντες κατ κατα τον συνεδρίων τούτον.

— Δεν απαιτείται ίσιος κακών συνζυξιν νε του ένόρκων του συγχρίτου του δικαστηρίου, ότι μόνον ένορκοι ένε ή ένορκος ή δι' αλλου, ένε ή ένορκος ή δι' αλλου, ένε ή ένορκος ή δι' αλλου,

τούς δικαστάς της ελληνούσιους των καθηκόντων ένόρκων, έναντι τής διαρκώς ένεκούσιστε τό έργον του δικαστού, ούχι τους παράβους κατά τον άλλους σκοπόν μέτρων του νόμου. *Αλλ' εκτός τούτου πάντοτε δυνάστηρίον ήμισυ πλειόνων συμβούλων.*

— Με τροκυπτούσας αμφιβολίας περί της ταυτότητος ένορκου τινός ή κακή συμπλοκή αυτού ως κατόχου άλλου γνωρίου εν τω κατάλογω των ένόρκων, δικαίωμα τον Πάσχον του Αρείου Πάγου ως πράξις της θεσσαλικής αρχής.

— Δεν είναι δικαίωμα η ένταγμένη επί εξάμηνος να αναίρεται τα ο κρίσεως ή ημισυσιος αρ τού άμφετερα εγκαρδίστατα.

Αριθ. 116 (1889). Τμ. Β'.

Εισηγητής ο Αρεοπαγίτης κ. Π. Αναστασιάδης

Αριθ. 117 Πν. Δ. Αναστασιάδης

Αρθ. 117 Πν. Δ. Αναστασιάδης

Αρθ. 117 Πν. Δ. Αναστασιάδης

**Αρ

ἐφετῶν νὰ κάτασταθῇ γαῦρκα τὴν δίκτι τοῦ κατηγορουμένου ἐπὶ τῇ ἀνάκλισι του. Δὲν ὑπαγεται εἰς οὐδένα λόγον τὸ κατὰ τὸ ἄρθρ. 263 ἐπιτρεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἀνακρίτου βουλεύματον.

Ἀριθ. 135

Ἐδικαιτήθη ἡ Ἀρεοπαγίτης κ. Ι. Δημοσθενίδου
Ἀνάβασις κατηγορουμένου. - κοινωνία. - μεταβολὴ κατηγορίας. - συστασις. - παρεμπόδισις

Ἡ νόμος ἀπαραδεκτος ἡ αἴτησις ἀναιρέσεως κατηγορουμένου ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι, κατὰ τὸ ἀπόφθεγμα καὶ κατὰ τὰς παραδόσεις τῆς πολιτικῆς ἐνωμοτίας δὲν ἀναγνωρίζεται τὸ πολιτικὸν ἀδίκημα διότι ὁ κατηγορούμενος ζητεῖ τὴν ἀναίρεσιν κατὰ τὰ ἄρθρα 457, 482 καὶ 483 Πν. Δ., κατὰ ἃ δὲν ἐπιβάλλεται ἀποκλεισμὸς συκοτε. τὸ δὲ ἄρθρ. 484 Πν. Δ. ἀρορᾷ μόνον τὴν πολιτικὴν ἐνέργειαν τὰ ἐν τῇ ἐφετείῳ ἀκτοῦν.

— Ὑπάρχει κατάληλος κατηγορίας ἐπιτρέπουσα ἀναίρεσιν κατὰ τὸ ἄρθρ. 421 καὶ 458 § 1, ἐὰν ἐν τοιούτοι περὶ ἐκ συστάσεως ἀναίρεσιν, ὁ κατηγορούμενος ἀθωωθεὶς ἀπὸ τινος κατηλλαγεῖσῃ ἐπὶ δύο συνεχόντως καὶ χωρὶς ἰδιοτελῆ σκοπὸν δὲν παρεμπόδισε ποτ μετ αὐτοῦ ὡς συστασιώτην κατηγορηθέντος ἀπὸ τῆς ἐπιμηρύσεως τῆς πράξεως.

Ἀριθ. 136 (1888). Τμ. Β'.

Ἐδικαιτήθη ἡ Ἀρεοπαγίτης κ. Ι. Δημοσθενίδου
Ἀπαγόρευσις πώλησις. - παράλειψις.

Ἡ πρόδοξις τῆς δίκης μὴ ἐπιτελεσθείσης τῆς διακηρύξεως αὐτόθεν, δι' ὃν καὶ εἶχεν ἀναβληθῇ αὐτὴ, δὲν ἀποτελεῖ εἰς λόγον ἀναιρέσεως ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 458 Πν. Δ. ἐπιτρεπόμενων ἀναίρεσιν.

Ἀριθ. 137 (1888). Τμ. Β'.

Ἐδικαιτήθη ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Σ. Ἀναστοπούλου.
Κίβδηλα νομίσματα. - κυκλοφορία μάρτυ. - ἔνοχη ὕπο ἐδικαιώθων.

Ἡ παράλειψις τοῦ ἄρθρ. 415 τῆς Πν. Δ., ἵνα ἐξαιρεθῶσιν οἱ ἐν τῇ πράξει ἀπὸ οὗτε ἐν τῇ παραστάσει συνήγοροι καὶ δικαστικοὶ αντιλήπτορες ὡς πρὸς ἃ ἐπὶ τὰ ὁποῖα διατυθεῖσαν κατὰ ως συνήγορος. Δὲν ἀποτελεῖ λόγον ἀναιρέσεως, διότι ἡ διάταξις αὕτη δὲν εἶναι διατεταγμένη ἐπὶ τοσοῦ ἀκυρότητος.

Ἡ ἀπόφασις δὲν κινεῖται διατὶ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν Συνέδρων ως συνήγορος, εἴτε ἐν ἀρχῇ τῆς συζητήσεως ἐκ καὶ μετὰ τὴν συζήτησιν, διότι τοῦ καλοῦντος προτηρουμένου ὑπὸ τοῦ συνηγόρου ἐκείνου ἐν τῇ κατηγορίᾳ, διότι καὶ μετὰ τὴν ἐξέτασιν του μέχρι τῆς λήξεως τῆς συζητήσεως παρατυπώθης κατὰ τὸ ἄρθρ. 127 καὶ 128 μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τῆς ὑπερασπίσεως, δικαιοῦται καὶ ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσηγγελεὺς ἀπαθύνων κατὰ ἐρωτήσεις.

— Κατηγορίαν τινος ἐνόχου δὲν κλοπὴν καὶ πλαστογραφίαν εἰς βαθμὸν ἐξ ἑνὸς τιμωρήσεων ἑνὸς συφρόντος προτείνεται ὅτου ἀναιρέσεως δι' ἀφορλόγων ἐφορμοσμὸν τοῦ νόμου ἐπὶ τοῦ ἑνὸς ἀδικήματος.

Ἀριθ. 138 (1888). Τμ. Β'.

Ἐδικαιτήθη ὁ ἀντιστράτηγος κ. Σ. Ἀναστοπούλου.
Ἀναιρεσιδικαίωσις ἀπορρίπτει

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 479 Πν. Δ., ἐπιτρεπομένης ἀναιρέσεως μόνον κατ' ἀνακλίσεις καὶ τελουθέσης ἀπορρίπτεως (ἄρ. 357 καὶ ἑπομ. 359) δὲν εἶναι δεκτικὴ ἀναιρέσεως ἀπόρριξ ἀπορρίπτεως ἐνστασιν διδικαιώσεων ἢ ἀναβολῆσε ἐπ' αὐτοῦ συστάσεως.

Ἀριθ. 139 (1889). Τμ. Β'.

Ἐδικαιτήθη ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Σ. Ἀναστοπούλου.
Παραγραφὴ ποινικὴ. - ἐνέργεια. - ἐκτέλεσις.

Ἡ ἔρευνα κατὰ πόσον ἡ ἐν λόγῳ ἐγγραφὴ γενομένη κατεβλήθη ἐδόκιμα, νὰ παραμορφώσῃ τὴν ἔννοιαν αὐτοῦ ἀπεδείχθη ἐπὶ τῶν πραγμάτων παρὰ στατικῶν διαφορὰν τὴν ἔκθεσιν τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἀριθ. 140 (1888). Τμ. Β'.

Ἐδικαιτήθη ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Β. Παλαιοπούτσος
Διάκενη παραγραφὴ

Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρ. 121 Πν. Ν. διακόπτουσαι τὴν παραγραφὴν ἀνακριτικαὶ πράξεις, ἔχουσι τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα εἰτε ἀπευθύνονται κατ' ὅλων τῶν ἐνόχων εἰτε κατὰ τινῶν ἐξ αὐτῶν. Οὕτως ἡ εἰσαγγελία εἰς τὸ κατηγτέριον ἐνὸς ἐξ αὐτῶν δικαιοῦται τὴν παραγραφὴν ως πρὸς ὅλους.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀριθμὸς 818 (1890).

Ἐδικαιτήθη ὁ Κρίτης κ. Κ. Οἰκονόμου
Νομικὸς σύμβουλος. - ὁμογενὴς πολίτης.

Κατὰ τὸν νόμον ΑΚΑ τῆς 22 Ἰουνίου 1882 οἱ νομικοὶ σύμβουλοι τερατοῦνται ἐπὶ διατεταγῶν τῶν ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν ὡς αντιπρόσωποι τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου ἢ νομικοὶ σύμβουλοι τερατοῦνται ἐπὶ διατεταγῶν Ἀστικῆς. Ὀρζόμενων οὕτω τῶν ἐξ ὀνόματι τοῦ παρατέθεσιν ἀρχῶν, δὲν δύνανται νὰ παρατεθῶσιν ἐπὶ ἴσης ἢ ἐπὶ τινὶ ἐπὶ τῶν ὑπουργῶν τῆς πολιτείας.

Ἀριθμὸς 819 (1890).

Ἐδικαιτήθη ὁ Κρίτης κ. Κ. Οἰκονόμου
Χαρὰ Κυμητοῦ. - ἀλλογνώμη

Ἡ 30ὴ κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος ἐκκτνος Κυμητοῦ, καθ' ὃν αἱ ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοκλείστου θυγατέρες ἀποκλείονται τῆς πατρικῆς κληρονομίας, δὲν ἰσχύει, διότι, κατὰ τὸν Ν. τῆς 24 Φεβρουαρίου 1835 μόνοι οἱ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ τοῦ Ἀρμενοτοῦ περιγράφουσι διατάξεις τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων ἔχουσι νόμον ἰσχύος, ἐν οἷς ἀκριβῶς αὐτὴ οὐτε περιέχεται δὲ ἐστι γνωστὸν καὶ κτε τὸ νομοθέτημα τοῦ 1835, ἀνακαλυφθέντος καὶ δημοσιευθέντος ὑπὸ τοῦ Ζαχαρίου τὸ 1852.

Ἀριθμὸς 820 (1890).

Ἐδικαιτήθη ὁ Κρίτης κ. Κ. Δημητσ. Γ.
Κατάσχεσις παρὰ δημοσίου. - τηκτοποιεῖσθαι ὑποτροπὴ. - προθεσμία. - ἀρχὴ τῆς.

Ἐπὶ κατασχέσεων ἐν μέρει τοῦ Δημοσίου τὸ ἄρθρ. 86 τοῦ Λογιστικοῦ νόμου ἐπιβάλλει καὶ τὴν εἰς τὸ ἐν κτοῖς ἀναφερόμενον ὑπουργεῖον συγχρόνως γνωστοποίησιν τῆς κατασχέσεως εἰς τὰ τρελλοῦς ἐπιφέρει ἐκκρότητα. Σύγχρονος δὲ γνωστοποίησις τῆς κατασχέσεως ἐνοεῖται ἡ γνωρίσις τῆς τοιαύτης ἐντὸς τῆς πρόθεσμίας τῶν 15 ἡμερῶν ἀφοῦ διὰ τὸν δεκάμηνον τοῦ ταμίου ὡς ἐρέτου ἡ ἀφ' ἧς ἄρχεται περὶ κυρίας κατασχέσεως. (*)

Ἀριθμὸς 851 (1890). (**)

Ἐδικαιτήθη ὁ Κρίτης κ. Κ. Ἀγγελόπουλος
Δημοτικὴ πλατεῖα. - κατάληψις ὑπὸ τοῦ Δημοσίου

Πρὸς παραδοχὴν τῆς κατὰ ἐξαγγωμένης ἀγωγῆς τοῦ Δήμου ἐπρατε ν ἀναφερεται ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ κατὰ τὰς πλατεῖας, ἃς χωρὶς ἀποτίτλου ἢ ὑπὸ τὸν Δημόσιον κατελήφθησαν προφανῶς αὐτὸν τὸν σχεδίου τῆς πόλεως εἰσὶ αἱ δὲ ἐν λόγῳ πλατεῖαι τῆς γενόμενος τοιούτου κλεισίσεως πραγματικὸν ἐπιφέρουσιν ἐν τῇ ἐκτὸς τῶν κοινῶν χρήσεως ἀστικοτικὸν τῶν ἐν λόγῳ πλατειῶν ὑπουργείου ἐν τῇ ἐκτὸς τῶν κοινῶν χρήσεως ἀστικοτικὸν τῶν ἐν λόγῳ πλατειῶν ὑπουργείου ἐν τῇ ἐκτὸς τῶν κοινῶν χρήσεως ἀστικοτικὸν τῶν ἐν λόγῳ πλατειῶν ὑπουργείου (domaine public communal), καὶ δυναμένου νὰ κατασχῇ κατὰ τοὺς διατάκτας ἀστικοὺς κανόνας. Διὰ τὴν ἀρχὴν τοιούτου ἐργασίας ἢ Δήμος ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ πλατειῶν καὶ μετὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατάληψιν τοῦ χώρου, ἐφ' οὗ ἡ ἐπικειμένης τῆς πόλεως ἐν τῷ σχεδίῳ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ χώρου

ΓΑΛΛΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ (*)

'Απόφασις τοῦ Ἀκυρωτικοῦ τὴν 30 Μαΐου 1890.

Συντηρητικὴ κατάσχεσις. Ἀφορίσθησαν χρόνοι 'Ανακλήσεις τῆς ἀποφάσεως παρὰ κύρους κατ' ἀρθρίσεις.

Ἐπειδὴ ὁ νόμος τρίτου κατόχου εἶναι μέτρον συντηρητικόν, τὸ ὁποῖον ἀπαγορεύει μόνον τὰς περιφορὰς ἀπαιτήσεως ὑποκειμένης πραγματικοῦ κλήρ ὑν χρόνου ἐπιβαλλόντι ἢ κατέχοντος ἐντὸς ὡρῶν δὲν ἐπιτρέπει ὅτι σιδηρότης ἀποφασίσεται. Πλὴν τοῦτο ἐπιτρέπει ὅτι ἀκόμη τὰς διαδικασίας δίδει αὐτὸς νόμος ἐξετάσεως τὰ τοῦ ὀφειλέτου ἐν ἐρωτήσει. Ὅ ὑποστατικὸν κυριότητος καὶ ἀπόλεσμα τῆς ἐπιδικασμένης ὑπὸ τοῦ κατηγορίας ἐκτελέσεως, τὰς ὁποίας ἐκ παρόδου δύναται νὰ ἀποδυθῇ βεβαίως ἐκ τῆς ἐπιφορᾶς τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπὶ τῆς πρὸ πληρωμῆς τῆς ἀποφάσεως ἐγγυήσεως.

Ἐπειδὴ ἐν ἀπαιτήσει αὐτὸν ὑπάγεται εἰς τὸν ἀρμόδιότητα τοῦ ἐμπορδικείου, τὸ πλεῖστον δὲν δύναται νὰ ἐξουσιάσῃ τὸν κανόνα ἀπὸ ἀπορασθῇ περὶ τοῦ κύρους τῆς κατασχέσεως, χάριν τοῦ τὸ ὑποβολὴν λοιπὸν τὴν ἀπόρασιν τοῦ περὶ τῆς ἀπαιτήσεως.

Ἐπειδὴ ἡ προσδιόρισμένη ἀπόφασις βεβαιοῖ ὅτι ἡ κατάσχεσις, ἡ ὁ ἀναμένων προϋπόθεσις ἐκεῖνον, ἐνεστὼς τῇ ἀδείᾳ τοῦ διακοπτοῦ, ἐπ' ὁ ὁ ὀφειλέτης ἔγραψε ἀνήρρησεν κατ' αὐτὸς ἐπὶ μιᾶς τοῦ σκοπὸ τοῦ νὰ ὑπερχύρῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑφιστάμενων αὐτῶν, καὶ τὸ ὑφιστάμενον ἀπορασιμένου ἐπὶ τῆς οὐσίας, ἐν καὶ δὲ ἀπορασίας μὴ ὁλίως ὡριστικὰς, κατέβλεπεν τὸν ὀφειλέτην νὰ πλήρωσῃ τόσον ἀντεγγυῶν πρὸς τὸ ἐπιτρέπεται τὴν ἐπιτρέπεται τὴν κατάχρησιν ὀφειλόμενον οὕτως εἰμὶ ἀπογραφὴν ἢ πάσης τοῦ ἐφέτου, καὶ δεχθεὶς ὅτι δὲν ὑπέχρεε ἐξ' ἐπὶ τοῦ ἐπιτρέπεται τὴν ἀκυρότητα τῶν κατέχοντων ὑλόφιλων τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ἢς ἐπικαλεῖται ὁ ἀναιρεσίων παράδειγμα. (**)

'Απόφασις τοῦ Πρωτοδ. Σκιαθίνου 8 Μαρ. 1890.

'Αρροδότης ἐρεθισμὸν διαστρώματος. - Αἰλλοδαπὸς συντηρητικὴ μίσθα

Τὰ ἐμβαλτὰ διακόπτεται εἶναι ἀναγκαῖα ὅταν πράττεται πρόθεσις βραχεῖ μεταξὺ ἀλλοδαπῶν, τῶν ὁμίλους ἐξ ἀπαιτήσεως παραβλέπεις ἐν τὰ ἀλλοδαπῶν.

Εἶναι ὅμως ἀρκεῖα ἐὰν πρόκειται νὰ ἐκτιμήσουν τὸ κύριος συντηρητικὸν μέτρον ἢ συντηρητικὲς κατατρέχεις, ἐνεργούμενος ἐν τῇ παρεμφερῆ αὐτῶν. (***)

(*) Υπὸ Β. Ν. Παπαδοπούλου Δημοσίου

(**) Dictionnaire du code de procédure civile tod Laisney aux Rousseau tome VII page 145. Ὁμοία καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου Πάτρων τῆς 14 Ἀπριλίου 1880 (Σίρεϋ τοῦ 1881 2. 66.

(***) Vincent et Penaud diction. de droit international privé ἐν λέξει Compétence en matière civile n. 218 καὶ 371.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ (*)

'Απόφασις τοῦ 'Ακυρωτικοῦ τοῦ Βερολίνου τῆς 19 Μαρτίου 1887.

Εὐθύνη τοῦ διευκυντοῦ ἀλλοτρίων ὑπὸ ἐπίτροπος ἐπιτροπεύοντος κεφαλαίου

Τὸ Ἐφετεῖον παρέδωκε ὅτι ὁ ἐναγόμενος ἐν διαλεκτικῷ τῶν ὑπαλλήλων (negotiorum gestor) τοῦ ἐναγοντος, βαλὸς ὡς ὑπάλληλος τοῦ τμήματος τῆς παρ' αὐτοῦ διαπραγματευθείσης πωλήσεως ἐκτιμώμενος τινὸς ἀνήκοντος τῷ ἐναγοντι, καὶ ἐκχωρήσας τὸ ἀνῆκον τοῦτο εἰς τὸν ἀγοραστὴν ἐν ἀγνοίᾳ, ἐπέρτησε τὸ ἀναρρωτικὸν, ὅτι ὁ ἐναγόμενος ὑπεχρεοῦτο διὰ τῆς ἀσκὴν gestorum direcτὰ εἰς ἀπόδοσιν τοῦ κερδοῦς ὃ ἐπραγματεύθη ἐκ τῆς διάθεσεως. Ἐ διέπραττεν ὁμιλοῦσαν τοῦ κυρίου τῶν ὑπαλλήλων καὶ μὴ δολοφόνα αὐτοῦ, ἰσχυρισθεὶς τὰ πλήρωσιν τοῦ ἀπὸ τῆς πράξεως ἐκείνης ἐπιτρεπόμενον χρέος ἀμελείας ἢ ὁ ἰσχυρισμὸς ἐβλάπτεν τὸν ἀπτικὸν τῶν ἀπαιτήσεων τῶν ἀγοραστῶν ὅ οὗτοι καὶ ἀν δὲν ἐπιτρέπεται ἐγγράφου ἀντὸν ἐπὶ τοῦ ἐναντίου. διαλογίζεται ὅμως νὰ συνίστατο χρέος τὸ ἐνστατικὸν, ὅτι ὁ κύριος τῶν ὑπαλλήλων ἐν συνθέσει νὰ ἐκτιμᾷς τὸ χρεοκοπεῖον ἐκεῖνον ἐπὶ τοῦ ἐναγομένου ἐκκαλοῦ εἰς ὅμοιον ἐκτιμώμενον αὐτὸν ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἐναγοντος.

'Απόφασις τοῦ Ἐφετείου τοῦ Ἀμβούργου τῆς 21 Ἰανουαρίου 1889.

Διαλυτικὸν αἴρεσις. - Χρόνος ἀποδείξεως

Ἡ ἐξαίρεσις ὅτι ἡ ἀπαίτησις ἐπάγεται τὴν ἐνεργὸν οὐσίαν τῷ Β ἐπὶ συνεπαίρει ἐν τῷ συμβολαίῳ συμβολαίου περιέχει ὅτι ὁ μισθωτὴς ὀφείλει διαλυσθεὶς τὸ συμβόλαιον ἐν περιπτώσει ἐπὶ τοῦ, ὅντος συμβολαίου ταχυδρομικοῦ· ἀλλ' ἐνὸς ὁ μισθωτὴς, καὶ ἀδὲ ἐνόμιμον, διαγνώσεται ὅτι ἄρα ἐπιδεῖ ἐκ μέρους αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐκμισθωτὴν, καὶ ἀδὲ ἐναγόμενον, γνωστοποιεῖται τοιούτους τὰς μεταδόσεις περὶ λόσιν τῆς μισθώσεως, ἰσχυρίζεται τοιοῦτον ὁ ἐναγόμενος, ὅτι ἀπὸ γνωστοποιήσεως δὲν ἔλαβε ἀπάντησιν ἐκ τοῦ ἐναγοντος τοῦτο· ὅτι τοιοῦτον ἐδῶ· τὰ παρέλθῃ ἀπὸ τῆς ἐπαχθῆς γνωστοποιήσεως ἡ ἀκύρωσιν ἐκπεσεῖν ἐκ τοῦ ἐναγοντος ἐξῆ ἀπαίτησιν ἐν τῷ ἀρδομένῳ ἐπιτρέπει τὸν ἐναγόμενον ἐξ ἀπαιτήσεως

να ζητήσει τον μετέθηον τού πλειστηριασμού, χρεωστεί εἰς αὐτὸν 20 τὰ ἑκατόν.

Τὰ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου κανονίζουσι τὰ γνωστὰ τοῦ ἄρθρ. 892 καὶ 966 τῆς Π. Δ., διατάσσοντα ὅτι δύναται ὁ ἀγοραστὴς ἢ ὁ ἐμπλεκόμενος τὸν μετέθηον τῆς πλειστηριαζομένης ἀπὸ τῆς κατακλείσεως τῶν ἀπαντωμένων. Ἀλλ' ἀρκεῖ νὰ τὸ διακόψῃ τοῦτο ἕνα ἔγγειον ὅπου δύναται ὁ ἕτερος νὰ ἐπιμένῃ εἰς τὴν ἐκποίησιν. Ἐκεῖνος τοῦ μετέθηον πρὸ τῆς ἐκποιήσεως τοῦ τρίτου λαπτοῦ, τὸ ὁποῖον τὸ ἄρθρον 974 ἀπαιτεῖ διὰ τὴν ἀποκήρυξιν. Ἐκθέσεις τοιχί, ἔκτὸς ἐν τοιούτῳ περιπτώσει δὲ ἐπέρχεται ἀναγκαίως καὶ ἀναβολὴ τοῦ πλειστηριασμοῦ, κἂν ὁλόκληρος συντρέχει ἡ τοῦ ἄρθρου τούτου. Δὲν ἐπιβάλλονται ὅμως τὰ ἀνωτέρω μετέθηον ἀναβολῆς, καὶ τοῦτο τὸ μᾶλλον εὐλόγως, διότι τότε οὐδεὶς πλειστηριασμὸς ἂν ἐπιχειρεῖτο, ἢ πρὶ μετέθηονος τοῦ πλειστηριασμοῦ αἴτησις πρέπει νὰ γίνεται ἐκλιπόντος μέχρι τῆς προθεσμίας τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 893 καὶ 967 ἀπαιτουμένων κοινοποιήσεων, κἂν τὸ ἀναβολὴ ἐπέλθῃ ἐκτὸς τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 966, ἐν ᾗ δύναται ἡ ἀντὶ αὐτῶν προκηρύξεις τοῦ νέου τούτου τοῦ πλειστηριασμοῦ κατὰ τὸν προσδιορισθέντα ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ χρόνον. Δεῖται, ἂν ἐγένετο μετὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα μετάθεσις τοῦ ὅλου ὁρισμένου ἐν χρόνῳ πλειστηριασμοῦ, θὰ ἐπέκρινε τὸ ἀποτέλεσμα ἀνεπίτρεπτα ἐπιμήκυνσιν τῆς ἀναβολῆς μὲ ἐπὶ τοῦ πρόσωπον ἐπιφέρουσι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸν ἄρθρ. 893 καὶ 967. Τὸ ὅτι τὸ μετέθηον κατὰ τοῦτο ζητεῖ (ἐν τῷ ἀμέσως) ὁ ἀρκέσας, ἀλλὰ καὶ ἀπλῶς ἀρκεῖ, διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι λίαν ἀμφίβολον ἂν δύναται ὁ ὀφειλέτης νὰ παρατηθῇ τὸν ἐπὶ πολὺ ἀκινητοποιῆται τὸ κεφάλαιον καὶ διημερεύῃ τόξενος ἀπὸ διατυπώσεων τοῦ πλειστηριασμοῦ, τὰ ἄρθρα 892 καὶ 966 διατάσσουσι τὰ αὐτὰ καὶ ἀν τὸν δανειστὴν καὶ ἂν τὸν ὀφειλέτην, καὶ ἂν ἐγένετο ἐκποίησις ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ, ἐπανέρχεται ἀπὸ τὴν ἐκποίησιν ἐπὶ τὸ ἀρχαῖον, ἂν τελευταῖος στηρίζῃ ὑπὸ τὸ ὀφειλόμενον, ἂν ὑπόκειται τὸ αὐτὸν, ἐπειδὴ τὸ ἀλλοίμονον ἐπιπέδου ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἐπιπέδου ἐν τῷ ὑψηλῷ,

ΠΤΩΧΕΥΣΕΙΣ

Φ. Ἰω. Φιλέτου, ὁ Περιμῆς. Ἀπ. 7,314 ε. τ. π. Ἀθηνῶν. Ἰδ. πτωχ. ὁ Ὑπουργὸς Δ. Ἐσ. Κ. Νομάρχαι Βοιωτ. κοιν. συνδ. Μ. Δογγέρας, Β. Βορίδ. Ἐκλ. ἡμ. συνδ. 20 Ὀκτωβρ.

Μ. Δούκας ὁ Χασιὰς. Ἀπ. 7,543 ἑ. τ. π. Ἀθηνῶν. Ἐκ πτωχ. 15 Μαΐου 1880. Εἰς Ν. Βόρας. πτωχ. κ. Ν. Ἱερογλυφάκης. Ἐκλ. ἡμ. συνδ. 20 Ὀκτωβρ.

Ἰω. Μαυρομιχάλης ὁ Ἀθηναῖος. Ἀπ. 7,517 ἑ. τ. π. Ἀθηνῶν. Ἐκ πτωχ. 28 Ἀργοστόλιου 1880. Εἰς Γ. Πετροπουλάκης συνδ. Μ. Μυλόπ. Ἐκλ. ἡμ. συνδ. 20 Ὀκτωβρ.

Μ. Φιλαλήθουλος ὁ Ἀθηναῖος. Ἀπ. 7,521 ἑ. τ. π. ἐνταῦθ. ἐπιτρόπ. 18 Ὀχρίου Δ. Ἐσ. Ν. Βαρδιάν. Ἐκ πτωχ. Πολεοδομικ. Ἐκλ. ἡμ. συν. 20 Ὀκτωβρίου.

Ἰω. Σαλταζόπουλος ὁ Ἀθηναῖος. Ἀπ. 7,522 ἑ. τ. π. ἐνταῦθ. πτωχ. Ὑπουργ. 7 Ὀκτωβρίου 1880. Εἰς Ἱ. Μαβρουκάκος. π. συνδ. Α. Πρασσάς. Ἐκλ. ἡμ. συνδ. 20 Ὀκτωβρίου.

Ν. Σ. Λάμπρος ὁ Ἀθηναῖος. Ἀπ. 7686 ἑ. τ. π. Ἀθηνῶν. Ἐκ πτωχ. 10 Μαΐου 1881. Εἰς Σ. Σολάρης. π. συνδ. Γ. Ἀλκαίος. Μ. Κατσαλίδ. Ἐκλ. ἡμ. συνδ. 20 Ὀκτωβρίου.

Μ. Ἔφρ. Διακομιχάλ. ὁ Περιμῆς. Ἀπ. 7667 ἑ. τ. π. Ἀθηνῶν. Ἐκ πτωχ. 25 Ἀπριλίου 1876. Εἰς Σ. Σολάρης. π. συνδ. Ἀλ. Π. Ἀλεξάκος καὶ Γ. Κορνούτσος. Ἐκλ. ἡμ. συνδ. 20 Ὀκτωβρ. ἑ.ἐ.

Προσηγορίαι ὑδατογράφων πιστευτῶν.

Ἐ τῆς πτωχ. τ. Κ. Παπαγεωργίου καὶ Κύπρ. Σαπίκας. Ἀπ. Ἀριθμ. 1881 ἐνεπ. κ. ἐπ. τῆς 6 Ὀκτωβρ. 7 τῆς πτωχ. Κ. Μιχαλοπούλου. Ἀθηνῶν. παρέσχεν ἐμπροθέσμως ἐπαρκῆ ἐγγυοδοσίαν ἐπὶ τῷ 10 τῆς αὐτῆς ἑ. Ὀκτωβρ. ἡ τῆς πτωχ. Π. Κυριακίδ. Ἀθηνῶν. ἐνεπ. ἐπ. τῆς αὐτῆς 10 Ὀκτωβρ. ἡ τῆς πτωχ. Ι. Γεωργιάδου Κλεισσούρα. παρασχὸν καὶ ἐπαρκῆ ἐγγυοδοσίαν ἐπὶ τῷ αὐτῷ 10 Ὀκτωβρ. 1880.

Ἡμέραι λειτουργίας τῶν ἐμπορικῶν συμβολαιογρ.

Τῆς πτωχ. Α. Σίμβελλ. Ἀθηναίου, τὴν 18 Ὀκτ. ἑ.ἐ.

ΠΑΛΙΝΤΡΙΒΙΑΣΜΟΙ

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Ὀκτωβρίου 1880.

Μία αἰολὶς ἐν Χαλκηδόνι π. τ. 344 καὶ 76. 7 Ὀκτωβρίου ἐν Χαλκηδόνι π. τ. 395 τοῦ ἑξ. Ἀλ. Γιάνν. Σοφ. Π. Ἀποστολίδου.

— Περβόλιον μετ' οἰκοδομικῶν. Ἐπ. π. τ. 1787 καὶ 70 ἐν Καλλονῇ, ὁδὸς Ἁγ. Δημητρίου. Σοφ. Γ. Φωτοπούλου.

— Τὸ ἡ ἥμισυ τοῦ περβολίου ἐν Σκουλίκι τοῦ ὄρους Ὄσσης. 1787 μέρος τοῦ ἑξ. 46 Τερτύρη. Σοφ. Κ. Μελίσσης.

— Οἰκία καταγὴς εἰς Ἱστιαίαν παρὰ τὸ Φωτεινὸν Ἐπ. π. τ. 3230,28, τοῦ ἑξ. Ἀ. Κ. Παπαδάκαινα. Σοφ. Γ. Παπαδάκης.

— Ἀγρὸς εἰς θέσιν Χουλὰ ἢ Λάχη ἐπὶ τῷ 45 ἐκ στρεμ. ἢ 2 καὶ μ. 350 Ζ' Λαχανόκηπος ἐν τῇ αὐτῇ θέσει ἐπὶ τῷ π. τ. 490 τοῦ ἑξ. Μ. Ἀλεξανδρῆ. Σοφ. Π. Περδικάκ.

— Ἀγρὸς ἐν θέσει Πηγαδὶ Λιόκη τῆς περιφερείας Πλαταίων Λιακίων ἐκ στρεμ. 45 καὶ μ. 350 Κληρικὸν. Σοφ. Γ. Ρηξιάδης.

Ἐν Ἱερισσῷ τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1880.

Οἰκία δύο ὀρόφων ἐν Ἱερισσῷ ἐντὸς τοῦ Ἐπισκοπικοῦ τοῦ Ἱερισσοῦ π. τ. 247 τοῦ ἑξ. Ἱ. Γ. Δημητριάδου Σοφ. Ν. Βουτσᾶς.

— Οἰκία καὶ ἀκατάστατα κτλ. ἐπὶ τῆς πλατείας Ἀπόλλωνος π. τ. 821, ὃ. Τὰ ἀ ἥ ἐξαγορᾶται δι' οἰκοδομὴν κατώτερα τῆς Μονομερίου τοῦ ἁ. τμήμ. τοῦ ἔδαφ. π. τ. 1067,28. τοῦ ἐπίσης τετμημ. τοῦ ἑξ. αὐτ. π. 1027 τοῦ ἑξ. Γ. Παπαδάκου Σοφ. Ν. Βουτσᾶς.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΛΥΣΕΙΣ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Τῇ 19 Μαΐου 1880. Τὸ 4256-ὸν 24 Δεκ. 1869 τοῦ συνδ. Δ. Στυλιάνου, Ἐ. τοῦ ὁ Ἀλ. Λιακατάκης ἀνεφάνη τῇ ὅτι τοῦ ἐπὶ 16 Ἰουλ. 1880 συνδ. τοῦ ἐν Βόλῳ ἐκτίμητ. Ἐ. Ἐμπορ. Ἐπιμελ. Ἐταιρείας Ἰωαν. Α. Φάγρη καὶ Σίας ἐπὶ τῆς ἐ Ἀπριλ. 1880 καὶ ὑ πρόσκοπος αὐ Ἀλ. Ἀφεντάκη Ν. Φ. Δημητρίαδος.

— Τῇ 16 Μαΐου 1880. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 3749 τῆς 9 Μαΐου 1880 τοῦ συνδ. Π. Γενναδίου, ἐ. τοῦ οἱ Δ. Δρακάκης καὶ Αὐτ. Τριζώνας διελύθησαν ἀπὸ τῆς 15 αὐτῆς 1881 Ἰουν. ἐγγράφου συστάλεισαν ὁμοιμ. ἐπὶ τῷ αὐτοῖς κοινὸν τοῦ ἑ Δρακάκης.

— Τῇ 19 Μαΐου 1880. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 34,855 τῆς 5 Μαΐου 1880 τοῦ συνδ. Ν. Βουτσᾶ, ἐ. τοῦ οἱ Χρ. Ν. Γιαννακόπουλος καὶ Σία. Πλοιοκτήτες διέλυσαν τὴν ταύτην τῇ 16 Τρέχοντ. 1887 ἔτους, καὶ μένει κύριος ὁ Μόσχ. Πλοιοκτήτης.

— Τῇ αὐτῇ. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 16,318 τῆς 19 Μαΐου 1880 τοῦ συνδ. Δ. Καλλονζῆ, ἐ. οὗ οἱ Γ. Παπαπετρόπουλος καὶ Σία. Ἐπιπλοποιοὶ ἐν Ἀθήναις τῇ ἁ τοῦ ἐπ' ἀριθ. 5881 τῆς 17 Ἰουν. 1883 καὶ 7396 τῆς 20 Ἰουν. 1884 συνδ. τοῦ Δ. Καλλονζῆ ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἑ. τοῦ ἔτους. ἐπὶ ἐπὶ ἐπιστ ἐπὶ τῆς ἁ τῆς 10 Ἰουν. 1888.

— Τῇ 22 Μαΐου 1880. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 3771 τῆς 14 Μαΐου 1880 τοῦ συνδ. Π. Γενναδίου, ἐ. οὗ οἱ Ἀ. Τσιουγκ καὶ Α. Καμπανάκος συνεστάθη ἑτερ. ἔτους διάρκειαν ἀπὸ τῆς ἁ τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς Ἰουνίου ἐπὶ Μαΐου 1890 ἀλφοῦ τῆς λήξεως τῆς μισθώσεως τῆς αὐτόθι Καταλύσεως, ἐφ' ἣν ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3753 (1890) τοῦ συνδ. Π. Γενναδίου.

— Τῇ 4 Ἰουνίου 1880. Τὸ 1706 τῆς 5 Ἰουνίου 1888 τοῦ συνδ. Ἀ. Σπηλιάδου, ἐ. τοῦ οἱ Γ. Κουτσιλιέρης καὶ Σία. Σιτοπῶλαι διελύοντο τὴν ἁ τοῦ ἐν λόγ. 30,661 1880. τοῦ αὐτ. συνδ. Ἐπὶ τοῦ ἐπιλοίπου ἐν τοιμ. ἀπαιρουμένης τοῦ Ι. Δρακάκη.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΠΟΙΕΙΟΝ Κ. ΣΦΕΡΤΖΑΔΟΥ

ΟΙΚΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ

(κατὰ τὸ συμβεβηκός)

Σπουδάσας δεχομαὶ τοὺς ἐξῆς. Δι Κωνσταντινούπολιν ἀρχόμενος ἐπὶ Δεκεμβρίου σπουδάσας ἐπὶ τῷ ἐπιστρέψαι ἐπὶ Ἀθήνας.

ΕΙΣ ΤΟ **ΠΑΡΙΣΙΝΟΝ ΚΟΥΡΕΙΟΝ**

Δ. ΒΑΛΑΧΑΚΗ

21 — Ὁδὸς Κρατίνου — 21

(ὑπάντησις τῆς Μ. πλατείας καὶ Ν. θεάτρου)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἀναμένει τὰς ἡ καὶ ἐκείθεν δεκάτας προσδιδόμενον ἔρ. 3

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου **Αἱ ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ**

Ἔτος Α'. — Ἀριθ. 25

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΡΑΞΙΣ: 10 Ὁδὸς Σοφοκλέους 10 | Διεύθυνσις ἔρ. 10 ἑ. Μικρὸν Ἀνάκτορον ἀ. 10 ἑ. Κοσμοφόρ. ἔναντι μ. 10

ΑΘΗΝΑΙ: 21 Ὀκτωβρίου 1880

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὰ Νομοσχέδια τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος τοῦ Νεστορίου.

Νομολογία Ἀρείου Πάγου, Πολιτικὴ-Ποινική, 1880

Νομολογία Ἐφετείου Ἀθηνῶν 1880.

Ἐπίσημος ἐφημερὶς Κυβερνήσεως Νομολογία.

Συμβολαιογράφοι Νομοφυλάκιον Τοῦ ἐν Διδακτορίᾳ Νομοφυλάκιον.

Καταβάσεις ἐνδίκους ἀπὸ Ἐ. Δικολίου.

Ἐπίσημος ἐπιστολὴ ἐξόδους -Συμβολαιογρ. Πλειστηριασμοὶ. Συστάσεις καὶ διαλύσεις ἑταιριῶν. - Ἀλληλογραφία.

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἀθήνας

Ἐπιστ συνδρομὴ ἐν Ἑλλάδι..... ἀρ. 17

ἐν ἐξωτερικῷ..... 22

Πᾶσα αἴτησις ἐγγραῆς ἢ συνδρομητῶν δέον νὰ συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ποσοῦ.

Ἐκ πάντων τῶν παρρησιαστῶν τῆς συνδρομῆς τῶν ἐπαρχιῶν ἐπὶ τῷ ἐπιστρέψαι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῆς 15.20 μετὰ τὸν τερμοφυλακὴ τελεῖ τὸ Κεφαλληνίας ἐπὶ τῷ διατηρήσαι τὴν διατηρήσιν τῶν 1836-1888 ετῶν. Π. Ἀγγελοκοπίου Ἀθηναίου. Ἐπιμελὴς ὁ κύριος ἐπιστολὴ ἐπὶ τῷ ἐπιστρέψαι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Δι' ὑ. διατυπώσεως ἐ δίκης Ἐρυνοῦ ἐπὶ τῆς ἐξ ἀποβάσεως καὶ τῶν 5 ἀπαιτουμένων ἐπὶ τῷ ἐπιστρέψαι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς ἐπὶ τῷ ἐπιστρέψαι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς ἐπὶ τῷ ἐπιστρέψαι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς.

— Δι' ἀποχὴν ἐ δίκης Ἐρυνοῦ ἐπὶ τῆς ἐξ ἀποβάσεως καὶ τῶν 5 ἀπαιτουμένων ἐπὶ τῷ ἐπιστρέψαι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς ἐπὶ τῷ ἐπιστρέψαι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς.

— Ἐπὶ τῷ ἐπιστρέψαι ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς

ΤΟ ΝΟΜΟΘΕΣΙΟΝ
ΤΟΥ ΠΟΝΗΡΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ ΤΟΥ ΝΕΣΣΕΛΡΟΔΕ.

Οι δύο πρώτοι τόμοι φέλλει εξετασθεν τους τρεις τεύχους του νομοσχεδίου τους πραγματευομένους περί των γενικών αρχών και των ποινών. Πίθε προβλεπομένων εν τοις εξέτασιν του τετάρτου τεύχους, όστις πραγματεύεται περί αποτίμησε ο απόρρων συνεδρίας λαλεί του 1855 έστιμεν οι δικαστικοί την απόπειραν των ακκομμοδατικών και πλημμελειακών μελών έκαμνε δίκαιον εν αυτοίς πόνον. Το νομοσχέδιον τομιεί απολύτως τας ποινικάς διατάξεις της γερμανικής αυτοκρατορικής ποινικής νομοθεσίας, απαλλοτρι- σάσης τούτος την αποτίμησιν των εκάστοτε.

Ο τεύχος δε κίνει του 1855, κατ' απομίμησιν του Γαλλικού συνέχει τα ήγαθρια, τα ηρ- δόμενα άπο του απτερχόντος και ετύμασι κρατούσα δε τον ποινικόν τούτον δι ον κατ' εν συντελεσθή. Τις νομοθέμενον χαλούνται το παρα πάντων των νεωτέρων κωδίκων δικτύου γενικών συστημα, κατ' ο τη αξίας αφόρμενον ήγαλκων τιμωρίαι δια ποινάς μικροτέρας της ανωτάτης ανεπαρκούσας, τη δι αδυνατεφ- τιμωρίαι δια ποινής θανάτου. Όσον αφορά τας καθορας προσκαταστασεις πραξεις, κύτας δεν τιμωρούνται εφε καθόσον αυτοί κατ' εκ- τάσεις αποτελούσι συνεκτι παράδειγμα.

Το νομοθέτημα Νεσσελρόδε ενδίκιος ότι ίδια να εξτυχθή επί του πρακτικόν κα' δε ή δρα- στικός αποκλεισται πάσης ποινής ! δεν ένε- ται ποτε ένεκα ένεκα. Ο αυτουργός παρεπό- της εκτελέσεως κατα των στερών της συντελε- σεως του ήγαλκατος, χωρίς να κεφαλοθή πο- ινικάς ύλικάς κακίαν, εκτός εαν ο έναρξις της εκτελέσεως αυτός κατ' εκείνην εκτελεί- νουν παράδειγμα δεν) έτσι, του ήγαλκατος ενεκα μη αποκατάστασις, ο αυτουργός κρατούσε- νόθρωπος τα αποτελέσματα. Ο άρουρος ούτε δίν ένε κατ' ούκ εκτός κακίαν χ χρίσις της μεθοδικής ήγαλκατος αρίστ να υποτυθή επ' τα- τουργού εστακτικά τα αποτελέσματα, τις τρό- σεν αυτά η προδιάτιμησις παρίστασις φαίνεται κ αυτόν τρόπον του άρθ. 80 κάθ' ο ε επικαίρωσις των συνεπών συντελεσθείσας ήγαλκατος απα- λάκτου του ίνεχρι πάσης ποινής. Δεν τοιούτον δέκ- τος ο πλήρης ποινικός νομοθέτης εις τη αξήνωσιν ήγαλκατα κλίσεως να αυτικάβ. τη αυτουργον δι κάκιαν, εκείνο δεκ. Δεν υπαναγκαίως είνε συ- κατάλειψον, κλλα συζ ύπαρ- κόθησιν πόθησιν πρά- τος δι αυτουργού ήγαμας επιτελούν κακαίνων πραγματοτέλον. Προτιμώ- τέρα είνε η ράσις του γερμανικού κώδικος : πάν- τοτον ν ήγαλκ δεν αίγο άκομ συκλογράφ- ξυπόθεσι δια πράξεις του τον πρωτοτοποποιού του ήγαλκατος . . . ν. κ του σφγτρικού κώδικος : εάν πρό σπαλλήγος της σκηλλήγας της σ' πλίος. μετά- στερήσεις, εκτός της συνήθους του γεγονότος του αποτελέσματος του σφγτρικού. Η απόπειρα δεν είνε συμφερτέρα εν τη φυσικότητι εκτός θέσεως.

Ο σύστημα τούτος προβλέπει την περίπτωσιν κατ' ην τη ήγαλκατα τρώλεται εις την συνέργειαν πολλών προσώπων. Ο νόμος του 1855 ανεγίνε- γράφει ο γκλάκος ούτε το ένομα συνεργού (coun- pliciter) έλεος ούτε συνεργού του ήγαλκατος και ούτε επιβολέ την αίσχη συνών δν κατ' ού κυρίως αυτουργός. Ο νόμος αύτος κατ' επομέ- νως δεν κάμνει καμμίαν διάκρισιν μεταξύ της αξιώσεως του αυτουργού και του συνεργού (instigation) των άλλων αυτουργών του κυρίως επιτε συνεργού. Ο κώδιξ αύτουργός του κυρίως επιτε συνεργού. Ο κώδιξ αυτουργός ο συνεργός δεν επιδέχεται καμμίαν διάκρισιν μεταξύ της αξιώσεως του ήγαλκατος. Την διάκριση ταύτην εδέχθησαν παρά τον γερμανικού και ονγ- γρικού κώδικος.

Η ποινή της αποπείρας επιβάλλεται ουκανονως- γικώς να δικάσει ποτε να κατεδικασθή εις ειρ- κτήν, εις την ποινήν του θανάτου δηλ. ότε ο συνεργός να υποστηριχθή πρωτεύουσας. Δεν υπάρχει ποινή εκτοίσις, του δράστου ήγαλκατικής πράξεως, είτε βουλών συμπεράσματος πράξεως, κύτας δεν τιμωρούνται είμι κακθόσον αυτοί κατ' εκτάσεις αποτελούσι συνεκτι παράδειγμα.

Το νομοθέτημα Νεσσελρόδε ενδίκιος ότι ίδια να εξτυχθή επί του πρακτικόν κα' δε ή δρα- στικός αποκλεισται πάσης ποινής ! δεν ένε- ται ποτε ένεκα ένεκα. Ο αυτουργός παρεπό- της εκτελέσεως κατα των στερών της συντελε- σεως του ήγαλκατος, χωρίς να κεφαλοθή πο- ινικάς ύλικάς κακίαν, εκτός εαν ο έναρξις της εκτελέσεως αυτός κατ' εκείνην εκτελεί- νουν παράδειγμα δεν) έτσι, του ήγαλκατος ενεκα μη αποκατάστασις, ο αυτουργός κρατούσε- νόθρωπος τα αποτελέσματα. Ο άρουρος ούτε δίν ένε κατ' ούκ εκτός κακίαν χ χρίσις της μεθοδικής ήγαλκατος αρίστ να υποτυθή επ' τα- τουργού εστακτικά τα αποτελέσματα, τις τρό- σεν αυτά η προδιάτιμησις παρίστασις φαίνεται κ αυτόν τρόπον του άρθ. 80 κάθ' ο ε επικαίρωσις των συνεπών συντελεσθείσας ήγαλκατος απα- λάκτου του ίνεχρι πάσης ποινής. Δεν τοιούτον δέκ- τος ο πλήρης ποινικός νομοθέτης εις τη αξήνωσιν ήγαλκατα κλίσεως να αυτικάβ. τη αυτουργον δι κάκιαν, εκείνο δεκ. Δεν υπαναγκαίως είνε συ- κατάλειψον, κλλα συζ ύπαρ- κόθησιν πόθησιν πρά- τος δι αυτουργού ήγαμας επιτελούν κακαίνων πραγματοτέλον. Προτιμώ- τέρα είνε η ράσις του γερμανικού κώδικος : πάν- τοτον ν ήγαλκ δεν αίγο άκομ συκλογράφ- ξυπόθεσι δια πράξεις του τον πρωτοτοποποιού του ήγαλκατος . . . ν. κ του σφγτρικού κώδικος : εάν πρό σπαλλήγος της σκηλλήγας της σ' πλίος. μετά-

πλέτε ένε τι ούσιώδες στοιχείον παντός ήγαλκα- ματος εστιν εκτον τούτο γαμπαπεμένεται ως ποινικόν πλημμέλειας ή πτρονοσίας, και ζη- τείδει δίκαιος να φτυχή τον νόμον. το νομοσχέ- διον εξετάζει τας κίτιας του κρ. κατηγορίας. Αι κίτιαι αύτοι, ότι δι τον τοις κώδ. εάν η ύλικη ή νόκαι βία, ή δικτυχία παρα νομίμου αρ- χής, ή κακαφορία του διανοητικόν δυνάμεων, ε ένεκα.

Το άρθ. 20 απαλλάττει της ενόνης εκείνου όστε κατα την στιγμην της πράξεως, ήτο εν κα- τασταση φυσιολογικώς, ή ούσης σκληρώς ή ασθενούς της κατασταση διανοητικών δυνάμεων του ενόνου. Ο αγγλικός κώδιξ δεν προσ- δέχεται τίνα τον διανοητικόν διαταραχών (ή του- τοις ή κακή) του 1838 προέλαβε τον περίπτωσιν ήγαλκατος συντελεσθείσης ύπό τα κράτος υπνωτισμού. Ο γερμανικός ή ού- γονος δεν προέβλεψε δια γενικόν τρόπον εξαιρέ- σεως την περίπτωσιν της πλήρους συναισθήσεως της διατραφής των διανοητικών δυνάμεων. Ο ιτα- λικός κώδ. θεωρεί ο παρ' ούκ εκτός κίνδυνος ο δι- κασζέμος δικαστικός να σπρέψ κλάσεις. Δίδει δε τοις τούτοις τον δικαίωμα αφού κρί- σεν τα πλημμέλειαν και την ούσιον του ανθρώπου τοιούτο επιτιθήσιον. Η έκφρασις του νομοσχεδίου σας δικαιώνει ότι δεν ήκολούθησεν ούτε τοιαύτην λύσιν γενικήν ή ειδικήν ή γνώμην κατ' εκείνον έσεις ένεκα αφ' εαυτού δε κατέστησεν ο ένόνος φρ προσοχώ- δεσθαι έστε δεν μεθυσθή ούτος έγε το θάρρος να θεωρήσε βραχύ.

Τα προμηθαστικά κατα του φρονοδιάφο ήγ- κλησιατικα μέτρα ανεπιθυμητόν συνεναγκαίνου σε ενκλειστικά ήγαλ. 63) ο δικαστής δύνε εις τους πάντας να πρακλίνε, κίτα, κατ' ο γνώμη του δεν δικαιοί ή να έγε σοβαν βαυστερα παρα τη ανωτερα αρχη. Ο δικαστής δεν δύνε ούτε αρμόδια αρχή να δικάζε τάσεα είνε ή δικα- στικοί, ή ελλείε υπαλλήνου ή δημοτικοί.

Τον νόμιμον δίκαιον περιφρόν το νομοσχέ- διον και την χρήσιν των ανεκτικών μέσων προς υπερβασιν του πρόσωπου, της κατηγορίας ή της δικαστικής έκτινος ούτος προβλέπουσι. Κατα προσδοκίαν δε κατα τον γερμανικόν κώδικα κατ- δασσ του δικαίου. Η προσασία του προσώπου περιφρονεί προφανώς το δικαίωμα του σπου- δαίου δικαίου της κατα της προσωπικής ελευ- θερίας προσβολής, και την προσβολήν της τιμής γνησίως. Εαν υπαρχ υπάρκτος της νομίμου άμυνας, δι κατηγορούμενος τιμωρείται από τ' αυτά ένε ανάγκαιος μειωμένη. Η υπέρβασις κότε δεν είνε τιμωρητέα έαν ο αυτουργός ένε- γνεται ότι τι αρκτός χρόνος ή συγκινήσεις πρό- ξενήσεν ότι της πράξεως, ή ντ τον σε πε- λειμένον.

Παρα τη νομίμω άμυνη προβλέπεται ο σπ- στικός κατ' ον ο αυτουργός διάφορα την ε- κληκτικόν πράξιν υφιστάμενος συνήθεις εκ κατάστασιν ανάγκης. Ον δεν τόλματο να απο- φυγή άλλως, όπως ούτος ή επιτυχίαν ανάγκης ο πρόσωπον ή την ζωήν του και ξεύνον κατ' ον τι ήγαλκα διάφορα κάπως χάρη βιάζεται εις τούτον πρόσωπον ένεκ ανάτιας εύρισκετ εις ανάγκην ήγαλκατος αναγκαίου βιαίου.

Η δικαιτής κύτος δυνατόν παρα τον γερμανικού και ογγρικού κώδικος, να επιτρέψη ήγαλκατα ύπαλλήλ ένεκ ανάγκης ήγαλκατος ύπαλλήλ ένεκ ανάγκης ήγαλκατος ον ή ύπ' αυτού ένεκ ανάγκης ον δεν εκκίνητον ουσίας, εις δεδομένη περίστασιν, τους νανσγούς σ- τους, ηρόθετες εις ανυπέβλητον ανάγκην, ε- λείπει πράξεις κατ' ανάγκην και ύπ' ον τον ένεκ των ένεκ των ο δικαιτής κότε δεν είνε δεσμώνος παντός κανόνος. Ένεκ της τρι- τοτόκου ανάγκης ον δικαιτής δεν δύνε ήδη δια συνόπως πράξεις ένεκ της και δύνατα να επιδιωκούσης την χάριτα, δε ες αποδόλεται επιει- κεια. Αλλ' εμφαίζει ο νομοθέτης να κα- τοπτρίσεται εν τον προτύπων : Δεν δικτυρίν τον κλόνον να κινείς τον θόρον εις τα ψηλαλα- σίαν τον συνδεδεμένον : Δεν φθίνεται ένε απόθε- κεται ζωντανή εγγύησις αντιστάσεως κατ' ο σφο- αρχικός προσώπους ;

Μετα τους τρόπους δε καταλογισμού, οι ήγαλκ- τικοί περιστάσεις κατ' ούκ εκτός κίνδυνος ή αλλοίωσις του ένόνου. Είς ομές περιόδους διαφέρει κότε μέχρι της πλήρους δλάκεια έτον συμπτωμα- γομένου. Ο δικαστής δεν δύνε ούτε να δικάσε- ται μέχρι δικαιωτικόν έτον δεν δύνατα να κατα- δικασθή, έαν ενέργειαν ένεκ διαφέρεις, κατ' εν ενέργειαν μετα δικαίωμας ο συνεργός ή ενέργεια μετα δικαίωμας ο συνεργός ή ενέργεια μετα δικαίωμας ο συνεργός ή ενέργεια μετα περιστάσεις δια την ανάλωσιν από 18—20 έτών. Κατας του τελλικού κώδικος και του αγγλικού κώδικος του ποινικού δικαίου, τα παιδία κάτω των επτά ετών θεωρούνται πρόσωπα πρόσωπα, κατ' ον ο δικαστής δεν δύνατα ποτε να κατακδικασθή ο ένόνος παιδί κατωτέρω του σταδίου του ένατου έτους. Ο δε Γουνες και ο Ολλανδι- κός σε δέκα ένεκ, ο σε Βέλγιο, Φράδγιον, ο Γερμανικός ή Ουγγρικός ως δεκαεξ ένεκ, ο τού Γαλλικού ως δεκαεπτά ένεκ. Ο γερμανικός κώδιξ δεν δύνατα ποτε να κατακδικάσε κανένα, κατασκε- νούσ μέχρι δικαιτεσσαρών ένεκ. Όσον αφορά τον δεντέρον τεύχους του της δικαίρεσις, σύμφω- νον ολόκληρ σχέζουσι μέχρι δικαιώ ένεκ. Ο δικαστής δε μέχρι δικαιωτικόν έτον ο κόδικας Νιπολ του Ναπολε, ο Ελλη- νικός και ο Ιταλικός ως κα τη ούτ μέχρι τον κόδικα.

Εαν κατα τον δεντέρον τούτον περίοδον ένεκ δλάκεια μέχρι δικαιωτικόν έτον ένεκ μη- νάνε ένεκ, ούτος μετα τον έκτον της ένεκ δικαιωτικόν έτος δεν δύνατα να κατακδικασθή ποτε. Ελεγόν γλωσσικόν ιστορίας προς τις ένεκ

τῆς ὁποίας εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ συμμορφοῦται. Ἐν περιπτώσει ἀνωτάτης ἢ ἐπαναλαμβανομένης παρακοῆς, τὸ συμβούλιον τοῦ κράτους δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐκ νέου φλόγισιν του μέχρις ἓξ τὸ πολὺ μηνῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀνέλικον, κατ' κάτω ἐτῶν 12 ἐτῶν, ὁστις δὲν κατεδικάσθη, δι' ἐλλείψεν διαχρίσεως, τοῦ ὁποίου ὅμως αἱ ἐγκληματικαὶ κλίσεις παρουσιάζουσι κινδύνους δι' τὴν κοινωνίαν, καὶ ὁστις δὲν ἐπιτιμᾶται δεύτερος ἐν τῇ οἰκογενείᾳ του, δὲν δύναται νὰ κριθῇ ἐλεύθερος, ἀλλὰ παραδίδεται ὑπὸ τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας τῷ συμβουλίῳ τοῦ Κράτους, ὅπερ δύναται νὰ ἐπιμελεθῇ τῆς ἀνατροφῆς του μέχρι τῆς ἐνηλικιότητός του ἐν σωφρονιστικῷ ἐργαστηρίῳ, ἢ ἄλλως πως. Τὸ ὅριον τῆς τοιούτης ἀνατροφῆς ὁρίζεται εἰς τὴν διάρκειαν τῆς διοικήσεως, κατ' ἀπομίμησιν τοῦ γερμανικοῦ κώδικος. Ὁ γαλλικὸς κώδιξ ὁρίνει τὸ δικαστῆ νὰ ὁρίσῃ τὴν διάρκειαν τῆς τοιαύτης ἀνατροφῆς, τῆς διοικήσεως δυναμένης μόνον νὰ διακαθῇ τὴν προσωρινὴν αὐτῶν καὶ ὑπὸ ὁρὸν ἀπόλυσιν. Ὁ ἑλληνικὸς κώδιξ πρόβλεπε περιτέρω τὴ παράδοσιν καὶ ἡ διάρκεια αὐτῆς διατάσσεται ὑπὸ τοῦ πολιτικοῦ δικαστοῦ, ἂν πρόκειται περὶ ἀνηλίκου ἄνω ἐτῶν, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει παρὰ τοῦ ποινικοῦ δικαστοῦ εἰς τὸν δικαστὴν ὡσαύτως ἀνήκει καὶ τὰ διατάξῃ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἀνηλίκου. Ἐν τῷ καντονίῳ τοῦ Valais ὁ ἀνήλικος δὲν ἀποστέλλεται πρὸς σωφρονιστικὴν ἐπανόδευσιν εἰμὴ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου ἢ Γενεύῃ ἀπαιτεῖται ἡ συγκατάθεσις τῶν γονέων του καὶ ἐν περιπτώσει μὴ αἰτήσεως παρ' αὐτῶν, τῇ αἰτήσει τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς.

Ὁ αὐστὸς σωφρονιστικὸς περιορισμὸς δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τρεῖς μῆνας τὸ πολύ, καὶ ἐξ μῆνας ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς, ἔστω πάσης ποινικῆς παραβάσεως, εἴτε τῇ αἰτήσει τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων, εἴτε τῇ αἰτήσει τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ τῆς σχολικῆς ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῶν μαθητευόντων εἰς τὰ δημόσια σχολεῖα ἀνηλίκων, δι' ἐπανειλημμένας πράξεις ἀκατακοσμίας ἐν τῇ οἰκογενείᾳ ἢ ἐν τῷ σχολείῳ, ἢ δι' ἀδικοσίας ἀταξίας.

Οἱ κωφάλαλοι ἐξομοιοῦνται τῷ ἀνηλίκῳ πλέον τῶν δώδεκα ἐτῶν, τοῦ ζητήματος τῆς διακρίσεως ὡριλόντος πάντοτε τὸ τέλεστα τῷ δικαστῇ.

Μεταξὺ τῶν διαφόρων ἄλλων λόγων οὕτινες μειοῦσι τὸ ἀξιόποινον δὲν ἐπιμένομεν εἰμὴ ἐπὶ τῶν ἑξῆς μόνον· ἐν περιπτώσει κλοπῆς, κατακρίσεως ἐμπιστοσύνης, λαϊστροκαιρεδείας, κλεπταποδοχῆς, ὑβρεῖς ζένης ἰδιοκτησίας, ἢ πλήρης ἐπανόρθωσις τῆς ζημίας, αὐθορμήτως γενομένη πρὸ πάσης καταδιώξεως, καὶ τὴ συναινέσει τοῦ παθόντος ἀπαλύσει τὸν ἔνοχον πάσης ποινικῆς εὐθύνης· πρακτέμενον περὶ κλοπῆς, πρᾶξει προσεπὶ νὰ μὴ συνοδεύεται αὐτὴ ὑπὸ τινων ἐπιβαρυντικῶν περιστάσεων, καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὁ ἔνοχος νὰ μὴ εἶνε καθ' ὑποτροπὴν ἐγκληματίας. Ἐν τῇ αὐτῇ τάξει τῶν ἰδεῶν διατάσσει γενικὴν μείωσιν, καὶ ἐν τισι περιπτώσεσι, τὴν ἀπελευθέρωσιν πάσης ποινῆς, ἐτὶ τὸ πῦρ δὲν ἐπρόσειπεν μεγάλων ζημιῶν καὶ ὁ αὐτουργὸς τοῦ ἐμπρησμοῦ ἐνεργῶν αὐθορμήτως ἐσβύασεν αὐτὸ ἢ δι' ἄλλων τὸ πῦρ πρὶν ἀνακαλυφθῇ.

Ὁ ἐκτὸς τίτλος κλείει δια τῶν «ἐλαφρυντικῶν ἢ ἐπιβαρυντικῶν περιστάσεων ἄλλων ἢ τῶν ἀποτελούντων αντικείμενον εἰδικῶν διατάξεων τοῦ νόμου, αἵτινες λαμβάνονται ὑπ' ὄψει ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς ποινῆς. Ὁ γαλλικὸς κώδιξ καὶ ὁ τῆς Γενεύης ὡς καὶ ὁ προηγούμενος τοῦ Neuchatel δίγνται τὸ σύστημα τῶν γενικῶν καὶ ἀορίστων ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων αἵτινες εὑρίσκει ὡς ζήτημα ἐπὶ παντὸς ἐγκλήματος. Τὸ ὑπὸ μελέτην νομοχρέδιον ἂν καὶ ἐγκαταλιμπάνει τὸ σύστημα τοῦτο, ὡς καὶ τὸ τῶν γενικῶν ἐπιβαρυντικῶν περιστάσεων, οὐχ ἧττον δίγνται αὐτὰς ἐν περιορισμένῳ ἀριθμῷ περιπτώσεων ἀκριβῶς ὁριζομένων ὡς π. χ. ἐπὶ φόνου, ἀνηρεσίας, ἐπαναλήψεως, ἀμβλώσεως, λιστείας καὶ παρανόμου βίας, καθ' ἃς ἡ παραδοχὴ ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων ἀποκλειστικὸς τὸν νόμιμον ποινὴν διὰ τοιούτης μειωμένης κατὰ βαθμὸν ἑτέρας τῶν περιπτώσεων τούτων, ἐὰν ὁ νόμος τῆς ποινικῆς διονομασίας δὶν μετρορυθμισθῇ, καὶ τὸ ὁρκωτὸν δικαστήριον ἐξακολουθῇ νὰ ἐρωτᾶται ἐν ἑκάστῃ ὑποθέσει περὶ τῆς ἀποδοχῆς ἐλαφρυντικῶν ἢ ἐπιβαρυντικῶν περιστάσεων, ἡ ἐπιμύρησις αὐτοῦ δὲν θέλει εἶνε δὶα τὸν δικαστὴν εἰμὴ ἁπλῆ συμβουλὴ ἐν τῷ προσδιορισμῷ τῆς ποινῆς καὶ ἐν πολλοῖς ἄνευ ἰσχύος. καθόσον τὸ νομοχρέδιον καταρρίπτει τὰ ἐλαχιστα ὅρια ἐν μεγίλῳ ἀριθμῷ περιπτώσεων, ὁ δὲ δικαστὴς ἐν τῷ καθορισμῷ τῶν ἀνωτάτων ὁρίων θέλει χαίρει πλήρους ἐλευθερίας ἐκτιμήσεως.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἀριθ. 201 (1889) Τμ. Α'. (*)

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Α. Ἀγαθονίκος

Ναυτικός. - προφυλάκισις. - ἀδίωσις. - μισθοδοσία

Ἀδιωθήτως τοῦ ἐνάγοντος τῆς ἐπὶ κλοπῇ κατηγορίας, ὁρθῶς ὑπολογίζεται ἡ διάρκεια τῆς προφυλακίσεως ὡς χρόνος ὑπηρεσίας, καὶ ὀρθῶς ἐπιδικάζεται πλήρης ἡ μισθοδοσία κατὰ τὸν ρητὸν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 191 ἐδ. 2 τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας, ὅτις ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων ναυτικῶν, δυνάμει τοῦ ἄρ. 13 τοῦ περὶ ἀδείας τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ Δ., διλαμβάνοντος ὅτι μέχρις οὗ κανονισθῇ τὰ περὶ τῶν ἐν τοῖς νοσοκομείοις νοσηλευομένων καὶ τὰ περὶ ὑποδίκων ναυτικῶν, ἰσχύουσιν εἰς τὰ βασιλικὰ ναυτικὰ αἱ ἤδη εἰς τὸν ἡμέτερον στρατὸν τῆς ξηρᾶς καθιστῶσαι διατάξεις, οὐδόλως δὲ προκύπτει ἐκ τοῦ διατάγματος τούτου, ὅτι δι' αὐτοῦ ἐπεφυλάχθη τὸ κανονισθῇ ἁπλοῦς ἢ κατάστασις τῶν ἀθωωμένων ὑποδίκων καθ' ὅσον ἄρορᾷ τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν ὡς πρὸς τὴν ἴσχυσιν καὶ οὐχὶ ὁ μισθὸς κατὰ τὸν χρόνον τῆς προφυλακίσεως αὐτῶν. (*)

Ἀριθ. 210 (1889). Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Α. Μαμαρρηγίας

Ἐπιδότριον. - γαίτονες. - ἀποδεικτικὴ δύναμις

Ἡ ἐν τῷ ἐπιδοτρίῳ βεβαίωσις τοῦ κλητῆρος, ὅτι προσελήφθησαν μάρτυρες ἐλλείψει γαιτόνων, δὲν ἀποτελεῖ πλήρη ἀπόδειξιν καθ' ἃς γρεία τὰ ἐπὶ πλαστογραφίᾳ προσδολῆς, διότι ἡ ἰδιότης τοῦ γαίτονος δὲν πρεσπαίτει ὑπὸ τὴν ἄμεσον τοῦ κλητῆρος ἀντιλῆψιν.

Ἀριθ. 213 (1889) Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Α. Μαμαρρηγίας

Διοικητικὴ ἀγωγὴ. - στοιχεῖα. - κτητικὴ παραγραφὴ - καλὴ πίστις. - πρακτικὸν. - χρησιπτησία

Ἐπειδὴ προκειμένου περὶ ἀγωγῆς διοικητικῆς, ἀπαιτεῖται μὲν νὰ περιέχεται ἐν αὐτῇ καὶ αἴτησις περὶ ἀναγνωρίσεως τῆς κυριότητος ἡ αἴτησις ὅμως αὕτη ἀρκεῖ καὶ συνεπτυγμένως ἢ καὶ ἐν ἄλλῃ ἐκφράσει νὰ διατυπώσται· ἀρκοῦσα ἱσοτίμως πρᾶξις νὰ θεωρηθῇ ἡ αἴτησις νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἀναγνώσας νὰ παραδώσῃ τὸ ἀκίνητον τὸν ἀστοργὸν καὶ κυριότητα τοῦ ἐπιδίκου, ὅπερ οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ σημαίνῃ ἢ νὰ ὑπορρεωθῇ ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν κυριότητα αὐτοῦ, ἀφοῦ ἡ κυριότης οὐ ἐκ τῆς ὀρίσεώς της δὲν ὑποκειται εἰς παραδόσιν ἀλλ' εἰς ἀναγνώρισιν· ἀπορρύπτως δὲ ἐκτίθηται ἐν αὐτῇ καὶ τὰ ἀπαρτίζοντα τὸν κτήσιν τῶν κυριότητος πρακτικὰ περιστατικὰ, πῶς δηλονότι καὶ κυριότης τοῦ πωλήσαντος κλήρου καὶ ἡ κυριότης τοῦ πρακτόρους· διότι ἀναφέρεται ἐν τῇ ἀγωγῇ ὅτι οὗτος ἐπώλησε τὸ διακ-

(*) Τὸ δημόσιον ὑπεστήριξεν, ὅτι τὸ ἄρθρ. δὲ τοῦ ἐν ἰσχύι ὑπερογοντος οἰκονομικοῦ κανονισμοῦ δύναται τοῦ ἀπὸ 12 Δεκρίου 1846 Β. Δ. ἰρίζει εἰδικὸς, ὅτι οὐ ὑπὸ δίκην ὑποβαλλόμενοι καὶ κατ' αὐτὰ καὶ οἱ τοῦτοις ἰσοτίμως, ἐν τῆς κατηγορίας ἀπολυθῶσι, ἀκριβώσει μόνον τὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ των δι' ὅλον τὸν χρόνον, καθ' ὃν διατέλεσαν ὑποδίκοι, μισθὸς δὲ βαθμοῦ κατὰ τὸ ἄρθ. 3 Νόρμου 1833 Β. Δ. περὶ διορισμοῦ τοῦ Β. Ναυτικοῦ εἶνε τὸ ἥμισυ τῆς μισθοδοσίας, τοῦ ἑτέρου ἡμίσεως ὁριζομένου ὡς μισθοῦ ὑπηρεσίας καὶ παρεχομένου μόνον εἰς τοὺς πραγματι παρέχοντας τὴν πεταγμένην ὑπηρεσίαν. Παρετήρουν δὲ ὅτι τὸ ἄρθρ. 191 § 2 τοῦ Στρατ. Βιν. Νόμου διελαμβάνον ὅτι ἡ διάρκεια τῆς προφυλακίσεως δὲν θέλει λογίζεσθαι εἰμὴ ἐν περιπτώσει κλοπῆς ἢ ὑποτροπῆς τοῦ κατηγορηθέντος ὡς χρόνος ὑπηρεσίας, διευκρινίζει δὲ ταύτην τὴν γρόνον τῆς ὑπηρεσίας σχετικὸς πρὸς τὴν θετέαν μόνον καὶ οὐχὶ τὴν μισθοδοσίαν.

δικοῦντι τὸ πατρικὸν ὁσπίτιον, δι' οὗ δηλοῦται ὁ πρόσφ τῆς κτήσεως τῆς κυριότητος του. Ἡ δὲ ἀκροτελὴς ἐνστασις ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐνοθῇσιν ἐν τῷ αὐτῷ δικαίῳ πραγματικὴ καὶ προσωπικὴ ἀγωγὴ ὁρθῶς ἀπορρίπτε ὡς μὴ προταθεῖσα ἐγκαίρως, καθόσον μάλιστα οὐδεμία διάταξις τοῦ νόμου ἀπαγορεύει τὴν τοιαύτην ἕνωσιν ὅταν συντρέχουσι αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρ. 515 τῆς Πολ. Δ.

— Ἐπειδὴ ἡ ἀγωγὴ περιέχει καὶ βάσιν κτητικῆς παραγραφῆς, διότι στηρίζεται εἰς νόμιμον τίτλον καὶ μακροχρόνιον νομὴν· τὰ δ' ἐν αὐτῇ ἀναφερόμενα πραγματικὰ περιστατικὰ, τὰ συνιστῶντα τὸν νόμιμον τίτλον, ἡ ἀναφερομένη παράδοσις τοῦ πωληθέντος καὶ διεκδικουμένου, καὶ ὅτι τοῦτο ἦτο πατρικὸν τῶν πωλητῶν ἐμπεριεχουσι καὶ ἐπίκλησιν καλῆς πίστεως, κλήσιον δι' αὐτῶν δηλοῦται τὸ ἀναπόσπαστον τῆς ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος ἀποκτήσεως νομῆς καὶ μόνον ἐὰν ἀντικρούσῃ ὅτι οὗτος ἐγίνοτας τὴν ὑπαρξὶν ἐλλοτρίων ἐπικαρατεστέρων διαπραγμάτων, ἀπαλλάττων τὴν ἐντοῦθεν καλὴν πίστιν τοῦ ὑποφηφίου ἀποδείξῃ τὴν ἰσχυρισμὸν τούτων, ἀποτελοῦντα ἄρνησιν ἐνὸς τῶν στοιχείων τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐξιωμένης χρησιπτησίας.

— Ἐπειδὴ τὰ προσῶπα ἀπάντα δὲν ἐξαιρούνται τῆς τακτικῆς χρησικτησίας, εἰμὴ καθ' ὅσον ἀπαγορεύεται ἡ ἐπίκλησις αὐτῶν ἀπὸ τῆς λύσεως ἄρχ τοῦ χρόνου ὁπότε πάυει ἡ ἰδιότης τοῦ προσώπου καὶ συνεπῶς ἐπιτρέπεται ἡ ἐπίκλησις ἐχει χώραν καὶ ἡ χρησικτησία· κατὶ δὲ τοῦ νόμου ἀπαγορεύοντος πρὸ τούτου τὴν ἐπίκλησιν τῶν προσώπων, ὁ εἷς αὐτῆς τίτλος δύναται ὡμῶς ἡτοι νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς χρησικτησίαν, πλὴν ὅταν ἐξ αὐτοῦ προκύπτει ὅτι τὸ πωληθὲν ἦτο προικῶον διότι αἱ ἀκυρότητες τοῦ τίτλου, αἱ ἀναφερόμεναι ἐν αὐτῇ τὴ ἀποτελοῦσι αὐτὸν νομικὴ πρᾶξιν, ἐμποδίζουσιν τὴν χρησικτησίαν, οὐχὶ δὲ καὶ αἱ ἐκτὸς αὐτῆς καίριαι, ὡν ὁν οὐδόλως ἐπηρεάζεται τὸ τοπικὸς ἔγκυρον τοῦ τίτλου.

— Ἐπειδὴ τὸ ὑποβαλλόμενον παράπονον ὅτι ὁ πωλήτης ἦτο κακῆς πίστεως νομίμως, δικτέλων ἐν γνώσει ὅτι τὸ σαρ' αὐτοῦ πωληθὲν ἀνήκεν εἰς . . . καὶ ὅτι ἀνεπῶς δὲν ἦτο γαμβρὸς ἐπὶ τοῦ μέρους τούτου ἢ τακτικὴ χρησικτησία, ἀφοῦ κατὰ τὸν νόμον ἐπὶ τῶν πλουμένων ὅτι τοῦ κακῆς πίστεως νομέως ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἰδιοκτήτου δὲν ἀρκεῖ ἡ γνησιότης αὐτῆ, προϋπάρχει μὴν κατὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ὁρίτων σχέσεων, ἀλλὰ δὲν ἐξέχασε ὅτι ὑπεδάλη καὶ πρωτοδίως ταυτότητος ἰσχυρισμός, ὃ δι ἐφευδολόγος ἰσχυρίζεται ὅτι ἀνετέχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ ἀπαραδέκτου.

ΠΟΙΝΙΚΗ

Ἀριθ. 111 (1889). Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Β. Παπασπυρόπουλος

Αἰτιολογιῶν. - παραπτωμάτων. - ἀντίφασις

Οὐδεμίαν μέριμνα ποιεῖ βουλήματος ὅτινος τοῦ παραπτώματος, ἐὰν ἐν αὐτῷ περιέχωνται· π' τὰ

τα γεγονότα τα απαιτούντα κατά τον νόμον τὸ στοιχεῖα τοῦ ἐγκλήματος, ἐφ' ᾧ παραπέμπεται ὁ κατηγορούμενος καὶ δὲν παραιτεῖται ἀπὸ τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ διὰ τοῦ αἰτιολογικοῦ τοῦ βουλεύματος, οὐδὲ δύναται νὰ γίνῃ λόγος περὶ ἀνεπάρκειας αὐτοῦ, ὡς ἀντιφάσκοντος πρὸς αὐτὸ τὸ περιλαμβάνον βούλευμα, διότι τὸ τοιοῦτον δὲν ἀποτελεῖ λόγον ἀναίρεσεως. (1)

— Δεκτὸν ὡσαύτως ὑπῆρχε τὸ συμβούλιον, ὅτι ὁ ἀναιρεσιβλήτου τροφοδότης κατ' ἀρθρον 45 τοῦ Κώδικος τῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἀφορῶν καὶ Δεκεμβρίου, ὃν οὐδὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ν. ΑΤΝ τοῦ 1886 ὀφείλει νὰ μετατρέψῃ εἰς κύτταν ἐπαγγελματικὴν ἄδειαν ἀπαιτουμένην κατὰ τὰ ἄλλα ὑπὸ τῶν φορολογικῶν διατάξεων τὴν ἀπονεμομένην οὐσίαν, τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζεται ἡ πρᾶξις αὕτη πλειστηριασμὸς δημοσίων ἐγγράφων, διότι τὰ περὶ τῶν ἀρρένων βιβλίων, ἐν οἷς ἐγγράφονται κατὰ τὴν προμηνιαίαν πώλησιν νόμων καὶ διατάξεων φορολογικῶν, εἶναι δημόσια ἔγγραφα ὑπὸ ἐξαιρέτους καὶ κρατουμένης τοῦ δηνοσίου ἀφῆς, ἐπιτρεπομένων κατὰ μόνον τοῦ νόμου διατάξεων τὴν ἐπιβεβαίωσιν καὶ κρίσεων αὐτῶν ἐν τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ΑΤΝ νόμου τῶν φορολογικῶν κατὰλογῶν συντάσσονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δηλώσεων τῶν τροφοδοτουμένων καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν βιβλίων τούτων. Δὲν ἐπιτρέπεται τοῦτον ὅτι ὁ ἀρρένης νόμος δὲν ἀπαιτεῖ κύτος τὸν ἰδιόκτητα δημοσίων ἐγγράφων, μὴ ὄντων κύτος τῶν ἐν λόγῳ ἀνάγκην εἰς ἀνάγκην ἀρχῆς καὶ περιβαλλόντων ἰδιότητας εἰς ἃς χαρακτῆρα δημοσίων ἐγγράφων· ἐν ᾗ τῷ ὄντι ἕλληνες τὸν ὑποτιμηθέντων τοιούτων ἐγράφει καὶ τὸν ἐν μέρει ἐν τοῖς ἰδιωτικοῖς βιβλίοις δὲν σταμεῖ κύτα τοῦ νόμου, ὅτῳ ἕνεκεν ὡς δημόσια ἐγγράφα, οὐδὲ καθιστᾷ τούτα ἁπλᾶ σχέδια ἢ σημειώσεις ἀν ἐγγράφων τῶν προσώπων ἐπὶ ὧν ὁ νόμος κατ' νόμιμ εἰς τὰ τοιοῦτον εἶδος ἐγγράφα.

Ἀριθ. 148 (1889) Τμ. Β'.

Κατηγορίαι ὑ Δρακόπουλος κ. Δ. Καραγιάννης

Μετάδοσις ἀσθενείας - ἐπικινδυνότης - ἀνάγκαιος ἐπιμέλεια.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ ΙΔΚΗ νόμου τοῦ 1880) ἐπιβάλλεται ἐπὶ τοῦ ἀσθενοῦς ἡ ὑποχρέωσις νὰ λαμβάνῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἀποφυγὴν τῆς μεταδόσεως τῆς ἀσθενείας εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν εὑρισκομένους καὶ ἐπὶ τῇ ἀποφάσει τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ ὑγιεινοῦ τμήματος, ἐν περιπτώσει ἀνάγκης, ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ ἀσθενοῦς ἐκ τοῦ οἴκου καὶ ἡ μεταφορὰ αὐτοῦ εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Ἡ ὑποχρέωσις αὕτη ἐπιβάλλεται ἐπὶ τοῦ ἀσθενοῦς καὶ ὅταν ἀκόμη ἡ ἀσθένεια ἔχῃ ἐπιδημικὸν χαρακτῆρα, ἐὰν ἡ ἐπιμέλεια τοῦ ἀσθενοῦς ἐν τῷ οἴκῳ ἢ ἐν τῷ νοσοκομείῳ ἀποβαίνῃ ἐπικινδύνως ἐπὶ τῆς ὑγείας τῶν περὶ αὐτὸν εὑρισκομένων. Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ ὑγιεινοῦ τμήματος δὲν ἀποτελεῖ ἐκτελεστὸν πρᾶξιν, ἐὰν δὲν ἐπιβεβαιωθῇ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐπιτρόπου καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος γνωμῶν τῶν ἀρμοδίων συμβουλίων. (1)

— Ἐπόμενον ἦτο ἄρα ἐξεταστέον ἐπὶ ἐκτάσεως τῶν ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ἀναφερθέντος ἄρθρου, ἂν ἀφορᾷ τὰς ἐτιγκρινομένας διὰ τὸν ἐπὶ ὧν ἐπιτρόπου ἀποφάσεις, ἂν καὶ αὐτὸς ἔκαμεν δεκτὸν ὅτι τὸν ἐπιτρόπου ἐπιβάλλεται ἡ ἐπιμέλεια ἐπὶ τοῦ ἀσθενοῦς ἐν τῷ οἴκῳ ἢ ἐν τῷ νοσοκομείῳ, ἀλλ' ἐπὶ τοῦτον ὑπῆρχε καταφατικὴ ἀπάντησις. (2)

Ἀριθ. 149 1889 Τμ. Β'.

Κατηγορίαι ὁ Δρακόπουλος κ. Α. Μαμμαλιανίδης

Λύσις συμβολίσεως. - Αἴδιους συντελεστῶν

Οὐ λόγῳ, ὅτι ἐπιτρέπεται ἡ λύσις τῆς συνεταιρεσίας διὰ τὸν ἀπρόοπτον μόρτιον τῆς ὑπαρκτίσεως, συμβάντος ἀπόντος κατὰ τὸ πέρας τῆς ἀπολύσεως διαλύσεως. Διὰ τῆς λύσεως τοῦ ὑπόνου δὲν ἐπιφέρεται ἡ ἀποκατάστασις τοῦ καθ' μετὰ τὸν ἀναλυθέντος τὴν ἀπουσίας δὲν ἐνεργεῖ ἀπὸ τὴν προηγουμένην διάλυσιν, ὅτι ἀπέτρεπε τὸν ἐπιτρόπου ἢ κύριος τῆς διαλύσεως, δὲν ἀπαγορεύει εἰς τοὺς ἐκ τῶν περιστάσεων τοῦ ἄρθ. 438 Πολ. Δ. Δύναται τις ἀφ' ἑτέρου νὰ ἐκτελέσῃ ἐκ συστάσεως καὶ ἂν ἐκ μιᾶς αὐτοῦ συμπεριφορᾶς ἠδυνάθη. Διότι δύνανται νὰ ἐνεργοῦν ἐκ συστάσεως πρὸς ἄλλου.

Ἀριθ. 150 (1889) Τμ. Β'.

Κατηγορίαι ὁ Δρακόπουλος κ. Δ. Καραγιάννης

Συνδικος συνάδελφ. - ἐμπορικὸς. - κρίσεως ἀποδείξεις - παράλειψις

Δὲν συνεζητεῖτο κανὸς τὸ διδακτέρων τῶν Συνόδων, διότι ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ζητήματος ὁ λόγος μόρος τοῦτος εἰς τὸ παρατηρητέον δικάζων, διότι κατὰ τὸ ἄρθρ. 416 ὁ σκοπὸς ἐπὶ εἰς τὸν ἐνώπιον τοῦ Κλειστοῦ Δικαστηρίου παρὰ προσῶπον δὲν δύναται νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ διδακτέρων τῶν Συνόδων ὡς πρόδρομος ὁ κύριος τῆς ἐπιτροπῆς ἐκτελεστικὸς ἐπιτρόπου.

Δὲν ὑπάρχει εἰς περίπτωσιν τοῦ ἄρθρ. 438 ὁ λόγος ὅτι, κατὰ δόσιν διάταγμα ἀρχόσων ἀποδείξεων ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως γεγονότος μαρτύρων καὶ ἐξετάσεως κατ' ἀντιμωλίαν

---

(1) Ἴδε καὶ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου, ἐν ᾗ ἐκτίθεται ἡ ἔννοια τῆς ἐπιμελείας τοῦ ἀσθενοῦς καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ ἀσθενοῦς ἐπιβαλλομένων ὑποχρεώσεων.

(2) Ἴδε καὶ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου, ἐν ᾗ ἐκτίθεται ἡ ἔννοια τῆς ἐπιμελείας τοῦ ἀσθενοῦς ἐν τῷ οἴκῳ ἢ ἐν τῷ νοσοκομείῳ, ἀλλ' ἐπὶ τοῦτον ὑπῆρχε καταφατικὴ ἀπάντησις. (2)

στειν. Ἐξαλλοῦ ὅμοιον ἡ συζήτησις κατὰ τὴν νέαν διάλεσιν ἄνευ τῆς προκαταρκτικῆς ἐκείνης.

Ἀριθ. 152 (1889). Τμ. Β'.

Κατηγορίαι ὁ Δρακόπουλος κ. Ι. Δεσποτόπουλος.

Λύσις ἐπιμέλειας. - πρακτικογραφικὸν. - ἱστορικὸν δικαστικὸν ἔκθεσις.

Δὲν ὑπέκειτο εἰς ὀλίγων τῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρ. 158 Πολ. Δ.κ. λόγον ὅτι δὲν διεκρίθη διὰ πρακτικογραφικοῦ ἀπολύτου ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου ἐπὶ ἐπιμέλειας ἐπὶ ἱστορικοῦ ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τοῦ ἐπιτρόπου, ἂν καὶ ἐπιγραφόμενον τοιοῦτο μετὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ ἐπιτρόπου.

Ἀριθ. 153 1889 Τμ. Β'.

Κατηγορίαι ὁ Δρακόπουλος κ. Δ. Ἀναστασόπουλος.

Μεταβολὴ κατηγορίας. - ἀγορανομικὸν. - ἄλλου νόμου. - παράδειγμα καθόμοιος. - παλαιότερον ποινή

Δὲν ἐπιτρέπει μὲν ἐπὶ ποινῇ κακοστεσίας ἡ μεταβολὴ τῆς κατηγορίας (ἄρθρ. 158 § 1 Πολ. Δ.) λέξ νόμῳ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν αὐτῶν πραγματικῶν γεγονότων ἄλλου νόμου χαρακτηρίζουσας τὰς αὐτὰς πράξεις. (1)

— Ἐπὶ παραβάσεως ἀληθοκοιτος προηγείται παλαιότερα ποινή, ἐὰν ὁ παράδειγμα δὲν ἐτύπωσε πρὸς ἄλλον τὸν ἐπιτρόπου ὑφίλος καὶ ἐπὶ ἄλλου δὲν θεωτέον (ἄρθρ. 187 ἐπ. 2 τοῦ Πε. Ν.). (2)

Ἀριθ. 155 (1889) Τμ. Β'.

Κατηγορίαι ὁ Δρακόπουλος κ. Ζ. Ἀναστασόπουλος.

Ἐπιμηνιρία. - ὑπογραφὴ προέδρου. - ἀκυρότητα

Ἐκ τοῦ ἄρθρ. 438 § 12 Πολ. Δ. κατ' ἐξαίρεσιν ἀναίρεσις κατὰ τῶν ἐν λόγῳ ἀποφάσεων δὲν ἀπὸ ἐπιτρόπου ὅτε ἀπὸ ἐπιτρόπου ὅτε παραδεῖξε εἰς τὸ διδακτέρων τῶν Συνόδων, γράφεται στὸ ὑπογραφὴν τοῦ προέδρου τοῦ ἐπιτρόπου συνδικαίωμα πρὸς τὸ ἄρθρ. 442 τῆς αὐτῆς Πε. Δ., κατ' ἐξαίρεσιν μόνον διὰ τῶν ἐνόρκων περιλαμβάνει τὸ πρόδρομο ὑπογράφει παρὰ τὸ γενικὸ κατ' τοῦ γραμματέως, πρόκειται ὅτι ὁ κατ' πρόδρομο κατὰ τὸν γενικὸ κανόνας ὑπογράφῃ τὸ ἐπιτρόπου εἶναι ὑποχρεωτικὸ ἐπὶ ἀκυρότητος τῶν ἀποφάσεων, ὅπως ἡ ὑπογραφὴ τοῦ προέδρου τοῦ ἐπιτρόπου, καὶ ὅτι ἐπειδὴ ἐκάστη ἀπόφασις δὲν συνηπάρχουσε τῶν τριῶν τούτων ὑπογραφῶν βεβαιοῦται ἡ ὕπαρξις αὐτῆς, ἐφ' ᾗς στοιχειεῖται ἡ ἐπιβαλλομένη ἐκ τοῦ νόμου ἀνάγκη ἐνεργείας ἐπὶ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ προέδρου τοῦ ἐπιτρόπου, ἐπὶ ποινῇ τῆς ὁποίας ἀποβλωτικὸν ἡ ταυτότης καὶ ἡ ἀκρίβεια τοῦ ὃν τὰ τῆς ἀπουσίας καὶ τῆς ἀπαιτούμενης ὑπογραφῆς ἀντιγράφου τοῦ ἐπιτρόπου τῆς παραδόθεισης ὑπογραφόμενης ὑπὸ τοῦ προ-

---

(1) Κατηγορεῖται ὁ ἰατρὸς ρόλεσσος ἀλεξίμορος ἀπὸ τὸ ἀγορανομικὸν ἐπιτρόπου ὅτι ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ἐπιτρόπου πλειστηριάσεως ἐμπορευμάτων ἀπὸ ἀλεύρου ἐπιτρόπου ἐπιτρόπου ἐπιτρόπου ἐπιτρόπου.

(2) Ἴδε καὶ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου, ἐν ᾗ ἐκτίθεται ἡ ἔννοια τῆς ἐπιμελείας τοῦ ἀσθενοῦς ἐν τῷ οἴκῳ ἢ ἐν τῷ νοσοκομείῳ, ἀλλ' ἐπὶ τοῦτον ὑπῆρχε καταφατικὴ ἀπάντησις. (2)

Πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 256 τοῦ Πν. Νόμου ἀποκτῶσι τὸ ἐγκυρον πλειοψηφίας τὰ ἐγγεγραμμένα ψηφοδέλτια ὑποψηφίων καὶ ἐγκυρα. ἀκ ἀντιπροσώπων τῶν ἀπόδειξιν τῶν ὑπερβολῶν ἐν τῶν διάφορων ἀλλαγῶν καὶ ἀντιμάχων ταῦτῶν μελῶτα τῶν ὅπως κατονομασθῶσιν τοιούτων ἐγγράφων ἀναβρίπτονται καὶ τὰ ἐξαιρέτεα ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῆ τοῦ Ν Δ 1316 ἄρθρου ἀρκεῖ καὶ ἡ τῶν χρεῶν τῆς πλειοψηφιακῶν ἐγγράφων ἀπὸ τῶν ἀπόδειξιν ἄλλων ἐξαιρέσεων περιλαμβάνει ὅτι τὰ ἐξορκίπτα τακτα ἄκων συνεταγμένα καὶ κατὰ τὰς γνωσμους διατυπώσεις καθόσον ἔπεσε τῆς διδασκαλιαρχικῶν ὁμοιον οἱ μπλ τοῦ Νόμου μετὰ ἀναγραμμένου μου τοῦ ἀδιαφόρου ὑμῖ. δὲ καὶ οἱ ἐκ τῶν ὑπογεγραμμένοι αὐτοὶ προτεκλαπτεῖ, ἀναπτερώ ἀλ τὰς μὲ βεβαιώσεις τοῦ ἐνόπτου

Ἀριθ. 120 (1889) Τμ. Β'.

Ἐπιτρεπὴ δ' Ἀρεοπαγίτου κ. Ι. Δεοβουσιώτου.

Ἔνορκος - ἀκυρότης καταγγελίας. - κακὴ ἐκτέλεσις.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 48 τοῦ Νόμ. Δ' κακὴς δὲν δύναται νὰ ἐνῶ ἐνόρκως εἰς ἐπίκλησιν ψεύσματος σφαλερὰν ἀλλὰ μόνον ἐὰν ἀπὸ τοῦτον τὸν συνάπτεται ἀλλοιοῦ ἢ ἰσχυρίσει εἰς τὴν κατὰ τὴν καταγγελομένου εἰκαζόμενον δόκον. Οὕτω δὲν δύναται νὰ ἐνῶ ἐνόρκως ὁ ἐνάγεται ἐφ' ὅτι μετὰ μόνον ἀπόδειξιν, συνηγαλεζόμενον ἐκ τῶν κατόπτων του εἰς τὸν κατὰ τὸν καταγγελομένου ἐνόρκου ἐπὶ τῆς ἀπόδειξιν ἐκείνου ἐνόρκου ἐκκλ ἐφ' ὅσον ἡ καταγγελία δὲν ἐστηρίζετο εἰς ἀποδείξεις ἀφορώσας τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἐνορκων ἀπόδειξιν.

Ἀριθ. 130 (1889) Τμ. Β'.

Ἐπιτρεπὴ δ' Ἀρεοπαγίτου κ. Δ. Ἀναστασοπούλου.

Πολιτικὴ ἀγωγὴ. - πλαστότης ἐπιδιωκομένου ἀντικειμένου.

Γραφικὴς ἐνστάσεως πλαστότητος τῆς ἐπιδεικνυομένης ἀγωγῆς καὶ ἀπολαβόντος τῆς πλαστότητος τοῦ ἐγγράφου ἐκ τοῦ ὁποίου ἀπορρέει ὁ τῶν Συνήθων ὀφειλὴν ἀνέλκυν τὴν ἐκδίκασιν τῆς σπ. ἀγωγῆς μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν ποινικῶν δικαστηρίων ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τῆς καταγγελίας ἀνεμένων ἐπὶ ἀγορᾶ. Δ.ὐκ κατ ἐπὶ τῶν Πν. Δ. καὶ δὲ τῶν Πν. Δ. καὶ οὐχ ὡς ἐπιδεκτὸν ἔχουσι καὶ μετὰ τὸν ἀποτελεσμὸν τῆς ἀγορᾶς ἐπὶ ἀπορριπτόντος τῆς ἀγωγῆς ἐνστάσεως. Διότι ἀπαδικασκοντα καὶ ἐνώπιον τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου, ἐὰν ἐγένετο ἀνατεθεῖς, ἀπὸ ἐνεκα τοῦτο ἐπιτρέπεται καὶ ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ἐν τῷ ἀπὸ τῶν Πν. Δ. ὅπερ ἐν περιπτώσει ἀπόδεσεως τῆς ἀπαγγορίας εἰς ὁρισμένον πρόσωπον διατάσσει ἐπιφυλάσσεται ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τῆς ἀνακλήσεως τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς, μὲ ἐπιτρέπουσα τὴν ἐπίδοσιν ὁρκου προς ἀπόδειξιν τῆς ἐνστάσεως ταύτης.

Ἡ πλαγιαλὴς πρὸς τὸν νόμον παράστασις πολιτικοῦ ἐνάγοντος ἐν συνεχείᾳ δίκης ἄν συναγγελεῖ κατὰ νόμον ἀκυρότητα τῆς ἐκκλήσεως ἀπόφασις, καθόσον ἡ ὑπὸ τοῦ ἐπιτρεψάντος ἐξακολουθοῦσα ποινικὴ κατακολουθία ἀνεβάστησε τὸ ὑπὸ πάντοτε δυνάμενον ἀναβάστασις πολιτικὸς ἀγωγὸς. ὑπὸ ἀναστασιν τὸ ἐπιτρεπτὸν τῆς ἀγορᾶς τῆς τοῦ ἐνὸς τοῦ ἐν τῷ ἄρθρ. 158 Πν. Δ. ὅρου χρέους ἐπιδοθέν ἀπόδειξιν τῶν κλεπτικῶν καὶ τὸ προσβλλόμενον βουλεύμα ἂν ἔλαβε παντελῶν ὑπ' ὄψιν τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦτον, οὐδὲς παρεκτὸς ἀστείου λόγῳ ἀναιρέσεως ὅστι γενόμε μὲν ἀρμενεῖα ἢ ἰσχυλλένη ἐγκρικὴ τοῦ Πν. Ν. δὲν δύνατα ἐνεκα τοῦτου νὰ ὑποστηριχθῇ, καθόσον τοιοῦτον ἰσχυρισμὸν ἐπὶ ἐστιν τὸ συνάγεται παράλλ τὸ λόγῳ ὅτι ὁπ τὸν τῶν ἀκτεγραμμένων προτένδυνα περιστατικῶν καὶ τὸν τούτοις παράκλητα ἐνόρκου ἐξαιρέσεων ἐπὶ ἐστιν ἐπὶ τῆ χρεῖ τῶν ἐν τῷ βουλεύματι βεβαιωθέντων περιστατικῶν ἐχρεωτικὴ ὑπόθεσις ἐγκλήματος ἐξαιρετικὴ ὑπὸ τὸ ἐγκληματικὸν ἐπὶ τοῦ ἐκείνο ὃν ὁ καταγγελτὴς καὶ ὁ ὁποῖος ἐπὶ τοῦ ἐγκλήματος τοῦ ἐνόρκου ἐπὶ τὸν καταγγελτὴν ἐγγράφου ἐκκαυκὰ καὶ γραφικὴν ὑπὸ τοῦ ἀκαστηρίου κατὰ τὸ στοιχεῖα κτοὶ ἐπὶ ἐπιτρεπόμενα ἐπὶ ἐλλιπὲς συνεκτικὸν ἐγγράφου.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀριθμὸς 883 (1890).

Ἐπιτρεπὴ ὁ Κριτὴς κ. Α. Παππάτσος

Ἀδιάλειτος ἐρμήνευσις. - ὅρκος. - ἀνάκλησις ἀπορράπτου

Οἱ περὶ ἀπόδειξιν τῆς βάσεως τῆς ἀγωγῆς ἐκτρέπονται ὅρκοι, πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ τὰ τῆς βάσεως ταύτης ἀπαραίτητα περιστατικὰ ἐπὶ ἐστιν τὰ, ὑπὸ ἃ νὰ ρηθοῦσιν, ὑπὸ τὸ ἀδιάλειτον ἐρμήνευσιν τὸ ἐνεγκλημα καὶ περιλαμβάνῃ τὰ ἐπὶ ἐστιν τὰ ἐπὶ ἐστιν τὰ ἐπὶ ἐστιν

Ἀριθμὸς 889 (1889).

Ἐσπερὶς τοῦ Ἐφέτου κ. Σ. Δεκουλάκου.

Ἀγωγὴ. – Συναφὴ κλήσει. – Ἀκυρότης.

Τὸ κείμενον τῆς ἀγωγῆς δὲν ἐπιτρέπει νὰ ἐξαχθῇ ἐκ τῆς ἀγωγῆς ὅτι ἡ ἐνάγουσα ἐζήτει τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκ τοῦ ἀρθρ. 91 Π.Δ. Δι' ἐκθέσεως ἀληθοῦς ὑπ' ἀριθ. 41 1874 ἐγκλήτου ἐκ πρώτης ἐνδείξεως ἀπαλλαγῆς ἐκ τῆς ἐπιτροπείας ἀκύρου.

Ἀριθμὸς 890 (1890).

Ἐσπερὶς τοῦ Ἐφέτου κ. Σ. Δεκουλάκου.

Ὑφιστάμενα ἔργα δόσεως ἔργου ἐπιχρίσεως. – συντεχνιακὴ κατάχρησις.

Ἡ ὑπὸ ἔργον δόσεως ἔργου ἐπιχρίσεως γίνεται ὑφιστάμενα τὰ ἔργα τῆς δόσεως τοῦ ἔργου καὶ πᾶσα χωρὶς πρᾶξις τούτων ἐκ τοῦ ἀπαιτεῖται καὶ ἡ κοινοποίησις τῆς πρακτικῆς, γενομένη δι' οὗτος ἐρετικοῦ, κλήσεως ἐγκαίρου ἐπιτέλεσιν, πλὴν ἐκκλήτου, δικαίου ἔργου, δύναμιν τοῦ ὑπὸ ἐπιτροπείαν κατάχρησις. (1)

Ἀριθμὸς 891 (1890).

Ἐσπερὶς τοῦ Ἐφέτου κ. Χ. Λοκκου.

Ἐκκλησία. Ἐκκλησιὰ κατάστημα. – Ἐξουσία.

Ἡ ἱδιότης ἐκκλησίων καὶ ἱερατείου ἐμπορικατάστημα δὲν ἀποτελεῖ τὸν παρὰ τὸν ἀρθρ. 324 § 9 Π.Δ. Δ. προδιατρέποντα ἐπιζήμιον ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως ἐξαιρέσιμος.

Ἀριθμὸς 947 (1890).

Ἐσπερὶς τοῦ Ἐφέτου κ. Παπαγεωργίου.

Ἀγωγὴ ἀκυρωτικὴ. – Ἀντίκλησις. – κοινοποίησις. – μεταβολὴ κρίσεως. – ἀκυρότης διαδίκου. – ἐπιτρέπει. – παράτασις προθεσμίας.

Τὸ κείμενον τῆς ἀγωγῆς καὶ ἀποτελοῦν κύριον εἶτε εἰς σύναλλαγὰς ἔργου εἴτε εἰς ἐπιτοκίσθεις τὸ ἔργον, δὲν ἀποτελοῦν ἀγωγὴν ἀκυρωτικὴν. Ἡ ἀπόκλισις τοῦ ἐναγομένου ἐκ τῆς ἀγωγῆς κατὰ τὴν ἐκδικασθεῖσαν ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου ἀντιδικίαν καὶ περὶ μὴ ἐπιδεικθεῖσαν αὐτοῦ ἰσχύοντος τὴν ὑποκειμένην ἀπόφασιν, δὲν ἀποτελοῦσιν ἀκυρότητα ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀρθρ. 954 Π.Δ. Δ. περὶ τῆς κοινότητος τῶν προκειμένων ἀποδείξεων. Δὲν ἀρνοῦνται ἐπὶ τοιαύτης ἀντιδικίας καὶ εἰς τὸν ἐν τῷ ἀρθρ. 364 ἀπόρριπτον τὸ Λειψιακὸν τῆς ἐλλείψεως.

(*) Ἡ ἀπόφασις ἐπέρανεν περὶ ἀγωγῆς ἀκυρώσεως ἐκθέσεως πρόσκαιρου ἀκαστηρίου, κατὰ τὴν αὐτὴ δὲ ἐκδικασθεῖσαν ὑπὸ ἀριθ. 144 περὶ παρεμφερῶν τοῦ αὐτοῦ ἐναγομένου κλπ. κύριον, ἐξ ἧς ἐπιβεβαιοῦται ἡ ἐπὶ τῶν πρὸ ἡμῶν ἐκδικασθέντων ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου παγιωθεῖσα νομολογία, ὅτι τὸ ἐπιτρεπόμενον ἐκ τοῦ ἀρθρ. 1 § 2 τοῦ Νόμου ΑΡΠΘ τῆς 19 Ἰουλίου 1884 ἐπὶ τῶν ἐν ἐκτελέσει ἐκτάκτων ἀποφάσεων ἐκκλήτου κύριον εἰς τὴν ἐπιβολὴν ἐπιτροπείας ἢ ἐπιτρόπου ἢ ἐπιτρόπου ἐπὶ τῶν ἐπιτροπευομένων ἢ ἐπὶ τῆς ἐπιτροπείας ἢ ἐπὶ τῆς ἐπιτροπείας ἢ ἐπὶ τῆς ἐπιτροπείας

αἰς τῶν δεήσεων διαδικαστικὸν τεῦχος ἐνὶ ἐξετασ-τοῦ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος.

Ἀρ/ὸς 281 /1890.

Ἐπιτροπὴ Βρίτσεως Α. Χαϊκαλάκου
Μίσθωσις. - ρὴ παροχὴ μισθοδότου

Ἀγωγὴ κατὰ ἐφεσιβλήτου, ἐπιζητούσα ἀπολ-μισθοῦ διὰ τὴν παροχὴν Πετλίκας καὶ ἀνα-νεγλήτου τοῦ χρέους του ἐνεκα πιστώσεως, κατε-γράφου τῶν τρόπου, ἀπαιτούσης τὴν ἐκ-ταύτα, ἀνάγκη κατὰ τὸ ἄρθρ. 1371 καὶ 5/33 ἐπ. 3 Πδ. Δ/νὰ παροχὴ ὑφίσταται τὰ παρεστατικὰ τὴν ὑπ-στηρίζει, ὅτι, νὰ κατοικοῦσι τοὺς πρὸ-τους συστοιχ, νὰ ὁρίζ τὰ ἐκ τοῦ μισθώτου πράγματος συλλεκτὰ ἀποθήκαῖα κατ' ἔδος καὶ μίσθωσις, ἀν οὕτως ἡ δυνατὸν προϋφιστάμε-στασις τοῦ χωρίου καὶ δίκαιος περὶ ἀποδεί-ξεως δικαιώς (1) ὁ συλλογιστὸν νὰ ῥεζτιοῦται κατὰ τοῦτο δὲ τὸν προτείνων, ἄλλως ὡς πρὸς-τος ἀπορρίπτεται.

Ἀρ/ὸς 937 /1890.

Ἐπιτροπὴ Βρίτσεως κ. Π. Νίκου
Διαγνόησις. - Δράστικη ἀπόφασις

Ἡ ἐπὶ τῆς λογοδοσίας ἀγωγὴ ἀπόρριπτος εἰνε ὑρίστου, οὐχὶ ὅτων τοῦτο ἀπόρριπτα περὶ τοῦ ὕψους χιλίων 320 εἰκ. δραχμῶν ἀγωγὴ ἀποδίδεις περὶ ἔλλων, ἀλλ ὕτων ἐν τῇ ἀπόφασι τὸ δικα-στήριον ἐπὶ πάντων τῶν ὁλοκληρωμένων κεφα-λαίων ἔκρινε ὅτι ἡ ἀγωγὴ ἐγένετο ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἐν τῷ ἔξω καὶ τὰς προσθήκας προδιαφέρει κεῖσθαι τὴ ἐκ τοῦ λόγου πραγμάτου ἀποτέλεσμα (ἄρθ. 212 Πδ. Δ.) καὶ ὕτων κατὰ τὸν ὑπάρχειν τῶν κατὰ ἄρθ. 1093 Πδ. Δ. χωρίον ἐκατὸ τὸ ἄρθ. 1096 καὶ ἑπομ. Πδ. Δ. διαδικασία πρὸς ἀκολουθ τῆς ἔδικῆς καὶ ἐπὶ ἀδίκῃ ἐπὶ τῶν ὑπο-ζαληθεσμένων ὑφιστάμενα ἀπόφασις.

Ἀρ/ὸς 198 /1890.

Ἐπιτροπὴ Βρίτσεως κ. Π. Νίκου
Στυγερὰ Διενέργεια ἀγωγῆς - κτῆσις ἀγωγόμενου

Δι ἐνὸς ἐπαγγελ ἐν τῇ διαδικασίᾳ ἀγωγῆ ὁ νομιμοποιούμε μετικὸ ὁ πρόσωπ τῆς κτήσεως τῆς ἐπὶ τοῦ διαδικαιώματος πράγματος κυρωτικοῦ σου διαπραγμάτευσις ἐν τῷ μέρει τῶν χρεῶν ἐπ-σθητέοι ἐν ἀποδείκτων. Βὴ ἀπαιτεῖ ἀπαρα-τητον τὸ ἀγωγὸς στοιχεῖον, ἀλλὰ δύναται καὶ κατὰ τὸν ἐπὶ τῶν προτάσεων τὸ ὁρισθὲν ἐπὶ τῆς ἀπαραδέκτου διάταγῆς περὶ αὐτοῦ ἀποδείξεως.(*)

(*) Καὶ τοῦ τοιούτου. Ἐπειδὴ ἔξεστιν ὅτι τὸ ἀγωγὸς ἡ λαύρισις τῶν ἰκεδοθέντων τῆς πλειονε-τοῦ πωλοῦντος γεγονότων, νὰ ὑρίζεται ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἀπ' ἀ γεγονότων ἕκαστ.

(**) Τὸ ἐπιτιθέμενον τοῦτο ἐπιχεῖρ ἀγγνωσμένον καὶ ἐπιτιθὲν τὴ ἐρμηνείᾳ τοῦ ἄρθρ. 1371 τοῦ ἑλληνικοῦ δικαίου. Ἄλλως τὸ Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν ἐκρι-νεν ὅτι χρέος πρέπει νὰ διαγράφῃ ὁ τρόπος

Ἐπιτροπὴ Βρίτσεως κ. Π. Λαζ.
Προδικαστικὴ ἀπόφασις. - Ἔρευνες

Παράπτωμ περὶ τοῦ ἀναπτελοῦς τῆς δικπρ-χθέντος ἀπαδείξεως, ὡς μὴ χρησίμ ὄφορμ πιστ-τελέσματα ὡς πρὸς τὸν ἰδίωσιν τῆς διαγορᾶς, ἐπίσης δὲ καὶ περὶ ἀφορίστιας τῆς ἀγωγῆς σχετι-κῶς πρὸς ἄλλα ἀτόμως πρὸς τὴν διαπραξθεῖσαν ἀδικοπρ., ἀφοῦ ἡ ἀπόφασις ἀγωγῆς ἐκάλει νόμιμον ἀποτέλεσμα δύναται· νὰ ἔχῃ ὁ διαπρ-χθεὶς ἀπόδειξις. εἰνε πανταχοῦ ἐξέτασις καὶ ἀπὸ ἐρέσεως κατὰ προδικαστικὴν περὶ ἀποδείξεων ἀπορρίπτεται (*).

(*) Ἐπὶ τῆς κτήσεως τῆς πραγματικῆς, ἀλλὰ καὶ ἡ πρόσ τῆς κτήσεως τοῦ πρωτοτύπου τοῦ ἐκποδῶν ἐγγράφου ἐκρίνεν ὅτι ἀποτελεῖ ἀναπόδεικτον πραγματικὸν ἀποτέλεσμα. Πολλοὶ συνεπειὰ τῆς νομολογίας τούτης ἀβέκ-δρεσε. ἐπιχειρήσεως ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἀγωγῶν των. Πᾶν ἔγγραφον κατέχομεν ἢ ἀπολε-καὶ πάντοτε δύνηται τις νὰ ἐπικαλεσθῇ ἐκείνης κα-ἀποτελεῖ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἐγγρ-ἀπόδειξιν τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἐγγράφου ἐκ τῆς ἐπ

ἀναξίότητα (indignité) ἂν ἀρχῇ ὁρίσῃ. Ἀλλὰ δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ λογικῶς ὅτι τὸ ἀπαγγελόμενον ὑπὸ ἢ ἐκκλιτοῦ κρίσις δὲν ὑφ' ἡ πλάκασις δὲν ὑπάρχει. Τοιοῦτον δὲ σχέσις δὲν ὑπάρχει καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἐν τῷ γράπτῳ Ἀπ Ν. 1 § 4 (25.).

— Ἡ Πολιτεία παραδέδωκε (τῶν κοινῶν ἢ ἀλιτῶν) ἐπὶ πίστει δανείου δυρεὰς δὲν καθίστησαν κύριον ἄλλου, σημαίνει μόνον δύνανται νὰ ἔχῃ ὡς τοιοῦτον τὴν κυριότητα ἀν πράττει κύριος βαλλόντι ἢ ἀναλίσκεται.

II. Παπαγρηγοπούλου Ι. Ευκλείδης.

ΤΟΙΣ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΙΣ

Ἐρωτήσεις:

Ἐὰν συμβόλαιόν τι ἐν ἐκκλίσει ψήφῳ πρὸς τελικὸν πλειστηριασμὸν τὸ ἐκγράπτον ἐνέχει, ἐκδίδει ἐκγράπτα αὐτοῦ;

Εἰς τὸ ἐρώτημα δὲν ἀπαντητὴ ἂ ὑπ' ἐκ παρόντος ἀναλυθὲν ἐσοτέρου πλειστηριασμοῦ δύναται ἡ ἐπιτελοῦν μέτος τοῦ ἐν ζωῇ συνάλλαγμα ἀφίσως τοῦ ἀναλυθέντος ἐκγράπτα;

Καὶ ἐὰν ἀναλυθῇ εἶτε ἀπὸ τοῦ ἐπιτελοῦντος εἶτε ἀλλογράφως παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου τὸ ἐκδοθὲν ἐπὶ τοῦ προγράφου τὸ μέτος ἐπαναλαμβάνει πρόγραφον ἢ μέτος ἀλλης οἰδενὸς ὡς τὸ ὀφείλεται;

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐς τὸ σπουδὲς φύλλον ἤδομεν δημοσιεύσει κακῶν βλάσφημον τὸ κ. Ι. Κυπάρου ἐπὶ τῆς σημαίας τοῦ κ. Δ. Ρενιέρη τῆς πρακτικῆς.

Παιδοποσία ἐξ ἀγελάσεως

Ὑπὸ τοῦ πληρωματικοῦτος τοῦ Παρισίου ἔδικεῖο τῆς τελευταίας ἡ κόμη Ρεμὶ κατηγορουμένη ἐπὶ ἐγκλήματι κατὰ τοῦ κοινοῦ ἠσυχίου τῶν τῆς. Ἡ κατηγορουμένη κατασκεύαζεν κιβδηλα γράμματα τὰ ὁποῖα ἐπεδείκνυεν εἰς τοὺς πράξεις. Ὅτε τοὺς ὁ πρόεδρος τὴν ἠρώτα ἀναπτυσσόμενον τὸ κατηγορητήριον.

— Τὴν 11 τοῦ παρελθόντος Λόγουστου ἐγεννήθη, γοῦνε νὰ ἤρχετο πρωτοκαλεσμένη τὸ δὲ νὰ θεμέλιον τὸ κάνουν.

— Δὲν ἐπίστευον ὅτι ἔμαν θνησιμοῦ τὸ πρωτοκαλεσμένη τὸ δὲ νὰ θεμέλιον τὸ κάνουν.

— Τὸν Ὀκτώβριον ἐκκρούστατε τὸ δύτιλον τῆς φάκας τῆς ἐν τῷ ἐν τῷ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐκκλησίου. Ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐκκλησίου. Ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐκκλησίου. Ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐκκλησίου.

— Τὴ ἄτου ὅτι σχοινὶ κακὴν διατροφὴ.

— Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐρμηνεία τὸ κατελλήλως καὶ ἐπειδὴ ἐρμηνεύει τοὺς κόσμους ἀπὸ ἐλλογὴν τὸ κλείσῃ τοῦτο. Διατί ἀνεπιτυκτικὴ ἐγκόσμιος; Ἡδὺ ἐπιστεύετε εἰς ἀπλᾶς ἐμπνεύσεις ἐκεῖ τὸ μὴ ἐμφύλιος ;

— Ἀλλ' ὄχι· Διὰ ξύλον ἐπιστεύετε εἰς ἀπλᾶς ἐμπνεύσεις.

— Βέτσιος ὁ λατρὸς ἔλθε μὲ τὴ προκλήσεις τὸ κ. Γ.'' καὶ Θεόδωρον ἐν ἡ κλίνῃ τὸ ἔρχεται ἐλάχιστα καὶ πὸ ὑποκαταστὰν ὅπως τὰς ἐξετάσεις καλλιτέρων.

— Δὲν ἀκούστηκε τὸ σάββατον ἐξέτασιν.

— Μὲ πόδι ἀκαμμοκάτσια σας συναντήσατε σὲ κάμπτες τὸ τὸ ἐν ἀρχαιολογικὸν τὸ ἐν τὸ ἀρχαιολογικὸν τὸ ἐν καὶ ἐπειδὴ ὁ κ. Γ.'' Πολλὰς ἐκ τούτων ἔδρασε τὸ ἐρώτημα κατὰ τὸν ἐκκρούστατε ἐν τῷ ἐν τῷ ἐν τῷ

ΕΤΟΣ Α'.— ΑΡΙΘ. 26

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΕΝ ΟΔΩ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 19

Συνδρομή έτησία δρ. 15 Μετά Κόστους δρ. 16 Καταχωρίζ. 1 σελ. δρ. 5.50.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. & Σ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΔΑΒΑΚΙΔΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ
20 Οκτωβριου 1890

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὸ Καρμανιόλαν τοῦ Θανικοῦ Κάδικος τοῦ Νεαπολιτ.

Ἀρμοδιότης τοῦ πληρεφόντος ἐπὶ ἀνακοινώσ. ὑπὸ Α. Χ. Ἀνδρουτσοπούλου Δικηγόρου.

Κομμέρτια Ἀρτίου Πάγου. Πινακες (1889).

Κομμέρτια Ἐφετείου Ἀθηνῶν (1890).

Γαλλική Κομμέρτια. -Γερμανική Κομμέρτια.

Βιβλιογραφία περὶ συγχρόνων σοῦ κ. Δ. Ραδοῦ περὶ τῶν Τυχῶν τῆς πρακτικῆς μετὰ τὴν διδακτικὴ τοῦ τόμου ὑπὸ τοῦ κ. **Ι. Εὐαγγέλου.**

Γνωμοδοτήσεις Κορυφαίων Τῶν Συμβουλευομένων ἀνδρῶν. - **Κανονίζουν ἐκδίκασις** ὑπὸ Ι. Jacolliot

Ἐπίσημοι ἀποκαταστάσεις. -Κινοποιήσεις τοῦ πρωτοδικ. - **Προφυλακὴ. Πλειστηριασμοὶ.** - **Συνοδικὲς καὶ ἐκκλησίες ἑταιριῶν.** - **Ἀλληλογραφία.**

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Διὰ Β. Διατάγματος τῆς 24 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. γενικὸς διοικητὴς Ἀθηνῶν ὁ κ. Χ. Ἀνδρουτσόπουλος πρόεδρος τοῦ Υπαρχιακοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργὸς μὲ τὸν ὑπουργικὸν τίτλον τοῦ Ἀρχιγραμματέως ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁ Βουλευτὴς ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Θεόκλειτος Σκουφὸς ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Παιδείας, ὁ Βουλευτὴς ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν κ. Κ. Ράλλης ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Δικαιοσύνης καὶ Γεωργικῶν Βουλευμάτων, ὁ Βουλευτὴς ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Δ. Ράλλης ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁ Βουλευτὴς ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐθνικῶν Οἰκονομικῶν κ. Γ. Θεοτόκης ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Δικαιοσύνης, Ἀγ. Γρηγόριος Τσάμης ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Παιδείας, Δ. Δαμασκηνὸς ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, Ἀ. Ἀνδρούτσος ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, Ἀ. Ἀργυρόπουλος ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν.

— Διορίσθη γενικὸς πρακτορεὺς τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ὁ Πρ. Θεοδωρίδης ἀντὶ τοῦ Δ. Δ. Παπαμιχαήλου ἀπολυθέντος τῆς ὑπηρεσίας.

— Μετετέθησαν ἐκάλεσαν οἱ ἐφέτας τοῦ ἐν Ἀθήναις καὶ Ἱλείᾳ Πρωτοδικεῖου Ἀνθ. Γαλάτης καὶ Μιχ. Κορτσώνης.

— Διωρίσθησαν δι' ἀναπληρώσεως τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου τοῦ ἐν Πάτραις Κακουργιοδικείου ὁ ἔφετης κ. Α. Γρυπάρης ἐκτελεστὴς τῶν ἀναπληρωματικῶν ἐ. Ι. Κατσάβρος καὶ Σ. Ἀμπελᾶς, Ι. Ἰωαννίδης Τῶν Συνεδρίων τοῦ ἐν Δικαιοσύνῃ πλημμελειοδικείου Μ. Κωνσταντᾶς καὶ ὁ πταίστης Ἀ. Ἀναστασόπουλος ὁ Ἀντεισαγγελεὺς τοῦ πλημμελειοδικείου Ἀθηνῶν κ. Ἀθ. Παμπούκης ἀναπληρωτὴς τοῦ πταίστου κ. Ἀθ. Παμπούκη ὁ πλημμελειοδικης Δ. Μανταμαδιώτης καὶ Συνέδρου ὁ πλημμελειοδικης Δ. Ἀναστασόπουλος καὶ ὁ πταίστης Δ. Χατζηπέτρος. Τὸν Συνέδρουν τοῦ τὸ Μεταληκτὸν Κακουργιοδικεῖον ὁ πλημμελειοδικης Ἀθηνῶν κ. Ἀλέξανδρος Ἰφάντης

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥΧΑΤΕΛ.

Ο εξόριστος τόπος του κομψότερου πράβλατου των ευρωπαϊκών πλουσίων αγγλικανικών πράξεων. Κάν μία πράξις απωτελεί πλουτηρες τουλάχιστον παράδειγμα. Η διάγνωσα τούτο είναι μόνη έρημοσιστέα. Κάν πλειότερα βγλκανικαπιά πράξεις κατασθνωνικού τακτηγορίας. Δεν απαγγέλτατα είμαι μία πράξις ή διάγνωσα. Βουλμένε να κλείσθε κατα το τρίτον, άρκει να μη επέρθη το νόμιμο μέγιστον τρίτον, όπερ ακεί ισχύσειν εν τη γενικώ θεωρία των ποινών. Τι αυτό σύστημα προκειμένου περί αγκλικάτες κατακθνικεύσεων μετα κατάληψιν, πρς τας οποίας ύθλα διαπραχθή.

Κατ' ουδ το τρίτον είναι όλως νέον εν τω ισχύοντι νομοχηγώδω είναι ή απότερον προς ερμηνεύτον της αρχής της μη συρρόξ των ποινικών παραμένει περί τα περισσότερα εγκλήματα συνεπεσθνέτων εις διάφορα κανόνια ενεί εξ ουσιαστικώς προσθάλλει, όπως πρόλαβη, τα εκ της διαφοράς του κανονικού νόμου άτοπα, και τις δύνατα να χρησιμεύση προς τροποποίησιν της λύσεως των ζητημάτων, άτινα τα τοιούτ τον γ' μέρον. Και θη δε λαθώση προνοών όπως συνδυασθή μετα των περί του εγκλήματος διδαθέσεως απορρίσεις εις διάφορος χωρίς.

Υπον κρυφ την επιγραφήν, το νομοχηγώδιον εγκαταλείπει ο ποινικός ύπουργός, ότις δικαίως ου μόνον την ύπαρξιν απο απαγγράπτως εις απαγορεύσεις, απο απαγορεύσεως εις παραμελησιν και από του ενός, ιδίωματος εις πλημμέλημα. Αρχήν, ην καλουσιν ο γαλλικός και βελγικός κωδίξ από ο αρχαιότερος του Neuchatel, και ενδιαλύουν τον άρχον της αθλικής ευστροφίας και τούτο εξ άπαντος ένεκεν της κατανοήσεως της διακρίσεως μεταξύ απλουργημάτων και πλημμελημάτων. Κατα το νομοχηγώδιον η επιβλωνούς της ποινής εν περιστάσει υποτροπής δεν επέρχεται ειμή καθόσον ο πρώτο παράδειγμα από ο νεώτερο υποπτώσιον εκ της αυτής ενοχής αλλ' όποιον πρόκειται περί πλημμελημάτων ή πλημμελημάτων κατα τύπον ή κατα τρόπον ανοίκειον. Τη νομοχηγώδιον κατατάσσει τας εγκλωκτικας πράξεις κατα τον βαθμόν της απειρότητος θεωρούσεται τη αύτης χρόνος: εν περιστάσει πλοπής, πληγοκαταθάσεως, κατακρεμάσεως ήμιτοσσάνους, το νομοχηγώδιον τιμωρεί μόνον την πρώτην υποτροπήν, άλλα και την δεύτερον, και εφ' εν τας συνθήκη περισσοτέρων, ή υπέρτατη δεν ήτ γε ως απολελυμένα είμη να αύξηση το ελάχιστον και μέγιστον όριον της ποινής, ή δεσπόζει υποτροπή επέρχεται την αντικατάστασιν της ποινής δια τινούτης ανωτέρας κατα βαθμόν. Δεν υπέρχει ύπαρξις ετών από της εκτίσεως της κυρίας ποινής παρέλθωσι άπρακτον.

Ο ποινικός κώδιξ δεν λαμβάνει υπ' όψιν της ἐν τῷ ἰδιωτικῷ κατηθίκας, δια την εφαρμογην του ποινών της υποτροπής. Λέγει ο λόγος είναι συμφωνος προς τας της απλοτερίας και της κακουργίας. Αλλα ο λόγος είναι ουχί ικανός, ίνα της απλοτερίας και της κακουργίας αποτελούν κατηγορίας. Μόνον ο κώδιξ του καντονιού του Valais λαμβάνει υπ' όψιν της κατηθίκας, άτινας δηλον γαρον εις τας ιδίωτικα κανόνια. Το υπ' αυτόν νομοχηγώδιον απομαστεύεις εις τας εν νόμω ρήσεις του άθλου μέρος του νομοχηθίου, παρατηρεί δε μαχρον ότι περιπτώσεις τινάς υποτροπής της εμπτώσεως δύνα τα συνθέτουν ούτε τοῦ προηγμένου αθλίους. Επίτροπος την αντικατάστασιν της ποινών εν τω αγκλικώ συστήματι κατα τας αυτάς αίρουσι ένθα περιστάσεις και μόνον μικρής βαρύτητος. Η μάθησις κατα αλλο εν χρόνοι όχι μόνον εις τας περιστάσεις, κατ' ας η νέα κυρία πράξις μετ' ολίγον επιπροσθ επί της βαρύτητος της ποινής δια τα ούτιδανός της ζημιας, εις τας περιστάσεις πλαστογραφίας, κλοπής, υπεξαιρέσεως, χρεοκοπίας, χρησεκπίας, κακ' ας ο ποινικός αθλέων ή μειούσι καθόσον η ζημία αλλοι δυνατόν ή κατόπιν μέρους του κρίνει, δια τας εν άλλας περιστάσεις, κατ' ας ο νόμος προβλέπει να προθθή ότι η ζημία θλαι είναι μικρά, και τα γεγονότα δεν δίδουν σοφισμόν, δύνη δικαστικα κατ' αυτας άρουσι τον διλεγή κατα τον ελαμβάνει εκτίσεως. Εις τας περιστάσεις περί τας οποίας τα, αυτός ισοδυναμεί εις μεταφοράν από της κατηγορίας εις της κατηγορίας εν αλλοις λόγοις ειμή τη ἐγκλήσει ο ἐγκλωκτικός χαρακτήρ του αδικήματος.

Αι περιστάσεις αύται δε ε κατελείφθη δυνατόν να λάβη χωραν είμη τη ἐγκλήσει της παθούσης αύτ θλαίτερα: η κατα τον γαλλικόν κώδικα. Εκτός δε τούτων υπάρχει και η διαγραφή ποινής και της ἐξόδουσις, μαγικής, απαγωγής, το νομοχηθίον απαιτεί ἐγκλησιν του παθόντος. Η περιστασιακή ἐγκλησις του παθόντος δεν ἐπέρχεται εν τη διατάξει καθ' ετοιμασίας αρχής, εν περιστάσει προπλεπτωμού διακριθνίσεως κατ' ανοικείωσιν δε 16 ετών παρα τον ἐλαττονεν της αρχηγού της οίκογενείας, εν τη περιστάσει πλαστογραφίας ιδιωτικών ἐγγράφων ο δικαιούμενος αλοπς διάτρεχόμενος προς ζημιαν συγγενείς ή ἐπιτήδειος, εν περιστάσει πλοπής ανταναμένου εμβάθυνσιν, εν περιστάσει προσβολής της αθθούς κλ.

Η διακρίσεις αύται στηριζόμεναι είναι τινές άλλοι ιδιωτερον χαρακτηρισμού ιδίως εξάγονται εκ τον γεγονένου δικτύου εν τω νομοχηθίω σύστημα. Ούτω η, δ τι το κεφάλαιο της μεθόδευσεως της ποινής ο νομοθέτης δικαίρει μετ' επιμέλειαν την μεθόδευσιν επί των κυρίων γεγονότων της κατηγορίας της επί των δευτερευόντων, και δη των ελαφρύτερος της κατα τα ποινικόν, και τα μεθόδευσιν καταλήσεως υπό την ιδιότητα του μαρτυρος ή του εμπειρογνώμονος, ή της γενικής ιδιοκτησίας υπο

ποινές δι' άπτου λαμπρός επιβολλεται. Ο γαλλικός κώδιξ επιτρέπει την αντικατάστασιν ταυτην, αλ και πάρα πολυ της αρκέτων λόγω δράστεται τι σύστημα του γενικού πληρωτικού περιστατικου. Ούτω εν τω καντονι του Neuchatel αι περιστάσεις, κατ' ας δύλαι ἐγκλήσεως δεν ἐπέρχεται τούτο της αντικατάστασεως δίλωσι είναι του λοιπού ἐξαιρετικαί. Εν τούτοις διακρίνων τις εν άλλου μέρει του νομοχηθίου, παρατηρεί ότι μαχρον ότι περιπτώσεις τινάς υποτροπής της εμπτώσεως δύνα τα συνθέτουν ούτε του προηγμένου αθλίους. Επίτροπος την αντικατάστασιν της ποινών εν τω αγκλικώ συστήματι κατα τας αυτάς αίρουσι ένθα περιστάσεις και μόνον μικρής βαρύτητος. Η μάθησις κατα αλλο εν χρόνοι όχι μόνον εις τας περιστάσεις, κατ' ας η νέα κυρία πράξις μετ' ολίγον επιπροσθ επί της βαρύτητος της ποινής δια τα ούτιδανός της ζημιας, εις τας περιστάσεις πλαστογραφίας, κλοπής, υπεξαιρέσεως, χρεοκοπίας, χρησεκπίας, κακ' ας ο ποινικός αθλέων ή μειούσι καθόσον η ζημία αλλοι δυνατόν ή κατόπιν μέρους του κρίνει, δια τας εν άλλας περιστάσεις, κατ' ας ο νόμος προβλέπει να προθθή ότι η ζημία θλαι είναι μικρά, και τα γεγονότα δεν δίδουν σοφισμόν, δύνη δικαστικα κατ' αυτας άρουσι τον διλεγή κατα τον ελαμβάνει εκτίσεως. Εις τας περιστάσεις περί τας οποίας τα, αυτός ισοδυναμεί εις μεταφοράν από της κατηγορίας εις της κατηγορίας εν αλλοις λόγοις ειμή τη ἐγκλήσει ο ἐγκλωκτικός χαρακτήρ του αδικήματος.

Αι περιστάσεις αύται δε ε κατελείφθη δυνατόν να λάβη χωραν είμη τη ἐγκλήσει της παθούσης αύτ θλαίτερα: η κατα τον γαλλικόν κώδικα. Εκτός δε τούτων υπάρχει και η διαγραφή ποινής και της ἐξόδουσις, μαγικής, απαγωγής, το νομοχηθίον απαιτεί ἐγκλησιν του παθόντος. Η περιστασιακή ἐγκλησις του παθόντος δεν ἐπέρχεται εν τη διατάξει καθ' ετοιμασίας αρχής, εν περιστάσει προπλεπτωμού διακριθνίσεως κατ' ανοικείωσιν δε 16 ετών παρα τον ἐλαττονεν της αρχηγού της οίκογενείας, εν τη περιστάσει πλαστογραφίας ιδιωτικών ἐγγράφων ο δικαιούμενος αλοπς διάτρεχόμενος προς ζημιαν συγγενείς ή ἐπιτήδειος, εν περιστάσει πλοπής ανταναμένου εμβάθυνσιν, εν περιστάσει προσβολής της αθθούς κλ.

Η διακρίσεις αύται στηριζόμεναι είναι τινές άλλοι ιδιωτερον χαρακτηρισμού ιδίως εξάγονται εκ τον γεγονένου δικτύου εν τω νομοχηθίω σύστημα. Ούτω η, δ τι το κεφάλαιο της μεθόδευσεως της ποινής ο νομοθέτης δικαίρει μετ' επιμέλειαν την μεθόδευσιν επί των κυρίων γεγονότων της κατηγορίας της επί των δευτερευόντων, και δη των ελαφρύτερος της κατα τα ποινικόν, και τα μεθόδευσιν καταλήσεως υπό την ιδιότητα του μαρτυρος ή του εμπειρογνώμονος, ή της γενικής ιδιοκτησίας υπο

ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

[1] Συνέχεια ἴδε σελ. 99 καὶ 251.

μενες της ανάγκης, της διαρρύθμισης ή της απαρέσκειας άλλου, λαμβάνει την ύπόσχεση ή προκαρρεί τους ανωτέρω του νομίμου και έκτος πάσης αναλογίας της χορηγηθείσης του ωρελίκτη εύκλειας «υπηρεσίας» — το αιρεσιμον των εγρήνων πραγμάτων ή ο απαγγέλων πουν βιαιτερον της τής αλοπής και έκεινου ζητεί εύρον απωλεσθέν δη παρακατέθεντ και του σκοπιν να το κατεχρασθή δεν παρακατέθεντ αυτώ ως ιδιαγραφή ή πλειτικός νομεύς» — επί τέλους εν τοις εγλείπουσι του τύπου μόνον άρθρα, άτινα απαντούσι τον τον τύπον πολλώ αρμονίως εις την νομοθεσίαν του Neuchatel ύπως κανονισ, ύπη έπομεν ολλεν το συστημα τού τυπου. Εν πραγτοις το τού τον άρθρον παραμένει να ώμοι ζει να γγαλε. κατα τα συντελούμενα δια τού τύπου ή δι' ετου δήπου άλλου μέσου συναλλαγματος τιμωρούνται ως τα δι άλλων μέσων συντελούμενα εγκλήματα. Εν τω πλαισίω μέρι τού νομοθετικού εφίστανται πραγματικαί αρθίας τις άρθρων προβλεπτικών είτε ιδιωτικώς ως π. χ. επί της προκλησεως της εγκλησεως, είτε πάσως ως τι επί της εξόδου τους, ότι το εγκλημα δύναται να διατραχθή δια του τύπου. Είναι βέλαιον ότι το νομοτχείον δεν ώδηγήσησεν εν πλήρει περιτποιον υπερ τον δημοσιογράφων προσώπων και δεν υπάρχει υπό κυτών ούτε εϊδικη απαλλαγη χαρών ούτε δικαιωμα ειδικής ποινικής κυκνονεσεως δημοσιογράφου.

Είναι: εκλεκτο ότι το νομοθετικόν τούτο συστημα δεν μπορεί κάπως ούτε ίνα το κανονισον του Neuchatel, άλλα τα μέρη λιαν ζητήματα δεν ήσαν ούτε λίγωτερα, ούτε ήττον λεπτα ν' αναπτυκτα περί νομοτχειδίου προσωπικού δια κάτα κρατίαν. Η έγγραφη ή συνεπεία εκτενεστέρας εξετάσεως και ή τοι εξωτερικού, αι δε εν αυτώ διδόμεναι λεπτείαι τουτουτων εγκλημάτων ζητηματων, άν και τινες αυτών εδέχοντο κανονισμόν, όλως επιστημονικαί ενίαι εξέλιξ να προσλαμβάνουν τας μορφάς των ζητημάτων της «θεμιδος» και ίσιους, ούτως ειπείν διαφόρεται εις το μέγα ζήτημα της καταρρηψίας τους του συνολικού καθόλους.

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΣ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΟΥ ΕΠΙ ΑΝΤΑΓΩΓΗΣ

Τη άρθρ. 19 ιδιφ. Δον της ιδιωτικης Πολιτ. Δικονομίας καθορά την ειδικήν δικοδικίαν της αντωγωγής, κατ' ην το δικ δεν άρχεται άρμοδίου Δικαστηριου καθίστανται αρμόδιοι τα ειδικώτερα και της αντωγωγής, ή εξαιρεσις δ' αυτη από της γενικής διατάξεως λέγεται ότι, το μη ότως ό ένεκτόμενος ούρι έχη κατα της αντωγής το σταθερο της υπεραστείας, το δε την ευχέρειαν της ειδικοτέρας και την απορρητη δπλων δικτυων.

Εν Γαλλία έκαιν τού άρθρ. 100 de la coutume de Paris οι πλείστοι των συγγραφων δεν δέλεκουν ότι προς παραδοχην της ειδικής τακτικαρχίας ασπιτέτου ή άρχης να ή συναρχία επ' άγωγή, δηλ. ν' απορρίπτων άμφότερα: ex eodem fonte et negotio ή τούλαχιστον ο αντωγωγή να χρησιμοποιεί ως επιχείρημα κατά της άγωγής, έχουσι ως αντικείμενον αντιπαίτιν. αν δυνάμει ης δύναται να πραγματοποιηθή συναλλαγματικός. Ουτω Vol. 2 pages 337, 1 Toullier Vol. 4. p. 281 αι Boitard Vol. 1, p. 497). Παρ' ήμιν όμως δεν υφίστανται ο περιορισμός ούτος, κατ' έσον κατα την ειδικήν διάταξιν του άρθ. 564 της Πολ. Δικον. ο αντωγωγή συγχωρείται, είτε συνίστανται είτε μη κατα της αγωγής, εν άλλαις λέξεσι ουδεμία αρμοδιότης απαιτείται να επάρχη συνάφεια. Αλλ' ο διαιτάσσων αύτη δεν δύναται να έχη απόλυτον εφαρμογήν, άρνουσα δεκτού τα δια την αγωγής αρμόδιον Δικαστηριον εις τινάς περιπτώσεις (αύθονον δια την αντωγωγήν και παρ' ημίν τουτον ουδεμία μεταξύ των συγγραφων υπάρχει διαφωνία και εν Γαλλία και παρ' ημίν, καθόσον μετέρχεται και το άρθρ. 564 Πολ. Δ. ο αντωγωγή συγχωρείται, άν προς τοις λοιποίς προς το αντικείμενον αύτης δεν αφορά ιδιαίτερος τίς δικαίωμα ως π. χ. επί της εξόδου αγωγής εκ της ιδιωζούσης αυτού ιδιότητος. Η εγγραφής εις τη ζητεμα της αρμοδιότητος του Εφετείου, εν ή δε περιπτωσει ύπη τούτου επιλεθησεν αι ρυτώς ο άρθρ. 490 Πολ. Δικον. ανεφανομένων διαφορά, όπως δε ο εφετειδικος δικαστ αρμόδιος εν περιπτωσει ούτω ανάγκη να γενή ο διαταξίς τού άρθρ. 491, κατ' ην ο διαιτητ μενη ο σωτηρ των διαδίκων προς παράκλησιν της αρμοδιότητος αυτού, αλλ' απαιτείται να συζητηθή κότε μετας περ αυτού ή ουχί. Ο Boitard Vol. 1 p. 500—501), παρ ημίν όμως έκαιν της εφαρμόσεως του άρθρ. 491 δεν υφίσταται ή παρομοιάζ ούσης (Οδυσσεύς έγχειρίδιον σελίς 127).

Αλλ' η περι των διαδίκων διάταξ του άρθρ. 490 αναμφιβόλως του εφετειδείου είνε άπολυτος ; Ή απάντησις είνε καταφατικη, αφού ο λόγος της διαταξης της υποδιαιρέσεως των διαδίκων εις πρωτοκλασσιους αυτής εις ουδένα εν γένει εφετειδικον ανάκτ. άλλ εις άλλου είδους δικαστηριον (Boitard Vol. 1 p. 6/2). Εν τουτοις δε περιπτωσει ύπαλ ο εφετειδικός εξ επαγγέλματος να ασχοληθή αναμφιβόλως, της αναμφιδότητος ταύτης δυνάμενος να προταθή κατα πάσαν στάσιν της δίκης. Κατα ταύτα αναμφισβητήτως και επ' αντωγωγής είνε αρμόδιος ο εφετειδικός, άν αύτη άντικείμενον διαφορά τα του τού άρθρου 490, εν ένοτίαι όμως περιπτωσει δεν υποδιαλλαγεται αύτου κατα το άρθρ. 564, ή αντωγωγή και εν έτι τα της αυτής. Ήν τις στηρίζεται ο άγωγή, ιστορικός και νομικός αιτίας συχνάζει, ως αίτιον δι ο αναμφιδότητος αύτη καλύπτεται μόνον κατα τους όρους του άρθ. 491. Ο Toullier Vol. 4 p. 321) μάλιστα πρόκεινι περιπτωσεις, δεδομένου επ ει ο περιπτωσει αγωγή και αντωγωγη ξαπλεκτεί επί αυτού στόχου και είνε δυνατόν ο εφετειδικός δια την αντωγωγήν, άλον ούτως έκαιν της συναφειας να κρινηθή αναρμόδιος δι' αφορτιμε.

Δ. Χ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
Δικηγόρος

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΟΙΝΙΚΗ

Αριθ. 167 (1889) Τμ. Β'

Εισηγητής ο Δημητρ. Θ. Παπαδοπουλος

Υβλοκλοπης - Συναρπαγη. - Υπαξιοτης.

Το ως ιδιοκτήσεως έγκλημα, ως ορίζεται υπο του άρθρ. 394 του Πν. νομου, είνε άν τον έγκλοπέα ή ανθρωπος ούτος μόνος άλλος ή μετ' άλλων ή συνωμοτικαλλοίων δυναται να εκτελέσουν. Δεν δύναται άρα να διαπραχθή ούτε υπο περ του νομου της 19 Μαρτίου 1887, ο διαφημισμός δηλαδή ο υπαλλήλων, εν τοις προκειμενικοίς υπαρχεις, διότι κατα το άρθρ. 13 του νόμου τούτου, πάντες οι υπαλληλοι είνε προκειμενικοίς υπαρχεις διότι διορισμοί δημοσίων υπαλλήλων εκκρίνονται εξ ονόματος αυτου και μη ότες. Ελλειπούσης δ' ούτως της ιδιότητος ταύτης, ούτε ένα ανατρεπτικός προϋπόθεσις του εγκλήματος της ιδιοκτησίας δια υπαρχεις τα αδικεσια της ιδιοκτησίας, διότι ο έκαιρε πράξε. δ' ως δικαιοδοσεων δημοσίου υπαλλήλου, ούθενων άνευτον να έχε νομίμου ένεκα αυτου πράγμα περιλθον εις αυτον εξ αιτίας της υπηρεσίας του, ώστε ουσιαστικώς αυτού κατακρατεί τούτο δι' έκαιτον, ούτε ως ουδενία εν γένει εφετειδικον ανάκτ. άλλ εις άλλου είδους δικαστηριον (Boitard Vol. 1 p. 6/2). Εν τουτοις δε περιπτωσει ύπαλ ο εφετειδικός εξ επαγγέλματος να ασχοληθή αναμφιδότητος ταύτης δυνάμενος να προταθή κατα πάσαν στάσιν της δίκης. Κατα ταύτα αναμφισβητήτως και επ' αντωγωγής είνε αρμόδιος ο εφετειδικός, άν αύτη άντικείμενον διαφορά τα του τού άρθρου

Αριθ. 168 (1889) Τμ. Β'

Εισηγητής ο αρεοπαγίτης κ. Θ. Παπαδοπουλος

Φύσις τη προκλήσεως. - Ένοχη.

Επί τη κατηγορία απαντεί εις τα ζητεία έκ κατηγορουμένου δε προκλητέ απόρριπτο δε κατηγορία του παθόντα, φόβος επιβάλλεται η ποινή του δεκάτου, περιχωρούσα ούτως ή τα διατυπωσεί του ζητήματος πάντων των του νόμου, απαιτουμένων προς του εγκλήματος του ή τα προκλήσεως ανθρωποκτονίας και της ποινής της απειλούσης της ληφθείσης τα προκλήτες απορρίπτεις, εκτελέσεως αυτής, δίχα ο νόμος ούς ούθολίς στοιχείον του δε προκλήτου κατηγορουμένου, επί τη προκλήτες απόρριπτ ο τον ισκυρισμόν αυτού ότι ενήργησε ενθουσιαστικώς υπό τα κράτος συγχύσεως.

Αριθ. 169 (1889) Τμ. Β'

Εισηγητής ο πρόεδρος κ. Ν. Δικαιοπαναος

Ανοίξεως. - Παράδολον

Κατα το άρθρ. 483 Πν. Ν. αίτινες αναιρετικοι είνε τινες μόνον λόγοι, ένεκα των οποίων γίγνεται ο πολιτικός έκαιτον ή ο κατελλοκαθίς παρανκτικόν συγχρονος μεν αύτον και το νόμος της 19 Μαρτίου 1887, ο διαφημισμός δηλαδή ο υπαλλήλων, εν τοις προκειμενικοίς υπαρχεις, άλλως τε αίτινες είνε απαραδεκτος τινος ένεκα του ζητήματος του ένεκα του ζητήματος του ένεκα του ζητήματος του συνολικού καθόλους.

Αριθ. 171 (1889) Τμ. Β'

Εισηγητής ο αρεοπαγίτης κ. Α. Μακρηγιαννης

Ένορκος. - Κλήσεις ή νέο δικαστηρίο. - Γενικές κατηγορίες. - Αρμοδιότης ουμβούρου.

Τη άρθρ. 18 του περί ένορκων νόμου, ΑΘΝΗ δεν απαγορεύει την επαναλήψη ή εν αυτό προσωπικώς απαγορευόντος συμπληρωτικών ένορκων, ότων μετα την κατ' αναίρεσιν διάλυσιν του δικαστηρίου αποφάσεως αυτών, ούτε δε τη του νόμου δύναται να συναχθή τοιούτον κώλυμα, ώστε ένορκος ο μετασχών της συζητήσεως ένοχοι να δικαστηρίου, έστω και αν ήτο αληθινόν εν τη αναιρέσει ότι ο πρόεδρος ενώπιον του οποίου εκλήθησαν οι ένορκοι, ο δε παρά του δικαστηρίου ένορκος ήτο ένορκος του δικαστηρίου του Κλήρικου του Αστικού, διότι ούτε ο νόμος απαγορεύει τοιούτον κώλυμα, ούτε δε τα πρακτικά αποδεικνύουν ότι ο δικαστηρίου ήτο ένορκος του δικαστηρίου του Κλήρικου του Αστικού, ούτε δε τα πρακτικά αποδεικνύουν ότι ο νομικός σύμβουλος αύτων μετέσχε της συζητήσεως ενώπιον του δικαστηρίου του κληρικού.

* Επί του προκειμένου ζητήματος ο κατηγορούμενος ότι ως διευθυντής εφημερίδος διεμήνυσε κατά του προέδρου του δικαστηρίου ένορκον, ως και αυτός υπεμνήσθη χρήματα. Ούτως, εδικαιούτο της δίκης, παρεπόμενη επί υπεξαιρέσει.

* Εδικαιούτο ένοχείται κατα το δρθ. 31 επί κακουργήματι συκοφαντικοίς.

'Αριθ. 172 (1889) Τμ. Β'.

Κύπελλα ὁ δικαστὴς κ. Ι. Δεκουλάκος.

Ἀναίρεσις. — Κίνητρον ἀναιρέσεως.

Δὲν εἶνε λόγος ἀναιρέσεως κατὰ τὸ ἄρθρ. 360 Πν. Δ. τὸ ὅτι τὸ κίνητρον θέσεως τοῦ πράγματος ὑπὸ κατηγορίαν δὲν συμπράττει τὸ ποινικὸν μέτρον τῶν ἐν τῷ νόμῳ στοιχείων αὐτοῦ.

'Αριθ. 173 (1889) Τμ. Β'.

Κύπελλα ὁ δικαστὴς κ. Σ. Ἀναγνοστάκης.

Ἀναίρεσις. — Ἐνταῦθεν.

Δὲν ἀπαιτεῖται πρὸς τελείωσιν τῆς ἀδικίας τῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τὴν ἀναίρεσιν μετὰ τῶν προβλεπόντων αὐτὸ πραξέων τὸν διορισμὸν στοιχείων αὐτοῦ χρεωστῶν τοῦ δικαίου ὁ ἀπὸ γραφὴ τοῦ Ἐλληνικοῦ Συνεδρίου, κατακλείουσα αὐτὸν εἰς τὸ κατάδικον, ἐὰν δὲ νόμος ἤρεσεν ὅτι δὲν δύναται νὰ κατακλιθῇ τοιοῦτος ἄλλα καταγγελίᾳ τῆς διαφορᾶς τοῦ πρὸ ὁ ἀπογρῆς ἀπὸ τὸ ἀπόφασις τοῦ Ἐλληνικοῦ Συνεδρίου ἀναίρεσιν ἐὰν ἀποτυπώθωσιν χρεώστου ἐνεστῶτα ἢ ἀπαλλαγὴν τὰ κατηγορούμενα τῆς ποινικῆς κατακλίσεως. (*)

'Αριθ. 174 (1889) Τμ. Β'.

Κύπελλα ὁ δικαστὴς κ. Κ. Παπαϊωάννου.

Βουλευτικὰ. — Ἀναγνωρισμένα μέρη. — Πρόδηλος ζημία.

Ὁ νόμος ΑΦΚΖ τοῦ 1887 ἀφορᾷ εἰς ἐκλογὰς, αἵτινες ἐν προθέσει οὐ ἄλλο ἐδήγουν τὰ ἐν λόγῳ ἀτόπου ἀναγνωρίσεως ἢ πρωτοβάθμιον ἐπιτροπὴν ἐν ἀρχῇ τοῦ ἔτους (ἄρθρ. 1 καὶ 14 τοῦ Νόμου). καὶ ὀφεῖ ὁσάκις εἶχε ἀμέλειαν καὶ ἀνεκλογὴς ἐπιτρεπτὰς ἀρχαὶ τὸ τὰ χρὴ τὸν ἐν ἐξουσίᾳ Συνεδρίων ἐπὶ τῶν ἐξ ὧν ὅλως ἐφαρμόζεται ὁ νόμος τοῦ 1835.

'Αριθ. 175 (1889) Τμ. Β'.

Κύπελλα ὁ δικαστὴς κ. Η. Παλαιολόγου.

Πολιτικὰς ἀκάτων. — Παρακώλυσις ἀρμοδίου δικαστηρίου. — Ἀκάτιος ἐνάτιος Ἀρείου Πάγου.

Δὲν δύναται νὰ παραστῇ ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου, κατὰ τὴν συζήτησιν ἀκυρώσεως τοῦ κατὰ ἐκλογῶν, ὁ πολίτικὸς ἀντιμισθωτὴς ὑπὸ ἀ. ἀστυν. Ἀναγνωρισθεὶς ἐπιτρεπόμενος ἐπιτρεπόμενος, παρατηρήσεις τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, ὅστις τὴν ἀδικίαν του τοιοῦτον ἀπαλλάσει ἀπὸ τὰς τῆς ἀναγνωρίσεως ἐπὶ συνεδρίαν ἀπαραίτητος παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς τοῦ εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια καὶ ἂν τὸ ἀπόδικος κατὰ τὴν ἐλευσιακὴν προβολὴν μόνον ἐστράφη (ἄρ. 457, 302 καὶ 305 Πρακτ. Διαφορᾶς). (*)

(*) Περὶ τοῦ ἐπιτρεπτοῦ τοιούτου διδαχὴ κάθοντος ἰδὲ ἀπόφ. 141 τοῦ 1889 πολιτικὰ ἀπόφασις τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐπὶ αὐτοῦ ἐν σελίδι 21 σελ. 326.

(**) Μόνον ἡ διαφορὰ ἐπὶ τῶν πολιτικὰ χρεωστῶν ἀπαιτεῖται ἐπὶ τοῦ πολιτικὰ δικαστηρίου ἀπαιτεῖται ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸν νόμον τοῦ 1889 (φύλ. 24 σελ. 387) ἐνεστῶτος.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

'Αριθμὸς 1004 (1890)

Κύπελλα ὁ δικαστὴς κ. Θ. Βουλοτσίνος.

Ἐπιμέλεια. — Ἔφεσις.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 95 Π. Δ. τὸ νόμον ὁ πληρεξούσιος τῆς πρωτοδίκου δίκης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφεύγῃ τὸν ἔφεσιν, ἀλλὰ καὶ ὁ διὰ τῆς δίκης πληρεξούσιος. (*) Δικαιοῦται δηλαδὴ ἡ τῶν πληρεξουσιοτήτων νὰ ἐπιγράφῃ πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τὴν ἔφεσιν, ἀφοῦ νὰ ἐφαρτάται κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκφεύγεως τῆς ἐφέσεως ὁ πληρεξούσιος.

'Αριθ. 1006 (1890)

Κύπελλα ὁ δικαστὴς κ. Ι. Βαλαστόπουλος

Κατάλληλος γραφῆς. — Ἀποδεικτὰ. — Πραγματογνωμοσύνη. — Ὅρκος

Ὁ ΑΧΜΗ νόμος κατὰ τὴν ἐκφεύγεως πραγματογνωμόνων περὶ ἔξεως τῆς πλέως τῶν κατηλλαγῶν γραπτῶν δὲν κατέλαβε καὶ τὰ ἄλλα αὐτοδικτὰ μέσα καὶ δι' ὧν ἔρκου, ὅστις ἐπιτρέπεται, εἶνε ἀπὸδεικτὸς, καθόσον μόνον ρητὰς ἔφησε τὰ ἀπαλλαγὴ τὰ μέσα τοῦτο.

'Αριθ. 1010 (1890)

Κύπελλα ὁ ἐφέτης κ. Θ. Βλαχὸς

Ἀναγνωρισμὸς ἀγωγῆς. — Ἔκτασις.

Ἐνώπιον τῶν Ἐφετείων τῆς ἑνώσεως αὐτῶν δὲν τὰς ἐφέσεις κρίνεται κρίσεως δίκης τὴν ἀναγνωρίσεως δίκαιος τὴν ἀναγνωρίσεως ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος ἐν ἐφέσει ἀπόφασιν καὶ ἀνέλαβε τὸ Ἐφετεῖον τὴν παραγωγὴ ἀπόδικον τὴν διαγραφῆς, ὕστε δύναται θὰ ἐνώπιον τὸ ζητεῖν ὁ ἐνεστῶς ἐξωφρενῆς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὴν ἐπὶ τὴν ἀναγνωρίσεως ἐπὶ τὴν ἀναγνωρίσεως ἐπὶ τὴν ἀναγνωρίσεως

τικι δικαζοντα: ἐρήμην καὶ ἀπορρίπτονται αἱ ἀνωτέρω ἀγωγαί.

Ἀριθ. 1037 (1890)

Ἐκτάκτου τ. δικαστ. κ. Κ. Ραπτάκη

Ἑλλὴν ἢ ὑπὸ σπουδ. - Ἐπιταγὴ. - Μὴ πάροδος διακοπῶν. - Ἐκχώρησις. - κυβέλα. - Μοῖρες.

Τὸ ἐκκαλὲν κανονίζεται ἀπὸ τῆς βάσεως τοῦ παλαιοῦ νομισματικοῦ συστήματος.

— Κατὰ τὸν ὑφ' ἡμῶν ἐρμηνευθέντα τοῦ περὶ ἀμοιβῶν τοῦ Ἐμπορ. νόμου ἄρθρ. 2 §§ 3. κ. καὶ 5. καὶ τὰ χρησιμεύσαν καὶ ἀνάλογα ἐν γένει κανονιστικὰ τῶν ἀλλοδαπῶν ἐκπαιδευμάτων ἐπιταγὴ ἐκδίδεται πρὸς καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν ἀγραπτολογικαὶ ἰσχύει δὲ γενικῶς ὁ τῆς αὐτῶν ἐκπαιδεύσεως κανὼν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν μέχρι τῆς ἐπ' αὐτῶν ἀγραπτολογικαὶ ἐνεργείας (Meistel Précis de droit commercial §§ 46. 623. 640)

— Κατὰ μὲν συνεστημένας ὥρας ἐπιτρέπεται κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις ἔρευνα ἐμπορικῶν καὶ τὰ βιβλία καὶ αἱ ἀπαιτήσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν ἐπιταγῶν κατὰ τὴν διάλυσιν τῆς ὑπὸ τὸν λόγον ἐπιταγὴ. δίκαι κατὰ τῶν τοκιστῶν ἐταιρίας γενόντων ἐν τῶν συναλλαγῶν αὐτῆς διαλυσεως ὑπὸ τὴν ἐπιταγὴ. ἄτινα δεβλίκαι συμπεριστάντων πάντων τῶν μελῶν τῆς ἐταιρίας ἄτινα τοῦδεκατο τὴν ἐγγυητικὴν ἀξίωσιν καλῶς ἐγγυηθέντων καὶ τὴν ἐγγυητικ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ (*)

Διαφορικαὶ περὶ Κρατ. καὶ Διοικήσεως ἐν τῷ Ἰαν. 1890

Κυριαρχεία τῆς Ἀρχῆς ὅτι ἡ ἐκάστοτε δικαιοκρατικὴ νόθευσις βλάπτει. — Νόμος ἀποδείξεως

Ἡ ἀρχὴ αὐτὴ εἶναι μόνη αὐθεντικὴ facit imperium· δὲν ἐφαρμόζεται· ἐν ἑ παρέπεται τὸ κινοῦν αὐτὸν εἶναι κάποιο βλάβος εἰς τὴν περιουσίαν ἑκάστου ἐκαστοτοῦ τόπου· δὲν γίνε σθαι ἡ τοῦ βλάβους. Κρατικὴ ἀπόφασις περιορίζουσα τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς μόνον διὰ τὴν περίπτωσιν κατ' ὃν τὸ κινοῦν αὐτὸν εἶναι διδικαιολογημένον συμφέρον τοῦ δικαιοκράτου. — Ἐπὶ περιορισμοῦ ἀναγκαίου εἶναι ἡ ἀπαγορεύουσα τὰς περαιτέω ἐπὶ τοῦ δίου κτήματος, κατὰ ζημιώδεις τὸ κτῆμα τοῦ κατέχοντος Β. δὲν δύναται νὰ ἀγορεύσῃ τὸ ὑψηλότερον τῆς παρόντος, φορὰ ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τὸν συνδεσμὸν τὸν ἀπὸ τὴν μόνην, οὐδὲ ἀπὸ κατὰ ποίαν λόγον ἡ ἐπιτροπὴ ζημίας ἐξ ὅσου Β. λαὶ ἡ ἀδικοποίησις· κύτη, ἐπὶ ἐφαρμογῇ τοῦ κανόνος τοῦ περιγεγραμμένου ἐν τοῖς §. 38 Π. de R.V. 6. 1.1, 1 § 12, 1. 2 § 5. 39. D. de aquis. 39, 3, 1. 3 pr. D. deop. publ. 5 . 1 (ὕστερ ἐρρωνύνεται τὰ χωρὶς τοῦτο ὑπὸ πλείστων γεγραμμένα περὶ τοῦ Νομίσματος ἐξ 1297 Anm. Windscheid I ‡ 121 Anm. 3, Dernburg I ‡ 41, Seuffert' s Archiv τομ. 31 αρθ. 118, τομ. 35 αρθ. 273, τομ. 37 αρθ. 232).

(2) Ἡ ἀρχὴ αὐτὴ ἐπιτρέπει ὁ Windscheid I ‡ 121 Anm 3). δὲν ὑπογραμμένει ν ἀποδεῖξῃ τὸ διδικαιολογημένον συμφέρον ὁ συσταμένος χρέους τοῦ δικαιοκράτου, τουναντίον ὑποχρεοῦται ἀποδεῖξῃ τὸν πλῆθον τοιούτου ἐ ἀντιθέσεως τὸ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ ὁ ἐνάτων ν ἀποδεῖξῃ τὴν ἔμπνευσιν τοῦ ἐνάτου τὸν διὰ τὸ ἐκάστοτε τοῦ διδικαιοκράτου τὸ αὐτοδίου ἐγίνετο ἀπλῶς καὶ μόνον προ τὸν σκοπὸν βλάβους αὐτοῦ.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Τυχαι τῆς πρωτοκ μετὰ τὴν λύσιν τοῦ γάμου κατὰ τὸ ρωμαϊκὸν καὶ βυζαντινὸν δίκαιον

Διατριβὴ ὑπὸ Δημ. Ρωδοῦ. Διατριβὴ ἐπιτευχθεῖσα ἐπὶ τῷ ἀπονεμηθῆναι τὸ ἀπὸ τῆς σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἀριστεῖον εἰς τὸν Χριστόφορον Δεσποτόπουλον.

§ 1. Ὁ α. Λάμπρος Ρωδὸς εἰς τοὺς πρίστου ἐν Ἀθήναις πρωτοδικοὺς καὶ ἔδη πρόεδρος τὸν ἐν Σύρᾳ πρωτοδικεῖον μετατεχνον τοῦ ἐν Σύρᾳ πρωτοδικεῖον, ἱδιοχρήστου τὸ πρώτος τὸν αὐτὸν ὑποδιδιδεῖται πρωτοκεῖα, ἐπαινεθέντα ὑπὸ τῶν κριτῶν.

Τὴν πραγματείαν ταύτης τὴν ἔξετασιν ἐπιτρέπει ἐν τῇ τοιαύτῃ βιβλιοκρισίᾳ. Δυσκόλως ἔτι καὶ εἰ ἄλλαι δύο ἐν τὸ διαγωνισμὸν ὑποβληθεῖσαι· ἡ τε χειρόγραφος καὶ ἡ ἐκτυπωθεῖσα τὸ μέρος μέσον μόνον ἀδημοσίευτον, διότι ὁλόκληρος γράφει καὶ ἐκ συχνοῦς εἶδον.

(*) Τοῦ τοῦ κ. Κ. Μ. Ραλλῆ.

§ 2. Ἡ προκειμένη πραγματεία σύγκειται ἐκ σελ. 331, ἐν 17 σελίδες ἐκατοκοσμίδιον ἡ κατὶ τριλόγου κτισέντος τοῦ συγγράφους εἰς τὴν φύσιν τοῦ ἀναγκαίου τοῦ Συντάτου διαγωνισμοῦ. 14 δὲ σελίδες εἰ ἐπιτρέπουσιν τοιαῦτα πινακίδια τῶν πηγῶν χρόνων. (1)

Περὶ τοῦ πρόλογου, ἔδοτε λόγων δὲν ποιοῦμεν, ἄρον δὲ τοῦ καὶ ἄλλου ζητήματι ἐκτίθεται τὴν γνώμην του περὶ τῶν μεταξὺ τοῦ αὐτηγικοῦ στὸ ἐπιτρέπουσιν ἐν τὸ διαλύουν τὸ γάμον ἐκ τῶν ἐπιγόνων. Οὐ ἔστιν παρατηρῆσαι, ὅτι ἔδει ἡ σπανιότης αὐτὸς νὰ τὸν ἐγγυᾶται. περιτοῦμεν τὸ ἐπὶ τοῦ ἀναγκαίου τὸ ἀπεριγράφοντος τὰς πρακτικὰς μορφὰς. (2)

§ 3. Ἡ ἱστορικὴ τοῦ πραγματικοῦ ἐκ σελ. 19 ἐξετάζεται ἐν παρὰ διατρόχῳ. Ἀνάπτει ἰσχυρότατα ρήματα τῶν σχόλιων τῶν ἐπιζήτων. Τὸ δὲμα τοῦτο κειμένου ἐστὶ τὸν ὅρκον τῆς πραγματικῆς. ὕβρις ἐν γάμῳ ἐστὶ ἡ ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς ἔμπρακτος ἐπὶ τῆς πατρὸς τῆς γυναικὸς ἢ ἐπὶ τοῦ ἀντιστρόφου ἐπὶ τὰ παρὰ τοῦ ἀρχαίως *Ἐλληνικὸν* ἰσχυνόντα ῥητοῦ νὰ πραγματικὸς ἡ σχετιζομένης ἀναγκαίως ἀπὸ τὸν γάμον καὶ τὰ τῆς Ἀντίας καὶ Ἀμερικανίας.

§ 4. Πρὸδιάνων ἄδη εἰς τὸν ἐλεγχος τὸ πρῶτον πρακτικὸν περὶ τῆς συστατικῆς κατὰ τὸν ἀναγκαῖον ὅλως, ἐν ἐρήτορι τὸ πρακτικὸν γράφεις νὰ ἐκλείσθησιν ἐν τὸ αὐτὸ πραγματικὸν τὸ κρατοῦντ ἐστιῶσιν συστατικοῦ, ὅσας τὴν προσοχὴν ἐπιβάλλουσιν ἐν τὸ ἐπιτρέπουσιν τὸ πρακτικὸν ἐπιτρέπουσιν ὑπηκόοι. ὁ δὲ ἐπιγόνος λόγος ὅτι τὸν συγγράφεις πρὸς ὑποστηρίξῃ τὸν συστατικὸν τοῦ πρακτικοῦ ἐν τὸ

οἱ κληρονόμοι αὐτὸς λαμβάνωσι τὸν προῖκα, τοῦ ἀνδρὸς λύσεως τοῦ γάμου, ἐπὶ τῆς αὐτῆς διατιμήσεως δίν τὸν ὑπόλοιπον.

§ 8. Ἀλλ' ἐρωτᾶται, ταῦτα ἀπομακρύνουσι ὁ Λίων προτίθεται τὸν κατέχοντα τὸ πρότερον ἰσχύοντα δικαίου περὶ παιγνιδίς προικός, ἐπιστρεφομένους εἰς τὸν πατέρα καὶ τὸν ἐξωδικὸν πατρικὸς καὶ ἀπροσπορίστους προικός, περιφερομένους καὶ ἑκάστης τῆς ὑπὸ κληρονομίας τῆς γυναικὸς ; Ἀφοῦδιλιον δύνανται νὰ παραμένῃ περὶ τῆς ἀστοργασίας ἐκ τοιούς ὁ λόγιος ὁ Λίων ἐνομοθέτει περὶ ὑπόδειξιν.

Ἐν τούτοις λαμβάνων τὸν ὅτι ὅλοι οἱ ἀπόδειξις ὀρίζει τὸ ἐπὶ τοῦ ἐκείνου δικαίωμα τῶν κληρονόμων τῆς γυναικὸς καὶ εἰς περὶ τοὺτου λόγιον, τοὺδὲ γιγνόται ἀπὸ τῆς Ἐλλογῆς τῶν ἐκείνων, συνάδεται ὑποδεικνύομεν σύδενὸς τὸ μνημονεύθεντι ἐν τοῦτο τοῦ Θεόδωρου, ὑρθότερον δύνανται ν' ἀπομαγθῇ ὅτι, κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν τῆς διατάξεως τοῦ Λίοντος τὸ ἄπαν ἀλλοδαπὸν πρᾶγμα, ἄρα καὶ ἡ πατρικὴ, περιέρχεται εἰς τοὺς κληρονόμους τῆς γυναικὸς ὡς ἴδιόν αὐτῆς οὐσία.

Ἠδύνατο τοὺς κληρολόγους νὰ παραλθῇ ἐπὶ τὸ λύσις αὐτὸν ὑπὸ ἐκείνου τὸν ἐπιτρόπου, καθ' ὃν δὲν ὑπαρχουσι τεκνα ἐπὶ τὸν ὁποῖον δὲν ὁ Λέοντος προικοῦ τὸν πεφύτευσιν τῆς ἀτεκνίας τὸν ἐνιαυτοῦ (11). Ἀλλὰ προβλέπων ἐν τοῖς δικαίωμασι τῶν κληρονόμων τῆς ἀτέκνου γυναικὸς ἐναι ὑπερτερον δικαιώματος τοῦ συστατικοῦ τὸν προικὸς τοῦ πατρός, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐπιμαρτυρεῖται ἐστὶν αὐτοῦ τὸ δικαίωμα τῶν τέκνων, κληρονομούντων τὸν ἴδιον πατέρα ἐν τῷ πρώτῳ τάξει.

Ἐπειδὴσεως τοῦ τοῦ Λέοντος, αὐτὸ ὁ Καλλικράτης ὁ Παπαρρηγόπουλος ἐπικαλούσεται ἐν τοὺς περὶ αὐτοδοσιως τὸς προικὸς, ὕστε στερίζεται ἐπ' αὐτὸς περὶ δικαίωμα τῆς ἐπιμικὸς λύσεως ἐν αὐτοῦ. Ὁ δὲ κ. Δρακάκης ἐν ἴδιῳ δημοσιεύθεντι συγγραφῇ αὐτοῦ ἐμμένει εἰς τὸν πλοτεραν γνώμην, μὲ ἐξετάζων τὸν σημεῖον τὸν ἐν τῷ λεγομένῳ πόντος, ὅτι ἐπιμαρτυρεῖται ν' ἀμυνωθῇ ἐκείνου ἐνοχὴν ἐπικαλοῦσι ἡ συγγραφεὺς τὸν ὑρίζεται ἐν ἐμνυνωθῇ ἐκείνου χρόνος ἕνὸς ἀφορῷ τὸ κλῆρο.

Ὁ γράφος συγγραφεὺς ὑρίως μὲν ἐπικαλεῖσθε ἐπὶ τοὺ Συντάγματος τοὺτον, τὸν Νεαρὰν 20 τοῦ Λέοντος (15), κἀκὰ ἐκείνη ὑποτάσσει τὸν σημεῖον κύτος, ἐπειδὴ ἐκ τὸν ὑρίσμον αὐτὸς ἐκείνου τοῦ νόμου ὁ συγγραφεὺς ἐπιθέτει ὅτι

(14) Ὑπὸ τὴν Νεαρὰν ταύτην 20 ἐν ἀγρῷ καὶ τὸν τεῦχει.

(15) Ἀπόδειξιν ὅτι ἡ συγγραφὴ περιορίζη τὸ ἀπόκτημα ἐκ τῆς Νεαρᾶς εἰς προῖκα ἐν ἀρέσεως τὸ ἐπὶ τῆς προικὸς δικαίωμα τὸν κληρονόμων τῆς γυναικὸς, τὸν 71) ἐν ὁ τοῦ τῆς Νεαρᾶς 12 τοῦ αὐτοῦ αὐτοκράτορος, ἐν συνάξει τῶν συνάξεως τοῦτον, τοῦτον μόνον λέγον, κατὰ τὸ κατοπτὸν δικαίωμα ἡ 22 Νεαρᾶ εἶπε τὴν ἴχνη σταφὴν τὸ ἐν ἐγγράφῳ.

κυρίως εἰς τὸν περιστώσεις τὴς δὲκ τοῦ θανάτου τοῦ ἀνδρὸς λύσεως τοῦ γάμου, ἐπὶ τῆς αὐτῆς διατιμήσεως δὶν τὸν ἐπὶ παρῇ ἡ ἔκφρασις αὐτῆς (16).

§ 9. Μὲ ἀφορμὴν τὸ συγγραφὴς τὴν νομοθετικὴν σύγκλεισιν τὴς Νεαρᾶς 20 τοῦ Λέοντος ἐπικαλοῦσι πρὸς ὑποστηρίξιν τὸν διδικημάτος τὸν ἐκκοκαλοῦσι τὴν συνήθειαν ὑπὸ τὸ παρατήρησιν τὸ μέρος ΧΧΙ' τὸ τῆς Πανδέκτ. Τόμ. 7—12). Ἀλλ' ὁ ἀπόρασις αὐτὸς ἐκείνου ἀπολύτως ἀπὸ δέκανον, διότι, ὡς εἰς τοῦτο δίκαιον, ἀναφέρεται τὸ ἐπὶ τῆς ἐπιτροπῆς περιστάσεως, τὴς ὁποίας ἀρχὴ ἐστὶν ὁ θάνατος τοῦ ἀνδρὸς, μὴ ὃν ἀπόδειξιν καὶ χρῆσι ἄτεκνος.

Ἐν § 4 ἐκπαιδεύσεως ὁ συγγραφεὺς περὶ τοῦ τρὸ τοῦ προικοῦ δικαίου ἐπιμαρτυρεῖται ἐπὶ κμλλον εἰς τὸ *Βυζαντινὸν* (τῷ Βυζαντιακὸν) δίκαιον καὶ εἰς τὸ παρ' ἡμῖν ἴδιμα δύνανται νὰ στηριχθῇ ὁ περὶ τοῦ προικοῦ δικαίωμα περὶ παιγνιδίς τὴς προικὸς εἰς τοὺς κληρονόμους τῆς γυναικὸς. Ἀλλὰ βεβαίως σφάλλεται ὁ συγγραφεὺς ἐπικαλούμενος τὰ ἴδιμα τὸν Βυζαντινοῦ κράτους, διότι κατὰ τὸν νόον τὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ τὸν 1845 τὰ ἐν *Ἑλλάδι* ἐπικρατοῦσα ἴδιμα καὶ νομὴ τὰ τοῦ Βυζαντινοῦ κράτους ἴχνουν ἰσχὺν κομοῦ, ὡς ἔχεται ἐπὶ τὸ συγγραφεὺς εἰς τὴν Νεαρὰν 20 τοῦ Λέοντος δὲν ἀπτοῦσι ἰσχὺν κομοθετικὴς διατάξεως ἐπὶ τοῦ ἐναγολογικοῦ κμλῦ θάνατος (17).

§ 10. Καὶ ταῦτα μὲν ἐν τοῖς ἐπιμαρτυρεῖται τὸν ἀπολύσεως τὴς πατρικὴς προικὸς λυθέντος τοῦ γάμου διὰ τοῦ θανάτου τῆς γυναικὸς. Τὰ δὲ περὶ τοῦ ἀποκτήματος τὸν ἐπιμαρτυρεῖται προικὸς δρθῶς ἐκτίθενται ἐν §§ 45—47.

§ 11. Ἐν κεφαλαίῳ δευτέρῳ ἐκτίθενται ὁ συγγραφεὺς τὰς ἀποδείξεις τὰς ὁποίας ἐπιφέρει ὁ λόγος *τοῦ θανάτου τοῦ ἀνδρὸς*. Ἐστειλὸν ὁρθῶς ὁ συγγραφεὺς ποιεῖται τὴν διάκρισιν αὐτὴ μεταξὺ πατρικὸς καὶ ἀπροσπορίστου προικὸς (18), ἀλλὰ λαπτεῖ ἐκ τὸν ἐσχάτων τούτου. Ἡ διάκρισις μεταξὺ κατὰ τὸν χρόνον τὴς ἀπολύσεως τὴς προικὸς παραστῶν δίδεως ὅτι ἡ τελευταία αὐτὴ περιέρχεται ἐπὶ τὸν κληρονόμους τῆς γυναικὸς μὲν ὑποχρεωτικὸν αὐτοδικαίως τὸν μειρασίων τὸν γυναικὸς, καθάπερτὸν ὁρίζει αὐτὸς συστέλουσι. Οὐδὲν ἔστιν ἐν τοῖς κακὸς σὺν ὁ συγγραφεὺς ἐπιθέτει τοῦτο.

(16) Περὶ τὸ συγγραφὴς ἐπικαλεῖται τὴν γνώμην τὸν περιλαμβανόντα ἐστὶν τὸν τέκνων· τὸ περιλαμβανόν τοῦτο ἐστὶν ὁ νοῦς τοῦ ὀνόμου. Ἐν τῷ ἀντιθέτῳ ἐπιμαρτυρεῖται ἐπὶ τὸν ἐπιμαρτυρεῖται τοῦτον καὶ ἐπὶ τὸν ὁρίζει ἡ Νεαρὰ 22, ὅπ ὁ ἄνηρ, ἀν διατεταγμένῳ, ἐπὶ τὸν ἐπιμαρτυρεῖται πολὺς, ἐπὶ τὸν τεμνόντα.

(17) Ἡ δὲ Ἐλλὸ ὑπάρξει ἔθνων περὶ ἀνθρώπου ἐπὶ ἐπὶ τῆς στρατιᾶς σύμφωνος διαλογικὸς τοῦ τοῦτο ἐν περιστάσει θανάτου τῆς γυναικὸς ὑπογράφων τὸ κανὸν ἐκ χρόνου διδικημάτος.

(18) Τῆς ἀντίστιν γνώμην τοῦ Bechmann I σελ. 62—68 φέρει ἐπιδικάσεων ὁ συγγραφεὺς § 50 καὶ λαμβάνει τοὺς Scheurl Kritische Vierteljahrsschrift τομ. 6 σελ. 1 καὶ. 17—19 Czyhlarz 84 σημ. 3 Sternberg op. cit. 39—40.

ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν περιστάσεων ὑγιοντες ὁρισμὸς τοῦ Ρωμ. Δικαίου.

Ἡ ἀμφισβήτησις μεταξὺ Bechmann καὶ Czyhlarz περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς συνζώσης γυναικὸς τοῦ ἀπαιτῆσαι τὴν προῖκα αὐτοδικαίως ἀμα τῷ θανάτῳ τοῦ ἀνδρὸς ἡ μόνον ἐν περιστάσει ἐπιμήνου (19), ὑρθῶς διέλυσε ὁ ἀπὸ τοῦ συγγραφεὺς ὑπὸ τὴν γνώμη τοῦ δευτέρου, συμφώνως καὶ τῇ γνώμῃ τὸν νεωτέρων (20).

Ἐν § 12 ἐπιμαρτυρεῖται ὁ συγγραφεὺς περὶ τὰς δευτέρας περιστάσεως, τὰς ὁποίας ἀρχὴ ἐστὶν ὁλόκληρ ἡ ἐκ σύμφωνου πρακτικὸν ἀξίαν δὰ τὸν ἐκ τοῦ γάμου ἐνόντος γεγαμένου. Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ κατὰ τὰ διατάξεις τοῦ ρωμαϊκοῦ δικαίου (21) ἡ προῖξ θεωρεῖται μονὴ τοῦ πατρὸς καὶ τὸν δότητος. Ἡ δὲ πατὴρ ἀναπαύει τὴν πρᾶσιν τὸν ἐκ τοῦ γάμου. Περὶ τὸν ἐπιμαρτυρεῖται τοῦτος σχέσεως τοῦ πατρὸς καὶ τὸν ἐπιμαρτυρεῖται προικὸς ἐπιμαρτυρεῖται ἀρκετὰ μετρίου ὁρίσεως (22) Τὰ περὶ τὸν δικαιωμάτων τούτος δὰ μακρὸν ἐκτίθενται ὁ συγγραφεὺς ἐν τοῖς §§ 100—106, συμφώνως τὸν γνώμαι τὸν Glück, Vangerow (23), Puchta, Puggerstroeh καὶ τὸν Francke καὶ Puchta τοῦ ὁποίου αὐτὸς χάκτηρ ἐπικαλοῦσιν ὁ συγγραφεὺς ὑπὸ Bechmann καὶ Sternberg ἐν τοῦτο ἐπιγεγραμμένα, κατὰ ζήσεις τὸν ἐπιμαρτυρεῖται Puchta ὑπὸ ἀσυμβιβάστου πρὸς τὰ κατάστατον τὸν διατρίσεων γαμικῶν (24).

Περὶ τὴς γνώμης ταύτης, ἡ ἐκκλησίστων ὁ συγγραφεὺς, δὲν μαρμῤῥαίνῃ κύτος, οὐ φαίνεται ἐν ὁλόκληρ ἐξεργεῖ ἐστὶν ἰσχὺς λογικὴ, κάλα

(19) Ἀνὰ τὴς ἰσορρόπους τοῦ ἀνδρὸς κατὰ τὸ δίκαιον τὸν Πανδεκτῶν δὲν ἐπιτρέπεται ὁ ἐκκλησίας τὴς γυναικὸς ἐπὶ τὸν ἀπαιτῆσαι πρὸ τὸν ἐπὶ τὸν λυθέντος γάμου· ἐπὶ τὸν ἐπιμαρτυρεῖται ἐπὶ τὸν ἐπιμαρτυρεῖται ἐπὶ τὸν ἐπιμαρτυρεῖται

ἐπὶ κτήματος ὑποθήκης δὲν εἶναι ἔγγραφα ἐπὶ τῆς ἀφορώσεως ἐπιταγῆς τοῦ κτήματος.

Π. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ Γ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ.

ΤΟΙΣ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΙΣ

Πρωτοῦθι ἐν τῷ φύλλῳ 24 ἐκ δύνατοι ἡ συμβολαιογραφικὴ νὰ πρόξῃ εἰς τὸν πλειστηριασμὸν ἐκ περιστάσεως ἀπαλοιπῆς τινὸς τῆς κατὰ τὴν ἐγγραφὴν ἐπιταγῆς ἀποκλεισθείσης ἐπὶ τῇ ἀπαιτήσει κοινοποιήσεως τοῦ ἐκτελεστοῦ διακρίματος.

Κατὰ τὸ ἄρθ. 867 τῆς πολ. διαγωγῆς ὁ νέμων καὶ προκήρυκτος πάσης ἐκτελέσεως ὁ τοῦ ἐκτελεστοῦ διακρίματος κοινοποιήσεως μετ' ἐπιταγῆς, ἐφαρμοστέου δὲ ἐπὶ τούτου καὶ τοῦ ἄρθρου 865 καὶ 138 καὶ ἑπόμ. τῆς τοι. διαδικασίας ὅστις ὁ ἐκτέλεσις τῆς ὑποκειμένου πάσης διατυπώσεως ἐπιτρέπεται εἰς ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ ἐνεργουμένου τὴν ἐπίδοσιν ἀρμοδίου. διακτικοῦ κλητηρίου. καὶ οὐδὲν ἧττον, ὁ πας ἀνὴρ διατύπωσις ἀπαιτούμενος καταγράφος ἐκθέσεως. ἀναγκαιοῦται τὸ ἐκθέν ἐπιδοτέον. καθ' ὅλον τὸν φυσικὸν αὐτοῦ ἐνοίκιον. ἰσχύει κατ' ἐξαίρεσιν δὲ κἂν ὁ ἄρθρ. 393 τοῦ διαγωγικοῦ κώδ. ἀπαγορεύει καὶ ἄνω. τὸ προκηρύττειν τὸ ἀναγραφικὸν ἐπιδοτέον. ἐὰν ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι τὸ ἐκτελεστὸν διακρίτηριον ἐκκινοῦσθαι μετ' ἐπιταγὴν καὶ πρὸ πάσης ἐκτελέσεως. ἐὰν ἀπὸ τοῦτο ἐκ ἀκίνητος τῆς καὶ ταυτίσεως. παρ' ἀρμοδίου δημοσίου προσώπου συνταγμένον. ἀπεικασμένον πλήρη (μέρη) τῆς εἰς ἐκκίνησιν προβολῆς ἀπόδειξιν. ἐστὶ δὲ ἐξ τελειόν ἡ τὸ ἀναγκαστικὸν ἐκτέλεσιν προπαρασκεύασιν διατυπώσεις τοῦ ἐκτελεστοῦ διακρίματος ἐκκινοῦσθαι μετ' ἐπιταγὴν. ἐὰν ἀναγκαίως ἐντεῦθεν ἐπέται ὅτι ὁ Συμβολαιογράφος διακοπτεῖ νὰ ἐπιμένῃ τὸν πλειστηριασμὸν. ἐὰν ἐκ τῶν προηγουμένως τινὸς ρήσεως τῶν νεωτέρων προθεσμιῶν καὶ τῶν ἀναβολῶν τοῦ πλειστηριασμοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 897 καὶ 970 τοῦτ. διδυσκόμεις. Σ. ΓΑΓΡΑΣ.

Ἐρώτησις

Μὲ ὑφιστάμενον ὑποχρέωσιν μεταξὺ τῶν διαγωνιστῶν διενεστῶν. δίνεται ἀναβολὴ διαγωγικοῦ τὸ πλῆθος τὸ πλειστηριασμοῦ τὸ ἐπενεκθοῦσα. ἡ νὰ διατηρῇ αὐτὸ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ἄλλου ἄλλου. καταγραφέντος ἀπὸ τρίτου ἄλλον ἡ μόνον δέχεται ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ ὀφειλέτου;

ΦΥΛΑΚΑΙ ΒΥΡΤΕΜΒΕΡΓΗΣ

Ἐκ τοῦ ὑπουργείου τοῦ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἐπὶ τῆς διακτίσεως τῶν συμφωνητικῶν κατασκευῆς ἐξετάσεως ἐπὶ τὴν Βυρτεμβέργην ἀριθμοῦσι 2.000.000 περίπου κατάκλεισιν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1887 μέχρι 31 Μαρτίου 1888 ὁ ἀριθμὸς τῶν κρατουμένων κατὰ μέσον ὅρον ἀνέβαινε εἰς 2.092 καὶ ἐκάστην. κατὰ 60 ἀνάπτυσσε τῆς ἀναπτύσσεται περιόδου τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ὁ 2.060 ἀριστοῦσαν. ὑπέτιτε ὑπέρχουσι 31 Μαρτίου. ἀναβάντες εἰς ἐξέδ : 1813 ἄνδρες καὶ 277 γυναῖκες. Ὁ ἀρίθμος τῶν κατὰ ὑπέρχουσι ἐγκλεισμάτων πλέονει κατὰ ἕνους εἰς ἕτος. Ἦτο 61.43 τοῖς 100. Ὁ ὑποῦργος ἐρώτησε τὸν πρόεδρον ἐπὶ τοῦ κειλόνου τῆς διακτίσεως ἐπὶ τῶν κατάλληλα ἐν τῶν φυλακῶν καὶ ἐπιμόνει εἰς τὸν ἀναγνωτὸ χωρισμὸν τῶν κατακλεισμένων. ὑπέτιος δὲν ὑπάτεσε ἡ μὲν κατάκλεισις. ἀπὸ τὴν ἀπόλυσιν ἄλλοι ἐπὶ τῶν φυλακῶν. Α. διατάκει ἐν συνόλῳ τῶν κατακλεισμένων κατασκευάτων ἀνέβην κατὰ τὸ ἔτος 1887. 1888 μάρκα ἐκκλοῦρισεν εἰς τὸν ἐπιούσιον τῶν κατασκευῶν. Ἐκαστος κρατούμενος ἐστοίχισε κατὰ μέσον ὅρον τὸ ἔτος 360 μάρκα. Τὸ καθαρὸν κέρδος ἐκ τῆς ἐργασίας τῶν φυλακῶν ἀνέβην εἰς 337.887 μάρκα. Κατὰ μέσον ὅρον 1853 κατάκλεισις ἐπὶ τῶν ἐν ἐργασίᾳ. Ἐκαστος πιτῶν ἐκερδήθη 184 μάρκα τὸ ἕτος. Παρ' ὅλην μείωσιν ὁ πλεῖσμὸς τοῦ Κράτους ἐνέκα τὸ ἕτος. ἔχρυσε 1.000 μάρκα ἀπὸ κατηγορίαν κατάλλο. Δαπανᾷ δὲ τὸ Κράτος. ἐπὶ τῆ ἐκατοντάρον χαιρὶς νὰ ὑπολογισθῇ τὸ Δάμνετα τόσα ἐκ τῆς ἐργασίας τῶν κατάλληλα. Οἱ κατάκλεισμένοι ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῶν ἄλλων εἰς τὴ γεωργικὰ τῶν καὶ τὴν ἀλλοτριοεργίαν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Δικαστικὸν μάθημα.

Γάλλος τις ποιητὴς ἐπέτυχε τὴν σκέψιν νὰ ἐπιφέρῃ κατάρριψιν τοῦ ἐπιφανοῦς ἀνδρὸς τὸν ὁποῖον ἐπιτίθεται. τοῦ σύγχρονου καὶ ἀμείλικτου ἀντιπάλου του Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ. ἵνα ἐκδώσῃ τὸν ἐπιτυχῆ ἐπιτάφιον. ἐν ᾧ τὰ ἐπιτάφια ἐκφωνοῦνται ἐπὶ τῶν τάφων τῶν ἀνδρῶν. ὅσοι ἐπιτυγχάνουν νὰ ἐκφωνήσουν τὸν ἐπιτάφιον τοῦ ἀντιπάλου των. Ἐπὶ τῆ ἐπιτυχίᾳ ταύτῃ ἐπέτυχε ὁ Σαρδολόγος διακοπτεὶ νὰ ἐπιμένῃ τὸν πλειστηριασμὸν. ἐὰν ἐκ τῶν προηγουμένως τινὸς ρήσεως τῶν νεωτέρων προθεσμιῶν καὶ τῶν ἀναβολῶν τοῦ πλειστηριασμοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 897 καὶ 970 τοῦτ. διδυσκόμεις. Σ. ΓΑΓΡΑΣ.

Ἐρώτησις

Μὲ ὑφιστάμενον ὑποχρέωσιν μεταξὺ τῶν διαγωγικοῦ διενεστῶν. δίνεται ἀναβολὴ διαγωγικοῦ τὸ πλῆθος τὸ πλειστηριασμοῦ τὸ ἐπενεκθοῦσα. ἡ νὰ διατηρῇ αὐτὸ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ἄλλου ἄλλου. καταγραφέντος ἀπὸ τρίτου ἄλλον ἡ μόνον δέχεται ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ ὀφειλέτου;

36 L. JACOLLIOT

ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Μυστηριώδης δολοφονία

— Πιὲς καλὰ. ἐγαπητὲ καὶ λαμπρὲ συγγενεῦ! ἔλεγε ὁ ἀκουλὸς.

Ἡ ἀπάντησις τότε ἀπέμενε ἡ εἰς ὅσους κατάκλεις τοὺς κατάκλεισε. ἐπιτάσσει. ἐπιτάσσεται. ἐπιτάσσεται καὶ ... ἐπιτάσσει. Ἐγένετο δολοφονία ἐὰν τὸν τρόπον. καὶ κατὰ τὴν ἐπιτάσσεται ἐπὶ τῆς ἐπιτυγχανόμενος συκλεκτικοῦ. ἐγίνετο κλέπτης χωρὶς τοῦ ἐπιτάσσεται.

— Κυρίως. Δὲν. εἶπεν ὁ Λεκουλιὲ. ὅστε νὰ ἔκανε ἐκατοντάρον ἔτος. ἐὰν ἐκάνετε τὴν γνώμη εἰς τὸν διακαιοκρίτην ἔτους. Ἡγήσατε ἐπὶ τοιούτων ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ Μαγιορ τῆς Δικαιοσύνης.

Μὲ ὅλον τοῦτο. ἐπὶ τοῦ συνηγόρου ἡ ἐπὶ τοῦ Δάμνετα ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ

ΠΤΩΧΕΥΣΕΙΣ

Προσοχητική δικαιοτράπεζα πιστεών

1 τής προσ. Σε. Δεκέμβ. Αθηνών, ίσης 20 εξ. από τής 22 Οκτωβρίου.

Πρόκλησις δανειστών εἰς διάσκεψιν συμβιβασμοῦ

1) τής πτωχ. Η. Λαζάρου, Αθηνών, τήν 21 Οκτωβρίου, 2) τής πτωχ. Κωμ. Ζερβίνη, Αθηνών, τήν 5 Νοεμβρίου, 3) τής πτωχ. Δ. Καμάρα, Καλαμάτας, τήν 29 Οκτωβρίου.

Ἐκλήρωσις τιτλοῦχων

Τής πτωχ. Ι. Κωστίου, Αθηνών, από 10 ήμέρας από 20 Οκτωβρίου.

ΠΑΚΤΩΤΡΙΣΜΟΙ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Οκτωβρίου 1890

Ολαία τών εἰς λογ. καὶ Δημ. Πιστωλογισμὸν (ἰσολογ.) Συμβ. Ι. Βαγιάκος

— Ἡ εἰς Πειραιᾶτα ἀγορὰ τοῦ ἐδίου 24 στρ. ἐν τῷ δήμῳ Πάτρας τοῦ Π. Φλάτζου τοῦ ἀπ. Ιωαννίδου. Συμβ. Π. Παπαδοπαντοπούλου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Νοεμβρίου 1890

Ολαία τών ἐν τῇ συνοικ. Βαθέως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Νεοκτισμένων ἐπ. π. 241 καὶ 87 τ. τοῦ ἐφ. 48. Αλλαγών. Συμβ. Δ. Καλλινικίδης.

— Κλίσεως κατὰ τὴν 10 αὐτοῦ οἰκίας ἐν συνοικίᾳ Ριζάκειο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πεσκιλίου ἐπ. π. 211, 89 τών εφ. Κωνστ. Πασ. Σπηλ. καὶ Κυβερν. Συμβ. Δ. Παπαϊωάννου.

— Ολαία μετὰ τών συνεργασιών ἐκτυπίων διαφορῶν κατοικητ. ἐπὶ τῆς Αλεξανδρείου καὶ πρὸς τὴ Σχολὴ Πάτρα καὶ επὶ τῆς ὁδοῦ Σπουρᾶ ἐπ. π. 750 τοῦ εφ. Δ. Παπαγιάννου. Συμβ. Ι. Α. Ηέπης.

— Τῇ 5 Δεκεμβρίου αὐτοῦ δημόσιος πλειστηριασμὸς ἐν τῇ συνοικ. Νεαπόλεως καὶ ἐδῷ Λιακτρὰς ἀρ. 12 ἐκ τ. 1417, 86—οἰκοπέδου ἐν ὅροις Λιακτρὰς καὶ Μόδας Γαλάξιας ἐπ. π. 600, τοῦ εφ. Η. Σ. Μπουκουρᾶ. Συμβ. Ι. Βασιλειάδης.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 4 Νοεμβρίου 1890

Ολαία τῆς δὶς γραφτὸν ἀκόμη ἀπατηλοκτησίας μετὰ τοῦ ἀλκίμου τῆς πηρὸς τοῦ πρώτου τῆς Κωστάλλου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βοδάνης ἐ συνοίκου ἐκ π.τ. 598 καὶ 20 τοῦ εφ. Γ. Βάκη. Συμβ. Β. Αγγελόπουλος.

— Κυβερνήσεις τοῦ σχεδίου τῆς πλάκας καὶ τοῦ τῆς ζώνης πάτης ἀνεπαλαιὰς τοῦ ἐκλογιστοῦ πρώην Πλατεστικοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς ἀποδόσεως κτλ. ἐκ π. τ. 1730 τοῦ οἰκοδεσπότου εφ. Δ. Γ. Κουνανιώτου. Συμβ. Ν. Βαγιάκης.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΥ

Ἀκουνωθήσεται τὸ κ. γραμματεῖ τοῦ ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικείου τὴν ἀφ' Κεζίου 1890, ἡ. Η ὡσ' ἀρίθμ 2547 πράξις ἀποκηρύξεως δ.' ἐφ ἐμέτου διαθήκης τῆς ἀοιδοτῆς τοῦ Γ. Γρηγοριαδάκη Ζέρβα ἀ. Δικαίου κατὰ Α. Παπαζῆ κ. Κυριακούλου τοῦ Κόρτζ.

2) Τὴ ὡσ' ἀριθ. 2547 πράξει προτιμήσεως δ.' ἐφ ἐμέτου διαθήκης τῆς ἀοιδοτῆς τοῦ αὐτοῦ διαθέκου.

— Τὴν 29 Μαΐου 1890, ἡ Η ὡσ' ἀριθ. 6976 ἐκτροπὴ τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν τοῦ Ιω. Ἀριστζοπούλου κατὰ τῆς Αἰκατερίνης Δάκη ἀμφ. Μαρκόνη κ.τ.τ. τοῦ Σόλου.

ΔΗΛΗΣΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ι. Γ. Βαγιάκης. Ἐπιστολὴ σας μετ' ἐντύπων εἰδοποιητικῶν Δήμητρ. Βαγιαννόπουλου διὰ τὴν ἐκδ. τῆς ἐπιλοιπου πρακτικῶν σας.

Μιλλιουτ συνδρομητὴ. Ερυθρὸν. Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἔτους ἔτου τῆς ἐκδ Μαΐου 1890. Δυνατὸν νὰ ἀρκισθῆσι τὰ φύλλα ἐτῶν ἔρχεται.

Σ. Γ. Κ. Κοίτος. Ἐκτυπώθηκεν ὡραῖ συνδρομὴν φύλλα τοῦ ἔτους ἐπιστέλλομεν παρακάτω Κυριακὴ μετὰ Κόρτσπον καὶ Ν. περὶ ὑποδήκης.

Τ. Γ. Σε. Πάρρ, Θ. Ν. Ἀμαλιάδα. Ἐλήφθησαν. Ἀποστελλόνται σπάνιοι καὶ Ν. περὶ ἐπιθήκης τῶν πλοίων. *Π. Δ. Δημόπουλ.* Ἐλήφθ. Ἀποστέλλομεν ἀπόδειξιν, Κόρτσπον καὶ Ν. περὶ ὑποθήκης τῶν πλοίων.

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἐκδιδομένη ἐν Ἀθήναις

Ἔτος ὁ ἐνενηκοστὸν ἔβδομον

ΠΑΡΙΣΙΝΟΝ ΚΟΥΡΕΙΟΝ

Δ. ΒΛΑΧΑΚΗ

21 Ὁδὸς Κρατίνου ἀπέναντι τῆς Ἀκαδημίας Υ. Θεάτρου 21

παρατιθεῖ καὶ ἐκδίδει καθ' ἑκάστην τὰ ἐπιφυλλίδια τῆς Δ. Σ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΠΩΛΕΙΟΝ Κ. ΣΠΕΓΓΟΥΛΗ

Σύνδεσμος ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν

Συνιστῶμεν θερμῶς τὸν ὄρτι τὸν Κωνσταντινουπολίτικον ἐφημερίδοπωλεῖον Κωνσταν σπουδαίστατα καὶ τοῦ Ἐλληνικοῦ ὁρολογικοῦ Γ. Μαγν.

ΜΕΛΕΤΑΙ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΤΩΝ ΚΟΦΑΛΑΙΩΝ ΕΚΤΟΥ ΚΑΙ ΕΝΝΑΤΟΥ

περὶ Πτωχεύσεως Νόμου (ἄρθ. 851–871, 880–893)

ὑπὸ

ΙΩΑΝΝΟΥ Ε. ΡΑΪΝΗ

Δικηγόρου καὶ ὑφηγητοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ

Τιμᾶται δραχμὰς πέντε.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΔΕΙΞΕΩΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Φ. ΚΑΡΡΑΡΑ

Μετάφρασις ἐφίπου Ἰταλικοῦ ὑπὸ **Ν. Η. Σούρμπη**

Δικηγόρου ἐν Κερκύρᾳ

Τιμὴ ἐκάστου ἀντιτύπου δρ. 2

Συνδρομητὰς τῆς ἐνοι μάλιστα ἐγκρίνονται τὰ ἑξῆς

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀνὰ τοῦ Συντάκτου ἐγγραφίου τοῦ κ. Θ. Παπαστολίου, ὁδὸς Σοφοκλέους ἀρ. 24 **δωμάτιον** κατάλληλον διὰ γραφεῖον.

Τὸ τοῦ τυπογραφείου ΑΙ ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

ΕΤΟΣ Α'.— ΑΡΙΘ. 27

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ	Συνδρομ. ἐτησία δρ. 20 (Μετὰ ἔκτακτ. δρ. 24) Ἐξωτερικοῦ (μετὰ τ. ταχ.) δρ. 30	ΑΡΙΘΜΟΣ
19 Οδὸς Σοφοκλέους 19	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Β. Α. Π. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ	4 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1890

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὸ δίκαιον τῶν ὁρολογίας ὑπὸ **Ι. Δ. Βαλέτ,** *Δημοσιεύεται.*

Νομολογία Ἀρείου Πάγου, Πολιτ. 88—Ποινικ. 89) **Νομολογία** Ἐφετείου Ἀθηνῶν (1890)

Γαλλικὴ Νομολογία. Γερμανικὴ Νομολογία.

Βιβλιογραφία ἐπὶ τοῦ συγγράμματος Ἀλεξ. Α. Ρωδοῦ περὶ τῶν Τυχῶν τῆς Ἰδρύσεως μετὰ τὴν ἐκλεισιν τοῦ γάμου (ἀπὸ τοῦ κ. Γ. Κλαδιτάκη.

Γνωμοδοτήσεις Νομικῶν. Τοῦ Συμβουλίου διάφορα. - Κατάλογος ἐκδόσεως ὑπὸ **Δ. Ιακωβίου**

Ἐπίσημοι δικαστικαὶ εἴδησεις. Ἀνακοινώσεις. Πλειστηριασμοὶ. Συντάξεις καὶ ἐλαφρὰς ἐπιμέλειαι. Διατροφὴ. Φιλλιουρισμὸς.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΥΧΩΝ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΛΥΣΙΝ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

ΥΠΟ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΛΑΔΙΤΑΚΗ

Δικηγόρου καὶ ὑφηγητοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν

Ἐκδίδει τὰς κατὰ τὸν σχολικὸν τεκτὸν καθυστερούσας τοῦ ἐνεστῶτος χειμῶνος ἀνὰ δύο ἑκάστην καὶ μεταχειρισθέντων τοιούτων κατωτέρω ποιητικὸς τόπος τῆς καθυστερήσεως ἀπὸ πλοίου ἐ θεραπείας τῆς θέμεθλα. Τὸ φύλλον τῆς 16 Νοεμβρίου θὰ περιλαμβάνῃ τὸν πρῶτον Δεύτερον

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Δι' ὑπουργικοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιστρέφει διορίζονται ὁ Πρωτοδίκης Ἀθηνῶν κ. Ἀλέξ. Ρωμανὸς πρόεδρος, ἵνα μετὰ τῶν κληρωτέων μελῶν ἀποτελέσῃ τὸ ἐν τῷ ἀρθρῳ 96 τοῦ Ν. περὶ Ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων ἐφετεῖον κακουργηματικὸν ἐπὶ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐφετεῖου συνεδριάσεως κακουργηματικὸν τοῦ 1890 τοῦ ἐν Ἀθήναις Κακουργιοδικείου πρόεδρος ὁ Πρόεδρος Μ. Πανταζόπουλος, ὁ Πρόεδρος τῆς Α πλημμελειοδικίας Γ. Φωτεινόπουλος, σύνδικοι ὁ πλημμελειοδίκης Δ. Ἀναστασόπουλος καὶ ὁ πλημμελειοδίκης Ν. Μαλλιάς καὶ γραμματεὺς ὁ ὑποπρόεδρος τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν κ. Ἀγγ. Μαυρομάτης. Τοῦ δὲ ἔτους 1891 ἐφετεῖον κακουργηματικὸν πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου ὁ αὐτὸς πρόεδρος τοῦ Ἐφετείου κ. Ρωδός, συνέδρους τοὺς αὐτοὺς πλημμελειοδίκας Η. Ρηλάκης καὶ ὁ πλημμ. Αλ. Λιακόπουλος καὶ γραμματεὺς τὸν ὑποπρόεδρον τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν κ. Ἀγγ. Μαυρομάτην. Τοῦ δὲ Δ' τριμήνου τοῦ ἔτους 1891 ἐφετεῖον κακουργηματικὸν πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου ὁ πρόεδρος τοῦ αὐτοῦ πλημμελειοδικείου Γ. Μπενέτος, συνέδρους τοὺς πλημμελειοδίκας Ν. Παπαδόπουλον καὶ Ν. Ἀλεξόπουλον καὶ γραμματέα τὸν ὑποπρόεδρον τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν κ. Παπαγεωργίου. Τοῦ δὲ Δ' τριμήνου τοῦ ἔτους 1891 ἐφετεῖον κακουργηματικὸν πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου ὁ πρόεδρος τοῦ αὐτοῦ πλημμελειοδικείου Ν. Νικολόπουλος, συνέδρους τοὺς πλημμελειοδίκας Κ. Καγγελάρη καὶ συνήγορος ὁ πλημμελειοδίκης Σπ. Οἰκονομόπουλος καὶ ὁ πλημμελ. Σ. Μαγγίλης. Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἐφετείων τῶν ἐπιτρόπων Κακουργιοδικείων ὁρίσθη ἡ 14 Νοεμβρίου τῆς τρέχουσ.

— Μετατίθενται δικάζει ἐν τῷ Πρωτοδικείῳ τῶν Ἠλείων καὶ Νικτάλης Πρωτοδικὴς Γ. Μιλιωνὶς καὶ ὁ Δικόσυρος.

— Διορίζονται δικηγόροι παρ' Ἀθήναις οἱ Ἀθηναῖοι Ἀντ. Παπαγεωργίου, Ἀθ. Παπαγεωργίου καὶ ὁ Ἀθηναῖος Κυριακὸς Ἀγγ. Μαυρομάτης. Ἡ Μιναστρατόπουλος Παρὰ τοῦ Ἐφετείου Πατρῶν ὁ παρ' αὐτοῦ πρωτοδίκης Γ. Κωνσταντόπουλος.

— Ἀπαλλάττη τῆς κίνησεως τοῦ πειθαρχικοῦ τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν ὁ Πρόεδρος τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν κ. Μιχαήλ. Σπυρίδης ὁ Α'. παρεδρος τοῦ Κερκυραϊκοῦ Ἐφετείου Ἀθανάσιος Γ. Πρωτος, ὁμοιωθεὶς ὁ Πρόεδρος Ἀγγ. Γ. Θεοφανόπουλος καὶ ὁμοιωθεὶς Β'. παρεδρος Δ Γεωργιάδης Π. Μακρῆς ἐφετοποιητοῦ.

— Ἀπαλλάττη τῆς κίνησεως τοῦ πειθαρχικοῦ παρὰ τῷ Ἀθήναις Πρωτοδικείῳ Συνήγορος Σπ. Παπαγιαλάκης, ὁ Ἀθηναῖος Μανωλάκης Ἀν. Γεωργιάδης Πλάτης παρὰ τῷ Ἀειφλίμνης ὁ διάκτορος Ἀλ. Μ. Μανωλάκης Ἀπαλλάττη τῆς κίνησεως τοῦ πειθαρχικοῦ τοῦ Πατρῶν διάκτορος διάκτορος Κ. Α. Κοκκινάκος, ὁ παρὰ τὸ Ἀειφλίμνης Πρωτοδικείῳ Γ. Κ. Μαυρομάτης καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἀειφλίμνης Πρωτοδικείῳ Ν. Κ. Πετρόπουλος.

ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΔΟΧΑΙ ΚΤΗΡΙΩΝ

Κατέστησε, κατ' ἐπιλογὴν τοῦ Προεδρ. Ἀθηνῶν, Γ. Ν. Ἰωάννου. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 51.257 τῆς 26 Μαΐου 1890 τοῦ Συμβ. Ηλ. Ηλιοφορίτου, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Ἀγ. Ἀνδρέου,

ΤΟ ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΝ ΤΗΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ

Πεδίον τῆς ἐπιφαινομένων τοῦ δίρκου τοῦ ἄρκου ἐν περιπτώσει συναίνεσεως ὁμολογίας ἀπαγορεύσεως.

Ἐπὶ τοῦ Συντάγματος τούτου ἡ τε νομολογία καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν περὶ αὐτοῦ συγγραφέντες διακρίνονται εἰς δύο διαστάσεις γνώμας, τὰς ἑξῆς:

Κατὰ μὲν τὸν καθηγητὸν Η. Γ. Ὀλυμπιάδην καὶ τὰς ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ κριθείσας ἀποφάσεις, εἰς τὰς περιπτώσεις ἀδιαιρέτου ὁμολογίας, καθ' ὃν. π. χ., ὁ μὲν ἐναγόμενος ὁμολογεῖ ὅτι ἀδικεῖ καὶ συγχρόνως ἀρνεῖται τὴν ἀξίωσιν, ὁ δὲ ἐνάγων, μὴ παραδεχόμενος τὴν ὁμολογίαν ταύτην, ἀπαγγέλλει ὅμως εἰς τὴν ἐναγωνίαν, τὸ ὅλον τὸ ὅρκιον, ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, ἔχει περιλαμβάνῃ μόνον τὴν βάσιν τῆς ἀγωγῆς, οὐχὶ δὲ καὶ τὴν ἐξαίρεσιν. Οὕτω δὲ ἡ ἐπίδικος ὑπόθεσις εἰς τὴν ἀπόδειξιν ἀνάγεται, ἐὰν ἀλλως θὰ ἐπιχειρήσῃ ὁ ἐνάγων εἰς τὴν ἀπόδειξιν τῆς μὴ ἐξοφλήσεως καὶ ὅτου ἀκόμη δὲν ἐγγράφων ἡ κατ' ὄμοιον πρόπον ἀποδεικτικὴ ἀπόδειξις τῆς ἀγωγῆς, διότι κατὰ τοῦτο μέσα ἀποδείξεως εἶναι ὡς ἐξῆς.

Κατὰ δὲ τοὺς κ.κ. Α. Θεοδωρίδην καὶ Σ. Εὐαγγελάκην τὸν ἀκατέργαστον τῆς ἀγωγῆς ἀποφάσεις, τὴν θέσιν τοῦ ὅρκου, ἐν τῇ περιπτώσει περιστάσει, δὲν νὰ περιλαμβάνῃ ἀλλαχοῦ τὸν ὁμολογοῦντα τὸ χρέος ἀπὸ τὸν ὁποῖον καὶ τὸν ἐξαίρεσιν ἀδιαιρέτου, διότι ἔλλως, πρόσφερόμενος τοῦ θέματος εἰς μόνον τὴν βάσιν τῆς ἀγωγῆς, ἡ ὁμολογία ἀναιρεῖται καὶ ἡ ἐναγώνιος ὑποχρεοῦται νὰ ὁμόσῃ ἐναντίον τῆς ὁμολογίας του, ἐξαναγκαζόμενος οὕτως ἢ νὰ ψευδισθῇ ἢ νὰ ἀπαγγείλῃ εἰς αὐτὸν καὶ αὐτὸς ὅρκον εἰς τὸν ἐνάγοντα περὶ τῆς ἐξοφλήσεως.

Γνωστοποιήσεις ἰσχύσεις, ἡ μὲν πρώτη γνώμη, ἐκλαμβάνουσα ὅτι τὰ πρόσωπα διαχωρίσθησαν τοῦ ὁρίματος τοῦ ὅρκου τὸ μὲν ὑπὸ τοῦ ἐναγομένου ἀδιαίρετον τῆς ὁμολογίας, ὡς ἄρνεται τῆς βάσεως τῆς ἀγωγῆς αὐτοῦ, τὸν δὲ ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος μὴ παραδεκτὸν τῆς ἀρνήσεως ὁμολογίας, ὡς ἄρνεται τῆς ἐξοφλήσεως, συκίτεται κατὰ τοῦτο καὶ λύει ἐκ νεωτέρου καὶ τὸ περὶ τοῦ ὅρκου ζήτημα, ὡς καὶ ἐν τῇ ἀπολύτως γνώμῃ ἀδιαιρέτου ὁμολογίας, καὶ συνεπῶς διὰ τῶν ἀπόψεων τούτων καὶ τῆς διατάξεως τῶν ἄρθρων 348 καὶ 351 τῆς Πολ. Δικ. ἀπαγορεύεται οὕτω τὴν ἔνωσιν τοῦ ἀδιαιρέτου τῆς ὁμολογίας καὶ παρέμβλη ἐκ τοιούτου καὶ τοὺς τὸ αὐτοῦ κράνου ὅρους, καθ' οὓς δίκη κατὰ τὸ ἄρθρον 349 νὰ κρίνεται τὸ παραδεκτὸν ἢ ἀπαράδεκτον τοῦ ἐπιτρόπου ὅρκου ἄρθρου 351.

Ἡ δὲ δευτέρα γνώμη, περιλαμβάνουσα καὶ αὐτὸ τὸ ἐν τῷ θέματι τοῦ ὅρκου καὶ τὴν βάσιν τῆς ἀγωγῆς μετὰ τῆς ἐξαιρέσεως οὐ μόνον τὴν ἀναβατικὴν δύναμιν τῆς ὁμολογίας παραδίδει καὶ τὴν ἔνωσιν τοῦ ἀδιαιρέτου αὐτῆς παρακεῖ, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὅρους τοῦ αὐτοῦ νόμου περὶ τοῦ παραδεκτοῦ ἢ ἀπαραδέκτου τοῦ ὅρκου καὶ αὐτὸ οὗτος, ὡς ἐν πρώτῃ παρᾷ.

Διὸ καὶ ἡμεῖς ὁμόλογοι νὰ μὴ παραδέχωμεν ἐπαφὴν τὴν κατὰ τὴν δευτέραν γνώμην ἀποφασιστικὴν τοῦ ἀ. Ὀλυμπιάδου περὶ τοῦ «Δίκαιον εἶναι νὰ ὑποστηρχθῇ ὅτι ἐφόσον πρέπει ἵν' ὅλες τῆς ὁμολογίας νὰ ἐπικυρωθοῦν».

Καὶ ὅμως καὶ μαὶ ἄλλα τακτικὰ τὸ περίεργον εἶναι, ὅτι αὐτὸς οὗτος ὁ κ. Ὀλυμπιάδης, εἰνὸς μετὰ ἐν ἄλλοις ἐντόνου ἀπόφανσιν του ταύτην, ἐπιμένει καὶ τὰ κατωτέρω, δὲ ὡς ὑπολαμβάνει οὕτω καὶ τὰ κατωτέρω, εἰς ἅ, ὡς ἐξ ὅλων, δύναται νὰ προσχωρῇ ἡ εἰλικρίνεια, ὅπως καὶ αὐτὸς δὲ τὰ μὴ γνώσῃ ἀμφίβολος, ἢ δὲ πορεῖ ἀνωμοτεῖ καὶ οὐσίαν σωζῇ ἀπὸ τοῦ σ-λλήφου τῆς ψευδομαίας εἰς ἓν ἔξωθεν αὐτοῦ τὸ ἡ-ρεῖ ἀπὸ τοῦ ἀπόρου τοῦ ἀπόρου τοῦ ἀπόρου, πατεκλλλογίας ἰσως ἐνίοτε τὸν ἔξω ἐ Ἑλεγκτικὸ πατυοδιάλογίσμα θεωρῷ μόνον τὸ ἐπιχείρημα, ὅτι αὐτὸς ὁ ἐναγόμενος ἐνεργεῖ *πρέπει βεβαίως τὰ θεωρητικὰ ἐπιτρεπτὰ μελαδῶν* ἀνθρώπος, διότι ἀντὶ τοῦ ὁμολογεῖν τὴν βάση τῆς ἀγωγῆς, «δίνατο ἐ' ἀρνηθῇ αὐτὴν, νὰ προτείνῃ δὲ συνέχει κατ' ἀλλον, νὰν δίνατο οὕτω, ἂν τυχὸν ἐπιχρῇ αὐτὸ ὅρκος νὰ δώσῃ πρόδως αὐτὸν, ὥστε δια τὴν ἐπιφύλαξιν τὸ ἔρκος ἀν ἦτο *ἀπαράδεκτος ἀπορριπτέος κατ' οὐσίαν ἐ νόμος.*»

Ἐντεῦθεν ἄρα κατανοοῦμεν, ὅτι τοῦτον τὸν τακτικὸν ἐπιφαίνεται ἀνάγκη νὰ ἐπιφέρωμεν τὴν ἔνωσιν τοῦ ἀδιαιρέτου τῆς ὁμολογίας καὶ τοὺς περὶ τοῦ παραδεκτοῦ ἢ ἀπαραδέκτου τοῦ ὅρκου ὅρους, ἐκ οὗτος ἀποδιχθῇ διαδικαστικὸς τὸ ἀπαραδέκτου καὶ οὐσιαστικὸς, ὅτι ἐπὶ ἀδιαιρέτου ὁμολογίας ἡ ἐν λόγῳ διάταξις, αὐτὴ σὴς τῆς πρώτης, οὔτε τὸ ὑπὸ τοῦ ἐναγομένου ἀδιαίρετον τῶν προτάσεων διατεταμένων γνωμῶν, τὸ περιλαμβάνουσα ἐν τῇ ἀγωγῇ καὶ τὴν ἀρνησιν αὐτῆς ἢ ἀπὸ τοῦ ἐνάγοντος μὴ παραδεκτὸν τῆς ἀρνήσεως ὁμολογίας, ὡς ἀρνεται τῆς βάσεως τῆς ἐξοφλήσεως, συκίτεται κατὰ τοῦτο καὶ λύει ἐκ νεωτέρου καὶ τὸ περὶ τοῦ ὅρκου ζήτημα, ὡς καὶ ἐν τῇ ἀπολύτως γνώμῃ ἀδιαιρέτου ὁμολογίας, καὶ συνεπῶς διὰ τῶν ἀπόψεων τούτων καὶ τῆς διατάξεως τῶν ἄρθρων 348 καὶ 351 τῆς Πολ. Δικ. ἀπαγορεύεται οὕτω τὴν ἔνωσιν τοῦ ἀδιαιρέτου τῆς ὁμολογίας καὶ παρέμβλη ἐκ τοιούτου καὶ τοὺς τὸ αὐτοῦ κράνου ὅρους, καθ' οὓς δίκη κατὰ τὸ ἄρθρον 349 νὰ κρίνεται τὸ παραδεκτὸν ἢ ἀπαράδεκτον τοῦ ἐπιτρόπου ὅρκου ἄρθρου 351.

Ἡ δὲ δευτέρα γνώμη, περιλαμβάνουσα καὶ αὐτὸ τὸ ἐν τῷ θέματι τοῦ ὅρκου καὶ τὴν βάση τῆς ἀγωγῆς μετὰ τῆς ἐξοφλήσεως οὐ μόνον τὴν ἀναβατικὴν δύναμιν τῆς ὁμολογίας παραδίδει καὶ τὴν ἔνωσιν τοῦ ἀδιαιρέτου αὐτῆς παρακεῖ, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὅρους τοῦ αὐτοῦ νόμου περὶ τοῦ παραδεκτοῦ ἢ ἀπαραδέκτου τοῦ ὅρκου καὶ αὐτὸ οὗτος, ὡς ἐν πρώτῃ παρᾷ.

Διὸ καὶ ἡμεῖς ὁμόλογοι νὰ μὴ παραδέχωμεν ἐπαφὴν τὴν κατὰ τὴν δευτέραν γνώμην ἀποφασιστικὴν τοῦ ἀ. Ὀλυμπιάδου περὶ τοῦ «Δίκαιον εἶναι νὰ ὑποστηρχθῇ ὅτι ἐφόσον πρέπει ἵν' ὅλες τῆς ὁμολογίας νὰ ἐπικυρωθοῦν».

Καὶ ὅμως καὶ μαὶ ἄλλα τακτικὰ τὸ περίεργον εἶναι, ὅτι αὐτὸς οὗτος ὁ κ. Ὀλυμπιάδης, εἰνὸς μετὰ ἐν ἄλλοις ἐντόνου ἀπόφανσιν του ταύτην, ἐπιμένει

δίκαι εξελαύνεται δι' ανακροπής, έτσι και δι αστικαί τοιαύται δίκαι εξελαύνονται, κατά δε το άρθρον 481 του αυτού Δ. ίνα απαραδέκτως ή περί ανακροπής αγωγή, ίνα περί δοθέν κύρος ο αμάλευτος διαδίκως επιγενήσεται πράξεων έγγραφων και νόμιμος προς εξαλειφήν του κύρους. Εκ δε του συνδυασμού των άρθρων τούτων προκύπτει ότι ή ένεκα των επί ανακροπής αποδικασίων τη δικαίων της υπό γονέως επιγραφόμενος πράξεως δικαιούται να ζητήση την ανακρονιστικ της δίκης, το δε δικαιοπρακτικόν αυτού να εξετασθ. του λόγου της ακυρότητος. Ότου μόνον νόμιμος και έγκυρος πράξις προς εξαλειφήν της δίκης καθίστανται αποτελέσματα του περί ανακροπής αγωγου, ελαττώνει δε είνε αν εν τη κυρίαν δίκην δια προδικαστικής αποφάσεως του ισοδύνη ότι δεν ένε δικορος η πράξις αυτη, διότι μόνον τα διδικαιώματα φέρει τέρας δρατικού και αμετάτρεπτον εις την δικαιοσύνην έρδα. Κατα συνέπειαν το Εφετείον εδέχθη ότι δι' απορρίψεως εν τη κυρία δίκη, υπομνήματος είς ανάκλησιν, απορρίψαν των λόγων της ακυρότητος κατα των πράξεων, δε αντέκρουσε και κατα του περί ανακτήσεως αγωγου ο ενάγουσας, ως απαλλοτριωθεν την εξέτασιν αυτου εν τη περι ανακροπής δίκη, και απορρίψαν την περί ανακροπής αγωγην παρέδωσε τα άρθρ. 479 και 481 ΠΠ. Δ. (*)

Αρθ. 2 (1880) Τρ. Α'.

Εκχρονισμός γραμμάτων. - τόπος εκχρονισμού πράξεως. - τόπος επαγωγής

Επειδή ο νόμος επιβάλλων εις γραμματέας της εν Ελλάδι περιγεγραμμένας εκχρονισμούς πράξεως, ίνονται της εν Ελλάδι κειμένης, ών τον προστασίαν αι κάτοικοι εγγυώνται οι Κράτος εις τους νόμους αυτών κυρίους, ουχί δε και εις τους νόμους των αλλοδαπών εκχρονισμούς πράξεως, ή δε έκδοχή των ή νόμος επιβάλλει εις την τύπον της επαγωγής και της απόδοχής της πράξεως και ουχί εις την τύπον ένθα κείται ή εκχρονισμός πράξεως αποτελεί ουσιώδη άρτιείαν του Ν. της 18 Απριλίου 1880.

(*) Και άγωγις περί ανατροπής ανταγωγής ή ένεργεια πράξεως προς εξαλειφήν της δίκης, ώστε και κατ' αυτου προβαλλόμενον επ' αυτοφώρω κατά την δίκην ένσταση δικαίου ανακροπής, ως ασκηθείσης μετά την προθεσμιακήν απαγόρευσιν. Πλήν και καθώς η εν λόγω αγωγή ένεκεν προσβολών κατά πράξεως δικαίου ή κατά της περί ανατροπής αγωγής, ως ασκήσεως και μη επιτρεπόμενης κατ' αυτ., η προσβαλλομένη απόφασις απορρίψε την ανωτέρω ένσταση, δεν ηδύνατο να ζητήση δια το εν λόγω δικ. ή εν κυρία δίκη απόφασις απέκλειε την εξέτασιν της εν περί ανατροπής δίκη. Την διάταξιν ταύτην ο Αρειος Πάγος θεωρεί αποτελούσην παράλειψιν των άρθρων 479 και 481 της Π.Δ. Διατυπώσεις, όπως ή δίκη ένταυ να προστεθή και ταύτη η διάταξις του άρθρου, "Όχι έφεσις απόφασιν Α. Π. αρθ. 13 του 1889 ή φύλλ. 1 σελ. 55.

Αρθ. 4 (1888) Τρ. Α'.

Εδηγητής ο δρωτογέρας κ. Δ. Τσιμπουκος

Γράμμα γραμματικόν. - κανονισμός πράξεως

Επειδή κατα τό απο 17 Αυγ. 1833 Π. Δ., επερ απηγόρευσι την εν Ελλάδι κυκλοφορίαν των τουρκικών νομισμάτων επί της 1 Αθρίου του επόμενου έτους, τα τουρκικά νομίσματα έπαυσαν από τής αφιερώσεως έπειτα να ένει εν χρήσει νόμισμα εν Ελλάδι, και ή έπειτα της αποκαταστάσεως εκείνοιος και την τελευταίον όρου της αξίας του γρυσίου. Όθεν ώφειλε, προκειμένου να καθορισθή κατα τη Ελλάδι κυκλοφορούσα αξία των δοτέα ποσότης, κανονίζεται αύτη επί τη βάσει της κατα την επαγγελία αποκαταστάσεως αναλογίας του γρυσού προς το αργυρίον.

Αρθ. 5 (1888) Τρ. Α'.

Εδηγητής ο δρωτογέρας κ. Δ. Καρτινος

Ανάγκαιες προδικαστικαί απόφασις

Επειδή αι περί απόδειξιν αποφάσεις ενίοτε απαιτούνται μεν ως αναγκαίαι προς της δρατικής, άλλα μόνον ίνεκεν υπερβάσεως καθηκόντων εν θε επιφορτίσει ο νόμος πρωτοδίκου απόφασιν (812 § 1), συνεπάγεται δε ή ακύρωσις αυτοτελώς ή ως συνέπειαν λόγου ούτως γίνωνται δεκτού, συγκαταλεγόμενος εν στήριγματι περί της απόδειξεν, δηλονοτι το θέμα, το δρίον και τα μέσα αυτής, ουχί δε και περί της άλλης πρωτοδικιακής αποφάσεως δε ανακέσεως ίνεκεν την αναγράφουσι μετά εξαιρέσεις ού ε του άρθρ. 162 § 3 ΠΠ. Δ.

Αρθ. 6 (1888) Τρ. Α'.

Εδηγητής ο δρωτογέρας κ. Δ. Γκιων

Ελεγκτικον συνέδριον. - παραγραφή. - παραγραφτέον νομίσμα

Επειδή κατα τον νόμον ενίοτε τον υπό άρθ. 25 και 29 του περί συστάσεως της εν τη Ελλάδι Τ. Δ. ίνει τοις δικαιούμενοις λόγον παραγραφόμενος δίνεται αιτημάτων απαιτείται η του Ελεγκ. Συνεδρίου εγγραφή, ώστε ή παραγραφή κατα τας πλείστας και γενικάς παραγωγιστις. Διότι εις αύτο εκπίπτουσι α εξέτασις και δεν ίσταται επιτρεπτέος λόγον νόμου παραγραφόμενος δε ή επικαιρωτις αύτου δε τας υπογραφάς του προέδρου των (*).

Την τοιαύτην του παραγραπτέου παρελαβεν κρίνει τη διαστέρησιν εκ του νόμου και δεν ίσοτάσεως, διότι επικαλούμενον αύτού ότι του ένεγραπτος ούς τούτο της αδιορύκτου κυρώσεως, τό

(*) Ορθώς επομένως παρέλειψεν ενάγουσαν ενγραφικτος του Νομάρχου Ιωλείδος υπέρ Σαμαρά χάριν συνοικισμού. Ο ένθεν και ενταμιευτου έσεσε, ώρον, ότι δεν ίσχυεν ή εγγραφον τούτο εις τας περί Ελεγκτικού Συνεδρίου διατάξεις, δεδομένου ότι δεν έχουσι κτήσεως δια τελεστικού, ένθ' επί τού προκειμένου εφειλετο περί απλής δικαιώσεως της βασιλικής εξουσίας προς μετανάστην. Σχόλιον δοκιμαστ του Δ. της 20 Μάρτ. 1834 και περί εκτέλεσιν αύτού.

διακοπτόντων άφεσιν να εξετάσθ άν τα ότι δη άγωγή γεγονότα ως προς τον τέτον της κυρώσεως ανεγνωσμένα και συνέπεσε ότι τού νόμου. Κρινομ ελληνίς αίτιολογεί ότι απαράδεκτος της ανακροπής ταύτης, ως μη πρωτοδίκως πραττόμενος, άνευ επιφοράς έστιν (*).

Αρθ. 7 (1888) Τρ. Β'.

Εδηγητής ο δρωτογέρας κ. Θ. Γκιων

Παράγγελμα ή δρωτογέρας. - παράλειψις. - συλλειτικόν κεφαλ

Επειδή δεν απαιτείται ή αναγραπτέα εν τη αγωγή ή ένεκα της αιτήσεως των διαδικασιών του ενάγοντος και εκ τουτόνος παραλείψεως δεν αναθεταται ή αγωγή άκυρος, διότι επί αιτήσεως παραγγελίας κατα τουτόνον χρεωστεί ο διαδίκων ή αυτοδίζη των πρακτικτρων την κυρότητα. Εγ όσον αύτη κυρίοποιείται.

— Επειδή κατα το άρθρον 26 του ΥΝΣ Ν. τα της παρελκής γραμμής της πόλεως Πατρών κατα το σχόλιον το ίσγιον δεν εξέδυνε ο νόμος ούτος ελεκτικός του δικαίου εκπτούσθαι κατα τους όρους του άρθρου τούτου ο κατα τας διατάξεις δεν αρμοδ εξ τα συμπληρούμενα κατα τας γενικάς την παλαιαν γραμμην υλοπλαθ δι' επιτελεσθεις του νόμου.

— Επειδή κατα τας Ν. Π. (6.1) 62 § 1 και Κ.Π. 621 22 ε κακής πίστεως κατέχης δίνεται εις την αξιωσιν της αξιώσεως κατηγόν δη' ζητον κακή πίστει νόμιτο.

Αρθ. 10 (1888) Τρ. Α'.

Εδηγητής ο δρωτογέρας κ. Δ. Καρτινος

Χειστοδόκεια. - προνόμια

Επειδή κατα τους περί προνομίων διαλόγους έπει τού επιπροσωπεύσαντος τους τον ρηθέντα τελευτ τού Ε.γ. νόμο δία τού άρθρ. 191 επιγνώστις εξ τα ναυτοδικεία τους αρίσμους εδίδοντο τα ναυτοδικεία τους αρίσμους εδίδοντο πρότερον, όνεκεν ή τη αύτη τελη συμπίπτουσι πλάδι και τη εκπληκτηρίαση δεν έβλεπεν περί κατα τον ναυτοδικεία, κανονίζει ο περί ρθλίου ναυτοδικείων νόμος της 13 Νοεμβρίου 1851 ή άρθρ. δια συνδικαίρεσης προς τη παρ αυτού, κατεγράφεις δια του άρθρ. 13 τάσις της αντιμωμένος αυτού διατάξεις του Εμπορ. Νόμου. Όθεν κατα το άρθρον τον τού νικητού νόμου τα ναυτοδικεία τα ναυτικά πρωτόκολλα αποκαμπτει κατα τον χρονολογικόν τάξιν της εν τη βιβλίον του ρλίου εγγραφής κύτον έκτος του κατα τον τελευταίον διάλογον συναναλογιζόμενος, άτινα κατα τον τελευταίον διάλογον συναναλογιζόμενος, άλλα προς έλλικα πλάν προηγήσεται έκ τούτων

(*) Η προσδιόλεγμενος απορρεις δεν είχεν αίτιολογηθεί έκτενον απαραδέκτου κατά τας δύο έννοίσεις της λεκτικής του ανταγωγιστικού κεφαλαίου της πρωτοδίκου.

τα ναύτικα τον προγνωστέρων, τοία δε των ναυτοδικείων δρισθέντων κατα νόμον ούς τα τελευταίον διάλογον ανέκυπτε συνήγειαι σκοπός εκ του ρθλίου του τον προνόμιον 191 άρθρ. τού Εμπορ. Νόμου, κατ' ό, τα ρθν κατα τον τελευταίον διάλογον γενόμενα δι' ανάγκας τού πλοίου δίνεται κατεστάσεται εν τη εδόρης τάξει, ένθ τα πρ της ανεγνωσμένης του πλοίου ναυτοδικεία λαμβάνεται τάξιν ένκτον' προσέτι δι και δι τας τούτους παραγραφου τού κατηγορικατα της άρθρ. 323 του νόμου κατα τα οποία κατα έπι του διπλωγγράφεται δένεια προτιμώνται τον πρ τού απόπλουν, ώστε και τα δια του ιζέρτου του πλοίου συνομολογηθέντα ναυτικά δεν δύνανται να υπαγθούν εξ της κατηγορίαν του τελευταίου διάλογου, συνεπώς ούδε να απολαύσωσι του εξαιρετικού τούτου προνομίου.

Αρθ. 11 (1888) Τρ. Α'.

Εδηγητής ο δρωτογέρας κ. Θ. Γκιων

Μίσθωσις. - χρόνος μισθώσεως. - συμφωνία απαλλαγής

Επειδή δεν απαγορεύει το νόμο η συμφωνία απαλλάττουσα τον εκμισθωτήν πάσης ύπευθύνσεως προς την μίσθωσιν εν περιπτώσει στρέσεως θές χρόνου (*).

Αρθ. 14 (1888) Τρ. Α'.

Εδηγητής ο δρωτογέρας κ. Θ. Γκιων

Μίσθωσις. - χρόνος μισθώσεως. - συμφωνία απαλλαγής

Επειδή δεν απαγορεύει το νόμο η συμφωνία, απαλλάττουσα τον εκμισθωτήν πάσης ύπευθύνσεως προς την μίσθωσιν εν περιπτώσει στρέσεως θές χρόνου (*).

Αρθ. 15 (1888) Τρ. Α'.

Εδηγητής ο δρωτογέρας κ. Δ. Γκιων

Πτώχευσις. - Άνακοπή ζητούσα) και μέσος της στερεοποιητικής ένστασις. - Αποδοχή. - Αποφάσεις. - Αναπελλόγησις.

Επειδή αι αναιρεσιόντες, ως προκύπτει εκ τού 53 αυτών άρθρου του από 2 Μαΐου 1880 πρωτοδικ ένδικου των Έρανου, πτώχευσιν τη απαράδεκτον της ανακοπής του αναιρεσθέντος, εν θε ούτος ούκ ήν πτωχεύσας, κτοι μέσος φορέρχου της πτωχεύσεως δ'αύτου, και ότι ένεκα τούτης προσέβαλε τα κύρος της επαλληλότητος των δανείων της πτωχεύσεως, της ένιστος των δανείων και του δημοσίου των δανείων δε τον μη τάρτον των νομίμων προθεσμιών και δικτυώσεων, επί τω λόγω ότι ε δικαιούται ο πτωχεύσας ενεργείν τοιαύτας πράξεις εν τω δανείου, ούδε ανακοπήν ένοικτικήν κατα των δανειστών ή δεν διαγραπτέα ένε πρώτον της τοιαύτης πράξεως των νομίμων διατάξεων. Τι δε αρτίον εδέξατο ούδεν κτον των ανωτέρω ισχυρισμών, ανεφαίνεται και κιλιμοις την έπαλληλότητα των δανείων και τας λοιπάς ως ανωτέρω πράξεις χωρίς να λάβη ύπ' όψιν ότι αι πράξεις τούτων δεν αναιρεσιόντων και δεν ήσαν ένθ' ήρκει ανατιμώσιν και αποτελούσιν μέρος των ρυθμιστών πράξεων ύπο του αναιρεσιόντος.

(*) Δεν πρόκειται περί της περιστάσεως του άρθρου του παρόντος, περί ού δεν έλεξε τίποτε ο Άρειος Πάγος.

άκίρων κατά τάς περί ἀναγκαλίσεως καί ἀποδοχῆς διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Νόμου καί τῆς Πολ. Διοικήσεως, ἐπομένως ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, μή περιέχουσα αἰτιολογίαν ἐπί πρωτάσεως τινος οὐσιώδους λόγου νά ἐχη ὑπ' ὄψιν εἰς τήν ἐκδοσίν της δίκης, ἐνῶ ἀναιρετέα κατά τό ἄρθρ. 807 ἀλ. 6 τῆς Πολ. Δικονομίας

Ἀρθ. 15. 1888 Τρ. Α'.

Κατέγνωτο ὁ ἐργοστάτης κ. Κ. Ἐμμανουήλ

Χαρτόσημον. - Ὑπόχρεος μαλλιόχρυσῆς μεταβλητικότητας. - Ἀρμοδία ὑπόχρεος. - Ἀδύνατον ἐπιτροπῶν δικαιοδοσίας.

Ἐπειδή κατά τό ἄρθρ. 42 τοῦ περί χαρτοσήμου νόμου ἀπαιτεῖ ἐπί τινος ἐνεργειῶν καί συντάσσονται ἐνώπιον συμβολαιογράφου τά συμβόλαια δέκα ἀφορῶν μετα βολήν εἰς τήν κατοχήν ακινήτων ἤ δικαιωμάτων ἐπ' αὐτῶν ἐπί τοῦ ἀποκτωμένου συμβολαίου δι' ὃ μεταβάλλεται ἡ νομή ἀκινήτου καί εἰμή τό ὑπόχρεος μαλλιόσις συμβολαίου ἀκινήτου ὑποβολῆς εἰς τάς διατάξεις τῆς διαγραφῆς.

— Ἐπειδή ἀφοῦ τό Ἐρετεῖον ἐδέξατο κατά τόν ἀνελλήστου ἀκτοῦ κρίση, ἔτι τό ἐγγραφον ἐφ' οὗ ὁ ἀναγραφόμενος ἐνεργεῖ τήν ἀγωγήν του δέν περιέχει ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν, ἰφθώ ἀπορρίπτει ἀπ' ἀυτό ἀνήκει ἀναγκαίως εἰς διπλοῦν. Διότι κατά τό ἄρθρ. 1140 ΠΝ. Δ. εἰς διπλοῦν συντάσσονται μόνον τά περέχοντα ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν ἰδιωτικά ἐγγραφα.

— Ἐπειδή κατά τό ἄρθρ. 301 ΠΝ. Δ. οἱ ἀναγραφεῖς εἰδικῶς ἐνέκα τῶν περιστάσεων τῶν ἀποδεικνύεις ὁδυνατοῦ ἤ ἀπάτεκτος ἐγγράφου ἄρα τό Ἐρετεῖον οὐδένως ἠμαρτε ἐπιτρέψαν εἰς τόν ἀναγκαζόμενον καί τόν μαρτυρικόν ἀποδεῖξιν, ἄν οὐ ἔξετασεν τάς περιστατικάς ἐφρίνει ὅτι δέν ἠτο θυνατόν ἡ ἀπάτεκτος ἐγγράφου.

Ἀρθ. 16. 1888 Τρ. Α'.

Κέτηγτρίς ἡ ἀρμαλήγρα κ. Α. Τσίου

Κληρονομία. - Κληρονόμοι ἀντικείμενον. - Δικαίωμα. - Χρεοστάσιον.

Ἐπειδή κατά τό Π. 50 (34. 14) καί 30 (84. 9) ἐπί κληρονόμος μεταξύ πλειόνων ἀντικειμένου τό δικαίωμα τῆς ἐπιλογῆς ἔχει ὁ κληρωθείς, ἡ μεταβιβάζεται εἰς αὐτόν σώμος ὁ κυρίστε ἤ ὁ ἀλλογενής καί ἐν θα τῆς κληρονόμιας παρέχεται ἀπλοῦς εἰς τόν κληρῶσαν ἐξ ἐνοχῆς δικαίωμα καί ἀπαιτητόν. Κατά δέ τόν Ν Κωδ. 6. 30 (17 Ὀκτωβρίου 413) οἱ τόν πρώτον κατοχήν τῶν πλειόνων εἰδῶν τόν κληρονόμιον καθορίσθη ὅτε τα ἐξ ἐκείνος ὑπῆρ τοῦ κληρονόμου δικαιώματα παύουν νά ὦσι γνήσια δικαιώματα, ἐπομένως ἐπί πλειόνων τῆς κληρονομίας ἀντικειμένων ἡ ἀπλοῦς ἀνήκει, ἐν μή ὑρίσῃ τό ἐναντίον ὁ διαθέτης, εἰς τόν κληρῶσαν.

— Ἐπειδή ἤ ἐν Ἀμμοστοῦ διάκρίς (§5. 5 τιτ. XI (X) ἀρ. 21) κεῖ' ὁν ἐπί τοιούτων κληρονόμιων τό ἐπί τῆς ἁπλοῦς δικαιώμα διδόται εἰς τόν κληρονόμον δέν ὑπῆρθε πλέρις ἐκ τῶν εἰρημένων διατάξεων τῶν πηγῶν καί ἐλλείπεις συνάξεμένων δέν δύνανται νά ἐπιμαρτυρήσ κάποιος, διότι τό Β. διάταγμα τῆς 23 Φιβρουαρίου 1835 δέν ἀπαγορεύει εἰς τούς διδακτας νά πλήρωσι τά χρέωστα ἤ τάς ὑλοπίας τῶν διατέλεων τῆς ἐξωδόδου τοῦ Λιμενοταμείου, ὡς εἰς τάς ἀτελείας αὐτῶν, εἰ τῶν πηγῶν ἐν οὐτος ἀμέσως ἤ ἐμμέσως χρεοῦν κύτας.

Ἀρθ. 17. 1888 Τρ. Α'.

Κέτηγτρίς ἡ ἐφοστάτρια κ. Ἀ. Παπαδοπούλου

Ὅρια ἐξωσίας δικαιῶματος. - Ἀντιφρονοῦσα ἀκμοσύνη.

Ἐπειδή κατά τό ἄρθρ 138 τοῦ Κανονισμοῦ τῶν δικαστηρίων ἀπαγγιτείται εἰς τόν παρά τόν δικαστηρίῳ διοικοῦντα δικαιῶμα νά ἐνασκῇ τά καθήκοντα τοῦ ἀκμοσύνου, ὑστερ ὅταν ἤ ἔπτατ, ὅτι αἱ ὑπό δικαιῶμον ἀπηγορευμένα καί διαδικαστικαί πράξεις εἶνε ἄκυρα, ἐαν ὑπερβαίνουν τά κλάδον τῆς ἀνατεθείσης αὐτοῦ ὑπό τοῦ νόμου ἐξωσίας, ἔστω καί ἐάν ἐνεργοῦνται ὑπό τῶν ἀναγκαίων ἀντικειμένων ἐν ὑπό τῶν ἀμφισβητούντων ἐν ὑπό τῶν ἀμφισβητούντων ἐν ὑπό τῶν ἀμφισβητούντ

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

'Αριθ. 1040 (1890)

Εἰσαγγελία ἐφέτου κ. Ε. Χ. Δικαίου
'Αἴτησις ἀξιωματικοῦ. — Ν. Δ/θΗΣΤ. — κληρονόμοι

Διὰ ἀναγνώσεως τῆς περιπτέσεως τοῦ νόμου Δ/ΘΙΣΤ τοῦ 1887, ὁρίζοντος περὶ τοῦ νόμου τούτου ὅτι τὰ ἀδικήματα ἀξιωματικοῦ καὶ ἐπιζητοῦντος ἀπορρίπτουν διὰ τοὺς καθυστερηθέντας αὐτοῦ μισθούς, ἂν δύνανται νὰ ἐξακολουθήσουν ὑπὸ τοὺς κληρονόμους αὐτοῦ κατὰ τὸν νόμον τοῦτον, κατηγορήσεως ἐπ' αὐτῶν (1).

'Αριθ. 1052 (1890)

Εἰσαγγελία ἐφέτου κ. Κ. Οἰκονόμου
Προδοσία πρὸς συζήτησιν. — Εἰσήτησις ὑπὸ τοῦ ἐνάντιος. — συντέρησις.

Δύνανται μὲν ἐ ἐνόχου κατὰ τὸ 620 Π. Δ. νὰ ἐπιτακτῶν τῶν νόμων προς συζήτησιν προδοσίας, ἡ εἰσήτησις ὅμως γενομένη ὑπὸ τοῦ ἐνάντιος ὅτι δὲν δύνανται παραπεθῆναι αἱ τῆς καλῶν τῶν ἀντιδίκων τῶν εἰς συζήτησιν κατὰ τὸν νόμον πρόσωπον.

'Αριθ. 1059 (1890) (2)

Εἰσαγγελία ἐφέτου κ. Π. Γκίκα
Πλημμεληματοδ. — ἀκύρωσις. — ἐπιστροφὴ κατασβήνοντος. — τὲς ἐνάντιος. — τόκος. — συνέχεια

Ἐπτομώνεις τὲς ἐπιστροφὲς τοῦ κατασβήνοντος

"Η περὶ τῆς πράξεως δίκη εἰσηγμένη ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου δικαστηρίου ἐν τῷ ἐπιβλήτῳ ἀκυρώσεως ἐκ μέρους ἐνάντιος τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ νόμου Φ/ΒΙΣΤ. Ἐπειδὴ ἐνώπιον τοῦ ἀνώτερητικοῦ συνδικίου καὶ κλήσεως, τὸ δὲ δίκαιον τοῦτο ἀπεφάνθη κατὰ ἀκυρώσεως, ὃν οὐ δὲν ἐπιστρέφεται ἐπὶ τοῦ ἐνάντιος καὶ ἐπὶ ἐπιζημιώσεως. Διὰ τούτου ἐπιζητεῖ ἐνάντιος τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν ὅπως διὰ τῆς παρὰ τῆς ἐνάντιος ἐνεργείας δοθῇ καὶ τὸ αὐτὸ νόμιμον. Πλὴν ἐγνώσθη ὑμῖν καὶ ἡ αὐτὴ ἐπὶ τοῦτου ἀπόφασις. Διὰ τοιαύτης ἀποφάσεως πολιτεία δὲν δύναται νὰ ἐπιβεβαιώσῃ χώρας τοιαύτης ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἐπιτοῦ ἀνηκόντων ἀπὸ τὰς ρ. ἐκ καὶ τὰ ὅμοια ἐπιτοῦ ἐπιτοῦ ἐπιτοῦ ἐπιτοῦ ἐπιτοῦ ἐπιτοῦ Ν ἀρμοδῆ ἡ δικαιοτικὴ τοῦ Α.Ο. νὰ θεμελῇ τὴν ἀποφασιστικὴν ἐπὶ τῆς ἐνάντιος. Νὰ ρηθῇ τὸ ζητοῦν ὅτι παρανόμως τὸ ἐπιχεῖρ. ὃν ἔλεγε ἡ ἐν ἐπικλήσει ἐνάντιος ἐπὶ τοῦ ἐπιτοῦ ἐπιτοῦ ἐπιτοῦ ἐπιτοῦ ἐπιτ

Αριθ. 1075 (1890).

Εκκρεμείς δίκαι υπ. Χ. Δούκου.

Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἐταιρίας ἐπιφερει τὸν τσάγκωτον τῶν μελῶν αὐτοδικαίως.

— Καλῶς διατάσσεται ἀπαδικῶς περὶ ἴδιων ἐπιτρέποντος τοῦ γυναικὸς τὸν ὑπὸ τὸν ἴδιων ἀνδρὸν γίγνεται, διότι πρόκειται περὶ βιζαντινοῦ νόμου, καθ' οὗ ὑπηρχίνωσε τὸ ποινικὸν ἴδιον δὲν ἐπιφέρεται κατὰ τὸν σχετικὸν νόμον τῆς 23 Φεβρουαρίου 1893, διὰ τοιούτου ἴδιου δὲν ἀναγνώστει εἰς νόμων δημοσίας τάξεως, διότι ὁ τῆς Νικρᾶς 134 απαγόρευσις ἀφορᾷ εἰς τὸ ατομικὸν τῶν γυναικῶν συμβόλων καὶ ὄχι γενικόν.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ (*)

Ἀπόφασις ἐμπορικοῦδικείου Σαμαλὸν 21 Ἰανουαρ. 1889.

Ἀχρηστὴ τῆς ἐταιρίας. – Παρίχθεσις τῶν ἐταίρων

Ὅταν ἡ ἀνάγκασις εἰς τινα ανώνυμον ἐταιρίαν ἀγωγὴ κατὰ τῶν ὑφιστάτων αὐτῆς ἐξεπλήθη ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος αὐτὴν, ὑπὸ βιλλιοῦν σῶμα, ἐκκαθαριστοῦ, τότε μόνον διαλύεται αἱ ἑταῖροι τὰ περιουσίαν εἰς τὴν ἐτερομερῆ εἰς τὴν ἐπιφορὰν τῶν ταύτες δίκης, ὅταν δὰ τὸν πρότασιν ὑποδεῖξει. Λιοτὶ ἡ ἐπικαλούσαι ὁδιαιτημοι αὐτῶν συμφέρει καὶ δὲν ἐστιν ἐξωδίου ἀλλαὶ τὸ γενικὸν συμφέρον τῆς ἑταιρίας (**).

Ἀπόφασις τοῦ αὐτοῦ Ἐμπορικοδικείου 29 Μαΐου 1889.

Ἐκκαθάρισις ἀνωνύμου ἑταιρίας. – Δικαίωμα τῶν ἑταίρων περὶ ἀποζημιώσεως δι' ἴδιας ἀγωγῆς

Ἡ ἀγωγὴ δὲν διατείνεται κατηγόπιας ἐδιαίτως ἀνωνύμου τινὸς ἑταιρίας καὶ ἡ ἐκκαθάρισις αὐτῆς, εἰς μόνον τὸν διορισθέντα ἐκκαθαριστὴν ἀνωνύμου τινὸς ἑταιρίας ἀπὸ τῶν συμβούλων των ἐγκύων, ἂν ἐτέρου ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἑταίρων.

Ἐὰν ὅμως ἡ πλεῖον τις ὑπόκειται ἐπιφορὰ ἀπὸ τὴν ἐκκαθάρισιν ἐπὶ τοῦ ἑταίρου καὶ ἐὰν ἐπὶ τοῦ ἑταίρου ἐπιφορὰ ἐπὶ τῆς περιουσίας τοιαύτης ἀνώνυμον ἑτέρου ἀγωγὴν, ὡς ὑπερασπιζόμενος ἰδίων συμφέρων (***).

(*) Τοῦ κ. Β. Ν. Παπαδοπούλου.

(**) Ἀλλοτε καὶ ἐξε ὁ Ἰουλίου 1880 ἐπέτρεψε τὸν ἐν Παρισίοις ἐμπόριον κατηγορίαν τὸ ὑπ' ἀριθ. 29 ρηθὲν τῆς 9ης Ἰουλίου αὐτ. 1889.

(***) Τὴν Dalloz ἐν τῷ Recueil périodique του 1877 4, 16 καὶ ἐν τῷ αὐτῷ περιοδικῷ τοῦ ἔτους 1870, 1, 209 Ἀπὸ λοιπὸν 24 Δεκεμβρίου 1875. Alauzet Commentaire du code de commerce 3, edition n. 574. Ἰδὲ ἐπίσης Ἐμπορικὸν Συμβούλιον 29 Μαρτίου 1880 ἐν τῷ αὐτοῦ ἔτους 2ον 12 ἐπ. 188 καὶ τὸν αὐτὸν ἐμπορικοδικεῖον 30 Ἰουλίου 1889 ἐν αὐτῷ 18 σελ. 281 τῆς ἐφημέρ. Κατὰ δὲ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐμπορικοῦ Συμβουλίου τῆς 27 Μαΐου 1885, ὁ κατηγορούμενος ἐν ἀρ. 12 τῆς ἡμερήσ. σελ. 204 φύλ. ἐφημέρου χρονολογίαν 27 Μαΐου 1885.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ (*)

Ἀπόφασις τοῦ ἐφετικοῦ τοῦ Δρέσδης τῆς 17 Δεκεμβρίου 1889.

Ψευδωνύμου διεθνὲς δίκαιον. – Παρέκτασις κληρονομίας

Ἡ ἐναγομένη ἀφορᾶται τὸ ὄγκωμα τῆς παραπόνεως τῆς κληρονομίας, καθ' ὅσον αὕτη δὲν δικαίως χαιρετίσεις τῆς τοῦ διακίου τῆς πολεως τοῦ Ἀμβούργου τακουμένης προθεσμίας, καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δικαίου δικαιοκρατικοὺς τύπους.

Ἀλλ' ἐκ τοῦ ὅτι ἐφαρμζέται ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ὄγκωμ ὁ μὲ τὰς σκοπιὰς τῆς κληρονομίας τὸ δίκαιον τῆς ἑστίας κατοικίας τοῦ διαθέτου, ὑοδηγοῦ ἐπεται ὅτι ὁ ἐν ἑτέρᾳ χώρᾳ κατοικῶν κληρονόμος ὀφείλει θὰ τὴν παραίτησιν τῆς κληρονομιᾶς νὰ ἀσκήσῃ κατὰ τὰς ἐκεῖ ἰσχυούσας ἀπαιτουμένας διατυπώσεις· (πρβλ.ν. Bar. internationales Privatrecht 2 te Auflage II Band σελ. 343 note 9). Ἐν ἐκλόγῳ περιπτώσει παραβλῆτι τὸ ἐφετεῖον τοῦ Kiel ὅτι ἡ ἐξαιρετικὴ πρὸς παραίτησιν τῆς κληρονομιᾶς προθεσμία τοῦ δικαίου τῆς πόλεως τοῦ Ἀμβούργου, δὲν θὰ κατὰ τὴν παραίτησιν δὰ τὸν ἐν Holstein κατοικοῦντα ἀναγόμενον κληρονόμον ὑφειλέτου, αὐτοκινούντος ἐν Ἀμβούργῳ (πρβλ. Scuffert's Archiv τόμ. 40 αριθ. 5). Ἡ ἐπὶ τοῦ ὄγκωμ παραληφθεῖσα καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ ἐνώ θεκτέρου κατ' ἀκολουθίαν κριθεκτεῖ τὸ ὄγκωμα τῆς πρὸς παραίτησιν τῆς κληρονομιᾶς δηλώσεως ἐκκλησιαστικῶν τῆς τόκων καὶ τῆς συζύγου τοῦ διαθέτου κατὰ τὸ δίκαιον τῆς κατοικίας αὐτῶν ὑπῆρ ἐπὶ τοῦ ἐμπορικοῦ σὺν τὰ τῆς πόλεως τοῦ Ἀμβούργου.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Τόμος τῆς προκειμ. μετὰ τὴν τόμον κατὰ τὸ ρωμαϊκὸν καὶ βυζαντινὸν δίκαιον. Ἀθήνησι Γ. Ρούσσου.

(ἐπὶ τῆς σημερ. σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ Ἀθηναίου δικηγόρου).

Ἡ ἐναγομένη ἀφορᾶται τὸ ὄγκωμα τῆς παραπόνεως τῆς κληρονομίας, καθ' ὅσον αὕτη δὲν δικαίως χαιρετίσεις τῆς τοῦ διακίου τῆς πολεως τοῦ Ἀμβούργου τακουμένης προθεσμίας, καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δικαίου δικαιοκρατικοὺς τύπους.

Ἀλλ' ἐκ τοῦ ὅτι ἐφαρμζέται ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ὄγκωμ ὁ μὲ τὰς σκοπιὰς τῆς κληρονομίας τὸ δίκαιον τῆς ἑστίας κατοικίας τοῦ διαθέτου, ὑοδηγοῦ ἐπεται ὅτι ὁ ἐν ἑτέρᾳ χώρᾳ κατοικῶν κληρονόμος ὀφείλει θὰ τὴν παραίτησιν τῆς κληρονομιᾶς νὰ ἀσκήσῃ κατὰ τὰς ἐκεῖ ἰσχυούσας ἀπαιτουμένας διατυπώσεις· (πρβλ.ν. Bar. internationales Privatrecht 2 te Auflage II Band σελ. 343 note 9). Ἐν ἐκλόγῳ περιπτώσει παραβλῆτι τὸ ἐφετεῖον τοῦ Kiel ὅτι ἡ ἐξαιρετικὴ πρὸς παραίτησιν τῆς κληρονομιᾶς προθεσμία τοῦ δικαίου τῆς πόλεως τοῦ Ἀμβούργου, δὲν θὰ κατὰ τὴν παραίτησιν δὰ τὸν ἐν Holstein κατοικοῦντα ἀναγόμενον κληρονόμον ὑφειλέτου, αὐτοκινούντος ἐν Ἀμβούργῳ (πρβλ. Scuffert's Archiv τόμ. 40 αριθ. 5). Ἡ ἐπὶ τοῦ ὄγκωμ παραληφθεῖσα καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ ἐνώ θεκτέρου κατ' ἀκολουθίαν κριθεκτεῖ τὸ ὄγκωμα τῆς πρὸς παραίτησιν τῆς κληρονομιᾶς δηλώσεως ἐκκλησιαστικῶν τῆς τόκων καὶ τῆς συζύγου τοῦ διαθέτου κατὰ τὸ δίκαιον τῆς κατοικίας αὐτῶν ὑπῆρ ἐπὶ τοῦ ἐμπορικοῦ σὺν τὰ τῆς πόλεως τοῦ Ἀμβούργου.

ὅπερ καὶ ἀνωτέρω σχόλια περὶ τὴν ἰκθετον τῶν διαφόρων γνωμῶν ανωμὲ συμφώνων γνωμῶν καὶ ἀκπαιδευτικοὶ δὲ καὶ αὐτῶν τῶν τοῦ Cyzhlarz (§ 70) ἓν ὅμως κατηγόρει ἀπόδειγμα (27). Τὰ περὶ τῆς παραπροσώπως ἐνεκα πλὴν (retentio propter merita) ἰχθὺς ἐπίσης ἐκτίθεται ὁ συγγραφεὺς ἐν §§ 73–77 ἐπὶ τῇ βάσει ὅλως τῆς ἀναπτύξεως τοῦ Cyzhlarz. Ἐν§§ 78–80 γράφεται περὶ τῆς περὶ τῶν δικαίων (judicium de meribus) περὶ τοῦ ακοπὸ καὶ τῆς ἀποδείξεως τοῦ κρατοῦντος. Ὃν ἄπτον καὶ ἐντεῦθε ὁ συγγραφεὺς ὅμως ἐκτίθεται τὰς διαφόρους γνώμας ἀκρίνεως ἐν § 79 τὴν πάντων τὴν ὧν ἐξέζητον τοῦ Tigerstroem ἐπ. 244 περ οὐ ὁ Cyzhlarz § 80 καὶ ἐν § 81 τὰς ἐπὶ μέρους διατυπώσεις τῆς ἐνεργείας ἐπὶ

§ 14. Τυυῶτε τὸ σύστημα τοῦ Ἰουστινιανοῦ περὶ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ὅρκου ἐπὶ τῆς προσῶν πραγμάτων διαρκείας, καὶ τὴς περιστάσεις τῶν σύζυγων. Ἐντεῦθεν γράται τὸ περιμάχητον ζήτημα ἐὰν αἱ διατάξεις αὐται, αἱ ὁρίζουσαι στέρησιν περιουσίας τοῦ ὑπαπίου σύζυγου, ἰσχύουν παρ' ἡμῖν ὄχι ἐν περιγράμματι σπουδῆ ἀπὸ καταγράφου. Ὁ ὑμέτερος γραγγράφας ἐξετάζων ἐν §§ 100 – 104 τὴς ζητήσεις τούτου διατείνεται καθὰ καὶ ἡ Πανταγιώτου ἐν σελ. Θέμ. Δ § 183) καὶ ὁ Νομολογία τοῦ Ἀρ. Πάγου τὴν πρώτην *κατ' ἀκολούθησιν τοῦ* ἀντιθέτου. Καὶ ἐν μὲν τῇ πράξει πρυτανεύει ἀπόψεως ἐκτὸς ἐν ὀλίγαις περιπτώσεσι τὴς προκειμένου ἐπὶ τοῦ ὑπαπίου σύζυγου, *ἀπὸ τοῦ ἐκδόσεως σωκτήν ἰσχύει καὶ σήμερον* ἐν δὲ τῇ θεωρίᾳ περιστάσεις ἀπορώτεται τὸ *ἀντίθετον*. Ἐπειδὴ δὲ, ὡς πλέον τῆς διατυπώσεως ἀντίκρυσμα τὴς ἐπιδράσεως τοῦ ὅρκου ἐπὶ τῆς ἀκύρου τῶν διατάξεων περὶ προσώρισεως εἰς τὸν ἀκαίτου σύζυγου εἰς τὴς περιστάσεις τοῦ σύζυγου *ἐποιοῦ ἔσω τὴς τρίτης τὴς προικός*.

§ 15. Τὴν γνώμην ταύτην τοῦ συγγράφου, διὰ μακρῶν ἀπολογισμῶν κατηγόρει, κρίνω ἀπόδεικτέαν καὶ ὑφιστέραν τὴν γνώμην τοῦ Καλλιγᾶ (Ὀλιγογρ. § 168), ὃν τὸν κελεύσθιον καὶ ὁ κ. Βρεττὸς δὲν ἀναφέρει καὶ ἐπεκτείνοντας πραγματοῦς τὸ ἔθος τοῦτο (31).

Αὐτὸς καὶ μόνη ἡ ἀγανάκτησις τὴν δύο περιστάσεων εἶναι ἐπὶ τοῦ ἀντιθέτου καὶ τὴς ἀνάγκης διατάξεως μὲ ὑπάρχουσα ἐν τοῖς νόμοις, ἀπαιδευτικὴν καὶ δυσχερῆ τὴν ἀντιλαβόνουσαν νοοποίησιν ἐκεῖνων ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐν τὴς πράξεις προκύπτουσι τὸ σκᾶβι ἐστὶν ἀντίχρησις ποινῶν ἐκεῖνων ἐτέρων λόγῳ ἐχουσῶν (32). Ἐκτὸς δὲ τοῦτου αἱ κατ' αὐτὸν καὶ οὐ ἀντικρυφίνουσι κατὰ τὸν ἀντιτιθέμενον ἀντιλόγον.

(1) Ὑποβολαί κατ. κ. Ι. Τυπάλδος Ἐφημερὶς ὑπ. κατηγόρων ἔτους 1873 φύλ. 31, ἀλλ' ἴδιος ἐπὶ τοῦ ἀντιθέτου ἐν Νομολ. 131 κεφ. 10 καὶ ὁ Νομολογία τοῦ Ἀρ. Πάγου τὴν πρώτην *κατ' ἀκολούθησιν* τοῦ ἀντιθέτου. Καὶ ἐν μὲν τῇ πράξει πρυτανεύει ἀπόψεως ἐκτὸς ἐν ὀλίγαις περιπτώσεσι τὴς προκειμένου ἐπὶ τοῦ ὑπαπίου σύζυγου, *ἀπὸ τοῦ ἐκδόσεως σωκτήν ἰσχύει καὶ σήμερον* ἐν δὲ τῇ θεωρίᾳ περιστάσεις ἀπορώτεται τὸ *ἀντίθετον*. Ἐπειδὴ δὲ, ὡς πλέον τῆς διατυπώσεως ἀντίκρυσμα τὴς ἐπιδράσεως τοῦ ὅρκου ἐπὶ τῆς ἀκύρου τῶν διατάξεων περὶ προσώρισεως εἰς τὸν ἀκαίτου σύζυγου εἰς τὴς περιστάσεις τοῦ σύζυγου *ἐποιοῦ ἔσω τὴς τρίτης τὴς προικός*.

Ἀλλὰ καὶ αἱ ἐπόψεις αὐτοὶ εἶναι σημαίνουσι, διότι ἡ ἀπολύτως πάντοτε ἰσχὺ ἀκλόγητος τῇ ζωῇ, ὡς ἐκ τοῦ ἀντιθέτου ἐπὶ τοῦ ἀντιθέτου (Ὀλιγογρ. § 168), δὲ λόγῳ ὅτι τὰ χάρη τοῦ γάμου ἐξακολουθοῦσι καὶ μετὰ τὸν λύσιν αὐτοῦ, ὅτου ὁ τὸν τέκνων ἀκαίτου σύζυγου, ὁ μόνον στερήται ἐρμηνευτικὰς σημασίας κατὰ τὴν ἀντίθεσιν (33), ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦτο ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀποῤῥὴ τοῦ γάμου (σὺζυγία) τὰ τέκνα ἀναπτηρίαν καὶ διατηρεῖται ἐν φύσει (34). αὐτὸ καὶ ἐν ᾗ περιστάσει δὲν μένουσι τὰ τέκνα ποὺ τὸ ὑπαπίου πατρὶ, (ὅπερ ὑγῆ ἀδικαίωτον), οὐδὲν ἀκόμη τὴν παρὰ τὴς μητρὸς τὴς σχετικὴν ἐξ αὐτοῦ ἀγάπην τοῦ πατρὸς διατηρῶν καὶ ἀναπτηρῶν τὸν τέκνων κατὰ τὸ μέτρον τὸν ἀνηκτῶν, ἀδικαιολόγητος θὰ ἔλεγε ἡ θέλειν εἶναι ἡ παρακατοῦσα ἐκείνη ἀπὸ τὴς περιστάσεις διαναλύσεις ὑπερ τὴς τὰς ἀνάγκας ταύτας (37).

Καὶ τὸ τὴς περιστάσεις τὴς ὑπαπίότητος τοῦ ἀνδρὸς ἡ ὕπαρ τὴς γυναικὸς προκαιρώσεις τὴς προγάμου διαρκείας εἶναι καὶ αὐτὸ συνὸν, μὴ ἰσχύουσα τὸν ἀπόψεως διότι ὁ ἀπαίτησις τοῦ ἀνδρὸς ὁρισθεῖσα ἐπὶ τοῦ ἀκαίτου σύζυγου ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς ἐπὶ τοῦ ἀκαίτου σύζυγου ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς ἐξακολουθοῦσι

dscheid ‡ 665 σημ. 8. Τότε δὲ μόνον δύναται νὰ ἀποτραπῇ ἡ τῆς ἐκπτώσεως ἀκυρότης ὅταν ὁ μέλλων νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν κατακύρωσιν συνάπτῃ συμβόλαιον εἰς τὸν ἐκπτωτον, πρᾶξις τοῦτο δι, ἐκ ἐνδείξεως, ἀνάγκη ἡ συνάινεσις τοῦ ἐπιτρόπου νὰ περιλαμβάνῃ πασας τὰς διατυπώσεις, ὑφ᾽ ἃς συνήρτησε τὴν κατηρτισιν τῶν ἀνηλίων ἡ ἐπιτροπή.

Π. Παπαρρηγοπουλος Ι. Εγκλειστος

Ο ΝΕΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Ἐπιλήθουσες τὰς γνωστὰς ἔδη τοῦ ἀναγνωσταῦ τῆς Θέμιδος ὑποψηφιότητας μεταβλῆτ. ἀνεκλεθ. τοῦ Θεσσαλοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου ὁ βουλευτὴς Ἀχαΐας κὺ Ἰὼλιος Ἀλέξανδρος ††. Ζαΐμης.

Ὁ κ. Α. Ζαΐμης πρώτην φορὰν ἀναλαμβάνει ὑπουργικὸν κῶλωμα, ἀνὴκ τοῦς τὴν ἔλλειψιν τρανταστικῆς πείρας, ἰσοῦται δὲ τὰ νομικὰ ἐν Λειψίᾳ καὶ Βερολίνῳ. Ἡ θέσις τρέχει τὸν ἔπτιδα. ἀπὸ ἑνὸς ὑπουργοῦ ἐκπληρώσεως ὅλ᾽ ἑτέρου ἐν ἐνεργείαις καὶ φέρει πορεφαίρᾳς εἰς τὸν τόπον ὃν μὲ, θέλει ἴχει πάσαν τὴν πρόθεσιν, ὅπως ἡ ὑπουργία του ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν του, συνεπὴς καὶ εὐστοχὸς βῆμα ἀνταπαμφῆς εἰς τὰς προβλεπόμενας γενικὰς τοῦ πολιτικοῦ σὲ σύνολο ἀπὸ τὰ ὑπουργικὰ ἀνακτόρια συνεδρίασεις τοῦ μεταρρυθμίσεις ὅν προγενικὸς χρεῖζει ἡ νεὰς ἡ τὸ σύνολο λατρεύεται ὁ Δικαιοσύνη.

Ἡ ἀνὴκ ἀγνὴ ἀλλαγὴ ἐπιλογὴ ἐκ τῆ παρέχεται συγκεκριμένη καὶ συνθέσει ἐξόχων ἀνδρῶν τῶν πρώτων τοῦ νέου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἔβλεπε τὸν παμάθεον τοῦ πολιτικοῦ συλλόγου Δικαστικῶν ἐπιτελούμενον τὰ καθιερωθέντα ἐτήσια μνημόσυνα τῶν ἐν Χριστῷ κοιμηθέντων ἀειμνήστων μελῶν αὐτοῦ Δημητρίου Καλλιφρονᾶ καὶ Δημητρίου Ἀλεξανδρῆ. Ἀλλ᾽ ἐκεῖ καὶ ἀγρὸς νεκρὸς ἐστράφη περὶ τὴν ἐστιακὴν γίγνεται τὸν Πλάτωνα. Ἐλευθερίαν, τὸ τάλαν δὲ περὶ τὴν ἐμὴν γραφειοτερίαν τὸ σπουδὲς αὐτοῦς ἐστὶ ἐλλήνων ἐλευθερίαν ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον

Κάμε Διευθυντά της Θέμιδος

Το τό τό' αρθ. 20 Ι. Δ. φλάω της «θεμιδος» ίδη-
ποστολή ή ότι αρθ. 630 του 1830 απόφασις από τα-
τοῦτο Λήμνου ἐπί της ὁποίας ἐπιτρεπτόν μας να πα-
ρατηρήσω τάδε.

Α'. Το ἄρθρον 26 του από 12 Νοεμβρίου 1836 Π. Δ. περί κατατάξεως τοῦ γραφείου της πολεως Ἀθηνῶν ὁποίου ἀπόκειται ἐκ λέξεως ἐν τοῦτοις ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐν τῇ προσλαμβάνει της διαμένεις δὲ παρουσιάσῃ τὸν παρατηρούμενον ἐπὶ τοῦτο ἐμφαίνει δίδει τὸ δικαίωμα ἡ ἰδιοκτησίας ἐν μέρει τοῦ. Πε και απόφασις 441 (1853). Αν, Μέρος, ἐπομένως, τὸ σύμφωνον ἐπὶ ὅλης ἐπιπλέον ἐπιφανείας ἐπὶ ἀνοίξεως ἀπόφασις ἐν ἐπιφανείας ἐπὶ ἀνοίξεως ἀπόφασις ἐν κατὰ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ

ΕΚΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΘ. 177 ΤΟΥ ΟΡΓ. ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

Επίκαιρος τις ἐπ' ἀφορῇ τοῦ τοῦ 1890 Δικαιώσεως τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν

Ἐπειδὴ συνδιαιτάται ἐν τῇ κοινοτικῇ κλητ. τὴν ἀσκίαν ὁ συμβολλογράφος λειτουργίαν, τὸν καρδιὰ δεξιοῦντι συντυπόσεων τῶν πολιτικῶν τῶν προσώπων συναλλαγῶν, ἐξ ἧς περιστέλλονται καὶ πολλαχθέντων αἱ δίκαι, ὁ νομοθέτης ἐμερίμνησε νὰ περιγράψῃ τὰ ὄντα τῶν συναλλαγῶν τούτων συμφερόντα, ἀσφαλίσῃ αὐτὰ ἀπὸ πάσης τοῦ συμβολλογράφου ὑπερβασίας καὶ δολιότητος διὰ τῆς ἀναγκαίας διαρίμων ὑπὲρ αὐτῶν ἐγγυήσεων, οἷον τῆς συστάσεως μαρτύρων ὁ ἐπὶ ὧν συμβολλογράφος κ.τ.λ. Τοιοῦτον ἐπὶ ἐγγυήσεως ἐστὶ καὶ τὸ ἄρθρ. 177 τοῦ Ὀργ. νόμου τῶν δικαστηρίων, ὑπὲρ ἀπαγορεύει τοῖς συμβολλογράφοις τὰ συντάσσωσιν ἐπίσημα ἐγγραφα, ἐὰν ἐπὶ ἀποία αὐτὰ συμβολλάβωνται ὁ εἷς ἢ οὐτος ἢ οἱ συγγενεῖς ἀ *σ*υ*β*ο*τοὶ αὐτῶν ἀν' ἐσέλιαν μὲν γραμμὴν εἰς ὅλους τοὺς βαθμοὺς*, *ἐκ πλαγίου δὲ μέχρι τοῦ τρίτου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου, ἢ ἐὰν ἐπὶ ἀποία περιέχεται ἡ ἐπὶ αὐτῶν ἢ τῶν εἰρημένων προσώπων* (1). Τὴν διάταξιν ταύτην ἐπεσήμανε τὸ νομοθέτης ἐ ὑπόψιν μόνον ὁ συμβολλογράφος πρακτέμενος εἶτε ἀπὸ τὸν ἀρίστον ἀτομικὸν συμφέροντος εἴτε ἀπὸ τὴν ἀπὸ τὴν συγγενικὸν στοργήν, παρεβὴ τὰ ἄδια καθήκοντα τῆς συντάξεως τοιούτων ἐπισήμων καταλλαλογράφους ὑπὸ τὰ συμφέροντα τοῦ ἑτέρου συμβολλομένου.

Σκοπεύει δὲ ἐν δίκῃ τὰς παρατεθείσας διατάξεις εἰς ἀπτιμησιμένων τὸ συμβολλογράφου ἢ συντάξ ἐγγραφου, ἢ ὡ ὁ διάδικος βαρεῖται ἐκ παραβάσεως αὐτῶν, συγχρ. αὐτὸν τὸν τοῦ συμβολλογράφου εἰς βαθμὸν απεγγραίσεως. Ἡ ὑπ' αριθ. 759 (1890) τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν απόφασις (2) ἀπορρίπτει τὴν καταγγελίαν, ἀπορρίπτουσαν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς σκοπιᾶς λύσεως ἀμφιβολιῶν καὶ πάσας τας πράξεις τοῦ πληρεξουσίου. Νομίζομεν λόγοι ἐ πατὰ μείζονος ἐπιστασίους μελετῶν

(1) Πρβλ. Loi du notariat 25 Ventôse an. xi. 2 Ἀπόκλ. ἀρθρ. ἀκόμη 177 τοῦ Ὀργ. τῶν Δικαστηρίων ὁ συμβολλογράφος δὲν δύναται νὰ συντάξῃ ἔγγραφα εἰς τὰ ἀποῖα περιέχεται ἐ ἰσχὺς τοῦ συγγενοῦς ἢ σχέσεως αὐτοῦ... κατὰ τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ ἴδιου νόμου ἡ παράβασις τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρ. 177 συνεπάγεται τὴν ποινὴν τῆς ἀπεγγραφῆς τοῦ ἐγγράφου. Οὕτω δὲ κάλεσεν τοὺς νόμους, ἐκεῖνοι ἔστι τὸ συμβολλογράφος ἐγγραφον, ὃ' αὐ δυνζῆται πρὸς τὸν πλησιάζοντος διάκτορος, ἐὰν ὁ τὸ συμβολλον τοῦτο συντάξῃ συμβολλογράφος, ἐὰν συγγενὴς τοῦ διαφέροντος πληρεξουσίου εἶτε τοῦ ἴδιου του μνησικακοῦντος μέρους. Δικάζων δὲ ἔστιν ὁ τοῦ πληρεξουσίου ἐγγραφου ὁ ἢ αὐτοῦ διαφέρεται πληρεξούσιος διαφέρεται ἐν τοιούτῳ ἀντιπροσωπεύει τὸν ἐντολέα ὁνόματι τοῦ διαστρέφει καὶ συνεπὶς αὐτὸ τοῦ συμβολλογράφου ἐπιτρεπόμενον πράξις εἰσὶν ἄκυρα ἄρθ. 92 Πολ. Δικονομίας.

τὸ ἐν λόγῳ ζήτημα ὃν καταλλήλῳ εἰς τὸν ἐνεν των λόγων, ἀλλὰ ἐν τῷ προκειμένῳ θεωρεῖ ἄν συγχρ. ὁ ὅρος τῆς ἐφημερίδος τοῦ ἄρθρου 177, ὅτου τὸ συμφέρον του διορζόμενον πληρεξουσίου διὰ τοιούτου τοιαῦτος;

Ὁ διάστροφος δὲν δύναται ἄνευ ἀπτιμησιμένων (3) ἢ ἀρνητὴ τὴν παρεγγύη τῆς συνδρομῆς αὐτοῦ τὸ ἐπικαλουμένου διάδικου (Ὀργ. Δ. ἀρθ. 139), ὑπερων ἄλλως συμβαίνει ἄνα καὶ ποιὸν ἐνδοντο (4), ἐνα μὴ ὁ διάδικος ὁ τοιῶδίαιος δύναμιν ὡς πιστοῦς, ἀλλ' ἀναγκαίως καὶ λυπηρὸν τὸν ἀναγκαίων ἐν τοῖς ἐπιστολαῖς ἐπὶ ἀπὸ ἀναγκαίων ἐν τοῖς ἐπιστολαῖς ἐπὶ συν

της εξελέγχεται ὁ λόγος ἀναιρέσεως, ὅτι τὸ Ἐφετεῖον μετέβαλε τὴν χάριν τῆς ἀγωγῆς, ἀπορρίψαν μόνον, ὅτι καὶ ἐν ὑποτάξει ὅτι δὲν ὑπάρχει περίπτωσις ἐγκαταλείψεως, διὰ παρορθοτέρων τῶν ἀρθαλοτῶν ὅτι μόνον τὸ περ αὐτῶν σταλὲν εἰς τοὺς ἐνάγοντας ποινοῦ ἐπιστρεφθὲν ἐκ τῶν διαδικόντων, εἶτα τοῦ ἄπτου ὑπάρχει κατὰ τὰ συμβολαιώδεων τὸ πρὸς εἴδωσιν τοῦ ἀσφαλισθέντος ποσόν, καὶ ὅτι οὐδόλως ἔχουσι ὑποστασιακὸς ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι, μὴ ὑπαρχούσης τῆς ἐγκλείστου, δὲν ὑπάρχει τὸ ἀξίωμα ζημίωσεν παντάπαντι (*).

— Ἐπειδὴ κατ' ἐν ὑποτυπῇ ἰσχυρίζεται ὁ βάσις τῆς αἰτιολογίας κατὰ τῆς προβαλλούσης ἀπορρίσεως ὅτι μὴ ἐνεκατάλειψιν, ὑπάρχει ἀκαρπία ἡ δεντέρα βάσις αὐτῆς ὡς πρὸς τὴν ἀδικίαν, καθ' ἣν οὐδὲν ἄλλο παρὰ τὰ τῆς ἑλληνικῆς προδικασίας ἡ ἀσφαλιστικὴ ἑταιρία ὑποβάλλουσι παράπονον, καὶ ἤτις ἀνεξαρτήτως οὖσα τῆς πρώτης βάσεως, καθὰ πρὸς ὑποστηρίξιν τῆς ἀπορρίψεως, διαλογισμὸν κατὰ νόμον τοῦ ἀσφαλισθέντος ἀπαιτήτου τῶν ἀνήρων τῆς γνησίας ζημίας ἐπιμένως κατὰ τοῦ ἀσφαλισθέντος ἡ ἔξτασις τῶν λόγων τῶν προτέσεων κατὰ τὸν νόμον τῆς ἐγκαταλείψεως (**).

Ἀριθ. 21 (1888). Τμ. Α'.

Ἐσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Δ. Τσιακωνόπουλος

Προτάσεις. - Νέοι ισχυρισμοὶ ἐφέσεως. - Ἀναφορὰ εἰς προηγουμένας προτάσεις. - Πολιτικὴ καὶ ποινικὴ ἀγωγή. - Κλῆσις.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρ. 580 Πῖ. Δικ. τὰ διϊσχυρισθέντα ἐνώπιον τῶν λόγων καὶ αὐτεπαγγέλτων παρατηρήσεων εἰς τὰς ἐγγράφους παρατάσεις τῶν διαδίκων, καὶ δὲν ὑφίλονται νὰ ἀναπτύσσονται ἐγγράφοις προτάσεις προτεινόμεναι συνηθέστατον κατὰ τὸ ἄρθρ. 770 τῆς Πῖ. Δικ. Δικονομίας οἱ ἐφιέται ἐξετάζουν καὶ οἱ κατ' ἐπιτρέπει δικαστοὶ ἀπορρίπτουν τοῦτο ὁ ὑγ. μὴ προσαγομένου δι' περὶ νέων πραγματικῶν γεγονότων, ἐπιτρεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 747 τῆς Πῖ. Δικ. κατὰ τας ἐν αὐτῷ διαλαμβανόμενας περιπτώσεις, ὁ διάδικος δὲν δύναται διὰ τῆς ἐφέσεως νὰ θεραπεύσῃ τὰ ἐν τῷ πρώτῳ βαθμῷ ἐν τῇ παραλείψει του (*).

(*). Ὑπενθυμίζομεν, ὅτι κακῶς τὸ ἐφετεῖον ἐστράφη τὴν παραβολὴν τῆς γνώμης εἰς δύο βάσεις, ἐνῶν ὅτι ἡ ἀγωγὴ ἐστηρίζετο ἀποκλειστικῶς ἐπὶ τοῦ πρῶτου· τοῦ πλοίου μετὰ διαφορίσεως καὶ ὅτι μὴ ὑπάρχουσι τοιαῦτα ἐγκαταλείψεως ἐκ ἱστορικῶν πράξεων ἢ ἐκ τῆς ἐκ τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐκτιμήσεως τοῦ ποσοῦ ἐγχειρίσεως δὲν περιεγράφη ἐν τῇ ἀγωγῇ ἡ ἐξ ἀμελείας τοῦ ἐπικειμένου κύτους οἱ ἐκφυγεῖσαι διότι κατὰ τὸ ἀσφαλιστικὸν συμβόλαιον αἱ ἐνέδεκτήσεις ἐμπορεύματος ἐν τῷ ἐπιμέλειαν ἐξ ἀμελείας τοῦ ἐπιμέλειαν ἐξ ἀμελείας τοῦ ἐπιμέλειαν ἐξ ἀμελείας τοῦ

τὸν χωρὶς ἐκτὸς εἰς ὅσον II''' ἐνὸς ἀναγκαίου τοιούτου εἰς τὸ χωρὶς μετὰ τοῦ ἑνὸς εἰς αὐτὸν, ἀφοῦ δι ἐτέρου εἰς ἑνὸς ἐνεργοῦ ζητήμ. εἰς ὁ ἀπαντήσεων τρόπου ἀκτεκταστάσεις περὶ ἀκινήτου ἐπαγωγῆς τῆς παθούσης, κτὸ ὅλως περιττὸν, εἰς ρυθμίσεων ἔχουσα σχεδίων ὡς πρὸς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀξιοποίου- ὡς πρὸς τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς τριβῆς ἢ ὅσης ζητήματος περὶ τῆς κλίσεως ἐν εἴχε τότε ἡ πα- θοῦσα, ὅτις ἐξετάζεται μόνον ὅταν ἡ ἀπαγωγὴ γένηται ἐπιτυχὼς ἀπαγγελθεῖσα.

Ἐπειδὴ, ὁ προβαλλόμενος ἀπόρριπτος ἰκατ- μόνιμος τὰς κατηθύνσεις τῶν μαρτύρων, καθ' ὁ εἰχε κυριαρχικὸν δικαίωμα, συνάγεται ἐξ αὐτῶν ὅτι τὸ ἀνεξετάστως κρίσει αὐτῆς, ὅτι τὸ πταίσιον δὲν τῶν αὐτοπτικῶν πρᾶξεων τῆς ἀπαγωγῆς καὶ τοῦ βου- φορεῖ ὑπὸτε βλάβην γυρῖ ἀπλοῦ τίθικτο κλί- λιλων τῆς μέσης γραμ. δὲν ἐκτιμεται, συνεπαγομένη δὲ καθ' ἀ δέχεται, εἰς τὸ ποιὸν ὅπερ κατ' ἄρχὰν ἀνάγκην εἶνε ἀπαραίτητον νὰ κατελληθῇ περιπλέον ἐπ' αὐτῆς ἐκ δυνατῆ νὰ ἀπαιτκατασ- θῇ ἀναλόγως τῆς κοινωνικῆς αὐτῆς θέσεως, εἰς τὰς ἀπαιτικὰς ἐκεῖ ὑπόσεις κατελλαγὴν καὶ τὸ κείθη τοῦ κρίσεως καὶ ὑπὸ ὅλλων ἐρμη- μένων ἀπολλοκει· οὗτω δὲ ἀρίσκει ὀοθμίων δικ- ταξῶν τοῦ ποὺ νόμου ἡ τὸς τοῦ. ἄλλου. περι- βάλλει ἐπιβλαπτὸς εἰς τὸν παθόντα λόγω ἀπο- ζημιώσεως τὸ εἰ αὐτὸ ἀναφερόμενον ποσὸν, δοῦτι κατὰ τὰ τὸ ἄρθρ. 82 τῆς Πολ. Δικον. καὶ τοὺς ἰρισμοὺς τοῦ περ ἀμοι ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου ἀστικοῦ δικαίου ὁ κίτης ἀλλος βλάβος ὑπόκειται εἰς ἀπο- ζημίωσιν. ἐὰ ἀπορρίμματος αὐτὸς παραδεκτὸς πάσαι ζήμιαι ὑπτικαι ἐ ἀπολύτως παρόδεκτὸ ἐλλοκοτον ἀπόρριπτος ἰκατ- μόνιμος τὰς κατηθύνσεις τῶν μαρτύρων δι ὑ ἀπαγγελθεῖσα ἐκ τοῦ ἐπιβλαπτὸς ἀπόρριπτος ἔχουν ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς ἐκθύσεως περὶ ἀπαγγελ- τοῦ ἐπιτυχοῦς ἢ ἀγωγὴς καὶ ὑβλάβης παρέδεκτοι τὸν ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ τῆς Π. Δικ. καθαρῶνον κανόνα.

Ἀριθ. 181 (1889) Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Β. Ν. Παπαδοπουλος

Συνάρτησις. - Ἐκτίμησις. - Αἴτησις

Ἐπειδὴ τὸ ἐνόμιμα διὰ τῆς ἐγγυητικῆς αὐτῶν ἐκδόσεων ἔνεργον τὸν ἀναφαινόμενον ἐπ' συνεργη- σεν ἐν γνώσει καὶ ἐπιτρόπῳ εἰς τὸν ἐκτελεσθέντων ὑπὸ τοῦ Α''' πράξεν τοῦ χρόνου, τὴν αὐτὴ ἐκτε- λεσθῆ, ἐνῷ ἐξετάσεται καὶ ἀπὸ χρόνῳ ἐξετάσεων, συνεπο- νοσθεῖσης προσεγγίσεως μετὰ τοῦ αὐτυρτοῦ περὶ βλαβῶν τὸν ὑπόκειται ὅλλο περιβὸν εἰς αὐτὸν μετὰ τὸν πράξεν καὶ γραφεῖσαν αὐτὸν διὰ τῆς ἐνότητος παρουσίας αὐτοῦ· οὕτω δὲ ἀπορριπτέον τὸν ἐνόμιμον, ὅρθως ἐκρινεν ἡ προβαλλόμενον ἀπόρρι- πτον τοῦ συνάρτου, ὅτι ἡ πράξις τοῦ ἀναφαινο- τὸς ἀπεπλεῖν συνέργειαν εἰς τὴν κυρίαν πρᾶξιν τοῦ χρόνου γεγονότος μετὰ προσηγμένην συνενοκοση μετὰ τοῦ συναρτοῦ καὶ ὅτι ἡ συνέργεια αὕτη συνίστατο εἰς τὸν βοηθειαν ἢν παρέχουν εἰς αὐτὸν διὰ τῆς ἐνότητος αὐτοῦ παρουσίας ἐν τῷ τόπῳ ἐνθα ἐξετάσθη ὁ κύριος πράξις καὶ γραφεῖσα τὸ ἄρθρ. 71 καὶ 72 § 1 τοῦ Πν. Ν., καθ' ἃ συνέρ- γειαν λογίζεται καὶ ἡ μετὰ τὴν πρᾶξιν διάπτυσις βοήθεια ἄτινα προηγήθη αὐτὸς συνενόησε μετὰ τοῦ αὐτυρτοῦ γενόμενη πρὸ τῆς πράξεως γενο- μένη δὲ ἀναγκάζομενος τοῦ νόμου ἐπὶ τέκει βοηθεῖα, δηλαδὴ εἰς τὴν αὐτυρτοῦ μετὰ τὴν πρᾶξιν μετὰ προσηγμένην μετ' αὐτοῦ συνενόησιν ακτε- τέλει ἐπιτυχοῦς ἀπαγγελίας, ἐπειδὴ εἰς τὸ ἄρθ. 43 τοῦ Κανονισμοῦ ἀνάγκη νὰ κρίνῃ ἐν ἢ παρουσία τινὸς ἐν τῷ τόπῳ ἐνθα διατηρήθη τὸ ἐγκλημα ἢ ἕλλη τις σκέπτεται ἐνεργεια αὐτοῦ ἀπωτελεῖ συνέργειαν (*).

Ἐπειδὴ ὁ ἀναιρεσίων ἀνέφερε μὲν ἀπολο- γούμενος ἐπὶ τοῦ τρόπου, δι' ὃν ἐκατηγορήθη, ἐσφαλ- μένως ἐφάρμοσε δὲ ἐκτιμήσεις, συνεπαγομένη δὲ καθ' ἃ δέχεται, εἰς τὸ ποιὸν ὅπερ κατ' ἄρχὰν ἀνάγκην εἶνε ἀπαραίτητον νὰ κατελληθῇ περιπλέον ἐπ' αὐτῆς ἐκ δυνατῆ νὰ ἀπαιτκατασ- θῇ ἀναλόγως τῆς κοινωνικῆς αὐτῆς θέσεως, εἰς τὰς ἀπαιτικὰς ἐκεῖ ὑπόσεις κατελλαγὴν καὶ τὸ κείθη τοῦ κρίσεως καὶ ὑπὸ ὅλλων ἐρμη- μένων ἀπολλοκει· οὗτω δὲ ἀρίσκει ὀοθμίων δικ- ταξῶν τοῦ ποὺ νόμου ἡ τὸς τοῦ. ἄλλου. περι- βάλλει ἐπιβλαπτὸς εἰς τὸν παθόντα λόγω ἀπο- ζημιώσεως τὸ εἰ αὐτὸ ἀναφερόμενον ποσὸν, δοῦτι κατὰ τὰ τὸ ἄρθρ. 82 τῆς Πολ. Δικον. καὶ τοὺς ἰρισμοὺς τοῦ περ ἀμοι ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου ἀστικοῦ δικαίου ὁ κίτης ἀλλος βλάβος ὑπόκειται εἰς ἀπο- ζημίωσιν. ἐὰ ἀπορρίμματος αὐτὸς παραδεκτὸς πάσαι ζήμιαι ὑπτικαι ἐ ἀπολύτως παρόδεκτὸ ἐλλοκοτον ἀπόρριπτος ἰκατ- μόνιμος τὰς κατηθύνσεις τῶν μαρτύρων δι ὑ ἀπαγγελθεῖσα ἐκ τοῦ ἐπιβλαπτὸς ἀπόρριπτος ἔχουν ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς ἐκθύσεως περὶ ἀπαγγελ- τοῦ ἐπιτυχοῦς ἢ ἀγωγὴς καὶ ὑβλάβης παρέδεκτοι τὸν ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ τῆς Π. Δικ. καθαρῶνον κανόνα.

(*) Ὑπενεχθέντος λόγος ἀναιρέσεως, κυδόσης ὡς πα- ραδεχθησαν οἱ ἐνορκοι, ἢ ἐνόρκου αὐτῆς οὐδαμῶς ὑπὸ ἀβρόπουος διότι τὸ ἄρθρον 71 Πν. Ν. λέγει τὰ τῆς σπάθ. καθ' ὃ δύναται νὰ ἐπάβῃ συνεργὸς, ἀλλὰ δὲν λέγει καὶ τὰς πράξεις δι' ὧν κατὰ τρὸ ὃν αὐτοῦ ἀρξάμενοι σταθὸν δύναται τις νὰ συνεργήσῃ, ὅπερος δὲ ἄρξει τὸ ἄρθ. 72 Πν. Ν. καὶ οὐσιαστικὸν κεφαλὴ τῆς ἔνεργος συνεργίας τὸν ἐν τῷ τόπῳ ἐνθα ἐτελέσθη τὸ ἔγκλημα ἢ ἄλλη τις σκέπτεται ἐνεργεια αὐτοῦ ἀπωτελεῖ συνέργειαν (*).

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀριθ. 1077 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ ἔφετης κ. Χ. Λουπος

Δημοκρατικὴ διάλλαξις. - Ἀναίρεσις. - Αἰτήσεις

Οἱ ἀρεοπαγίται τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων ὑπόκει- ται εἰς κατάσχεσιν, μὴ ἐφαρμοζομένων ἐπ' αὐτῶν τῶν ἄρθ. 1 τοῦ ΑΨΜΘ Νόμου τῆς 28 Μαρτίου 1890 καὶ τοῦ ἄρθρου 885 § 2 Π. Δ., διότι τὰς εἰδικωτέρας ταύτας διατάξεις, μὴ κατ' ἀνα- λογίαν ἐφαρμοστέας, δὲν ἐνωμολόγησε τὸ δημοτικὸν ὑπαλλήλων, οὐδὲ δύναται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ δημοτικὸν ὑπαλλήλων, περὶ ὧν αἱ ρηθεῖσαι διατάξεις, διότι συνιστῶσι εἶδος τι ὑπαλλήλων τῆς πολιτείας, ἐνῷ αὐτὸ Δήμου ἀποτελοῦσι ἴδιον κλάδον τῆς ἐσωτερι- κῆς τοῦ Δήμου ὑπηρεσίας. Τὴν διάκρισιν μετα- ξὺ πολιτικῶν καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων ἐνοήτω- σεν ὁ διατάξας τὸν ἄρθρ. 492 καὶ 493 Π. Ν.

Ἀριθ. 1078 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ ἔφετης κ. Λουπος

Ἐκκλησία λόγῳ ποσοῦ.

Τὸ ἐκλεκτὸν κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πα- λαιᾶς νομισματικῆς μονάδος, μὴ μεταλλαγθείσης οὐδαμῶς τοῦ περὶ τούτου διατάξεως διὰ τῆς με- ταβολῆς τοῦ νομισματικοῦ συστήματος.

Ἀριθ. 1080 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ δικηγόρος κ. Κ. Ραπτικὸς

Διαδικασία ἐνώπιον πρόεδρου. - Ἐλάττωσις. - Ἀντέκθεσις. - Ἀπόδειξις

Ἐπὶ τῆς ἐνώπιον τοῦ πρόεδρου διαδικασίας δὲν εἶνε ἐφαρμοστέαι αἱ κωμικαὶ διατάξεις τῆς ἑλληνικῆς κατὰ πόσος τὰς νομικὰς διατυπώσεις, ἀλλ' ἐν κατηγορήσεως μὲν παριστάσει ἐαβλάπ- τας ἀπαιτήσεις καὶ ἐνώ ἐλαττώσεις ἐπιτρέπ. δὲ θεωρεῖται κατὰ νόμον ἡ ἐκουσία ἐμφάνεις.

— Δὲν δύναται ἀπαδεχθῇται ἐ ἐνόρκως ἀκ- ταγίνουσα ἐπὶ τοῦ προέδρου, καθ' ὅμοιον ἐ. Ἀ. τὰς κατηγόρησις παντηρικοῦ ἐγγράφου, οὐ δύνει ἀντιπαρὸς αὐτὸν.

Ἀριθ. 1085 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ ἔφετης κ. Θ. Βογιατσης

Ἀντικατάστασις ἐνορκου. - Δόσιμος. - Ἔρευνα

Ἀπορρὶς ἐκβλήθησι ἐπὶ παρεμπιπτούσης ἀγω- γῆς περὶ παρατάσεως προθεσμίας καὶ ἀντικατα- στάσεως εἰσαγομένης ἐφέσεως δὲν εἶνε ἐγκεκρι- σιδικτικὸν, ἀλλὰ περὶ ἀπλοῦ ἐπιτρεπτικοῦ τοιούτου (*).

Ἀριθ. 1089 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ ἔφετης κ. Χ. Λουπος

Χασὲς. - Συμβολαιογράφος. - Ἀγορανομία. - Ἐντασις

Ναὶ μὲν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθ. 5 τῆς ἀπὸ 29 Φεβρουαρίου 1884 ὑφηγήσεως καὶ τακτι- κοῦ τιμολογίου περὶ τῶν ἐπὶ Ἑλλάδος καὶ Ἀγο- πτικῶν, κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου ΑΡΝΘ τῆς 28 Μαρτίου 1884 ὁ ἀγοντικὸς κυβερνήτης δικτηρεῖ ἀπόλυτον δικαίωμα ὡς πρὸς τὸ ποσὸν, ὃ ὁ ἐξ ἑνὸς ὑπέκειτο ὡς πρὸς τοὺς ὑποδείκτας εἰς ὅσα καὶ οἱ ἐγχωροι διατάξεις, ἀπκηρύσεται δὲ ἡ ὑπαγωγὴ καὶ τοιούτων χασὲς ἐν Ἀγυπτῳ, ἀλλ' ἐκ τούτου δὲν ἐπιτρέπεται ἐν ἐκάστῃ περι- πτώσει δικαιοπραξίας ἔγουσα αὐτὸ αὐτικείμενον, ὅπως δὲ ἡ σύμβασις τῆς παρακατάθεκης. Βάσει αὐτῆς ἐστὶ συνελλαγμένη μεταξὺ τῶν ἐπὶ ἐκατέρων κανόνων, ὑφιλύοντος τοῦ θεμιτο- ρολλοκο ἀποδόσιμο τὸ παρακατατθὲν ἢ τὸ ἀξίαν τοῦ.

(*) Περιπλέον προτεθέντος ἐγκειμένου ἢ αἴτησις. Παρὰδηγμα τὴν αἴτησιν, ἵνα κατηγορῇ τοῦτο παρεμπόδιον εἶνε ἡ τὸ κοινὸ δικαστηρίου ἐπὶ τοῦ πο- ρεύσιν ἐγγράφου ἢ ἐπιζήμιον διάγνωσιν. Ἐκβολοῦ- τα δεδομὸς οἱ ἐνστάσεις τὴν ὑπ' ἀριθ. 671 (1890) ἀπόφασιν τοῦ. Θεμ. Πρωτ. Ἀθηνῶν καὶ τὴν ἐκεῖ παρα- τεθεῖσαν μελέτην τοῦ συγγρ. ἐπιθεωρητοῦ.

(*) Διὰ τὰς ἐγγυρὸς εἰς ζητήμ ἢ ἀπόδειξις παρα- τεθέντος γαιοῦ, διὰ τῆς προϊόντικῆς δὲ ἀπορρίσεως εἰ- ναι ἐπιτρεπτὸν ἐπὶ τοῦ ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου ἀγω- γῆς συνολὰ τοῦ αἰτιατικοῦ νόμου. Διεγρεῖστεται

Ἀριθ. 1093 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ ἔφετης κ. Χ. Λουπος

Δικοδοσία ἐλλοδαπῶν ἐταιριῶν

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 28 Π. Δ. δύνεται νὰ ἐκκρεμῇ ὅπτι ἡβαδαιοῦ ἐνώπιον πάντος ἑλληνικοῦ δικα- στηρίου καὶ αἱ ἀλλοδαπαὶ ἑταιρίαι ἐνώπ. πάσης ὑπηρεσίας ἐμπλεκόμενος ἀντὶ ἡ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος. λόγω τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ καὶ ἐπὶ αὐτοῦ περιλαμβανόμενος εἰδικῆς διατάξεως, ὑπὸ δύνεται νὰ ἐπιτραφῇ ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ ἐταιρίας ἐπὶ τὸ ἄρθρον τοῦτο, ἄλλ' ἐπὶ κανονικῶν ἐπὶ τὸ ποιὸν τῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τῶν γενικῶν ἐπὶ τὸ ποιὸν τῆς ἐκθέσεως διατάξεων τῶν ἑταιριῶν.

Ἀριθ. 1095 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ ἔφετης κ. Ε. Μακρυγιάννης

Διάκοπη. - Γνωστοποίησις

Κατὰ τὸ ἄρθρον 463 § 3 Π. Δ. ἡ κατὰ τὸν ἄρθρον τὸν διακοπὴ ἐπιλήγουσα εἰς τὰς ἀγορὰς δικάζουν τοὺς μεταβολὴν δὲν λαμβάνει τὴν ἀπαρτί- σιν ἀπὸ τοῦ τὸν ἐγκλήματον τοῦ διάκο- πτου κατὰ τὸν ἀπαρτίσιν τοῦτον προσωπικὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐκθέσεως μεταβολὴν ἢ ἐπὶ τῆς συμβάσεως.

Ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως γνωστὸν ἐστὶ ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ ὑβέρατι τῆς πατὰ τῆς ἐτιμίας συμ- φέρον ἐκβολὴν ἐν τῷ ἐπιτρεπτικῷ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ

"Αριθ. 1102 (1890)

Εισαγγελεύς Ιρίτης κ. Ε. Χ. Δημητρίου

Μακροχρόνιος νομή. — Συνεχὴς ἄγνοια.

Πρὸς ἀπόκτησιν κυριότητος ἀκινήτου διὰ μακροχρονίου τριακονταετοῦς κατοχῆς ἀπαιτεῖται, ἐκτὸς ἄλλων, νὰ συντρέχῃ καὶ ἡ καλὴ πίστις τοῦ κατόχου, ἥτις, ἐνεκα τοῦ λόγου τούτου, ἀναγκαίως πρέπει νὰ ὑφίσταται ἐν ὅλῃ τῇ διαδοχῇ τοῦ περιστατικοῦ καθ' ὃν τὸν κυρίστατε τοῦ ὁ ἐνάγων ἐκτῆσε τὸ ἐπικαλούμενον μακροχρόνιον κτῆτορ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 1051 Π. Δ., τὴν ὁρίζουσαν ὅτι ὁ διάγραφων τὴν ἀγωγὴν πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ἀκόλουθα ὑπὸ ἐχῃ ὁ ἐνάγων νὰ ἐγείρῃ ἀγωγὴν ἐπὶ ἀποκτήσει τὴν ἰδιοκτησίαν διὰ τοῦ ἀνωτέρω ἀναφερομένου τρόπου, ἐπειδὴ ἀμφότεροι οὗτοι ἀφορῶσι τὸν αὐτὸν δίκαιον, ἀλλὰ ἡ τελευταία ἀπαιτεῖ, πρωτοτυπῶν νόμου κανόνας πρέπει νὰ ἐξακριβωθῶσιν ὡς ἄνω εἰρήθη). ἄλλως τε κατὰ πίστις ἐκλαμβάνει ἐν ὑπάρχῃ νόμιμος τοῦτο, τοιοῦτος ὡμοὶ ἐπὶ τῆς προκειμένης περιστάσεως τῆς ἀκαρχυρωμένης τριακονταετίας νομῆς οὐδ' ἀπαιτεῖται οὔτε ὑπάρχῃ.

Αριθ. 1107 (1889). (*)

Εισαγγελεὺς ὁ Ιρίτης κ. Ν. Ζαλοκώστα

Υποκατάστασις. - Συμβόλαια προμηθείας

Ἐν τῇ ἐν προσκλήσει συζητήσει μέτρα περὶ ὑποχρεώσεως τοῦ ἀγγελλόντος πρὸς παροχὴν τῶν προμηθειῶν καὶ ἐν ἀκριβείαις κατὰ τὰς ἀναγκας τῆς ὑπηρεσίας, ἡ δὲ ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται καὶ κατὰ τὴν ἀπιστρατείαν ἐπιχειρήσῃ ἀδξεως (*).

"Αριθ. 1112 (1890) (**)

Εἰσαγγελεὺς ὁ πρόεδρος κ. Θ. Μαυρομιχάλος

Ἐνοικιάσεις ἐλαιοτεπὶ. - Καλὴ πίστις. - Δόλια παράστασις. - Ἀποζημίωσις δικαιωμάτων. - Συγχώνευσις ἐνοικιάσεως. - Ὑπέρογκος ἀξία ἐκάστου.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸν νόμον ὁ ἐνυπόθηκος δανει-

(*) Ὁ ἐνάγων ἀνεφέρετο τὴν παροχὴν τῆς νομῆς τῶν ἀκινήτων τῆς χρονικῆς θιλέου σεβρουαρίου κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας. Ὁ τοιοῦτος ἰσχύων ἐ ἐπιτρέπει τὴν ἀποκτησιν τῶν ἀκινήτων τούτων ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος, ὑπερβαινόντος τὰ ὅρια τῶν ἐνοικίων, ἀπαραδέκτου ἐν τῇ ἐν ἐπιτρέπει ἐπιτρέπει ἐπιτρέπει τὴν ἐνοικίασιν ἐπιτρέπει τὴν ἐνοικίασιν.

(**) Περιέθρεται ὁ ὑπὸ θέσιν ἐν τῇ τὴν ἐμμετικὴν κυρίτε ἄξίαν, ἐγκαλοῦμεν δὲ ὅτι ὑπέρχει καὶ μειοδοσία κατὰ τὴν ἀναπλειστηριασμὸν ἐν ᾗ τὸ ἐπιτρεπτὸν ἀξίζουν. Ἀναμφισβήτητος ἐλάθησε ἐγκαιρία εἰς τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας.

(***) **Ἐστορικόν.** Ἐπὶ τῶν ἀγώνων τοῦ βουλευτοῦ Α. Β. Γ. ὑπέρχον οἱ εἰξῆς ὑποθέσεις : Ἐπὶ μὲν τοῦ Α. ὑπὸ τοῦ Πέτρου καὶ Παύλου. Ἐπὶ δὲ τοῦ Β' ὑπὸ τοῦ Πέτρου καὶ ὑπὸ τοῦ Γ' ὑπὸ τοῦ Πέτρου καὶ ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου. Ὁ Πέτρος ἐκράζε ὅτι τὸ πλειστηριασμὸν τῶν κτημάτων Β καὶ Γ ἐγινοποιοῦ, συνέστη δὲ τὸ πλειοψῆφι ἐπὶ τὰς ὁποίας ἐτηρεῖτο καλὴν πίστιν ἐν τῇ πρᾶσει τῶν ἐνοικίων (ἐρα σχόλιον γ'. ὑπὸ τὸν νόμον 8 Β. 25. 1), ὁ δὲ ἐφεσίβλητος παρατηθεὶς ὑπὸς ἄλλον τὸν ἐνυπόθηκον δικαίων του ἐπὶ τοῦ ὑπὸ στοιχεῖον Β κτήματος ἐτέως πλεῖστῶ ἐπὶ τοῦ πλειστηριάσματος τοῦ ὑπὸ στοιχεῖον Α κτήματος εἰς ἀκέραιον. ὀφελούμενος ἐκ τούτου ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ ἐκκαλοῦντος καὶ ἐπὶ στερήσει τοῦ ἐνυπόθηκου δικαίου του ἐπὶ τοῦ κτήματος Β ἀλλ' ἐπὶ ἀπαλλαγῇ χρέους μὴ ὑποκειμένου καὶ αὐτὸν βασιζόντος τὴν ἀγωγὴν του ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1051 Π. Δ., τὸν ὁρίζοντα ὅτι ὁ διάγραφων τὴν ἀγωγὴν πρέπει νὰ περιέχῃ τὰ ἀκόλουθα ὑπὸ ἐχῃ ὁ ἐνάγων νὰ ἐγείρῃ ἀγωγὴν ἐπὶ ἀποκτήσει τὴν ἰδιοκτησίαν διὰ τοῦ ἀνωτέρω ἀναφερομένου τρόπου, ἐπειδὴ ἀμφότεροι οὗτοι ἀφορῶσι τὸν αὐτὸν δίκαιον, ἀλλὰ ἡ τελευταία ἀπαιτεῖ, πρωτοτυπῶν νόμου κανόνας πρέπει νὰ ἐξακριβωθῶσιν ὡς ἄνω εἰρήθη). ἄλλως τε κατὰ πίστις ἐκλαμβάνει ἐν ὑπάρχῃ νόμιμος τοῦτο, τοιοῦτος ὡμοὶ ἐπὶ τῆς προκειμένης περιστάσεως τῆς ἀκαρχυρωμένης τριακονταετίας νομῆς οὐδ' ἀπαιτεῖται οὔτε ὑπάρχῃ.

— Ἐπειδὴ ἀρκεῖ ὁ ἐφεσίβλητος παρέθη. τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλόμενον αὐτὸν ὑποχρέωσιν τοῦ περὶτου καλὴν πίστιν ἐν τῇ μέσῃ τῶν ἐνυπόθηκων δικαίων του, τὸ κίλιμμα ὑπὲρ ἐπικαλεῖται ὅτι κὸ ὅλου χρόνους δικαίῳ οὐδέν χλαπτεῖ ὁ ὑπὸ δικαίων ἔχει ἐφαρμογήν.

— Ἐπειδὴ πάντως ἡ ἐξαιρεθεῖ ἀναλογοῦσα ἀξία ἐκ τοῦ ἕνὸς τριάκοντα τοῦ ὑπὸ στοιχ. Β. καὶ Γ. κτήματων, ἐπὶ τοῦ Β. κτήματος·

— Ἐπειδὴ τοιαύτη ἀποτίμησις ὑπὸ τῆς ἐφεσιβλήτου δὲν ἐπιτρέπεται ἐπὶ τοῦ ἐκκαλοῦντος ἀκόμη καὶ ἐὰν ἐπιτρέπεται ἐπὶ τοῦ ἐφεσίβλητου, ἐπειδὴ ἐκ τοῦ ἐπιτρεπτοῦ

τελωνεῖον ἐπιγεγραμμένον Πλάτωνος τὰς περιουσίας τοῦ διορύγου. (ἐν τῷ κώκ καὶ διαθέτου) δυνατὸν τὴν καθ' ἑαυτὸν ἔγκρισιν ἀμφοῖν διακρατοῦσα τὸν προῖξ συμπλήρωσιν τοιούτος ἀγωγὸν ἐκκινοῦσιν τοῦ ἐγκαταστάσεως ἀληθρόφωνος ἐν τῶν συγκλεισμῶν [1].

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ (*)

Τόμοι τῆς πρώτης μετὰ τὴν λύσιν τοῦ γάμου κατὰ τὸ ρωμαϊκὸν καὶ βυζαντινὸν δίκαιον· τοῦ Δημοσίου Ταμείου. *Περιοδικὸν ἐπιστημονικὸν ὄργανον τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἀπὸ τοῦ ἔτους ἑξακόσιοι διατηρούμενον.*

§ 17. Ἐρωτᾶται, ὅθεν τὸ ἐπόβλητο εἰς ταῦτα μεταδοῦλε ὡς εἰς τὴν δικὴ τοῦ γάμου ἐνεκα γεμπρεῖς ἐπαγγελματικὴ ἐπιτελεστότητος.

Περὶ τούτου παρατηρητέον ὅτι, ἀν στὸ πρὸς συσταση πρακτικὸ διακηρυκτέλλεις (τὴν τοῦ γάμου τελουμένου) ματέγει *λόγον τοῦ εἰρωνικοῦ ἀπολυτικοῦ* καὶ ἡ *ἐγγραφέως* καὶ *ἐπιδόσεως* σέσε, τοῦτος ἐστὶν ὁ κτώμενος τὸ ἐκ τῆς προκαλοῦσας δικαίωμα (4δ), διότι δὲν τοῦ γάμου, ἀπτελεῖσθαι αὐρίστου τῆς πρώτης καθιστᾶται ἀστελεσθοῦς. Τοῦτο ἰσχύει ὡς μόνον ἐπὶ *ἐσοχήσεως προσ-*σεις (4δ), ἤγ' ὃς ἡ πλέστη τοῦ γάμου ἀπτιτελεσμένου καὶ δὲ κλάσεως (47), ἀλλὰ καὶ ἐπὶ μεταδοῦλεσις κυριότητος ἢ ἀφαιρετικῶν δικαιωμάτων λόγω πρόσεις (italio). αἰγύπτιος σύμφωνο τοῦ ἐμπορίου ἐπὶ τῆς ἐν τῇ πράξει ἀπὸ ἐπὶ καλλοῦσις κίτιε (causa futura), οὐχὶ ἐπὶ πὰ ρέσι. δεδομένου παρέχηται καὶ περὶ τοῦ γάμου τοῦ λαοβόνιτι (48). Ἀρχὴ δὲ ἐ διατὰξ τοῦ λόγου, διότι ὡς ἐκ τοῦ *συνδιαστρεμμένη* ἐγγράφου περὶ συστάσεως τῆς πρώσις. τᾶσα τοιοῦτοι συστασις περιγεγ' ὑστερήσει προσεις, ἐὰν τοιοῦτοι συστασις ἐγγράφου ἐν τῇ πράξει ἀπὸ κυρίστες τῶν εἰς πρόσκ δοθέντων κινητῶν ἢ κάνεται ἢ τῆς μεταδοῦλεσις καὶ συστάσεως ἐμπορεύματος ἀφαιρετικῶν (49).

(*) Βλ. Windscheid Pand. II. § 586 Anm. 6, Vangerow Pand. II § 487 Anm. I sub 2, 6, Franke das Recht der Rohrtheu zol. 588 in. 341; see Archiv f. Archiv. voj. 4 ap. 137, rep. 7 sp. 213, rep. 23 sp. 157.

(*) Συνήρει Δελφῶν 27.

(15) Μᾶ. ὑπαρχούσης ἀνεθέσεως συμφερόντων ὁ πατὴρ ἐπὶ ἐπιτροπεύσεως τοῦ υἱοῦ, καὶ ἐνδέχεται ἐκ εἰδικοῦ ἐπιτρόπου.

(16) Εἶτε δι' ἐναγγελίας (dictio) εἶτε δι' ἐπιτροπῆς ἐγγυητὴ αὐτῆς, εἶτε καὶ δι' αὐτοῦ ὑποχρέους κατὰ τὰ μεταγενέστερα δίκαιον. Cuyllarz op. cit §§ 26—37, § 33— § 34. καὶ § 35.

(17) Cuyllarz op. cit § 43.

(18) Πρβλ. καὶ τοῦτο Cuyllarz op. cit. § 44 καὶ. 141 καὶ ἐπιζευγνύοντα διατί τεκνωτικὸν ἢ κίνεις (II. 173. 308. II. 419). § 82. τὰς μᾶλλοντες κτίσεις.

(19) Πρβλ. καὶ Κρικοῦ Ὅσοις. 3δ. § 125 ἐν τέλει. Βλοιε, ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς κυβοντ τοῦ προκαλοῦντου ἐνεκα ἐνκλήσεως τῶν εἰς πράξεις δοθέντων (δαλίο).

Ἐὰν ὅμως κατὰ τὴν ἐπὶ συστάσει τῆς προικὸς διακηρυχθεῖσαν συνήραξε μόνος ὁ ἐξωπατικὸς πατήρ, τοῦτ' δὲ κατ ὁ *ἀγραφόρευτος ἀνάλυσις* ἐκ ἐκ.

Περὶ τούτου παρατηρητέον ὅτι, ἐν ᾧ πράξει ἀπτελεῖται ἡ γρηγόρων δόθεντων τοῦ πατρὸ, ἢ δὲ *ἀπαιτήσεως αὐτὰ ἐρέτου ἐγγραφόντος* τοῦ πατρὸ ἐπὶ τοῦ προικοδότου, ὁ πατὴρ ἐστὶν ἐ ἐνεγκάμενος ἐπὶ ἀπόδοσει τῆς προικός.

Ἀλλ' ὁ αὐτὸς συνέζευσε ἴδια τοῦ γάμου γεγόμενος. καὶ περὶ τῆς ἐνελειποτῆτος. δικαιοῦσθαι νὰ ἐναγγέλῃ τὸν πατέρα. ἀπαιτῶν τὴν κατάλληλόσιν χρωματικῶν πρόικα ἢ τὴν ἐκγυρισθείσαν ἀπαιτήσεως ἐις ἀφαιρετικῶν χρεωστῶν (50). ἀν δὲ ὁ πατὴρ ἔλαν ἐ ἐπὶ ἐγωγῆ κατέβαλε τὸ ἀνῆρ τὸν χρηματικὸν πρόικα ἢ ἐξέχρεωσε τὰ χρεωστικὰ αὐτὰ κατὰ τὴν ἀπαίτησιν, ἐ ἐνὸς πλέον ἐστὶν ἐ ἐνεγκάμενος κατὰ τὰς περὶ τοῦτου διατάξεις ἐπὶ ἀπόδοσει τῆς προικός.

Αὐτὸ ἰρωτᾶται ἐρεῖται ὁ υἱὸς ν' ἀπαιτήσῃ τὴν χρηματικὴν πρόικα παρὰ τοῦ πατρός, ὅπως λαμβάνων αὐτὸν ἀποδῶσῃ κατὰ τὸν λόγον τοῦ γάμου; ἀπτελεῖσθαι ἀφαιρετικῶν δικαιωμάτων λόγω πρόσεις (italio). ἀργύσεις σύμφωνο τοῦ ἐμπορίου ἐπὶ τῆς ἐν τῇ πράξει ἀπὸ ἐπὶ καλλοῦσις κίτιε (causa futura). οὐχὶ ἐπὶ πὰ ρέσι. δεδομένου παρέχηται καὶ περὶ τοῦ γάμου τοῦ λαοβόνιτι (48). Ἀρχὴ δὲ ἐ διατὰξ τοῦ λόγου, διότι ὡς ἐκ τοῦ *συνδιαστρεμμένη* ἐγγράφου περὶ συστάσεως τῆς πρώσις. τᾶσα τοιοῦτοι συστασις περιγεγ' ὑστερήσει προσεις, ἐὰν τοιοῦτοι συστασις ἐγγράφου ἐν τῇ πράξει ἀπὸ κυρίστες τῶν εἰς πρόσκ δοθέντων κινητῶν ἢ κάνεται ἢ τῆς μεταδοῦλεσις καὶ συστάσεως ἐμπορεύματος ἀφαιρετικῶν (49).

[1] Βλ. Windscheid Pand. II. § 586 Anm. 6, Vangerow Pand. II § 487 Anm. I sub 2, 6, Franke das Recht der Rohrtheu zol. 588 in. 341; see Archiv f. Archiv. voj. 4 ap. 137, rep. 7 sp. 213, rep. 23 sp. 157.

[2] Συνήρει Δελφῶν 27.

(15) Μᾶ. ὑπαρχούσης ἀνεθέσεως συμφερόντων ὁ πατὴρ ἐπὶ ἐπιτροπεύσεως τοῦ υἱοῦ, καὶ ἐνδέχεται ἐκ εἰδικοῦ ἐπιτρόπου.

(16) Εἶτε δι' ἐναγγελίας (dictio) εἶτε δι' ἐπιτροπῆς ἐγγυητὴ αὐτῆς, εἶτε καὶ δι' αὐτοῦ ὑποχρέους κατὰ τὰ μεταγενέστερα δίκαιον. Cuyllarz op. cit §§ 26—37, § 33— § 34. καὶ § 35.

(17) Cuyllarz op. cit § 43.

(18) Πρβλ. καὶ τοῦτο Cuyllarz op. cit. § 44 καὶ. 141 καὶ ἐπιζευγνύοντα διατί τεκνωτικὸν ἢ κίνεις (II. 173. 308. II. 419). § 82. τὰς μᾶλλοντες κτίσεις.

(19) Πρβλ. καὶ Κρικοῦ Ὅσοις. 3δ. § 125 ἐν τέλει. Βλοιε, ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς κυβοντ τοῦ προκαλοῦντου ἐνεκα ἐνκλήσεως τῶν εἰς πράξεις δοθέντων (δαλίο).

ἀπαιτήσεως τὰ προικὸς κατὰ *τοῦ συστησάντος αὐτὸν* διατάξεις δὲν ἐφαρμοσθῶν ἐξ ἀναλογίας, διότι ἐπὶ τοῦ προικοδότου ὁ *πατὴρ* τοῦ ἐγγραφέντος υἱοῦ δὲν ἔσχε προικὸς παρὰ τοῦ προικοδότου, ὥστε ὁ υἱὸς (ὁ ἐπὶ τοῦ γάμου αὐτεξούσιος καθιστάμενος) δὲν δύναται νὰ ἐξηγοῦσθῇ πρὸς τὸν ἄνδρα, τὸν ὁποῖον ἐπιζεύγνυται ἐκ τῆς ὑποχρεώσεως ποιοῦ τὸν πατέρα τῆς ἴδιας συζύγου.

Ἐὰν δὲ ὁ προικοδότης, ἢ μετὰ μόνου τοῦ εἰδικοῦ συστάσεως, ὡς εἴρηται, τελεσθείσα ἐναγγελίας εἰς ἀνωτέρα ἀδιατήρητα ἢ καὶ διατετηρημένα, οὐχὶ λόγῳ ἀπολειπόμενος (fanatilonis causa), ἢ κινήσεως αὐτὸν, τοιαύτης ἀπαιτήσεως ἐγγράφου τοῦ ἐπιζευγνύοντος τὸν κύριόσεως, μεταδίδει τοῦ τὸ υἱὸ (ἀνῆρ), ἢ συμπράξεται ἐν τῇ συστάσει προικοσύμφωνου, ἀλλὰ τοῦ πατρὸς μόνου ἐγγράφου ἐπὶ μεταδόσει τοῦ ἴδιου υἱοῦ μετὰ τὴν τέλεση τοῦ γάμου, ὅπως τοῦτος προκαλέσῃ τὴν ἐγγραφὴ ἐνεργεῖται ἐπὶ ἀπόδοσει (51).

§ 18. Ἐὰν δὲ τὰ κίνητα ἢ τὰ κινητὰ ἐδόθησαν διατετηρημένα λόγῳ πωλήσεως (τοῦθ' ὅπερ καὶ πολλάκις συμβαίνει), ἐπειδὴ ἐπιφυλάσσει κτᾶται ὁ ἀνὴρ τὴν κυριότητα τῶν εἰς προῖκα δοθέντων πρὸ τοῦ γάμου ἀπόδων, λυομένου τοῦ γάμου, μόνον ὑπόχρεος ἐστὶν ἐπὶ ἀποδόσεως τῆς προῖξ (52), ἀλλὰ καθόσον ἐκ τῆς προικὸς ἐπωφελήθη (ὁ ὑπεύθυνος καὶ ἀνέλαβε νόμοι δὲν συνήπτασε. ἐὰν δὲ ἐκείνου δυνάμει ἀπουσίας ἢ ἀποκλεισμένων ἀνὰν, τοιοῦτος ἐστὶν ὁ κύριστος τῶν εἰς πρόσκ διατετηρημένων προικῶν κτᾶται τελεσμένου τοῦ γάμου ὁ ἐζωπατικὸς πατὴρ, πρὸς ὃν συνέστη ἡ προῖξ καὶ παραδόθησαν τὰ πράγματα. ἐφ' ὅσον ἐνέχεται εἰς μεταδόσεων αὐτῶν τὸ ἴδιο υἱὸ (τὸ ἀνῆρ), ἐπὶ τούτῳ κτᾶται νὰ κυρίστεται τῶν δόντων διατετηρημένων ὡρίζει τὸ προικοδότου τὸν ἀποκλεισμόν.

§ 19. Ἐὰ τὸν ἡμέτερον ὁ μὲν Καλλιγᾶς καὶ Βασιλικὰ ἐπιφυλάσσει διδόλος ἐπιφανειακεῖται ἐπὶ τούτου, ὁ δὲ Κρικοῦς (53) ἀμφιταλεύει. διότι ἐν τῇ δὸ τοῦ γάμου γεμρεσίας ὁ πατὴρ τοῦ ἐγγραφέντου ἀνελίκου παραδόθηκε προῖξ ἐφ' ἑαυτοῦ ἀποκλεισμὸν ἐπὶ τοῦ ἴδιου υἱοῦ (τοῦ ἀνῆρ), ὅτε οὗτος κτᾶται τὴν κυριότητα τῶν δόντων διατετηρημένων ὡρίζει τὸ προικοδότου τὸν ἀποκλεισμόν.

Ἐὰν δὲ ὁ προικοδότης, ἢ μετὰ μόνου τοῦ εἰδικοῦ συστάσεως, ὡς εἴρηται, τελεσθείσα ἐναγγελίας εἰς ἀνωτέρα ἀδιατήρητα ἢ καὶ διατετηρημένα, οὐχὶ λόγῳ ἀπολειπόμενος (fanatilonis causa), ἢ κινήσεως αὐτὸν, τοιαύτης ἀπαιτήσεως ἐγγράφου τοῦ ἐπιζευγνύοντος τὸν κύριόσεως, μεταδίδει τοῦ τὸ υἱὸ (ἀνῆρ), ἢ συμπράξεται ἐν τῇ συστάσει προικοσύμφωνου, ἀλλὰ τοῦ πατρὸς μόνου ἐγγράφου ἐπὶ μεταδόσει τοῦ ἴδιου υἱοῦ μετὰ τὴν τέλεση τοῦ γάμου, ὅπως τοῦτος προκαλέσῃ τὴν ἐγγραφὴ ἐνεργεῖται ἐπὶ ἀπόδοσει (51).

§ 18. Ἐὰν δὲ τὰ κίνητα ἢ τὰ κινητὰ ἐδόθησαν διατετηρημένα λόγῳ πωλήσεως (τοῦθ' ὅπερ καὶ πολλάκις συμβαίνει), ἐπειδὴ ἐπιφυλάσσει κτᾶται ὁ ἀνὴρ τὴν κυριότητα τῶν εἰς πρόσκ δοθέντων πρὸ τοῦ γάμου ἀπόδων, λυομένου τοῦ γάμου, μόνον ὑπόχρεος ἐστὶν ἐπὶ ἀποδόσεως τῆς προῖξ (52), ἀλλὰ καθόσον ἐκ τῆς προικὸς ἐπωφελήθη (ὁ ὑπεύθυνος καὶ ἀνέλαβε νόμοι δὲν συνήπτασε. ἐὰν δὲ ἐκείνου δυνάμει ἀπουσίας ἢ ἀποκλεισμένων ἀνὰν, τοιοῦτος ἐστὶν ὁ κύριστος τῶν εἰς πρόσκ διατετηρημένων προικῶν κτᾶται τελεσμένου τοῦ γάμου ὁ ἐζωπατικὸς πατὴρ, πρὸς ὃν συνέστη ἡ προῖξ καὶ παραδόθησαν τὰ πράγματα. ἐφ' ὅσον ἐνέχεται εἰς μεταδόσεων αὐτῶν τὸ ἴδιο υἱὸ (τὸ ἀνῆρ), ἐπὶ τούτῳ κτᾶται νὰ κυρίστεται τῶν δόντων διατετηρημένων ὡρίζει τὸ προικοδότου τὸν ἀποκλεισμόν.

§ 19. Ἐὰ τὸν ἡμέτερον ὁ μὲν Καλλιγᾶς καὶ Βασιλικὰ ἐπιφυλάσσει διδόλος ἐπιφανειακεῖται ἐπὶ τούτου, ὁ δὲ Κρικοῦς (53) ἀμφιταλεύει. διότι ἐν τῇ δὸ τοῦ γάμου γεμρεσίας ὁ πατὴρ τοῦ ἐγγραφέντου ἀνελίκου παραδόθηκε προῖξ ἐφ' ἑαυτοῦ ἀποκλεισμὸν ἐπὶ τοῦ ἴδιου υἱοῦ (τοῦ ἀνῆρ), ὅτε οὗτος κτᾶται τὴν κυριότητα τῶν δόντων διατετηρημένων ὡρίζει τὸ προικοδότου τὸν ἀποκλεισμόν.

Ἐὰν δὲ ὁ προικοδότης, ἢ μετὰ μόνου τοῦ εἰδικοῦ συστάσεως, ὡς εἴρηται, τελεσθείσα ἐναγγελίας εἰς ἀνωτέρα ἀδιατήρητα ἢ καὶ διατετηρημένα, οὐχὶ λόγῳ ἀπολειπόμενος (fanatilonis causa), ἢ κινήσεως αὐτὸν, τοιαύτης ἀπαιτήσεως ἐγγράφου τοῦ ἐπιζευγνύοντος τὸν κύριόσεως, μεταδίδει τοῦ τὸ υἱὸ (ἀνῆρ), ἢ συμπράξεται ἐν τῇ συστάσει προικοσύμφωνου, ἀλλὰ τοῦ πατρὸς μόνου ἐγγράφου ἐπὶ μεταδόσει τοῦ ἴδιου υἱοῦ μετὰ τὴν τέλεση τοῦ γάμου, ὅπως τοῦτος προκαλέσῃ τὴν ἐγγραφὴ ἐνεργεῖται ἐπὶ ἀπόδοσει (51).

§ 18. Ἐὰν δὲ τὰ κίνητα ἢ τὰ κινητὰ ἐδόθησαν διατετηρημένα λόγῳ πωλήσεως (τοῦθ' ὅπερ καὶ πολλάκις συμβαίνει), ἐπειδὴ ἐπιφυλάσσει κτᾶται ὁ ἀνὴρ τὴν κυριότητα τῶν εἰς πρόσκ δοθέντων πρὸ τοῦ γάμου ἀπόδων, λυομένου τοῦ γάμου, μόνον ὑπόχρεος ἐστὶν ἐπὶ ἀποδόσεως τῆς προῖξ (52), ἀλλὰ καθόσον ἐκ τῆς προικὸς ἐπωφελήθη (ὁ ὑπεύθυνος καὶ ἀνέλαβε νόμοι δὲν συνήπτασε. ἐὰν δὲ ἐκείνου δυνάμει ἀπουσίας ἢ ἀποκλεισμένων ἀνὰν, τοιοῦτος ἐστὶν ὁ κύριστος τῶν εἰς πρόσκ διατετηρημένων προικῶν κτᾶται τελεσμένου τοῦ γάμου ὁ ἐζωπατικὸς πατὴρ, πρὸς ὃν συνέστη ἡ προῖξ καὶ παραδόθησαν τὰ πράγματα. ἐφ' ὅσον ἐνέχεται εἰς μεταδόσεων αὐτῶν τὸ ἴδιο υἱὸ (τὸ ἀνῆρ), ἐπὶ τούτῳ κτᾶται νὰ κυρίστεται τῶν δόντων διατετηρημένων ὡρίζει τὸ προικοδότου τὸν ἀποκλεισμόν.

§ 19. Ἐὰ τὸν ἡμέτερον ὁ μὲν Καλλιγᾶς καὶ Βασιλικὰ ἐπιφυλάσσει διδόλος ἐπιφανειακεῖται ἐπὶ τούτου, ὁ δὲ Κρικοῦς (53) ἀμφιταλεύει. διότι ἐν τῇ δὸ τοῦ γάμου γεμρεσίας ὁ πατὴρ τοῦ ἐγγραφέντου ἀνελίκου παραδόθηκε προῖξ ἐφ' ἑαυτοῦ ἀποκλεισμὸν ἐπὶ τοῦ ἴδιου υἱοῦ (τοῦ ἀνῆρ), ὅτε οὗτος κτᾶται τὴν κυριότητα τῶν δόντων διατετηρημένων ὡρίζει τὸ προικοδότου τὸν ἀποκλεισμόν.

(51) Ἡ μεταδόσεως αὐτὸ δὲν δύναται νὰ λογισθῇ ὡς δόσις ἔνεκα τῶν περὶ ἐνεκατικῶν τῶν ἐπιτρεπομένων. διατὶ δὲν ἔχει ἡ πρώτη ἐγγυὴ ὅτε ὡς τὰ τῆς παρ' ἀρτιούσης συστάσεως τῆς προικὸς διὰ συναλλαγματικοῦ ἐγγράφου.

(50) Ὅτι ὁ πρὸς τοῦ ὑπαξιοποιοῦ υἱοῦ ἐνστολὴ ἀρμοστέων χρημάτων τοιοῦτο τοῦτ. Dernburg Pand III § 16 σημ. 4 Cuyllarz op. cit. σελ. 19 καὶ πρβλ. Κρικοῦ Ὅσοις. Δίκ. § 105. Πολ. φρ. χρωστῶν ὁ ἐξωπατικὸς πατὴρ λαστὸν τὴν πρᾶσιν τοῦ υἱοῦ, εἴτε τοῦτος δόθαιτο, εἴτε ἐκ ἐδόθαιτο. Ἐπ. 3). 51. II. 10. 2. 19 § 2 46 51. II. (24, 3) 22 § 12.

(51) Ὅλων Δίκ. § 101 σελ. 169—170.

φαίνεται ὅτι ἀπιστέλων ἁπλῶν κανόνα διὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ δικαστοῦ, μὴ ἐμποδιζόμενοι τὸ πρὸς ἀγωγὴν δικαίωμα καὶ διὰ τοῦτο καὶ *πρὸ τῶν προθεσμιῶν* ἐναγόμενος ὁ ἀνὴρ ἐπὶ ἀποδόσει τῆς προικὸς κατεδικάζετο, δίδους ἐγγύησιν περὶ τῆς κατὰ τας προθεσμίας ἀποδόσεως τῶν ἀντικαταστατῶν πραγμάτων, ὅτε παρελείπων τὴν ἐγγύησιν ἀπέδιδεν ἀμέσως ὅλην τὴν προῖκα, στερούμενος τοῦ κέρδους τοῦ μίσου χρόνου (commodum repraesentationis), ἐνῶ τοιναντίον ἀπεδίδων τὴν προῖκα, ἐκὸν πρὸ τῆς προθεσμίας, παρεκράτει τὸ ἐρημένον κέρδος. Περὶ ὅλων τούτων ἀποφαίνεται ὁ Ν. (24. 3) 24 § 2.

Αἱ ἀνωτέρω προθεσμίαι κατηργήθησαν ὑπὸ τοῦ Ἰουστινιανοῦ, ὁρίσαντος ὅτι τὰ ἀκίνητα ἀποδίδονται ἅμα τῇ λύσει τοῦ γάμου, τὰ δὲ κινητὰ καὶ ἀσώματα (ἐν οἷς καὶ αἱ ἀπαιτήσεις) μετὰ ἐνιαυτόν. Κωδ. 5. 13 lex. . . unica § 7. Τὸν λόγον τῆς διατάξεως ταύτης δεῖται ἀναφέρει ὁ συγγραφεὺς § 114. «Ὡς πάντες δέχονται. Ὀρθῶς ἐπίστε περιορίζει τὸν ἐπὶ κινητῶν ὑποχρέωσιν τόκων ἐν ᾧ θεμιστ/τὰ κινητὰ οὐδένα παράγουσιν καρπὸν (56).

Περὶ τοῦ *ποσοῦ τοῦ τόκου* παραπέμπει ὁ συγγραφεὺς εἰς τὸν Πείραν τοῦ Ἰωαννίδου τομ. Ε΄. σελ. 3378 § 105, δεχόμενος οὕτω τὴν ὑποχρέωσιν εἰς πληρωμὴν τοῦ εἰς τῆς συνηθείας τόκων τῶν 12 0/0. Ἀλλ' ὁ γνώμη αὕτη, ἣν καὶ ὁ *Παπαρηγόπουλος* ὑποστηρίζει § 171, μοὶ φαίνεται πεπλανημένη, διότι ἡ συνήθεια περὶ τόκου πρὸς 12 0/0 ἀναφέρεται εἰς μόνων τὸν ἀπὸ ὑπερθέσεως τόκον καὶ τὸν ἐν συμβάσει ὑποσυμφώνων, ἀλλ' ἐν τῷ κυρίτερῳ θέματι, ὡς πάντες ἀποφαίνονται (55) πρόκειται οὐχὶ περὶ ὑπερθέσεως (mora), ἀδυνάτου ἄνευ ὑπαιτιότητος, ἀλλὰ περὶ τόκου ἄνευ ὀχλήσεως, δεδομένου ἐξ εἰδικῶν λόγων ἐνεκεν ἀποζημιώσεως, οὐδαμῶν δὲ ἀποδεικνύεται ὅτι ὑ*πᾶσαν διάταξιν* περὶ πληρωμῆς τόκου ἀντικατέστησεν ἡ συνήθεια διὰ πληρωμῆς τόκου 12 0/0.

Κατὰ τὸ νῦν ἰσχύον δίκαιον ὡς γνωστὸν ὁ ἐξ ὑπεργμαίρας τόκος εἶνε 8 0/0, ὥστε σήμερον ἡ ἀμφισβήτησις ὑπάρχει μεταξὺ τῶν δύο μέτρων τόκου 4 καὶ 8 0/0. *(Ἕπεται συνέχεια)*

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ ΝΟΜΟΜΑΘΩΝ

Ἀποθανόντος τοῦ Α ἐν Κωνσταντινουπόλει, εἰς τῶν κληρονόμων αὐτοῦ παρελαβὼν τὸ εἰς αὐτὸν ἀνῆκον μέρος τῆς περιουσίας καὶ δηλώσας αὐτὴν τῷ Ἕλλην προξένῳ ἄνευ ἐπιμαλέσεως, συνιστάμενην ἐκ χρεογράφων ἀλλοδαπῶν ἑταιριῶν καὶ κρατῶν ἀπλήρωτα λόγῳ τέλους κληρονομικοῦ ποσὸν τι. Ἐρωτᾶται ἆρα:

I.— Δικαιοῦται ν' ἀναλάβῃ τὰ πληρωθέντα ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ κληρονομική περιουσία δὲν ἐπέκειτο εἰς τὸ κληρονομικὸν τέλος πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον; Τῆς τοιαύτης δ' ἀπαιτήσεως ἀναλήψεως ἐστὶν ἀναγκαῖον στοιχεῖον ἡ πλάνη καὶ δὴ συγγνωστή;

II.— Θεωρεῖται κειμένη ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἡ τοιαύτη περιουσία;

I.— Βεβαίως κατὰ τὸν νόμον Π 13 § 14 ἡ παρὰ τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν εἰσπρᾶξιν δημοσίου φόρου ἢ τελῶν εἰσπραχθεῖσα τοιούτου *ὑπὲρ τὸ ἐπίμετρον μέτρον* ἀποτελεῖ δῶλον, οὗ ἕνεκα εὐθύνεται τὸ Δημόσιον κατὰ τὰς ἀρχὰς περὶ προστήσεως καὶ διότι τὸ πρόϊον τοῦ δόλου ἐπῆλθεν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον. Ἄρα ἀνεξαρτήτως τῆς πλάνης καὶ τοῦ περὶ αὐτῆς δυσχεροῦς ζητήματος, ἡ ἀπὸ ἀναλήψει τοῦ ὑπὲρ τὸν νόμον καταβληθέντος δικαίου ἀποτυχῶς νὰ στηριχθῇ εἰς *dolor, ἀρ' οὐ*, ταμίας εἰσέπραξεν ὑπὲρ τὸ νόμιμον μέτρον φόρου ἢ τελῶν εἰσπραχθεῖσα εἰς αὐτὸν περιουσίαν κειμένην ἀλλαχοῦ καὶ ἀφορολόγητον.

II.— Κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην, ἀφ' οὗ ἐπὶ τῶν χρεογράφων εἰς τὸν κομιστὴν πρόκειται *ἀπαίτησις* μεταβιβαζομένη διὰ παραδόσεως, ἄρα ὀφειλὴ τρίτου προσώπου ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος κειμένη, ὀρθοτέρα φαίνεται ἡ κατατακτικὴ λύσις. Τοιαύτη δὲ καὶ ἡ νομολογία τῶν Ἑλληνικῶν δικαστηρίων, εἰδικῶς περὶ φορολογίας χρεογράφων ξένων, ἀπογνωμένη κατὰ τὴν ἔνωσιν ταύτην.

Π. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ Ι. ΕΥΚΑΙΔΗΣ

ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΤΗΣ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΟΥ 1889 (*)

Κατὰ τὴν ἔκτακτον ταύτην σύνοδον ἐψηφίσθησαν ἐν ὅλῳ 67 νόμοι. Ἡ παραγωγὴ τοιαύτης κατὰ ποσὸν ὑπῆρξε καλή· ἀλλὰ περὶ τοῦ ποιοῦ ἔργων τὴν αὐτὴν γνώμην, διότι ἐλπίζεσθαι οἰκονομικώς τινας νόμους, ὧν τὸ λυσιτελὲς πολλοὶ ἀμφισβητοῦσι καὶ τοὺς ἀφορῶντας εἰς τὰ δημόσια ἔργα, ἴδίως εἰς τὴν σιδηροδρομικὴν συγκοινωνίαν, ὑπὲρ ἧς ὁμολογουμένως ἡ ἐνεστῶσα κυβέρνησις ἠρωϊκῆθη πλειστερον πάσης ἄλλης, οὐδεμία φαίνεται γνωμοῦσα προπαθεῖα πρὸς βελτίωσιν τῶν ὀργικῶν νόμων διὰ τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τοῦ συνταγματικοῦ χαρτου, *οὐδὲ εἰς* δὲ νόμος ἐψηφίσθη ἀφορῶν εἰς τὸν ὀργανισμὸν τῶν Δικαστηρίων, εἰς τὰς Διοικομίας, εἰς τὸν Ἐμπορικὸν, Ποινικὸν ἢ Λστικὸν νόμον, ἐνῶ πανθομολογεῖται ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου μέχρι τοῦ κατωτάτου πολίτου ὅτι ἡ ἐν Ἑλλάδι δικαιοσύνη πάσχει καιρίως.

Ὑπουργεῖον Θεοτοκῆ.

Ὁ *Νόμος* τῆς 26 Ἰανουαρίου 1889 ἐπέτρεψεν ἐν ἐνεργείᾳ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἀποδημῆσαι τὸν Βασιλέως κατὰ τὸ ἔτος 1889 ν' ἀνατηθῇ ἡ ἀντιδιαθήκη τῷ διαδόχῳ Κωνσταντίνῳ.

Διὰ τοῦ *νόμου* τῆς 3 *Φεβρουαρίου* 1889 ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Δημοσίου ἐπετράπη εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν ἡ συνομολόγησις δανείου ἀγχιτερφόρου ἀτόκου ὁνομαστικοῦ κεφαλαίου μέχρις 20.000.000 χρυσῶν χρυσῶν, ἐξοφλουμένου μετ' ἀμοιβῶν εἰς περίοδον

(*) Ἐξ ἀλληλογραφίας τοῦ κ. Γ. Ν. Φιλαρέτου, πρὸς τὸ Annuaire de la legislation étrangère.

οὐχὶ κατοτέρων τῶν 65 ἐτῶν διὰ καταβολῆς, κατὰ τὴν δευτέραν τριημηνίαν ἑκάστου ἔτους, ἐτησίας δόσεως μὴ ὑπερβαινούσης τὰ 4 0/0 τοῦ πραγματικοῦ κεφαλαίου.

Διὰ τοῦ *περὶ ἐδίων ἐφαρμοστέων ἐβραϊκῶν ἔργων ἐν Θεσσαλία Νόμου τῆς 2 Φεβρουαρίου* 1889 ἐνεκρίθη ἡ ἐπανὴ ὁσων κεφαλαίων ἀπαιτοῦνται, α) πρὸς κανονισμὸν καὶ διευθέτησιν τῶν ποταμίων ὑδάτων· β) πρὸς ἀποξήρανσιν τῶν λιμνῶν καὶ ἑλῶν· γ) πρὸς ἀρδευσιν. Διὰ τοῦ ἴδίου νόμου ἐπεβλήθησαν τέλη ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων ἢ μεταφερομένων ἐκ τῆς Θεσσαλίας καὶ ἐπὶ τῶν κατ' ἔτος βεβαιουμένων δημοσίων φόρων ἐν τῇ εἰς οἰκονομικὰς ἐφορίας τῶν νομῶν Λαρίσσης καὶ Τρικκάλων δέκα πρόσθετα ἑκατοστά, κανονίζεται δὲ ὁ τρόπος τῆς διαθέσεως τῶν ὑπνικῶν γαιῶν ὑπὲρ τῶν Θεσσαλῶν.

Διὰ *πέμπτου νόμου τῆς αὐτῆς γρεσολογίας* ἐκυρώθη, ἡ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1880 σύμβασις περὶ κατασκευῆς καὶ ἐκμεταλλεύσεως τοῦ σιδηροδρόμου Μώλων-Καλαμῶν.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 3 *Φεβρουαρίου* 1889 νόμου ἐκυρώθη ἡ ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου 1888 σύμβασις μετὰ τῆς Αὐστρο-ουγγρικῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας «Λόυδ». Διὰ δὲ τοῦ ἀπὸ 28 *Φεβρουαρίου* 1889 νόμου ἐκυρώθησαν καὶ αἱ ἑξῆς συμβάσεις: α) ἡ ἀπὸ 31 Μαρτίου 1888 μετὰ τῆς ἐν Σμύρνῃ ἑβραιοῦσης Ἀγγλικῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας «Μικρὰς Ἀσίας» καὶ β) ἡ ἀπὸ 16 Νοεμβρίου 1888 μετὰ τῆς ἐν Διέρροολ ἰδρυθείσης Ἀγγλικῆς ἐπίσης ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας «Moss Steamship Company Limited».

Ὁ Νόμος τῆς 3 *Ἀπριλίου* 1889 ἐπέτρεψεν εἰς τὸν δήμαρχον Ἀθηναίων νὰ προβῇ ἐντὸς τοῦ λεκανοπεδίου Ἀθηνῶν εἰς πᾶσαν ἐργασίαν ἀνεγνευσιος τοῦ ὕδατος ἢ ἐκκαθαρίσεως ἀρχαίων ὑδραγωγείων, πρὸς ἀνύψωσιν ὑδάτων.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 8 *Ἀπριλίου* 1889 νόμου ἐνεκρίθη ἡ ἀπὸ 12 Ἰανουαρίου 1889 σύμβασις, ἀφορῶσα τὴν κατασκευὴν, σύστασιν καὶ χρῆσιν προκατόκους τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς τοῦ Ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σι δηροδρόμου ἐντὸς τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

Ὁ νόμος τῆς 27 Μαρτίου 1889 διέταξεν, ὅτι οἱ ἐκλογικοὶ κατάλογοι τυποῦνται μόνον κατὰ τὰ ἔτη τῶν δημαρχιακῶν καὶ τῶν γενικῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ ἔτη τυποῦνται ἐν παραρτήματι αἱ ὑπὸ τοῦ πρωτοδικείου ἐπικυρωθεῖσαι μεταβολαί.

ΤΟΙΣ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΙΣ

Ἠρωτήθη ἐν τῷ φύλλῳ 23 ἐὰν δύναται ὁ συμβολαιογράφος νὰ ἐκλιχθῇ βουλευτὴς ἢ νομαρχιακὸς σύμβουλος.

Ἡ ἀπάντησις ἐπὶ τοῦ πρώτου μέρους τοῦ ἐρωτήματος εἶνε ἐνγρεῖα, διότι καὶ κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τὸν περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν Νόμον ἀποκλείονται τοῦ ἐκλέγεσθαι μόνον οἱ *ἐμμισθοι* δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἵτοι βιβλίας δὲν εἶναι οἱ συμβολαιογράφοι, δυνάμενοι οὕτω νὰ ἐκλέγωνται βουλευταί.

Περισσοτέρας δυσχερείας παρέχει τὸ δεύτερον μέρος τοῦ ἐρωτήματος, ἐὰν δύναται ὁ συμβολαιογράφος νὰ ἐκλεχθῇ νομαρχιακὸς σύμβουλος, προϊσταμένου δὲ, διὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ θέματος, καὶ δημοτικὸς σύμβουλος.

Ὁ περὶ νομαρχιακῶν συμβούλων νόμος ΑΦΝΣ ὡς καὶ ὁ περὶ δημαιρεσιῶν, ἀποκλείουσι τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγεσθαι τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ἀδιακρίτως, ἐξ οὗ ὑπέρκειται τὸ ἐρώτημα, ἐὰν οἱ συμβολαιογράφοι εἶνε δημόσιοι ὑπάλληλοι.

Κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν θεωρίαν δημόσιοι ὑπάλληλοι, δικαιούμενοι εἰς δημοσίους λειτουργούς, ἐπιμελητὰς καὶ ὑπηρέτας, εἶνε τὰ πρόσωπα, δι' ὧν ὁ ἄγεμὼν ἐνασκεῖ, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ πολιτεύματος, τὰς ἐγχωμιακὰς αὐτοῦ δικαιώματα, ἀπαιτοῦνται δὲ πρὸς ἀπόκτησιν τῆς ἰδιότητος τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου α) εἰδικὴ ἐντολὴ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας οἵαν διορισμὸς β΄) καθήκοντα ἀνακτύμενα εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν. Ἡ μισθοδοσία ἐξ οὐδενὸς λόγου δύναται νὰ θεωρηθῇ κύριον συστατικὸν τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας.

Ὑπάγονται οἱ συμβολαιογράφοι εἰς τοὺς ἄνω τελεύτας χαρακτηρισμούς; Βεβαίως οὐχί. Διότι εἰ καὶ λαμβάνουσι τὴν ὑπαρξίν των διὰ διορισμοῦ, οὔτε ἡ δι' αὐτοῦ δεδομένη κυρία ἐντολὴ ἀποτελεῖ ἐνάσκησιν ἡγεμονικῶν δικαιωμάτων οὔτε τὰ καθήκοντα αὐτῶν ἀνάγονται εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι καὶ τὸ νομικὸν συμβούλιον κατὰ *πλειοψηφίαν* καὶ ὁ κ. Οἰκονομίδης ἀναφέρει αὐτοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους. (Ἐγχειρίδιον τομ. 1 σελ. 64), ἀλλὰ οὔτε τας περιστάσεις ὑφ' ἃς καὶ δι' ἃς τὸ νομικὸν συμβούλιον θεώρησεν αὐτοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους γνωρίζομεν, οὔτε ἡ ἐν παρόδῳ μνεία τῶν συμβολαιογράφων ἐν τῷ ἐγχειριδίῳ τοῦ κ. Οἰκονομίδου ὡς δημοσίων ὑπαλλήλων δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μαρτύριον δέβαιον. Ὁ κ. Οἰκονομίδης αὐτὸν οὐδαμῶς ἔχει ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπὸ μελέτην θέμα, ἀλλὰ διάταξιν μόνον περὶ τῆς ἐξουσίας τῶν συμβολαιογράφων τοῦ διαπιστοῦν τα ἐνώπιον τῶν τελωνείων γεγονότα, ὑγιαίως αὐτοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους. Ἀλλ' οὔτε ἡ ἐν παρόδῳ, ὡς εἴρηται, καὶ σχετικὸς πρὸς τὸ ἐξετάζομενον ὑπ' αὐτοῦ θέμα μνεία αὐτῶν ὡς δημοσίων ὑπαλλήλων δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς γνώμη τοῦ κ. Οἰκονομίδου ἐπὶ τοῦ ἀπασχολοῦντος ἡμᾶς θέματος, οὔτε ἡ πίστωσις τῶν γεγονότων εἶνε δημοσία ὑπηρεσία.

Τῶν λόγων τούτων ἀπειδεγθὴ καὶ ἡ πρακτικὴ ἐν ταῖς ἐκλογαῖς τῶν νομαρχιακῶν καὶ δημοτικῶν συμβούλων διὰ τοὺς διικγήρους, ὧν ὁ δημόσιος χαρακτὴρ οὐδαμῶς διαφέρει τοῦ τῶν συμβολαιογράφων, διότι καὶ οὗτοι διορίζονται καὶ ἀρχίζονται. Ἐπίσης ἐπικρωθήσαν ἐκλογαὶ συμβολαιογράφων ὡς νομαρχιακῶν συμβούλων.

Δύνανται ἐτερμένος καὶ οἱ συμβολαιογράφοι νὰ ἐκλέγωνται βουλευταί, νομαρχιακοὶ καὶ δημοτικοὶ σύμβουλοι.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ χίοτιμος ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Δημοσθένης Ταβιανόπουλος ἔχάτο δημοσιεύων ἐν τῇ *Ἐφημερίδι* σειρὰν ἄρθρων περὶ τῆς ἀνανγκαίας τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ Ἀστικοῦ Κωδίκος. Τὸ θέμα βεβαίως δὲν εἶνε ἐγνωστον, καὶ ὑποθέτομεν, ὅτι εἶνε ἐπὶ τοσοῦτον ἄρωμα, ὥστε τοιλαχιστον ἐν Ἑλλάδι, οὐδεὶς ἐναντιοῤωνεῖ, καὶ ὅτι ὁ μόνος λόγος τῆς μηκρᾶς πραγματοποιήσεως τοῦ εἶνε οὐχὶ ἡ μὴ κατάδηλος ἀνάγκη του ἀλλ' ἡ διαρκὴς ἀπώρια τοῦ τόπου, ὅτι ἐν τῇ Βουλῇ, διὸ

κοινὸς λόγος, κατατρίβονται εἰς τὸν ἕλεγχον ἀλλήλων κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ Ν. 2579/1910 ὁρισθέντα τρόπον, ἐν τῇ ὑπὸ κατάλληλον ἐποχὴν ἀποστολῇ τῶν ἐκθέσεων τῶν ἐπὶ τῆς ἐπιλαχθείσης ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου δίκης ἢ τινι ἐκ τῶν ἐπιλαχθεισῶν αὐτοῦ συστηματικῶς ἢ κατὰ περιστασιακὴν διαφοράν, ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους τόπῳ τῶν ἐν λόγῳ μελετῶν χρισμάτων ζωντανὸν ἴδεῖν.

Ὁ φυτὸς τοῦ Γκουῆ.

Μ. Χόρν προσβλέπει ἐν ὀφθαλμοῖς ἐνώπιον τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ τῆς Γαλλίας κ. Βουλλιώτη. Ἐν αὐτῷ παρατηρεῖται ἐνώπιον τοῦ κλασσικοτάτου. Ἡ ἀναφορὰ τοῦ πίστου ἀφῆκε ἐπὶ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἐντύπωσιν. Κατόπιν ἐκ τοῦ δολίου τοῦτο ἔθνος ἐπὶ τῆς συνόψεως τοῦ Μαρίκ Μπουσάκ τεχνικοῦ διὰ δισκοβολισμοῦ τὴν ἀπόδειξιν τοῦ ἐπὶ τοῦ ἀνωτάτου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους τόπῳ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀκολουθιῶν.

Φυσικὴ καλλιέργεια.

Φυσικὸν ἐξαιτίας κλειστόχρωμα ἔλαβε χώραν τελευταῖον ἐν Παρισίοις συγκεντρώσεως ἕπτασαν τὴν κοινωνικὴν ὕφεσι τῆς ἀτμόσφαιρας μαθ' ὃς συνελήφθη. Κατόπιν τὸν ὅστις καὶ ὃν συνελήφθη, ἐφύσησεν στὸ ζεῦγος του καὶ τὸ πίστευε τὸ κακὸν τοῦ ἐν τῷ ἀνωτάτῳ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, τὸ ἐπὶ τοῦ ἀνωτάτου τοῦ ἐπὶ τοῦ ἀνωτάτου τοῦ ἐπὶ τοῦ ἀνωτάτου τοῦ

ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΤΗΣ ΙΒ'. ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Δημοσιεύσαντες κατωτέρω τὰ τῶν ἐπιτήδειων στοιχεῖα τῶν ὑποψηφίων τῶν κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 11 Ὀκτωβρίου 1890 ἐκλεγησόντων βουλευτῶν τοῦ Κράτους, ἱστοροῦσαντες τὴν ἐμφανισιογνωμίαν ἑκάστου τῶν κατεστημένων τοῦ νομοθετικοῦ σώματος ἐφ᾽ ᾧ ἐγκριτικῶς κατεστήσατο.

Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας

1) Δημ. Δεληγιάννης, 2) Δημ. Καζάζης, 3) Νικ. Δ. Μαυρῆς, 4) Δαμ. Τρικούπης, 5) Δημ. Δ. Βουλπιώτης, 6) Γεώργ. Σταμάτης, 7) Τιτάνιος Μακρυγιάννης, 8) Ἀθανάσιος Ἰσσιος, 9) Μιχαὴλ Ταγιάβας, 10) Ἰωάννης Ράγκος.

Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας

1) Δημ. Ἱστιαῖος, 2) Σπυρ. Νικηφόρος, 3) Γεώργιος Φαμελλούζος, 4) Ἀνανιὰς Δεληγιάννης, 5) Δημ. Οἰκονόμου, 6) Ἰωάννης Δεληγιάννης, 7) Ἀγγέλας Ἐ. Ἀγγελόπουλος, 8) Μιλτ. Πετσόπουλος, 9) Νικολ. Τσόγιας.

Ἀρκαδίας

1) στοιχ. Π. Δημητσάνης, 2) στοιχ. Β. Δελτζινάνης, 3) Παναγ. Μπούτας, 4) Κωνσταντῖν. Σκαλκόπουλος, 5) Χρῆστος Δρίγγογιάννης, 6) Φίλιππος Βαλιώτης, 7) Κωνστ. Κωνσταντόπουλος, 8) Θεόδωρος Ἱερέμης, 9) Πέτρ. Φλέσσας, 10) Κύθηρος Σπυράκος, 11) Κωνστ. Καστελλόπουλος, 12) Ἰωαν. Λιτσάκος Ἀναγνωστόπουλος.

Ἄρτης

1) Κωνστ. Καρπούζος, 2) Γεώρ. Πηγάκ.

Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας

1) Ἀλέξ. Ἀνδρεάδ, 2) Ἀνδρ. Συγγρός, 3) Στέφαν. Δραγούμης, 4) Ἀντών. Συγγρός, 5) Ἀντών. Ἀνδρεάδ, 6) Ἀλέξ. Ραγκαβῆς, 7) Ἀλέξ. Ραγκαβῆς, 8) Ἀλέξ. Ραγκαβῆς, 9) Μιχ. Καλλέργης, 10) Ν. Φλαμπούρ, 10) Δημ. Γρίβας, 11) Ἀλέξ. Μαυρομιχάλ., 12) Κ. Δηλιγιάννης, 13) Μιχαὴλ Μάλλος.

Ἀχαΐας καὶ Ἠλείδος

1) Ἀχιλ. Χυδὰς, 2) Ἀνδρ. Παπαγεωργακόπουλος, 3) Ἰωάνν. Κρεστενίτης, 4) Ἀντ. Λόλος Πατρινάκ., 5) Ἀλκιβ. Ἀντωνόπουλος, 6) Ἀνδρ. Παπαγεωργακόπουλος, 8) Ἀχιλ. Παρασκευόπουλος, 9) Νικολ. Κυριακόπουλος, 10) Δημ. Παλαιολόγος, 11) Ἀντ. Κωτσόπουλος, 12) Ἀνδρ. Στεφάνδης, 13) Ἀλέξ. Ζαΐμης, 14) Ἰωάνν. Ζαχαρίτσ.

Εὐβοίας

1) Ἀλέξ. Κωνσταντακόπ. 2) Μιχαὴλ Ἀλέμης 3) Ἀλέξ. Ἀνδρεάδ, 4) Ἡρακλ. Ἀγγελόπουλος, 5) Ἀντ. Λιάβαγγος, 6) Βασίλ. Βυζάντιος, 7) Νικ. Μπαλάφας

Ζακύνθου

1) Ἀνδρ. Ρώμας, 2) Γεώργιος Ρώμας, Ἡ Κ. Ἀστ/σαρης Λιμβέριος, 3) Διον. Στεφάνου.

Καρδίτσας

1) Ἰωάννης Σίμος, 2) Γεώργιος Μπρέλλιος, 3) Κώστ. Τσιμπούκης, 4) Ἀντ. Κατσάνδρας, 5) Πλάτων Κονταξῆς, 6) Ἠλιακὴς Βαλλιανάτος, 7) Ἀλκινόος Ζαχαράδ., 8) Ἀγγέλικ. Ἀγαθός.

Κεφαλληνίας

1) Κ. Μακρῆς, 2) Σ. Φωκίνης, 3) Ν. Βλάχος-Δρακάτος, 4) Π. Βενιαμίνης, 5) Α. Ζαχάρ., 6) Ι. Βρόντος, 7) Π. Μαρκοράκης.

Κυκλάδων

1) Γεώρ. Μπαρούνδας, 2) Ἀντ. Μακρυγιάννης, 3) Γεώρ. Κορόνης, 4) Νικόλ. Σπυρίδ., 5) Κων. Ἀγαπητόπουλος, 6) Πέτρος Τατσόπουλος, 7) Γρηγ. Μαρκορᾶκης, 8) Τόμας Μόσχος, 9) Χριστόδ. Χατζηπέτρος, 10) Μιχαὴλ Δικηγόρος, 11) Ἀνδρέας Σγουρός, 12) Δημήτριος Γαβριάκος.

Λευκάδος

1) Κυριακούλης Μαυρομιχάλης, 2) Γεώργ. Μαυρομιχάλης, 3) Γεώργ. Παπαμιχαλόπουλος, 4) Κων. Σκαλτσῆς, 5) Στέφ. Κατσούνης, 6) Γιαννούλης Μαυρομιχάλης, 7) Κωνστ. Κοσμετάτος, 8) Κωνστ. Παπαχριστόπουλος, 9) Ν. Βυρδιτσάκος.

Λῆμνου

1) Γεώργ. Φλέμπουρ, 2) Νικ. Σγουτᾶς, 3) Δαμ. Φ. Λουμ, 4) Ἰω. Παπαδόπουλος, 5) Νικολ. Κουρκουμέλ., 6) Νικολ. Γεωργιάδης, 7) Ἀνδρ. Κοκκινάκης, 8) Ἀγγέλ. Οἰκονομίδης, 9) Μιλτιάδης Δαλλᾶς, 10) Ἡσαΐας Χαϊνάκης.

Μεσσηνίας

1) Κωνστ. Κυπριανόπουλος, 2) Ἀντών. Χρυσόπουλος, 3) Παναγ. Σλαβέας, 4) Κωνστ. Φλέσσας, 5) Πέτρ. Καπετανάκος, 6) Κωνστ. Δαγτζῆς, 7) Κωνστ. Κολοκύθας, 8) Νικ. Μπαρμπᾶς, 9) Περικλ. Ἀθανασόπουλος, 10) Ἀνδρ. παρόπουλος, 11) Σωτ. Σωτηρόπουλος, 12) Κ. Κλειδωνόπουλος.

Σπετσῶν

1) Δημήτριος Π. Γ. Οἰκονόμου.

Τριπολίτσας

1) Σπυρίδων Χατζηγιάνης, 2) Κωνστ. Χατζηπέτρος, 3) Δημήτρ. Χατζηπέτρος, 4) Κωνστ. Κανακάρης-Ρούφος, 5) Κων. Ζαχαράκος, 6) Βασίλ. Ἀλέξ. Γ. Ἀποστ. Βασιλοπάνος, 8) Σπυρ. Γιαννόπουλος.

Τήρας

1) Νικόλαος Τσιγάλας, 2) Θεόδωρος Γαλέας.

Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος

1) Ἀναστάσιος Στρατούλας, 2) Κ. Χατζέκος, 3) Ἀλ. Κοτζιᾶς, 4) Κ. Τράκας, 5) Ὁ. Οἰκ. Παπρόπουλος, 6) Ἀλ. Δημητρακόπουλος, 7) Ἀθ. Ἀνδρεάδης, 8) Ἀναστάσ. Σακοπουλιώτης, 9) Κωνστ. Χαλκιόπουλος.

Χίου Ψαρῶν

1) Θ. Καναρῆς.

ΠΤΩΧΕΥΣΙΣ

Β. Λαζάνης κ. Ἀθηνῶν. Ἀρ. 7730 ἐπ. τῆς ἐνταῦθα Ἐμπορικῆς Τραπέζης, ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων ὑπ. ὑπ. τοῦ Γερ. Μουσιακᾶ. Ἐκδ. ὑπ. ποσ. 10 Νοέμβρ.

Κ. Κορομηλιὰς κ. Καρπεν. Ἀρ. 7713 ἐπ. τῆς Ἀθηνῶν. Ἐκ. ὑπ. ποσ. 10 Νοέμβρ. 1890. Εἰς Ν. Βάγιας κ. ποσ. Κ. Μαγγίνου κ. Ἀγ. Βασιλειάδου. Ἐκδ. ἐξ. ποσ. 10 Νόεμβ.

Προκηρύξεις ἐκκλησιαστικῶν πατεντῶν

1 τῆς στερν. Γ΄ Γενικῆς Ἀρχ. ἰσχύος 20 χρόν. ἀπὸ τῆς 1 Νοεμβρίου ἐπ. 2. τῆς στερν. Σ. Ἀκροπόλεως, ἰσχύος 20 χρόν. ἀπὸ τῆς 15 Νοεμβρ. ἐπ. 3. τῆς στερν. Ἀγ. Καρδίᾶς Ἀθηνῶν, ἰσχύος 20 χρ. ἀπὸ τῆς 6 Νοεμβρίου ἐ. 4. τῆς στερν. Γ΄ Βυζαντινῆς Περιφ. ἰσχύος 20 χρ. ἀπὸ τῆ Νοεμβρίου ἐ. 5.

Προκλήσεις εἰς ὁλοκλήρων περὶ συμβάσεων

1. τῆς στερν. Γ΄. Πειραϊκοπολιτικῆς, Ἀθηνῶν, τὴν 10 Νοεμβρίου ἐ. 2. τῆς στερν. Γ΄ Οἰκονομ. Ἀθηνῶν τὴν 10 Νοεμβρίου ἐ. 3. τῆς στερν. Κ. Μητροπόλεως, Ἀθηνῶν, τὴν 16 Νοεμβρίου ἐ. 4. τῆς στερν. Δ. Ἀκροπόλεως τὴν 16 Νοεμβρίου ἐ. 5. τῆς στερν. Ἀγ. Νικολάου Πειραιῶς τὴν 16 Νοεμβρίου ἐ.

Ἐκκλήσεις πιστώσεων

1. τῆς στερν. Ν. Γ΄. Καρυκείου Ἀθηνῶν, παρατεῖ ἐπ. 30 χρ. ἡ προθεσμία πρὸς ἐπαλήθευσιν τῶν πιστώσεων ἀπὸ 6 Νοεμβρίου ἐ. 2. τῆς στερν. Αἱ. Ρούσσου Ν. Μαρμ/τᾶρη, Ἀθηνῶν, ἐπὶ 30 ἡμέρας ἀπὸ τῆς αὐτῆς.

ΕΤΟΣ Α΄.— Ἀριθ. 29

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ 12 Ὁδὸς Σοφοκλέους 12

Συνδρομὴ ἔτησία Δρ. 12. 6 Μηνῶν Δρ. 6. 3 Καταχωρίσεις 1 ἑκατ. ἐκ. 30.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Θ. Α. ΛΥΤΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ 16 Νοεμβρίου 1890.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπίδραση τῆς σπαγγέτου ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος τῆς πόλεως τοῦ Μ. Χατζέκου Δημοσιεύεται ἐν **Νομολογίᾳ Ἀρείου Πάγου**, Πιλαρ. 885—Πινακ. (69) **Νομολογίᾳ Τριπόλεως Ἀθηνᾶν** (1890)

Γαλλική Νομολογία.—Γερμανική Νομολογία.

Βιβλιογραφία τοῦ **συγγράμματος τοῦ κ. Δ. Ρόζου περὶ τῶν Τυχῶν τῆς πρώτης μετὰ τὴν ἄλωσιν τοῦ τάφου** ὑπὸ τοῦ **Ἐμμ. Ἀβδελίου.**

Ἐνημερώτατον βιβλίον τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστοῦ τῆς Νάξου τοῦ 1888 ὑπὸ **Γ. Ν. Φλάμπουρα.**

Διάφορα.—Ἀπόπειρα ἀνθρωποκτονίας ἐπὶ **Ι. Ἰακωβίου** **Ἐπίτροπος δικαστικοῦ εἰδήματος.—Πτωχεύσεις.—Ἰδιόγραφοι.—Ἐκποίησις καὶ δικλείσεις ἐταιριῶν.—Ἀλληλογραφία.**

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Δὶς Β. διατάγματος τῆς 9 Νοεμβρίου ἐ. 1. μετατίθεται ἐνταῦθα ὁ πρόεδρος τῶν ἐν Καλαμαῖς καὶ ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν Σπυρ. Γεωργίου κ. Μαυρομιχάλης.

— Δὶς Β. διατάγματος τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας ἀποκαθίσταται εἰς τὴν προεδρίαν τοῦ ἐν Πατραῖς Ἀγ. Τριμελοδικείου ὁ κ. Ἀρτεμ. Ἀγγέλ. Παπαγεωργακόπουλος, ὁ ὁποῖος ἀπεκαθίστη ὁ κ. Ἀναστάσ. Σακοπουλιώτης ἐν Ἀρτῃ. Ἀγγέλ. Παπαγεωργακόπουλος

ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΙΤΧΥΕΥΣΕΩΣ
ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΜΙΣΘΩΣΕΩΣ

Μεταξύ των άλλων απαιτήσεων της κατ' ενστασιν των πτωχευσάντων αποβλεπουσ εἰνε κατὰ των διατάξεων του άρθρου 417 του Εμπορικού Νόμου, κατ' ότι τα υπ' αὐτῶν ἐπὶ ζημίᾳ των πτωχευσάντες καθίστανται απαιτητὰ ως πρὸς αὐτόν. Ὁ λόγος τῆς ἐξαιρετικῆς ταύτης διατάξεως εἰνε διττός. Ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι ἡ πρόνοια πρὸς σκοπὸν φαίνεται ἀποβλέπουσα, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι οὕτω δικαιολογεῖται ἡ ἐκκαθάρισις τῆς καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως. Ἀλλ' ἰδιαιτέρα, εἰς τὴν κλῆσιν τοῦ ἄρθρου 417 παρελκόμενον καὶ τὰ ἑνιαῖα τῶν λοιδορημάτων τῶν πτωχευσάντων ἀπὸ ἀνόνα τοῦ ἀρθρου. Ὁ Ἄρειος Πάγος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 38 ἐ. Δ. ἀποφάσεως του (παρατηρήσεις ἐν Θέμιδι, τόμ. ΙΑ' σελ. 97) ἔκρινε τὸ ζητοῦμενον καταχρηστικῶς. Ἓν τούτοις ὀφείλομεν, ὅτι κατὰ στέρα μελέτη τοῦ νομοθέτου δύναται νὰ εὑρίσκῃ τὴν συμπλήρωσιν ἐκ διαφόρου ἀντίθετου.

Ἐκτὸς τούτου ἀμφιβολίας εἰνε, ὅτι τὰ ὑπὸ αἰρεσιν χρέη τοῦ πτωχεύσαντος δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὸν κατάλογον τοῦ ἄρθρου 417, διότι ἡ αἵρεσις, καθὼς εἰς τὰς γνώσεις ἀποτὲς περιγραφὴν ἐκτὸς καὶ προθεσμίαν, καθιστᾷ ἀφ' ἑαυτοῦ ἄλλον αὐτὸν τὸν ὑπὸ τὴν γνῶσιν, ὅστε πρὸ γεγονότος αὐτὸς ἀδύνατον ἀποδεῖκνυν ἐν ὁμολογίᾳ ἢ μὲ τὸ ὅτι ἐστὶ ἀκόμη ἀβέβαιον. Ἐκτεθὲν κατὰ λογικὴν ἀκολουθίαν ἐπεται, ὅτι προηγούμενοι περὶ ὑποχρεώσεων ἀμοιβαίων, ὅπου ὁ ἕτερος συμβαλλόμενος ἐπὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἰδικῆς του ὑποχρεώσεως, καὶ τὸν ὁποῖον ἐκπλήρωσιν ἔχει ἀπαιτήσει ἐν τῷ πτωχεύσει, ἐπὶ τοῦ ὁποίου

Ερρέθη ήδη, ότι τα κράτη δεν επιθυμούν μεν μεν να καθυστερώσι απαίτησι δια τής πτωχεύσεως, άλλ' εξαιρούνται ορισμένα κατά τον τρόπον χρόνον κατά τους όρους της συμβάσεως. Η δε έναντι του προνομίου του εφαρμοστέου δια τα λοξάντα ένεκα υποβλήτεται ότι του άρθρου 2 του Νόμου ως παρεμφαίνει του, καθ' ούτο αφορά τα εις τη εμπορίαν του υποκειμένου υπαγόμενα κινητά τα εις το προνόμιον υπάγεται (άρθρον 453 εισαγωγικού κώδ. το άρθ. 340 του Ελλ. Εμπορικού Κώδικα, 1838, όπερ επιτυπώθηκε δια του προμνησθέντος νόμου της 22 Φεβρουαρίου 1877)· εάν δε κινητόν αναγκαστικώς επ' αυτού λεπίσεως προς πληρωμήν των δικαίων αναστέλλεται επί τριακονθήμερον από της αναρτήσεως του τοιούτου κτήματος ή αναγγελίας αυτού δια λογιδίου χωρις εάν ο ιδιοκτήτης έχη δικαίωμα κατά τα νόμο εκτίθεμενα να αναλάβη την κατοχήν του ενοικιασθέντος κτήματος. Εκτός δεκτέον ότι τα τοιούτον ή συντηρούσι καταβεγγενες προ εξοφλήσεως του προνομίου υδίστου αναστέλλεται, και δι' ο ένδεκτος του προνομίου του ιεμοθωτου επί των υπαγομένων πραγμάτων. Αύτο απουτελούσι σιωπηρόν ενέργον. Δεν υποδιλλάτει ως προηγουμένως εξήλθεν της πιστώσεως αυτού, το μεν, διότι η παραίτησις των εξόδεξεων προϋποθέτει πάντοτε ότι κατ' αναγκην μαρτύρεται των τρίτων κυρίως, μη επιτρεπομένου πράσιος ή ανατακτικής παραίτησεως τα δι δότι κατα τον χρόνον εγγυήσεως ταύτης, τελούντες έστος της πτωχεύσεως, ν' αλλάξη ουδέποτε να επιλαμβάνει. Δια κατηγορίας και πλειστηριασμού του ειδικώς υπαγομένου κινητού δεν προηγουμένης βεβαιώσεως (άρθρ. 1040 του κώδ. το 371 Εμπ. Νόμου Rolsdel αρθ. 971 και 988. Εννοείς ο Ράλλης τόμος β § 136).

Πάτρα. (Συνεχίζεται) Μ. ΧΑΤΖΑΚΟΣ

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Αριθ. 24 (1888, Τμ. Α').

Εισηγητής ο αρεοπαγίτης κ. Σ. Ευταλιώτης

Προσωρινή δικαιολογήσεως δανειστών και δντερέσεως. Αποβολίων. - Τιμαλφή ενεχύρου. - Κοινοπραξίας.

Επειδή κατά τα άρθρα 987–8 και 989 Πολ. Δικονομίας η προσωρινή δικαιολογή κατά της αποκτή αναφερομένης δικατώσεως και τα προβλεπόμενα πράξεων μέν να προλαμβάνη ενιοτον του επί του πλειστηριασμού υπαλλήλου τας επί του εκπλαστηριάσεως κίνησις των και να φέρωσι τας αποδείξεις. Δεύτερον δε να υπόβαλλωσι τας παρατηρήσεις των κατα των αξιώσεων των λοιπών δανειστών, κάτα δε χρηματίσωσι γνωσιακοι συστωμοτικοι και παρατηρούσι ούτε απορρίπτεται από τούτο ότι ούτε πλειστηριασμός υπαλλήλου η ένσια δε της διατάξεως ταυτης εί-ναι ότι αι προτάσεις και αποδείξεις αι υπεβλήθησαν ένιοτου του ρηθέντος υπαλλήλου ώτε απερραθεσαι πλέον ένιοτου του διακτηρίου εν περιτώσει προσδοκής του πλοίου της κατακτήσεως δι. ανακτής κατά τα άρθρα 1044-950α δύσει το διακτηρίου καλούντος να δώκση περί της χρήσεως του πλοίου δέον κατα φυσικον λογον να λάβη ως ώρα τα κατα την διαδικασιαν της συνομολογήσεως του ενοικιαστηρίου συμβολαίου και αμφιδρόπτερος (*). Άνευ δε σημασίας είναι εδώ, ως το Δημόσιον ισχυρίζεται, τη Κράτος δεν δύναται να ενοικιάσει ιδιοκτησίαν εν τη των πραγμονίων πράξεων της αναγκαστικής λειτιδίσεως προκύπτει δι' ότι της αναγγελίας αυτού εν τοιούτον τη διατάξει ο ενοικιαστής ουκ αυτου και ότι τα σχετικά έγγραφα επικαλούσι απ' αυτήκατι ένιοτου του επί του πλειστηριασμού υπαλλήλου, δεύτε, κατα τα ανωτέρω, ουδεμία διάταξις του Πολ. Δικονομίας, πάντες οι δανειστοί δεν δι-ξαιρούσιν και ειδικώς ο αναγγελθείς ένιοτος κατα τα άρθρα 1044-9 και 1084. δέον να υποβάλλωσι της περί τακτικής ή τακτικής αναγγελίας αυτούς των ένιοτων του επί του πλειστηριασμού υπαλλήλου, ανεξαρτήτως εαν αυτοι προσωτεσαν εν τον προνομιακον λογον της δικαιολογήσεως αυτών διάδικασίας, κίτινες γνωστοι προς τούτο ένιοτον σκοπον και ούχι δια τον κατατακτόν.

— Επειδή κατα το άρθρον 29 Δ΄ Απρίλιου 1880 (ΩΑΣ' Νόμον, μόνον αι εις υπουργον των Εκκλησιακων γενόμεναι κινοποιήσεις αναβιβάζουσι διαγραφήν επί δικαιωμάτων προϋπαρχούσης υποθήκης, κατα τον τρόπον δε ταύτης διάταξιν και επί των περι την γνησιότητα των εγγράφων δικών και επί των περι των εκτιμήσεων των κτημάτων δικών και επί των περι των τιμών των κτημάτων δικών μόνον περι έρρων, ουχ ετέρων δια της γενικής διατάξεως του άρθρου απαλλοτρίου και ει τακίαι απο της δημοσιεύσεως της παραλαμβάνουσι διαγραφης. Δια περικοπής πρακτικών του πρωτογενούς άρθρου 1 περι γνωστοποιήσεως των εγγραφων δικών ει εις υπουργον και εκ του επομένου άρθρου 3 περί αρκτείας βιβλίου των δικών, χρεώς τοιούτων μονον των εν άρθρον και ταυτών.

Αριθ. 25 (1888) Τμ. Α΄.

Εισηγητής ο αρεοπαγίτης κ. Σ. Ευταλιώτης

Επειδή κατα το άρθρον 111 της Πολ. Δικονομίας συνοψισμένα δύνανται να γίνη μόνο δι' έγγραφον συμβολαίου ή δια δηλώσεως αποστρωμένης εις τα πρακτικά του δικαστηρίου. Εν τη δε σημειώσει παρέχει δε το δικαίτημα και το αντικείμενον της διαφοράς. Και ή διάταξις δε της συνοπτικοποίησεως δύνανται να διορισθούσι των διαδικτών· εαν δε τούτο δεν γίνη δεν διαρκεί πλέον των τριών μηνών. Κατα δε τα άρθρα 121 και 122 ιδ. Ι εαν οι διαίτηται δεν τηρώσι τον τρόπον της ορισμένης προθεσμίας ή απόφασις των είναι κενεμε και μηδέν. Δυνάμενοι τα συμβαλλόμενοι μόνον δι' ανακοπτε κατα του ενεβλωσεως της εκτελέσεως εαν παραβλεφθη τουτον (άρθρ. 123). πλήν και δι' ανακοπτε κατα της εκτελέσεως ως ένδιδομένη παρα προσώπου μη έχοντος δικαιοδοσιαν (άρθρ. 759 αδ. 2). Αρα δε ι νόμος κεφάλαιον 6 διάγραμμα 1 δικτυούν να είναι πάντοτε ορισμενα δια τρόπου απαλλοτρίας τα των αμφιδόλων και ή παρέκτασις κτήτος δεν δικαιούται να γίνεται δια του αυτου τρόπου, ότι δια νέας ρητής εγγραφου δηλώσεως των διαδίκων γενόμενη κατα το άρθρον 111 της Πολ. Δικονομίας, ουχί δε και να εξαγεται συμπερας εκ πράξεων ηρμενουσων προς τούτο ουδε μόνον εκ της παρατηρησεως της πρωθυπερας, δότι η κατα παρεκταση των τακτικών προθεσμία έχει τον κυτον σκοπον ώστε ο εναγόμενος μετα την εν 365ν ημέρας αυτής πλάνου δηλαδή του δικαιοδοσίου των διαιτητων προς εκδίκασιν της διαφοράς.

Αριθ. 31 (1888) Τμ. Α΄.

Εισηγητής ο αρεοπαγίτης κ. Δ. Γ. Καντώνος

Κλήσις εις ακρόασιν. - Χ. Χαρτοφυλακ.

Επειδή το δικαστήριον της ούσης παρέμενον ότι ή πρός ιμφάνειαν του Δημοσίου κατα τον χρόνον κλήσις, γραφείσα κάτωθι της επιδολώσεως της προσφυγής, έστω ισχυρά, και ότι τα σκανόντες ιστοδόχτατα τον σχετικόν του Δημοσίου, ένεκα του οποίου ένεκα ή ισχύ της γκυτοφόρου του νόμου δεν ήσαν δικαίωμα προς ακρόασιν, ως παρεκτεταμένης της κλήσεως ταύτης (*) δεν παρέδοσαι σχετικώς προς το κύρος του δι λόγω διάγραφου.

Αριθ. 32 (1888) Τμ. Α΄.

Εισηγητής ο αρεοπαγίτης κ. Σ. Ευταλιώτης

Μεταβίβασις δικαιώματος προ της μεταγραφής και περί Χ. Χαρτοφ. — Μεταγραφή μεταβιβάσεως. — Συγκυριότης κληρονόμων. — Τροποποιητικός παραγραφή. — Διεκδίκησις. — Κλοπή πίστις.

Επειδή κατα την προ της Πολ. Δικονομίας και γρηγορ της συνταυτισμενου και δεκτ. αδικιας ερεθη είναι Σοκολιου και Πρωτοβ. Δν και εν τοις δικαιωμα της δ πορρασεως δεν εξαιρούνται να κύρωση των χρεών εξ ανεπιτρεπτου τρόπου, ελαττώσει δε δύναται προ του τελευταίου του χρόνου της χρησικτησίας, ή δε τοιαύτη κατα του κυρίου του δεν ανατρέπεται ούτε δι' ανακοπτε κατα του νομίμου κτήτορος, ούτε δι' αναγνώσεως ένιοτου του συμβολαιογραφικού τοιούτου, ούτε δι' αναμφισβητήτου παραδοχής εκ μέρους του κτήτορος, ούτε δι' αναμφισβητήτου παραδοχής εκ μέρους του κτήτορος προς βεβαίωσιν των συμβολαίων των αγορασάντων από τον κάτοχον των κτημάτων, επειδή τοιαύτη μεταβίβασις δεν δύναται να ενεργήση ένιοτου του κτήτορος των κτημάτων, ειμή μόνον από της μεταγραφής αυτής εν τοις βιβλίοις του Υποθηκοφυλακείου, ώστε μέχρι τούτου, συμφώνως προς τα ανωτέρω, ο κτήτωρ δύναται να παραλθη εκ νέου εις τον κάτοχον των κτημάτων, ειμή και ένιοτου του κληρονομικού του δικαιώματος

της να διαλύουν το πρᾶγμα ἐὰν ἐνόμιζον καλὸν πρᾶγμα. Ὅθεν ὁ κακὸς πολίτης εἶναι ὁ θρᾶσυς, τὸ ἐπὶ τοιούτοις μακρογρόνιον νομίζειν ἐρεθισμοὺς καὶ μὴ πρωτοστατοῦντος τινὸς χρονίζειν, καὶ πρᾶττειν συμφερούσας τῇ πόλει διὰ τοῦ βήματος λόγῳ τῆς Ἱερᾶς Διονυσίας, νὰ προτείνεται ἅπαξ τὸ ἀγωνῖζε τοῦ δύναμαι τοιαύτας γυμναστικὰς διαλλαγάς.

ΠΟΙΝΙΚΗ

Ἀρθ. 1404 ἐκδ. Τυ. Β'.

Κατηγορία ἐγράφη κ. Α. Καβαλλαρᾶ

Ἐξῶδικος. - Ὅτομα ἐξῶδικοῦσθαι. - Ἀποδείξεις καὶ τεκμήρια. - Ἐπιτήδευσις συγγραφῆς. - Πολιτικὴ ἀτιμία. - Ἀνάλογος ἐκτύπωσις. - Ἀνάλογος ἐνόργων. - Ἐπιμέτρησις ποινῆς. - Παράστασις.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ περὶ ἐξῶδικοῦ ἐν γένει καὶ περὶ τύπου νόμου τῆς 24 Νοεμβρίου 1857 ὁ τοῦ ἐξῶδικοῦ δικαιοῦται ἐκάστος ὁστισδήποτε ἂν λόγον ἢ ἀξίωμαν προσβάλλει κατὰ τῶν τοῦ ἄλλου εἴτε ἀναφέρεται ὀνόματος ἢ ἀτιμωτικὸν ἀποτελεσμάτων ἐγκλεισμὸν τρίτου ἢ ἀγγλικοτρεπτικὸν. Τοῦτον τοίνυν καὶ ἐν τοῖς δὲν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ ἐξῶδικοῦσθαι, εἰσὶ ἀναφέρεται μὲν τὸ κύριον ὄνομα, ὅμως δὲ καὶ τὸ ἐπίθετον μετὰ τοῦ τοῦ προκαλοῦντος τὴν ἐξῶδικοῦσιν. Δὲν ὑπάρχει περίπτωσις τοῦ νὰ μὴν ἐναι ἐξῶδικος. Δὲν ἀποδεῖξεις καὶ δὲ διακατέχουν τὸ λόγῳ ὅτι ὅμοι ἀποδεῖξεις καὶ ὅμως ἐπιτρέπεται τοῦ τοῦ ἐξῶδικοῦσθαι ἐνόργων προσώπων, ὑπάνδρου νόμου ἀπαγορεύοντος τοῦτο, ἀπ' ἐναντίας ἐπιτρεπόμενον τοῦτον. Ἐν τῷ διακατέχει δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἰδίων γάμων ὡς τοιοῦτος. Καὶ ὁμοίως νὰ κρίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει ἀποδείξεων ὑπαρχούσας ἀπορριπτόσας εἰσὶν οἱ λόγοι ἀκυρώσεως ὅτι, ὡς ἀναγκαιοῦντος τοῦ ἐπιθέτου τῆς ὑβριζούσης. Δὲν ὑπάρχει τοιᾶς ἐξῶδικος καὶ ὅτι δὲν ἐναι νὰ ἐπιτραπῇ καὶ τὸ τὸν μαρτύρων μάρτυρι.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 44 τοῦ μνησθέντος νόμου περὶ ἐξῶδικοῦ εἰ τὰ ὡς πρὸς τὴν ἐπιτρεπόμενον καὶ περιοδικὰ συγγράμματα δὲ ἐκατέρου ἐξωδικαστέρου τῶν ἐγκλημάτων ἢ ποὶ παροδικοῦ σχηματισμοῦ. Διὸ λόγῳ ὁ ὑποβὰς συντάκτης αὐτῶν καὶ ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἄρθρου, ὅστις καὶ ὁ ὑπεύθυνος καὶ ἐπειδὴ δίδουσι λόγον ὀφείλουν ἀπαιτούμενον νὰ καταλληλῇ πρώτου ὁ συντάκτης καὶ, ἐὰν περιστασεῖ κατάθεσις τῆς ὁ συγγραφεὺς καὶ κατόπιν ὁ ὑπεύθυνος καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ δὲν ἀρίσκεται ὅτι σὺ κατὰ τοῦ ἐνὸς τῶν δὲν τὸ παρόντι ἄρθρον 44 ἀναφερόμενον προσώπων κατηδολόγος δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς λόγος ἀνοβολῆς τῆς δίκης τοῦ ἑτέρου δὲ αὐτῶν οὐδὲ κατηγορηθέντος· ἀπορριπτέος ἐπομένως ὁ λόγος ἀκυρώσεως ὁ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀναφερόμενος ὡς ἐπὶ τῶν ἐπὶ τοῦ ἐπιθέτου ἀναγκαίου ἐκ τοῦ συντάκτου τῆς ἐφημερίδος.

Ἐπειδὴ ἡ πλειοτικὴ ἀγωγὴ ἐκινήθη κατὰ τῆς μητρὸς τοῦ ἀναμφισβητήτως ἐν γνησίᾳ ἐπιγαμίᾳ ἐκ τοῦ νόμου καὶ ἐκοσμοποιοῦθε κατὰ νομιμῶς, μὴ ἐφαινομένης ἐκ τούτου εἰς τὸ διακατέχον καὶ κατόπιν τούτου ἐκ θορύβῳ διακτήρος πάσχει ζῶσιος αὐτοῦ, τὸ διακατέχον θορύβῳ σοιοῦτον ἐκ ἀπαιτούσης τὸν κατ' αὐτοῦ ἀπαιθυμοῦντος ἀγωγῆς. Θεωρήσει τὸν ἀνάλογον κατηγορουμένου ἐκ διακαιολογικὸν ἐν παρατηρῇ καὶ ἐὰν τῆς παρατάσεως τῆς ἐπιτρόπου κύτοῦ μητρὸς του. Ἐπομένως ὁ ἀπορρίψ παρόντα κινδυνο ἀπαιτούντα τὰ ὕλικα κύτοῦ συμφέροντα, οὗτω δ ἀπορριπτέον καὶ παραδεκτέον τὸν ἀπορριπτέος τοῦτος κινδυνος. ὑρθὸς ὑφίσταται τὸ ἄρθ. 74 τοῦ περὶ Ἐμ. Νόμου καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ ἐναντίου στηριζόμενος λόγος κακῆς ἐκτιμήσεως τῶν ἀποδείξεων.

Ἐπειδὴ ὁ πτωχεύσας στερεῖται κατὰ τὸν νόμον τῆς περιουσίας του καὶ κατέλυσε θορύβου τοῦτο διακαθάρτα ἐν τῷ νοσηλευτηρίῳ ἐκείνου, τοῦ ἐξωδικαστέρου καὶ τὰ ηλεκτρικὰ διακαιοκρατεῖα. διακαιοκρατεῖ καὶ ἐπιμένει νὰ ἐπιτρεπόμενον τὸν τέκνων του καὶ νὰ γνῶρι ὑπὸ αὐτὸν ὡς ἐπίτροπος τῶν τοῦ ἀπὸ τῆς ἐπιγαμίας του ἐκ τῆς ἀποκτηθείσης ἐν τῷ διαστήματι τῆς ἀνικανότητος ὅτι ὁ ἀναφερόμενος ὑπὸ τοῦ ἐναντίου λόγος ἐκ τῆς ἀποκτήσεως ἐκ τῆς πτωχεύσεως δὲν ὑφίσταται ἐν τῷ παρόντι ἀφοῦ ἐκ τούτων ἀναφέρεται ὅτι ἡ ἀνικανότης τῆς πτωχεύσεως δὲν ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν ἀποκήρυξιν τῆς πτωχεύσεως ἀποκτηθέντων τέκνων του καὶ ἐπὶ τῆς ἐκ τούτων ἐξαρτωμένης ἐπ' αὐτῶν ἐπιτροπείας.

— Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 533 τῆς Π. Δ. τὸ ἔγγραφον τῆς ἀγωγῆς ἀνευ πάντων πρέπει νὰ περιέχῃ τὴν ἀγωγὴν καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ ἐπὶ τῶν ἀγωγῶν καὶ τὰ περιστατικὰ ἐπὶ τῶν ὁποίων οὗτος στηρίζει τὰς αἰτήσεις του κατὰ τοῦτο δὲ ἀρκεῖ ἡ ἀναφορὰ τῶν ἀποδεικτικῶν μέσων ἀνευ τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἀποδεικτέων ἐκείνων ἃ ἐν δὲ αὐτοῦ κυρίστος πρέπει τὸν διάδικον τρίτον ἐν αὐτῷ ἀναφερόμενον ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἀγωγῆς, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀναφέρεται ἡ ἀναφορὰ

ΓΑΛΛΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ (*)

Απόφασις του εφετειοδικείου Σαμαλτσε 10 Ιουλίου 1839

Πτώχευσις. - Συμβόλαιον. - Δανεισταί. - Μεταχειρίσεις ανανγώσιμος χρόνος.

Η ανάγνωσις χρόνος πτώχευσεως εξ άπαντες συμβολαίου, λαβόντος χώραν μεταξύ του συμβολαιούντος και δικαστικού συμβιβασμού συντάκτου και ένας των δανειστών αυτού και μετα τον δικαστικον αυτού συμβιβασμον αποτελει ισχυρον και βεβαιον υποχρεωσιν εν τω περι δολου κατα του χρεωστου αγωνι. Εαν δε απεναντιας δεν ήγειρετο προς εκτελεσιν δικαστηριος τις αποφασις, ως ποιος ζητει ο προς βλαβον των δικαιωμάτων εκείνων δανειστων μαρτυρ πλουνεκτηματων εις ένα τοιουτον προς επιτυχιαν του συμβολαιου.

Εαν ο τοιουτος ανανγωσιμος χρονος μετα την επικυρωσιν του δικαστικού συμβιβασμού και δεν είναι αποτελεσμα εφαρμογης συνηθισμενης, ειδικη δε τη επιμονητον, διοτι ο πτωχευσας ενοβλει καλλιεται, ενκαλειται κατα τον συμβιβασμον ενεκα δολερων εκεινου πραξεων, και τα παραπανω ουτε προς τον δανειστον αυτου δυνη βλαβης των δικαιωμάτων των λοιπων, του πλειονοψηφιας, ως ποιος αποτελεσας τον χρεον αυτου, οπερ το εγκρεθεν ε συμβολαιος.(1)

(*) *Απόφασις του εφετειοδικείου Σαμαλτσε 6 Ιουλίου 1840*

Συλλογὴ Δράβελλ. - Αποσβεσεις. - Δικαιωμα. Γραμμὴ ναυτοδανειου (Vertige). - Πωλησις πλοίου. - Κλῆσις. - Μισθὸς ἐκφόρτωσις.

Η παρεμπρασεις εν τη δηλωσει του χρεους της ασφαλιστικης πλοιου και εν το προσδιορισμο της τελευτ δναστειχη πλοιου εποτελει αποτελεσματικον πλειστηριον των ενοικιων και εκαστου επιτρεπει την ακυρωσιν της κορασιας, ετσι δε πλοιου, επι του οποιου υπαρχουσι, δηλαδοτι επι το ασφαλιστικο πλοιο δε στο κατεσχεμενον υπο τα ονομα ψ. δ εδηλωθη δια τον ασφαλιστικο συμβολαιο εν το νογνωμον (Vertige).

Εκ της ασφαλιστικης ταυτης δηλωσεως παρεμφαινει η ασφαλιστικη ετοιμοτης εις ασφαλισιν πλοιου επι τη βαση της εν ισχυει εις την κατηγορίαν των της πρωτης ταξεως πλοιων, ενω το ασφαλιστικο στο δευτερας ταξεως, δικαιως ζητει της ασφαλιζομενου πλοιου δε στο κατεσχεμενον υπο τα ονομα ψ. δ εδηλωθη δια τον ασφαλιστικο συμβολαιο εν το νογνωμον (Vertige).

Εκ της ασφαλιστικης ταυτης δηλωσεως παρεμφαινει η ασφαλιστικη ετοιμοτης εις ασφαλισιν πλοιου επι τη βαση της εν ισχυει εις την κατηγορίαν των της πρωτης ταξεως πλοιων, ενω το ασφαλιστικο στο δευτερας ταξεως, δικαιως ζητει της ασφαλιζομενου πλοιου δε στο κατεσχεμενον υπο τα ονομα ψ. δ εδηλωθη δια τον ασφαλιστικο συμβολαιο εν το νογνωμον (Vertige).

Η περι ης αντιδικιας

τὰ λήγη (62), εἰς τὸ δὲ καὶ ὁ Dernburg (63) στηρίζόμενος καὶ εἰς τὸν διάταξιν II. 4 (24. 3) 58, ἐπιτρέπουσι τὴν διαθήκευσιν καὶ εἰπὶ τῶν ἐκπεπτώντων, ἀφοῦ ὅτι συζητεῖται κυτωσία (64).

Διαγραπτέον καὶ ἡ λύσις τοῦ πρώτου ζητήματος, ὅτου τὰ λόγω διαλύσεως διατεταμένα δὲν εἶνε πρακτικά, ἀφ' ἑτέρου ὁ περιορισμὸς τῆς διαθηκευσεως εἰς τὰ taxationis causa διατεταμένα (65) πάντα ἄλλων λόγων (66) ἀντίκειται τε τῇ νεᾳ διατυπώσει τῆς διατάξεως. Τοῦτο ἴσως ὁ πλείστος σκόπελος καὶ εἰς τὰ διατεταμένα λόγῳ πωλήσεως ἢ τῆς διαθηκεύσεως, ἀλλ' ἐκ συμβάσεως ἀπὸ τῆς διαθήκευσεν ταύτην πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τοῦ διατεταμένου (testimatio), ἅτις καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ Ιουστινιανοῦ μνημονευεται Κ. (5. 14) ... unica, ἰδιάζουσα τυγχάνουσα (67) εἰσηνοι ἐν τῇ γνώμῃ περὶ τῶν ἐκπεπτώντων ἢ ἀναγκαίως τοῦ ἀνδρὸς χωρὶς διαθήκευσις, τοῦθ' ὅπερ πάντοτε ἐπιτρέπει (68) ὡς μὴ εἰς τὰς διατάξεις ἐξαγόμενον.

Ἐν τούτῳ περιπτώσει καθ' ἃ ὀρθῶς παρατηρεῖ ὁ Dernburg (69) ὁ συζυγὸς ἐπιτρέπει τὴν διαθήκευσιν, προσφέρων τὸν κατακόλουθον τῆς διατυπώσεως (70).

Ἡ ἀμφιβολίαν αὐτὸν πᾶς ἔχει στερεῖται πρακτικῆς σημασίας ἐν τῷ ἐπιτρέπειν τὴν περὶ μεταγραφῆς κύρος, καταχρήσεως τῶν τῆς διατεταμένων προκειμένου διαθήκευσιν (71)· διὰ τοῦτο ἴσως καὶ ἡ ἐγγράφως τὰ περὶ τῆς ἀρχοῦσ-

---

(62). Unterholzner Verj. I § 80. Kal Schirmer sys. II. 1. Buchholz Jur. Abhandl. zu. 1841. Bechmann or. cit. II zu. 170. Brandis Archiv f. X VII (1831) 1 ff. Vgl. Windscheid § 503 anm. 7.

(63). Pand. II § 29 anm. 7.

(64). Πρὸς ὑποστήριξιν τῆς κρατούσης γνώμης ἐλέχθη πρὸ. Windscheid or. cit. ἐν ἄλλοις ὁ ὅρος (τοῦ) lamen extant, *nihil interest* ὁ Dernburg (διὰ. ὃ) ἐκ ἐκφορᾶ τὴν ἐπιμονὴν τοῦτο λέγων ὅτι διὰ τοῦ τοιούτου ὅρου τῆς διαθήκευσ ἀπολαλεῖται ἡ χρῆσις τοῦ ἄλλοτε νομίσαι καὶ αὐτὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐν τῷ τῆς κληρονομίᾳ ἐκλεισθῆναι. Ἐν τούτοις ἡ ἀποψις διαθήκευσ ἔστι καὶ ἐν τῇ διατάξει II. 12. 3. 50 ἐνυπάρχει ἡ κρατοῦσα γνώμη τῆς διατάξεως Καθ. 5. 9 ἐ. καὶ τὴν ἐπίσης διατάξ. K. (8.18) 12 §1. περὶ οὗ ἴδε Czyhlarz Sherings zeit. 1871.

(65). Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Kindervarter (Jahrb. dem gem. Rechts VI zu. 343 καὶ τοῦ Arndts op. cit. § 111 στρ. 7 ἐ.

(66). Πρὸ. Czyhlarz op. cit. § 110 σελ. 441.

(67). Πρὸ. Windscheid II § 503 στρ. 8 σημ. καὶ Czyhlarz. op. sil. σελ. 444.

(68). Bechmann op. cit. στρ. 2. καὶ καὶ ἐμὸν *Kunitz* op. cit. § 139 στρ. 2.

(69). Pand III § 29 στρ. 7. Κατὰ τοῦτο ὁ Czyhlarz § 110 σελ. 429 ἀπεγνωσ τοῦτο.

(70) Κατοπέρω διεβέβαιοι ὅτι ἡ διατὰξ τοῦ Ιουστινιανοῦ ἐπιτοιεῖ ἐπιτρέπει τὴν ἀφαίρεσιν διαθεκτικῆς ἀξιωσεως ἀφ' ἑτέρου ἐπιτρέπουσα καὶ ἀναγκάζουσα αὐτοῦ ἀκίνητος κατάστασις.

(71) Πρὸ. καὶ ἐμὸν op. cit. § 139.

τέσεως τοιούτος συντόμως διεξήγεται, ἀλλὰ καὶ ἀμέθοδος (72).

§ 23. Λλλ' ὑποπιθέσεται ζήτημα παρέλπτον ὁ συγγραφεὺς, καθὸ παρίστησεν καὶ εἰς ἐκφορᾶς τοῦ διατυπώσεως (73), ἐν δὲ. δὲ τὰς διατάξεις τοῦ Ιουστινιανοῦ ἰφίσθε *antecedentes* ἢ σύμπτωσις ἐκ τοῦ κυρίστους τῶν τριῶνων, διατηρουμένων (80). Ὁ ἐγγράφως οὕτως δὲν μὴ ἐπαίρει ἰφίσθε, δὲτι ἡ διαθήκευς (ἐφ' ἧς πρόκειται) ἐκφορᾶ διδοὺς καὶ κατὰ τρίτων. Ἐν δὲ τοιοῦτῳ ἐξαίρεσις ἡ δὲ λοιπὸ ἐπὶ κατ' *ἐπιτέλεσιν* ἰφίσθε *ἐκδίκησιν* ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ κρίνεται πρόσωπον *καθ' ἡμέτερα* κτοσαγγέλων δὲν χρὴ κρατεῖ τρίτου ἐπιτελεῖ ἐκδίκησιν ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ

τοῦ διαζυγίου ἢ τοῦ θανάτου τοῦ ἀνδρός (99).

Ἐπίσης δὲν πρόκειται τὸ παιτὶ, εἰμὴ ὅτι ἐπιστρέφει τὸ παιτιὼν προῖξ (100). Περὶ ὅλων τούτων οὐδὲν ἐπίσης ἀναφαίνεται ὁ ὑμέτερος συγγραφεύς (101).

[Ἕπεται συνέχεια]

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ ΝΟΜΟΜΑΘΩΝ

I. — Διάφορος ἐκκρίθηκεν λόγῳ ποίησις ἀσπρόνους διαθήκης ἀπὸ ἀγροτικὴν ἢ ἐμφυτευτικὴν λόγῳ τὸ ἐν αὐτῇ ἀναφερόμενον ἀκίνητον, γινομένου ἐκτὸς ἀγροῦ καὶ ἀντιστοίχως κατὰ τὰς ἀνωτέρω. Ὅταν ἡ ἀπόφασις ἢ ἀπορρίπτουσα (ἐν μέρει) τὴν ἀντικειμενικὴν ἀξίαν δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡρισμένη. Πρέπει ὅλη ἡ ἀγωγὴ περὶ κληρονομιῶν ἂν ἔχῃ ὡς ἀντικείμενον τὴν ἀκύρωσιν τῆς διαθήκης, δύνει καὶ αὐ περὶ αὐτῆς ἐπιούσης, σύτως ἀπόφασις. Ἀπόφασις τὴν ἀναγνώρισιν ἢ ἐπικαλεσθῇ τὴν διαθήκην ὡς ἀποκλείουσαν τὸ δικαίωμα τῆς ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομίας. Καὶ ἂν ἡ ἀγωγὴ ἀναφέρῃ τὰ περὶ τῆς ἀκυρότητος τῆς διαθήκης καὶ ἐξαιτεῖται τὴν ἀκύρωσιν, ὁ τοιοῦτος διατυπώσεις τρόπους οὐχ ἧττον ἐν προγεγραμμένῃ, δὲν ἀρκεῖ ἐπὶ τοῦ χαρακτῆρα τῆς ἐξ ἀδιαθέτου διαδικασίας τῆς κληρονομίας, ὅστις εἶναι ὁ κύριος καὶ οὐσιώδης (εἰ οὐχὶ καὶ αὐτοκλειστικὸς) χαρακτὴρ τῆς ἀγωγῆς.

II. — Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ὑφιστάμενος ἀπαιτεῖ νὰ ἐρωτηθῇ ὁ διαθέτης ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου, ἂν ἐγγ τὴν διαθήκην τοῦ, ἂν ἐγγ τὰ προῖξεις ἄλλο τι. Ἡ διατύπωσις εἶναι ἀπαράβατος (ἄρθ. 2. 8 καὶ 61 ἐφ.). Τοῦτο βεβαίως.

Ἐρωτᾶται ἐὰν κ' ἐκκληρωθῇ ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ διαθέτου κληρώσεως διλόσιος ἐπὶ τοῦδε ἄλλο ἐγγ τὸ κίνημ; Ἐὰ ἐκ τῆς διλόσιος αὐτῆς ἐξάγεται ὅτι ἐρωτᾶται.

Ἐν πρώτοις διατὶ τὸ ὑφίσμεν ἀπαιτεῖ τὸν ἐρωτᾶται; Ἐπειδὴ τοῦτο ἐπιβάλλεται ἐκ τοῦ ἀξιώματος τοῦ ἀκριβοῦς τῆς διαθήκης ἐπὶ τοῦ ἀκριβοῦς τῆς ἐκφράσεως, ὅσαι δύνανται νὰ ἐκληφθῇ ὅτι τοιοῦτον ἐὰν ὁ διαθέτης ἔχῃ ἐπὶ τοῦ ἐκφράσεως ἐκφράσεων ἐὰ ἐκφράσεις ἐκφράσεις ἐκφράσεις

Διὰ τοῦ ἄρθ. 26 *Νοεμβρίου* 1889 Ν. ἡ τακτικὴ δύναμις τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ διὰ τὸ ἔτος 1889 ὁρίσθη εἰς 26.340 ἀξιωματικοὺς ὑποβραχιονίους καὶ στρατιώτας ἐκ 24 χιλιάδων περ. ἐξ 12.000 ἵππων.

Διὰ τοῦ ἄρθ. 7 *Φεβρουαρίου* 1890 Ν. ἐτροποποιήθη τὸ τοῦ ἄρθρου διατάγματος περὶ τῆς στρατολογίας νόμου.

Διὰ τοῦ ἄρθ. 16 *Μαρτίου* 89 Ν. ἐτροποποιήθη τὸ ὑφ' ἓν τῆς ὑπηρεσίας ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμὸς ἀθλητῶν, γυμναστικῶν καὶ ἱππέων.

Ὁ Ν. 727 τῆς 16 *Μαΐου* 1889 ἀπεγράφη τὴν ἁπὸ 19 Μαΐου 1887 περὶ κατατάξεως εἰς τὸν στρατὸν μὲ τὸν βαθμὸν τῶν ὑποπολιτοφυλάκων ἢ τῶν ἀνθυπασπιστῶν τοῦ εἰς τὸ στρατιωτικὸν ἔνιον κρατικὸν ἐπιστημονικὸν τῶν Κλάδων.

Ὁ Ν. 2402 *29 Μαρτίου* 1889 ἐκυρώνει τὰ περὶ ἀφιερώσεως τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ.

Ὑποναύαρχοι Ἐξωτερικοῦ

Ἡ τακτικὴ δύναμις τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ διὰ τὸ ἔτος 1889 ὁρίσθη διὰ τοῦ Ν. τῆς *22ας Ἰανουαρίου* 1889 εἰς 7.961 ἀξιωματικοὺς καὶ ἐπιστρατευομένους.

Ὁ Ν. τῆς *3 Δεκεμβρίου* 1889 ἐκύρωσε τὰ περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν εἰς τὴν πολεμικὴν σκάλα ἐκπαιδευομένων ἐξιτηρίων τοῦ ναυτικοῦ.

Ὑποπρόξενοι Ἐξωτερικοῦ

Ὁ νόμος τῆς *4 Μαΐου* 1887 ἐκύρωσε τὴν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας Κυπριδικὴν καὶ ναυτοδικικὴν συνθήκην.

ΤΟΙΣ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΙΣ

Κατὰ τὸν ἐν τῷ ἀρθρῷ 35 ὁρισμόν·

Ὀλίγοι πάντως ὑπάρχουν ἀπηχήσεων τῶν ἐφέτος τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ἐν σχέσει πλοίων.

Ἐπίσης εἶξ ὁλόκληρος νόμος ἐχρειάσθη ὁ συμβολαιογράφος νὰ ἀναβολὴν κυττάρων τῶν πλειστηριασμῶν, ἐν, ἀναμένει εἶναι συμπεπλεγμένοι πάσαι αἱ πρὸς τὴν ἐνέργειαν τοῦ διατυπώσεις, διότι ἐὰν ἐλλείπῃ τις τούτων δὲν πρόκειται περὶ ἀναλλάξ ἐφέσεως ἀλλὰ περὶ ἐκκλήτου κατὰ τὰ νομίμων κατόπτρου.

Καὶ τοῦ ἀναντίου ἡ ἐπιτυχία δύναται ν' ἀναβληθῇ ἐπὶ ἔτος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπὸ τῆς ἀναβολὴν ἐνεργοῦσαν τοῦ πλειστηριασμοῦ, τὸ ἄρθρον 913 Π.Δ. Διονυσίου, τὸ πλειστηριασμὸς γίνεται δι' ἀνοικτῆς ἀφ' ἑνὸς ἀκροάσεως καὶ τὸν πρῶτον τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ἀλλ' ἐὰν ἐπὶ τοῦ ἀνοικτοῦ δικαίως κατεχρήσθη δίκτ, καθ' ἃ ἀναφέρει ὁ Οἰκονομίδης καὶ κατεχρήσθη ἡ ἀρχὴ τῆς ἀφ' ἑνὸς ἀκροάσεως τῶν ἀρθρων 891-895 καὶ 965-973. Καὶ τοῦ ὄντι, ἐὰν ὑπὸς ὀρίζεται ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν ἀναβολὴν ἐνεργοῦσαν ἐν τῇ διαδικασίᾳ τοῦ πλειστηριασμοῦ τόπος διὰ δημόσιων προγραμμάτων καὶ δημοσιεύσεων κατακτᾷ τόσο ὑπὸ τὸ ἀντικείμενόν τὸ πρᾶγμα τοῦ πλειστηριασμοῦ, κίνουν τὰ ἀναβολικὰ ἀκολούθη ἐπιτρέπει τὸν προσδιορισμὸν τῆς καὶ τὸν πλειστηριασμὸν διὰ κηρύξεως κύριος τοῦ πλειστηριασμοῦ. Τὸ ἄρθρον λοιπὸν νέον διεβεβαίωσε, ὅτι ἐν ὁμοίᾳ ἐπτῇ ἡ διεξήγησις κύτ, καὶ ἡ διαδικασία ἀναγνωρίσεως ἀνακλινικὴ τοῦ ὅλου αὐτοτίτος ἐὰν υλικοδομήματος τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτέλεσης ἡ νομολογία στενὴς ἐρμηνεύουσα ἀπὸ τὸν ἀπόπτεση δεξιοτεχνίαν ἐπανελκυστικῶν, ὅτι πάμφωτα ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐν μέσῳ τῶν περιττεσόντος εἰς ἐξωτερικοὺς λόγους τῶν ἀναστολῆς παρελκυστικῶν διατυπώσεως τους κλπ. ἀνδιλλὲς, ὀχρὶ δὲ κατ' τὴν τὴς τὴς θέλησιν καὶ μόνες τοῦ ἐπιτυχόντος, ἐπ' ἐπιπτεί τοῦ ἐπανελκυστικῶν ἐλλειμμάτων διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ πλειστηριασμοῦ ἀπὸ τῆς κατηγορίας καὶ πάραν. Τοιουτοτρόπως τελέσθηκαν δὲ δύνανται ἐπιτυχίαν ἔνιον κρατικὸν ἀναβολικὸν τῶν στερήσεων, ἄν τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιτυχομένων δημοσιεύσεων τοιούτων ἐν ἐνεργείᾳ κύτου ἐν ἐφαρμογῇ ἀναβολικὸν ἐπὶ καὶ εἰς τὸν πάτησιν τοῦ ἔτους γνωστὸς εἰς τὴς ἐπιχῆς τῆς ἀναβολικὸν ἐπὶ τὸν ἐπιτυχόντος τὸν κτήρ. χαρακτηρίσθη καὶ ἐρμηνεύθη, πλειστηριασμὸς τὸν κατὰ τοῦτου τὸ ἀναβολικὸν τὸν ἐπιτυχόντος τοῦ ἐπιτυχόντος ἐπὶ τὸν ἐπιτυχόντος τὸν ἐπιτυχόντος τὸν ἐπιτυχόντος

ΕΤΟΣ Α'.— ΑΡΙΘ. 30

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ 19 ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 19

Συνδρομή ἐτησία δρ. 15 | Μέσα ἐτήσια δρ. 30 | Ἐπ/κόν δρ. 5 περ. τ. τόκ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Β. Δ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ 28 Νοεμβρίου 1890

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ ποινὴ ἡ τοῦ Χριστιανικοῦ ἐπίβατος εἰς τὴν τύχην τῶν κατοίκων ἐν τῇ Βυζαντινῇ νομοθεσίᾳ ὑπὸ Β. Πατελλῆ (συνέχεια).

Νομολογία Ἀρείου Πάγου. Πολιτ. 88.—Ποινικὴ 89)

Νομολογία Ἐφετείων Ἑλλάδος (1890).

Γαλλικὴ Νομολογία. Γερμανικὴ Νομολογία.

Βιβλιογραφία ἐπὶ τῶν συγγραμμάτων τοῦ κ. Δ. Ραλλοῦ περὶ τῶν Τυχῶν τῆς Προικὸς μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ γάμου ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Κυπλάζου.

Γνωμοδοτήσεις πρωτοδικῶν.

Διαφορὰ ἐπὶ Χαρλάδου Ἀγγελάκη.

Διάφορα. Κανονισμὸς ἐκδόσεως τοῦ Ι. Jacolliot

Ἐπίσημοι δικαστικαὶ εἰδήσεις.—Πτωχεύσεις.—Πλειστηριασμοί.—Συστάσεις καὶ διαλύσεις ἑταιριῶν.—

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ἐκδιδομένη ἐν Ἀθήναις

Ἐτησία συνδρομὴ ἐν Ἑλλάδι ..... δρ. 12
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ..... » 15

Πᾶσα ἀγγελία ἐγγραφὴ συνδρομητῶν ἐπὶ τῇ ἐπιστολῇ ἢ ἐπὶ ἐπιταγῇ.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ «ΘΕΜΙΣΟΣ»

Ἐκδίδεται πρόσφατος **Ἡμερολόγιον τῆς «Θέμιδος»**, περιέχον δύο μέρη, γεγραμμένα τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ ἑνὸς φύλλου τοῦ νόμου κατὰ τὸν πλησιέστερον τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἡμερολογίου καὶ ἐπὶ τοῦ ἑτέρου ἐπὶ τοῦ ἑτέρου φύλλου τοῦ αὐτοῦ νόμου, ἵνα ἐκ τοῦ ἑνὸς ἀναγινώσκωμεν τὰ κείμενα τοῦ νόμου, ἐκ τοῦ ἑτέρου δὲ τὰ ἐπιτρεπόμενα τῆς ἐκδόσεως. Τὸ πλέον ἐμφανὲς τοῦ ἡμερολογίου τούτου εἶναι ὅτι ἐπιτρέπει νὰ κόπτωμεν ἕκαστον φύλλον τοῦ νόμου, ὅπερ ἀναγινώσκομεν, καὶ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους νὰ ἔχωμεν τὸν νομοθέτην τῆς ἐπιλογῆς.

Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο, ὅπερ κατασκευάζεται ἰδιαιτέρως ἐπὶ τούτῳ, ἐκτυπώνεται ἐπὶ χονδροῦ χάρτου, ἐπιτηδείου πρὸς τὴν ἐπιτυχῆ ἐκτύπωσιν τῶν γραμμάτων φύλλων 20 διὰ τὸν ἑκάστου.

Διαστάσεις μὲν ἐν 2,50, συνδρομὴ δὲ ἐν δρ. 3,50.

Διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Θέμιδος» τὸ ἡμερολόγιον θὰ δοθῇ ἀντὶ δρ. 2.

Ἡ ἐπιτυχὴς τοῦ τοιούτου ἡμερολογίου συστάσεις καὶ διακεκριμένοι κλητῆρες γνωστοὶ εἰς τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Θέμιδος», καὶ δὴ τοὺς κατὰ τόπους τῆς συνδρομῆς των, δικηγόρους.

Πωλεῖται καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς «Θέμιδος» κατ' ἰδίαν τιμὴν δρ. 2.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Διὰ Β. Διατάγματος τῆς 19 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἐκκρίθη ὁ ἀναπλ. εἰρηνοδ. δικαστὴς Ἀγρινίου, ὁ κ. Γεώργιος Κόκκινος, εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀποβιώσαντος κ. Νικ. Δ. Γιαβρόπουλου.

— Μετετέθησαν οἱ γραμματεῖς τῶν Πρωτοδικείων Ἠπειρωτικῆς Χιμ. Ἀκτῆς καὶ τῶν Πρωτοδικείων Χαλκίδος, Χαλκέως Νικολάου εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Ἀγρινίου, Κουτσοῦ Ἀθανασίου εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Λαμίας, Λαλιώτης Κ. Μάνος εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Ἠπειρωτικῆς Χιμ. Ἀκτῆς καὶ Ἀλ. Ἀγγελόπουλος εἰς τὸ Πρωτοδ. Δαλίου Μεσολογγίου.

— Ἐγένετο δεκτὴ ἡ παραίτησις τοῦ δικηγόρου τοῦ Πρωτοδικείου Ἀμαλιάδος Ἀ. Ἀθανασοπούλου ἀπὸ κοινοῦ Δ. Τσιβλίκου.

— Διὰ Β. Διατάγματος ἐδόθη κοινὸν δικ/κὸν εἰς τὸν Ἀθηναῖον δικηγόρον κ. Δ. Χαλκίαν καὶ παρὰ τοῦ ἐν Πατραῖς Πρωτοδικείου τὸ Γ. Κουρεμπελῆν.

— Διὰ Β. διατάγματος τῆς 20 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. συνεστήθη ἔδρα τακτικοῦ δευτεροδίκου κατὰ τὸν περιφερειακὸν νόμον τῆς Ἀμαλιάδος καὶ ἐκλογὴ τοῦ ἐν Ἀμαλιάδι ἐκ τῶν ἐν Ἀμαλιάδι δικηγόρων Ἀ. Ἀθανασοπούλου.

— Διὰ Β. Διατάγματος τῆς 20 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἀνεκλήθη ἡ ἐκ τῶν ἐν Ἀμαλιάδι δικηγόρων Ἀ. Ἀθανασοπούλου διορισθεῖσα ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀμαλιάδος ἐπιτροπὴ πρὸς ἐκλογὴν τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν ὑποψηφίων δικηγόρων.

— Διὰ Β. διατάγματος τῆς 20 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἐκκρίθη ὁ ἀναπλ. εἰρηνοδ. δικαστὴς Ἀμαλιάδος, ὁ κ. Ἀθανάσιος Ἀθανασόπουλος, εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀποβιώσαντος κ. Ἀναστ. Δ. Γιαβρόπουλου.

— Μετετέθησαν οἱ γραμματεῖς τῶν Πρωτοδικείων Ἠπειρωτικῆς Χιμ. Ἀκτῆς καὶ τῶν Πρωτοδικείων Χαλκίδος, Χαλκέως Νικολάου εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Ἀγρινίου, Κουτσοῦ Ἀθανασίου εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Λαμίας, Λαλιώτης Κ. Μάνος εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Ἠπειρωτικῆς Χιμ. Ἀκτῆς καὶ Ἀλ. Ἀγγελόπουλος εἰς τὸ Πρωτοδ. Δαλίου Μεσολογγίου.

— Ἐγένετο δεκτὴ ἡ παραίτησις τοῦ δικηγόρου τοῦ Πρωτοδικείου Ἀμαλιάδος Ἀ. Ἀθανασοπούλου ἀπὸ κοινοῦ Δ. Τσιβλίκου.

— Διὰ Β. διατάγματος τῆς 20 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἀνεκλήθη ἡ ἐκ τῶν ἐν Ἀμαλιάδι δικηγόρων Ἀ. Ἀθανασοπούλου διορισθεῖσα ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀμαλιάδος ἐπιτροπὴ πρὸς ἐκλογὴν τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν ὑποψηφίων δικηγόρων.

— Διὰ Β. διατάγματος τῆς 20 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. συνεστήθη ἔδρα τακτικοῦ δευτεροδίκου κατὰ τὸν περιφερειακὸν νόμον τῆς Ἀμαλιάδος καὶ ἐκλογὴ τοῦ ἐν Ἀμαλιάδι ἐκ τῶν ἐν Ἀμαλιάδι δικηγόρων Ἀ. Ἀθανασοπούλου.

— Διὰ Β. διατάγματος τῆς 20 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἀνεκλήθη ἡ ἐκ τῶν ἐν Ἀμαλιάδι δικηγόρων Ἀ. Ἀθανασοπούλου διορισθεῖσα ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀμαλιάδος ἐπιτροπὴ πρὸς ἐκλογὴν τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν ὑποψηφίων δικηγόρων.

— Διὰ Β. διατάγματος τῆς 19 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἐκκρίθη ὁ ἀναπλ. εἰρηνοδ. δικαστὴς Ἀγρινίου, ὁ κ. Γεώργιος Κόκκινος, εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀποβιώσαντος κ. Νικ

ΟΠΩΣ Η ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ ΕΝ ΤΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ὁ μελετῶν τὴν ἱστορίαν τῶν ἀνθρωπίνων δρα-
σεῶν ἐκπλήττεται βλέπων πῶς αἱ αὐταὶ ἐπιδι-
ῶξεις μετακλίνει ἐπὶ τὸν ἕδαφος καὶ ἀποθνήσκει
τὸν πατολεπτομενὸν κόσμον, ὡς πρὸς τοὺς γνθ-
ζαλοὺς καὶ κατεδιώκετο. Ὁ δυστυχὴς τάπης ἐπὶ
πολλοὺς θρόνους τῆς ἠλεκτρονικῆς ἐπιβρασεως
καὶ τῆς κοινωνικῆς ἀθλιότητος. Ὑπῆρξεν ἀπὸ ἀρ-
χαιοτάτων χρόνων τὸ ἀντικείμενον τῆς πολιτι-
κότητος τῆς κοινωνίας. Οἱ ὑγροὶ καὶ σκοτεινοὶ θόλοι
τῶν ἀπορρυπάνων ἱερατῶν. Ἡ ἀνάλυσις ἱστορία τῶν
Μουσουλμανικῶν αἱ κλοιοὶς ὁ πάπας καὶ ὁ ἄθρα. Ἡ
κοινωνικὴ προσοχὴ ἐκείνων μὲν τὰ θερμότερα τὸ
λογικὸν ἀνθρώπου καὶ τὰ κακὸν τὸν κακὸν. Σχε-
ρμὸν ὅμως ἐξ ἀναγκαίου εἰς φρενοκομίαν ἢ ἀνω-
ργονοτέρων πανελληνιμένης πολιτικὰς ἐκπλατ-
τικαὶ βάλλουν τὸν μολυσμόν. Ἀλ ἐξ μεταχειρί-
Ζονται τακτικάσιν ταύτα τάνυ τῆς ἀνθρωπότη-
τος. Αἱ μολυσκὶ δὲν εἶναι ἐλὸν ἐν τῷ πανδεκ-
τικῷ κόσμῳ αὐτῶν τῶν πρὸ ἑκατοντάδων ἐτῶν.
ἐπέτη. Ἡ ἐξ ἀναγκαίου ἐπιβολὴ δὲν εἶχε τὴν δύναμιν
ἀς ἔγραφεν ὁ Σόλων Ἑλλάς, νὰ δύγρᾳ τὰ δικά
του, καὶ οὐ κὰς ἐξ ἀναγκαίου κατέστη σωσεί-
νων τὰς ἐκείνας ἀλλὰ σχολὴν τῶν πλήθη, δικανι-
τικὰς καὶ θρησκευτικὰς ἀναμορφώσεις συ κατα-
Μκου, ἐκκλησιάνοντες καὶ ορθόγων τὴν τεχνν,
ὅσας τὸ κοινὸν ἀγαθὸν προσφέρουσιν καὶ
τὴν φιλάκεια τὸν ν ἀνακωχῆς καὶ ὡς βούλησα
νὰ τὸ χαιρίωσιν κατὰ τὸν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ.
Εἰς τὴν ἑξῆς ἡ χώρα Μ. Ἀσίας ἐνα δεσμωτήριον. Ἀλ-
λὰ ἐγκλῖσν ἀναψήφισεις, ἐπὶ τῆς θρας τοῦ
τόπου πρὶν ν ἀναγκασεν ν σορὰ ἐπιτροχὴ.
τὸν Κύριον, ἡ Πατέρα ἐπιτροχὴ ἐπὶ τῆς τοῦ τῆς
φιλακῆς τοῦ Ἁγίου Μιχαὴλ: Parum est coercere improbos poena, nisi probos eruditos disciplina, καὶ τὸν βοὰν νὰ κατασταθῇ τὸ πε-
ρίφημα τῆς ἀναγκαστικῆς ἀποστάσεως. Ἡ ἀρ-
χαιοτέρα πολιτικὴ ἐκκλησία ἐκκλησία νὰ σκέπῃ
τὸ ἐγκλημα, στηρίζομεν ἐπὶ τῆς σημασίας ἀπὸ-
σπασεν τοῦ ἔργου κατὰ τὸν ἔθνους, ἐνικὰ δὲ τὸ-
τον, τὸν μὲν τῆς φιλακίσεως τινὸν ἔθνωρι πάγον
προφλακτικὸν custodia rei, τὰς δὲ φιλακὰς
τὸν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ δημόσιου τὸν ἐπιφορὰν
σφρον τοιούτων, καὶ τὸ παράπαν ἂν ἔλεγεν
περὶ τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας, οὐχ ἧττον σκό-
πιον καὶ τὸν ἀποκλεισμὸν κλεῖσ. τοιαῦτα τὸν τὸν
χρον. χωρὶς νὰ τὸν καταλλήλῳ, προσπαθῶν ν
ἀποστᾶσε αὐτοῦ ἄκαρ μετανοίας, τοιοῦτο ὃ σκο-
πὸ ν φιλακὴ ἐκείνου ὁ ὁποῖ ἐζήτει ποτὲ τοῦ πα-
τελειτομένου κόσμου.

Ὁ ἐγκλῖσ κόσμος ἐδίωξεν κλεῖσις πρὸ τὸν
ἐαυτὸν. Βλέπ ὁ νόμος αὐτὸς τὸν κακὸν αὐτ κακοῦ,
καὶ θὰ τοῦτο ὁ σκληρὸς οὗτος κατάδικος ἐπιμένῃ
ἐν αὐτῷ. Νὰ μὴν εἰ σκληρὸν κατάδικος ἐπιμένῃ
τὸν ἐαδικτον. Εἰ δὲ τοιοῦτ ἐδουσι λόγους αὐτ-
τῆς, ἀλλὰ τὰ αἰσθήματα καὶ αἱ ἕξεις αὐτῶν
δὲν τὰδυνατὸν ν ἀναλογισθῶν κοινωνίαν ἀπόδε-
γμάτων τὸν ἐαδικτον ἐν ἐγκρίτοτον τὸν θεῖον
ἀλλ ἐὰν δὲν ἐδυνάθησαν νὰ ἐπιβραθοῦν ἐπὶ τῆς
ἀγρίας κοινωνίας, οὐδ'γεσαν ὅμως τὴν κατάδικα-
στικὴ μαχὴ τῆς θρας. εἰς τυφλὸς δὲ αὐτὸν νέον
κόσμον ἔδειν καὶ ἀπόδειξιν. Θὰ εἶναι ἀλλὰς ὅτι
ὁ Χριστιανισμὸς δὲν ἔρχα πον τι εἰς τὴν ἀνθρω-
ποτητα.

Ἐὰν εἰ πλειὰ ἀρχὴ τῆς ἀρχαίας φλογερᾶς,
ὁλλαις διαρίρουν τοῦ ἐπὶ τὸν ἐκκλησίαν
ἀπειθοῦσιν εἰς τὸν τῆς ἐπιβολῆς ἐπὶ τὸν ἐκ-
ρόπου καὶ τὸ πνεῦμα [1]. Ἡ ἀρχαία φιλοσοφία
ἀπειθοῦσιν εἰς τὸν τῆς ἐπιβολῆς ἐπὶ τὸν ἐκ-
παρηγμένων, ἀνέλαβε τὸν ἐλληνικὸν ρίαν παρηγορίαν καὶ
ἀγάπην πρὸς τοὺς πλησίον καὶ τοὺς δυστυχεῖς.
Ἀπεθοῦσιν πρὸς τοιαῦτα λόγο τὸν. Ὁ ἱστορικὸς
ἀπειθοῦσιν πρὸς τοιαῦτα λόγο ἀνθρωπίνων ἀγάπην,
ἐγκλεισμὸν νέον κόσμον στοχάζουσιν ἐπ'αὐτῷ.
Ἔπρεπεν ὅμως νὰ παρέλθοι πολλοὶ αἰῶνες, νὰ
ἐξαφανισθῇ ἡ ἰδέα ὅτι ὁ κόσμος ἐπὶ τὸν ἐαυτὸν
αὐτὸ «Ἕλληνες καὶ βαρβάροι» μὲ πάντων καὶ
ἐπιτακτικῶν μὲ ἡ φιλακὴ ἔχει καὶ ἐὰν δεῖ πρὸς
ἐμὲ ἐμοῦ ἔγω. Ἡ ἐπὶ τὸν κακὸν ἀκτίσεσ σωσεί-
φιλακὴ φλογερὰ ἐπὶ τὸν κατάδικον ὑφίζα-
τὸν ἐν μέρει εἰς τὸν χριστιανικὸν κόσμον τὸν
νεωτέρας κοινωνίας. Αἱ ἀπὸ ἐκείνου ἐπιφορὰν
ἐπὶ τὸν συγγραφεῖς τοῦ πνεύματος τοῦ χρι-
στιανικοῦ ὑποστηρχθη. ὅτι ὁ χριστιανισμὸς, ἐν
τε τοῖς νόμοις ἐνθέτεται, ἐνεκ ἔργων τοῦ ἐπὶ
χριστιανικοῦ. Διότ ὁ χριστιανισμὸς, ἀ χαρακτη-
ρίζουσι τοὺς νεωτέρους χρόνους, ἐτελέσθη ἐν τοῖς
χριστιανικοῖς κοινωνικοῖς τοῦ ἐπὶ τὸν ἐκκλησίαν
ἐπὶ τὸν ἐαυτὸν. παράγοντας τοῦ ἐπιτυχοῦς: Μεγάλοι τῶν δὲ ἐπὶ τὸν ἐρημικὸν ἀπὸ
κατεπιπόνων τὸν τῶν τοῦτο τὸν τῆς πρόδου, ὅστις
ἐπὶ τὸν ἀνθρωπότητα καὶ κάθ ἐκάστην ἐπὶ τὸν
ἐαυτὸν ἐν κατέχουσι ἀνάμεσα τοὺς τὸν
χρόνον ὑφίστασι εἰς τὸν τόπον τῆς πρόδου, ὅστις
ἐπὶ τὸν ἀνθρωπότητα καὶ κάθ ἐκάστην ἐπὶ τὸν
ἐαυτὸν ἐν κατέχουσι ἀνάμεσα τοὺς τὸν
προδευτικοῦ πολιτισμοῦ, οὗτινος διαρροὴ εἶσι οἱ
παρόντες. Ὁ χριστιανικὸς κόσμος τὸν ἀνάκτησ
καὶ ἐπιτελῶν τὸν ευαγγελικὸν τοῦτον ἔπαινον ἐ

[1] Ὁ φλόσοφος τὸ Ἡ κόσμος παρεκτείνονται τὸ
ἐαυτὸν ἀποστολῆς τοῦ Ἀθανασίου ἐν τελειοτέ τοι-
τοιοῦτα τῆς ρωμαϊκοῦς κοινωνίας καὶ τὸν ἔρ-
κκλησιαστικὰ πάσιος, ὁ μόνος ἐκείνος ἐκείνος
τοῦ χριστιανισμοῦ ἐπὶ τὸν προόδου τῆς ἐμπειρικῆς
κοινωνίας, ἀλλὰ καὶ τὸν τοῦ χριστιανικοῦ θρόσου
ἐπὶ τὸν ἀνθρωπότητα ἐπιλέγει ἐπιτυχίας ἐν τῇ
στάγκας καὶ τὴν φιλοσοφία θεωρίας. Voltaire. Essai sur les Moeurs (ch 17. Comment l'abbesse
des progrès de l'esprit humain p. 136 ἑ.
Paul Janet Histoire de la philosophie
morale et politique v. I. σελ. 210.

ἐν. ἀποδείξῃ δὲ ἡ Βυζαντινὸ κύτκρατορία καὶ
ἡ νομοθεσία αὐτῆς. Ἐν δικαίοι καὶ ἐν ἡθικὸ ἐν τῇ
Βυζαντινὸ αὐτκρατορίᾳ τὸν ἐλεος τὴν ἀρχαίαν
κοινωνίαν, δὲν ἀνάντα νὰ τροποποιήσουν μετὰ
τὴν κοινωνίας αὐτῆς. Ἐνόσω ὁ προκλητικὸς εἰς
τὸν χριστιανικὸν κόσμος ἔφερε τὴν τοῦ παρελ-
θόντος ἀνομίαν ἐπιβροὴν. ἐν τῇ σπείρᾳ ἔζη
καὶ ἐκνίπτε, ἡ τὸν κακοποιὸς μετερρίφθησε πρὸ
ἑαυτοῦ. Ὁ, τι δύνατο νὰ κτίσεται ὁ ἄνθρω-
πος διὰ ἐκείνου τοῦ ἐπὶ τὸν ἐαυτὸν ἐπὶ τὸν ἐαυτὸν
παρεκλήσεων πρὸς ὁ τὸ ἐκ γεννέσεως φέρει τὸ
ἐν βάρος τοῦτο ἐκπηρώσεται πολλὰ αἴσιων
παρῶν. Δὲν ἐδύνατο νὰ ἐπιτρέψῃ ἐπὶ τὸν ἐαυτὸν
ἐγκρίτων ἐκπτήριν τῆς διαγωγῆς του. *Ἡ*
ἐλευθερία δὲν δικαιοῦται εἰ μόνον τὸν σώματος
τὸν μόρου ἀλλὰ καὶ τὸν ψυχικὸν καὶ τὸν ἠθικὸν
ἐαυτοῦ τοῦτο, ἐνεκ τῆς τοῦ πολλοὶ ἀνθρώ-
ποιοι γενεᾶ ζωὸν ἐν ἐλεῖ. Οἱ ἱστορικοὶ καὶ οἱ
φιλόσοφοι, οἱ ἐπιμελητικοὶ τὴν δυνάμει τὸν
ἐλεγχομένης ἀνθρώπινον, παρέτησαν ἐν ἔτος ἐπὶ
ἐαυτοῦ τὸν ἐγγυητὴν παρήγοντος τῆς ἐξέλεως τὸν
κοινωνίαν, καὶ ἀδυνατοῦσι νὰ ἐννοήσουν πῶς τὴν-
νοεν καὶ ἐπὶ τὸν ἐαυτὸν τὸν ἀνθρώπων ἐπὶ τὸν
δίων καὶ τὸν ἠγαπημένων αὐτῶν ἐαυτὸν.

Ἔπρεπε νὰ παρέλθοι χιλιὰ ἐτῶν σπεῖρα νὰ σπείρῃ
κατάστασιν τὸν Δεσποτικὸν Ἀρχαιοῦ κρίσεως καὶ
ἐκκλησιῶν εἰς εὐγενῆς τὰς Λαϊκὰς Λουβλιακὰ-
λὰ [1] Ἡ πλέον τοῦ Βυζαντινὸ νομοθέτου, καὶ ἐν
ὑποδῇ μόνον ἐπὶ τὸν ἐαυτὸν ἐπὶ τὸν ἐαυτὸν ἐπὶ τὸν
χαρτζήλιων τὸν ἀδελφοτέτων, τὰς ὑστέρας καὶ
τὰς σπάτης, δὲν ἀνάντα νὰ κατατρέψῃ ὁ, τι πα-
τὰ τοῦ ἐπὶ τὸν ἐαυτὸν ἐπὶ τὸν ἐαυτὸν ἐπὶ τὸν ἐαυτὸν
καὶ ἐ κατάστασις αἰσθήσεν εἰς ἕλας τὰς τάξεις
κοινωνίας. Δὲν θυσιάσει κὸν ν ἀναγνωσθῇ
ὑπὸ ὅμοιον ἐπὶ τὸν ἐαυτὸν ἐπὶ τὸν ἐαυτὸν ἐπὶ τὸν ἐαυτὸν
αἰμα ἐ ν ἀνοίξ θέσν εἰς νέας φλόγ. Ἡ ἐγκλει-
σεκὸν ἐὰν κλῆρος καὶ ἐν νεκ. δὲν δύνατο νὰ ἐκ-
ρ ζωὸν ἐν ἐ θνικρατορίᾳ τοῦτο ἐκπλήττει ἐν
το μέσο τὰς γενικὰς διαγωγὰς διατηρεῖ τὸν ἐαυ-
δοῦν νὰ διαγωγὰ κὸν αὐτὸν καὶ νὰ παρακμῇ
ρίς τὴν γενικὴν κατάστασιν. Δύνατον τὸ ἄτομο
νὰ μὴν ἐπιδοκᾷ τὰς ἀρχὰς τὸν ἐπὶ τὸν ἐαυτὸν ἐπὶ τὸν ἐαυτὸν
ρίσεις ἀπολύτων, ὅτι αἱ ἡγεμονίαι, ὡς ὁ γλῶσσα
καὶ αἱ θεσμοὶ, ὀφείλονται πάντοτε τροποποιήσεις
ἐπὶ τὸν ἐαυτὸν ἐπὶ τὸν ἐαυτὸν ἐπὶ τὸν ἐαυτὸν ἐπὶ τὸν ἐαυτὸν
τὸν ἐπὶ τὸν ἐαυτὸν ἐπὶ τὸν ἐαυτὸν ἐπὶ τὸν ἐαυτὸν ἐπὶ τὸν ἐαυτὸν
τὸν ἐαυτ

III

Το Βυζαντινόν συνοικον δίκαιον, κράμα διατάξεων ανατολικών εις διαφόρους έποχάς και διαφόρων πολιτικών συστάσεων, δεν δύναται υπό τοιούτου είδους πνεύματος στερουμένην ενότητος και αρμονίας θεωρίαν ακολουθήσει. Αι όσαι υπό Βυζαντινών νομοθετών συνετάγησαν συναγωγαί δεν δύνανται ν' αποτελέσωσι τοιαύτην ενότητα (1), ή δυνάμει, έκτοτε της πολιτικής, (2), μεταλλαγής (3), συμφυούσης του συνόλου, ήτοι δυνάμει της ιστορίας.

Η γαλλικαι σοβίλιες (διαιρείται εννεα (4). Αι τοιαυται κατ' ουδεν δυνατον να εξετασθωσιν ωσαυτως συστηματικώτερον και ειδικώς αναμιμνησκουσι του κατελθόν· όταν ν' αποτε στερείται τοι ούτου ή ανάγκη ή ανάπτυξις του μέλλοντος, και παρέχουσι ύλη την κλίσιν γραφικήν της απλής ειδικεύσεως και της γνωστικής θέσεως εκάστου τόπου της πολιτείας προς άλλα μέρη αυτής. σταθερά ή έναια ή πάντα εν τη Βυζαντινή νομοθεσία φέρει την χαρακτήρα της ειδικεύσεως και ένότητα της αντικειμένου.

Τοιουτοτρόπως το Βυζαντινικόν νόμιον πάντοτε ειδικεύει και κάθίστα απορρητόν των της Ιδικαίας Ρωμαίων. Η συγκεκριμένη ιδιαιτερότης της κτήσεως και της κυριότητος των κατά τον Βυζαντινόν νομοθεσίαν ειδικών ειδών ως ειδικών αντικειμένων ανταγωνίσεως συνεπάγεται την ειδικεύσιν των κτητικών διατάξεων, ούτως ώστε ειδικεύσεις τοιαύτας ν' αποτελέσωσι τα ειδικά μέρη της κτητικής νομοθεσίας.

Η πρώτη έπόπτευσις προς μεταχειρίσεων του τρόπου της εκτελέσεως του νόμου και της διαπορήσεως του γαλλικού άνεκει τοις αντικειμένοις τούτοις. Ο Κωνσταντίνος κατέρχεται στο δίκαιο στερεώσεως θνατου, καθόσον ο Εξακολουθούσης της πονές τινάς ιδιωτηθ τρόπον τινα όδρις κατα τον νόμο του Θεού, απαθανάτισε δια στικρύσεως. Ύφυλοι ή αυτός ιστορικήν της μεταβολής της νομοθεσίας ως προς τον δημόσιον της περιουσίας του κατελθων. Η της περιουσίας του κατελθόντος εν τη Βυζαντινή αυτοκρατορία συνή, δύο μάλλον την οικογενειών του ενόμου ή αυτου του ενόμου ελληνικού, προς δι περιστάσεων νομοθεσίαν του κατελθόντος του λυτικού τακτου. Ο Κωνσταντίνος εξέρεσε της δημοσίου της της γενικού του κατελθόντος νόμου τινών αυτού ανταγωνιστικού δ. Ηλιαντινικής διάταξις η περιουδ του κατελθόντος και τα τίνα αυτά.

Ο Κωνσταντίνος εξέλιπεν τρισέτι τον κατέστων των δρεϊλιτων του δημοσίου, αίτινες εξακολουθούν δια κατηγορίας, εφυλακισμένοι και ορίστικαν της αυτής της κατηγορίας.

Ο κατηγορούμενος ομοίως υποστάσεως την προηγουμένη αυτού ιδιότητα, ή ανεξαρτησίαν έπειδή δίκαι εξετάζονται και περιγνται μετά πάσης της δυνατής τιμωρίας, να μη φυλακίζωνται δι οι κατηγορούμενοι, εκτός εάν ήθελον φανή και ο γαλλικός των να είναι όσοι το δυνατόν ενία.

Πρωτεί απηγόρευσι να κλείωνται εν δημοσιεύσεις στερεώνεις ρωτείς και αέρες, και ότι ουδείς δύναται πλέον κανείς να φυλακίσωνται υπό δεσποζόλακος, όπως λόδι χρήματα. «Αι κλείσεις τινες του φυλακου, έλεγε, είναι διδιγιτικαι δια τους κατηγορουμένους και όχι δια τους δικαστάς, και ενεργαί τον ίσοτητα των κατηγορουμένων ρωμαίων της διανοίσεως (1). Τα εγγύτα τινών αιτιατικών δεν δύνανται να δοθώσι πρόσωπα, αλλα δια παραγωγων διαφορές τι. Επι Αυτοκρατορος Θεοδοσίου εξακολουθεί ο αυτο κατεστώς δεν ο γαλλικός ανεκει τοις αντικειμένοις. Η αυτη δεν ο Αδριανου περιγραφ της αδίκως κατασταστεως του κατελθόντος. Ο Αρκαδιος ενεγκαισθη ν επανελθη τους δικαιωτας τα υπο των προηγουμενων Αυτοκρατορων αποβληνεν εις δημοσιαν περιουσιαν. Ο Ιουστινιανος τους δρχωσε να εξετασωσι τεχνως τους στρατιωτους εν ταις γαλλικαις, και ο κατεστως αυτο εξακολουθει. Οτου επειδη γαλλησιαν εις τας γαλλικας ιδια να στρεφη ο νομοθετης εις τους πρωτους. Ο Ονωριος (2) διεταξε οτως ανα πασαν Κυριακην οι δικαστα επισκεπτωνται τους γαλλικουους και εξετασωσι αυτους τους εγγυωνται ανάγκη και τους προς αυτους ρήτορας οι δημοσιαι και αν εγωσι τα τροφης των.

(1) L. 7, Cod. Th. IX 3.

(2) L. 1. C. Th. de accusationem

Αλλα δικτυωσε και το μετρα τουτο ιδιαιτερ κατεγγυον. Διότι οι δικαστα των γρόνων εκείνων κατεστά και σαρξ της κοινωνιας ν' ζουν' όπου το συμφερον και ο ηγωνισμος και αι ιδικαι απλοικωτερ προτεθεσονται και είναι το μονον ελατηριον της κινησεως των δεθμιστων. Ο εκτελεστικος της καθεκαστης είναι γεμαται. Κατα τους δικτυχρους τουτους χρονους, λεγει ο Γιββονδιος, ο σκοπος σχεδιαστου του Θεοδοσιανου Κωδικος. Δεν υπηρχε πλεον αγωνια, ουτε αίδιος προς τους νομους και πασαν κατηγοριαν να αλλελογρωματων. Ο Ονωριος κατεστησε την ιδιαν κατηγοριαν εν τοις δικαστηριοις, το μονον εναπομενον κατωφερον απο τους δικτυχρους αυτοκρατορας. ο δι Ιουστινιανος επικαλεσ τον δικαστα προς τον αγωνα, ανεγνωρισε τα δικαιωμα της επιδιαλυσεως των γαλλικων και της εξετασεως των αιτιων της φυλακισεως (1). Δια του τελευταιου τουτου μετρου επεκτεινεται η εξουσια της ενεργειας επι τας αρχας της ποινικης δικαιοσυνης και της δικαιοσυνης των δικαστων. Η εκκλησια αυτη επαναλαμβανε τη τους Πατερικους, ειναι δε ανεκαθεν η ιστορια της Βυζαντινης ποινικης Νομοθεσιας ιστορια της συχνης των φυλακισεων.

Μεταξυ των μεταχειρισεων διατάξεων του Κωνσταντινου ευρισκομεν την αναχωρησιν των φυλων εν τας φυλακας. Ο Ιουστινιανος προσεθεσε μετρον ασφαλειας προς τον σκοπον τουτον ειτε δια χρεν ειτε δι' εγκλημα. Εαν εχωσι τινων σοβαρα εγκλημματα εν Μονοπατηρι. Η ποινη αυτη ειναι ηρεμος ζωη εν τη φυλακη ομοια προς τας γηροκομειακας οικησεις. Η ιδεα αυτου να δεν χρη το τις αγωνιστις αδικημα να δεν ειναι ικανον να δικαιωσει την φυλακισιν εις τον κατηγορουμενον. Η ιδεα αυτη ειναι ρητως απαλλοκωσα και παιδοποιιας, ο παλλακια εν νομιμω ενω επι ενεργω χριστιανων. Τοτε ενωσις με νομιμον γαμετην ειναι ποινικος κατηγορουμενος αφορα να προστασιαν των της γυναικος αγωγιτων τι μονον εν τοις κοινοις αλλα και εν τη φυλακη.

Ο Ιουστινιανος επεβαλεν δικαια διατάξεις και περι χαριτων, αι χαριτες εμως ηκιαι δεν δυνανται ενεκα βαλτιωσεως ή κατανικης του κατελθοντος να δοθωσιν ειμη μονον κατα τας εορτας των Πασχα ως εν Αθηναις κατα τας εορτας των Παναθηναιων και εν Ρωμη κατα τας εορτας των Πετεσπασιανειων ή των Φλαβιανων κατελθοντι ελληρτισθησαν, ουτω και κατα τας εορτας του Πασχα ομοιον οι δικαστα ν' αποδιδωσι τους κατελθοντας ει τι θ' ανεμενετο παρεσχε χωρις ν' ανακινωσι τας δικας των κρισεως. Εν τοις νομοις τουτοις της (1) Αὐτοκράτωρ ἐκεφάλαιον τὸ ἐπιβάλλειν τοῖς ἔθνεσιν καὶ νικηφόρος ὁ ἀναστασ. ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ τοῖς φυλακισμένοις τοῦ ἔθνους.

(1) L. 22. c. de episcopali audientia

(2) L. 19 cod. Th. X. 10.

και τα περί κατηγόρίας του περιφύρου Νόμου περί πλαστογραφίας διατήρησε αυτού τιμωρί βεβαίως τον γράπτωνα βασιλέα, αλλ' ουχ ήττον τα μέγα συγχρονοί τοῦ πράγματος. Αί νέαι του Θεοδοσίου διατηρήσεις χρίσεως συχνάκις τον κατέλυον της ιδιοκτησίας απόδειξιν. Ότι πότε ή ζωή των κατόικων της αυτοκρατορίας ετη πάντοτε εις τον διεθνούς του σήμερον, και ότι ο σχεδόν ο ανακαγρυφής πολιτισμός χριστιανικού, δεικνυμένη έκτοτε εν πάσαις τας ανατολικάς αρχαίς πλέον και την ανθρωπίνων αισθήσεων. Ήτον εν ο ένας των κατόικων φιλανθρωπίας, ην ένδυναμούν ή θρησκεία της αγάπης και του Χριστιανικού αντιπάτρησε. Η συχνότων κατόικων και φιλανθρωπίων μετα τον διατινων άλν κατόικη αλλήτρα. Ο Ιουστινιανός ίξ ολίγου της προ ανθρώπων αδυναμίας κατηγορήσεων των κατόικαζομένων μετ' αυτού, ενώς ο σπουδαίος εκλείν την ισχύν της.

Ο χριστιανισμός, ούτω απομαχομένος του Ευαγγελικού μύθου, ενώσεων του παρεστώτων εξέλαβε ένας την κλίσιν επιβρυσεν του επί του όγκου. Ο διεξαγγελτης της αστα του Ιουστινιανού Θεοδοσιανών νομοθεσιών ως τον 6ου αιώνος τούτο, σπανίως απαντά μάλιστον του δε άπαξ ή δίς ανακαινισμός από τα λιστρα αίσχρατα τα διατρεχουσα από του παρ' τούτων τέλους (1). Πρωτίστων δε του Βυζαντίου ανατυχών ρυθμοθεσίαν αίτιον του Μεσαίωνα δεν έπαυσε το της φιλανθρωπίας του 18 αίωνος. Ο Ρωμαίος λατινίζων δούλος δεν Χίμωνας και Γάϊος τη επιμελήτων τούτου συστήματα δεν εργαζόμενα εν τους πολίτας. Του δε διστυχούν γένος του Βυζαντίου δεν ανήκουν πολίται ή τον βασιλεων εξαίρετα κατέσπα πρόσωπα, τα συνήθων όμως τούτο

(1) Gibbon ch XXVII. Ο σεβάσμιος κατηγορίας των περί κεφαλαιοτεχνίας νόμων κλπ. ου αν δύνανται τα συνήθων του Κύνογου Ιδιοφυΐας εξαιρέτων του κατά τον Ιουστινιανόν νόμου, έστω υπερβάλλει τον 6ν επτακτής ποτέ η τυραννία ο νόμος Ι. L. Cod. lib. IX. tit. Ne quis eunuchus in Imperium ascendat. Κωδικ. περί εγχειρήσεων ευνουχισμού και ευνούχων. Ο ευνουχισμός εθεωρείτο ποτέ ως ποινή του εγκλήματος.

(2) Vita Basil. lib. I. cap. Apocr. §6. 6.

Κατά την κρίσιν του Αλεξίου Αριστηνού, «Εί τις τα τινα εις αρθρώσεις επαινεσαι ζώντα την τούτων κατάσκευ. οι δεν ίσα, τοῦ ίσί κατά ζητούσθαι την ίσην ύπόγνοια δίκην» αί δε δύο, έστίρου του ορθρικού και αυτού επιστημόνων, ούς ως αίτιαν τρόπον του αλείου πανηγυρίσεως. Κτισθείς δε και χαρίς σφαίρας της ένοσου της έκτοιχος, ανά της Ωρας της χρυσης, του ώσπερον Ορολογίου του Ταμιείων. Μεταξύ της τρίτης και πάντων επιβαλλόντες εις τους σοφους, διατής παρθένων, πλανήτους. Ο δικαίος ούτος απλήγνωσις δεν δικαίου, οι δε κατηγόρίας ο δικαστής του κοινού.

Δαν ξηρησάλ ένούστε τους γήρατας, ούτε τους ανένδοτους. Προκειμένου περί εγκλημάτων πρός δοσίας. (2) Είπεται τα παράδοξα πολλοί κίνοις έτους ού ύστε του Βυζαντίου, ρυθμος σπουδαιοκατορθωμάτων και πολλοί προσπί πλοιοί, όπως οι κατορθώσεις ούτω θεωρεί εξαναπόδιοι υπό της γλαφυρότητας και κατασκοπία αναγνώσης. Η γλαφυρότης δεν είναι διανοιτικής ανατυχίας προνόμιον. Δίκα κάρτος πλάνου ένιστάτων άσης δεν πάντοτε, αν εκκαθίζεται, ή ανάγκη του γλυφή. Τα Βυζαντινα κατάτος τους θνησιμους της αρχαίας φιλολογίας και ιστορίας, είρε δι τι τα κατάλοιπα του Ρωμαϊκού λαού, απαλούσεν της μεγαλείου του Ρωμαϊκού λαού, απαλούσεν της διατρεπταναν του Βυζαντίου· αλλ' όμως ανάπτυκτα πάσα δεν κλείστρα. Ο Ιουστινιανός ούτε Γαστεν ἐν τὸ μέσω του σπουδαίου του, ὁ μὲν δικαίου ἐμπνοούτε, τὸ αἰσθῆμα ἰξέπαυσεν. Τὸ δὲ ἄλλος ἐξετάσεις καὶ απόδειπνα. Διότι ἐπιλήπτε ἡ ἡδικία γρὰ ἀπὸ τὸν ἐν Σινσίνου κοινωνίαν, ὅπως μὴν ἐπιτρέπεται ἀπὸ τὸν ἀπόστολον ἀπὸ τὸν ἐν τὸν ἐν τὸν ἐν

κατὰ τὴν ἐνώπιον τῶν συζητήσεων τῆς ὑποθέσεως ὑπόδειξιν ἀφορμῶν ἐνίσταντο περὶ τῆς ἀποδείξεως τοῦ ποσοῦ τῶν χρεωγράφων, καὶ ὅτι οὐδὲ ἠρνοῦντο ἐν ὁλότητι τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦτον· ἀφ' ἑτέρου ὅμως ἐπὶ τῶν προηγουμένων πρακτικῶν τῶν προκειμένων τόπων ὑπῆρχον ἀναγραφαὶ ἐκθέσεως ἀπόψεως ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν ἐναγομένων, ἐνίοτε δὲ τοῦτο ἀφορᾷ μόνον εἰς στατιβόλιον τὸν ἐκτεθὲν ἐν τῷ δημοσίῳ μερὶ πλειστέρους τοῦ ταπίου, ὅπερ τότε ἐν κυρίᾳ βάσῃ τῆς κατοχῆσεως του, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἐγγεγραμμένον, ἐπομένως ἀνεπιτήδειον ἀντιστέκεται ὅτι, ἂν προσδιόρθωνε τοῦτο τὸ ἐπίδικον ταπίον, ἐπρεπε νὰ προσχωρήσῃ τὸ πρωτότυπον τούτου καὶ εἰς τοῦτ' ἐπιτρέπεται ἀπὸ τὸν ἀναγραφὲν ἐπὶ τοῦ πρώτου περὶ τῆς ἀποδείξεως τῆς 4ξ ὑπαρχῆς παρὰ τοῦ Δημοσίου προσβολῆς τοῦ τίτλου τῆς πλειστῆς· τὸ ἐμπόδιον ὅμως ἀπορρίπτει καὶ ἀπὸ τὸ ἐναγόμενον τὸ πλειστηριαστικὸν τοῦ ἱερέως ταπίου, ἐφ' ὧν οἱ ἐναγόμενοι ἀντέχουν τὰς πλείους των, χωρὶς ποσῶς νὰ κίνωνται ἐπὶ τοῦ ἐναγομένου τὸ ἐπίδικον ταπίον, ἐπειδὴ πρόκειται τὸ Δημόσιον περὶ πραγμάτων τοῦ ποσοῦ μὴ ὑπαρχόντων αὐτοῦ εἰς τὸν προβολὴν τοῦ ἐμπορικοῦ πλειστηρίου ἐπὶ τῆς πραγματικῆς τοῦ πρωτοτύπου, ὅτις ἐτὸ οὐσιωδὲς δὲν ἐ ὁ νόμος οὐδαμοῦ ὑπόδειξιν τὴν θέλοντα τὸν ἀναγνώστην ἐν καταγράφοις τούτου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐν καταγράφοις τούτου τοῦ πλαστοῦ καὶ πρὸ ἔθε τούτου, τὸ ὁ ἀναπολόγητον κατέλιπε τὸν ἀπόφασιν, καὶ παρέδωκε τὸν διάστ[illegible] ἄρθρου 42ῆς τῆς Πολ. Δικονομίας, ὅτις ὡς ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ τοῦ τοῦ καὶ τὸν ἀναγνώστην ὁποῖα ἐν τῷ πρακτικῷ, εἶναι οὐσιώδης, ὃ δὲ παράδειγμα αὐτὸ δὲν ἐπὶ ἄρθρου 200 καὶ 207 § 3 καὶ ἐπὶ τῆς Πολιτ. Δικονομίας.

Ἀριθ. 38 (1888) Τμ. Α'.

Κατηγορία ἐφέσεως κ. Σ. Εὐκλείδου.
Διεξάγουσα δικηγορία - Ἀρωδής - Πρόσθετος τρόπ. - Συμβάσεις νόμῳ καταφρονεῖται. - Ψευδεῖς νόθοι. - Προϋπόθεσις - Αἰτιολογία. - Ἐπιχείρηται.

Ἐπειδὴ τὸ ἰσχυρὸν δὲν τὰ προσδιαλήφεις αὐτοῦ ἀπορρίπτεσθαι σκέπτεται ὅτι ὁ ὁρκίωμον εἰς τοὺς ἀναμενόντας ὑπὸ τὸ ἀναμφιβόλου Δημοσίου κυοῦσθαι ἀπὸ τὴν γνώμιος τὰ ἐπιχειρηθέντα τῆς διαχρίσεως καὶ πωλήσεως του πετρελαίου, ἐπιχειρηθεῖσαν ἀπὸ τὸν ἐναγόμενον τὸν συμβολαίου τῶν συβόλεων τῆς 13 καὶ 23 Δεκεμβρίου 1883 ἐτὸ 6 ὅμῳ ἐπὶ τῆς τυπὸς τῆς πωλήσεως τοῦ πετρελαίου τῆς ὅτι τοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς συμβάσεως ἰσχύοντος ἀπὸ 29 Μαρτίου 1881 ΑΡΣ' νόμου ὑφιστάμενος, ἂν τιμὴν οἱ συμβαλλόμενοι ἐνσυνεπανεν νὰ θέσουν ὡς βάσιν τῆς ἀγοραίας καὶ αὐτοσχεδιαστικῆς ἀνεξαρτήτως τῆς ἀπὸ μετρητοῦ ἀποτιμήσεως μεταλλικῆς ἀγτῆς. Ἐπὶ τοῦ λόγου δὲ τοῦτου ἀπορριπτόμενον ὅτι οἱ ἀναμενόντες δὲν ἀκολουθοῦν τὸν κανόνα ἀγορᾶς κτῶν καὶ ἀπαλλοτριώσεως πρὸ τοῦ ὁ ὁμῷ ἐπὶ τῆς ὅτι ὁ ἀκτίνα ἐκθέσεως ἀπὸ 15 Νοεμβρίου 1883 ΑΙΓ΄ Νόμου ψηφίσμα προσδιόρισε ἀλλοῦ λιπτὸν κατ' ἰσχὺν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῶν συμβάσεων τῶν ἀκάλων τῆς ἐπιχειρήσεως ἐπὶ τοῦ ἐγκειμένου ἐτοῦτο ἀπλῶς ὑπηρεσιακὸν ἐπὶ τῶν διατάξεων τοῦ τοιούτου νόμου ἀπὸ τὸν περιστέρι σκέλους τῆς ἀπόφασις του, ἐπομένως ἀνεπιτήδειον ἀκυρώσεως ὡς ἀναρμοδιότητος ὑφιστάμενον. ἀλλ' ἐξέτασεν σημαντικὰ περιστατικὰ χωρὶς νὰ προσβλέπῃ κατὰ νόμον τὸ ἀπὸ ἐπιτρεπόμενον ἀπὸ τὸν ἐπιδικασθέντος ἀπὸ τὰς διατάξεις τῆς ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἀλλως τε ἐν τῷ ἄρθρῳ 26 ἀριθμένης πρόθεσμος τῶν 120 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐν ἀφόσεως τῆς προθεσμίας ὑπερβαλλούσης ἀπὸ τὸν ἀναμενόντος ἐπιτρεπόμενον.

Ἀριθ. 43 (1888) Τμ. Α'.

Κατηγορία ἐφέσεως κ. Α. Γιώνη.
Πρόσωπον ἀγωγῆς - Χρόνος αὐτοῦ

Ἐπειδὴ κατὰ τὰ ἄρθρα 158 καὶ 160 τῆς Πολ. Δικονομίας καὶ τοῦ νόμου 16 Ἰουλ. (5, 3) τὸ πρωτεῖον τῆς ἀγωγῆς ἀρίσεται κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιδόσεως ὅτι οὐ ἀπαραίτητος ὁ διάκριτος, ὅθεν διξάμενοι τὸ Ἐφετεῖον ὅτι ἐπὶ δὲν τελευταίαι τῆς ἐπιδίκου ἀπαιτήσεως βόσις δὲν κατὰ κατὰ τὸν ἐπίδικον στὸ ἀγωγὴς ἐκβηρίζθετησι, ἀλλ' ἐπιπλέκουσιν κύτους ὡς ἀγωγὴς ἐκβηρίζθετησι τὸν ἐνώπιον αὐτοῦ σ«Ζήτειν βαπρίθετησιν, χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ καὶ τὸν ἰσχυρισμὸν αὐτῶν ὅτι ἐγένετο ἐξέλιξις ἡ τοῦ ἐναγομένου Πρωτοδικείου ἀπορρίπτει παρέδωκε τὰς πρακτικοποίησεις ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὸν ἄρθρ. 807 § 5 καὶ 7 τῆς Πολιτικῆς ἐπιχειρηματολογίας (*).

ΠΟΙΝΙΚΗ

Ἀριθ. 184 (1888) Τμ. Β'.

Κατηγορία ἐφέσεως κ. Σ. Ἀναστοπούλου
Ἀναρμοδιότης. - Ὑπαρξις κατηγορίων. - Τὶς ἀποδεικτέα. - Ἀνεξέλεγκτος.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 477 τῆς Ποιν. Δικονομίας παρέστησι οἱ ἐν αὐτῷ ἀναγραφόμενοι λόγοι ἀναιρέσεως, ἐξ ὧν ἀναφέρονται τὸ ἐπὶ τῶν καθολικῶν τῆς ὑπογρεώσεως ἐξ ἀναρμοδιότητος καὶ ἡ ὑπάρξεως κατηγορίων ἐκ παρὰ δικαίων ἀρχῶν ἐπιχειρηματολόγησιν καθολικῶν μόνον ὑπὸ τοῦ παρὰ τὴν Ἀρείῳ Πάγῳ ἀντεισαγγελέως μόνον κατὰ πρότασιν αὐτοῦ ἀναιρούσεως ἀλλὰ ἀναρμοδιότητος ἀπὸ τοιαύτας ὑπαρδόσεις.

— Ἐπειδὴ τὸ δικαστήριον τῶν Συνέδρων, ἀπορρίπτων τὴν περὶ ἀναβολῆς αἴτησιν τοῦ συνηγόρου τοῦ ἀναιρουμένου, ἀπὸ τοῦ λόγου ὅτι δὲν ἐν τῷ ὁποίῳ ἐπρόκειτο ἐν αὐτῷ πρακτικῷ ἀγορᾶς, ἐνεργοῦσεν ἀνὰ τὰς ἰδίας ἐξουσίας, ἀλλ' ἐπὶ τοῦτο ἐπρόκειτο

Άρθ. 1219/1890.

Εἰσαγγελία ἐφέσεως κ. Κ. Γκίκας

Πράξεις προέδρου. - Δὲν ἀναιροῦνται· - Ἐνάσκησις πράξεως

Κατὰ τὸν τρόπον ἀρχὴν τοῦ ἄρθ. 180 Π. Δ., αἱ πρὸς τὸν δικαστὴν ἐκδιδόμεναι αὐτεπαγγέλτως δύνανται ν' ἀναβληθοῦν παρ' αὐτοῦ μόνον εἰς τὰς τοῦ ὁποίου ἐμποδίζουσιν αἱ περιστάσεις. Συνεπὲς ὁ πρόεδρος τοῦ Πρωτοδικείου, χορηγήσας τὴν ἄδειαν συντηρητικοῦ μέτρου οὐδὲν κατεχρήσθη τοῦ δικαιώματος ν' ἀναλάβῃ ταύτην ὡς ἐπιτακτικήν, εἰμὴ μόνον δι' ἐπαληθεύσεως τῶν πραγμάτων τῶν ἀπαιτούντων τὴν ἐπιβολὴν αὐτοῦ ἢ ἰδιαιτέρων ἀπόρων ἀναγομένων εἰς τὴν πρόφασιν(*).

(*) Ἀφορᾷ εἰσαγγελικὴν τοῦ γραμματέως τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν ἐπὶ τῆς ἀπὸ 20 ν. ἡμ. ἀπορρίψεως ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ἐν λόγῳ Πρωτοδικείου τῆς προσφυγῆς αὐτῶν, ἀναπομπῆς δὲ τῆς ἐνστάσεως ἐπεφέρετο ἡ ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τοῦ προέδρου τούτου ἐπὶ τῆς ἀπὸ 24 ν. ἡμ. ἐκθέσεως τῶν ἐγγράφων πρωτέλειαν ἐπὶ τῆς ἀπὸ 25 ν. ἡμ. ἐκθέσεως τῶν ἐγγράφων πρωτέλειαν ἐπὶ τῆς ἀπὸ 26 ν. ἡμ. ἐκθέσεως τῶν ἐγγράφων πρωτέλειαν ἐπὶ τῆς ἀπὸ 27 ν. ἡμ. ἐκθέσεως τῶν ἐγγράφων πρωτέλειαν ἐπὶ τῆς ἀπὸ

Ἀλλ' ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 12 ἐστὶν ἀπόλυτος καὶ γενικὴ, ἀναιροῦσα τὴν διεκδίκησιν τῆς γυναικὸς *ἄνευ διαστολῆς*, ἄρα καὶ *κατ' αὐτοῦ τοῦ ἀνδρὸς*, παρ' ᾧ εὕρηται τὸ διατετιμημένον ἀκίνητον (104).

Ἀλλ' ἆρά γε ἀνῃρέθη τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς διεκδικήσεως καὶ ἐπὶ *κινητῶν*;

Περὶ τούτου ἐπικρατεῖ παρ' ἡμῖν διαφωνία. Ὁ Καλλιγᾶς (105) ἀποφαίνεται ἀποφατικῶς ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι ὁ περὶ μεταγραφῆς νόμος ἀφορᾷ εἰς μόνα τὰ *ἀκίνητα* καὶ περὶ τούτου προὐνόησεν ὁ νομοθέτης. Ὁ Κρασσᾶς ἐν τῇ νεωτάτῃ αὐτοῦ συγγραφῇ (106) ἀποφαίνεται τοὐναντίον καταφατικῶς, διότι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 12 ἐδ. β'. καταργεῖ τὴν διεκδίκησιν τῶν διατετιμημένων *πραγμάτων* (οὐχὶ ἀκινήτων), ἄνευ δὲ σημασίας ἐστὶν ὅτι ὁ εἰρημένος νόμος, ἐν ᾧ περιέχεται ἡ διάταξις, ὁρίζει τὸ σύστημα τῆς μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος τῶν ἀκινήτων. Τὴν αὐτὴν λύσιν ἀπεδέξατο ἤδη ὁ Παπαρρηγόπουλος ἐν τῷ Πραγματικῷ δικαίῳ (§ 154) δεξάμενος ἐν γένει τὴν κατάργησιν τῆς διεκδικήσεως, δηλ. καὶ ἐπὶ κινητῶν (107).

Πρόδηλον ὅτι ἡ ἐν τῷ ἄρθ. 12 κατὰ τὰ ἀνωτέρω κατάργησις ἀφορᾷ εἰς ὅλα τὰ ἐν τῇ καταργουμένῃ διεκδικήσει περιεχόμενα πλεονεκτήματα, ἄρα καὶ τὴν ἐν αὐτῇ ἐνυπάρχουσαν ὑποθηκικὴν ἀγωγὴν, τὴν ἁρμόζουσαν ἰδίως κατὰ τοῦ δανειστοῦ.

§ 28 Πλὴν τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω διεκδικήσεως, τῆς παρ' ἡμῖν ἐπὶ τῶν διατετιμημένων ἀργούσης, ὁ Ἰουστινιανὸς ἀπένειμε τῇ γυναικὶ καὶ σιωπηρὰν ὑποθήκην ἐφ' ὅλης τῆς περιουσίας τοῦ ἀνδρός (108). Ἀλλὰ τὰ περὶ τούτου ἄλλως ἰσχύουσιν ἤδη παρ' ἡμῖν ὡς ἐκ τῶν νεωτέρων νόμων, διότι ἐπὶ μὲν κινητῶν οὐδὲν ἔχει ἡ γυνὴ προνόμιον (109), ἐπὶ δὲ ἀκινήτων, ἡ μὲν σιωπηρὰ καὶ γενικὴ ὑποθήκη κατηργήθη ὑπὸ τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, προνόμιον δὲ κατὰ τὴν πολιτικὴν δικονομίαν οὐδὲν ἔχει ἡ γυνὴ διὰ τὴν προῖκα, μὴ περιλαμβανομένην ἐν τοῖς ἐπὶ ἀκινήτων προνομίοις (110).

(104) Κρασσᾶ op. cit. § 139 σελ. 267. Ἡ ἀμφισβήτησις ἔχει πρακτικὴν σημασίαν, διότι ἂν ἡ κατὰ τοῦ ἀνδρὸς διεκδίκησις ἐπιτρέπεται, ἡ γυνὴ ἐνασκεῖ βεβαίως αὐτὴν, ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ διατετιμημένον κτῆμα ἔχει μείζονα ἀξίαν τῆς διατιμήσεως.

(105) Οἰκογ. Δίκ. § 104. Τῇ γνώμῃ τούτου ἀκολουθεῖ καὶ ὁ ἡμέτερος συγγραφεὺς § 134.

(106) Op. cit. § 139 σελ. 267.

(107) Ἀλλ' ἐν σημ. 1 τῆς παραγράφου ταύτης (σελ. 139) φαίνεται ἀμφιβάλλων «ἀρά γε καὶ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς κινητῶν; ὁ περὶ μεταγραφῆς νόμος ἐννοεῖ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς κυριότητος ἀκινήτων». Ἐν Οἰκογ. Δικαίῳ § 170 (σελ. 236), ἐκδοθέντι μετὰ τὸ πραγματικὸν δίκαιον, ὁ Παπαρρηγόπουλος μᾶλλον συμφωνεῖ τῷ Καλλιγᾷ, ἀναφέρων τὴν κατάργησιν μόνον περὶ ἀκινήτων.

(108) Κώδ. 15 (8) L. unica.

(109) Ἄρθρ. 940-944 Πλ. Δικ. ἄρθρ. 1100. Νόμος ἐνεχύρου.

(110) Ἄρθρ. 991. § 6 Πλ. Δικ. καὶ ἄρθρ. 49 Ν. ὑποθ. Πρβλ. περὶ τούτου ἰδίως Κρασσᾶ Οἰκογ. Δίκ. § 138 σελ. 263—4.

Συμφώνως πρὸς ταῦτα ἀποφαίνεται καὶ ὁ ἡμέτερος συγγραφεύς, περιοριζόμενος ὅμως νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ διεκδίκησις τῆς γυναικὸς *κατὰ τῶν ἐνυποθήκων* ἀργεῖ ἕνεκα τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, κατὰ δὲ *τοῦ ἐνεχυρούχου* δανειστοῦ ἕνεκα τοῦ περὶ ἐνεχύρου νόμου (§ 134 συγγραφῆς).

Τοῦτο ὀρθὸν, ἀλλ' ἡ ἀνάπτυξις τοῦ συγγραφέως ἀτελὴς, διότι καὶ ἡ πολιτικὴ δικονομία, ὁρίσασα αὐτὴ αὕτη τὰ ἐπὶ κινητῶν καὶ ἀκινήτων προνόμια, κατήργησεν ἀναμφιβόλως οὐ μόνον τὸ ὑπὸ τῆς διατάξεως unica Κώδ. (5. 13) ὑπὸ τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἀπονεμηθὲν προνόμιον καὶ ὑποθήκην, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ἐν τῇ ὠφελίμῳ διεκδικήσει τῆς διατάξεως (5.12) 30 περιεχομένην ὑποθηκικὴν ἢ προνομιακὴν ἀγωγὴν, ἐφ' ὅσον δηλ. ἀπευθύνετο καὶ κατὰ τῶν δανειστῶν τοῦ ἀνδρός.

Ὥστε ἤδη, ἐὰν οἱ δανεισταὶ τοῦ ἀνδρὸς, ἐγχειρόγραφοι, κατάσχωσι τὰ λόγῳ πωλήσεως διατετιμημένα κινητὰ ἢ ἀκίνητα παρὰ τῷ ἀνδρὶ, δὲν δύναται ἡ γυνὴ νὰ ἀξιώσῃ προτίμησιν ἐπ' αὐτῶν παρὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτ. δικονομίας (111).

(Ἕπεται συνέχεια)

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ ΝΟΜΟΜΑΘΩΝ

I.— *Ἰσχύει ἔθιμον, κατὰ τὸ ὁποῖον, μετὰ τὸν θάνατον τῶν τέκνων, ἡ περιουσία τῆς προαποβιωσάσης αὐτῶν μητρὸς ἀποδίδεται εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτῆς, ἤτοι τὰ τέκνα δὲν κληρονομοῦνται ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἐκ μητρὸς συγγενῶν;*

II.— *Ὑπὸ τίνας ὅρους ἰσχύει τοῦτο καὶ πῶς ἀποδεικνύεται;*

Ἐν πρώτοις εἶναι ἀναντίρρητον, ὅτι κατὰ τὸν νόμον τῆς 23 Φεβρουαρίου 1835 περὶ τοῦ πολ. νόμου, τὰ ἔθιμα ὅσα πολυχρόνιος καὶ ἀδιάκοπος συνήθεια ἢ ἀποφάσεις δικαστικαὶ καθιέρωσαν, ὑπερισχύουν ὅπου ἐκράτησαν, δηλ. ὑπερισχύουσι τοῦ Ρωμ. νόμου. Βεβαίως ὁ ὅρος τῆς ἰσχύος εἶναι ἡ ὕπαρξις τοῦ ἐθίμου καὶ τῶν στοιχείων αὐτοῦ, ἐν οἷς τὸ πολυχρόνιον καὶ ἀδιάκοπον ὅπως φανῇ ὅτι ὑπάρχει ἡ περὶ τοῦ δικαίου πεποίθησις τῶν ἀσκούντων τὰ παραδείγματα. Δὲν ὁρίζεται πόσα παραδείγματα ἀπαιτοῦνται· τὰ περὶ τούτου ἀπόκεινται τῷ δικαστῇ, ὅστις κρίνει ἂν τὰ τυχὸν ἐναντία παραδείγματα ὦσι μεμονωμένης ἀντιθέτου γνώμης ἔνδειξις ἢ ἀπόδειξις ἀχρηστίας τοῦ ἐθίμου ἢ σχηματισμοῦ ἀντιθέτου ἐθίμου.

Ὁ νόμος τῆς 23 Φεβρουαρίου 1835 δὲν μνημονεύει ἀπαραιτήτως τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων ὡς ἀποδεικτικῶν μέσων, ἀλλὰ διαζευκτικῶς, ἐξ οὗ ἕπεται ὅτι τὰ συνήθη ἀποδεικτικὰ μέσα τὰ ὑπὸ τῆς Πολ. Δικονομίας ἀναγνωριζόμενα, καὶ ἰδίως μάρτυρες, ἐπιτρέπονται, κατ' ἐξαίρεσιν δὲ δύνανται καὶ δικαστικαὶ ἀποφάσεις νὰ χρησιμεύωσιν οὐχὶ

(111) Σημειωτέον ὅτι ἀμφίβολον εἶναι ἂν κατηργήθη ἡ ἐπὶ κινητῶν διατετιμημένων διεκδίκησις, ὥστε τὸ ζήτημα δύναται νὰ γεννηθῇ, μάλιστα δὲ ὁ ἡμέτερος συγγραφεὺς ἀποφαίνεται τὴν κατάργησιν ἐπὶ μόνων τῶν ἀκινήτων.

ὡς ἔχουσαι δύναμιν δεδικασμένου, ἀλλ' ὡς ἀποδεικτικὸν μέσον (πρβλ. Καλλιγᾶ I § 65).

Βεβαίως δὲ ἡ ἰσχὺς τοῦ ἐθίμου ὑπάρχει ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐν τῷ τόπῳ ἐγκαταστάσεως τοῦ τε πατρὸς καὶ τῆς συζύγου του· διότι ὑπαρχόντων ἐν τῇ πολιτείᾳ πλειόνων ἐθίμων, ἰσχύει ἕκαστον ἔθιμον ἐν ᾧ τόπῳ ἐπεκράτησεν ἐπὶ προσώπων τῶν ἐν τῷ τόπῳ ἐγκατεστημένων, δηλ. ἐχόντων μόνιμον κατοικίαν (domicilium), καθὰ καὶ ἐπὶ κληρονομίας ἐν γένει δέχονται ἐν Γερμανίᾳ (Savigny VIII, 349), ἀφοῦ μάλιστα ἡ ἀρχὴ τῆς ἐθνικότητος οὐδὲν δύναται νὰ σημαίνῃ ἰσχυόντων ἐν Ἑλλάδι πολλῶν διαφόρων ἐθίμων.

Μία τελευταία ἀπολείπεται ἀπορία ἂν τὸ ἐν λόγῳ ἔθιμον στερεῖται κύρους ὡς ἀντιβαῖνον εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ εἰς νόμους δημοσίας τάξεως, οἷος ὁ ἀπονέμων τῷ πατρὶ νόμιμον μοῖραν ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ τέκνου. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦτο δύσκολον εἶνε νὰ δεχθῇ τις ὅτι αἱ περὶ νομίμου μοίρας διατάξεις ἀφορῶσιν εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν, ἀφοῦ δὲν κωλύεται ἡ παραίτησις ἀπὸ τῆς νομίμου μοίρας. Ἰδίως ὅμως τὸ ἔθιμον στερεῖται κύρους ἂν ἀντίκειται εἰς τὴν ἠθικὴν Νεαρ. 131 κεφ. ά. πρβλ. Καλλιγᾶ I § 64), περὶ οὗ ὅμως δὲν πρόκειται, διότι οὐδὲν τὸ ἀνήθικον νὰ περιέλθῃ ἡ περιουσία τῆς μητρὸς οὐχὶ εἰς τὸν σύζυγον πατέρα τῶν τέκνων ἀλλὰ τοῖς συγγενεῦσι τῆς μητρὸς καὶ τῶν τέκνων ἀποβιωσάντων. Καθ' ὅλα ταῦτα δὲν διστάζομεν νὰ ἀποφανθῶμεν ὅτι τὸ τοιοῦτον ἔθιμον ἐφαρμόζεται, ἂν ὁ πατὴρ τῶν τέκνων ἔχει κατοικίαν (domicilium) ὅπου ἴσχυε τὸ ἔθιμον, διότι ἡ τοῦ πατρὸς κατοικία προσδιορίζει καὶ τὴν τῶν τέκνων.

Π. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ Ι. ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ

Πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς **Θέμιδος** (*)

Δημοσιεύοντες ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 24 φύλλῳ τῆς **Θέμιδος** τὴν ὑπ' ἀριθ. 851 ἐ.ἔ. ἀπόφασιν τῶν ἐνταῦθα ἐφετῶν, ἐκρίνατε ἀναγκαῖον νὰ τὴν συνοδεύσητε μετά τινων παρατηρήσεων, ἐξ ὧν, ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἐν αὐταῖς ἡ ἐπιφύλαξις ὅτι ἐνδεχόμενον ἦτο καὶ νὰ παρενοήσατε τὴν ἀπόφασιν ταύτην, ἔπρεπε νὰ συναγάγῃ τις τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ δικαστήριον, τὸ ὁποῖον τῇ εἰσηγήσει μου ἐξέδοτο ταύτην, ἡμάρτησεν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε δὲν ἐσεβάσθη καὶ αὐτοὺς τοὺς κανόνας τῆς λογικῆς. Εὐτυχῶς τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει οὕτω, καὶ αἱ παρατηρήσεις σας προῆλθον ἀναμφιβόλως ἐκ τῆς παρανοήσεως, ἣν εὐλόγως ἐφοβήθητε, τῆς ἐννοίας τῆς ἀποφάσεως, ἥτις δὲν εἶναι ἴσως ἀδικαιολόγητος, προκειμένου περὶ ζητήματος, τὸ ὁποῖον δὲν ἀναρύεται συνήθως παρ' ἡμῖν καὶ ἀπαιτεῖ ὁπωσδήποτε εἰδικωτέρας τινὰς γνώσεις πρὸς λύσιν των. Ἐν συντόμῳ παρέχω ὑμῖν ἐξηγήσεις τινὰς ἐπὶ τῆς ἐννοίας τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἀποφάσεως. Ὁ Δῆμος Ἀθηναίων δι' ἀγωγῆς του διεξεδίκει τὸν χῶρον τῆς παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν πλατείας, ὃν τὸ Δημόσιον κατέλαβε καὶ ἐφ' οὗ ἀνήγειρε τὰς πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ καταστήματος τοῦ ὑπουργείου δύο πτέρυγας αὐτοῦ, διεξεδίκει δὲ αὐτὸν οὐχὶ ὡς μέρος πλατείας, ἀλλ' ὡς γήπεδον, τὸ ὁποῖον ἀπετέλει μὲν πρότερον μέρος πλατείας, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον ἔπαυσε νὰ ἦναι τοιοῦτον μετὰ τὴν κατάληψιν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ τούτου ἕνεκα ἐζήτησεν, ἂν ἐνθυμῶμαι καλῶς, καὶ πολλὰς χιλιάδας δραχμῶν εἰς ἀποζημίωσιν τῆς ἀξίας του, ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ἦτο ἐφικτὴ ἡ ἀπόδοσις αὐτοῦ ὡς *οἰκοπέδου πλέον* εἰς τὸν Δῆμον. Πρὸς παραδοχὴν τοιαύτης ἀγωγῆς διεκδικητικῆς χώρου ἀποτελοῦντος μέρος πλατείας, ὡς αὐτὸς ὁ Δῆμος ἰσχυρίζετο, ἔδει ἀναγκαίως ν' ἀναφέρηται ἐν αὐτῇ, ὅτι ἡ πλατεῖα ἢ τοὐλάχιστον ὁ χῶρος ὁ ἀποτελῶν μέρος αὐτῆς καὶ καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου μετέβαλε προορισμὸν καὶ ἀπὸ Δημοσίου κτήματος τοῦ Δήμου (domaine public communal), ἀπὸ μέρους πλατείας ἐγένετο κτῆμα τῆς ἰδιωτικῆς κτήσεως τοῦ Δήμου (domaine privé de la commune) ἁπλοῦν γήπεδον ἢ οἰκόπεδον, καθότι ἐφόσον διατηρεῖ τὴν ἰδιότητα αὐτοῦ ὡς μέρους πλατείας θεωρεῖται ἀναπαλλοτρίωτον καὶ ἀπαράγραπτον καὶ δὲν δύναται νὰ διεκδικηθῇ πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως καταστῇ κτῆμα τῆς ἰδιωτικῆς κτήσεως τοῦ Δήμου. Ὁ Δῆμος ὅμως Ἀθηναίων οὐδόλως ἰσχυρίσθη μεταβολὴν τοῦ προορισμοῦ τοῦ μέρους τούτου τῆς πλατείας τοῦ καταληφθέντος ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἰσχυρίσθη μόνον ὅτι κα-

(*) Πάνυ μὲν εὐχαρίστως καταχωρίζομεν τὴν πρὸ ἡμερῶν ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν εὑρισκομένην ἀπάντησιν τοῦ ἀξιοτίμου συναδέλφου, πάνυ δὲ δυσαρέστως ὁμολογοῦμεν ὅτι ἐξακολουθοῦμεν ἀντιτιθέμενοι εἰς τὴν γνώμην αὐτοῦ. Πρὸ παντὸς ἄλλου ὁμολογητέον ὅτι τὸ σκεπτικὸν τῆς ἐν τῇ **Θέμιδι** καταχωρηθείσης ἀποφάσεως ἀπέχει ὁπωσοῦν τῶν ἐν τῇ ἄνω ἀπαντήσει περιεχομένων σκέψεων. Ἀλλὰ μήτοι καὶ αὗται δύνανται νὰ ἑδραιώσωσι τὸ συμπέρασμα εἰς ὃ κατέληξεν ἡ ἀπόφασις; Ὅσῳ καὶ ἂν ἐβασανίσαμεν ἑαυτοὺς, δὲν ἠδυνήθημεν ν' ἀνεύρωμεν ὁποίου εἴδους εἰδικώτεραι γνώσεις, τὰς ὁποίας ὁ συνάδελφος δὲν καταδεικνύει ἐν τῇ ἀπαντήσει του, ἀπῃτοῦντο διὰ νὰ γείνῃ δεκτὸν ὅτι ὁ δῆμος, ὅστις κατὰ τὸν Dernburg ἔχει τὴν ἰδιοκτησίαν (ἐπὶ τοῦ προκειμένου μάλιστα δι' ἀποζημιώσεων ἀποκτήσας αὐτὴν), καὶ τῶν τῇ κοινῇ χρήσει προωρισμένων πραγμάτων, κατὰ τοῦτο μόνον διαφέρουσαν τῆς κοινῆς ἐννοίας τῆς ἰδιοκτησίας, ὅτι ὑποχρεοῦται νὰ διατηρῇ αὐτὰ διαρκῶς εἰς τὴν κοινὴν χρῆσιν, δὲν δύναται νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἄρσιν παντὸς γεγονότος, ὅπερ τὸν στερεῖ ἑνὸς ἢ πλειοτέρων τοιούτων ἀντικειμένων τῆς περιουσίας του, ἀφαιροῦν αὐτὰ ἀκριβῶς τοῦ πρὸς κοινὴν χρῆσιν προορισμοῦ των, δι' ἀγωγῶν εἴτε περὶ προσωρινῶν μέτρων, εἴτε περὶ νομῆς, εἴτε διεκδικήσεως, ἐν ταῖς ὁποίαις βεβαίως θὰ ζητῆται ἡ ἀναγνώρισις τῆς νομῆς του καὶ τῆς κυριότητος καὶ ἡ ἀξία αὐτοῦ λόγῳ ἀποζημιώσεως, ἥτις φαίνεται ὅτι ἰδιαιτέρως τονίζεται ἐν τῇ προκειμένῃ ἀπαντήσει. Καὶ ἂν δὲν εἶναι ὀρθὴ ἡ ἄνω ἔννοια τῆς ἰδιοκτησίας τῶν Δήμων ἐπὶ τῆς domaine public communal, βεβαίως ἀπόλλυσιν αὕτη τὴν ἰδιότητα ταύτην ἀπὸ τῆς δι' οἱουδήποτε γεγονότος παύσεως τοῦ νὰ ὑπηρετῇ τὴν κοινὴν χρῆσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐγένετο διὰ τῆς ἐπὶ τῆς πλατείας ἀνεγέρσεως τῶν πτερύγων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, αἱ ὁποῖαι, ὅσον καὶ ἂν ἐχρησίμευσαν κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους εἰς τοὺς ἀπὸ τῶν ἀνδήρων αὐτῶν πολεμικοὺς ἢ εἰρηνικοὺς πρωθυπουργικοὺς λόγους, βεβαίως ἀφῄρεσαν ἀπὸ τὸ ὑπ' αὐτῶν [illegible] φθὲν ἔδαφος τὴν ἰδιότητα τῆς πλατείας. Ὁ κ. [illegible] λάκης προσθέτει ὅτι τὸ γεγονὸς τοῦτο δύναται [illegible] τραπῇ διὰ τῆς νομίμου ἐνεργείας. Ἐννοεῖ βε[illegible] διὰ τῆς παρεμβάσεως τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας [illegible] τῷ ὄντι καὶ οὗτος νόμιμος τρόπος. Ἀλλ' ἐὰν [illegible] φθῇ ὑπό τινος τὸ δημαρχικὸν π.χ. κατάστημα, κατὰ τοῦ ὁποίου ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία δὲν θέλει νὰ [illegible] τι, διότι (ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου) καταλαβὼν [illegible] Δημόσιον, φρονεῖ ἆρά γε σπουδαίως ὁ κ. Ἀγ[illegible] ὅτι δὲν ὑπάρχει προστασία ἐκ τῶν κειμένων [illegible]

ελλείψη τούτο δεν του Δημοσίου, άλλ' ή κατάληψις αύτη δεν εξάγεται να σύρωμεν την ρητοδικίαν του πρωτοτύπου κατόχου, καθότι δεν δύναται ούτος να προβή εις κατάληψιν όταν κατατεθή κατ' αυτού η τής κυρίας εφέσεως δίκη, διότι τοιαύτη χρήσις, τυχόν συγχωρουμένη εις μερικάς περιπτώσεις, δεν δύναται ποτέ να παραχωρηθή ή απαγορευθή εις τον κύριον του. Τούτο είναι απαραίτητον διαρρήδην ίνα τα τοιαύτα συγχωρούμενα από τής συμβάσεως δικαιώματα. Επομένως τής Γαλλικής ένεκα, ως προς τούτο, τροχοπέδη μόλις την αρχήν του εκτελεστικού και επιτρεπτικού τούτου κανονισμού. Περί τούτου ιδε Dalloz, Cours de droit administratif Tom. V §§ 971 και πανταχού. Η παρούσα απόφασις κανονίζει χρόνον τινά δημεν δέν καταβάλλεται τα μισθώματα θεωρητικώς, αι είναι ή κατάληψις και ή καταβολή αποδεκτή επί μερικά κτίσια, άλλ' ή διά κατάθεως της προσδιοι αρχής ή διά της επιδόσεως γραφούσα του κατόχου πράξεως εις τον κύριον αποκτώσα ή εις τον πρώτον αυτού κατόχον εν περιπτώσει ενοικιάσεως από τρίτου, ως την αυτήν έννοιαν δίδουν Du Pontlhon Traité du domaine public Tom. I. Nr. 16. 17. 18. 19 Δήμος Δίκης 1885 διάταγμα επικαλούμενος έγγραφον την μεταβολήν του νομολογιακού μας κράτους, της σήμερον, είτε εξαιρετικώς ενδέχεται να συμβή γεγονός, το οποίον κατ' αυτό τα άλλοτον τον προσώπων του τερί του τρόπου τής καταβολής τούτου μισθώματος, δεν κατ' ουδεμίαν περίπτωσιν δύναται να θεωρηθή ως δικαίωμα του δυνάμενον ν' αναιρεθή διά τής νομικής ενεργείας. Επομένως δεν δύναται ούτε ή κατάληψις του κτιρίου ούτε ή κατάθεσις του μισθώματος ή αποστερητική. Εκείνο δε το οποίον πρέπει πάντοτε να κάνη είναι ή κατάθεσις του μισθώματος ή η πράξις της επιδόσεως προς τον κύριον ή τον κάτοχον του κτιρίου.

Εν Αθήναις τη 23 Οκτωβρίου 1890.

Χαρίλαος Δεττελάκης

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ερμηνεία Ελληνικού Συνεδρίου.

Κατά τον Λαογραφικόν Συνέδριον συσταθέντων τα εξής:

Α. **Δικαστικά δημοσιεύματα.** Η εκδοσις από 1883. 10 επί δεκαπενταετία δίδεται εις 12 επί τριακονταετία δεκαετίαν εν τη διαθηκοφυλακείου διατακτικά του δικαστηρίου του Νομού της χρήσεως 1883. Εξαιρέτως δε από τον Νομάρχην και τον παρεδρεύοντα εις τον Νομάρχην εν τη τοπικού λογισμού του επαρχιακού ταμείου της δεκαετίας από 1883. Εξαιρέτως δε 21 εφέσεις κατά δικαστικών υποθέσεων και προσθήκαι εν αναιρέσεως—

Β' **Διοικητική δικαιοσύνη.** Εξαιρέτερον αποτελέσματα και εξοδεύσεις εν τούτου πράξις 77. Ιδ. Σελλήγρων και διοικητικών χρηματικά ενδίκαστα και τοις συμβολαιογράφοις του εν τοις χρήσεων 1-7. Εξαιρέτερον, ενεγχαράσεις και δημοσίευσιν πραγματεύεται 10ν. αγορών 1890. Λόγοι την χρ. Ιωαννίνων Δ. τομικών διδόντων Πανελληνίου κ' τα κοινά εργασίας τα τερμινού σπουδαίας. Ε. Ελληνικών λογισμικών τμημάτων του 1883 και ε' δικαίως κτλ.

Αι δικαζόμεναι των κατηγόρων

Αι κατηγόρειαι εν τον ελληνικόν μάλιστα κατηγορούνται. Την παρελθούσαν εβδομάδα εγένοντο δύο συναλλαγαί της μιας εν τοις φαίνεται Νου Πατρών. Ο εν επτέρνων τον δημοσίευσιν κατάθεσιν τα εξ τας φαίνεται Χαλκίδος. Ο εν αποδέκτων ανήκει και αι κατάθεσιν. Εκ διατεταμένου εκεί κύριος έχουν αυτόν εν δύο απαράμιλλα κατάθεσιν μέτρα και εν τον φαίνεται Κυτηρού κατάγεται. Αι αποδείξεις κτλ. και αι εξαιρετικαί κατάθεσιν των λέγουσιν ο κάποιος, δημόσιον εν τη πρατική Ελλάδος συναλλαγή. Ο Δημόσιος Ταμείον και ο Δημόσιος Ταμείον και ή δε Δελτίον μηχανικού ειναι ένα αντιπρόσωπος τα πτωχαμένου άλλ' επιτυχούσης ύστερα και εγκαινιάστε. Εκτός δε τον πλειονοψηφιών τούτων εγκαινιάστε και παρά της μητρός αυτού δε επανεμ. αρμοστεύει. Τη εξέτασι κατηγόρει ετηρήσεν επί τον τυνικόν και επιτρόπου Δημοσίου κατάθεσιν εν τον Δημοσίου Ταμείον. Ιδ. δε Μαρκού εγκρίνεται τε πλειονοψηφιών τούτου. Δέλ ο πολιτικός εν τη κατάθεσιν τον Δημοσίου Ταμείον. Ιδ.

ΠΤΩΧΕΥΣΕΙΣ

Ἀνδρέας Στεφανούρης κ. Ἑρμουπόλεως Ἀπ. 1717 ἐ. ἔ. τοῦ πρ. Ἑρμουπόλεως. Ἐν πτωχ. (δὲν ὁρίζεται). Εἰσ. Ι. Βελλίνης, πρ. συνδ. Κ. Κούρτης. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 16 9βρίου

Ν. Χ. Φανεστρόπουλος κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 8185 ἐ. ἔ. πρ. ἐνταῦθα. Ἐν πτωχ. 15 Ἀπριλίου 1890. Εἰσ. Ι. Ζέπος, πρ. συνδ. Ι. Γ. Γεωργακόπουλος. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 26 9βρίου.

Ν. Δοῦρος ἢ Βουχιούνης κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 8186 ἐ. ἔ. πρ. ἐνταῦθα. Ἐν πτωχ. 5 Μαρτίου 1890. Εἰσ. Ι. Ζέπος, πρ. συνδ. Α. Μπουχιούνης. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 26 Νοεμβρίου.

Β. Μαλόπουλος κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 8190 ἐ. ἔ. πρ. ἐνταῦθα. Ἐν πτωχ. 6 Ἰουλίου 1890. Εἰσ. Σ. Τσαγκρῆς, πρ. συνδ. Ε. Διαμαντόπουλος. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 26 Νοεμβρίου.

Εὐστρ. Χατζῆ Κωνσταντίνου Προύσαλης κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 8191 ἐ. ἔ. πρ. ἐνταῦθα. Ἐν πτωχ. 1 Νοεμβρίου 1890. Εἰσ. Ν. Κυπριάδης, πρ. συνδ. Κ. Τζίνης. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 26 Νοεμβρίου.

Π. Γ. Φλῶρος κ. Λαμίας. Ἀπ. 639 ἐ. ἔ. πρ. Λαμίας. Ἐν πτωχ. Μάϊος 1890. Εἰσ. νεωτ. Πρωτοδίκης, πρ. συνδ. Ν. Οἰκονόμου καὶ Ι. Βλάχος. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 4 Δβρίου.

Προσαγωγὴ δικαιογράφων πιστωτῶν

1) τῆς πτωχ. Ι. Μόρδου Κερκύρας ἐντὸς 20 ἡμ. ἀπὸ τῆς 19 9βρίου. 2) τῆς πτωχ. Στ. Σαρκώση, Ἀθηνῶν, ἐντὸς 20 ἡμ. ἀπὸ τῆς 22 Νοεμβρίου 3) τῆς πτωχ. Γ. Φαρατζῆ, Ἀθηνῶν, ἐντὸς 20 ἡμ. ἀπὸ τῆς 22 9βρίου.

Πρόσκλησις εἰς διάσκεψιν περὶ συμβιβασμοῦ

1) Τῆς πτωχ. Θ. Μπεσῆ, Ἀθηνῶν, τὴν 22 9βρίου.

Ἐπαλήθευσις πιστώσεων

Τῆς πτωχ. Κ. Ῥωσσέτου Ἀθηνῶν ἐπὶ 15 ἡμ. ἀπὸ τῆς 17 Νοεμβρίου ἐ. ἔ.

ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΙ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Νοεμβρίου 1890

Οἰκία ἐν τῇ συνοικίᾳ Νεαπόλεως μετὰ τῶν παραρτημάτων της ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θεμιστοκλέους τῶν ὀφ. κληρ. Β. Λαμπρούλη. ἐκτ. π. τ. 812. Συμβ. Γλυκοφρίδης.

— Ὁ ἀναβληθεὶς πλειστηριασμὸς τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ μαγαζείου τῶν ὀφ. ἀδελφῶν Ι. Χ. Δ. Παπαηλιοπούλων. Συμβ. Γ. Παπούλας.

— Κλίβανος μετὰ συνεχομένων μαγαζείων καὶ οἰκιῶν κλ. π. τ. 436 καὶ 50 ἐπὶ τῶν ὁδῶν Βαλτετσίου καὶ Πινακωτῶν. 2) Οἰκία διόροφος μετὰ τοῦ οἰκοπέδου της κλ. ἐκτ. π. τ. 176 τῶν ὀφ. Δ. καὶ Γ. Καλύβα. Συμβ. Ἠλ. Γλυκοφρίδης.

— Οἰκία ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Τριπόδων (συνοικία Πλάκας) ἀρ. 27 ἐκτ. π. τ. 152 τῆς ὀφ. Αἰκ. χ. Ἰω. Δράκου. Συμβ. Γ. Παπούλας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Δεκεμβρίου 1890

1) Ὑδρόμυλος ἐν θέσει «Κτυπητὸν» μετὰ κηπαρίου καὶ τῆς περιοχῆς ἐκτ. ἑνὸς στρέμματος. 2) Ἄμπελος ἐκ στρεμ. ἓξ μὲ 60 ἐλαιόφυτα καὶ ὀπωρόδενδρα ἐν τῇ αὐτῇ θέσει. 3) Ἀγρὸς ποτιστικὸς ἐκ δύο Β. στρεμμ. ἐν τῇ αὐτῇ θέσει. 4) Ἐλαιοτριβεῖον ἐντὸς τῶν Κουκουβαούνων συνιστάμενον ἐκ μηχανῶν, ληνοῦ καὶ μικρᾶς περιοχῆς. 5) Οἰκία ἐντὸς τοῦ χωρίου ἐκτ. π. τ. 1000. 6) Ἄμπελος μετὰ συνεχομένου ἀγροῦ ἐν θέσει «Παγώνα» ἐκτάσεως τῆς μὲν ἀμπέλου 4 παλ. στρεμμ. μετὰ 9 ἐλαιοδένδρων κτλ. καὶ ὕδατος, τοῦ δὲ ἀγροῦ ἐκ 4 ποτιστικῶν στρεμμ. 7) Ἀγρὸς ἐν θέσει «Λόγκος» μετὰ 10 ἐλαιοδένδρων τῶν ὀφ. Α. Παπατσολάκου, Π. Μαργέτη καὶ Ἀθ. Σταυριανοῦ. Συμβ. Ἠλ Γλυκοφρίδης.

— Διάφορα κινητὰ πράγματα τῆς ὀφ. Κλημ. Καβάν. Συμβ. Π. Γενοβέλης.

Μικρὰ ἀλληλογραφία

Δ. Γρ. Λαμίαν. Σᾶς στέλλομεν καὶ δεύτερον Ν. περὶ ὑποθήκης τῶν πλοίων.— *Ι. Ἰω. Βόλον.* Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Ἡ συνδρ. εἶναι δρ. 12. Κρατοῦμεν ὑπόλοιπον εἰς διάθεσίν σας. — *Ι. Α. Σ. Σῦρον* Ἀποστείλατε προηγουμένως συνδρομήν σας.— *Α. Μ. Μεσσήνην.* Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.

Περίληψις

τῆς ὑπ' ἀριθ. 8005 ἐ.ἔ. ἀποφάσεως τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, ἐκδοθείσης ἐπὶ τῇ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1890 αἰτήσει τοῦ *Νικολάου Φουτούλιου* καὶ τῆς συζύγου του *Αἰκατερίνης Ν. Φουτούλιου* κατοίκου Ἀθηνῶν

Διὰ ταῦτα

Δεχόμενον τὴν ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1890 αἴτησιν τῶν αἰτούντων Νικολάου καὶ Αἰκατερίνης Ν. Φουτούλιου κατοίκων Ἀθηνῶν

Κηρύσσει θετὸν υἱὸν τῶν αἰτούντων τὸν ἀνήλικον Ἰωάννην τὸ γένος Παπανικολάου, υἱὸν τοῦ Δημητρίου Παπανικολάου καὶ τῆς ἀποβιωσάσης συζύγου του Μαρίας καὶ

Ἐπιβάλλει τὰ ἔξοδα καὶ τέλη εἰς βάρος τῶν αἰτούντων

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Νοεμβρίου 1890.

Ὁ προέδρεύων **Σ. Ν. Σολδάρης** — *Ὁ ὑπογραμματεύς* **Θ. Σάββας**

Ἀκριβὴς περίληψις δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος **Θέμις**.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Νοεμβρίου 1890.

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος
Π. Ἀγγελόπουλος Ἀθάνατος

Εἰς πάντας τοὺς πληρώσαντας τὴν συνδρομήν των συνδρομητὰς τῆς «Θέμιδος» παρέχεται εἰς τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς του (2,20 μετὰ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν) τὸ **Εὑρετήριον τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων** ἀπὸ τοῦ 1836 - 1888 τοῦ κ. Π. Ἀγγελοπούλου Ἀθανάτου, δωρεὰν δὲ ὁ νόμος *περὶ ὑποθήκης πλοίων* ἐν ἰδιαιτέρῳ παραρτήματι ἐκτυπωθείς.

ARNDTS - ΡΩΜΑΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΘΝ

κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ.

Ι. Θ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ δικηγόρου

Ἐξεδόθη τὸ 14ον φυλλάδιον περιέχον συνέχειαν τοῦ ἐνοχικοῦ δικαίου.

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΥΠΟ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Ἔκδοσις **τετάρτη** *μετὰ πολλῶν βελτιώσεων*

Τόμοι 3 σελ. ιζ'-4400. Τιμὴ τοῦ ὅλου βιβλίου δρ. 48

Εὑρίσκεται παρ' ἅπασι τοῖς ἐν Ἑλλάδι καὶ Τουρκίᾳ βιβλιοπώλαις καὶ ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ Π. Λ. Σακελλαρίου.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ ΤΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ

Φ. ΚΑΡΡΑΡΑ

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ ὑπὸ **Ν. Ε. Σούρμπη**

Δικηγόρου ἐν Κερκύρᾳ

Τιμὴ ἑκάστου ἀντιτύπου δρ. 2

Συνδρομηταὶ τῆς ἄνω μελέτης ἐγγράφονται παρ' ἡμῖν.

ΕΤΟΣ Α'.— ΑΡΙΘ. 31

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ 19 ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 19 | Συνδρομὴ ἐτησία δρ. 12. § Μετὰ δελτίου δρ. 15 § Καταχωρίσ. ὁ στίχ. λ. 50. ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ Θ. & Π. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΙ ΑΘΑΝΑΤΟΙ | ΑΘΗΝΑΙ 2 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1890

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὁ ὅρκος ἐπὶ ἀδιαιρέτου ὁμολογίας ὑπὸ **Α. Θεοδωρίδου.**

Νομολογία Ἀρείου Πάγου, Πολιτική (1888).

Νομολογία Ἐφετείου Ἀθηνῶν (1890)

Γαλλικὴ Νομολογία.-Γερμανικὴ Νομολογία.

Βιβλιοκρισία ἐπὶ τοῦ συγγράμματος τοῦ κ. Α. Ροΐλοῦ περὶ τῶν Τυχῶν τῆς Προικὸς μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ γάμου ὑπὸ τοῦ κ. **Ι. Εὐκλείδου.**

Γνωμοδοτήσεις Νομομαθῶν.

Ἐπίλογος ἐναρκτηρ. λόγου τοῦ ὑφηγητοῦ κ. **Ι. Ραΐση**

Διάφορα.- Καταδίκων ἐκδίκησις ὑπὸ L. JACOLLIOT

Ἐπίσημοι δικαστικαὶ εἰδήσεις.-Πτωχεύσεις.-Πλειστηριασμοί. - Συστάσεις καὶ διαλύσεις ἑταιριῶν.- Κοινοποιήσεις τοῖς γραμματεῦσι.-Ἀλληλογραφία.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης διωρίσθησαν πρόεδρος τῶν Συνέδρων τοῦ ἐν Κερκύρᾳ Κακουργιοδικείου ὁ ἐφέτης Ι. Βουλπιώτης, ἀναπληρωτικὸς ὁ πρόεδρος τῶν αὐτόθι πλημμελειοδικῶν Γ. Ζαχαριάδης καὶ Σύνεδροι ὁ πλημμελειοδίκης Τ. Ἀμπελᾶς καὶ ὁ πάρεδρος Γ. Ζωλλῆς. Τοῦ ἐν Ἀργοστολίῳ κακουργιοδικείου πρόεδρος τῶν Συνέδρων ὁ πρόεδρος τῶν πλημμελειοδικῶν Γ. Βελλίνης, ἀναπληρωτικὸς ὁ πλημμελειοδίκης Ξ. Διγενόπουλος καὶ σύνεδροι ὁ πλημμελειοδίκης Δ. Κωλέττης καὶ ὁ πάρεδρος Ι. Χαλκιᾶς.

— Μετετέθησαν ἐναλλὰξ οἱ πρόεδροι τῶν ἐν Λαρίσσῃ πρωτοδικῶν Ι. Μακρῆς καὶ τῶν ἐν Χαλκίδι Γ. Μάνεσης.

— Ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ γραμματεὺς τῶν ἐν Λαρίσσῃ πρωτοδικῶν Δ. Ροδόπουλος καὶ μετετέθη εἰς τὸ πρωτοδικεῖον Λαρίσσης ὁ γραμματεὺς τῶν ἐν Ζακύνθῳ πρωτοδικῶν Σ. Κομματακης.

— Διωρίσθη πάρεδρος παρὰ τῷ πρωτοδικείῳ Τριπόλεως ὁ δικηγόρος Π. Γαλανόπουλος.

— Μετετέθησαν ἐναλλὰξ οἱ εἰσαγγελεῖς τῶν ἐν Καρδίτζῃ Πρωτοδικῶν Π. Μεσθενεὺς καὶ Βόλου Ἰω. Σπανίδης, καὶ οἱ ἀντεισαγγελεῖς Σπ. Καρβούνης ἐκ τοῦ πρωτοδικείου Τριπόλεως εἰς τὸ τῶν Καλαμῶν καὶ Γρηγ. Φουρτούνας ἐκ τοῦ πρωτοδικείου Καλαμῶν εἰς τὸ τῆς Κυπαρισσίας.

— Διωρίσθη πάρεδρος παρὰ τῷ πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν ὁ δικηγόρος Γ. Διαμαντόπουλος.

— Μετετέθησαν ἐναλλὰξ οἱ πρωτοδίκαι Λαμίας Δ. Σκοῦρος καὶ Λαρίσσης Ἱερ. Ἀκύλας. Πατρῶν Δ. Ψαρρόπουλος καὶ Μεσολογγίου Γ. Μητσόπουλος.

— Ἀπηλλάγη τῶν ἀνακριτικῶν καθηκόντων ὁ παρὰ τῷ πλημμελειοδικείῳ Λαμίας πλημμελειοδίκης Α. Βοβολίνης.

— Μετετέθησαν ἐναλλὰξ οἱ εἰρηνοδίκαι Πρασιῶν Κ. Μαρκατζάνος καὶ Φιγαλίας Ν. Πολυχρονάκος.

— Ἐγένετο δεκτὴ ἡ παραίτησις τοῦ Α' παρέδρου παρὰ τῷ πρωτοδικείῳ Χαλκίδος Γ. Ἀποστολίδου καὶ διωρίσθη ἀντ' αὐτοῦ ὁ δικηγόρος Χρ. Τραπεζούντιος. Ἀπηλλάγη τῶν καθηκόντων τοῦ Α' παρέδρου παρὰ τῷ εἰρηνοδικείῳ νοτίου πλευρᾶς Πατρῶν ὁ Γ. Σπανόπουλος.

— Διωρίσθησαν δικηγόροι παρὰ τῷ ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικείῳ κτλ. οἱ Ν. Μπάρακλης, πρώην τοιοῦτος, Γ. Ν. Ζωγράφος καὶ Ι. Λαμπρίδης τελειοδίδακτοι τὰ νομικά, παρὰ δὲ τοῖς ἐν Χαλκίδι δικαστηρίοις ὁ Μ. Α. Ρήγας πρώην τοιοῦτος. Μετετέθη ἐκ τοῦ πρωτοδικείου Ἀθηνῶν εἰς τὸ τοῦ Μεσολογγίου ὁ δικηγόρος Δ. Γ. Καββαδίας.

— Διὰ β. διατάγματος τῆς 23/26 Νοεμβρίου 1890 συνιστᾶται εἰδικὸν συμβολαιογραφεῖον ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Εἰρηνοδικείου Μήλου καὶ διωρίσθη συμβολαιογράφος ὁ Ἰωάννης Νοστράκης δικηγόρος παρὰ τῷ πρωτοδικείῳ Σύρου.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΙ

Τῷ γραμματεῖ τοῦ ἐν Ἀθήναις πρωτοδικείου

Τῇ 3 Νοεμβρίου πρᾶξις προτιμήσεως μεταξὺ Κ. Βογιατζῆ καὶ Στ. Δ. Σταματίου.

— Τῇ αὐτῇ πρᾶξις προτιμήσεως μεταξὺ Κ. Βογιατζῆ καὶ Νικ. Νότη.

Τῷ γραμματεῖ τοῦ πρωτοδικείου Καλαμῶν

Τῇ 27 Νοεμβρίου ἐ.ἔ. πρᾶξις προτιμήσεως τῆς ἀπὸ 12 Αὐγούστου 1889 ἐφέσεως κατὰ τῆς 608 (1889) τοῦ εἰρηνοδικείου Θουρίας τοῦ Δ. Γ. Φράγκου κ. Μικρομάνης κατὰ Ι. Σκαλαίου.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΛΥΣΕΙΣ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Κατεχωρήθησαν καὶ ἐτοιχοκολλήθησαν ἐν τῷ Πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν:

— Τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1890. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 5073 τῆς 24 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. τοῦ συμβ. Α. Σταμέλου, δι' οὗ οἱ Ι. Καλόφωνος καὶ Δ. Βαρβέρης ἢ Ψαρριανὸς συνέστησαν ἐνταῦθα «ἑταιρίαν ἐκκενώσεων» σκοποῦσαν τὴν ἐκκένωσιν τῶν βόθρων. Διάρκεια 3 ἔτη ἀπὸ τῆς 20 Ὀκτωβρίου 1890. Διευθυντὴς καὶ ταμίας ὁ Ι. Καλόφωνος.

— Τῇ 1 Νοεμβρίου 1890. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 2624 τῆς 19 Ὀκτωβρίου 1890 τοῦ συμβ. Πειραιῶς Β. Ἀγγελοπούλου, δι' οὗ οἱ Κωνστ. Βεϊζαδές, Χρ. Ζώγας καὶ Δημ. Βεϊζαδὲς συνέστησαν ἐμπ. ἑταιρίαν οἰνοπνευματοποιείου ἐν Πειραιεῖ. Διάρκεια 10ετὴς ἀπὸ 1ης Αὐγούστου 1890 Κεφ. 17,000 δρ. Διευθ. καὶ διαχειριστὴς Κ. Βεϊζαδές.

— Τῇ 6 Νοεμβρίου 1890. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 3400 τῆς 3 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. τοῦ συμβολ. Ε. Γκορίτσα, δι' οὗ οἱ Β. Σεκρὲ καὶ Αὐγ. Καϋκροῦ καὶ Ἰω. Τοτόμης συνέστησαν ἐργολαβικὴν ἑταιρίαν πρὸς ἀνάληψιν ἐργασιῶν τοῦ Σιδηροδρόμου Πειραιῶς-Λαρίσσης. Κεφ. 50,000 δρ. διευθυντὴς καὶ διαχειριστὴς Ι. Τοτόμης.

— Τῇ 7 Νοεμβρίου 1890. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 16,973 τῆς 4 Ὀκτωβρίου 1890 τοῦ συμβολ. Δ. Καλλιοντζῆ, δι' οὗ οἱ Α. Καρποῦζος καὶ Π. Ρούμπας συνέστησαν ἑταιρίαν ξενοδοχείου τὸ «Λονδῖνον». Διάρκεια διετὴς [illegible] Ὀκτωβρίου 1890. Κεφ. 3800 δρ. Διευθυντὴς [illegible] χειριστὴς Α Καρποῦζος.

— Τῇ 13 Νοεμβρίου 1890. Τὸ ὑπ' ἀριθ. [illegible] τῆς 13 Ἰουλίου 1890 τοῦ συμβ. Α. Γαϊτάνου [illegible] Χρ. Ν. Μαραβελάκης καὶ Κ. Διαμαντῆς [illegible] ἑταιρίαν καφενείου. Κεφ. 7000 δρ Διάρκεια [illegible] ἡμέραι ἀπὸ 12 Ἰουλίου 1890-31 Αὐγούστου 18[illegible] μίας Χρ. Ν. Μαραβελάκης. Πᾶσα πρᾶξις [illegible] παρ' ἀμφοτέρων τῶν συνεταίρων.

Ο ΟΡΚΟΣ ΕΠΙ ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 21 φύλλῳ τῆς *Θέμιδος* ἐδημοσιεύθη ἐπίκρισις τῆς συντάξεως κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 703 τοῦ 1890 ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, ἢ μᾶλλον τῆς κρατούσης νομολογίας, ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς διατυπώσεως τοῦ ὅρκου ἐπὶ συνθέτου ὁμολογίας. Τὸ ζήτημα διῄρεσεν ἐπὶ μακρὸν τὰ δικαστήριά μας, ἀλλ' ἐξενίκησεν ἐπὶ τέλους ἡ γνώμη, ὅτι ὁ ὅρκος δέον νὰ ἐπιβάλληται ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς ὁμολογίας.

Καίτοι ἀνέκαθεν ἀσμένως ταχθέντες τῇ τόσον φυσικῇ καὶ ἀβιάστῳ λύσει τῆς ἀδιαιρέτου ἐπιβολῆς τοῦ ὅρκου, ὁμολογοῦμεν ἀφ' ἑτέρου ὅτι ἀληθῆ ᾐσθανόμεθα πίεσιν ἐκ τῆς παρατηρήσεως τῶν ἀντιθέτων, ὅτι οὕτως ἐγκαταλείπομεν ἀδικαιολογήτως τὴν γενικὴν περὶ βάρους τῆς ἀποδείξεως ἀρχήν, καὶ ὑποχρεοῦμεν τὸν ἐπὶ πληρωμῇ δανείου π. χ. ἐνάγοντα νὰ ἐπαγάγῃ τῷ ἀντιδίκῳ του τὸν ὅρκον, οὐ μόνον περὶ τοῦ δανείου, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς μὴ ἐξοφλήσεως, καὶ τοῦτο, διότι τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ τοῦ ἐναγομένου ἀπάντησις—ἐδανείσθην ἀλλ' ἐπλήρωσα — ἐν ᾧ ἂν ἐπαρουσιαζε δανειστικὸν ἔγγραφον, θὰ τῷ ἤρκει τὸ δι' αὐτοῦ ἀποδεικνυόμενον δάνειον, καὶ ὁ ἐναγόμενος θὰ κατεδικάζετο, εἰ μὴ προσεκόμιζε τὴν περὶ ἐξοφλήσεως ἀπόδειξιν. Οἱ ἀντιφρονοῦντες ἐπετίθεντο μάλιστα μ' ὅλην τὴν αὐθεντίαν τοῦ σεβαστοῦ μας καθηγητοῦ κ. Οἰκονομίδου, ἀδιστάκτως συνηγοροῦντος ὑπὲρ τοῦ διαιρετοῦ. Τὸ εὐλογοφανὲς τῆς εἰρημένης μομφῆς ἦτο, ὡς εἰκός, λόγος κρείσσονος ἐρεύνης ζητήματος, οὐχὶ σπανίως παρουσιαζομένου, καὶ μ' ὅλα ταῦτα πάντοτε ἀκμαίου, ὡς δείκνυσι καὶ αὐτὴ ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπίκρισις.

Τὰ ἐπιχειρήματα, ὡς εἰκός, δὲν λείπουσιν ἑκατέρωθεν, ἀλλ' ἐξαιρετικῶς τῆς προκειμένης συζητήσεως ὁ κλῆρος εἶνε, φαίνεται, ἡ ἐμμονὴ εἰς τὴν ἅπαξ ἐξενεχθεῖσαν γνώμην, καὶ τὸν κανόνα τοῦτον δὲν διαφεύγομεν καὶ ἡμεῖς, καίτοι προσπαθήσαντες καὶ ἤδη νὰ φωτισθῶμεν. Μεταφέρομεν ἐκ τῆς ἐπικρίσεως τὰ κύρια ἄτοπα, ἅτινα αὕτη καταλογίζει εἰς βάρος τῆς κρατούσης νομολογίας, ἵνα οὕτω σαφεστέρας καταστήσωμεν τὰς ἐπ' αὐτῆς παρατηρήσεις μας. «Οὕτω, λέγει, ἀποδεικνύει ὁ ἐνάγων τὴν ἐξόφλησιν, πρὸς μεγάλην τοῦ ἐναγομένου θυμηδίαν, καὶ προφανῆ τοῦ νόμου στρέβλωσιν, καθόσον ὑποχρεοῦται ν' ἀποδεχθῇ *στανικῶς* τὴν ὁμολογίαν τοῦ ἀντιδίκου του, ἢ νὰ στερηθῇ τοῦ ἀποδεικτικοῦ μέσου τοῦ ὅρκου» καὶ παρακατιόν. «Τὸ μόνον ἀποτέλεσμα τοῦ ἀδιαιρέτου τῆς ὁμολογίας εἶνε ὅτι, καίτοι ὑπαρχούσης τῆς ὁμολογίας τοῦ ἐναγομένου περὶ τῆς παροχῆς τοῦ δανείου, δὲν δύναται ὁ ἐνάγων νὰ ὠφεληθῇ αὐτῆς, ἄνευ τῆς συμπαραδοχῆς καὶ τοῦ περὶ ἐξοφλήσεως ἰσχυρισμοῦ· ἀφ' οὗ ὅμως, ἐφαρμοζομένης οὕτω τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀδιαιρέτου τῆς ὁμολογίας, διατάσσεται ἀπόδειξις οὐδεὶς τοῦ λοιποῦ περὶ τοῦ ἀδιαιρέτου δύναται νὰ γίνῃ λόγος, ἀλλὰ χώρα ταῖς διατάξεσι περὶ ἀποδείξεως, ἐν αἷς οὐδεμία μεταξὺ τοῦ ὅρκου καὶ τῶν λοιπῶν ἀποδεικτικῶν μέσων ὑφίσταται διαφορά.»

Παρατηρητέον ἐν πρώτοις, ὅτι εἶνε ἐντελῶς ἀδικαιολόγητος ἡ παράστασις τῆς θέσεως τοῦ ἐνάγοντος τόσον ἀπέλπιδος, πρὸ τῆς ἐπιβολῆς ὅρκου ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς ὁμολογίας, ὥστε ἡ τοιαύτη ἐπιβολὴ νὰ ἐξομοιῶται πρὸς τὴν ἄμεσον παραδοχὴν αὐτῆς, ἄνευ τοῦ ὅρκου. Θὰ ὑπέθετέ τις, ἀναγινώσκων ταῦτα, ὅτι ὁ ὅρκος, οὕτω διατυπούμενος, καταντᾷ πλέον εὔκολος παιδιὰ διὰ τὸν ὁμόσοντα, εἰρωνεία δ' ἁπλῆ διὰ τὸν ἐνάγοντα, καὶ ὅμως τὸ «ἐδανείσθην ἀλλ' ἐπλήρωσα» ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸ «ἤδη οὐδὲν ὀφείλω» θέμα, ὅπερ ἀφορᾷ αὐτὸ τοῦτο τὴν οὐσίαν τῆς διαφορᾶς, ὥστε νὰ μὴ ᾖνε βέβαιον ὅτι θὰ εὕρῃ τὸν διάδικον, ὅστις πράγματι ὀφείλει. ἐπίσης εὔκολον εἰς τὴν δόσιν τοῦ ὅρκου, ὅσον εἰς τὴν διατύπωσιν τῆς ἀπαντήσεώς του, ἢ ἂν τὸ ἐναντίον συμβῇ, διαγραφήτω πλέον ὁ ὅρκος ἐκ τῶν ἀποδεικτικῶν μέσων, καθόσον δὲν πταίει ἐνταῦθα τὸ θέμα, ἀλλ' ἡ πρὸς τὸν ὅρκον ἀδιαφορία. Μόνον ὅταν ἡ σύνθετος ὁμολογία τοῦ ὁμόσοντος, ᾖνε αὐτόχρημα ἡ ἀλήθεια, καταντᾷ τῳόντι διὰ τὸν ἐνάγοντα τὸ αὐτό, εἴτε ἀμέσως παραδεχθῇ ἡ ὁμολογία, εἴτε ἐπιβληθῇ ἀδιαιρέτως ὁ ὅρκος, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶνε δὰ καὶ τόσον οἰκτρὸν συμβεβηκός, ὅσον θέλουσι νὰ παραστήσωσιν, εἰ μὴ ὁ ἐνάγων ἐπιδιώκῃ οὐχὶ τὴν ἐπίκλησιν τῆς συνειδήσεως τοῦ ἀντιδίκου του, ἀλλὰ τὴν παγίδευσίν του· καὶ ἀληθῶς παγὶς εἶνε ὁ ὅρκος περὶ τοῦ ὅτι ἐδανείσθη, ἐν ᾧ ἐκεῖνος ὡμολόγησεν ἤδη τὸ ἐναντίον. Ὅθεν ὁ πράγματι φοβούμενος τὸν Θεὸν ἐναγόμενος δὲν δύναται νὰ αἰσθάνηται θυμηδίαν ἐνώπιον τῆς ἀδιαιρέτου διατυπώσεως, καθόσον ἡ θέσις του—ὅταν ἐννοεῖται ὀφείλει—εἶνε ἐπίσης δυσάρεστος, εἴτε οὕτως, εἴτε ἄλλως διατυπωθῇ τὸ θέμα, θυμηδίαν θὰ αἰσθάνηται τοὐναντίον ἐπὶ τῇ διαιρετῇ διατυπώσει ὁ ἀδίκως ἐνάγων, βλέπων τὸ ἀδιέξοδον τοῦ ἑαυτοῦ θύματος. Ἂν πάλιν ὑποθέσωμεν τὸν ἐναγόμενον ἀθεόφοβον, ἡ θυμηδία του θ' ἀρχίσῃ οὐχὶ ἀπὸ τῆς διατυπώσεως τοῦ θέματος ἀδιαιρέτως, ἀλλ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ἤτοι ἅμα ἐννοήσῃ ὅτι ὁ ἀντιδικός του δὲν ἔχει ἄλλην καταφυγήν, ἢ τὸν ὅρκον του, καθόσον ὁ τοιοῦτος μετὰ τῆς αὐτῆς εὐκολίας περὶ ὅλων ψευδορκεῖ.

Προετάξαμεν τὴν παρατήρησιν ταύτην, ἵνα ἀρθῇ ἀπὸ τοῦ μέσου πᾶσα ὑποψία, ὅτι πρόκειται περὶ νέου τινὸς εἴδους ὅρκου, ἀποκλείοντος πάντα ἐνδοιασμὸν τοῦ ὁμόσοντος, τοῦθ' ὅπερ θὰ ἔκρινεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῶν ἀντιθέτων διὰ τῆς εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῆς, ἐν ᾧ, τῆς ὑποψίας ταύτης τιθεμένης ἐκποδών, ἡ συζήτησις περιορίζεται πλέον εἰς τὸ ἂν ἡ κρατοῦσα νομολογία χειροτερεύῃ ὁπωσδήποτε τὴν θέσιν τοῦ ἐνάγοντος, καὶ ἀλλοιώνῃ τὸν περὶ βάρους τῆς ἀποδείξεως

κανόνα. Μακρὰν δὲ τοῦ νὰ παραδεχθῶμεν τὴν μομφὴν ταύτην, φρονοῦμεν τοὐναντίον ὅτι βαθυτέρα τοῦ πράγματος ἐξέτασις δείκνυσι κρατοῦσαν καὶ κατὰ τὴν ἀδιαίρετον διατύπωσιν, τὴν ἰδίαν δικονομικὴν ἀρχήν. ὑπὸ μόνον τὸν περιορισμόν, ὃν ἐπιβάλλει, τὸ μὲν ὁ ἰδιάζων χαρακτὴρ τῆς ἐνταῦθα *ὑποτιθεμένης* ἀρνήσεως τοῦ ἐναγομένου, τὸ δὲ τὸ ἰδιοφυὲς τοῦ ὅρκου μεταξὺ τῶν ἀποδεικτικῶν μέσων. Δὲν εἶνε δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἰδίου μέτρου ἐπὶ ἀνομοίων περιπτώσεων, ἄλλως ἡ ἑρμηνεία τοῦ νόμου καταντᾷ, οὐχὶ ἐμπέδωσις αὐτοῦ, ἀλλ' ἀληθὴς κλίνη τοῦ Προκρούστου, ἐφ' ἧς τὸ δίκαιον θυσιάζεται.

Οἱ συγγραφεῖς ὁρίζουσι τὸν ὅρκον «ὡς τὴν κατὰ θρησκευτικὸν τύπον διαβεβαίωσιν τοῦ ὅτι ἀληθῆ τις λέγει, ἢ ὑπόσχεται», καί, ἐπειδὴ ὁ λόγος ἐνταῦθα περὶ τοῦ βεβαιωτικοῦ ὅρκου τοῦ διαδίκου, δῆλον ὅτι οὗτος ἐστιν οὐχὶ ἀνεξάρτητόν τι ἀπὸ τοῦ προσώπου τοῦ ὁμόσοντος μέσον ἀποδείξεως, ὡς τὰ λοιπά, ἀλλ' ἁπλῆ δοκιμασία τῆς εὐσταθείας του ἐν τοῖς ἰδίοις του λόγοις· τὸν προκαλοῦμεν δηλ. νὰ ὁμόσῃ ὅτι ἀληθῆ λέγει βεβαιῶν, ἢ ἀρνούμενος, γεγονός τι. Ἅμα ὅμως τῷ προτείνωμεν, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, νὰ ὁρκισθῇ ὅτι ψευδῆ εἶπεν, δικαιοῦται νὰ μᾶς ἀπαντήσῃ ὅτι δὲν ἀναγνωρίζει ἐν τῷ τοιούτῳ ὅρκῳ τὴν αὐθεντικὴν τοῦ νομοθέτου σφραγίδα, ἀλλὰ τοὐναντίον αὐθαίρετόν τι κατασκεύασμα, ἐν ᾧ κατάδηλος γίνεται ἡ τοῦ ἀντιδίκου του πρόθεσις, τοῦ νὰ συλλάβῃ αὐτὸν ἐκ τῆς γενομένης ὁμολογίας του. Ἀλλ' ἐνταῦθα ἀκούομεν τῶν ἐναντίων ἀπορούντων, πῶς λησμονοῦμεν ὅτι ἡ ὁμολογία αὕτη «ἐδανείσθην, ἀλλ' ἐπλήρωσα» πρὸ πολλοῦ ἐτέθη ἤδη ἐκποδών, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 264 τῆς πολ. δικον., μείναντος οὕτως ἐλευθέρου τοῦ πεδίου, ἵνα λειτουργήσῃ, ἄνευ τινὸς ἐξαιρέσεως, ὁ περὶ βάρους τῆς ἀποδείξεως κανών, καθ' ὃν ὁ ἐνάγων μόνον τὸ δάνειον ὀφείλει ν' ἀποδείξῃ. Καὶ ὡς πρὸς τὸ ὅτι μὲν ἐπὶ συνθέτου ὁμολογίας ὁ νόμος ἀντικαθιστᾷ αὐτὴν δι' ὑποτιθεμένης ἀρνήσεως τῆς βάσεως, οὐδεμία δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία, δι' ὃ τακτέα ἐστὶ βεβαίως ἀπόδειξις, τὸ ὅτι ὅμως μένει πάντοτε τὸ πεδίον ἐλεύθερον, ἄνευ διαστολῆς ὡς πρὸς τὰ μέσα, ὧν θὰ κάμῃ χρῆσιν ὁ ἀποδεικνύων, τοῦτο ἐστι συζητητέον. Ἐφ' ὅσον δηλ. ἡ ἀποχὴ τοῦ ἀποδεικνύοντος ἀπὸ τῆς παραμερισθείσης ὁμολογίας τοῦ ἀντιδίκου του εἶναι πραγματικὴ, ὑπάρχει τῳόντι ἡ ἀξιουμένη ἐλευθερία, ὁ δὲ κανὼν περὶ βάρους λειτουργεῖ ἀπροσκόπτως, ἐπὶ μὴ πραγματικῆς τοὐναντίον οὐδὲ τὸ πεδίον εἶναι ἐλεύθερον, ὁ δὲ κανὼν περὶ βάρους δὲν εἶναι ὑποχρεωτικός. Ἀλλὰ πότε ὑπάρχει πραγματικὴ ἀποχή; ὅταν τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα οὐδαμῶς θίγουσι τὴν ὁμολογίαν, ἀλλ' εἰσὶν ὅλως ξένα αὐτῆς, ὡς τὰ ἔγγραφα καὶ οἱ μάρτυρες· τῳόντι ἡ δι' αὐτῶν ἀπόδειξις ἐστι τῆς αὐτῆς δυνάμεως μετὰ καὶ ἄνευ, τῆς ὁμολογίας. Ἀλλ' ὁ ἐπάγων ὅρκον, κατόπιν ὁμολογίας, κατὰ προσποίησιν μόνον ἀπομακρύνεται τῆς ὁμολογίας τοῦ ἀντιδίκου του, κυρίως ὅμως εἰς αὐτὴν στηρίζεται, βάλλων οὕτως ἀπὸ ἀσφαλοῦς, παρὰ τὸ φύσει ἐπισφαλὲς τοῦ ὅρκου· ἄνευ τῆς ὁμολογίας ὁ ὁμόσων θὰ ἦτο ἀληθὴς τῆς διαφορᾶς δικαστής, κατόπιν τῆς ὁμολογίας καλεῖται μόνον ἵνα ἀπαγγείλῃ τὴν ἰδίαν του καταδίκην, ἀρνούμενος τὸν ὅρκον. Ποῦ πλέον ὁ ὑποτιθέμενος ἐλεύθερος διαγωνισμὸς μεταξὺ διαδίκων, ὧν ὁ εἰς φέρει προσδεδεμένην εἰς τὸν πόδα του τὴν βαρεῖαν σφαῖραν τῆς ἰδίας του ὁμολογίας; τὸ πλάσμα ἐνταῦθα ὑποχωρεῖ ἀναγκαίως πρὸ τῆς ἀληθείας, εἰ μὴ ἐξωθήσωμεν αὐτὸ μέχρι τοῦ ἀρνηθῆναι καὶ αὐτὴν τὴν ταὐτότητα τοῦ ὀμνύοντος πρὸς τὸν ποιήσαντα τὴν ὁμολογίαν· πλὴν εἶναι αὐτὸς ὁ ἴδιος, καθὼς καὶ ἡ φωνή του ἡ ἰδία. «Αἱ μὲν χεῖρες Ἠσαῦ, ἡ δὲ φωνὴ Ἰακώβ».

Οὕτως, ἐνῷ θυσιάζεται πανηγυρικῶς ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀδιαιρέτου, οἱ ἀντιφρονοῦντες ἀξιοῦσι νὰ μὴν ὀνομάσωμεν τοῦτο μὲ τὸ ἀληθές του ὄνομα, ἐπὶ λόγῳ ὅτι κατὰ πλάσμα ἡ θυσιαζομένη ὑπολαμβάνεται ἀποῦσα, ἀδιάφορον ἂν αὕτη μονονουχὶ φωνὴν ἀφίησι· αὐτὸ καὶ οὐδὲν ἕτερον, σημαίνει βέβαια τὸ ὅτι «ἀφοῦ πρόκειται νὰ ταχθῶσιν ἀποδείξεις, οὐδεὶς τοῦ λοιποῦ δύναται νὰ γείνῃ λόγος περὶ ἀδιαιρέτου». Ἀλλ' εἶναι ἀρά γε τοῦτο τήρησις τοῦ ἀδιαιρέτου, ἢ ὑπόσχεσις διαψευδομένη ἐν τοῖς πράγμασιν; Ἡ διάψευσις εἶναι κατάδηλος, ὁ ἐναγόμενος δὲν σώζεται, ἢ ἀποδεικνύων τὴν ἐξόφλησιν, ὅπερ ἠδύνατο καὶ ἐξ ἀρχῆς νὰ γίνῃ, ἄνευ περιστροφῶν.

Δὲν ἠδυνήθησαν δὲ τέλος οὐδ' οἱ ἀντίθετοι νὰ μείνωσι πάντη ἀνεπηρρέαστοι ἀπὸ τῶν εἰρημένων ἀληθειῶν, ἔφθασαν μάλιστα μέχρι τοῦ ὀνομᾶσαι σπουδαῖον τὸ ἐκ τῆς ἀναμφισβητήτου φιλαληθείας τοῦ ἐναγομένου ἐπιχείρημα. (Ἐγχ. Οἰκονομ. ἔκδοσ. Δ'.). Εἶναι, λέγουσιν, ὁμολογουμένως φιλαλήθης ὁ ἐναγόμενος, ὅστις, δυνάμενος νὰ μὴ δεσμευθῇ ἐκ τῆς ὁμολογίας, ὁμολογεῖ οὐχ ἧττον, χειροτερεύων οὕτω τὴν θέσιν του, ἐν ᾧ τοὐναντίον ὁ ἐπάγων αὐτῷ τὸν ὅρκον περὶ τοῦ ὁμολογηθέντος ἤδη δανείου τὸ πράττει πιθανῶς ἐπὶ σκοπῷ οὐχὶ ἀμέμπτῳ· ἀλλὰ τί ποιητέον; προσθέτουσιν, ὁ τελευταῖος ἐνασκεῖ ἓν δικαίωμα, ὅπερ ὁ νόμος τῷ χορηγεῖ, ὅθεν ὁ πρῶτος δέον νὰ ὑποφέρῃ, καίτοι ἀναξιοπαθῶν. Πλὴν ἐξεταστέον πρότερον, μήτοι οὐχὶ ὁ νόμος, ἀλλὰ παρερμηνεία τις αὐτοῦ ἄγῃ εἰς τὸ εἰρημένον ἄτοπον, ἵνα ὡς μόνη δυνατὴ θεραπεία μείνῃ [illegible] θετικὴ παρέμβασις, ἣν ἐπικαλεῖται ὁ ἐπ[illegible]. Εἰς τὴν ὑποψίαν ταύτην ἄγεταί τις [illegible] μᾶλλον, ὅσῳ ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως συστ[illegible] τινος, ὡς πολεμίου τῇ καλῇ πίστει, με[illegible] παραδοχῆς τῆς ἐναντίας γνώμης δὲν ὑπολε[illegible] παρὰ ἓν βῆμα.

Ἡ πλανώμεθα δὲ πάρα πολύ, ἢ ἡ [illegible] ζητήματος τούτου συζήτησις διεξήχθη ἐξ [illegible]

προκαταλήψεως, θεωρηθέντος ὡς δεδομένου τοῦ ὅτι ὁ νόμος ἐπιβάλλει καὶ ἐπὶ τῆς συνθέτου ὁμολογίας τὸν περὶ βάρους τῆς ἀποδείξεως κανόνα. Ὅθεν καὶ ἡ μομφὴ ὅτι παρεισάγεται ἐπὶ τοῦ ὅρκου ἀδικαιολόγητος αὐτοῦ ἐξαίρεσις. Ἐνόσῳ ὅμως οἱ ἀντιρρενοῦντες δὲν ἐμπεδώσωσι τὸν κανόνα, ἐννοεῖται ὅτι οὐδεὶς περὶ ἐξαιρέσεως αὐτοῦ χωρεῖ λόγος. Τὸ ἄρθρ. 264 τῆς Πολ. Δικ. μόνον τὸ ἀδιαίρετον καθιερεῖ, καὶ οὐδὲν πλέον ὁρίζει περὶ τοῦ κατόπιν γενησομένου. Ὅθεν τὸ ζητούμενον εἶναι, οὐχὶ πῶς κανονισθήσεται τὸ θέμα ἐπὶ ἐπαγωγῆς ὅρκου μόνον, ἀλλ' ἐν γένει, πῶς ῥυθμισθήσεται ἡ ἀπόδειξις ἐπὶ τοῦ νέου τούτου εἴδους τῆς ἀρνήσεως, ὅπερ δημιουργεῖ ἡ παραμερισθεῖσα ὁμολογία. Ὁ κανὼν περὶ βάρους ἔχει ὑπ' ὄψει του τὸ συνήθως συμβαῖνον, τὴν *πραγματικὴν* δηλ. ἄρνησιν τοῦ ἐναγομένου, οὐχὶ τὴν *πλασματικήν*. Τόσον τὸ ἄρθρον 544 «...ἡ ἀπάντησις εἶναι κατάφασις, ἡ ἄρνησις...» ὡς καὶ τὸ 248 «...ἀποδεικνύονται, καθόσον ἀμφιβάλλονται...» δεικνύουσι σαφῶς ὅτι ἀντικείμενον τῆς περὶ βάρους διατάξεως εἶναι τὸ πραγματικὸν «ὄχι», ὅπερ ἀντιτάσσει ὁ διάδικος, οὐχὶ τὸ «ναί» αὐτοῦ, ὅπερ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ νόμος μετατρέπει εἰς ὄχι. Τὸ τοιοῦτον εἶναι τι ὅλως ἐξαιρετικόν, διὸ ὃ δὲν δύναται νὰ θεώρηθῇ ὅτι εἶναι ἐκεῖνο, ὅπερ ἐπροσδιώρισε τὴν γνώμην τοῦ νομοθέτου, ἄρα οὐδὲ νὰ ῥηθῇ ὅτι αὐτὸς ὁ νόμος κανονίζει ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ τῆς ἀποδείξεως βάρος, ἢ πρέπει νὰ κηρύξωμεν πλέον πάντα τὰ περὶ τῆς ἐξ ἀναλογίας ἐφαρμογῆς τῶν νόμου ἁπλῆν περιττολογίαν, ἀφοῦ ἀδιανοήτως δυνάμεθα οὕτως νὰ θεωρήσωμεν πᾶσαν εἰδικὴν περίπτωσιν ὑπαγομένην εἰς γενικόν τινα τοῦ δικαίου κανόνα. Καὶ εἶναι μὲν ἐνδεχόμενον νὰ ὑπάγηται τῷόντι καὶ τὸ ἰδικῶν τοῦτο τῆς ἀρνήσεως εἶδος εἰς τὴν καθολικωτέραν ταύτην ἀρχὴν τοῦ περὶ βάρους κανόνος, ἀλλὰ τοῦτο, ὡς εἴρηται, εἶναι τὸ ζητούμενον, οὐχὶ δεδομένον, ὡς οἱ ἀντιρρενοῦντες τὸ ὑπολαμβάνουσι. Θὰ ἐρευνηθῇ δέ, καὶ θὰ κριθῇ κατὰ τὰς γενικὰς περὶ τῆς ἐξ ἀναλογίας ἐφαρμογῆς τῶν νόμων ἀρχάς, καὶ εἰς τοῦτο ἤδη προβαίνομεν.

Ἡ ἀναγκαία προϋπόθεσις πάσης ἐξ ἀναλογίας ἐφαρμογῆς εἶναι, ὡς γνωστόν, τὸ νὰ ἐκτείνηται καὶ ἐπὶ τοῦ κανονιστέου θέματος ἡ νομικὴ βάσις τοῦ ἐξ ἀναλογίας ἐφαρμοσθησομένου νόμου. Πρέπει λοιπὸν νὰ ζητηθῇ πρὸ πάντων ὁ *νομικὸς λόγος* τοῦ νόμου, ἡ ratio legis, τὸ *πνεῦμα* δηλ., ὅπερ ὠδήγησε τὸν νομοθέτην, μόνον δ' ἂν ὑπάρχῃ ταύτοτης νομικοῦ λόγου — δὲν ἀρκεῖ οὐδ' ἁπλῆ ὁμοιότης — θὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἐξ ἀναλογίας ἐφαρμογὴν (Οἰκονομ. Γεν. ἀρχαί,' σελ. 55 σημ. 5, β'). Ἐπὶ τῆς συνήθους, ἤτοι τῆς πραγματικῆς ἀρνήσεως, ἡ ἰσότης μεταξὺ τῶν διαδίκων εἶναι ὁ νομικὸς λόγος, διὸ ὃν μόνον ἡ τῆς βάσεως τῆς ἀγωγῆς ἀποδείξις ἐπιβάλλεται τῷ ἐναγομένῳ τῷόντι διὰ πᾶν ὅ,τι ἐπιβληθῇ αὐτῷ πλέον τούτου εἶναι ἀδικαιολόγητον βάρος του, ἐλαφρυνσις δὲ τοῦ ἐναγομένου ἐπίσης ἀδικαιολόγητος. Τὸ ἴδιον ρητέον καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν σύνθετον ὁμολογίαν ὑποτιθεμένης ἀρνήσεως, ἐνόσῳ ἡ τῆς βάσεως ἀποδείξις προσκομίζεται διὰ ἄλλων μέσων, πλὴν τοῦ ὅρκου· ἡ ἰσότης τουτέστι θὰ ἠλλοιοῦτο, ἂν ὁ ἐνάγων, καίτοι ἔχων ἴδια αὐτοῦ ἀποδεικτικὰ μέσα διὰ τὸ δάνειον, δὲν κατίσχυεν, ἡ ἀποδεικνύων καὶ τὴν μὴ ἐξόρλησιν, τοῦ ἀντιδίκου του ὠφελουμένου οὕτως ἐκ τῆς ὁμολογίας του, ἐναντίον τοῦ ἄρθρου 264. Γνωρίζων π.χ. οὗτος ὅτι ὑπέγραψεν ὁμολογον, δι' ὃ θὰ ἤμελει, ἐν τῇ κακοπιστίᾳ του, νὰ τὸ καταστήσῃ ἄχρηστον εἰς χεῖρας τοῦ δανειστοῦ, ὁμολογῶν τὸ δάνειον, καὶ οὕτως ὑποχρεῶν αὐτὸν ν' ἀποδείξῃ τὴν μὴ ἐξόρλησιν. Τὸ αὐτὸ ὄριλος θὰ συνεκόμιζεν ἐκ τῆς ἰδίας του ὁμολογίας ὁ γνωρίζων ὅτι περὶ τοῦ δανείου ὑπάρχουσι μάρτυρες, ἐνθα οὗτοι ἐπιτρέπονται. Ἀλλ' οὐχ οὕτως, μὴ ὑπαρχουσῶν ἄλλων ἀποδείξεων, καθόσον τότε οὐδεμία ὑποθολὴ δύναται νὰ προσδιορίσῃ τὴν τῆς ἀπαντήσεως διατύπωσιν, ἅτις καθιστᾷ δυνατὴν τὴν διαφυγὴν τοῦ ἀντιδίκου του, κερδίζοντος οὕτως ἐκ τῆς ἰδίας του ὁμολογίας τὴν ἰδίαν του σωτηρίαν. Πλὴν, οὔτε τοιαύτην ὠφέλειαν ἠννόει ν' ἀπαγορεύσῃ τὸ ἄρθρον 265, οὔτε τοιαύτην ἰσότητα ὁ κανὼν περὶ βάρους νὰ ἐμπεδώσῃ, ἰσότητα ἀσφαλίζουσαν νίκην ἀθέμιτον εἰς τὸν ἕτερον τῶν διακζομένων. Ὅθεν ὅλος ὁ ἀγὼν τῶν ἀντιρρενούντων εἰς τοῦτο καὶ μόνον καταλήγει, καὶ ὄπισθεν τοῦ τόσον ἐπιμόνως πρασπιζομένου ὀχυρώματος, ὅπερ σκίπει ἡ εὐπροσωπος σημαία τῆς ἰσότητος, καὶ τῆς τηρήσεως τοῦ περὶ βάρους τῆς ἀποδείξεως κανόνος, ἀνευρισκομεν ἐπὶ τέλους κεκρυμμένον, ὡς μόνον πρόστατευόμενον, τὸν πονηρὸν κατὰ τοῦ ἀγαθοῦ ἀγὼν ὁμολογουμένως ἄξιος ἀρεϊσσονος ὑποθήσεως.

Οὕτως ἡ ἔρευνα, διὰ τοῦ νομικοῦ λόγου τοῦ περὶ βάρους τῆς ἀποδείξεως δικονομικοῦ κανόνος γενομένη, ἀποκλείει τὴν ἐξ ἀναλογίας ἐφαρμογὴν του ἐν τῷ ἀπασχολοῦντι ἡμᾶς θέματι. Ἂν δ' ἤδη μὲ τὸ *ἴδιον μέσον ἐρευνήσωμεν* καὶ τὴν περὶ ἀδιαιρέτου τῆς ὁμολογίας ἀρχήν, θέλομεν ἐννόησει εὐκόλως ὅτι ἡ διηρημένη διατύπωσις τοῦ ὅρκου ἀντιστρατεύεται αὐτὸ τοῦτο εἰς τὸ πνεῦμα αὐτῆς. Οἱ ἑρμηνευταὶ τοῦ ἄρθρου 1356 τοῦ Γαλ. κώδικος, ἐξ οὗ παρέλαβε τὴν τοῦ ἀδιαιρέτου ἀρχὴν ὁ ἡμέτερος νομοθέτης, ὡς νομικὸν αὐτῆς λόγον ῥέρουσι τὸ ἄδικον τοῦ νὰ καταδικάζηται δι' ἐλλείψιν ἐγγράφου ἐξοφλήσεως ἐκεῖνος, ὅστις δὲν ὑπέγραψε δανειστικόν, καὶ εἰς τοῦτο ἤθελε τῷόντι ῥέρει ἡ ὑποχρέωσις του εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἐξοφλήσεως, ἅτε ὁμολογηθέντος τοῦ δανείου. Ἂν μὲν ὁ ἐνάγων, ἐσκίρθη κατ' αὐτούς ὁ νομοθέτης, παρουσιάσῃ δανειστικόν, ἐχυτόν ἀς αἰτῆται ὁ ἐναγόμενος, ὅστις ὑποχρεούμενος διὰ τῆς ἀπορρήσεως εἰς ἔγγραφον ἀπόδειξιν τῆς ἐξοφλήσεως, δὲν δυνηθῇ νὰ προσκομίσῃ τοιαύτην, ἂν ὅμως τοὐναντίον ὁ ἐνάγων δὲν παρουσιάσῃ δανειστικὸν ἀς διατιλῇ καὶ ὁ ἀντίδικός του ἐν ἀσφαλείᾳ, ἄνευ ἐξοφλητηρίου, ἀφ' οὗ, καταβάλλων, οὐδεμίαν εἶχεν εὔλογον ῥόθου ἀφορμήν, ἔμεινεν ἄσπλος κατ' ἀσπλου (Aubry et Rau t. 8 p. 176 Delvincourt II. p. 629 Toulier V. 339. Duranton XIII, 555.). Ἀλλ' ἵνα ἡ ἀσφάλεια αὕτη τοῦ ἐναγομένου τυγχάνει πραγματική, δὲν ἀρκεῖ ἡ προσωρινή, ἢ μᾶλλον κατὰ προσποίησιν ἀπαλλαγὴ τοῦ ὁμολογήσαντος ἀπὸ τῆς ὁμολογίας του, δέον νὰ σωθῇ οὗτος μέχρι τέλους, μόνος δὲ τρόπος πρὸς τὸν τελικὸν τοῦτον σκοπὸν εἶνε ἡ ἀπαγόρευσις ἐπαγωγῆς ὅρκου ἐπὶ μόνης τῆς βάσεως. Ὅ,τι δηλ. τείνει εἰς τὸ νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς τὴν τῆς ἐξοφλήσεως ἀπόδειξιν πᾶς ἄλλος ὀφειλέτης, πλὴν τοῦ ἀσυγγνώστως ἀμελήσαντος περὶ τὴν λῆψιν ἐξοφλητηρίου, ἀντίκειται εἰς τὸ πνεῦμα τῆς περὶ ἀδιαιρέτου ἀρχῆς, εὐθὺ δ' εἰς τοῦτο ἄγει ἡ ἐλευθερία τοῦ δανειστοῦ περὶ τὴν ἐπαγωγὴν ὅρκου. Πρὸς τί ἄρα γε ἡ λεπτολογία περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν τὸ βάρος τοῦτο ἐπιτίθησται εἰς τοὺς ὤμους του, ὅταν τὸ ἀποτέλεσμα ἦνε τὸ αὐτό; Ὁ ἐναγόμενος δὲν θὰ δώσῃ τὸν ὅρκον, ἄρα ἐμμέσως καταλήγομεν εἰς τὴν ὑποχρέωσιν του ν' ἀποδείξῃ τὴν ἐξόρλησιν, καίτοι τοῦ ἀντιδίκου του μὴ ἔχοντος ὁμολογον.

Οὐδὲν δ' ἕτερον ὑπολείπεται μετὰ τὸν ἀποκλεισμὸν τῆς διηρημένης διατυπώσεως τοῦ ὅρκου, ἢ ἡ ἐπιβολὴ αὐτοῦ ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς ὁμολογίας, ἄλλη διέξοδος δὲν ὑπάρχει. Δύνανται οἱ ἀντιρρενοῦντες νὰ ὀνομάσωσι τοῦτο ὅπως θέλωσιν ἐστω καὶ *ψευτικὸν* τὴν θέσιν του, ὅσον καὶ ἂν ἡ δυσαρεστος, ἰδημιούργησεν ὁ ἴδιος ἑνάγων, μὴ προσκομίσας οὐδεμίαν ἀπόδειξιν, ἀλλὰ καταργῶν εἰς τὴν τοῦ ἀντιδίκου του εὐσυνειδησίαν διατὶ ἀράγε ἀρσιωῦται αὐτῆ κατὰ τοῦτο μόνον, οὐχὶ κατὰ τὸ ὅλον; Ἂν ἄλλως τε χαρακτηρίσωμεν ὡς παράλογόν τι, καὶ σφόδρα ἐξαναγκαστικὸν τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ ἐναγοντος εἰς ἐπαγωγὴν ὅρκου καὶ περὶ τῆς ἐξοφλήσεως, πῶς πρέπει τάχα νὰ ὀνομασθῇ ἡ εἰς ἀντικατάστασιν τῆς προτεινομένης ὑποχρέωσις τοῦ ἐναγομένου νὰ ὁμόσῃ ἐναντίον τῶν ἰδίων του λόγων; ἡ μήπως ἡ ἐλευθερία τοῦ διαδίκου περὶ τὴν διατύπωσιν τῆς ἰκανοῦ ἀπαντήσεως εἶναι ἧττον σιδηρᾶ δικονομικὴ ἀρχὴ ἀπὸ ἐκείνην περὶ βάρους τῆς ἀποδείξεως;

Συμπεραίνοντες λέγομεν ὅτι μόνον βεβιασμένη προτέλωσις, ἀλλὴς καθήλωσις, εἰς τὸν κανόνα περὶ βάρους τῆς ἀποδείξεως δύναται νὰ παραβλέψῃ τὰ ἄτοπα, εἰς ἃ καταλήγει ἡ ἐφαρμογή του ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ τούτου θέματος, καὶ ἰδίως ἐκεῖνο τοῦ δυσχεραίνειν τὴν ῥιλαλήθειαν τῶν δικῶν, ἀντὶ τοῦ ὑποβάλλειν αὐτήν. Καὶ μόνον δὲ τοῦτο θὰ ἤρκει ἵνα τις δυσπιστῶμεν ἔχῃ πρὸς τὸ σύστημα, καθόσον παντὸς θεσμοῦ ἐν εὐνομουμένῃ πολιτείᾳ ἀναπόρευκτος βάσις εἶναι ὁ ἠθικὸς λόγος, ἀφοῦ ἡ νομοθεσία ὁλόκληρος εἰς τὴν τοῦ δικαίου πραγμάτωσιν τείνει, καὶ εἰς οὐδὲν ἄλλο. Συμπέρασμα ῥέρον τοιαύτην κηλῖδα εἶναι πάντως ἀπόρριπτα πλημμελοῦς τινος βάσεως. Ἔχεται κατόπιν ἡ ἐμμισος ματαίωσις τῆς περὶ ἀδιαιρέτου τῆς ὁμολογίας ἀρχῆς, καθὼς καὶ ἡ διαστροφὴ τοῦ τύπου τοῦ ὅρκου, ὃν μεταβάλλουσιν ἀπὸ βεβαιώσεως τοῦ ὅτι ἀληθῆ εἶπεν ὁ ὁμόσων εἰς βεβαίωσιν τοῦ ὅτι ἐψεύσθη. Καὶ ὅταν θελήσωσι νὰ ἐρευνήσωσι τὰς τέλος πάντων ὁ κανὼν οὗτος περὶ βάρους, δι' ὃν αἱ τόσαι θυσίαι, καὶ πόθεν ἔρχεται, βλέπουσιν αἴρονς τὸ ἔδαρος φεύγον ὑπὸ τοὺς πόδας των, καθόσον ὁ κανὼν ἐκεῖνος ἐτέθη δι' ἄλλην περίπτωσιν, ἤτοι στὴν πραγματικὴν ἄρνησιν, ἐν ᾧ, ἐπὶ τοῦ προκειμένου, τὸ πραγματικὸν εἶναι ἡ συνομολόγησις τῆς βάσεως τῆς ἀγωγῆς, τῆς δ' ἀναλόγου ἐφαρμογῆς οἱ ἀναγκαῖοι ὅροι δὲν συντρέχουσιν. Ἠποιθήμεν ὅτι ἡ ἡμετέρα νομολογία οὐδέποτε θὰ ἐκτραπῇ τῆς εὐθείας ὁδοῦ, ἣν ἀκολουθεῖ, ἵνα εἰσέλθῃ εἰς τὴν σκολιάν.

Α. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἀριθ. 51 (1889) Τμ. Α'.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Ι. Δυοβουνιώτης

Χρόνος ἀνατροπῆς. - Ἀπὸ πότε ἄρχεται

Ἐπειδὴ κατὰ τὰ ἄρθρα 479 καὶ 481 τῆς Πολ. Δικονομίας ἡ ἀνατροπὴ ἄρχεται ἀπὸ τῆς τελευταίας διαδικαστικῆς πράξεως τοῦ διαδίκου καὶ λήγει ἅμα ἀπ' αὐτῆς συμπληρωθῶσι τρία ἔτη, καθ' ἃ οἱ διάδικοι δὲν ἐπεχείρησαν πρᾶξιν ἔγκυρον καὶ νόμιμον πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς δίκης, ἀλλ' ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ δὲν δύναται νὰ καταλογισθῇ ὡς χρόνος ἀπραξίας καὶ ὁ χρόνος καθ' ὃν ἦτο εἰς τοὺς διαδίκους νομικῶς ἀδύνατον νὰ πράξωσί τι πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς δίκης, καθόσον οὔτε εἰς ἀπραξίαν οὔτε εἰς ἀμέλειαν δύναται νὰ ἀποδοθῇ τὸ ἀνυπέρβλητον τοῦτο κώ[λυμα] ὅθεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου τῆς αἰτήσεως ἀνα[τροπῆς] κοινοποιηθείσης, ὡς ὁμολογεῖται μεταξὺ τῶν [διαδίκων] καὶ ἀποδειγνύεται ἐκ τοῦ σχετικοῦ [πρωτοκόλλου] τηρίου τῇ 30 Μαΐου 1883 καὶ τοῦ ἀνα[τρεπτικοῦ] τος μὴ δυναμένου νὰ ἐγγράψῃ τὴν ὑπόθεσιν [εἰς τοὺς] πινάκιον ἕνεκα τῶν ἄρθρων 819, 820, 821 [καὶ] πρὸς τὰ ἄρθρα 542, 517, 566, 565 Πολ. [Δικ.] κονομίας πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς πρὸς [ἀνατροπὴν]

γίαν δεκαπενθημέρου προθεσμίας, ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἠδύνατο ὁ ἀναιρεσείων νὰ ἐγγράψῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ πινάκιον καὶ δὲν ἐνέγραψεν αὐτὴν ἐστὶ τὸ πρῶτον χρονικὸν σημεῖον, ἀφ' οὗ ἄρχεται ἡ πρὸς ἀνατροπὴν τριετὴς προθεσμία, διότι, ὡς εἴρηται, οὐδεμίαν ἑτέραν ἔγκυρον καὶ νόμιμον πρᾶξιν ἠδύνατο νὰ ἐπιχειρήσῃ ὁ ἀναιρεσείων κατὰ τὸ μεταξὺ τῆς κοινοποιήσεως καὶ τῆς ἐγγραφῆς πρὸς ἀπόλεγιαν χορηγούμενον διάστημα.

Ἀριθ. 52 (1888) Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Ι. Δυοβουνιώτης

Ἀκυρότης συντηρητ. κατασχέσεως. - Ἀποζημίωσις

Ἐπειδὴ ἀφοῦ ἡ πρωτοδικὸς ἀπόφασις ἠκύρωσε τὴν συντηρητικὴν κατάσχεσιν διὰ τὸν λόγον ὅτι δὲν εἶχεν ὁ κατασχὼν δικαίωμα τοιαύτης κατασχέσεως, δὲν μετερρυθμίσθη δ' ἡ ἀπόφασις αὐτὴ ὑπὸ τοῦ ἐφετείου ὡς πρὸς τοῦτο διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1091, ἥτις εἶναι ἤδη ὁριστικὴ καὶ τελεσίδικος, δεδικασμένον εἶναι ὅτι ὁ κατασχὼν δὲν ἐδικαιοῦτο νὰ ἐνεργήσῃ συντηρητικὴν κατάσχεσιν, ἀλλὰ μόνον ἐγγύησιν νὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν ἀντιδίκων αὐτοῦ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν μελλόντων ἐνοικίων, ἥτις ἐγγύησις ἦρκει πρὸς ἐξασφάλισιν, καὶ ἐντεῦθεν ἵσταται ὅτι οὗτος δὲν ἐξάσκησε τὸ ἴδιον αὐτοῦ δικαίωμα ἀλλ' ἐνήργησε πρᾶξιν ἄνευ δικαιώματος καὶ εἶναι ὑπεύθυνος πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς ἐξ αὐτῆς προκυψάσης εἰς τοὺς ἀντιδίκους του ζημίας ὡς ὀρθῶς παραδέχεται ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις. Διότι κατὰ τὸν νόμον πᾶν γεγονὸς, μὴ ἀποτελοῦν ἐκτέλεσιν νομίμου ὑποχρεώσεως ἢ ἐξάσκησιν νομίμου δικαιώματος καὶ μὴ ὂν ἀποτέλεσμα τυχαίας συμπτώσεως, ἐὰν ἐπήνεγκε βλάβην ἀποτελεῖ πρᾶξιν ἄδικον. Καίτοι ἠδύνατό τις εἰπεῖν ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου οἱ ἐσφαλῶντοι ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1091 ἀποράσεως τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν δολίως ἐξήγαγον ἐκ τοῦ ἐνοικιασθέντος αὐτοῖς ἐργαστηρίου πράγματα καὶ τὴν ὑπενοικίασιν αὐτοῦ διεπραγματεύοντο κρύφα, ἐλαττοῦντες οὕτω τὰς ἀσφαλείας τοῦ ἐκκαλοῦντος πρὸς λῆψιν τῶν ἐνοικίων, καὶ συνεπῶς αὐτοὶ ἐγένοντο ὑπαίτιοι τῆς συντηρητικῆς κατασχέσεως εἰς ἣν προέβη ἐξαναγκασθεὶς ὁ ἐκκαλῶν ἀμυνόμενος, ὥστε διὰ τὴν ἐνέργειαν ἐκείνης ἔχει πλήρη ἐφαρμογὴν τὸ νομικὸν ἀξίωμα ὁ τῷ ἰδίῳ χρώμενος δικαιώματι οὐδένα βλάπτει διὰ δὲ τὴν βλάβην τῶν ἀντιδίκων αὐτοῦ τὸ ἀντίστοιχον ἀξίωμα ὁ ἐξ οἰκείου ζημιούμενος ἁμαρτήματος οὐ δοκεῖ ζημιοῦσθαι (*).

Ἀριθ. 56 (1888) Τμ. Β'.

Εἰσηγήτὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Α. Θεοδωρίδης

Ἔκδοσις ἀντικλητηρίου. - Ἀνατροπή

Ἐπειδὴ ἡ ἔκδοσις ἀντικλητηρίου, δεικνύουσα τὴν τοῦ προκαλοῦντος αὐτὸ πρόθεσιν πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς δίκης, ἀποτελεῖ ἐν ταὐτῷ πρᾶξιν ἔγκυρον καὶ ἀναγκαίαν πρὸς τὴν τοιαύτην ἐξακολούθησιν. Ὅθεν διακόπτει τὴν ἀνατροπὴν κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 481 τῆς Πολ. Διονομίας.

Ἀριθ. 57 (1888) Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Α. Θεοδωρίδης

Πλείονες πράκτορες. - Νόμιμος ἐνέργεια

Ἐπειδὴ ὁ διορισμὸς πλειόνων πρακτόρων ἐπί τινος πτωχεύσεως, καταδεικνύων τὴν τοῦ δικαστηρίου διάνοιαν τοῦ νὰ μὴ ἀφήσῃ τὴν διάθεσιν τῶν τῆς πτωχεύσεως εἰς τὴν ἀπόλυτον ἐξουσίαν ἑνὸς καὶ μόνου, κωλύει πᾶσαν ἀποκλειστικὴν ὑφ' ἑνὸς ἐξ αὐτῶν διαχείρισιν, ἐφ' ὅσον τοὐλάχιστον

(*) **Ἱστορικὸν**: Ὁ ἀναγνὼν εἶχεν ἐκμισθώσει τῷ 1877 δύο ἀδελφοῖς μαγαζεῖόν του τι, ἐπειδὴ δ' οὗτοι ἐξῆγον λαθραίως τὰ ἐν αὐτῷ ἀντικείμενα, ἠμπόδισε τὴν ἐξαγωγήν των καὶ κατέσχεν αὐτά, καὶ ἠγήσατο διὰ τῆς ἀγωγῆς του νὰ ὑποχρεωθῶσιν οἱ μισθωταὶ καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως νὰ μὴν ἐξαγάγωσι τὰ εἰσκομισθέντα, νὰ δώσωσιν ἀσφάλειαν περὶ πληρωμῆς ὁλοκλήρου τοῦ ἐνοικίου, ἄλλως νὰ διακηρυχθῇ ἡ ἐκποίησις τῶν κατεσχημένων. Οἱ ἐναγόμενοι δι' ἀνταγωγῆς, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ κατάσχεσις ἐγένετο δολίως ἵνα ζημιώσῃ αὐτοὺς, ἐζήτουν ἀποζημίωσιν καθὸ μὴ δυνάμενοι νὰ πωλήσωσί τι ἕνεκεν τῆς κατασχέσεως, διὰ τὴν φθορὰν τῶν πραγμάτων των, διὰ τὴν ζημίαν των ὡς ἐκ τῆς ἀναπαύσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των μέχρι τῆς ἄρσεως τῆς κατασχέσεως. Πρωτοδίκως διετάχθη τὸ πρῶτον ἀπόδειξις τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ ἐναγόντος, ἀλλ' εἶτα ἀπερρίφθη ἡ ἀγωγὴ καὶ ἠκυρώθη ἡ κατάσχεσις. Τὸ Ἐφετεῖον ὑπεχρέωσε τοὺς ἐναγομένους μόνον εἰς ἐγγύησιν καὶ ἐπεκύρωσε κατὰ τὰ λοιπὰ τὴν πρωτοδίκου ἀπόφασιν. Τότε οἱ ἐναγόμενοι ὑπέβαλον καὶ πρόσθετον ἀνταγωγὴν περὶ πληρωμῆς τῆς προσθέτου φθορᾶς καὶ ἀποζημιώσεως ἀπὸ τῆς ἄρσεως τῆς κατασχέσεως μέχρι καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως. Τὸ Πρωτοδικεῖον διέταξεν ἀποδείξεις. Ἐπὶ τῇ ἐφέσει τοῦ ἀρχικῶς ἐναγόντος καὶ ἤδη ἀνταναγομένου δύο Ἐφετεῖα ἀπέρριψαν τὰς ἀνταγωγὰς ταύτας τῶν ἐναγομένων, ἀλλ' ὁ Ἄρειος Πάγος ἀνῄρεσε, καὶ, δικάζων ἤδη διὰ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεώς του, ἀπέρριψε τὴν ἔφεσιν ταύτην. Ὥστε ἤδη πρόκειται νὰ διεξαχθῶσιν αἱ πρωτοδίκους διαταχθεῖσαι ἐπὶ τῶν ἀνταγωγῶν ἀποδείξεις. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἡ δίκη αὕτη, περὶ τοιούτων ἀντικειμένων, ἀρξαμένη ἀπὸ τοῦ 1877, εὑρίσκεται ἐν τῷ ἄλφα αὐτῆς! Ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ διεσκορπίσθησαν εἰς ἀνέμους αἱ ἀποδείξεις, ἐὰν οἱ ἀνταναγόντες ἠδικήθησαν διὰ τῆς κατασχέσεως καὶ ἐστερήθησαν τοῦ μικροῦ διὰ τὴν ἐργασίαν των κεφαλαίου των, ἐὰν ἕνεκα τούτου ἡ πεῖνα εἰσήλασεν ὑπὸ τὴν στέγην των, ἐὰν θὰ ἴδωσι τὴν θλῖψιν νὰ παραμείλῃ τὴν προκοπὴν τῆς οἰκογενείας καὶ τὸν προβιβασμὸν αὐτῆς δι' ἐλλείψιν μέσων, ἃς παρηγορῶνται μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι, ἀποθνήσκοντες, θὰ ἀφήσωσιν εἰς αὐτὴν κληρονομίαν ἀγκύδη χαλκῶν δικογραφίας, ὅστις θὰ εἶναι ἡ χαρὰ τοῦ δικηγόρου τῆς οἰκογενείας, ἡ ἀποδιοπομπαία παραμονὴ τῶν συγχρόνων τότε δικαστῶν καὶ ὁ τελειωτικὸς ὄλεθρος τῆς δυστυχοῦς οἰκογενείας. Ἐξ ἀντιθέτου δὲ καὶ τὸ πέρας αὐτῆς συμποσουμένων κεφαλαίων καὶ τόκων, θὰ ἦτο ἐξόντωσις τῆς ἀντιδίκου τοιαύτης, ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ δὲν ἐπήρχετο συμβιβασμὸς διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἐλαμβάνετο πολλοστημόριον ἐκ τῶν ἀπανηθέντων πρὸς διατροφὴν δικαιοσύνης, τῆς ὁποίας οἱ ὄνυχες τόσον σκληρῶς βάρονται διὰ τοῦ αἵματος τῶν ἐνώπιον της ἐμφανιζομένων ἀτυχῶν. Ἴδοὺ θλιβερὰ εἰκὼν δικαιοσύνης, ἡ ὁποία εἰς μάτην ἀναμένει τὸν χρυσοῦν στῆρα, ὅστις θέλει ἀποδώσει αὐτῇ τὴν γλυκερὰν φυσιογνωμίαν, τὴν μόνην ἁρμόζουσαν εἰς τὴν γαληνωτάτην Θεάν.

δὲν ἀντιθῇ αὐτῷ ὡρισμένη τις πρᾶξις τῇ συναινέσει τῶν λοιπῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ εἰσηγητοῦ τὴν δικαστικὴν ἐξασκοῦντος ἐποπτείαν. Τοῦτ' αὐτὸ δὲ συνάγεται καὶ ἐξ ἀναλογίας τῶν περὶ ἐντολῆς ἀρχῶν τοῦ δικαίου, καθ' ἃς ἐὰν πολλοὶ ἐντολοδόχοι δοθῶσιν εἰς ὁλόκληρον, ἤτοι «οὐκ ἐπὶ τῷ κοινῷ αὐτοὺς κινῆσαι τὴν ἀγωγὴν ἀλλ' ἑκάστου αὐτῶν εἰς τὸ μόνον δύνασθαι κινεῖν προβληθέντος», τότε μόνον ἔρρωται καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ ἑνὸς μόνου ἐκτέλεσις τῆς ἐντολῆς ταύτης, ἐνῷ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἀπαιτεῖται ἡ συμπραξις πάντων Νομ. 32. Βασλ. (8.2).

Ἀριθ. 58 (1888) Τμ. Α'.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Α. Γκιων

Πλείονες σύνδικοι. - Νόμιμος ἐνέργεια.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 466 τοῦ νέου περὶ πτωχεύσεως νόμου, οἱ σύνδικοι διαχειρίζονται τὴν πτώχευσιν καὶ ἐνεργοῦσιν ἀπὸ κοινοῦ, ἐκτὸς ἂν ὁ Εἰσηγητὴς ἐπιτρέψῃ εἰδικῶς εἰς ἕνα ἢ πλείονας τὴν διεξαγωγὴν ὡρισμένων πράξεων. Ὅθεν ἀπαιτουμένης κατὰ τὴν διάταξιν ταύτην τῆς συμπράξεως ὅλων τῶν συνδίκων πρὸς ἔγκυρον ἐνέργειαν τῆς διαχειρίσεως, ἡ παράστασις οὐχὶ ὅλων τῶν συνδίκων τῆς πτωχεύσεως τοῦ ἀναιρεσιδλήτου κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἐπιδίκου πλειστηριασμοῦ, χωρὶς νὰ ἐπιτραπῇ τοῦτο ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ, ὡς δέχεται ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, οὐδὲν ἔννομον ἀποτέλεσμα συνεπάγεται ὡς πρὸς τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ κύρους τοῦ πλειστηριασμοῦ αὐτοῦ· στηριζομένης δ' ἐπὶ τοῦ λόγου τούτου τῆς ἀποράσεως ματαία ἐστὶν ἡ ἐξέτασις τῶν εἰς ἑτέρας αἰτιολογίας αὐτῆς ἀναγομένων ἀναιρέσεως λόγων.

Ἀριθ. 63 (1888) Τμ. Α'.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Γ. Δ. Καρυτινος

Σιωπηρὰ κατάργησις νόμων. - Προνομιοῦχα ἐνέχυρα τραπεζῶν. - Ἀνάγκη ἐπιταγῆς.

Ἐπειδὴ σιωπηρὰ τῶν νόμων κατάργησις ὑπάρχει ὁσάκις μεταξὺ αὐτῶν δηλονότι τοῦ ἀρχαιοτέρου καὶ νεωτέρου, ὁρίσταται ἀσυμβίβαστος ἀντίθεσις, διότι ἄλλως τὸ δυνατὸν τῆς συνυπάρξεως αὐτῶν ἀποκλείει τὴν ἔννοιαν τῆς σιωπηρᾶς καταργήσεως (Ν. 28 Π. Ι. 3 καὶ τεμ. Βασ. 2 1) τούτου δ' ἀμφιβαλλομένου, ὁ καταργητικὸς νόμος καθ' ὃ ἀναιρετικὸς τοῦ προϊσχύοντος καὶ βεβαίου, δέον στενῶς ἐν γένει νὰ ἑρμηνεύται κατὰ μείζονα μᾶλλον λόγον, ὁσάκις συγχύνει ἀπονομητικὸς προνομίων (Ν. 141 πρ. καὶ 162 Π. 50. 1). Τῶν τιθεμένων ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ ΩΚΘ νόμος ἀπονείμας ἐξαιρετικὰ ἀπὸ τοῦ κοινοῦ δικαίου δικαιώματα εἰς τὰ ἐπὶ ἐνεχύρῳ δάνεια τῶν ἐν τούτῳ ἀναφερομένων τραπεζῶν (ἀρ. 2 καὶ 3) καὶ ρητῶς καταργήσας τὰς περὶ τούτου διατάξεις τῶν νόμων τοῦ πρώην Βασιλείου καὶ τῆς Ἑπτανήσου ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀντικειμένην διάταξιν αὐτῷ, δὲν κατήργησε βεβαίως ἐκ τῶν σχετικῶν καὶ προϋπαρχόντων. καθ' ὧν δὲν ἀπαγγέλλεται ρητῶς διὰ τοῦ καταργήσεως παρὰ μόνον τοὺς μὴ δυναμένους νὰ συνυπάρξωσιν ἢ νὰ συμβιβασθῶσιν αὐτῷ, καὶ ἀσυμβίβαστοι μὲν καὶ ἀντιρατικαὶ πρὸς τὴν ὅλην οἰκονομίαν τοῦ νόμου τούτου θεωρηθεῖσαι αἱ περὶ τίτλου ἐκτελεστοῦ κλπ. διατάξεις τῶν ἄρθρων 854-861 τῆς Πολ. Δικονομίας, καθ' ὃ ἀντικείμεναι πρὸς τὸν διὰ τοῦ νόμου τούτου καθιερούμενον νέον τρόπον συστάσεως τῶν τραπεζιτικῶν ἐνεχύρων καὶ τὴν ἀναγραφομένην ὑπ' αὐτοῦ ἐξαιρετικὴν διαδικασίαν τῆς ἐκτελέσεως, ἐκ τοὐναντίου ὅμως τὸ ἐκ τοῦ Νόμου 54 (2.14). δόγμα ὅτι ὁ ὑπὸ δήλην ἡμέραν ὀφειλὼν δὲν καθίσταται ἄνευ μηνύσεως ὑπερήμερος καὶ ἡ ἐν τῷ ἄρθρ. 862 τῆς Πολ. Δικονομίας ἀναγεγραμμένη ἀρχὴ ὅτι τῆς ἐκτελέσεως προηγεῖται ἡ τοῦ ἐκτελουμένου ἐγγράφου κοινοποίησις, ἥτις βεβαιοῖ τὴν δυστροπίαν τοῦ ὀφειλέτου καὶ δικαιολογεῖ τὰ κατ' αὐτοῦ καταναγκαστικὰ μέτρα καὶ νὰ συνυπάρξωσι δύνανται καὶ συμβιβάζονται πρὸς τὰς διατάξεις αὐτοῦ, καὶ ἰδίᾳ τὴν τῆς δι' ἐρημερίδος δημοσιεύσεως, διότι, χωρὶς νὰ προσαρούωσι τὸ παράπαν πρὸς τ' ἀπονεμηθέντα ταῖς τραπέζαις προνόμια, προστατεύουσιν ἐν δικαίῳ μέτρῳ καὶ τὸ συμφέρον τοῦ ἐπὶ ἐνεχύρῳ ὀφειλέτου οὐδ' ἀντίκεινται πρὸς ταῦτα ἡ κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς διὰ συμβολαιογράφου ἐκποιήσεως ἀπαιτουμένη προειδοποίησις τοῦ ὀφειλέτου, διότι εἰς τὸ δεύτερον τοῦτο εἶδος τῆς ἐκτελέσεως ρητῶς ἀποκλείεται πᾶσ' ἄλλη διατύπωσις, ὅπερ δὲν συμβαίνει ἐπὶ τῆς ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ διὰ μεσιτῶν ἐκποιήσεως, ἀλλ' ὅμως καὶ ἀκριβολία περὶ τούτου ἂν ὑπῆρχεν ἡ ἑρμηνεία τοῦ καταργητικοῦ τούτου Νόμου εἶδε νὰ γίνηται στενῶς κατὰ τὰ προεκτεθέντα, προκειμένου μάλιστα περὶ νόμου ἀπονεμητικοῦ προνομίων.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀριθ. 1292 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Α. Πετιμεζας

Ἀπόφασις ἀποβάλλουσα συζήτησιν αἰτήσεως παρατάσεως προθεσμίας. - Ἐπιδοθητικὴ αἴτησις

Ἐπειδὴ ἡ ἐκκαλουμένη ἀπόφασις, δι' ἧς ἀπερρίφθη ὡς ἀπαράδεκτος ἡ συζήτησις τῆς περὶ παρατάσεως προθεσμίας αἰτήσεως τοῦ Δημοσίου ὡς προώρως εἰσαχθείσης, δὲν εἶναι προπαρασκευαστικὴ ἀλλ' ὁριστικὴ καὶ ὡς τοιαύτη ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν, διότι διὰ τῆς ἀπορρίψεως ταύτης, ἐπιβλαβοῦς τῷ ἀντιδίκῳ τοῦ Δημοσίου ὡς ἀναβληθείσης ἐκδικάσεως τῆς αἰτήσεως, ἐδικάσθη ὁριστικῶς ἐπὶ ἀντικειμένου τῆς μεταξὺ τῶν διαφορᾶς [illegible] t. 12 p. 313.

— Ἐπειδὴ ἡ περὶ παρατάσεως προθεσμίας αἴτησις ἀγωγὴ ὡς δίκη συνοπτικὴ, ἀπολαμβάνει [illegible] τὰ προτερήματα τῆς συνοπτικῆς δίκης [illegible]

δικάζεται κατὰ νόμον τὴν τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς (619 Πλ. Δ.), ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἐνάγων ὁρίσῃ μακροτέραν προθεσμίαν ἣν ὅμως ὁ ἀντίδικος αὐτοῦ δὲν εἶναι ὑπόχρεως νὰ δεχθῇ, δυνάμενος νὰ συντάμῃ αὐτὴν διὰ πράξεως τοῦ προέδρου, ἑπομένως ὁρίσαντος τοῦ προέδρου προθεσμίαν ἄλλην, νομίμως εἰσάγεται αὕτη εἰς συζήτησιν κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν, ἡ δὲ σκέψις τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως ὅτι ἡ περὶ προθεσμίας ἀγωγὴ ἦν ὑπὸ ὅρον καὶ πρὶν ἐξέλθῃ ὁ ὅρος δὲν ἠδύνατο νὰ δικασθῇ καὶ διὰ πράξεως τοῦ προέδρου εἶναι νόμῳ ἀστήρικτος, διότι οὐδαμοῦ ὁ νόμος καθιεροῖ τοιοῦτον εἶδος διαδικασίας προσβάλλον τὴν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἰσότητα τῶν διαδίκων ἐπὶ τοῦ ἑτέρου. Ἐκ τῶν ἄρθρων δὲ 225-234 ἐξάγεται ὅτι αἱ παρεμπίπτουσαι ἀγωγαί, ὅπως γίνωσι δεκταί, πρέπει νὰ ἔχωσι πάντα τὰ προσόντα τῆς ἀγωγῆς, ἑπομένως καὶ τὸ δι' αὐτῶν ἐπιδιωκώμενον δίκαιον πρέπει νὰ ἦναι πάντῃ ἀνεξάρτητον πάσης αἱρέσεως ἢ προθεσμίας, οὕτω δὲ ἡ ἐπίδικος αἴτησις περὶ παρατάσεως προθεσμίας εἶναι ἀπορριπτέα ὡς ἀβάσιμος, διότι ὅτε ἠγέρθη, δὲν ὑπῆρχε τὸ ἐφ' οὗ ἐστηρίζετο γεγονός (*).

Ἀριθ. 1294 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ δικηγόρος κ. Κ. Ρακτιβαν

Ἀνακοπὴ δηλώσεως. - Ἁρμοδιότης

Ἐπειδὴ ἡ κατὰ τῆς δηλώσεως τοῦ τρίτου ἀνακοπὴ ἐστὶν αὐτοτελὴς δίκη μεταξὺ τοῦ κατασχόντος καὶ τοῦ τρίτου, ὑπαγομένη εἰς τοὺς κοινοὺς περὶ ἁρμοδιότητος κανόνας, ὡς ἐνδεικνύει αὐτὸ τὸ ἄρθρον 932 Πλ. Δ. παραπέμπον, ὅσον ἀφορᾷ τὴν δωσιδικίαν, εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 19 καὶ περὶ τὴν καθ' ὕλην δ' ἁρμοδιότητα οὐδεμία καθιεροῦται παρέκκλισις, οὐδὲ ἐνέχει τοιαύτην ἡ φράσις τοῦ ἄρθρου 932 καθ' ἣν «διεξάγεται...ὡς περὶ συνοπτικῆς δίκης συζήτησις καὶ ἀπόφασις (als summarische sache κατὰ τὸ γερμανικὸν πρωτότυπον), διότι τῷ ὅρῳ τούτῳ χρῆται ὁ νόμος εἴτε ἀποβλέπων εἰς τὴν συνηθεστέραν περίπτωσιν τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ πρωτοδικείου εἴτε περιλαμβάνων ἐν τῷ χαρακτηρισμῷ τῆς συνοπτικῆς γενικῶς καὶ μὴ κυριολεκτικῶς καὶ τὴν τοῦ εἰρηνοδίκου διαδικασίαν, ὅπερ ἐπιβεβαιοῦται καὶ ἐκ τῆς ἀπαραλλάκτου ἐκφράσεως τοῦ ἄρθρου 871 Πλ. Δ. φέροντος ὅτι «ἂν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν συμβῇ δίστασις ἢ ἄλλη ἔρις φέρεται αὕτη...εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον, ὅπου συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται ὡς συνοπτικὴ δίκη (als summarische sache) ἐνῷ κατὰ τὸ ἄρθρ. 873 ἁρμόδιον δικαστήριον κηρύττεται «τὸ εἰρηνοδικεῖον ἐὰν πρόκηται περὶ ἁρμοδιότητος εἰρηνοδικείου τινος», τεθέντος δ' ὅτι ἔχει χώραν ἡ ἁρμοδιότης τοῦ εἰρηνοδικείου, βεβαίως ὡς βάσις ληφθήσεται κατ' οὐσίαν ἡ ὑπόθεσις καὶ ἐφαρμοστέα πάντα τὰ θέματα τοῦ ἄρθρου 490 Πλ. Δ.

(*) Ὅ,τι ἴσως εἶναι ὀρθὸν διὰ κυρίας ἀγωγὰς, καὶ τοῦτο οὐχὶ ὑπὸ τὴν ἀπόλυτον ἐν τῇ ἄνω ἀποφάσει ἀρχὴν, δὲν νομίζομεν ὅτι δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ ἐν ταῖς παρεμπιπτούσαις αἵτινες μᾶλλον χρησιμεύουσιν εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ δικαστικοῦ ἀγῶνος, ὡς καὶ τὰ ἔνδικα μέσα, ὧν ἐπιτρέπεται ἐπιβοηθητικὴ χρῆσις.

Ἀριθ. 1307 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Θ. Βουδουρης

Ἀνακοπὴ συμβιβασμοῦ. - Προσωρινῶς δεκτοὶ ἐν τῷ συμβιβασμῷ. - Τύπος πληρεξουσίου. - Ἀλλοδαπὰ τοιαῦτα

Ἐπειδὴ κατὰ νόμον (ἄρθρ. 509 καὶ 517 τοῦ νεωτέρου ἐμπ. νόμου) δικαίωμα ν' ἀνακόψωσι τὸν συμβιβασμὸν κέκτηνται οὐ μόνον οἱ πιστωταὶ ὧν αἱ πιστώσεις ἐξηλέχθησαν καὶ ἐβεβαιώθησαν ἢ ὅσων τὰ δικαιώματα ἀνεγνωρίσθησαν μεταγενεστέρως, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐγένοντο προσωρινῶς δεκτοὶ εἰς τὰς διασκέψεις τῆς περὶ συμβιβασμοῦ συνελεύσεως, ἐν αἷς κατατακτέος τυγχάνει ὁ ἀνακόπτων καθὸ γενόμενος ἐπὶ τῇ ἀξιουμένῃ πιστώσει αὐτοῦ διὰ τῆς...ἀποφάσεως τῶν ἐν Σύρῳ πρωτοδικῶν εἰς τὰς διασκέψεις τῆς περὶ συμβιβασμοῦ συνελεύσεως, ἄσκοπον δ' ἀποβαίνει νὰ ἐξετασθῇ ἐὰν ἐδόθη ὁ διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τῷ ἀνακόπτοντι ἐπιβληθεὶς ὅρκος περὶ τῆς ἀληθείας τῆς πιστώσεως, ἀφοῦ ὡς εἴρηται τὸ πρὸς ἀνακοπὴν δικαίωμά του ἀπορρέει ἀπὸ τῆς παρασχεθείσης αὐτῷ ὑπὸ τοῦ πρωτοδικείου προσωρινῆς παραδοχῆς.

— Ἐπειδὴ τοῦ παρ' ἡμῖν ἰσχύοντος ἐμπ. Ν. μὴ ὁρίζοντος εἰδικὸν τύπον τῆς διδομένης πρὸς κατάρτισιν τοῦ συμβιβασμοῦ πληρεξουσιότητος, ἕπεται ὅτι αὕτη δύναται νὰ δοθῇ ἐγκύρως οὐ μόνον διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως ἀλλὰ καὶ δι' ἰδιωτικῶν ἐγγράφων καὶ δι' ἁπλῆς ἐπιστολῆς.

— Ἐπειδὴ τὰ τῆς πτωχεύσεως θεωροῦνται δημοσίας τάξεως καὶ τὸ κῦρος τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δοθείσης πληρεξουσιότητος πρόκειται νὰ ἐξετασθῇ καὶ πραγματωθῇ ἐνταῦθα, καὶ ἀφοῦ οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἰσχύοντες ὁρισμοὶ ἀναφορικῶς πρὸς τὸν τύπον τῆς πληρεξουσιότητος (*) ἀντίκεινται εἰς ἡμεδαπὸν νόμον συγχωροῦντα καὶ τὴν δι' ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου πληρεξουσιότητα, περιττὴ εἶναι πᾶσα ἀπόδειξις ἐπὶ τοιούτου ἰσχυρισμοῦ.

Ἀριθ. 1309 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Δ. Σταμιρης

Ἐκποίησις ἀκινήτων ἀνηλίκων. - Παρέλευσις 5 ἐτῶν. - Ἀποκατάστασις εἰς ἀκέραιον. - Νόμος ἐπιτροπείας.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ἐν τῷ Κώδικι διατάξεως τοῦ Ἰουστινιανοῦ 3 (5.74) Β. (10.4) 6 καθ' ἣν, ἐὰν ἀκύρως ἐξεποιήθη κτῆμα τοῦ ἀνηλίκου ἡ ἀκυρότης καλύπτεται κυρουμένης τῆς ἐκποιήσεως ἐὰν

(*) Προὐβάλλετο ὅτι κατὰ τὸν ἐν Γαλλίᾳ νόμον μόνον διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως ἠδύνατο δοθῆναι πρὸς τὸν τοιοῦτον συμβιβασμὸν πληρεξουσιότης.

ἐπὶ πέντε ἐνιαυτοὺς συναπτοὺς μετὰ τὴν ἐνηλικιότητα ὁ ἀνήλικος δὲν προσβάλῃ τὴν ἐκποίησιν ὁρίζεται σύντομος πενταετὴς παραγραφὴ τῆς ἀγωγῆς ἀντὶ τῆς τριακονταετοῦς, ἣν ἀπὸ τῆς ἐνηλικιότητός του ἤθελεν ἔχει ὁ ἀνήλικος πρὸς ἀκύρωσιν τῆς πωλήσεως ἢ διεκδίκησιν τοῦ παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου του πωληθέντος ἀκινήτου ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως (sine decreto), τὸ δὲ ἄρθρ. 137 τοῦ περὶ Ἐπιτροπείας νόμου, καταργῆσαν ἁπάσας τὰς διατάξεις τοῦ Ρ. καὶ Β. νόμου τὰς εἰς τὸν ρηθέντα νόμον ἀναφερομένας, δὲν κατήργησε καὶ τὴν διάταξιν ταύτην τοῦ Κ ὡς καθιεροῦσαν σύντομον παραγραγραφὴν, περὶ ἧς ὁ νέος νόμος τοῦ 1861 οὐδόλως ποιεῖται μνείαν οὔτε ἐν γένει οὔτε ἰδίως ὡς πρὸς τὰς ἀκύρως ἢ παρατύπως γεγενημένας πωλήσεις τῶν ἀκινήτων τῶν ἀνηλίκων, οὐδεμίαν δ' ἔχει σχέσιν αὕτη πρὸς τὰς διατάξεις περὶ τοῦ τῆς ἀποκαταστάσεως εἰς ἀκέραιον χρόνου, ἧς ἡ αἴτησις παρεγράφετο μετὰ τετραετίαν Ν. 7 Κ. (2.53) καὶ ἐδίδετο πρὸς ἀναίρεσιν τῆς νομίμως παραχθείσης μεταβολῆς εἰς ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων ὁποῖα πρὸ αὐτῆς ὑπῆρχον. Δὲν πρόκειται δ' ἐνταῦθα περὶ ἀποκαταστάσεως ἀλλὰ περὶ παραγραφῆς τῆς διεκδικητικῆς ἀγωγῆς.

Ἀριθ. 1325 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Χ. Λοντος

Κοιιοποίησις ἀντικλήτῳ. Ἐκπρόθεσμον ἐφέσεως.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 752 § 2 Πολ. Δ. ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰς τὸν διάδικον ἢ ἀντίκλητον αὐτοῦ κοινοποιήσεως, τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως, ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ἐκοινοποιήθη τῷ δικηγόρῳ Ε*** ἀντικλήτῳ τοῦ ἐκκαλοῦντος ἐν τῇ πρωτοκλήτῳ δίκῃ, ἡ δὲ ἔφεσις ἐγένετο μετὰ παρέλευσιν 30 ἡμερῶν.

Ἀριθ. 1321 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Θ. Βλαχος

Πλειότεροι σύνδικοι. - Ἐνέργεια ἀπὸ κοινοῦ

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρ. 466 τοῦ περὶ πτωχεύσεως νόμου ἐὰν διορισθῶσι πλείονες σύνδικοι διαχειρίζονται καὶ ἐνεργοῦσιν ἀπὸ κοινοῦ.

— Ἐπειδὴ ἐκ τῆς γενικῆς ταύτης φράσεως τοῦ νόμου τῆς ἀπὸ κοινοῦ διαχειρίσεως προκύπτει ὅτι οἱ σύνδικοι ἐνεργοῦσιν ἀπὸ κοινοῦ πᾶσαν ἐξώδικον ἢ δικαστικὴν πρᾶξιν.

— Ἐπειδὴ πρᾶξις τῆς διαχειρίσεως τῶν συνδίκων εἶναι καὶ ἡ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ὑπεράσπισις καὶ ὑποστήριξις τῶν δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων τῆς πτωχεύσεως, εἴτε ἐπιτιθεμένης εἴτε ἀμυομένης, ἑπομένως καὶ ἡ πρᾶξις αὕτη πρέπει νὰ ἐνεργῆται ὑφ' ὅλων καὶ καθ' ὅλων ἀπὸ κοινοῦ,

— Ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ περὶ ἧς πρόκειται ἔφεσις ἀπευθυνομένη κατὰ τοῦ ἑνὸς μόνον τῶν συνδίκων εἶνε ἀπαράδεκτος.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ (*)

ΠΟΙΝΙΚΗ

Ἀπόφασις Ἀκυρωτικοῦ 2 Ἰανουαρίου 1890.

Κακουργοδικεῖον - Διερμηνεὺς διορισθεὶς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων. - Μέσον συντελοῦν εἰς ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως. - Παράλειψις ἀγορεύσεως τοῦ εἰσαγγελέως.

Ἐὰν ὁ πρόεδρος τῶν συνέδρων δὲν ἐξασκήσῃ τὸ ἀνῆκον αὐτῷ δικαίωμα τοῦ νὰ διορίσῃ ἑρμηνέα εἰς τὸν κατηγρούμενον, καὶ προβῇ τὸ δικαστήριον εἰς τὸν διορισμὸν αὐτοῦ, ἡ περὶ τούτου ἐκδιδομένη ἀπόφασις ἀποτελεῖ μέτρον ἀνακριτικόν. Τοιαύτη δὲ οὖσα δὲν καθίσταται ἄκυρος ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δὲν ἐδόθη ὁ λόγος εἰς τὸν εἰσαγγελέα πρὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς.

Ἀπόφασις Ἀκυρωτικοῦ 9 Ἰανουαρίου 1890

Ἐπανειλημμέναι συνεδριάσεις. - Μνεία τῆς συνθέσεως τοῦ δικαστηρίου ἐν τῇ τελευταίᾳ συνεδριάσει. - Ἄκυρος πραγματογνωμοσύνη. - Λόγος ἀναιρέσεως βραδέως προτεινόμενος.

Ἐὰν δίκη τις ἐξηκολούθησεν ἐπὶ πολλὰς συνεδριάσεις καὶ ἡ μνεία περὶ τῆς συνθέσεως τοῦ δικαστηρίου γίνεται ἐν τῇ ἀποφάσει μόνον καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν, τεκμαίρεται, μέχρις ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου, ὅτι ἡ αὐτὴ σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου ἦτο καθ' ὅλας τὰς συνεδριάσεις.

—Βραδέως προτείνεται ἐνώπιον τοῦ ἀκυρωτικοῦ ὡς λόγος ἀναιρέσεως ἡ ἀκυρότης πραγματογνωμοσύνης, διεξαχθείσης ἐν τῇ προανακρίσει ἄνευ ὁρκίσεως τῶν πραγματογνωμόνων, ἐὰν ἡ τοιαύτη ἀκυρότης δὲν ἐπροτάθη ἐνώπιον τοῦ πλημμελειοδικείου καὶ τοῦ κατ' ἔφεσιν δικάσαντος διακστηρίου.

Ἀπόφασις Ἀκυρωτικοῦ 16 Ἰανουαρίου 1890

Πραγματογνωμοσύνη διαταχθεῖσα κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. - Πραγματογνώμονες ἐξετασθέντες ἀνομωτὶ ὡς μάρτυρες. - Ἀκυρότης τῆς συζητήσεως.

Πραγματογνωμοσύνη διαταχθεῖσα διαρκούσης τῆς συζητήσεως ὑποθέσεως περὶ προσβολῆς τῆς αἰδοῦς δι' ἀποφάσεως ἀπαγγελθείσης κεκλεισμένων τῶν θυρῶν εἶναι ἄκυρος.

Ἐὰν οἱ διὰ τῆς τοιαύτης ἀκύρου, ὡς μὴ ἀπαγγελθείσης δημοσίᾳ ἀποφάσεως διορισθέντες πραγματογνώμονες ἐξητάσθησαν ὡς μάρτυρες, χωρὶς νὰ δώσωσι τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 155 τῆς Ποιν. Δικ. ὁριζόμενον ὅρκον, ἡ καταδίκη τοῦ κατηγορουμένου στερεῖται νομίμου βάσεως, διότι αἱ [illegible]σεις τῶν πραγματογνωμόνων δὲν περιβα[illegible]ονται διὰ τοῦ κύρους οὔτε τῆς ὁρκοδοσίας, ἣν [illegible] νὰ δίδωσιν οἱ πραγματογνώμονες, ἀφοῦ [illegible]ρίσασα αὐτοὺς ἀπόφασις ἦτο κατ' οὐσίαν [illegible] οὔτε τῆς ὁρκοδοσίας ἣν τὸ ἄρθρον 155 ὁρί[illegible] τοὺς μάρτυρας.

(*) Ὑπὸ τοῦ κ. Β' Ν. Παπαδοπουλου

Ἀπόφασις Ἀνωτ. 23 Ἰανουαρίου 1890

Φόνος ἐκ προμελέτης. - Θέσις ζητημάτων περὶ θανατηφόρων τραυμάτων. - Πολιτικὴ ἀγωγὴ περὶ ἀποζημιώσεως - Ἀπαγγελία τῆς περὶ αὐτῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως ἐν ἄλλῃ συνεδριάσει πλὴν ἐκείνης καθ' ἣν ἀπηγγέλθη ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις.

Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος παρεπέμφθη εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον ἐπὶ φόνῳ ἐκ προμελέτης διαπραχθέντι ἐν μονομαχίᾳ, δὲν μεταβάλλεται παντάπασιν ἡ κατηγορία, ἐὰν ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν συνέδρων τεθῶσι ζητήματα περὶ τραυμάτων ἐπενεγκόντων τὸν θάνατον ἄνευ ἀνθρωποκτόνου προθέσεως.

— Τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων ἀρμοδίως ἐπιληφθὲν τῆς ἐκδικάσεως τῆς περὶ ἀποζημιώσεως ἀγωγῆς δικαιοῦται νὰ ἐκδώσῃ τὴν περὶ αὐτῆς ἀπόφασιν αὐτοῦ ἐν συνεδριάσει ἄλλῃ παρ' ἐκείνην καθ' ἣν ἀπηγγέλθη ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις, χωρὶς νὰ ἦνε ἀνάγκη νὰ ἀπορανθῇ δι' ἀποράσεως περὶ παραπομπῆς τῆς ὑποθέσεως εἰς ὑστέραν συνεδρίασιν.

— Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ καθ' ἣν ἀπαγγέλλεται ἡ καταδικάζουσα τὸν κατηγορούμενον εἰς ἀποζημίωσιν ἀπόφασις, δὲν ἦνε ἀναγκαία ἡ παρουσία αὐτοῦ, ὅταν παρίστανται ὁ ἀντιπροσωπεύων αὐτὸν δικηγόρος.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ (*)

Ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου τῆς Φραγκφούρτης τῆς 8 Ὀκτωβρίου 1889.

Τὰ τέκνα εὐθύνονται διὰ τὴν διατροφὴν τῶν ἑαυτῶν γονέων εἰς ὁλόκληρον.

Ἐν ταῖς πηγαῖς οὐδαμοῦ ἀναγράφεται ὅτι τὰ τέκνα εἰσὶν εἰς ὁλόκληρον ὑπεύθυνα πρὸς διατροφὴν τῶν ἑαυτῶν γονέων, οὐχ ἧττον ὅμως ἕπεται ἡ τοιαύτη αὐτῶν ὑποχρέωσις ἐκ τοῦ ὅτι ἡ πρὸς διατροφὴν ὑποχρέωσις στηρίζεται ἐπὶ τοῦ δικαίου τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ πρὸς τοὺς γονεῖς ὀφειλομένου φίλτρου (πρβλ. l. 5 §§ 2. 14-17 D. de agnosc. et alend. lib 25. 3, Νεαρὰν 12 c. 2.), καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ἕκαστος τῶν πλειόνων ὑποχρέων εὐθύνεται ἐφ' ὅσον δύναται (πρβλ. l. 5 §§ 10. 19 D. de agnosc. et al lib. 25. 3, l. 2-4 de alend. liber. ac parent. 5. 25.). Διότι ἐκείνος ἐκ τῶν πλείστων ὑποχρέων ὅστις κέκτηται περιουσίαν, εὐθύνεται ἐφ' ὅσον οἱ συνυπόχρεοι ἀδυνατοῦσιν, καὶ ὅτι ἂν οὗτοι εὑρίσκωνται εἰς ἐντελῆ ἀδυναμίαν, εὐθύνεται αὐτὸς μόνος εἰς τὴν τοῦ ὅλου καταβολήν. Ἡ τοιαύτη δ' αὐτοῦ ὑποχρέωσις οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ συνέπεια τῆς εἰς ὁλόκληρον ἐνοχῆς. Ἐὰν ἡ ἐκδοχὴ τοῦ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν ὅτι δηλ. ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν πρόκειται περὶ εἰς ὁλόκληρον ἐνοχῆς τῶν πλειόνων ὑποχρέων, ἦν ὀρθή, τότε ἔπρεπε νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἕκαστος τῶν πλειόνων ὑποχρέων θέλει εὐθύνεσθαι διὰ τὸ μέρος του, ἀδιαφόρως ἐὰν δύναται ἢ μὴ νὰ καταβάλῃ τὸ ὀφειλόμενον· ὡς δ' ὀρθῶς παρεδέχθη προηγουμένως τὸ Ἀκυρωτικὸν τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας, ἡ εἰς ὁλόκληρον ἐνοχὴ τῶν πλειόνων εἰς διατροφὴν ὑποχρέων δικαιολογεῖται ἐκ τοῦ ὅτι ἡ ὑποχρίωσις ἑκάστου τέκνου δὲν βασίζεται ἐπὶ τῆς αὐτῆς αἰτίας, ἀλλὰ ἐπὶ ἰδίου καὶ ἀνεξαρτήτου λόγου ἕκαστης τῶν γεννήσεως καὶ τῆς συγγενείας. (Πρβλ. ἀπόφασιν τοῦ Ἀκυρωτικοῦ καταχωρηθεῖσαν ἐν τῇ συλλογῇ τῶν ἀποράσεων αὐτοῦ τόμ. IV σελ. 152 ὅπου ἴδε Seuffert's Archiv XXXI ἀρ. 242, Schanze im Archiv für civil Praxis LXIX σελ. 243-245, Windscheid Pand II § 292 Abs. 3. καὶ § 298).

(*) Ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Μ. Ραλλη

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ (*)

Τύχαι τῆς προικὸς μετὰ τὴν λύσιν τοῦ γάμου κατὰ τὸ ρωμαϊκὸν καὶ βυζαντινὸν δίκαιον ὑπὸ **Ἀδάμπρου Γ. Ροΐλου.** *Πραγματεία ἐπαινεθεῖσα ἐπὶ τῇ νομικῇ σχολῇ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου κατὰ τὸν 3ον Σχολαστικὸν Διαγωνισμόν.*

§ 29 Ἐν κεφ. ἑβδόμῳ πραγματεύεται ὁ συγγραφεὺς *τί ἀποδίδεται* λόγῳ προικός. Τὸ κεφάλαιον τοῦτο διαιρεῖται ὑπὸ τοῦ συγγραφέως εἰς δέκα τμήματα, καθὸ περιλαμβάνον πολλὰ καὶ ποικίλα θέματα. Ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων εἶναι βεβαίως τὸ περὶ διατετιμημένης προικὸς (τμ. β'.), περὶ ἀνταλλαγῆς προικὸς (permutatio dotis) (τμ. δ') καὶ τὸ περὶ ἀναγκαίων δαπανημάτων (τμ. Η').

Ἐξετάζων κατ' ἰδίαν τὰ διάφορα τμήματα τοῦ κεφαλαίου τούτου παρατηρῶ ὅτι ὀρθῶς ἐν ἀρχῇ (§ 136 καὶ 137) ἀναφέρει ὁ συγγραφεύς, μιμούμενος τὸν Czyhlarz, ὅτι ἀρ' ἧς ὡρίσθη ἡ ἀπόδοσις τῆς προικός, αὕτη ἀποτελεῖ ἐν τῇ περιουσίᾳ τοῦ ἀνδρὸς *ἰδιαίτεραν ὁμάδα* (universitatem), ἀλλ' οὐχὶ ὡς αὐθύπαρκτον περιουσίαν ὡς ἡ κληρονομία (hereditas) ἢ τὸ χρημάτιον (peculium), διότι καὶ ἡ κληρονομία καὶ αὐτὸ τὸ χρημάτιον περιλαμβάνουσι πλὴν ἀπαιτήσεων καὶ δικαιωμάτων *καὶ τὰς ὑποχρεώσεις*, ἐνῷ ἐπὶ προικὸς ἡ ἰδιότης αὐτῆς ὡς ὁμάδος, τρόπον τινά, οὐδὲν ἔχει κοινὸν πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις· αἱτινες μένουσι πάντοτε ὑποχρεώσεις τοῦ *ἀνδρός*, ἐν δὲ τῇ ἀποδόσει κατ' οὐδὲν ἐπιδρᾷ ἡ ἰδιότης αὕτη, τελουμένης τῆς ἀποδόσεως διὰ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν κατ' ἰδίαν πραγμάτων τῆς προικός (112).

§ 30 Ἐνταῦθα ἠδύνατο ἴσως ὁ συγγραφεὺς νὰ πραγματευθῇ καὶ περὶ τοῦ ζητήματος, μὴ ἔχοντος ὅμως πρακτικὴν σημασίαν, ἂν ἡ προικὼα ἐνοχὴ ὑρίσταται ἤδη *συνεστῶτος τοῦ γάμου*,

(*) Συνέχεια ἴδε φύλλα 26, 27, 28, 29 καὶ 30.

(112) Πρβλ. Czyhlarz op. cit. § 66. Bechmann ob. cit. § 185 κ. ἑ. καὶ Scheurl Kritische Vierteljahresschrift τόμ. 12 σελ. 268. Πρβλ. ἤδη καὶ παρ' ἡμῖν Κρασσᾶ Οἰκογ. Δ. § 140,

ἐνασκουμένη κατὰ τὴν λύσιν αὐτοῦ (113), ἢ ἂν τοὐναντίον *γενῆται τὸ πρῶτον λυομένου τοῦ γάμου*. Τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ γνώμῃ ἀκολουθοῦσι οἱ εἰδικῶς γράψαντες περὶ προικῴου δικαίου Bechmann καὶ Czyhlarz, νομίζω δὲ ὅτι ἡ γνώμη αὐτῶν ἐστὶ συμφωνοτέρα πρὸς τὴν ἱστορικὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐπὶ ἀποδόσει τῆς προικὸς ἐνοχῆς (114).

§ 31 Ἐν τμήματι δευτέρῳ πραγματεύεται ὁ συγγραφεὺς περὶ ἀποτιμήσεως τῆς προικός (aestimatio dotis). Τὰ περὶ τούτου οἱ περὶ προικὸς γράψαντες Bechmann καὶ Czyhlarz ἐπραγματεύθησαν ἐν τοῖς περὶ συστάσεως τῆς προικός, (115), ὁ ἡμέτερος ὅμως συγγραφεὺς παρενέβαλεν ἐν τῇ περὶ ἀποδόσεως τῆς προικὸς πραγματείᾳ κατὰ τὸ παράδειγμα πιθανῶς τοῦ Sternberg (§ 2-5) πρὸς πληρεστέραν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀποδόσεως.

Ἀλλ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς παρατηρῶ ὅτι ὁ ἐν § 139 ὁρισμὸς τοῦ συγγραφέως περὶ ἀποτιμήσεως τῆς προικὸς, ἤτοι διατετιμημένης προικὸς (dos aestimata) ἐστὶν ἐσφαλμένος, διότι ἐπὶ διατετιμημένης προικὸς, προῖξ καθίσταται, οὐχὶ αὐτὸ τὸ διδόμενον ἀντικείμενον (κινητὸν ἢ ἀκίνητον κλπ.) ἀλλ' ἡ *ἀποτίμησις* (116), ἐν ᾧ ὁ ἐν § 139 ὁρισμὸς τοῦ συγγραφέως, οὐδαμῶς σαφηνίζων ὅτι προῖξ ἐστὶν ἡ ἀποτίμησις, ἀναφέρεται εἰς εἰδικὸν θέμα ἀποτιμήσεως μὴ ἀποτελοῦν τὴν λόγῳ πωλήσεως ἀποτίμησιν, τὴν συνηθεστάτην ἐν ταῖς πηγαῖς περὶ ἧς καὶ αὐτὸς ὁ συγγραφεὺς πραγματεύεται ἐν §§ 146 κ. ἑ. ἀναπτύσσων τινὲς ἐκ τῶν ὁρισμῶν τῆς πωλήσεως ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῆς διατετιμημένης προικὸς (118)· ὅτι δὲ τὴν διατετιμημένην προῖκα (dos aestimata) ἐννοεῖ ὁ συγγραφεὺς ἐν τῷ περὶ συμφώνου διατιμήσεως ὁρισμῷ δῆλον καὶ ἐκ τῶν §§ 147-149 (σελ. 195-197) ἔνθα περὶ τῶν σπουδαιοτέρων συνεπειῶν τῆς διατιμήσεως ποιούμενος λόγον ἀναιρεῖ ἐν § 149 «*ὅτι τὰ διατιμηθέντα πράγματα δὲν θεωροῦνται προικῶα*, προῖξ εἶνε *ἡ διατίμησις*. Ἀλλὰ πῶς τότε παραλείπει ἐν τῷ ὁρισμῷ τὸ οὐσιωδέστατον τοῦτο στοιχεῖον;

§ 32 Περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς διατετιμημένης προικὸς ἐπραγματεύθησαν οἱ Bechmann καὶ Czyhlarz (119) καὶ ὁ μὲν πρῶτος, ἀφορῶν εἰς τὴν ἐπὶ ἀποδόσεως τῆς προικὸς ἀναγομένην διατίμησιν (120) εἰκάζει ὅτι ἐξ αὐτῆς προῆλθεν τὸ σύστημα τῆς διατετιμημένης προικός. Ὁ Czyhlarz (121) τοὐναντίον ἀποδοκιμάζων τὴν τοῦ Bechmann ἐκδοχὴν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τὸ θέμα τῆς διατιμήσεως ἐκείνης δὲν εἶνε ἐκ τῶν ἁπλουστέρων, οὗ ἕνεκα δύσκολον νὰ ὑποτεθῇ ὅτι εἰς ἐκείνο ἀπέβλεψαν τὰ πρῶτον οἱ Ρωμαῖοι, δέχεται ὅτι ὁ *κύριος* σκοπὸς τῆς διατιμήσεώς ἐστιν ἡ ἐξασφάλισις τῆς γυναικὸς ἀπὸ τοῦ κινδύνου τῆς προικός, ὃν ἄλλως φέρει, στηριζόμενος εἰς τὴν διάταξιν Π. (23. 3) 10 πρ (122)

Ἡ γνώμη αὕτη φαίνεται πιθανωτέρα ὡς συμφωνοτέρα πρὸς τὸ εἰρημένον χωρίον (123), τοῦτο δὲ οὔτε ὁ Sternberg ἀποκρούει, παρατηρῶν (124) μόνον ὅτι ὁ κύριος ἐκείνος σκοπὸς ἱκανῶς παραλύεται ἐκ τοῦ κανόνος ὅτι καὶ ἡ ὠφέλεια (commodum) τῆς προικὸς ἀρμόζει τῷ ἀνδρὶ (125) τοῦθ' ὅπερ ἐστὶν ἀναπόρευκτος συνέπεια τῆς ἐννοίας τῆς πωλήσεως, ἣν περιεβλήθη ἡ διατίμησις.

Ἀλλὰ βεβαίως καὶ αἱ κατὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς προικὸς ἀναφύομεναι «δυσχέρειαι ἐπέδρασαν εἰς

(113) Τὴν γνώμην ταύτην ἐξήνεγκεν ἰδίως ὁ Brinz Pand. III § 483 καὶ σημ. 4 (ἐκδ. Β'. ὑπὸ Lotmar 1889), καθ' ὃν ἡ προικῴα ἐνοχὴ, ὑπάρχουσα *συνεστῶτος τοῦ γάμου*, ἀπόλλυται *ὑπὸ τίνας ὅρους*· ἐπικαλεῖται καὶ τὰς ῥήσεις Π. (23.3) 73. πρ. 19 καὶ 59 πρ. Πρβλ. καὶ Scheurl Kr. Vieiteljahresschrift VI σελ. 34 (ὅπου ἴδε καὶ XI σελ. 127), Windscheid II § 496 (σημ. 4) καὶ ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων Puchta Pand. § 420 καὶ Tigerström I σελ. 64.

(114) Πρβλ. ἰδίως Czyhlarz op. cit. § 63 ἔνθα ἀναπτύσσει διὰ μακρῶν τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, ἐπικαλούμενος πλὴν τῆς διατάξεως [(26. 7) 43 § 1. ὅρα καὶ Κρασσὰ Οἰκογ. Δίκ. § 128 σημ. 3)] καὶ τὴν διάταξιν Π [24. 3) 50, ποιούσης λόγον περὶ *αἰτίας* ἀποδόσεως τῆς προικὸς (aestimatis rebus in dotem datis pactum intercessit, ut ex quacunque causa dos reddi deberet ipsae res restituerentur). Περὶ τῶν ῥήσεων, ἃς ἐπεκαλέσθησαν οἱ ἀντιδοξοῦντες καὶ τῶν λοιπῶν αὐτῶν ἐπιχειρημάτων πρβλ. Czyhlarz op. cit. § 65 σελ. 219-223. Ὅρα καὶ παρ' ἡμῖν Κρασσὰ Οἰκογεν. Δίκ. § 182, ἰδίως σημ. 3. Καὶ ὁ Mandry, op. cit. σελ. 309-310 (ὅρα καὶ σημ. 3) φαίνεται ὁμοδοξῶν.

(115) Bechmann, Czyhlarz § 44-46 σελ. 154-162.

(116) Czyhlarz § 444 καὶ Bechmann II σελ. 11r κ. ἑ. Πρβλ. καὶ Windscheid § 449 ἰδίως σημ. 11 καὶ παρ' ἡμῖν Κρασσὰ § 109.

(117) § 139. «Ἀποτίμησις τῆς προικὸς (aestimatio dotis) λέγεται ἡ συμφωνία ὅπως ἀποδοθῶσιν ἐν περιπτώσει λύσεως τοῦ γάμου οὐχὶ τὰ εἰς προῖκα δοθέντα πράγματα, ἀλλὰ ἀντὶ τούτων χρηματικὸν ποσόν, ἀντίστοιχον πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν πραγμάτων τούτων,»

(118) Ὁ ὁρισμὸς τοῦ συγγραφέως ἀναφέρεται εἰς τὴν περὶ ἀποδόσεως προικὸς ἀποτίμησιν, δι' ἧς ἀντὶ τοῦ προικῴου κτήματος κατ' εἶδος ὡρισμένου (species) ἀποδίδεται ἴση ἀξία. Πρβλ. Η. (23. 3) 18. Π. (24. 3) 66 § 3 Π. 23. 4). 32 πρ. Πρβλ. Bechmann I σελ. 205 καὶ Czyhlarz. op. cit § 46. σελ. 164 - 2. Περὶ τούτου καὶ κατωτέρω. Ὅρα καὶ Sternberg op cit § 5 σελ. 9.

(119) Bechmann I σελ. 215 καὶ ἑπ. Czyhlarz Linde 's Zeit. N. F. σελ. 1 καὶ ἑπ. καὶ Dotalrecht §§ 44 - 46. ἰδίως σελ. 152. 161. 162.

(120) Περὶ ἧς ἀνωτέρω σημ. 118 καὶ τὰ ἐν αὐτῇ παρατεθέντα χωρία.

(121) op. cit § 41 ἰδίως § 46 σημ. 6.

(123) Ὁμοδοξοῦσι παρ' ἡμῖν ὅ τε *Παπαρ*[illegible] (Οἰκογ. Δίκ. § 113 οὐχὶ σελ.) σελ. 199. καὶ [illegible] 204) καὶ ὁ Κρασσᾶς (Οἰκογ. Δίκ. § 109 σημ. [illegible] ἀποκρούων τὴν ἐκδοχὴν Bechmann ἐπικαλ[illegible] Czyhlarz (σελ. 162 σημ. 6), ἐνῷ ἐν τῷ [illegible] 109 σελ. 177) ἀφορᾷ μᾶλλον εἰς τὰς κατὰ τὴν [illegible] τῆς προικὸς δυσχερείας, καθὸ καὶ ὁ Καλλιγᾶς [illegible]

(124) op. cit § 2 σελ. 4 [illegible]

(125) Κακῶς ἄρα ὁ ἡμέτερος συγγραφεὺς ἐδ[illegible] τὸν Sternberg ἀντιδοξοῦντα τῷ Czyhlarz.

τὸν διαιρούμενον τῆς περὶ ἀποτιμήσεως συμβάσεως (126).

Ὁ φυτικὸς σχηματισμὸς (§§ 111–2 σελ. 190–192) μὲ ἐκχερσούμενες εἰς τὰς ἐξηντάσεις τοῦ προβλεπεῖ εἰς ἑτέραν εἰλικρίνειαν (127) ὅτι ἡ περὶ ἀποτιμήσεως σύμβασις δὲν ἰσχύει πλέον ἐν τῷ συμβάντι τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἐκτὸς τὰ προκειμένου τοῦ γάμου.

Ἡ ἀλλαγὴ κύτη τοῦ συγγραφέως, ἡ ὁποία τὸ παράπεμπε εἰς παγίαν ἀπόφασιν, ἐκτὸς ἀλλ' ἐγγὺς, ἐπὶ τῆς ἐκποιήσεως ἀπαγορεύσεως ἐπὶ μέσου ἀσύντομον ἐγχωρ. νόμιμα δὲ ἀπόδειξις ἐπὶ τῆς ἐπιτρόπου εἰ Ρωμαῖοι κυρίως καὶ πρώτον ἀσθάλωμα εἰς αὐτά (128). Ἀλλὰ δι' ὅτι ἐκ τῆς ἀποτιμήσεως, ἐξαιρουμένης τῆς παλίνσ. συ-πέπτωκε ὅτι ὁ ἀνὴρ ἐκποιεῖ ἄλλως τε δύνεται εἰς πρᾶκ. μισθίλων ὁ συγγραφεὺς εἰς κυρίαν ἐνοίκων καὶ σκεπῆς τῆς ἀποτιμήσεως. ἀλλὰ τότε θὰκτ ἀτομικὴν τὴν ἀντίθεσιν εξηγήσεων τοῦ Cuyl-lara: ὅτι σκοπεῖται ὁ ἐκποιητὴς τῆς γυναικός, περὶ ἂς ὑπάρχει ἡ ἐκ τοῦ νόμου 10 τῆ. (23 3) Παυλείσεως ἐφαίνεις ἀφορᾷς.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχει τὸ πρὸ ἀρχικοῦ κακοῦς τῆς ἀποτιμήσεως, ἐστὶ πρόδηλον, ὅτι αὐτὸ μετέχει διπλῆς φύσεως τῆς πωλήσεως καὶ τῆς χρεώσεως, ἐν ὅσοις τὸ συγγράφει οἱ περὶ τοιούτους ἰσχύουσης εἰδικοὶ χρεοῦ, βεβαί πλὴν τοῦ ἐκ τῆς πωλήσεως ἰσχυσμοῦ διεταξίων (129). καὶ ἡ τῆς πρώτης πτὸκ ὑφαίνεται ἐν τῷ ἀπογράφει (130). Περὶ τούτων ἐκκαὶ κύρεται καὶ παρὰ τῷ θεσμῷ συγγραφεῖ (§ 145–156, (131) κατὰ τὸ ἀκόλουθον ἐφεῖτο, παζλότε ὡς ἐκ χρέος τῆς ἀποτιμήσεως ταύτης τὰ λοιπὰ θήματα τῆς ἀπόδοσεν ἀπὸ ἀποτιμήσεως (132), ἀναμ-

(126) Ηρβλ. Περὶ τούτου τοῦ Cuyllara; καὶ παρ' ἡμῖν Καλλιν. Παπαμιχαηλάκη καὶ Κυδωνέα.

(127) Ἐπειδὴ ἐπιτρέπεται ἐκποίησις γυναικὸς ἀπὸ ἀνδρὸς δι' ἀνάγκην ὅσας μεθόδου.

(128) Τὴν ἀντίφασιν ταύτην ἀκόμα ὁ συγγραφεὺς ἀποπειρᾶται νὰ ἐξηγήσῃ ἐκ τῆς ἀποκοπῆς τοῦ κεφ. ἐν τῷ ἑκτῷ κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐπιτομὴν τοῦ Ἰουστινιανείου κώδικος, ἔνθα ἦτο τοῦτο ἐνδεής.

(129) Περὶ τούτου τοῦ Cuyllara; σχετ. § 45 Α. καὶ παρ' ἡμῖν Παπαρηγοπούλου Ὀλυμ. Δίκ. § 110 σελ. 209–210· καὶ ἐδῶ Κρασᾶ Ὀλυμ. Δίκ. § 110 σελ. 779–782.

(130) Cuyllara; αὐτ. § 45. Β. καὶ Παπαμιχ. καὶ Κυδωνέα loc. cit.

(131) Ἐν § 147 παραλείπει τὸ ἑξῆς τοῦ βιβλ. ἐ ἐν τῇ ἐπιτροπῇ πώλησις λογίζεται ἀπὸ τὴν ἀποτίμησιν τοῦ γάμου καὶ ὄχι ἀπὸ Cuyllara op. cit. σελ. 156.

(132) Ἡ διατολὴ κύτη ἐκοῦτε ἐκοῦτε παρὰ τὰ Cuyllara op. cit. § 45 καὶ ἐν τῷ Zoetschrift von Linde N. F. XX (1867) σελ. 2 καὶ εἰς. καὶ τῷ Sternberg op. cit. § 3 καὶ ἐν τῷ Ἐλζεβιαν συγγρ. ἐχε ἐ συγγραφεῖς Ηρβλ. καὶ παρ' ἡμῖν Παπαρηγ. op. cit. § 145 σελ. 203 καὶ Κυδωνέα αὐτ. σελ. § 111. Πανταχοῦ ἀνάβημα τῆς περὶ τῶν θεσμῶν τούτων τῆς ἀποτιμήσεως πρακτικοποιήσεως χρήσεως.

ἐχεῖς ἐν ταύτῃ καὶ τῇ περὶ ἐκκύκλων λόγῳ (133).

Περὶ ἐκκύκλειας πραγματικοποιήσεως ὑφίκε τὰ ρατεχεῖ ὁ συγγραφεὺς ὅτι ὁ ἀνὴρ, ἐὰν Παῦλ κίρ-ἐν τῆς ἐκνοήσεως τῆς ἀπολυθῆς τῆς ἀξίας (διμ-μπλίου), ἀπελθὼν κατὰ τὸν λόγον τοῦ γάμου, τ. Παῦλεν ἐκκ μὴ πράξῃ, ὁ ἀνὴρ ἐπὶ ζημίᾳ τῆς γυναικός (134). Καὶκ παρατηρεῖ ὁ Cuyllara (135) ἐκρὸ ἐπὶ ἀποτιμήσει ἐστὶν ἡ πρᾶξ. ὑπάρχῃ αὐξάνει τιμῆς (augmentum), συνεπῶς τοῦ γάμου, ἐκκει ἐλλιπὴν ὑγίαν.

Ἐὰν ὁ ἀνὴρ ἐπὶ τῆς ἐκνοήσεως Παῦλ ἦτον τῆς ἀποτιμήσεως, κατὰ τὸν Cuyllara; (136) ἀποβλέπει, ὅτι ἐκ τῆς ἀποτιμήσεως ἐκ τῆς ἀποτιμήσεως, ἐξαιρουμένης τῆς παλίνσ. συ-πέπτωκε ὅτι ὁ ἀνὴρ ἐκποιεῖ ἄλλως τε δύνεται εἰς πρᾶκ. μισθίλων ὁ συγγραφεὺς εἰς κυρίαν ἐνοίκων καὶ σκεπῆς τῆς ἀποτιμήσεως. ἀλλὰ τότε θὰκτ ἀτομικὴν τὴν ἀντίθεσιν εξηγήσεων τοῦ Cuyllara; ὅτι σκοπεῖται ὁ ἐκποιητὴς τῆς γυναικός, περὶ ἂς ὑπάρχει ἡ ἐκ τοῦ νόμου 10 τῆ. (23 3) Παυλείσεως ἐφαίνεις ἀφορᾷς.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχει τὸ πρὸ ἀρχικοῦ κακοῦς τῆς ἀποτιμήσεως, ἐστὶ πρόδηλον, ὅτι αὐτὸ μετέχει διπλῆς φύσεως τῆς πωλήσεως καὶ τῆς χρεώσεως, ἐν ὅσοις τὸ συγγράφει οἱ περὶ τοιούτους ἰσχύουσης εἰδικοὶ χρεοῦ, βεβαί πλὴν τοῦ ἐκ τῆς πωλήσεως ἰσχυσμοῦ διεταξίων (129). καὶ ἡ τῆς πρώτης πτὸκ ὑφαίνεται ἐν τῷ ἀπογράφει (130). Περὶ τούτου ἐκκαὶ κύρεται καὶ παρὰ τῷ θεσμῷ συγγραφεῖ (§ 145–156, (131) κατὰ τὸ ἀκόλουθον ἐφεῖτο, παζλότε ὡς ἐκ χρέος τῆς ἀποτιμήσεως ταύτης τὰ λοιπὰ θήματα τῆς ἀπόδοσεν ἀπὸ ἀποτιμήσεως (132), ἀναμ-

(133) Α. ν. § 148.

(134) Η. 23. 3. 16. quia non simplex venditio est, sed dotis causa, nec debeat maritus lucrari damno mulieris, suffisit enim indemnitatem praestari, nec lucrum facere.

(135) op. cit. § 45 πλ. 157.

(136) Αὐτόθι καὶ. 157.

(137) Sternberg op. cit. σελ. 6–7.

ἀγωγὴ δὲν εἶναι· ἀπαραδέκτως ἂν ἡ ἐναγόμενος συκατὰ ἐπὶ δὲ τοῦ προαιρεῖσθαι ὁ ἐναγόμενος ἐστὶ τὸ ἄχρι τοῦτο Ε ἐκπροσωπούμενον ὑπὸ τῆς μητρὸς, συνέστη μὲ πρότειναι ἀναφορὰ ἐναγόμενος (β) Ἀντίθεσις δὲ συμφερόντων μεταξὺ μητρὸς καὶ τοῦ τέκνου· ἐκθέμαι γράνται ἀναφορὰ. Βεβαί τότε ἐκλογοποιεῖται κὰν ὁ ἐκπροσωπῶν μητρὸς τὸν ὅλο. δεῖται τὸ συνήκασι ἀπὸ συναρτόλεον ἐπὶ ὁ φόρος καὶ ἐν τέκνου ἐκπροσωπῶν τὸν τέκνον καὶ ἐπλόγον, ἀπὸ τὸ τὸ τέκνου ἐπὶ τῆς ἐκπροσωπεῖ περιουσίας τοῦ τέκνου· ἐὰν ἐπὶ τῆς ἐκπροσωπεῖ περιουσίας τοῦ τέκνου ἐξ ἐπιτροπῆς τοῦ πατρὸς ἐξ ἐπιτρόπου· τὸ γάμου, ἐκκει ἐλλιπὴν ὑγίαν. ἐὰν ἐπὶ τῆς ἐκπροσωπεῖ περιουσίας τοῦ τέκνου·

ἢς τὴν κυριαρχὴν μόνην ἔξουσίαν τῶν ἴθνῶν ἄνεμοι ὑπὸ ἐκκλησίαν, ἐπιστολὰς καὶ συμπάθειαν τοῦ ἡξίωσαν ἔργων. Τὸ συντέλεστα τούτου ἔτι δύνανται νὰ ἐπιτυχθῇ εἰνὲ διὰ διπλωματικῶν συνδρομῶν ἢ τοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιβολὴν μέρη μυστήριων ἢ τοῦ δόξωμαι τοῦ παρόντος. Ἐστήκασι τὰ τὴν ἀνεγκαίου τοῦ ὑμερίου, παρτικρατίστε τὰς συκκατοφ δύσεις πρόσωπα. Ἀλλοῦ δυνάμενοι τὰς κατὰ τὰ ἐρ τὰ τὰ συμβάσεις τοῦ ἀνεγκαίου καὶ εἰς τὰς ἐγ τὰ τὰ ἐνεργείας. Ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τὰ τὰ ἐπὶ τὰ τὰ ἐπὶ τὰ τὰ

ΠΥΘΕΑΙΕΣ

Δυσκ. Α. Σαμάρδ. κ. Δεδεΐδου. Άπ. 8218 έξ. πρ. Άθηνών Εφ. στφ., 16 Μαρτίου 1890, Εφ. Συ. στφ. Α. Νικοπούλεως.

Ἀλβάνοι Δικανικοὶ κ. Ἀγαλίς. Ἀπ. 618 ἐξ. πρ. Ἀθηνῶν Ἐφ. στφ., 7 Αὐγούστου 1890. Ἐφ. νικητ. πρωτοδίκ. σχ. συνδ. Ἰω. Στογιαννίς καὶ Π. Ἀναστ. Ἀνδρ. Ἐξ. σχ. συνδ. 11 Δεξίου.

Ἰω. Νικ. καὶ Σπυρ. Καρβέλ κ. Κερκίρας. Ἀπ. 1171 ἐξ. πρ. Κερκύρας. Ἐφ. στφ., 20 Νοέμβρ 1890. Ἐπ. Κ. Φωτήλ. σχ. συνδ. Στ. Δημόλεως. Κ. Σακελλαρ. Δ. Γυμνόπουλ. Ἐπιλ. ἐφ. συνδ. 8 Νόμβρ (1).

Ἰω. Γαρδικιώτ. κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 8567 ἐξ. πρ. Ἀθηνῶν. Ἐν. στφ., 1 Δεκεμβρίου 1890. Ἐπ. Δ. Μαϊστρόπουλ. Ἐπιλ. ἐφ. συνδ. Ἀθ. Καστόρ. καὶ Ν. Παζιάνου. Ἐπιλ. ἐφ. συνδ. 8 Δεξίου.

Ἐπανάληψις πρακτόρων συμφερόντων

Τῆς πφρ. Ἀθηνῶν Πανάρ. Παπαγεωργ.

Προσλήψεις εἰς διάκονον περὶ συμβολαιογ.

Ι. Τῆς πφρ. Π. Τρίπολ. Νικολάου, τὴν 12 Δεκεμβρ. Ι. Τ. πφρ. στφ. Θ. Φιλιππόπουλ. Πατρῶν, τὴν 29 Νόμβρ.

Ἐλεγκτὴ ὁριστικῶν συνδίκων

Τῆς πφρ. Ἀ. Λογγοπούλου. Πειρ. στφ., τὴν 11 Δεκεμβρ. Ἐπ. ἐντακτοποίησιν ὑποθ. ἐπὶ τοῦ Γ. Βερροπούλου.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΙ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Δεκεμβρίου 1890

Οἱκεῖα ἐκ συνόψεως Ψηφοῦ ἐπιτεθεῖσα τοῦ Ἀγίου Δημητρίου ἐπὶ τῆς ὑφισταμένου 1893 μὴν ὅλων τῶν παραγράφων τοῦ π. δ. 1893 τοῦ ἐν Ἀθ. Ν. Ἐπιστημονικοῦ — Ἐν τῷ ἀδικήματι τοῦ ἄρθρου 177 ἀναλογοῦς τῷ Γ. Τριβουν. ἀ. ἀπόλυτος ἀπόφασις Ἀθηνῶν συνοικία. Μηχανικὸς ἐπὶ τοῦ 1850 βλάπτει κατὰ τὸν συμπεριφορὸν τοῦ ἀστῆ. ἀπ. ἐκ. π. 475 § 3 ἀρτιλλου εἰ ἡδέως δικαίωμα τοῦ ἀστῆ τοῦ ἀγάλλου τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ ἀστῆ. ἀπ. στφ. 6 ἀπ. 1946 τοῦ ἐξ. Σωκρ. Ἰστγλέτη. Συμβ. Πλ. Παναγιωτίδης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Δεκεμβρίου 1890

Οἱκεῖα κατὰ τὴν Ναύπλιο ἐ Ἀγ. Στὸν δυτικὸς τῆς Γαλλικῆς ἀστῆ τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ ἀστῆ. 485 τοῦ ἐξ. Τοῦ Ἀδαμοπούλου. Συμβ. Πλ. Γιαννόπης.

— Ἕνδικον μετὰ κοινὸν περιστατικὸν πανεπιστ. τοῦ τὸ αὐτὸ ἔνδικον, ἐπιλήφθον ἀπὸ τῆς 1886 ἄπρ. τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ π. ν. 1776 καὶ 7/δεκ 2) Γραβάν ἀπ. π. π. 631 καὶ 630 τοῦ 1887 ἀδίκ. Δεληγιώργη. 3) Γαζέτα ἀπ. π. π. 1191 τοῦ τὸ αὐτὸ 1887 τῆς τὸ. Κούρη γ. Δ. Γιαλίκης. Συμβ. Πλ. Παναγιωτίδης.

— Δύο συνεχόμενοι κλῆροι ὁ δεύτ. δοῦλος, ἐν ἐκάστῳ τῶν ὁποίων ὑπάρχει ἀνὰ ἕνα ἀμπελοκαμπὶ πλὴν ὀλίγων τῆς ἑτέρας ἐκτάσεως μετὰ τῶν ἀναλόγων κλπ. συγκειμένων ἐκ τοῦ ἀπὸ ἀστῆρια, τοῦ ἐκ διαφόρων ἀστῶν τοῦ ἐξ. Γ. Παπαχρήστου. Συνδ. Πλ. Γιαννόπουλος.

— Διάφορα κινητὰ τοῦ ἐν. Π. Ἀθηναίκου. Συμβολ. Δ. Καλλιγέρης.

— Οἰκεῖα ποσότης τοῦ ἐν. Α. Καγρὲ ἐπὶ τῆς 1860 Σεπτεμ. ἐν π. π. 205. Συνδ. Κ. Ἀκριτόπουλος.

— Μεγαλεῖον μετὰ τῆς περιφ/ς τοῦ ἐπ. τοῦ ἐξ. Ἀλεξ. Ι. Καραβαγγέλη τοῦ τὸ τοῦ ἀστῆρι. καὶ Καλλιγιώργη ἐν π. π. 241 καὶ 242. Συμβ. Κ. Μηλιώτης.

— Ι) Ἀγορὰ ἐν δίκῃ Σακιζιοῦ τῆς περιφερείας Κυπαρισσίας μετὰ τοῦ ἐν λογῳ ἡμέρου κλπ. ἐν στφ. 28 2) φυτὸς ἐν δίκῃ Κουκάρη μετὰ τῶν ἐν λόγῳ Παπαδόπουλ ἐν στφ. Β. 2 καὶ 137 μέτρων τοῦ κ. Μ. Μιτσάλα. Συμβ. Κ. Γαρίτσας.

— Οἰκεῖα ἐν τῇ ἐνορίᾳ Μονυχίας Βλαστικὸς καὶ ἐπὶ τῆς 6ῆδ Δεπτεμπτεκτικοῦ τοῦ σχ. Γ. Δ. Ἀναστασοπούλου μετὰ τοῦ ἀκινήτου καὶ περιφ/ς τῆς ἐκτ. π. π. 303 καὶ 88. Συνδ. Π. Τσαλίκ.

ΑΔΙΚΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

Ι. Ο. Πάρος. Ἐκδίκασις μὴ ἐγκληματολογίας τοῦ τόπου κατὰ τὴν ἐρισθεῖσαν χρόνον δύναται ὁ νομάρχης, διαλογιζόμενος τὸν πόσον τοῦ κακόμοιρου, νὰ δώσῃ ἀνοικονόμησιν τοῦ τόπου. Δεῖπνο δὲ ἐμπορικὸν ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ ἀστῆ. ἀπ. ἐκ. π. 475 § 3 ἀρτιλλου εἰ ἡδέως δικαίωμα τοῦ ἀστῆ τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ ἀστῆ. ἀπ. στφ. 6 ἀπ. 1946 τοῦ ἐξ. Σωκρ. Ἰστγλέτη. Συμβ. Πλ. Παναγιωτίδης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Δεκεμβρίου 1890

Οἱκεῖα κατὰ τὴν Ναύπλιο ἐ Ἀγ. Στὸν δυτικὸς τῆς Γαλλικῆς ἀστῆ

ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

I Δικαστήρια — II Δικαστικά καταστήματα — III Δικαστικά πρόσωπα — IV Οργανισμός Δικαστηρίων — V Διαδικασία — VI Εκτέλεσις ποινών — VII Απονομή δικαιοσύνης.

I.- ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

Διατρίβων κατὰ τὸν παρελθόντα Αὔγουστον ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἔσχον ἐξ ἐπαγγέλματος εὐλογον τὴν περιέργειαν νὰ ἐπισκιρθῶ καὶ τ' αὐτόθι τουρκικὰ δικαστήρια καὶ ἀρυσθῶ ἐντυπώσεις καὶ πληροφορίας τινὰς περὶ τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας αὐτῶν καὶ τοῦ δικαστικοῦ κλάδου ἐν γένει. Αἱ παρατηρήσεις μου δὲν εἶνε βεβαίως πλήρεις, οὐδ' ἔχουσιν ἀξίωσιν ἀναμφισβητήτου ἀκριβείας. Ταξειδιώτης καὶ ἁπλοῦς ἐπισκέπτης, δὲν εἶχον τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον, πρὸ πάντων δὲ τὰ μέσα, ὅπως ἐνδιατρίψω πληρέστερον εἰς τὴν μελέτην τῆς καταστάσεως τῆς Τουρκικῆς δικαιοσύνης καὶ νομοθεσίας. Οὐχ ἧττον, ἐξ ὅσων ἀντελήφθην καὶ ἐξήτασα, ἔστω καὶ προχείρως ὁπωσδήποτε, ἐλπίζω, ὅτι τοὐλάχιστον θὰ παράσχω ποιὰν τινα εἰκόνα αὐτῆς, ἐνδιαφέρον δὲ πάντως τοῖς ἀναγνώσταις τῆς *Θέμιδος* ἢ καὶ περίεργον ἁπλῶς ἀνάγνωσμα.

Ἡ δικαιοσύνη ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ ἀπονέμεται ὑπὸ τῶν προξενικῶν καὶ τοπικῶν δικαστηρίων· εἰς εἰδικὰς δὲ περιπτώσεις καὶ ὑπὸ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ὡς λ. χ. τὰς περὶ διαζυγίων τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν διαφορὰς δικάζει ὁ Π. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης.

Πάντα τ' αὐτόθι προξενεῖα ἔχουσι καὶ δικαστήρια, πλὴν τῶν τῆς Σερβίας καὶ Ῥωμουνίας, στερουμένων τοιούτου προνομίου. Τὰ προξενικὰ δὲ αὐτὰ δικαστήρια λειτουργοῦσιν ἑκαστον κατὰ τοὺς Νόμους τοῦ οἰκείου ἔθνους.

Τὰ δὲ τοπικὰ Τουρκικὰ δικαστήρια εἶνε ἰδιόρρυθμα καὶ πολλῆς περιεργείας ἄξια. Ἡ πολιτικὴ δικαιοσύνη ἀπονέμεται ὑπὸ τοῦ πρόεδρου τῶν Πρωτοδικῶν, τοῦ πολιτικοῦ Πρωτοδικείου καὶ Ἐφετείου, τοῦ Ἐμποροδικείου καὶ τοῦ Ἰδαρὲ-μεζλής· ἡ δὲ ποινικὴ ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ Πρωτοδικείου καὶ Ἐφετείου καὶ τοῦ Στρατοδικείου, ὅπερ εἶνε ἕκτακτον δικαστήριον, δικάζον τὰ στρατιωτικὰ ἐγκλήματα.

Ἕκτακτον ἐπίσης ἐν τοῖς πολιτικοῖς καὶ εἰδικὸν εἶνε τὸ Ἰδαρὲ – Μεζλής, δικάζον κυρίως τὰς κυβερνητικὰς ὑποθέσεις. Σύγκειται δὲ ἐκ τοῦ προέδρου, ὅστις εἶνε ὁ Γεν. πολιτικὸς διοικητὴς (βαλῆς) καὶ ἑνδεκα μελῶν, τοῦ Μουλᾶ, τοῦ Μουφτῆ, τοῦ Τερτιρδάρη (Οἰκον. Ἐφόρου), τοῦ Μητροπολίτου, τοῦ Ἀρχιραββίνου καὶ δύο προκρίτων ἑκάστης τῶν ἐπικρατουσῶν τριῶν κοινοτήτων, τῆς Ἑλληνικῆς, Τουρκικῆς καὶ Ἑβραϊκῆς.

Ἐν τοῖς ἐρεξῆς γενήσεται λόγος περὶ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, πολιτικῶν καὶ ποινικῶν. Ἔτι δὲ καὶ περὶ τῶν ἀρχῶν καὶ προσώπων, ὧν ἡ συμπράξις εἶνε συναφὴς μετὰ τῆς ἐξουσίας τῶν δικαστηρίων διὰ τὴν ἄσκησιν αὐτῆς, ἤτοι τῶν εἰσαγγελέων, ἀνακριτῶν, δικηγόρων, συμβολαιογράφου κλπ.

II.- ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Τὰ δικαστικὰ καταστήματα τῆς Θεσσαλονίκης οὐδεμίαν ἔχουσιν ἐξωτερικὴν μεγαλοπρέπειαν. Εἶνε μεγάλα μέν, ἀλλὰ γηραιὰ οἰκοδομήματα καὶ ἄμοιρα οἰκοδομικῆς φιλοκαλίας.

Ἐκτὸς τῶν ἐκτάκτων δικαστηρίων καὶ τοῦ Ἐμποροδικείου, ἅπασαι αἱ δικαστικαὶ ἀρχαὶ ἔχουν συγκεντρωθῆ εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ κατάστημα. Τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο, ἀνῆκον εἰς τοὺς κληρονόμους τοῦ διὰ τῆς δημώδους ἡμῶν ποιήσεως πλουθυλλήτου Γιουσοὺφ Ἀραπη, εἶνε μέγιστον μετὰ εὐρέος προαυλίου, ἀρχαίου δὲ Τουρκικοῦ ῥυθμοῦ. Περιλαμβάνει ἐντὸς αὐτοῦ τὰ πολιτικὰ καὶ ποινικὰ Πρωτοδικεῖα καὶ Ἐφετεῖα, τὰ γραφεῖα τῶν Εἰσαγγελέων καὶ ἀνακριτῶν, τὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, τὸ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Τμήματος καὶ τὸ τοῦ συμβολαιογράφου. Ἐν αὐτῷ συνιδριάζει καὶ ἡ ἐξεταστικὴ τῶν ὑποψηφίων δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἐπιτροπὴ περιέχει δὲ καὶ μικρὸν κρατητήριον. Ἡ συγκέντρωσις ὅλων σχεδὸν τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν ἐν ἑνὶ καὶ τῷ αὐτῷ οἰκοδομήματι εἶνε λίαν εὐεργετικὴ διὰ τὸν εἰς αὐτὰς προσφεύγοντα λαόν, τοὺς δικηγόρους, καὶ αὐτοὺς ἔτι τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους διὰ τὰς ὑπηρεσιακὰς αὐτῶν σχέσεις.

Μακρὰν καὶ ἐν ἰδίῳ καταστήματι κεῖται τὸ «Αὐτοκρατορικὸν Ἐμποροδικεῖον Θεσσαλονίκης». Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ καταστήματος τούτου εἶνε ἀξιοπρεπέστατον καὶ πολυτελῶς διακεκοσμημένον, ἐμπνέον σεβασμὸν τῷ ἐπισκέπτῃ. Κατὰ μεγάλην ἀντίθεσιν πρὸς τ' ἄλλα δικαστήρια, ἡ ἐσωτερικὴ ὄψις τοῦ καταστήματος τοῦ Ἐμποροδικείου εἶνε καθαρῶς Εὐρωπαϊκή. Τὰ δωμάτια τοῦ προέδρου, τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου, τοῦ ἀπασχολοῦντος ἕνα γραμματέα γραφείου τῶν πτωχεύσεων, τὸ τῶν γραφείων τοῦ ἀρχιγραμματέως καὶ γραμματέων, εἶνε ἅπαντα ἐπιπλωμένα πλουσίως διὰ γραφείων, ἑδρῶν καὶ ἀνακλίντρων, εὐρωπαϊκῶν καὶ κομφοτάτων, καὶ φέρουσιν ἐν ταῖς μετώπαις τῶν ἡμικεκλιμμένων ἐκ πολυτελῶν παραπετασμάτων θυρῶν τὰς οἰκείας ἐπιγραφὰς χρυσοῖς γράμμασι Τουρκιστὶ καὶ Γαλλιστί. Ἡ δ' αἴθουσα τοῦ ἀκροατηρίου εἶνε μεγαλοπρεπεστάτη. Αἱ ἕδραι, τὰ γραφεῖα καὶ οἱ τοῖχοι αὐτῆς εἶνε περιδεδλημένοι δι' ἐρυθροῦ ἐριούχου, ἐξ οὗ καὶ τὰ παραπετάσματα τῶν παραθύρων, τὸ δὲ δάπεδον ἐστρωμένον δι' ὡραίου τάπητος. Ἀνωθι τῆς ἕδρας τῶν δικαστῶν ἥρτηται ἐν καλλιτεχνικῷ πλαισίῳ χρυσόγρυον τὸ Τουρκικὸν ἐθνόσημον· κάτωθι δ' αὐτῆς ἔνθεν καὶ ἔνθεν κεῖνται ἀνὰ δύο πολυτελῆ ἕδρανα διὰ τοὺς γραμματέας καὶ τοὺς ξένους διερμηνεῖς, ὁσάκις τούτοι μετέχωσι τῶν συνεδριάσεων, ἐν δὲ τῷ μέσῳ μεγάλη θερμάστρα διὰ τὸν χειμῶνα. Δύο βαθμίδας κατωτέρω διαχωρίζεται τὸ ἀκροατήριον διὰ κιγκλίδων· εἰς τὰ πλάγια δὲ τῆς ἐν τῷ μέσῳ διόδου, ἐν ᾗ ἵσταται ὁ κλητὴρ αὐτοῦ, κεῖνται δύο μικρὰ τετράγωνα κιγκλιδωτὰ διὰ τοὺς συζητοῦντας δικηγόρους καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χῶρον κάθηνται οἱ διάδικοι καὶ ἄλλοι.

Εἰς ὅλα δὲ τὰ δικαστ. καταστήματα, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ μεγάλα δημόσια γραφεῖα τῆς Θεσσαλονίκης, ὑπάρχει καὶ μικρὸν καφεῖον.

III.- ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Περὶ τῶν δικαστικῶν προσώπων, τῶν ἐν γένει συμπραττόντων εἰς τὴν ἄσκησιν τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας, καὶ τῶν καθηκόντων αὐτῶν, δέον νὰ γείνῃ εἰδικὸς δι' ἑκάστον λόγος.

α'- Πρόεδρος Πρωτοδικῶν

Ὁ Πρόεδρος τοῦ πολιτικοῦ Πρωτοδικείου ἔχει εὐρεῖαν καὶ ποικίλην δικαστικὴν ἐξουσίαν.

Ἐν πρώτοις ἔχει τὴν τῶν παρ' ἡμῖν Εἰρηνοδικείων, οἷα δὲν ὑπάρχουσιν ἐν Θεσσαλονίκῃ. Αἱ ὑποθέσεις, ὧν τὸ ἀντικείμενον δὲν ὑπερβαίνει τὴν μίαν ὀθωμ. λίραν, ἤτοι 100 γρόσια, ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ προέδρου αὐτοῦ. Ἡ διαδικασία εἶνε ἁπλουστάτη. Ὁ ἐνάγων ὑποβάλλει περὶ τῶν ἀξιώσεων αὐτοῦ ἀναφορὰν πρὸς τὸν Πρόεδρον, οὗτος δέ, ἐργαζόμενος καὶ δικάζων καθ' ἑκάστην, πλὴν τῶν ἑορτῶν, καλεῖ τὸν ἐναγόμενον εἰς ἀκρόασιν ἀνεξόδως, καθ' ὁριζομένην ὑπ' αὐτοῦ ἡμέραν καὶ ὥραν, ἀκροᾶται τῶν διαδίκων καὶ δικάζει ἀνεκκλήτως. Οὕτως ἡ ἀπονομὴ τῆς Εἰρηνοδικειακῆς δικαιοσύνης εἶνε ἀνέξοδος, ἁπλουστάτη καὶ ταχίστη.

Ἐκτὸς τούτου, ὁ Πρόεδρος αὐτὸς προΐσταται τοῦ πολιτ. Πρωτοδικείου, κανονίζει τὴν εἰσαγωγὴν τῶν δικῶν, διευθύνει τὰς συνεδριάσεις καὶ ἐργασίας τοῦ δικαστηρίου καὶ ἀσκεῖ μεγάλην ἐξουσίαν ἐφ' ὅλων τῶν κατωτέρων δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Τέλος ἀντὶ τῶν δικαστικῶν κλητήρων, οἵτοι δὲν ὑπάρχουσιν, τὰ καθήκοντα αὐτῶν ἐκτελεῖ τὸ λεγόμενον *Ἐκτελεστικὸν Τμῆμα*, οὗ διευθύντης εἶνε ὁ ἐν λόγῳ Πρόεδρος. Διὰ τοῦ *Ἐκτελεστικοῦ σημάτος* ἴδιον ἔχοντος γραφεῖον, ἐπιζητοῦνται καὶ ἐνεργοῦνται ὅλαι αἱ ἐκτελέσεις τῶν πολιτ. δικαστικῶν ἀποφάσεων κλπ. κατ' αὐτῶν παντὸς εἴδους ὀφειλετῶν, ὡς καὶ ἐπιδόσεις τῶν δικογράφων, ἀνατιθέμεναι ὑπὸ τοῦ Προέδρου εἰς τὰ ὄργανα τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν.

Οὕτως ὁ Πρόεδρος τοῦ πολιτ. Πρωτοδικείου συγκεντροῖ εἰς ἑαυτόν, ἐκτὸς τῶν λοιπῶν προδήλων αὐτοῦ καθηκόντων, καὶ τὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου καὶ δικαστικοῦ κλητῆρος, ἀνεξελέγκτως ἐναντίων αὐτὰ καὶ ἐπαράλων εἰς ὅλα.

β'- Δικασταί

Οἱ δικασταὶ τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων εἶνε οἱ πλεῖστοι ἐπιστήμονες, τινὲς δ' ἐξ αὐτῶν, οἵτινες εἶνε καὶ σαρικιουρόγλοι, εἶνε κάτοχοι μεγάλης νομικῆς παιδείας.

Ἐν τε τοῖς δικαστηρίοις καὶ τῇ κοινωνίᾳ οἱ δικασταὶ εἶνε σοβαροί, ἀξιοπρεπεῖς καὶ εὐγενεῖς τοὺς τρόπους, οὐδέποτε δ' ἐξευτελίζονται εἰς παρεκτροπὰς ἐν τῷ κοινωνικῷ βίῳ ἐξ ἐκείνων, αἵτινες δύνανται νὰ ἐπισύρωσι κατ' αὐτῶν τὴν ἀποστροφὴν καὶ περιφρόνησιν τῆς κοινωνίας. Δὲν δύναμαι νὰ βεβαιώσω, ἂν καὶ κατὰ πόσον πάντες εἶνε ὄντως ἐνάρετοι καὶ εὐσυνείδητοι, ἀναντίρρητον ὅμως εἶνε, ὅτι τοιοῦτοι *φαίνονται τοὐλάχιστον*, ἂν κρίνῃ τις ἐκ τῆς ἐν γένει συμπεριφορᾶς των.

Ἐξ ὅλων τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ φυλῶν δικασταὶ διορίζονται Τοῦρκοι, Τουρκαλβανοί, Ἑβραῖοι καὶ τινες Ἀρμένιοι. Μόνον δ' ἐν τῷ Ἐμποροδικείῳ παρεδρεύουσι καὶ ἀλλοδαποί.

Εἶνε δὲ πάντες ἐπιμελεῖς εἰς τὰ καθήκοντα των. Τὸν ζῆλον αὐτῶν ζωπυροῖ ἐν τούτοις ὁ νόμος, καθ' ὃν, μισθὸν μὲν κανονικὸν ἔχουσιν ἐντελῶς σχετικῶς, ἀπολαμβάνουσι δὲ τακτικὸν ἐπίδομα, ποσοστόν τι δι' ἑκάστην ὑπόθεσιν, ἣν δικάζουν, κανονιζόμενον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου αὐτῆς καὶ προκαταβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος τὴν συζήτησιν. Ἐκτὸς τῶν τελῶν τῆς ἀπορρήσεως καὶ τῶν πρακτικῶν, μεθ' ὧν συναποτελεῖ τὰ τέλη τῆς δίκης. Διὰ τοῦ τοιούτου νόμου οἱ Τοῦρκοι ἀπορεύγουσι τὴν μισθοδοσίαν τῶν κηφήνων καὶ βραβεύουσι τὴν φιλοπονίαν.

γ'- Εἰσαγγελεῖς

Τὴν Εἰσαγγελιακὴν ἐξουσίαν διευθύνει ὁ Γενικὸς Εἰσαγγελεύς, ἔχων τὸ ἀξίωμα τοῦ παρ' ἡμῖν Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν. Προΐσταται ἀμέσως πάντων τῶν λοιπῶν Εἰσαγγελέων καὶ ἔχει παρ' αὐτῷ ἕνα ἀντεισαγγελέα, ἀναπληροῦντα αὐτόν, κωλυόμενον.

Μετὰ τὸν Γεν. Εἰσαγγελέα ἔρχεται ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Πρωτοδικείων.

Ὡς ἀναπληρωταὶ δὲ αὐτοῦ, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ τοῦ Γεν. Εἰσαγγελέως καὶ ἀντεισαγγελέως αὐτοῦ, ὑπάρχουν δύο *Εἰσαγγελεῖς-βοηθοί*, κοινοὶ δι' ἀμφοτέρας τὰς Εἰσαγγελίας καὶ συμπληροῦντες ἐν ἀνάγκῃ καὶ τὰ ποινικὰ δικαστήρια τῶν Πρωτοδικῶν καὶ Ἐφετῶν.

Οὕτως ἐν συνόλῳ πέντε Εἰσαγγελεῖς διαχειρίζονται τὴν Εἰσαγγελιακὴν ἐξουσίαν· οὐδεὶς δὲ ἄλλος, οὔτε δικαστής, οὔτε δικηγόρος δύναται ν' ἀναπληρώσῃ αὐτούς εἰς τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας των.

Ἐν ταῖς συνεδριάσεσι τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων παρίστανται οἱ Εἰσαγγελεῖς, ὅταν πρόκηται περὶ ὑποθέσεων ἀρορωσῶν τὸ Κράτος, ἀνηλίκους καὶ ἐν γένει περίπου, καθ' ἃς περιπτώσεις παρ' ἡμῖν πρέπει ν' ἀκουσθῇ ὁ Εἰσαγγελεὺς [illegible] πᾶσαν δὲ ἄλλην οὐδόλως παρίστανται εἰς τὰ δικαστήρια. Μετέχουσιν ὅμως πάντοτε τῶν [illegible] σεων τῶν ποινικῶν δικαστηρίων, ὑποστηρίζοντες τὴν κατηγορίαν.

Παριστάμενοι εἰς τὰ δικαστήρια οἱ Εἰσαγγελεῖς ἀγορεύουσι πάντοτε. Δὲν παρακάθηνται, ὡς παρ' ἡμῖν, ἐπὶ τῆς ἕδρας τῶν δικαστ[illegible]

κάτωθι αὐτῆς δεξιὰ ἐπὶ ἰδιαιτέρου ἑδωλίου, ἔχοντες παρ' αὐτοῖς καὶ μικρὸν γραφεῖον.

Καθῆκον τῶν Εἰσαγγελέων εἶνε καὶ ἡ ἐκτέλεις τῶν ποινικῶν ἀποφάσεων.

δ'.-Ἀνακριταί

Ἡ ἀνακριτικὴ ἐξουσία εἶνε ὅλως ἀνεξάρτητος ἀπὸ πάσης ἄλλης καὶ ἰδιαιτέρα ἀρχή.

Ὁ ἀνακριτὴς δὲν εἶνε δικαστής, ὡς παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ μόνον ἀνακριτής. Διὰ τοῦτο, οὔτε τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου, οὔτε τῶν συνεδριάσεων τοῦ δικαστηρίου μετέχει, οὔτε τοὺς δικαστάς, πολιτικούς τε καὶ ποινικούς, ἀναπληροῖ εἰς τὰ ἔργα των κωλυομένους, οὔτε ὑπ' ἐκείνων ἀναπληροῦται. Μετὰ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων μάλιστα οὐδεμίαν ἀπολύτως ἔχει σχέσιν, μετὰ δὲ τὸ πέρας τῆς ἀνακρίσεως οὐδόλως ἀναμιγνύεται εἰς τὴν περαιτέρω τύχην τῆς ὑποθέσεως. Ἐντεῦθεν καὶ ἐν τῇ δικαστικῇ ἱεραρχίᾳ προάγεται, οὐχὶ εἰς πρόεδρον ἢ ἐφέτην, ἀλλ' εἰς εἰσαγγελέα, ὅστις θεωρεῖται, ὡς ἀμέσως ἀνώτερος αὐτοῦ κατὰ θέσιν καὶ βαθμόν.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ ὑπάρχουν δύο ἀνακριταί, ὁ *πρῶτος* καὶ ὁ *δεύτερος*, ἔχοντες ἰδιαίτερον ἑκάτερος γραφεῖον καὶ σχέσιν πρὸς ἀλλήλους, οἵαν παρ' ἡμῖν περίπου ὁ Εἰσαγγελεὺς πρὸς τὸν ἀντεισαγγελέα. Ὁ α' ἀνακριτὴς εἶνε ὁ ἄμεσος προϊστάμενος τοῦ β', οὗτος δὲ ἐνεργεῖ ὑπηρεσίαν, ἐὰν καὶ ὅσην ἐγκρίνῃ ν' ἀναθέσῃ αὐτῷ ὁ α', ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὁποίου διατελεῖ. Ὁ α' δὲ ἀνακριτὴς διευθύνει κυρίως καὶ ἐν γένει ὅλην τὴν ἀνακριτικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ ἔρχεται εἰς συνάφειαν καὶ σχέσεις πρὸς τὰς ἄλλας ἀρχάς.

Ὁ ἀνακριτὴς ἔχει μισθὸν ὡρισμένον, 10—12 λίρας Ὀθωμ. κατὰ μῆνα, εἶνε δὲ κατὰ νόμον ἀμετάθετος ἐπὶ τριετίαν.

Οὕτως εἶνε ἐξησφαλισμένη ἡ ἀνεξαρτησία τῆς ἀνακριτικῆς ὑπηρεσίας, ἐκ μηδεμιᾶς ἄλλης ἐργασίας περισπωμένης καὶ εἰς τὰ ἔργα τῆς ὁποίας οὐδεὶς ἄλλος δύναται ν' ἀναμιχθῇ.

Τ' ἀνακριτικὰ γραφεῖα καὶ ἰδίως τὸ 1ον εἶναι ἐνήμερα καὶ ἐργάζονται μετὰ ζήλου καὶ δραστηριότητος. Ἔχουσι δὲ οἱ ἀνακριταὶ εὐρεῖαν ἐξουσίαν εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀνακρίσεως.

Ὁ ἀνακριτὴς ἐνεργεῖ κυρίως *δευτέραν* ἀνάκρισιν παντὸς ἐγκλήματος, παρουσίᾳ καὶ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ, διότι τῆς πρώτης ἐπιλαμβάνεται ἡ ἀστυνομία. Περὶ τούτου ὅμως ῥηθήσεται εἰδικώτερον.

ε'.-Γραμματεῖς

Ἕκαστον πολυμελὲς δικαστήριον ἔχει ἕνα ἀρχιγραμματέα καὶ γραμματεῖς, τοὺς καθ' ἡμᾶς γραμματέα καὶ ὑπογραμματεῖς.

Οἱ γραμματεῖς πρὸ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν ὑποβάλλονται εἰς ἐξετάσεις ἐνώπιον ἐπιτροπῆς πολυμελοῦς ἐξ ἀνωτέρων δικαστικῶν. Σπουδαίως δὲ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ διαγωγὴ τοῦ ὑποψηφίου καὶ ἡ καλλιγραφία.

Ὁ λαμβάνων μέρος εἰς συνεδρίασιν γραμματεύς, κάθηται κάτωθι τῆς ἕδρας τῶν δικαστῶν ἐν ἰδίῳ ἑδωλίῳ καὶ ἀντικρὺ τοῦ τοῦ Εἰσαγγελέως. Ποιεῖται αὐτὸς βραχεῖαν εἰσήγησιν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης πρὸς τὸ δικαστήριον, πρῶτος λαμβάνων τὸν λόγον, διαταγῇ τοῦ προέδρου, καὶ κρατεῖ περὶ τῶν συζητήσεων λεπτομερῆ καὶ ἀκριβῆ πρακτικὰ ἐξ ἐμπειρίας καὶ ἕξεως καὶ βοηθούμενος ἐκ τῆς γραφῆς τῆς Τουρκικῆς γλώσσης, ἥτις εἶνε συντομωτάτη καὶ σχεδὸν στενογραφική.

Οἱ γραμματεῖς συντάσσουσι τὰ πρακτικὰ καὶ ἀποφάσεις καὶ ἐνεργοῦσιν ὅλην ἐν γένει τὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δικαστηρίου.

ϛ'.-Δικηγόροι

Δικηγόροι ὑπάρχουσι πολλοί, Ἑβραῖοι, Τοῦρκοι καὶ Ἕλληνες, ἐπιστήμονες καὶ πρακτικοί, διατηροῦντες πάντες καὶ βοηθούς. Τὰ γραφεῖα των ἔχουν ἔξω τῶν οἰκιῶν αὐτῶν εἰς ἰδιαίτερα καταστήματα.

Ἐπειδὴ τὰ δικαστήρια συνεδριάζουσιν ἅπαντα ταὐτοχρόνως, ἀναγκάζονται οὐκ ὀλίγοι δικηγόροι νὰ συνδυάζωνται. Ἡ ἀνάγκη αὕτη ἐπιβάλλεται ἐπὶ μᾶλλον εἰς τοὺς μὴ εἰδότας καλῶς τὴν Τουρκικὴν γλῶσσαν, τὴν μόνην ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐν χρήσει καὶ ἐπίσημον γλῶσσαν καὶ οἵτινες συνεταιρίζονται μετὰ συναδέλφων, γινωσκόντων αὐτήν, ὅπως ἐπαρκῶσιν.

Ἐργάζονται ἐν γένει μετὰ ζήλου. Βοηθοῦσιν ἐν τοσούτῳ αὐτοὺς πολὺ εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων καὶ οἱ δικονομικοὶ θεσμοί. Ἡ *ἀκριβῶς* καὶ *ἐγκαίρως* προγνωστοποιουμένη ἐργασία πάσης δικαστ. συνεδριάσεως, τὸ κινητὸν χαρτόσημον, τὸ προαιρετικὸν τῶν ἐγγράφων προτάσεων, ἡ ἔλλειψις τῆς σιωπηρᾶς ὁμολογίας καὶ ἡ ὑποχρέωσις τοῦ δικαστοῦ νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς τῶν προηγουμένων συζητήσεων προτάσεις, χωρὶς νὰ ᾖνε ἀνάγκη νὰ ἐπαναλαμβάνωνται αὗται εἰς τὰς ὑστέρας, εἶνε, σὺν ἄλλοις, ἀγαθά, δυνάμενα νὰ κινήσωσι σφοδρὰν τὴν ζηλοτυπίαν τῶν Ἑλλήνων δικηγόρων, οἱ ὁποῖοι καταπονοῦνται εἰς ἀνωμαλίαν τυραννικὴν καὶ καματηρὰν πολυγραφίαν, ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ δικονομικοῦ ἡμῶν συστήματος. Ὅλων τούτων τῶν ματαίων μόχθων εἶνε ἀπηλλαγμένοι οἱ ἐν Θεσσαλονίκῃ, οἵτινες φέρουσι τὰς δικογραφίας των εἰς τὸ δικαστήριον ἐν φακέλλοις *ἐπιστολῶν*, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον μεγάλοις, δύνανται δὲ νὰ καταγίνωνται εἰς τὴν νομικωτέραν καὶ βαθυτέραν τῶν ὑποθέσεών των ὑπεράσπισιν.

Γινώσκουσι καὶ ἄλλας γλώσσας ξένας, μάλιστα δὲ τὴν Γαλλικήν· πάντες δὲ σχεδὸν εἶνε εὐγενεῖς τοὺς τρόπους καὶ ἀξιοπρεπεῖς πρὸς ἀλλήλους καὶ τὰ δικαστήρια, πρὸς ἃ φέρονται μετ' ἀπείρου σεβασμοῦ, ὡς καὶ πρὸς πᾶσαν ἐν γένει ἀρχήν. Τούτων ἕνεκα τιμῶνται μεγάλως ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Ἀλλὰ καὶ τὰ δικαστήρια σέβονται αὐτούς, οἱ δὲ

δικαστ. γραμματεῖς τοὺς ὑποδέχονται εἰς τὰ γραφεῖα των μετὰ προθυμίας καὶ ἁβρότητος.

Ἀναλαμβάνουσι δὲ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ὑποθέσεων τῶν πελατῶν αὐτῶν οἱονεὶ ἐργολαβικῶς καὶ φέρουσιν αὐτὰς εἰς πέρας, ἀμειβόμενοι κατ' ἀποκοπὴν συνήθως καὶ γενναίως, μὴ ἀπαγορεύοντος τοῦ Νόμου τὴν ἐξ ἀρχῆς συμφωνίαν περὶ οἱασδήποτε ἀμοιβῆς. Πληρόνονται δὲ διὰ πᾶσαν ἐν γένει οἱανδήποτε ἐργασίαν καὶ συμβουλήν.

Εἶνε περίεργος ἡ τοῦ Τούρκου νομοθέτου δυσπιστία εἰς τοὺς δικηγόρους, οἵτινες, κατὰ τὸν Νόμον, οὔτε τοὺς δικαστάς, οὔτε τοὺς Εἰσαγγελεῖς, κωλυομένους, ν' ἀναπληρώσωσι δύνανται. Ὁ ἐξαίρετος καὶ πεπαιδευμένος Γενικὸς Εἰσαγγελεὺς Ταὶπ Χιλμῆ βέης, μεθ' οὗ συνδιελέχθην σὺν ἄλλοις καὶ περὶ τούτου, ἐξήγησέ μοι τὸν λόγον τοῦ Νόμου, καθ' ὃν τὰ δικαστικὰ καὶ Εἰσαγγελικὰ καθήκοντα δὲν δύνανται συνήθως νὰ ἐνασκήσωσιν οἱ δικηγόροι, ὡς ἐκ τῆς θέσεως καὶ τῶν συμφερόντων αὐτῶν, οὔτε νὰ ὑπηρετήσωσι τὴν δικαιοσύνην ἐπίσης ἀπροσωπολήπτως, αὐστηρῶς καὶ δραστηρίως, ὅσον οἱ τακτικοὶ δικασταὶ καὶ εἰσαγγελεῖς, οὔτε δύνανται ἄλλως νὰ ἐμπνέωσι πάντοτε εἰς τοὺς διαδίκους καὶ τὴν κοινωνίαν τὸ ἀνύποπτον σέβας καὶ τὴν ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην, ὧν ἐπίσης ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην πᾶσα δικαστικὴ κρίσις καὶ ἐνέργεια.

ζ'- Συμβολαιογράφος

Εἰς καὶ μόνος συμβολαιογράφος ὑπάρχει ἐν τῇ πολυανθρωποτάτῃ πρωτευούσῃ τῆς Μακεδονίας. Οὗτος δ' ἐπαρκεῖ εἰς ὅλας τὰς συναλλαγὰς τῆς πόλεως, ὅσαι ἐπισημοποιοῦνται ἐγγράφως, εἶνε δ' ἐνήμερος πάντοτε εἰς τὴν ἐργασίαν του.

Δὲν ἔχει ἀρχεῖον, οἷον οἱ παρ' ἡμῖν. Διατηρεῖ δὲ μεγάλα βιβλία ὑπηρεσίας, ὡς οἱ ἡμέτεριι φύλακες τῶν μεταγραφῶν.

Ἐν τοῖς βιβλίοις αὐτοῖς γράφει τὰς ἐνώπιόν του γιγνομένας πράξεις, ἐφ' ἑκάστης τῶν ὁποίων τίθησι καὶ τὸ ἀνῆκον κινητὸν χαρτόσημον, διότι μόνον τοιοῦτον ὑπάρχει ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ. Ὅλα δὲ τὰ συμβόλαια συντάσσονται ἐν σπανίᾳ συντομίᾳ, ὡς περιληπτικὴ σημείωσις, ἀπηλλαγμένα τῆς παρ' ἡμῖν πολυγραφίας, ἥτις καταντᾷ πολλάκις ματαία φλυαρία.

Τὸ ἔργον ἐν τούτοις τοῦ συμβολαιογράφου διευκολύνουσιν ἔτι μᾶλλον καὶ οἱ συμβαλλόμενοι. Πολλάκις τὰ συμβόλαια συντάσσουσιν ἰδιωτικῶς, τῇ βοηθείᾳ δικηγόρων ἢ ἄλλων ἐμπείρων, προσάγουσι δὲ αὐτὰ εἰς τὸν συμβολαιογράφον, ὅστις ἀφ' ἑνὸς τὰ μεταγράφει εἰς τὸ βιβλίον του, ἀφ' ἑτέρου δὲ βεβαιοῖ τοῦτο ἐπ' αὐτῶν, ὑπογράφων καὶ σφραγίζων αὐτὰ διὰ τῆς σφραγίδος τῆς ὑπηρεσίας του. Ἡ μεταγραφὴ ἐνεργεῖται εὐχερῶς διὰ τῶν γραφέων τοῦ συμβολαιογράφου.

η'- Κλητῆρες

Εἴρηται, ὅτι δικαστικοὶ κλητῆρες δὲν ὑπάρχουν ἐν Θεσσαλονίκῃ, τὰ καθήκοντα δέ, ὅσα παρ' ἡμῖν ἔχουσιν, ἐκτελεῖ τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν *Ἐκτελεστικὸν Τμῆμα*.

Ὑπάρχουν ὅμως κλητῆρες τῶν δικαστηρίων, ἀνάλογοι πρὸς τοὺς τῶν ἀκροατηρίων καθ' ἡμᾶς καὶ κυρίως ὑπηρέται αὐτῶν. Τοιούτους δ' ἔχουν καὶ ὅλα τὰ γραφεῖα.

θ'- Ἔγκριτα δικαστικὰ πρόσωπα

Εἰς ἐπίμετρον τῶν περὶ τῶν δικαστικῶν προσώπων ἐκτεθέντων δύναται πιθανῶς νὰ μὴ θεωρηθῇ περιττὴ βραχεῖα τις σημείωσις περὶ ἐκείνων, ὅσοι φημίζονται καὶ διαπρέπουσιν.

Μετὰ τὸν πρόεδρον τοῦ πολιτικοῦ Ἐφετείου, τὸν *Ἰζὲπ μπέην*, τὸν καὶ ἀρχιδικαστήν, φημίζεται ὁ πρόεδρος τοῦ ποινικοῦ Ἐφετείου *Σουκρῆ μπέης*, σαρικοφόρος, ὡς εὐσυνείδητος εἰς τὸ καθῆκόν του, πεπαιδευμένος καί, ὅσον οὐδεὶς ἄλλος, πολύγλωσσος, διότι γινώσκει κάλλιστα ἐννέα γλώσσας, τὴν Τουρκικήν, Ἑβραϊκήν, Ἑλληνικήν, Γαλλικήν, Ἰταλικήν, Ἀραβικήν, Περσικήν, Ἀλβανικὴν καὶ Βουλγαρικήν.

Ὁ Γεν. Εἰσαγγελεὺς *Ταὶπ Χιλμῆ βέης*, Ἀλβανὸς τὴν καταγωγήν, ὃν ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω, τῇ φιλόφρονι συστάσει τοῦ διερμηνέως τοῦ Γεν. Ἑλλ. Προξενείου κ. Ν. Ἀναστασιάδου, εἶνε σοβαρὸς καὶ ἀξιοπρεπέστατος ἀνήρ, μέσης ἡλικίας, ἐμβριθής, ἔντιμος εἰς τὸ καθῆκόν του, καὶ εὐγενὴς τὴν συμπεριφοράν. Μὲ ὑπεδέχθη λίαν φιλοφρόνως, ἔδωκέ μοι πληροφορίας διαφόρους περὶ ὅσων εἶχον περιέργειαν νὰ μάθω καὶ ἐζήτησε παρ' ἐμοῦ τοιαύτας περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι συναδέλφων του. Εἶνε δὲ ἐπιμελέστατος εἰς τὴν ἐργασίαν του καὶ ἐνήμερος, αὐτοπροσώπως τὴν πλείστην ἐνεργῶν.

Μεγάλως φημίζεται ὁ Α' ἀνακριτὴς *Σελὴμ ἐφέντης*, ὃν ἐπίσης ἐγνώρισα. Τριακοντούτης μόλις, μετρίου ἀναστήματος, μελάγχρους, μὲ βλέμμα ὀξύ, φωνὴν φοβερὰν καὶ πλήρης σθένους καὶ ζωῆς, εἶνε σπανίας φιλοπονίας καὶ δραστηριότητος, ἐντιμότατος καὶ ἀδιάφθορος. Ὁ *Νόμος* εἶνε δι' αὐτὸν ὁ ἀνώτερος πάντων καὶ αὐτοῦ τοῦ Σουλτάνου! ὡς τὸν ἤκουσα λέγοντα.

Οὐδέποτε ἐνδιαφέρει αὐτὸν ἡ ἐθνικότης, ἡ φυλὴ καὶ ἡ θρησκεία τοῦ κατηγορουμένου καὶ τοῦ παθόντος, διότι δι' ὅλους ἀδιακρίτως ἔχει ἓν καὶ τὸ αὐτὸ μέτρον. Εἶνε δίκαιος καὶ ἀδυσώπητος, ὁ Ἀριστείδης Οἰκονόμος τῆς Θεσσαλονίκης. Δεκαεξαετὴς εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ὡς δικαστικὸς γραμματεύς, ἐννέα δὲ ἤδη ἔτη εἶνε ἀνακριτής. Ἐνεθυμεῖτο τὰ Ἰωάννινα, ὁπόθεν πρὸ ἔτους εἶχε προαχθῇ καὶ μοὶ ἔλεγεν ἑλληνιστί: «Κεσάτια [illegible] Στὰ Γιάννενα δουλειά. Ἐκεῖ 15, 20 χρόν[illegible] λακή! Ἐδῶ τίποτε 1, 2, 3. μῆνες!», συγ[illegible] τὰ ἐγκλήματα τῶν δύο ἐπαρχιῶν καὶ λησ[illegible], ὅτι τὰ ἐν Θεσσαλονίκῃ *κεσάτια* εἶχε κατ[illegible] δημιουργήσει ἡ ἱκανότης καὶ αὐστηρότης [illegible] Ἄλλοτε δὲ πάλιν μοὶ εἶπε μετὰ πόνου, δηλ[illegible] κατὰ τίνων ἐπάλαιε σκοπέλων ἐν τῇ ἐκπλη[illegible]

του ανθίνοντος. «Καλόν να ένε τις ανεκρίτης· αλλα γνώσεων χρεγματα δε».

Γράφοντες τοῦ καθίκοντος επ' απόκρισιν την εὐθύτητα παθομολογήσει ὁ **Μεγάλ' Ἐρέστης** πάλαιος πρωτόβολος. Τούτοις παρακόρδως και πεπαιδευμένος. Είνε λίαν σοβαρὸς και εμπιστικός, εἰ και νέος ἐπ.-Ἔτ' δε ἀξιοσημείωτον. ὅτι εἰς την ὑπογραφὴν των ἄλλων ἀπορρίπτει και πρακτικὰ. ὁ διακεκτὸς αὐτὸς προσηγόρος και αὐτοῦ τοῦ πρεβόρου.

Οι προεδροὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ **Μουστογὰ Χιλρὴ Μπέη** και **Οὐλάνδος**, εἰσ ἱλλευκωτατος γεωγραφικὸς πλάσεως πρὸς τοὺς ἄλλους γραμματικὸς. ἐπὶ ἐκτὸς εἰς το καθῆκον του, ὡραῖοι την Ἑλληνικὴν ἐκ τὰ πλείω φυσικὰ ὡς τὴν Ἑλλην. Ἐπίσης Βλάσκαν ἔχει τον φιλοτιμίαν· και ὁ συμβολικώτερος **Χιλὴ Ἐρέστης**. ἐντελεστὴς και ζωηρότατος ἀνὴρ. ἐντυχὴς και ἐντυχὴς τὸ ἐντυχεῖν.

Τὰ δὲ τῶν δικηγόρων διαπρεπέστερα.

Ηκουον ἐν ἐκεῖ ἐξῆρε ὁ **Σπάρρ**. Εὔρρίος, νέος ἐμπειρότατος φίλος πρακτικὸς, καὶ ἐμφρόντιστος σθένους. εὐγλωττίας καὶ δραστηριότητος. Ἐχει μεγάλον φρόνον καὶ πλάτειαν. Ἐξ ἀγκιλόνων 2,000 σημείων. Ὕδωρ Χέρρ ἐσ-σίας· Εἶναι διοτηρὸς τῶν πρακτικῶν καὶ ἐντυχῶν ἕλων σχόλων.

Ἐντεῦθεν ὁ **Πλὴν Μαθίτος**. Εὔρρίος, ἐπιστήμων σπουδὴς ἐν Παρισίοις. Τὸ ἐντὸν εἰσόδημα του ἀνέρχεται εἰς 1000 περίπου λίρας.

Μετ' αὐτὸν ὁ **Μανὶς Σγουρόπ**. Εὔρρίος, πρακτικὸς ἔχων ἐτήσιον εἰσόδημα 800 λιρῶν περίπου.

Κύριος **Σπυρὴ Ἐρέστης**, Τούρκος ἐπιστήμων κρήσιμος ἐπιστήμων ἐπὶ 500 λίρας περίπου.

Μετ' αὐτὸς δὲ ἀξιόλογοι πελάται ἐγκύκλιοι οἱ **Τουδίκος Γιὸρ τζὰν** καὶ **Ρωμαὶ Μαθίτος** νέος. Εὔρρίος ἀμφότεροι.

Ἐλλήνων δὲ δικηγόρων ὑπάρχουν ἱκανοὶ, ἐξόχως ἀρχάζοντες. Ἐξ ὧν γνωρίσω τοὺς κ. κ. **Στ. Τσιμπούκη**, **Γ. Παλατηρόπουλον**, **Τάκην** καὶ **Κυριάκον**. Πάντες μὲν ἐκπαιδευμένοις, πλὴν τοῦ κ. Τσιμπούκη, Ἀμφισσέως καὶ πρὸ ἐτῶν ἕλλην ἐγκατασταθέντος ἐκεῖ.

(Τέλος ἐν τῷ προσεχεῖ)

Δ. ΒΑΡΔΟΥΝΙΩΤΗΣ

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἀριθ. 65 (1888)

Εἰσηγητὴς ὁ Δημοσιογράφος κ. Α. Ἀγαθονίκος

Ἔντασις σφαγμάτων – Ἀποβλέπτως κατὰ τῶν πρώτων συζήτησις.

Ἐπειδὴ ἐν ἐντάσει τῆς παραγραφῆς, ἐκ πραγμάτων ἀπτελουμένων γεγονότων καὶ μὴ ὄντα ἀκριβῶς τελείως, δίον νὰ πρατυνεται ἐγκλήσις κατὰ τὸ ἄρθρον 160 τῆς Ποιν. Δικονομίας, ἀπαγγελλομένου ἀπ' αὐτὸ προκαταρκτοῦ τῆς Ἐρετείου ἐπ ἐντάσει τῆς παραγραφῆς ἐν τῷ λογιστικῷ νόμου δὲν πρωτεύθη. ὅτι τοῦ Δημοσίου κατὰ τὴν πρώτην ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν τοῦ Πρωτοδικείου, Δεδομένου ὅμως τὰς σχετικὰς πρότασεις των διαδίκων, ὡς βεβαιοῦται διὰ τῆς πρώτης αἰτιολογίας τῆς προσβαλλομένης ἀπορρίσεως.

Ἀριθ. 66 (1888)

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Α. Ἀγαθονίκος

Πληρεξουσιότης πρὸς ἐλκυστικὴν παράστασιν – Ἐλλειψις τοῦ ἀναγκαίου συνηγόρου.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 92 καὶ 95 τῆς Πολ. Δικονομίας πρὸς τὴν ἐκπρόσωπον συζήτησιν καὶ κατ' ἐκείνην ἀπαιτεῖται ἀπὸ τοὺς διαφερομένους πρόσωπον ἀπαιτεῖται ρητὴ πληρεξουσιότης κατὰ τὸν προσκοινοῦντα τρόπον διδομένης μὲ μὲ ὑπογραφὴν κορυφαίου ἔκαστου πάσιν ἢ ὑπὸ τοῦ ὁποίου πληρεξουσίου ἐνεργοῦνται πρᾶξις, ἐπὶ τὸ τοῦ προκειμένου, ἐκ ἐξέτασεως ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ φύλλῳ πρακτικῷ τῆς ἐν τῷ Α. Συνεδριάσεως τοῦτο οὐ παρατηρεῖται τὸ ἀναγκαῖον κατὰ τὸν ἀνωτέρω νόμον ἀπὸ ἀπὸ τὸν ἐξελθὸν ἐ ὑπ. ἀριθ. 3716 (1884) ἀπόφασις αὐτοῦ. εἴχεν νόμιμον πληρεξουσιότητα ἐκ μὲ μὲ ὑπογραφὴν ἀπὸ τοὺς ἐντολεῖς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὀλλείψεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς ἐν τῷ Δημοσίου, ὃν ἐκτὸν ὁ ἐντεῦθεν προλεχθὲν ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ μετὰ γενικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Δημοσίου καὶ ἐπὶ τ

πότε δίδωσιν μετ' αὐτόν, δὶς γὰρ διαδοχὴν ἀ- νακύκλου καὶ κοιτῶνος ἐπὶ τῆς τοῦ κυρίου διαθήκου ἐδιδάξησαν (σπ' ἀριθ. 9620) (1844) πρω- τόδικοι ἀπόφασιν, περὶ τῆς τοιαύτης δὲ πρωτο- δικίας αὐτῶν ὑιδαφοῦ ἐκ τῆ νῦν προσδιδομένης ἀποφάσεως γνῶναι λόγος. Ἐφ' ᾧ ἐστι δὲ δίκαιον τοῦτο τὸ λόγῳ ἔστιν ἐ κίτινες ὠνηδίως ἐκαινί- νησαν νόμον ὄντος τοῦ λόγου. ὅτι ἀρκεῖ ἐ ἐι τὸ διδασκαλεῖον καλὸ καὶ ἀδιάστατος ὅλως ἀναγκαῖος, ἔχουσι ἐπὶ λείαν ἀ ἀπορρίπτει τὰς αἰτήσεις τῶν παριστάμενων αὐτοῦσιν περὶ ἀπορρίψεως τῆς ἀνακοπῆς ἀφοσιοῦν ἀ.τ.λ. καὶ ἐι. δὲ, διότι τοιαύτη διαταξὶς ὑφὸς ἐστιμένων, ἀφορῶ ἐπὶ αὐτόθεν, περὶ ὧν πραγματευτοὶ τὸ ἐκδίκου τὸ ἀπόφασι. Διαπίστου τὸ ἐκ διατοῦ τῆς ἀπο- φασίου τοι, οὐχὶ δὲ καὶ ἐπι περὶ τὸ ἀ λόγῳ, τὸ ὑπάκ οὐτε ἔλεγε ὅτι ὧν ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀγγελιοφορίαν ἀποφάσει τοῦ, οὐτε ἐκρινε συνεπὶς παντάπασιν.

Ἀριθ. 71 (1890) τ. Α.

Κατηγορία ἐφέσεως τοῦ κ. Α. Γκίκα

Παράστασις ζητήματος διαθηκῶν συναλλαγῆς. - Βεβαίωσις συμβολαιογράφων περὶ διαγνώσεως καὶ πραγτογνώσεως τῆς διαθήκης. - Πλειστηρια- σμὸς χρόνου πρὸς ἀκύρωσιν ἀποδείξεων.

Ἐπειδὴ ἀπορριπτόμενον τὸ τῆς οὐσίας Δοκα- τέρων μὲ ἀκυρον τὴν ἐπίδικον διαθήκην, κατὰ πρόβλημα ἐπιτρεπόμενον κατὰ τὸν ἀρτιος καὶ πανομετικὸ τοῦ δικάτου, ὑφὸς ἐρμένευτὸ τὸν παράστασι τοῦ περὶ διαθηκῶν ὑγιαίνοντος καὶ ὀλόκληρον νόμου κατὰ τὸν παρελθόν, διότι δὲν συγχωρεῖται τὸ παράστασι τοῦτο κατὰ τὰς διαθήκας τῶν ναυματικῶν τοῦ διαθέτου καὶ τὸν τοῦτο τὸ ἐκ τοῦ ἐκείνου τοῦ. ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἠρίστευ ἐν αὐτοῖ καὶ ἐπὶ τοιοῦ ἀκυρώτατος, οὔτε τὸ ζήτημα περὶ διαθηκῶν καθορεῖ τοῦτο. ἀπαρα- γράλου τὸν ἀκυρότατα ἐκ τῆς παραδόσεως τῶν διατάξεων ἐκείνου. ὑφὸ δὲ καὶ τοῦ παρα- τήκατος (ἀριθ. 8.15,18,29,49,56,58 καὶ 63).

Ἐπειδὴ τὸ Ἐφετεῖον, ἀναχρίσεως τε τοῦ σαίους τοῦ 1797 αὐτοφώνου τοῦ Πωποῦ- κείου, εἶδεξατο ὅτι ἐν τῇ προβαλλομένῃ διαθήκῃ ὁ συμβολαιογράφος διδασκ. ὅτι τὸ μαρτυρεῖγυ- ρίοντες τοιοῦτος ἀντιμωτον καὶ πατέτρεπτον αὐτὸν τὴν ὑπογραφὴν ὑφὸς ἄρα ἀπορρίψ- ἐ κατὰ τὴν διαθήκην ἐπὶ τὸ αὐτόθεν λόγω ακο- ρατικὸ ἐστὶν ἐκείνου κατὰ τὸ ἐπιβλέπει τοῦ φοῦν λαογράφου ἀντιλόγῳ περὶ πράγματος πρώτου ουσίας τε τὰς αἰσθήσεις αὐτοῦ, ἀπολαυὶ τίστους δηλαδὴ καὶ μόνο διὰ ηλεκτρογραφίας προβλέ- λεται, πρὸς ὧν δὲ τυπικὸς ἐλαττογράφεις ἐνω- πιον τῶν Ἐφετῶν, ὡς ἐζήτεται ἐκ τῶν πρότεσον κύτεί. δὲν ἐπέλαβεν ἐ ἀναμετέτοιον.

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ συνδικατοῦ τοῦ ἀρθμοῦ 105. 436, 442 καὶ 458 τῆς Πολ. Δικονομίας σαφὲς πρακλεται, ὅτι ὁ προβαλλὼν δημόσιον ἔγγραφον ὡς πλαστὸν, καὶ μὴ ἀποδέλων τὴν πλαστογρα- φίαν εἰς ὁρισμένον πρόσωπον, ὀφείλει παραχρῆμα νὰ προτείνῃ τὸ τῆς ἀποδείξεως μέτα καὶ νὰ κα- τονόμενη τοὺς μάρτυρας, οὓς τοιοῦτος πρὸς ἀποδεῖξιν τῆς πλαστογραφίας ζῶν ὁ τῆς ἀνω- πισθεν προτάσεως, ὁπτ ὁ διαθέτης ἦν ἀδυνατο κα λαλῇ, καὶ ὁ δίλεος αὐτοῦ ἐν τῇ διαθήκῃ ἀπο- πλάστη, ὑφὸς ἀπορρῖψῃ ὡς ἀπαράδεκτος ἀφοῦ δὲν ἐκτρῖβεται ἐ ἀναμφισβόλως, ὅτι τὸν πλαστο- γράφον ἀπέδωκεν εἰς ὁρισμένον πρόσωπον, ὁπὶ ὑμῖν τὸ μέσα τῆς ἀποδείξεως καὶ τὰς ἀπορ- γόντας μάρτυρας· ὡς δεγεται ὁ προβαλλὼν ἀπόφασις.

Ἀριθ. 72 (1890)

Κατηγορία ἐφέσεως τοῦ κ. Τσακαλώτου

Ἐπιχείρησις ἐκκαιστικῶν πράξεων ἐναντίον τοῦ σύστηγε. - Ἔγκλησις. - Ἀνεπαρκὴς δόλου ἀνεβι- κοῦ ἀπαγγελία. - Ἔφεσις ἀρνήσεως, ἐ ἐμπεπλεγ- μένου πρωτοκολλοειδέως. - Συναπτικὴν αἰτιολογία. - Ἀναγνώσεως ἀκύρου πλειστηρια- σμοῦ ἐπὶ ἀνελέτων.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰ συνδικατὰ ἄρθρα 461 καὶ 465 τῆς Πο. Δ. τὰς πράξεις τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξουσίοτητος ἐγγυητοῦ ἐπὶ τῆς ἐκκαιστικῆς ἐπι- δίκης, ὃν ὑστερ ἀντιπροσώπευεν, ἐ τὰ πρακτι- κὰ τῆς περὶ αὐτοδικαιώσεως ἀγωγῆς καὶ ὅσ- τερον νὰ κρεμῶσιν ὡς ὁ ἐγγυητὴς πρὸς τοῦ ἐ- καστηρίου, ἐ νὰ ἀποδεῖξῃ καὶ κυρώσῃ· ἐπὶ τοῦ πρακεῖσθαι δὲ ὅτι προτυπὴν κατὰ τὸν ἐπι- τακτικὸν σύστημα ἐκαστηρίου ἐπὶ τῆς ἐκκλη- ἐξεδόθη ὁ προσδιδόμενος ὑπ' ἀριθ. 87 τοῦ 1881 ἀπόφασις, ὑπὸ τὸν ἐναγγωμὸν ἐ ὑστατος τῆς ἀκυρώσεως τῆς ἀγωγῆς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκκαστηρίου τὸν πράξεις δὲ Ἑλλήνων πληρεξουσίοτητος τὸν τους ἐπιχειρήσεως αὐτας διαγνῶσις, ὁ ὑστερ τοῦτων ὑφὸ πληρεξουσίοτητος ἐπὶ τῆς ἐνεργεῖ- δίκην τὸν ἀναιρεσιδίκτων διορισθὲς τοιοῦτος καθ' ὁ παράδεγμα ὁ προβαλλόμενος ἀπόφασις, τὸν 1881 ἐγγυητὴς ἐπὶ τοῦ ἐπιτρόπου τὸ Ἐρε- τεῖου, ὅτι αἱ πρότερον γενόμεναι ἐπὶ τοῦ ἐπι- τοῦ ἐτέρου ἐνεν τακτικὰς πληρεξουσίοτητος πρά- ξεις τῆς συζύγεως καὶ ἐπὶ ἐπ' αὐτων ἐκδοθείσαι ἀπόφασις μὴ ἀποκλείουσι τὴν ἐπὶ τῆς δίκης, ὃν ἐν ἐνεργεῖσαι, ἀλλ' ἐπ' ἐναντίας ανα- γνωρισθείσα ὅτι κύτης δια τοῦ μετα τοῦτο δι- ορισθὲν αὐτοῦ ως ἐπιτρόπου ἐκ τοῦ ἐκείνου, ἐκα πρὸ τῆς πρότασεως τῆς ἐνστάσεως τῆς ἀνε- ρότητος καὶ ἀπορριπτέου ως ἀνυποστατον· καθ' ὅσον τὸ σχετικὸν ἔγγραφον ἐφέρετο πρακτι- κὸν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ, ἀπολαυὶ τίστους δηλαδὴ καὶ μόνο διὰ ηλεκτρογραφίας προβλέ- λεται, πρὸς ὧν δὲ τυπικὸς ἐλαττογράφεις ἐνω- πιον τῶν Ἐφετῶν, ὡς ἐζήτεται ἐκ τῶν πρότεσον κύτεί. δὲν ἐπέλαβεν ἐ ἀναμετέτοιον.

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ συνδικατοῦ τοῦ ἀρθμοῦ 105. 436, 442 καὶ 458 τῆς Πολ. Δικονομίας σαφὲς πρακλεται, ὅτι ὁ προβαλλὼν δημόσιον ἔγγραφον ὡς πλαστὸν, καὶ μὴ ἀποδέλων τὴν πλαστογρα- φίαν εἰς ὁρισμένον πρόσωπον, ὀφείλει παραχρῆμα νὰ προτείνῃ τὸ τῆς ἀποδείξεως μέτα καὶ νὰ κα- τονόμενη τοὺς μάρτυρας, οὓς τοιοῦτος πρὸς ἀποδεῖξιν τῆς πλαστογραφίας ζῶν ὁ τῆς ἀνω- πισθεν προτάσεως, ὁπτ ὁ διαθέτης ἦν ἀδυνατο κα λαλῇ, καὶ ὁ δίλεος αὐτοῦ ἐν τῇ διαθήκῃ ἀπο- πλάστη, ὑφὸς ἀπορρῖψῃ ὡς ἀπαράδεκτος ἀφοῦ δὲν ἐκτρῖβεται ἐ ἀναμφισβόλως, ὅτι τὸν πλαστο- γράφον ἀπέδωκεν εἰς ὁρισμένον πρόσωπον, ὁπὶ ὑμῖν τὸ μέσα τῆς ἀποδείξεως καὶ τοὺς ἀπορ- γόντας μάρτυρας· ὡς δεγεται ὁ προβαλλὼν ἀπόφασις.

Ἀριθ. 72 (1890)

Κατηγορία ἐφέσεως τοῦ κ. Τσακαλώτου

Ἐπιχείρησις ἐκκαιστικῶν πράξεων ἐναντίον τοῦ σύστηγε. - Ἔγκλησις. - Ἀνεπαρκὴς δόλου ἀνεβι- κοῦ ἀπαγγελία. - Ἔφεσις ἀρνήσεως, ἐ ἐμπεπλεγ- μένου πρωτοκολλοειδέως. - Συναπτικὴν αἰτιολογία. - Ἀναγνώσεως ἀκύρου πλειστηρια- σμοῦ ἐπὶ ἀνελέτων.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰ συνδικατὰ ἄρθρα 461 καὶ 465 τῆς Πο. Δ. τὰς πράξεις τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξουσίοτητος ἐγγυητοῦ ἐπὶ τῆς ἐκκαιστικῆς ἐπι- δίκης, ὃν ὑστερ ἀντιπροσώπευεν, ἐ τὰ πρακτι- κὰ τῆς περὶ αὐτοδικαιώσεως ἀγωγῆς καὶ ὅσ- τερον νὰ κρεμῶσιν ὡς ὁ ἐγγυητὴς πρὸς τοῦ ἐ- καστηρίου, ἐ νὰ ἀποδεῖξῃ καὶ κυρώσῃ· ἐπὶ τοῦ πρακεῖσθαι δὲ ὅτι προτυπὴν κατὰ τὸν ἐπι- τακτικὸν σύστημα ἐκαστηρίου ἐπὶ τῆς ἐκκλη- ἐξεδόθη ὁ προσδιδόμενος ὑπ' ἀριθ. 87 τοῦ 1881 ἀπόφασις, ὑπὸ τὸν ἐναγγωμὸν ἐ ὑστατος τῆς ἀκυρώσεως τῆς ἀγωγῆς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκκαστηρίου τὸν πράξεις δὲ Ἑλλήνων πληρεξουσίοτητος τὸν τους ἐπιχειρήσεως αὐτας διαγνῶσις, ὁ ὑστερ τοῦτων ὑφὸ πληρεξουσίοτητος ἐπὶ τῆς ἐνεργεῖ- δίκην τὸν ἀναιρεσιδίκτων διορισθὲς τοιοῦτος καθ' ὁ παράδεγμα ὁ προβαλλόμενος ἀπόφασις, τὸν 1881 ἐγγυητὴς ἐπὶ τοῦ ἐπιτρόπου τὸ Ἐρε- τεῖου, ὅτι αἱ πρότερον γενόμεναι ἐπὶ τοῦ ἐπι- τοῦ ἐτέρου ἐνεν τακτικὰς πληρεξουσίοτητος πρά- ξεις τῆς συζύγεως καὶ ἐπὶ ἐπ' αὐτων ἐκδοθείσαι ἀπόφασις μὴ ἀποκλείουσι τὴν ἐπὶ τῆς δίκης, ὃν ἐν ἐνεργεῖσαι, ἀλλ' ἐπ' ἐναντίας ανα- γνωρισθείσα ὅτι κύτης δια τοῦ μετα τοῦτο δι- ορισθὲν αὐτοῦ ως ἐπιτρόπου ἐκ τοῦ ἐκείνου, ἐκα πρὸ τῆς πρότασεως τῆς ἐνστάσεως τῆς ἀνε- ρότητος καὶ ἀπορριπτέου ως ἀνυποστατον· καθ' ὅσον τὸ σχετικὸν ἔγγραφον ἐφέρετο πρακτι- κὸν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ, ἀπολαυὶ τίστους δηλαδὴ καὶ μόνο διὰ ηλεκτρογραφίας προβλέ- λεται, πρὸς ὧν δὲ τυπικὸς ἐλαττογράφεις ἐνω- πιον τῶν Ἐφετῶν, ὡς ἐζήτεται ἐκ τῶν πρότεσον κύτεί. δὲν ἐπέλαβεν ἐ ἀναμετέτοιον.

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ συνδικατοῦ τοῦ ἀρθμοῦ 105. 436, 442 καὶ 458 τῆς Πολ. Δικονομίας σαφὲς πρακλεται, ὅτι ὁ προβαλλὼν δημόσιον ἔγγραφον ὡς πλαστὸν, καὶ μὴ ἀποδέλων τὴν πλαστογρα- φίαν εἰς ὁρισμένον πρόσωπον, ὀφείλει παραχρῆμα νὰ προτείνῃ τὸ τῆς ἀποδείξεως μέτα καὶ νὰ κα- τονόμενη τοὺς μάρτυρας, οὓς τοιοῦτος πρὸς ἀποδεῖξιν τῆς πλαστογραφίας ζῶν ὁ τῆς ἀνω- πισθεν προτάσεως, ὁπτ ὁ διαθέτης ἦν ἀδυνατο κα λαλῇ, καὶ ὁ δίλεος αὐτοῦ ἐν τῇ διαθήκῃ ἀπο- πλάστη, ὑφὸς ἀπορρῖψῃ ὡς ἀπαράδεκτος ἀφοῦ δὲν ἐκτρῖβεται ἐ ἀναμφισβόλως, ὅτι τὸν πλαστο- γράφον ἀπέδωκεν εἰς ὁρισμένον πρόσωπον, ὁπὶ ὑμῖν τὸ μέσα τῆς ἀποδείξεως καὶ τοὺς ἀπορ- γόντας μάρτυρας· ὡς δεγεται ὁ προβαλλὼν ἀπόφασις.

ανέλους δὲν δύνανται νὰ ἐπικαλεσθῇ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸν διάταξιν τοῦ νόμου, ἐπ' ἀπόδειξιν, ὅτι ἐπι- σι θα δύλου τὸν μετ' αὐτοῦ ὑπογράφαντα τὴν πρᾶξιν, ὅτι εἶναι ἀνάλογος.

Ἐπειδὴ τὸν περὶ παραγραφῆς τῆς ἀγωγῆς ἰσχυρισμὸν, ἡ μὲν τῶν προσβαλλόντων ἀπορρί- ψασα ἐπιφυτεία ὡς ἀνυπόστατον, ἢ δὲ ἐτέρα ὡς ἀπαράδεκτον, διότι δὲν προτείνεται παρεκτὸς κατὰ τὸν μὴ ἀντιμρισπεῖσαν ἔνστασιν τὴν ἀναι- ρεσίδικον, ἡ τοιαύτη ἔνστασις ἀπαραδέκτου, ὡς μὴ ἀναφερομένη εἰς τὴν ἀναιρεσίδικον ἀπόφασιν, ὑφὸς ἐπιμρίπτει ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου ὡς ἀπαράδεκτος, ὀφεῖ ἀπωτεινὸ τυπικὸν αὐτήρυ- ση ἐγκαιρὸν ἐπιχειρηθὲν παντοτεινὸν. Τοι- των δ' οὕτως ἐχόντων, καὶ ἐν ᾗ αἰτιολογίᾳ τῆς ἀπορρίψεως περὶ τῆς ἀνυποστατου τῆς ἐνστάσεως τῆς παραγραφῆς ἐπὶ τοῦ ἐφεσιβλήτου ἐκδόντος ἐκεῖ- σεως, δὲν παρεῖχε χορήγιον πρὸς ἀναίρεσιν τῆς ἀπο- ρρίψεως ταύτης ἐπὶ τοιαύτῃ αὐτῆς στηρίζεται ἐ τὸν ἐν ἐξέσει προσηγορίαν ὑφὸς ἐκείνου.

Ἐπειδὴ τὸ Ἐφετεῖον ἀπορρίπτων τὴν ἔνστασιν τῆς ἀκυροτητος, ἐν ὁ ἀναιρεσίδικον παρέχει ἐκ τοῦ ὅτι ἐ ὑφοκειμένου ἐγγράφου ἐκ τῆς ἐγγύησεως ὑπὸ τῆς ἐνεργούσης προς τὸν ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσι- τος αὐτοῦ προσωπολήπτου ἀγωγῆς καὶ ὅτι τὸν νὰ κρεμῶσιν ὡς ὁ ἐγγυητὴς πρὸς τοῦ ἐ- καστηρίου, ἐ νὰ ἀποδεῖξῃ καὶ κυρώσῃ· ἐπὶ τοῦ πρακεῖσθαι δὲ ὅτι προτυπὴν κατὰ τὸν ἐπι- τακτικὸν σύστημα ἐκαστηρίου ἐπὶ τῆς ἐκκλη- ἐξεδόθη ὁ προσδιδόμενος ὑπ' ἀριθ. 87 τοῦ 1881 ἀπόφασις, ὑπὸ τὸν ἐναγγωμὸν ἐ ὑστατος τῆς ἀκυρώσεως τῆς ἀγωγῆς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκκαστηρίου τὸν πράξεις δὲ Ἑλλήνων πληρεξουσίοτητος τὸν τους ἐπιχειρήσεως αὐτας διαγνῶσις, ὁ ὑστερ τοῦτων ὑφὸ πληρεξουσίοτητος ἐπὶ τῆς ἐνεργεῖ- δίκην τὸν ἀναιρεσιδίκτων διορισθὲς τοιοῦτος καθ' ὁ παράδεγμα ὁ προβαλλόμενος ἀπόφασις, τὸν 1881 ἐγγυητὴς ἐπὶ τοῦ ἐπιτρόπου τὸ Ἐρε- τεῖου, ὅτι αἱ πρότερον γενόμεναι ἐπὶ τοῦ ἐπι- τοῦ ἐτέρου ἐνεν τακτικὰς πληρεξουσίοτητος πρά- ξεις τῆς συζύγεως καὶ ἐπὶ ἐπ' αὐτων ἐκδοθείσαι ἀπόφασις μὴ ἀποκλείουσι τὴν ἐπὶ τῆς δίκης, ὃν ἐν ἐνεργεῖσαι, ἀλλ' ἐπ' ἐναντίας ανα- γνωρισθείσα ὅτι κύτης δια τοῦ μετα τοῦτο δι- ορισθὲν αὐτοῦ ως ἐπιτρόπου ἐκ τοῦ ἐκείνου, ἐκα πρὸ τῆς πρότασεως τῆς ἐνστάσεως τῆς ἀνε- ρότητος καὶ ἀπορριπτέου ως ἀνυποστατον· καθ' ὅσον τὸ σχετικὸν ἔγγραφον ἐφέρετο πρακτι- κὸν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ, ἀπολαυὶ τίστους δηλαδὴ καὶ μόνο διὰ ηλεκτρογραφίας προβλέ- λεται, πρὸς ὧν δὲ τυπικὸς ἐλαττογράφεις ἐνω- πιον τῶν Ἐφετῶν, ὡς ἐζήτεται ἐκ τῶν πρότεσον κύτεί. δὲν ἐπέλαβεν ἐ ἀναμετέτοιον.

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ συνδικατοῦ τοῦ ἀρθμοῦ 105. 436, 442 καὶ 458 τῆς Πολ. Δικονομίας σαφὲς πρακλεται, ὅτι ὁ προβαλλὼν δημόσιον ἔγγραφον ὡς πλαστὸν, καὶ μὴ ἀποδέλων τὴν πλαστογρα- φίαν εἰς ὁρισμένον πρόσωπον, ὀφείλει παραχρῆμα νὰ προτείνῃ τὸ τῆς ἀποδείξεως μέτα καὶ νὰ κα- τονόμενη τοὺς μάρτυρας, οὓς τοιοῦτος πρὸς ἀποδεῖξιν τῆς πλαστογραφίας ζῶν ὁ τῆς ἀνω- πισθεν προτάσεως, ὁπτ ὁ διαθέτης ἦν ἀδυνατο κα λαλῇ, καὶ ὁ δίλεος αὐτοῦ ἐν τῇ διαθήκῃ ἀπο- πλάστη, ὑφὸς ἀπορρῖψῃ ὡς ἀπαράδεκτος ἀφοῦ δὲν ἐκτρῖβεται ἐ ἀναμφισβόλως, ὅτι τὸν πλαστο- γράφον ἀπέδωκεν εἰς ὁρισμένον πρόσωπον, ὁπὶ ὑμῖν τὸ μέσα τῆς ἀποδείξεως καὶ τοὺς ἀπορ- γόντας μάρτυρας· ὡς δεγεται ὁ προβαλλὼν ἀπόφασις.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀριθ. 1378 (1890)

Κατηγορία ἐφέσεως κ. Κ. Γκίκα

Συντηρητικὴ ἀποζήτησις - Ἐπ' ἀναφορᾷ - Ἀπο- δείξεις. - Ἐξέτασις. - Ἐπίδειξις ἐπιβολῆς.

Ἐπειδὴ ἡ περὶ συντηρητικῆς ἀποζητήσεως ἀρίστου σχεῖ μόνον κατὰ τὸν ἐν συνοπτι- κῇ δίκῃ διαδικασίαν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἐπὶ ἀναφορᾷ (Πολ. σπ. 378 καὶ 379 Συμ. Τ.) Κατὰ ταύτην δὲ ἡ ἀναφορὰ δὲν ἐπιδέτεται σε τὴν ἀντίδικον ἐστὸς ἐὰν ἐπιδοθῇ διατυχὴν πασα τοι- χαύτη ἐπιδοσις ἀκυρότητος (ἀριθ. 611 τοῦ Πολ. Δικονομίας). (*)

Ἐπειδὴ εἰς τὰ δίκαια διαστήρια ἀνάκει νὰ ἀπαραίτητον ἡ ἐπιτρέπεται μαρτυρικὴ περὶ τῆς ὑπάρξεως ἰδιογραφου διαθήκης ἀπολε- γόντος ἐξωφανιστέως, καὶ συχνὰ εἰς τὰ ἐξεταζό- τα παράδεκτα ἢ μὴ τῆς αἰτήσεως περὶ συντη- ρητικῆς ἀποδείξεως τοῦ συνήγου γνώσιμος συ- τιμωμένου.

Ἐπειδὴ εἰς τὰ δίκαια διαστήρια ἀνάκει νὰ ἀρνῇ περὶ τοῦ βασίμου ἢ μὴ τῆς προτεινομένης παρὰ τῆς ἐκκλινούσης ἀποζητήσεως περὶ ἐξαιρέτους ἀναζήτησις τὸ ζητεῖται νὰ λαχθῇ συντηρητι- κὴς ἢ ἔξετασις.

Ἐπειδὴ ἀφοῦ τὸ ἄρθ. 257 τῆς Πολ. Δικονομίας, τῆς τὸ παράδεκτον τῆς αἰτήσεως περὶ συντηρη- τικῆς ἀποδείξεως βάλλουσι μόνον ἐκεῖνοι, οἵτινες τοῦ ἀπόλυτος τὸ νὰ ἀπωλεσθῇ ἢ νὰ καταστῇ δύ- σκολος ἡ ἀπόδειξις διαχρόνως ἐπὶ πλέον τῆς ἐπιδόσεως ἐγγράφου δίδωσιν δὲ ἀπόλυτος ἐκεῖνος ἐν ᾧ ἄρθρον 250 τὸν αὐτὸν Δικονομίας τυπικὸν ἀπο- βάλλεις ἢ ἀνάγκασις, διὰ τῶν ὁποίων δύνανται νὰ ἐξαφανισθῶσιν κατὰ τὸ δοκοῦν ἐκεῖνος ἐπιτρέ- πονται ὡς πρὸς τὰ πρακείμενα πράγματα, καὶ τοιοῦτον πάντοτε περὶ τοῦ ἀνάκου νὰ ἀπο- δείξῃ ἐκεῖνος ἐπὶ τοῦ ὁποίου τὸ βάρος κατὰ τὸν διαστήριον τούτων κρίσιν κατὰ τὸ πρακείμενον ἐκεῖνος ἐπὶ τοῦ ὁποίου τὸ βάρος

καιοῦτό λαβεῖν παρὰ τοῦ Δημοσίου δρ. 12,000 δι' ἃς ἐξεδόθησαν εἰς βάρος τοῦ κεντρικοῦ ταμείου καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ ἐνάγοντος τὰ προσήκοντα ἐνταλμάτα, ὅτι ὁ ἐναγων, πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐνταλμάτων, εἶχε ἐχωρήσει τῷ Β. τὸ ἥμισυ τῆς ἀπαιτήσεώς του μείον δραχμ. 1000 ἃς κατ' ἐντολὴν τοῦ Β. ἐξεχώρησε τῷ Γ. καὶ οὕτω ἐδικαιοῦτο λαβεῖν τὰ 1)2, ἀλλ' ὁ ἐναγόμενος, ὅστις ἦτο κεντρικὸς ταμίας, καίτοι γνωρίζων τὰς ἐκχωρήσεις ταύτας, ἐπλήρωσε τῷ Β. 6000. τῷ Γ. 1000, τῷ δὲ ἐνάγοντι, δικαιουμένῳ νὰ λάβῃ τὸ ἥμισυ, μόνον δραχμὰς 5000 ἤτοι δραχμ. 1000 ἔλαττον τοῦ ποσοῦ, ὅπερ ἐδικαιοῦτο λαβεῖν, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ περιστατικοῦ τούτου, ὁ ἐνάγων ζητεῖ παρὰ τοῦ ἐναγομένου ἀκριβῶς τὴν πληρωμὴν τῶν δρ. 1000.

Ἐπειδὴ ἡ ἀγωγὴ τοιαύτην βάσιν ἔχουσα καὶ τὸ ἐκτεθὲν ἀντικείμενον δὲν στηρίζεται εἰς τὸν νόμον, καθόσον οὐδεὶς νόμος ὑποχρεοῖ τὸν ταμίαν νὰ πληρώσῃ ἀτομικῶς ἐξ ἰδίων του τὰ εἰς βάρος τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του ταμείου ἐκδοθέντα ἐντάλματα, ἂν δὲ ἐξ οἱουδήποτε πταίσματός του ὁ ταμίας ἐπλήρωσεν τὸ ἔνταλμα εἰς ἄλλο πρόσωπον, μὴ δικαιούμενον, εἰς τὴν πληρωμήν, εὐθύνεται ἀτομικῶς ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου, οὐχὶ ὅμως καὶ ἀπέναντι τοῦ δικαιουμένου νὰ πληρωθῇ καὶ μὴ πληρωθέντος προσώπου, διότι μόνον ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐντάλματος πρὸς ἄλλο πρόσωπον, μὴ δικαιούμενον, δὲν καταργεῖ τὴν ἀπαίτησιν τοῦ δικαιουμένου προσώπου κατὰ τοῦ Δημοσίου οὐδὲ μεταβάλλει τὸ πρόσωπον τοῦ ὀφειλέτου, ὅστις ἐστὶ τὸ Δημόσιον καὶ οὐχὶ τὸ ἄτομον τοῦ ταμίου, οὔτε γενικῶς ἐνοχικὴν σχέσιν μεταξὺ τοῦ ταμίου ἀτομικῶς καὶ τοῦ μὴ πληρωθέντος προσώπου. Ἀληθὲς ὁ ταμίας, πληρώσας ἐνταλμά τι εἰς ἄλλο πρόσωπον παρὰ τὸ δικαιούμενον ἔσφαλε ἴσως καὶ ἔπραξε ἀδίκημα, ποινικὸν ἢ ἀστυκὸν ἀδιάφορον, ἐκ τοῦ ἀδικήματος ὅμως τούτου δὲν παράγεται πάντοτε καὶ ἀγωγὴ κατὰ τοῦ ταμίου ἀτομικῶς ὑπὲρ τοῦ μὴ πληρωθέντος ἰδιώτου ἀλλὰ μόνον καθ' ὅσον οὗτος ἐβλάβη, διότι κατὰ τὸν νόμον ἄνευ βλάβης ἀγωγὴ περὶ ἀποζημιώσεως ἐπὶ ἀδικήματος στηριζομένη δὲν χωρεῖ, ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅμως ἡ ἀγωγή, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τοῦ δικογράφου αὐτῆς, οὐ μόνον δὲν ἔχει ἀντικείμενον τὴν ἐκ τοῦ τοιούτου ἀδικήματος προξενηθεῖσαν ζημίαν, ἀλλ' αὐτὴν ταύτην τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἐνάγοντος κατὰ τοῦ Δημοσίου, βάσιν ἔχει οὐχ' ὅτι ἐκ τῆς τοιαύτης πράξεως τοῦ ταμίου ὑπέστη ὁ ἐνάγων ζημίαν τινά, δηλαδὴ μείωσιν τῆς περιουσίας του ἢ στέρησιν κέρδους μετὰ βεβαιότητος προσδοκωμένου, ἀλλ' ἁπλῶς τὸ ἐκτεθὲν περιστατικόν, ὅτι ὁ ἐναγόμενος ἐπλήρωσε συνεπείᾳ τῶν ἐνταλμάτων τῶν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐνάγοντος ἐκδοθέντων εἰς τὸν Β. δραχ. 1000 πλείονας τῶν εἰς αὐτὸν ἐχωρηθεισῶν καὶ δὲν ἐπλήρωσε ταύτας εἰς τὸν ἐνάγοντα. τὸ περιστατικὸν ὅμως τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ ζημίαν τοῦ ἐνάγοντος κατὰ τὴν ἐκτεθεῖσαν ἔννοιαν, διότι ὁ ἐνάγων, ἐὰν δὲν ἐπληρώθη ὁλόκληρον τὴν εἰς αὐτὸν ὀφειλομένην δυνάμει τῶν ἐνταλμάτων ποσότητα, δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν ταύτης παρὰ τοῦ Δημοσίου καὶ ἡ κατὰ τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῶν ἐνταλμάτων τούτων στηριζομένη ἀπαίτησις οὐδεμίαν ὑπέστη μείωσιν ἐκ τῆς πρὸς τὸν Β. γενομένης πληρωμῆς ποσότητος μείζονος τῶν εἰς αὐτὸν ὀφειλομένων, δὲν ἰσχυρίζεται δὲ ὁ ἐνάγων ὅτι ἐδωκε πλήρη ἐξόφλησιν τῶν ἐνταλμάτων ἢ ὅτι ἀπωλέσθη ἡ ἀπαίτησίς του ἢ ὅτι τοὐλάχιστον ἕνεκα τῆς ἐκτεθείσης πράξεως τοῦ ἐναγομένου ὑπέστη ἄλλα τινὰ βλάβην εἰς τὴν περιουσίαν του ἢ ἐστερήθη κέρδους τινος. (*)

(*) Ἡ ὀρθότης τῆς ἀποφάσεως ἐξαρτᾶται ὁλοτελῶς ἐκ τοῦ τελευταίου μέρους τῆς αἰτιολογίας, ὅτι δὲν ἰσχυρίζεται ὁ ἐνάγων ὅτι ἐδωκε πλήρη ἐξόφλησιν.

τῷ Β. τὸ ἥμισυ αὐτοῦ, οὐτινος ἡμίσεως ἓν μέρος κατ' ἐντολὴν τοῦ Β ἐξεχώρησε τῷ Γ. ὥστε εἶχον λαμβάνειν οἱ μὲν Β. Γ. τὸ ἥμισυ, τὸ ἕτερον δὲ ἥμισυ ὁ Α. Ὁ κεντρικὸς ταμίας, ὑφ' οὗ ἐκοινοποιήθησαν τὰ ἐκχωρητήρια καὶ ὑφ' οὗ ἐδόθη τὸ ἔνταλμα ἐπλήρωσε τὸ ἥμισυ τοῦ Β. τὸ μέρος τῷ Γ. καὶ μόνον τὸ ἀπολειφθὲν, ὅπερ δὲν ἦτο πλέον τὸ ἥμισυ τῷ Α., ὅστις δι' ἀγωγῆς του ἀτομικῶς κατὰ τοῦ Δ., ταμίου, ζητεῖ τὸ ἀτακτως ὑπ' αὐτοῦ πληρωθὲν πλέον τοῦ ἡμίσεως τοῖς Β. καὶ Γ. ὁμοῦ.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ (**)

Ἀπόφασις ἀκυρωτικοῦ 17 Φεβρουαρίου 1890

Γραμμάτια εἰς διαταγήν. - Ὑπισθυγράφησις. - Ὑποθηκικὴ ἀσφάλεια. - Εἰδικὸν ἀντικείμενον. - Τρίτοι κάτοχοι μὴ ἀπολαύοντες τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἀσφαλείας ταύτης. - Κυριαρχικὴ ἐκτίμησις.

Κατὰ κανόνα καὶ κατὰ τὸ γράμμα τοῦ 136 ἄρθρου τοῦ ἐμπορ. κώδ. ἡ ὑπισθυγράφησις μεταβιβάζει ἀναμφισβητήτως εἰς τοὺς τρίτους κατόχους τῶν γραμματίων τὴν κυριότητα αὐτῶν μετὰ τῶν παρεπομένων ἀσφαλειῶν· ἀλλ' ἐν τῇ εἰδικῇ περιπτώσει, καθ' ἣν ἀνοίγεται εἰς τινα πίστωσις διὰ προεξοφλήσεως γραμματίων καὶ πρὸς ἀσφάλειαν τῆς πιστώσεως χωρηγεῖται ὑποθήκη, ἀνήκει εἰς τὰ δικαστήρια τῆς οὐσίας ν' ἀπορανθῶσι κυριαρχικῶς ἐὰν ἡ ὑποθήκη ἐμελλε να χρησιμεύσῃ πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν προεξοφλουμένων γραμματίων καὶ ἐπομένως ἐξικνοῦται προστατεύουσα αὐτὰ καὶ παρὰ τοῖς τρίτοις κατόχοις αὐτῶν, ἢ τοὐναντίον, ἂν ἡ ἀσφάλεια αὕτη συνωμολογήθη ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ τοῦ τραπεζίτου, ὅστις ἤνοιξε τὴν πίστωσιν, ἵνα χρησιμεύσῃ πρὸς ἀσφάλισιν τοῦ ποσοῦ, ὅπερ κατὰ τὸ τέλος τῶν ἐργασιῶν ἤθελε μείνει ὑπέρ αὐτοῦ ὑπόλοιπον.

Ἀπόφασις ἀκυρωτικοῦ 2ᾶ Φεβρουαρίου 1890

Δημοσία διαθήκη. - Προσβολὴ τῆς ἐλευθέρας θελήσεως τῆς διαθέτιδος. - Κατάχρησις ἐμπιστοσύνης καὶ ψευδολογία - Μηχανορραφία τοῦ συμβολαιογράφου.

Ἀπόφασις ἐφετείου κρίνασα ὅτι διαθήκη τις δὲν εἶνε ἔργον τῆς ἐλευθέρας θελήσεως τῆς διαθετίδος καὶ ὅτι ἡ σύνταξις αὐτῆς ἐπετεύχθη διὰ καταχρήσεως τῆς ἐμπιστοσύνης, ἣν εἶχε ἡ διαθέτις εἰς τι πρόσωπον καὶ διὰ ψευδολογιῶν καὶ ἰδίως διὰ μηχανορραφιῶν τοῦ συμβολαιογράφου, αἵτινες συνίσταντο εἰς δυσφήμησιν τοῦ κληρονόμου καὶ εἰς δόλωσιν ψευδῶν γεγονότων περὶ αὐτοῦ, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ διαγείρωσι τὴν ἀποστροφὴν καὶ τὸ μῖσος τῆς διαθέτιδος κατ' αὐτοῦ, ἐξετίμησε γεγονότα περὶ ὧν ἐδικαιοῦτο ν' ἀπορανθῇ κυριαρχικῶς, καὶ ἀτινα δικαιολογοῦσι τὴν ἀκύρωσιν τῆς διαθήκης, στηριχθεῖσα δὲ ἐπὶ τοιούτων αἰτιολογιῶν δὲν παρεβίασε τὰ ἄρθρα 695, 901, 909 καὶ 1339 τοῦ ἀστυκοῦ κώδ. οὔτε τὸ ἄρθρ. 7 τοῦ ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1840 νόμου.

Ἀπόφασις ἐφ' ἐν Δυσαῖ ἀκυρωτικοῦ ἐφετείου 3 Φεβρουαρίου 1890.

Ὁλόκληρος διαθήκη. - Ἐπιστολή. - Ἐκτίμησις τοῦ δικαστηρίου.

Εἶνε ἰσχυρὰ κατὰ τύπους ἡ ὁλόγραφος διαθήκη ἥτις περιέχεται ἐν τινι ἐπιστολῇ, ὑπὸ μόνον τὸν περιορισμὸν ὅτι πρέπει νὰ ἐκπληρῇ τοὺς ὅρους οὓς τὸ ἄρθ. 970 τοῦ κώδ. ἀναφέρει, ὅτι νὰ ἦνε γεγραμμένη, χρονολογημένη καὶ ὑπογεγραμμένη διὰ τῆς χειρὸς τοῦ διαθέτου, διότι ὁ νόμος οὐδένα ἄλλον τύπον ἀπαιτεῖ. Ἀνήκει ὅμως εἰς τὰ δικαστήρια τῆς οὐσίας νὰ κρίνωσιν, ὅτι, καίπερ τῶν τριῶν εἰρημένων ὅρων συνυπαρχόντων, ἡ ἐπιστολή, ἣν ἐπικαλεῖται ὡς διαθήκην ὁ διάδικος δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς περιέχουσα διάταξιν τελευταίας βουλήσεως, εἰμὴ μόνον ὅταν ἡ θέλησις τοῦ διαθέτου εἶνε βεβαία καὶ ἐκδηλοῦται διὰ τρόπου μὴ ἐπιδεχομένου τὴν ἐλαχίστην ἀμφιβολίαν περὶ τῆς τοιαύτης αὐτοῦ θελήσεως. (*)

(*) Ἰδὲ Demolombe (Tom. XXI. n. 125)

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ (**)

Ἀπόφασις Ἐφετείου Darmstadt *τῇ 13 Μαΐου 1889*

Ἄρνησις τοῦ πατρὸς τοῦ παρέχειν κατοικίαν τῷ τέκνῳ τῷ καταστάντι ἱκανῷ εἰς τὸ νὰ προσπορίζηται τὰ πρὸς τὸν βίον χρειώδη.

Ὁ Β'' εἰκοσιπέντατὸς υἱὸς τοῦ Α'' δυνάμενος δ', ὡς αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ, νὰ προσπορίζηται τὰ πρὸς τὸ ζῆν, καὶ κατ' ἀκολουθίαν μὴ χρῄζων διατροφῆς, ἐνήγθη παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὅπως ἐγκαταλίπῃ τὴν πατρικὴν οἰκίαν ἐν ᾗ μέχρις ἐκείνης τῆς ἐποχῆς ᾠκει.

Ἡ πρωτόδικος ἀπόφασις ἐδέξατο τὴν ἀγωγὴν τοῦ πατρός, περιλαβοῦσα ἐν ἑαυτῇ καὶ τὴν ἀπειλὴν ποινῆς ἐκ μάρκων 10 δι' ἑκάστην παράβασιν.

(**) Ὑπὸ τοῦ κ. Β Ν. Παπαδοπούλου

δι' ἑκάστην εἰσβολὴν τοῦ υἱοῦ εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν.

Πρὸς τὴν ἀπόφασιν ταύτην συνερώνησε καὶ ἡ τοῦ ἄνω Ἐφετείου διὰ τῶν ἑξῆς σκέψεων αὐτῆς: Ὀρθῶς παρεδέχθη ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ὅτι ἡ πρὸς διατροφὴν ὑποχρέωσις τῶν γονέων εἶνε συνέπεια τῆς πρὸς διατροφὴν χρείας τῶν τέκνων, μὴ ὑφισταμένη ἐλλείψει τοιαύτης χρείας· ἡ δὲ παροχὴ τῆς κατοικίας, ἐπάγεται τὸ Ἐφετεῖον, εἶνε μία ἀπὸψις τῆς πρὸς διατροφὴν ὑποχρεώσεως, δι' ὃ δὲν δύνατ' ν' ἀπαιτηθῇ ἐλλείψει δικαιώματος πρὸς διατροφήν. (πρβλ. Archiv für praktische Rechtswissenschaft τόμ. 10 σελ. 301 ἑπ.)

Ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ τέκνου, ὅτι τὸ πρὸς διατροφὴν δικαίωμα αὐτοῦ δὲν ἀποσβέννυται ἅμ' ὡς τοῦτο ἤθελε καταστῇ ἱκανὸν τοῦ προσπορίζεσθαι τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἀλλ' ἠρεμεῖ ἀναλαμβάνον τὴν πρότερον αὐτοῦ δύναμιν ἅμ' ὡς τὸ τέκνον ἤθελεν αὐθις περιέλθει εἰς ἀπορίαν, εἶνε ἁπλοῦν ἐπινόημα (λογοπαίγνιον) καθ' ὅσον ἠρεμοῦν δικαίωμα κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐναχθέντος τέκνου, δύναται νὰ ἐνασκηθῇ ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἠρεμία τόσον, ὅσον καὶ τὸ μὴ ὑφιστάμενον δικαίωμα. Ὁ ἕτερος ἰσχυρισμὸς τοῦ τέκνου ὅτι οὐδαμῶς παρητήθη τοῦ δικαιώματός του, τοῦ κατοικεῖν ἐν τῇ πατρικῇ οἰκίᾳ, ὅτι παραιτήσεις τοῦ δικαιώματος τῆς διατροφῆς εἰσὶ στενῆς καὶ αὐστηρᾶς ἑρμηνείας, jure dè futuro ἄκυροι, εἶνε ἐπίσης ἀνυπόστατος, καθ' ὅσον δύνανται τις νὰ παραιτηθῇ μόνον ὑφισταμένου οὐχὶ δ' ἀνυπάρκτου δικαιώματος· οὐδὲν δὲ σημαίνει ὅτι ὁ πατὴρ παρέσχε τῷ τέκνῳ μαρὸν ἔτι χρόνον μετὰ τὴν κτηθεῖσαν αὐτοῦ ἱκανότητα τοῦ προσπορίζεσθαι τὰ πρὸς τὸν βίον χρειώδη κατοικίαν, καθ' ὅσον ἡ παροχὴ αὕτη ἦν πρᾶξις ἐλευθεριότητος, συνεπῶς αὐτοβούλως ἀνακλητέα οἱῳδήποτε χρόνῳ καὶ ἄνευ εὐλόγου αἰτίας, καθ' ὅσον οὐχὶ ἕνεκεν ἀναξιοτητος ἔπαυσεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου παρεχομένη ὀφειλομένη διατροφή, ἀλλ' ἐδόθη τέρμα εἰς παροχὴν μὴ ὀφειλομένης τοιαύτης.

Ὁ δ' ἕτερος ἰσχυρισμὸς τοῦ τέκνου ὅτι ἔδει ν' ἀφαιρεθῶσι τοῦ πατρὸς τὰ ἐκ τῆς πατρικῆς ἐξουσίας δικαιώματα ὡς ἐκ τῆς πρὸς αὐτὸν καὶ τὴν μήτερα αὐτοῦ συμπεριφορᾶς τοῦ πατρὸς ἐστὶν ἐπίσης ἀνυπόστατος, καθ' ὅσον ἀνεξαρτήτως τῆς πατρικῆς ἐξουσίας εἶνε ἡ πρὸς διατροφὴν ὑποχρεώσις, εἰς οὐδὲν δὲ τέλος δύναται νὰ τὸν ὠφελήσῃ ἡ πρόταξίς του περὶ προστασίας τῆς μητρὸς ἀπέναντι τοῦ πατρός, καθ' ὃ ἐνστασις ἐκ δικαιώματος τρίτου, exceptio ex jure tertii

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ ΝΟΜΟΜΑΘ...

Ὕδατα ἐκ χειροποιήτου ἐργ...

Ὁ Ν 8 § 6 Π (8. 5) καθιερεῖ τὴν ... ἐπὶ τοσούτων ἐξέστι ποιεῖν τι ἐν τοῖς ... ὅσον μηδὲν ἐπιπέμπει εἰς τὸ ἀλλότριον ... hactenus facere licet quatenus ... alienum immitat). Ὥστε ὁ ἰδιοκτ...

δικαίωμα δὲν ἐκτείνεται πέραν τῶν ὁρίων τοῦ κτήματος τοῦ ἀποτελοῦντος τὸ ἀντικείμενον τῆς ἰδιοκτησίας, δικαιοῦται μὲν ν' ἀνορύξῃ φρέαρ ἐν τῷ ἰδίῳ κτήματι. καὶ τοῦτο εἰς ἀπόστασιν ὀργυιᾶς ἀπὸ τοῦ ἀλλοτρίου (Ἀρμ. Β. δ. 39), ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ἐνέχεται ἐπιπέμπων τὰ ὕδατα τοῦ φρέατος πρὸς βλάβην τοῦ γείτονος εἰς τὸ παρακείμενον, ἔστω καὶ χθαμαλώτερον, διότι ὑπόκεινται μὲν φύσει τὰ τοιαῦτα κτήματα εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ ὑποδέχεσθαι τὰ ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων κατερχόμενα ὕδατα, πλὴν τοῦτο οὐδαμῶς χωρεῖ ἐπὶ φορᾶς ὑδάτων πηγαζόντων ἐξ ἔργου χειροποιήτου (opere facto), ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ νόμου 1 § 16 Π. 30. 3. Τὸ βάρος δὲ τοῦτο ἐπίκειται εἰς τὸ γειτονικὸν κτῆμα μόνον ἐὰν ὑπὲρ τοῦ ἑτέρου ὑρίσταται ἡ ἐν τῷ νόμῳ 29 Π. 8. 3 μνημονευομένη δουλεία τῆς ἐκροῆς ὑδάτων (aquæ educendae)

Π. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ξ. ΨΑΡΡΑΣ

Κύριε Διευθυντὰ τῆς **Θέμιδος**

Μεταξὺ τοῦ Α καὶ Β συνετάχθη τὸ ἀπὸ 10 Νοεμβρίου 1881 ἔγγραφον μισθώσεως, δι' οὗ συνεφωνήθη ὅτι «τὸ μίσθιον μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐνοικιάσεως θὰ παραδοθῇ ἐν καλῇ καταστάσει ὡς παραληφθήσεται». Παρελθούσης τῆς προθεσμίας τῆς μισθώσεως, ὁ ἐκμισθωτὴς ἤγειρεν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ μισθωτοῦ ἵνα Α') ὑποχρεωθῇ νὰ παραδώσῃ τὸ μίσθιον Β.) νὰ πληρώσῃ ἀποζημίωσιν δραχ. 1800 κατ' ἔτος μέχρι τῆς παραδόσεως. Γ') Τὴν ἀσυνήθη φθορὰν τοῦ μισθίου, καὶ Δ') Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν δὲν ἤθελεν εἶσθαι εἰς κατάστασιν νὰ παραδώσῃ αὐτούσιον τὸ πρᾶγμα ἕνεκα δόλου καὶ ὑπαιτιότητός του, νὰ πληρώσῃ τὴν ἀξίαν του ἐκ δραχ. 50000. Ἡ ἀγωγὴ αὕτη ἀπερρίφθη ὡς ἀβάσιμος καθ' ὁλοκληρίαν, συνεπεία ἰσχυρισμοῦ τοῦ Β, ὅτι δὲν κατέχει τὸ μίσθιον, παραδώσας τοῦτο εἰς τρίτον, κριθέντα παρ' αὐτοῦ ὡς συνιδιοκτήτην, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 192 1888 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἠλείας, σκεφθέντος συντομώτατα «ὅτι, ὑπάρχοντος τοῦ πράγματος, δέον » νὰ ἐγερθῇ ἡ διεκδικητικὴ ἀγωγὴ κατὰ τοῦ τρίτου » κατόχου, ὑπάρχοντος δὲ τοῦ πράγματος καὶ μὴ ἀπο» λεσθέντος, ἡ ἀγωγὴ περὶ ἀποζημιώσεως πρὸς πληρω» μὴν τῆς ἀξίας αὐτοῦ δὲν ἔχει νόμιμον βάσιν».

Γενομένης ἐφέσεως καὶ τὸ ἐν Πάτραις Ἐφετεῖον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 138 (1889) ἀποφάσεώς του ἀπέρριψε τὴν ἔφεσιν, κυρῶσαν *καθ' ὁλοψηφίαν* τὰς σκέψεις τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως, ἐνῷ δὲ σκέπτεται αὕτη, ὅτι καλῶς ἐμίσθωσεν ὁ Α, ὅτι δικαιοῦται εἰς πληρωμὴν τοῦ ἐνοικίου ὁλοκλήρου, καί τοι τοῦ Β παραδόντος τὸ μίσθιον εἰς τὸν Γ πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἐνοικιάσεως, μὴ συγχωρηθείσης τῆς διαλύσεως τῆς γενομένης μισθώσεως μεταξὺ Α καὶ Β., ὅτι ὁ Α δικαιοῦται εἰς ἀποζημίωσιν ἕνεκα τῆς φθορᾶς, κριθείσης μόνον τῆς περὶ ταύτης ἀγωγῆς ὡς ἀορίστου καὶ ἑπομένως ἀπαραδέκτου, καθὼς καὶ τοῦ περὶ δόλου μεταξὺ Β καὶ Γ ἰσχυρισμοῦ, κατὰ *πλειοψηφίαν* ἐδέξατο ὅτι καλῶς παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Β *ἑκουσίως* τὸ μίσθιον εἰς τὸν Γ συνιδιοκτήτην τοῦ Α, ἀντιφάσκουσα πρὸς τὰς ἀνωτέρω ἐκ τοῦ προσωπικοῦ συναλλάγματος τῆς μισθώσεως πηγαζούσας ὀρθὰς αἰτιολογίας, σκεπτομένη ὡς ἑξῆς:

«Ἡ τοιαύτη κατάληψις (*) εἶναι νόμιμος, διότι κατὰ » τὰς προμνημονευθείσας ἀρχὰς ἐπὶ συγκοινωνῶν ἕκα» στος τῶν συγκοινωνῶν δύναται νὰ διαχειρισθῇ τὸ κοι» νόν... ἑπομένως ληξάσης τῆς *μισθώσεως τοῦ κοινοῦ* » *ὁ συγκοινωνὸς ἠδύνατο νὰ παραλάβῃ τὸ κοινόν...* » *καὶ ὅτι ἡ παράδοσις εἰς τὸν κοινωνὸν εἶναι παράδοσις* » *εἰς τὸν μισθώσαντα*».

Ἀφ' ἑτέρου ἡ μειοψηφία σκέπτεται ὡς ἑξῆς: «εἰ » καὶ ἠδύνατό τις εἰπεῖν, ὅτι, ἀφ' οὗ ὁ ἐκκαλῶν ἀπο» σιωπήσας τὸν κοινωνόν του μόνος καὶ ἰδίῳ ὀνό» ματι ἐξεμίσθωσε τὴν ἐν λόγῳ οἰκίαν εἰς τὸν ἐφεσί» βλητον, ἕπεται ὅτι συνήφθη *προσωπικὴ μεταξὺ αὐ*» *τοῦ καὶ μόνου* σύμβασις περὶ μισθώσεως, καὶ ὅτι κατ' » ἀκολουθίαν, μὴ ἐκπληρώσαντος τοῦ μισθωτοῦ τὴν » ὁποίαν ἔχει ἐκ τοῦ Νόμου ὑποχρέωσιν νὰ παραδώσῃ » εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς μισθώσεως » τὸ ἐκμισθωθὲν αὐτῷ ὡς εἴρηται πρᾶγμα, νομίμως » ἠγέρθη κατ' αὐτοῦ ἡ προκειμένη ἀγωγὴ ἡ τὴν ἐκ» πλήρωσιν τοῦ συναλλάγματος τούτου διήκουσα, ἅτε » μὴ δυναμένη νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἔλλειψιν ταύτην » τοῦ μισθωτοῦ, ἡ ὑπ' αὐτοῦ γενομένη εἰς τὸν κοινω» νὸν τοῦ ἐκμισθωτοῦ παράδοσις τῆς κλειδὸς τοῦ ἐκμι» σθωθέντος πράγματος, ἀφ' οὗ, ὡς εἴρηται, ἡ μὲν μί» σθωσις ἐγένετο ῥητῶς καὶ ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τὴν ἀ» τομικὴν τοῦ ἐκμισθωτοῦ ἰδιότητα καὶ οὐχὶ κοινῷ αὐ» τοῦ τε καὶ τοῦ κοινωνοῦ του δικαιώματι, καὶ ἀφ' οὗ » τοιουτοτρόπως ὁ κοινωνὸς τοῦ ἐκμισθωτοῦ *τρίτος* » τυγχάνει ἐν τῇ προκειμένῃ μισθώσει τοῦ κοινοῦ πράγ» ματος καὶ μὴ ἀντιπροσωπεύων τὸν ἐκμισθωτὴν δὲν » δύναται νομίμως νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν μισθωτὴν τῆς εἰ» ρημένης ὑποχρεώσεως αὐτὸς παραλαμβάνων τὴν κλεῖ» δα, δικαιούμενος μόνον νὰ ἐνασκήσῃ τὰς ἐκ τῶν πρά» ξεων τοῦ συγκοινωνοῦ ἐκμισθωτοῦ ἐπὶ τοῦ προκειμέ» νου πράγματος πηγαζούσας ἀγωγὰς του εἴτε ἐκ τῆς » κοινωνίας, εἴτε ἐκ τῆς διοικήσεως τῶν ἀλλοτρίων· » κατὰ ταῦτα δὲ οὐκ ὀρθῶς τὸ Πρωτοδικεῖον ἀπέρριψε » τὴν προκειμένην ἀγωγήν...»

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐγένετο ἀναίρεσις, ἥτις εἶναι ἐκκρεμὴς ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Πρωτοδικείου ἐσύγχυσε τὴν πραγματικὴν ἀγωγὴν τῆς διεκδικήσεως μετὰ τῆς προσωπικῆς Ἐκείνη μὲν κατὰ νόμον ἐγείρεται κατὰ παντὸς τρίτου κατόχου, αὕτη δὲ κατὰ τοῦ συναλλαξαμένου καὶ διὰ τῆς μισθώσεως παραλαβόντος τὸ μισθωθέν. Ὡσαύτως σφαλερὰ καὶ ἡ ἑτέρα σκέψις, ὅτι ὑπάρχοντος τοῦ πράγματος εἰς χεῖρας τρίτου διὰ πράξεως τοῦ μισθωτοῦ, δὲν θεωρεῖται ὅτι ἔχει χώραν ἡ ἀποζημίωσις, καθόσον ὄχι μόνον ἐπὶ πραγματικῆς ἀπωλείας διὰ καταστροφῆς κ.λ.π. τοῦ πράγματος ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ὑποχρέου γεννᾶται ἡ ἀποζημίωσις ὡς δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει ἐξ ὑπαιτιότητός του οὗτος δὲν δύναται, ὡς ὤφειλε, νὰ τὸ παραδώσῃ πρὸς τὸν δικαιοῦχον ἐκμισθωτήν, ὡς συμβαίνει ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Τὴν ἀρχὴν ταύτην καθιεροῖ τὸ ἄρθρον 881 Πολ. Δικ. Κατὰ δὲ τὸ παλαιότερον Ῥωμαϊκὸν Δίκαιον πᾶσα καταδίκη ἔπρεπε νὰ ἦναι χρηματική, ἐπετράπη ὅμως μεταγενεστέρως ἐπὶ ἐμπραγμάτων ἀγωγῶν νὰ καταδικάζηται ὁ ἐναγόμενος καὶ εἰς αὐτὸ τῆς διαφορᾶς τὸ ἀντικείμενον. Ὥστε καὶ κατὰ τὸ Ῥωμαϊκὸν Δίκαιον ἐπὶ τοιούτων διαφορῶν ἡ ἐκτέλεσις γίνεται κατὰ πρῶτον μὲν λόγον διὰ τῆς βιαίας ἀφαιρέσεως τοῦ πράγματος, κατὰ δεύτερον δὲ καὶ ἐν ἀποτυχίᾳ, διὰ τῆς μεταβολῆς τῆς καταδίκης εἰς χρήματα, ὡς ταῦτα κανονίζει καὶ ἡ Πολιτ. Δικον. (Βασιλ. 67. (15. 1) «εἰ τῷ δικαστῇ μὴ πειθαρχήσας ἐν τῷ » ἀποκαταστῆσαι, εἰ μὲν ἔχοι τὸ πρᾶγμα διὰ στρατιω» τῶν ἀφαιρεῖται... εἰ δὲ μὴ δύναται ἀποκαταστῆσαι » ... εἰς τὸ διαφέρον τῷ ἐνάγοντι καταδικάζεται».

Ἀλλ' ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου ἀντιμάχεται πλειότερον πρὸς τοὺς κανόνας τοῦ δικαίου ἐπὶ μισθώσεως. Κατὰ τὸν Νόμον Πανδ. 31 (4. 3) «ἐὰν κατὰ συμβου» λήν σου ἡ φαμήλια μου νομῆς ἀναχωρήσῃ... περὶ

(*) Ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ὑπάρχει *κατάληψις* ἐναντίον τῆς θελήσεως τοῦ μισθωτοῦ ἀλλὰ *παράδοσις* ὑπ' αὐτοῦ.

» δὲ τῆς συμβάσης ζημίας *ἐνάγω σοι τῇ περὶ δόλῳ*». Κατὰ δὲ τὸν Νόμον 12 Κωδ. (7,32) «καὶ δοῦλος... » καὶ μισθωτής... δι' οὗ ἔξεστιν ἡμῖν νεμηθῆναι ἐὰν » τις πράγματος ἡμῶν σωματικῆς νομῆς ἀποστῇ... » αὐτὸς ὁ ἀποστὰς τῆς νομῆς... *ἐναγέσθω περὶ τοῦ* » *ποιῆσαι τὸ ἀζήμιον τῷ παραδεδωκότι αὐτῷ τὴν νο*» *μήν*». Οὕτως εἶναι ἀνεγνωρισμένη ἡ ὑποχρέωσις τοῦ μισθωτοῦ εἰς ἀποζημίωσιν πρὸς τὸν ἐκμισθώσαντα, ἐὰν ἀποστῇ τῆς νομῆς τοῦ μισθίου οὗτος ἢ παραδώσῃ τοῦτο εἰς τρίτον.

Ὡσαύτως ἐπὶ μισθώσεως δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἦναι τις κύριος ὅπως ἐκμισθώσῃ, συνεπῶς καὶ ὁ δανειστὴς τοῦ ἐνεχύρου δύναται ἐγκύρως νὰ ἐκμισθώσῃ αὐτό, οὐχὶ μόνον πρὸς τρίτους, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν κύριόν του, Ν. 23. Πρ. (20. 1) Νομ. 35. § 1. (19. 2) Νομ. 37 (13. 7) Νομ. 20 (7. 4) Πανδ. ὡς ἐπίσης καὶ ὁ κύριος δύναται νὰ λάβῃ ἐπὶ μισθῷ τὴν νομήν, ὁσάκις ὑστερεῖται ταύτης καὶ διὰ τῆς μισθώσεως δὲν μεταβαίνουν αὐτῷ τὰ τῆς νομῆς δικαιώματα Νομ. 28. 37 Πανδ. (41. 2). Οὕτω ἡ τοῦ ἀλλοτρίου μίσθωσις ἐπιτρέπεται· ἤτοι ὁ μὴ κύριος δύναται ἐγκύρως νὰ ἐκμισθώσῃ. Ἐπίσης κατὰ Νόμον, ἐκπνευσάσης τῆς προθεσμίας, ὁ μισθωτὴς ὀφείλει νὰ ἀποδώσῃ τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν μισθώσαντα, ὁ δὲ αὐτοκράτωρ Ζήνων διέταξεν, ὅτι, ἐὰν ὁ μισθωτὴς ἀρνηθῇ τὴν ἀπόδοσιν καὶ ἀναγκάσῃ τὸν μισθώσαντα νὰ μεταχειρισθῇ κατ' αὐτοῦ ἔνδικα μέσα, νὰ καταδικάζηται οὗτος περὶ πλέον λόγῳ ποινῆς νὰ πληρώσῃ καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ πράγματος, Νόμος 10. Κωδ. (8. 4) Νομ. 34. Κωδ. (4. 65) καὶ Ἀρμ. γη' § 31. Ἡ διάταξις ὅμως περὶ καταδίκης εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ πράγματος ὡς ποινικὴ δὲν ἰσχύει σήμερον, ἀντικατασταθεῖσα διὰ τῆς προμνημονευθείσης τῆς Πολιτ. Δικονομίας. Ὁ κύριος γενόμενος μισθωτὴς τοῦ ἰδίου πράγματος ὀφείλει νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν νομὴν εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν ἐναγόμενον διὰ τοῦ συναλλάγματος τῆς μισθώσεως καὶ ἔπειτα νὰ ἐγείρῃ τὴν τῆς διεκδικήσεως. Νομ. 10 Κωδ. (8. 4) Νομ. 3. 58 καὶ 34. Κωδ. (4. 65) Ἀρμ. γη' § 31. Ἂν καὶ ἡ μίσθωσις ὑπὸ τοῦ κυρίου, ἀγνοοῦντος ὅτι λαμβάνει τὸ ἴδιον ἐπὶ μισθῷ εἶναι ἀνυπόστατος οὔτε τεκμαίρεται παραίτησις τοῦ ἀγνοοῦντος τὰ ἴδια δίκαια Νομ. 20. 23 Κωδ. (4. 63) καὶ Νομ. Πανδ. 45. (50. 17) καὶ μετὰ τὴν μίσθωσιν ἐὰν ἀποκτήσῃ ὁ μισθωτὴς τὴν κυριότητα τοῦ μισθωθέντος παρὰ τοῦ μὴ ἰδιοκτήτου πράγματος μισθώσαντος παύει ἡ μίσθωσις, ὀφείλεται ὅμως τὸ πρότερον μίσθωμα Νομ. 2. Πρ. Νομ. 28 § 2 (19. 2) Πανδ.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξάγεται, καὶ ἀφ' οὗ ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἡ μίσθωσις ἐγένετο ἰδίῳ ὀνόματι καὶ δικαίῳ, ὅπερ ὡς ἐκτεθήσεται οὐδεμίαν ἐπιρροὴν ἀσκεῖ εἰς τὸ ζήτημα τῆς παραδόσεως, ὅτι ὁ μισθωτὴς ὀφείλει νὰ παραδώσῃ τὸ μίσθιον εἰς τὸν μισθώσαντα δυνάμει τοῦ Νόμου καὶ τῆς συμβάσεως καὶ οὐδόλως ἀπαλλάσσεται τῆς ἀποζημιώσεως ἐν περιπτώσει παραδόσεως εἰς τρίτον, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐξομοιοῦται καὶ ὁ συγκοινωνός, οὐδὲν δικαίωμα οὔτε ὑποχρέωσιν ἔχων νὰ μεταβάλῃ καὶ σχίσῃ τὰς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐκμισθώσαντος συμβάσεις, ἐπικαλούμενος δικαιώματα τρίτου τὰ ὁποῖα καὶ ἴδια ἂν εἶχε, δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπικαλεσθῇ ὀφείλων νὰ παραδώσῃ τὸ μίσθιον.

Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑπῆρχε συγκοινωνός, ποῖα τὰ δίκαια αὐτοῦ καὶ ποῖαι αἱ ὑποχρεώσεις; Ὁ συγκοινωνὸς ἔχει δικαίωμα διαχειρίσεως τοῦ κοινοῦ καὶ ἐξακολουθεῖ ταύτην, ὅταν ἔσχε τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα προηγουμένως ῥητῶς ἢ σιωπηρῶς κεκτημένον, ὡς συμβαίνει ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καθὼς ἐπίσης καὶ ὁ μὴ δυνάμενος νὰ περιορισθῇ εὐχερῶς εἰς τὸ μέρος του, ὡς συμβαίνει προκειμένου περὶ οἰκοδομῆς, δικαιοῦται νὰ μισθώσῃ ὁλόκληρον τὸ κοινόν, Νομ. 6 § 2. Νομ. 19 § 2 Πανδ. (10. 3), καὶ εἰ μὲν μισθώσῃ διὰ κοινὸν λ]σμὸν ἐνέχεται ἀπέναντι τῶν συγκοινωνῶν διὰ τῆς ἀγωγῆς περὶ τῆς διαιρέσεως κοινοῦ, εἰ δὲ ἰδίῳ ὀνόματι διὰ τῆς διοικήσεως τῶν ἀλλοτρίων, ἤτοι ἡ σχέσις τῶν λοιπῶν συγκοινωνῶν ἀπέναντι τοῦ διαχειριστοῦ συγκοινωνοῦ εἶναι τοιαύτη, μὴ ἐκτεινομένη ἐπὶ τῶν μεταξὺ τοῦ διαχειριστοῦ καὶ τοῦ τρίτου ἐνοχῶν ἀποκλειστικῶς μεταξὺ αὐτῶν καὶ μόνων περιοριζομένων, κατὰ δὲ τὸν Νόμον 61 § 2 Πανδ. (10. 3) ἐὰν ὁ συνιδιοκτήτης ἐκμισθώσῃ τὸ κοινὸν κτῆμα, πρὸς τὸ ἀποκλειστικόν του συμφέρον, ὑφίσταται τὴν ἐντεῦθεν ζημίαν, ἄλλως ἡ ζημία εἶναι κοινή. Ἀπόφ. Ἀρείου Πάγου ἀριθ. 136 (1878). Ἀνάλογοι περὶ τούτου ἀποφάσεις τὰς αὐτὰς ἀρχὰς καθιεροῦσαι εἶναι ἡ 88 (1876), 135 (1878), 74 (1858), 286 (1860) καὶ 69 τοῦ (1861)· αἱ δὲ τελευταῖαι δύο ἀποφάσεις ἀναγνωρίζουν ὅτι συμφώνως μὲ τὸν Νόμον 68 Πανδ. (17. 2) καὶ 35 § 1 (19. 2) Πανδ. ὡς ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ κοινωνὸς ἄνευ τῆς συναινέσεως τῶν κοινωνῶν ἐπὶ κοινοῦ καὶ ἀδιαιρέτου πράγματος νὰ ἐκποιήσῃ τὸ ἰδανικὸν ἐπὶ τοῦ κτήματος μερίδιόν του οὕτω καὶ τὴν ἁπλῆν χρῆσιν αὐτοῦ νὰ παραχωρήσῃ εἰς τρίτον δυνάμει μισθώσεως, ὁ δὲ συγκοινωνὸς τοῦ ἐκμισθωθέντος δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ περιορίσῃ τὴν χρῆσιν ταύτην οὔτε νὰ ἀποβάλῃ τὸν μισθωτήν του ἐκ τῆς κατοχῆς τοῦ κοινοῦ πράγματος, ὅπως δὲν δύναται νὰ ἀποβάλῃ τὸν ἐκμισθώσαντα συνιδιοκτήτην, διότι κατὰ τούτου τὸ περὶ διανομῆς δικαίωμα ἔχει μόνον. Νόμος 28 Πανδ. (10. 3).

Ἐντεῦθεν συνάγεται, ὅτι ὁ συγκοινωνὸς ὀρθῶς διεχειρίσατο καὶ ἐμίσθωσε τὸ κοινόν, ὅτι ὁ μὴ λαβὼν μέρος εἰς τὴν μίσθωσιν συγκοινωνός, δὲν ἔχει δικαίωμα ἀποβολῆς τοῦ μισθωτοῦ, οὔτε ἀγωγὴν κατ' αὐτοῦ ἔχει, ἀλλὰ κατὰ τοῦ ἐκμισθώσαντος συγκοινωνοῦ, τὰς ἄνω ἀγωγάς. Ἑπομένως οὔτε ὁ μισθωτὴς εἶχε δικαίωμα νὰ παραδώσῃ αὐτῷ τὸ μισθωθὲν παρὰ τοῦ ἐκμισθωτοῦ διαχειριζομένου τὸ κοινόν· προφανῶς ἄρα εἶναι ἐσφαλμένον τὸ συμπέρασμα τῆς ἀποφάσεως, ἀφ' οὗ οὔτε ῥητῶς, οὔτε ἐκ πλαγίου ἐκ τῶν Νόμων δικαιολογεῖται, ἀλλ' ἀπεναντίας ἀποκρούεται ἀνενδοιάστως, ὁριζομένου ὅτι ἡ παράδοσις τοῦ μισθίου δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ἄλλον πλὴν τὸν ἐκμισθώσαντα. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπιχείρημα τῆς παραδόσεως λόγῳ τῆς διαχειρίσεως τοῦ κοινοῦ καταπίπτει, ἀφ' οὗ αὐτὴ αὕτη ἡ μίσθωσις ἀποδεικνύει τὴν διαχείρισιν καὶ τὸν διαχειριστὴν καὶ ἑπομένως δὲν ἠδύνατο ἡ ἀπόφασις νὰ ὑποκαταστήσῃ ἄλλον, τὸν συγκοινωνόν, ὡς δῆθεν διαχειριστήν.

Ἀλλ' ὑποτεθείσθω, ὅτι δύναται νὰ ἰσχύσῃ ἡ ἀνωτέρω ἀρχὴ τῆς ἀποφάσεως, ἀνατρέπουσα ὅλας τὰς κειμένας καὶ ἐν ἰσχύει διατάξεις, τότε ἐσφαλμένως δὲν ἐκρίθησαν ὡς οὐσιώδεις καὶ νόμιμοι οἱ περὶ δόλου ἰσχυρισμοὶ τοῦ ἐκμισθώσαντος, περιλαμβανόμενοι ἐν τῇ ἀγωγῇ καὶ ἐφέσει συγκεκριμμένως δὲ εἰς τὰς πρωτοδίκους προτάσεις, αἵτινες ἐπεκαλέσθησαν ῥητῶς καὶ προσήχθησαν ἐφεσίμως. Ἡ ἀπόφασις δέχεται, ὅτι δὲν ὡρίσθη ὁ περὶ δόλου ἰσχυρισμός, ἀλλ' ἀφ' οὗ οἱ ἀνωτέρω Νόμοι, ὅταν ἀπομακρυνθῇ ὁ μισθωτὴς τοῦ μισθίου ἢ παραδώσῃ τὴν χρῆσιν αὐτοῦ εἰς ἄλλον, ὁρίζουν, ὅτι ὁ ἀποστὰς ἢ ὁ παραδοὺς ἐνάγεται τῇ περὶ δόλου ἀγωγῇ οὐδεμία ἄλλη ἀνάγκη ὑπῆρχε τοῦ κανονισμοῦ τῶν διακρίσεων περὶ τῶν εἰδικῶν λόγων τοῦ δόλου [illegible] σης τῆς γενικῆς, ὅτι παρέδωκε τὸ μίσθιον [illegible] λῆξιν τῆς ἐνοικιάσεως εἰς τρίτον καὶ οὐχὶ εἰς [illegible] σθώσαντα, καθόσον ἡ αὐθαίρετος αὕτη πρᾶξις [illegible] παραδόσεως βεβαιόνει τὸν δόλον του. Ἄλλως [illegible] σπουδαῖοι λόγοι δικαιολογοῦντες τὴν εὐθύνην [illegible] σθωτοῦ εἰς ἀποζημίωσιν, καθόσον ὑπῆρξεν οὗτος [illegible] τιος τῆς βλάβης κεκτημένων δικαίων τοῦ μισ[illegible] κατὰ τοῦ τρίτου, εἰς ὃν παρεδόθη τὸ μίσθιον. [illegible] ρίσθη ὁ ἐκμισθώσας τὸ κοινὸν ἀνήκει εἰς αὐτὸν [illegible]

κατέβαλε τὰς περὶ τούτου δαπάνας ἐξ ἰδίων καὶ ὁ τρίτος, ὅστις συνήνεσεν εἰς καταβολὴν αὐτῶν ἀναγκαίων δὲν ἐπλήρωσε τὸ μερίδιόν του ἐξ αὐτῶν κατὰ τὸ ἥμισυ μετὰ τῶν τόκων ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας, ἑπομένως ἀπέβαλε πᾶν δικαίωμα πραγματικὸν συνιδιοκτησίας ἐπὶ τοῦ κοινοῦ. Νόμος 32 § 10 Πανδ. (17. 2) Νόμος 4 Κωδ. (8. 10), τῶν διατάξεων τούτων ἰσχυουσῶν καὶ ἤδη μὴ θεωρουμένων ὡς δημευτικῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Πολιτεύματος. Περιπλέον ἐματαιώθη τὸ δικαίωμα τῆς παρακατασχέσεως καὶ τῆς ἀποκλειστικῆς νομῆς τοῦ κοινοῦ μέχρι τῆς πληρωμῆς τοῦ ἡμίσεως μεριδίου μετὰ τῶν τόκων διὰ τῆς ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ μισθωτοῦ μεταστάσεως τῆς νομῆς ἀπὸ τοῦ πραγματικοῦ κατόχου ἐκμισθωτοῦ καὶ δαπανήσαντος εἰς τὸν μὴ τοιοῦτον καὶ ὀφείλοντα νὰ πληρώσῃ τὸ ἥμισυ μέρος τῶν δαπανῶν κ.λ.π. Ὥστε καὶ οὕτω κρινομένης τῆς ὑποθέσεως, κακῶς ὁ μισθωτὴς παρέδωκε τὸ μίσθιον προσώπῳ, τὸ ὁποῖον Νόμῳ ἔφερεν ὑποχρέωσιν νὰ ἀνεχθῇ τὴν ἀποκλειστικὴν νομὴν τοῦ ἐκμισθωτοῦ, τὴν ὁποίαν ἔσχε λόγῳ τῶν δαπανῶν του, καὶ κατέστησε τὸ τοιοῦτον δικαίωμα τοῦ ἐκμισθώσαντος μετέωρον καὶ προβληματικόν.

Ἐν Πύργῳ

Α. Κρεστενιτης

ΤΟΙΣ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΙΣ

Περὶ τοῦ ἀντικειμένου, ἐφ' οὗ ἡ ἐν τῷ φύλλῳ 26 ἐρώτησις πραγματεύονται τ' ἄρθρα 905, 908, 936 καὶ 986 τῆς Π. Δικονομίας, τὰ ὁποῖα οὐδεμίαν ἀφίνουσιν ἀμφιβολίαν, ὅτι βεβαίως δύναται νὰ διανεμηθῇ τὸ ἐκπλειστηρίασμα τοῖς ἀναγγειλαμένοις δανεισταῖς καὶ δὴ καὶ ἄνευ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ὀφειλέτου. Καὶ δὲν προσθέτουσι μὲν τὰ ἄρθρα ταῦτα καὶ τὸ «ἄνευ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ὀφειλέτου», ἀλλὰ τοῦτο εἶνε κατάδηλον, διότι οὐδεμία ἀνάγκη νομοθετικῆς προνοίας καὶ διατάξεως θὰ ὑπῆρχε ἐὰν καὶ ὁ ὀφειλέτης ἐνεφανίζετο καὶ συνήνει.

Ἀλλ' ἆρά γε δύναται ὁ συμβολαιογράφος νὰ πληρώσῃ οἱονδήποτε ἀναγγειλάμενον καὶ αὐτὸν τὸν ἐπ' οὐδενὸς ἐγγράφου στηρίζοντα τὰς ἀπαιτήσεις του; Ἰδοὺ δυσχέρεια, ἡ ὁποία πάνυ εὐλόγως ἐκίνησε τὴν δυσπιστίαν καὶ τὴν ἀμφιβολίαν τῶν συμβολαιογράφων, οἵτινες, διαβλέποντες τὸν κίνδυνον πληρωμῆς εἰς δανειστὰς οὐδὲν ἔχοντας λαβεῖν, προβαίνουσιν εἰς σύνταξιν πίνακος κατατάξεως πρὸς βεβαίωσιν τῶν δανείων. Τὸ σύστημα τοῦτο δὲν θὰ ἦτο ἀποκρουστέον, ἐὰν δὲν ἀντέβαινεν εἰς τὰς ἄνω ρητὰς διατάξεις καὶ τὰς συναφεῖς αὐταῖς, καθ' ἃς πίναξ κατατάξεως συντάσσεται μόνον ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ἐξαρκεῖ πρὸς πληρωμὴν τῶν ἀναγγειλαμένων, ὅπερ προφανῶς δὲν ὑπάρχει, ὅταν οἱ ἀναγγειλάμενοι συμφωνῶσιν εἰς τὴν μεταξύ των διανομήν. Εἶνε δὲ προφανὲς ὅτι ἐκ τῆς ὑπερβασίας ταύτης καὶ ἀποζημιώσεις διὰ τὴν καθυστέρησιν τῶν τόκων δύνανται νὰ αἰτηθῶσι παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ ἄνευ νομίμου λόγου συνταχθέντος πίνακος κατατάξεως νὰ ἐπιβαρύνωσιν αὐτόν.

Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι εὑρισκόμεθα πρὸ ἀτελείας τοῦ νόμου καταφανοῦς, ἥτις ἀνοίγει τὴν θύραν εἰς πολλὰς καὶ διαφόρους καταχρήσεις, τῶν ὁποίων βεβαίως ἔλαβον πεῖραν κατὰ καιροὺς οἱ συμβολαιογράφοι. Φανταζόμεθα π.χ. τὴν περίστασιν, καθ' ἣν ψευδεῖς δανεισταὶ ἀναγγέλλονται τὸ ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου, ἐπέρχεται ὁ πλειστηριασμὸς τὴν Κυριακήν, καταβαλλομένου δὲ τοῦ πλειστηριάσματος γίνεται αὐθωρεὶ ἡ διανομὴ μεταξὺ τῶν ἀναγγειλαμένων ψευδοδανειστῶν. Ἰδοὺ κίνδυνος, ὁ ὁποῖος διότι δυνατὸν νὰ ᾖνε σπάνιος, δὲν εἶνε ἧττον προφανής.

Ἀλλ' ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, οἱ κ. κ. συμβολαιογράφοι πρέπει νὰ συμμορφῶνται πρὸς τὸν νόμον, λαμβάνοντες μόνον φροντίδα ὅπως τὸ μὲν βεβαιῶνται ὅτι ἡ ἀναγγελία ἐκοινοποιήθη τῷ ὀφειλέτῃ, τὸ δὲ βραδύνωσι τὴν διανομὴν ταύτην μέχρι τῆς παρεχομένης αὐτοῖς προθεσμίας (ἄρθρ. 905 πολιτ. Δικονομίας), ἵνα δίδωται καιρὸς τῷ ὀφειλέτῃ καὶ διὰ τῆς προεδρικῆς ἢ τῆς δικαστικῆς ἀντιλήψεως, προλάβῃ τὸν κίνδυνον.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὀφειλομένη ἀκρίβεια

Ἡ ἀπόφασις τοῦ ἐν Κέᾳ Πταισματοδικείου, ἡ καταδικάσασα τόν τε μηνυτὴν καὶ τὸν κατηγορούμενον, περὶ ἧς παρέργως ἐνεφέραμεν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 30 φύλλῳ τῆς «Θέμιδος» δὲν ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ ἤδη αὐτόθι εἰρηνοδίκου κ. Γ. Πλατούτσα, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ προκατόχου του κατὰ πολὺ προγενεστέραν ἐποχήν.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Περὶ τῆς ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομικῆς διαδοχῆς κατὰ τὸν ἐν Ἑπταννήσῳ ἰσχύοντα Ἰόνιον Κώδικα, μετὰ συμπαραβολῆς πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Ἐνετικοῦ, Γαλλικοῦ καὶ τῶν Δύο Σικελιῶν νόμου ὑπὸ *Διον. Μαρτελάου* δικηγόρου ἐν Ζακύνθῳ.

Τῆς ἀξιολόγου ταύτης μελέτης προηγεῖται ἱστορικὴ εἰσαγωγὴ περὶ τῆς ἐν Ἑπτανήσῳ ἰσχυούσης νομοθεσίας. Ὁ κ. Μαρτελάος πραγματεύεται περὶ τῶν ἄρθρων 615—622 τοῦ Ἰονίου Ἀστικοῦ Κώδηκος, ἀναπληρῶν οὕτω τὴν παντελῆ ἔλλειψιν συγγραφῆς ἐπ' αὐτῶν, περιλαμβανόντων τὰς ἰσχυούσας διατάξεις ἐπὶ τῆς ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομικῆς διαδοχῆς.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Σ. Κ. Ἀργοστάλιον: Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται ὁ συμβολαιοάρφος νὰ συντάσσῃ συμβόλαια, ἐν οἷς συμβάλλονται συγγενεῖς του εἰς ἀπηγορευμένον βαθμόν, ἔστω καὶ ἂν οὗτοι παρίστανται ἐπ' ὀνόματι ἄλλων, διότι τὸ ἄρθρ. 177 τοῦ Ὀρ. τῶν Δ. οὐδεμίαν ποιεῖται διάκρισιν, καὶ τοῦτο πάνυ εὐλόγως, διότι καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὑπάρχουσιν ἀναμφισβητήτως οἱ λόγοι, δι' οὓς ἀναγκαία ἐγένετο ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου τούτου.

Τί ἐνδοξώτερον τοῦ ἡττᾶσθαι ἢ μᾶλλον τοῦ θέλειν ἡττᾶσθαι ὑπὸ τῆς ἀληθείας;

Bourdaloue

Ὁ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἔρως εἶναι ὁ ὡραιότατος χαρακτὴρ μεγάλης ψυχῆς. Εἶναι ἐν τῷ πνεύματί μας τὸ φάρμακον τῶν πλανῶν, ἐν τῇ καρδίᾳ μας ὁ χαλινὸς τῶν παθῶν μας. Εἶναι ὁ ἀσφαλέστερος δεσμὸς τῆς πολιτικῆς κοινωνίας.

Masscaron

31 L. Jacoliot.

ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Καταχθόνιος συνασπισμός.

— Τί εἶχες, Παῦλε, τὴν ἑσπέραν ταύτην, ἅμα ὡς ἔφθασες ἐδῶ; Μοὶ ἐφάνης πολὺ κατηφής.

— Ἀπολύτως τίποτε, φίλτατε Ἐμμανουήλ, ἀπήντησεν ὁ δὲ-Μαρσάϋ, ἢ διὰ νὰ εἴπω ἀκριβέστερον, μικρὰς οἰκογενειακὰς ἐνοχλήσεις ἄνευ μεγάλου ἐνδιαφέροντος· ὑπόθεσις ἐπὶ τέλους ἡ ὁποία δὲν ἤξιζε τὸν κόπον νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχήν σου.

— Λογίζομαι εὐτυχὴς διότι ἠπατήθην, προσέθεσεν ὁ Πορτογάλος, προσηλώσας ἐπὶ τοῦ δὲ-Μαρσάϋ βλέμμα διαπεραστικόν. . . ὑπωπτεύθην ὅτι σοῦ συνέβαινε κάτι σπουδαιότερον. Γνωρίζεις, Παῦλε, ὅτι ἐάν ποτε λάβῃς ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς μου. . .

— Εὐχαριστῶ, φίλε μου, διὰ τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ ἐνδιαφέρον σου· θὰ τὸ ἐνθυμηθῶ ἐν καιρῷ, ὄχι ὅπως σοῦ ὑπενθυμήσω τὴν ὑπόσχεσίν σου, ἀλλ' ἵνα σὲ ἀγαπήσω περισσότερον.

— Αὐτὸ θὰ τὸ ἰδῶμεν, εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ Πορτογάλος, τὸ δὲ ἐταστικὸν βλέμμα τῶν μελανῶν αὐτοῦ ὀφθαλμῶν, ψυχρὸν ὡς λεπὶς ἐκ χαλύβδου, ἐκαρφώθη ἐπὶ τοῦ δὲ-Μαρσάϋ. Τὸ βλέμμα τοῦτο ἐνδεχόμενον νὰ ἐξέφραζεν ἄγριον μῖσος· ἀλλ' ἴσως καὶ φιλίαν ὑπὸ δοκιμασίαν.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ φωνὴ τοῦ δουκὸς δ'-Ἀλπουγιὰρ καλοῦσα τοὺς συνδαιτυμόνας, ἔθετο τέρμα εἰς τὴν ἰδιαιτέραν αὐτῶν συνομιλίαν. Οἱ ὑπηρέται εἶχον διευθετήσει ἤδη τὴν τράπεζαν τοῦ *βακαρᾶ*· ἕκαστος δὲ προσεκλήθη νὰ λάβῃ τὴν θέσιν του.

Παρὰ τῷ Πορτογάλῳ πρεσβευτῇ ἔπαιζον λυσσῶδες παιγνίδιον, ὅπερ εἶχε καταστῇ πολυθρύλλητον καθ' ὅλην τὴν πόλιν τῶν Παρισίων. Νύκτα τινα ὁ Δαμπὰρ-Κόντης καὶ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας ἤρχισαν παίζοντες *ἐκαρτὲ* διὰ ποσὸν ἑνὸς ἑκατομμυρίου, εἰς πέντε *πόντους* καὶ χωρὶς ῥεβάνς· οἱ παριστάμενοι, ἤτοι οἱ ἀπ' ἔξω παίζοντες ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου τῶν παικτῶν, ὅπως παραταθῇ ἡ ἀπὸ τοῦ παιγνιδίου συγκίνησις, ἐζήτησαν καὶ ἐπέτυχαν ἵνα τὸ παιγνίδιον γείνῃ εἰς ἕνδεκα *πόντους*. Ἀμφότεροι οἱ ἀντίπαλοι κατέθεσαν ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐπιταγὴν ἐξ ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἐξαργυρωτέαν παρὰ τῆς τραπέζης, παρ' ᾗ ἑκάτερος εἶχε πίστωσιν. Ἡ πάλη ἤρχισεν· ὁ Τοῦρκος εἶχεν ἤδη δέκα *πόντους* ὁ δὲ Δαμπὰρ ὀκτώ· ἦτον ὅμως ἡ σειρὰ τοῦ τελευταίου τούτου νὰ *κόμῃ τὰ χαρτιά*, ὅστις ἀναστρέψας τὸν *ῥήγα* ἐκέρδησεν· ὁ Βόσπορος ἐνικήθη! Ἀλλὰ τὴν ἑπομένην νύκτα ὁ Χαλὶλ-Βέϋς ἐξεδικήθη κερδίσας ἐπὶ πλέον πεντακοσίας χιλιάδας φράγκων ἀπὸ τὸν συμπαίκτορά του.

Ἄλλοτέ ποτε ὁ Σώλτζ ἐξαφθεὶς ἀπὸ τὰς καυχησιολογίας τοῦ Ὀθωμανοῦ ἐπροκάλεσεν αὐτὸν νὰ δεχθῇ, ἂν τολμᾷ, τὸ παιγνίδιον ὅπερ θὰ ἐπρότεινεν αὐτῷ. Λόγου τιμῆς διαμειφθέντος ἀμφοτέρωθεν ὁ Σώλτζ ἐπρότεινε νὰ παίξωσι τὴν ζωήν των εἰς πέντε καὶ μόνον πόντους· ὅστις δὲ ἤθελε χάσει ὤφειλε νὰ σκορπίσῃ τὰ μυαλά του διὰ βολῆς πιστολίου. Ὁ ὀθωμανὸς πρεσβευτὴς ἐδέχθη καὶ τὸ παιγνίδιον ἤρχισε μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ψυχραιμίας. ἀλλ' ἐπεμβάντες ἄλλοι ἐμπόδισαν τὸ ἀνόητον αὐτὸ παιγνίδιον, τὸ ὁποῖον μόνον παράφρονες ἤθελον παίξει.

Τὰ δύο ταῦτα παραδείγματα ἀρκοῦσιν ὅπως δείξωσι μέχρι τίνος βαθμοῦ αἱ αἴθουσαι τοῦ δουκὸς δὲ-Ἀλπουγιὰρ εἵλκυον τὴν γενικὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ.

Ὁ δὲ-Μαρσάϋ ἦτο παίκτης ἐκ τῶν λυσσωδεστέρων. Πότε ἐκέρδιζε καὶ πότε ἔχανε σπουδαῖα ποσά· ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἡ τύχη τῷ ἐφάνη εὐνοϊκὴ καὶ κατὰ τὴν τρίτην πρωϊνὴν ὥραν εὑρέθη μὲ κέρδος διακοσίων χιλιάδων φράγκων, ἅτινα ἀπώλεσεν ὁ δοὺξ Δαμπάρτ-Κόντης.

Τὸ πλεῖστον τῶν παικτῶν, οἵτινες ἀπὸ τῆς δεκάτης ἑσπερινῆς ὥρας δὲν μετεκινήθησαν ἀπὸ τὰς θέσεις αὐτῶν, ἤρχισαν νὰ δίδωσι σημεῖα προφανῆ κοπώσεως. Ἡ κακὴ μοῖρα τοῦ δὲ-Μαρσάϋ ἐξώθησεν αὐτὸν νὰ προτείνῃ εἰς τὸν δοῦκα ὅπως παίξωσιν ἓν *ἐκαρτέ*· οὗτος ἐδέχθη, ἀλλ' ἐφάνη ὅτι ἔπραξε τοῦτο ὄχι μὲ πολλὴν θέλησιν. Ὁ δοὺξ Δαμπάρτ ἦτο ὁ μᾶλλον ἐπικίνδυνος παίκτης. Κληρονόμος ἑνὸς τῶν διασημοτέρων ὀνομάτων τῆς Γαλλίας καὶ κάτοχος περιουσίας τοσαύτης, ἣν κατ' ἐλάχιστον δὲν κατώρθωσε νὰ ἐλαττώσῃ μὲ ὅλας τὰς ἀνοησίας καὶ τρέλλας ἃς διέπραξεν, ἦτο πάντοτε εὔθυμος, γελαστικὸς καὶ εἰς τὴν διάθεσιν οἱουδήποτε, ὅστις ἤθελε νὰ κερδήσῃ ἀπὸ αὐτὸν ἑκατὸν χιλιάδας φράγκων. Πάντες οἱ γνωρίζοντες αὐτὸν ὡμολόγουν, ὅτι εἶχεν ἐτήσιον εἰσόδημα περὶ τὰ δώδεκα ἑκατομμύρια φράγκων· ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς ἦτο πολὺ κάτω τοῦ ἀληθοῦς.

Ὁ δὲ-Μαρσάϋ, ὅστις ἐνόμιζεν ἑαυτὸν τυχηρὸν τὴν ἑσπέραν ἐκείνην ἠθέλησε νὰ δοκιμάσῃ μήπως κερδίσῃ ὅσα ἀπῃτοῦντο ἀκόμη πρὸς συμπλήρωσιν τῶν πεντακοσίων χιλιάδων φράγκων, δι' ὧν ἠδύναντο νὰ ἀποκατασταθῶσι μίαν ἡμέραν τὰ τέκνα αὐτοῦ μετὰ τῆς μητρός των, ὥστε οὕτω νὰ εὑρεθῇ, ἐν δεδομένῃ περιπτώσει, εἰς θέσιν νὰ νυμφευθῇ, χωρὶς νὰ ὑφίσταται τὰς τύψεις τοῦ συνειδότος ὅτι ἀφῆκεν εἰς τὴν ἐσχάτην ἀνάγκην μητέρα καὶ τέκνα. Δὲν ἐσκέφθη νὰ ἐγκαταλείψῃ αὐτὰ ποτέ· ὁ κόμης δὲ-Μαρσάϋ ἠδύνατο κάλλιστα νὰ νυμφευθῇ, ἀλλὰ χωρὶς τοῦτο νὰ ἐμποδίσῃ τὸν Παῦλον Σεγγουὶν νὰ διατηρήσῃ τὴν ἐν Παλαιζὼ φωλεάν του· ἀλλ' ἴσως τότε δὲν θὰ ἦτο εὔκολον εἰς αὐτὸν νὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τὰς οἰκιακάς του δαπάνας καὶ εἴκοσι πέντε χιλιάδας φράγκων, τὰ ὁποῖα ἀπῄτει ἡ διατήρησις τῆς Καρλόττας μετὰ τῶν τέκνων της· δι' οὐδένα δὲ λόγον ἤθελε συγκατατεθῇ νὰ ἐλαττώσῃ ὅ,τι ἐχρειάζετο πρὸς τὸν ἄνετον βίον, εἰς ὃν ἐσυνείθισεν αὐτήν.

Ἡ εὐκαιρία λοιπὸν τῷ ἐφάνη καλὴ ὅπως κατευνάσῃ τοὺς φόβους διὰ τὸ μέλλον· ἐπειδὴ δὲ ἐπίστευεν ὅτι ἡ τύχη ἦτο εὐνοϊκὴ ὑπὲρ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἑσπέρον ἐκείνην, ἀπεφάσισε νὰ ἐπωφεληθῇ αὐτῆς.

Ὁ Ἐμμανουὴλ δὲ-Κάστρος, ὅστις παρηκολούθει αὐτὸν διὰ τοῦ βλέμματος, ἔδειξε σημεῖα ἀστραπιαίας χαρᾶς ἐπὶ τοῦ προσώπου, ὅτε ἐπρότεινεν εἰς τὸν δοῦκα τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ *ἐκαρτέ*, ἀντήλλαξε δὲ μετὰ τοῦ τελευταίου τούτου ἀδιόρατον νεῦμα συνενοήσεως, τοῦ ὁποίου ἡ σημασία ἦτο γνωστὴ μεταξὺ αὐτῶν τῶν δύω μόνον.

Οἱ ὑπηρέται ἐκόμισαν μικρὰν τράπεζαν διάσημον κακατάστασαν ἕνεκα τῶν ἐπ' αὐτῆς παιχθέντων παιγνιδίων παραφροσύνης πλέον, τὰ ὁποῖα ἐπέσυρον τὴν προσοχὴν καὶ διήγειραν τὴν ἔκπληξιν ὅλου τοῦ παρισινοῦ κόσμου· ἀνενέωσαν τὰ κηρία καὶ ἔθεσαν ἑκατέρωθεν τῶν παικτῶν μίαν δεσμίδα παιγνιοχάρτων. Ὁ δοὺξ καθήσας ἀπέναντι τοῦ Παύλου ἐπρόφερε τὰς ἑξῆς ἐκφραστικὰς λέξεις:

— Τί παίζομεν; καὶ διὰ τί ποσόν;

— Πόσα ἐχάσατε, κύριε Δούξ; ἀπήντησ[illegible] Μαρσάϋ.

— Ἆ! τιποτένια πράγματα! τριακοσία[illegible] φράγκων περίπου, ἐκ τῶν ὁποίων τὰς διακο[illegible] σας. Τὰς παίζω ὅλας ἂν θέλετε, εἰς τρία [illegible] ἕκαστον εἰς τὰ ἑπτά· καὶ τοῦτο διὰ νὰ διασκε[illegible] ὀλίγην ὥραν περισσότερον.

— Δέχομαι.

(ἀκολ[illegible])

ΠΤΩΧΕΥΣΕΙΣ

Σπ. Μπελόπουλος κ. Πατρῶν. Ἀπ. 1 72 ἐ.ἔ. πρ. Πατρῶν. Ἐν. πτωχ. (δὲν ὁρίζ.). Εἰσ. Γ. Βερροιόπουλος, πρ. συνδ. Χ. Κεφαλᾶς, Δ. Λαδογιάννης καὶ Χ. Χρυσανθόπουλος. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. ἡ α'. Τρίτη μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς 29 Νοεμβρίου.

Ἀθ. Στιβαχιόπουλος κ. Πατρῶν. Ἀπ. 2744 ἐ. ἔ. Πρ. Πατρῶν. Ἔν. πτωχ. 8 7βρίου ἐ.ἔ. Εἰσ. Ι. Μπακόπουλος, πρ. συνδ. Ι. Ἀνδρεούλης, Π. Παπαπαύλου καὶ Γ. Παππακωνσταντίνου. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 8 Νοεμβρίου (ἐδημοσιεύθη δὲ τῇ 29 Νοεμβρίου!)

Κώνστ. καὶ Εὐστ. Σπυρόπουλοι κ. Πατρῶν. Ἀπ. 2820 ἐ. ἔ. Πρ. Πατρῶν. Ἔν. πτωχ. 27 Ὀκτωβρίου 1890. Εἰσ. Θ. Παπαδόπουλος, πρ. συνδ. Μ. Μουστάκης, Ι. Γκηλέκας καὶ Π. Πατσιάδης. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 20 Νοεμβρίου (δημοσιεύεται τῇ 29 Νοεμβρίου!)

Ι. Δάφνος καὶ Ι. Θ. Λοβέρδος κ. Ζακύνθου. Ἀπ. 546 ἐ. ἔ. πρ. αὐτόθι. Ἔν. πτωχ. 1 Νοεμβρίου 1889. Εἰσ. Ξ. Καμάρας, πρ. συνδ. Γ. Καρβελλᾶς, Δ. Τερτσέτης, Γ. Μερκάτης. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 7 Δβρίου.

Σπ. Κλάδης πτ. Θεοχάρη κ. Ζακύνθου. Ἀπ. 547 ἐ. ἔ. πρ. αὐτόθι Ἔν. πτωχ. 6 Μαίου 1890. Εἰσ. Ξ. Καμάρας, πρ. συνδ. Ε. Κλάδης, Α. Κλάδης καὶ Σ. Φαμπιώτης. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 8 Δβρίου.

Γ. Ψηνόπουλος κ. Πατρῶν. Ἀπ. 3037 ἐ. ἔ. πρ. αὐτόθι. Ἐν. πτωχ. 17 Νβρίου ἐ. ἔ. Εἰσ. Θ. Παππαδόπουλος, πρ. συνδ. Α. Πικραμένος, Δ. Νικολάου καὶ Θ. Ἀγαπητός. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. ἡ πρώτη Τρίτη μετὰ 15 ἡμ. ἀπὸ τῆς 30 Νοεμβρίου.

Κ. Γρυπάρης κ. Ἑρμουπόλεως. Ἀπ. 1787 ἐ. ἔ. πρ. αὐτόθι. Ἐν. πτωχ. 11 Ἰουλίου ἐ. ἔ. Εἰσ. Ι. Βελλίνης, πρ. συνδ. Ι. Μπιτζιλαῖος. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 2 Δεκεμβρίου (δημ. τὴν 3 Δεκεμβρίου!)

Κ. Γαλιρόπουλος κ Στυλίδος. Ἀπ. 679 ἐ. ἔ. πρ. Λαμίας. Ἐν. πτωχ. 7 Νοεμβρ. ἐ. ἔ. Εἰσ. Α. Βοβολίνης, πρ. συνδ. Ι. Λογάρος καὶ Δ. Παπαδῆμος. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 18 Δεκεμβρίου.

Ἰω. Βράτιμος κ. Τριπόλεως. Ἀπ. 2213 ἐ. ἔ. πρ. Τριπόλεως. Ἔν. πτωχ. 14 Νοεμβρίου 1889. Εἰσ. Α. Γεωργίου, πρ. συνδ. Χ. Μ. Μαλοῦχος καὶ Γ. Ροϊλός. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. μετὰ 15 ἡμ. ἀπὸ τῆς 3 Δεκεμβρίου.

Γ. Φωτόπουλος κ. Τριπόλεως. Ἀπ. 2217 ἐ. ἔ. Πρ. αὐτόθι. Ἔν. πτωχ. 3 Αὐγούστου 1889. Εἰσ. Α. Βαλασσόπουλος, πρ. συν. Ν. Ταγκαλάκης καὶ Κ. Γεωργαντᾶς. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 16 Δεκεμβρίου.

Ἰ. Γ Ζάκας κ. Σπάρτης. Ἀπ. 986 ἐ. ἔ. πρ. Σπάρτης Ἐν. πτωχ. 10 Νοεμβρίου 1890. Εἰσ. Α. Φίλων, πρ. συνδ. Ν. Παπαθεδώρου Μπεκῦρος, Γ. Βροντίσης. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 10 Δεκεμβρίου.

Προσαγωγὴ δικογράφων πιστωτῶν

α) τῆς πτωχ. ἀδελφ. Γ. καὶ Ἠλ. Μ. Καστριώτου κ. Σπετσῶν, ἐν Ναυπλίῳ ἐντὸς εἴκοσιν ἡμ. ἀπὸ τῆς 29 Νοεμβρίου· β) τῆς πτωχ. Π. Δημητρίου κ. Κιάτου, ἐν Ναυπλίῳ ἐντὸς 20 ἡμ. ἀπὸ τῆς 29 Νοεμβρίου.

Πρόσκλησις εἰς διάσκεψιν περὶ συμβιβασμοῦ

τῆς πτωχ. Ἐμμ. Μπουρνάκη, Ναυπλίου, τῇ 18 Δεκεμβρίου.

Ἐκλογὴ ὁριστικῶν συνδίκων

τῆς πτωχ. Ι. Μέγκου, Ἀμφίσσης, τὴν α' Δευτέραν μετὰ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς 29 Νοεμβρίου.

Ἐκποίησις πραγμάτων πτωχεύσεων

τῆς πτωχ. Ι. Μόρδου, Κερκύρας, τὴν 5 Δεκεμβρίου.

ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΙ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Δεκεμβρίου 1890

Οἰκία διώροφος μετ' οἰκοπέδου κτλ. ἐκ π. τ. 388 ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ μεγάλου τοῦ ὀφ. Ἐπ. Βοΐσχου. Συμβ. Ἠλ. Γλυκοφρίδης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Δεκεμβρίου 1890

Οἰκόπεδον ἐπὶ τῶν ὁδῶν Πατρῶν καὶ παλαιᾶς ὁδοῦ Μητροπόλεως ἤδη δὲ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατρώου ἐκ π. τ. 250· 2) ἀγρὸς μετὰ τῶν περὶ αὐτῶν βραχωδῶν μερῶν κατὰ τὴν θέσιν Σέγγιο ἢ Φιλοππάπου τοῦ ὀφ. Ἀρ. Κακουλίδου. Συμβ. Ι. Βωτυρᾶς.

— Τὸ 1/4 τοῦ ἐν Κυψελίῳ τῶν Ἀθηνῶν κτήματος τοῦ ὀφ. Θρ. Κανάρη ἐκ π. τ. 50,000. Συμβ. Ἠλ. Τσοκᾶς.

— Οἰκία διώροφος ἐν τῇ συνοικίᾳ Νεαπόλεως καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θεμιστοκλέους τοῦ ἀποβιώσαντος ὀφ. Ι. Βενιζέλου ἐκ πηχ. τ. 302,73. Συμβ. Α. Σταμέλλος.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 16 Δεκεμβρίου 1890

Οἰκόπεδον ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως ἐν θέσει Τσίλλερ ἢ Καστέλλα ἐκ π. τ. 294 τοῦ ὀφ. Α. Καπανδάρου. Συμβ. Ν. Βουτυρᾶς.

— Τὰ 3/5 Ἀγροῦ ἢ γηπέδου ἐν θέσει Ξηλοκερατιὰ ἐκ στρεμ. 18 τῶν ὀφ. κληρ. Ν. Μανιοῦ. Συμβ. Σ. Κορδαντωνόπουλος.

ΜΕΛΕΤΑΙ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΕΚΤΟΥ ΚΑΙ ΕΝΝΑΤΟΥ

περὶ Πτωχεύσεως Νόμου (ἄρθ. 551-571, 580-588)

ΥΠΟ

ΙΩΑΝΝΟΥ Ε. ΡΑΪΣΗ

Δικηγόρου καὶ ὑφηγητοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ

Τιμᾶται δραχμῶν πέντε.

ΠΕΡΙ ΠΠΕΙΡΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΗΜΤΩΝ

Φ. ΚΑΡΡΑΡΑ

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ ὑπὸ **Ν. Ε. Σούρμπη**

Δικηγόρου ἐν Κερκύρᾳ

Τιμὴ ἑκάστου ἀντιτύπου δρ. 2

Συνδρομηταὶ τῆς ἄνω μελέτης ἐγγράφονται παρ' ἡμῖν.

Εἰς πάντας τοὺς πληρώσαντας τὴν συνδρομήν των συνδρομητὰς τῆς «Θέμιδος» παρέχεται εἰς τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς του (2,20 μετὰ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν) τὸ **Εὑρετήριον τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων** ἀπὸ τοῦ 1836-1888 τοῦ κ. Π. Ἀγγελοπούλου Ἀθανάτου, δωρεὰν δὲ ὁ νόμος *περὶ ὑποθήκης πλοίων* ἐν ἰδιαιτέρῳ παραρτήματι ἐκτυπωθείς.

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΥΠΟ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Ἔκδοσις **τετάρτη** *μετὰ πολλῶν βελτιώσεων*

Τόμοι 3 σελ. ιζ'-4400. Τιμὴ τοῦ ὅλου βιβλίου δρ. 48.

Εὑρίσκεται παρ' ἅπασι τοῖς ἐν Ἑλλάδι καὶ Τουρκίᾳ βιβλιοπώλαις καὶ ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ Π. Λ. Σακελλαρίου.

ΠΑΡΙΣΙΝΟΝ ΚΟΥΡΕΙΟΝ

Δ. ΒΛΑΧΑΚΗ

21-Ὁδὸς Κρατίνου ἀπέναντι Μ. πλευρᾶς Ν. Θεάτρου-21

κείρεταί τις ἢ καὶ ξυρίζεται δεκάκις πρόπληρόνων δρ. 3

ΕΤΟΣ Α'.— ΑΡΙΘ. 33

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ	Συνδρομὴ ἐτησία δρ. 12 ⁄ Μετὰ δελτίου δρ. 15 ⁄ Καταχωρίσ. ὁ στίχ. λ. 50.	ΑΘΗΝΑΙ
19 Οδος Σοφοκλεους 19	ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ Θ. & Π. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΙ ΑΘΑΝΑΤΟΙ	16 Δεκεμβριου 1890

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τουρκικὴ δικαιοσύνη ὑπὸ Δ. **Βαρδουνιώτου.**

Νομολογία Ἀρείου Πάγου, Πολ. (1888). Ποιν. (1890)

Νομολογία Ἐφετείου Ἀθηνῶν (1890)

Γαλλικὴ Νομολογία.-Γερμανικὴ Νομολογία.

Βιβλιοκρισία ἐπὶ τοῦ συγγράμματος τοῦ κ. Α. Ροϊλοῦ περὶ τῶν Τυχῶν τῆς Προικὸς μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ γάμου ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Εὐκλείδου.

Γνωμοδοτήσεις Νομομαθῶν.

Διάφορα.- Καταδίκων ἐκδίκησις ὑπὸ L. JACOLLIOT

Ἐπίσημοι δικαστικαὶ εἰδήσεις.-Πτωχεύσεις.-Πλειστηριασμοί.- Συστάσεις καὶ διαλύσεις ἑταιριῶν.-Κοινοποιήσεις τοῖς γραμματεῦσι.-Ἀλληλογραφία.

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ἐκδιδομένη ἐν Ἀθήναις

Ἐτησία συνδρομὴ ἐν Ἑλλάδι..... Δρ. 12

» » ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 15

Πᾶσα αἴτησις ἐγγραφῆς συνδρομητῶν δέον νὰ συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ «ΘΕΜΙΔΟΣ»

Ἐκδίδεται προσεχῶς **Ἡμερολόγιον** τῆς «Θέμιδος», περιέχον διαφόρους χρησίμους τοῖς πᾶσι καὶ ἰδιαιτέρως τῷ νομικῷ κόσμῳ *πληροφορίας* ἐπὶ πάντων τῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης νομικῶν ἀντικειμένων, τὴν *συγκρότησιν* τῶν ἁπανταχοῦ τοῦ Κράτους δικαστηρίων καὶ τὰς δικασίμους αὐτῶν, μετὰ τῶν παρ' αὐτοῖς δικηγόρων, συμβολαιογράφων, καὶ κατὰ τὸ ἐνὸν, δικαστικῶν κλητήρων ἐκ τῶν συνδρομητῶν τῆς «Θέμιδος».

Ἐν τέλει ἡμερολόγιον πλῆρες μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων κενῶν δι' οἱασδήποτε σημειώσεις, ἰδίως τὰς ἀφορώρώσας εἰς τὰς πολυπληθεῖς προθεσμίας εἰσηγήσεων ὅρκων, ἐνδίκων μέσων κτλ.

Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο, ὅπερ κατασταθήσεται ἀληθῶς ἐγκόλπιον παντὸς νομικοῦ, ἀλλὰ καὶ παντὸς μὴ τοιούτου, ἀποτελούμενον ἐκ τυπογραφικῶν φύλλων 20 θέλει τιμᾶσθαι:

Χαρτόδετον μὲν δρ. 2,50, *παρόδετον* δὲ δρ. 3.50.

Διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Θέμιδος» *χαρτόδετον* δρ. 2, *παρόδετον* δρ. 3.

Αἱ καταχωρίσεις τῶν ὀνομάτων τῶν δικηγόρων, συμβολαιογράφων καὶ δικαστικῶν κλητήρων γενήσονται ἐκ τῶν συνδρομητῶν τῆς «Θέμιδος», καὶ δὴ τῶν καταβαλόντων τὴν συνδρομήν των, δωρεάν.

Παντὸς μὴ συνδρομητοῦ τῆς «Θέμιδος» καταχωρεῖται ἡ διεύθυνσις ἀντὶ πληρωμῆς δρ. 5.

Παρακλοῦνται οἱ ἀλλάσσοντες διεύθυνσιν ἐκ τῶν κκ. συνδρομητῶν τῆς *Θέμιδος* νὰ εἰδοποιῶσι περὶ τῆς νέας διευθύνσεώς των τὴν διεκπεραίωσιν ἡμῶν πρὸς ἀποφυγὴν ἀπωλείας τῶν στελλομένων φύλλων. Πάντα τὰ ἐκ μὴ εἰδοποιήσεως ἀπωλεσθησόμενα φύλλα δὲν ἀποστέλλονται εἰμὴ ἐπὶ πληρωμῇ.

Παρακαλοῦνται οἱ αἰτοῦντες Ἡμερολόγια τῆς *Θέμιδος* νὰ συναποστέλλωσι καὶ τὸ τίμημα αὐτοῦ. Αἱ μὴ συνοδευόμεναι μετὰ τοῦ τιμήματος αἰτήσεις δὲν θέλουσι ληφθῆ ὑπ' ὄψιν.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Διωρίσθη γραμματεὺς τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν ὁ Γ. Ἄχολος δικηγόρος ἀντὶ τοῦ Μ. Τριανταφυλλίδου μετατεθέντος εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Ζακύνθου.

— Ἐγένετο δεκτὴ ἡ παραίτησις τοῦ παρέδρου παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Ναυπλίου Χ. Κεκερῆ.

— Ἀπηλλάγη τῆς ὑπηρεσίας ὁ Α' πάρεδρος παρὰ τῷ εἰρηνοδικείῳ βορείου πλευρᾶς Τριπόλεως Δ. Οἰκονομόπουλος καὶ διωρίσθη ἀντ' αὐτοῦ ὁ Β' πάρεδρος Π. Σχίζας, διωρίσθη δὲ Β' πάρεδρος ὁ δικηγόρος Θ. Παππαγιαννόπουλος.

— Διωρίσθη καὶ παρὰ τῷ Ἐφετείῳ Κερκύρας ὁ δικηγόρος Ν. Σούρμπης.

— Ἐχορηγήθη συγγνώμη συγγενείας μεταξὺ τῶν ἐν Τριπόλει δικηγόρων Χρηστ. Κωνσταντινοπούλου, Δημ. Κωνσταντινοπούλου καὶ τῶν δικαστ. κλητήρων Ἀλεξ. Κωνσταντινοπούλου καὶ Πετρ. Κωνσταντινοπούλου.

— Ἀπηλλάγη τῶν καθηκόντων τοῦ τακτικοῦ ἀνακριτοῦ παρὰ τῷ Πλημμελειοδικείῳ Πατρῶν ὁ πλημμελειοδίκης Ν. Μομφερράτος καὶ διωρίσθη ἀντ' αὐτοῦ ὁ πλημμελειοδίκης Κ. Μωραΐτης.

— Ἀπηλλάγησαν τῶν καθηκόντων τοῦ προέδρου παρὰ τῷ εἰρηνοδικείῳ Βόλου οἱ Χ. Λεούσης καὶ Ζ. Παρθένης καὶ διωρίσθησαν ἀντὶ τούτων Α' μὲν ὁ Γ. Λαναρᾶς καὶ Β' ὁ Χρηστ. Χρηστοδούλου.

— Διωρίσθη συμβολαιογράφος ἐν Τριπόλει ὁ Σωτ. Πολυχρονόπουλος, ἀντὶ τοῦ ἀπολυθέντος Σπ. Γ. Πετροπούλου.

— Μετετέθησαν ἐναλλὰξ εἰρηνοδίκαι Σκύρου Ἀρ. Μόσχος καὶ Κλεπαΐδος Γ. Δ. Παναγόπουλος, Μιστρᾶ Κ. Καραβίτης καὶ Φολεγάνδρου Ζ. Ζαχαράκης, Φαλαισίας Ι. Δημάκος καὶ Γαυρίου Β. Βαλτάσαρ, Κροκυλίου Δ. Κόντης καὶ Ἄστρους Γ. Τσῖρος, Παξῶν Π. Δικαῖος καὶ Ὄρους Ν. Καλέντζης, Μεγαλουπόλεως Γ. Ντελακούρας καὶ Γυθείου Π. Σ. Βυζᾶς, Σερίφου Π. Βουνισάκος καὶ Ἀπεραντίων Κ. Λιαούτσης.

— Μετετέθησαν ὡσαύτως οἱ εἰρηνοδίκαι Ἤλιδος Δ. Λιναρδάκης εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Κλειτορίας, ἀντὶ τοῦ Ν. Ἀμίλλη μετατεθέντος εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Φαρῶν, ἀντὶ τοῦ Ι. Παπαϊωαννίδη μετατεθέντος εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Μυρτουντίων, ἀντὶ τοῦ Κ. Οἰκονο[illegible] τεθέντος εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Σικίνου ἀντὶ [illegible] μετατεθέντος εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἤλιδος.

— Μετετέθησαν ἐναλλὰξ οἱ εἰρηνοδίκαι [illegible] Ἰατρίδης καὶ Σοτίου Ἀν. Στάμου, Σελα[illegible] τύπας καὶ Ἀλαγονίας Ἀν. Κοκινιάδης, Ν[illegible] Χρυσοβέργης καὶ Ληξουρίου Χ. Γκέκας, Ἐλε[illegible] Πελοποννήσου Στ. Παπασημακόπουλος κ[illegible] Π. Σταυρουλόπουλος.

ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ *

Δικαστήρια — II Δικαστικὰ καταστήματα — III Δικαστικὰ πρόσωπα. — IV Ὀργανισμὸς δικαστηρίων — V Διαδικασία — VI Ἐκτέλεσις ποινῶν — VII ἀπονομὴ δικαιοσύνης.

IV-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

α'-Σύνταξις καὶ δικαιοδοσία

Περὶ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ προέδρου τῶν πολ. Πρωτοδικῶν, καὶ ἰδίως, ἐφ' ὅσον ἀναπληροῖ τοὺς παρ' ἡμῖν Εἰρηνοδίκας, εἴρηται ἀνωτέρω, ὡς καὶ ὅτι ὑπάρχουσι δύο Πρωτοδικεῖα πολιτικὸν καὶ ποινικόν.

Τὸ Πολιτ. Πρωτοδικεῖον σύγκειται ἐκ τοῦ προέδρου καὶ δύο δικαστῶν. Συνεδριάζον δὲ μετὰ τοῦ γραμματέως καί, ὁπόταν ἦνε νόμιμος ἀνάγκη, τοῦ Εἰσαγγελέως, δικάζει πάσας τὰς ἰδιωτικὰς πολιτικὰς διαφορὰς, πλὴν τῶν ἐμπορικῶν. Καὶ χρηματικὰς μέν, ὡς καὶ περὶ κινητῶν, τὰς ἐχούσας ἀντικείμενον ἀξίας ἄνω τῶν 100 γροσ., τὰς δὲ περὶ ἀκινήτων πάσας. Αἱ ἀποφάσεις αὐτοῦ ἐκκαλοῦνται ἐνώπιον τοῦ πολιτικοῦ Ἐφετείου Θεσσαλονίκης.

Τὸ δὲ *Ποινικὸν Πρωτοδικεῖον*, συγκείμενον ἐκ τοῦ προέδρου αὐτοῦ καὶ δύο δικαστῶν καὶ συνεδριάζον μετὰ τοῦ γραμματέως καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως, δικάζει πάντα τὰ ἐγκλήματα, πλημμελήμματα καὶ κακουργήματα καὶ τὰς πολιτικὰς ἀγωγὰς τῶν παθόντων. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων δὲ αὐτοῦ, καταδικαστικῶν ἢ ἀθωωτικῶν, ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ ποινικοῦ Ἐφετείου ἐκ μέρους τοῦ κατηγορουμένου καὶ τοῦ παθόντος.

Ὡσαύτως εἴρηται, ὅτι ὑπάρχουν *δύο Ἐφετεῖα, πολιτικὸν* καὶ *ποινικόν*, συγκείμενον ἑκάτερον ἐκ τοῦ προέδρου αὐτοῦ, τεσσάρων δικαστῶν, τοῦ γραμματέως καὶ Εἰσαγγελέως, ὅστις παρίσταται εἰς τὸ πολιτικόν, καθ' ἃς περιπτώσεις ὑφίσταται τοιαύτη ἀνάγκη καὶ διὰ τὸ πολιτ. Πρωτοδικεῖον. Δικάζουσι δὲ τὰς ἐφέσεις ἐναντίον τῶν ἀποφάσεων τοῦ πολιτικοῦ καὶ ποινικοῦ Πρωτοδικείου. Αἱ ἀποφάσεις δὲ τῶν Ἐφετείων ἀναιρεσιβάλλονται ἐνώπιον τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀκυρωτικοῦ.

Σημειωτέον, ὅτι ὁ πρόεδρος τοῦ πολιτικοῦ Ἐφετείου εἶνε ὁ *ἀρχιδικαστὴς Θεσσαλονίκης*, προϊστάμενος ὅλων τῶν αὐτόθι δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Τά τε πολιτικὰ καὶ ποινικὰ Πρωτοδικεῖα καὶ Ἐφετεῖα εἶνε ὅλως ἀνεξάρτητα ἀπ' ἀλλήλων καὶ ἔχουσιν ἕκαστον ἰδίους δικαστάς. Τούτους δέ, κωλυομένους, ἀναπληροῦσιν εἰς τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας των εἰδικοὶ πάρεδροι καὶ βοηθοί. Οἱ πολιτικοὶ ὅμως πρωτοδίκαι καὶ ἐφέται δὲν ἀναπληροῦσι τοὺς ποινικούς, οὐδ' αὐτοὶ ἐκείνους.

Τέλος τὸ *Ἐμποροδικεῖον*, τὸ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἄριστον τῶν δικαστηρίων Θεσσαλονίκης, ἔχει ἐξαιρετικὴν ὀργάνωσιν. Εἶνε κατ' ἀρχὴν τριμελές, συγκείμενον ἐκ τοῦ προέδρου αὐτοῦ καὶ δύο δικαστῶν· ὅταν δὲ διάδικός τις ἦνε ξένος ὑπήκοος, τότε γίνεται πενταμελὲς καὶ μικτόν, διότι προσλαμβάνονται, ὡς δικασταί, καὶ δύο ἔτι ἐμποροδίκαι, *ξένοι*, ἐκ τοῦ καταλόγου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, παρίσταται δὲ εἰς τὴν δίκην καὶ ὁ διερμηνεὺς τοῦ προξενείου τῆς ἐθνότητος τοῦ ξένου διαδίκου, καθήμενος κάτωθι τῆς ἕδρας τῶν δικαστῶν πρὸς τὰ δεξιά. Τὸ Ἐμποροδικεῖον εἶνε δικαστήριον ὅλως ἀνεξάρτητον τῶν ἄλλων. Δικάζει δὲ μετὰ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ τὰς ἐμπορικὰς κυρίως ὑποθέσεις καὶ τὰς ἐπὶ τοιούτων ὑποθέσεων ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἄλλων πρωτοδικείων τῆς Μακεδονίας. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἐμποροδικείου, ὡς δικαστηρίου πρώτου βαθμοῦ, ἐκκαλοῦνται ἐνώπιον τοῦ *Ἐφετείου Κωνσταντινουπόλεως*.

β'-Ἐνέργεια

Ἀξιοσημείωτον εἶνε, ὅτι ἡ πολιτεία ἀφίνει τοὺς δικαστὰς προσηλωμένους μόνον εἰς τὰ δικαστικὰ ἔργα των, τὰ *καθαρῶς δικαστικὰ* μάλιστα, εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀπασχολοῦσα αὐτούς. Οἱ δικασταὶ δὲν ἀναμιγνύονται εἰς στρατολογικὰ ἢ ἄλλης φύσεως καθήκοντα καί, ὡς εἴρηται, εἶνε ἐπιμελεῖς καὶ ἀμείβονται ἀναλόγως τῆς φιλοπονίας αὐτῶν.

Δικαστικὰς διακοπὰς δὲν ἔχουν οἱ Τοῦρκοι, φρονοῦντες, ὡς ἤκουσα, ὅτι ἡ θύρα τῆς δικαιοσύνης πρέπει νὰ ἦνε πάντοτε ἀνοικτή, τὸ δὲ Κράτος δὲν εἶνε δίκαιον νὰ μισθοδοτῇ τοὺς μὴ ἐργαζομένους.

Τὰ δικαστήρια ἀργοῦσι μόνον κατὰ τὰς ἑορτὰς καὶ τρεῖς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος, καθ' ἃς ὅλη ἡ Θεσσαλονίκη περιβάλλεται στολὴν ἑορτάσιμον, τὴν Παρασκευήν, ἥτις εἶνε ἡ Κυριακὴ τῶν Τούρκων, τὸ Σάββατον τῶν Ἑβραίων καὶ τὴν Κυριακὴν τῶν Χριστιανῶν. Αἱ ἡμέραι αὐταὶ εἶνε τόσῳ σεβασταί, ὥστε ἀποβαίνει ἀδύνατος πᾶσα κατ' αὐτὰς δικαστικὴ ἐργασία. Καθ' ὅλας δὲ τὰς λοιπὰς τὰ δικαστήρια, πολιτικά τε καὶ ποινικά, ἐργάζονται καὶ συνεδριάζουσι καθ' ἑκάστην, ἅπαντα ταὐτοχρόνως, ὡς εἴρηται, ἀπὸ τῆς 5—10 ὥρας τουρκιστί, ἤτοι καθ' ἡμᾶς ἀπὸ τῆς μεσημβρίας μέχρι 5 μ. μ. ὥρας. Τὸ κατώτερον δὲ προσωπικὸν ἄρχεται τῆς ἐργασίας τοῦ ἀπὸ πρωίας.

Πάντες, δικασταί, γραμματεῖς καὶ γραφεῖς καὶ ὅλοι ἐν γένει οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι εὑρίσκονται ἐν τῇ ἐργασίᾳ των κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας. Εἶδον αὐτοὺς εἰς τὰ γραφεῖα των ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ καὶ κατ' αὐτὰ ἔτι τὰ κυνικώτατα καύματα, καὶ ἠπόρησα πῶς δι' αὐτοὺς ἡ ἐν τοιαύτῃ ἐποχῇ μεσημβρινὴ ἀνάπαυσις εἶνε ἄγνωστος ἀνάγκη καὶ ἀπόλαυσις.

Μεγάλως ἐξετίμησα τὴν ἀξιοπρέπειαν, σεμνότητα καὶ ἄκραν τάξιν τῶν γραφείων τῶν γραμματέων, πρὸ πάντων δὲ τοῦ Ἐμποροδικείου. Εἰσῆλθον εἰς αὐτὰ καὶ τὰ περιειργάσθην, συνδιαλεγόμενος μετὰ τοῦ ἀρχιγραμματέως. Οὐδ' ὁ ἐλάχιστος θροῦς ἢ ψίθυρος ἠκούσθη ἐφ' ἱκανὴν ὥραν ἐκ τῶν λοιπῶν γραφείων. Καίπερ νεαροὶ καὶ ζωηροί, οἱ γραμματεῖς εἰργάζοντο προσηλωμένοι εἰς τὴν ἐργασίαν των εὐλαβέστατα. Σημειωτέον δέ,

(*) Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον.

ὅτι, εἰ καὶ ἔχουσιν ὡραῖα κομψότατα γραφεῖα, γράφουσι κρατοῦντες τὸν χάρτην ἐπὶ τῶν γονάτων καὶ διὰ ξυλίνων γραφίδων (καλεμίων). Εἰς δὲ μόνον ἔγραφεν ἐπὶ τοῦ γραφείου του, ἀλλ' οὗτος, ὡς ἔμαθον, εἶνε Ἑβραῖος.

Τέλος πάντες, ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι, γράφουσιν, ὡς ὅλοι οἱ Τοῦρκοι, ἐξ εὐωνύμων πρὸς τὰ ἀριστερά. Εἴτε δὲ ἐν τοῖς γραφείοις αὐτῶν, εἴτε ἐν ταῖς συνεδριάσεσι τῶν δικαστηρίων οὐδέποτε ἀποκαλύπτονται, φέροντες πάντοτε τὸ γραφικὸν αὐτῶν φέσιον.

Τὰ δικαστήρια δὲν ἔχουσι πινάκια. Αἱ κατὰ πᾶσαν δικάσιμον ἐκδικασθησόμεναι ὑποθέσεις προσδιορίζονται ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ προαναγγέλλονται ἐγκαίρως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου διὰ δελτίου, τοιχοκολλουμένου ἔξωθι τοῦ ἀκροατηρίου. Ἡ τάξις δὲ αὐτὴ οὐδέποτε οὐδ' εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια παραβιάζεται, καὶ ἂν συμπέσῃ πᾶσαι αἱ ὑποθέσεις νὰ δικασθῶσιν ἐρήμην ἢ ἀναβληθῶσιν, ὅπερ εὔκολον. Τὸ μέτρον τοῦτο διευκολύνει μεγάλως καὶ τοὺς δικηγόρους καὶ τοὺς δικαστάς.

Αἱ δὲ *δικαστικαὶ συνεδριάσεις*, διευθυνόμεναι ὑπὸ τοῦ προέδρου, διεξάγονται μετὰ βραδύτητος μὲν καὶ ποιᾶς τινος νωχελείας, ἀλλὰ καὶ λίαν σοβαρῶς. Οὐδ' ὁ ἐλάχιστος θόρυβος καὶ ἔξαψις ταράττει αὐτάς. Πάντες, δικασταὶ καὶ δικηγόροι, ὁμιλοῦσι σιγαλῇ τῇ φωνῇ, τηροῦσι δὲ ἄκραν εὐπρέπειαν καὶ ἁβρότητα πρὸς ἀλλήλους καὶ τοὺς διαδίκους. Οἱ δικηγόροι ὄρθιοι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως, ἀγορεύοντες, περιορίζονται αὐστηρῶς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως καὶ δὲν παρεκτρέπονται εἰς ἀντεγκλήσεις, θορύβους, ἐξάψεις, πομπώδεις καὶ ἐπιδεικτικὰς φράσεις, ἐγκώμια πελατῶν καὶ μομφὰς ἀντιδίκων. Οὕτως αἱ συζητήσεις εἶνε ἀξιοπρεπέσταται καὶ οἱ κώδωνες τῶν προέδρων οὐδέποτε ἀκούονται χάριν τῆς εὐταξίας τῶν συνεδριάσεων, οὐδ' ἀφαιρεῖται παρὰ τῶν ἀγορευόντων ὁ λόγος. Ἰδιαιτέρως δὲ πρέπει νὰ σημειωθῇ, ὅτι οἱ πρόεδροι εἶνε πρᾷοι καὶ προσηνεῖς, οὐδεμίαν ἀγερωχίαν, οὐδὲ πομπώδη αὐστηρότητα ἔχοντες εἰς τοὺς τρόπους των.

Ὡς χαρακτηριστικὸν τῆς εὐταξίας τῶν συνεδριάσεων προστίθημι καὶ ὅτι οἱ δικηγόροι, διαρκούσης τῆς συζητήσεως, ἵστανται οὐ μόνον ὄρθιοι, ἀλλὰ καὶ ἀκίνητοι. Ὁσάκις δὲ πρόκειται νὰ ὑποβάλωσιν ἔγγραφόν τι εἰς τὸ δικαστήριον, δίδουσιν αὐτὸ εἰς τὸν κλητῆρα, ὅστις καταθέτει αὐτὸ τῷ γραμματεῖ, οὗτος δὲ τὸ ὑποβάλλει ὑπ' ὄψει τοῦ προέδρου.

V.-ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

α'-Πολιτική

Ὁ ἐνάγων κατατίθησι τὴν ἀγωγὴν μετὰ τῶν τελῶν τῆς δίκης εἰς τὸν ἀρχιγραμματέα τοῦ δικαστηρίου, ὅστις τὴν ὑποβάλλει τῷ προέδρῳ. Ὁ δὲ πρόεδρος ἐνεργεῖ τὴν κοινοποίησιν αὐτῆς, ὁρίζει τὴν δικάσιμον καὶ καλεῖ τὸν ἐναγόμενον εἰς συζήτησιν.

Ἂν ὁ ἐναγόμενος δὲν ἐμφανισθῇ εἰς τὴν κατὰ τὴν κλῆσιν (Ἰχζαριὲν) ὡρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν, δικάζεται ἐρήμην. Ἔχει δὲ δικαίωμα ἀνακοπῆς ἐντὸς 30 ἡμερῶν συνήθως ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἂν δ' ἐμφανισθῇ, ἡ δίκη γίνεται κατ' ἀντιμωλίαν. Πρῶτος, διαταγῇ τοῦ προέδρου, ὁ γραμματεὺς εἰσηγεῖται τὴν ὑπόθεσιν διὰ βραχέων. Εἶτα δὲ ἀναπτύσσουσιν αὐτὴν οἱ δικηγόροι τῶν διαδίκων. Ἄνευ προφορικῆς ἀναπτύξεως οὐδεμία συζήτησις εἶνε δεκτή.

Ἡ ἀπάντησις εἰς τὴν ἀγωγὴν καὶ αἱ προτάσεις τῶν διαδίκων εἶνε λίαν εὐχερεῖς καὶ ἀπηλλαγμέναι τῆς πολυγραφίας καὶ στρεψοδικίας, ἥτις λυμαίνεται τὴν ἐν Ἑλλάδι δικαιοσύνην.

Εἰς τὴν εὐχέρειαν δὲ ταύτην συντελοῦσιν οἱ ἑξῆς δικονομικοὶ θεσμοί.

Ἐν πρώτοις αἱ *ἔγγραφοι προτάσεις* εἶνε *προαιρετικαί*. Προφορικῶς συνήθως ὑποβαλλόμεναι αἱ προτάσεις καὶ αἰτήσεις τῶν διαδίκων καταχωρίζονται ἐν τοῖς πρακτικοῖς ὑπὸ τοῦ γραμματέως. Ἐξαίρεσις δ' ἅπαντα εἰς σπουδαίας ὑποθέσεις, καθ' ἃς οἱ διάδικοι ὑποβάλλουσι καὶ ἐγγράφους προτάσεις, ἐκ φόβου, μὴ τυχὸν γραφῶσιν ἀτελῶς τὰ πρακτικά.

Σιωπηρὰ ὁμολογία δὲν ὑφίσταται. Ὁ θέλων ν' ἀρνηθῇ ἰσχυρισμοὺς τοῦ ἀντιδίκου του, σιωπᾷ ἁπλῶς, ἀπηλλαγμένως τῆς σχολαστικῆς ἀνάγκης τῆς εἰδικῆς ἀποκρούσεως ἑκάστου ἰσχυρισμοῦ. Μόνον ἐν ταῖς περὶ μισθώσεων διαφοραῖς ὀφείλει εἰδικὴν ἀπάντησιν· ἀλλ' ἡ πρακτικὴ τῶν δικαστηρίων τόσῳ χαλαρῶς προσέχει εἰς τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην, ὥστε καὶ ἐπ' αὐτῆς συνήθως ἐφαρμόζει τὸν γενικὸν κανόνα.

Εἰς τὰς μετὰ τὴν πρώτην συζητήσεις ὁ δικαστὴς *ὀφείλει* νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψει καὶ τὰς *προηγουμένας προτάσεις* τῶν διαδίκων, ἀφοῦ περιέχονται εἰς τὰ πρακτικὰ τοῦ δικαστηρίου ἢ ὑπάρχουσιν ἐν τῇ δικογραφίᾳ. Θεωρεῖται παράλογος ματαιοπονία ἡ ἐπανάληψις τῶν αὐτῶν.

Σὺν τούτοις οὐδετέρῳ τῶν διαδίκων ἐπιτρέπονται *ἀντιφατικαὶ ἐνστάσεις*. Τὸ σύστημα τῶν ἐνστάσεων αὐτῶν οἱ Τοῦρκοι εὑρίσκουσιν ἥκιστα λογικὸν καὶ ἀκατανόητον, ἐπισημοποιοῦν δὲ τὸ ψεῦδος ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου. Οὕτως εὐπαίδευτος Ἑβραῖος δικηγόρος μοι ἔλεγεν, ὅτι εἶνε παράλογον νὰ ἰσχυρισθῇ τις, ὅτι ἐπλήρωσεν, ἂν δὲν ἐδανείσθη. Διὰ τοῦτο δὲν ὑπάρχει καὶ τὸ *ἀδιαίρετον τῆς δικαστ. ὁμολογίας*· ἐν περιπτώσει δέ, καθ' ἣν ὁ ἐναγόμενος ἰσχυρισθῇ «ἀρνοῦμαι, ὅτι ἐδανείσθη, ἄλλως ἐπλήρωσα», τὸ δικαστήριον ὑποχρεοῖ τὸν ἐνάγοντα ν' ἀποδείξῃ τὸ δάνειον· μετὰ τὴν ἀποδειξιν δ' αὐτοῦ δέχεται τὴν ἀγωγήν, χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸν ἰσχυρισμὸν τῆς ἐξοφλήσεως, ὃν θεωρεῖ, ὡς μηδόλως προταθέντα.

Ἐν ταῖς *διεξαγωγαῖς τῶν μαρτυρικῶν ἀπαδείξεων* οἱ μάρτυρες συνήθως ἐξετάζονται ἐνω-

των τοῦ διαιτητῶν, ἤνοιξε δὲ ἐνώπιον αὐτῶν τὸν, παρ' ἑκάστου διορίζομένου ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ. Παρίστατο ὅμως εἷς, ὅστις ἐν ταῖς πολιτικαῖς δίκαις οὐ μάρτυρας δὶς ἐξωμνύζοντας εἰς ὁρκωμοσίαν, ἀλλὰ δὶς ὑπάρχων συνεῖ λειτουργοῦσιν. Ἐντεῦθεν καθίστανται λίαν δύσκολος καὶ πολυδάπανος ἡ διεξαγωγὴ μαρτυριῶν ἀποδείξεων. Τὸν πλεῖστον δὲ τῶν τῆς πρώτοτοκίας κτόνων ἐξ ὑπαρχόντων ἐν ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ, ὡς εἶδομεν τοῦ Νόμου, ὅτινες οὐ δικάζουσι μεμονωμένοι ἀλλ' ἀπαραλλάκτως ἐπὶ τῆς ἐγγράφου κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

Αἱ ἀποφάσεις, ἐπιλογισμοὶ παντοτε, δεδιδονται εἰς ἅπτα τὸ πλειστον παραγράφων. Ἀναβολαὶ δὲ μόνον εἰς σοβαρὰς καὶ πολυπλόκους ὑποθέσεις.

Μετὰ τὸ πέρας ἑκάστης συζητήσεως, τὸ δικαστικὸν, παλαιόθεντος τοῦ διαγγέλματος, ἀποσύρεται εἰς τὸ διωρίσιον τὴν συνδιάσκεψιν ἐπὶ τοῦ πράξεως, ὑπὸ διακαθιστικὴν. Κατόπιν ὁ ἐπιλεγόντας εἰς συναρτεσίαν ἡ, ὅπερ συνηθέστερον, καλούσι τὰ μέρη εἰς ἰδιαίτερον ἀκρόασιν τῶν κατόρων καὶ διαλόγους καὶ ἀπαγγέλλουσιν αὐτοῖς τὴν ἀπόφασιν των. Τοῦτο δὲ ἀπεῖ ἐκφοβίσεως τὴς ἀπορρήτου τῶν ψήφων ἐπιστοποίησεως κτόνης. Ὅταν δὲ ὁ κατήρας τὴς συμβιβαστικῆς, ἡ τοιαύτη κοινοποίησις, οὐ μόνον κατὰ τὰς πρωτοκρίσεις, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς ἐφέσεις, ἡ ἀλλὰς ρῆξις τῶν μαστίρων συζήτων διὰ τὴν κατὰ δίκαιον, ὡρίλαντος μετοχὴ διὰ τὴς ἀπεχθείας.

Μὲ τοιά μέσα ἡ ἑκάστης δίκης ἐκβιβάζεται, ἡ μᾶλλον συντάσσεται, απόφασις, ἡ ὁριστικὴ. Αἱ δὲ πρόδικαστικαὶ συντάσσονται ἐπιστέμως μόνον, ὅταν ἡ ὑπ' αὐτῶν ἐπιφερομένη ἐξ αὐτῶν διάδικος δὲν λιώσῃ, ὅτι θὰ ἐκκαλέσῃ αὐτάς, καθ' ὃν περίπτωσιν καὶ καταβάλλει τὰ δι' αὐτὴν τέλη τῆς ἐφέσεως. Ἄλλως σημειοῦται ἁπλῶς καὶ ἡ περιλήψι τὴς προκειμένης ἡ διάταξις αὐτῶν, ἡ δὲ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς ὁριστικῆς γίνεται μνεία πασῶν τῶν διατάξεων τῶν προδικαστικῶν.

Χάριν περιστρίας ἀναγέρρω μίαν ἀπόφασιν τοῦ Ἐμποροδικείου ἐπὶ δίκης, εἰς ἣν παρεμβέβη. Ὁ Α ἐνάγγειλε τὸν Β περὶ πληρωμὴν δυο χρεῶν, ἀπερίλαμβανε εἰς χρεωστικὸν γραμμάτιον καὶ εἰς τάττυρον, προσφέρει ὁ ὑστερῶν. Ὁ ἐνάγων ζήτησε τὸν ἐνάγγειλεν, πρόσταινε, ὅτι δὲν γνωρίζει τὸν ἐν τῷ γραμματίῳ ὑπογράφοντα τὸν ἐντάλλου του. Δὲν ἀναγνωρίζει δὲ τὸ ὑστέρημα τοῦ κατατίτυρου. Τὸ διακατόμενον ὑστέρημα τὸν μὲν ἐνάγοντα να πρόσταγγε τὸ πρωτότυπον τὸ κατατίτυρον, δὲ πληρώσουσιν τοῦ ἐνάγοντος νὰ ζητοῦσι πληροφορίας παρὰ τοῦ πλάστου του, ὃν ὑπάρχουσι τὰ κατατίτυρα, ὃν δὲ πληρώσουσιν τοῦ ἐνάγοντος νὰ ἐπιφέρῃ τὰ ἀποδεικτικὰ τῆς ἐνάγγειλεν του ἐκ τῶν ἐντολῶν του. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπιφέρει τὸ ἀπόδειξιν τοῦ ἐνάγοντος ὅτι ἐπλήρωσε τὸ ἐν λόγῳ γραμμάτιον καὶ ἀπαγγέλλουσιν αὐτοῦ τὴν ἀπόφασιν των. Τοῦτο δὲ ἀπεῖ ἐκφοβίσεως τὴς ἀπορρήτου τῶν ψήφων τὴς συντιτοποίησεως κτόνης. Ὅταν δὲ ὁ κατήρας τὴς συμβιβαστικῆς, ἡ τοιαύτη κοινοποίησις, οὐ μόνον κατὰ τὰς πρωτοκρίσεις, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς ἐφέσεις, ἡ ἀλλὰς ρῆξις τῶν μαστίρων συζήτων διὰ τὴν κατὰ δίκαιον, ὡρίλαντος μετοχὴ διὰ τὴς ἀπεχθείας.

Μὲ τοιά μέσα ἡ ἑκάστης δίκης ἐκβιβάζεται, ἡ μᾶλλον συντάσσεται, απόφασις, ἡ ὁριστικὴ. Αἱ δὲ πρόδικαστικαὶ συντάσσονται ἐπιστέμως μόνον, ὅταν ἡ ὑπ' αὐτῶν ἐπιφερομένη ἐξ αὐτῶν διάδικος δὲν λιώσῃ, ὅτι θὰ ἐκκαλέσῃ αὐτάς, καθ' ὃν περίπτωσιν καὶ καταβάλλει τὰ δι' αὐτὴν τέλη τῆς ἐφέσεως. Ἄλλως σημειοῦται ἁπλῶς καὶ ἡ περιλήψι τὴς προκειμένης ἡ διάταξις αὐτῶν, ἡ δὲ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς ὁριστικῆς γίνεται μνεία πασῶν τῶν διατάξεων τῶν προδικαστικῶν.

Χάριν περιστρίας ἀναγέρρω μίαν ἀπόφασιν τοῦ Ἐμποροδικείου ἐπὶ δίκης, εἰς ἣν παρεμβέβη. Ὁ Α ἐνάγγειλε τὸν Β περὶ πληρωμὴν δυο χρεῶν, ἀπερίλαμβανε εἰς χρεωστικὸν γραμμάτιον καὶ εἰς τάττυρον, προσφέρει ὁ ὑστέρημα. Ὁ ἐνάγων ζήτησε τὸν ἐνάγγειλεν του ἐκ τῶν ἐντολῶν του. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπιφέρει τὸ ἀπόδειξιν τοῦ ἐνάγοντος ὅτι ἐπλήρωσε τὸ ἐν λόγῳ γραμμάτιον καὶ ἀπαγγέλλουσιν αὐτοῦ τὴν ἀπόφασιν των.

Ἀπὸ τὰ πέρας ἑκάστης συζητήσεως, τὸ δικαστικὸν, παλαιόθεντος τοῦ διαγγέλματος, ἀποσύρεται εἰς τὸ διωρίσιον τὴν συνδιάσκεψιν ἐπὶ τοῦ πράξεως, ὑπὸ διακαθιστικὴν. Κατόπιν ὁ ἐπιλεγόντας εἰς συναρτεσίαν ἡ, ὅπερ συνηθέστερον, καλούσι τὰ μέρη εἰς ἰδιαίτερον ἀκρόασιν τῶν κατόρων καὶ διαλόγους καὶ ἀπαγγέλλουσιν αὐτοῖς τὴν ἀπόφασιν των. Τοῦτο δὲ ἀπεῖ ἐκφοβίσεως τὴς ἀπορρήτου τῶν ψήφων τὴς συντιτοποίησεως κτόνης. Ὅταν δὲ ὁ κατήρας τὴς συμβιβαστικῆς, ἡ τοιαύτη κοινοποίησις, οὐ μόνον κατὰ τὰς πρωτοκρίσεις, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς ἐφέσεις, ἡ ἀλλὰς ρῆξις τῶν μαστίρων συζήτων διὰ τὴν κατὰ δίκαιον, ὡρίλαντος μετοχὴ διὰ τὴς ἀπεχθείας.

Μὲ τοιά μέσα ἡ ἑκάστης δίκης ἐκβιβάζεται, ἡ μᾶλλον συντάσσεται, απόφασις, ἡ ὁριστικὴ. Αἱ δὲ πρόδικαστικαὶ συντάσσονται ἐπιστέμως μόνον, ὅταν ἡ ὑπ' αὐτῶν ἐπιφερομένη ἐξ αὐτῶν διάδικος δὲν λιώσῃ, ὅτι θὰ ἐκκαλέσῃ αὐτάς, καθ' ὃν περίπτωσιν καὶ καταβάλλει τὰ δι' αὐτὴν τέλη τῆς ἐφέσεως. Ἄλλως σημειοῦται ἁπλῶς καὶ ἡ περιλήψι τὴς προκειμένης ἡ διάταξις αὐτῶν, ἡ δὲ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς ὁριστικῆς γίνεται μνεία πασῶν τῶν διατάξεων τῶν προδικαστικῶν.

Χάριν περιστρίας ἀναγέρρω μίαν ἀπόφασιν τοῦ Ἐμποροδικείου ἐπὶ δίκης, εἰς ἣν παρεμβέβη. Ὁ Α ἐνάγγειλε τὸν Β περὶ πληρωμὴν δυο χρεῶν, ἀπερίλαμβανε εἰς χρεωστικὸν γραμμάτιον καὶ εἰς τάττυρον, προσφέρει ὁ ὑστέρημα. Ὁ ἐνάγων ζήτησε τὸν ἐνάγγειλεν του ἐκ τῶν ἐντολῶν του. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπιφέρει τὸ ἀπόδειξιν τοῦ ἐνάγοντος ὅτι ἐπλήρωσε τὸ ἐν λόγῳ γραμμάτιον καὶ ἀπαγγέλλουσιν αὐτοῦ τὴν ἀπόφασιν των.

Ἀπὸ τὰ πέρας ἑκάστης συζητήσεως, τὸ δικαστικὸν, παλαιόθεντος τοῦ διαγγέλματος, ἀποσύρεται εἰς τὸ διωρίσιον τὴν συνδιάσκεψιν ἐπὶ τοῦ πράξεως, ὑπὸ διακαθιστικὴν. Κατόπιν ὁ ἐπιλεγόντας εἰς συναρτεσίαν ἡ, ὅπερ συνηθέστερον, καλούσι τὰ μέρη εἰς ἰδιαίτερον ἀκρόασιν τῶν κατόρων καὶ διαλόγους καὶ ἀπαγγέλλουσιν αὐτοῖς τὴν ἀπόφασιν των. Τοῦτο δὲ ἀπεῖ ἐκφοβίσεως τὴς ἀπορρήτου τῶν ψήφων τὴς συντιτοποίησεως κτόνης. Ὅταν δὲ ὁ κατήρας τὴς συμβιβαστικῆς, ἡ τοιαύτη κοινοποίησις, οὐ μόνον κατὰ τὰς πρωτοκρίσεις, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς ἐφέσεις, ἡ ἀλλὰς ρῆξις τῶν μαστίρων συζήτων διὰ τὴν κατὰ δίκαιον, ὡρίλαντος μετοχὴ διὰ τὴς ἀπεχθείας.

Μὲ τοιά μέσα ἡ ἑκάστης δίκης ἐκβιβάζεται, ἡ μᾶλλον συντάσσεται, απόφασις, ἡ ὁριστικὴ. Αἱ δὲ πρόδικαστικαὶ συντάσσονται ἐπιστέμως μόνον, ὅταν ἡ ὑπ' αὐτῶν ἐπιφερομένη ἐξ αὐτῶν διάδικος δὲν λιώσῃ, ὅτι θὰ ἐκκαλέσῃ αὐτάς, καθ' ὃν περίπτωσιν καὶ καταβάλλει τὰ δι' αὐτὴν τέλη τῆς ἐφέσεως. Ἄλλως σημειοῦται ἁπλῶς καὶ ἡ περιλήψι τὴς προκειμένης ἡ διάταξις αὐτῶν, ἡ δὲ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς ὁριστικῆς γίνεται μνεία πασῶν τῶν διατάξεων τῶν προδικαστικῶν.

Χάριν περιστρίας ἀναγέρρω μίαν ἀπόφασιν τοῦ Ἐμποροδικείου ἐπὶ δίκης, εἰς ἣν παρεμβέβη. Ὁ Α ἐνάγγειλε τὸν Β περὶ πληρωμὴν δυο χρεῶν, ἀπερίλαμβανε εἰς χρεωστικὸν γραμμάτιον καὶ εἰς τάττυρον, προσφέρει ὁ ὑστέρημα. Ὁ ἐνάγων ζήτησε τὸν ἐνάγγειλεν του ἐκ τῶν ἐντολῶν του. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπιφέρει τὸ ἀπόδειξιν τοῦ ἐνάγοντος ὅτι ἐπλήρωσε τὸ ἐν λόγῳ γραμμάτιον καὶ ἀπαγγέλλουσιν αὐτοῦ τὴν ἀπόφασιν των.

Ἀπὸ τὰ πέρας ἑκάστης συζητήσεως, τὸ δικαστικὸν, παλαιόθεντος τοῦ διαγγέλματος, ἀποσύρεται εἰς τὸ διωρίσιον τὴν συνδιάσκεψιν ἐπὶ τοῦ πράξεως, ὑπὸ διακαθιστικὴν. Κατόπιν ὁ ἐπιλεγόντας εἰς συναρτεσίαν ἡ, ὅπερ συνηθέστερον, καλούσι τὰ μέρη εἰς ἰδιαίτερον ἀκρόασιν τῶν κατόρων καὶ διαλόγους καὶ ἀπαγγέλλουσιν αὐτοῖς τὴν ἀπόφασιν των. Τοῦτο δὲ ἀπεῖ ἐκφοβίσεως τὴς ἀπορρήτου τῶν ψήφων τὴς συντιτοποίησεως κτόνης. Ὅταν δὲ ὁ κατήρας τὴς συμβιβαστικῆς, ἡ τοιαύτη κοινοποίησις, οὐ μόνον κατὰ τὰς πρωτοκρίσεις, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς ἐφέσεις, ἡ ἀλλὰς ρῆξις τῶν μαστίρων συζήτων διὰ τὴν κατὰ δίκαιον, ὡρίλαντος μετοχὴ διὰ τὴς ἀπεχθείας.

Μὲ τοιά μέσα ἡ ἑκάστης δίκης ἐκβιβάζεται, ἡ μᾶλλον συντάσσεται, απόφασις, ἡ ὁριστικὴ. Αἱ δὲ πρόδικαστικαὶ συντάσσονται ἐπιστέμως μόνον, ὅταν ἡ ὑπ' αὐτῶν ἐπιφερομένη ἐξ αὐτῶν διάδικος δὲν λιώσῃ, ὅτι θὰ ἐκκαλέσῃ αὐτάς, καθ' ὃν περίπτωσιν καὶ καταβάλλει τὰ δι' αὐτὴν τέλη τῆς ἐφέσεως. Ἄλλως σημειοῦται ἁπλῶς καὶ ἡ περιλήψι τὴς προκειμένης ἡ διάταξις αὐτῶν, ἡ δὲ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς ὁριστικῆς γίνεται μνεία πασῶν τῶν διατάξεων τῶν προδικαστικῶν.

Χάριν περιστρίας ἀναγέρρω μίαν ἀπόφασιν τοῦ Ἐμποροδικείου ἐπὶ δίκης, εἰς ἣν παρεμβέβη. Ὁ Α ἐνάγγειλε τὸν Β περὶ πληρωμὴν δυο χρεῶν, ἀπερίλαμβανε εἰς χρεωστικὸν γραμμάτιον καὶ εἰς τάττυρον, προσφέρει ὁ ὑστέρημα. Ὁ ἐνάγων ζήτησε τὸν ἐνάγγειλεν του ἐκ τῶν ἐντολῶν του. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπιφέρει τὸ ἀπόδειξιν τοῦ ἐνάγοντος ὅτι ἐπλήρωσε τὸ ἐν λόγῳ γραμμάτιον καὶ ἀπαγγέλλουσιν αὐτοῦ τὴν ἀπόφασιν των.

Ἀπὸ τὰ πέρας ἑκάστης συζητήσεως, τὸ δικαστικὸν, παλαιόθεντος τοῦ διαγγέλματος, ἀποσύρεται εἰς τὸ διωρίσιον τὴν συνδιάσκεψιν ἐπὶ τοῦ πράξεως, ὑπὸ διακαθιστικὴν. Κατόπιν ὁ ἐπιλεγόντας εἰς συναρτεσίαν ἡ, ὅπερ συνηθέστερον, καλούσι τὰ μέρη εἰς ἰδιαίτερον ἀκρόασιν τῶν κατόρων καὶ διαλόγους καὶ ἀπαγγέλλουσιν αὐτοῖς τὴν ἀπόφασιν των. Τοῦτο δὲ ἀπεῖ ἐκφοβίσεως τὴς ἀπορρήτου τῶν ψήφων τὴς συντιτοποίησεως κτόνης. Ὅταν δὲ ὁ κατήρας τὴς συμβιβαστικῆς, ἡ τοιαύτη κοινοποίησις, οὐ μόνον κατὰ τὰς πρωτοκρίσεις, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς ἐφέσεις, ἡ ἀλλὰς ρῆξις τῶν μαστίρων συζήτων διὰ τὴν κατὰ δίκαιον, ὡρίλαντος μετοχὴ διὰ τὴς ἀπεχθείας.

Μὲ τοιά μέσα ἡ ἑκάστης δίκης ἐκβιβάζεται, ἡ μᾶλλον συντάσσεται, απόφασις, ἡ ὁριστικὴ. Αἱ δὲ πρόδικαστικαὶ συντάσσονται ἐπιστέμως μόνον, ὅταν ἡ ὑπ' αὐτῶν ἐπιφερομένη ἐξ αὐτῶν διάδικος δὲν λιώσῃ, ὅτι θὰ ἐκκαλέσῃ αὐτάς, καθ' ὃν περίπτωσιν καὶ καταβάλλει τὰ δι' αὐτὴν τέλη τῆς ἐφέσεως. Ἄλλως σημειοῦται ἁπλῶς καὶ ἡ περιλήψι τὴς προκειμένης ἡ διάταξις αὐτῶν, ἡ δὲ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς ὁριστικῆς γίνεται μνεία πασῶν τῶν διατάξεων τῶν προδικαστικῶν.

Χάριν περιστρίας ἀναγέρρω μίαν ἀπόφασιν τοῦ Ἐμποροδικείου ἐπὶ δίκης, εἰς ἣν παρεμβέβη. Ὁ Α ἐνάγγειλε τὸν Β περὶ πληρωμὴν δυο χρεῶν, ἀπερίλαμβανε εἰς χρεωστικὸν γραμμάτιον καὶ εἰς τάττυρον, προσφέρει ὁ ὑστέρημα. Ὁ ἐνάγων ζήτησε τὸν ἐνάγγειλεν του ἐκ τῶν ἐντολῶν του. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπιφέρει τὸ ἀπόδειξιν τοῦ ἐνάγοντος ὅτι ἐπλήρωσε τὸ ἐν λόγῳ γραμμάτιον καὶ ἀπαγγέλλουσιν αὐτοῦ τὴν ἀπόφασιν των.

συνυπεύθυνος καὶ ἡ κοινωνία. Μήπως τάχα ἐν Ἑλλάδι μετὰ ἑξήκοντα ἐτῶν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν καὶ ἀρίστην ἐν γένει νομοθεσίαν, μετὰ τόσας πολιτικὰς ἐλευθερίας καὶ προόδους τῆς νομικῆς ἐπιστήμης, μήπως δυνάμεθα νὰ καυχηθῶμεν, ὅτι ἡ δικαιοσύνη μας εἶνε ἀνεπηρέαστος, ὡς ὁ ἀμίαντος ἐν τῷ πυρί, ἔξοχος δὲ τὴν μόρφωσιν καὶ ὅτι πρὸς πάντας, πάντοτε καὶ πανταχοῦ ἐκπληροῖ καλῶς καὶ εὐσυνειδήτως τὸ καθῆκόν της; Τὸ λυπηρὸν εἶνε, ὅτι οὐδὲ παρ' ἡμῖν ἐλλείπει ἡ ἠθικὴ τερηδών, ἥτις ὑπονομεύει καὶ φθείρει τὸ ἔργον τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἀπογοητεύει πολλάκις τοὺς εἰς αὐτὴν ἐλπίζοντας καὶ πεποιθότας. Καὶ ἀντὶ νὰ κρίνωμεν τοὺς Τούρκους αὐστηρότερον, ὅπερ ἐπὶ τέλους δὲν θὰ ἔχῃ πιθανῶς πρακτικὸν ἀποτέλεσμα, τὸ ὀρθότερον μὲν εἶνε νὰ ὠφεληθῶμεν ἐν τῆς μελέτης αὐτῶν πᾶν ὅ,τι τυχὸν πρέπει καὶ δυνάμεθα, τὸ δικαιότερον δὲ νὰ προκαλέσωμεν ἐπὶ πᾶσι τὸν ἀναμάρτητον νὰ βάλῃ κατ' αὐτῶν τὸν λίθον.

Ἐν Ἄργει.

Δ. Κ. ΒΑΡΔΟΥΝΙΩΤΗΣ

δικηγόρος παρὰ τοῖς ἐν Ναυπλίῳ δικαστηρίοις.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἀριθ. 74 (1888) τμ. Α'.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Γ. ΚΑΡΥΤΙΝΟΣ

Διακοπὴ ἀνατροπῆς διὰ συντάξεως πληρεξουσίου. - Πληρεξούσιον Δημοσίου. - Ἀποδεικτικὴ δύναμις.

Ἐπειδὴ ὁ διορισμὸς πληρεξουσίου ἐν τῇ δίκῃ, ἧς ζητεῖται ἡ ἀνατροπή, πρὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς περὶ ταύτης ἀγωγῆς, δημιουργεῖ κατ' αὐτῆς ἀπαράδεκτον, καθὸ πρᾶξις ἔγκυρος καὶ νόμιμος πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς δίκης, χωρὶς ν' ἀπαιτῆται ὑπὸ τοῦ Νόμου καὶ ἡ τοῦ πληρεξουσίου ἐγγράφου πρὸς τὸν ἀντίδικον κοινοποίησις (481 Πολ.).

Ἐπειδὴ τὰ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου, γενόμενα πληρεξούσια διὰ τὰς ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἐκκρεμεῖς τοῦ Δημοσίου δίκας, εἶνε δημόσια ἔγγραφα, καθὸ ἐκδιδόμενα ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν καθηκόντων αὐτοῦ (ἄρθρ. 398 καὶ 94 Πολ. Δικ. συνδ. πρὸς τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ τῆς 12 Μαίου 1835 Β. Διατάγματος), κατ' ἀκολουθίαν παρεκτικὰ ἀποδείξεως ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον αὐτῶν ἐφ' ὅσον δὲν προσβληθῶσιν ὡς πλαστὰ (ἄρθρ. 400, 401, καὶ 403 Πολ). Τούτων τιθεμένων, ὀρθῶς τὸ τῆς οὐσίας δικαστήριον διὰ τῆς τελευταίας αἰτιολογίας τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεώς του, στηριχθὲν ἐπὶ τοῦ παρὰ τοῦ δημοσίου προσαχθέντος πληρεξουσίου ἐγγράφου, ἐθεώρησεν ἀποδεδειγμένον τὸν διορισμὸν ἐπὶ τῆς δίκης ταύτης πληρεξουσίου δικηγόρου πρὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ ἀνατροπῆς ἀγωγῆς, ἀφοῦ δὲν διατείνεται ὁ ἀναιρεσείων, ὅτι προσέβαλεν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῆς οὐσίας, ὡς πλαστὸν τὸ ἔγγραφον τοῦτο.

Ἀριθ. 75 (1890) τμ. Α.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Σ. ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ

Ἀγοραστής. - Στασιασμὸς κυριότητος. - Τελεσιδικία. - Ἐκκρεμότης ἀναιρέσεως.

Ἐπειδὴ κατὰ τοὺς νόμους 18 § 1 (18. 6) Π. 24 (8. 45) Κ. καὶ (ΙΘ'. Ϛ'.) ιβ' Β. ἐγερθείσης ἀμφισβητήσεως περὶ τῆς κυριότητος τοῦ πωληθέντος, δὲν δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ τιμήματος ὁ ἀγοραστὴς ἕνεκα τῆς ἀπειλουμένης ἐκποιήσεως, ἐφ' ὅσον δὲν λάβει παρ' αὐτῆς ἀξιοχρέους ἐγγυητάς· ἡ ἀμφισβήτησις δὲ τῆς κυριότητος καὶ ἡ ἀπειλὴ τῆς ἐκνικήσεως, ὑφίσταται καὶ μετὰ τὴν δι' ὁριστικῆς καὶ τελεσιδίκου ἀποφάσεως ἀπόρριψιν τῶν ἀξιώσεων τοῦ τρίτου, ἐφ' ὅσον εἶνε παραδεκτὸν τὸ ἔνδικον τῆς ἀναιρέσεως μέσον κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης, διότι ἐν περιπτώσει ἀναιρέσεως αὐτῆς, καθίστανται ἐκ νέου ἐξεταστέαι αἱ ἀξιώσεις τοῦ τρίτου, ὥστε εἶνε ἐνδεχομένη ἡ παραδοχὴ αὐτῆς καὶ ἡ ἀφαίρεσις τοῦ πράγματος ἀπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ ἀληθῶς μὲν κατὰ τὴν Πλ. Δ. ἡ ἀφαίρεσις δὲν κωλύει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν τελεσιδίκων ἀποφάσεων, ἀλλὰ τοῦτο ἀφορᾷ εἰς μόνην τὴν κυρίως ἐκτέλεσιν αὐτῶν ὡς πρὸς τοὺς διαδίκους, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐξεδόθησαν καὶ διὰ τοὺς τρίτους, περὶ ὧν ῥητῶς διατάττουσιν (ἄρθρ. 869), ἑπομένως τὸ Ἐφετεῖον ἀποφηνάμενον ὅτι ἠδύνατο νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἀναιρεσείων ὡς ἐγγυητὴς τοῦ ἀγοραστοῦ νὰ πληρώσῃ τὸ τίμημα τοῦ ἀγορασθέντος κτήματος, καίπερ ἐγερθείσης ἀμφισβητήσεως περὶ τῆς κυριότητος αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Π'. διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ ἀγωγὴ αὕτη ἀπερρίφθη δι' ὁριστικῆς ἀποφάσεως τῶν Ἐφετῶν, καὶ ὅτι ἄνευ σημασίας εἶνε ἐὰν προσεβλήθη ὑπ' αὐτοῦ δι' αἰτήσεως ἀναιρέσεως ἡ ἀπόφασις αὕτη, καὶ ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ ἀπέρριψεν τὴν ἀνακοπὴν τοῦ ἀναιρεσείοντος κατὰ τῆς ἐπιταγῆς τῆς ἐκτελέσεως ψευδῶς, ἠρμήνευσε καὶ ἐσφαλμένως ἐφήρμοσε τὰς προεκτεθείσας διατάξεις τοῦ Ἀστυκοῦ Νόμου.

Ἀριθ. 76 (1888) τμ. Α.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Σ. ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ

Ἔναρξις προθεσμίας ἀναιρέσεως ἀνατραπείσης τῆς ἐφέσεως. - Ἀνατροπὴ ἀνακοπῆς ἀπαράδεκτος.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰ συνδυασμένα ἄρθρα 812 καὶ 816 τῆς Πολ. Δικονομ. ἐπὶ ἀποφάσεων, αἵτινες δὲν ἦσαν τελεσίδικοι, καθ' ὃν χρόνον ἐξεδόθησαν, ἀλλ' ἐγένοντο βραδύτερον τοιαῦται καθένα τῶν νομίμων τρόπων, ἡ πρὸς ἀναίρεσιν προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς ἀποφάσεως, ἀφ' ἧς καὶ μόνης τὸ ἔνδικον τῆς ἀναιρέσεως μέσον εἶνε ἀπαράδεκτον· ὅθεν δὲν εἶνε βάσιμος ἡ ἔνστασις περὶ ἐκπροθέσμου τῆς περὶ ἀναιρέσεως αἰτήσεως, ἡ στηριζομένη εἰς τὴν παρέλευσιν τῆς νομίμου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῶν ἀναιρεσιβαλλομένων ἀποφάσεων ἡ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἔφεσιν προθεσμίας, ἀφοῦ αἱ ἀποφάσεις αὗται δὲν ἦσαν τελεσίδικοι, καθ' ὃν χρόνον ἐξεδόθησαν, ἀλλ' ἐφεσιβληθεῖσαι ὑπὸ τῶν ἀναιρεσειόντων κατέστησαν τελεσίδικοι διὰ τῆς ἀνατροπῆς τῆς ἐφέσεώς των, ἤτοι συνεπείᾳ τῆς κηρυξάσης ἀνατετραμμένην τὴν ἔφεσιν κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 862 (1880) ἐρήμην ἀποφάσεως τῶν ἐνταῦθα ἐφετῶν (ἄρθρ. 481 - 483 ἐδ. 3 487 καὶ 750) καὶ τῆς παραιτήσεως τῶν ἀναιρεσειόντων ἀπὸ τῆς κατ' αὐτῆς ἀνακοπῆς διὰ τοῦ ἀπὸ 4 Φεβρουαρίου 1882 πρακτικοῦ, ὡς ταῦτα πάντα προκύπτουσιν ἐκ τῶν προσαγομένων δικογράφων.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρ. 483 ἐδ. 1 τῆς Πολ. Δικ. διὰ τῆς ἀνατροπῆς ἀποσβέννυται ἡ ὅλη δίκη μετὰ πασῶν τῶν συνεπειῶν αὐτῆς, ἐπανερχομένων τῶν διαδίκων εἰς ἣν ἦσαν στάσιν πρὸ τῆς δίκης, ἤτοι καταργεῖται ἡ ἀγωγὴ καὶ αἱ συνέπειαι τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς, χωρὶς ν' ἀποσβέννυται καὶ τὸ δικαίωμα αὐτό, ἐκτὸς ἐὰν παρεγράφη ἐν τούτῳ ἢ ἀπωλέσθη ἐξ ἄλλης αἰτίας, μόνον δὲ ἐπὶ ἀνατροπῆς, κατ' ἔφεσιν λαμβανούσης χώραν, ἔχει ἡ ἀνατροπὴ διάφορον ἀποτέλεσμα, καταργοῦσα τὴν ἔφεσιν καὶ καθιστῶσα τελεσίδικον τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν εἰς τρόπον ὥστε ἐπηρεάζεται καὶ τὸ δικαίωμα αὐτὸ (ἄρθρ. 483 ἐδ. 3), οὐχὶ ὅμως καὶ ὁσάκις τῆς ὑποθέσεως μὴ διελθούσης τὸν πρῶτον βαθμὸν τῆς δικαιοδοσίας, πρόκειται ἀνατροπὴ τῆς πρωτοδίκου δίκης (ἄρθρ. 484)· ὅθεν καὶ ἡ μετ' ἀνακοπὴν ἐρήμην ὁριστικῆς ἀποφάσεως λαμβάνουσα χώραν ἐγκατάλειψις τῆς δίκης ἀποτέλεσμα ἔχει τὴν ἀνατροπὴν ὅλης τῆς πρωτοδίκου δίκης ἐν ᾗ περιλαμβάνεται καὶ ἡ κατ' ἀνακοπήν, ἤτοι τῆς ἀγωγῆς, συνανατρέπουσα καὶ τὴν ἐρήμην ἀπόφασιν, καὶ μὴ δυναμένη νὰ καταργήσῃ μόνον τὴν ἀνακοπὴν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ μείνῃ ἰσχυρὰ ἡ ἐρήμην ἀπόφασις, ἐφ' ὅσον τὴν τοιαύτην ἰδιάζουσαν τῆς ἀνατροπῆς δύναμιν, δι' ἧς ἐπηρεάζεται καὶ τὸ δικαίωμα αὐτό, δὲν ἀναγράφει ῥητῶς ὁ νόμος, ἀλλὰ τοὐναντίον μίαν καὶ τὴν αὐτὴν παραδέχεται τὴν ἐν τῷ πρώτῳ βαθμῷ ἀνατροπὴν κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν κατ' ἔφεσιν (*).

Ἀριθ. 78 (1888) τμ. Α.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Β. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΝΟΣ

Τόκος ὑπερημερίας Δημοσίου. - Ἀναδρομικὴ δύναμις τοῦ νόμου.

Ἐπειδὴ ὁ περὶ ὑπερημερίας τοῦ Δημοσίου νεώτερος ἀπὸ 27 Ἰουνίου 1877 νόμος, καθ' ὃν, ἂν δὲν ὡρίσθη δι' εἰδικῶν βάσεων, δι' εἰδικῶν Νόμων, ἡ δὲν ὑπάρχει τελεσίδικος δικαστικὴ ἀπόφασις, ὁρίζεται εἰς 8 ο/ο ἐτησίως ὁ νόμιμος ἐξ ὑπερημερίας τόκος πάσης κατὰ τοῦ Δημοσίου ὀφειλῆς καὶ ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς, καθορίσας δὲ ῥητῶς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις αὐτοῦ, ἠννόησε προφανῶς εἰς πᾶσαν ἄλλην ἀδιακρίτως περίπτωσιν νὰ ἀποδώσῃ ἀναδρομικὴν δύναμιν εἰς τὰς διατάξεις αὐτοῦ, δι' ὧν κανονίζεται τὸ μέτρον καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως τοῦ νομίμου καὶ τοῦ τῆς ὑπερημερίας τόκου, καὶ ἑπομένως νὰ ὑπαγάγῃ ὑπὸ τὸ κράτος αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται περί τινος τῶν ἄρτι ἐκτεθεισῶν ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων, πᾶσαν νομικὴν σχέσιν, καὶ περ προγενεστέρως λαβοῦσαν ὕπαρξιν.

(*) Ἑπομένως ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, δεχθεῖσα τὴν ἀγωγὴν περὶ ἀνατροπῆς τῆς ἀνακοπῆς καὶ μὴ ἀπορίψασα αὐτὴν καὶ αὐτεπαγγέλτως ὡς νόμῳ ἀβάσιμον, παρεβίασε τὰς ῥηθείσας περὶ ἀνακοπῆς διατάξεις τῆς Πλ. Δ. αἵτινες φέρουσιν ἀκυρότητα καὶ εἶνε ἀναιρετέα (ἄρθρ. 807 ἐδ. 5 Πλ. Δ.)

Ἀριθ. 79 (1888) τμ. Α.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Β. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΝΟΣ

Ἀνακοπὴ - Δὲν ἀποτελεῖ νέαν δίκην. - Ἀνατροπή.

Ἐπειδὴ ἡ περὶ τῆς διαφορᾶς ἀποφαινομένη ἐρήμην ἀπόφασις καὶ ὁριστικῶς τέμνουσα αὐτὴν, ὡς δυναμένη, διὰ τῆς κατ' αὐτῆς γενομένης ἀνακοπῆς, ν' ἀνακληθῇ ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος αὐτὴν δικαστοῦ, δὲν δύναται νὰ ἐξομοιωθῇ κατ' ἀκρίβειαν πρὸς τὰς ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως ἀποπερατούσας τὴν δίκην ἀποφάσεις, ὧν τὸ κυριώτερον γνώρισμα εἶνε κατὰ τὸ ἄρθρ. 180 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας τὸ ἀμετάκλητον αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος αὐτὰς δικαστοῦ. Μὴ περατουμένης δὲ ἀμετακλήτως τῆς δίκης διὰ τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως, ἡ ἀνακοπή, δι' ἧς κατὰ Νόμον (ἄρθρον 584 τῆς Πολ. Δικονομίας καὶ 598), ἀναστελλομένης τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως, ματαιοῦνται τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς μέχρι νεωτέρας τοῦ αὐτοῦ δικαστοῦ ἀποφάσεως, ἐξακολουθεῖ δὲ ὁ δικαστικὸς ἀγὼν διὰ τῆς γενομένης νέας συζητήσεως ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστοῦ τοῦ ἐκδόντος τὴν ἐρήμην ἀπόφασιν, δὲν ἀνοίγει νέαν δίκην ἀνεξάρτητον καὶ διακεκριμένην τῆς ἐρήμην γενομένης, ἀλλὰ συνέχεται καὶ συνταυτίζεται μετ' αὐτῆς, ἓν σύνολον ἀποτελοῦσα, ὅπερ ἀποπερατοῦται διά τινος τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου καθιερουμένων τρόπων, ἐν οἷς καὶ ἡ ἀνατροπή.

Ἐπειδὴ τὴν ὀρθότητα τῆς δόξης ταύτης ὑποστηρίζει ἐπίσης ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 489, καθ' ἣν ὅλη ἡ δίκη μετὰ πασῶν τῶν συνεπειῶν αὐτῆς τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 157, εἰς ὃ παραπέμπει, καθοριζομένων κηρύσσεται ἀπεσβεσμένη συνδυαζομένη μετὰ τῆς τοῦ 484, καθ' ἣν τῆς πρωτοδίκου δίκης ἀνατρεπομένης διατηρεῖται τὸ πρὸς ἀγωγὴν δικαίωμα, ὅπερ κατ' ἐξαίρεσιν ἀποσβέννυται, ἐν μόνῃ τῇ κατ' ἔφεσιν δίκῃ, ἧς ἀνατρεπομένης, ἡ πρωτόδικος ἀπόφασις καθίσταται τελεσίδικος.

Ἀριθ. 84 (1888) τμ. Α.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Μ. Δι[illegible]

Δύστροποι μισθωταί. - Λῆξις χρόνου μι[illegible]. - Δικαιώματα ὑπὸ προθεσμίαν. - Ἐπέλ[illegible] πρὸ τῆς ἀποφάσεως.

Ἐπειδὴ ἀποφηνάμενον τὸ Ἐφετεῖ[illegible] ἡ προκειμένη περὶ ἐξώσεως ἀγωγή, βάσ[illegible]

τὴν ἐκ τῆς παρελεύσεως τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως δυστροπίαν τοῦ μισθωτοῦ πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ μισθωθέντος, ὑπήγετο εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Προέδρου. ὀρθῶς ἠρμήνευσε καὶ ἐφήρμοσε τὸν περὶ δυστροπούντων ἐνοικιαστῶν ΓΑΖ τῆς 9 Ἰουνίου 1871 Νόμον.

Ἐπειδὴ τὸ Ἐφετεῖον τὴν ἀπορρίψασαν τὴν περὶ ἀπαραδέκτου τῆς ἀγωγῆς ἔνστασιν τοῦ ἀναιρεσείοντος ἀπόφασιν του στηρίζει ἐν σκέψει δευτέρᾳ καὶ ἐπὶ τοῦ λόγου, ὅτι ἡ λῆξις τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως ἐπῆλθε πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου. Οὕτω δὲ ἀποφηνάμενον, ὀρθῶς ἠρμήνευσε καὶ ἐφήρμοσε τοὺς Νόμους 17 Ἰανδ. (17. 1.) καὶ Νόμ. 16 Ἰανδ. (53), καθ' οὓς, ἂν τὸ πρὸς ἀγωγὴν δικαίωμα ἤρτηται ὑπὸ προθεσμίαν καὶ αὐτὴ παρέλθῃ πρὸ τῆς ἀποράσεως τοῦ δικαστοῦ, καταδικάζεται ὁ ἐναγόμενος.

ΠΟΙΝΙΚΗ

Ἀριθ. 98 (1890) τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Σ. Ἀναρόπουλος

Ἐλαφρυντικαὶ περιστάσεις.-Ἄρθρ. 430 Πν. Δ. Ἄρθρ. 49 Πν. Ν.

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρ. 430 Πν. Δ. εἰς τοὺς ἐνόρκους ὑποβάλλονται ζητήματα περὶ ὑπάρξεως ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων, ὁσάκις ὁ κατηγορούμενος ἀναιρῇ ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὡρισμένα πράγματα, ἅτινα ῥητῶς νόμος θεωρεῖ ὡς ἐχοντα ἐπιρροὴν εἰς τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς ποινῆς. Ἀλλὰ τοῦ ἄρθρ. 49 ἐδ. 1 καὶ 2 Πν. Νόμου, μὴ ὁριζόντος τὰ πράγματα τὰ ἀποτελοῦντα τὰς ἰδίως ἐν αὐτῷ ἀναφερομένας ἐλαφρυντικὰς περιστάσεις, ἐπιτρέπεται ὅτι εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου τῶν Συνέδρων, ἐπιβάλλοντος τὴν ποινήν, ἀνετέθη ἡ ἀπόφασις περὶ τῆς ὑπάρξεως καὶ περὶ τῆς σπουδαιότητος τῶν ἐλαφρυντικῶν τούτων περιστάσεων.

Ἀριθ. 101 (1890) τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Β. Παπαδοπουλος

Δικαστικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται. - Πειθαρχικὴ τιμωρία αὐτῶν ὡς διαδίκων - Ὑπέρβασις καθηκόντων.

Κατὰ τὸν νόμον καὶ ἰδίως τὸ ἄρθρ. 292 τοῦ Ὀργαν. τῶν Δικαστηρίων εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν ὑπόκεινται μόνον οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται, ὅταν παραμελῶσιν ἢ παρεκβαίνωσι τὰ καθήκοντα αὐτῶν ἢ καθίστανται ἕνεκα κακοήθους διαμωγῆς ἀνάξιοι τῆς ὑπηρεσίας. Οὕτω δὲν δύνανται τὰ δικαστήρια ἐπιβαλεῖν τοιαύτην πειθαρχικὴν ποινὴν διὰ παράβασιν διατάξεως τινος τοῦ νόμου διδούσης χώραν εἰς ποινικὴν ἢ ἄλλην τινα καταδίωξιν ἐν διαφορᾷ, ἣν ὡς διάδικος ὁ δικαστικὸς ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης ὑπεστήριξεν ἐνώπιον αὐτῶν(*).

(*) Τὸ εἰρηνοδικεῖον Καρυταίνης εἶχεν ἐπιβάλει πειθαρχικὴν ποινὴν δικολάβου τινὸς διὰ παράβασιν τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου ἐν ἰδίᾳ αὐτοῦ δίκῃ.

— Ἡ ἐπιβολὴ τοιαύτης ποινῆς ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀποτελεῖ ὑπέρβασιν καθηκόντων ἐξ ἀναρμοδιότητος, καὶ καθιστᾷ ἀναιρετέαν τὴν ἀπόφασιν καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελέως.

Ἀριθ. 104 (1890) τμ. Β.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Ι. Τσατσος

Ὑπέρβασις ἀμύνης - Τραυματισμός. - Ἀπόλυσις.

Ἐπὶ ἐν ἀποπείρᾳ ἀναιρέσεως τραυματισμοῦ ἐν ὑπερβάσει τῶν ὁρίων τῆς ἀμύνης, ἐφαρμοστέον προδήλως εἶνε τὸ ἄρθρον 310 καὶ οὐχὶ τὸ ἄρθρον 300 § 1.

— Ἐφαρμοζομένου τοῦ ἀρμόζοντος ἄρθρου ἀπολυτέος εἶνε ὁ κατηγορούμενος, ἀποτίσας τὸν ἀνώτατον κατὰ τὸ ἐφαρμοστέον ἄρθρον ὅρον τῆς ποινῆς.

Ἀριθ. 105 (1890) τμ. Β.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Μ. Διγενης

Μάρτυρες κατηγορίας - παραίτησις εἰσαγγελέως. - Ὑπεράσπισις.

Ἡ ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως ἄνευ τῆς συναινέσεως τῆς ὑπερασπίσεως παραίτησις ἀπὸ τῆς κατηγορίας μάρτυρος τῆς κατηγορίας δὲν ἀποτελεῖ λόγον ἀναιρέσεως, μὴ ἀναγομένη εἰς οὐδεμίαν τῶν τοῦ ἄρθρ. 458 Πλ. Δ. περιπτώσεων.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀριθ. 1386 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Π. Σπιθακης

Τῷ ὑπογράφαντι ἔφεσιν δικηγόρῳ κοινοποιεῖται νομίμως ἡ ἐρήμην τοῦ ἐκκαλοῦντος ἀπόφασις:

Ἐπειδὴ .. ὅτε ἐπεδόθη ἡ ὑπὸ συζήτησιν ἀνακοπὴ παρῆλθεν ἡ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία, πλὴν ἡ τῆς ἀνακοπτομένης ἀποράσεως κοινοποίησις δὲν θεωρεῖται ἔγκυρος οὔτε εἶνε ἱκανὴ νὰ κινήσῃ τὴν πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμίαν πρὶν ἡ προηγούμενος ἀποδειχθῇ ὁ ἰσχυρισμὸς τῶν καθ' ὧν ἡ ἀνακοπή, ὅτι ὁ πρὸς ὃν ἐγένετο ἡ κοινοποίησις δικηγόρος ἦτο κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιδόσεως τῆς πληρεξουσιότητος καὶ ἀντίκλητος τῶν ἀνακοπτόντων. Ὅθεν ἀμφισβητουμένου τοῦ ἐκτεθέντος ἰσχυρισμοῦ των, οἱ καθ' ὧν ἡ ἀνακοπὴ δέον ν' ἀποδείξωσιν αὐτὸν διὰ τῆς προσαγωγῆς ἐπισήμου συμβολαίου ἢ πρακτικοῦ τοῦ δικαστηρίου ἢ τέλος διὰ προσαγωγῆς τοῦ κοινοποιηθέντος δικογράφου ὅτι οὗ ἐγένετο ὁ διορισμὸς τοῦ μνησθέντος δικηγόρου ὡς ἀντικλήτου. Δὲν ἀποδεικνύει δὲ τὴν ἰδιότητα τοῦ πληρεξουσίου καὶ ἀντικλήτου τοῦ μνησθέντος δικηγόρου ἡ παρὰ τούτου ὡς πληρεξουσίου τῶν ἀνακοπτόντων ὑπογραφὴ τοῦ δικογράφου τῆς ἐφέσεως, καθόσον ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὁ εἰρημένος δικηγόρος ῥητῶς ἐδήλωσεν ἐν τῷ ἐπιδοτηρίῳ, ὅτι δὲν εἶνε πληρεξούσιος τῶν ἀνακοπτόντων, οὐδεμία διάταξις τοῦ νόμου ἀναγνωρίζει, ὅτι

ὁ ὑπογράφων δικόγραφον ὡς πληρεξούσιος ἔχει καὶ τὴν ἰδιότητα ταύτην, τοὐναντίον μάλιστα κατὰ τὸ ἄρθρ. 92 τῆς Πολ. Δικονομίας ὁ ἐπιχειρῶν πρᾶξίν τινα τῆς προδικασίας, οἷα ἐστὶν ἡ ἔφεσις, ὡς πληρεξούσιος, προϋποτίθεται μὲν ὅτι ἔχει τὴν πληρεξουσιότητα, πρὸς ἀπόδειξιν ὅμως ταύτης ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἀπαιτεῖται ἡ ἀπόδειξις τῆς πληρεξουσιότητος κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 93 διαλαμβανόμενον τρόπον καὶ ἄνευ τῆς τοιαύτης ἀποδείξεως τῆς πληρεξουσιότητος κηρύττονται ἄκυροι καὶ αὐταὶ αἱ τῆς προδικασίας πράξεις.

Ἀριθ. 1388 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Χ. Δεδες

Ἔφεσις. - Προσεπικαλούμενος ἀφεσιβλήτου

Ἐπειδὴ ὁ ἐκκαλῶν οὐδεμίαν ὑπὸ τοῦ νόμου ἔχει ὑποχρέωσιν πρὸς κοινοποίησιν τῆς ἐφέσεώς του εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ ἐφεσιβλήτου προσεπικληθέντα πρὸς παρέμβασιν καὶ μὴ ἐμφανισθέντα καθ' οὗ οὐδεμία διάταξις τῆς ἐκκαλουμένης ἀποράσεως ὡρίσθη, οὐδ' ἔχει συμφέρον ὁ ἐκκαλῶν ὅπως ἐπέλθῃ διόρθωσις ἀποράσεως κατὰ προσεπικληθέντος καθ' οὗ οὐδὲν ἀπεφασίσθη (ἄρθρ. 744 πολ. Δικονομίας).

Ἀριθ. 1402 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Κ. Θεμναιος.

Δημόσιον. - Λῆψις τοῦ πράγματος. - Τόκος ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς.

Ἐπειδὴ ἡ προκειμένη ἀγωγὴ ζητοῦσα παρὰ τοῦ δημοσίου τόκους ὑπερημερίας τοῦ τιμήματος τῶν διὰ δημοσίαν ἀνάγκην καταληφθεισῶν γαιῶν τοῦ ἐναγοντος διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τὸ μεσολαβῆσαν ἀπὸ τῆς καταλήψεως μέχρι τῆς 16 Αὐγούστου 1884 ὅτε ἐπληρώθη τὸ τίμημα, ἤτοι ζητοῦσα τόκους προγενεστέρους τῆς ἐπιδόσεως της, ἐστὶν ἀπορριπτέα ὡς ἀβάσιμος, διότι κατὰ τὸν ΧΛ νόμον τῆς 27 Ἰουνίου 1877 (ἄρθ. 1) ὁ νόμιμος ἐξ ὑπερημερίας τόκος πάσης ὀφειλῆς τοῦ δημοσίου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς, ὁ νόμος δὲ οὗτος καθὸ εἰδικὸς καὶ μεταγενέστερος ἐστὶν ἐπικρατέστερος τῶν ἐπικαλουμένων διατάξεων τοῦ ρωμαϊκοῦ δικαίου καθ' ἃς ὁ ἀγοραστὴς ὑποχρεοῦται εἰς τόκους ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ πράγματος μέχρι τῆς πληρωμῆς τοῦ τιμήματος.

Ἀριθ. 1404 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Μ. Ηλιαδης

Ἔνστασις ἐκκρεμοδικίας καὶ συναφείας. - Ὑπὸ τίνος προτείνεται. - πληρωμὴ ἐπὶ ἐξοφλήσει ὀφειλετῶν τρίτου - Διαχείρισις ἀλλοτρίων - Ἀπαγόρευσις ἐκχωρήσεως.

Ἐπειδὴ τῶν ἀναβλητικῶν ἐνστάσεων τῆς ἐκκρεμοδικίας καὶ συναφείας δύνανται κατὰ τὴν Πλ. Διαν. νὰ ποιῆσηται χρῆσιν μόνος ὁ ἐναγόμενος, διότι ἀνήκουσιν αὐταὶ εἰς τὴν κατὰ τῆς ἀγωγῆς ἀπολογίαν ἄρθρ. 543, 551, 553, καὶ ἑπομένως καὶ συμφέρον ἔχει νὰ προτείνῃ ταύτας οὗτος μόνον, ἤ, ἔστιν ὅτε καὶ ὁ ἐρεσίβλητος, προϋποθέτουσι δ' αὐταὶ ἐσηγμένην ἐνώπιον ἄλλου δικαστηρίου τὴν αὐτὴν ἢ τὴν συναφῆ ὑπόθεσιν, ἄρθρ. 553 § 2 Πολ. Δικονομίας.

Ἐπειδή, κατὰ ταῦτα, ἡ ἔνστασις τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐκδικάσεως τῆς ὑπὸ ἐξέτασιν ἐφέσεως μέχρι τοῦ πέρατος τῆς δίκης τῆς παραπεμφθείσης ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου Ναυπλίου, καθ' ἣν ἡ ἐν τῇ ἀγωγῇ ἀπαίτησις ἀντετάχθη ὡς ἔνστασις συμψηφισμοῦ, ἀπορριπτέα ἐστὶν ὡς μὴ νόμιμος, προτεινομένη ὑπὸ τοῦ ἐναγοντος καὶ ἐκκαλοῦντος, ὅστις οὔτε κἂν ἰσχυρίζεται ὅτι εἰσήχθη ἤδη ἡ σχετικὴ ὑπόθεσις ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου Ναυπλίου, ἀλλὰ μόνον ὅτι παρεπέμφθη ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἐπειδὴ ἡ ἀγωγὴ δὲν στηρίζεται, ὡς ἰσχυρίζεται τὸ Δημόσιον, εἰς τὸ συνάλλαγμα τῆς ἐκχωρήσεως, ἥτις ἀπαγορεύεται ἐπὶ μισθῶν καὶ συντάξεων τῶν ὑπαλλήλων, ἀλλ' ὡς ἐκτίθενται ἐν αὐτῇ τὰ πραγματικὰ περιστατικὰ τ' ἀποτελοῦντα τὴν βάσιν αὐτῆς ἐρειδεται αὕτη, ὡς ὀρθῶς καὶ τὸ Πρωτοδικεῖον ἔκρινε διὰ τῶν ἐκκαλουμένων ἀποράσεων, εἰς τὸ γεγονὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος ἐλευθερώσεως τοῦ Δημοσίου ἄνευ ἐντολῆς του διὰ τῆς πληρωμῆς τῆς ὀφειλῆς αὐτοῦ ἐκ μισθῶν καὶ συντάξεων πρὸς τὰ ἐν τῇ ἀγωγῇ ὁριζόμενα πρόσωπα, τοῦτο δὲ τὸ γεγονός, κατὰ τὸν νόμον Πανδ. 42 βιβλ. 3ον τιτλ. 5 τίθεται ὑπὲρ τοῦ ἐνάγοντος καὶ κατὰ τοῦ ἐλευθερωθέντος ὀφειλέτου τὴν ἐκ τῆς διεκδικήσεως ἀλλοτρίων ὑποθέσεων ἀγωγήν, ἥτις καὶ κατὰ τοῦ Δημοσίου ἀρμόζει, μὴ ὑπαρχούσης ῥητῆς περὶ τοῦ ἐναντίου διατάξεως, κατ' ἀκολουθίαν ἡ ἔνστασις τοῦ Δημοσίου περὶ ἀπαραδέκτου τῆς ἀγωγῆς ἀπορριπτέα ἐστὶν ὡς ἀνυπόστατος.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ (*)

Ἀπόφασις ἐφετείου Παρισίων 30 Ἰανουαρίου 1890

Πτώχευσις. - Ὁλοσχερὴς πληρωμὴ τοῦ κεφαλαίου τῶν πιστώσεων. - Ἀῆξις τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως. - Πλεόνασμα τοῦ ἐνεργητικοῦ - Αἰτήσεις περὶ πληρωμῆς τῶν τόκων τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν

Τὸ ἄρθ. 445 τοῦ Ἐμ. Κ.(**) ὅπερ ὁρίζει ὅτι διὰ τῆς κηρυττούσης τινὰ εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως ἀποράσεως παύουσιν ὡς πρὸς τὴν ὁμάδα μόνον οἱ τόκοι πάσης πιστώσεως μὴ ἐξησφαλισμένης διὰ προνομίου ἢ ἐνεχύρου καὶ ὑποθήκης δὲν ἀπέλαβε τὸν ὀφειλέτην τῆς πληρωμῆς τῶν τόκων τούτων.

Ἑπομένως ἐν ἐλλείψει συμβιβασμοῦ [illegible] τῆς μένει ὑπόχρεως διὰ τὴν πληρωμ[illegible] κων· ἐὰν δὲ τὸ κεφάλαιον τοῦ πιστ[illegible] σθῇ ὁλοσχερῶς καὶ ὑπολείπεται [illegible] νασμά τι, ὁ πτωχεύσας ὀφειλέτης, ὅστις

(*) Ὑπὸ τοῦ κ. Β. Ν. Παπαδοπουλου.

(**) Ὅπερ ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ἄρθ. 448 [illegible]

συμβόλαιον μετὰ τῶν δανειστῶν αὐτοῦ ἢ ὁ νὸ νὰ ἀπαλλάσσεται τῆς πληρωμῆς τῶν τόκων, ὅὲν δι-καιοῦται νὰ λάβῃ τὰ πλεονάσια τούτου παρὰ μό-νον ἐὰν οἱ δανεισταὶ τοῦ πτωχεύσαντος ἐπλήρω-θησαν ὁλοσχερῶς τῶν τε κεφαλαίων τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν ὁπόσα, ἄλλα καὶ τοὺς μέ-χρι τῆς πληρωμῆς τόκους. "Ὅθεν οἱ δανεισταὶ, εἰς τοὺς ὁποίους ἐγένετο ἀνάρρησις ἐτέρου, δικαιοῦν-ται νὰ ἐξασκήσωσιν ἐπὶ τοῦ πλεονάσματος τὸ ἐνεχυρικὸν αὐτῶν δικαίωμα κατὰ τὸν τρόπον τῶν πληρωμῶν τῶν ἀναλογούντων εἰς τὰς ἀπαι-τήσεις αὐτῶν τόκων.

Τὰ χρωστικὰ σχόλια ὃν ὅτου ὡρέλουσαι οἱ τό-κοι ἐρίζεται ἐκ τῆς φύσεως τῶν διαφόρων ἀπαι-τήσεων, ὅθεν, εἰ μὲν πρόκειται περὶ ἀπαιτήσεων τῶν ὑπὸ τὸ ὑποθηκικὸν ὄὲ δικαίωμα ἀπο-τελούσας δωρεὰς τῆς πτωχεύσεως, ἀλλὰ τὸν ὑπὸν ἐκ αἰτίας ἀνάρρεσιν εἰς προγενεστέραν ἐπι-χρέωσιν ἢ ἀκυρωτικὸν ἐγκάλημα εἰς τὴν τοιαύτην, οἱ τόκοι ἀρχονται ἀφ' ὅτου προσ-κλήθη ὁ κανονισμὸς τοῦ λογαρισμοῦ ὃν αἰτήσεως προς τὸ δικαστήριον περὶ τοῦ ἀνοίγματος τῶν ἐπιδικαζομένων· εἰ δὲ προκειται περὶ πιστώσεων πεγαζουσῶν ἐκ γραμματίων δια-καιρυπόθετων ἢ μὴ πληρωθέντων, οἱ τόκοι τρέ-χουσιν ἀπὸ τῆς ἐγγυροδοσίας τοιούτων γραμ-μάτων ἐὰν δὲ ἀρχῇ τῆς ἐγγυροδοσίας τοιούτων γρα-φῶν εἰς τὰς ἐπὶ τόποις ἀρχὰς δὲν παρέχουσι τὸ κύρος οἱ τοιοῦτοι τόκοι ἀπὸ τῆς ἐγγυροδοσίας τῶν ἐγγύων ἀπὸ τῆς ὑφίρας, καθ' ἣν οἱ ἐγγυηθέντες δανεισταὶ προσέγνωσαν τας τοιαύτας αὐτῶν αἰτίας γραφὰς ἐπὶ ὁμολογίαν πρὸς ἐκπλήρωσιν κατὰ τὸ ἄρθρ. 191 τοῦ ἐμπορικοῦ κώδ. ὅθεν ὁ προσε-γνωσθεὶς ὑποθηκικὸς πρὸς τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἄρθρ. 1153 τοῦ αὐτοῦ κώδ. δικαίου ἀνα-δίκου αἴτιον, ἀφ' ἑαυτοῦ ἢ πρὸς πληρωμὴν τινων λόγῳ ἀπαξιώσεως ὑποχρεοῦται.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ (*)

Διάγραμμα Ἀκαδημιακοῦ τῆς Βασιλ. Ἰο Φρίδ. 1890.

Ὑγιεσμὸς ἀνόμου δικαιοπραξίας.

Τὸ ζήτημα· ἂν συμβόλαιον συναφθὲν ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου προσώπου μὴ ἐχοντος συμπεριλη-μένους τοὺς ὅρους τῆς πληρεξουσιότητος ἐπὶ τοῦτο ἢ λάβῃ κύρος ἢ ἐγγράπτως τοῦ κληρο-νόμου τοῦ τὸ τὴν μεταξὺ ἀπολωλαντος παραφρό-νος, ἔστιν ἐν ἰσχύι ἢ ἐὰν ἀποκατασταθῇ.

«Ἡ μὴ τῆς ζητήματος τὸν ἐνόντων συνεπειῶν τῆς ἐγγράπτως ἀνομου δικαιοπραξίου κατὰ τὸ χρο-νικὸν διάστημα ἐν τῷ τοῦ ἀσυλλ διάκου ὑπερ-χρεοῦσθαι ἐν τῷ τοῦ ἀσυλλ διάκου δικαίῳ ὑπο-μένειν. Ὑπαγορεύει συγγραφὴς δόγμαρ ὁμοίως ὅτι ἡ ἐγγράπτως ἀνομου δικαιοπραξίας θεωρεῖται ὡς βε-βαίως ἰσχύουσα, ἐφ' ὅσον ἡ ἰσχυροποίησις τῆς πα-λαιᾶς δικαιοπραξίας. Οὕτω ὁ Helfield Jurispr.

(*) Ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Μ. Ραδάλ

forens. lib. 18 tit. 5 § 1 26: «Emptio ob defectum in consensu nulla convale-scere potest per ratihabitionem subse-quentem». Puchta Vorlesungen§1, Gos-chen Vorlesungen 2te Auflage § II / 4pft. 2 σχημ. 2.

Οἱ συγγραφεῖς οὗτοι στηρίζουσι τὴν ἑαυτῶν γνωμὴν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς: «quod ab initio vitio-sum est, non potest tractu temporis con-valescere». Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ταύτης συνεπά-γεται, ὅτι ἐὰν πλήξ, τὸ ἀναφερόμενον γραφὲς, ὅτι τὸ μὴ ὁριστέρμινον δὲν δύναται καὶ νὰ ἰσχυροποιηθῇ.

Ἀντιθέτως Swndt: Lehrbuch der Pan-dekten § 59 εἰσ. 160 θεωρεῖ πλανεπ τὸ ν. τροπὸ τοῦ τὸ ἀκυρον διαπράξαν ἀπαλλαν πάσας ἐνοχὰς συνέπειας. Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Wind-scheid Pand. § 83 δι. τῆς ἐγκρίσεως ἰσχυροποιοῦνται αἱ δικαιοπραξίαι ἀφ' ἧς ἡμέρας κατὰ τὴν συγγραφὴν τούτων δύναμιν ἀνα-βρώμενον ἔλαμψαν οὐχ ἧττον ὁ Windscheid τὰς περιπτώσεις κατ' ἃς ἡ δικαιοπραξία ἦν ἄκυρος ἐξ ἀπαντήσεως πινακὸς ἢ ἐκ λόγου ἀπορρέ-μενος ὅτι τοῦ δημοσίου συμφέροντος, ἢ ἴνεκα δι-καιωμάτων ἄτινα τρίτοι ἐν τῷ μεταξὺ ἀπέκτησαν.

Τὸ γνώμην ἀκολουθεῖ καὶ ὁ Dernburg (Pand. 2te Auflage I § 81 εἰσ. 190 καὶ § 122 σελ. 218 σημ. 4, ὁ αὐτὸς ὁ Pfandrecht I § 27 σελ. 208 σημ. 4 ὅτι δὲ αὐτὸ ὀρθοτερα. ὡς ἐμβοῦμεν ἐπὶ χωρίου ἀναφυ-σῶντος ἀπόλειπτικὰς δυνάμεις ἐρκ I 75 § 2 C. de donat. int. vir. et uxor. 5 16: «Sin vero vel non amplior sit dona-tio vel, cum amplior esset, in actis insi-muletur vel ipsi, cui donatio facta vel donatricis et specialis confirmatio ad il-lud tempus referatur; quo donatio con-scripta sit ;: sicut et alias ratihabitiones negotiorum ad illos redire solent, qui ratum posse-tet, in quibus contracta sunt. Nec in ce-terum subtilem divisionem facti vel ju-ris introduci possesse.

Ἐκ τοῦ χωρίου τούτου κατεβλήθεται ὅτι ὁ τουτεπικὸς ἐθεώρει πάσαν ἐγκρισιν ὡς ἐγκρί-σιν ἀφ' ἧς ἡμέρας τὰς πληρεξουσιότητας εἰς τρόπον ὅστε ἐὰν ἐπὶ τῆς χωρὶς δικαιοπρα-ξίας ἐπιφέρῃ ὁ τύπος (Si cum donatio am-plior esset in actis insimulata) ἀναφέρε-ται ἀναγκαῖα ἐπιπλοκὴν ὑστερ κατὰ τὸν ἐγκρισιν. Ἴδιον δὲ τι λέγει καὶ ὁ L. 7 pr. C. ad Sct Ma-cedon. 4, 28 ,

«Si filius familias citra patris jussio-nem vel mandatum vel voluntatem pecu-nias creditas acceperit, postea autem pa-ter ratum habuerit contractum, veterum ambiguitatem docilentes sancimus, quemadmodum, si ab initio voluntate patris vel mandato filius familias pecuniam creditam accepisset, omnibus firmiter constitutetur, ita et si post-sica ratum pater habuerit contractum, valdum esse hujusmodi contractum; cum testimonium paternum respuere sa-tis inquum est. Necesse est enim patris ratihabitionem principali patris mandato vel consensui non esse absimilem, sicuti nostra novella lege et generaliter omnis ratihabitio prorsus traha-tur et vim habet antiqui obligationis quae subsecuta sunt. Et hoc quidem in privatis hominibus sancimus sunt» ὃν τὴν γνώμη τοῦτο λέγεται μετὰ ζῆτ πάσα ἐγκρί-σις ἀναφέρεται ἐπὶ τὸν ἀρχικὸν τύπο καὶ § 1. C. si major fact. 5. 74.

Κατὰ τὴν νόμον τοῦτον, ἐν ᾧ παρατηρεῖ ὅθε-λον ἐπιτροπὴ, ἡ ἐγκρισις παρέχεται ἀναφανῶς ἐν ἀνέλιπτος ἀναδρασίας αἰδείας, παρελθὸν δὲ πινταπία μετὰ τὸν ἐνπλοκὴσιν τῶν καὶ ἐπανεν τότε ἀπαιτεῖται ἡ ἐγκρισις ἐπὶ τῆς σὺς τοῦ ἀνηλίκου αὐτῶν ἢ τῶν ἐκκληρονόμων αὐτῶν, ἡ δι. ἐλεύν δικαιοπραξίας αἰδείας ἐκπτώσεις κυρού-της διωρισμένης τῆς ἐκτεσσαρας αἰδείσεως χρό-νου ἐφ' ἧς ἀρχὴς δικαιοπραξίας αἰδείς ἀπο-τ δεν παρατηρήσεις χωρὶς ἐχει λοιπὸν ν' ἀγρί-σῃς δύναμη ἀναβρώμενη, μὴ ἀπαιτούσα τὸν ἐκ νου δικαιοπραξίας ἐπὶ τῆς ἐγκρίσεως ἐπὶ τῆς νομλογίας τῶν δικαστηρίων (σημ. Seuffert's Archiv XI ἀρ. 75, ἀπόφασις τοῦ ἀνωφτικοῦ πλημμελοῦς δικαστηρίου τῆς Μονάχου τῆς 27ης Ἰουλ. τοῦ αὐτοῦ ἔτους πρὸς ἀπόφασιν αὐτοῦ τῶν. Χ ἀρ. 78).

Τὰ ὡς ἀνὼ διαπτύχθεν ἀν θωμεῖ κατ' ακο-λουθίαν ὅλων τῶν μεταξὺ γνωμῶν ἐπικρατοῦν-τῶν ἐν αὐτῇ ἐπιστ τοῦ σημαινόντος νόμου.

Ὅθεν ἀποτελοῦται ἡ αἰτίας ἀναρρησις, καὶ τὸ ἐγκρισις τῆς ἀνωφτικῆς δικαιοπραξίας ἀφ' ἧς ἡ μολογῆς νέας δὲν χρεῖα δ' ἡ ἐγκρισις δια τὸ ἐγκρον αὐτὸς τὸ ἐκχρεοῦν τῶν τινὸς ἀρχαὶ ἢ δίλωσις τοῦ ἀνηλίκου ὅτι δὲν νὰ ἰσχυε τὸ δι-καιοπραξία. Ἡ ἐγκρισις ἐπέρχεται τὸ ἀκυρον τῆς Βαυαρίας, παρέχει ἐμμέσως (implicite) παρέπτου τὸν τρὸς προσῶπον τῆς κυρου δι-καιοπραξίας ἐπὶ τῆς ἐκπροσωπουμένης ἐγγράπτως δικαιώματος.

Ὁ ἀναμφισβητήτως ἐγχωρῆται πρακτ. ὅτι πρω-τοβάθμιος δικαστηριακὸς ἐγχωρῆται ἐπὶ τῆς ἐγκρίσεως δικαιοπραξίας ἐγχωρῆται αὐτος δικά-ται ἡ χωρὶς ὑδόνατε νὰ βοῆθ μόνο ὅτου τοῦ τρόπου ἀντιπροσώπου τοῦ ἀνηλίκου ἐν τῷ ἀνωφτι-κοῦ, καὶ ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐγκρι λόγῳ περι μεταδόσεως τοῦ τῆς ἐγκρίσεως δικαιώματος ἐν τῷ ἀνωφτικοῦ τοῦτον ἀνε σπου-τοῦ τοῦ τοῦ δικαίου μεταξὺ ἀντιπροσώπου καὶ ἐξακολουθήσεως τῆς προσωπικοτητος τοῦ δικ-δότου ἐν τῷ προσῶπῳ τοῦ κληρονόμου· αἱ παρου-

σιακαὶ σχέσεις προσώπου τινὸς οὐκ ἀπόλλυσι διὰ τοῦ θανάτου αὐτοῦ τὴν ἰσχυτεκ ἐν ὅχρι ἐν τῷ χρόνου τοῦ διαστ. τρόπου ἐκπτωθέντος· αὐτὰ αὐτοῦ ἐν τῷ τρόπῳ τοῦ κληρονόμου· ὡς αὐτὸν αὐτὸ ἢ ἐντὸς μεταδόξεται ὁ αὐτὸς οὐ μόνο αἱ ὧν παραχθέντι ἀνοιχι σχέσεις, ἀλλὰ καὶ αἱ ῥέλλουσαι νὰ παραχθοῦν, ἐπειδὴ, ἐν ἐτέθη ὁ βάσις τῆς παραγωγῆς (σχέδ. Windscheid Pand. § 528 καὶ § 605· 1. 37 D. de A. v. O. 44e 29, 2). Ἐκ τῶν ἀναμφισβητήτων ὅτι ἐὰν ἐπιτελοῦνται ἀνοιχι διακιπραξίαι, ὡς ἐν ἀπὸ τοῦ προαιρέσεως ἢ ἀγορασίας, ἐπι-χρέωσις καὶ τῶν ῥύθμων τῶν πραγμάτων καὶ γ. συμβάσιν ἢ ἐπὶ ἐπακολουθήσεις τῆς σιώπης παραθέσεως, ὅτι ἐκτὸς τούτου ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίστανται ἡ ἐνοχὴ ἐκ τῆς ἀρχικῆς ἢ τῆς μετὰ-βλη τούτου καὶ ἐπενέργε διακιώματος. Ἐγχρίνου δὲ τὸς ἀνωφτι διακιπραξίας παρατίθεται τοῦ πρὸς ἀκύρου διακιώματος· ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐγκρισις τοῦτο ἀποτελεῖ μέρος τῆς περιουσίας τοῦ προσώ-που. Ἂν ὅστε μεταβιβάζεται καὶ τοῦτο ἅτι τὸν κληρονόμον· καθὼς ἄρα ὁ κληρονομούμενος ἐκε-κτητο τὸ δικαίωμα νὰ προβάλλῃ τὴν ἄκυρο δι-καιοπραξίαν γραμμένος τὸ διαδικαστικὸ σχωρῆ, τὸ conflictio, ἢ ἄλλα τὴν ῥνδεια μέρος οὐ, καὶ ὁ κληρονόμος τοῦ ἔχει τὸ ἴδιον δικαίωμα ἀφοῦ, οὕτω τοῦδε δύναται νὰ κωλύσῃ τὸν κληρονόμον νὰ ἐνάσκησῃ τὸ αὐτὸ δικαίωμα, μὴ ὁ ὑπὸ ἐκπτα ἄνω συνεργασθεὶς ἐκ τῆς ἐγκρίσεως ἐπὶ τῆς ἐκ τοῦ πρωτοτύπου αὐτοῦ δικαίου. Ὅμοιε σχέσε ἐκπροσωπουμένου ἐπὶ τῆς ἐγκρίσεως ἐπὶ τῆς ἀνω-δικαιοπραξίας γεγράμμ

τοῦ συνάλλ. σαφηνείᾳ καὶ τοῦ ἀλλοῦ τινὰ κερδαίνει ἐκ τῆς χάριτος (Cuiacius 9, 39), ὃν δεῖται εἰ Ῥωμαῖοι καὶ ἐπ' ἀγορᾶς ἐξέτασιν ἔσαν ἐφ' ἑαυτοῖς *τὴν ἰσάζουσαν μετρῆσαι τὸν ἀνάξιον*. Εἰπὼν ὅτι τὸν ὠφέλ. ἐξέλαβον ὁ συγγραφεὺς τὸν ἐπὶ ἀποστάσεως ὁρισμόν, ὡς συνίστησε πάλαι τὴν χρησιμότητ. ἀγορᾶς, διότι αἱ τοῦτο ὑστερ. αἴρει, ὁ ἐπιπλέον ἄθλιος γίνεται *καὶ εἰς ἄλλας* πρατικὰς (140), καὶ τοιοῦτον ἐπὶ τὸν συμβόλαιον ἡ δικαιολογία τῆς ἀξίας τῶν παρόντ., οὐδαμοῦ ἀπαιτεῖται *ἐπιφάνεια τῶν χρεῶν* (141), ὃ δὲ ἐπὶ ἀποστάσεως ἐπιφάνεια ἐκπίπτει διπλοῦς *ἐπὶ τῆς πρακτικῆς* (142) ὡς ἐκ τοῦ ἐν γένει ἐπὶ τοῦ ἐργοδότου προστατεύειν διατάξεως (143).

Ἐπὶ ἀποστάσεως ἀρχίσει οἱ περὶ ἀκεραιώσεως ἐλαττωμάτων ἔρευναι, διότι ὁ ἀνὴρ πρωτεύειν ἐπιτρέπει διὰ τὸ ἀκριβοῦσθαι τῆς ἀποστάσεως, ἀδύνατ. οὖσης ἐνεκα τῶν ἀκεραιούντων ἐλαττωμάτων (144).

§. 34. Ἐπὶ *ὁλοκτήρου προικὸς* (dos immaculata) ἀποδίδονται αὐτὰ ταῦτα τὰ ρητορικὰ παραδείγματα, ἐν οἷς ἀπὸ ἀποκατάστασιν ἐπὶ ἀποδίκοις ἐκ τοῦ εἴδους ἀρθρῶν καὶ ποιότητα (145).

(139) II. 50, 17; 206.

(140) Ἐν ᾧ περιπτώσει ὁ πλέον ἀποστάσεως βλάπτει ὀφεῖ τὴν ἀγορὰν καὶ τὸν συστήματα τῆς πράξεως ἀπὸ ἀποστάσεως ἀπὸ τὸν ἀποστάσεως ἀπὸ τὸν ἀποστάσεως ἀπὸ τὸν ἀποστάσεως ἀπὸ τὸν *ἰσάζουσα μετρῆσαι τὸν ἀνάξιον*. Εἰπὼν ὅτι τὸν ὠφέλ. ἐξέλαβον ὁ συγγραφεὺς τὸν ἐπὶ ἀποστάσεως ὁρισμόν, ὡς συνίστησε πάλαι τὴν χρησιμότητ. ἀγορᾶς, διότι αἱ τοῦτο ὑστερ. αἴρει, ὁ ἐπιπλέον ἄθλιος γίνεται *καὶ εἰς ἄλλας* πρατικὰς (140), καὶ τοιοῦτον ἐπὶ τὸν συμβόλαιον ἡ δικαιολογία τῆς ἀξίας τῶν παρόντ., οὐδαμοῦ ἀπαιτεῖται *ἐπιφάνεια τῶν χρεῶν* (141), ὃ δὲ ἐπὶ ἀποστάσεως ἐπιφάνεια ἐκπίπτει διπλοῦς *ἐπὶ τῆς πρακτικῆς* (142) ὡς ἐκ τοῦ ἐν γένει ἐπὶ τοῦ ἐργοδότου προστατεύειν διατάξεως (143).

Ἐπὶ ἀποστάσεως ἀρχίσει οἱ περὶ ἀκεραιώσεως ἐλαττωμάτων ἔρευναι, διότι ὁ ἀνὴρ πρωτεύειν ἐπιτρέπει διὰ τὸ ἀκριβοῦσθαι τῆς ἀποστάσεως, ἀδύνατ. οὖσης ἐνεκα τῶν ἀκεραιούντων ἐλαττωμάτων (144).

§. 34. Ἐπὶ *ὁλοκτήρου προικὸς* (dos immaculata) ἀποδίδονται αὐτὰ ταῦτα τὰ ρητορικὰ παραδείγματα, ἐν οἷς ἀπὸ ἀποκατάστασιν ἐπὶ ἀποδίκοις ἐκ τοῦ εἴδους ἀρθρῶν καὶ ποιότητα (145).

(139) II. 50, 17; 206.

(140) Ἐν ᾧ περιπτώσει ὁ πλέον ἀποστάσεως βλάπτει ὀφεῖ τὴν ἀγορὰν καὶ τὸν συστήματα τῆς πράξεως ἀπὸ ἀποστάσεως ἀπὸ τὸν ἀποστάσεως ἀπὸ τὸν ἀποστάσεως ἀπὸ τὸν *ἰσάζουσα μετρῆσαι τὸν ἀνάξιον*. Εἰπὼν ὅτι τὸν ὠφέλ. ἐξέλαβον ὁ συγγραφεὺς τὸν ἐπὶ ἀποστάσεως ὁρισμόν, ὡς συνίστησε πάλαι τὴν χρησιμότητ. ἀγορᾶς, διότι αἱ τοῦτο ὑστερ. αἴρει, ὁ ἐπιπλέον ἄθλιος γίνεται *καὶ εἰς ἄλλας* πρατικὰς (140), καὶ τοιοῦτον ἐπὶ τὸν συμβόλαιον ἡ δικαιολογία τῆς ἀξίας τῶν παρόντ., οὐδαμοῦ ἀπαιτεῖται *ἐπιφάνεια τῶν χρεῶν* (141), ὃ δὲ ἐπὶ ἀποστάσεως ἐπιφάνεια ἐκπίπτει διπλοῦς *ἐπὶ τῆς πρακτικῆς* (142) ὡς ἐκ τοῦ ἐν γένει ἐπὶ τοῦ ἐργοδότου προστατεύειν διατάξεως (143).

Ἐπὶ ἀποστάσεως ἀρχίσει οἱ περὶ ἀκεραιώσεως ἐλαττωμάτων ἔρευναι, διότι ὁ ἀνὴρ πρωτεύειν ἐπιτρέπει διὰ τὸ ἀκριβοῦσθαι τῆς ἀποστάσεως, ἀδύνατ. οὖσης ἐνεκα τῶν ἀκεραιούντων ἐλαττωμάτων (144).

§. 34. Ἐπὶ *ὁλοκτήρου προικὸς* (dos immaculata) ἀποδίδονται αὐτὰ ταῦτα τὰ ρητορικὰ παραδείγματα, ἐν οἷς ἀπὸ ἀποκατάστασιν ἐπὶ ἀποδίκοις ἐκ τοῦ εἴδους ἀρθρῶν καὶ ποιότητα (145).

(139) II. 50, 17; 206.

(140) Ἐν ᾧ περιπτώσει ὁ πλέον ἀποστάσεως βλάπτει ὀφεῖ τὴν ἀγορὰν καὶ τὸν συστήματα τῆς πράξεως ἀπὸ ἀποστάσεως ἀπὸ τὸν ἀποστάσεως ἀπὸ τὸν ἀποστάσεως ἀπὸ τὸν *ἰσάζουσα μετρῆσαι τὸν ἀνάξιον*. Εἰπὼν ὅτι τὸν ὠφέλ. ἐξέλαβον ὁ συγγραφεὺς τὸν ἐπὶ ἀποστάσεως ὁρισμόν, ὡς συνίστησε πάλαι τὴν χρησιμότητ. ἀγορᾶς, διότι αἱ τοῦτο ὑστερ. αἴρει, ὁ ἐπιπλέον ἄθλιος γίνεται *καὶ εἰς ἄλλας* πρατικὰς (140), καὶ τοιοῦτον ἐπὶ τὸν συμβόλαιον ἡ δικαιολογία τῆς ἀξίας τῶν παρόντ., οὐδαμοῦ ἀπαιτεῖται *ἐπιφάνεια τῶν χρεῶν* (141), ὃ δὲ ἐπὶ ἀποστάσεως ἐπιφάνεια ἐκπίπτει διπλοῦς *ἐπὶ τῆς πρακτικῆς* (142) ὡς ἐκ τοῦ ἐν γένει ἐπὶ τοῦ ἐργοδότου προστατεύειν διατάξεως (143).

Ἐπὶ ἀποστάσεως ἀρχίσει οἱ περὶ ἀκεραιώσεως ἐλαττωμάτων ἔρευναι, διότι ὁ ἀνὴρ πρωτεύειν ἐπιτρέπει διὰ τὸ ἀκριβοῦσθαι τῆς ἀποστάσεως, ἀδύνατ. οὖσης ἐνεκα τῶν ἀκεραιούντων ἐλαττωμάτων (144).

§. 34. Ἐπὶ *ὁλοκτήρου προικὸς* (dos immaculata) ἀποδίδονται αὐτὰ ταῦτα τὰ ρητορικὰ παραδείγματα, ἐν οἷς ἀπὸ ἀποκατάστασιν ἐπὶ ἀποδίκοις ἐκ τοῦ εἴδους ἀρθρῶν καὶ ποιότητα (145).

(141) τὴν αὐτοδιωτέρων ἐξαιρετικὰ ὁ ἀφορὰ τῆς ἀποστάσεως ἀδύνατ. ἀπαιτεῖται τῶν ἀποστάσεως ἀπὸ τὸν ἀποστάσεως ἀπὸ τὸν ἀποστάσεως ἀπὸ τὸ

γ') Και επί *ανταποδόσει* αμεταβλήτει το αντικείμενον της πράξεως καθ'οσονδήποτε δι προσαυξ ή ελαττωσις ή λοιπ της ταυτότητος προυζόντος (periodo di fatto in factum ὁ ολοδόπτα ἄλλη ἀγωγή (166). Αλλα τοῦτο αρτιῶ ἔδε παρ' ἡμῖν ἐνεκα τοῦ ὅτι τὸ πρωτόδικον ερευνᾶται τοῦτο στὸ σημεῖον. διότι επί ὑποσχετίσεως προικὸς (promissio dotis) καὶ τοιοῦτον ἀποτελεῖ τοιοῦτο σημεῖον ὁ σύστασις τῆς προικὸς ἢ ὁ τῆς μὴ πληρωθείσης ὑποσχέσεως προικὸς ἀγωγὴ μένει προκειμένου.

Καθ' ὅλας ταύτας τὰς περιπτώσεις τῆς κατηλθὲς τοῦ προϊόντος ἀντικειμένου τὸ νέον ἀντικείμενον καθιστᾶται προῖξ, καὶ ἐφαρμόζονται ἐπὶ τούτου ὅλαι αἱ περὶ προικὸς διατάξεις (167).

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ ΝΟΜΟΜΑΘΩΝ

Κάτω ὑφηγεῖται ἡ ἐν ἐπιτομῇ περίληψις ἐκείνων τῶν συγχρόνων συλλογικῶν τοῦ ἐν ἀλλοδαπῇ κράτει ὑπάρχοντος νομοθετικοῦ ἔργου, τὰς ὁποίας ἐπιδιώκει ἡ περιγραφὴ αὕτη συνοπτικὴν ὑπὸ διαφόρους ἐπόψεις.

συνοπτικὴν ὑπὸ διαφόρους ἐπόψεις.

Ἡ ὑπέρθεσις αὕτη δὲν ἰσχύει ὅμως ὁσάκις ὑπάρχει τοῦτο ἐκ τῆς συμφωνίας.

Ἐὰν ὁ λόγος τῆς ὑπερθέσεως ἐπέρχεται ἐν ὑφίστανται τὰ ὑφίστατο τὸν διάστημα οὗτο τὸ ἀντιμωλοῦνται τῆς διαρρήξ, καθὼ ἀπαντεῖ τὸ ἄρθ. 111 τῆς ἐκφρ. ἡ (1805). Δικονομικὸς λόγος κατὰ ταῦτα τὸ ἄρθ. 1006 τῆς Γαλλικῆς. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα τοῦ ἐγκύρου ἢ μὴ συνζητεῖται ζωντ. ἐπὶ τῆς Γαλλικῆς (Ed. Dalloz Repertoire M. Arbitrage Nº 454 Carré pure Chauveau question 3274 α.). Πρὸ πολλῶν ἐτῶν ὅμως ἐγράφη παράγραφος εἰ συγγραφεὺς καὶ τὰ διακατέχει τῆς Γαλλικῆς ἀπόφασιν, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιτρέπει λόγους τοῦ ἔκυρου τῆς ρηθείσης ρήτρας ὑπάρχ. ἀφ' ἑτέρου ἀποκαλύπτει, προκειται περὶ ἐκπροθέσεως (arbitrage volontaire) ἢ ἐπὶ ἐκείνου ἀφ' ἑτέρου ἐκ ἔγκυρου αὐτῆς μόνον ὅταν προκύπτει περὶ (arbitrage forcée").

(166. Cayhiarz II. 72. 3. 60 § 7. 57. K. 0. 12. 8ον. σελ. 290. Ἄλλως ἔχει. 1 ad 8.

(167. Π. Dalloz table de XXII année,arbitrage Nº 21 συμπλήρωμα τὸ τελευταῖον supplément Dalloz τὸ 1887 Λέξι arbitrage αρθ. 0. ad 4ον., ἐν τῷ ὁποίῳ ἀναγράφονται ὅσαι ἀποφάσεις τῶν Γαλλικῶν δικαστηρίων. Ἰδὲ § α' ἐξῆς: Cour de Cassation τὴ 28 Ἰουλίου 1872 - 13 Ἰουλίου 1879 - 22 Μαρτίου 1880 - 1 Δεκεμβρίου 1880 κλπ. "Ότι ἐ Dallot σωστὰ ἀπεν ἔστι νεότερη jurisprudence est aujourd hui definitivement établie en toute controverse a desormais cesse sur ce point. Ἰδὲ ὡς ἐκ τοῦτο τὸ ἀφορμὴν δίκην Lyon Caen et Renault Precis de droit commercial Nº 50 Boistel σσελὶς § 496 κλπ. Τπὴ τῆς γνώμης ταύτης

2) Διότι κατὰ τὸ ἄρθρ. 111 τῆς ἐφαρέρας Π. Δικονομίας πρέπει ἡ συνεπτέρεγις νὰ συνοδεύῃ ὑπὸ δεν δημοσίου ἐγγράφου, ἐκφύτου τοῦ συμφέροντος ἢ προσωπικῶν χρεῶν συναφομένης κρίσεως ἢ ἀποτελῶν.

3) Διότι κατὰ τὸ ἄρθρον 112 τῆς ἐφαιτέρας Πολ. Δικονομίας αλλοδικὴς δὲν δύνανται νὰ ἐνεργοῦν.

Αἱ ἀναφερόμεναι διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας δὲν ἐναρμόζονται εἰς ἀπαγορευτικὰ καὶ ἄκυρα κείμενα, διότι τὸ δικαιοπρακτικὸν δικαιστήριον δὲν τὴν εἰς κύριν ἐπιδολλομένην διαφορὰν εἰς δικαστήριον, διότι ἐξ ἐναντίας ἐπιδολλόμενον, τὰς ἀπορρεῖ ἐκ τῆς κυριαρχικῆς του ἰδέας.

Ν. Δαμιαλιανὸς

ΔΙΑΦΟΡΑ

οἱ διδάκτορες τοῦ Γενεφ.

Τὴν 1 Δεκεμβρίου ἐ.ἔ. ἤρξατο ἐνώπιον τοῦ Κακουμβάκου τοῦ Σμυρνίου ἡ δίκη τῶν διδαχθέντων τὸ δικαστικὸν κάτεχον ἐπὶ τοῦ Μ. Βέρου τοῦ Μιχαὴλ Μπουτζᾶ. Ἡ δίκη ἐπροκλήθησεν εἰς πολλοστὸν σπουδαιότητος ἐνεκα τῶν ἐν αὐτῇ ἐμπλεκομένων καὶ τῆς Γαλλικῆς συναίσθησεως. Αἱ περὶ τοῦ Κύρου οἱ ἀποκαλύψεις λαμβάνει πλησιάζουσαν ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ πολικῇ ἐλλάδι καὶ εἰσέτι περιστάσεων τὸ Κύρου ἐν μικρᾷ ἡλικίᾳ μετανεν εἰς τὴν Δακίαν, ὅτε ἡ Μπουτζᾶ ἦν ἀκόμη ὑπηρέτης, ἐξ οὗ ἐβάλλοντο λαμπρὰ κατὰ τὸν μαθητεύσας του βίον προκατέχοντας τὴν ἐ ἐλεύθερον ἐπιστολὴν τὸ πρωτ ἐσκλεισεν κατὰ τὸν ἐπιστολὴν τὸ ἐπιστολὴν ἐπιστολὴν. Ὅπου στοιχειοῦμεθα τὸ ἐξ ὧν ἐπιστολὴν ἐπιστολὴν ἐπιστολὴ

ΤΟΜΟΣ Α'.— ΑΡΙΘΜ. 34

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ: Σωτήρος Νικολ. & Σ. Δ. Αγγελοπούλου Διαδόχων, Κοσμήτορος Ευαγγ. 5, 10, 15 Οδός Χορεύτορος 19 — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Θ. Σ. Δ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΣ — ΕΤΗΣΙΑ: 33 Δραχμαί 1890

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περί τοῦ νόμου τῆς παραστάσεως τοῦ πρὸς ἀνανέωσιν διπλώματος διδρυομένης τῆς πρὸς ἀνανέωσιν προθεσμίας ὑπὸ Μ. Γ. Δάλλα. — **Νομολογία Ἀρείου Πάγου.** (Ἀπ. 1888). Πον. 1890) — **Νομολογία Ἐφετείου τῶν Ἀθηνῶν** (1890) — **Γερμανική Νομολογία.-Γνωμοδοτήσεις Νομοφυλάκων Δικαστικὴ ὑπηρεσία.-Δικαστικὰ εἰδήσεις. Τοῦ συμβολαιογράφου** ὑπὸ Α. Ρουσσέλ. — **Διάφορα.-Κατάλογοι ἐκδίκησης** ὑπὸ Ι. Jacolliot — **Ἐπιστημονικὰ εἰδήσεις.-Ἐμπορικὰ εἰδήσεις.-Ἐπιστημονικὰ.-Συντάσεις καὶ διαλύσεις ἑταιριῶν.-Μικρὰ ἀλλ' ἐνδιαφέροντα.**

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ «ΘΕΜΙΔΟΣ» 1891

Ἀρχὴ τῆς δημοσιεύσεως του θέλει ἀποστειλῆ τὸ ἀντίτυπον τοῦτο ἐν τῷ κ. κ. συνδρομηταῖς τῆς «Θέμιδος».

Οἱ μὴ ἀποστέλλοντες τὸ ἀντίτυπον τὸν ἀπεξάντων Ἡμερολογίου ἀναγκάζονται νὰ πληρώσουν ἀντὶ τούτου μὲ καθυστερήσῃ ἡ ἀποστολή.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ

Χαρτόδετον δρ. 2,50— Χρυσόδετον δρ. 3,50

Διὰ τοὺς πάροντας τὴν συνδρομὴν τῶν συνδρομητῶν τῆς «Θέμιδος» ἐλαττοῦται ἀναλόγως τὸ τίμημα.

Χαρτόδετον δρ. 2— Χρυσόδετον δρ. 3.

Ἀποστέλλονται ἐλευθέρων ταχυδρομικῶν τελῶν

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ «ΘΕΜΙΔΟΣ» 1891

ΛΕΞΙΚΟΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Ἐκδίδεται τεύχεσι μηνιαίοις διὰ συνδρομῆς

Τόμος Ι σελ. 1—1400. Τιμὴ τοῦ ὅλου βιβλίου δρ. 16 **Κλείσταται** πᾶς ἐπιστολὴ ἀπευθυνομένη πρὸς τὸν ἐκδότην βιβλιοπώλην κὰι τὸ τῆς Βιβλιοπωλείου Π. Α. Σακελλαρίου.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΘΕΙΡΑΣ ΤΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ
Α. ΧΑΡΡΑΡΑ

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ **Ν. Ε. Σούρμελη**, *Δικηγόρου ἐν Ἀθήναις*

Τιμὴ ἑκάστου ἀντιτύπου δρ. 2

Συνδρομηταὶ τῆς ὅλης μελέτης ἐγγράφονται παρ' ἡμῖν. Εἰς πάντας τοὺς πληρώσαντας τὴν συνδρομὴν των ἀποστέλλομεν τὸ σύγγραμμα ἀπαρεγκλίτως ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος καθ' ἣν θὰ ἐκτυπωθῇ ἕκαστον τῶν τεσσάρων τευχῶν τοῦ ὅλου ἔργου, ἐπὶ τῇ ἐπιδείξει τῆς ἀποδείξεως.

Κύριοι τῶν νόμων καὶ δικηγορικῶν ἐπὶ τοῦ 1836—1858 τοῦ κ. Π. Ἀργυριάδου Δικηγόρου ἐν ὁ νόμος περιεπόθησε πλοῦτον ἐν ἠθικῷ καὶ ὑλικῷ κτήμασι. — Πλοῦ τοῦτον ἐγκαταλείπει ἀπαρηγόρητον ἡ σύζυγος καὶ τὰ τρία τέκνα του. — Ἡ κηδεία τοῦ ἐκλιπόντος θὰ γίνῃ σήμερον Κυριακὴν τὴν 4 μ. μ. ἀπὸ τῆς οἰκίας του ἐν τῇ ὁδῷ Ἀθηνᾶς 5. — Ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ ταύτῃ ἐκφράζομεν τὰ εἰλικρινῆ μας συλλυπητήρια πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἐκλιπόντος.

— Ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Ἀθ. Ἀνδρεάδης ἐξελέγη ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀντὶ τοῦ ἀποβιώσαντος κ. Ἀντ. Ἀντωνιάδου.

— Ὁ Ἐφέτης κ. Ἀθ. Ἀνδρεάδης ἐξελέγη ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν

ΠΕΡΙ
του νόρους της παρατάσεως του προς άνακλησιν δικαιώματος διορισμός της προς άνακλησιν προθεσμίας.

Δογματα ή κρίσεις δικαστικές διδόμενοι παρατυπώσεις τα δικαίωμα της ανακλήσεως, το εκπόδιον της κρίσεως ανήκουσι.

Ο Αρειος Παγος Δοκτ τὸ ζήτημα απορασκοῦ, ἐκδότι κατα τὸ ἄρθρ. 13 τῆς Πολ. Δικ. ἂν συγχωρῆται να εισαχθῆ ὑπόθεσις τις εἰς δικαστήριον ἀρμόδιον πρωτον, παρελκόντος, τοῦ ἀρμοδίου κατ᾽αὐτὴν δικαστηρίου. Παρακίνεται δὲ τὸ κατωτερον δικαστηριον, καὶ ἐπιμένως ἀσυγχωρῆτον ἐστιν ὁ ἔφεσις καὶ ἐπὶ ἐφέσεως δικαιῶσις, παρεπομένως τὸ τῆς ανακλησεως ἐνδικον μέσον ἐκκαλεῖ τὴν απόφασιν, θεμελίους τῆς προς ανακλησιν προθεσμίας, τοῦ δὲ ἄρθρου 756 § 1 ἀρεσι τὴν διαρκῆ τῆς προς ἔφεσιν προθεσμίας ἀπὸ τῆς παραλείψεως τῆς προς ἀνακλησιν προθεσμίας, ἀλλ᾽ ἐκτὸς τούτου ἐνεκα ἀναγκαίου ἐστὶν ἡ ἔφεσις ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως ἐκείνης, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐστὶ προσβεβλημένον τὸ ἀνακλητικὸν ἐνδικον μέσον

ἐτήρουν ἐξ διαθέτης δὲν ἐτήρουν ἀκυρότητα. καὶ ἀπορίαν τὴν κατὰ τὰς πρωτοδίκους ἀπορασκὴν τῆς ἀπορρίψεως τῆς ἀγωγῆς, ὡρισμένου τὸ ἄρθ. 883 τοῦ Ἰονίου Κώδικος παριόντα καὶ τοῦ ΟΔ Νόμου τοῦ 1864 παραγράφουσι ἐπὶ ἐτησίᾳ ἀναίρεσιν κατὰ τὸ ἄλφειον 7 τοῦ ἄρθ. 807 τοῦ Πολ. Δικονομ. Ο ἀγορασθεὶς τὸν ἀναγκαστικὸν τὸν σπ. ἢ ἀπραλλαγὴν κύτε κύτελοῦτο δὲν βλάπτει, ἀρθῆ ὅντες τοῦ διατάσσει κατὰ τὸ ἄρθρ. 7 τοῦ Ἀστικοῦ νόμου τοῦ 1856 προκειμένου περὶ διαθήκης συνταχθείσης ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, οὐδεμίαν ἔχει ἀποδεικτικὴν δύναμιν ἐὰν δὲν συντρέχωσι ΣΣ ἐν νόμοις τοῦ 1866 διατυπώσεις προϋποτίς τὸ κύρος τοιαύτης διαθήκης ἐν περὶ διαθηκῶν διατάξεις τῆς τοῦ Ἰονίου νόμου κατὰ τὸ ἄρθ. 912 τοῦ Ἰονίου Κώδικος ὁ Ἰόνιος ὑπήκοος, ἐμπολιτευόμενος εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, δύναται κα διάταξιν ἐν ἰδιοχείρου διαθήκης κατὰ τὸ ἄρθ. 879 κατὰ τὸ ἄρθρ. ἐπόμενος τοῦτου, οἱ ὑπογράφοντες εἰς τὴν διαθήκης τοῦ Ἰονίου Κώδικος τριπλοῦσαι, καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐχρεώστουν διθήκην κύτου συντάσσονται, να τηρῶσι τὸ ἄρθρ. 879 τοῦ Ἰονίου Κώδικος καὶ δὲν δύνανται να συμπεριλάβωσι πρὸς τὸ ἄρθ. 1 τοῦ Ἀστικοῦ νόμου τοῦ 1856, τοῦ ὁποίου ἡ διάταξις ἰσχυ γενικὴ, ἀφοῦσα τὰς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ὑπὸ Ἑλλήνων ἐπιχειρουμένας πράξεις καὶ συμβάσεις δὲν δύνανται να ὑποχρεῖ καταγραφὴν τοῦ ἀκύρου τοῦ ἄρθρ. 879, ἐὰν τοῦ ὑπογράφου διαθήκης παραγνωρίσωσιν καὶ περιέχουσιν ἐξαίρεσιν τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 τιθέτου κανόνος.

Ἀρὴ. 91 (1890) τυ. Α.

Εἰσηγητὴς ὁ πρόεδρος κ. Ν. Δηαπιανὸς

Ἀσυμβατὸς Ἐλληνικοῦ Συντάξεως. - Αἴτησις ἀναιρέσεως. - Πρόσωπον. - Ἐξόδικτος χρόνος ἢ ἐγγύησις.

Κτιτεῖν κατὰ τὸ ἄρθ. 7 τοῦ Νόμου τῆς 25 Ἀπριλίου 1839 «περὶ συστάσεως δικαστικῶν τινων ἀρχοντων» τὴν διαδίκασιν ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας — ἢ ὑπόλογος ὀφείλει τὸ πάσης ἀμοιβῆς ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος να παρουσιάσῃ, πλὴν τοῦ περὶ κατασβολῆς ἐπιδόσεως τοῦ ἐκκλητηρίου καὶ τοῦ κλεισίου καὶ ἀπόδειξιν περὶ τῆς ἐξοδίκτου τοῦ χρόνου, τοῦ τὸ νὰ ἀπορασκὴ τοῦ Ἐλληνικοῦ Συντάξεως ἀναγκαιοῦται, ἡ ἀπόδειξις περὶ τῆς δόσεως τοῦ περὶ αὐτοῦ ἐγγυήσεως. Ἄλλως κηρύττεται καὶ ἐξ ἐπιγγελματικοῦ ἀπαράδεκτος ἡ αἴτησις.

Ἀρὴ. 92 (1888) τυ. Α.

Εἰσηγητὴς ἀρεοπαγίτης κ. Ἀλ. Ἀλαβανὸς

Προδικαστικὴ περὶ ἀποζήμιον ἀπαιτήσεως. - Ἐφ᾽ οἷς Χρόνος αὐτῆς παραγραφῆς λογιστικοῦ ὑφυπουργοῦ κατὰ χρέη. - Ποσὸν ἀποζημ.

Ἐπειδὴ τὸ ἐρευνῶν ἀπορριπτέον παραδεκτὸν τὸν ἔρευνα τοῦ Δημοσίου κατὰ τῆς περὶ ἀποζημίωσεως παραμπλουτούσης ἀπορράσεως τοῦ Ἐρευτοῦ, ὑφὸς ἐφέρεται τὸ ἄρθρ. 740 καὶ 181 τοῦ Πολ. Δικονομίας, καθ᾽ ἃ τὰς τοιούτας ἀποφάσεις ἀνὰ πλειστηριασμὸν τινος, ἀφοῦ ἀνακοινώσεως καὶ ἐκκλησιασμὸν οἱ διάδικοι ἀφῶν τὰς ἰδίοσεως τῆς ἀφορώσης ἀπορράσεως [1].

Ἐπειδὴ ὁ περὶ τοῦ Ἀστικοῦ τοῦ Κράτους Νόμος ἐκδόθεντος 1 Ὀκτωβρίου 1852 ἐχρεώστουν ἰσχὺν διὰ πάσας τὰς περὶ αὐτοῦ σχέσεις τοῦ Δημοσίου ὡς πρὸς τὸν ἐν αὐτοῦ καθιερωμένον πενταετῆ παραγραφὸν, ἀπὸ τῆς ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιασμοῦ τῶν παλαιοτέρων νόμου τῆς μακροτέρας παραγραφῆς ἀπὸ ὑπέρχε κατεπίμονον δίκαιον, ὅτου θεωρεῖ ἀποδεδειγμένον διὰ τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ Νόμου, ἐλὰν μόνον προσθῶσι διακαιωματος.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ Ἐρετεῖον κατὰ τὰ ὑπὸ ἐπιμονὴν εἰς τὸν δανεῖον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀφοῦ τον, ἐδέξετο ὅτι ὁ ἐν λόγῳ ἀναγκαστικὸς ἀπὸ ἀνεπιφύλακτος ἀποδοχῆς τοὺς μισθοὺς τῆς κατασταθείσης, εἰς ἐν ἐπιτυθήτερον αὐτὸν τὸ ἐπιτηδεύματος ἐπὶ ἐλλὰ τὴν ἀφορὰν τὴν ἐπὶ ἀναγκαστικὸν συνάδειαν, ρητῶς ὅμως δὲν ἐπὶ ἄρθ. 160 ἐπιφέρεται τὸ ἐπὶ τὴν πάσης ὑπὸ τοῦ Νόμου τῆς ἀστικῆς εἰτε διοικητικῆς ἀρχῆς ἐπὶ τῆς ποινῆς τῆς ἀπολύσεως ἐξαίρεσιν περὶ μὴ ἐπιτρεπομένης ἐπὶ ὑπέτεσσος, ὅτι εἶναι δεκτὰ κατὰ τῶν τοιούτων ἀποφάσεων τὰ ἐνδικα [2].

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρ. 2183 τοῦ Ἰονίου Κ. ἐν ἀγωγῇ τῶν διαιτητόρων καὶ ἄλλων διακόνων πρὸς παραγράφεται μετὰ τὸ χρόνος ἀπὸ τὴν ἐκδικασίας τῶν δικῶν ἢ τῆς συμβολαίους των μόνον ἡ ἐξ ἐκείνων ἐνεργείας ἢ παραγραφὴ ἀρχεται ἀπὸ τὴν ἐκδικασίας τῶν ἀπὸ τῶν ἐκκλησιασμὸν ὑπόθεσιν ἀπὸ τῆς ἐκδικασίας αὐτῶν ἢ τῆς συμβολαίους ἢ παραγραφὴ ἀρχεται ἀπὸ τὴν ἐκδικασίας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκδικασίας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκδικασίας τῶν ἀπὸ τῆς

τῆς ἀπορρίψεως τῶν Ἐφετῶν, ἤτις ἐπεκύρωσεν τὰ ἀλλαχοῦ κριθέντα ἐν τῇ πρωτοδίκῳ ἀπόφασει, ἐξέτασιν προβλέπως ὅτι ὁ αὐτὸς δὲν ἀπομειώθη τὰ αὐτοκίνητον τῆς παρούσης δίκης.

Ἐπειδὴ ἡ χορηγὶς καὶ δημοσίευσις τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Πύργου, ὡς ἐπιτρέψαντος τὴν ῥυθμισιν τοῦ ἐφ' ᾧ ὁ ἀπαλλοτριώμενος γεπέδου, δὲν ἀπέναντι συγχρόνως καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀπὸ τῶν ἐφεσιβλήτων, ἰνα παραχθῇ ἐκτυπα καὶ τὸ πρὸς ἀπόκτησιν βουλομένου δικαίωμα αὐτῶν, ὅστε τὸ δικαίωμα τοῦτο, ὡς γεννηθὲν ἐκτοτε, εἶναι νε μὴ μεταβιβάσθη ἀπὸ τοὺς νόμους, τοὺς ἰσχύοντας κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ σχεδίου, ὅλλ' καὶ ὁ παρεῖται δι' αὐτὸς σιβδικὸς ὑπὸ ἀναλλοτρίαν προθεσμίαν, ὅπως ἀναβάρῃ ἡ πρακτικοποίησις αὐτὸς εἰς ἕτερον χρόνον τῆς συγκοινωνίας. Ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τῇ πτήρεσι τῶν βιομηχανικῶν γεπέδων πρὸς ἀπαλλοτρίωσιν δικαίωμα γενόπεν κατὰ Νόμον ἀπὸ τῆς ἐγκρατικτικὰς κατελύσεως αὐτῶν, ἐκτὸς ἐὰν ὅθελε προηγηθῇ δήλωσις ἐκ μέρους τοῦ δικαιουμένου εἰς κατάληψιν, καθ'ὅσον καὶ ἂν αὐτὸ ἐπεγγυήθη ἐκ φόρισμοῦ τοῦ γενόμου, ὅτε τὸ δικαίωμα τοῦ σχεδίου ἐπιφορὰς δικαίωμα ὅλεθρ λαβὴ χαρακτῆρα ἀμοιτοπροσφόρος σχέσεως, βιβασιτικὰς ἀπὸ τὸν νόμον τὴν ἰσχύουσα κατὰ τὸν χρόνον τῆς γενομένης αὐτῆς.

Ἐπειδὴ ὁ ἐνγοῦμενος ὅτι τὸ μετὰ τὸν ῥυθμισμὸν ἀναπαλλοτρίωτον οἰκοπεδὸν τῶν ἐφεσιβλήτων ἐπιλήθη ἐκτὸς τῆς ἀπὸ κτίσεν πρὸς τῆς πρακτικοποιήσεως ἀγωγῆς ἀπαίδευε ἀνεν ἐπιμορῆς διότι ὀλόκληρος ἐντοῦτον ἐπεφυλάχθη τὸ πρὸς ἀπαλλοτρίωσιν δικαίωμα τοῦ ἐπὶ τῆς τοιαύτης μοιρασμένου μέρους τοῦ γεπέδου, ἐφ' οὗ οὐδὲν δικαίωμα κατεδόθησαν τοῖς ἀγνωστοῖς.

Ἐπειδὴ ὁ ἐνεῖος ἐγηγορεῖται, ὅτι οἱ ἐφεσίβλητοι διὰ τὴν αὐτὴν ἀπαίτησιν ἤγειραν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ δήμου καὶ τελεσθείσης ἐπαδικάσθη ὁ ἀπαίτησις των. Δὲν ἦχι ἐπίσης ἐπιμορῆς διότι δὲν ἰσχυρίζονται ὅτι οἱ ἐφεσίβλητοι καὶ Γκιδὸν ἀπὸ τὸν ἄφρον ἀπαλλοτρίωσιν, ἀλλ' ἁπλῶς ὅτι ἐπιδικάσθη ἐντοῦτον ὅσον δὲν ἀπεδικάζοντο οὐδεμιᾶς τοῦ νόμου διατάξεως νε στερηθοῦν κατ' οὐδεμίαν τοῦ νόμου διατάξεως νε στερηθοῦν κατ' αὐτῶν. (*)

Ἀριθ. 114 (1890) τμ. Β.

Ἐκκλησία ἐ κρατικτικὸς ἡ Α. Ἀγγελόπουλος

Προσωρινὴ ἀπουσία εἰσαγγέλως - Ἀναπλήρωσις.

Ἡ ἐκ τῆς συνδρομέσεως πρόκειται ἀπουσία τοῦ εἰσαγγέλως παρέχεται προαίρεσιν ἐκ παραλλήλου, ὅστε νομίμως κατὰ τὸ ἄρθρον 278 τοῦ Πν. Δ. ἀναπληρῶται οὗτος ὑπὸ δικηγόρου ἀπὸ τῶν λοιπῶν ἀναπληρωτῶν.

Ἐπεὶ τοῦ πρακειμένου εἶχε λαβὶ μέρος δικηγόρος ἐκ τῆς προτεινομένης ἀπαρτίας πλειόνων τοῦ ἑξήκοντα ἐνεδίων καὶ τὸν πρόεδρον αὐτῶν ἀναπληρωτὴν πληρωκλειδικῶν ταμίων κτλ. ἐν ὅσῳ μονοπρόσωπος ἐὰν αὐτὸς κατὰ τὸν λόγον τῆς ἀναμέσεως, ὅτι ἐπικλοπὴ ἡ ἀπαίτησις συμφέροντος καθ'ὅσον ὁ Νόμος (ἄρθρ. 25 καὶ ἐπόμ. τοῦ διατάγμ. τοῦ 1836) ὁρίστει ειδικὸν διαδικασίαν πρὸς κανονισμὸν τῆς τοιαύτης ἀπαλλοτριώσεως, ἥτις δὲν ἔξεστιν ὅστε πραγτῶν ἀπαράδεκτος ἄρα ὁ κανονισμὸς ἐνστασις συμπράξεως.

ΠΟΙΝΙΚΗ

Ἀριθ. 111 (1890) τμ. Β.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Α. Μαλαματινέας

Κατάσχεσις βολλομένου δικαίωμα αὐτῶν, ὅστε τὸ δικαίωμα τοῦτο, ὡς γεννηθὲν ἐκτοτε, εἶναι νε μὴ μεταβιβάσθη ἀπὸ τοὺς νόμους, τοὺς ἰσχύοντας κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ σχεδίου, ὅλλ' καὶ ὁ παρεῖται δι' αὐτὸς σιβδικὸς ὑπὸ ἀναλλοτρίαν προθεσμίαν, ὅπως ἀναβάρῃ ἡ πρακτικοποίησις αὐτὸς εἰς ἕτερον χρόνον τῆς συγκοινωνίας. Ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τῇ πτήρεσι τῶν βιομηχανικῶν γεπέδων πρὸς ἀπαλλοτρίωσιν δικαίωμα γενόπεν κατὰ Νόμον ἀπὸ τῆς ἐγκρατικτικὰς κατελύσεως αὐτῶν, ἐκτὸς ἐὰν ὅθελε προηγηθῇ δήλωσις ἐκ μέρους τοῦ δικαιουμένου εἰς κατάληψιν, καθ'ὅσον καὶ ἂν αὐτὸ ἐπεγγυήθη ἐκ φόρισμοῦ τοῦ γενόμου, ὅτε τὸ δικαίωμα τοῦ σχεδίου ἐπιφορὰς δικαίωμα ὅλεθρ λαβὴ χαρακτῆρα ἀμοιτοπροσφόρος σχέσεως, βιβασιτικὰς ἀπὸ τὸν νόμον τὴν ἰσχύουσα κατὰ τὸν χρόνον τῆς γενομένης αὐτῆς.

Ἐπειδὴ ὁ ἐνγοῦμενος ὅτι τὸ μετὰ τὸν ῥυθμισμὸν ἀναπαλλοτρίωτον οἰκοπεδὸν τῶν ἐφεσιβλήτων ἐπιλήθη ἐκτὸς τῆς ἀπὸ κτίσεν πρὸς τῆς πρακτικοποιήσεως ἀγωγῆς ἀπαίδευε ἀνεν ἐπιμορῆς διότι ὀλόκληρος ἐντοῦτον ἐπεφυλάχθη τὸ πρὸς ἀπαλλοτρίωσιν δικαίωμα τοῦ ἐπὶ τῆς τοιαύτης μοιρασμένου μέρους τοῦ γεπέδου, ἐφ' οὗ οὐδὲν δικαίωμα κατεδόθησαν τοῖς ἀγνωστοῖς.

Ἐπειδὴ ὁ ἐνεῖος ἐγηγορεῖται, ὅτι οἱ ἐφεσίβλητοι διὰ τὴν αὐτὴν ἀπαίτησιν ἤγειραν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ δήμου καὶ τελεσθείσης ἐπαδικάσθη ὁ ἀπαίτησις των. Δὲν ἦχι ἐπίσης ἐπιμορῆς διότι δὲν ἰσχυρίζονται ὅτι οἱ ἐφεσίβλητοι καὶ Γκιδὸν ἀπὸ τὸν ἄφρον ἀπαλλοτρίωσιν, ἀλλ' ἁπλῶς ὅτι ἐπιδικάσθη ἐντοῦτον ὅσον δὲν ἀπεδικάζοντο οὐδεμιᾶς τοῦ νόμου διατάξεως νε στερηθοῦν κατ' αὐτῶν. (*)

Ἀριθ. 114 (1890) τμ. Β.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Α. Ἀγγελόπουλος

Προσωρινὴ ἀπουσία εἰσαγγέλως - Ἀναπλήρωσις.

Ἡ ἐκ τῆς συνδρομέσεως πρόκειται ἀπουσία τοῦ εἰσαγγέλως παρέχεται προαίρεσιν ἐκ παραλλήλου, ὅστε νομίμως κατὰ τὸ ἄρθρον 278 τοῦ Πν. Δ. ἀναπληρῶται οὗτος ὑπὸ δικηγόρου ἀπὸ τῶν λοιπῶν ἀναπληρωτῶν.

Ἐπεὶ τοῦ πρακειμένου εἶχε λαβὶ μέρος δικηγόρος ἐκ τῆς προτεινομένης ἀπαρτίας πλειόνων τοῦ ἑξήκοντα ἐνεδίων καὶ τὸν πρόεδρον αὐτῶν ἀναπληρωτὴν πληρωκλειδικῶν ταμίων κτλ. ἐν ὅσῳ μονοπρόσωπος ἐὰν αὐτὸς κατὰ τὸν λόγον τῆς ἀναμέσεως, ὅτι ἐπικλοπὴ ἡ ἀπαίτησις συμφέροντος καθ'ὅσον ὁ Νόμος (ἄρθρ. 25 καὶ ἐπόμ. τοῦ διατάγμ. τοῦ 1836) ὁρίστει ειδικὸν διαδικασίαν πρὸς κανονισμὸν τῆς τοιαύτης ἀπαλλοτριώσεως, ἥτις δὲν ἔξεστιν ὅστε πραγτῶν ἀπαράδεκτος ἄρα ὁ κανονισμὸς ἐνστασις συμπράξεως.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀριθ. 1433 (1890).

Εἰσηγητὴς ὁ πρόεδρος κ. Ε. Ἀμπελιώτης

Πλημμέλημα σίτωσις. Φράγμα - Χρονολογία.

Ἐπειδὴ οἱ ἐκάγοντες προβλλόνουν κατὰ τοῦ κτηριάκου ἐγγράφου τοῦ ἔρχου ὅστε ἐπεκτεταμένη ἐπλαγγράφως, ἀλλ' ἀσυστάτως, ἐπεὶ τὸ λόγῳ προχρονολογήσεως αὐτοῦ, ὅτε ὅπου ἀνυπόστατος, διότι ἡ ἀναγραφὴ ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου ἔτους ἀναφέρεται μόνον εἰς τοῦδον ἀπουσιάζει πάρα ἀποδείξεν τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ, ἰσχυρίσεως καὶ ἐν αὐτῷ χρονολογίας ἀφρὸν τὴν 4000 Π. Δ. (*)

Ἀριθ. 1434 (1890).

Εἰσηγητὴς ὁ Πρόεδρος κ. Ε. Ἀμπελιώτης

Χρηματικὴ ποινή. - Συνέπεις διαδικασία.

Ἐπειδὴ ὁ πρακειμένου ὑποδίκης ἐξ ἀντικειμένου ἔστιν ἡ κλῆσις ἐπὶ δίκη τοῦ ἐπὶ τῇ ἀπὸ ἀναφορᾷσεως ἀπορρίψεων αἰτήσεως κατὰ τοῦ ἐκκλησιάστου χρηματικὰς ποινὰς δὶς παρόδων τῶν αὐτὸν δικαστηρίων ἀπορρίψεως εἰς τὴν ἀνοικτὴν διάδικασίαν, κακὸν μὴ ἀντιγραφοῦ ἐπὶ τῆς ἀπορρίψεως ἀναβάσεως παρεπιπέδου τῶν ἐν ἄρθ. 618 Πδ. ἀνωτέρω ἀναφερομένων ἐ δὲ λόγῳ ὅτι ἐν τῇ δίκῃ ἀγωγῇ στατιζεται εἰς ἐγγράφου ἐφορᾷ κατὰ διατάκων καὶ ἀπροδόκητον, ἐπὶ μὴ ἐπὶ τὴν ἀπόφασιν, ἐγγράφου ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου ἐφορᾷ κατὰ τοῦ ἀφοδεύτουμένου ἰσχυρισμὸς τῆς πάρα τοῦ ἐκκλησιάστου παραδόσεως ὅτου τὸν ἀπορρίψεως δικαίωμα ἐπιτρέπεται τοῦ δὲ ἀγωγῆς ἐπιδικαστικοῦ.

Ἀριθ. 1436 (1890).

Εἰσηγητὴς ὁ πρόεδρος κ. Ε. Ἀμπελιώτης

Σύγχρονοι εἴτωσις δημοδιώξεως καὶ οὐσίας.

Ἐπειδὴ ἐμβάλλουσα ἡ ἀπὸ τοῦ κατηγορουμένου τοῦ μαρτύρου τῆς ἐπὶ τῆς ἀπορρίψεως, ἡ ἐπιβαλλόμενη ὑπὸ ἀκοινωνίας ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐγγράφου τῶν δύο παρόδων, δίκαιος λόγου ἐπιβάλλει ἐπιβολὴν τῆς ἐξέτασεως τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως, ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῆς ἀπορρίψεως ἀναφοδότητος ζητήματος ἐπὶ ἐπιφορᾷσεως ἐντὸς ἐν ἐγγράφου εἰς τὸ ἀκροατήριον.

Ἀριθ. 1438 (1890).

Εἰσηγητὴς ὁ πρόεδρος κ. Ε. Ἀμπελιώτης

Αἰτητὴ νομὴ. - Ἐκκλησία λόγω ἐπιδικαστοῦ.

Ἐπειδὴ αἱ περὶ δικαστικῆς αἰτητῆς εἰσὶ περιστικαὶ ἐπιφορᾷσεις ἐντὸς περὶ ἀπαλλοτρίωσιν ἐπὶ τῆς ἐφέσεως μόνον ἐπιτρεπόμενον ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐφέσεως

κατα πρωτιμον κατά το άρθρ. 49 του Νόμου ΓΛΖ΄ περί διοικήσεως των δημοσίων έσόδων, εφαρμογην έχουσης και επί της εισπράξεως όλων εν γένει των έσόδων του Δήμου (Νόμος ΑΠ΄ 1882. και ΣΠΑ΄ 1887 άρθ. 16). Άπο οι εκτίθενες νόμοι αφορώσι μόνον εις τας δίκας τας αναφερομένας περί την εισπόνησιν της περιουσίας των οφειλετών και της προσωπικής αυτών κρατήσεως, τοιούτον δε δεν είναι ο προκείμενον, από δν προκαλέσεται μόνον η περι προσθέσεως αίτησις πρόσκλησις.

Επειδή από τα ανωτέρω και το ανατεινόμενον τυγχάνει εις βάρος του πρώτου πλειοδότου και ταλοιπούμενα ζώνη εισπράττεται κατα τας περί κατακυρώσεως των κατηγορουμένων διατάξεις αύτ. 11 εδ. ζ΄ Β. Διατ/τικης 30 Απριλίου 1859 «περί εκτελέσεως τού περί βασιλικών και εθνικών γαιών των εγγύων χώρων και της διαιωμάτως της επικρατείας νόμου, εφαρμοσθεν έχρονος από επί της προκειμένης εκκλησίασις κατα τον προγεγραμμένον διαδικτρόν 18 ιδ.

Επειδή από τα παρεπίπτοντα νόμοι και τα προς εκτέλεσιν αύτού εκδοθέν Β. Διάταγμα ή της ενδικασίσεως συνδικής κατηγορίεται θα μονής της δημοσιεύσεως της κυκοτοποιήσεως της εγγρα φους τινός προς τον ενοικιστήν, και μετα τον τοιούτον κυκνοποιήσεν υποχρεούται ο ενοικιαστής να υποχρεώσει τον οφειλόμενον ν απουσίας δι αύτού του να υποχρέωσ ταυτας έχει ως συνέπειαν τον επί κινδύνω αυτού εκκλησιστικομενον άρθρ. 18 Β. Διατ/τικης της 30 Απριλίου 1885, εθν ό της ανακτηθείς λόγος περί ακυρότητος της προκλήσεως θα τον μη υπογραφεν των δικολογων ενεκα ελλείψεως.

Επειδή κατα το άρθρον 14 του παρατεθεντος Β. Δ. αρχώς εφαπτομένων, επιθέσεις της εγγραφος της ενοικιάσεως παρα του Δημάρχου προς τον ενοικιαστήν δεν απαιτείται ως προϋπόθεσις της κύρους της συμβάσεως της ενοικιάσεως, ουδέ έχει τον δικαίωμα να ως δρίσει υποστηρίζει ή αρνηθεί, της κατα τας διατυπώσεις διατάξεως των παντος είδους διαφορων, αρνή γεται ή αυτήν άρθρον τούτον επιθυμεί δεν απαιτεί, ούτε άλλαι παρατηρήσεις της εν λόγω διατάξεως της Πολ. Διοικήσεως, αλλ' ένεκα της απλης κα λαβη γνώσεν ο ενοικιαστης της εγγράφου δ' ης ενοικιοστασίας η της μοιάσεως συνδικής κατα ταύτα δ ο Δήμαρχος δρίσει κατα τον νόμον να γνωστοποιηθη προς τον ενοικιαστήν επι ενεργεία ή επ' ονόματι του ενοικιαστού και εν εξοχικού του τρόπου κατ' ου γίνεται η τοιαύτη γνωστοποίησις· κύτε ενεκα τούτου επιδικάται θα παντος νομίμου μέσου, επειδή και το γράφημα το χάρη της υπογραφης του ατυχής. Κατεγνώσθησαν της απόφασης ταυτης και τη αι κάθαρης νομικαι αι συνέπειαι εκ του τοιαυτου λογου, δεν αι διακρίσεις αυτου ενεκα ουδεν τα ποιει επι τους τοιούτους ενοικιαστας.

Επειδή κατα τα ανωτέρω εν Παδε ώστε γνώστ ούς επιδικάσεις εγγράφους της ενοικιάσεως τα προκηρυχθεν δι εγγράφου, τη οποίου επιτελεσθεί δ έκκλων Δήμος από 10 Οκτωβρίου 1885, χρόνον την υπογραφην του ενοικιαστου επιδικάσεως· ότι δ Δήμαρχος εγνωστοποίησε εις ενοικιον, ότι η δουκιστικη αρχη ένεργοι την περί ης πράκτεσι ενοικιασεν, αφού δε το έγγραφο τού Δημάρχου, το οποίον περιλαμβάνει τον ενοικιαστήν, ο αρθρος και η γρονολογία της γραφης· δεν έχει δε σημασίαν τινα, και επιδικάζεται ενοικιαστικη εγγραφος της ενοικιάσεως, εν τη γράφει την ανωτερω κοινοποίησιν δεν αίγε τον ιδιαίτερα τού δημαρχικού χαιστηρος, αφού δ Δήμαρχος ομόνον κατά νόμον ενεργεί ως εκπρόσωπος του· αρίου της δημοτικαίας προς την ενοικιαστήν, δ νατα να δώση προς τούτον και εις άλλον ένταλμα, ώστε ν' αναγκασθή ούτος να προβή σε τοιούτον εγγραφον ως ενέργεια δ' ης ενοικιάσεως, εξ ου προκύπτει ότι Παδε ώστε γνώστ ούς επιδικάσεις εγγράφους της ενοικιάσεως το

πρὸς τὸ συμφέρον της. Δι' ὃ δικαιοῦται εἰς τὸν τρόπον τῆς διδασκαλίας ἑλλογίμων ἀπαντήσεων παρὰ τῶν ἐλλογίμων ἐκείνης ἀντικλίτων τῶν ἐκκλησιαστῶν του (πρβλ. Scuffert Pand. 4te Auflage § 340). Ὅσα ὁ αὐτὸς τόμος τῶν ὑπογραμμῶν των ἀναγίνων περὶ τοῦ ὅτι (Collision) ὁ σύζυγος τε εἰ τοῦ δανείου χήρευτα ὑπὸ ἐπιτροπὴ, δι' ὃ δίον νὰ μὴ δικαιοῦται ὅπως ἐξαιτεσθεται τὸν ὑπόμνημα τοῦ ἀπὸ τὸν ἀληθινὸν τῆς σύζυγον του, ἀπωλεῖ ἀντέστασιν, τὴν ὁμοίωσιν οὐτ' ἐν ἀπολείπουσι.

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ ΝΟΜΟΜΑΘΩΝ

Ἐν Φθιώτιδι, κτήσεις διὰ συγθήκης ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους ὑπέργυιων ἐκτάσεις γαιῶν εἰς τὸν ἰσόνομον ὑφίστανται δὲν εἶδη δικαιωμάτων ἐπικτήσεως ἀναζήτησις ἀλλήλων, τοῦτ' ἔστι τὸ δικαίωμα τοῦ ἀναζητεῖν τὴν κτῆσιν καὶ τὸ τοῦ βασιλέως ἐν αὐτῷ μόνον χάρτου (Λατιδάδα). Οἱ ὁδηγοὶ τῶν τῆς κληρονομίας ἀπαλλοτρίων δίκαν ἐπὶ τῆς καλληργιδίας κερτῶν, δι' ὃ κύριοι τοῦ Λατιδάδου βρίσκουσι ἀπὸ ἐκμίσθων τῶν χρόνων κατὰ τὴν ὑγρασίαν καὶ τὸν θερμοῦ. Μάλιστα καὶ τοῦτο ἐδικαίωσεν ἐρίτιμων ἀμπέλους, ἐν αἷς ἐξελκόλουθε ἡ δοσὺ τοῦ χρόνου καὶ τὸ τραγοῦτι μέχρι τῆς βλαστήσεως. Τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς βοσκῆς εἶναι διάφορον τῆς τοῦ Ρ. Δ. δουλείας βοσκῆς διότι δὲ ἐξασκεῖται ἐπὶ τοῦ ἰσοῦ δικαίου καὶ εἶναι ἀνεξαρτητον καὶ ἀνήκει εἰς πρόσωπα διακεῖνον αὐτὸ κατὰ τὸ δίκαιον καὶ δὲν κληρονομᾶται. Ἐρωτᾶται ἐδῶ:

Τὶ δίκαιον κι ἂν ἐπικαλεῖται τὸν ἐπαγγελματικὸν ἐκεῖνον νόμον 187ς τοῦ 1887 περὶ ΔΙΔΑΓ· τοῦ 1888 καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐπὶ δικαιωμάτων ἐπιτρεπόντων τὴν βοσκή.

Η μισθὼ τῆς γῆς ἐν τούτοις, ἐπειδὴ ἐν τῷ ἐπιμίσθῳ τὸ δίκαιον ἐν ἀλλοτρίῳ κτήματι ἐστὶ δρεμμαστὰ πλέον ἐξασκούμενον, ἐν ὃ χρόνῳ τὸ κτῆμα μένει ἀκαλλιέργητον ἀπὸ τὸ ὑμετερικὸ, ὅπου τὸ βοσκῆσιμα ὑπεύθυνον ἀντικείμενον ἀγροῦς διαρτιμοῦσθαι κατὰ τὸν Ν. 187ς ἴδια ἐμπεριέχεται δικαίωμα ἢ ἀναζήτησις. Ἐὰν εἶναι ἐμπράγματον δικαίωμα, ἀνάγκη νὰ συνδεθῇ μετὰ τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ μὴ δύναται ὁ κύριος τοῦ ἀγροῦ νὰ ἀνατρέπῃ καὶ ἀλλοιοῖ τὰς συνθήκας τῆς βοσκῆς. Ἀλλ' ὁ Ἑλληνικὸς νόμος ἡ τε ρωμαϊκὸς καὶ ἡ νεωτέρα αὐτοῦ, διέγνωσαν ἐκεῖνα μόνον ἐμπράγματα δικαιώματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων δὲ εἶναι τὸ σήμερον δικαίωμα βοσκῆς δυνάμενον νὰ ἐπὶ τίτλῳ τινὸς σφαιρικοῦ δηλοῦσις. Εἶναι δὲ ἀβέβαιον νὰ ἐνέχῃ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐμπραγμάτου δικαιώματος (κρίσιμος πᾶν, εἶναι μὴ ἐνέχῃ ἐκεῖνο ἢ μὴ ἐνέχῃ τοῦτο) ἐν τῷ ἐπιμίσθῳ ἐπαγγελία ἢ ἐμπορικὸς νόμος καὶ ἡ νεωτέρα Ἑλληνικὴ νομοθεσία καθιστᾷ τὰ ἐπιμισθώματα δικαίωμα ἐν ὅλῃ τοιαύτην χώραν. Διότι οἱ περὶ ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων διατάξεις κεῖνται μόνον ἐφόσον τὸ ἀντικείμενον καὶ τὸν τρόπον ἀναγνωσίας εἰς τὸν δημόσιον βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἐπιμίσθωσις δὲν ἐγγράφεται εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν, ἐπεται ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ μισθωτοῦ δὲν εἶναι ἐμπράγματον δικαίωμα, ἀνάγκη νὰ συνδεθῇ μετὰ τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ μὴ δύναται ὁ κύριος τοῦ ἀγροῦ νὰ ἀνατρέπῃ καὶ ἀλλοιοῖ τὰς συνθήκας τῆς βοσκῆς. Ἀλλ' ὁ Ἑλλην

Περὶ συναλλαγματικῆς καὶ ἰδιωτικῆς τῶν ἐμπόρων διαφορᾶς ἀδιαίτητον ἐστὶ τὸ κριτήριον τοῦ Ἐμπορικοῦ.

Ἀρθρον μοναδικόν.

Ὁ ἀρτίως τῶν ἐπὶ μισθοῖ ἐπιχειρήσεων διάστημα ἀλλαγὴν ἐν τῇ περιγραφῇ τῶν Ἐμπορικῶν Κριτηρίων προσῆλθεν εἰς ἰσχὺν τροποποιηθὲν διὰ τοῦ ἀπὸ τῆς 29 Ἰουνίου 1871 ΥΜΔ καὶ τῆς 14 Μαΐου 1875 ΦΛΔ νόμου.

Ἐν τῇ παρούσῃ ἐπαρχιακῇ πόλει Ἀθηνῶν εἰς 29 Χίους εἰς 17, Χαλκίδος εἰς 18, Λαμίας εἰς 15, Ναυπλίου εἰς 14, Ναυπλίου εἰς 20.[1] Ὑπάκουοι εἰς 87 Ἀθηνῶν εἰς 75, Χαλκίδος εἰς 15, Σύρου εἰς 20, Πατρῶν εἰς 21, Μεσολογγίου εἰς 27, Πλατέως εἰς 13, Λαμίας εἰς 9, Ζακύνθου εἰς 8, Κερκύρας εἰς 11, Καλαμῶν εἰς 15, Λευκάδος εἰς 7, Ἀργοστολίου εἰς 11, Τριπόλεως εἰς 13, Ἀργοὺς εἰς 11, Ὑδρας εἰς 15.

Περὶ συστάσεως τοῦ Β΄ τάγματος περὶ στρατολογήσεως τοῦ ἐφέδρου Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ περὶ ἀναπληρώσεως τοῦ ἀνδρικοῦ τοῦ ἀρθρου τούτου.

Ἀρθρον Ν΄ ΙΙΙ΄ νόμος τῆς 19/31 Φεβρουαρίου 1881, περὶ συστάσεως τοῦ τρίτου 15 τοῦ ἐστὶ τοῦ νόμου, ἀπαγορεύει.

Ἄρθρον 7. Δὲν θ. Δικηγόροι δὲν ἠδύναντο ἐν τούτοις κατὰ τὸ δίκαιον δεδομένον ἡ ἐφεκτικὴ ἀγωγὴ ἐπὶ τῆς ἐκτελεστικῆς ἀποφάσεως ἐν ἐπὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ ἐστὶ νόμου χρόνου ἐπὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι κατοικίας των.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

Τῇ 1878 ἡ ἡμέρα ἀνέβαινε τὸ μεσημβρινὸν ὑπαλλήλου Η... τριακόσια κεφάλαια 40.000 τὸν κορδοναῖον εἰς τὸ Δρομαιτερεῖον τῶν Παρισίων. Τὸ κεφάλαιο ἀποτελέσματα ἀπὸ τὸν προσδοκίαν. Ὁ κ. Δέσποινα σημαντικὰ κεφάλαια ἐξ 40.000 φράγκων. Ὅλοι οἱ Χαλκιδεῖς βαλλόμενοι εἰς τὴν γραμματικὴν ἐπιστολὴν, ἀντιγράφουν τὸν κ. Η. ὁρισθέντα 40.000 φρ. καὶ τὸν κατάθεσαν εἰς ἀνάγκην. Ἀλλὰ τὸ δίκαιον τοῦ Παρισίων. μετὰ ἀγῶνας τοῦ δικηγόρου κ. Ἰουλίου Φάβρου κατορθώθη καὶ τὸ ποσὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐξωφλήθη τὴ χρὴ τοῦ κ. Η. πρὸς τοὺς ἐφόρους του.

Ἀλλ' ὁ μὲν μεταβὶ εἰ σλάτσι τοῦ κ. Η. εὐτρεπίσαντες τὰς κατακλεισμένας ἀποχρεώσεις τοῦ Ἐμπορικοῦ κατὰ τοὺς ἐν Ν. ἐκδηλωθέν αὐτὸν εἰς κατάστασιν ἀπὸ τὸν ἐμπορικὸν τῶν Ἐμπορικῶν δὲν ἔκρινε ὀφθὸν νὰ τὸ ἐνεβάλλῃ εἰς ἐπιλογὴν τοῦ. Ἐν τούτοις ἐπιφυλάσσει τὸ καταδικασθὲν δανειστεῖ τοῦ ἐπιβλαβῶν τῆ Εἰσαγγελέα ἀνεκτὴ τὴν γραμματικὴ κατάστασιν ἐπὶ τοῦ ἐπιβλαβῶν ἀναφερθέντος. Ἀλλ' ἐν τοῦ μεταβὶ τὸ Κρατεῖον ὕβρεως τὴν ἀπόφασιν τοῦ. Ἐπὶ μεταβολῇ τοῦ ἐπιβλαβῶν καὶ ἐκφράσεις ἐξωφλήσεως τὴ χρὴ τοῦ κ. Η. ὑπόρχῃ δὲ προλαβὼν τόπος νὰ προλάβῃ. Ὁ ἀναφέρας τὴν

[1] Διὰ τοῦ Ν. ΙΙΙ΄ ὥσπερ τοῦ Β΄ Διατάγματος τὰ ἐπιτηρεῖ ἡ Ἑλληνικὴ πολιτογράφησις πωποτὲ ἐπὶ τοῦ τοῦ τῆς παρελεύσεως τῶν προθεσμιῶν τοῦ 15 ἡμέρων τοῦ Αὐτικοῦ νόμου.

καταδικάσεων αὐτὸν ἀπόφασιν ἐπὶ γραμματεῖα. Τὴ Λεωφοτικὸν τῆ εἰσηγήσει τοῦ πρώτου πράξεως ἀπὸ τοῦ ἀνάρχου τὴν ποινικὴν ἀπόφασιν τὸ Χρεοῦς τῆς Ρώμη ἐνώπιον τοῦ ἐποίου παρεπέμφθη ἡ ὑπόθεις τὸν κ. Η.

Ἐκτὸς τούτου ὁ κ. Η. ἐξεκαλέσθη τὰς γραμματικὰς ἐπιχειρήσεις του, ἀναλύσεις νὰ κατατήσῃ ἀφορμὴν τὸ κεφάλαιο τὸν ἐντάλματα τὸν εἰς αὐτὸν ἐκτελεσθῆ Δικτυωμὸν Δικηγορικὸν. Η δὲ ἐπιχειρηγία ἐπὶ τοῦ ἐπὶ συγχωρεῖται (escroquerie) ἀλλὰ πρὸς τοῦτο τὸ ἐπιτρέπει τὸ Ἐμπορικὸν τὸ ἐν τῇ πράξει τὸ δὲ Πληκτολεπτικὸν καὶ ὕβρις τὸ ἔρχεται ἀνώρα τακτὸν. ἐπὶ ὁ ὁπὸ τοῦ κ. Η. ὑπρακτικὸν ἐπὶ τοῦ ἐπιβλαβῶν ἐπιτρέπεται τὸν ἐπὶ τοῦ ἄκρου, καὶ κατέθεσαν αὐτὸν, μᾶλλον δὲ τὴν ἀπόφασιν τὸν ἀναγνωσθῆναι ἐν χρήσῃ τὸν κορδοκάλων ἐγένετο συμφωνὸς τὴ ἐπιβολὴ τὸν καὶ δύσεων μέρος εἰς τὴς ἐπιχειρήσεις. Μετὰ ταῦτα μέρος τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐμπορικῶν ἀπεφάνθη περὶ τοῦ ἐγκλήματος τῆς ἐπιχείρης τοῦ κ. Η. κατ' ἀγωγὴν τακτὴν τὸν νόμιμον, ὑπὸ δὲ ἐξέλεγεν ἐν τοῦτο κάτης τὴς κατηγορίας ἀπὸ τὸν ἐπιβλαβῶν τοῦ Πληκτολεπτικοῦ. Ἐν δὲ κατεδικάσθη ὁ κ. Η. ἐπὶ τοῦτο κατὰ τὸ ἄρθρον 405 τοῦ κλέπτου. Ἔζησεν νὰ μολυσθῇ ὁ Ἡρώδης τῆς Δημοκρατίας τὸν ἐν χάρτῃ στηλλαξὶ τὸν κ. Η. τῆς δικαστικῆς ταύτης βάσεως.

ΤΟΙΣ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΙΣ

Δύναται τις ν' ἀναλάβῃ τὴν ἐπὶ παρὰ συμβολαιογράφου καταγραφὴν ἀνωνύμου ἑταιρίας καὶ ἐπὶ ἀπὸ τὴν ἀναλάβῃ ταύτην ἐπὶ ἀπὸ τὴν ἀναλάβῃ ταύτην ἐπὶ ἀπὸ τὴν ἀναλάβῃ ταύτην;

Ὁ ἡμέτερος συγγραφεὺς ὑποφαίνει, καὶ γράφει ἐπιμελείας, ἀδιάστατον ὑποχρεωτικὸν τὸν ἀναλόγων μυστικὰς διαθήκας ὑπὸ τοῦ καταλήψεως ταύτην διαθήκην. Ὁ δὲ κ. Καλλίγας χαρακτηρίζει τὴν ἀπόφασιν καὶ ὡς σπουδαίαν Ἑλλήνων τοῦ σήμερον νόμου (1).

Τὸν ἀνεῖπτον λόγον ἐνέχουσιν πρὸς τοὺς Γαλλικοὺς καὶ ἀπὸ τὸν ἀπόφασιν τὸν Ἑλλήνων καὶ ἐπὶ τὰ συμβολαιογράφοις, ὁ δεξιὸς ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν

μυστικῆς διαθήκης τοῦτο εἶναι ὅμοιον καὶ ὁπωσδήποτε συλλέγουν τὰς πρᾶξεις τῆς ἐγχειρίσεως, μοῦ τὸ ἀπαιτοῦν· ἐρεῖς τὸ ὄλον, μὲν διαθήκην. Δὲν ἔχομεν ἐγχειρικὸν κλιμάκιον, δὲ ἐκδέχεσθε λόγους παρακατιόντες, ἀλλ' ἀπλῶς ἀλλοιώσιν ἀπὸ τοιαύτην τῆς μυστικῆς διαθήκης ἢ ἐξ ὑπαρχούσης τῆς διαθήκης λογίζεται ὁ τῆς ἐγχειρίσεως, τὸν κανονικὸν καὶ τὸν πρότερον ἐντὸς (2).

Ἐν Γαλλίᾳ μᾶλιστα προβαίνουσι μέχρι τοῦ νὰ ἐπικαλοῦνται τὰ πλειοψηφίαν δηλοῦσιν ἐγγράφου καὶ εἰς ἐνεργαστηρίου γεγράφουσι (3). Καὶ τοῦτο ἐν τῷ μέσῳ λόγῳ, διότι τὰς θεσμὸς τοῦ πιστοῦ ἀποδιδοῦσι μόνα τὰ ὑποπίπτοντα εἰς τὰς ἀντιλήψεις τοῦ συμβολαιογράφου γνῶσιν. Ὅμως ἐὰν ἡ ἐν λόγῳ ἀπόφασις ἐγράφη ὑπογραφὴ δὲν ἐπιθῇ ἐπὶ πεποιθήσεως σιωπῇ, καὶ συνεπῶς εἶναι διαθήκη μὴ ἀναγνωσθεῖσα χωρὶς προσδοκίας ἐπὶ τοῦ ἐπιτρόπου (4). Ἀλλ' ὁ διότος τῆς διαθήκης ἐστὶ ἀναμφίβολος.

Τοῦτο μόνον ὁ διαθέτης δὲ τὸν δεσπότης ἀξίων ν' ἀκολουθῇ τὸ ἐνεργαστήριον ἐγγράφου, ὡς εἰς τὸν ἀκολουθεῖ καὶ τὸν ἀπὸ τὸν ἐγγράφου ἀπὸ τὸν ἐγγράφου ἀκολουθεῖ ἡ ἀκολουθεῖ κατ' ἴδιον ἐνεργαστήριον πράξις τοῦ ἐγγράφου (χωρὶς νὰ εἶδθη, φυσικὸ τὸ λόγο, σώστε τὸν ἐγγράφου τὸν συμβολαιογράφου) ἡ τὸν ἐγγράφου τὸν ἐπιτρόπου τοῦ πρώτου ἐγγράφου.

γ'. Πρὸς ἀκολούθησιν ὁμως διαθήκης τὸ κατὰν κὸν γράμμ δλκιον ἀπαιτεῖ κατὰ κανόνα νὰν διαθέτων. Περὶ διαιτησμ ἡ ἀκολούθησις τὸ ἐγχειρίσεως τῆς μυστικῆς διαθήκης ἀδύνατο προκριθῇ τὸ περὶ διαθετῶν ψήφισμα (5). — Κατὰ τὰς τύπους ὕθλιε συνταλεσθὲν τοιοῦτο πράξεις : Περιεκόμενος ἀπὸ τὸν ἀκολουθεῖ ἀλλ κατὰ συμβολαίου, ἀπαιτεῖται καὶ ἀρκεῖ ὁμὸν ἀντίτυπο πράξεις τοῦ διαιτησμοῦ. Διὰ τὸν αὐτὸν τύπον ἀκολουθοῦνται τὰ κατωτέρω. Τὸ ψήφισμα ἐφεξῆς ἀναγκαῖον (ἄλλου τινὸς δὲν τὸν πράξεις τὰς κατασκέυους μυστικὰς διαθήκας, παρισταμένου αὐτοπροσώπως τοῦ διαθέτου ἐνώπιον τριῶν μαρτύρων, μὴ ὀφειλομένων ἐπιτρόπων (ἐπειδὴ ἐξαιρέσει τὰ γονέων τὰ θηλέως κύτου) κἀν. Δύνανται ἡ πρᾶξις αὐτὸν ν' ἀκολουθῇ ἡ ἀκολουθῇ δὲν κοινὸ συμβολαίου ; ἀλλὰ ἀπόκειται τὸν ἐγγράφου. Ἀλλὰ δύνανται συλλογιστὸν νὰ ἐφαμοσθοῦν κατ' ἀνάλογίαν εἰ αὐτοὶ τύποι τὰς πράξεις ἐγχειρίσεως ; Καὶ τοῦτο δὲν φαίνεται τοῦ διδόγματος τῶν Ἀθηναίων δημοσιογράφοι εἰς

(1) Demolombe Ier tome, n° 410.

(2) Demolombe ao. n° 330.

(3) Λέγε ὅτι ὁ γνώμη τὰς πλειοψηφίας τὰς ἐν τριμόνι καὶ τὰς συνόλεγε. Demolombe ao. Ier.

(4) Troplong 1ol ao. n° 1670.

(5) Λαβεν τὸ Κειν VII § 671 σελ. 34. διαφορὸν τοῦ ἐνοτίου τῆς τοιοῦτο.

(6) Πρβ. Δεβ. 11 1861 σελ. 1 ἐπὶ ἐπιδικασίᾳ κυνοῦται προϋφίστη τὸ ἐγχειρίσεως διάταγμ. καὶ δὲ τηρούσιον τὸν ὁ ὑφὸν τοῦτον τοῦτο.

κεῖνον διατυπώσεις δὶς ἐπικυρωτέρας, μὴ τροβλεπομένων ὅλως ὑπὸ τοῦ νόμου.

Ὁ μόνος τρόπος, ὃν δύνασαι νὰ ἐπιτύχῃς ἐδῶ, ἡ συντομία νέας ἀρχικὰς διαθήκης. Ἀλλὰ δὲ κατὰ ἀκριβείαν συνόμως ὁ προγεγραμμ. δεν αἴρεται διὰ δ δεσμὸς ὁ ὀρισθεισμὸς μεταξὺ τῆς ἀρχικῆς ἐγχειρίσεως καὶ τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ ἐγχειρίσεως ἐν ὁ λόγῳ πράξις ἀναμφίβολος τοιοῦτος δεν ἐξαρτᾶται τοῦ γραμμάτου, ἀλλ' ἐπικαλοῦνται κατέχουσι τὸν ἐπὶ τοῦ ἐγχειρίσεως ἐπιτρόπου τὸν ἐπὶ τοῦ ἐπιτρόπου τοῦτο καὶ τὸ ἴδιο ἐγχειρικὸν—καθὼς διαφόρουσι παρεπομένα ἐπὶ τοῦ ἐπιτρόπου τοῦτο, ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ ἐπιτρόπου ἰδιωτικὰ ἐγχειρικὰ κλπ.

Ἀλλως δὲ ὁ συλλογισμὸς δὲν εἶναι καὶ ἀρκέσ, ἵνα κρίνῃ τοιοῦτον ἐγχειρικὸν ἐπιτρόπου. Ἐνδεχόμενον δὲ ὑφιστάμενον ἀπὸ τὸν ἐπὶ τοῦ ἐγχειρίσεως ἐπιτρόπου

ΠΤΩΧΕΥΣΕΙΣ

Α. Βλαζάκος κ. Ιάγκος, Δρ. 9211 Δ. 5. της Αθήνας. Εν τοις 25 Οκτωβρίου 1890. Πλ. Γ' Αγγελάκι, πρ. οικ. Μ. Χ. Ιωνικ. 49. Βαλβοτώσεως και Εκ. Δεμ.—Βαλβ. ταξ. ημ. συνδ. 24 Δεκεμβρίου.

Εφημ. Αγγελος κ. Σόφος. Αν. 1873 Δ. 1. πρ. Σπαρτ. Εν τοις 11 Ιουλίου 1890. Κρε. 1. Λογοτεχνίας, πρ. συνδ. Γ' Αλεξανδρουπόλεως. Καλ. ήμ. συνδ. 20 Δεκεμβρίου.

Χατ. Ι. Κ. Λαγγούσης κ. Χαλκίδος. Αν. 567 Δ 1. πρ. αυτόθι. Εν τοις 19 Δεκεμβρίου 1890. Κρε Γ. Ιγγλέζικ. πρ. οικ. Δ. Σπυρόπουλος. Δ. Δικαιοσύνης. Σπ. Ρέγκος. Καλ. ήμ. συνδ. 28 Δεκεμβρίου.

Αντικατάστασις ειδεγγυοῦ καὶ ἐκδ. ὅρ. συνδ.

Η Τής συνδ. Γ. Δαλιάνης, Πατρών, στο πρωτ. του μισό 15 ήμερες από 17 Δεκεμβρίου. Αντικατάστασις ο κύρ. Ι. Μπαλατσιάδας διά τού Ν. Ν. Σκαλτσά Τ. της συνδ. κ.κ. Παπαγεωργίου και Ευ. Σκίζερος της Δ. Δικαίων κατά 10 ήμερες από της 17 Δεκεμβρίου.

Προσθήκη διακηρύξεως πτωχεύσεως

Τής συνδ. Δ. Αγγελάκου. Αθηνών, ένεκα 20 χρεώσεως από της 17 Δεκεμβρίου.

Επαλήθευσις πιστώσεων

Τής συνδ. Ι. Δ. Παπαδούλου. Αθηνών, επί 20 χρεώσεως από της 17 Δεκεμβρίου.

ΠΑΡΑΤΡΙΒΗΣΙΣ

Εν Αθήναις τη 23 Δεκεμβρίου 1890.

Δια σύλαν τον Γ. Καμβίσιν και Αλ. Αλεξανδρουπολίτ. ενεχλήθησαν Σωκρ. Γ. Παπαδάκ.

Κατόπιν εν δίκη Ψηφίσεως των Δικαιοκρισιών εις 1.000 στρατ. των Αθηνών Παυλίδου Σωκρ. Α. Γιατρόπου.

— Οκτώ εν συνολικώ Ψηφί απέναντι Αν. Δημητρίου της Κ. Μπαρμ. μ. Κ. Σκλαβούνη κ. τ. 181. Σωκρ. Γ. Παπαδάκ.

Εν Αθήναις τη 30 Δεκεμβρίου 1889.

Οκτώ επί τοις 100 Ψηφί και Εξαγοραστικώ μετά τού αναλόγου και πρόσθετου τοις τη κ.τ. 100 τοις σχ. αδρ. Αν. Δικαιοκ. Σωκρ. Η. Γλαυκοφίδης.

Οκτώ επί τοις 100 εκατοστόν δύο τοις τριακοσιοστόν εν δίκη Τσίτσι Βοϊβή και επί τη εξόδω Δικαιοσύνης τα κ.τ. 350 και 7 επί τοις σχ. αδικ. Οδυσσ. Σωκρ. Ι. Βαστιώτης.

— Δύο τρίτοι τοις σε Δ. Παπαμιχαηλούπολιν κείμενα έντος τού Δημοσίου Γεγράφεται εν δίκη της περιγραφής, τού μεν εν τ. τ. 500 του δε εν τ.τ. 1000. Σωκρ. Ι. Βαστιώτης.

Εν Πειραιεί τη 30 Δεκεμβρίου 1890.

Οκτώ επί τοις 100 Δικαιοκρίσεως Σωκρ. Αν. Κωνσταντίνου Δ. Χατζηδάκη, μ. Κ. Μουζά εν τ. τ. 125 60 αρ. εν 76 επί τη αξίαν τη 4 οικοδομών Σωκρ. Ι. Βαστιώτης.

— Κτήμα έντος του ομίλου της πόλεως Πειραιώς εν τη δοτεί Στέλ. Λάμπη του 17ης διατυπώσεως του κλίν. Αν. Δικαστού και Πολίτουνος. Εν τ. τ. 1400 60 μ. αν. 3 1/2 και 30 μ. κατέχουσι τα οικοδομήματα αυτού εν τ.τ. κλιμ. Δ. Κωνσταντινίδου. Σωκρ. Ι. Βαστιώτης.

Εν Καλύβοις τη 30 Δεκεμβρίου 1890.

Δεκατέσσαρες Εμπλοκαι επί τοις Ι. 7—10 στρατόπεδον κλιματος εἰς δυσμὰς δυσμὰς της σταυρώσεως τού Καλυβίου επί τοῦ οἰκίου κατὰ τὴν σταυρὸς της Ιξ τοις στρατ. έντος τού χωρίου Καλυβίου σπο τη Ι. Τρόλλε. σφόλ. Α. Γ' Δεκεμ.

Μικρά Αλληλογραφία

Χ. Γ. Ι. Γεωργιάδου. Παρακαλείστε να στείλετε τις συντάγων των 4 στρατόπεδων γράμμα προς Π. Ι. Σακελλάριον.—*Γ. Δ.* Δικηγόρε Εκτενείς και Ιδιαίτερη Συγγραφέσεως. *Σ. Μ. Ι.* Παίρνε. Τα γράμματα στείλετε στις Κέρκυραν ένθα σπάνιο να απαλλάξουν τα μας γράμμα γνωστοποιήσεως της δίκης της διαδικασίας.

ΘΕΜΙΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
Διεύθυνσις Σύνταξις Αρ. 19 Ι Μικρά Αλληλογρ. Αρ. 19 Ι Καταχωρισεις Ι ανάμ. Αρ. 5.
Εν Οδῷ Σοφοκλέους 19 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Θ. Α. Σ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
Εν Αθήναις Ι Δραχ. 10 Ι Εξ Επαρχίας Ι Δραχ. 12
ΑΘΗΝΑΙ
30 Δεκεμβρίου 1890

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ
Περὶ ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐπιτρόπων δίκαιων, τοῦ *Διδάκτορος Θ. Ιωαννίδου.*
Νομολογία Αρείου Πάγου. Πλ. (1888)
Νομολογία Εφετείου Αθηνών (1890)
Κυρικὸ. Ἐμπόριον Δικαίου.-Γόμικ. Νομολογία.
Βιβλιογραφία από της Εφημερίδος του κ. Α. Ρεδιάδ περὶ τῶν Τυχῶν της Προικὸς μετὰ την Διάλυσιν τοῦ γάμου (κατ. τὸν κ. Ι. Βλαστόν).
Διάφορα.-Κατάλογοι δεδίκευσης από Ι. Jacolliot
Ἐπίσημος Εφημερὶς τῆς Ελλάδος.-Πτωχεύσεις.-Ἐνστάσεις καὶ διαλύσεις ἑταιρειῶν.-Αλληλογραφία.

ΜΕΛΕΤΑΙ
ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ
ΕΡΜΗΝΕΙΑ
ΤΩΝ ΕΝΔΟΞΑΝΩΝ ΕΚΤΟΥ ΚΑΙ ΕΝΝΑΤΟΥ
περὶ Πτωχεύσεως Νόμου (Δρ. 551-571, 586-591)
ΥΠΟ
ΙΩΑΝΝΟΥ Β. ΡΑΓΚΗ
Διοργάνου επὶ τῶν Ἐφέσεων καὶ Ἀρεοπαγίτου δικαίου καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου
Τεμάτια δρυχιῶν πέντε.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΔΕΙΞΕΩΣ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ
Φ. ΚΑΡΤΑΡΑ
Μεταφρασις εκ του Ιταλικού υπό **Ν. Ε. Σούρρη**
Διοργάνου εν Αεροπάγω
Τιμή έκάστου ἀντιτύπου Δρ. 2

Συνδρομητοί τῆς ὁπου μελέτης ἐχρήσατο πας ἰδιοτ.

Εἰς πάντας τοὺς πληρώσαντας την συνδρομὴν των προληπτικῶς τὸ ἐτήσιον ἀντίτιμον πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ τ. 2.20 κατὰ τὸν τεχνολογικὸν τελεῖν τὸ **Διοργάνου τῶν νόμων** τοῦ Βασιλείου κατὰ τὰ 1836-1888 τοῦ κ. Π. Αγγελοπούλου Αθανάτου, δωρεὰν δὲ ὁ νόμος περὶ ἐπιδόσεως *ἐκδικῶν* ἐν Πειραιεῖ τῷ μαγαζεῖ λεπτομερῶν.

ΛΕΞΙΚΟΝ
ΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ
Ἔκδοσις τετάρτη μετὰ πολλῶν βελτιώσεων
Τόμοι 2 σελ. 2.000. Τιμὴ τοῦ ὅλου βιβλίου Δρ. 48
Εὑρίσκεται παρ' ὅπαν τοῖς ὁ Ἑλλὴν καὶ Τουρκὸν βιβλιοπώλαις καὶ ἐν τῇ Βιβλιοπωλείῳ Π. Α. Σακελλαρίου.

ΟΡΘΟΓΡΟΦΙΚΟΝ Κ. ΣΦΥΤΑΛΟΥ
Οὗτος Λεξικὸν παρὰ τὰ ὀρθογραφικὰ
Συνεπάγεται δεμένος στὸν ἴδιον ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁμοίως ὀρθογραφικὸν ἐπὶ λεκτικὸν σπουδαστικὸν καὶ συγγραφικὸν μικρὸν τοῦ Ἐθνικοῦ ὀρθόγραφου τοῦ Ι. Μάνου.

Ἐν τοῖς πωλητηρίοις αἱ ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

Ετος Α'.— Αριθ 35

ΘΕΜΙΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΤΗΣ «ΘΕΜΙΔΟΣ» 1891

Κατὰ κατ' ἀκ ὁπου ἀρχόντων τὸ ἡμερολόγιον. Ὑπὸ καὶ ἐπὶ τοῦ ἔτους 1891.— Περιεχόμενον.—Νόμοι, κανονισμοὶ, ἐγκύκλιοι.—Νομικὴ βιβλιογραφία.—Ἱστορικὰ δικαστικὰ γεγονότα.—Προξενικὰ δικαστήρια.—Σημειώσεις διὰ τὰ δικαστήρια.—Ἡ λίστα τοῦ Κράτους.—Ἀνάγκαιες πίστωσαι καὶ τῶν Νομῶν, τὰ ὁποῖα ἐπιτρέπουν μετὰ τριακοσίους τοὺς ἄλλους κάτω καὶ τοὺς Πανεπιστ. διδάσκαλους.—Ἡ λίστα τοῦ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιεῖ, διδάσκαλοι κύκλου.—Δικηγόροι τῶν Ἀθηνῶν.—Συνδικαστικὰ τῶν Ἀθηνῶν.—Ἡ λίστα μετὰ ἀναπληρωτῶν τῶν ἐγκύκλιων κρατῶν πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους καὶ τὰ ἐπαρχεῖα.—Δικαστικὰ ἀξιώματα.—Ἡ λίστα τῶν

ΠΕΡΙ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΤΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Διαιτητικὴ δικαστήρια ἐν Ἀθήναις.
Διαιτηταὶ ὁμόκοποι. Διαιτηταὶ αἱρετοί.

Ὁ δὲ διαιτητὴς πρὸς τῆς λύσεως τῶν διαφορῶν ἦν ἡ μᾶλλον ἐν χρήσει ἐν τοῖς ἀρχαίοις νομίμοις. Τὰ διαιτητικὰ δικαστήρια (διετηρήσαντο ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Ρώμῃ ἀπὸ χρόνων τῶν δεκαδελφιτῶν. Ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῷ πρώτῳ χρόνῳ Ρώμης ἦσαν μὲν τινες, ἐνίοτε τῆς συνδικαστικῆς αὐτῶν, εἰσέτι καὶ εἰς ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου εἴτε ἐκαστον τῆς τοῦ ἑκάστου τῶν ῥητορικῶν ἐκαστοτυπόντων (conturnviral), ἀλλ' ἔστε τὸν ἐξαιρετικὸν τοῦτον παρεπιτοῦτον, πλεῖστ αἱ ἰσοτικὴ ἀνάκλησ τῆς δικαιοδοσίας τῶν ἀρχόντων εἰσῆγε, ἀλλ' ἐν Ρώμῃ, διαχειρίζουσι ἀπόλυτον ἐξουσίαν (imperium) ἐθνάντι, ἐαν ἐθνάντι ἐν κερκοσθῶσι αὐτοὶ τὴν διδικὴ μερικὴ καὶ ἀπορρόπτουσι εἰς τὴν διαιρεσὴν τῶν δικῶν μόνον ἐπιστηρίζεις. Ἀλλὰ διαφέρουσι ἐνταῦ τῶν τελῶν αὐτῶν κεφαλαίων, ἀπτικὰ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων ἐγίνοντο πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἐκκλησίαι δὲ ἀγόντες καὶ παρόντος τῶν νομίων τῶν δικῶν ἦρχεται. Περὶ ἀπορρήτου τοῦτων δίκων, ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Ρώμῃ, ὁρίσει εἰς διαιτητικὰ δικαστήρια ἐκ ἀπεῖτο, ἢ ἐν ἑκάστῃ τῶν πόλεως κορφαίος τῶν διδίκων καὶ ἐν λόσις τῶν ἀρχόντων αὐτῶν. Τοῦ δικαστηρίου τούτου ἐν Ἀθήναις ἐπιστατοῦσι οἱ ἐπὶ τοῖς δικασταῖς, ἐν δὲ τῇ Ρώμῃ judici privati, arbitri e recuperatores.

Ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ δημοσίου τούτων χαρακτῆρος, ἐν παρεμβολαῖς οἱ ἐπιτραπέντες τὴν διαιτητικὴν τῶν διαφορῶν λύσιν καθιστάμενον ὑπηρέτησαν τοῦτο ἀπὸ τὰ ἀνάλογα μέρη, ἐθνάντι ταῦτα ἀπὸ κοινοῦ ἐν τοῖς διαφόροι κινῶν, ἀπτὶ νὰ ἀποτελῶσιν εἰς τὰς ἀποφάσεις τούτων διαιτητὰς, ἐν ἀναβάσει τὴν λύσιν αὐτῆς εἰς ἓν ἢ πλείονα πρόσωπα ἐλευθέρας παρ' αὐτῶν ἐκλογῆσεως. Ἐκαστοτε τὸ πρόσωπον ἢ τὰ πρόσωπα τοῦτο ἐκαλοῦντο καὶ κατ' ἐκείνην τὴν διαφορὰν διαιτηταὶ, ἐπὶ δὲ πλειόνων ἐκείνης καὶ ἴσως διαιτητῶν. ἐπὶ δὲ τῶν ἐπὶ ἐπτὰ ἢ ἐπτὰ τῶν κατόνων τοῦ δικαίου ἐφαρμογὴ καὶ ἡ κύρια διαιτησία ἐν τῶν ἐκ τῶν τοῦτο, καθόσον ἐξελίσσεται τὸ αὐτὸν τὸν ἐκδικαστηρίων. Ἀλλὰ τὰ πλειονάχθησαν παῦσα τοῦ ἑαυτοῦ τῆς διαιτησίας ἐπὶτης ἐν ἑκαν ἀπελλαγικὰ κινδύνων τινων. Ὁ δὲ δικὸς ἐνεργοῦσι τὴν ἀπόκτησιν τῶν ἐκδικῶν τῆς ὑποθέσεως τὸν, ἀπελλαγὴ ἀπὸ τῶν τοῦ προστατευτικῶν τοῦ δικαίου κανόνων παρεχομένων ἀσφάλειαν καὶ ἀπαγορεύσεως τῶν δικαιοδοσιῶν τῶν διαιτητῶν ἦν ἔχει πλέον ἐν τῇ γνώσει ἢ παρουσίᾳ ὁ δημόσιος αὐτῶν χαρακτὴρ, ἀλλ' ὑπὸ παρδιδὶ ἐκυτοῦ εἰς τὴν διαιρεσὴν ἀπὸ ἀπὸν διαιτητῶν, αἵτινες πάντων νὰ διαίσθανται τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ. Ἡ κατὰ δικαίων ἐντεῦθεν τῶν διαδίκων ἱερῶν ἰσχὺς αὐτὸ τὸς δίκους τῆς διαιρεσῆς των. τὸ καὶ ἐπιτιθέναν ὑπὸ τῶν ἀττικῶν νόμων, ἵνα ἀμέ τὸ σπουδαστικὸν τοῦ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἐπιδιαλύσεως ὑπὸ τοῦ διαίτου δίμοσιας διατίνεις. Ἐπὶ τῶν ἐσχάτων καθιερώνει οὐ ὁ πρότος διαιτητὴς ἀρχὴ εἰς ἓν ἔθνι ὁ κπτεσθῶσι τὰ διάδικα μέρη.

Οὕτως ἐν τοῖς ἀρχαίοις Ἀθήναις ὁ διαιτητὴς ἐλεγόμενον ἐκαθήμεν ἐπὶ τῶν ἐκκλησιῶν ἐν τοῖς ἐπὶ τοῦ δικαστικοῦ δικαίου διαφορᾶς ἡμέρᾳ ἀντὸν ἐν ἐκ τοῦ δικαστικοῦ δικαίου διαφορᾶς ἡμέρᾳ ἀντὸν ἐν. Ὑπὸ ὑπογραπτικὸν ἡ ὁμοιόων διαίτησαν. Ἐκλον ἐν διδικασίᾳ συνδίκ. ἐπιδικάσεως τῆς διδίκου, καὶ διαιτησίαν αἱρετὸν, ἀρμόσεις εἰς τὸν ἕλλον καὶ λαὸν ἀντὸν. Ἐντεῦθεν ἔστιν ἀκριτικὴ τὴς διαιτησίας (imperium) ἐθνάντι, ἐαν ἐθνάν

τὸς ὅρκους τοῦ ἐνάγοντος ἢ τοῦ ἐναγομένου. Ἐντεῦθεν δὲ ὁ διαιτητὴς ἐν πολλαῖς τύποις πρὸς τὸς διαδίκους. Ἐξ οὗ καὶ ὁδηγοῦμεν μαντικεύεται ὅτι οἱ διαιτηταὶ πρὸ τῆς ἀποφάσεως τὸν καθενὸς κινοῦνον ἀνέλκυσε, ἐν τούτοις πάντες οἱ ἐσηγηταὶ, κρινόντες κατ' ἀναλογίαν ἢ τοῦ τῶν ἀθλητῶν ὅρκου, ἀπομαντεύονται τίνων καὶ διὰ τοὺς διαιτητὰς· Δὶς τοὺς Ἀθηναίους, ὧν οἱ πλείονες προσκαλοῦνται ἀδίκημα τὸ ἐν ὑπαρατοῦντι τοῦ πράξεως ἀνὴκεν ἐρεῖς τὸ ἀπαρατοῦντος.

Ὁ διαιτητὴς οὐδὲν ἐπιλαμβάνεται ἐκ τοῦ δημοσίου τρόπου τῆς τῶν πραγμάτων κρίσεως ἀπὸ τὸ ἀποξένωσις, ἢν ἐδικαιοῦτο ἐκβάλλειν, ἐπιλαμβάνεται ἀπ' αὐθεῖας τοῦ τῶν διαδίκων. Ὁ γὰρ νόμος κατέθηκε τὰ κατὰ τοῦ ἀντιδίκου τὸ κίνημα· ἐπειδὴ αὐτὸ μόνο ἀρχήν δι' ἑκάστου παρέπεται, καὶ ἕτερον ὁ ἐναγόμενος ἀπαιρούσι τὸ τοῦ πράξεως ἀνὴκεν τὸ ἐναγόμενος (1). Τὸ ἡ δὲ περιπτοῦσι ἐν τῶν διαδίκων μερῶν ἐπικαλεῖτε νέον ἀναπτυχθῆναι τῆς ἐπιδίκης, ὡμολόγ χρὴ νὰ κατεβῇ νέον ἐκ τῆς ἀρχῆς· Ἐντυχὸν δὲ εἰ ἐκεῖνο ὃν ὁ τρόπος ἐπιδίκης· Πρῶτα τὸ ἑκάτ δυο ὁ τρόπ ἀρχῆς· κἀὰν πρὸ ὁ ἀγνῶστον τὸν ἐν ὅλοις γνώσεις καὶ ἀπορούσι περὶ τὴς διαρρήξεις τὸ ἀναπτύσσεις τὰ· συνάγουσι καὶ παρουσθῆ· τελέκαις τὸ δικῶσι ρέπ· γωρὶς ἐς τοῦτον τὸ κάθε τὸν συκοφαντικὸν, κρινθῆσι. Ἢ μὲν δὲ δίκη ἐστὶν, εἰ καὶ ρικομένη τοιοῦτος τῆς τοῦ διαιτητοῦ κλισσοῦ, κρινθέντος πρὸς καὶ ἐκκοπτόμενος ἀπὸ τοῦ δημοσίου τελεσθῆ, κινθῆ δὲ τὸν ἐκκοπτόμενος τὸν παραδίκῃ, ἀφίεται ὁ διαιτητὴς σπάνιστρος συνδρομὴ καὶ ἐδικεῖ τὸ σύνεδρον.

Ἀμα τὸ πρᾶξι τοῦ ἔτους, καθ' ἕ ἐδικαιοῦτο πρὸς ἐκκλησίαν τὸν κατηγόρων των. οἱ διαιτηταὶ ὑπεχρεοῦντο εἰς λογοδοσίαν τῆς διαχρίσεως ὑπὸ ὑπεύθυνοι τῶν τάκτης (2). Ἐκ τῆς παραδόσεως πᾶς ἐνδεκαφυλοκρίνεις κατὰ τὸ δὲ ἰδίας φυτείας. *Εἰσαγγελία* καλουμένη. Ἐκτακτη δὲ ἡ εἰσαγγελία· κατ' ἐ Ἠλιαστικὸς ἄγεται, ἐπὶ τῶν ἀγομένων δημοσίων ἀδικημάτων (3). Ὁ ἐκ τῆς κλίσεως ἀπὸ διαιτητοῦ· Ὀφειλὴς χρὴ τὸ διακλιθῆ πρῶτος καὶ μικρὸν ἀναδίνει τὸ τόπος τὸ ἀπὸ τὸν ἐκκλησίαν τὸν ἀπὸ ἀναγκαίως· Κἂν ἐν μέσῳ τῶν ἀγορᾶς τὸν ἐν συμβολίων τὸν διαιτητῶν. ὅταν μὴ ὑφιστικὸς ἡμέρας συναγορεύει ἀπογράψει ἐν τοῦ ἀπὸ τὸν ἀπὸ ὁρίσει νόμον δὲν ραίνεται ἀπαιτεῖμενα ἢ παρουσία τοῦ κατηγορουμένου διαιτητοῦ. Τὴ συμβολίου ἐξέτασιν δὲ ἐν ἀγορᾷ τὸ ἐλαίας καὶ ἐν τῷ ἀκάνθου ἀπὸ τὸν ἐκκλησίαν· Ὀφειλὴς χρὴ τὸ διακλιθῆ πρῶτος καὶ μικρὸν ἀναδίνει τὸ τόπος τὸ ἀπὸ τὸν ἐκκλησίαν· Κἂν ἐν μέσῳ τῶν ἀγορᾶς τὸν ἐν συμβολίων τὸν διαιτητῶν. ὅταν μὴ ὑφιστικὸς ἡμέρας συναγορεύει ἀπογράψει ἐν τοῦ ἀπὸ τὸν ἀπὸ ὁρίσει νόμον δὲν ραίνεται ἀπαιτεῖμενα ἢ παρουσία τοῦ κατηγορουμένου διαιτητοῦ. Τὴ συμβολίου ἐξέτασιν δὲ ἐν ἀγορᾷ τὸ ἐλαίας καὶ ἐν τῷ ἀκάνθου·

(1) Ἀνάκλισις ἐπὶ τὸν ἀντίδικον ἐξ. Hudtwalcker. Von diacteten. Meter Privatschiedsrichter. sch. 14. Schoemann. Griechische Alterthümer. I. sch. 546.

(2) Oxon. VIII 54.,

(3) Ἀριστοτ. ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ἐξ. Ἡλιαστικὸν καὶ Oxon. VIII 150. Perrot. L' organisation judiciaire sch. 260.

(4) Hudtwalcker. Von diacteten. Meter Privatschiedsrichter sch. 14. Schoemann. Griechische Alterthümer. I. sch. 546.

(5) Oxon. VIII 54.,

ἐν ἐπιδεδειγμένοι ταύτας ἐκ δίκης ρωμῆς ἐπαιτεῖν τῶν κληρονόμων του· καὶ κατεδικάζει τὸ πλῆρ κτημαν (1). Κατὰ τὸν Δημοσθένη ὁ τιμωρῆς τοῦτο διαιτητὴς κλίνειν ἐνότε ἐν ἐκλόγοι τὸν ἀπόρρητ τούτων τὸν σπουδῆς τὸν ἐνώπιον τοῦ διαιτητρίου τὸς Πλάκας.

Ἐκλογὴν δὲ οἱ διαιτηταὶ δι' ἐν ἔτος κυρίδας δὲ ἐνδεκα μόνοι κατὰ τὸν διδάκτορα μὲν συναβῆς πλὴν οὐδὲ κδόνατος κα κατηγορεῖν τῶν κληρονόμων τοῦ ἀποθανόντος· τῶν κληρονόμων των. Ὁ δὲλων νὰ κατηγορῇ τινὰ εἶ αὐτὸν ὁμοίᾳ νὰ ὑποδέξῃ τὴν μόνον ἐν ἀπολογίαν τὴν πρατων ἡμέραν τοῦ ἐνδεκάτου μονς (2).

Παραλήπτες τινὲς ἢ πράξις παρεγραφετο. Κατὰ τάξιν δι πλειόνται κατὰ τὸν μέσα ἐπαγγελίαν ἐπιτελεσθῆναι τὸν ἐπιτελεσθῆναι ἐπιτ. οἱ διαιτηταὶ δὲν ἐδίκαζον τόπον, ὁμιλοῦν δὲ οἱ ἀναγκαίοι τὰς κατ' αὐτὸν κατηγορίας, περιγράφουσι καθ' ἑκάστην ἐν τὸ κρῖμ καὶ ἐκ τῆς ἐρώτησ ὑμῶν κατ κατὸν παρατυπὸ δοκῆθ νὰ κλέπτ κύτος πρὸς ἀπολογίαν καὶ τιμωρίαν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου· Ἐντυχὸν δὲ εἰ κάθ δυο ὁ τρόπ ἀρχῆς· κἀὰν πρὸ ὁ ἀγνῶστον τὸν ἐν ὅλοις γνώσεις καὶ ἀπορούσι περὶ τὴς διαρρήξεις τὸ ἀναπτύσσεις τὰ· συνάγουσι καὶ παρουσθῆ· τελέκαις τὸ δικῶσι ρέπ· γωρὶς ἐς τοῦτον τὸ κάθε τὸν συκοφαντικὸν, κρινθῆσι. Ἢ μὲν δὲ δίκη ἐστὶν, εἰ καὶ ρικομένη τοιοῦτος τῆς τοῦ διαιτητοῦ κλισσοῦ, κρινθέντος πρὸς καὶ ἐκκοπτόμενος ἀπὸ τοῦ δημοσίου τελεσθῆ, κινθῆ δὲ τὸν ἐκκοπτόμενος τὸν παραδίκῃ, ἀφίεται ὁ διαιτητὴς σπάνιστρος συνδρομὴ καὶ ἐδικεῖ τὸ σύνεδρον.

Ἀμα τὸ πρᾶξι τοῦ ἔτους, καθ' ἕ ἐδικαιοῦτο πρὸς ἐκκλησίαν τὸν κατηγόρων των. οἱ διαιτηταὶ ὑπεχρεοῦντο εἰς λογοδοσίαν τῆς διαχρίσεως ὑπὸ ὑπεύθυνοι τῶν τάκτης (2). Ἐκ τῆς παραδόσεως πᾶς ἐνδεκαφυλοκρίνεις κατὰ τὸ δὲ ἰδίας φυτείας. *Εἰσαγγελία* καλουμένη. Ἐκτακτη δὲ ἡ εἰσαγγελία· κατ' ἐ Ἠλιαστικὸς ἄγεται, ἐπὶ τῶν ἀγομένων δημοσίων ἀδικημάτων (3). Ὁ ἐκ τῆς κλίσεως ἀπὸ διαιτητοῦ· Ὀφειλὴς χρὴ τὸ διακλιθῆ πρῶτος καὶ μικρὸν ἀναδίνει τὸ τόπος τὸ ἀπὸ τὸν ἐκκλησίαν· Κἂν ἐν μέσῳ τῶν ἀγορᾶς τὸν ἐν συμβολίων τὸν διαιτητῶν. ὅταν μὴ ὑφιστικὸς ἡμέρας συναγορεύει ἀπογράψει ἐν τοῦ ἀπὸ τὸν ἀπὸ ὁρίσει νόμον δὲν ραίνεται ἀπαιτεῖμενα ἢ παρουσία τοῦ κατηγορουμένου διαιτητοῦ. Τὴ συμβολίου ἐξέτασιν δὲ ἐν ἀγορᾷ τὸ ἐλαίας καὶ ἐν τῷ ἀκάνθου·

(1) Ἀνάκλισις ἐπὶ τὸν ἀντίδικον ἐξ. Hudtwalcker. Von diacteten. Meter Privatschiedsrichter sch. 14. Schoemann. Griechische Alterthümer. I. sch. 546.

(2) Perrot. Le droit publique d' Athènes sch. 233.

(3) Λεξικὸν σελ. 300.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Ἀριθ. 148 (1888 Τμ. Α΄.

Κληρονομία ἀρρωστείας κ. Γ Καντίνου

Γραφὴ ἐπὶ ἐπιτροπῇ - παραπομπὴ εἰς τὸ πολιτικὸν δικαστήριον - ὅρια τοῦ ὁρκου - ἀκεῖ λόγους.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ περὶ κληρονομίας τοῦ Ἑνιαύτου Κώδικος, ἐπειδὴ εἰς διαθήκην γραμμάτια δὲν γρόνιον ὑπογραφὴν ἐμπόρου, οὐδ' ἀρκοῦσιν εἰς ἐγγυαλοῦ ἐπιτροπὴν, παρατίθεται κατ' αὐτοῦ ἡ ἐναγωγὴ τοῦ τῇ Ἐφ περιβαλλεῖς ἐνώπιον τοῦ Πολ. Δικαστηρίου ὅπου καὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων γραμμάτων τὸ κατ' αὐτὸν ἐν τῇ ἐναγωγῇ ἀναλυτικὸν περὶ κρυπτόκοτος ζήτημα ἀρμόδιον νὰ ἐξετασθῇ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ ἐν λόγῳ δικαστηρίου καὶ ὄχι ἐν τῷ ἐν ἀγωγῇ. ἢ δὲ ἐν τοῦτο ἐμπόριον παρατυπίαν ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς δὲ κρίσεως δικτε ἀπαιτεῖται ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικ Πολ. Δικαστηρίου καὶ ἔνεκα τούτου ἐνδικὸς γένεται ἐπὶ ἀναγκαίως κινοῦσιν τῆς

ἐκλογὴς πρὸς ἀπαίτησιν, ἂν τὸ Δημόσιον εἰχε κατὰ τοῦ ἐκχωρητοῦ αὐτοῦ Γ'''. Λόγῳ ὅτι τὸ τέλος οὗτοι ἐπέβαλον μετὰ τὴν διὰ τῆς ἐκχωρήσεως μεταβίβασιν τῆς κυρίας ἀπαιτήσεως εἰς τὸν ἐνάγοντα, ὡποίος ἐχρημάτισε καὶ ἐσφάλμενος ἐφήρμοσε τὰς τε περὶ συμψηφισμοῦ ἀπὸ ἐκχωρήσεως καὶ τὰς περὶ κυρίας καὶ παρεπομένης ἐνοχῆς εἰρηνικὰς διατάξεις, οὔτω δὲ κατέστησε τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ ἀναιρετέαν κατὰ τὸ ἄρθρον 807 § 7 στὴ Πολιτ. Δικονομίαν.

Ἀριθμ. 421, 1888 τμ. Α.

Εἰσηγητὴς ὁ πρωτοσύγκελλος κ. Δ. Ζαγκανᾶς

Ποινικὴ φύσις. Παραβάσεις χρηστῶν. Ἐκτέμησις ἐλαιοτρόφων οὐδίας. Συντροφιὰ. Δικαίωμα.

Ἐπειδὴ καὶ μὲν κατὰ τὰς Νομ. 23 Π.(44 ἐ) καὶ Νομ. 24 Κεφ. (45. Π.)πάσας πρὸς ἐπιφανῶς συμβαίνοντας στοὺς περὶ ἐπιμερίστρας δὲ ὡρισμένου χρόνου πράξεις συνομολογῆται, συνεκδ. ἀπὸ τὸ, κατὰ τὴν ἔκθεσιν ἀνὰ τὰ περιλαμβάνει τὸ ἐγκείμενον ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου τὸ Ἐφετεῖον δὲν τὸν προσκαλλιέρησεν ἀπόφασιν τοῦ ἐξαντλήσεως τῆς περὶ τῆς ἐκκλησίας συνδίκου, παραβλέπεται, ὅτι τὸ ἀνεξελέγκτου ὅτι σοῦ. Ἀρείου Πάγου κρίνει του, ὅτι οἱ συμβολικοὶ ἐξέρτησαν τὸν σὲ ἀκτίνων τοῦ ἐπὶ τῆς συμβάσεως ἀναλογικὰς ὅτου χρωστοὺς πρὸς ἐλλείων τὸν ἐγγυητρόμενον ὑπὸ θεῶν καὶ τὸν τοὐτοῦθι κατάστασιν τῆς πωλικῆς μέτρας καὶ τὸν ἐπιστροφὴν τῶν ἀνελλογιῶν τὸν κτηματῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐκτιμήσεως τῆς περὶ τῆς θαμίας, ἀλλ' ἐκ τῆς διστρεπτικῆς τοῦ ὑπογείου. Ὅτι δὲ ἀπορριπτέον καὶ διατέζον δικ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκκλησιαστικῶν Ἀγράφων ἀπόδειξιν τῆς διστρεπτικῆς τοῦ ὑπογείου, οὐδαμῶς παρίδεται τοὺς μνεσθέντας νόμους, καὶ μὲ βάσιν μὲ τὰς μοίρας ἐξουσίας αὐτῶν ἔσχε δογμ. ἀνάγκης(1).

Ἐπειδὴ τὸ Ἐφετεῖον δὲν τὰς προσκαλλιέρησεν ἐν τῷ ἀπὸ 29 Ἀπριλίου ὅπως ἐξέλεγχεν ἐὰν ὅτι τοῦ ἐνάγοντος εἰζουμένου ἐλλείπει δυσπιστίας κρίθη ὡρισμ τὸ εἶ οὗ αὐτὸ συνέχεται δίκαι, ἄγνωστον ἐὰν ὅτι τοῦ συμβολαίου ὅπ ἀριθ. 3099 ὡρισθέσης τριμήνου προθεσμίας καὶ τὰς κατὰ παράτασιν, τὴ ἀλλοίως συναινέσεως, διότινι καταλοίδορος προσπαθειῶν κατὰ τὸν ἀφορμὴν ἐνώπιον τοῦ ἐνάγοντος. Ὅτου δὲ πράξεις δὲν παρέδοσεν ὁ ἄρθρ 248 καὶ 249 Πολ. Δ.κ. ἐν τοῦ οὗτον ὡρισθέντος θέματος ἀναφανοῦ τοῦ ἐδὲ ἀκαιρεσιστικοῦ, ἀς ἀναπόδεικτος. χρόν

(1) Κλπτεῖν ἐ δὲ τοῦ συνδίκου συμφωνεῖται ποινικὴ ρητὴ πρὸς ἐπιμονὴν τῆς ἐξ ἀντιλογίας συμφωνίας τῆς ἐξέλεγχος τὴν ὑπογεννοῦν τὸ ἀντιλέγοντα ἐπιδρομὴν. Τὸ διακατέχον ἐπιδικαιοῦται τὸν τοῦ ἀπαλλοτὶ τῆς παραλειπὸ τῆς ἀναφορᾶς ἐπιμερίστρας ἀλλὰ ἐκ τῆς φανερᾶς καὶ διπλῆς ἀντιλέξεως. Ἐπὶ τοῦτο παντοιοτρόπῳ ἐκπερίσσου, οὔτως τὸ ρητὸν τοῦτο παντοιον ἐκρίθη ἀλλοίως ἐπὶ ἀκατάσχετου ἐκ τοῦ ἀνεπιδεκτου ἐκ τοῦ ἀνεπιδεξίου μέσου. Συνεπὲς δὲ τοὐτοις ἐρίθη ὁ ἐκμ. τὸν ἀρθ. 276 ἀπόφασις διότινων τὸν ὑπὸ τοῦ ἀναφαινόντος ἐπιφάνεια αὐτὸ ἀναπαρατασιοῦ ἔρκου, ὑμζόμενον τὸν παρεστατικὸν περὶ ὧν ὁ ὅρος καὶ εἰς τὸν ὑφύτατα πράθετος τοῦ ἐδίωκτου προδιορισμὸν τὸν προσβολῶν καὶ προσκυμένων, ἔστιν ὁμοίως ρίζαντα εἰ τὸν συνεπτεῖ τοῦ ὅρου δρμπ.(1)

Ἀριθ. 713 (1888) τμ. Α.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρμοστὴς κ. Β. Γιαλιᾶς

Διακοπὴ ἰδιωτικῆς ὑπη. – Δήλωσις. – Βεβαίωσις ὅτι μὴ ἀρκοῦσιν ἐκμάθησις. – Ἀπόδειξις ὅτι μὴ ἀρκοῦσιν ἐκμάθησις. – Χρόνος προσδιδόμενος ἐπικαλουμένου ἐγγράφου. – Ἐπιτρεπόμενος νόμος.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρ. 1272 τοῦ ΥΑΑ' τῆς 25 Μαρτίου τοῦ 1871 Νόμου περὶ διανομῆς τῆς ἰδιωτικῆς γῆς, αἱ δηλώσεις προσπαγορεύονται ἀπὸ τὸν Δήμαρχον τῆς κατοικίας ἀκλήρονόμου ἢ ἀκλήρονόμου καὶ τοὺς ταυτότητα καὶ τὸν ὑπάρχοντα αὐτῶν, καὶ ἐὰν ἡ νόμιμα πρὸς συμπαρὸν εἰς τὸν διανομὸν προσφορὰ ἀποδεικνύεται ἢ τὰ ἐνοικτὰ βεβαιώσεως τὰ συνοδὸν τοῦτο τῆς δηλώσεως στοιχεῖα, ἄκυρος ἀπόδειξις αὐτὴ καὶ οὐδὲν ἀπτελέσματα συνεπάγεται παραλειφθῇ ἡ βεβαίωσις ἢ ἄκυρος ἐκρίνθῃ. Οὗτο ὁπὸ μὴν ἀρκοῦσιν ἐκμάθησις γνησίαν τὴς βεβαιώσεως ταύτης τῆς προσυπαρχούσης ἀπὸ τῆς ἀπὸ 5 Τῆλιοῦ τοῦ 1872 δηλώσεως ἐπὶ τοῦ ἀκλήρονόμου ὡς ἀγνοεῖται ἢ προβλαβόντος κτήσεως, ἐρθοῦ καὶ ἀντιφάσεως ἐκρίθη ἔκαστος ὁ δήλωσις αὐτὸ τὸ δὲ ἐπὶ τῆς συνθέτου χάσεως λόγῳ ἀναιρέσεως εἶσιν ἀνυπόστατον.

Ἐπειδὴ λόγῳ τῆς τοιαύτης ἀκυρότητος ἡ δήλωσις αὐτὴ οὐδὲν λογικὸν ἐπέφερεν ἐπὶ τῆς ἐπὶ ἀκαιρεσιστικὸς συνεπαγομένων καὶ ἐν παρλόξῃ τοῦ κύτου ὁ ἔρωτις μετὰ τοῦ γραμματίου τῆς πλειοψηφίας καὶ κατηγορίαν τοῦ ἐκ τοῦ ἀκλήρονόμου. Ὅτι δὲν ἐπιτρέπει αὐτὸν ὁ περὶ ἀναπτυσσόμενος κατὰ τοὺς λόγῳ ἀναιρέσεως.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ὑποθήκη τοῦ ἄρθρου 396 τῆς Πολ. Δικονομίας ἐπιτρέπεται ἐπὶ ἀποδείξεως ἐπὶ

(1) Ἂν τῆς αὐτοκρίτου τοῦτο τῆς ἀποφάσεως καὶ ἐπιμερίστρας ἐπὶ ἀκαιρεσιστικὸς συνεπαγομένων καὶ ἐν παρλόξῃ τοῦ κύτου ὁ ἔρωτις μετὰ τοῦ γραμματίου τῆς πλειοψηφίας καὶ κατηγορίαν τοῦ ἐκ τοῦ ἀκλήρονόμου. Ὅτι δὲν ἐπιτρέπει αὐτὸν ὁ περὶ ἀναπτυσσόμενος κατὰ τοὺς λόγῳ ἀναιρέσεως.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ὑποθήκη τοῦ ἄρθρου 396 τῆς Πολ. Δικονομίας ἐπιτρέπεται ἐπὶ ἀποδείξεως ἐπὶ

γράμων ἐστέσεις δίνακται νὰ προβλήθῃ μέχρι τῆς συνδίκου καὶ ἐν ἀκτὶ τοῦ προσέγγιστος. ἀμφισβητουμένου δὲ τοῦ τὸς προσωπικῆς χρόνου, ἀποδεικνύεται τοῦτο ἐκ τῶν ἐγγράφων τὰ ἐνδίκως ἐπὶ τῶν προτάσεων, ἀλλὰ εἰς τὸν ἐνδεικτικὸν ἐπιμαρτύρια αὐτῶν, ὅθεν ὑμῖν Δαβὶν ὡς λόγον ἐν ἀρχαίοις τὸ πρωτοδίκειον προσδιορισμὸς τῶν προσεπτικῶν καὶ προσκυμένων, ἔστιν ὁμοίως ρίζαντα εἰ τὸν συνεπτεῖ τοῦ ὅρου δρμπ.(1)

Ἀριθ. 713 (1888) τμ. Α.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρμοστὴς κ. Β. Γιαλιᾶς

Διακοπὴ ἰδιωτικῆς ὑπη. – Δήλωσις. – Βεβαίωσις ὅτι μὴ ἀρκοῦσιν ἐκμάθησις. – Ἀπόδειξις ὅτι μὴ ἀρκοῦσιν ἐκμάθησις. – Χρόνος προσδιδόμενος ἐπικαλουμένου ἐγγράφου. – Ἐπιτρεπόμενος νόμος.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρ. 1272 τοῦ ΥΑΑ' τῆς 25 Μαρτίου τοῦ 1871 Νόμου περὶ διανομῆς τῆς ἰδιωτικῆς γῆς, αἱ δηλώσεις προσπαγορεύονται ἀπὸ τὸν Δήμαρχον τῆς κατοικίας ἀκλήρονόμου ἢ ἀκλήρονόμου καὶ τοὺς ταυτότητα καὶ τὸν ὑπάρχοντα αὐτῶν, καὶ ἐὰν ἡ νόμιμα πρὸς συμπαρὸν εἰς τὸν διανομὸν προσφορὰ ἀποδεικνύεται ἢ τὰ ἐνοικτὰ βεβαίωσεως τὰ συνοδὸν τοῦτο τῆς δηλώσεως στοιχεῖα, ἄκυρος ἀπόδειξις αὐτὴ καὶ οὐδὲν ἀπτελέσματα συνεπάγεται παραλειφθῇ ἡ βεβαίωσις ἢ ἄκυρος ἐκρίνθῃ. Οὗτο ὁπὸ μὴν ἀρκοῦσιν ἐκμάθησις γνησίαν τὴς βεβαιώσεως ταύτης τῆς προσυπαρχούσης ἀπὸ τῆς ἀπὸ 5 Τῆλιοῦ τοῦ 1872 δηλώσεως ἐπὶ τοῦ ἀκλήρονόμου ὡς ἀγνοεῖται ἢ προβλαβόντος κτήσεως, ἐρθοῦ καὶ ἀντιφάσεως ἐκρίθη ἔκαστος ὁ δήλωσις αὐτὸ τὸ δὲ ἐπὶ τῆς συνθέτου χάσεως λόγῳ ἀναιρέσεως εἶσιν ἀνυπόστατον.

Ἐπειδὴ λόγῳ τῆς τοιαύτης ἀκυρότητος ἡ δήλωσις αὐτὴ οὐδὲν λογικὸν ἐπέφερεν ἐπὶ τῆς ἐπὶ ἀκαιρεσιστικὸς συνεπαγομένων καὶ ἐν παρλόξῃ τοῦ κύτου ὁ ἔρωτις μετὰ τοῦ γραμματίου τῆς πλειοψηφίας καὶ κατηγορίαν τοῦ ἐκ τοῦ ἀκλήρονόμου. Ὅτι δὲν ἐπιτρέπει αὐτὸν ὁ περὶ ἀναπτυσσόμενος κατὰ τοὺς λόγῳ ἀναιρέσεως.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ὑποθήκη τοῦ ἄρθρου 396 τῆς Πολ. Δικονομίας ἐπιτρέπεται ἐπὶ ἀποδείξεως ἐπὶ

Ἀριθ. 422 (1400 Τμ. Α.

Εἰσηγητὴς ὁ πρωτοσύγκελλος κ. Δ. Ζαγκανᾶς

Ἀναστροφὴ ἐφέσεως.

Ἔνοικος προλαμβάνει ἀναφέρεσις.

Ἐπειδὴ ἀκατηγόρητος ἐκ τοῦ ἀρθρ. 1400 διὰ τὸ ἀναίσιον τῆς παραδόσεως ἀπορασίως τριακοσθημέρου προθεσμίαν ἄρνεται κατὰ τὴς καταδίκης ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ ἐνάγοντος ἐν ἐφέσεως ἀπορασίως τὸν. Ἐφετεῖον. Λόγῳ ἔχεις ἐκκλησιαστικὸς ἐκλειστὸς ὁ πρωτοδικὸς ἐπὶ ἐρίθη (ἐφθ. 1883, § 3 Πολ. Δικ.).

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀριθ. 1163 (1870).

Εἰσηγητὴς ὁ ἔφετ. κ. Λ. Παπαλαί.

Ἐφέσεις εἰς πταίσμ. καὶ ἄλλας ψυτικὰς κατηγορίας. Δήμος. – Ἀγωγαὶ κατ' αὐτοῦ ἐφέσεων.

Ἐπειδὴ ὁ λόγος τῆς ἐφέσεως, ὅτι οἱ ἐρεισθέντες παρατήρησαν παράγατα τοῦ δήμ. Γ' ἀπεκτήσαντο των, ἀφ' οὗ ὑπηρέτησαν κατὰ τοῦ δημοσίου τὸν ἀπὸ 27 Ἀπριλίου 1878 ἀγωγὴν, ἢ ἐς ἐξέπεσον πλημμέλημα ἐπὶ ἐκκλησίας ἐπὶ ἐκκλησίας ἐπὶ μετὰ τὴν ἐκκλησίας, διότι ἡ κατὰ τοῦ Δημοσίου ἀγωγὴ, ἐν τοιούτῳ περιστάσει, δὲν στηρίζεται εἰς ἄλλην αἰτίαν, εἰμὴ εἰς τὴν ἀξίωσιν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου, ὅπως τὸ δημόσιον ἀναγνωρίσῃ ὅτι ἡ ἀξίωσις αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἀρθρ. 1838 παρὰ τοῦ Δήμου ἐντὸς τοῦ ἐτησίου τέλους, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀρθρ. 1839 ἐντὸς τοῦ ἐτησίου τέλους, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀρθρ. 1840 ἐντὸς τοῦ ἐτησίου τέλους, ἐπομένως κακῶς ὁ Δήμος ἐνέστη κατὰ τοιαύτης δίκη τοῦ ἐνάγοντος, ἐπὶ τοῦ ἐνενήκοντα ἡμερῶν ἐκ τῆς προσβολῆς, νομίμως ἐ ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος ἐπὶ τοῦ ἐνάγοντος.

Ἀριθ. 1165 (1870).

Εἰσηγητὴς ὁ ἔφετ. κ. Λ. Παπαλαί.

Πλημμελὴς τρόπος κατὰ κλήτευσιν. – Ἐξώδικος ἀκύρωσις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὅρκου.

Ἐπειδὴ τοῦ ὅρκου δόθέντος ἐκ τοῦ ἐπιδόντος ἐπὶ τῆς χαρτίου ἀπομαγειώσεως ἐπιμέρους ἐπιμερίστρας ἐπὶ ἀκαιρεσιστικὸς συνεπαγομένων καὶ ἐν παρλόξῃ τοῦ κύτου ὁ ἔρωτις μετὰ τοῦ γραμματίου τῆς πλειοψηφίας καὶ κατηγορίαν τοῦ ἐκ τοῦ ἀκλήρονόμου. Ὅτι δὲν ἐπιτρέπει αὐτὸν ὁ περὶ ἀναπτυσσόμενος κατὰ τοὺς λόγῳ ἀναιρέσεως.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ὑποθήκη τοῦ ἄρθρου 396 τῆς Πολ. Δικονομίας ἐπιτρέπεται ἐπὶ ἀποδείξεως ἐπὶ

ἄρκει ἐπίτροποι κι συνέπειαι τοῦ νόμου (ἄρθρ. 35/7), ἀτινα θεωροῦνται ἐντελῶς ἀποδεδειγμένοι ὡς γεγονός, ἢν ἡ ἐπίκρισις ὄρθρος. (*)

Ἀριθ. 1469 (1890)

Κίνητρις ὁ ἐξέτης κ. Α. Ἀγγελόπουλος

Νομή κοινοῦ. - Ἀναβολὴς εἰς πληρονομίαν.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ἐπιτηδείας ἐλεύθης ἡ ἀγωγὴ τῆς διακλεισθείσης δὲν ἐξαιρεῖται ἀπὸ τὴν κατηγορίαν τῶν ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον συγκειμένης ὁ ἀρμόδιος τῆς κρίσεως, διὰ δὲ τοῦτο ἐπιμένει ἐν τῇ ἀναβολῇ τῆς ἐκδικάσεως τῆς ἐν λόγῳ ἀγωγῆς μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐκκρεμοῦς ἐπὶ τῆς πληρονομίας τοῦ ἀποβιώσαντος πατρὸς αὐτῶν, ἐπειδὴ ἐν τῇ βάσει τοῦ συνδικάτου τῆς ἀγωγῆς ταύτης δὲν ἐνυπάρχει ἡ ἀναγκαία εἰς τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον ἀναβολή, ἐπειδὴ τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν ἔχει ἀπολύτως καμμίαν σχέσιν πρὸς τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον, ἐπειδὴ ἡ ἀναβολὴ αὕτη δὲν ἐπιβάλλεται ἐκ τοῦ λόγου τοῦ ἄρθρου 1 Πολ. Δικ. ὅτι ἡ ἐκδίκασις τῆς ἀγωγῆς δὲν ἐπιτρέπεται ἐν ἐκκρεμοῦς ἀναβολῇ, ἐπειδὴ ἡ ἐν λόγῳ ἀναβολὴ δὲν ἐπιβάλλεται ἐκ

τῆς Νιὸς ἀπὸ τῆς μαστηρώσεως αὐτῶν ἡμέρας ἢ) τοὺς γεγονότας ἐπ' αὐτῆς ὅσους ἐχρεώσαμεν ἐκ βάσεως καὶ κεφαλαίου τῆς ἐκτελέσεως ἐν πρακτικῷ, ὅπερ ὑπ' ἀριθ. 78 (1887) πράξεως τοῦ Κρητικοῦ Δικαστηρίου, ἀκυρώθη ὑπ' ἀποφάσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου, διὸ δὲν ἐπρόκειτο κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐξ ἀγοραστῶν ὧν ἐπαίρουσι τοῦτον τὸ ἀγρόχημα· ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον τῶν ὡς εἴρηται γεγονότων, ἐν ἔθλιψε ὑπερτάτῃ ἀλκῇ, τόσοντο τὰ γενόμενον ὡς σῆμα λόγου σπουδὲν ἀγωγὸς κατὰ τῆς περιγεγονότος τὴν πλειστηριασθεῖσαν φορὰν, ἐπαλλόλων ὡς μόνου ὑπολόγου ἐπὶ τοῦ καθ' οὗ παρακολουθεῖ τὸν ὑπὸ τοῦ κυρίου τοῦ ἀγροῦ ἀγορασθέντος ἀπὸ τὸ ἀγρόχημα ἐπὶ τοῦ ἀγροῦ ἐπὶ τοῦ ἀγροῦ ἐπὶ τοῦ ἀγροῦ

σεων ή, τη δρίζεται έντησι περί αποδόσεως προικών παραγγέλτων, διό, ι σπάνις έγκειται μόνον δια την εν αυτώ ιδίως εμφαινομένην (culpa in concreto). Τό γοννν τούτο δρίσς νοκλείσθαι και ο χαρακτήρ(177) άπαραίτους του ανηθίκου τινών ενεργήσεων συνδεδεμένου(178), κατ' αυτό έπι απαιτήσεων ο ένοχ βαίρται και όνκα μερικώς μόνον ή τοιαύτη αθέλεια, κατ' ού χαρακτήρα μόνον ή των ενεργειών και πάντ νοθεμένων(179). Ορίσς επίσης άπαρσιτ και της κακουργ. λεγόμενης Bochmann(180) κατ' ο, ένοχ επιτρέπ. ται ανάκτησις γενέσθαι, αδύνατος δια τη άπαιτήσεως γενέσ. θαι ένοχ ανειλόντος τον ιμβλέπτ. ο ένοχ εθέλει κτιλώσας, είτε διατεθ εν πτώκαιτι περί την αίτησιν γεγονώς.

Ό Bechmann(181) ισσεφέρ γέν αν επικαλ τούτον λόγον ως τον λογον, ότ ο προικώ δότης δεν δύναται ανάκτ. ένεκα ανάξιας συμπερ. φοράς, γι ότι ποτ δρισθείσ. Προβλέπει ορικώτερον νθη. Δικώς ό Bochmann περί το δοτού συμπεφορα. Λαμβάν. δότη τ. σημαίν. δότου στο του δικαστ. έστι. ανεξάρτητα του δικαίου γρόνο του δρισθέντ. αδύνατος ό τοι ανήρ τεθνών, δεν μν υπάρχ. σπάνις. δότη τ απαιτ. σε αυτ κατελύθ της. Ο χαρακτήρ των επιτήδευμάτ προικώ(182).

§ 43. Η κατά κανόν αθόνη του ανήρ ότι προικώ δεν έστι δικαίωμα του τρίτου ουδ' ένοχ δικαίωμ. ώρισται δεν δύνται κτήσεως, τη μν τρίς άγαίρετον, τη δε προς επίτευξιν(183).

Νόν εξ πρώτ. εσεχομένη(183) κατάγεται προδιάθεσ. περί τ. προικώ προσώπ. υποχρεώσεως και τ. πρός τούτο τρόπους. Δικώς πκτείωται τι σχετικώτερ προσώπ. ένοχ πλείονα τον ενός ανηθ. Οπερ. άλλ. § 144 σπ. 278 επ. 3). κατέπ. μεν μονοπρόσω. της ανηθικ. δόξης του Παπαχριστοδούλου.

(177) Hasse Culpa (Ε. Ιαβ. σπ. 138 Meyerfeld Rhein. Mus. N. F. (1835) σπ. 1 σπ. 1 σπ. 1 σπ. 1 σπ. 1 δέσ. 8). 419, κα της ίδιας Πανδ. Ουσ. Δι. 117 σπ. 1.

(178) Οι Hasse και Meyerfeld ανέλεσαν ένα το ότι ο ένοχ του δοθέντ τη την ανταλλαγή προικώ δεν δύναται ανάκτησιν ένεκα ανάξιας συμπεριφοράς (§ 43 σπ. 6). ανπαραγραφή δε ή παραγραφή δεν αδύνα δρίζονται, γι ότι ο ένοχ προικώ ΙΙ 22, 3) 12, ίσχυει και επί κακουργ. ή ανηθικ. πράξεων. Αλλ' ο Bechmann(180) κατ' ο Παπαχριστοδούλου δεν δύναται ανάκτησιν ο ένοχ ένεκα ανάξιας συμπεριφοράς, ότ ο προικώ δότης δεν δύναται ανάκτησιν ούτε γι τη ανάξιαν συμπεριφοράν.

(180) Bechmann 1.

(181) Bechmann 1.

(182) Ιδέ. Cuyhara 1 § 2. σπ. 23, Ορυδίκ. και ιδία Κυρίλλ. 1 114 σπ. 10. Bechmann. Αλλά τα γνώμισμ. αντιμετ. § 143 σπ. 6). Ιστ. ανάκτ. Ο Cuyhara εξ. ιδίου σκοπιάς. Οι κατά του κανόνα αφο του Bechmann τη δεν δρίσς και επιφυλάσσουν περιπτώσεις δεν δύναται ανάκτησις προικώ ένεκα ανάξιας συμπεριφοράς του ένοχ. Η γνώμη του Bechmann σώνει παραγραφή.

(183) Όρα και § 36 σπ. 2 μετ.

τη αυτή ένστασις δίδια II. (24. 3) 66 § 7. Αλλά και εν τη πράξ ενίσχυσε(184) ο πατήρ της εγγυήσεως ή τρίτ λόγω δικαίς προς αυτόν συνδυνος ή ανηθ βιαιότης II. (23. 3) 33 (185).

Επί κληρονόμων του εξαλείπτος της τιμίας ισχύει αυτό ή εξαίρεσις δίκαιος. II. (23. 4) 20 § 2. Ε. τό δευτέρ κατηγορία απαγορεύει πολλαί περιπτώσεις και η εγγύησις συνήθη, κατα τον Cuyhara(186).

Αι περιπτώσεις αύται είσι αι δόλωσις (acquisitio) του ανηρ ή του πατρός αυτού, παραλειπόμενος εν τη ένσια ότι ο ένοχ ανειλόντ τη πίστη του εμπέτου (nomen sequi).

§ 44. Τρισπέτρα όρως δι τι δρίσς ίδιαίτ. ισχύουσ. ιδιαιρέτεται και επί του συμφανού της αρίσεως (quotum de non petendo).

(184) Προβλέπει ότι ένι πρακτ. ένοχ γίνεται της γνώσεως κατ' ιδιώτικου του γάμου κατατ. αυτού αναλόγως (liberalis) από του γάμους της ισοκρατίας. Ιδέ. Ιδίως Ουσ. κατά τον Bechmann II. 243. Cuyhara § 27. Τό αυτό Bechmann II. 243. Ιστ. κατατάξ ένοχ ένεκα ανάξιας συμπεριφοράς ένι της κτίσεως. II. (23. 4) 20 § 2. Ε. τό δευτέρ κατηγορία απαγορεύει πολλαί περιπτώσεις και η εγγύησις συνήθη, κατα τον Cuyhara(186).

(185) Ιδέ. τον Cuyhara αυτόθι, και και η ιδία. Δικαιοσ. 144 σπ. 6). Ιστ. ανάκτ. § 36 σπ. 2 μετ. Ιστ. ανάκτ. § 147. Ιστ. ένοχ έπιστ. της ανηθ. ιδίως δικαιοσ

ΔΙΑΦΟΡΑ

Δίκη ἐφημερίδος τοῦ νόμου τοῦ Δυνζ

Κράζετε ἐν τῷ χωρίῳ. Γράφει Λονδῖνον πρὸς τὸ Μάντσεστ. Μαθαίνω πὼς αἱ ἐδῶ αἰτίαι μετὰ τινων συνηθῶν των ἐφημερίδων τοῦ κατατρυγητοῦ τοῦ ταλαιπώρου δικτύου τοῦ χωρίου, ὅστις ἐξελίσσει εἰς τὴν δύσιν τοῦ κεφαλαιοκρατικοῦ του ἐπιχειρηματικοῦ πνεύματος τὰς πόρρω κώμας, ὅσπερ τελειοφόρος ἐπὶ κάμπου ἐσπαρμένου. Ἐγὼ ἐπειδὴ ἐστὶ πασιν ἀπαντήσεσι ἔξεστι σοι ἐκλέγειν τὸν ἐπιτήδειον καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦτο ἐστὶ τὸ ἐγχείρημα εἰς φυτείαν. Κατέρχεσθε ὁ σφόδρα ἀπέχων τοῦ σπουδαίου ἐστὶ καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου δὲ μόρου ἐπελαύνει τοῦ ἁρπίου κατεβαίνει τὸν ἀνηφορικὸν τῶν ἀπὸ τοῦ ἀνηφορικοῦ τοῦ ἄνω ἐγκύρου ἐκπίπτει τοῦ ἁρπίου ὅπως σὺ ζητεῖς συντυχίαν, ἀλλ' αὐτοὶ ἐκτὸς τοῦ ἐπιπέδου τῶν ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου ἐπιφανῶν ἐπιπέδων ἐστὶ γὰρ τὸ ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου ἐπιφανὲς ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τὸ κάτω κατὰ τοῦ ἐπιπέδου. Ἐν τῷ ἄνω ἐπιπέδῳ ἐστὶ τὸ ἐπιφανὲς ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τὸ ἄνω κατὰ τοῦ ἐπιπέδου. Ἐν τῷ ἐπιπέδῳ ἐστὶ τὸ ἐπιφανὲς ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τὸ ἐπὶ

ΠΥΛΟΚΡΙΣΙΕΣ

Περ. πρωτοδ. Φαρσάλων. Άρ. 538 Δ. τ. ιη΄. Λαρισσ. Πρ. ὑπερ. 14 Δεκεμβρίου 1890. Πολ. κατ' ἐπιτροπείαν, πρ. συνδ. Τ. Μπαλαμάγγα καὶ Κ. Μπατσούλα, ἐφ. συνδ. Δ. Γιαννόπουλ. 1891.

Γ. Δικ/κεῖον Α. Ἰωαννίνων. Ἀρ. 1092 Δ.τ. ιη΄. Πλημ. Πρ. ὑπερ. 29 Ἀπριλίου 1889. Εἰσ. νικητ. πρωτοδικ. πρ. συνδ. Δ. Ἀναστασιάδου, Ἀναδ. ἐφ. συνδ. Π. Δικαιοκόστα καὶ Γ. Δεληγιάννη.

Γ. Κατωτ/κεῖον κ. Κυπαίρ. Ἀρ. 2343 Δ.τ. ιη΄. πτοῦ. Πρ. ὑπερ. 10 Ἰουλίου 1890. Εἰσ. κ. Δημ. Δρόσης κατ. συνδ. Β. Σταυρινούδου, Ν. Τρύπκα καὶ Δ. Γρηγορίου.

Πλέστρ. Γαστρίου ἐξ Ἀφορμῆς κ. Ἐρμουπόλεως. Ἀρ. 1095 Δ.τ. ιη΄. Πρ. ὑπερ. 10 Δεκεμβρίου 1890. Εἰσ. Ι. Καρούσου, πρ. συνδ. Σ. Φέτσιου καὶ Δ. συνδ. Γ. Δεκαζάνου. Ἀφιωμένεται τὴ 24 Δεκεμβρίου.

Κ. Κορίθ/κεῖ. Ἐλευσῖνος. Ἀρ. 9550 Δ.τ. ιε΄. πτοῦ. 29 Ὀκτωβρίου 1890. Εἰσ. Π. Μαθιουλάκη, πρ. συνδ. Γ. Μπαρδάκη. Ἀφ. Μανζολάκη καὶ Σ. Γαβριηλόπ. Πολ. ἐφ. συνδ. 19 Ἰανουαρίου 1891.

Ι. Κωνσ/πολιτ. κ. Ἀθηνῶν. Ἀρ. 9560 Δ.τ. ιε΄. 18 Δ/βρου Δ.τ. Εἰσ. Α. Σούτσου, πρ. συνδ. Π. Ἠλιάδου καὶ Ἀ. Ἀποστολόπ. Ἀπ. Ἀντωνιάδου καὶ Εὐ. Τριπτζῆ. Πολ. ἐφ. συνδ. 19 Ἰανουαρίου 1891.

Πρόσκλησις εἰς δίκασιν πρὸ συμβιβασμοῦ.

Ἡ ὑπογραφὴ τοῦ ἐνάγοντος Ἀστέρου τοῦ 18 Νοεμβρίου 1881, ἐ. τῆς κτωμ. Α. Ἀναστασίου, ἀνὴρ τὴν 29 Δεκεμβρίου Δ.τ. ἐ. τῆς κτωμ. Σπ. Δερβίζη, Ἀθηναῖ, τὴν 4 Ἰανουαρίου 1891. Δ/τὴς ὑπογραφῆς Κ. Μπατζέλη, Ἀντιπρόεδρος Πρωτοδικῶν.

Πραγ/κὸν πωλητήριον.

Ἡ Τῆς πτοῦ. Ι. Κωνσταντίνου τὴν 31 Δ/βρου 1890 ἡ τὴ 31η τοῦ ἑπομ. Ἰανουαρίου κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου. Ἐγγ. τὸ πτοῦ. Ι. Ἀκάνθου καὶ Ι. Λαζάρου. Ἀπ. Λαζάρου, τὴν 29 Δεκεμβρίου.

Πραγ/κὸν ἀνακριτικὸν συνεταιρισμοῦ.

Τῆς τοπ. Ι. Λαζάρου καὶ Ι. Ἀκάνθου. Συνέδριο ἐν τῷ 20 κφμένου τοῦ τρ. 28 Δεκεμβρίου. Ι.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΛΥΣΕΙΣ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Ἐπωνυμολογήσεις καὶ καταγραφὲς ἐν τῷ πρωτοδικ. Μητρώῳ.

Τῇ 19 Νοεμβρίου 1890. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 28,279 τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1890 συσ/κοῦ. Περιφ. Ν. Βοιωτίας καταγράφεται ὁ Ν. Σ. Κωνσταντόπουλος, ὡς ἐπὶ τῶν Νομικῶν καὶ Ἐκκλησιαστικῶν ἐν Πειραιεῖ ὑφιστ. ὑπηρ. ἀποχωρήσας. Κατ. Βρ. Ν. 5666. Διαδοχὴ Σπ. Νεκτ. Δεληγιάννη ἀπὸ 1 Δεκ. καὶ 1 Ἰανουαρ. 1890.

— Τῇ 21 Νοεμβρίου 1890. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 3174 τῆς 20 Νοεμβρίου 1890, δ' τοῦ κ/Ἀ. Φόρμ. καὶ Ν. Δουκατνίκης διάλυσιν τῆς μετὰ τοῦ ἐπ/κοῦ 6118 Ἑλλάδι 1889 συσ/κοῦ ἐταιρείας τοῦ Βιενναίου Ἰωσήφ Ζύγερ καὶ αὐτῶν ἐταιρείας, τοῦ Ἀλ. Φόρμ. γενικὴν διάσπασιν πάσης τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐταιρείας.

— Τῇ 23 Νοεμβρίου 1890. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 36454 τῆς 19 Νοεμβρίου 1890 συσ/κοῦ. Περιφ. Ν. Βοιωτίας δ' τοῦ Ἀ. Ν. Λαζαρόπουλου, τ' Ν. Σκλαβενίτσα καὶ Δ. Ν. Σακόπουλου συστατικὸν τὴν διάκρισιν τῆς Κοινῆς τοῦ ὑπ' ἀριθ. 25036 τοῦ ἔτ. 1888 καὶ τοῦ συνδεδεμένου τηρουμένου μητρῶο τοῦ ὑφισ. ἐν Πειραιεῖ ἐπαρχ. Ν. Ἀττικῆς Τριτ.

— Τῇ 23 Νοεμβρίου 1890. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 660 τῆς 30 Ἀπριλίου 1890 συσ/κοῦ. Γ. Σ. Κυπαρίσσι, δ' τοῦ Γ. Γιαννόπουλου καὶ Στ. Καλογιαννάκη διάλυσιν τῆς ἐπ' ὀνόμ. 12912 τοῦ 1888 συσ/κοῦ ἐταιρείας τοῦ συνδεδεμένου Δ. Καλογερᾶ ὑπηρέτη ταύτην ἐν τοῖς τῆς γεωργικῆς ὑπηρ.

ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ὑπὸ Γ. ΦΙΛΑΡΕΤΟΥ δρ. 2.50 μετὰ ταχυδρομείου δρ. 2.75

ΕΚΛΟΓΙΚΟΣ ΚΩΔΞ ὑπὸ ΕΜΜ. ΛΥΚΟΥΓΗ δρ. 2.50 μετὰ ταχυδρομ. δρ. 2.75

ΚΩΔΞ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ ὑπὸ Γ. ΦΙΛΑΡΕΤΟΥ δρ. 5.25 μετὰ ταχυδρομείου δρ. 7.50

ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ δρ. 2 μετὰ ταχυδρομείου δρ. 2.50

ΕΚΛΟΓΙΚΟΣ ΚΩΔΞ δρ. 1.25 μετὰ ταχυδρομείου δρ. 2.00

ΚΩΔΞ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ δρ. 3 μετὰ ταχυδρομείου δρ. 4.50

Χάριν εὐκολίας ἐνδόσεως τῶν παλαιτέρων τόμων ἐκδίδεται ἀρχίσαντος τοῦ νέου ἔτους ἡ σειρὰ τῶν ἐγκρίτων ἐρμηνειῶν τοῦ ἀστικοῦ ἐμπορικοῦ καὶ ποινικοῦ κώδικος ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ ἐν τῷ τοπικῷ ἐπιβλεπτικῷ συμβουλίῳ ἐπιθεωρητοῦ. Οὗτος τὸ Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ τετραετίᾳ 1885-1889 ἐν τρισὶ τόμοις ἐν δρ. 7.50 Ὁ Ἐκλογικὸς Κώδ/ξ ἐπὶ δρ. 2.50 ἐκτυπώθη εἰς δεύτερον τόμον ἐν δρ. 3.50 Ὁ Κώδ/ξ τῶν Χαρτοσήμων ἐν δρ. 2.25. Ἀναλόγως δὲ ἐπεξεδεύθη ἡ τοκε καὶ τὸν Ἐμπορικὸν Κώδικα.

Τὰ βιβλία εὑρίσκονται εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς Ἑστίας **Γεωργίου Κασδόνη**, παρ' οὗ δύνανται νὰ ζητῶσι τὰ ἐπιθυμοῦντα ἐπὶ ἀντικαταβολῇ ἢ ἐπὶ ἀποστολῇ ἐντολῶν τῆς ταχείας πρώτης.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΗΜΑΤΩΝ
Φ. ΚΑΡΥΔΑΚΗ

Μετάφρασις τοῦ ἰταλικοῦ ἔργου **Ν. Ε. Σούρδατε**
Δικηγόρου ἐν Κερκύρᾳ

Τιμὴ ἑκάστου ἀντιτύπου δρ. 2

Συνδρομηταὶ τῆς ἐπαρχιακῆς ἐφημερίδος παρ' ἡμῖν.

Εἰς ἅπαντα τοὺς πληρώσαντας τὴν συνδρομὴν τῶν συνδρομητῶν τῆς «Θέμιδος» ἀποστέλλεται κατὰ τὸ ἑξῆς τὸ σύγγραμμα ἐν τόμῳ 1,200 μικρῶν σελίδων ἐν δρ. 2.50 **Κερκυραίων τῶν νόμων καὶ διατριβῶν** ἀπὸ τοῦ 1836 - 1888 κατ. Π. Γεννάδιον Ἀδειστοῦ, διανεμηθεὶς δὲ ἤδη εἰς πάσας σχεδὸν τὰς ἐπαρχιακὰς ἐφημερίδας ἐν ἰδιαιτέρῳ παραρτήματι.

ΜΕΛΕΤΑΙ
ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ
ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ
ΤΩΝ ΕΦΔΑΔΙΩΝ ΕΚΤΟΥ ΚΑΙ ΕΝΝΑΤΟΥ
περὶ Πτωχεύσεως Νόμου (Δρχ. 221-271, 850-888)
του
ΙΩΑΝΝΟΥ Ε. ΡΑΙΣΗ
Δικηγόρου καὶ ἐφημερεύς τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου τῶν Ἀθηνῶν Συγγραφέως κ.λ.π.

Τιμὴ τοῦ ὁλοκλήρου τόμου.

Ἐν τοῖς συνηρημένοις Α' ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

Ἔτος Α'.— Ἀριθ. 36

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
τὸ Οἶκο Σκουλούδη ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως

ΑΝΤΙΤΥΠΑ δ. 5 Σ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΔΟΔΑΤΟΥ

ΑΣΦΑΛΕΙΑ
ὁ Ἰανουάριος 1891

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

περὶ διαστολῆς κατὰ τὸ ἄστυνόμ. δίκαιον. (συλλογισμ. ἐπ. ἐκκλησίας).
Νομολογία Ἀρείου Πάγου. (Νοε. 1888).
Νομολογία Ἐφετείου Ἀθηνῶν (1890).
Νομοθ. Ἐφετείου Ἀναβύσσου - Πύργου. Νομολογία.
Βιβλιογραφία ἐπὶ τοῦ συντηρήσαντος τοὺς π. δ.
Ρωδοῦ περὶ τῶν Τούρκων τῆς πρώτης μετὰ τὴν ἁλωσιν τῆς πόλεως ἐπὶ τοῦ Σ. Ι. Κυριακίδου.
Διάφορα. - Καταβλητέα ἐνδίκοις ὑπὸ Ι. Δεσύλλου
Ἐπίσημοι διακήρυκτοι πίστεως. - Πτωχεύσεις. - Πλειστηριασμοὶ. - Ἀλληλογραφία.

ΘΕΜΙΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ἐκδιδομένη ἐν Ἀθήναις
Ἐτησία συνδρομὴ ἐν Ἑλλάδι..... ἀρ. 12
» ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » 16

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΤΗΣ «ΘΕΜΙΔΟΣ» 1891

Ἐκτὸς κεῖ δι ἐὰν ἀγγέλεται τὰ ἐναντία ἐγκριτὰ. Ἰανουάριος 1891 ἔτος 1891 ἐπὶ τοῦ ἐπ/κοῦ ἔτους. — Νομικὴ χρήσις. — Ἐπαγγελία ἀμφισβητήσεως. — Ἐπιτροπὴ διαστολῆς. — Νεκτάριος. — Οἱ Ἄγιοι τοῦ Κράτους. — Ἐπὶ τῶν Νομικῶν ἐν τῇ ἐπ/κῇ τοῦ Βυζαντινοῦ κατὰ ἐπιμονὴν τῶν ἐλλήνων ἀρχόντων καὶ τῶν Πρεσβευτῶν. — Ἐξ ἀναγκαίου. — Ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ, διανέμονται κάθε Δευτέρα καὶ Πέμπτη τὰ φύλλα τῆς ἐφημερίδος. — Ἀλλ' ἀφ' ἑνὸς μετὰ τρισήμερον τὴν ἔγκυρον ἀρχὴν τοῦ ἐπ/κοῦ ἔτους ἀποστέλλονται καὶ τὰ ἐπόμενα τεύχη. — Συνδρομητὴς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυμῶν τὴν ἀποστολὴν ἐπὶ 3 κυριοτέρων τοῦ 1890 δημοσιευθέντων Νόμων καὶ Διατάξεων ἐπιστολικῶς ἐπιστέλλει τὴν ἐπιθυμίαν του πρὸς τὸν Κύριον. — Δικαστικὴ κατάστασις ἐν Ἀθήναις. — Ἀγγελλόμενον πλάγιον ἐπὶ τοῦ Νομικοῦ ἐπαγγέλματος ἐπὶ τῶν ἐπισήμων. — Ἐπίσημος ἑορτὴ Ἰουδαίων. — Ἐπίσημος ἑορτὴ Χριστιανῶν. — Ἐπίσημος ἑορτὴ Μουσουλμάνων. — Ἐπίσημος ἑορτὴ Ἑλλήνων. — Ἡ ἐπὶ τοῦ Ἰησοῦ Ἀνάπαυσις καὶ Πεντηκοστή. — Ἡμέραι πένθους. — Ἡμέραι ἐορτῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ἐργάζονται τὰ δικαστήρια. — Ἡμέραι ἐορτῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐργάζονται τὰ δικαστήρια. — Ἡμέραι ἐορτῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐργάζονται τὰ δικαστήρια μόνον πρωΐ. — Ἡμέραι ἐορτῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐργάζονται τὰ δικαστήρια μόνον μετὰ μεσημβρίαν. — Ἡμέραι ἐορτῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐργάζονται τὰ δικαστήρια ὅλην τὴν ἡμέραν. — Ἡμέραι ἐορτῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐργάζονται τὰ δικαστήρια μόνον πρωΐ καὶ

ΠΕΡΙ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΤΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ (*)

Η διαιτησία των διαιτητών εξετάστο μόνο επί των ιδιωτικών αγωνίων, καὶ ἐκ τούτων μόνον τῶν ὑπὸ τὰς λίαν ἀρχαίας ἀντικειμενικὰς ἐγκλήσεις, πεδίον, ἀναντιρρήτως ἐπὶ τῆς ἀκμῆς αὐτῆς των κατὰ δεκάτον τέταρτον ἑκατονταετηρίδα διαιτητῶν. Ἐξαιρουμένων ὅλων τῶν δικῶν τούτων καὶ τῶν ἐμπορικῶν, πάσαι αἱ ἄλλαι πάντοτε ἐν τοῖς ὑπὸ τῶν καὶ νῦν ἐκδικαζόντων ὡς αὐτῶν, μολὼν τὲ εἰς ἀπαράδεκτον ἐξευρεθοῦσαν, δι' ἧς ἔζητεῖτο ἡ ἀπαραδέκτως ἐν τῇ οἰκείᾳ ἐπαναληθοῦσα ἔγκλησις.

Λόγῳ τε τῶν συζητήσεων ἱστορικῶν περὶ τῶν διαιτητῶν τούτων ἡ ἀρχαιότης αὐτῶν θὰ γαίνεται ἀορίδως ἐπιδιωμένον. Οἱ ἐλάσσονα τὸν ἱστορικὸν τοῦ Ἀττικοῦ δικαίου ἀπογράφοντες γνώσεις τῶν ἀρχαίων τούτων νόμων μόνον ἐκ ἐπιγραφῆς βουτικῆς τινος ἀγωγῆς ἄρχουν δὲν παρέχουσι τὸν ἀσφαλῆ τινος τοῦ δημόσιου δικαίου· τὰς τοιὰς μόνον ἐν ἐφαρτησι οἱ δίδακοι ἐπὶ πρὸς τοῦτο ὑπόμνησιν, ἡ ὅτε ὁ ἐνάγων ἔζητει αὐτὸν δὲ δίδασκεν του. Ἕως δυνεβδόμου τινὸς, ὁ ἐπὶ δεκαπενταετίαν ἐπιτροπεύσας τὸν διαιτητὴν τοῦτον Ἡλιαστῶν (1). Ἐνενεῖον δὲ οἱ διαιτηταὶ ἐν τῷ ἀναγκαίως δικαστικοῦ μέρους βαθμοῦ. Οὐχ ἧττον ὁ Ἡλιαστικὸς ἐπιτροπεύσας τὸν ἐνάντιον, ἀγῶνα ἐπὶ ὁ πολὺ ἐπὶ ἀπὸ τὸν ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν ἐπὶ

"Ότε δὲ ἡ ἔρεσις νομίμως διετυπώθη, ὁ ἄρχων κύριος τοῦ ὑποβληθέντος ἐνώπιον τοῦ Διικητηρίου τῶν Πλοίων. Οὗτοσὶ πρακτικογράφος ἀναγνοὺς τὴν ἔρεσιν ἐπὶ τούτοις ἐπῆλθε, νὰ ἐπὶ τῶν ἀπ' αὐτῆς ἀναγομένων ἐνώπιον τῆς Πλοιάς καθ' ὧν ὁ διάκτητος εἶχε τὰ κάθικον τούτο καὶ τὸν χρεωτὸν, καὶ τὰ δίκαι ἑγγαφα, παρατεθέντα σφίνα ὑπ' αὐτοῦ, παρώρυτε τὸ τῆς ἀρχιᾶς (1).

Ἀλλ' ἐπεὶ τῆς ὑπηρεσίας των ταύτης οἱ διάκτητοι παρέμενον, ἐν τῇ πρωτοκολλῇ, καὶ ἄλλας τινὰς, βοηθούσας τοὺς ἀρχηγοὺς καὶ ἐνεργούσας συμπληρώσεις ἀφ' ἑνὸς αὐτῶν ἐν τῇ λειτουργίαι τῆς διοικήσεως των. Ὅθεν τοῦτ' ἀπὸ ὅτου εἰς τοὺς διαίκους ἐπὶ τῇ προκλήσει τοῦ ἐνδίκου των, παρέδιδε ἐκ τῶν βουλευμάτων τῆς πρὸς ἀπόφασιν ἐπὶ τῆς δίκης, ἡ δικαία κρίτις ἀπαλλάτε ἐνώπιον τοῦ διαίκτου, ἐπτὰ πρωτ. κύτου. Ὁ διάκτικος παριστάμενος κατὰ τὴν διάμαρτιαν τοῦτου ἐπεβάλλον τὸν αὐθικτάστατον τῶν ἀπαιτουμένων, ἓξ ὁ πῖνος ζυνέχεται τὸν βασκιζόμενον ἐκ εἴτε, καὶ αὐτὸς ὑπόβλητος αὐτὸς πρὸς κρίσιν ἐνώπιον τοῦ διαικτηρίου.

Κοινὸν ἐπίσης γνώρισμα τῆς δίκης εἶναι ἡ χρεία τρίων ἐν ταῖς δίκαις τῶν ἀργιῶν Ἀθηναίων τε ἐντεῦθεν καὶ ἡ χρεία βασάνων, ἀλλοιῶς ἐξαιρουσῶν οἱ Ἀθηναῖοι τὸν ἀνθρωπον, μόνα δὲ οἱ δοῦλοι ὑπόκλοντο αὐτῆς (2). Οὕτως ἐκίτε μὲν ὁ μαντὸς ἡ ἄκαιρον προσέρχετο ἐπὶ παρακλήσει τοῦ δίκου ἡ δούλου, ἐπὶ ἐρωτήσει, μὴ γνῶριμος καὶ παρακλών, ὡς εἰπεῖν, τὸν μαρτυρικὸν τὸν, μὴ δυναμένη νὰ ἐκφύγῃ τῆς δίκης του, ἐκίτε δὲ ἕξ-τινα ὑποβολῶν τινὰς ταυτὰς εἰ τοῦ ἀντιδίκου τοῦ δούλου, ἐν ἀποσπάσῃ ἀπ' αὐτοῦ ὁμολογίαν τινὰ κατὰ τοῦ κύριου του. Προκειμένου δὲ νὰ διαλάβῃ τὴν ἀλήθειαν ἐπὶ τῶν διαικτικῆς θέσεως, ὁ ἐπικαλούμενος αὐτὸν διάδικος εἰρώτα, νὰ πλησιάσῃ τὸν τὸν ἀδίκου τὸν δούλον, ἐὰν εἰ ἀπαντήσει αὐτὸν ὁ πῖνος τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ (3). Ἐπὶ δίκης δημοσίας ἡ ὅτι εἰ δούλου ἀνέκαν τῆ πολιτείᾳ, ἐκίτε τοῦς αὐτὸν ἐγίνετο ἐνώπιον τῶν ἐνδίκων, ἢ ἐνώπιον τῶν ἐπὶ τῆς βουλῆς ἐλεγχόντων ἀντιρρήσεων κατὰ τοῦ ἐπιτηρουμένου καὶ λαμβάνοντι σχεδὸν τὸν ἐλεγχόντων αὐτῶν (4). Τὰ δὲ τὸν βάσανον ἐκ χρόνοι ἔρχανα ἀπὸν ἡ μᾶλλον καὶ ὁ πρῶτος Κλεισθένης δὲ αὐτὸν ἐν δημοσίᾳ μέρει ὁ τὴ αἰθίοψ τοῦ διαικτηρίου, πλησίον παρὰ ἔκρυσι, ἡ ἀπὸ δημοσίᾳ τοῦ διαικτηρίου ἡ ἀπὸ διαικτικῶν ἐπιβαλλόντων ἐπὶ τοῦ ἐνώπιον διαικτηρίου τοῦ ἐνώπιον τοῦ ἐνώπιον τοῦ ἐνώπιον

γου κύτους, ὅτε ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἐπιβλαπτὴς πρᾶξις τῆς ἐκλύσεως κατέστησε, δι' ἃς καὶ ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 247 τὴν ἄνοιξιν τῆς κατασχεύσεως δικαιοῦται τὸ ἀναφαινόμενον πρᾶγμα ἀπόθεσιν αὐτοῦ.

Ἀριθ. 130 (1888) Ὀλομόδεια

Εἰσαγγελεὺς ἐφετῶν κ. Α. Μαμμαρέλλιας

Διάρρηξις εἰς αἴτησιν παραλείψεως προθεσμίας - Διάρρηξις.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρ. 812 τοῦ Πολ. Δικονομίας τὸ ἐνδιαιτᾶσθαι ἀναγκαίως μόνον ἐπιτήδειόν τι μέσον πρὸς τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν ἐκ τῆς πολιτείας ἐρωτικῶν ἀποτελεσμάτων, εἰς περιγράψιν τῶν περὶ ἀπωλείας παραπτώσεων, ὑπαναγομένων εἰς ἀναίρεσιν ἐνεκα ὑπερβάσεως ἐξουσίας ἢ κατὰ ἔγγραφα ἀκυρότητος ἢ ἀπουσίας ἢ ἐλλείψεως ὁμοίως ἀπόφασης. Δι' ὃ ἐν τῷ κρατοῦντι ἀνθλίπτει ἢ ἀποφαθῆ ὅτι αἱτίαι τινὲς πραγματικαὶ ἢ νομικαὶ ἐπιβάλλουσι τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀκροάσεως τῆς ἐφέσεως ἢ μὴ τῆς γενομένης ἀρμοδίως αὐτῆς ἐν ἐρημοδικίᾳ δόσεται νὰ χαρακτηρισθῇ, κακῶς μὲν ἀπεφάνθη ὁ πρῶτος δικαστὴς, ὅτι ἀπαιτοῦνται ἀναγκαίως καὶ κυρίαρχοι καὶ ἀπόλυτοι λόγοι, οὐτε περὶ ἀπωλείας προθεσμίας οὐδὲ τοῦ ἐκ τῆς Πολ. Δικον. ὁρίσαντος ἀναγκαίου προσόντων τῶν περὶ ἀποδείξεως ἀπουσιάσεων περίεχει.

Ἀριθ. 131 (1888) Ὀλομόδεια

Εἰσαγγελεὺς ἐφετῶν κ. Α. Γεώργ

Διαπεραστὴς - προβλεπτικὸς -ἀκόμμωσις - ἀποκλεισμός - ἀποτέλεσμα.

Ἐπειδὴ εἰς ἀξιωματικὸν τὸν ἀποκλεισθέντα δὲν δύναται πλέον ν' ἀπονεμηθῇ κατὰ κανόνα ἀμοιβὴ συντάξεως, διότι κατὰ τὸ ἄρθρ. 14 τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν ΡΟΗ Νόμου τῆς 7 Μαΐου 1883, ἡ ἀπόστρατεια ἐπιφέρει τὸν κατελεύσεις τοῦ ἀξιωματικοῦ, ἐπιτυγχανομένου εἰς τὸν δικαίωμα ἐπὶ τοῦ ἐπιδόματος συντάξεως, ἀλλ' ὁ νόμος ΗΑ τῆς 13 Νοεμβρίου 1864 περὶ προστασίας τῶν κτίσεων περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων, ἐμέλλον ἐν ἄρθρῳ δὲν σὺ τὴν ἀπονομὴν εἰς ἀπόστρατον στρατιωτικοῦ ποινῆς βαθμοῦ καὶ ἐπὶ τῶν ἀποίων ἀπόστρατος βαθμοῦ, καὶ τῶν ἀποίων ἀπόστρατος βαθμοῦ, καὶ ἐπ

σεως τῆς ἀγωγῆς τοῦ Δημοσίου, ὅπερ λογίζεται λαβὸν τὸ σημεῖον πρὸς μεταβίβασιν τῆς ἀπαιτουμένης, οὗτοι δέ, διότι κατὰ τὸν ἀρθ. 20 Ἰουλίου 1859 Π. Διατάγμα τὰ καταβαλλόμενα τῶν ἀναστηρίων ἀναγραφὴ τῶν ὑπὲρ τῶν ἐγγυητῶν νομίμων ἐκγόνων τῶν ἀγωγῶν, δὲ ἐκ τούτου ἐπαληθεύεται εἰς τὸ ἀκριβὲς.

Ἐπειδὴ τὸ ἄνω τῆς ἀγωγῆς ἐπιζητούμενον τοῦτο ἐπὶ τοῦ ποσοῦ οὗτου ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Δημόσιον καταβολῆς μέχρι τῆς ἐγέρσεως τῆς ἀγωγῆς, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ ἀπαιτήσει ἐκάστων, ἐπὶ κατέσεως τῶν ἐναγόντων ἀπορριφθεῖσα καὶ πρὸς τὴν ἀγωγὴν ὅσον δὲ τὰς καταλλήλους ἀπενδύσεις ἐ τοιούτους ἀπέβη ἀνεπιτυχὴς καὶ ἐπὶ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τοῦ καταβολῆς ἐγγυητὴ ὁ κατὰ τῶν διαῖτων συνεπιχεῖρων ἀναγνωσθεῖσα ἐπὶ τὰ κατὰ ζητῶν κατέσεως, ἐπὶ τοιούτων καθίστατο ἀδύ τὰ κατασπόν ὑπερῳρίας τοῦ συνεχομένου συνεγγυητὲς οὐδὲ συντρέχουσι ἐπὶ τῆς καταβολῆς τούτος ἐπὶ τῆς ἐπὶ καταβολῆς τῆς γραφῆς παρὰ τοῦ κατ' ἐνγάλιν τοῦ ἀναγνώστου ἐγγυητοῦ, ὅπως γνωσθῇ ἐὰ ἐκάλυπτε ἐφορμὴν τῶν νόμων 12 § 9 Πανδ. (47, 1), νόμος 37 Πανδ. (22, 1) καὶ νόμος 2 Κώδ. (8, 40).

Ἐπειδὴ, κατὰ νόμ. 5 § 2 καὶ 3 Πανδ. (46, 3) καὶ νόμ. 1 Κώδ. (8, 43) ἐκάστη ὑπάρχει ἀεράλειος συναρτᾶται, ἔστωσαν δὲ κατέλλοι τὰς ἄνω ἐπιτρεπόμενοι τοῦ καταλογισμοῦ τοῦ τε τοῦ ὑφιστάτου καὶ διαιωτοῦ. ἡ καταβολὴ λογιζόμενος ὡς γνησίου καὶ ἐγκύρου ἀπαιτεῖ τὴν τήρησιν ὑπὸ τὸ ὑπερβολὸν ἀπέναντι τοῦ κληρώσαντος, μεταμεῖνον τάντος.

Ἐπειδὴ κατὰ νόμ. 26 νόμ. 28 νόμος 51 § 1 καὶ 4, 52 § 1 Πανδ. (46. 1) καὶ Βασιλ. (26. 1) 96), ἐκάστῳ ἐκ βαρύτων ἐλλαττόνων συναγγελιῶν ἀφ' ἑτέρου τῆς ἀπὸ τὸ ὑπὸ ἀλλοτρίαν τὸ διαλεκτὸν ν' ἀπαιτῆσαι τὴν ἀπαλλὴ τὴν συναγγελτὸν κατὰ κερκάδας διαίρεσιν τοῦ γρόος πιστώσεν αὐτῶν τὸν ἐκείνων ὄντων. Ἐπὶ τοῦ ἐναγομένου δὲ τοῦ ἐκκλησιάστες ἐναγομένου, προβλαπτὸς τῆς ἐκ τῶν μισθώτων νόμων ἀνάτασιν διαίρεσις τῆς ἐπιδικασμένης ἐπιστάσεως, διὰ μὴ ἐγγυητοῦ ἐκ τῶν ἐναγόντων ἐπὶ τὸ λοιπὸν ἐναγόντες, ἐπὶ τὸ λοιπὸν συναγγελτὸν ἄπορον τοῦ ἐναγ. βάσιμος ἐστὶν ὁ ἐπὶ συγγράμματος τῆς διαιρέσεως ἐπιλαίπος.

Ἀρ. 141 (1888) Τμ. Β'

Κύριος τοῦ ἐπιτρόπου κ. Α. Κανατσὰς
Κληρονομικὸν τέλος, ἀπαλλαγὴ ἐκ τοῦ αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ τὸ Διαστήριον σιβρὸν νόμιμον λόγον ἀναγκαῖον εἶναι ἀπαιτοῦμενὸν τῆς γνώσεως, ἐν παραβλέψῃ τε τῆς προκαλούμενον (ἐπ' ἀρθ. 28 τοῦ 1880 Ν. ἀπορρεῖ τοῦ πράκτικτος τούτου, κἂν εἰς τίνος γραπτοῦσιν ὑπάρχει ὁ μερὶς τοῦ ἀναγόντος, ἢ οὐχὶ ὑπαβλήτεται τὸ ποσὸν τοῦτο 2000 δραχμῶν, ἐπὶ τε τοιούτου τῆς ληξιοχρεώσεως ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τοῦτο.

Ἀρ. 142 (1888) Τμ. Β'

Κύριος τοῦ ἐ ἀριθμοῦντος κ. Χ. Κοκόνη
Κατάχρησις προϊσταμένου δημοσίου. — κανονισμὸς ἀρμοδιότητος

Ἐπειδὴ, ἀφοῦ τὸ ἀπόλογῆς τὰς ἐπιβαλλούσας τὰς προκαλούμενος διαφόρους ἀμοιβαίους δικαστηρίου ἀπεγράφη δυνάμει διαδίκου συνδέσεως μεταξὺ τῶν περιστοιχῆς κανονισμοῦ ἀρμοδιότητος καὶ ἀναλόγων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 49 καὶ 189 τοῦ Ἰσλ. Διοικητικοῦ, ἀρχίσεως δὲ πρὸ ἐκείνου ἀπαιτήσεως διὰ μισθῶν ὑπὲρ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Πρωτοδικῶν, εἰς οὓς τὸ δικαιοδοτικὸν ὑπάγεται ὁ ἐναγόμενος κατοικῶν ἐν Σπέτσαις δὲν ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἐπίκλησιν τοῦ ἄρθρου 189 ἐπιφορὰς τοῦ Ἐρατίου Ναυτικοῦ, δι' ἃς ποτὲ ἐκκλησίᾳ ἀναρμόδιον, ἀπορρίπτει κατὰ τὸν ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 49 ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀναρμόδιος τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἐπὶ τῆς ἀπὸ τοῦ ἐναγομένου ἀπαιτήσεως ἐπὶ τῆς καταβολῆς τοῦτο ἐπὶ τῆς ἐπὶ καταβολῆς τῆς γραφῆς παρὰ τοῦ κατ' ἐνγάλιν τοῦ ἀναγνώστου ἐγγυητοῦ, ὅπως γνωσθῇ ἐὰ ἐκάλυπτε ἐφορμὴν τῶν νόμων 12 § 9 Πανδ. (47, 1), νόμος 37 Πανδ. (22, 1) καὶ νόμος 2 Κώδ. (8, 40).

Ἐπειδὴ, κατὰ νόμ. 5 § 2 καὶ 3 Πανδ. (46, 3) καὶ νόμ. 1 Κώδ. (8, 43) ἐκάστῃ ὑπάρχει ἀεράλειος συναρτᾶται, ἔστωσαν δὲ κατέλλοι τὰς ἄνω ἐπιτρεπόμενοι τοῦ καταλογισμοῦ τοῦ τε τοῦ ὑφιστάτου καὶ διαιωτοῦ. ἡ καταβολὴ λογιζόμενος ὡς γνησίου καὶ ἐγκύρου ἀπαιτεῖ τὴν τήρησιν ὑπὸ τὸ ὑπερβολὸν ἀπέναντι τοῦ κληρώσαντος, μεταμεῖνον τάντος.

Ἐπειδὴ κατὰ νόμ. 26 νόμ. 28 νόμος 51 § 1 καὶ 4, 52 § 1 Πανδ. (46. 1) καὶ Βασιλ. (26. 1) 96), ἐκάστῳ ἐκ βαρύτων ἐλλαττόνων συναγγελιῶν ἀφ' ἑτέρου τῆς ἀπὸ τὸ ὑπὸ ἀλλοτρίαν τὸ διαλεκτὸν ν' ἀπαιτῆσαι τὴν ἀπαλλὴ τὴν συναγγελτὸν κατὰ κερκάδας διαίρεσιν τοῦ γρόος πιστώσεν αὐτῶν τὸν ἐκείνων ὄντων. Ἐπὶ τοῦ ἐναγομένου δὲ τοῦ ἐκκλησιάστες ἐναγομένου, προβλαπτὸς τῆς ἐκ τῶν μισθώτων νόμων ἀνάτασιν διαίρεσις τῆς ἐπιδικασμένης ἐπιστάσεως, διὰ μὴ ἐγγυητοῦ ἐκ τῶν ἐναγόντων ἐπὶ τὸ λοιπὸν ἐναγόντες, ἐπὶ τὸ λοιπὸν συναγγελτὸν ἄπορον τοῦ ἐναγ. βάσιμος ἐστὶν ὁ ἐπὶ συγγράμματος τῆς διαιρέσεως ἐπιλαίπος.

Ἀρ. 141 (1888) Τμ. Β'

Κύριος τοῦ ἐπιτρόπου κ. Α. Κανατσὰς
Κληρονομικὸν τέλος, ἀπαλλαγὴ ἐκ τοῦ αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ τὸ Διαστήριον σιβρὸν νόμιμον λόγον ἀναγκαῖον εἶναι ἀπαιτοῦμενὸν τῆς γνώσεως, ἐν παραβλέψῃ τε τῆς προκαλούμενον (ἐπ' ἀρθ. 28 τοῦ 1880 Ν. ἀπορρεῖ τοῦ πράκτικτος τούτου, κἂν εἰς τίνος γραπτοῦσιν ὑπάρχει ὁ μερὶς τοῦ ἀναγόντος, ἢ οὐχὶ ὑπαβλήτεται τὸ ποσὸν τοῦτο 2000 δραχμῶν, ἐπὶ τε τοιούτου τῆς ληξιοχρεώσεως ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τοῦτο.

κοινοποιοῦσι ὑπὸ τοῦ ἐναγόντος διαμαρτυρικὸν ἐντὸς ὑποστατικοῦ χρόνου. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲ ἐ ἀστεν ὑπῆρξε ἀφ' ἧς ἐπιστάσεως αὐτῶν.

Ἐπειδὴ, καθ' ἃ ἐκκλησιάστε τὸν ἀρθ. 237 ἀστικῆς, κατ' ἐν ὑποστῆς ἐπὶ ὁ ἐναγων ἴχων ἐ-σχαλιώνει τὸ πλοῖον κύτοῦ παρὰ τῇ ἀγκυλίᾳ Α''' ἐποιοῦσεν τὴν δέουσαν ἐγκατάλειψιν, δὲν ἐνεν ἀπαράδεκτος ὁ προσωπικὸν ἀγωγὸς, διότι κατὰ τὸ ἀναγνωστικὸν ἐπὶ τῶν ἐπὶ ἐναγόντων ἐγκρίσεως δὲν ἐπιβάλλεται ἡ ἐπὶ τοῦ ἐναγ. ἀσφαλιστὴ δὲ κατὰ μόνην δὲ μόνην δρ. 20.000, ἐν ὧ ὑπῆρχεν ἀπαιτούμενος διὰ μείζον ποσόν. Ἐπομένως διὰ τὸ ἐπιδικαστὸν ἐ ἀπαιτεῖται ἐπιστολὴ ἐπὶ ἐγκρίσεως παρὰ τοῦ ὑπαιτίου τῆς ἀπωλείας τοῦ πλοίου, ἄλλως τε ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται ἡ ἀγωγὴ ν' ἀπορριφθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 189 ἐπιφορὰς τοῦ Ἐρατίου Ναυτικοῦ, διὰ τὸ ποτὲ ἐκκλησίᾳ ἀναρμόδιον, ἀπορρίπτει κατὰ τὸν ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 49 καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀναρμόδιος τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἐπὶ τῆς ἀπὸ τοῦ ἐναγομένου ἀπαιτήσεως ἐπὶ τῆς καταβολῆς τοῦτο ἐπὶ τῆς ἐπὶ καταβολῆς τῆς γραφῆς παρὰ τοῦ κατ' ἐνγάλιν τοῦ ἀναγνώστου ἐγγυητοῦ, ὅπως γνωσθῇ ἐὰ ἐκάλυπτε ἐφορμὴν τῶν νόμων 12 § 9 Πανδ. (47, 1), νόμος 37 Πανδ. (22, 1) καὶ νόμος 2 Κώδ. (8, 40).

Ἐπειδὴ, κατὰ νόμ. 5 § 2 καὶ 3 Πανδ. (46, 3) καὶ νόμ. 1 Κώδ. (8, 43) ἐκάστῃ ὑπάρχει ἀεράλειος συναρτᾶται, ἔστωσαν δὲ κατέλλοι τὰς ἄνω ἐπιτρεπόμενοι τοῦ καταλογισμοῦ τοῦ τε τοῦ ὑφιστάτου καὶ διαιωτοῦ. ἡ καταβολὴ λογιζόμενος ὡς γνησίου καὶ ἐγκύρου ἀπαιτεῖ τὴν τήρησιν ὑπὸ τὸ ὑπερβολὸν ἀπέναντι τοῦ κληρώσαντος, μεταμεῖνον τάντος.

Ἐπειδὴ κατὰ νόμ. 26 νόμ. 28 νόμος 51 § 1 καὶ 4, 52 § 1 Πανδ. (46. 1) καὶ Βασιλ. (26. 1) 96), ἐκάστῳ ἐκ βαρύτων ἐλλαττόνων συναγγελιῶν ἀφ' ἑτέρου τῆς ἀπὸ τὸ ὑπὸ ἀλλοτρίαν τὸ διαλεκτὸν ν' ἀπαιτῆσαι τὴν ἀπαλλὴ τὴν συναγγελτὸν κατὰ κερκάδας διαίρεσιν τοῦ γρόος πιστώσεν αὐτῶν τὸν ἐκείνων ὄντων. Ἐπὶ τοῦ ἐναγομένου δὲ τοῦ ἐκκλησιάστες ἐναγομένου, προβλαπτὸς τῆς ἐκ τῶν μισθώτων νόμων ἀνάτασιν διαίρεσις τῆς ἐπιδικασμένης ἐπιστάσεως, διὰ μὴ ἐγγυητοῦ ἐκ τῶν ἐναγόντων ἐπὶ τὸ λοιπὸν ἐναγόντες, ἐπὶ τὸ λοιπὸν συναγγελτὸν ἄπορον τοῦ ἐναγ. βάσιμος ἐστὶν ὁ ἐπὶ συγγράμματος τῆς διαιρέσεως ἐπιλαίπος.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀρ. 1449 (1890)

Κατηγορητὴς ὁ ἐφέτης κ. Ν. Παπαϊτάκης

Συγγραφὴς πλοίου - ἀπώλεια - ἀπορρίπτεται - ἀγωγὴ - ἀόριστος κατηγορία - ἀπόλυσις.

Ἐπειδὴ ὁ Πάπας τὸ ἔβαρ. 3 τοῦ ἐνεστ. μηνὸς, ἐπιδικάζουσι, πρὸς τὸ ἄρθρ. 436 ἱστορικοῦ νόμου περὶ ἀναβολῆς τῆς ἀγωγῆς τῆς ἀπορρίψεως τοῦ ἐναγομένου ἐκ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐναγομένου τῆς γενομένης ἔξωθεν τῆς Καλλιτεχνίας καὶ ἐπὶ τὰ τῶν ἐναγόντων, τοῦ ἐνόμου καὶ τὴν ἐπιδικασθεῖσαν ἐπὶ τῇ ἀπὸ τοῦ ἐναγομένου ἐπὶ τῆς

σημίας πρὸς ἐρανον, ἢ ἀντίδικός του ἀπέθνησκεν ἐν Σμύρνῃ, καὶ ἐπ. ἀγνοῶν τίνας καὶ πόσους κληρονόμους κατέλιπεν αὐτὸ, ἵνα ἐδύνατο νὰ ἀσκήσῃ πρὸς αὐτοὺς τὴν ἀγωγὴν του.

Ἐπειδὴ, λέγει ὅτι ἔνεκα τοῦ θανάτου τῆς ἀντιδίκου του ὑπῆλθον τὴν ἀρίστην μοῖραν, πρὸς ὅλοκλῆρο τοῦ νόμου ὁ θάνατος τοῦ εἷς ἢ μᾶλλον τὰ χάνη ὁ κοινοποιὸς διαγράφου τους λογίζεται ὡς γεγονὸς ἀποκλειστικὸν τῆς ἀναστολῆς τῶν ἀπὸ τοῦ πρὸς τὴν πρόθεσιν (διάγρ. 755 ἀπ.). ἀλλ' ἐκ τοῦτου, κακῶς λαλοῦν ὅτι ὁ θάνατος τοῦτου ἐν ἐκκλησίᾳ δεκτὸν, ὡς ἐγκλήματα, τὰ ἐδικαιώματα καὶ πληροφορηθῇ τινες καὶ ποῖοι οἱ κληρονόμοι τῆς ἀντιδίκου του, ὅπως κοινοποιήσῃ αὐτοῖς τὴν ἀγωγὴν. Διὰ τοῦτο, ἐπειδὴ ἐν τῷ προκειμένῳ ὁ ἐνάγων ἐπιτρέπεται, νὰ διακόψῃ τὴν ἀγωγὴν ἐν πάσῃ τῇ περιόδῳ τῆς ἐκθέσεως.

Ἐπειδὴ ὁ ἐνάγων ἐπικαλεῖται τὸ ἄρθρον 1 § 3) τὸν συλλέξῃ (collectivement) κοινοποιήσεως εἰς τοὺς κληρονόμους τοὺ διαδίκου καὶ εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικίας ἑκάστου ἐξ αὐτῶν, ἀπαιτοῦντος μόνον τοῦ ἐπιδόσεως τῆς ἀπογράφου, δι' ὅλοκλῆρου ἢ ἐν ὁλίγοις, ὅτι ἐκάστου τῶν κληρονόμων τῆς ἀντιδίκου τοῦ ἐνάγοντος ἐγένετο ἡ ἐπίδοσις ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ κατοικίᾳ, ἀλλὰ ἐν ἄλλῳ τόπῳ, ἐν ᾧ ἐμένεν ἐκεῖνος, ἐπιδοκεῖται κοινοποίησις, ἐὰν δὲν ἐφίστανται οἱ αὐτοὶ λόγοι ἐπὶ ἐκατέρου τῶν περιπτώσεων (Chauveau sur Carré εἰς τὸν ζ' τόμον 1603). καὶ ἐφὸ ἀκτὸ τὸν γενικὸν ἄρχον τὸν δικαίου contra non valentem agere non currit prescription, ἐστὶν ἀναγκαῖος, ὅτι ἐὰν ἀνοιχθῇ μία ἐκτίμησις τῶν κλήρου, ἐν ᾧ ἀπαλλάττεται τοῦτο καὶ ἀκαταγνώστου κλήρου (Thonissen Procédure civile ἐπὶ τοῦ ἄρθ. 439 Ἐλλ. Πολ. Δικονομίας ἀριθ. 500). Ἐπ' ἀλ τοῦ παραγόντος, κατὰ τὸν ἀρίστον τοῦ Δικαστηρίου, ἀληγότου ἐπιδόσεως χρόνου μεταξὺ τοῦ θανάτου τῆς ἀντιδίκου του γονέως καὶ τοῦ πρώτου τῆς πρόθεσις, κοινοποιοῦνται δι' ἐκ τῶν ἐπιδόσεων Βόλου καὶ Σμύρνῃ ἐπιστέλλεται, διετέλει ὁ ἐκκλῆρος ὁ πρῶτος ἀδυναμίᾳ, ὅπως ἀπαρχθῇ ἐπαρκῶς ὅπως καὶ πόσοι τινὲς οἱ κληρονόμοι τῆς ἀντιδίκου του, καὶ κοινοποιήσῃ αὐτοῖς κατὰτὸν νομίμως τὴν ἔφεσιν του.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ (*)

Ἀποφασιστικὸν ἀκυρωτικοῦ τῆς γερμανικῆς κοινοβουλίου τῆς 11 Ὀκτωβρίου 1887.

Ἐνεστῶτες κληρονόμοι δὲν ἐχουσὶ πράγματος κατὰ ξένου ἐν διαφορᾷ κύτε ὡς κατασκέπτοντα ὑπὸ τῶν εἰς ἀδιαίτους κληρονόμων.

Ἀκαταχρήστως εἶναι ἐν τοῖς τῶν ῥωμαϊκῶν δικαίων ὁ ἐγκατεσκεμμένος τοῦ μόνου κληρονόμου ἀπὸ ἀπόψεως πράγματος παρόντος ἰσχυρὸς ὡς κληρονόμος ἐγκατεστάθη detracta rei mentione (Inst. 2 14 § 4. D. de hered. inst. 28, 6, 41 § 4 D. de vulg. et pupil. subst. 28. 6). Ἀφοῦδεσπόσεται ὅμως, ἐὰν ὁ ἀπὸ μέτρου πράγματος εἰς τὸν κληρονόμον κληρονόμος, ὡς εἰς τὸν ἔλεγε παρώσαν τοῦ διαθέτου ὡς κληρονόμος ἐν λογισμοῦ, δικαιώματι εἰς ὁλόκληρον ταύτου ὁ μέτοικος τὸ κτῆσ κατελειμμένον ὑφιστάμενον πράγμα. Συγχρόνως ἐν ἀπόδειξιν τοῦ τοῦτο παρόντος εἰς τοὺς ἐξ ἀδιαίτου κληρονόμους.

Ἡ ἀκριβωτὸν δὲν δύναται ἀπόδειξῃ τὸν θνησίου καθ' ὃν, ἐπειδὴ ὁ ἀπὸ μέτρου πράγματος ἐγκατεστάθη κληρονόμος θυγατρὸς ἐκ heres ex asse, δι' αὐτὸν δίκαια κατὰ ὁλόκληρον τὸν δικαιωμάτων εἰς πράγματα ἐν ἀδιαίτου κληρονόμου ἢ βούλεσις τοῦ διαθέτου, δι' ἣς παρεμβλεπε ἐν ἐξαιρετικῇ εἰς κληρονόμον πράγμα ἀπὸ τοῦδε τὸν δικαιωμάτων ἀπὸ τοῦ ἐξ ἀδιαίτου κληρονόμου τοῦ διαθέτου. Ἐν δὲ τοῦ περιπτώσει τοιούτου τῆς βουλεσις δὲν δύναται πρακτικῶς, ὅτι ὅσοι θὰ δικαιοῦσθαι· ἀπὸ μέτρου πράγματος ἐγκατεστάθη κληρονόμος

ἀναχρίνετε τὰ στενοτέρην ἐνοῦντα, τὴν ἀρμοστέραν εἶπεν ἡ Ὀδύνασις, τὰ δὲ ἐπειτα γαμεῖται καὶ ἀναχρίνετε τὰ στρεπτὰν καὶ στενότερα ἐνοῦντα εἶπεν μεταγνωστέρων νομοθοδοκαλεων, τοῦ Διδύνους καὶ Ὀλβίτιανος (sic)? Τὸ πλεῖστον ἀπὸ ἀσγνωστων, δύπτ εἶπεν κοινὸς γνωστὸν καὶ κοινὸ βιβλιακὸ τὸ συγγραμ., ὅτι ὁ Χαβιανὸς Κρίων ἦτι Αὐγούστου, ὁ δὲ Ὀλβίτιανος ἔκμασε μετὰ ἐκατονταετηρίδας ὁλοκληρίας (209). Λλλὰ παρακρίνοντες ὁ συγγραφεὺς τὰ τὴν θεωρίας αὐτὸν ὅτι δύπτ ἡ ἔνοια τὸν ἀναγκαίων δαπανῶν, σύμφωνα μὲ τοὺς ἀνωτέρω, ὀλόκληρα περιέχει τὰ μέσους αἱ περὶ τὴν εὐχρηστίας (δήθη) ἔνοιας τὸν ἀναγκαίων δαπανῶν ἐστι ἀρχαιοτέρων νομοθοδοκαλεων, ὅστω δὲ ὅλο τὸ διαβόρημα περὶ δήθη ἔνοιας στενοτέρας καὶ ἀρχαιοτέρας καὶ κυριότερας καὶ νεωτέρας, κατασκότει.

Τὸ περιβάλλον ἐπὶ οἱ λογικὸ περὶ τὸν ἀνωμάλων δαπανῶν δὲν ἐτέρεναν τὸν ἐκ τὸ περὶ ζῶῦ κόπτὸν ἔνοιας συναγγόνων κυστηρέτων, ἀλλὰ περιλαβόν ἐκ τὰς ἀναγκαίας δαπάνας καὶ ἐκ τὰς ἐν τῷ συμφέλει δαπανῶν (utiles). Αὶ δαπάνα κότει εἶσι κατὰ τὸν ἀγορανόμον συγχρεῶν ἐκείνων τῶν ὑποβολῶν ὀδειλῶν διανεοὶς γραμμάτων. Τοῦτο μοῦ φαίνεται πάσης ἀξιόπιστον καὶ ἐκ τὸν τοιῶν μὲ μαγτυρίαν (210). Ὑφίστεται καὶ κατὰ τόπον ὁ Cuyhlara (211), ὁὺ καὶ ἀπὸ ἀστιμολογίαν καὶ ἀγγγνῶσιν μαγτυρεῖται ἐκ τὰς ἀναγκαίας δαπάνας ἐκείνων τὸν χρησίμων, αὐτὸς εἶσι σημαντικὸν τὸ τὸ οἰκονομικὸν διστηρεῖν ἐκ τὸν ἀναγκαίων (212). Ἐσχάτως δὲ ὁ γνωστὸς πανηγέτικὸν μόνο εἰς τὰς κυριολεκτικὰς ἀναγκαίας λέξεις παρελκτικὸν μεμερισμένον ἐ κατατέρων τὰ τὴν ἔξης ὁρισμὸν τὸν ἀναγκαίων δαπανῶν (ἀναγκαίων ἐξόδων). Κατὰ τὸ μεταγνώστον ὁμως δόκιμον, μεταγνώστον νομοθοδοκαλεων, ὁ Λαβεών, ὁ Ρωδολτικὸς καὶ ὁλοι, ἐκείνοι ποὺ τὸ ἐνοτέρα ἐκείνον τὸν ἀναγκαίων δαπανῶν ὡς ἀρμοστὸν ἀναγκαίου δικαίου ὀδὲν ἐ. χ. Λαβεών.

(209) Ilz5. Βίος Α. Pernice Marcus Antistius Labeo (Hom. Rechtsgeschichte und Rechtsquellen Jahrhunderte der Kaiserzeit, επεκτ. § 1 και εἰς τ. 2 και εἰς τὸ Krüger (1858) Geschichte der Quellen und Litteratur des Rom Rechts § 9 και εἰς. Κάτοις και ὁ Φλαβιάνος Ὑγῆν κατὰ τὸν ἐκατονταετηρίδα τῆς κυριολεκτικῆς περιόδ. Krüger op. cit. § 21 και. 157. Και ὁ Πεδίος και ὁ Ὀλπιανὸς ἐγένοντο εἰς τὸν πρῶτον ἑκατονταετία. Krüger κεῖ. § 28.

(210) Η βεβαιοῦσα μαγτυρία εἶτε ταγὲς ἐκ δόγματα που ὑφίστανε ἐν τὸ ζητήματι ἐκ πρόσωπα δεκτὸν χωρὶς ἀμφιβολία εἶσι τὰ Inst. 25.1 § 11. 211) πρ. εἰς § 78 και. 216 σημ. 1.

(212) Π. 25. 1 § 4 § 7, 3 πρ. 16. Βίος Cuyhlara κατὰ. Το Dernburg Comp. § 51 και. 100) ὑρίζει ὡς ἀναγκαίας δαπάνας τὰς τοιούτους πρόσωπον «Erhaltung» τοῦ πραγματος, κλλὰ τὰς δαπάνας ἐκείνας ἐκείνας ἐκεί

στο τοῦ μισθωθέντος κτήματος ἀναλλοιωτῶς, κατὰ τὴν διδικαίωσιν του.

Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ἀποδειτουργοῦνται κ') ὅτι ἡ πρώτη μισθωτὴς εἶξελύετο στὸν ἀναλλοτὶ παρέδωτεν, τὸν πρώτιθεν νὰ ἐπιμερίσῃ· δ') ὅτι πρὸ τῆς πάση τούτου ἐγκαλεσθέσης τῆς κατοχῆς τοῦ κτήματος (παραδόσεως) ἔχουσι ἡ δευτέρα μισθωτὴς, ἀναριτεῖται ἐξ ὁλοκλήρου πᾶσα τυχὸν ἀποβλαπτικὴ ἰσχὺς τῆς ὁμολογίας ἐκείνης καὶ ἐν ὁλοκληρίᾳ ἐπιβάλλεται.

Ἐπὶ τέλους δὲ ἡ εἰδικὴς ὁμολογία εἶναι δεκτικὴ ἀντιπαλοῦσεως, ὅστε οὐδὲν κωλύει τὸν ἀνήκοντα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀναγκαίων ἢ πρώτης μισθωτὴς δὰ παράδωσιν ἀναλλοιτὸς τὸ μισθωθὲν. Ἡ ἐπιδικὴς φύτη δὲν τὸ ἀνάρμοστον ἐγγεγραμμ., διατυπώθηται ἀπὸ τοῦ ἀγοραίου, κατὰ τὴν διεξαγωγὴν ἢ κύτης βεβαιωθήσεται, ἐπὶ τὸ ἐλαττον ὑπὲρ μισθωτὴς αὐθαίρετος ὅπὸ τρίτων ἐν γένει μισθωτὴς τὸ ἢ πρώτης.

II. — Ἡ αὐθεντ τοῦ μισθωτοῦ συνίστατα εἰς τὴν παροχὴν τοῦ διαρρύσεις κατὰ τὸν νόμον, ἀλλ' ἐξ ποιᾶς ρήτρᾶς ἢ συμφωνίαν ἀναχρεώσεως ἐπιβάλλεται ἡ ἐπιμέρισις τῶν παραβάσεων ἐπὶ μέρους ἐπιζητᾷ αὐτὸ πάσης ἀποζημιώσεως. Κατ' ἀκολουθίαν τὸν ὑπαγόμενον τοῦ πρώτου μισθωτοῦ ἀπαιτεῖ ἐξ πάσης τῆς συνολικῆς ρήτρᾶς ἀρ. 300 δι' ἕκαστον ἐκ παραβάσεων σπάνιος.

III. — Ἡ ἀπλωτρόπε ὅδε, ὃν ὑρτάται νὰ καλλιεργῇ ἢ ἐπιμέρισις ἐπὶ τοῦ ἀγροῦ ἐπὶ τοῦ ἀγροῦ τῆς ποιᾶς ρήτρᾶς δὰ τὴν Ἑλλάδα τῆς παραδοσιακῆς τοῦ πρώτου μισθωτοῦ, κατ' ὁν χρόνον ἡ ἐπιμέρισις ἐπὶ τοῦ κατηγόρου ὑφιστάμενον κτήματος. Ὀρθότερον τοῦτο, διότι ἐὰν ὁ δεύτερος μισθωτὴς ἀναγὴν τὸν πρώτου ἐπὶ παραβάσει τῆς ἐπιμερίσεως, ἐπειδὴ πρώτου ἔχει ἀνάγκην ἀκριγοτέρως τὸν πρὸς τοῦτο ἀγωγὸν ἀπὸ τὸν κύριον· ὁ πρώτος μισθωτὴς ἀκινητοῦ τὸ λογιστέρου κατὰ τοῦ δευτέρου μισθωτοῦ, ὅτι ὁμολογήσεως τὸν ἐπιμέτρου τῶν παραλόγων ἀναλλοιωτὶ τοῦ μισθώματος.

Π. Παπαστεργιοπουλος Ι. Εὐταξιας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ ἐλαφρία τοῦ ἐνεκα πρωτοδικείου δὰ κοινὴ πρακτικὴ ὑρχὴν τὸν κύριον τῶν ἀκινήτων μετῶν. Πράγματι ἡ ἀνάγκη ἴσης δὰ συνέχιση τὴ Πρωτοδικεῖον εἶναι ἀπὸ τοιοῦτον προφανὲς ὥστε οὐδὲ συζητήσεως χρήζει πλέον. Κοινὴ ἐπίσης παραδοχὴ εἶναι ἡ γὴ χωρὶς ἄλλου πλείστα πράγματα πανθησιλογικὸς ἀναδιορρυσεώσεως χρήζοντα νὰ μένωσι παραμελημένα δὰ τὸν ἀπόλυτον λόγον, ὅτι ἡ πλατεῖα πραγματεία περὶ τούτου ἄλλα τὰ ἐκεῖ ἢ καθεμιᾶς τρόκτεως ἐπιτρέπουσι ζητήσεως δικαίων, ὅσα εἶναι ἐπὶ παραδείγματι ἡ ἀναγκαία ἐφαρμογὴ τῆς διακεκτικῆς ἐξουσίας δικαί θα ἐπὶ ἀκίνητων ἐγγράφων, διατυπώθηται ἀπὸ τοῦ ἀγοραίου, κατὰ τὴν διεξαγωγὴν ἢ κύτης βεβαιωθήσεται, ἐπὶ τὸ ἐλαττον ὑπὲρ μισθωτὴς αὐθαίρετος ὅπὸ τρίτων ἐν γένει μισθωτὴς τὸ ἢ πρώτης.

Ἀκόμη τὸ ἐπιτρεπόμενον ἀνάμεσα εἰς τὰ ἐπιμέρη τῆς ἐπιτροπῆς ἔλεγχος τῶν πρακτικῶν καὶ ἐλεγχος ἐπικοινωνίας ἔναντι.

Ὑποθέσεται δεδεται οἱ ἡμέτεροι συνάδελφοι τὸ ἐκκαιτικὸν καθῆκον, ὅπως κατὰ τὰς περιοδείας γνωμοδοτῶσι ὁσημέραι εἰς δὸν συγκεκριμένα ἐν μέσῳ τοῦ κοινοῦ. Πρωτοδικεῖον δὲ ἐπὶ καὶ τοῦ δικαστικοῦ σώματος ἐν γένει, καὶ τὰ ἐπαναλάβοντα δύνανται ἐνίκει τῆς διαστάσεως τούτης, ἐπὶ τοσοῦτον ἐν τῇ πολιτικαίᾳ τῶν γνώσεων τῆς δικαστικῆς ὕλης. Ἀλλὰ τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ παρούσῃ ἐπιτροπῇ ἐπὶ τοῦ ἐκκαιτικοῦ μέρους τῆς ἐπιδικῆς ἐξουσίας ἐπὶ ἀκινήτων ἐγγράφων, ἐπὶ τὸ ἐλαττον ὑπὲρ μισθωτὴς αὐθαίρετος ὅπὸ τρίτων ἐν γένει μισθωτὴς τὸ ἢ πρώτης.

Διδικαστηρίου Ἀθηνῶν ἀποδίδουσι ὅτι ἐκείνου ρυσιμοποιήσεως ἐπὶ τοῦ ἐκκαιτικοῦ ἔναντι τοῦ δικαστικοῦ Ἀθηνῶν, ὅπως ἐκεῖνο ἐπὶ τοῦ ἐκκαιτικοῦ ἐπὶ τοῦ ἐκκαιτικοῦ ἐπὶ τοῦ ἐκκαιτικοῦ

Έτος Α'.— Αριθ. 37

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΙΜΗ ΕΦΥΛΛΟΥ 10 Λεπτά

Κυκλοφορεί έκαστο Κυριακήν ή Δευτέραν ημέραν

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. & Σ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ 18 Ιανουαρίου 1891

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Χρονολογικόν σύστημα διαδικών, ίδίως ιδιωτικών, κατά τον Ύπνον Κώδικα (κατ. Δ. Γ. Αγγελίου).

Νομολογία Αρείου Πάγου. Πιν. 1888

Νομολογία Εφετείου Αθηνών 1890.

Γελάσια, διηγήματα ιστορικά θρυλούμενα.

Βιβλιογραφία ἐπὶ τοῦ συγγράμματος τοῦ κ. Α. Ρηλλάκη περὶ τῶν Τυχῶν τῆς θρησκείας ἐν τῷ ἀρχαίῳ δικαίῳ τοῦ τόμου ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Κοκκίδου.

Νέα Νόμοι ελληνικοί. — **Αλλοδαπούς.**

Κανονίδιον ἐκδίκησης (κατ' Ι. Ιακωβίδου)

Ἐπίσημοι δικαστικαὶ εἴδησις. — **Συντάξεις και διαλύσεις εταιριών**

Πανεπιστημιακοί

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Μεταβιβάσθη ἡ κυρία ΑΓΡΑΛ τῆς 11 Δεκεμβρίου 1890/ 7 Ιανουαρίου 1891. δι' ἧς ὁ ἀρθρίος τοῦ κλήρου ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ δικαιώματος ὁρίστηκε εἰς 2.000.

Διὰ τῆ Δεκεμβρίου τῆς 31 Δεκεμβρίου/ 12 Ιανουαρίου 1891 ἐκδικάσθη ἡ ὑπόθεσις τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ἐκποιήσεως τοῦ κτήματος τοῦ ἀποθανόντος Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀνδρεάδου ὑπὲρ τοῦ ἀνηλίκου υἱοῦ αὐτοῦ Ἀθανασίου ὑπὲρ τοῦ ποσοῦ δραχμῶν 1.000, τὸ ὁποῖον ἐπωλήθη ἀντὶ δρ. 31.50 ἑκατοντάδα εἰς δρ. 2.20. ἡ δὲ δικαία ἀξία ἐκτιμᾶται εἰς δρ. 3 χιλιάδες 2.475. ἡ δὲ ἀναγνώρισις ἀπορρίπτεται ἀπὸ τὰς προϋποθέσεις.

Τὰ δίδεια κυρίως εἶναι εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς Κυρίας Εὐφημίας Κωνδύνη, παρ' οὗ ἔχουσι νὰ τὰ ζητήσῃ καὶ οἱ τὴν ἐπιμέρους ἀλληλογραφίαν συνάπτοντες συνδρομηταὶ τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ ΤΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ

Φ. ΚΑΡΡΑΡΑ

Μετάφρασις ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ ὑπὸ **Ν. Ε. Σιδηράκη**

Δικηγόρου ἐν Κερκύρᾳ

Τιμὴ ἐκάστου ἀντιτύπου δρ. 2

Συνδρομηταὶ τῆς ἐφ' ἧς ἀπεφασίσαμεν παρ' ἡμῖν

ΜΕΛΕΤΑΙ ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΕΚΤΟΥ ΚΑΙ ΕΝΝΑΤΟΥ

κατὰ Ηπειρωτικὸς Νόμον (ἄρθ. 831-871, 880-888)

ΙΩΑΝΝΟΥ Ε. ΡΑΪΣΗ

Δικηγόρου καὶ ἐμπορικοῦ καὶ Ἐμπορικοῦ Δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν

Τιμᾶται δραχμὰς πέντε.

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΥΠΟ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Ἐκδίδεται τεύχεσι κατὰ πολλὰ διάστηματα

Τόμοι 3 καὶ Γ.—1400. Τιμὴ τοῦ ὅλου βιβλίου δρ. 48

Εὑρίσκεται παρ' ἅπασι τοῖς ἐν Ἑλλάδι καὶ Τουρκίᾳ βιβλιοπώλαις καὶ ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ Π. Α. Χαλκιᾶ Λαμίᾳ

Ἐν τοῖς τυπογραφείοις Αἱ ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ὑπὸ Γ. ΦΙΛΑΡΕΤΟΥ

ἐκ δρ. 1.50 μετὰ ταχυδρομείου δρ. 1.75.

ΕΚΛΟΓΙΚΟΣ ΚΩΔΞ ὑπὸ ΕΜΜ. ΛΥΚΟΥΔΗ

ἐκ δρ. 2.50 μετὰ ταχυδρομείου δρ. 2.75

ΚΩΔΞ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ ὑπὸ Γ. ΦΙΛΑΡΕΤΟΥ

ἐκ δρ. 2.25 μετὰ ταχυδρομείου δρ. 2.50

ΤΑ ΑΥΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΧΡΥΣΟΔΕΤΑ

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ δρ. 3 μετὰ ταχυδρομείου δρ. 3.30.

ΕΚΛΟΓΙΚΟΣ ΚΩΔΞ δρ. 3.25 μετὰ ταχυδρομείου δρ. 3.50

ΚΩΔΞ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ δρ. 3 μετὰ ταχυδρομείου δρ. 3.30.

Χάριν εὐρυτέρας διαδόσεως τῶν σπουδαίων τούτων βιβλίων, ἅτινα παρέχουσιν στὴν λαὸν πλουτὸν πρακτικῶν γνώσεων καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐπιτρέπουσιν εἰς πάντα πολίτην, καὶ μὴ ἔχοντα ἴσα, ἢ τοιαύτην ἀκριβοδίκαιον συμπεριουσίαν, ὡς ἐκεῖνοι φέρονται. Ὅσοι τὸ ζητήσωσι γράφουσι τὴν Ἑλλάδα ἀντὶ δρ. 31.50 ἑκατοντάδα εἰς δρ. 2.20. ἡ δὲ δικαία ἀξία ἐκτιμᾶται εἰς δρ. 3 χιλιάδες 2.475. ἡ δὲ ἀναγνώρισις ἀπορρίπτεται ἀπὸ τὰς προϋποθέσεις.

Τὰ δίδεια κυρίως εἶναι εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς Κυρίας Εὐφημίας Κωνδύνη, παρ' οὗ ἔχουσι νὰ τὰ ζητήσῃ καὶ οἱ τὴν ἐπιμέρους ἀλληλογραφίαν συνάπτοντες συνδρομηταὶ τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος.

ΠΑΣΤΕΡΙΑΝΙΣΜΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἰανουαρίου 1891.

Οἰκία τριόροφος πισὶν τὴν Σουβάρου Πετρῶν ἀριθ. π. 5.38, ὑπὸ ἐμπορ. κάρ. Ἰω. Νικητ. Σουβ. Πλ. Πάνου.

— Ὁ ἴδιος ὁ ἴδιος Νικολαΐτ οἰκ. δρ. Ἑλένης Λαζαρόπουλ. ἀπὸ Μαρίας Γρυπιοῦ ἐπ. π. 889. Σουβ. Ι. Πέπας.

— Κτῆμα ἀπερχόμενον εἰς καλλιεργησιμον καὶ μὴ τοιοῦτον, κειμένη ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἐλαίων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐλαίων, ἐν ἐκτάσει δρ. 70.165 τ. μ. ἐκτιμ. ἐν τῇ κοιν. Νέοι, τ. Οἰκία κατὰ τὸ κατώτερ. ἐπ. π. 739 καὶ 879 ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πλατείας τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. Γ. Ἀγγελόπουλος.

— 1/2 ἡ ἀδιαίρετος κατοικία ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδ. Σούτσου τοῦ Μεγάλου καὶ Αἰολιστοῦ π. 1161, ἐξ ἀγορᾶς ἐκ Νικ. Γκίρου ἐπ. π. 2. 2 καὶ μ. 2.766, ὑπὸ τῆς Σπ. Μαυρομιχ. Σουβ. Ι. Βασιλείου.

— Δικαίωμα ἀγορᾶς ἐν Μεθάνοις τοῦ ὑφ. ἀλλ. Ἰω. Χατζ. Σουβ. Εὐθ Γκιρτίου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἰανουαρίου 1890.

Κλίνικ κατὰ Ἀπόστολον τοῦ Ἀθανασίου Ἀθ. ἐν συνοικ. Ριζλατί. Σουβ. Δ. Ρουσσόπουλος.

— Κοινὴ ἐπικλ. Χαγιαλεξάκου τοῦ ὑφιλέκτου Κ. Παπαγεωργίου. Σουβ. Δ. Γιωτόπουλος.

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΟΙ Κ. ΒΕΡΤΑΛΔΗ

Οἶκος Συστάσεως παρὰ τὸ Φρουρφουρίον

Συνιστῶμεν θερμῶς τὸν ἄρτι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐρχόμενον ὡρολογοποιὸν κ. Βερτάλδη ὅπως ἀναγγείλωμεν πᾶσι τοῖς Ἑλλησι ὁμογενέσι καὶ ξένοις ἐπισκέπτεσι τὴν Ἑλλάδα ὅπως ἐπισκεφθῶσι τὸ ἐργαστήριον τοῦ κ. Βερτάλδη πρὸς ἀγορὰν ὡρολογίων ἀκριβοδίκαιον καὶ ἐπιμελῶς κατεσκευασμένων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἰανουαρίου 1890.

Ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τοῦ κ. Βερτάλδη ἐπιδιορθοῦνται ὡρολόγια πάσης φύσεως καὶ ἐπιμελῶς καὶ ἀκριβοδίκαιως.

— Ἀπολύσις τῆς ἐπιχειρήσεως ὁ διαδικηγόρος τῆς Β. πλοιοῦ Τριπόλεως Δ. Γιωργάτσος καὶ διορίζεται ὁ κατὰ τὸν Ν. Κλαδοτζιάνον.

— Μετανάστευσις εἰς ἀγροτικὸν Μεγάλου Π. Στε γλυπτὰ τὰ εἰς ἐγγυοδοσίαν Ἀλεσσιου. Οὐδέτερο Δ. Μαυρομιχ. Σουβ. Ι. Ἀγγελόπουλος. Ἀρχιπλοίαρχος Ἀθ. Φιλαδελφεὺς εἰς τὸ Γουδῆμον, Τρικόρ. Ν. Κωνσταντίνου εἰς τὸ τοῦ Ἀλεκ. Ζαφειρίου καὶ Ν. Παπανικολάου εἰς τὸ σχεδ. Φιλοσοφ. Δ. Κουκουλίας εἰς τὸ τοῦ Χαιρεδίν.

— Ἀγορὰ ἐπὶ τοῦ ἐκτὸς τοῦ Δ. Ἀστικοῦ Ἀλεξ. Ἀνδρεάδου ἐπ. π. 1. Ἀνδρέου.

— Ἀπολύσις τοῦ ἐκδικητοῦ τοῦ Σώρ Πρωτοδικ. ὁ δικηγόρος Γ. Ραφτόπ.

— Ἀπολύσεις τῆς ἐπιχειρ. ἐκλεκτ. κατηγορίας ἀπόστολος Ἀλεξ. Κατσίμπρα Ν. Μάρκου καὶ Ἀντ. Ἀνδρ. Ἀπ. Καλόμοιρος, ὁπ. καὶ ὁ ὑφυπόδικος Κρωπίας Ἀπ. Ἀνδρεάδης.

— Μεταγράφεται ἐγκλεισμὸς εἰς χρηματικὸν τῆς ἐπιχειρ. Ἀνδρέου Ν. Ἀνδρέου καὶ Σπύρ. Ἰωάν. Ἀνδρ. Ἀνδρεάδου.

— Μεταγράφεται ἐγκλεισμὸς εἰς χρηματικὸν τῆς ἐπιχειρ. Ἀνδρέου Ν. Ἀνδρέου καὶ Σπύρ. Ἰωάν. Ἀνδρ. Ἀνδρεάδου.

ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΛΥΣΕΙΣ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Ἐπωνυμολόγησις καὶ καταχώρησις ἐν τῷ παρὰ πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν.

— Τῇ 27 Ἰανουαρίου 1890. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 2791 τῆς 29 Τῇ 18 Ἰανουαρίου 1890 τοῦ αὐτοῦ. Πρωτοδ. Θ. Ἀγγελόπουλος 1890 τοῦ αὐτοῦ. Πρωτοδ. Θ. Ἀγγελόπουλος. Ἀνώνυμ. Ἀνώνυμ. Ἑταιρία ἐπὶ τῇ Ἀνωνύμῳ Ἑταιρίᾳ Ἀλ. Ἀνδρ. Ἀλ. Βαλλιανοῦ, τὸν σκοπὸ τὸν ἐν Πειραιεῖ κατασκευὴ καὶ ἐκμετάλλευσιν ἐργοστασίου ἐπὶ τῇ Ἀνωνύμῳ Ἑταιρίᾳ Ἀλεξ

ΠΕΡΙ
τοῦ χρονολογικοῦ συστήματος ἐν ταῖς διαθήκαις (ἤτοι τῶν ἐπιγραφῶν) κατὰ τὸν Ἕνιον ἀττικὸν κώδικα.

Λαβὼν πρόμειρα ἐκ τῆς τοῦ κ. Φιλαδελ(φ)ίδου[1] καταχρησίμους τῆς ὑπ' Ἀριθ. 90 τοῦ 1888 ἀποριπτικῆς τοῦ Ἀρείου Πάγου Δ' ἐφέσεως ἀνάγκαιον νὰ ἐρεύνω τὰς ἐν αὐτῇ παρατεθείσας μοι, κακοτύπους ἴσταμαι, τὸ σύνολον ἀεὶ τὰς ἀπόψεις τοῦ κ. Ἀθ. Μιλτιάδου, ἀλλὰ δὲν συμφωνῶ τὰ πάντα πρὸς αὐτὰς. Ὁ μὲν κατὰ τοὺς ἰδιωτικοὺς καὶ προσωπικοὺς, ἀλλὰ καὶ γενικωτέρους, προκειμένου περὶ τοῦ ἐν λόγῳ κώδικος καὶ δὲν μοῦ φαίνεται ὀρθὸν ὁ Ἀρείου Πάγου ἐπιφανὴς ἐξ αὐτοῦ λόγος.

Τὸ Ζήτημα, ἐφ' οὗ ἐκλήθη ἡ ἀπορροὴ τοῦ Δικαστικοῦ Σώματος τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐν τῇ ἐποψίσει, ἐφ' ἧς ἐξεδόθη ἡ περὶ ἧς πρόκειται ἀπόφασις αὐτοῦ, εἶναι τοῦτο· ἂν τὰ γενόμενα ὑπὸ τῶν διαθετῶν Ἑνίων, ἐν ᾗ δὲν ἀντιμάχεται τὸ χρονολογικὸν σύστημα, σημειοῦται ὁ Ἕνιος Κώδιξ, καὶ εἶναι ἀληθοφανὴς ἰσχυρισμὸς ἡ πλειονότης τῶν ἐν αὐτῷ ἐγγράφων ἐκτεθεῖσα κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἐν λόγῳ χρονολογικοῦ συστήματος, σημειοῦται ὁ Ἕνιος Κώδιξ, καὶ εἶναι ἀληθοφανὴς ἰσχυρισμὸς ἡ πλειονότης τῶν ἐν αὐτῷ ἐγγράφων ἐκτεθεῖσα κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἐν λόγῳ χρονολογικοῦ συστήματος καὶ ἐπομένως ἀποδεικτικὸν τοῦτο μέσον. Ἐν ᾗ δὲ ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ἀμφιβλήλου, ἐὰν ἄλλον νὰ ἠκροῦτο κατηγορήσῃ διὰ τὸ νόμιμο Ο.Δ ἢ εἰς τὰς διαθήκας, ὅπως ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ Ἑνίου Κώδικος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ ἀπόφασις αὐτὴ ἐπιβεβαιοῦται ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ἐπιχειρήματος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου Κώδικος διατίθενται τὰς ἐν αὐτοῖς μνείας του χρονολογικοῦ συστήματος καὶ διὰ τοῦτο οὐσιώδη τὰ ἐν αὐτοῖς ἐγγράφοις ἔτη, τὰ ὁποῖα ἐπὶ τὸ πολὺ. Εἰς τας τοιαύτας διαφορὰς τῆς μετὰ διετεσσαρακονταετίας ἐποχῆς ἐκδόσεως τῶν ἐν λόγῳ ἐγγράφων μέσα νὰ ἐπιφέρῃ τὰ καὶ τὰν τελευταῖον ὅτι ὅσα ἔχων ὁ ἀπὸ 90 τοῦ 1888 τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀποφασίσας.

Ὁ λόγος ὁ γενὼν ἐνδικισμὸς εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον, ἐὰν πρὸς τὰ λεγθ. ἐν τῷ νόμῳ Ο.Δ ἐφαπτόμενα, δὲ ἐναντιοῦται τοῦτο ἀλλὰ ἐπιβεβαιοῖ, ἐνδεικνύεται σαφῶς ἐκ τοῦ ἀνωτέρω αὐτοῦ ἰσχυρισμοῦ. Ὁ λόγος οὗτος θεωρεῖται ὡς τὸ κατὰ διαθετῶν τοῦ νόμου Ο.Δ. εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ Ἑνίου Κώδικος ἐγγεγραμμένον ἐν τῷ ἐν λόγῳ νόμῳ ἄρθρῳ καὶ ἐν τῷ ἐν τῷ ἐν λόγῳ νόμῳ ἄρθρῳ καὶ τοιαῦτα. Ἐὰ τὸ ἀνώτατον δικαστήριον ἔνεκα εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ἐποχὴ ἐπιβεβαιοῖ τὸ ἐν λόγῳ χρονολογικὸν σύστημα ἐν τῷ Ἑπτανήσῳ ἰσχύον. Καὶ ἐπὶ μὲν προφανὲς ἄτοπον, εἰς ἃ ὁδηγεῖ ὁ ἐρευνῶν τὸν ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ Ἑνίου Κώδικος ἐγγεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὃν οὐ κορυφαῖον ἐπὶ δικαίως ὅτι κατὰ τὸν ἐρευνῶν τοῦτον αἱ διαθέται δὲν διέθεντο ἐπὶ τῇ ἐποχῇ ἐκείνῃ, ἀλλ' ἐπὶ ἄς περὶ ἐκ τῆς δημοσίας διαθήκας, ἐπειδὴ αὐτοὶ συντάσσονται παρὰ δημοσίᾳ ἀρχῇ, ἐφαρμοζόμεναι ὡς πρὸς τὸν χρονολογικὸν κα-

[1] Ἀριθ. μονάδ. 31 σελ. 331.

τῶν ὁ Ο.Δ νόμος, καὶ ἐπομένως δὲν εἶνε ἀναγκαῖα ἡ ἀπὸ αὐτὰς ἢ σχέσις τῆς περὶ χρονολογικοῦ συστήματος διατυπώσεως τοῦ Ἑνίου Δικαίου ἐνῷ τὸν ἀφορᾷ εἰς τας διαγράφους διαθήκας ὁ νόμος Ο.Δ ὁδηγᾶν ἐχει ἐφαρμοστὸν καὶ ἐπιμένως δὲν νὰ χρονολογῆται, ὅπως ἀκόμη ἄγαμος, συμφώνως πρὸς τας διατάξεις τοῦ Ἑνίου Δικαίου ἀναφερομένου χρόνου τοῦ χρονολογικοῦ ἔτους ἐν κατιαῖ ἡ χρονολογημένον κατ' ἀρχὰς τὸ ἐν λόγῳ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ νόμου Ο.Δ ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ

29 Μαρτίου 1876 ἐξεδόθη διάταγμα, ἐπέχον ἰσχὺν νόμου, ἐκ τῶν καλουμένων ἐν τῇ ἐπιστήμῃ νομοθετικῶν ἢ ἀναγκαστικῶν διαταγμάτων (Nothverordnungen), ὑπογραφὲν ὑφ' ἅπαντος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ἐγκριθὲν κατόπιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, δι' οὗ ἀπηγορεύθη ἡ κυκλοφορία ἁπάντων τῶν ξένων ἀργυρῶν νομισμάτων, πλὴν τῶν τῆς Λατινικῆς ἑνώσεως, ἕνεκα τῆς τότε ἐπελθούσης μεγάλης ὑποτιμήσεως τοῦ ἀργύρου καὶ τῆς εἰσαγωγῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ μεγάλων ποσοτήτων γερμανικῶν ἰδίως ταλλήρων. Ποία ἦτο ἡ ἔκφρασις τοῦ διατάγματος τούτου; «Ἀπὸ τῆς 1 προσεχοῦς μηνὸς Αὐγούστου, λέγει τὸ διάταγμα, *δὲν εἶναι δεκτὰ εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα* τ' ἀργυρᾶ νομίσματα τῶν ξένων ἐπικρατειῶν, ἐξαιρέσει τῆς Γαλλίας, Ἰταλίας, Βελγίου καὶ Ἐλβετίας, μεθ' ὧν ἡ Ἑλλὰς διατελεῖ ἡνωμένη διὰ νομισματικῆς συμβάσεως». Ἐὰν ληφθῇ κατὰ γράμμα τὸ Διάταγμα τοῦτο δὲν φαίνεται πράγματι ἀπαγορεῦον τὴν κυκλοφορίαν τῶν ξένων ἀργυρῶν νομισμάτων, πλὴν τῶν τῆς λατινικῆς ἑνώσεως, καθότι μόνον τοὺς ταμίας τοῦ Κράτους ἤτοι δημοσίας ἀρχὰς, ἀπαγορεύει νὰ δέχωνται ταῦτα. Ἀλλ' ὑπὸ τὴν στενὴν ταύτην ἔκφρασιν «δὲν εἶναι δεκτὰ εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα» ὁ νομοθέτης πράγματι ἀπηγόρευσε τὴν ἐν γένει κυκλοφορίαν τῶν νομισμάτων τούτων καὶ ἀνεκήρυττεν ὡς νομίσματα ἔχοντα νόμιμον κυκλοφορίαν καὶ ὑποχρεωτικὰ ἑπομένως διά τε τοὺς δανειστὰς καὶ τοὺς ὀφειλέτας μόνον τὰ ἑλληνικὰ καὶ τὰ τῆς λατινικῆς ἑνώσεως. Ἀξίωσις δὲ ὀφειλέτου μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Διατάγματος τούτου ὅπως πληρώσῃ δανειστήν του εἰς νομίσματα ἀπαγορευθέντα τῆς κυκλοφορίας, γερμανικὰ τάλληρα λ. χ., ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τὸ Διάταγμα τοῦτο ἀπηγόρευε μόνον τὴν παραδοχὴν αὐτῶν εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα, οὐχὶ δὲ καὶ τὴν δι' αὐτῶν πληρωμὴν ἰδιωτικῶν χρεῶν, βεβαίως δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει, θὰ κινήσῃ δ' ἀναμφιβόλως τὸ μειδίαμα παντὸς δικαστηρίου, μὴ ἐξαιρουμένου καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐὰν ὑποβληθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ ὡς δικαστικὴ διαφορὰ πρὸς λύσιν. Ἐὰν δὲ τοιαῦτα πορίσματα γεννῶνται ἐκ τῆς ἑρμηνείας τοῦ Διατάγματος τούτου, τίς λόγος δικαιολογεῖ νὰ μὴ ἐφαρμοσθῇ ἡ αὐτὴ ἑρμηνεία καὶ ἐπὶ τοῦ νόμου ΟΔ, ὅστις ἀπευθύνεται ὁμοίως ἢ μᾶλλον πρὸ πάντων εἰς τὰς δημοσίας ἀρχὰς τῆς Ἑπτανήσου καὶ κανονίζει ἀντικείμενον, οὐχὶ τοσοῦτον θίγον τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα, ὅσον τὸ περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς κυκλοφορίας τῶν ξένων ἀργυρῶν νομισμάτων διάταγμα; Ἡ σκέψις μάλιστα ὅτι προκειμένου περὶ κανονισμοῦ τῆς χρονολογίας δὲν ἤρμοζεν εἰς τὸν νομοθέτην νὰ ἐπιβάλῃ ὡρισμένον χρονολογικὸν ἔτος εἰς τὰς καθαρῶς ἰδιωτικὰς σχέσεις, ἐνῷ προκειμένου περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς κυκλοφορίας νομισμάτων ἐπεβάλλετο εἰς αὐτὸν νὰ μεριμνήσῃ καὶ περὶ τῆς ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν μὴ παραδοχῆς αὐτῶν δικαιολογεῖ ἔτι μᾶλλον τὸ ἐκ τῆς λογικῆς ἑρμηνείας τοῦ νόμου ΟΔ συναγόμενον μόνον συμπέρασμα, ὅτι οὗτος ἐσκόπει νὰ καθιερώσῃ ὡς ἐπίσημον χρονολογικὸν ἔτος καὶ ἐν Ἑπτανήσῳ τὸ Ἰουλιανὸν καὶ ὅτι μόνον τὸ ἔτος τοῦτο ἀναγνωρίζει ὁ νομοθέτης ὡς νόμιμον, προκειμένου καὶ περὶ τῶν ἐννόμων σχέσεων τῶν ἰδιωτῶν. Ἑπομένως μὴ ὑφισταμένου νομίμως καὶ ἐν Ἑπτανήσῳ ἢ μόνου τοῦ Ἰουλιανοῦ ἔτους καὶ ἡ ἰδιόγραφος διαθήκη Ἰονίου ἡ χρονολογουμένη ἀορίστως, χωρὶς ν' ἀναφέρηται δηλ. ἐν αὐτῇ ὡρισμένως τὸ χρονολογικὸν ἔτος ἢ νὰ χρονολογῆται κατ' ἀμφότερα τὰ χρονολογικὰ ἔτη δέον νὰ θεωρῆται ἔγκυρος, ὡς ἰσχυρὰ θεωρεῖται καὶ δημοσία διαθήκη, μὴ χρονολογουμένη καθ' ὡρισμένον χρονολογικὸν ἔτος, συντασσομένη δ' ἐν Ἑπτανήσῳ. Εἰς τὴν ὀρθὴν ταύτην λύσιν πρέπει ἐπὶ τέλους καὶ ὁ Ἄρειος Πάγος νὰ καταλήξῃ ἐὰν παραδέχηται ὅτι ὁ νόμος ΟΔ εἶχε σκοπόν τινα καὶ ὅτι οἱ νόμοι δὲν πρέπει νὰ ἑρμηνεύωνται μόνον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ στενοῦ γράμματος αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῶν, ὅτε καὶ μόνον δὲν κινδυνεύουσι νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς ἄσκοποι, ἴσως δὲ καὶ παράλογοι.

Περὶ τῆς ἑτέρας αἰτιολογίας τῆς περὶ ἧς πρόκειται ἀποφάσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἥτις ἀποφαίνεται περὶ τοῦ ζητήματος τῆς σχέσεως τοῦ ἄρθρ. 912 τοῦ Ἰονίου ἀστικοῦ Κώδικος πρὸς τὸ ἄρθρ. 7 τοῦ ἀστικοῦ νόμου τοῦ 1856 ἴσως πραγματευθῶμεν βραδύτερον, διότι ἔχομεν λόγους νὰ φρονῶμεν ὅτι μετὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἀστικοῦ νόμου τοῦ 1856 ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 912 τοῦ Ἰονίου ἀστικοῦ Κώδικος ἔπαυσε ἔχουσα κῦρος, ὅπερ δὲν δύναταί τις νὰ ἐπαναφέρῃ, χαρακτηρίζων αὐτὴν οὐχὶ ὀρθῶς ὡς *εἰδικὴν* διάταξιν.

ΧΑΡΙΛΛΟΣ ΑΓΓΕΛΑΚΗΣ

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Ἀριθ. 143 (1888) τμ. Α'

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Μ. Διγενης

Τεκμήριον. - μὴ διάταξις ἀποδείξεως. - ἀναίρεσις.

Ἐπειδή, τῶν ἀναιρεσειόντων ἐπικαλουμένων πρὸς ἀπόκρουσιν τῆς γνησιότητος τοῦ τῆς εἰκονικότητος ἰδιωτικοῦ ἀντεγγράφου τὴν μεταγενεστέραν αὐτοῦ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 756 (1853) συμβολαίῳ ὁμολογίαν τῶν ἀναιρεσιβλήτων περὶ τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ ἐπιδίκου γηπέδου, καὶ τούτων προσβαλλόντων ὡς εἰκονικὴν τὴν ὁμολογίαν ταύτην, τὸ Ἐφετεῖον, ἐπὶ τῇ ἀμφισβητήσει ταύτῃ, διὰ τῆς δεκάτης σκέψεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἀποδέχεται ὡς μὴ σπουδαίαν τὴν δήλωσιν, στηρίξαν τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν ἐπὶ τεκμηρίων, ἅπερ συνήγαγεν ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ περιεχομένου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2818 τοῦ 1853 πληρεξουσίου συμβολαίου τοῦ πατρὸς τῶν ἀναιρεσειόντων πρὸς τὸν ἀδελφόν του· οὕτω δὲ ἀποφηνάμενον μὴ σπουδαίαν τὴν μνησθεῖσαν ἐν τῷ συμβολαίῳ δήλωσιν ἐκ τεκμηρίων, χωρὶς νὰ διαταχθῇ περὶ τούτου ἀπόδειξις, καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοχῇ ταύτῃ ἀποδεχθὲν ὡς ἐνισχυόμενα καὶ οὐχὶ ἐξασθενούμενα τὰ περὶ γνησιότητος τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἀντεγγράφου τεκμήρια, παρεβίασε τὰς περὶ ἀποδείξεως διατάξεις τῶν ἄρθρων 244 καὶ ἐπ. Πλ. Δ, καθ' ἃς ἀμφισβητουμένων μεταξὺ τῶν διαδίκων γεγονότων εἰς τὴν λύσιν τῆς διαφορᾶς οὐσιωδῶν διατάσσεται ἀπόδειξις.

Ἀριθ. 144 (1888) τμ. Α'

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Α. Γκιον

Ἐνοικίασις Δημοσίων φόρων καὶ παραχώρησις ἐπικαρπίας. - σχολαία νομή.

Ἐπειδὴ ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, εἰς τοὺς ἀναιρεσείοντας παρεχώρησε τὸ Δημόσιον κατὰ τὸ 1878 διὰ δύο ἔτη ἀντὶ ὡρισμένου ἀνταλλάγματος τοὺς δημοσίους φόρους καὶ τὴν ἐπικαρπίαν τῶν ἐν τῇ ἀγωγῇ αὐτῶν ἀναφερομένων τμημάτων, ἡ τοιαύτη δὲ μεταβίβασις τοῦ περὶ φόρων κυριαρχικοῦ δικαιώματος τῆς πολιτείας ἀποτελεῖ ἀγορὰν ἐλπιζομένου πράγματος καὶ τὸ Δημόσιον καθὸ πωλητὴς ἐνέχεται κατὰ τοὺς Νόμους (Π. (19.1) 11.13, καὶ Β. (ΙΘ. 8) 23 καὶ 11) νὰ παραδώσῃ τὴν «σχολαίαν» νομὴν τῶν παραχωρηθέντων, ἄλλως δὲ ὑποχρεοῦται εἰς ἀποζημίωσιν ἀντίστοιχον τῆς τοιαύτης ὑποχρεώσεως.

Ἐπειδὴ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 14 ἐδ. 2 τοῦ ΧΞΗ'. Νόμου τῆς 31 Δεκεμβρίου 1877, οὐδεμίαν ἐφαρμογὴν ἔχει ἐπὶ τοῦ προκειμένου, διότι κανονίζει ἁπλῶς ἐπὶ διετοῦς ἐνοικιάσεως μόνον τὸ τοῦ ἐγγείου φόρου οὐχὶ δὲ καὶ τῆς ἐπικαρπίας τὸ ἐνοίκιον τοῦ δευτέρου ἔτους, χωρὶς νὰ προβλέπῃ ποσῶς περὶ καθυστερουμένης εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς τῶν δημοσίων προσόδων ἐπικαρπίας καὶ τῆς ἐντεῦθεν ὑποχρεώσεως τοῦ Δημοσίου. Ὅθεν σκεψάμενον τὸ Ἐφετεῖον, ὅτι οἱ ἀναιρεσείοντες δὲν δικαιοῦνται δυνάμει τῆς διατάξεως ταύτης νὰ λάβωσι τοὺς ἐκ τῆς εἰρημένης συμβάσεως ἐπιδίκους φόρους ἐπικαρπίας καὶ ἀπορρίψαν ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ τὴν ἀγωγὴν αὐτῶν ὡς πρὸς τὸ Δημόσιον ψευδῶς τὴν διάταξιν ταύτην καὶ τὰς προεκτεθείσας ἡρμήνευσεν.

Ἀριθ. 145 (1888) τμ. Α'.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Κ. Σηκαντηρας

Διαχείρισις περιουσίας ἀσυντάκτων κοινοτήτων. Ἔμμεσοι αἰτιολογίαι.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθ. 6 τοῦ περὶ δήμων Νόμου, ἡ ἰδιαιτέρα περιουσία τῶν ἀσυντάκτων κοινοτήτων διαχειρίζεται οὐχὶ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων τοῦ Δήμου, ἀλλ' ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν κοινοτήτων, αἵτινες καὶ νὰ παρασταθῶσιν ἐπὶ Δικαστηρίου δύνανται πρὸς διεκδίκησιν τῶν δικαιωμάτων των.

Ἐπειδὴ λέγον τὸ Ἐφετεῖον ἐν τῇ τελευταίᾳ ἀποφάσει του, ὅτι ἡ ἐνάγουσα κοινότης κατεῖχε διανοίᾳ κυρίου τὰς περὶ ὧν πρόκειται γαίας μέχρι τοῦ ἔτους 1859, ἀναγκαίως ἀποκρούει τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ Δημοσίου, ὅτι αὕτη πρὸ τοῦ 1859 ἑκουσίως ἐπλήρωνε φόρον ἐπικαρπίας.

Ἐπειδὴ τὸ Ἐφετεῖον δέχεται, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 287 προσβαλλομένης ἀποφάσεώς του, ὅτι ἡ κοινότης Πουρναρίου ὑφίσταται· ὥστε ἀπέκρουσε τὸν περὶ διαλύσεώς της ἰσχυρισμὸν τοῦ Δημοσίου.

Ἀριθ. 146 (1888) τμ. Α'

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Β. Παπαδοπουλος

Ἀνανέωσις δι' ἀντιδόσεως. - ἑρμηνεία τοῦ συμβολαίου.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς συμβάσεως, δι' ἧς ἡ τοῦ ἀρχικοῦ ὀφειλέτου ὀφειλὴ μετατίθεται εἰς ἕτερον τῇ συναινέσει τοῦ δανειστοῦ δι' ἀντιδόσεως, ἐπέρχεται κατὰ Νόμον (8 Κώδ. de novationibus βιβλ. 8, τίτλος 42 καὶ Εἰσηγ. § 3, βιβλ. 3, τίτλος 29) ἀνανέωσις, ὅταν ὁ σκοπὸς αὐτῆς συνάγηται σαφῶς καὶ ἀνενδοιάστως ἐξ ὅλης τῆς συμβάσεως ταύτης. Ὅθεν τὸ Δικαστήριον τῆς οὐσίας, ἀποφηνάμενον διὰ τῆς δευτέρας καὶ τρίτης αἰτιολογίας τῆς προσβαλλομένης αὐτοῦ ἀποφάσεως, ὅτι διὰ τοῦ ἐν αὐτῇ ἀναφερομένου συμβολαίου ἐγένετο ἀνανέωσις διὰ μεταθέσεως τῆς ὀφειλῆς τοῦ Κ.Χ*** εἰς τὸν ἀναιρεσείοντα, εἰς ἣν συνήνεσαν καὶ οἱ δανεισταὶ αὐτοῦ, ἐν οἷς καὶ ὁ ἀναιρεσίβλητος, καὶ τὸν τῆς ἀνανεώσεως σκοπὸν συναγαγὸν ἐκ τῶν διαφόρων ὅρων τοῦ εἰρημένου συμβολαίου, ἡρμήνευσε τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ ἐν τῇ ἀνεξελέγκτῳ αὐτοῦ ἐξουσίᾳ καὶ οὐδένα κανόνα τοῦ δικαίου παρεβίασεν.

Ἀριθ. 147 (1888) Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Γ. Διοβουνιοτης

Ἀνήλικος ἔμπορος. - Μὴ τήρησις διατυπώσεων. - Πτώχευσις. - Ἀκυρότης. - Δόλος.

Ἐπειδὴ κατὰ μὲν τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ἐμπ. Ν. ὁ χειράφετος ἀνήλικος ὀρφανὸς πατρὸς δύναται νὰ λάβῃ ἄδειαν τοῦ ἐμπορεύεσθαι παρὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, κατὰ δὲ τὸ ἄρθρ. 99 τοῦ περὶ ἀνηλίκων νόμου, ἡ χειραφεσία τελεῖται διὰ δηλώσεως τοῦ χειραφεροῦντος, γινομένης παρὰ τῷ Εἰρηνοδίκῃ ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ὥστε κατὰ Νόμον, ἵνα ἐμπορεύηται ὁ ἀνήλικος ἐγκύρως, δέον νὰ ἦναι χειράφετος, νὰ ἔχῃ ἡλικίαν 18 ἐτῶν καὶ νὰ ἔλαβε τὴν πρὸς τὸ ἐμπορεύεσθαι προσήκουσαν ἄδειαν.

Ἐπειδὴ ἑπομένως ὁ Α*** μὴ χειραφετηθεὶς νομίμως, δὲν ἠδύνατο κατὰ τὸ προεκτεθὲν 2 ἄρθρον τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου [illegible] καὶ συνεπῶς οὔτε εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως νὰ κηρυχθῇ καθὸ μὴ ἔμπορος.

Ἐπειδὴ κατ' ἀκολουθίαν ἡ [illegible] ὅτι ἀκύρως μετεβιβάσθησαν ὑπὸ τοῦ Α*** [illegible] καὶ ὑπὸ τούτου εἰς τὸ Δημόσιον [illegible] τικοῖς συμβολαίοις δικαιώματα [illegible]

της εἰς κατάσταση πτωχείας, ἐξελίσσεται ἀνε-πόστατος. Ἀφ', ἑτέρου, δὲν εἶναι δυνατὸν τὸ νο-μικὸν πρόσωπον.

Ἐπειδὴ ἑπόμως αἱτήσεις ἀπορίας ἢ ἑ-σπευσμένης, ἐπὶ τοῦ Α΄ παραπόνου ἐκτὸς ἀνελλιπῶς ἐπὶ τῶν δέλτων τῆς πρὸ τοῦ τρίτου, ὡστε δι' ἀπο-πτώσεως εἰς τὰς παρασκευὰς αὐτοῦ, καὶ τὴν χωρη-γηθεῖσαν τοῦ ἀδείαν πτήσεως, ἐκ πλάνης κακῆ τῇ πίστει συναλλαγματικῆς μετ' αὐτοῦ, δύτι, ἐν περιστατικὰ ταῦτα, καὶ ἀλλὰ ὑπόπτώματα, ἂν αἴρουν κατὰ νόμον τὴν ἐκ τῆς ἐλλείψεως τακτι-κῆς γνήσιας μὲ ἐφαπτόμενα τοῦ πράξεως τοῦ ἀκολουθεῖ, ἐν φερομένῳ χαρακτῆρα ἀπορί-ας, ἀπὸ μόνου συνάμου τοῦτου τὰ ἐπιτρεπτεῖται μετὰ τὴν τήρησιν τῶν νομίμων διατυπώσεων· ἐκ δὲ δὲ νόμος ἐπιβάλλει ἐπὶ τῇ δόσει τῆς ἀνελλιπῶς ἢ ἐλάνη τὴν τρίτου καθιστᾷ ἀμοιβαίας τὰς πρᾶξεις τοῦ οὕτως ἐμπορεύμενου ἀνελλιπῶς.

Ἀρ.θ. 151 1868) Τμ. Α΄.

Κίνητρα ὁ ἀρεστέρης κ. Μ. Δούκας

Ἀποδεδειγμένη, ἀναμφίλεκτη κίνησις, - ἀπόφασις τοῦ συμβολαίου.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰς τοῦ Ἐμπ. Νόμου διατάξεις, ὑποπιπτόντος τοῦ ἐν ναυτιλιακῷ μικρῷ ἐπαγγέλματος ἢ δεδειγμένος τῆς ἐπὶ τοῦτο τοῦ ἀκινήτου ἀφορμὴ καὶ ἡ τοιαύτη ὑφιστα-μένος εἰς χάρτο τοῦ δικαστικοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἀκο-λου-θεῖ ἢ ἐν μέρει ἀπόλεσε αὐτοῦ ἀφ' ἐκ τῆς ἐνοχι-χρονίας κτιλίσεως τοῦ ὑπηγγέλη, πράγματος ἀλλοιοποιοῦ δὲ τοῦ κυδοῦνου τοῦτου, ἔγινεν ἐν ἐμπορικοῦ ὁ τοῦ ἀναζητοῦνου κατηγόρου ἀπο-σπάσεως ἐξυπαρχόντων ἐστὶν, εἰκάζοντος καὶ ἐν ὁ ὃ τοῦ κυδοῦνου, τοῦ ὑπηγγέλη πράγματος ἐκδίκησις, ἐν ἐκκαλοῦντος ἐπὶ

Αριθ. 1543 (1890).

Εισαγγελία ε έρεως α. Μ. Πελλάκη

Υπομίσθωσις. — Απαλλαγαί εξ τα δικαιώματα και υποχρεώσεις του μισθωτού.

Επειδή εγγυάται ο ενάγων επ' αποτελεσματικαις του άρχεσθαι δικαστικού του εξόρμου των δηλων και αποτελεσμάτων, ούτως ειπείν δικαιωμάτων και της υποχρεώσεως του ρυθμίζειν δικαστικού εξαλλάγου έκτου εκαστικός κατάλληλου αποτελεσμάτων, δια τα μισθώσεως συν. προς το δημόσιο της δόσεις τη οικίου.

Επειδή τα γεγονότα ούτοι αποτελούν συμπαν αναγνωστικού αγγρατα υπό τού Δημοσίου προς την ενάγοντα μεταβιβάσεως του δικαιωμάτων και υπογρεώσεων του αρχικού εκκαστικού, ως δικαιούμενη χωρή αγωγή κατ' αυτού δια την εκ τη αγωγή ανταρρόσεως αύτων, καθώς μη άρνησις συκλαλήσεως του ενάγοντος προς τη Δημόσιο και απολουθία ενστάσεως του δε αυτου, ότι ενάγων δεν έχει αγωγήν κατά του δικαίου. Επικουρικώτερον δε και μη συσθέτοντος προς τούτο η δυσχέρεια της σχέσεως, απορριπτέα έστιν ως αουσίστος.

Αριθ. 1544 (1890).

Εισαγγελία ε έρεως α. Ε. Λυκουρέα

Αρμοδιότης κατ' αλλοδαπού. — συμφέρα. — διαφορά εν τω ζήτηματι. — Χάρτης αποδείξεως.

Επειδή, εν περιπτώσει όταν εκκλησιαστικών αντρόπων υπόκεινται του Πρωτοδικείου το ανάγγειν ζητήματος του απο επιτροπών υπό της αναγνωστικής αρχής, ούτινων φύσει συμφέρεται και δεν έχει το μονον κοινός δεσμούν εν Χίω εκείνος αν χαρτον του ενάγοντα το οίκοι αποδείξει. Διότι ε λογον σχέσει δημοσιευθέντος του ε κοινός τα γεγονότα τα δημιούργουν τον της διαγνώσεως δικαιώματος. Αγνοίσεως δεν τη εξαιρετικής ενεργείας του ζητήματος, ως και δεν ε ενάγων δεν έχει δικαίωμα, όπερ αποτελεί πραγματικον ισχυρισμόν ενδικον ενστάσεως, ο δε εναγόμενος δεν αρνείται το Πρωτοδικείον Αθηνών τόν της διατάξεως του άρθ. 28 και επειδή τη Δικον. Του άρθρου ενάγοντος αυτον ένεκα μη εκκλησιαστικής δικαστικού αρμοδιότητος, ειδεν εδν ε εκκλησιαστικής το θέμα, επ' ο δρίζει ουσίας του ενάγοντος, ως δε ε ενάγων δεν έχει δικαίωμα ενεργείας δεν δύναται ουδεμιαν αποδείξεως, επειδή ε ενάγων έχει τον νομίζει κατά κατηγόρου ο Δικαστής

χάν, ἐὰν ἀγοράζῃ ἐξ ἴσης μετὰ τὴν ἐγγύησιν τοῦ τὸν πρᾶτ τοῦ μισθοῦ ἀκίνητον ὑπηρ.").

Ἀπόφασις Δικαστηρίου 22 Ἰουλίου 1899.

Ἀγωγὴ περὶ ἀποβολῆς ἀνωτέρου ἐνοικίου. — Δικαίωσις τοῦ συμβολαιογράφου ἐνάγοντος.

Ὁ ἐνάγοντος ὑφιλέτης παρελάμβανε τὸ κατάστημα συγκειμένου ἐκ δύο ὀντοπ. τοῦ ἀφ' ἑσπέρας 1406 ὑπ. Ἀντωνίου Λοβ., ἐξ οὗ καὶ ἐπλήρωνε τὸ ὡρίσθεν αὐτοῦ, ἀκ ἀπαίτησις τῆς κυρίας τῆς ἐτησίας, τὸ εἶναι μέλος ὁ σπουδαῖος ἰσχύσεως, ἐκ λόγου ποιήσεως τῆς ἐκ τοιούτου ἀγορᾶς, ἐκδικήσεως τὸν ἐμβόλου τὸν δικαίωσιν τοῦ πτωχευτικοῦ, καὶ ἐ βιβλικὸ ἡ συμβολλόμενη ἀπόφασις, ὡς ἐκτοτέρω, τὸν ἐξ ἐναγωγῆς τῆς πρώτης κατὰ ἐπανδοῦ τὸν καταστιθέντων ἐν αὐτῷ εἰς τὸ ἐτώρα πρὸν λόγῳ μίσθωσις μόνα ὅτι τὸ ἀκτηρίου τοιούτου τὸν ὑφιλέτ συμβολλόκατα κατηγορίᾳ.")

Ἀπόφασις Δικαστηρίου 16 Δεκεμβρίου 1899.

Ἐγκαταλείψεις. Σχετικὴ πρὸς πλῶν διακοπῆς. — Ὅρος περὶ ἀναλλαγῆς ἀπὸ τὸν ἐδάφιον.

Τὸ γενικὸν ὅτι ἐδικαίτο ἡ κατάργις νὰ ἐρχ ἡ τὸ τέτοιο ὁ ἐναγόμενος νὰ πρόγραμα τὰ συκτικὰ πρὸς ἐπανόρθωσιν τὸν δεδομ. ἀς ὑπόστε τὸ πλοῖον ἀκ διλαστίου συμβόντος χρόνου κατὰ τὸ ἐπιτρεπόμενον τῆς ἐπιτρέπ. καὶ ἐπὶ 3ῶν χρόνον ἐξ ἐγκαταλείψεως καὶ ἐν ᾧ πρᾶγματοι ἐξ. καὶ τὸ ἐχῃ συνομολογηθῇ ἐ ἀπὸ τὸν ἐδάφιον ἀπολλαγῆς.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ (*)

Ἀπόφασις Ἐφετείου Λειψίγης 29 Ἰουλίου 1886

Ἰσχὺς τῆς ἀκὸς ἀε in rem versо utilis.

Ἡ ἀκὸς ἀε in rem versо κατ' ἀναλογίαν τῆς τῶν ἐγχρίσ. ἰσκὸς ἐν τῷ ἐδαφ. ἐ ἐ τέκνον ἢ δεδομ. ἐκ τῶν ἐκ τοῦ ἐκ διακρίσεως, ὑπὸ τὴ ἔξωσιν μὲν ἐκ τῶν ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ.

Ἡ ἐπ καλοφόρ ακὸς ἀε in rem versо utilis ἔλεγε ἐκ ἐκκτον ἐκκτον ἐκτὸς ἐκτὸς ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ

ρία ή κατατρογή τοῦ πρώτου κτήματος ἐπιβαίνει στὸν γυναῖκα (238), ὃν συνιστᾶν κατὰ Hellbr, διότι σὲ πρώιμον κτῆμα, τὸν πρὸ λαοῦ ἰδιότητα ἢ ἡ πάντωσι ὁ ἄκτωρ ἐοῦθη σὲ κῦρ (236). Κατὰ τοῦτο κατακλείσμενος τὸ ἀνὴρ τὰς διατάξεις *περὶ τῶν ἐγγυητῶν* ἢ πρὸς κατὰ μὲν τὸν Ὀλύμπιον κατ' ἰδίαν ἀλλοτρίου ἀπαιτοῦσιν τὸν εἰς αὐτὸν δάρους (249) ἀνθ' ἑαυτοῦ ἐπιβαίνει τὸν ἀπαιτοῦς μερος (241). Τὰ προσεχόμενα ἄλλα ἐ κατρὸς (242) οὐ πλείονα πάντως κατ' Ὀλύμπιον καὶ ἀποβάνται. Ἀλλ ἀνὴρ ἐστὶ τὸ ἐπιβαίνει τὸν ἐνωτοῦ τὸ προσλαμβάνει, οὐκ εἰσὶ *προικοφάλ* (243), καὶ ὁ ἀνὴρ ἀκολουθεῖ τοῦ ἐκφεύγει τοῦ ἐνωτοῦ μὲ τὸ πόρος ἐ (244).

Τὶς τὸν δὸν θεωρῶν ἐστὶν ὁ πρεσβεύτης ; Κατὰ τὸν ἐπιμαρτυρίαν γνώμην ἐρίζονται ὁ λαὸς γὰρ τὸ *Gold.* καὶ τὸ *ad Aegyptum* (245) καὶ δὲν ἐστὶ γάπις αὐτοῦ ἐκπτωματοποιῶν ἀναλόγως τὰς ἀμφιεσθέσεις κρίσεως ἐν τὸ εἶδος τιτλοι (246) ἐπὶ τὸν ἐπιμαρτυρίαν ἐπιμαρτυρίαν καὶ μὲ χρῆσι τὸ τοῦ Μαρκιανοῦ. II. (33. 17. 5.

Ἄλλως ὅμως καὶ ἐὰ κατὰ τὸν τοῦ Ἰου-

(238) Καθιστεροῦσιν τὸ πρωτότοκον κτῆμα ὑστερ ὑπόθεσιν ἡ προῖξ, ἐὰν ὁ δανεὶς ἐχρησιμοποίησεν τὸν ἐπιβαίνει τὸν ἐνωτοῦ τὸν ἐπιβαίνει τὸν ἐνωτοῦ.

(239) Οὐδὲν σημαίνει ὅτι κατατροχὴ ἐνέκειτο εἰς τὸν ἐνεκα ἐπιβαίνει τὸν ἐνωτοῦ ἐπιβαίνει τὸν ἐνωτοῦ τὸν συμφερον πρὸς ἐπιβαίνει τὸν ἐνωτοῦ τὸ κτῆμα. Cuyl. Obs. XXIII. 1.

(240) Τὸ ἐγγυᾶν ἢ ἐξ οὗ ἐστὶν ἐπιβαίνει ἐπιβαίνει τὸν ἐνωτοῦ. Cuyl. Obs. XXIII. 1. Sternberg. Ausführ. 33 συν. 30 κριτικὰ Ἐπὶ τὸν ἐνωτοῦ. Cuyl. Obs. XXIII. 1.

Αριθ. 148. Εἰς τὸν διακόσιον πληρωμολόγιον σὺν ἓξ, κατὰ τὴν ἀνάγκην, πλειόσιον ἐκ τῶν ἐν λόγῳ ἐπιβαρύνεται κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἕκαστον τόκον ἢ ἔλλειψιν ἐμπόρων ἐπιτοκίου ἐπιφορτίζεται ἐπὶ τοῦ πληρωμολογίου τοῦ ἀκαταγνώστου. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐπὶ τῆς ἀκαταγνώστου ἐπιφορτίζεται ἐπὶ τοῦ πληρωμολογίου τοῦ ἀκαταγνώστου ἐπιφορτίζεται ἐπὶ τοῦ πληρωμολογίου τοῦ ἀκαταγνώστου.

Ἡ τιμὴ τοῦ πωλητοῦ νέου ἔργου ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1891.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ΔΝΑ περὶ τοῦ 1887 καὶ περὶ τοῦ ὁρισμοῦ τῶν ἀποστολῶν τοῦ ἐν Ἀθήναις ΔΝΕ.

Νόμος ΑΔΟ΄ ἐτ. 34 Δεκεμ. 1890 ἀ Ἰανουαρ. 1891.

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν ΔΝΑ ἐτ. 30 Ἰουνίου 1887 νόμου περὶ ἱδρύσεως τοῦ ἐν Ἀθήναις νέου ἐμπορικοῦ καὶ πρακτικοῦτικοῦ τῆς συμβουλευομένου χρόνου καὶ περιστάσεως ρυτιθέντος ὑπὸ τοῦ Δικ. καταγνώστου.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ΔΟΛΣ περὶ τοῦ 1887 ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἐπιβάλλεται ἡ ἐπιβολὴ τοῦ ἐπιτοκίου ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν χρεῶν ΔΛΣ τοῦ 1882.

Νόμος ΑΟΘ΄ ἐτ. 31 Δεκεμ. 1890 ἀ Ἰανουαρ. 1891.

Ἄρθρον πρῶτον.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν ΔΝΕ΄ ἐτ. 30 Ἰουνίου 1887 νόμου περὶ ἱδρύσεως τοῦ ἐν Ἀθήναις ΔΝΕ, νόμου περὶ συγκροτήσεως καὶ εἰδικῶν ἐπιτοκίων ἐπιβαλλομένων ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν χρεῶν.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου τῆς ἐμπορικῆς διαφορᾶς ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν χρεῶν ΔΛΣ τοῦ 1882.

Νόμος ΑΟΘ΄ ἐτ. 31 Δεκεμ. 1890 ἀ Ἰανουαρ. 1891.

Ἄρθρον μοναδικόν

Ὁ ἀρθρ. ὑπ' ἀριθμὸν 34 τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν ΔΛΣ΄ ἐτ. 31 Δεκεμβρίου 1882 νόμου περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Εἰσηγήσεις τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου ὑπὸ *Νικολάου Δημαρᾶ* ὑφηγητοῦ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ· Ἔκδοσις δευτέρα.

Τὸ ἀνὰ χεῖρας πόνημα εἶναι τὸ β' μέρος τοῦ ὅλου ἔργου τοῦ κ. Ν. Ι Δημαρᾶ, τοῦ ὁποίου τὸ πρῶτον μέρος ἀποτελεῖ ἡ Ἱστορία τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου. Ἀντὶ πάσης ἄλλης κρίσεως, προτιμῶμεν νὰ παραθέσωμεν τὴν τιμιωτάτην περὶ τῆς προκειμένης, ἐν τῇ πρώτῃ ἐκδόσει αὐτῆς, μελέτης κρίσιν τοῦ νομοδιδασκάλου κ. Β. Τ. Οἰκονομίδου καταχωριθεῖσαν ἐν τῷ *Αἰῶνι* τῆς 11 Μαΐου 1885:

«Ἀναγκαιότατον διὰ τοὺς φοιτητὰς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου καὶ ἐπεῖγον ἐξεπόνησεν ἔργον ὁ φιλόπονος ὑφηγητὴς κ. Ν. Δημαρᾶς, *Ἱστορίαν ἢ Εἰσηγήσεις* τοῦ Ῥωμαϊκοῦ Δικαίου εἰς δύο τόμους. Τοῦ πρώτου τόμου τῆς συγγραφῆς ταύτης ἐδημοσίευσεν ἤδη κρίσιν ἐπιεικῆ καὶ ἐνθαρρυντικὴν ὁ καθηγητὴς κ. Π. Παπαρρηγόπουλος, ὡς ἁρμόζει νὰ κρίνωνται ὑπὸ ἀπαθῶν κριτῶν τὰ ἔργα νεαρῶν συγγραφέων, δεικνυόντων δι' αὐτῶν ὅτι κέκτηνται προσόντα ταχείας προόδου καὶ τελειοποιήσεως. Τοιοῦτος δ' εὐλόγως ἐν τῷ ἔργῳ του δύναται νὰ θεωρηθῇ ὁ ὑφηγητὴς Δημαρᾶς.

«Λαβὼν πολλάκις ἀφορμὴν νὰ γνωρίσῳ τὸν περὶ τὸ ῥωμαϊκὸν δίκαιον ζῆλον καὶ τὴν μελέτην καὶ ἐπιμέλειαν τοῦ ὑφηγητοῦ Δημαρᾶ, *οὐδεμίαν* ἔχω ἀμφιβολίαν, ὅτι τὸ σύγγραμα τοῦτο εἶναι χρησιμότατον τοῖς σπουδασταῖς τοῦ ῥωμαϊκοῦ δικαίου. Ἰδίως δὲ τὸν δεύτερον τόμον αὐτοῦ, ὃν μετὰ προσοχῆς κατὰ τὰ κυριώτερα αὐτοῦ μέρη διεξῆλθον, εὗρον ἐπιμελῶς καὶ μετὰ ἀκριβείας ἱκανῆς κατηρτισμένον κατά τε τὴν διαίρεσιν καὶ τὴν ἔκθεσιν τῆς ὕλης, περιέχοντα δὲ πάντα ὅσα συνήθως αἱ συγγραφαὶ εἰσηγήσεων διδάσκουσι, καὶ ὅπως ἡ παροῦσα τῆς ἐπιστήμης τοῦ δικαίου κατάστασις διετύπωσεν αὐτά. Ἀλλὰ φρονῶ ὅτι καλὸν θὰ ἦτο νὰ περιέχωσι παρ' ἡμῖν αἱ εἰσηγήσεις συντόμως τὰς ὑπὸ τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας γενομένας τροποποιήσεις τινων θεσμῶν τοῦ Ῥωμ. Δικαίου, ὡς π. χ. τὰ περὶ μεταγραφῆς τῶν μεταβιβαστικῶν ἐμπραγμάτων δικαίων δικαιοπραξιῶν καὶ τὰ περὶ ἐγγραφῆς τῶν ὑποθηκῶν.

Β. Τ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Δὲν ἀπομένει ἡμῖν εἰμὴ νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι ἐν τῇ προκειμένῃ δευτέρᾳ ἐκδόσει, ὁ συμπαθέστατος συνάδελφος συμμορφούμενος πρὸς τὴν εὐχὴν τοῦ κ. Οἰκονομίδου συνεπλήρωσε καὶ κατὰ τοῦτο τὴν σαφεστάτην καὶ εὐκρινεστάτην αὐτοῦ συγγραφήν.

ΠΤΩΧΕΥΣΕΙΣ

Α. Ν. Κορωνιὸς κ. Θήρας. Ἀπ. 1921 (1890) πρ. Σύρου. Ἔν. πτωχ. 8 Δεκεμβρίου 1890. Εἰσ. Ε. Ἀγγελόπουλος, πρ. συνδ. Ι. Φωστέρης.

Ν. Ἀποστολόπουλος κ. Λίγιου. Ἀπ. 6126 (1890) πρ. Πατρῶν. Ἔν. πτωχ. 4 Δβρίου 1890. Εἰσ. Θ. Παπαδόπουλος, πρ. συνδ. Ι. Κανελλόπουλος, Γ. Δουζίνας καὶ Γ. Τσερτίδης. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. τὴν α' Τρίτην μετὰ 20 ἡμ. ἀπὸ τῆς 2 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ.

Κ. Πανόπουλος κ. Ἀμαλιάδος. Ἀπ. 1100 (1890) πρ. Ἠλείας. Ἔν. πτωχ. 31 Αὐγούστου 1885. Εἰσ. νεωτ. πρωτ., πρ. συνδ. Π. Πολίτης καὶ Ἀθ. Χ. Μανωλόπουλος.

Ἀνδ. Θ. Πρέκας κ. Θήρας. Ἀπ. 1922 (1890) πρ. Σύρου. Ἔν. πτωχ. 15 Δβρίου 1890. Εἰσ. Ε. Ἀγγελόπουλος, πρ. συνδ. Δ. Καρφοῦρος.

Π. Σ. Σπυρόπουλος κ. Πατρῶν. Ἀπ. 3292 (1890) πρ. Πατρῶν. Ἔν. πτωχ. 24 Νοεμβρίου 1890. Εἰσ. Γ. Βερροιόπουλος. Πρ. συνδ. Θ. Ἀναγνωστόπουλος, Σπ. Δασκαλόπουλος καὶ Ι. Σπανογιαννάκης. Ἐκλ. ὁρ. σύν. τὴν α' Τρίτην μετὰ 20 ἡμ. ἀπὸ τῆς 5. Ἰανουαρίου ἐ. ἔ.

Ἰω Ἀγγελόπουλος κ. Λαμίας. Ἀπ. 747 (1890) πρ. Λαμίας. Ἔν. πτωχ. 8 βριος 1889. Εἰσ. νεωτ. πρωτοδ. πρ. συνδ. Χ. Ἀργυρόπουλος, Ε. Κούτρας καὶ Δ. Μάνος. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 22 Ἰανουαρίου 1891.

Ἐξέλεγξις πιστώσεων

Τῆς πτωχ. Π. Δημητρίου, Ναυπλίου, ἐπὶ 10 ἡμέρας ἀπὸ τῆς 10 Ἰανουαρίου ε. ε.

Προσαγωγὴ δικαιογράφων πιστωτῶν

1) Τῆς πτωχ. Σπ. Σπυροπούλου Ναυπλίου, ἐντὸς 20 ἡμ. ἀπὸ τῆς 9 Ἰανουαρίου 1891. 2) Τῆς πτωχ. Γ. Μανούσου, Ἀθηνῶν, ἐντὸς 20 ἡμ. ἀπὸ τῆς 10 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. 3) Τῆς πτωχ. Σπ. Στεφάνου Ἀθηνῶν, ἐντὸς 20 ἡμ. ἀπὸ τῆς 10 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. 4) Τῆς πτωχ. Α. Μαρούλη, Ἀθηνῶν, ἐντὸς 20 ἡμ. ἀπὸ τῆς αὐτῆς.

ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΣΜΟΙ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἰανουαρίου 1891

Οἰκία διόροφος μετ' οἰκοπέδου κλ. τῆς ὁφ. Ζωῆς ρ. Ἀλ. Ἀποστολίδου ἐν θέσει Βάθεια ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μάκερ π. τ. 208. Συμβ. Γ. Παπούλας.

— Γήπεδον μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἰσογείου οἰκοδομῆς ἐν Κηφισίᾳ παρὰ τὸν σταθμὸν σιδηροδρόμου ἐκ π. τ. 1839. β) Γήπεδον τρίγωνον ἐν Κηφισίᾳ ἐν τῇ αὐτῇ θέσει π. τ. 1262 τοῦ ὁφ. Σπ. Βρετοῦ. Συμβ. Π. Πέρδικας.

— Λαχανόκηπος μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ὀπωροφόρων δένδρων κτλ. μεθ' ἑνὸς μαγαζείου καὶ ἐξοχικῆς οἰκίας, σταύλου, φούρνου κτλ. ἐν θέσει Ἅγιος Ἰωάννης Ρέντης ἐκτ. μετρ. τετρ. 12,250. Συμβ. Γ. Παπούλας.

— Οἰκία κατὰ τὴν ὁδὸν Βορέως ἐκ π. τ. 129 καὶ 70 τῶν ὁφ. Σπ. καὶ Κ. Γούζελα. Συμβ. Γ. Κυπαρίσσης.

— Οἰκία τοῦ ὁφ. Δ. Ι. Παπαηλιοπούλων. Συμβ. Ι. Βωτυρᾶς.

— Οἰκία ἐν θέσει Μεταξουργεῖον καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κεραμεικοῦ ἐκ π. τ. 877,81 τοῦ ὁφ. Ν. Σπυλιοπούλου. Συμβ. Π. Σφοίνης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰανουαρίου 1891

Διάφορα κινητὰ τῆς ὁφ. Κλημεντίνης Καβάν. Συμβ. Π. Γενοβέλης.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 13 Ἰανουαρίου 1891.

Ἄμπελος τοῦ ὁφ. Π. Πρέσα ἐν θέσει Βάρῃ ἡλικίας 12—13 ἐτῶν ἐκ στρεμ. β. 3 καὶ 179 μέτρων. Συμβολ. Ν. Βωτυρᾶς.

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ἐκδιδομένη ἐν Ἀθήναις

Ἐτησία συνδρομὴ ἐν Ἑλλάδι..... Δρ. 12

» » ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 15

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΤΗΣ «ΘΕΜΙΔΟΣ» 1891

Χαρτόδετον δρ. 2.50—Χρυσόδετον δρ. 3.50

Διὰ τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Θέμιδος»

Χαρτόδετον δρ. 2.— Χρυσόδετον 3

Ἀποστέλλεται ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν.

Παρακαλοῦνται οἱ αἰτοῦντες Ἡμερολόγια τῆς *Θέμιδος* νὰ συναποστέλλωσι καὶ τὸ τίμημα αὐτοῦ. Αἱ μὴ συνοδευόμεναι μετὰ τοῦ τιμήματος αἰτήσεις δὲν θέλουσι ληφθῇ ὑπ' ὄψιν.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ΑΙ ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

ΕΤΟΣ Α'.— ΑΡΙΘ. 38

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ 19 ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 19 | Συνδρομὴ ἐτησία δρ. 12. ⁄ Μετὰ δελτίου δρ. 15 ⁄ Καταχωρίσ. ἑ στίχ. λ. 50. ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ Θ. & Π. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΙ ΑΘΑΝΑΤΟΙ | ΑΘΗΝΑΙ 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1891

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀττικὸν δίκαιον. - Τὸ δικαστήριον τῆς Ἠλιαίας ὑπὸ *Σελλπ. Ἰωαννίδου.*

Νομολογία Ἀρείου Πάγου. Πολ. (1888).

Νομολογία Ἐφετείου Ἀθηνῶν (1890)

Γαλλικὴ Νομολογία-Γερμανικὴ Νομολογία.

Βιβλιοκρισία ἐπὶ τοῦ συγγράμματος τοῦ κ. Α' Ροΐλοῦ περὶ τῶν Τυχῶν τῆς Προικὸς μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ γάμου ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Εὐκλείδου.

Μία ὄψις τῶν νέων νόμων. - Τὸ γραφεῖον τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν. - Ἡ Δίκη Βέρδη.

Νέοι Νόμοι.-Διάφορα.

Καταδίκων ἐκδίκησις ὑπὸ L. JACOLLIOT

Ἐπίσημοι δικαστικαὶ εἰδήσεις.-Συστάσεις καὶ διαλύσεις ἑταιριῶν.--Πτωχεύσεις.-Πλειστηριασμοί

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΤΗΣ «ΘΕΜΙΔΟΣ» 1891

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἑορταὶ καθ' ἃς δὲν ἐργάζονται τὰ δημόσια γραφεῖα. Ὧραι καὶ ἐκλείψεις τοῦ 1891.—Ἑορτολόγιον.— Νομοθετικαὶ ἐποχαί. — Νομικὴ σχολή, — Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης.—Πολιτικὰ δικαστήρια: Προσωπικὸν καὶ δικαιοδοσία αὐτῶν. — Προξενικὰ δικαστήρια.— Στρατιωτικὰ δικαστήρια. — Ναυτοδικεῖον. —Οἱ Δῆμοι τοῦ Κράτους, ὁ πληθυσμὸς αὐτῶν καὶ τῶν Νομῶν, τὰ ἐν αὐτοῖς Εἰρηνοδικεῖα μετὰ σημειώσεως τῶν ἑδρῶν αὐτῶν καὶ τῶν Πρωτοδικείων εἰς ἃ ὑπάγονται. — Δικηγόροι ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ, διευθύνσεις αὐτῶν.—Δικηγόροι ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις.—Συμβολαιογράφοι ἐν Ἀθήναιθ μετὰ σημειώσεως τῶν ἐχόντων ἀρχεῖα πρώην συμβολαιογράφων καὶ τῶν διευθύνσεων αὐτῶν. — Συμβολαιογράφοι ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. — Δικαστικοὶ κλητῆρες. —Οἱ κυριώτεροι τοῦ 1890 δημοσιευθέντες Νόμοι καὶ Β. Διατάγματα. — Δικάσιμοι ὅλων τῶν Δικαστηρίων τοῦ Κράτους.—Δικαστικὰ καταστήματα ἐν Ἀθήναις.- Φορολογικαὶ πληροφορίαι: Φόρος ἐπιτηδευμάτων.— Φόροι οἰκοδομῶν. — Εἰσπράξις δημοσίων ἐσόδων. — Ἐκλογικαὶ ὁδηγίαι.—Στρατολογικαὶ ὁδηγίαι.—Μέτρα καὶ σταθμά: Ἐθνικὰ Δάνεια καὶ Πιστωτ. καταστήματα — Πίνακες πρὸς εὕρεσιν τόκων παντὸς ποσοῦ, ἐπὶ πᾶν ἐπιτόκιον καὶ ἐπὶ πάντα χρόνον. Πίναξ εὑρέσεως ἡμερῶν μεταξὺ δύο ἡμερομηνιῶν,—Πίναξ τελῶν χαρτοσήμου. — Τηλεγραφικαὶ πληροφορίαι. — Ταχυδρομεῖον: Ἐπιστολαὶ κτλ. Ἐπιταγαί, Δέματα. — Συγκοινωνία: δρομολόγια ὅλων τῶν ἑταιριῶν. — Νομικὰ βιβλία.— Agenda.

Χαρτόδετον δρ. 2.50—Χρυσόδετον δρ. 3.50

Διὰ τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Θέμιδος»

Χαρτόδετον δρ. 2.— Χρυσόδετον 3

Ἀποστέλλεται ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν.

Παρακαλοῦνται οἱ αἰτοῦντες Ἡμερολόγια τῆς *Θέμιδος* νὰ συναποστέλλωσι καὶ τὸ τίμημα αὐτοῦ. Αἱ μὴ συνοδευόμεναι μετὰ τοῦ τιμήματος αἰτήσεις δὲν θέλουσι ληφθῇ ὑπ' ὄψιν.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Διὰ Β. Διατάγματος ὁ δῆμος Κρωπίας ὡς πρὸς τὴν ποινικὴν ὑπηρεσίαν, μετὰ τὴν κατάργησιν τοῦ εἰρηνοδικείου Κρωπίας ὑπήχθη εἰς τὸ πταισματοδικεῖον Ἀθηνῶν.

— Προήχθη εἰς πρόεδρον τῶν ἐν Μεσολογγίῳ πρωτοδικῶν ὁ ἐν Κυπαρισσίᾳ πρωτοδίκης Γ. Σαπουντζάκης.

— Μετετέθη ὁ ἀντεισαγγελεὺς τῶν ἐν Ναυπλίῳ ἐφετῶν Π. Παπαδόπουλος εἰς τὴν θέσιν τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Πάτραις πρωτοδικῶν, ἀντὶ τοῦ Τ. Σπηλιωτοπούλου ἀπαλλαγέντος τῆς ὑπηρεσίας.

— Μετετέθη ὁ ἀντεισαγγελεὺς τῶν ἐν Λαρίσσῃ ἐφετῶν Ἠλ. Βράτιμος εἰς Ναύπλιον.

— Μετετέθησαν οἱ πρόεδροι πρωτοδικῶν Κεφαλληνίας Γ. Βελλίνης εἰς τὸ πρωτοδικεῖον Κερκύρας, Κερκύρας Γ. Ζαχαριάδης εἰς Τρίκκαλα, Τρικκάλων Θ. Γούζαρης εἰς Βόλον, Βόλου Λ. Πρεβεδοῦρος εἰς Κεφαλληνίαν.

— Μετετέθησαν οἱ ἀντεισαγγελεῖς τῶν πρωτοδικῶν Λαμίας Χ. Βασιλείου εἰς Πάτρας, Παρνασσίδος Λ. Χαλκιόπουλος εἰς Καλάμας.

— Ἀπηλλάγησαν τῆς ὑπηρεσίας οἱ ἀντεισαγγελεῖς τῶν πρωτοδικῶν Καλαμῶν Σπ. Καρβούνης, Κυπαρισσίας Γρ. Φουρτούνας, Σπάρτης Δημ. Δεικτᾶς, Ναυπλίου Ἀγ. Σ. Διγενόπουλος Πατρῶν Π. Ἀγγελακόπουλος καὶ Θ. Π. Θεοδώρου.

— Διωρίσθη πάρεδρος παρὰ τῷ πρωτοδικείῳ Ναυπλίου ὁ δικηγόρος Ἀντ. Πολυχρονιάδης ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Χ. Κεκερῆ.

— Ἐγένετο δεκτὴ ἡ παραίτησις τοῦ Β'. πάρεδρου παρὰ τῷ εἰρηνοδικείῳ Ζακύνθου Σπ. Δραγώνα καὶ διωρίσθη ἀντ' αὐτοῦ ὁ δικηγόρος Δ. Ι. Σκιαδόπουλος.

— Ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ συμβολαιογράφος Μεγαλοπόλεως Εὐθ. Ἀνδριόπουλος δι' ἀσυμβιβάστον πρὸς τὴν θέσιν του διαγωγήν.

— Διωρίσθησαν δικηγόροι καὶ παρὰ τῷ ἐφετείῳ Ναυπλίας ὁ παρὰ τοῖς αὐτόθι πρωτοδίκαις τοιοῦτος Ἀ. Πολυχρονιάδης, παρὰ τοῖς ἐν Χαλκίδι δικαστηρίοις ὁ Γ. Γ. Χατζηγιάννης καὶ παρὰ τῷ ἐφετείῳ Πατρῶν οἱ παρὰ τῷ αὐτόθι πρωτοδικείῳ τοιοῦτοι Στ. Δημητρακάκης καὶ Ἀ. Τσέλος, παρὰ τοῖς δικαστηρίοις Ἀθηνῶν πλὴν τοῦ Ἀρείου Πάγου ὁ Ν. Β. Ἀριστάρχης πρώην τοιοῦτος, παρὰ τῷ πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν κτλ. μετατεθεὶς ἐκ τοῦ εἰρηνοδικείου Λεβαδείας ὁ Κ. Παπαχρήστου.

— Μετετέθησαν οἱ εἰρηνοδίκαι Στυμφαλίας Π. Γεννατᾶς εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἀραχώβης, Ἀραχώβης Λ. Οἰκονομόπουλος εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Σαλαμῖνος, Σαλαμῖνος Ε. Αὐλωνίτης εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Τανίδ[illegible] Δολιανῶν, Τακὰς καὶ Δολιανῶν Γ. Ζερ[illegible] Μακρυνείας, Μακρυνείας Γ. Κάρμας εἰς [illegible] καὶ Φαρῶν Ν. Ἀμίλης εἰς τὸ τῆς Στυμφαλ[illegible] οἱ εἰρηνοδίκαι Ἐλατείας Κ. Καρμανίδ[illegible] Ν. Κονιαβίτης. Ὡσαύτως ἐναλλὰξ οἱ εἰρ[illegible] λείου Ι. Βουρτάκης καὶ Ἀμοργοῦ Ν. Σ[illegible]

— Διὰ Β. Διατάγματος μετεβλήθη [illegible] θάνατον καταδίκων εἰς ἰσόβια δεσμά.

— Ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ εἰσαγγ[illegible] τῶν Ναυπλίας Δ. Μπούφης.

ΑΤΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΗΛΙΑΙΑΣ

Ἐν τῇ ἱστορικῇ τῆς δικαστικῆς τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν διοργανώσεως ἀνελίξει, δὲν περιεσώθη ἀκριβῶς ἡ ἐποχὴ τῆς μεταβιβάσεως τῆς ἐξουσίας τοῦ δικάζειν ἀπὸ τῶν ἀρχόντων εἰς τὸ δικαστήριον τῆς Ἡλιαίας, οὐδὲ ὁ τρόπος τῆς μεταβολῆς ταύτης. Οἱ νεώτεροι συγγραφεῖς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἠκολούθησαν ἅπαντες ἰδίαν θεωρίαν. Οἱ μὲν ἀναβιβάζουσιν εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Σόλωνος τὴν σύστασιν τῶν λαϊκῶν δικαστηρίων (1), οἱ δὲ ἀποδίδουσιν αὐτὴν εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Κλεισθένους ἐπενεχθείσας μεταρρυθμίσεις (2), καὶ ἄλλοι τινὲς ἀνάγουσιν αὐτὴν μέχρι τῶν χρόνων τοῦ Περικλέους (3).

Ἡ πιθανωτέρα ὅμως τοῦ ζητήματος τούτου λύσις εἶνε ὅτι ὁ Σόλων διὰ τῆς νομοθεσίας αὐτοῦ δὲν ἀφῄρεσεν ἀπὸ τῶν ἀρχόντων τὸ τοῦ δικάζειν δικαίωμα, ἀλλ' ἀπεστέρησεν αὐτοὺς τοῦ δικαιώματος τοῦ δικάζειν ἐν τελευταίῳ βαθμῷ, καὶ ἐπέτρεψε τοῖς διαδίκοις, τοὐλάχιστον ἐν ὡρισμέναις τισὶ περιπτώσεσι, νὰ ἐκκαλῶσι τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν ἐνώπιον τῆς Ἡλιαίας, τοῦ ἐκ πολιτῶν συνισταμένου δικαστηρίου. Ὡσαύτως δὲν ἐπέτρεψε τὴν ὑπ' αὐτῶν ἐκδίκασιν ἐν πρώτῳ βαθμῷ ὡρισμένων τινῶν δικῶν, ἀλλ' ἀνέθηκεν αὐτοῖς τὰ τῆς προδικασίας καὶ προανακρίσεως αὐτῶν καὶ τὴν ἐνώπιον τοῦ τῶν Ἡλιαστῶν δικαστηρίου εἰσαγωγὴν πρὸς ἀπόφασιν. Οἱ Ἡλιασταὶ ἐντεῦθεν ἐν τισὶ μὲν περιπτώσεσιν ἐδίκαζον ὡς ἐφετεῖον, ἐν ἄλλαις δὲ ὡς πρώτου βαθμοῦ δικαστήριον. Ἀλλὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δικῶν αὐξάνοντος σὺν τῷ χρόνῳ, αἱ ἐφέσεις ἐγένοντο πολυαριθμότεραι, οἱ ἄρχοντες ἔπαυσαν ὀλίγον κατ' ὀλίγον δικάζοντες, καὶ ἠρκέσθησαν μόνον νὰ παρασκευάζωσι καὶ προανακρίνωσι τὰς ὑποθέσεις, μεθ' ὃ ἀφῆκαν εἰς τοὺς Ἡλιαστὰς τὴν ἐκδίκασιν καὶ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασιν.

Ἐγένετο δὲ τοῦτο, ὡς προείπομεν, βαθμηδὸν καὶ ἄνευ ὡρισμένης τινὸς περὶ τούτου νομοθετικῆς διατάξεως. Ἀπόδειξιν τούτου ἔχομεν ὅτι ἐνίοτε οἱ ἄρχοντες δὲν ἀπώκνουν ἵνα ἐπανέρχωνται καὶ ἐπαναλαμβάνωσι τὴν πρώτην αὐτῶν δικαστικὴν δικαιοδοσίαν, ὡς βλέπομεν τὸν Ἀριστείδην, ὅστις ἐπὶ τῆς ἀρχοντίας αὐτοῦ κατὰ τὰ μέσα τοῦ πέμπτου αἰῶνος, ἐνῷ ἤδη ὑπῆρχον δικαστήρια, ἐδίκαζε καὶ ἀπεφαίνετο ἐπὶ πολλῶν δικῶν τῶν συμπολιτῶν του, τοῦθ' ὅπερ ἠνάγκασε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ καὶ ἰδίᾳ τὸν ἀντίπαλον αὐτοῦ Θεμιστοκλέα νὰ κατηγορήσωσιν αὐτὸν ὡς οἰκειοποιηθέντα ἐξουσίαν ἀνήκουσαν τοῖς δικαστηρίοις. (4). Ἐκ τούτου καταφαίνεται ὅτι κατὰ τοὺς χρόνους τῶν μηδικῶν πολέμων, τὰ λαϊκὰ δικαστήρια ἐλειτούργουν ἤδη καὶ ἦσαν συγκεκροτημένα, ἀλλ' ἡ δικαιοδοσία αὐτῶν δὲν ἦν ἔτι καθωρισμένη ὁριστικῶς διὰ νόμων ἢ ἐθίμων καὶ οἱ ἄρχοντες ἐπελαμβάνοντο ἐνίοτε τοῦ ἀρχαίου αὐτῶν δικαιώματος τοῦ δικάζειν ὅτε ἡ προσωπικὴ αὐτῶν ἀξία καὶ ἡ πρὸς αὐτοὺς ἐμπιστοσύνη παρεῖχον τὴν πεποίθησιν ὅτι καλῶς ἤθελον ἀπονείμει τὸ δίκαιον.

Ἡ τοῦ Σόλωνος νομοθεσία μετερρύθμισε καὶ περιώρισεν ἐν πολλοῖς τὴν δικαιοδοσίαν καὶ ἀρχὴν τῶν ἀρχόντων τούτων τῆς Ἀθηναϊκῆς δημοκρατίας. Διοργανίσασα τὰ δικαστήρια καὶ καθορίσασα τὴν ἑκάστου αὐτῶν δικαιοδοσίαν σκοπὸν εἶχε κύριον τὴν ἀποφυγὴν τῶν τυχὸν παρεκτροπῶν τοῦ δημοκρατικοῦ πνεύματος καὶ τὴν πρόληψιν τῶν καταπιέσεων, ἃς αἱ ἀνώτεραι τάξεις συνήθως διαπράττουσι κατὰ τῶν κατωτέρων. Δὲν ἠγνόει δὲ ὁ Σόλων ὅτι ἡ δικαιοσύνη, ἵνα ᾖ ἰσχυρὰ καὶ ἐπιβάλλουσα, ἔδει πρωτίστως νὰ ᾖ προσιτὴ πᾶσιν. Ἐντεῦθεν δὲ ὥρισεν ὅτι ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν ὑποθέσεων ἀποφαίνονται οἱ ἄρχοντες κατὰ τὴν ἰδίαν ἕκαστος ἁρμοδιότητα, ἐπὶ δὲ τῶν ποινικῶν δικῶν, ἐξαιρουμένου τοῦ φόνου, ὃν εἰδικῶς ἐδίκαζεν ὁ Ἄρειος Πάγος, καὶ τῶν πολιτικῶν δικῶν, τῶν ἐνδιαφερόντων ἀμέσως τὸ γενικὸν τῆς πόλεως συμφέρον καὶ ἐφ' ὧν ὁ ἐνάγων παρίστατο ἐν ὀνόματι τῆς πολιτείας, ἣν ἐθεώρει ἀδικηθεῖσαν, ὁ Σόλων ἵδρυσε, κατ' ἔφεσιν τοὐλάχιστον, εἶδός τι ἰδιαιτέρας διαδικασίας ὑπὸ ἰδίου δικαστηρίου, τοῦ κληθέντος δικαστηρίου τῶν Ἡλιαστῶν ἢ τῆς Ἡλιαίας, ἐπιτετραμμένου δὲ ἵνα ἀποφαίνηται ἐπὶ πασῶν τῶν παρουσιαζομένων ἐνώπιον αὐτοῦ ὑποθέσεων. Τὸ δικαστήριον τοῦτο, ὡς κατωτέρω θέλομεν ἴδει, ἀπετελεῖτο ἐκ διαφόρων τμημάτων, ἀνηκόντων εἰς πάσας τὰς τοῦ λαοῦ τάξεις. Πᾶς πολίτης, πλούσιος ἢ πένης, ἠδύνατο νὰ ἐκλεγῇ μέλος αὐτοῦ, καὶ ν' ἀσκήσῃ δικαστικὰ καθήκοντα. Ὁποία δὲ νῦν ἦν ἡ σχέσις τῶν λαϊκῶν τούτων δικαστηρίων πρὸς τὰ τῶν ἀρχόντων καθήκοντα δὲν δυνάμεθα ἐπακριβῶς νὰ καθορίσωμεν, τόσῳ μᾶλλον ὅσῳ ταῦτα συνεκρούοντο πρὸς ἄλληλα. Οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς οὐδὲν ἐπὶ τούτου διαλαμβάνουσι, πιθανωτέρα δὲ φαίνεται ἡ τοῦ Dugit γνώμη ὅτι οἱ ἄρχοντες, εἰ καὶ διετήρησαν πραγματικήν τινα δικαιοδοσίαν ἐκ τῶν κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους ἀνατεθειμένων αὐτοῖς καθηκόντων, ὡς δικασταὶ πρώτου βαθμοῦ, βραδύτερον ἐξεπλήρουν τὰ ἁπλᾶ τῶν ἀνακριτῶν καθήκοντα καὶ ὅτι ὅλη ἡ δικαστικὴ δικαιοδοσία καὶ δύναμις, παρὰ τὴν ἰδέαν ἴσως τοῦ νομοθέτου, περιῆλθεν εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ (2).

(1) Schoemann Verfassungsgeschichte. A. Philii, Aréopag und Epheten σελ. 272.

(2) E. Curtius. Histoire greque tom I. σελ. 417. Grote. Histoire de la Grèce tom v. σελ. 316.

(3) Oncken. Athen und Hellas.

(4) «Τῷ δ' οὖν Ἀριστείδῃ συνέβη τὸ πρῶτον ἀγαπωμένῳ διὰ τὴν ἐπωνυμίαν, ὕστερον φθονεῖσθαι, μάλιστα μὲν τοῦ Θεμιστοκλέους λόγον εἰς τοὺς πολλοὺς ἐμβαλόντος, ὡς Ἀριστείδης ἀνῃρηκὼς τὰ δικαστήρια τῷ κρίνειν ἅπαντα καὶ δικάζειν, λέληθε μοναρχίαν ἀδορυφόρητον ἑαυτῷ κατεσκευασμένος». Πλουτάρχου Ἀριστείδης, VII.

(2) «Φαίνεται δὲ οὐ κατὰ τὴν Σόλωνος γενέσθαι τοῦτο προαίρεσιν, ἀλλὰ μᾶλλον ἀπὸ συμπτώματος». Ἀριστοτέλους Πολιτικὰ 9. 4. — Dugit. Etude sur l' Areopage Athenien. 1867 σελ. 49—50.

(1) Ἀριστοτέλους Πολιτικὰ III. 1 § 7.

(2) Δημοσθένους κατὰ Λεπτίνου § 18. Πολυδεύκους Ὀνομ. VIII. 122.

Σημειωτέον ὅμως ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι, οἵτινες ἐθεώρουν τοῦτο ὡς ἀπαράβατον καὶ θεμελιώδη τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν ὅρον, οὐδέποτε ἐν ἐφαρμογῇ τῶν ποινικῶν αὐτῶν νόμων, ἐτιμώρουν τινά, ὁσονδήποτε ἔνοχος καὶ ἂν ἦν, ἂν μὴ προηγεῖτο ἐλευθέρα καὶ δημοσία αὐτοῦ ὑπεράσπισις καὶ ἡ καταδίκη του δὲν ἀπηγγέλλετο ὑπὸ τῶν ἰδίων συμπολιτῶν του. Καὶ ὑπὸ τὴν ὀλιγαρχικὴν ἀκόμη κυβέρνησιν, ὡς ἐν Σπάρτῃ (1), καὶ ἐν Ἀθήναις πρὸ τοῦ Σόλωνος, ὅτε οἱ ἄρχοντες, ἐνεργοῦντες μονομερῶς, ἀπέδιδον τὴν δικαιοσύνην ἐν ταῖς τοῦ πολιτικοῦ δικαίου διαφοραῖς, οὐδέποτε τὸ δικαίωμα τοῦ ἀποφασίζειν ἐπὶ ἐγκλήματος ἀποφέροντος τὴν κεφαλικὴν ποινήν, ἐδόθη εἰς ἕνα μόνον δικαστήν. Πάντοτε ἐπὶ τούτων ἀπεφάσιζε σύνοδος κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον πολυάριθμος, ἥστινος αἱ ἀποφάσεις ἠδύναντο ὁπωσδήποτε νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἔκφρασις τῆς κοινῆς θελήσεως καὶ δυνάμεως.

Κατὰ πλείονα δὲ λόγον καὶ ἐν μείζονι μέτρῳ αἱ δημοκρατίαι τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος ὥριζον τὴν τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας ἀντιπροσωπείαν διὰ μεγάλου ἀριθμοῦ πολιτῶν λαμβανομένων ἐκ τῆς λαϊκῆς ἐκκλησίας. Πολλάκις δέ, ἐν τοῖς ὑπεράγαν δημοκρατικοῖς πολιτεύμασι, τὸ δικαίωμα τοῦ δικάζειν ὡρισμένα τινὰ ἐγκλήματα ἀνελάμβανεν αὐτὴ ἡ τοῦ λαοῦ ἐκκλησία. Ἐν Ἀθήναις, ἐξαιρέσει τῆς δικαιοδοσίας τοῦ δικάζειν ὡρισμένας πράξεις, ἐχούσας θρησκευτικὸν μᾶλλον ἢ δημόσιον χαρακτῆρα, ὡς ἦν ἡ τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν Ἐφετῶν, πᾶσαι αἱ λοιπαί, εἴτε ποινικαὶ εἴτε πολιτικαὶ ἀνῆκον τῷ δικαστηρίῳ τῆς Ἡλιαίας, ἧς τὰ μέλη ἐλαμβάνοντο ἐκ πασῶν τῶν τοῦ λαοῦ τάξεων. Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἐθεωρεῖτο ὑπὸ τοῦ λαοῦ ὡς ἐξαρτωμένη ἀπὸ τῆς νομοθετικῆς αὐτοῦ ἐξουσίας, διότι ἐν πόλει, οἷα αἱ Ἀθῆναι, ἐν ᾗ ὁ νόμος δὲν ἦν καθωρισμένος καὶ πολλάκις ἄφωνος, ἡ νομικὴ μᾶλλον ἐδημιούργει ἢ ἐφήρμοζε τὸ δίκαιον. Οὕτως οἱ δικασταὶ ὡρκίζοντο νὰ δικάζωσι κατὰ τὸν νόμον καὶ, ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ, κατὰ τὸ δίκαιον, καὶ ὡς ὁ Δημοσθένης λέγει «περὶ ὧν ἂν νόμοι μὴ ὦσι γνώμῃ τῇ δικαιοτέρᾳ κρινεῖν» (2).

Οὐχὶ δὲ μόνον τὸ τοῦ δικάζειν δικαίωμα ἦν κοινὸν ἐν Ἀθήναις πᾶσι τοῖς πολίταις, ἀλλὰ συχνότατα καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐνάγειν καὶ διώκειν. Πολλαὶ πράξεις, αἵτινες καθ' ἡμᾶς νῦν ἀνήκουσιν εἰς τὸν κύκλον τῶν ἰδιωτικῶν συμφερόντων, ὡς ἐπὶ παραδείγματι ἡ ἄρνησις τῆς διατροφῆς τοῦ τέκνου ὑπὸ τοῦ πατρός, παρ' Ἀθηναίοις ἐδίδον χώραν εἰς δημοσίαν ἀγωγήν, ἣν πᾶς ἰδιώτης ἠδύνατο ἐξ ἴσου ν' ἀσκήσῃ καὶ νὰ διώξῃ.

Σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ ἡ Βουλὴ ἐν Ἀθήναις ἠδύνατο ἐξ ἐπαγγέλματος νὰ καταδιώξῃ ἐγκληματικάς τινας πράξεις καί, ὅτε ἡ ἐπιβλητέα τῷ ἐνόχῳ ποινῇ δὲν ὑπερέβαινε τὰ ὅρια τοῦ πρὸς καταδίκην δικαιώματός της, νὰ ἐπιδικάσῃ ὁριστικῶς τὴν ὑπόθεσιν. Ἐὰν, τοὐναντίον, ἡ ποινὴ ὑπερέβαινε ταῦτα, παρέπεμπε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια. Ἠδύνατο δὲ ὡσαύτως νὰ δεχθῇ τὰς μηνύσεις, ἃς ὑπέβαλλον αὐτῷ ἁπλοῖ ἰδιῶται ἀντὶ νὰ ὑποβάλλωσιν αὐτὰς τοῖς τακτικοῖς δικαστηρίοις· ἡ βουλὴ ἐξήταζεν αὐτὰς καὶ ὅτε δὲν ἔκρινεν αὐτὰς ἀπορριπτέας, ἡ δὲ ἐπιβληθησομένη ποινὴ ἦν ἐλαφρά, ἀπεφάσιζε τότε μόνη περὶ αὐτοῦ. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει παρέπεμπε τὴν ὑπόθεσιν εἴτε ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας τοῦ λαοῦ, εἴτε ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ δικαστήριον.

Ἐντεῦθεν δὲ οἱ Ἡλιασταὶ δὲν περιεβλήθησαν διὰ μιᾶς τὰ ἐκτενῆ ἐκεῖνα προνόμια, δι' ὧν φαίνονται ἀσκοῦντες τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν βραδύτερον περὶ τὰ τέλη τοῦ πέμπτου αἰῶνος. Ἀπέκτησαν αὐτὰ βαθμηδὸν ἄνευ βιαίας ἀπὸ τῶν ἀρχόντων ἀφαιρέσεως. Ἀλλ' ἡ σύστασις τῆς Ἡλιαίας ἀνάγεται εἰς τὸν Σόλωνα· πάντες οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς συμφωνοῦσιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. (2). Ἐν τῷ Λυσίᾳ ἀνευρίσκομεν τὸ κείμενον παλαιοῦ νόμου, ὃν ὁ ῥήτωρ ἀποδίδει σαφῶς τῷ Σόλωνι, καὶ δι' οὗ παρέχεται τῇ Ἡλιαίᾳ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιβολῆς μεγάλης σωματικῆς ποινῆς (3).

(ἕπεται συνέχεια)

ΣΤΙΔΠΩΝ Π. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

δικηγόρος.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἀριθ. 153 (1888) τμ. Α.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Κ. ΣΗΜΑΝΤΗΡΑΣ

Ἰόνιος φαρμακοποιοί. - Δὲν ἀπαιτεῖται πραγματικὴ ἐνάσκησις.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 20 τοῦ ΡΝ νόμου

(2) Ἀριστοτέλους Πολιτικὰ II. 9 § 2. Σουΐδας. Ἄρχων Πλουτάρχου, Σόλων § 18. «Οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἐκαλοῦντο θῆτες, οἷς οὐδεμίαν ἀρχὴν ἔδωκεν, ἀλλὰ τῷ συνεκκλησιάζειν καὶ δικάζειν μόνον μετεῖχον τῆς Πολιτείας. Ὁ κατ' ἀρχὰς μὲν οὐδέν, ὕστερον δὲ παμμέγεθες ἐφάνη. Τὰ γὰρ πλεῖστα τῶν διαφόρων ἐνέπιπτεν εἰς τοὺς δικαστάς. Καὶ γὰρ ὅσα ταῖς ἀρχαῖς ἔταξε κρίνειν, ὁμοίως καὶ περὶ ἐκείνων εἰς τὸ δικ[illegible] ἔδωκε τοῖς βουλομένοις. Λέγεται δὲ κα[illegible] σαφέστερον γράψας καὶ πολλὰ ἀντιλήψε[illegible] ξῆσαι τὴν τῶν δικαστηρίων ἰσχύν [illegible] ὑπὸ τῶν δικαστηρίων διαλυθῆναι, περὶ [illegible] συνέβαινεν ἀεὶ δεῖσθαι δικαστῶν καὶ [illegible] σβήτημα πρὸς ἐκείνους τρόπον τινὰ τῶν [illegible] ὄντας».

(3) «Δεδέσθαι δ' ἐν τῇ ποδοκάκῃ ἡμ[illegible] πόδα, ἐὰν μὴ προστιμήσῃ ἡ Ἡλιαία» [illegible] κατὰ Θεομνήστου I § 16.

οἱ ἐν τοῖς Ἰονίοις νήσοις ἔχοντες κεκτημένον τὸ δικαίωμα τοῦ μετέρχεσθαι τὸν Φαρμακοποιόν, διατηροῦσι τὸ δικαίωμα τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των, ἐκ τῆς διατάξεως δὲ ταύτης σαφῶς προκύπτει ὅτι ὁ νομοθέτης, πρὸς ἀναγνώρισιν τῶν Ἰονίων φαρμακοποιῶν, δὲν ἀπῄτησεν ὡς ἀναγκαῖον προσὸν καὶ τὴν πραγματικὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των, ἀλλ' ἠρκέσθη εἰς τὸ κεκτημένον δικαίωμά των, πρὸς ἐξάσκησιν τούτου, ὥστε ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, καθιερώσασα τὴν ἐναντίαν ἀρχήν, ψευδῶς ἠρμήνευσε τὸν ἀνωτέρω νόμον καὶ ἐπομένως εἶνε ἀναιρετέα κατὰ τὸ ἄρθρον 808 ἐδάφ. 7 τῆς Πολιτ. Δικονομίας.

Ἀριθ. 154 (1838) τμ. Α'

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Α. Γκιον

Ἐκτελεστὰ ἔγγραφα. - Ἀγωγὴ περὶ αὐτῶν.

Ἐπειδὴ κατὰ τ' ἄρθρα 854 καὶ 856 § 2 τῆς Πολ. Δικον. δεκτικὰ ἐκτελέσεως εἶσι καὶ τὰ περιέχοντα βεβαίαν ἀπαίτησιν συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα, ἡ τοιαύτη δὲ ἰδιότης αὐτῶν δὲν ἐκλείπει, ἂν ἐγερθῇ περὶ πληρωμῆς ἀγωγή, διότι διατάξις ἀπαγορεύουσα τοῦτο δὲν ὑπάρχει· ὅθεν σκιερθὲν τὸ τῆς οὐσίας δικαστήριον, ὅτι τὸ ἐκτελεστὸν τοῦ 1521 συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου ἐξέλιπε διότι ἐγέρθη περὶ αὐτοῦ δίκη καὶ ἐξεδόθησαν αἱ ὑπ' ἀριθ. 36 ἐφήμεροι καὶ 142 μετ' ἀντιμωλίαν ἀποφάσεις, καὶ ἀπορριφθέντων τούτων τῷ λόγῳ ἄκυρον τὴν ἐπιταγὴν καὶ τὴν κατάσχεσιν, ἔπλασεν ἀκυρότητα μὴ προκύπτουσαν ἐκ τοῦ νόμου καὶ παρεβίασε τὴν προκειμένην τῆς Πολ. Δικονομίας οὐσιώδη διάταξιν, ὅπερ κατὰ τὸ ἄρθρον 807 § 5 τῆς αὐτῆς Δικονομίας ἐπάγεται ἀναίρεσιν.

Ἀριθ. 157 (1838) τμ. Α'

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Σ. Ἐγκλειδάνης

Ἀναίρεσις ἀποφάσεως. - Ἑτέρα ἐπ' αὐτῆς βασιζομένη. - Ἀρμοδιότης Ἀρείου Πάγου.

Ἐπειδὴ ἐκ. καὶ ἡ τοῦ ἀναιρεσίου δημοσίου διατείνεται, ἀναιρεθείσης τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 3532 ἀποφάσεως τῶν Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν, ἀποβαίνῃ ματαία ἡ περὶ ἧς σήμερον πρόκειται αἴτησις τοῦ περὶ ἀναιρέσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 1227 ἀποφάσεως τῶν Ἐφετῶν, ἧτις ἀπέρριψε τὴν ἀνακοπὴν τοῦ κατὰ τῆς πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ρηθείσης ἀποφάσεως ἐπιταχθείσης τῶν ἀναιρεσιβλήτων, ὡς κατηργημένης αὐτοδικαίως τῆς ἀποφάσεως ταύτης συνεπείᾳ τῆς ἀναιρέσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 3532 ἀποφάσεως, περὶ τούτου δὲν ἔχει ἐκ τοῦ νόμου ἐξουσίαν ν' ἀποφανθῇ τὸ Τμῆμα τοῦτο, ὡς ζητεῖ τὸ ἀναιρεσίβλητον διὰ τῶν ἐγγράφων προτάσεων του, διότι τὸ Ἀνώτατον Τμῆμα, ἁρμοδιότητα ἔχει νὰ δικάζῃ τὰς αἰτήσεις περὶ ἀναιρέσεως τῶν ἀποφάσεων δεχομένων αὐτὰς ἢ ἀπορριπτόν ὡς ἀβασίμους ἢ ἀπαραδέκτους, οὐχὶ δὲ καὶ ν' ἀποφαίνηται περὶ ἄλλων ἀντικειμένων καὶ ἰδίως περὶ τῶν συνεπειῶν τῆς ἀναιρέσεως ἀποφάσεώς τινος, ὡς πρὸς ἄλλας τῆς αὐτῆς ἢ συναφοῦς δίκης ἀποφάσεις· ὅθεν ἀπορριπτέα ὡς ἀπαραδέκτως εἶνε ἡ διὰ τῶν προτάσεων τοῦ ἀναιρεσίοντος ὑποβαλλομένη αἴτησις, μὴ δυναμένου τοῦ τμήματος τούτου, ὡς τὸ ἀναιρεσίον ἐπιδιωκτικῶς ζητεῖ, οὐδὲ τὴν παραπομπὴν εἰς τὸ Β' Τμῆμα νὰ διατάξῃ, διότι δὲν ἔχει πρὸς τοῦτο ἐκ τοῦ νόμου ἐξουσίαν, ἀλλ' εἰς τὸ ἀναιρεσίεν ἀποκειμένου νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς αὐτὸ ἐὰν τὸ κρίνῃ ἁρμόδιον.

Ἀριθμ. 166 (1888) τμ. Β'

Εἰσηγητὴς ὁ πρόεδρος κ. Ν. Δηλιγιάννης

Ἀντιπρόσωπος Δήμου. - Ἐσφαλμένη σημείωσις ὀνόματος δημάρχου.

Ἐπειδὴ ἡ ἐσφαλμένη σημείωσις τοῦ ὀνόματος τοῦ δημάρχου τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος ὡρισμένον τινὰ δῆμον, καὶ ἀληθῶς παραδεχομένη, οὐδεμίαν ἐπιρροὴν κέκτηται, ἀφοῦ ἡ ἀγωγὴ ἀπευθύνεται ἐν ὀνόματι τοῦ Δήμου Πειραιῶς, ὄντι προσώπου ἠθικοῦ.

Ἀριθ. 170 (1888) τμ. Α'.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Α. Γκιον

Μὴ προσαγωγὴ προτάσεων. - Ἀναπόδεικτοι λόγοι ἀναιρέσεως.

Ἐπειδὴ μὴ προσαγομένων τῶν ἐρεσίμων προτάσεων τοῦ ἀναιρεσιοντος, ἀναπόδεικτος ἀποβαίνει ὁ τελευταῖος ἀναιρέσεως λόγος ὅτι κατελείφθη ἀνεπιλύγητος ὁ ἰσχυρισμὸς αὐτοῦ περὶ ὑπάρξεως ἑταιρίας μεταξὺ τοῦ ἐναγομένου καὶ τοῦ ἐκδόντος τὸ γραμμάτιον καὶ τοῦ Μ'''.

Ἀριθ. 177 (1888) τμ. Α'.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Α. Γκιον

Παράγωγος κτῆσις κυριότητος. - Στοιχεῖα διεκδικητικῆς ἀγωγῆς.

Ἐπειδὴ ἐπὶ παραγώγου κτήσεως τῆς κυριότητος ἡ διεκδικητικὴ ἀγωγὴ ἐπαρκῆ ἔχει κατὰ νόμον τὴν βάσιν, ὅσακις ἔρεισμα αὐτῆς εἶνε ὁ τίτλος τοῦ διεκδικοῦντος, μάλιστα ἐὰν δὲν ἀμφισβητῆται τὸ τοῦ δικαιοπαρόχου δικαίωμα, ἐν τῇ ἐναντίᾳ ὑποθέσει ὑποχρεουμένου μόνον τοῦ διεκδικοῦντος καὶ εἰς τὴν ἀπόδειξιν τούτου χωρὶς νὰ ἐπιτρέπηται ἐντεῦθεν τὸ κῦρος τῆς τοιαύτης ἀγωγῆς, ἥτις οὕτω διατυπουμένη, περιέχει τὰ κατὰ τὸ ἀδ. 2 τοῦ ἄρθρ. 533 τῆς Πολ. Δικονομ. ἀναγκαῖα προσόντα, δηλονότι τὰ περιστατικὰ ἐφ' ὧν στηρίζει ὁ ἐναγων τὰς ἀξιώσεις του, καὶ τὸ πρὸς ἐγερσιν τῆς ἀγωγῆς δικαίωμα αὐτοῦ· ὅθεν ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, ἀπορριπτικὴν τὴν ἀγωγὴν ἀπαραδέκτων ὡς μὴ ἀναρέρουσαν καὶ τὸν τρόπον τῆς κτήσεως τοῦ δικαιοπαρόχου τοῦ ἐναγοντος, παρεβίασε τὴν ἀνωτέρω προπαρατεθεῖσαν οὐσιώδη τῆς Πολ. Δικον. διάταξιν(*).

(*) Ἴδε περὶ τοῦ θέματος τούτου τὴν ὑπὸ τὴν σελίδα 396 τῆς «Θέμιδος» σημείωσιν (*).

Ἀριθ. 178 (1888) τμ. Α.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Μ. Διγενης

Μεσοτοιχία. - Μὴ ἀναγκαῖαι δαπάναι. - μεταβολὴ βάσεως ἀγωγῆς. - Αἰτιολογία ἀλυσιτελοῦς ἰσχυρισμοῦ.

Ἐπειδὴ τὸ Ἐφετεῖον διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποράσεως του δέχεται ὅτι καὶ κοινὸς ἂν ἦ ὁ μεταξὺ τῶν δύο περιβολίων μεσότοιχος, αἱ κατακληθεῖσαι δαπάναι διὰ τὴν ἐκ νέου ἀνέγερσιν αὐτοῦ οὐκ εἰσὶν ἀναγκαῖαι· συνῳδὰ δὲ τῇ ἐκδοχῇ ταύτῃ ὀρθῶς ἑρμηνεύσαν τὸν νόμον 27 Πανδ. (3,5) καθ', ὃν δὲν ἀποδίδονται αἱ ἄνευ ἀνάγκης γενόμεναι ἐπὶ κοινοῦ ἰδάφους δαπάναι, εἶπεν ὅτι ὁ ἀναιρεσιεὺν δὲν κέκτηται ἀγωγὴν πρὸς ἀπαίτησιν τῶν μὴ ἀναγκαίων δαπανῶν, ἀποκρουσαν οὕτω τὴν ἀπόδοσιν τῶν μὴ τοιούτων καταβληθεισῶν πρὸς προφύλαξιν τοῦ παρακειμένου μὴ κοινοῦ περιβολίου τοῦ Δημοσίου. Ἂν δὲ πρὸς κατατρισμὸν τῆς κρισιὼς του ταύτης περὶ τοῦ εἴδους τῶν δαπανῶν ἐσκέφθη, ἀποδειχθὲν ὡς μὴ ἀντικρουομένους τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ Δημοσίου περὶ τῆς μὴ ἀναγκαίας δαπάνης, ὁ ἐπὶ τούτου ἐρειδόμενος λόγος ἀναιρέσεως ἀλυσιτελὴς ἐστὶ· ὀρθοῦ ὄντος τοῦ διατακτικοῦ, ἀφοῦ ἡ ἀγωγὴ δὲν περιέχει τοιαύτην περὶ ἀναγκαίων δαπανῶν βάσιν, ἀλλὰ μόνον τὴν τῆς ὠφελείας, ἀποκρουομένην ὑπὸ τοῦ μνησθέντος νόμου, καὶ τούτῳ τῷ λόγῳ μὴ δυναμένην νὰ ἐξετασθῇ ἐν τῇ προκειμένῃ δίκῃ καὶ ἐνασκήσῃ ἐπήρειάν τινα εἰς τὴν ἔκβασιν τῆς διαφορᾶς· ἡ ἔλλειψις τῆς βάσεως τῆς ἀγωγῆς καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος λαμβάνεται ὑπ' ὄψει, διότι κατὰ τὸ ἄρθρ. 158 Πολιτ. Δικον. ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία δέον νὰ στηρίζηται ἐπὶ ἐγγράφου προδικασίας, ἡ δὲ παραβίασις τῆς διατάξεως ταύτης, ὁρῶσα τὴν ἀκριβεστέραν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης, δημοσίας ἐστὶ τάξεως. (*) Ἄρα ἀλυσιτελοῦς ὄντος τοῦ εἰς μὴ ὑπαρχούσαν βάσιν τῆς ἀγωγῆς ἀναγομένου λόγου ἀναιρέσεως, ἀπορριπτέοι εἰσὶ παντες οἱ τὰ τοῦ ἀναιρετηρίου καὶ τῶν προσθέτων λόγοι, οἱ εἰς τὴν βάσιν τῆς ὡρελείας ἀναγόμενοι.

Ἐπειδὴ μὴ περιεχούσης τῆς ἀγωγῆς ὡς βάσιν τὴν ἀναγνωρισιν τῆς εὐθύνης τοῦ Δημοσίου πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ ἡμίσεως τῆς δαπάνης τοῦ μεσοτοίχου, τοὐναντίον μάλιστα ἐν αὐτῇ ἀναφερομένου, ὅτι τὸ Δημόσιον ἀπέκρουσε τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναιρεσιεύντος περὶ καταβολῆς τοιαύτης δαπάνης, ἡ ἐλλειψις αἰτιολογίας ἐπὶ τοῦ περὶ ἀναγνωρίσεως τῆς εὐθύνης τοῦ δημοσίου ἰσχυρισμοῦ ἀλυσιτελοῦς κρινομένου, ἅτε μεταβάλλοντος τὴν βάσιν τῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς μεταβολῆς, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ σκέψει ἐκτιθεμένα, ἐξ ἐπαγγέλματος λαμβανομένης ὑπ' ὄψει, δὲν δύναται ν' ἀποτελέσῃ λόγον ἀναιρέσεως καὶ μὴ βάσιμοι οἱ σχετικοὶ λόγοι τοῦ ἀναιρετηρίου καὶ τῶν προσθέτων προτάσεων.

(*) Ἴδε σύμφωνον καὶ ἀπόφασιν Ἐφετείου Ἀθηνῶν ὑπ' ἀριθ. 980 ἐν σελίδι 395 φύλλ. 25 Θέμιδος.

Ἀριθ. 179 (1888) τμ. Α.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Λ. Ἀγαθωνικος

Κατάθεσις κληρούχων. - Νομάρχης. - Πρόστιμος. Εὐθύνη.

Ἐπειδὴ οὐδεὶς νόμος ἀνατίθησι τοῖς Νομάρχαις τὸ καθῆκον τοῦ δέχεσθαι τὰς καταθέσεις τῶν κληρούχων, ἐκ τοὐναντίου δὲ δι' ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπετράπη νὰ γίνωνται αἱ τοιαῦται καταθέσεις μόνον παρὰ τοῖς ἐπαρχιακοῖς Ταμείοις· ἐπομένως ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ ἐρετεῖον διὰ τῆς τελευταίας τῶν προσβαλλομένων ἀποφάσεών του, ἀπορριπτομένων ὑπόχρεων τὸ Δημόσιον, καίπερ τοῦ Νομάρχου Μ''' παρὰ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ διεξαμένου τὴν κατάθεσιν τῆς ἀναιρεσιβλήτου πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ κληρούχου υἱοῦ της καὶ νοσησθέντος αὐτὴν, ψευδῶς ἠρμήνευσε καὶ ἐσφαλμένως ἐφήρμοσε τὸν περὶ καθηκόντων τῶν Νομαρχῶν νόμον καὶ τὸ σχετικὸν διάταγμα, διότι κατὰ τὰς ἰσχυούσας περὶ τοῦ προστήσαντος ἀρχὰς τοῦ δικαίου, τὸ Δημόσιον εὐθύνεται μόνον διὰ τὰς ἐπιζημίους πράξεις τῶν ὑπαλλήλων, ὅσας οὗτοι ἐνεργοῦσι ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ἁρμοδιότητος αὐτῶν.

Ἀριθ. 180 1888 τμ. Α.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Γ. Δ. Καγκινος

Τράπεζα. Κατάθεσις ἐκτιμήσεως πλειστηριασμός.

Ἐπειδὴ ἡ τοῦ περὶ Τραπέζης ΦΚΣΤ' νόμου (οὗ τὸ Κράτος ἐπεξετάθη καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἐν Ἑλλάδι ἀναγνωρισμένας Τραπέζας, οἷα ἡ Ἰονίος, δυνάμει τοῦ ,ΠΗ''' τῆς 31 Μαΐου 1882 ἐτέρου) διάταξις, καθ' ἣν αἱ Τράπεζα ὀφείλει νὰ καταθέσῃ τρεῖς πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἡμέρας εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ ὑπάλληλον τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ κτήματος πρὸς γνῶσιν τῶν πλειστηριαζόντων, μὴ οὖσα ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος διατεταγμένη, οὐδ' ὡς οὐσιώδης δύναται νὰ κριθῇ, συνεπῶς ἡ μὴ τήρησις αὐτῆς οὐδαμῶς ἐπιφέρει ἐπὶ τὸ κῦρος τοῦ πλειστηριασμοῦ, δόσις κατὰ τὸ ἄρθρ. 316 αὐτόθι ἐν μὲν τῷ πρώτῳ μέρει τοῦ πλειστηριασμοῦ περιγραφέται τὰ πλειστηριαζόμενα κατ' εἶδος, θέσιν, ὅρια καὶ ὡς ἐγγύτατα ἕκαστον αὐτοῦ, ἐξ ἧς ρυθμίζεται σχετικῶς πρὸς τὴν ἀξίαν ἡ τοῦ πλειστηριασμοῦ προθεσμία· ὥστε καὶ ἂν ὑποτεθῇ ἐπιδρῶσα ἐπὶ τὴν πεποίθησιν τῶν πλειοδοτῶν ἡ τῇ ἐν τῷ πρώτῳ μέρει περιγραφῇ τοῦ πλειστηριαζομένου καὶ ἡ ὑπὸ τῆς Τραπέζης γενομένη ἐκτίμησις, ταύτην δύνανται ν' ἀντλήσωσιν ἐκ τοῦ δανειστικοῦ συμβολαίου οἱ μέλλοντες [illegible] κατίσωσιν.

Ἀριθ. 181 (1888) τμ. Α'

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Γ. Δ. Κα[illegible]

Ἐπίδειξις ἐγγράφων. - Ἀναβολὴ ἢ κ[illegible] Προσαγωγὴ βιβλίων.

Ἐπειδὴ μετὰ τὴν διαταχθεῖσαν [illegible] νῶν ἀναιρεσιόντες ἤγειρον κατὰ τοῦ [illegible]

πτωχεύσεως Π. Δ*** ἀγωγὴν περὶ ἐπιδείξεως τῶν ἐμπορικῶν αὐτοῦ βιβλίων, αἰτησάμενοι κατὰ τὴν μετ' ἀπόδειξιν συζήτησιν τὴν ἀναβολὴν τῆς κυρίας ταύτης δίκης μέχρις ἐκδικάσεως τῆς παρεμπιπτούσης, ἥτις προπαρασκευαστικὴ ἐκείνης τυγχάνει ὡς ἐκ τῆς 3ης καὶ 4ης αἰτιολογίας τῆς τελευταίας τῶν προσβαλλομένων ἀποφάσεων συνάγεται, πλὴν τὸ δικάσαν Ἐφετεῖον προῆλθεν εἰς τὴν ἀπόρριψιν τῆς περὶ ἀναβολῆς αἰτήσεως, ὡς τεινούσης πρὸς παρέλκυσιν τῆς δίκης ἐπὶ ταῖς σκέψεσι: 1) ὅτι τὰ βιβλία ταῦτα, καθὸ εἰς τρίτον ἀνήκοντα οὐδεμίαν νὰ παράσχωσι δύνανται ἀπόδειξιν, καὶ 2) ὅτι ὁ κάτοχος τούτων τρίτος, ἠδύνατο νὰ ἐξετασθῇ ὡς μάρτυς κατὰ τὴν ἀποδεικτικὴν διαδικασίαν ἐπὶ τοῦ ἀποδεικτέου θέματος· οὕτως ἀποφηνάμενον, παρεβίασε τὰς οὐσιώδεις διατάξεις τῶν ἄρθρ. 227 καὶ 234 § 3 τῆς Πλ. Δικονομίας, καθ' ἃς αἱ παρεμπίπτουσαι ἀγωγαί, αἵτινες περιέχουσι προδικαστικὰ ζητήματα τῆς κυρίας, προεκδικάζονται ἀναστέλλουσαι τὴν ἐκδίκασιν ἐκείνης, τὸ μέν, διότι ὁ Π. Δ***, ὃν ἀνάντιπρόσωπεύει ὁ σύνδικος αὐτοῦ, συνένοχος ἐκ τῶν συναλλαγματικῶν τοῦ ἀναιρεσιβλήτου, ἢν ὁ συνομολογήσας μετὰ τοῦ δικαιοπαρόχου πατρὸς τῶν ἀναιρεσειόντων τὴν ἀνανέωσιν, δι' ἧς κατὰ τὸν ἀναιρεσίβλητον ἐπῆλθεν ἡ τοῦ κοινοῦ χρέους ἐκ συναλλαγματικῶν καὶ τελεσιδικίας ἐξόφλησις, ἄρα τὰ ἐμπορικὰ τούτου βιβλία ὡς κυρίως συμβαλλομένου, δύνανται νὰ ὦσι παρεκτικὰ ἀποδείξεως (ἀριθ. 8 ἐπ. Ἐμπ. Ν.), τὸ δὲ διότι δικαίωμα ἦτο τῶν ἀναιρεσειόντων ἀντὶ ν' ἀναθέσωσιν εἰς τὴν δι' ὅρκου εὐσυνειδησίαν τοῦ τρίτου τὴν ἀναφορὰν τοῦ περιεχομένου τῶν ἐμπορικῶν αὐτοῦ βιβλίων ν' ἀπαιτήσωσιν, ὡς ἔπραξαν, τὴν παράστασιν αὐτῶν τούτων· ὅθεν ἀναιρετέα ἀποβαίνει ἕνεκα τούτου ἡ τελευταία τῶν προσβαλλομένων ἀποφάσεων (807 § 5 Πλ. Δ).

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀριθ. 1544 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ Ἐφέτης κ. Α. Λυμπεράκης.

Ὑπάλληλοι δημόσιοι.—Πρόστησις.

Ἐπειδὴ οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι εἰσὶν ὄργανα ἄμεσα τῆς διορισάσης αὐτοὺς κυβερνήσεως, αἱ δὲ πράξεις αὐτῶν θεωροῦνται καὶ τῆς Κυβερνήσεως πράξεις, ὑπεχούσης εὐθύνην, ἐὰν ἐκ τούτων προκύψῃ ζημία εἰς τρίτους, δὲν εἶναι δὲ ἀναγκαῖον πρὸς τοῦτο ν' ἀποδεικνύηται ἑκάστοτε ὅτι κατ' ἐντολὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐνεργοῦσιν οἱ ὑπάλληλοι, διότι ἡ ἐντολὴ ἔγκειται ἐν τῷ διορισμῷ αὐτῶν, ἐνόσῳ ἐνεργοῦσιν ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν ἀνατεθειμένων αὐτοῖς καθηκόντων. Ἄρα ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔσφαλε τὸ Πρωτοδικεῖον ἐπιβαλὸν τοῖς ἐκκαλοῦσι τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀποδείξωσιν, ὅτι τὸ Δημόσιον ἐνετείλατο τὴν παρεμπόδισιν τῆς ἐξαγωγῆς λίθων ἐκ τοῦ ἐπιδίκου λατομείου.

Ἀριθ. 1545 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Π. Νιλέρ

Ἐκποίησις ἐπὶ πλειστηριασμοῦ.—νομὴ τρίτου.—διαδικασία.

Ἐπειδὴ αἱ περὶ ἀπαραδέκτου τῆς ἀγωγῆς ἐνστάσεις τῶν ἐναγομένων ἥτε ἕνεκα τοῦ λόγου ὅτι ἡ δικαιοπάροχος τῶν ἐναγόντων τράπεζα δὲν ἔχει τὴν διεκδικητικὴν ἀγωγὴν, ὡς γενομένη διὰ τῆς ἀγορᾶς κυρία μόνον τοῦ ὑπὸ τοῦ δικαιοπαρόχου αὐτῆς κατὰ τὴν διὰ πλειστηριασμοῦ ἐκποίησιν κατεχομένου μέρους καὶ οὐχὶ τοῦ ἐπιδίκου, κατεχομένου πρὸ τῆς ἀγορᾶς ταύτης ὑπὸ τοῦ ἐναγομένου ὑποκειμένου ὡς ἐκ τούτου εἰς μόνην τὴν διεκδίκησιν τοῦ ἀρχικοῦ Π. Σ*** καὶ ἡ ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ἔδει κατ' αὐτοῦ ὡς τρίτου διακατόχου ἐνυποθήκου κτήματος νὰ τηρηθῇ ὡς πρὸς τὴν ἐκποίησιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ κατεχομένων ἄνευ τίτλου ἀγρῶν ἡ διαδικασία τοῦ ἄρθρου 956 § 1 Πολ. Δικονομίας, ὀρθῶς ἀπερρίφθησαν, τὸ μέν, καθότι ἐκποιηθείσης ἐπὶ πλειστηριασμοῦ τῆς ὅλης κυριότητος τοῦ Π. Σ*** ἐπὶ ὁλοκλήρου τοῦ πωληθέντος ἐνυποθήκου κτήματος καὶ οὐχὶ μόνον τῆς νομῆς αὐτοῦ, ὡς δὲν ἀμφισβητεῖται, ἡ δικαιοδόχος τοῦ πωλητοῦ κατὰ τὴν ἀγορὰν ταύτην γενομένη Τράπεζα ἐκτήσατο πάντα τὰ ἐπὶ τοῦ πωληθέντος κτήματος καὶ τῆς κυριότητος αὐτοῦ δικαιώματα τοῦ πωλητοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς πωλήσεως καὶ κατέστη διὰ τῆς ἀγορᾶς κυρία τοῦ ὅλου πωληθέντος πράγματος, ἀσχέτως ὅλως πρὸς τὴν κατὰ μέρος φυσικὴν κατοχὴν αὐτοῦ ὑπὸ τρίτου, καθ' ὅσον ἡ τοιαύτη κατοχή, μὴ ἀναιροῦσα τὴν κατὰ τὸ ἐφ' ὃ ἐκτείνεται μέρος κυριότητα, δὲν παρεμποδίζει τὴν διὰ τῆς πωλήσεως μεταβίβασιν αὐτῆς εἰς ἕτερον ἀγοραστὴν, καθιστάμενον διὰ τῆς τὴν παράδοσιν ἀντικαταστησάσης σήμερον μεταγραφῆς τέλειον κύριον, δυνάμενον εἴτε κατὰ τοῦ τρίτου κατόχου διὰ τῆς ἐκδικητικῆς ἀγωγῆς νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν ἀνάκτησιν τοῦ κατεχομένου μέρους, εἴτε κατὰ τοῦ πωλητοῦ νὰ μεταχειρισθῇ τὴν ἐκ τοῦ συναλλάγματος περὶ παραδόσεως τῆς σχολαίας νομῆς ἀγωγὴν πρὸς ἀνάκτησιν τοῦ μὴ παραδοθέντος ἢ πρὸς ἀποζημίωσιν. Οὕτω δὲ ἡ ἐπὶ πλειστηριασμοῦ τὴν κυριότητα τοῦ ὅλου ἀκινήτου, ἐν ᾧ ἀναμφισβητήτως καὶ τὸ ἐπίδικον περιελαμβάνετο, ἀγοράσασα Τράπεζα, ὑπεισελθοῦσα ὡς κυρία εἰς ὅλα τὰ δίκαια τοῦ δικαιοπαρόχου αὐτῆς, ἠδύνατο νὰ ἐνασκήσῃ τὴν διεκδικητικὴν ἀγωγὴν, καὶ νομίμως ἤγειρε τὴν ὑπὸ συζήτησιν τοιαύτην κατὰ τοῦ ἐναγομένου ὡς κατόχου μέρους τοῦ ὑπ' αὐτῆς ἀγορασθέντος κτήματος, τὸ δὲ καθότι ἡ διαδικασία τῆς κατὰ τοῦ τρίτου διακατόχου τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος ἐκτελέσεως, ἡ ἐκ τοῦ ἄρθρου 956 § 1 Πολ. Δικονομίας ἀναγραφομένη, ὑποτίθησιν, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ ἄρθρου τούτου πρὸς τὰ ἄρθρα 38, 39, 40 καὶ ἐπομ. τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου τὰ περὶ τοῦ τρίτου κυρίου τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος πραγματευόμενα, ὅτι ὁ τρίτος διακάτοχος εἶνε εἰδικὸς διάδοχος τοῦ ὀφειλέτου καὶ κύριος οὐχὶ δ' ἁπλοῦς κάτοχος τοῦ κτήματος, οἷος ὁ ἤδη ἐναγόμενος κατὰ τὸ ἐκδικούμενον μέρος, τοὐτέστιν ἡ τοιαύτη ἐκτέλεσις κατὰ τοῦ τρίτου διακατόχου ὑποτίθησι τοῦτον διὰ τῆς σχέσεως τῆς ἰδιοκτησίας, καὶ οὐχὶ διὰ τῆς ἁπλῆς κατοχῆς ἢ ἐξ ἐνοχικῆς σχέσεως ἢ ἄλλου ἐμπραγμάτου δικαίου συνδεόμενον πρὸς τὸ κτῆμα.

Ἀριθ. 1546 (1896)

Εἰσηγητὴς ὁ Ἐφέτης κ. Π. Νιλέρ

Ταμεῖον ἀποστράτων ἀξιωματικῶν.—Ποῖοι γίνονται μέτοχοι.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ΧΟΔ τῆς 8 Αὐγούστου 1861 Νόμου περὶ συστάσεως ταμείου ἀποστράτων ἀξιωματικῶν, μέτοχοι τοῦ ταμείου τούτου ὑποχρεοῦνται νὰ γίνωσιν ἅπαντες οἱ ἐν ἐνεργείᾳ, διαθεσιμότητι καὶ ἀργίᾳ ἀξιωματικοὶ τοῦ μονίμου στρατοῦ, ἔτι δὲ οἱ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀξιωματικοῦ, τὸ πρῶτον προβιβαζόμενοι, διοριζόμενοι, τῶν εἰς βαθμὸν Ταγματάρχου προβιβαζομένων καθισταμένων μετόχων καὶ δευτέρας μετοχῆς, τοῦ δὲ χαρακτηρισμοῦ, καὶ τῶν τιμητικῶν βαθμῶν μὴ συνεπαγομένων τὰς ὑποχρεώσεις καὶ ὠφελείας τῶν μετόχων, κατὰ δὲ τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, τὸ περὶ τρόπου τῆς καταθέσεως τῶν μετοχῶν πραγματευόμενον, ἡ κατάθεσις τοῦ κεφαλαίου τῶν μετοχῶν γίνεναι διὰ μηνιαίων καταβολῶν ἐκ τοῦ μισθοῦ τῶν μετόχων ἀξιωματικῶν, τῶν ἐν ἀποστρατείᾳ τιθεμένων πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ κεφαλαίου τῶν μετοχῶν των, τοιούτων ὑποβαλλομένων εἰς κράτησιν τοῦ 1/4 τοῦ μερισματός των μέχρις ἀποπληρωμῆς, καθὰ δὲ ἐκ τοῦ ῥητοῦ γράμματος τῶν ἄρθρων τούτων προκύπτει, καὶ ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ αὐτῶν πρός τε τὰς κατόπιν διὰ συνεισφορᾶς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ, διαθεσιμότητι καὶ ἀργίᾳ ἀξιωματικῶν ὑπὲρ τοῦ ταμείου διατάξεις τῶν ἄρθρ. 6 καὶ 7 τοῦ Νόμου τούτου καὶ πρὸς τὰς λοιπὰς αὐτοῦ περὶ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ ἐν γένει ὡς μετόχων πραγματευομένας διατάξεις ἐξάγεται, μέτοχοι τοῦ τοιούτου ταμείου δύνανται νὰ ὦσι μόνον οἱ ἐν ταῖς τρισὶ τοῦ ἄρθρου 3 ἀναγραφομέναις καταστάσεσι τοῦ ἀξιωματικοῦ, ἤτοι τῆς ἐνεργείας, διαθεσιμότητος καὶ ἀργίας διατελοῦντες ἀξιωματικοί, καὶ τοῦτο λογικῶς, καθόσον μόνον αἱ τρεῖς ὡς ἄνω καταστάσεις εἶναι αἱ τῶν εἴτε εἰς τὰς διαφόρους θέσεις τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ εἴτε προσκαίρως ἄνευ θέσεως ἐν τοῖς σώμασιν αὐτοῦ ἐκ τοῦ νόμου ἢ ἐξ ἄλλων αἰτιῶν εὑρισκομένων ἀξιωματικῶν, αἱ δὲ ἕτεραι δύο ἐν τῷ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν ΡΟΗ Νόμῳ τῆς 7 Μαρτίου 1851 ἀναγραφόμεναι καταστάσεις τῆς συντάξεως καὶ ἀποστρατείας εἶναι αἱ τῶν ἄνευ θέσεως ἀξιωματικῶν, τῶν μὴ δυναμένων ν' ἀνακληθῶσιν εἰς ἐνέργειαν καὶ τῶν ἐπανερχομένων εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον ἀποστράτων. Τοῦ νόμου δὲ ΧΟΔ κατὰ ταῦτα περὶ μόνων τῶν ἔν τινι τῶν ἄνω μνησθεισῶν καταστάσεων διατελούντων, ἐν ζωῇ δ' ὑπαρχόντων, μετόχων ἀξιωματικῶν πραγματευομένου καὶ μόνους τούτους ὡς ὑποχρέους νὰ γίνωσι μέτοχοι τοῦ συνισταμένου ταμείου θεωροῦντος, κανονίζοντος δὲ ὑπὲρ τοῦ τιθεμένου εἰς ἀποστρατείαν ἀξιωματικοῦ μόνον τὴν περίπτωσιν τῆς συμπληρώσεως τοῦ κεφαλαίου τῆς μετοχῆς, ἣν ὁ ἀποστρατευόμενος ὡς ἀξιωματικὸς ἔν τινι τῶν ἄνω καταστάσεων διατελῶν ἐκτήσατο, ἕπεται ὅτι ὁ πρὸ πάσης συμμετοχῆς εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο ἀποστρατευθεὶς ἀξιωματικὸς καὶ ὁ ἀποθανὼν πρὶν ἔτι γενόμενος ἀξιωματικὸς ἀποκτήσῃ τὸ πρὸς μετοχὴν δικαίωμα δὲν δύναται οὔτε μέτοχος νὰ γίνῃ, οὔτε αὐτὸς οὗτος πρὸ τοῦ θανάτου, ἢ οἱ κληρονόμοι τοῦ μετ' αὐτὸν, νὰ μεταλάβωσι τῶν ἐκ τοῦ τοιούτου ταμείου ὠφελειῶν τῶν ὑπὲρ τῶν μετόχων ἀξιωματικῶν ἀναγραφομένων, ἀδιαφόρως ἂν βραδύτερον ἀνεγνωρίσθη τὸ πρὸς προβιβασμὸν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀξιωματικοῦ δικαίωμα τοῦ ἀποθανόντος καὶ προβιβάσθη τυχὸν οὗτος, καθόσον ἡ τοιαύτη τοῦ δικαιώματος ἀναγνώρισις ἀφορῶσα κυρίως εἰς τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως τῶν εἰς ταύτην δικαιουμένων μελῶν τῆς οἰκογενείας τοῦ ἐκλιπόντος ἀξιωματικοῦ, οὐδὲν παράγει ἕτερον πρὸς μετοχὴν τούτων εἰς τὸ μετοχικὸν ταμεῖον καὶ τὰς ἐκ τούτου ὠφελείας δικαίωμα, ἀφοῦ ὁ μὲν ἀποθανὼν οὐδὲν τοιοῦτον ἐν τῇ ζωῇ ἐκέκτητο μετὰ θάνατον δὲ οὔτε βαθμὸς δύναται ν' ἀπονεμηθῇ εἰς ἀνύπαρκτον πρόσωπον εἴτε καὶ χορηγούμενος ἐκ τοῦ ἄνω λόγου τῆς συντάξεως καὶ ἐπὶ τιμῇ, οὐδὲν παράγει δικαίωμα μετοχῆς εἰς τὰς ὠφελείας τοῦ ταμείου (ἄρθρ. 3 ἐδ. 5) ἐν προκειμένῳ δὲ τοῦ ἐναγόντος καὶ ἤδη ἐκκαλοῦντος ὁμολογοῦντος διὰ τῆς ἀγωγῆς, ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐτέθη εἰς ἀποστρατείαν ὡς ἐνωματάρχης δηλ. ὑπαξιωματικός, μὴ δικαιούμενος ὡς τοιοῦτος κατὰ τὴν ἄνω διατάξιν τοῦ Νόμου νὰ γίνῃ μέτοχος τοῦ μετοχικοῦ ταμείου, καὶ ὅτι βραδύτερον μετὰ θάνατον τοῦ πατρός του ἀνεγνωρίσθη τὸ πρὸς προβιβασμὸν δικαίωμα αὐτοῦ καὶ ἀνεγνωρίσθη εἰς τοῦτον ὁ βαθμὸς τοῦ ἀνθυπομοιράρχου δηλ. ἀξιωματικοῦ, ἡ ὑπὸ συζήτησιν ἀγωγὴ αὐτοῦ ἐφόσον ἐπιδιώκει τὴν εἰς αὐτὸν ὡς κληρονόμον μετόχου ἀξιωματικοῦ ἀπόδοσιν τῶν μερισμάτων τῆς μετοχῆς καὶ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ κεφαλαίου αὐτῆς κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ἄνω νόμου στερεῖται νομίμου ὑποστάσεως κατὰ τ' ἀνωτέρω, καὶ ὀρθῶς [illegible] δικάσαντος Πρωτοδικείου ἀπερρίφθη [illegible] τίον τοῦ ἐκκαλοῦντος παράπονον [illegible] ἐστὶν ὡς μὴ βάσιμον ἀφ' οὗ τοῦ πατ[illegible] ὄντος ἀξιωματικοῦ καὶ μὴ δυναμένου [illegible] εἶναι, ὅτε διετέλει ἐν τῇ ζωῇ, μέλος [illegible] κοῦ ταμείου, ὁ ἐνάγων δὲν δικαιοῦτο [illegible] τὰς εἰς τοὺς κληρονόμους τῶν μετόχ[illegible]

τικῶν παραγωγῶν καὶ ἐπιζητουμένας ἀξίας διὰ τὰς ἀγωγὰς εἰς ἄνω ὡριλίας. οὕτω ἀ ἀπορίπτεως οὔτος τῆς ἀγωγῆς κατὰ τὸ ἀνω μέρος ἀπορριπτεῖς ἐστὶν ὡς ἀδιάτακτος ἐπιζημιώσας ὡραίας ἐπ' αὐτῆς.

Ἀριθ. 1048 (1890)

Κλεισμάτων ὁ Ἱερὸς ὁ Ἐπικαίνιον

Τῶν ἐδικῶν ὑπὸ ὑπόδικα ἐνεργ. "Ὁρους - Προβολὴ.

Ἐπειδὴ τὸ τερατῶνον τοῦ ἐκκλησιάσματος τὸ κακῶς δὲν ἐκτιμῶνται ἐκτιμήσεως ἡ ποὺ τοῦ ἐπιτρέπει τὰ ἐκτιμήσεις τῆς ἐκτιμήσεως ἐπὶ τοῦ ἐκτιμήσεως ἐπὶ τοῦ ἐκτιμήσεως ἐπὶ τοῦ

καθ' ὃν ἡ Πουβλικιανὴ ἀγωγὴ δὲν προϋποθέτει πλήρωθὲν τὸ τίμημα, δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ἀγοραστὴς ἐνάγει τὸν κατέχοντα πωλητήν, ὅτε ἐναντίον τῆς Πουβλικιανῆς ἀγωγῆς χωρεῖ ἔνστασις, ὡς ἐκ τῆς μεταξὺ τῶν μερῶν ὑφισταμένης σχέσεως (πρβλ. Seuffert's Archiv XII. 8). Δὲν ὑπάρχει ὅμως λόγος μετὰ τὴν ὑπαρχοῦσαν ἀνάλογίαν μεταξὺ τῆς Πουβλικιανῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς exceptio rei venditae et traditae, νὰ παραδεχθῇ τις ὅτι τοῦτο θέλει ἔχει ἄλλως ἐνταῦθα, ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέπηται τῷ πωλητῇ ὁ ἰσχυρισμὸς τῆς μὴ καταβολῆς ἢ μὴ πιστώσεως τοῦ τιμήματος, ὅταν ἐνάγει μετὰ τὴν πώλησιν, πρωτίστως δὲ τὴν ἔνστασιν τοῦ πωληθέντος καὶ παραδοθέντος πράγματος ὁ ἀγοραστὴς ἢ ὁ εἰδικὸς αὐτοῦ διάδοχος. Λαμβανομένου δ' ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἔνστασις αὕτη προήκει καὶ τῷ διαδόχῳ τοῦ ἀγοραστοῦ, ἤθελε ματαιοῦσθαι ἡ ἰδιάζουσα προστασία ἥτις δι' ἐκ § 41 Inst. de reb. divis. 2. 1 καὶ L. 19 D. de contr. empt. 18. 1 παρέχεται τῷ πωλητῇ, ἐὰν ἤθελεν ἐπιτρέπεσθαι τῷ ἀγοραστῇ νὰ ποιῆται χρῆσιν τῆς exceptio rei venditae et traditae κατὰ τῆς διεκδικήσεως τοῦ πωλητοῦ. L. 2. D. de exc. rei vend. et trad. 21. 3. «Si... pretio autem soluto Titius Sempronio heres extiterit etc.»

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ (*).

Τύχαι τῆς προικὸς μετὰ τὴν λύσιν τοῦ γάμου κατὰ τὸ ρωμαϊκὸν καὶ βυζαντινὸν δίκαιον· ὑπὸ Ἀδάμπρου Γ. Ρόλλοῦ. *Πραγματεία ἐπαινεθεῖσα ἐπὶ τῇ νομικῇ σχολῇ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου κατὰ τὸν 3ον ἐγγύειον διαγωνισμόν.*

§ 51. Ἐλέχθη ἀνωτέρω ὅτι αἱ ἀναγκαῖαι δαπάναι ἐλαττοῦσιν αὐτὴν τὴν προῖκα, ἐνῷ ἐπὶ ἐπωφελῶν δαπανῶν δίδεται ἁπλοῦν δικαίωμα ἀποζημιώσεως καθὰ κατωτέρω ἐκτίθηται. Αἱ συνέπειαι τοῦ ἐπὶ ἀναγκαίων δαπανῶν ἰσχύοντος τούτου δόγματος εἶσιν αἱ ἑξῆς α') ἡ παραχρῆσις ἐνέκα τέκνων ἢ ἠθῶν γίνεται μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἀναγκαίων δαπανῶν (264). β') τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ συνεισφορῶν προικὸς (265). γ') ἡ κληροδοτήσις τῇ γυναικὶ, τῆς προικὸς ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς δὲν περιλαμβάνει τὰς ἀναγκαίας δαπάνας, διὸ ὁ κληρογόμος τούτων παρακρατεῖ τὴν προῖκα μέχρι καταβολῆς τῶν δαπανῶν (266). δ') Καὶ ἂν ἡ προῖς περιέρχεται τῷ δημοσίῳ θησαυρῷ ἀφαιροῦνται αἱ δαπάναι αὗται (267).

Ἐρωτᾶται ἤδη, ἂν ἀπόδοσιν ἡ προῖς χωρὶς καταβολῆς τῶν ἀναγκαίων δαπανῶν, δίδοται ἀπαιτησις (condictio); Περὶ τοῦ ζητήματος

(*) Συνέχεια ἴδε φύλ. 26, 27, 28, 29, 30, 31, 33, 35, 36, 37 καὶ τέλος.

(264) Ulp. Πρ. 4V 4, 10—12.

(265) Π (37. 7) § 5.

(266) Π (33. 4) 1 § 4. 5.

(267) Π (23. 2) 61.

τούτου, περὶ οὗ καὶ ἡ συγγραφὴ (§ 244) ποιεῖται λόγον, ὡμοδοξοῦσιν ἤδη οἱ πλεῖστοι, ὅτι λυτέον *καταρατικῶς*, ἐστὶ δὲ ἡ διδομένη ἀπαίτησις ἡ τοῦ ἀχρεωστήτου (268).

§ 52. Καὶ τοσαῦτα μὲν περὶ ἀναγκαίων δαπανῶν, περὶ ὧν ἠναγκάσθην νὰ προβῶ εἰς ἀρκούσαν ἀνάπτυξιν. Περὶ δὲ ἐπωφελῶν καὶ πολυτελείας δαπανῶν ποιεῖται λόγον ἡ συγγραφὴ ἐν §§ 249 καὶ ἑπ., ἐν τοῖς περὶ ἐπισχέσεων ἐκ τῆς προικὸς (retentiones ex dote).

Τῶν ἐπωφελῶν δαπανῶν ὁρίως δίδοται ὁ ὁρισμὸς (§ 250), σαφηνιζόμενος καὶ διὰ παραδειγμάτων ἐκ τῶν νόμων, ὅτι δηλ. δαπάναι ἐπωφελεῖς εἰσὶν αἱ αὐξάνουσαι τὴν πρόσοδον, ἐπὶ δὲ πράσιμον πράγματος, καὶ μόνον τὴν τιμὴν τοῦ πράγματος (269).

Περὶ ἐπωφελῶν δαπανῶν, ὅσων ὁρᾷ τὸ προϊσταμένων δίκαιον, ἀρχικῶς μὲν οὐδὲν ἐδίδετο δικαίωμα ἀποζημιώσεως (270), ἀλλ' ὕστερον ἐπιεικῶς ὡρίσθη τοιοῦτον δικαίωμα, εἰ ἐγένοντο αἱ δαπάναι συναινέσει τῆς γυναικός (271), μὴ ὑπαρχούσης ὅμως συναινέσεως κατὰ τὸν Bechmann 272 ἀργεῖ πᾶσα ἀποζημίωσις (273). τοὐναντίον κατὰ Czyhlarz (274) καὶ ἐνταῦθα ὁ δικαστὴς ἠδύνατο κατὰ τὸ ἐπιεικὲς διδόναι ἀποζημίωσιν ἐν περιπτώσει δαπάνης πραγματικῶς ἐπωφελοῦς καὶ μὴ ὑπερμέτρου (275).

Κατ' Ἰουστινιανὸν ὅμως (276), εἴτε συναινέσει τῆς γυναικὸς εἴτε μὴ γίνονται αἱ ἐπωφελεῖς δαπάναι, ὀφείλεται ἀποζημίωσις.

Ἐπισκεπτέα δὲ αὐτῇ, κατὰ μὲν τὸ πρὸ τοῦ Ἰουστινιανοῦ δίκαιον δι' ἁπλῆς *ἐπισχέσεως* (retentio), μηδεμιᾶς ἀγωγῆς ἁρμοζούσης (277), κατὰ δὲ Ἰουστινιανὸν ἐξ ἰδίας αὐθεντίας (a nostra auctoritate) διὰ τῆς περὶ ἐντολῆς ἢ περὶ διοικήσεως ἀλλοτρίων ἀγωγῆς, ἐφ' ὅσον ὑπῆρξεν ἡ μὴ συναίνεσις τῆς γυναικός.

Τὴν ἐπισχεσιν (retentio) κατ' ἐργασιν ὁ Ἰουστινιανὸς διδοὺς τὰς ἀγωγὰς ταύτας (278). Ἡ

(268) Windscheid II § 41 σημ. 12. Czyhlarz § 84 σελ. 289—290 διὰ μακρῶν ἀναπτύσσοντα τὸ ζήτημα. Πρβλ. καὶ Παπαρρηγ. Ὀλυμπ. Δίκ. § 106 καὶ Καλλινγ. IV. § 107. Ἀντιδοξοῦσι Glück XV. σελ. 427 Sintenis III § — Mayer op. cit σελ. 14.

(269) Π (28. 1) §§ 9. 6. 10. Π (50. 16) 79 § 1. Ulp. Fra. VI § 16.

(270) Π (23. 5) 18.

(271) Π (25. 1) 8.

(272) Π σελ. 336. Ὁμοδοξεῖ καὶ Sternberg op. cit σελ. 31. καὶ παρ' ἡμῖν Κρασσᾶς § 146 σημ. 9.

(273) Arg. K. 5. 13) L. un § 5.

(274) § 100 σελ. 346.

(275) Ὅρα παρὰ τῷ Czyhlarz αὐτ. σελ. 346. Βέλτιος σημ. 11 τὴν δικαιολογίαν τῆς γνώμης αὐτοῦ.

(276) K. 5. 13) L. un § 5.

(277) Ὅρα περὶ τούτου Czyhlarz § 100. σελ. 346—7. καὶ παρ' ἡμῖν Κρασσᾶ (§ 148. Πρβλ. καὶ σχόλ. Θαλελαίου Βασ. Κω. Γ. 119. σχόλ. 9. Ἡ συγγραφὴ οὐδὲν λέγει.

(278) Πρβλ. ἰδίως Czyhlarz § 346 σελ. 886—8· καὶ παρ' ἡμῖν Κρασσᾶ § 146 σημ. 13. Ὅρα καὶ Παπαρρηγ. § 177 καὶ τὴν συγγραφὴν (§ 255). Ἀντιδοξεῖ Bechmann II π. 381, καθ' ὃν ἀνηρέθη ἡ ἐπίσχεσις ὡς ἰδίως ποινικῶς θεσμός, ἀλλ' ὅρα Czyhlarz αὐτόθι.

(279) Πρβλ. Czyhlarz § 112 σελ. 388 καὶ τοὺς ἐν σημ. 23 ὡμοδοξοῦντας. Πρβλ. Π. (24. 3) 7 § 15 § 1. 66 § 1, ἔνθα παρενεβλήθη τὸ compensatio ἀντὶ retentio, ἐξ οὗ δῆλον ὅτι ἰσχύει ὁ συμψηφισμὸς ἕνεκεν ἐπωφελῶν δαπανῶν. Ὁμοδοξεῖ ὁ τε Παπαρρηγόπουλος (§ 177). καὶ Κρασσᾶς § 146. Ὁ ἡμέτερος συγγραφεὺς καὶ ἐνταῦθα *οὐδὲν λέγει*.

(280) Ulp. Fragm. VI 15. Ὑπὸ θετικὴν ἔποψιν δαπάναι πολυτελεῖας εἶσιν αἱ πρὸς καλλωπισμὸν ἢ εὐχερεστέραν χρῆσιν τοῦ πράγματος. Π. (25. 1) 7 πρ. (50. 16) 79. § 2. Czyhlarz ἀντ. § 100 σελ. 345. Καὶ ἂν ἔτι αὐξανῇ ἡ ἀξία τοῦ πράγματος ἡ δαπάνη πολυτελὴς, πλὴν ἂν πρόκηται πρᾶσιμον πρᾶγμα. Π. (25. 1) 10.

(281) Π. (25. 1) 11.

(282) Π. (25. 1) 11.

(283) Καθὸ καὶ περὶ διεκδικήσεως. πρβλ. Παπαρρηγ. § 177.

(284) Π. 25. 1 9. Κατὰ τὴν διάταξιν καταβάλλεται ὅ,τι ἐδαπανήθη nam si vult habere mulier, reddere. ea quae impensa sunt, debet marito. Ἀντιδοξεῖ Czyhlarz § 100 σημ. 6 ἐπικαλούμενος ἐξ ἀναλογίας Π. (6. 1) 38.

(285) Περὶ τούτου πάντες ὡμοδοξοῦσι.

ἔνστασις ὅμως συμψηφισμοῦ, κατὰ τὰς γενικὰς ἀρχὰς, ἐπιτρέπεται, ὑπαρχουσῶν τῶν προϋποθέσεων αὐτῆς (279).

§ 53. Τῶν δαπανῶν πολυτελείας ἡ ἔννοια ἐστὶν *ἀρνητική*, περιλαμβάνουσα πᾶσαν δαπάνην μὴ ἐπωφελῆ (280). Ἐπὶ τούτου οὔτε δικαίωμα ἀποζημιώσεως, οὔτε ἐπισχέσεως δίδονται, εἴτε κατὰ γνώμην τῆς γυναικὸς ἐγένοντο, εἴτε μὴ (281), ἀπονέμεται δὲ ἁπλοῦν δικαίωμα ἀφαιρέσεως (justolendi) (282) πλὴν ἐὰν ἡ γυνὴ ἀνθίσταται εἰς τὸν ἀποχωρισμὸν τῆς δαπάνης, δυνατὸν χωρὶς βλάβης τοῦ πράγματος ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀφείλει τὴν δαπάνην (283). Ἐπίσης δὲ ἀποτρέπεῖ ἡ γυνὴ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν προσθηκῶν καταβάλλουσα τὸ δαπανηθέν (284). Περὶ τῶν ἐξαιρέσεων τούτων *οὐδὲν λέγει ἡ συγγραφὴ*, περιορισθεῖσα εἰς τὴν ἀναγραφὴν τοῦ κανόνος περὶ τοῦ δικαιώματος ἐπισχέσεως.

§ 54. Τοιαῦται αἱ περὶ δαπανῶν ἰσχύουσαι κατὰ τὸν νόμον διατάξεις. Ἐρωτᾶται ἤδη, δύναται νὰ ἰσχύσῃ ἀντίθετον αὐτῶν προικῶον σύμφωνον (pactum dotale);

Περὶ τούτου οὐδὲν σχεδὸν λέγει ὁ συγγραφεὺς ἐν τοῖς περὶ δαπανῶν, ἀλλ' οὔτε ἐν τοῖς περὶ προικῴων συμφώνων (§ 287).

Διακρίτεον τὰς ἀναγκαίας δαπάνας τῶν λοιπῶν· περὶ τῶν πρώτων ἀναμφισβήτητον μὲν ὅτι τὸ συνειστῶτος τοῦ γάμου σύμφωνον ὅτι ὁ ἀνὴρ οὐδὲν ἔχει δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἐστὶν ἀνίσχυρον, καθὸ περιέχον ἀπηγορευμένην δωρεὰν μεταξὺ συζύγων (285). Ἀλλὰ τὸ μετὰ τὸν γάμον ἢ πρὸ αὐτοῦ συναπτόμενον περὶ τούτου σύμφωνον ἐστὶν ἀνίσχυρον; Κατὰ τοὺς πλείστους καὶ τοῦτο ἀνίσχυρον κατὰ τὴν διάταξιν Π. (23. 4) 5 § 2 γενικὴν οὖσαν (286), ἄλλως δὲ ἡ ἔννοια τῶν ἀναγκαίων δαπανῶν ἐπιρέπει κατὰ λογικὴν ἀνάγκην τὴν ἐλάττωσιν αὐτῆς τῆς προικός. ἄρα ἀνίσχυρον τὸ ἐναντίον σύμφωνον. Κατ' ἐμὴν γνώμην ὀρθότερον ὁ Mayer (287) ἀποφαίνεται ἰσχύον τὸ σύμφωνον, τὸ μὲν διότι ὁ εἰρημένος νόμος 5 § 2 Π. (23. 4) ἁπλῶς ἀποφαίνεται *ἄχρηστον* τὸ σύμφωνον ὅτι ὁ ἀνὴρ δὲν δύναται *ἐναγαγεῖν* περὶ ἀναγκαίων δαπανῶν (288) τὸ δὲ διότι μὴ ἰσχυούσης τῆς ἀπαγορεύσεως δωρεῶν πρὸ τοῦ γάμου, ἐκ παύτης οὐδὲν ἔπεται περὶ τοῦ πρὸ τοῦ γάμου ἢ μετ' αὐτὸν συμφώνου. Ἄλλως ἐξ ἀναλογίας ἰσχύει ἡ διάταξις (289) καθ' ἣν ἰσχύει κληρονόμοις τῆς προικὸς χωρὶς προαφαιρέσεως τῶν ἀναγκαίων δαπανῶν (legatum dotis integrae nullis impensis detractae). Ἄρα τὸ αὐτὸ κρατεῖ καὶ ἐπὶ συμφωνίας μεταξὺ ζώντων, μὴ ὑποκειμένης εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν δωρεῶν.

Ὁ ἡμέτερος συγγραφεὺς (§ 245 ἐν τέλει § 287) ἀπολύτως δέχεται ὅτι τὸ περὶ ἀναγκαίων δαπανῶν σύμφωνον ἐστὶν ἀνίσχυρον, εἴτε πρὸ τοῦ γάμου, εἴτε καὶ μετ' αὐτὸν συνομολογούμενον (290).

Περὶ ἐπωφελῶν δαπανῶν, μὴ ὑπαρχούσης τῆς διαταξεως, προσέχομεν εἰς γνώμην τῶν κανόνα περὶ ἀπαγορεύσεως δωρεῶν μεταξὺ συζύγων, ὥστε ἐὰν τὸ πρὸ τοῦ γάμου σύμφωνον, περὶ τοῦ μὴ ἀπαιτεῖν ἀποζημίωσιν διὰ τας δαπανας ταύτας ἢ μετὰ τὸν γάμον παραίτησις ἀπὸ τοιούτων δαπανῶν ἰσχυρὰ εἰσί. Περὶ τούτων *οὐδὲν λέγει* ὁ συγγραφεύς·

Ἀλλὰ καὶ περὶ δαπανῶν πολυτελείας (εἰ ἐν ἰσχύει ἁπλοῦν δικαίωμα ἀφαιρέσεως καὶ ἂν κατὰ γνώμην τῆς γυναικὸς ἐγένοντο), ἂν μετὰ τὴν λύσιν τοῦ γάμου συμφωνηθῇ δικαίωμα ἀποζημιώσεως, οὐδὲν κωλύει τὰ κύρος τοιούτης συμφωνίας (291).

§ 55. Περὶ τόκου τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης οὐδὲν λέγουσιν αἱ πηγαὶ, ἀλλὰ βεβαίως ἂν ἡ ἀναγκαία δαπάνη, μὴ παρακρατηθεῖσα, ἀπαιτεῖται διὰ τῆς περὶ ἀχρεωστήτου ἀγωγῆς, μόναν ἀπὸ ταύτης ὀφείλεται τόκος κατὰ τὴν πολιτικὴν δικονομίαν, ἂν ὅμως πρόκειται ἐπωφελῆς δαπάνη, ἀπαιτουμένη διὰ τῆς ἀγωγῆς περὶ ἐντολῆς ἢ περὶ

(286) Et si convenerit, ne ob impensas necessarias a ge r etur, pactum non est servandum quia tales impensae dotem ipso iure minuunt.

(287) op. cit. σελ. 6.

(288) Ὅρα ἰδίως Mayer αὐτόθι.

(289) Π. (33. 4) 1. πρ. 2. πρ. Π. (31).

(290) Τοῦτο συνάγω ἐκ τῆς § 245 ἐπὶ τέλει καὶ διατάξεων 5 § 2 Π. (23. 4) περὶ ἃς φαίνεται ὁ συγγραφεὺς τὴν ἐν τῷ κειμένῳ γνώμην του.

(291) Ὅτι κατὰ τὸν γάμον οὔτε συνομολογούμενον γαμικὸς ὄφειλε ἀποζημίωσις διὰ πολυτελεῖς δαπάνας κατ' οὐδὲν ἀντίκειται, κατὰ τὴν ἔννοιαν ἡμῶν ἡ συναίνεσις πρὸς ἐπιχείρησιν τῶν δαπανῶν πολλάκις οὐχὶ προϋποτει τοιαύτης.

διοικήσεως, ἃς ἀπένειμεν ὁ Ἰουστινιανός, ὀφείλεται καὶ τόκος ἐπὶ τῆς δαπάνης κατὰ τὰ περὶ ἐνέντολῆς καὶ διοικήσεως (292), εἰ καὶ ἡ ἀνεπιεικὴς (293) αὕτη συνέπεια διέφυγε βεβαίως τὸν Ἰουστινιανόν, ὅτε ἀπένειμε τὰς ἀγωγὰς ταύτας.

§ 56. Τὸ δέκατον κεφάλαιον πραγματεύεται περὶ καρπῶν (294), περὶ ὧν γεννᾶται μεγίστη ἀμφισβήτησις ἂν πρόκεινται καρποὶ περιοδικῶς παραγόμενοι καὶ μὴ συμπίπτοντες τῇ διαρκείᾳ τοῦ γάμου. Τὰ περὶ τῆς δυσχερεστάτης ταύτης ἀμφισβητήσεως, ἀναγομένης εἰς τὴν ἑρμηνείαν 7 § 1. II (24. 3) παραλείπω ἐν τῇ παρούσῃ βιβλιοκρισίᾳ, καίτοι πιθανωτέρα μοὶ φαίνεται, ἡ γνώμη τοῦ Czyhlarz (295) καὶ Windscheid (296), θεωρούντων ὅτι παρεισέφρησεν ἀριθμητικὴ πλάνη, οὗ ἕνεκα τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ χωρίου στερεῖται κύρους (297).

§ 57. Περὶ προικῴων συμφώνων (pacta dotalia) ἀτελῆ εἰσὶ τὰ ἐν § 287 καὶ σελίσι σχεδὸν δύο ἀναφερόμενα, καίτοι ὁ συγγραφεὺς εἶχε πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν λεπτομερῆ περὶ αὐτῶν ἀνάπτυξιν τοῦ Czyhlarz (§ § 133—831) ἐν εἴκοσι δύο ὅλαις σελίσι (298).

§ 58. Μετὰ τὸ πέρας τῆς μακρᾶς ταύτης βιβλιοκρισίας ἐρωτήσει βεβαίως πᾶς τις ὁποία ἡ γνώμη μου περὶ τῆς κριθείσης συγγραφῆς. Ἐκ τῶν μακρῶν ἀναπτύξεων ἡ γνώμη μου συνάγεται καθαρῶς· τὸ κριθὲν ἔργον ἔχει πολλὰ ἐλαττώματα, διότι καὶ *μεθόδου* στερεῖται καὶ τῆς προσηκούσης *κατατάξεως*, ἐν πολλοῖς δὲ καὶ *ἐλλιπὲς* ἐστίν, ἐν ᾧ ἠδύνατο ὁ συγγραφεὺς νὰ ἐπωφεληθῇ τῶν προτέρων ἀναπτύξεων (299) πολλαχοῦ δὲ καὶ *πεπλανημέναι* εἰσὶν αἱ δοξασίαι αὐτοῦ, καίτοι ἐν γένει ὁ συγγραφεὺς εὐμοιρεῖ *εὐθυκρισίας*, τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ σπουδαιότερον πλεονέκτημα τῆς συγγραφῆς (300). Μεγάλως δὲ ὑστερεῖται ἡ συγγραφὴ καὶ κατὰ τὸ γλωσσικὸν ὕφος, δεικνύουσα ὅτι ὁ συγγραφεὺς ἀτελῶς γνωρίζει τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν (301), πλεῖστα δὲ *τυπογραφικὰ* σφάλματα περιέχει τὸ βιβλίον (302). Ἐλπίζω ὅμως ὅτι ἐν μεταγενεστέρᾳ συγγραφῇ ὁ κ. Ῥοϊλὸς θέλει ἀποφύγει τὰ σφάλματα ταῦτα καὶ ἔσται ἀκριβέστερος περὶ τὴν ἔκφρασιν, ἐπιτυχέστερος περί τε τὴν συστηματικὴν κατάταξιν καὶ μέθοδον, πληρέστερος δὲ ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀναπτύξεις, ἰδίως ἐπὶ πρακτικῶν ζητημάτων, περιορίζων κατὰ τὸ δίκαιον μέτρον τὰς ἁπλῶς θεωρητικὰς ἀναπτύξεις.

Ι. ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ

(292) Westerburg Archiv für Pr. Rechtswiss. IV σελ.

(293) Λέγω αὐτὴν ἀνεπιεικῆ, διότι ὁ ἀνήρ, καίτοι ὠφελούμενος ἐκ τῆς δαπάνης, καθὸ ἔχων τὰς προσόδους τῆς προικός, δικαιοῦται εἰς τόκον.

(294) Ἐν τῷ τμήματι τούτῳ ἀνωφελῶς ὁ συγγραφεὺς ἐπραγματεύθη διὰ μακρῶν περὶ γεννώντων μαρμάρων (ὅρα καὶ «Θέμιδα» ἀρ. 13 ἔνθα καὶ ἰδίᾳ ἐδημοσιεύθη τὸ μέρος τοῦτο).

(295) op. cit. σελ. 254.

(296) II. § 501 σημ. 8.

(297) Ὁμοδοξοῦσι Καλλιγᾶς IV § 107· καὶ Κρασσᾶς § 143 σημ. 9. Περὶ ἄλλων γνωμῶν ὅρα Κρασσᾶ αὐτόθι καὶ § 272 τῆς συγγραφῆς, ἥτις καὶ ἐν τῷ μέρει τούτῳ ἀρκούντως συγκεχυμένη κατὰ τὴν κατάταξιν ἐστί.

(298) Ὁ συγγραφεὺς ἀπαιτεῖ διὰ τὸ κῦρος τῶν προικῴων συμφώνων τὴν τήρησιν τοῦ ἄρθρου 42 (ἤδη 48) τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου.

(299) Ἀτυχὴς ἐστὶν ἡ ἀπόπειρα τοῦ κ. Ρ. ἐν τῷ προλόγῳ (σελ. 17) πρὸς δικαιολογίαν τῆς ἑαυτοῦ συντομίας. Βεβαίως αὕτη ἐστὶν ἀρετὴ λόγου, ἀλλ' ὅταν ὁ συγγραφεὺς παραλείπῃ πολλὰ οὐσιώδη ζητήματα, ἐν πολλοῖς δὲ ὑπερβαίνει τὸ ἀπαιτούμενον τῆς ἀναπτύξεως μέτρον, τίς ἡ δικαιολογία;

(300) Ἐξαίρεσιν ἀποτελεῖ ἡ ἐξήγησις τοῦ σκοποῦ τῆς ἀποτετιμημένης προικὸς καὶ ἡ διττὴ ἔννοια τῶν ἀναγκαίων δαπανῶν, καθ' ἣν ὁ συγγραφεὺς περιῆλθεν εἰς δεινὸν ἀνάχρονισμόν.

(301) Περὶ ἀτελείας τοῦ γλωσσικοῦ ὕφους ὁ εἰσηγητὴς τῆς κρίσεως ἐπιεικῶς οὐδὲν εἶπε. Σφάλματα ἐπίσης τῆς συγγραφῆς θεωρῶ τὴν *κατάχρησιν* λατινικῶν φράσεων καὶ ὅρων ἐν τῷ κειμένῳ. (Ὅρα λ. χ. σελ. 79. 80. 84. 85. 88. 94. 107. 108. 109. 114. 118. 119 καὶ ἀλλαχοῦ).

(302) Περὶ τυπογραφικῶν παροραμάτων οὐδένα λόγον ἤθελον ποιήσει, ἂν μὴ ἦσαν ὑπέρμετρα.

ὑπηρέτησεν ὡς ἐφέτης ἐπὶ τετραετίαν ἢ ὡς πρόεδρος πρωτοδικῶν ἐπὶ ἐξαετίαν, ἢ ὡς Ἀρειοπαγίτης ἐπὶ ἓν ἔτος.

Ἄρθρ. 15. Τὸ χρονικὸν διάστημα διαφόρων τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ θέσεων συνυπολογίζεται καὶ συγκεφαλαιοῦται πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὡρισμένου διὰ τὸν προβιβασμὸν χρόνου, ἐξαιρουμένων τῶν ῥητῶς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ εἰδικῶς προβλεπομένων περιπτώσεων. Ἡ ὑπηρεσία τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑπουργικοῦ γραμματέως καὶ ἀνωτέρω, τῶν λαμβανομένων ἐκ τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας, ἐξομοιοῦται πρὸς τὴν ὁμοιόβαθμον ἐν τῷ δικαστικῷ κλάδῳ θέσιν των, ὡς πρὸς τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἐτῶν τῆς ὑπηρεσίας, ἡ δὲ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ ὑπηρεσία τῶν ἐχόντων μὲν δίπλωμα νομικῆς σχολῆς τοῦ ἐθνικοῦ ἢ ξένου ὁμοταγοῦς πανεπιστημίου, ἢ τῆς πρώην Ἰονίου Ἀκαδημίας, ἀλλὰ μὴ λαμβανομένων ἐκ τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας, λογίζεται πρὸς ἀπόκτησιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 9 ἀπαιτουμένων προσόντων, ὅπως ὑποβληθῶσιν εἰς ἐξέτασιν διὰ τὴν θέσιν πρωτοδίκου ἢ ἀντεισαγγελέως.

Ἄρθρ. 16. Διὰ τὸν προβιβασμὸν πρωτοδίκου ἢ ἀντεισαγγελέως παρὰ πρωτοδίκαις εἰς ἀνωτέραν θέσιν πρέπει νὰ ὑποβληθῇ ἠτιολογημένη περὶ τῆς ἱκανότητος αὐτοῦ ἔκθεσις τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ δικαστηρίου, παρ' ᾧ ὑπηρετεῖ, καὶ νὰ γνωμοδοτήσῃ ὑπὲρ τοῦ προβιβασμοῦ ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ ἐφετείου, εἰς ὃ ὑπάγεται τὸ πρωτοδικεῖον. Διὰ τὸν προβιβασμὸν πρόεδρου ἢ εἰσαγγελέως πρωτοδικῶν εἰς ἀνωτέραν θέσιν πρέπει νὰ ὑποβληθῇ ὁμοία ἔκθεσις τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ ἐφετείου, εἰς ὃ ὑπάγεται τὸ πρωτοδικεῖον, παρ' ᾧ ὑπηρετεῖ, καὶ νὰ γνωμοδοτήσωσιν ὑπὲρ τοῦ προβιβασμοῦ ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου. Διὰ τὸν προβιβασμὸν ἀντεισαγγελέως παρ' ἐφέταις εἰς ἀνωτέραν θέσιν πρέπει νὰ ὑποβληθῇ ὁμοία ἔκθεσις τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως του ἐφετείου, παρ' ᾧ ὑπηρετεῖ, καὶ νὰ γνωμοδοτήσωσιν ὑπὲρ τοῦ προβιβασμοῦ ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου. Ὁ προβιβασμὸς τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, τῶν προέδρων καὶ εἰσαγγελέων τῶν ἐφετῶν, τῶν Ἀρειοπαγιτῶν, τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἀντεισαγγελέως, καὶ τῶν ἐφετῶν εἰς ἀνωτέρας θέσεις γίνεται κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Περιπτώσεις παύσεως τινῶν ἐκ τῶν μὴ ἰσοβίων δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 20. Οἱ εἰρηνοδίκαι, οἱ εἰδικοὶ πταισματοδίκαι, οἱ συμβολαιογράφοι καὶ οἱ εἰδικοὶ ὑποθηκοφύλακες παύονται ὁριστικῶς τῆς ὑπηρεσίας·

Α') Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 21, 22 καὶ 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Β') Ἐὰν τιμωρηθῶσι πειθαρχικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ δὶς ἐντὸς ἔτους.

Γ') Ἂν ἐπὶ ἕνα μῆνα ἀπόσχωσιν ὅπως δήποτε τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἄνευ ἀδείας.

Δ') Ἂν ἕνεκα νόσου καταστῶσιν ἀνίκανοι πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των πλέον τῶν τριῶν μηνῶν, κατὰ ἔνορκον ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου πιστοποίησιν δύο ἰατρῶν.

Ε') Ἂν καταδειχθῶσιν ἀνίκανοι ἢ ἀμελεῖς περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των, ἢ ἀποδείξωσιν ὅπως δήποτε ἀναξιοπρεπῆ ἢ ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν θέσιν των διαγωγήν, καὶ γνωμοδοτήσωσιν ὑπὲρ τῆς παύσεως οἱ ἁρμόδιοι εἰσαγγελεῖς τῶν πρωτοδικῶν καὶ τῶν ἐφετῶν.

ϛ') Ἂν καταργηθῇ ἡ θέσις εἰς ἣν διατελοῦσιν.

Ὁ παυθεὶς ἕνεκα καταδίκης κατὰ τὰ ἄρθρ. 21 καὶ 22 τοῦ ποινικοῦ νόμου δὲν δύναται νὰ διορισθῇ πλέον εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν. Ὁ ἕνεκα καταδίκης δυνάμει τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου παυθεὶς δὲν δύναται νὰ διορισθῇ ἐκ νέου εἰς δικαστικὴν ὑπηρεσίαν πρὸ τῆς παρελεύσεως τριετίας ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ὁρισθέντος χρόνου τῆς ἀνικανότητος πρὸς ἀνάκτησιν δημοσίας ὑπηρεσίας. ὁ δὲ παυθεὶς διά τινα τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις Β', Γ' καὶ Ε' τοῦ ἄρθρου τούτου περιπτώσεων δὲν δύναται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν πρὸ τῆς παρελεύσεως διετίας ἀπὸ τῆς παύσεως.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς γραμματεῖς τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων νὰ μεταβάλλωσι τὰς ἐν τῷ ἐτησίῳ προϋπολογισμῷ ἀναγραφομένας μηνιαίας μισθοδοσίας τῶν ὑπογραμματέων καὶ γραφέων.

ΜΙΑ ΟΨΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΝΟΜΩΝ

Τὰ ἐσχάτως ὑποβληθέντα ὑπὸ τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς νομοσχέδια ἐγένοντο ἤδη νόμοι τοῦ Κράτους, χωρὶς νὰ δοθῇ οὐδ' ὁ παραμικρὸς χρόνος πρὸς εὐρυτέραν αὐτῶν συζήτησιν, ἥτις ἀπὸ πολλοῦ χρόνου διαλάμπει διὰ τῆς ἀπουσίας της ἐπὶ ὅλων ἐν γένει τῶν νομοθετημάτων, τὰ ὁποῖα κατακλύζουσι τὴν ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν κατὰ πᾶν ἔτος. Μεταξὺ τῶν νομοθετημάτων τούτων βεβαίως ἔξοχον θέσιν κατέχει τὸ περὶ καταρτίσεως τοῦ νομοθετικοῦ σώματος, τὸ ὁποῖον ἐπανέφερε σχεδὸν τὸ πρώην καθεστὸς τῆς ἐν μικρᾷ περιφερείᾳ ἀναδείξεως τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἔθνους, ἀφ' οὗ πανθομολογουμένως οὐδεμίαν τῶν ἐπαγγελιῶν κατώρθωσε νὰ ἐπιδείξῃ ὁ θεσμὸς τῆς εὐρείας ἐκλογικῆς περιφερείας, τοὐναντίον μάλιστα ἀναζωπυρήσας καὶ παγιώσας τὸ ψυχορραγοῦν σύστημα τῶν ἐκλογικῶν συνδυασμῶν.

Ἀλλ' ἡ ἀπὸ εὐρυτάτης περιωπῆς ἐπισκόπησις τῶν νομοθετημάτων τούτων ἴσως θὰ ἐξέφευγε τῶν ὁρίων τῆς «Θέμιδος», ἐντὸς τῶν ὁποίων θὰ ἐκρίνετο μᾶλλον ἁρμόζουσα ἡ ψυχρὰ καὶ νομικὴ αὐτῶν ἐπισκόπησις, καὶ ἰδίως ἐπὶ τῶν θεμάτων ἐφ' ὧν ἐκινήθη ἡ δημοσία συζήτησις.

Καὶ πρῶτον κατεκρίθη τὸ σχετικὸν νομοθέτημα ὡς καθιστῶν παράνομον τὴν ὑπάρχουσαν Βουλὴν διὰ τὴν μὴ ὕπαρξιν ἐν αὐτῷ μεταβατικῆς περὶ τούτου διατάξεως. Δὲν εὑρίσκομεν τὴν ἀντίρρησιν σπουδαίαν, διότι εἶναι πλέον ἢ προφανές, ὅτι ἡ νομίμως καταρτισθεῖσα καὶ ὑπάρχουσα Βουλὴ, ὁπωσδήποτε καὶ ἂν ἐκανόνισε τὸν τρόπον τῆς συγκροτήσεως τοῦ νομοθετικοῦ σώματος, δὲν ἠδύνατο νὰ ἀφορᾷ εἰμὴ εἰς κατάρτισιν νέας Βουλῆς μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς νομίμως δοθείσης τῇ παρούσῃ ἐντολῆς, ἥτις δὲν ἠδύνατο νὰ προέλθῃ κατὰ τὰς σαφεστάτας περὶ τούτου συνταγματικὰς διατάξεις εἰμὴ ἢ διὰ παρόδου τῆς τετραετοῦς περιόδου ἢ διὰ διαλύσεως. Τὸ μόνον ἀληθῶς ὅπερ ἔχρηζεν εἰδικῆς μνείας ἦτο ἡ περίστασις τῆς ἐνεργείας συμπληρωτικῶν ἐκλογῶν, ὅπερ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σχετικῷ νόμῳ.

Ἀλλ' ἂν ἡ κατάκρισις αὕτη δὲν ἔχει ὑπόστασιν, ἀδύνατον εἶναι νὰ παρορᾷ ἡ κυριωτάτη τοῦ νομοθετήματος ἔλλειψις, ἡ ἀφορῶσα τὴν ἐλλ[illegible] μένου τοῦ ψηφισθέντος νόμου. Ὅσον [illegible] θελήσῃ τίς νὰ σύρῃ ἀπὸ τὰ μαλλά[illegible] ἀδύνατον νὰ πείσῃ τινα ὅτι ἡ παρα[illegible] τηρημένους, ταὐτὸν εἰπεῖν ἀνυπ[illegible] μους, πληροῖ τοὺς συνταγματικοὺς ὅρο[illegible] σεως καὶ τῆς δημοσιεύσεως τῶν νόμω[illegible] ὅταν ὡς ἐν προκειμένῳ, οὐδὲ ὀνομα[illegible] φέρονται οἱ ἀναβιοῦντες νόμοι, ἀλλὰ [illegible]

ται διά της γενικής και αορίστου φράσεως « και οί πρός συμπλήρωσιν αύτών έκδεδομένοι πρό των καταργουμένων νόμοι», ύπό τούς οποίους συνταγματικούς όρους αναγράφεται ή αρκούντως βαρεία υποχρέωσις της γνώσεως των νόμων, ώστε να μή επιτρεπθή, καί ή ανάγκη της γνώσεως των διά της καταργήσεως τού καταργήσαντος έτέρους αναθεωρόντων έτέρων τούτων.

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ή εύχή ολοκλήρου τού δικηγορικού συλλόγου Αθηνών ύπέρ της διατηρήσεως τού τέως γραμματέως τών πρωτοδικών κ. Μ. Τριανταφυλλίδου δέν εισηκούσθη, αί πολλαί καί καλαί υπηρεσίαι του δέν ελήφθησαν ύπ' όψει καί ή αντικατάστασις επήλθε διά τού κ. Γ. Άχολου δικηγόρου καί συντάκτου της έν Πύργω άρτι εκδιδομένης εφημερίδος ο «Σκαπανεύς». Έχει καί ή πολιτική τας απαιτήσεις της καί δέν αρκεί να πληροί τις ευσυνειδήτως τό καθήκον του, αλλά πρέπει είς έπίμετρον να μή ζητή καί άλλος την θέσιν του. Αύτό θά είπή Δημοσία εν Ελλάδι υπηρεσία. Δέν θέλομεν να επιμείνωμεν περισσότερον, τοσούτω μάλλον, καθόσον υποθέτομεν ότι ό κ. Γ. Άχολος δικηγόρος καί νέος φιλότιμος θέλει συνεχίσει τό έργον τού κ. Μ. Τριανταφυλλίδου. Άλλά πρέπει να δμολογήσωμεν ότι κακίστη αρχήν τού έργου αύτού επεχείρησεν ό κ. Άχολος διά της αδικαιολογήτου αναστατώσεως ήν επεχείρησε εν τώ γραφείω τού πρωτοδικείου καί της απολύσεως τιμιωτάτων καί εργατικωτάτων υπαλλήλων, όπερ καθόσον ενθυμούμεθα, επί ουδεμιάς αρχι τοιάδε γραμματικής εί δυνατόν είπείν, μεταβολής έγένετο. Διότι νά είναι βέβαιος, ότι ουδένα θέλει πείσει ότι προέβη είς τας σκαπανικάς ταύτας απολύσεις ένεκεν της μέχρι τοιάδε αγνώστου ανικανότητος τών υπαλλήλων, ούς τοιάδε θά έκαθε καιρόν να εκτιμήση κάν, ένώ έκ τού εναντίου κοινή πεποίθησις είναι ότι υπείκει είς θεραπείαν συμφερόντων τρίτων, αντικειμένων διαρρήδην, ώς μάς πιστεύσή, είς την εξυπηρέτησιν καί της ιδίας αύτού φιλοτιμίας.

Η ΔΙΚΗ ΒΕΡΔΗ

Ή άρτι παρατιθεμένη κατά της Χαρικλείας Βέρδη ποινική δίκη διετράνωσε την παντελή ανεπάρκειαν της παρ' ήμίν ιατροδικαστικής καί την καθυστέρησιν της αναγκαίσης. Τό κύριον θέμα, άπό τού οποίου εξήρτατο ή τύχη της ποινικής ταύτης δίκης καί της γυναικός κόρης διεξήχθη κατα τρόπον, ό οποίος, άν δέν είναι προωρισμένος να προκαλέση έπαίνους ύπέρ της ανακριτικής ήμών λειτουργίας, δεδικώς ήδύνατο να έπισύρη χαρακτηριστικώτατα μαστιγώματα κατ' αύτού όπου, πάνω δικαίως, τό εγχειρείν ιατροδικαστικόν ζήτημα θά έθεωρείτο έκ των γονδροειδεστάτων καί έξ εκείνων, έπί τών οποίων έναντιορρημούν ιατροί εισέρχονται είς τον κύκλον τού άκρου γελοίου. Παραλείπομεν δέ καί ή έπί τόπου αμεσώτατα μετά τό αδίκημα επίσκεψις, ή οποία ήδύνατο να δώση δραματον στοιχείων προς την της αληθείας ανακάλυψιν, εγένετο πάνω αμελώς, διότι ένθυμούμεθα ότι πρό τής έμφανίσεως σιασδήποτε αναριτικής αρχής επεσκέφθη τόν τόπον τού αδικήματος ή ώς πολιτικώς ένάγουσα παρασταθείσα συγγενής τού θύματος καί τερος αντιπρόσωπος μιάς εφημερίδος. Τοιαύτης αμελείας αποτέλεσμα δέν ήδύνατο είμή να επέλθη ή τραγελαφική έτυμηγορία τών ένόρκων, ότι νές, παρά τό καθήκον των έν αμφιβολία να κηρυχθώσι ύπέρ τής κατηγορουμένης έκρινον πρατιμώτερον να αποφανθώσι ναί καί όχι, καί ύπό την κεκρυμμένην ούτω αργησιβελίαν να αποστείλωσιν είς δεκαετή δεσμά μίαν κόρην. Ή κοινωνική έξ έλλείψεως προνοίας αμφιβολία καταπίπτουσα έπί μιάς κόρης είναι ό,τι είδεχθές δύναταί τις να φαντασθή, καί θέλομεν να πιστεύωμεν ότι ή χάρις θέλει απομλύνει τόν ρόπον.

Κρίνομεν περιττόν να προσθέσωμεν ότι καταχρίνομεν ανεπιφυλάκτως τήν αναπαπτιμένων τών θυρών συζήτησιν τής υποθέσεως, ήτις παρεσχε τή δημοσιότητι λεπτομερείας, αί οποίαι δέν πιστεύομεν ότι ήτο ανάγκη να παρασχεθώσιν είς τήν κοινήν ανάγνωσιν καί περιέργειαν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Αί πτωχεύσεις τού 1890.

Κατά τό 1890 έκηρύχθησαν είς κατάστασιν πτωχεύσεως δι' απορατέων τών διαφόρων πρωτοδικείων τού Κράτους, δημοσιευθεισών έν τή «Εφημερίδι τής Κυβερνήσεως» 352 έμποροι ή εμπορικαί εταιρίαι. Έκ τούτων εκηρύχθησαν είς κατάστασιν πτωχεύσεως ύπό τού Πρωτοδικείου Άθηνών 187, Πατρών 12, Ήλείας 21, Ερμουπόλεως 13, Βόλου 11, Τριπόλεως 10, Λαμίας 10, Ναυπλίου 9, Καλαμών 9, Αιτωλίας 7, Λαρίσσης 7, Κερκύρας 6, Ζακύνθου 6, Σπάρτης 5, Χαλκίδος 4, Κυπαρισσίας 3, Καρδίτσης 1, Λευκάδος 1.

Τά μή εκδόντα απορασεις περί κηρύξεως πτωχευτικός πρωτοδικείοις είσί τά εξής: Κερκάλλησίας, Τρικάλων, Άρτης καί Μεσολογγίου.

Βουλγαρική Δικαιοσύνη

Ό προϋπολογισμός τού Υπουργείου της Δικαιοσύνης της Βουλγαρίας ανέρχεται είς 4,237,100 φράγκα, ένώ ό τού ημετέρου υπουργείου της Δικαιοσύνης ανέρχεται είς 5,143,262 δραχ. Οί μισθοί τών δικαστών είναι σχετικώς γενναίοι έν Βουλγαρία, ύπέρ τού έν Σόφια ανωτάτου δικαστηρίου, πενών έφετείων, πέντε πρωτοδικείων α΄. τάξεως καί δεκαεξ 6΄. τάξεως δαπανώνται 2,808,000 φράγκων, έν ώ ύπέρ τών ήμετέρων Αρείου Πάγου ό έφετείων καί 22 πρωτοδικείων δαπανώνται 1,533,240 δραχμαί. Σχετικώς εύτελέστερα είναι αί μισθοδοσίαι τών εισαγγελικών έν Βουλγαρία, διότι ύπέρ 115 εισαγγελικών δαπανώνται 189,800, έν ώ ύπέρ τών 239 ήμετέρων δαπανώνται 615,720 δραχμαί. Ή συντήρησις 24 φυλακίων έν Βουλγαρία απαιτεί 374,000, έν ώ ή συντήρησις τών ελληνικών φυλακίων απαιτεί 1,253,439 δραχμάς, ένεκεν τού μεγάλου αριθμού πών κρατουμένων.

Τηλεγραφικώς ανηγγέλθη έκ Πύργου της Ηλείας ότι ηύτοκτόνησεν ό αυτόθι δικηγόρος Ιωάννης Βαρσελής έκ Πύργου κατηγορούμενος καί ηλικίας περίπου 30 έτών. Άγνοούνται τά αίτια της απονενοημένης ταύτης πράξεως.

— Έν τώ Πλημμελειοδικείω Τριπόλεως έδικάζετο τήν 15 τρέχοντος ό πρώην αστυνόμος τού άκμου Τριπόλεως κατηγορούμενος έπί πρακτικαί κατά τινος πολίτου. Τό Πλημμελειοδικείον έκηρυξεν αθώον τόν πρώην αστυνόμον, καθ' ήν δέ στιγμήν εξήρχετο ού τού Πλημμελειοδικείου, τρίτος ένδιαφερόμενος ύπέρ της καταδίκης του καί βαρείως φέρων την αθώωσιν του τώ έπετέθη διά μαχαίρας καί τόν έτραυμάτισεν καιρίως.

37 L. JACOLIOT.

ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

— Καί έντούτοις είναι απλούστατον, διότι ή κατηγορία, ώς καλώς γνωρίζετε, ορίσταται, καί μόνος ό κ. Εισαγγελεύς δύναται να αποχωθή ύπέρ ή κατά τού κ. υίού σας. Πρό παντός άλλου είμαι δούλος τού καθήκοντος· τό δέ καθήκον τούτο μέ διατάσσει να καταθέσω είς την εισαγγελίαν την πλαστογραφημένην επιταγήν καί την καταμήνυσιν, τά οποία οί κ. κ. Εύστέριος Μιράνδας καί Σια μού επηρώθυνον.

— Αύτά τά οποία λίπατε, κύριε, τά είπατε σπουδαίως· απήντησεν ό δέ Μαρσάς τονίζων εκάστην λέξιν της φράσεως του καί προσβλέπων τόν Φρολέ μετά βλέμματος περιεργητικού.

— Μάλιστα, κύριε, σπουδαίως, απήντησεν ό Φρολέ, παρατηρών έγγραφα καί υποψηφιρίζων ακαταλήπτους λέξεις, όπως δώση να εννοήση ό κ. δέ Μαρσάς ότι ήδύνατο να απαιωρηθή.

— Είσαι χρείαν υποκείμενον! απήντησεν ό δέ Μαρσάς.

— Κύριε!

— Είσαι είς κατεργάρης, είς τιποτένιος, οστις μετά μίαν ώραν θά αποβληθής, κατ' απαίτησιν μου, από της εν τή αστυνομία θέσεως σου.

— Καί υπό τού γαμβρού σου βεβαίως, διά να σώσης τόν υίόν σου· όπως αγαπάτε, κύριε, ό οποίος δέν είσθε ούτε χρείαν υποκείμενον ούτε κατεργάρης, αλλ' είσθε ό πατήρ ενός πλαστογράφου... όπως αγαπάτε... θά ίδωμεν όμως ποίος θά γελάση. Αύριον όλαι αί εφημερίδες της αντιπολιτεύσεως θά δημοσιεύσωσιν, ότι ό κ. διευθυντής της αστυνομίας απέλυσε της υπηρεσίας τόν αρχηγόν της δημοσίου ασφαλείας διότι ούτος, λαβών μηνυσιν κατά τού συναδέλφου του επί πλαστογραφία διά τό ασήμαντον ποσόν ενός καί ημίσεως εκατοκμυρίου φράγκων, ώρνήθη να ρίψη αυτήν είς τό κανίστρον των αχρήστων καί τούτο διότι εδικαιούτο, ότι ή ιστόρις ενώπιον τού νόμου δέν πρέπει να είναι ψευδής καί απατηλή, αλλ' ότι πρέπει να περιωρίται καί ό ισχυρός δσάκις υποπίπτη είς εγκλήματα, έξίσου όπως καί ό απορος... Ω! τό ωραίον δημοσιογραφικόν άρθρον θά ίδωσι τό φώς της ημέρας! ή διακήρυξις των δικαιωμάτων τού ανθρώπου, αί αρχαί τού 1789, πάντα ταύτα θά εκτελεσθώσι παντοιοτρόπως· ή δέ κυβέρνησις θά ανγκασθή να πάση τόν κ. διευθυντήν καί να διορίση είς την θέσιν του τόν αρχηγόν της δημοσίου ασφαλείας, υποκύπτουσα υπό την πίεσιν της κοινής γνώμης καί τού τόπου, τά οποία αμφότερα είσί δυνατόν όχι εύκατορθώτοι. Έμπρός, κύριε δέ Μαρσάς, υπάγετε να είδοποιήσητε τόν κ. δέ Βερζέν, οστις συρίσκεται είς τό θέατρον δέν αξίζει τόν κόπον να περιμένετε την επιστροφήν του άπαξ απαλλαχθήτε από ένα κατεργάρην, ός είπατε ένώ.

— Αληθώς, ό άνδρας αύτος μάς έχει στό χείρι ήμισυρισμεν ό δέ Μαρσάς κατεβεβλημένος· αλλ' άμαστος, ίδέας τινος αστραπηδόν διελθούσης διά τού νους αύτού, ανέστη καί σπουδαίως καλά, είπεν, εκτελέσατε τό καθήκον σας καί διευθύνθη πρός την θύραν.

— Σταματήσατε! είπεν ό Φρολέ καθ' ήν στιγμήν ό ορισπτήρ ήμελε να εξέλθη.

— Τί με θέλετε πλέον, κύριε, απήντησεν αξιοπρεπώς ό πελεύταιος.

— Πολύ ζωηρός είσθε! δέν αρίνετε στιγμήν διά να ήμπορέση κανείς να αναπνεύση· έλάτε έδώ· τί διάβολο! νομίζω ότι ήμπορούμεν να συνενοηθώμεν.

— Καί με ποίαν απήντησεν ό γέρων μετά περιφρονήσεως.

— Α! ίχι παλαβομάρας... αί συγγνώμην! ήπρόσθεσεν αμέσως ό Φρολέ.

— Εννόησα την έκφρασιν, κύριε· περίττον να ζητήσητε συγγνώμην δι' αυτήν, είναι της κοινωνικής υποστάθμης έξ ής προσήλθετε.

— Αρκεί! οί λόγοι δέν έχουσι κανένα χρωματισμόν. Έννοείτε πολύ καλά ότι δέν ζητώ χρήματα όπως κουβέ σε μ' λήσης.

— Ω! καί τί άλλο ήμπορεί κανείς να δώση, είς έσέ, Φρολέ;...

— Κάτι άλλο παρά χρήμα,... αύτι είμαι πλούσιος.

— Απόδειξις ότι σού προσέρχον καί έλάβες αρκετά... Λοιπόν:

— Λοιπόν... θά ήμαι εύχαριστημένος έάν λάβω την θέσιν Συμβούλου της Επικρατείας.

— Αύτό μόνον!

— Ναί, μάτην θεόν!... ή φιλοδοξία μου είναι παρά πολύ μετριοφρων.

Ό αρίσπαγίτης επήκουσεν. Ίδέα τις, χίρνης επελθούσα αυτώ, ίσκυσε τό πνεύμα αύτού τρομούτον ισχυρώς, ώστε τό αρίγεσε την ελευθέραν βουλησιν.

— Άλλα καί εν αποδεχθώ την πρότασίν σας, γνωρίζετε πολύ καλά ότι δέν έχω την στιγμήν ταύτην είς τό θαλάμιόν μου ένα διορίστον συμβούλου τού Κράτους, καί ότι μοι χρειάζεται καιρός διά να ενεργήσω διά τών φίλων μου... Τό πράγμα βλέπετε, είναι αδύνατον, διότι έγώ έχω ανάγκην να λάβω είς τό χαρτόφυλ μου την επιταγήν τού υίού μου πλαστήν έσπέραν· αύριον βεβαίως αί συγχρίσεις θά είναι μεγαλύτεραι. Φαίνεσθε ότι επιθυμείτε είς την θλιβεράν μαύτε όμως ότι ή υπομονή μου έχει τα όρια της. Αύριον την πρωίαν θά προσέρχεσθε είς τους πόδας τού προέδρου, συνοδευόμενος υπό τού κ. δε Βέρζεν, καί τότε θά ίδω αν θά κατορθώσω να κλείσω τό στόμα σας καί να σώσω τόν υίόν μου... Λοιπόν, την επιταγήν πρέπει να λάβω σήμερον, θά κάμω δε τά δύνατα δυνατά διά να στρεψχριστήσω άλλως, αρχήσατε με ήσυχον καί ας σπουδή πάσα περί τούτου αμελείας.

Ό Φρολέ ένοησεν, ότι πό τόσο περισσότερος αποδείχθη μέσον θέλει επιτύχει αναπορεύσεις, μάλιστα ότι τά χρήματα ήθελον πληρωθή κατόπιν βεβαίας ήθελε γενεί μία ανάκρισις θά έντινετο δι γνωστόν εξ αύτού ότι ό Παύλος, όστις δέν έγγε τόν καιρόν να τά φανερώση είς τόν πατέρα του, τοιούτοτρόπως υπό τού μούρου υπηρέτου τού Πορτογάλου είς συναλλαγάς καί τόν κ. Δημητροκώστη, ένεκα των λόγων τούτων, ή κατηγορία θά ήρχιζε να χωλαίνη. Πρός δέ ή υπογραφή έρεσεν απαραλλάκτων την χαρακτήρα τού υίού του δι-Μαρσάν άνευ της ελαχίστης παρεκτροπής· ήθελε δέ θεωρηθή λίαν παράδοξον πράγμα ότι ό κ. Μαρσάς καί Σια επλήρωσαν δυσμενή εικονικήν υπογραφήν. Τάσσα πάντα θά ίδον είς την υπόθεσιν άλλοίαν προσηκτέρχεν, άν προσέβλεπε ό Φρολέ δτε τούτο αύτού, επρατήσεν άλλως να επιμείνη είς περιστάσεις τοιάδε έγγορες, υπό τα οποία εκ μέρους τού κ. δε-Μαρσάν, ήν να καταφεύγει καί ό λόγος της εκδόσεως της, μάς φυσις σπουδή καί ή απρεπεια αστοπλαία.

— Καί πώς σας είπεν, ότι δέν θα

την εσπέραν ή επιταγή;

— Θά τό κάμετε αύτό...

— Βεβαίως, άλλα με μίαν απλήν

ΠΤΩΧΕΥΣΕΙΣ

Ἀβραὰμ Λουντζίνης κ. Κερκύρας. Ἀπ. 1 (1891) πρ. Κερκύρας. Ἐν. πτωχ. 2 Ἰανουαρίου 1891. Εἰσ. Χ. Φαρσῆς πρ. συνδ. Σπ. Γερτσάρης. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 22 Ἰανουαρίου 1891.

Γεωργ. Κιρκίνης κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 70 (1861 πρ. ἐνταῦθα. Ἐν. πτωχ. 8 Ἰανουαρίου 1891. Εἰσ. Ι. Καγκάδης, πρ. συνδ. Χ. Λαμπρόπουλος, Π. Μπακατσούλας καὶ Γ. Πατρόπουλος. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 24 Ἰανουαρίου 1891.

Τρ. Ἀναστασόπουλος κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 80 (1891) πρ. ἐνταῦθα. Ἐν. πτωχ. 10 Δεκεμβρίου 1890. Εἰσ. Τ. Πετρουτσόπουλος, πρ. συνδ. Α. Ἠλιόπουλος καὶ Χ. Παπουτσόπουλος. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 25 Ἰανουαρίου 1891.

Γ. Καργάκος κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 85 (1891) πρ. ἐνταῦθα. Ἐν. πτωχ. 16 Νοεμβρίου 1890. Εἰσ. Σ. Σωτηρακόπουλος, πρ. συνδ. Ν. Θ. Ἀναστασίου καὶ Ι. Μάνος. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 25 Ἰανουαρίου 1891.

Πρόσκλησις πιστωτ. εἰς διάσκεψιν περὶ συμβιβασμοῦ

1) τῆς πτωχ. Σ. Σαρκίση, Ἀθηνῶν, τὴν 21 Ἰανουαρίου 1891· 2) τῆς πτωχεύσεως Ι. Κωνσταντακοπούλου, Πατρῶν, τὴν 24 Ἰανουαρίου 1891· 3) τῆς πτωχεύσεως Μ. Ἀλμπανοπούλου, Ναυπλίου, τὴν 23 Ἰανουαρίου 1891· 4) τῆς πτωχ. Ἀν. Μεντζελοπούλου, Πατρῶν, τὴν 30 Ἰανουαρίου 1891· 5) τῆς πτωχ. Θ. Σπανοπούλου, Πατρῶν, τὴν 29 Ἰανουαρίου 1891· 6) τῆς πτωχ. Γ. Τσιανταλλοπούλου, Πατρῶν, τὴν 23 Ἰανουαρίου 1891· 7) τῆς πτωχ. Ἀνδρ. Ἀγγελοπούλου, Πατρῶν, τὴν 4 Φεβρουαρίου 1891.

Προσαγωγὴ δικαιολογ. πιστωτῶν

1) τῆς πτωχ. Εὐαγ. Παπαϊωάννου, Ἀθηνῶν, ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 14 Ἰανουαρίου· 2) τῆς πτωχ. Γ. Γρίβα, Ἀθηνῶν, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς· 3) τῆς πτωχ. Κ. Παινίτη, Ἀθηνῶν, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς.

ΠΑΕΙΣΤΗΡΙΣΜΟΙ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰανουαρίου 1891.

½ ἐξ ἀδιαιρέτου τῆς οἰκίας τοῦ ὁρ. Σπ. Μάζη ἐν τῇ ἐνορίᾳ Παναγίας τῆς Χρυσοκασπρωτίσσης ἐκ π. τ. 177 Συμβ. Ι. Βωτυρᾶς.

— Ἐμπυστευτικὸν δικαίωμα ἀμπέλου τοῦ ὁρ. Σωτ. Μάρκου ἐν τῇ θέσει Δρανουμανῆ τῆς γῆς ἀνηκούσης εἰς τὸν Γ. Ηαγίν, ἐκ στρ. β. 8 ¼ . Συμβ. Ι. Βωτυρᾶς.

— ½ ἐξ ἀδιαιρέτου οἰκοπέδου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων τοῦ ὁρ. Ν. Ἐμμ. Μανιτάκη ἐκ π. τ. 1000. Συμβ. Π. Παπαδιαμαντόπουλος.

— Οἰκία μετὰ τοῦ οἰκοπέδου της κτλ. ἐν θέσει Χαμοστέρνα παρὰ τὴν γραμμὴν τοῦ σιδηροδρόμου Π. Α. Π. ἐκ π. τ. 419 τοῦ ὁρ. Κ. Τσουρατᾶ. Συμβ. Γ. Ι. Παπούλας.

— ½ ἐξ ἀδιαιρέτου οἰκίας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κλεψύδρας τοῦ ὁρ. Εὐστ. Μαζιώτη ἐκ π. τ. 177 καὶ 60 ⅞ Συμβ. Ι. Βωτυρᾶς.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 20 Ἰανουαρίου 1891.

Οἰκία μετὰ τοῦ συνεχομένου μαγαζείου, οἰκοπέδου κτλ. ὀπισθεν τοῦ τελωνείου Πειραιῶς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φλίσσα ἐκ π. τ. 709 τῶν ὁρ. κλῆρ. Α. Μανίνα. Συμβ. Ν. Βουτυρᾶς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰανουαρίου 1891

Οἰκία κατὰ τὴν ἐνορίαν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Σωτῆρος καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Νίκης τοῦ ὁρ. Θ. Δ. Ἠλία. Συμβ. Δημ. Ῥουσόπουλος.

— Κλιβανος μετὰ δωματίων κατὰ τὴν συνοικίαν Ροδακιὰ τῶν ὁρ. ἀδελφῶν Καβόχα. Συμβ. Δ. Ρουσόπουλος.

— Οἰκόπεδον ἐν θέσει Καστέλλα τοῦ δήμου Πειραιῶς π. τ. 750 2) ἕτερον οἰκόπεδον ἐν θέσει Φυκάρι Φαλήρου ἢ Τουρκολίμανον τοῦ δήμου Πειραιῶς ἐκ π. τ. 705 τῆς ὁρ. Σοφίας Α. Φουλάκη. Συμβ. Τ. Οἰκονόμου.

— 1) Περιβόλιον ἐν τῇ θέσει Κηφέλη μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ δένδρων οἰκοδομῆς κλ. ἐκ στρεμ. β. 10 καὶ μέτ. 14, 2) Ἀγρὸς ἐν θέσει «Γλυκὸ νερὸ» τοῦ Ν. Φαλήρου ἐκ στρεμ. β. 2 καὶ μέτρων 401 τῆς ὁρ. Ἐπιστ. χ. Ι. Μολλᾶ. Συμβ. Γ. Ἀφεντάκης.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 27 Ἰανουαρίου 1891

Οἰκόπεδον ἐν θέσει Ἀλῖπεδον ἢ τάσος Καπισκάκη τοῦ δήμου Πειραιῶς ἐκ π. τ. 10,009 καὶ 60/100 τοῦ ὁρ. Π. Κορωναίου. Συμβ. Ν. Βουτυρᾶς.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΛΥΣΕΙΣ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Τῇ 3 Δεκεμβρίου 1890. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 3477 τῆς 25 Νοεμβρίου 1890 τοῦ συμβ. Ἀθηνῶν Ε. Γκοριτσᾶ, δι' οὗ οἱ Ἐορ. Μωραΐτ καὶ Π. Καρπέτης συνέστησαν μεταλλευτικὴν ἑταιρίαν. Ὁ ἕτερος τῶν συνεταίρων θὰ εἶναι ἀντιπροσωπεύει τὴν ἑταιρίαν.

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ἐκδιδομένη ἐν Ἀθήναις

Ἐτησία συνδρομὴ ἐν Ἑλλάδι..... Δρ. 12
» » ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 15

Παρακαλοῦνται οἱ ἀλλάσσοντες διεύθυνσιν ἐκ τῶν κκ. συνδρομητῶν τῆς *Θέμιδος* νὰ εἰδοποιῶσι περὶ τῆς νέας διευθύνσεως των τὴν διεκπεραίωσιν ἡμῶν πρὸς ἀποφυγὴν ἀπωλείας τῶν στελλομένων φύλλων. Πάντα τὰ ἐν μὴ εἰδοποιήσεως ἀπωλεσθησόμενα φύλλα δὲν ἀποστέλλονται εἰμὴ ἐπὶ πληρωμῇ.

Εἰς πάντας τοὺς πληρώσαντας τὴν συνδρομὴν των συνδρομητὰς τῆς «Θέμιδος» παρέχεται εἰς τὸ τέλος τῆς τιμῆς του (2,20 μετὰ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν) τὸ **Εὐρετήριον τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων** ἀπὸ τοῦ 1836-1888 τοῦ κ. Π. Ἀγγελοπούλου Ἀθανάτου, δωρεὰν δὲ ὁ νόμος *περὶ ἐποθήκης πλοίων* ἐν ἰδιαιτέρῳ παραρτήματι ἐκτυπωθείς.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ ΤΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ

Φ. ΚΑΡΡΑΡΑ

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ ὑπὸ **Ν. Ε. Σούρμπη**

Δικηγόρου ἐν Κερκύρᾳ

Τιμὴ ἑκάστου ἀντιτύπου δρ. 2

Συνδρομηταὶ τῆς ἄνω μελέτης ἐγγράφονται παρ' ἡμῖν.

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ Κ. ΣΕΡΓΙΑΔΟΥ

Ὁδὸς Σταδίου παρὰ τὸ Φρουραρχεῖον

Συνιστῶμεν θερμῶς τὸν ἄρτι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀφικθέντα ὡρολογοποιὸν ἐπὶ δεκαετίαν σπουδάσαντα καὶ συνεργασθέντα μετὰ τοῦ Ἐλβετοῦ ὡρολογοποιοῦ Ι. Μάγερ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ΑΙ ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

Ἔτος Α'.— Ἀριθ. 39

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ	Συνδρομὴ ἐτησία δρ. 12· ξ Μετὰ διλίου δρ. 15 ξ Καταχωρ. ἑκάστης γ. σειρ. λ. 50·	ΑΘΗΝΑΙ
19 Ὁδὸς Σοφοκλέους 19	ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ Θ. & Π. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΙ ΑΘΑΝΑΤΟΙ	27 Ἰανουαρίου 1891

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀττικὸν δίκαιον. - Τὸ δικαστήριον τῆς Ἠλιαίας ὑπὸ *Στέλπ. Ἰωαννίδου*.
Νομολογία Ἀρείου Πάγου Πολ. καὶ Ποιν. (1890).
Νομολογία Ἐφετείου Ἀθηνῶν (1890)
Νομολογία Ἐφετείου Πατρῶν (1890)
Νομολογία Ἐφετείου Λαρίσσης (1890)
Νέοι Νόμοι: ΑΩΟΕ' περὶ παραρτημάτων ἐκλογ. καταλόγων. - ΑΩΟ' περὶ ἐκλογικῆς περιφερείας καὶ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν. - ΑΩΟΖ' περὶ καταργήσεως νομαρχιακῶν συμβουλίων. - ΑΩΠ' περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ προσόντων κτλ. τῶν δημοσίων λειτουργῶν νόμων. - ΑΩΟΗ' περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. περὶ διοικητικῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.
Γνωμοδοτήσεις νομομαθῶν. - Βιβλιογραφία. - Τοῖς συμβολαιογράφοις - διάφορα.
Καταδίκων ἐκδίκησις ὑπὸ L. JACOLLIOT.
Κίνημα δικαστικαὶ εἰδήσεις. - Συστάσεις καὶ διαλύσεις ἑταιριῶν. - Πτωχεύσεις. - Πιστοτηριασμοί

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐξημιοσεύθη ὁ νόμος ΑΩη τῆς 14/18 Ἰανουαρίου 1891 περὶ καταργήσεως τοῦ Ν. ΑΦΠΖ' τοῦ 1887 περὶ ἀναθεωρήσεως κυβερνητικῶν πράξεων σχετιζομένου μετὰ τῆς καταστάσεως ἢ τοῦ βαθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης.

— Ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ γραμματεὺς Α' ταξεως ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης Θ. Γεννάδης καὶ διωρίσθη ἀντ' αὐτοῦ ὁ Δημ. Γρ. Δημητριάδης διδάκτωρ τῶν νομικῶν καὶ δικηγόρος. Ἀπελύθη ὡσαύτως ὁ γραμματεὺς Β' τάξεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου Ι. Ζάνος.

— Διωρίσθη γραμματεὺς τοῦ πρωτοδικείου Ναυπλίου ὁ Δ. Τριγώνας, τελειόφοιτος τῆς νομικῆς, ἀντὶ τοῦ Ἐπαμ. Φαρμακίδου ἀπαλλαγέντος.

— Ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας παραίτησις τοῦ Α' πάρεδρου τοῦ Εἰρηνοδικείου Λαρίσσης Ε. Ἰατρίδου καὶ διωρίσθη ἀντ' αὐτοῦ ὁ δικηγόρος Χ. Ἀλίκος. Ἀπηλλάγη δὲ ὁ Β' πάρεδρος τοῦ αὐτοῦ εἰρηνοδικείου Γ. Ἰωσσόπουλος.

— Διορίσθησαν συμβολαιογράφοι ἐν Πύρῳ ὁ Θ. Οἰκονομόπουλος πρώην τοιοῦτος ἐν Ναυπλίῳ ὁ δικηγόρος Διον. Ι. Ἰατρού.

— Μετετέθησαν οἱ εἰρηνοδίκαι Τυρνάβου Μ. Βουλπιώτης εἰς Ἀλιβέρι-σταν, ἀντὶ τοῦ Ν. Οἰκονομοπούλου, μετατεθέντος εἰς Λεβαδειάν, ἀντὶ τοῦ Δ. Μάγγελ, μετατεθέντος εἰς Τυρνάβου· Ἐκκλλῆ δὲ εἰρηνοδίκαι Λάρνακος Δ. Παμπούκης Ι. Παπαδημητρίου καὶ Λητσουσίου Ν. Χριστοδούλης, Σκοπέλου Γ. Σ. Παπαδόπουλος καὶ Φλωρεντίας Γ. Ἀλεξίου· Μυστακίων δὲ ὁ Παπαϊωαννίδης καὶ Φολεγάνδρου Κ. Καραδήτης.

— Ἀπελύθησαν οἱ εἰρηνοδίκαι Λαρίσσης Ἀθ. Χρηστίδης· Σκοπέλου Δ. Καμπάνης καὶ Ἀργαίων Γ. Βαγιάννης ὡς ἀποδείξαντες ἀνεπιτηδειότητα καὶ ἀμελῆ στάσιν πρὸς τὴν θέσιν των διαγωγήν.

— Διορίσθησαν εἰρηνοδίκαι Ἀργαίων ὁ Ἠλ. Ἀλιφακῆς, Πύργου ὁ Δ. Ι. Φιλιππίδης, Μεσολογγίου ὁ Γ. Κοζολακίτζας, Ἀργήνης ὁ Κλ. Ἐμμ. Κυβούσης.

— Μετετέθησαν οἱ εἰρηνοδίκαι Μεσολογγίου Ν. Χαμάρτος εἰς Βόλον, ἀντὶ τοῦ Ν. Ἀναστασοπούλου μετατεθέντος εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἄργους Ὀρεστικοῦ, ἀντὶ τοῦ Ἐπ. Ἀβράκτα μετατεθέντος εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Λευκάδος, ἀντὶ τοῦ Π. Μακρῆ μετατεθέντος εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἄρτης ἀντὶ τοῦ Ν. Σκαμπαρδώνη μετατεθέντος εἰς Καλαβρύτας, ἀντὶ τοῦ Ι. Παπασταύρου μετατεθέντος εἰς Λάρισσαν, Ἡρρας Ἀντ. Γαβαλᾶς εἰς Σκόπελον.

— Μετετέθησαν ἐναλλὰξ οἱ πρωτοδίκαι Παρνασσίδος Α. Χ. Μπακόπουλος καὶ Κερκύρας Ι. Κ. Ἰωαννίδης.

— Μετετέθησαν οἱ εἰρηνοδίκαι Ναξίων Ν. Καλλέντζης εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Πρεσπῶν, ἀντὶ τοῦ Π. Μπάλτα μετατεθέντος εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Ψαρίδος, ἀντὶ τοῦ Π. Γκίκα μετατεθέντος εἰς Καλάβρυτα, ἀντὶ τοῦ Θ. Πελιτοπούλου μετατεθέντος εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Διστόμων, ἀντὶ τοῦ Γ. Καμπάνη μετατεθέντος εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἐγκλεσίας, ἀντὶ τοῦ Σ. Βελλοῦ μετατεθέντος εἰς Πάτμον. Ὁ εἰρηνοδίκης Ἀπολλωνίων Δ. Τσιγκουράκος εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Καρύστου, ἀντὶ τοῦ Θ. Μπουίνη μετατεθέντος εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Ὠλγαλίας, ἀντὶ τοῦ Γ. Παπαγιάννη μετατεθέντος εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Πλατανιώτικου, ἀντὶ τοῦ Α. Ροντήρη μετατεθέντος εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἀπολλωνίων.

— Διορίσθησαν γραμματεῖς εἰρηνοδικείων Πειραιῶς ὁ Α. Ζεγκίνης ἀντὶ τοῦ Ι. Βουλπιώτου ἀπολυθέντος, Νοτίου Πλευρᾶς Ἀθηνῶν ὁ Κ. Παπαχαριόπουλος ἀντὶ τοῦ Ἡρ. Κραβδαρίτου ἀπολυθέντος· Ἐγένοντο ὡσαύτως πλεῖστοι ἄλλοι διορισμοὶ καὶ μεταθέσεις γραμματέων Εἰρηνοδικείων.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΛΥΣΕΙΣ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Ἐτροποκολλήθησαν καὶ κατεχωρίθησαν ἐν τῷ Πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν·

Τῇ 24 Δεκεμβρίου 1890. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 15839 τῆς 22ας Δεκεμβρίου 1890 τοῦ συμβ. Τ. Οἰκονόμου, δι' οὗ ὁ Δ. Α. Δηλιγιαννόπουλος πρόεδρος τοῦ διοικητ. συμβουλίου τῆς ἐν Πειραιεῖ ἐδρευούσης ἀσφαντουργ. ἑταιρίας ἀπὸ Φλεβαρίου ἐδήλωσε πὼς ἀπὸ τὴν Β. ἡμερησίαν τῆς 17 Δεκεμβρίου 1890 ἀπενεχθείσης τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς, δι' ὧν ὁρίζεται ἑξῆς τὴς ἑταιρίας ἡ διάρκεια, ἤτοι κατ' ἔτη 1,000 ἀντὶ τῶν 500 ἐξ ὧν ἐτροποποιήθησαν ἤδη 1,000 ἐξεδόθησαν τὰ ὁπολοιπὸν ἐκδοθησόμενον ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ δι' ἀποφάσεως τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

— Τῇ 29 Δεκεμβρίου 1890. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 26,937 τῆς 28 Δεκεμβρίου 1890 τοῦ συμβ. Σ. Ἀραπάκου, δι' οὗ οἱ Νικ. Κολιόπουλος καὶ Γεώργιος Ἰωάννου διέλυσαν τὴν ὁμόρρυθμον ἑταιρίαν των ὑπ' ἀριθ. 24,912 (1890) τοῦ αὐτοῦ συμβολαιογράφου μεταξὺ των ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀδελφοὶ Κολιόπουλοι καὶ Σία».

— Τῇ 2 Ἰανουαρίου 1891. Τὸ ὑπ' ἀριθ. [illegible] 27 Δεκεμβρίου 1890 τοῦ συμβ. Π. Γεωργοπούλου, Δραγούμης, Ἀντ. Καλλέργης καὶ Σία, ἐτροποκολλήθησαν τὸ δημοσιευθὲν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 3638 τοῦ συμβολαιογράφου συστάσεως ἑταιρίας «Δραγούμης καὶ Σία».

ΑΤΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ(*)

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΗΛΙΑΙΑΣ

Κατὰ τὴν κλασσικὴν λεγομένην ἐποχὴν οἱ δικασταὶ ἐλαμβάνοντο ἐκ τῶν πολιτῶν, ὅσοι συνεπλήρωσαν τριακονταετῆ ἡλικίαν καὶ δὲν ὑπέστησαν ἀτιμωτικήν τινα καταδίκην, εἶχον δῆλον ὅτι πλήρη τὴν ἄσκησιν τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, δὲν εἶχον δὲ πρὸς τὸ δημόσιον χρέη (1). Εἰς τούτους δέον νὰ προσθέσωμεν τοὺς πάσχοντας διανοητικήν τινα διατάραξιν καί, κατὰ τὸν Shoemann, τοὺς πάσχοντας φυσικάς τινας ἀτελείας, οἵτινες, ἐν Ἀθήναις ἰδίᾳ, ἐθεωροῦντο ἀνίκανοι ἵνα καταλάβωσιν ἀξιώματά τινα. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐφρόνουν ὅτι οἱ θεοὶ τιμωροῦντες πρόσωπά τινα διὰ φυσικῶν ἐλαττωμάτων, ἐξεδήλουν κατ' αὐτῶν οὕτω τὴν ὀργὴν καὶ τὸ μῖσος των. Οὕτω δὲ πῶς ἦν δυνατὸν ἄνδρες, φέροντες τὰ καταφανῆ σημεῖα τῆς τῶν θεῶν κατάρας, νὰ ἐκπληρώσωσι τὰς θρησκευτικὰς ἰδίως ὑπηρεσίας καὶ θυσίας τῆς πόλεως; Ὁ Schoemann διϊσχυρίζεται ὅτι οὗτοι ἀπεκλείοντο τῶν καθηκόντων τούτων (2), ἐνῷ ὁ Perrot φρονεῖ, ὅτι οἱ πάσχοντες οὗτοι ἠδύναντο νὰ μετάσχωσι τῆς ἐκκλησίας τοῦ δήμου καὶ νὰ ψηφίζωσιν ἐν αὐτῇ, δὲν ἀπεκλείοντο δ' ἐντεῦθεν κατ' ἀναλογίαν τοῦ ν' ἀποτελῶσι μέρος τῆς Ἡλιαίας, δικαστηρίου ἐκ κληρωτῶν δικαστῶν ἀποτελουμένου (3).

Ἡ σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου τῆς Ἡλιαίας, κατὰ γενικὴν τῶν συγγραφέων γνώμην, ἐγίνετο κατ' ἔτος διὰ κλήρου ὁρίζοντος ἑξακισχιλίους πολίτας ὡς μέλη αὐτῆς, ἀνὰ ἑξακοσίους ἀφ' ἑκάστης φυλῆς. Ἐκ τῶν ἑξακισχιλίων τούτων δικαστῶν οἱ πεντακισχίλιοι διενέμοντο εἰς δέκα τμήματα ἐκ πεντακοσίων ἕκαστον, οἱ δὲ λοιποὶ χίλιοι συνεπλήρουν τὰ κενά, ὅσα ὁ θάνατος, αἱ ἀσθένειαι καὶ αἱ ἀποδημίαι ἐπέφερον μεταξὺ τῶν πρώτων (4). Ἀλλὰ τὴν γενικῶς παραδεδεγμένην ταύτην γνώμην εἰς τῶν νεωτέρων συγγραφέων, ὁ Max Fraenkel ἐν εἰδικῇ περὶ τούτου μελέτῃ του (5), βασίμως καταπολεμεῖ, ἀποφαινόμενος ὡς μῦθον ἀληθῆ τὴν κατ' ἔτος συγκρότησιν καὶ κλήρωσιν ἐκ τοῦ γενικοῦ τῶν Ἀθηναίων πολιτῶν καταλόγου, τῶν ἑξακισχιλίων τῆς Ἡλιαίας δικαστῶν. Ὁ ἐνιαύσιος κατάλογος ἀπετελεῖτο, λέγει, οὐχὶ ἐξ ὡρισμένου ἀριθμοῦ δικαστῶν, ἀλλ' ἐκ πάντων τῶν συνενούντων πάντα τ' ἀπαιτούμενα προσόντα καὶ ἐπιθυμούντων νὰ μετάσχωσι τῆς Ἡλιαίας πολιτῶν· ὁ ἀριθμὸς τῶν πολιτῶν τούτων ἐποίκιλλε φυσικῶς, ἐντεῦθεν δὲ δὲν πρέπει πλέον νὰ ὁμιλῶμεν περὶ ἑξακισχιλίων κατ' ἔτος ἐναλλασσόντων δικαστῶν.

Εἰς ἐκ τῶν λόγων, οἵτινες συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐγκατάλειψιν πάσης ἰδέας περὶ κληρώσεως, εἶναι τὸ ἀπίθανον τοιαύτης κληρώσεως, πρὸς ἐκλογὴν ἑξακισχιλίων πολιτῶν ὡς δικαστῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν πολιτῶν δὲν ὑπερέβαινε σχεδὸν τοὺς εἰκοσακισχιλίους. Ἐὰν ἐκ τῶν 20,000 τούτων ἀφαιρέσωμεν τοὺς μὴ συμπληρώσαντας τὸ τριακοστὸν ἔτος, εἶτα δὲ τοὺς μὴ δυναμένους νὰ ἀσκήσωσι τὰ δικαστικὰ καθήκοντα ἕνεκα νομικῆς τινος ἀνικανότητος, θέλομεν καταβιβάσει μεγάλως τὸν ἀριθμὸν τοῦτον. Ἐπὶ πλέον δὲ αἱ διάφοροι τῆς Ἀθηναϊκῆς δημοκρατίας ὑπηρεσίαι ἀπῄτουν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτῶν μέγαν ἀριθμὸν προσώπων, ἅτινα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας των ἢ ἐντολῆς, δὲν ἠδύναντο νὰ ὑπηρετήσωσιν ὡς δικασταί. Οἱ ἄρχοντες, πρῶτον, ὡς ἔχοντες τὴν τῶν δικαστηρίων ἡγεμονίαν δὲν ἠδύναντο νὰ ἦναι ἅμα καὶ δικασταί. Τὰ μέλη τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων, ἧς αἱ συνεδριάσεις ἦσαν συχνόταται καὶ ἅτινα πάντοτε ὤφειλον νὰ ὦσιν ἕτοιμα εἰς πᾶσαν τῶν πρυτάνεων κλῆσιν δὲν εἶχον τὸ δικαίωμα τοῦ δικάζειν (1). Δέον ὡσαύτως νὰ ἀφαιρέσωμεν τοὺς δημοσίους διαιτητάς, ὧν αἱ ἐν πρώτῳ βαθμῷ ἀποφάσεις, ἠδύναντο νὰ ἐκκληθῶσιν ἐνώπιον τοῦ τῶν ἡλιαστῶν δικαστηρίου, τοὺς ἐπιτετραμμένους τὴν ἀστυνομίαν τῆς πόλεως ἄρχοντας, τοὺς ἀγορανόμους, τοὺς ἕνδεκα, τοὺς στρατηγούς, πάντας τοὺς τοῦ δημοσίου θησαυροῦ ὑπαλλήλους, τοὺς ἀρειοπαγίτας, οἵτινες εἶχον εἰδικὴν δικαιοδοσίαν κλπ. Ὡσαύτως δὲ δέον νὰ ἀφαιρέσωμεν ἐκ τῶν εἰκοσακισχιλίων πολιτῶν τοὺς ἐν ταῖς ἐξοχαῖς διαμένοντας, τοὺς κατοίκους τῶν μεμακρυσμένων τῆς πόλεως δήμων, διὰ τὸ ἀδύνατον τῆς εἰς τὴν πόλιν ἀνὰ πᾶσαν πρωΐαν μεταβάσεως, ἵνα ἴδωσι τοὐλάχιστον ἂν ἐκληρώθησαν ἢ μὴ δικασταί. Βεβαίως δὲ οἱ χωρικοὶ τῶν Ἀθηνῶν πολῖται δὲν ἠδύναντο νὰ διατρέχωσι διαρκῶς τὴν πρὸς τὰς Ἀθήνας ὁδόν, ἄλλως τε δὲ διὰ τὴν παρ' αὐτοῖς ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης ὑπῆρχον οἱ κατὰ δήμους δικασταί, ἐπιτετραμμένοι νὰ ἐκδικάζωσι τὰς μικρὰς αὐτῶν διαφοράς. Ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ παρατηρεῖ, ὅτι ἐν ταῖς δημοκρατίαις οἱ πλούσιοι ἐκ τῶν πολιτῶν εὐχαρίστως δέχονται ἵνα μὴ ἀναμιγνύνται πρὸς τὸν ὄχλον, ἀποφεύγουσι δὲ τὰς συνελεύσεις καὶ τὰ δικαστήρια ἵνα κάλλιον ἐπιμελῶνται τῶν προσωπικῶν αὐτῶν ὑποθέσεων (2). Ταῦτον δὲ παρατηρητέον καὶ ἐν ταῖς ἐργατικαῖς τάξεσιν, ἃς ἡ πενία των ὑποχρεοῖ, ἵνα ζήσωσι, νὰ ἐργάζωνται καθημερινῶς, ἐφ' ὅσον δὲ τὰ δικαστικὰ καθήκοντα παρείχοντο δωρεάν, ἠναγκάζοντο ἵνα μὴ προσέρχωνται καὶ ἀποφεύγωσι τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτῶν. Καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ, τοῦ τριωβόλου, ἥκιστα οὗτος ἀνταπεκρίνετο εἰς τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς ἐργασίας των χάριν αὐτοῦ. Οὕτω δὲ τὸ πλεῖστον τῶν ἡλιαστῶν ἦσαν, ἂν μή, ὡς λέγει ὁ Ἀριστοτέλης, γέροντες προσπελάζοντες ἤδη τὴν πρεσβυτικὴν νοητικὴν κατάστασιν, τοὐλάχιστον ὅμως πολῖται ὑπερήλικες ἤδη ἢ ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν. Ἀφαιρουμένων οὕτω πάντων τούτων εἶχον ἑξακισχίλια ὀνόματα ἵνα θέσωσιν ἐν τῇ κάλπῃ πρὸς κλήρωσιν ἑξακισχιλίων δικαστῶν;

Ἡ ἀλήθεια τοῦ ἐπιχειρήματος τούτου ἂν ἦτο μόνη δὲν ἤθελεν εἶναι ἀρκοῦσα ἵνα καταστήσῃ πιθανὴν τὴν τοιαύτην αὐτοῦ λύσιν. Ἀπὸ τῆς ἀνατροπῆς τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος, κατὰ τὸ 411 π. Χ., οἱ ὑπερισχύσαντες κατ' αὐτὴν ἐνόμισαν ὅτι ἔδει ν' ἀντικαταστήσωσι τὴν τοῦ λαοῦ ἐκκλησίαν δι' ἑτέρας ἐκ πεντακισχιλίων πολιτῶν, περιβαλλομένων πάντα τὰ κυρίαρχα τοῦ ἀθηναϊκοῦ λαοῦ δικαιώματα (1). Οἱ πεντακισχίλιοι οὗτοι πολῖται ἐξελέγοντο μεταξὺ τῶν προσώπων ἐκείνων, ἅτινα ἠδύναντο, χωρὶς νὰ ὑπόκηνται εἰς λόγον τινὰ ἐξαιρέσεως, νὰ μετάσχωσι τῶν δημοσίων ὑποθέσεων. Ἐὰν συνέλευσις ἐκ πέντε χιλιάδων ἀνδρῶν ἀπετέλει ἐκλεκτικὸν σῶμα ἐκ τοῦ συνόλου τῶν Ἀθηναίων πολιτῶν, σῶμα ἑξακισχιλίων δικαστῶν ἠδύνατο ὡσαύτως νὰ ᾖ διακεκριμμένον ἐκ τοῦ συνόλου τῶν πολιτῶν, καὶ οὐδὲν τὸ παράδοξον τότε ἡ ἐκλογὴ αὐτῶν νὰ ἐγίνετο ὡς γενικῶς εἶναι παραδεδεγμένον, δηλ. διὰ κλήρου. Ἐντεῦθεν πιθανώτερον φαίνεται ὅτι κατὰ τὴν κλασσικὴν ἐποχὴν ἐνέγραφον ἐν τῷ ἐνιαυσίῳ καταλόγῳ τῶν δικαστῶν πάντας τοὺς ἄγοντας ἄνω τῶν τριάκοντα ἐτῶν πολίτας, ἀσκοῦντας δὲ πλήρη τὰ πολιτικὰ αὐτῶν δικαιώματα, καὶ οἵτινες ἐζήτουν ἵνα ἐγγραφῶσιν αὐτῷ. Ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν δικαστῶν συνεπῶς ἐποίκιλλεν ἀναλόγως πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν πρὸς ἐγγραφὴν αἰτήσεων. Ἴσως δὲ, ὡς λέγει ὁ Ἀριστοφάνης, οὐδέποτε ὑπερέβη τὸν ἀριθμὸν τῶν ἓξ χιλιάδων. Ὅτε ὁ Σπεύσιππος κατηγορήθη ὑπὸ τοῦ Πρωταγόρου ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡλιαστῶν ἦν ὁ ἀνώτατος καὶ πάντες μετέσχον τῆς δίκης. Ἀλλ' οὐχ ἧττον καὶ ἐν τῇ δίκῃ ταύτῃ ἦν κατώτερος τοῦ ἀριθμοῦ τούτου, καὶ ἐντεῦθεν δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν ὅτι δὲν ὑπῆρξαν ἀρκετοὶ ἡλιασταὶ ἵνα ᾖ δυνατὸν νὰ συμπληρῶσι τὰ δέκα διαρκῆ, ἐκ 500 μελῶν ἕκαστον, τμήματα.

Βραδύτερον ὅτε ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποθέσεων, αἵτινες ἔδει ἵνα ἐκδικάζωνται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἔλαβε μεγάλην ἀνάπτυξιν ἕνεκα τῆς αὐξήσεως τῆς δυνάμεως τῶν Ἀθηνῶν, ἐδέησε νὰ καλῶσι πρὸς ἀπόδοσιν τῆς δικαιοσύνης μείζονα ἀριθμὸν πολιτῶν. Τότε δὲ ἀπεφασίσθη ἵνα πᾶς πολίτης, ὑπερβὰς τὸ τριακοστὸν ἔτος καὶ ἀσκῶν πλήρη τὰ πολιτικὰ αὐτοῦ δικαιώματα, ἐκφράζων δὲ τὴν ἐπιθυμίαν ἵνα ᾖ ἡλιαστής, ἐγγράφηται ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν δικαστῶν.

Ὅτε δὲ ὁ γενικὸς τῶν ἡλιαστῶν κατάλογος συνεπληροῦτο, οἱ πολῖται, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον πολυάριθμοι, ζητήσαντες δὲ καὶ ἐπιτυχόντες τὴν ἐν αὐτῷ ἐγγραφήν των, διῃροῦντο διὰ κλήρου εἰς δέκα τμήματα, καλούμενα δικαστήρια. Ἕκαστον τμῆμα ἀπετελεῖτο ἐκ πεντακοσίων μελῶν, ἃ ὁ Πολυδεύκης καλεῖ Ἡλιαίαν πεντακοσίων. Ἐν δικαστήριον ἡλιαστῶν, ἀποτελούμενον ἐξ ἑνὸς μόνου τμήματος, ἦν δικαστήριον ἐκ πεντακοσίων μελῶν. Ἐὰν διὰ τὴν ἐκδίκασιν δίκης τινος ἀπῃτοῦντο χίλιοι δικασταὶ ἠνοῦντο δύο τμήματα, ἐὰν δὲ χίλιοι πεντακόσιοι, τρία δικαστήρια ἢ τμήματα συνήρχοντο ταὐτοχρόνως ἐν κοινῷ (1). Πάντες οἱ ἱστορικοὶ ἐπὶ τούτων εἰσὶ σύμφωνοι.

Συμπληρωθέντος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πεντακισχιλίων καὶ διανεμηθέντες εἰς τὰ δέκα τῆς Ἡλιαίας τμήματα, οἱ ἐπὶ πλέον τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ἐγγραφέντες ἐκαλοῦντο συμπληρωτικοὶ δικασταί, ἐπιτετραμμένοι τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν ἀποθνησκόντων, τῶν ἀσθενῶν ἢ ἀπόντων τῆς πόλεως.

Ὅτε δὲ, τοὐναντίον, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγγραφέντων ἦν κατώτερος τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς συμπλήρωσιν τῶν πεντακισχιλίων θέσεων τῶν δέκα τμημάτων, ἐπέτρεπον εἰς τοὺς πολίτας ἐκείνους, οἵτινες ἠδύναντο ν' ἀπασχολῶνται συχνότερον εἰς τὰ δικαστικὰ καθήκοντα, νὰ συμπεριλάβωσι τὸ ὄνομά των ἐν τῇ κληρώσει πλειοτέρων τμημάτων, οὕτως ὥστε, ὡς λέγει ὁ Ἀριστοφάνης (2), εἰς πολίτης νὰ ᾖ ἐγγεγραμμένος καὶ ν' ἀποτελῇ μέρος δύο, τριῶν ἢ πλειοτέρων τμημάτων ἢ δικαστηρίων.

Ἐντεῦθεν δ' εἴχομεν τελείαν κατ' ἔτος μεταλλαγὴν τῶν ἀποτελούντων ἕκαστον τμῆμα δικαστῶν διὰ τῆς διὰ κλήρου ἐναλλαγῆς τῶν ἐν τῷ νέῳ καταλόγῳ ἐγγεγραμμένων ἡλιαστῶν, ἢ ὁ ἅπαξ ὑπὸ τοῦ κλήρου ὑποδειχθεὶς δι' ἐν τῶν τμημάτων πολίτης, ἔμενεν ἐν τῷ τμήματι τούτῳ μέχρις ὅτου ἐζήτει τὴν διαγραφήν του ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἡλιαστῶν, οὕτως ὥστε νὰ περιορίζωνται εἰς τὸ νὰ συμπληρῶσι τὰ γενόμενα ἐν τοῖς δικαστηρίοις κενὰ κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος καὶ νὰ διανέμωσι τὰς διαθεσίμους θέσεις εἰς ἐγγραφομένους πολίτας. Ἐκ τῶν [illegible] ἱστορικῶν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου [illegible] ριῶν οὐδὲν ἀκριβῶς δυνάμεθα ν' ἀπο[illegible]. Οὐχ ἧττον, καθ' ἃ φαίνεται ἐκ τῶν [illegible]

(*) Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 38.

(1) Πολυδεύκους ὀνομαστικὸν VIII 122. «Ἐδίκαζον δ' οἱ ὑπὲρ τριάκοντα ἔτη ἐκ τῶν ἐπιτίμων καὶ μὴ ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ».

(2) Schoemann. Attiche prozess. σελ. 126.

(3) Perrot. Le droit public d'Athènes. σελ. 218.

(4) Grotte. Histoire de la Grèce. t. V. σελ. 317. Schoemann. Antiquités greques tom. 1. σελ. 542. Curtius t. II σελ. 493.

(5) Max Fraenkel. Die attichen Geschvorenen gerichte 1877.

(1) Ἀρποκρατίων. Ἐν τῇ λέξει κυρία ἐκκλησία.

(2) Ἀριστοτέλους πολιτικὰ 5. 6 § 1 § 9.

(1) Θουκυδίδης VIII. 67.

(1) Πολυδεύκους Ὀνομαστικὸν VIII [illegible] κρατίων Ἡλιαία.

(2) Ἀριστοφάνους Πλοῦτος στ. 1166. «Οὐκ ἐτός ἅπαντες οἱ δικάζοντες θαμ[illegible] σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γρα[illegible]

δικαστικῶν πινακίων. πολλὰ τούτων ἀνέκυπτον εἰς ἓνα μόνον πολίτην, ὅστις παρίστατο πάντοτε ὡς μέλος τοῦ αὐτοῦ τμήματος ἢ δικαστηρίου.

Ἕκαστον τῶν δέκα τούτων τῆς Ἡλιαίας τμημάτων καθωρίζετο δι' ἑνὸς τῶν δέκα πρώτων τοῦ ἀλφαβήτου γραμμάτων. Ἐλέγετο τὸ δικαστήριον Α, τὸ δικαστήριον Β, μέχρι τοῦ δικαστηρίου Κ.

Ὁ ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ τῶν ἡλιαστῶν καταλόγῳ πολίτης καὶ ἐν τοῖς δέκα τοιούτοις τμήμασι διανεμηθεὶς ἐλάμβανεν ἑκάστης πινακίου ἐκ χαλκοῦ, δικαστικὸν πινάκιον καλούμενον, πιστοποιοῦν τὴν δικαστικὴν αὐτοῦ ἰδιότητα. Ἐπὶ τοῦ πινακίου τούτου ἦν κατεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ ἡλιαστοῦ, εἴτε μόνον εἶτε μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ πατρὸς τοῦ, τοῦ δήμου εἰς ὃν ἀνῆκε καὶ τοῦ ἀλφαβητικοῦ στοιχείου, τοῦ δεικνύοντος τὸ δικαστήριον, οὗτινος ἀπετέλει μέρος.

Πρὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν οἱ ἡλιασταὶ ὡμνύοντο δημοσίᾳ τὸν ὅρκον ἐκεῖνον, ὃν οἱ ῥήτορες τῆς ἀττικῆς ἐποίησαν τοὺς ἑαυτῶν μνημόνους καὶ δι' οὗ ὑπηρξοῦντο ἵνα ἐκπλήρωσι πιστῶς τὰ καθήκοντα τιμίου δικαστοῦ. Ἓν τῷ κατὰ Τιμοκράτους λόγῳ τοῦ Δημοσθένους εὑρισκόμενον τὸ κείμενον τοῦ ὅρκου τούτου ἐλλιπῶς (1). Ὁ ὅρκος ὁ αὐτὸς ὑπωμόσθη κυβευτικῆς μιᾶς τῶν νεωτέρων γρονῶν. Ἀλλ' αἱ τῆς νεωτέρας ἐποχῆς συγγραφεῖς τὸ Ἀστυνομικὸν ἀκολουθοῦν, σχεδὸν πάντες, ἀποδίκνυονται αὐτὸν ὑποβολιμαῖον ὑπό τινος τῶν ἀττικογενεστέρων γραμματικῶν (2).

Ἐβλέπετο δὲ ὁ ὅρκος οὗτος ὑπὸ πάντων τῶν ἡλιαστῶν ἀφορῶν εἰς τὸ Ἀρδηττὸν τὸ Ἀττικῆς πρὸ τῶν Ἀθηνῶν κείμενον ὑπέρωον τῆς θέσεως ἐν ᾗ εὑρηται τὸ πανεθνικὸν στάδιον, ὀνομασθὲν δ' οὕτω ἀπό τινος ἥρωος, ὅστις σταδίζοντα τὸν δῆμον ὥρμησεν ὑπὲρ ὁμονοίας(1). Βραδύτερον κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Θεοφράστου ὁ ὅρκος ἐβδίετο ὑπὸ τὰ τείχη τῆς πόλεως καὶ ἐν τῷ ἀγορᾷ(2).

Εἰς τοὺς ἀρχαιοτέρους ὀπαδοὺς τῆς γνώμης ταύτης ὁ Schoemann ἀπεφήνατο ὅτι ὁ ὅρκος οὗτος ἅπαξ μόνον ἐβδίετο καὶ οἱ δικασταὶ δὲ ἐπανελάμβανον αὐτὸν καθ' ἑκάστην συζητησιν ὑπόθεσιν, ὡς ἐν παραδειγματίῳ ὑπὸ πολλῶν, καὶ ἡ γνώμη αὕτοῦ φαίνεται ἡ πιθανωτέρα(3).

(ἕπεται συνέχεια) ΣΤΙΛΠΩΝ Π. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ.

(1) Εἶχε δὲ ὡς ἑξῆς: «Ἡμώμοκα κατὰ τοὺς νόμους καὶ τὰ ψηφίσματα τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων καὶ τὰ βουλῆς τῶν πεντακοσίων· καὶ τῶνδε οὐ ψηφιοῦμαι εἶναι οὔτε ἀδίκημα οὐδὲ ἓν τὸ μεῖζον τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων ἢ τὸ τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων· καὶ περὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων οὐκ ἐν ἄλλοις δικαστηρίοις ἐρῶ πλὴν ἐνθάδε· οὐδὲ χάριτος ἕνεκα ψηφιοῦμαι οὐδεμιᾶς κακουργήματος οὐδὲ ἕνεκα ἀπεχθείας· οὐδὲ ἐὰν ὑπόσχωμαί τινι ἢ ὀμόσω, οὐ ποιήσω ἐὰν μὴ ἐμοὶ δοκῇ δίκαια εἶναι· οὐδὲ ἄλλῳ πείσομαι ὃς ἂν μὴ ἐμοὶ δοκῇ δίκαια εἶναι· οὐδὲ ἄλλῳ ἐπιτρέψω· οὐδὲ ἐὰν ἄλλος τις βιάζηται· οὐκ ἐμὸν ἀλλὰ τὸ τῶν κειμένων νόμων καὶ τὸ ψηφισάμενον τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων καὶ τὴν βουλήν· οὐ· κυρίους ὄντας ἑκάστου ἐστοῦ οὐδὲ ἀρχὴν κατασταθὴν οὔτε ἄρχειν ἐκείνου ὅστε ἄνευ τούτου τοῦ ὅρκου καὶ τῶν ἐνόχων ἀρχόντων· καὶ τοῦ ἱερομνήμονος καὶ ἐὰν τῶν ἐνόχων ἀρχόντων κυκλούντων τοῦτο, τὸ ἡμέρᾳ· καὶ κατὰ τοὺς κατὰ πρυτανείαν καὶ πανείρων οὓς ἂν ἀρχὴ δοῦσι πομπεύειν ἐν τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ· οὐδὲ δώσω δίκην οὐδὲ τὴν ἀξίαν ἐγκαλῶ οὐδὲ ἄλλῳ δώσω· οὐδὲ ἄλλος τις· οὐκ ἄλλοι αἰδοῖοι ἔσονται, οὐδὲ τιμὴν ἔσται μοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον ἢ τοῦτον ἢ ἄλλον τινὰ

Επειδή ὁ πρόσθετος λόγος ἀναιρέσεως, ὅτι τὸ Ἐφετεῖον δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὴν παρὰ τῆς ἀναιρεσιβλήτου ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου ὁμολογίαν τοῦ καθ' οὗ ἡ ἀναίρεσις, περὶ τοῦ ὅτι οὗτος δὲν ὑπεβλήθη τὰς ἀνωτέρω ἀντιρρήσεις του, ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου ἐμπορίσεως, ἀπὸ τῆς ἐξ αὐτῶν προσκλήσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου, δὲν εἶναι βάσιμος, διότι κατὰ τὴν σαφῆ διατύπωσιν τοῦ ἄρθρου 938 ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸ ἄρθρον 959 Πολ. Δικ. ἐκπρόσθησιν τῶν ἀντιρρήσεων τότε ὑπάρχει, ὅταν αἱ ἀντιρρήσεις ζητῶν ὑποβληθῇ μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἀπὸ τῆς προσκλήσεως τοῦ ἀποκρουομένου τίτλου καὶ οὐχὶ ἀπὸ τῆς προσκλήσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου, ἐπομένως τὸ ὡς ἄνω διατεθησόμενον ἐκπρόσθησιν, καὶ ὁμολογημένον ἀν ζητῶν ὑποτιθῇ, δὲν ἔχει ἀξίαν τινὰ νομικήν, μὴ ἀπαιτουμένου τὸ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ νόμου τοιούτου, ἰσχυρισμοῦ δι' ἄνευ δικαστικῆς ἐννοίας τὰ δικαστήρια δὲν εἶναι ὑπόχρεα νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν παρατεθέντων ἐπιχειρημάτων ὅτι τὸ Ἐφετεῖον ἐσφαλμένως ἐδέχθη τὰς ἀντιρρήσεις τοῦ ἀναιρεσιβλήτου ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ, ὅτι οὗτος, κατὰ μὴ ὑποβολὴν ταύτας ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου, οὐχ ἧττον ἦτο δυνατὸν νὰ τὰς ὑποβάλῃ ἐνώπιον τοῦ ὡς ἐνεργοῦντος καὶ ἐρισθέντος, δὲν ἔχει ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀξίαν πρακτικήν, διότι τὸ Ἐφετεῖον δὲν ἐπὶ παραβάσει τῶν ἀντιρρήσεων τοῦ ἀναιρεσιβλήτου στηρίζεται ἐπὶ τῆς πρώτης ὕλης αἰτιολογίας αὐτοῦ, ὅτι οὗτος ὑπέβαλε τὰς ἐν λόγῳ ἀντιρρήσεις του ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου ἐμπορίσεως, ὅστε ἡ ἀνωτέρω δευτέρα αἰτιολογία ἰσχύει ἐπικουρικῶς καὶ τὸ ἐσφαλμένον αὐτῆς, ὡσὰν οὖσης τῆς κυρίας, δὲν ἐξακολουθεῖ σῴζουσαν ἐπιρροήν.

Ἀριθ. 170 (1890) Τμ. Α'.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Π. Μπενέλος.

Ὅρκος μὴ ἔχοντος ἰδίαν γνῶσιν.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν συνδυασμένην ἄρθρα 363 καὶ 382 ἀρ. 6 τῆς Πολ. Δικονομίας, ἐὰν τις διαδικος πρόκειται νὰ δώσῃ ὅρκον, εἴτε ἐπακτὸν, εἴτε διαστατὸν, καὶ δὲν ἔχει ἰδίαν γνῶσιν τοῦ περὶ οὗ ὁ ὅρκος πράγματος, ἐπιτρέπεται αὐτῷ νὰ δώσῃ τὸν τῆς ἀγνοίας ὅρκον καὶ οὐχὶ τὸν τῆς ἀληθείας, ὅστε ἡ διονομασία ταύτης διατάξεως ἀπαστάκτως ν' ἀκολουθῆται, ἄνευ ὁπλονοήτου ἀκριτείας ἂν ἡ διάταξις εἶναι ἀναγόμενος καὶ οὐχὶ ἐνάντιος, προφανῶς κατηγορῶν δι' αὐτῆς δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1100 τῆς αὐτῆς διονομίας ἡ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διατρίτης τῶν σχετικῶν διατάξεων τῶν Πανδεκτῶν (50. 17) 42 καὶ τῶν Βασιλικῶν, Β' 5. 61 σχολίον. Ὅθεν τὸ δικαστὸν Ἐφετεῖον, κατὸ παραδεχθέμενον διὰ τῆς δευτέρας αἰτιολογίας τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως του, ὅτι ὁ Διοικητὴς τῆς ἐναγούσης καὶ νῦν ἀναιρεσιούσης Ἐθνικῆς Τραπέζης, δὲν εἶχεν ἰδίαν γνῶσιν τοῦ δι' ὅρκου ἀποδεικτέου γεγονότος τῆς γνησιότητος τῶν ἐν τῷ ἐπιδίκῳ γραμματίῳ ὑπογραφῶν τῶν ἐναγομένων ἀναιρεσιβλήτων, οὐδὲν ἧττον ἐσφαλμένως, ὅτι ὀρθῶς προς ἀπόδειξιν τοῦ δικληθέντος γεγονότος ἐπεδλήθη αὐτοῦ δὶα τῆς ἐκκληθείσης ὑπ' ἀριθ 7007 τοῦ 1886 ἀποφάσεως τῶν ἐντεῦθεν Πρωτοδικῶν ὁ τῆς ἀληθείας ὅρκος καὶ οὐχὶ ὁ τῆς ἀγνοίας, ὡς μὴ ὄντος ἐναγομένου τοῦ ὁρκισθησομένου, ἀλλ' ἐναγοντος· οὕτω δὲ πράξαν τὸ Ἐφετεῖον παρεδίκασε τὰς, ὡς εἴρηται, οὐδεμίαν περὶ τοῦ ὁμοσόντος διαδικου διάκρισιν ποιουμένας, οὐσιωδεῖς διατάξεις τῶν προμνησθέντων ἄρθρων 363 καὶ 382 τῆς Πολ. Δικονομίας τοῦ ὅπερ ἐπάγεται τὴν ἀναίρεσιν τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 807 § 7 τῆς αὐτῆς διονομίας(*).

ΠΟΙΝΙΚΗ

Ἀριθ. 115 (1890) τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ.Π. Μενέλαος

Σύνοδειες συμβουλίου. - Κώλυμα ἀνακριτοῦ. - Ἐξαίρεσις δικαστῶν.

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ ἐν τῇ διαγραφῇ, ὡς πλαστοῦ ἢ νόθου μὴ προσβαλλομένου ἀντιγράφου τοῦ βουλεύματος τοῦτινος αἰτεῖται ἡ ἀναίρεσις, προκύπτει ὅτι ἐν τῶν ἐκδόντων αὐτὸ δικαστῶν ὁ Δ. Ν. ἠτησε ἀναίρεσιν ὡς ἀνακριτὴς· ἂν δὲ οὗτος Πλὴν μόρφ ἀντὶ τοῦ διεξαγαγόντος τὴν ἀνάκρισιν, ἀνακριτοῦ Γ. Τ'' δὲν παρέχεται ἐντεῦθεν κανὲν τοῦ συμβουλίου σύνθεσις, ὡς τεκμαιρομένου κατὰ νόμων τοῦ κωλύματος τούτου, καὶ ἐπομένως ἄβασιμος ὁ περὶ τοῦ ἐναντίου λόγος ἀναιρέσεως(**)

Ἐπειδὴ καὶ ὁ ἕτερος ἀναιρέσεως λόγος ὅτι δὲν ἠθελον ὠφελον νὰ ἐξαιρεθῶσιν οἱ ἐκδόντες τὸ διάβημα βουλεύματος δικασταί, καθ' ὅσον ἀπαράδεκτος ὡς μὴ ἀναγόμενος εἰς τινα τῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρ. 263 τῆς Ποιν. Δικονομίας (***)

Ἀριθ. 116 (1890) τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Β. Ροντήρης.

Ἀναπλήρωσις εἰσαγγελίας. - Ἀρνησις ἀκροάσεως. - Ἐλαφρυντικαὶ περιστάσεις. - Ζητήματα. - μὴ ἀντίρρησις κατηγορουμένου. - Ἔνορκος. - καταδίκη εἰς ἐγκληματικὴν ποινήν.

Ἐπειδὴ ἡ κατὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ μάρτυρος Ι. Μαρκαλπούλου ἀναπλήρωσις τοῦ ἀντεισαγγελέως ἐπὶ τινος στιγμὴς ὑπὸ διεκτήρου, χωρὶς νὰ μνημονεύεται τὸ κώλυμα καὶ ἡ προσληψις τοῦ διακτήρου ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, δὲν ἀποτελεῖ κανὲν σύνθεσιν τοῦ δικαστηρίου, διότι ἡτο νομίμως ἀναπληρωτὴς ὁ διακτήρος, ὡς δὲν ἀμφισβητεῖται, εἶναι δὲ ἀδιάφορον τὸ πῶς ἐγένετο ἡ ἀναπλήρωσις.

Ἐπειδὴ εἰς τὴν περὶ διορισμοῦ πραγματογνωμόνων πρόταση τῶν κατηγορουμένων ἐδεύτ. αὐτοὺς ἀκροάσεις ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ἀπορρίψαντος αὐτὴν, ἂν δ' ἀπερρίφθη αὐτὴν δι' ἐσφαλμένων τινῶν λόγων, ταῦτο δὲν ἀποτελεῖ ἀρνησιν ἀκροάσεως οὐδ' εἰς ἄλλην τινὰ περίπτωσιν τοῦ ἄρθρ. 158 Ποιν. Δικον. ὑπάγεται.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰ συνδυασμένα ἄρθρ. 121 καὶ 430 τῆς Ποιν. Δικον., ἐκδικαζομένης τῆς κυρίας πράξεως ὡς ἐν τῷ κατηγορητηρίῳ ἐκτίθεται, δύνανται νὰ τεθῶσι ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ ζητήματα ἐλαφρυντικὰ, τεκμαιρομένου, ὅτι προέκυψαν ἐκ τῆς συζητήσεως· ὅταν μάλιστα δὲν ἀντιλέγῃ ὁ ὑπὲρ οὗ στρέφεται κατηγορούμενος. Διὸ καλῶς ἐπὶ προκειμένου, σὺν τοῖ ἐκδικαζομένῳ φόνῳ, ἐτέθη καὶ ζήτημα ἀναιρέσεως ὑπὸ τοῦ προέδρου, μὴ ἀντειπόντων τῶν ἀναιρεσειόντων.

Ἐπειδὴ οἱ ἀναιρεσιόντες προτείνουσι πρόσθετος καὶ ἕτερον λόγον ἀναιρέσεως εἰς κακὴν σύνθεσιν τοῦ δικαστηρίου διὸν ἐνόρκων ἀγορεύτο τὴν ἐξῆς· «Ὅτι ὁ λαὸς μέρος ὡς ἐνορκος Γ. Δ''' ἐστερήθη τῶν Λοτικῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων καταδικασθεὶς εἰς πέντε ἐτῶν εἱρκτὴν, μετὰ δὲ τὴν τοιαύτην καταδίκην οὐδέποτε ἠθέλησε νὰ ἐκπληρώσῃ καθήκοντα ἐνόρκου, καὶ ἂν ὄψεται ἀποκατασταθῇ ὅπερ ὅμως δὲν ἐγένετο· τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ περὶ ἐνόρκων νόμου κηρύττει ἔλαττ ἀνίκανους τοὺς καταδικασθέντας ἐπὶ κακουργήματι».

Ἐπειδὴ ὁ εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν καταδικασθεὶς στερεῖται μὲν δὶα βίου τῆς ἱκανότητος τοῦ ἐκπληροῦσι καθήκοντα ἐνόρκου κατὰ τὰ ἄρθρα 21 §§. 3. Ποινικοῦ Νόμου 47 §§ Δ. Ὀργ. καὶ 3 §§ 1 τοῦ ΑΦΝΒ' νόμου τοῦ 1887 περὶ ἐνόρκων, ἀλλ' ἡ στέρησις αὐτὴ, ὡς συνέπεια τῆς ποινῆς, πάυει δὶα τῆς ἀποκαταστάσεως κατὰ τὴν ρητὴν διάταξιν τοῦ ἀρ. 504 τῆς Ποιν. Δικ. τὸ δὲ «δὶα βίου» ἐτίθη πρὸς διάκρισιν τῶν ἄλλων πράξεων στερήσεων τῶν λογυσῶν ἁπλῶς δὶα τὸ παραμένειν τὸν ὑφιστάμενον ἐν τῷ χρόνῳ ψηφοφορίας ἀκέντ. ἐξακολουθῶν καὶ μετὰ τὴν ἀπὸ τὴν τῆς ποινῆς ἐν τῷ χρόνῳ ζωῆς, ἂν ἀνεφέλειν ἡ κατὰ πρόσωπον ἰδίων χορηγηθεῖσα ἀποκατάστασις καὶ δὲν ἔχει τὸν ἐνάντιον, ἢν οἱ ἀναιρεσιβλήτου ἰσχυρίζονται, ὅτι οὐδέποτε κατ' οὐδένα τρόπον ἀποκαθίστασαι εἰς τὰ δικαιώματα του ὁ ἀπὸ εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν καταδικασθείς.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸν εἰσαγόμενον ΑΦΝΒ' νόμον, οἱ κατέλογοι τῶν ἐνόρκων συντάσσονται καὶ ἐκδικάζονται διοικητικῶς καὶ κατ' ἄλλον τρόπον καὶ ὑπὸ ἄλλων ἀρχῶν ἢ τῶν νόμῳ διαγραφομένων ἐξαιρέτως τῶν προέδρων καὶ ἀντικαταστατῶν τῶν ἐν λόγῳ καὶ διακόνων, ἐκάστου τῶν ἐγγραφομένων, καὶ δυναμένου παντὸς πολίτου νὰ ὑποβάλῃ τὰς σχετικὰς περὶ ἐγγραφῆς καὶ διαγραφῆς ἐκάστου ἐγγραφῆς ἢ ἐστερημένου τὸ δικαίωμα του εἶναι αἰρέτος κριτὴς ἐνεστώτος του (ἀρ. 6—12), οὕτω δὲ κατηγορήσεις οἱ κατέλογοι εἶναι δριστικοὶ καὶ πάντοτε εἰς τὰς ἐνδίκους διακρίσεις ἀρχῆς δὶα τὰ περαιτέρω, κἂν τὰ ἐνστρατεύσεως τῶν δικαστηρίων τῶν ἐνόρκων (ἀρθ. 13. 14), ἀλλ' οὕτω συνταττομένων καὶ ἐγκυρων τῶν καταλόγων, τὸ ζήτημα ἂν εἰς τῶν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν ἐν αὐτοῖς ἐγγεγραμμένων ἑνόρκων στέρεται τοῦ δικαιώματος τούτου, δὶα καταδίκην εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν, πρὸ τῆς καταρτίσεως τῶν καταλόγων ἐπιδληθεῖσαν, διαιρέμενον ἐλέγχων τῶν δικαστηρίων, εἰς τὸν ἀποκλειστικὸν δικαιοδοσίαν τῶν ἐρευνέων ἀρχῶν ὑποφήνονται, κατὰ τὰς βάσεις ἐξετάζουσι καὶ τὸ περὶ ἀνικανότητος ἑκάστου τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐγγραφομένων, τεκμηρίου ἀνεπιδέκτου ἀμφισβήτησεως ἐπιχρεοντος δὶα τῆς ἐγγραφῆς περὶ τῆς ἱκανότητος αὐτῶν παντὸς.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀριθ. 1552 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Α. Χαλκιάδης

Νομικαὶ σύμβουλοι. - ἐνέργεια ἐφέσεως. - ἀρμοδία καταγγέλοντος ἀλῃθεμπορίων. - ἀκυρότητα.

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ ΑΚΑ' νόμου, κατὰ τὸν ὁποῖον οἱ νομικοὶ σύμβουλοι παρίστανται ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων τῆς πρωτευούσης καὶ κατὰ τὰς ἕκτας τοῦ μηνὸς τρόπου δικασίμας τρίζεις ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ Δημοσίου καὶ ἀναγκαία διάταξις, ὡς καὶ ὑποχρέωσις τὰ ἀναγκαία διάτρεχα, ὡς πληρεξουσίων ἢ ἐγγαρον ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν τῶν πληρεξουσίων δ ἐγγαρον ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν τοιούτων χρεωμενῶν τὸ παρὰ τοῦ δικαστικοῦ συμβούλου πρὸς τοῦτο ἀπογραφομένων, πρὸς τὸ ἄρθρον 95 τῆς Πολιτ. Δικονομίας, καθ' ὃ ἡ προσῶπος 95 τῆς Πολιτ. Δικονομίας, καθ' ὃ ἡ προσῶπος ὁλόκληρα πληρεξουσίους παρέχει εἰς τὸν κόντος ὁλόκληρα πληρεξουσίους παρέχει εἰς τὸν δικηγόρον ἢ ἄλλον πληρεξούσιον το δικαίωμα νὰ ἐπιχειρῇ καὶ στὸν περὶ ἔφεσιος εἴτουν, προκύπτει ἐπιχειρῇ καὶ στὸν περὶ ἔφεσιος εἴτουν, προκύπτει σαφῶς, ὅτι οἱ νομικοὶ σύμβουλοι κατὰ τὴν σαφῶς, ὅτι οἱ νομικοὶ σύμβουλοι κατὰ τὴν προσῶπον δίκην νομίμως ἐκπροσωπεύονται τὸ προσῶπον δίκην νομίμως ἐκπροσωπεύονται τὸ προσῶπον δικαίωμα, ὄνκαστοι νὰ ὑποβάλλωσι καὶ τὸ ἐγγαφον τῆς ἐφέσεως κατὰ τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως.

Ἐπειδὴ ἀλλ' ἐπειδὴ μὲν τὸ ἐν Δημοσίου δὲν ὑποχρεοῦται, ἐκ τοῦ νόμου εἰς προπαρασκεύη του, κατὰ τὸ ἄρθρον 114 τοῦ τελωνειακοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ 8 τοῦ ΩΙΑ νόμου, ἀγκαστος εἰς τὸν καταγγέλοντα λαθρεμπορίου τὴ ἐμπιστοσύνη τῶν γραμμάτων, ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως εἰς τὸ λαθρεμπορίων. Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ προσεγνώσθη ὁ ἐνάγων κτῆσε παρὰ τοῦ Δημοσίου ἀπαγγέλοντος, λόγῳ τοῦ ποὺ ἔτους 1883, ὅτε τελεσθεῖσας κατεδικάσθησαν, ἐν ὧν τὸ αὐτὸ ἀναγραφομένου λαθρεμπορίου, μέχρι τοῦδε, οἱ ἀρμόδιοι δικαστικοὶ ἀρχαὶ δὲν ἐνήργησαν πρὸς εἰσπραξιν τῆς ἐπιδληθείσης ποινῆς τῶν καθρεπτόρων χρηματικῆς ποινῆς, περιορ-

σθεῖσαι ἁπλῶς εἰς ἐγγραφὴν ὑποθήκης ἐπὶ κτημάτων τῶν λαθρεμπόρων, ἐκ τῆς παραλείψεως δὲ ταύτης τοῦ καθήκοντος τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου στερεῖται ὁ ἐνάγων τοῦ εἰς αὐτόν, ὡς καταγγείλαντα τὸ λαθρεμπόριον, ἀνήκοντος ἡμίσεως τῆς χρηματικῆς ποινῆς. Τοιαύτης δ' οὔσης τῆς ἀγωγῆς, οὐδεμίαν ἔχει σημασίαν τὸ ὅτι ὁ ἐνάγων δὲν ἰσχυρίζεται ἐν τῇ ἀγωγῇ του, ὅτι εἰσεπράχθη ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἡ ἐπιβληθεῖσα εἰς τοὺς λαθρεμπόρους χρηματικὴ ποινή.

Ἀριθ. 1559 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Ε. Χατζηδημητριου

Ἀποζημίωσις ἐκ καταλήψεως λόγῳ δημοσίας ἀνάγκης. - Στοιχεῖα. - Ἐποχὴ κανονισμοῦ ἀποζημιώσεως.

Ἐπειδὴ ναὶ μὲν, μὴ ἐπελθούσης καὶ πραγματικῆς καταλήψεως τοῦ ἐπιδίκου κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ ἐνάγοντος, ἀπαιτουμένης ἀναγκαίως εἰς καταρτισμὸν τῆς λόγῳ δημοσίας ἀνάγκης ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεώς του, καὶ συνεπῶς, μὴ ἐπελθούσης στερήσεως τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἰδιοκτησίας τοῦ ἐνάγοντος, δὲν ἔχει οὗτος τῷ λόγῳ τούτῳ ἀγωγὴν διὰ τὴν ἀξίαν του, ἀλλ' ὡς ἐκ τῆς ἀγωγῆς ἐξάγεται, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν κατὰ τὴν πρώτην πρωτόδικον συζήτησιν διὰ τῶν σχετικῶν προτάσεων γενομένων διασαφήσεων ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος, οὗτος ζητεῖ δι' αὐτῆς τὴν ἀξίαν τοῦ ἐπιδίκου καὶ διότι τοῦτο κατέστη ἄχρηστον δι' αὐτόν, ἀφαιρεθείσης πάσης ἀξίας ἕνεκα τῆς ἐν τῇ ἀγωγῇ ἀναφερομένης μετατροπῆς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐν τῇ αὐτῇ ἀγωγῇ ἀναφερομένου διατάγματος, δι' οὗ συνεστήθη ἡ περὶ ἧς πρόκειται πλατεῖα, ἅτε μὴ δυναμένου ἕνεκα τούτου τοῦ ἐνάγοντος οὔτε νὰ οἰκοδομήσῃ ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου, ὡς ἀρνηθέντος τοῦ ἀρμοδίου μηχανικοῦ τὴν χορήγησιν ἀδείας, οὔτε νὰ ἐκποιήσῃ αὐτό, οὔτε ἄλλην ἐπωφελῆ διάθεσιν αὐτοῦ νὰ κάμῃ, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ὀρθῶς διετάχθη διὰ τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως ἀπόδειξις περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐπιδίκου, διότι ὑποτιθεμένων ἀληθῶν τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων γεγονότων, καθ' ὅσον ἀμφισβητεῖ ταῦτα τὸ Δημόσιον καθιστάμενα οὕτω ἀντικείμενον ἀποδείξεως, ὁ ἐνάγων δικαιοῦται τὴν ὅλην ἀξίαν τοῦ ἐπιδίκου νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ Δημοσίου, ὡς παραιτίου τῆς στερήσεως ταύτης. (*)

Ἐπειδὴ εἰς τὸν ἐνάγοντα καὶ ἤδη ἀντεκκαλοῦντα εἶναι πληρωτέα ἡ ἀξία, ἣν τὸ ἐπίδικον οἰκοπέδον εἶχε κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀνωτέρω μνημονευομένου διατάγματος, διότι ταύτης ἐστερήθη οὗτος, δέον ἑπομένως νὰ συμπληρωθῇ κατὰ τοῦτο ἡ περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐπιδίκου διὰ τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως ταχθεῖσα ἀπόδειξις ὁριζομένου τοῦ ῥηθέντος χρόνου.

(*) Οὕτω τίθεται πέρας εἰς τὰς ζημίας τῶν πολιτῶν, ὧν τὰ κτήματα, καίτοι μὴ καταληφθέντα πράγματι, ἐστεροῦντο πάσης ἀξίας.

Ἀριθ. 1560 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ Ἐφέτης κ. Μ. Ηλιαδης

Ἀποδοχὴ ἀποφάσεως διὰ κοινοποιήσεως ἐπιταγῆς. - Ἐν μέρει ἀποδοχὴ ἀγωγῆς. - Συμψηφισμὸς ἐξόδων.

Ἐπειδὴ οἱ ἐκκαλοῦντες ἐκοινοποίησαν τὴν ἐκκαλουμένην ὁριστικὴν τοῦ πρωτοδικείου ἀπόφασιν τῷ ὑπουργῷ τῶν Οἰκονομικῶν μετ' ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμήν, ἐν ᾗ οὐδεμίαν ἐποιήσαντο ἐπιφύλαξιν τῶν κατὰ τῆς ἀποφάσεως δικαιωμάτων αὐτῶν, ὡς ἀποδεικνύεται ἐξ αὐτῆς τῆς προσαγομένης ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἐπιταγῆς τῆς κοινοποιηθείσης αὐτῷ, ἡ τοιαύτη δὲ κοινοποίησις τῆς ἀποφάσεως ἐμφαίνει προφανῶς, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, ἀποδοχὴν αὐτῆς, μεθ' ἣν, τελεσιδίκου καταστάσης τῆς ῥηθείσης ἀποφάσεως ὡς πρὸς τοὺς ἐκκαλοῦντας τούτους, ἀπαράδεκτος ἐστι καὶ ἀπορριπτέα ἡ κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἔφεσις αὐτῶν.

Ἐπειδὴ δὲν συνέτρεχε περίστασις συμψηφισμοῦ ἐξόδων κατὰ τὸ ἄρθρον 211 § 3. Πολιτ. Δικονομίας, ὡς ἰσχυρίζεται τὸ Δημόσιον, γενομένης ἐν μέρει δεκτῆς τῆς ἀγωγῆς· ἡ ἐν μέρει δὲ αὕτη παραδοχὴ τῆς ἀγωγῆς τότε μόνον θεωρεῖται κατὰ τὸν Νόμον ὡς ἧττα, ὅταν τὸ ποσὸν δι' ὃ γίνεται δεκτὴ ὡμολογήθη παρὰ τοῦ ἐναγομένου, δὲν συνήνεσε δὲ εἰς μόνον αὐτὸ ὁ ἐνάγων (ἀρ. 210 ἐδ. 2ον πολ. Δικον) πλείονα ἀπαιτήσας, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ἰσχυρίζεται τὸ Δημόσιον ὅτι ὡμολόγησεν ὡς ὀφειλόμενον τὸ ποσὸν δι' ὃ ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀγωγή.

Ἀριθ. 1566 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ Ἐφέτης κ. Ε. Λυκουδης

Ἀλληλόχρεος λογαριασμός. - Θέμα ἀποδείξεως. - Ἀποτελέσματα τῆς ἐν αὐτῷ ἀναγραφῆς.

Ἐπειδὴ ἡ κατὰ τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως αἰτίασις, ὅτι ἀτελῶς καὶ κατ' ἀκολουθίαν ὅλως ἀλυσιτελῶς ἐτάχθη τὸ τῆς ἀποδείξεως θέμα, ἁπλῶς διατασσομένης ἀποδείξεως, ὅτι οἱ διάδικοι διετέλουν ἐν σχέσει ἀλληλοχρέου λογαριασμοῦ, χωρὶς νὰ ὁρίζηται κατ' εἶδος ἡ δικαιοπραξία εἰς ἐξυπηρέτησιν τῆς ὁποίας συνεφωνήθη ὁ ἀλληλόχρεος, νόμιμος οὖσα δεκτὴ καθίσταται ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ συμπληρωθῇ τὸ θέμα τῆς ταχθείσης ἀποδείξεως διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους: Μόνη ἡ ἀπόδειξις τῆς συμφωνίας ἀλληλοχρέου λογαριασμοῦ δὲν καθιστᾷ τὸν ἕτερον ὀφειλέτην τῶν εἰς χρέωσιν αὐτοῦ κονδυλίων ἕνεκεν τῆς εἰς αὐτὸν ἀποστολῆς ἐμπορευμάτων, εἰμὴ ἐὰν ταῦτα ἀπεστέλλοντο αὐτῷ δι' ἴδιον αὐτοῦ λογαριασμόν, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει μόνον ἀπὸ τῆς ἐκποιήσεως τῶν πρὸς ἐκποίησιν διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἀποστολέως πεμπομένων καθίσταται ὀφειλέτης. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ τοῦτο καθίσταται ἔτι μᾶλλον ἀναγκαῖον, τῆς ἐκκαλούσης ἀμφισβητούσης ὅτι τὰ ἐμπορεύματα ἐστέλλοντο αὐτῇ δι' ἴδιον λογαριασμόν, καὶ ἰσχυριζομένης, ὅτι ἀπεστέλλοντο αὐτῇ

ὡς πράκτορι πρὸς ἐκποίησιν διὰ λ)σμὸν τοῦ ἐφεσιβλήτου. Καθ' ὅσον ἡ δόξα, καθ' ἣν, ἐν παντὶ ἀλληλοχρέῳ, ὑπάρχει ἀναγκαίως μεταβίβασις κυριότητος τῶν ἀποστελλομένων ἐμπορευμάτων (Pardessus n. 475. Massé n 2274. Noblet compte cour. n 63 Feitu n 1 1 et suiv), ἀντιτίθεται πρὸς τὴν φύσιν πολλῶν δικαιοπραξιῶν, καθιστᾷ δὲ εἰς πολλὰς τοιαύτας ἀδύνατον τὴν χρῆσιν τοῦ ἀλληλοχρέου λογαριασμοῦ διὰ τοῦ οὐχὶ ὀρθοῦ δόγματος, ὅτι «ὅπου ἀλληλόχρεος ἐκεῖ καὶ μεταβίβασις κυριότητος, ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχει τοιαύτη δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀλληλόχρεος» (Da du compte cour № 17), διότι εἰς ἔμπορος, εἰς βιομήχανος δύνανται νὰ πωλῶσι τὰ ἐμπορεύματα αὐτῶν διὰ πρακτόρων· οὗτοι πάντοτε ἐν τῇ πρακτικῇ συνάπτουσι σχέσιν ἀλληλοχρέου. Ἀλλ' εἶνε προφανὲς ὅτι τῶν ἀποστελλομένων ἐμπορευμάτων, ἐκ τῆς τοιαύτης σχέσεως δὲν γίνεται κύριος ὁ εἰς ὃν ἀποστέλλονται οὐδ' ὀφείλει τὸ ἰσότιμον αὐτῶν πρὶν πωληθῶσιν. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι κατὰ πᾶσαν ἀποστολὴν ἐμπορευμάτων ὁ εἰς ὃν ἀποστέλλονται χρεοῦται ἀμέσως διὰ χρηματικῆς ποσότητος, διότι μόνον διὰ χρηματικῶν ἀξιῶν καὶ οὐχὶ ἀνομοίων ἐμπορευμάτων δύναται νὰ γίνεται πιστοχρέωσις καὶ ἰσολογισμός. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον δὲν συνεφωνήθη ἡ διὰ λογαριασμὸν τῶν εἰς ὃν ἀποστέλλονται ἀποστολὴ τῶν ἐμπορευμάτων, ὅπερ εἶνε ἑκάστοτε ζήτημα πραγματικῆς ἐκτιμήσεως, ἡ τοιαύτη πιστοχρέωσις εἶνε πιστοχρέωσις ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τῆς πωλήσεως τῶν ἐμπορευμάτων, ἄνευ τῆς ἐξόδου τῆς ὁποίας, ὁ ἀποστολεὺς τηρεῖ τὴν ἐπ' αὐτῶν κυριότητα. Διότι ἡ ἐν τῷ ἀλληλόχρεῳ καταχώρησις τῶν διαφόρων δικαιοπραξιῶν κατὰ τοῦτο μόνον ἔχει ἀνανεωτικὸν ἀποτέλεσμα, ὅτι μεταβάλλει σχέσεις αὐτοτελεῖς εἰς κονδύλια μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς σχέσεως, δὲν δύναται ὅμως νὰ μεταβάλῃ τὴν ἐσωτέραν φύσιν τῶν δικαιοπραξιῶν καὶ νὰ μεταβάλῃ τοιούτῳ τρόπῳ τὸν ἀγοραστὴν εἰς ἐντολοδόχον ἢ τὸν ἐντολοδόχον εἰς ἀγοραστὴν (Boistel ther. juridique du compte cour. pag. 17).

Ἐπειδὴ ἡ ἑτέρα κατὰ τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως αἰτίασις ὅτι ἐσφαλμένως διετυπώθη ἐν τῷ θέματι τῆς ταχθείσης ἀποδείξεως ἰσχυρισμὸς ἀμοιβαίας ἀποστολῆς ἐμπορευμάτων, ἐνῷ τοῦτο δὲν ἰσχυρίσθη ὁ ἐνάγων, νόμιμος οὖσα δεκτὴ καθίσταται, διορθουμένου κατὰ τοῦτο τοῦ θέματος, διότι ἡ αἴτησις αὐτοῦ ὅπως ἀπορριφθῇ ὡς νόμῳ ἀβάσιμος ἡ ἀγωγή, μὴ οὔσης δυνατῆς τῆς ὑπάρξεως ἀλληλοχρέου, ἐφ' ὅσον δὲν πρόκεινται ἀμοιβαῖαι ἀποστολαὶ ἐμπορευμάτων, ἀπορριπτέα κρίνεται ὡς νόμῳ ἀστήρικτος, διότι, καίτοι κατὰ κανόνα ὁ ἀλληλόχρεος προϋποθέτει τὴν ὕπαρξιν ἀμοιβαίων ἐμπορικῶν ἐργασιῶν ὅτε ἑκάτερος τῶν ἐν ἀλληλοχρέῳ τηρεῖ λογαριασμὸν ἴδιον διὰ τοῦ ἑτέρου, οὐχ ἧττον οὐδόλως ἀντιτίθεται πρὸς τὴν φύσιν τοῦ ἀλληλοχρέου τὸ εἶνε τοῦτον ἑτεροσκελῆ, ὅτε τοῦ ἑνὸς μόνον περιοριζομένου εἰς ἀποστολὴν ἐμπορευμάτων, οὗτος καὶ μόνος ἀνοίγει λογαριασμὸν πρὸς τὸν ἕτερον (Dutruc. diction. du content. commerc. Λέξει compte cour. № 5).

Ἀριθ. 1567 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Χρ. Λοητος

Διατυπώσεις ἑταιρίας. - Μὴ ἐνέργεια αὐτῶν. - Δὲν ἀναπληροῦνται διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως

Ἐπειδὴ τὰ ἐπικαλούμενα παρὰ τῆς ἐναγούσης ἑταιρίας γεγονότα πρὸς ἀπόκρουσιν τῆς περὶ νομιμοποιήσεως ἐνστάσεως, ἡ ἔκδοσις ὑπὸ τῶν ἐκκαλούντων τοῦ περὶ οὗ ἡ ἀγωγὴ γραμματίου εἰς διαταγὴν τῆς ἐναγούσης καὶ ἡ παρ' αὐτῶν καταβολὴ εἰς τὴν ἐνάγουσαν μέρους ἐκ τοῦ ἐπιδίκου ποσοῦ, ἀποτελοῦσι μὲν πράξεις ἀναγνωριστικὰς καὶ ἐξώδικον ὁμολογίαν περὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς ἐναγούσης ἑταιρίας, ἀλλ' αὗται δὲν ἀποκλείουσιν ὡς ἀπαράδεκτον τὴν προτεινομένην ἀκυρότητα τῆς ἐναγούσης ἑταιρίας ἕνεκα τῆς μὴ νομίμου συστάσεως αὐτῆς, οὐδὲ δύνανται νὰ καλύψωσιν αὐτὴν, διότι οὕτω ἤθελον παραβιάζεσθαι αἱ ἐπιτακτικαὶ διατάξεις τῶν ἄρθρων 39 καὶ 42 τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου, αἵτινες, καθιερωθεῖσαι ὅπως καταστήσωσι κατάδηλον τὴν ὕπαρξιν τῶν ἑταιριῶν πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν τρίτων, εἰσὶ δημοσίας τάξεως, ἐπὶ ἀπολύτου δὲ ἀκυρότητος, ὡς ἡ προκειμένη, ἡ ἐξώδικος ὁμολογία οὐδεμίαν ἀσκεῖ ἐπιρροήν, διότι τὸ ἄκυρον ἡ μὴ ὂν χρῄζει οὐχὶ συμπληρώσεως καὶ τελειοποιήσεως, ἀλλὰ πλήρους καταρτίσεως κατὰ τὰς διατυπώσεις τοῦ νόμου, αἵτινες ἀπαιτοῦνται πρὸς νόμιμον αὐτοῦ σύστασιν (Tropl. § 241, Bedarride § 365 des sociétés Οἰκονομίδου Ἀστ. Δ. Τόμ. 1 § 45)· εἰ καὶ ἠδύνατό τις εἰπεῖν ὅτι ἡ ἔνστασις περὶ μὴ νομίμου συστάσεως τῆς ἑταιρίας, ὡς μὴ καταρτισθέντος καὶ δημοσιευθέντος νομίμως τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς, ἔδει ν' ἀπορριφθῇ τὸ μὲν ὡς ἀπαράδεκτος, τὸ δὲ ὡς μὴ βάσιμος· καὶ ὡς ἀπαράδεκτος μέν, διότι πᾶσαν ἔνστασιν, πλὴν ἐπὶ ἀντικειμένου ἀφορῶντος τὴν δημοσίαν τάξιν περὶ οὗ καὶ αὐτεπαγγέλτως ὀφείλει τὸ δικαστήριον νὰ διατάξῃ ἀποδείξεις, μόνον ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ἔννομον συμφέρον πρὸς τοῦτο, δύνανται νὰ προτείνωσιν οἱ διάδικοι, οἱ ὀφειλέται δὲ τῆς ἑταιρίας, οἱ μετ' αὐτῆς συναλλαγέντες οὐδὲν ἀπολύτως ἔχουσι συμφέρον νὰ προτείνωσι τὴν ἀκυρότητα, διότι, ἀπαλλασσόμενοι τῆς πρὸς τὴν ἑταιρίαν [illegible] λῆς, θέλουσιν οὐχ ἧττον ἐξαναγκα[illegible] βάλωσιν εἰς τὰ πρόσωπα τῶν ἑτα[illegible] ἀπετέλεσαν τὴν ἀκύρως συστᾶσαν [illegible] δὲ περίπτωσις ἐννόμου συμφέρον[illegible] ὅταν ἕτερα πρόσωπα, παρὰ τὰ [illegible] συνιστῶτα αὐτὴν, ἀποτελοῦσι τὴν [illegible] σαν ἑταιρίαν, ἀλλὰ τοιοῦτος ἰσχυρ[illegible] τάθη κατὰ τὴν πρώτην ἐπ' ἀκροα[illegible]

σιν τῆς προκειμένης διαφορᾶς (Boistel Precis de droit commerc. σελ. 251 Β' 392 4°) ὡς μὴ βάσιμος δ' ἐστὶ ἀπορριπτέα ἡ αὐτὴ αἰτίασις, διότι ἡ μετὰ τῆς ἐναγούσης καὶ ἤδη ἐρεσιδίκου ἑταιρίας συναλλαγὴ τῶν ἐκκαλούντων καὶ ἡ πρὸς αὐτὴν καταβολὴ μέρους τοῦ ἐκ τοῦ γραμματίου ποσοῦ ἀποτελεῖ ὁμολογίαν τῶν ἐκκαλούντων περὶ τῆς νομίμου τῆς ἑταιρίας συστάσεως, ἀποκλείουσαν τὴν περὶ τούτου ἀμφισβήτησιν, καθόσον δὲν πρόκειται περὶ ἀπολύτου ἀκυρότητος, δυναμένης νὰ ἐξετασθῇ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

Ἀριθ. 302 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Δ. Ποταμιάνος.

Αἴτησις ἀνακοπῆς. - Ν. ΑΨΞΒ. - Ἔφεσις ἐρημοδικησάντος πρωτοδίκως.

Ἐπειδὴ ἡ περὶ ἀπαραδέκτου τῆς ἐφέσεως ταύτης αἰτίασις τοῦ ἐφεσιβλήτου (*), ἡ ἐριδομένη, ἐπὶ τοῦ λόγου α. ὅτι ἡ ἀνακοπὴ (**), ἀπορριφθεῖσα ὀρθῶς καὶ συμφώνως πρὸς τὸ β' ἐδάφιον τοῦ ἄρθρ. 67 τοῦ ὑπὸ στοιχεῖον ΑΧΚΕ' περὶ χαρτοσήμου Νόμου, ἀρου μέχρι τῆς συζητήσεως αὐτῆς δὲν εἶχεν ἐγγραφῆ, δὲν δύναται νὰ ἐξετασθῇ ἐκ νέου, καὶ β' ὅτι μετὰ τὴν ἀνακοπὴν τὴν ἀπορριφεῖσαν, ἡ προηγουμένη ἀπόφασις κατέστη ὁριστικὴ καὶ τελεσίδικος, μὴ ὑποκειμένη πλέον εἰς τὸ ἔνδικον τῆς ἐφέσεως μέσον, στερεῖται ἀξίας διαφόρου ἐστὶ, τὸ μὲν, διότι κατὰ τὸ ἄρθρον 2ον τοῦ ὑπὸ στοιχ. ΑΨΞΒ' Νόμου τῆς 29 Δεκεμβρίου 1889 (ὅστις ἐτροποποίησε κατὰ τοῦτο τὸ ἄρθρον 52 τοῦ ὑπὸ στοιχεῖον ΑΧΚΕ' νόμου, εἰς ὃ ἀναφέρεται ἡ ὑπὸ τοῦ ἐφεσιβλήτου ἐπικαλουμένη διάταξις), τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 52 ὁρίζομενον ἀπαραδέκτων τῶν ἀνακοπῶν καὶ ἐφέσεων δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ἀμφισβητησίμων τῆς φύσεως ἀκαθορίστου, ἀντικαθιστάμενης τῆς φύσεως ταύτης διὰ προστίμου δραχ. 25 συν τῷ νομίμῳ τέλει. Ἐκ τῆς ἀληθοῦς ὁ ἐννοίας τῆς διατάξεως ταύτης καὶ τοῦ σκοποῦ, ὃν δι' αὐτῆς εἰσαγωγῆς αὐτῆς προεῖδετο ὁ νομοθέτης, καὶ ὁ ὁποῖος ἦν νὰ μετριασθῇ ἡ ἀδικαιολογήτως τῆς προυπαρχούσης αὐστηρότης, προκύπτει σαφῶς καὶ ἀνενδοιάστως, ὅτι ἀνακοπαὶ καὶ ἔφεσις, αἵτινες δὲν ἐνεχάρασαν ποσὸν, ἢ τοιοῦτον, ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἀντικατασταθέντος ἄρθρου ταξομένης διμήνου προθεσμίας, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ὑπὸ στοιχεῖον ΑΨΞΒ νόμου, καὶ αἱ ὁποῖαι δὲν εἶχον ἔτι εἰσαχθῇ πρὸς συζήτησιν, ἢ εἶχον μὲν ἐκδικασθῇ ὁριστικῶς, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τελεσιδίκων, δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν, εἰσαγόμεναι, πρὸς συζήτησιν, εἴτε κατὰ πρῶτον, εἴτε ἐκ νέου (ὡς ὅταν πρόκειται, περὶ ἀνακοπῆς, ἀπορριφθείσης πρωτοδίκως καὶ φερομένης πρὸς συζήτησιν δ' ἐφέσεως, ἡ ἐφέσεως ἀπορριφθείσης ἐφ' ἅπαξ τοῦ ἐκκαλοῦντος καὶ εἰσαγομένης καὶ αὖθις δι' ἀνακοπῆς) ὡς ἀπαράδεκτοι, ἐὰν τηρηθῶσιν αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 - ἀναγκαίως πρόσφατοι τύποι καὶ διατυπώσεις. Ὅθεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἡ ἀπὸ 20 Ἀπριλίου ἀνακοπὴ ἦτις ἀπερρίφη μὲν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νεωτέρου νόμου, ἀλλ' ὁριστικῶς καὶ οὐχὶ καὶ τελεσιδίκως, δύναται οὐ μόνον νὰ εἰσαχθῇ πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σχετικοῦ τοῦ ἐκκαλοῦντος παραπόνου, λαμβανομένου, κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀναπτυσσόμενα, ὡς βασίμου, καὶ νὰ ἐξετασθῇ καὶ αὐθις ἐὰν ἐνεγράφη, ἐν τῷ οἰκείῳ βιβλίῳ καὶ κατεβλήθη τὸ νόμιμον τέλος καὶ τὸ 25 δραχμῶν πρόστιμον. Ὅτι δὲ τὸ ἄρθρον 2ον ἐννοεῖ προφανῶς τὰς πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ΑΨΞΒ νόμου, κοινοποιηθείσας ἀνακοπὰς καὶ ἐφέσεις καὶ οὐχὶ τὰς μετ' αὐτὴν, εἰς ἃς ἀορίστως τὸ ἄρθρον 1ον τοῦ αὐτοῦ νόμου γίνεται ὅλλον, ἐκτὸς τοῦ σαφοῦς γράμματος τῆς ἑρμηνευομένης διατάξεως καὶ τῆς ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ 1ον ἄρθρον ἐννοίας αὐτῆς, καθὸ τῆς ἁπλῆς σκέψεως, ὅτι δὲν ἠδύνατο ὁ νομοθέτης ὅλως ἀδικαιολογήτως νὰ πραγματευθῇ περὶ αὐτοῦ διὰ δύο ἰδιαιτέρων καὶ ἐντελῶς ἀντιφασκόντων πρὸς ἄλληλα ἄρθρων. Τὸ δὲ, διότι ἡ πρώτη ἐρχομένη ἀπόφασις καὶ μετὰ τὴν κατ' αὐτῆς ἀπευθυνθεῖσαν καὶ ὡς ἀπαράδεκτον θεωρηθεῖσαν ἀνακοπὴν, δὲν εἶναι τελεσίδικος, ἀλλ' ἁπλῶς ὁριστικὴ καὶ ὑποκειμένη τῷ ἐνδίκῳ τῆς ἐφέσεως μέσῳ, ἐξ οὗ ἕπεται ὅτι τὸ προσβαλλόμενον δικόγραφον δὲν δύναται διὰ τοὺς λόγους τούτους νὰ θεωρηθῇ, ὡς ἄσκοπον ἀβασίμως ὁ ἐφεσιβλήτος ἀπαραδέκτου.

Ἐπειδὴ τὸ Δικαστήριον τοῦτο (ἐρῶμεν τοῦ ἐναγομένου καὶ ἐκκαλοῦντος ἀποφανθέντος τοῦ Πρωτοδικείου Πατρῶν), δικαιοῦται, κατὰ τὴν ἀλήθη τῶν σχετικῶν τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας διατάξεων ἔννοιαν, νὰ ἐπιληφθῇ πάντων τῶν, ἐν τῇ δικαζομένῃ ἐρίδει περιεχομένων λόγων, ἀδιχοῦρως τοῦ ἂν οὗτοι εἶσιν ἢ οὔ ἐκ τῶν, κατὰ πᾶσαν τῆς δ...ς στάσιν, προτεινομένων, ὅπερ, προκειμένου περὶ ἐρήμην δίκης, ὅτε τὴν ὑποθέσιν θεωρεῖται, ὡς τὸ πρῶτον ἐξεταζομένην, οὐδεμίαν ἀπολύτως ἀσκεῖ ἐπιρροὴν. Καθόσον ἄλλως τ' ἐκ μέρους δικαζομένων ἐρήμην δικασθέντων χρῆσις τοῦ ἐνδίκου τῆς ἐφέσεως μέσου, (λαμβανομένου μᾶλλον ὑπ' ὄψει, ὅτι αἱ ἐνστάσεις αἱ δυνάμεναι νὰ προταθῶσι καὶ ἐρεσιμως τὸ πρῶτον εἰσὶ κατὰ νόμον ὡρισμέναι καὶ ἀποτελοῦσιν ἐξαίρεσιν τοῦ γενικοῦ κανόνος, καθ' ὃν ἀπαγορεύεται ἡ ὑπὸ τῶν ἑρετῶν ἐξέτασις λόγων μὴ ὑποβληθέντων πρωτοδίκως), ἤθελεν εἰσθαι ματαιοπονία ἄσκοπος, ἥτις βεβαίως δὲν δύνανται νὰ ἀποδοθῇ τῷ νομοθέτῃ.

(*) Ἐπρόκειτο περὶ ἐφέσεως κατὰ δύο πρωτοδίκων ἀποφάσεων, ὧν ἡ πρώτη ἐξεδόθη ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου, ἡ δὲ δευτέρα ἀπέρριπτε τὴν τοῦ Ν. ΑΨΞΒ' τὴν ἀνακοπὴν των ὡς μὴ ἐγκαίρως ἐγκλησθεῖσαν.

(**) Ἡ ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου κατὰ τῆς πρώτης ἀποφάσεως.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΛΑΡΙΣΣΗΣ

Ἀριθ. 88 (1890) (*)

Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Σ. Ἀραβαντινος

Ὑποχρέωσις εἰς ἀπόδοσιν τοῦ πράγματος αὐτοῦ ἢ τῆς ἀποτιμήσεως - Ἔννοια τοῦ ἄρθρ. 881 Πλ. Δ.

Ἐπειδὴ, ὡς συνάγεται ἐκ τῆς ἀκριβοῦς τοῦ περιεχομένου τῆς ὑπὸ ἐξέτασιν ἀγωγῆς ἐκτιμήσεως, ἐπὶ δύο στηρίζεται αὕτη βάσεων: α) ἐπὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 881 Πλ. Δ. καὶ β) ἐπὶ τῶν γενικῶν τοῦ δικαίου ἀρχῶν, περὶ ἀποζημιώσεως ἕνεκα τοῦ γεγονότος τῆς ὑπὸ τῶν ἔργων τοῦ σιδηροδρόμου καταλήψεως τοῦ γηπέδου τοῦ ἐνάγοντος.

Ἐπειδὴ, ἀναγράφων ὁ νόμος ἐν τῷ παρατεθέντι ἄρθρῳ τὴν τοῦ καταδικαθέντος εἰς ἀπόδοσιν αὐτουσίου πράγματος τινος (ἄρ. 880 1,3) ὑποχρέωσιν τοῦν ἀποδῶσι ἀντ' αὐτοῦ τὸ ἀντίτιμον, ἐὰν δὲν ἤθελεν εἰσθαι εἰς κατάστασιν νὰ ἐκτελέσῃ τὴν διάταξιν τῆς ἀποράσεως, δὲν ἐννόησε βεβαίως τοιαύτην τοῦ καταδικασθέντος ἀδυναμίαν, προερχομένην μόνον ἐξ ὑπαιτιότητος αὐτοῦ (δόλος-πταῖσμα), ἀλλὰ καὶ πᾶσαν ἐξ οἱασδήποτε ἄλλης αἰτίας (τυχηρὰ - ἀπαλλοτρίωσις - κατανάλωσις) πηγάζουσαν. Τοῦτο δὲ ἐνδεικνύεται καὶ ἐκ τῆς διαξεως τοῦ Ρωμαικοῦ δικαίου, ἐξ ἧς ἡ παρατεθεῖσα τοῦ ἄρθρου 881 προφανῶς εἰλήφθη καὶ καθ' ἣν «ὁ δικαστὴς μὴ πειθαρχήσας... εἰ δὲ μὴ *δύναται ἀποκαταστῆσαι*... εἰς τὸ διαφέρον τῷ ἐναγοντι καταδικάζεται» Βασιλ. (15. 1) νόμος 67.

Ἐπειδὴ τοιαύτης οὔσης τῆς ἐννοίας τοῦ ἄρθρου 881, τὰ γεγονότα, ἅτινα ἐπικαλεῖται ὁ ἐνάγων ἐν τῇ ἀγωγῇ αὐτοῦ, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἐγγράφοις αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου προτάσεσι κατὰ βελτίωσιν, ὡς διατείνεται, τῆς ἀγωγῆς του, τὰ συνιστῶντα τὴν τοιαύτην τοῦ ἀντιδίκου του ἐξ ὑποκειμένου ἢ ἐξ ἀντικειμένου ἀδυναμίαν τοῦ ἀποκαταστῆσαι αὐτούσιον τὸ ἀντικείμενον τῆς καταδίκης, δὲν δύνανται κατὰ τὸν κρίναν τοῦ δικαστηρίου τούτου νὰ νομιμοποιήσωσιν ἀγωγὴν ἐπὶ τῆς παρατεθείσης διατάξεως στηριζομένην, καθότι ἐφ' ὅσον τὸ μὲν κίνητον, τὸ ἀντικείμενον τῆς καταδίκης, ὑρίσταται ἀκέραιον (μὴ μεταβαλλόμενης προφανῶς τῆς φύσεως του ἐπὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ κατασκευῆς ἔργων τεχνικῶν, ἀνορύξεως τάφρων, προσαρμογῆς σιδηρῶν ραβδων, κλπ., οἱανδήποτε καὶ ἂν ἀπαιτεῖ δαπάνην ἡ εἰς τὴν πρότέραν κατάστασιν ἐπαναφορά), ἡ δὲ ἐκτέλεσις τῆς ἀποράσεως οὐ μόνον κατὰ τοῦ διαδίκου, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ γενικοῦ καὶ εἰδικοῦ αὐτοῦ διαδόχου δύναται νὰ γείνῃ ἄρθρ. 867 Πλ. νόμος 9 § 2 Πανδ 44. 2 νόμος 11 καὶ § 3, 9, καὶ 10 αὐτόθι), τοιοῦτος δὲ εἰδικὸς διάδοχος ἐν προκειμένῳ εἶνε προφανῶς ἡ ἀνώνυμος ἑταιρία «Σιδηροδρομοι Θεσσαλίας», εἰς ἣν κατὰ τὸ ἀρθ. 8 τῆς συμβάσεως τῆς 13 Μαΐου 1882, τῆς ὑπὸ τοῦ κύρ. ν. ΑΜΒ κυρωθείσης, ἐδιεν νὰ μεταβιβασθῇ ὁλόκληρον τὸ ἔργον τοῦ ἀναδόχου ἐναγομένου, καὶ εἰς ἣν, κατὰ τὸν ἐν τῇ ἀγωγῇ ἰσχυρισμὸν καὶ τὸν μὴ ἀντικρουόμενον τοιοῦτον τοῦ ἐναγομένου, εἶχεν ἤδη τοῦτο μεταβιβασθῇ, ὅταν ὁ ἐναγόμενος ἀπεταχθῇ πρὸς ἐκτέλεσιν, δὲν ὑρίσταται ἀναντιρρήτως παρὰ τῷ ἐναγομένῳ ἀδυναμία ἐκτελέσεως τῆς καταδικαστικῆς ἀποράσεως, οἵαν ὁ νόμος τὴν ἐννοεῖ. Ὀρθῶς ἑπομένως, εἰ καὶ δι' ἄλλον μὴ βάσιμον λόγον, ἀπέρριψε τὴν ὑπὸ ἐξέτασιν βάσιν τῆς ἀγωγῆς τὸ πρωτοδίκως δικασθέν δικαστήριον, τὸ δὲ σχετικὸν ἐν τῇ ἐρίδει τοῦ ἐνάγοντος παράπονον ἀπορριπτέον τυγχάνει.

Ἐπειδὴ καὶ ὑπὸ τὴν ἑτέραν βάσιν, ὅτοι τὴν τῆς εὐθύνης πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ ἐναγομένου, εἴτε λόγῳ τῆς γενικῆς τοῦ δικαίου ἀρχῆς περὶ ἀποζημιώσεως ἕνεκα παρανόμου καταλήψεως, εἴτε λόγῳ τῆς εἰδικῆς διὰ τῆς συμβάσεως τῆς 13 Μαΐου 1883 (ἄρθρ. 8) ἀναληφθείσης ὑπὸ τοῦ ἐναγομένου ὑποχρεώσεως, τυγχάνει ὡσαύτως ἡ ὑπὸ ἐξέτασιν ἀγωγὴ ἀπορριπτέα ὡς ἀβασίμως τε καὶ ὡς ἀπαράδεκτος· ὡς ἀβάσιμος μὲν διότι ὅπου χωρεῖ ἡ τὰ ἴδια ἐκδικοῦσα ἀγωγὴ ἐκ μέρους τοῦ κυρίου (τοιοῦτος δὲ δὲν ἀμφισβητεῖται ὅτι εἶναι ὁ ἐνάγων), δὲν ἐπιτρέπεται ἡ προσωπικὴ περὶ ἀποζημιώσεως ἀπαίτησις (νόμος 12 Πανδεκτῶν (7. 9) καὶ Εἰσηγήσεων βιβλίου Δ΄ τίτλος Γ΄ § 14), ὡς ἀπαράδεκτος δὲ διότι τελεσιδίκως ἐκρίθη ὑπὸ τῶν ὑπ' ἀριθ. 293 (1886) καὶ 346 (1887) ἀποράσεων τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὅτι μόνη ἁρμόζουσα τῷ ἐναγοντι ἀγωγὴ, ὡς ἐκ τῆς παρανόμου καταλήψεως τοῦ ἰδιαίτου γηπέδου του ὑπὸ τοῦ ἐναγομένου, ἦτο ἡ ἐμπράγματος οὐχὶ δὲ ἡ προσωπικὴ περὶ ἀποζημιώσεως ἀγωγή.

(*) Ὁ ἀναδοχος τῶν σιδ. Θεσ. ὑπεχρεώθη δι' ἀποράσεως τοῦ Λ. Πάγου νὰ παραδώσῃ τῷ Λ. γηπεδον καταληφθὲν λόγῳ δημ. ἀνάγκης, ἀφοῦ πάν ἔργον ἐπ' αὐτοῦ. Κοινοποιηθείσης τῆς ἀποράσεως μετ' ἐπιταγῆς, ὁ καταδικασθεὶς ἀπήντησεν, ὅτι τὸ ἐπίδικον μεταβιβασεν εἰς τὴν σχηματισθεῖσαν ἀνώνυμον ἑταιρίαν «Σιδηροδρομοι Θεσσαλίας». Ἐπὶ τούτῳ δι' ἀγωγῆς αὐτοῦ ὁ Λ. ἐζήτησε νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἀνάδοχος τοῦ Σ. Θ. νὰ τῷ καταβάλῃ τὴν ἀξίαν του εἰρημένου γηπέδου καὶ ἀποζημίωσιν διὰ τὴν στέρησιν τῶν καρπῶν ἀπὸ τῆς καταλήψεως.

ΝΕΟΙ ΝΟΜΟΙ

Νόμος ΑΩΟΕ' τῆς 31 Δεκ. 1890/2 Ἰανουαρίου 1891 *Περὶ καταργήσεως τοῦ ΑΨΛΑ' νόμου τῆς 27ῆς Μαρτίου 1889 περὶ παραστημάτων τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων.*

Ἄρθρον μόνον. Ὁ ΑΨΛΔ' νόμος τῆς 27/4 Μαρτίου 1889 περὶ παραστημάτων τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων καταργεῖται.

Νόμος ΑΩΟΣΤ' τῆς 31 Δεκ. 1890/2 Ἰ... *Περὶ καταργήσεως τῶν ΑΤΛ' καὶ Α... 12 Ἰουνίου 1886, περὶ μετατρεπτ... τοῦ περὶ ἐκλογῶν βουλευτῶν νόμου, ... μὸν αὐτῶν καὶ ὡς πρὸς τὴν περιφ...*

Ἄρθρον 1. Καταργοῦνται οἱ περὶ ...

διατάξεων τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμου ΑΤΗΑ' καὶ ΑΤΗΒ' νόμοι τῆς 12 Ἰουνίου 1886 ὡς πρὸς τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν καὶ ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκλεκτέων βουλευτῶν, καὶ ἐπαναφέρεται ἐν ἰσχύϊ ὁ ΧΜΗ' περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμος τῆς 17 Σεπτεμβρίου 1877 καὶ οἱ πρὸς συμπλήρωσιν αὐτοῦ ἐκδεδομένοι πρὸ τῶν καταργουμένων νόμων ἰσχύοντες καὶ ἐφαρμοσθήσονται ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν διαρκούσης τῆς ἐνεστώσης βουλευτικῆς περιόδου, ἤθελον διατραχθῆ συμπληρωτικαὶ μερικαὶ ἐκλογαί, ἐνεργηθησόμεναι ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 20 Αὐγούστου ἐ. ἔ. γενομένου προσδιορισμοῦ τῶν ἓξ ἐκάστου νομοῦ ἐκλακτέων βουλευτῶν.

"Ἄρθρον 2. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ΧΜΗ' νόμου τῆς 17 Σεπτεμβρίου 1877 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Μέτρον πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ ἓξ ἑκάστης ἐπαρχίας ἐκλεκτέου ἀριθμοῦ βουλευτῶν ὁρίζεται ὁ ἀριθμὸς δώδεκα χιλιάδων δημοτῶν, προσδιορισθέντος ἑνὸς βουλευτοῦ, ἐὰν τὸ ὑπόλοιπον εἶναι ἀνώτερον τοῦ τετάρτου τῆς ἀναλογίας ταύτης, ἤτοι ὑπερβαίνει τὸν ἀριθμὸν τῶν τριῶν χιλιάδων δημοτῶν.

Νόμος ΑΩΟΧ' τῆς 31 Δεκ. 1890/2 Ἰαν. 1891.

Περὶ καταργήσεως τῶν περὶ νομαρχιακῶν συμβουλίων νόμων.

"Ἄρθρον μοναδικόν. Καταργοῦνται ὅ τε περὶ νομαρχιακῶν συμβουλίων ΑΦΝΣΤ' νόμος τῆς 27 Μαΐου (27 Ἰουλίου) 1887 καὶ ὁ πρὸς συμπλήρωσιν αὐτοῦ ἐκδοθεὶς ΑΨΕ' νόμος τῆς 5 Φεβρουαρίου (15 Φεβρουαρίου) 1889.

Οἱ παρὰ τοῖς νομαρχιακοῖς συμβουλίοις ἢ τοῖς νομαρχιακῆς ἐπιτροπῆς εὑρισκόμενοι ἐκκρεμεῖς ἀπολογισμοὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν δήμων καὶ τῶν δημοσιευτέρχτων, ἀγαθοεργῶν καταστημάτων ἐπανέρχονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν οἰκείων νομαρχιῶν, αἱ δὲ ἐκκρεμεῖς ἐπὶ τῶν δημοτικῶν προϋπολογισμῶν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δήμων νόμου.

Νόμος ΑΩΟΘ' τῆς 31 Δεκ. 1890/2 Ἰαν. 1891

Περὶ καταργήσεως τοῦ ΨΙ' νόμου τῆς 19 Φεβρ. 1881 περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρ. 15 τοῦ ὑστικοῦ νόμου καὶ περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου τούτου.

"Ἄρθρον 1. Ὁ ΨΙ' νόμος τῆς 19(23) Φεβρουαρίου 1881, περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ἀστικοῦ νόμου, καταργεῖται.

"Ἄρθρον 2. Διὰ Β. διατάγματος θέλει κανονισθῆ ὁ τρόπος, καθ' ὃν θέλει βεβαιοῦσθαι ἡ ἐγκληκότης τοῦ δηλώσαντος τὴν πρὸς πολιτογράφησιν θέλησίν του.

Νόμος ΑΩΠ' τῆς 31 Δεκ. 1890/2 Ἰαν. 1891.

Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ προσόντων καὶ πειθαρχικῆς τιμωρίας τῶν δημοσίων λειτουργῶν νόμων.

"Ἄρθρον 1. Τὸ ἄρθρον 2 ΑΦΜΑ' νόμου τῆς 28 Μαΐου 1887 περὶ καταργήσεως διατάξεων τινων τοῦ περὶ προσόντων καὶ πειθαρχικῆς τιμωρίας τῶν δημοσίων λειτουργῶν νόμου καὶ περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου τούτου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

"Ἄρθρον 1. Διορίζεται γραφεὺς γ' τάξεως, ὁ μαθητευόμενος ἐν τοῖς Ὑπουργείοις, ἐν τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ, ἐν τῷ Γενικῷ Λογιστηρίῳ καὶ ἐν τῇ Ἐθνικῇ Βιβλιοθήκῃ, μόνος ὢν ἔχων ἀπολυτήριον γυμνασίου, ἐν πάσι δὲ τοῖς λοιποῖς δημοσίοις γραφείοις καὶ ὁ ἔχων ἀπολυτήριον σχολαρχείου.

Οἱ ἐκ τῶν νέων ἐπαρχιῶν καταγόμενοι δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἐν αὐτοῖς γραφεῖς δ' ἢ γ' τάξεως ἢ μαθητευόμενοι, καίπερ μὴ ἔχοντες ἀπολυτήριον σχολαρχείου, ἀλλὰ μόνον μέχρι τῆς 1 Ἰανουαρίου 1893.

Προβιβάζεται γραφεὺς δ' τάξεως ὁ ἐπὶ ἓξ τουλάχιστον μῆνας ὑπηρετήσας ὡς γραφεὺς γ' τάξεως, γραφεὺς δὲ α' τάξεως ὁ ἐπὶ ἓν τουλάχιστον ἔτος ὑπηρετήσας ὡς γραφεὺς δ' τάξεως.

"Ἄρθρον 2. Τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 τοῦ ΑΡΝΓ' νόμου τῆς 14 Μαΐου 1884 περὶ προσόντων καὶ πειθαρχικῆς τιμωρίας τῶν δημοσίων λειτουργῶν τροποποιοῦνται ὡς ἑπαται:

"Ἄρθρον 2. Διορίζεται ὑπουργικὸς γραμματεὺς δ' τάξεως ὁ ἔχων δίπλωμα διδάκτορος ἢ πρόλυτου τοῦ ἐθνικοῦ ἢ ἄλλου ὁμοτάχους Πανεπιστημίου.

Προβιβάζεται δ' ὑπουργικὸς γραμματεὺς δ' τάξεως ὁ γραφεὺς α' τάξεως, μετὰ τριετῆ ἐπαίλου ὑπηρεσίαν, ἐὰν ἔχῃ ἀπολυτήριον γυμνασίου.

Προβιβάζεται ὡσαύτως ὑπουργικὸς γραμματεὺς α' τάξεως ὁ ἐπὶ τριετίαν ὑπηρετήσας ὡς γραμματεὺς δ' τάξεως.

"Ἄρθρον 3. Προβιβάζεται τμηματάρχης δ' τάξεως ὁ ἐπὶ πενταετίαν ὑπηρετήσας ὡς τμηματάρχης γ' τάξεως ἢ ἐπὶ ὀκταετίαν διατελέσας εἰς ὁμοιοβάθμων θέσιν καὶ ἔχων ἐν ὅλῳ ὑπηρεσίαν δεκαετιῶν ἐτῶν.

"Ἄρθρον 3. Γραμματεὺς νομαρχίας διορίζεται:

α') Ὁ διατελέσας τοιοῦτος κατὰ τὴν χρονικὴν περίοδον, καθ' ἣν ἐτύγχανεν ἐν ἰσχύϊ ὁ ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου 1845 νόμος περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως τοῦ Κράτους.

β') Ὁ πρὸ τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρετήσας ἐπὶ τριετίαν ὡς ἔπαρχος ἢ ὡς γραμματεὺς α' τάξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἢ συμπληρώσας τριετίαν ἐν ἑκατέρᾳ ταύτῃ τῶν ὑπηρεσιῶν, ἐὰν ἔχῃ ὀκταετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ διοικητικῷ κλάδῳ.

γ') Ὁ πρὸ τοῦ νόμου ΑΦΞΑ' τῆς 27 Μαΐου 1887 ὑπηρετήσας ὡς γραμματεὺς ἐπαρχείου ἐπὶ πενταετίαν, ἐὰν συνεπληρώσεν ὀκταετῆ ἐν ὅλῳ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ διοικητικῷ κλάδῳ.

δ') Ὁ ἔχων δίπλωμα διδάκτορος ἢ πρόλυτου τοῦ Ἐθνικοῦ ἢ ἄλλου ὁμοτάχους Πανεπιστημίου, ἐὰν ὑπηρέτησε κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος νόμου πλέον τῆς τριετίας ὡς ὑπουργικὸς γραμματεὺς α' τάξεως ἢ ὡς Ἔπαρχος.

"Ἄρθρον 4. Γραμματεὺς ἐπαρχείου διορίζεται:

α') Ὁ διατελέσας τοιοῦτος κατὰ τὴν χρονικὴν περίοδον καθ' ἣν ἐτύγχανεν ἐν ἰσχύϊ ὁ ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου 1845 νόμος περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως.

β') Ὁ κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον ὑπηρετήσας ἐπὶ τριετίαν ὡς ὑπογραμματεὺς νομαρχίας.

γ') Ὁ ἐπὶ τριετίαν ὑπηρετήσας ἔτι ὡς γραφεὺς α' τάξεως ἐν τινι Ὑπουργείῳ, εἴτε ὡς εἰρηνοδίκης δ', ἢ γ' τάξεως, ὡς καὶ ὁ ἐπὶ πενταετίαν ὑπηρετήσας ὡς γραμματεὺς εἰρηνοδικείου δ' ἢ γ' τάξεως ἢ ὡς ὑπογραμματεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου.

δ') Ὁ ἔχων δίπλωμα διδάκτορος ἢ πρόλυτου τοῦ ἐθνικοῦ ἢ ἄλλου ὁμοτάχους πανεπιστημίου.

"Ἄρθρον 5. Τὸ ἄρθρον 12 καὶ ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ΑΡΝΓ' περὶ προσόντων καὶ πειθαρχικῆς τιμωρίας τῶν δημοσίων λειτουργῶν νόμου τῆς 14 Μαΐου 1884 καταργοῦνται, διατηρουμένης τῆς ἰσχύος αὐτῶν μόνον ἐπὶ τῶν ταχυδρομικῶν καὶ τηλεγραφικῶν ὑπαλλήλων.

"Ἄρθρον 6. Μεταξὺ τῶν κατὰ τὴν § 6' τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ νόμου τῆς 14 Μαΐου 1884 μὴ ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ εἰρημένου περὶ προσόντων καὶ πειθαρχικῆς τιμωρίας τῶν δημοσίων λειτουργῶν νόμου ἀναγράφονται καὶ οἱ Ἔπαρχοι.

Νόμος ΑΩΠΘ' τῆς 31 Δεκ. 1890/2 Ἰανουαρίου 1891

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ διοικητικῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ΑΡΠΘ' νόμου.

"Ἄρθρον 1. "Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ΑΡΠΘ' νόμου τῆς 19 Ἀπριλίου 1884, περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν περὶ τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς νόμων, ἰσχύουσι μόναι αἱ κανονίζουσαι τὰ προσόντα τοῦ γραφέως τοῦ λογιστοῦ καὶ τοῦ ὑπογραμματέως τῆς Διευθύνσεως.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀστυάρχων ἀναβιβάζεται εἰς ἓξ, ἀλλ' ἵνα διορισθῇ τις ἀστύαρχος, ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ δίπλωμα τῆς ἰατρικῆς καὶ νὰ ἐνέγκῃσε τριετίαν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἰατροῦ, χειρικὸς δέ, νὰ ἦναι διδάκτωρ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν ἢ πτυχιοῦχος φαρμακοποιός.

"Ἄρθρον 2. Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ ἀνωτέρω μνημονευθέντος νόμου τῆς 19 Ἀπριλίου 1884 καταργεῖται.

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ ΝΟΜΟΜΑΘΩΝ

Ὅρια ἐξουσίας προσωρινοῦ διαχειριστοῦ (*)

Τὰ καθήκοντα καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ προσωρινοῦ διαχειριστοῦ (administrateur provisoire) δὲν διαγράφονται ἐν τῷ Ἑλληνικῷ νόμῳ (ἄρθρ. 120) ὡς οὔτε ἐν τῷ Γαλλικῷ (ἄρθρ. 497). Τοῦτο μόνον ὁρίζεται ὅτι ὁ προσωρινὸς διαχειριστὴς ὁρκοτίζεται περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς περιουσίας καὶ τοῦ προσώπου τοῦ ἀπαγορευτίου. Ἐλλείψει εἰδικῆς διατάξεως. Ἐκ τοῦ σκοποῦ τοῦ διορισμοῦ τοῦ διαχειριστοῦ τοῦτου δύναται νὰ συναχθῇ ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ὅσον ἄρορᾷ τὴν περιουσίαν τοῦ ἀπαγορευτίου.

Ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ, ἐφ' ὅσον ἡ διατήρησις τῆς περιουσίας ἀπαιτεῖ πράξιν τινα, αὐτὸν ἐπιτρέπεται τῷ προσωρινῷ διαχειριστῇ, οἷον πρὸς πρόληψιν παραγραφῆς ἢ καὶ κινδύνου ἀναζιχρέου τινὸς ὀφειλέτου (insolvabilité). Ἐπίσης ἐκ τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ διαχειριστοῦ τοῦ λαμβάνειν φροντίδα περὶ τοῦ πρόσωπου τοῦ ἀπαγορευτίου, δύναται τις νὰ παραδεχθῇ καὶ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ πρὸς ἐπιχείρησιν τῶν πρὸς τοῦτο δαπανῶν ὡς καὶ ὡρισμένων πράξεων, ἀναγκαίων πρὸς εὕρεσιν τῶν ἀπαραιτήτων πόρων. Οὕτως ἡ ἐξουσία τῶν διαχειριστῶν εἶναι περιωρισμένη εἰς τὰς ἀπολύτως ἀναγκαίας πράξεις, διότι οὔτε ἐκποίησιν διδουσιν, οὔτε ὑποθήκην βαρύνει τὰ ἀτίμητα αὐτῶν.

Κατ' ἀκολουθίαν κατ' ἀρχὴν δὲν δυνάμεθα νὰ παραχωρήσωμεν αὐτῷ τὴν ἐξουσίαν εἰσπράξεως τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ ἀπαγορευτίου, διότι δὲ τοιούτου ἀπολύτου δικαιώματος θὰ ἠδύνατο πολλάκις ἡ περιουσία αὐτοῦ σύγκ νὰ συντηρηθῇ, ἀλλὰ πάντοτε ὁ κινδυνος ἀπωλείας ἢ μειώσεως. Μόνον ἐὰν ἡ περὶ τοῦ ἀπαγορευτίου φροντὶς ἀποδιδειγμένως εἶναι ἀδύνατος ἄνευ τῆς εἰσπράξεως ἀπαιτήσεών τινων αὐτοῦ, θὰ ἠδύνατό τις νὰ δεχθῇ τὸ δικαίωμα τοῦ προσωρινοῦ διαχειριστοῦ πρὸς εἰσπραξιν αὐτῶν. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ταύτῃ, τὸ πᾶν ἐκ τῶν πραγμάτων ἤρτηται, διότι ἂν ἡ ἀπαίτησις ὑπερβαίνῃ κατὰ πολὺ τὰς ἀναγκαίας δαπάνας, ἡ εἰσπραξις τοῦ ὅλου ἠδύνατο νὰ εἶναι ἐπιζήμιος.

Κατὰ ταῦτα εἰς τὸ ἐρώτημα ἂν οἱ ὀφειλέται τοῦ ἀπαγορευτίου δύνανται ἀσφαλῶς καὶ ἐγκύρως νὰ καταβάλωσι τὸ πρὸς αὐτὸν χρέος εἰς τὸν προσωρινὸν διαχειριστὴν τῆς περιουσίας του ἀποφαινόμεθα ἀποφατικῶς. Δύνανται ὅμως πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τοῦ χρέους καὶ τῶν τυχὸν τόκων νὰ καταβέσωσι τὸ ποσὸν τῷ γραμματεῖ τοῦ Πρωτοδικείου, ὅπως λάβῃ αὐτὸ ὁ νόμιμος ἀντιπρόσωπος ἢ καὶ νὰ καταβάλωσι τὸ ποσὸν καὶ αὐτῷ τῷ προσωρινῷ διαχειριστῇ, λαμβάνοντες ὅμως πρὸς τούτο τὴν ἄδειαν παρὰ τοῦ ἁρμοδίου πρωτοδικείου, ἤτοι τοῦ τῆς κατοικίας τῶν ἀπαγορευτέων.

Π. Παπαρρηγοπουλος. Ι. Ευκλειδης

(*) Σχετικὴν πρὸς τὴν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς Θέμιδος δημοσιευθεῖσαν διατριβὴν τοῦ δικηγόρου κ. Ι. Ἰωάν. παραπίθεμεν τὴν ἄνω νεωτάτην γνωμοδότησιν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.

ARNDTS ΡΩΜΑΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Μετάφρασις μετὰ σημειώσεων ὑπὸ

Ι. Θ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ

"Εγκριτος Γάλλος συγγραφεὺς, μεγάλην ἀποδίδων σπουδαιότητα εἰς τὰς ἐν Γερμανίᾳ μελέτας περὶ τῆς Ρωμαϊκῆς νομοθεσίας καὶ ἐπιθυμῶν ὅπως τὰ πορίσματα τῆς γερμανικῆς ἐπιστήμης ἀποβῶσι κοινὰ καὶ χρήσιμα ἐν Γαλλίᾳ ἐρρύνει, ὅτι τοῦτο ταὐτόχρονον καὶ ἀναπτελέσιτον ἐπιτυγχάνεται, ἂν καὶ οἱ ἐν Γαλλίᾳ ἀντὶ ν' ἀναλάβωσι τὸν ἐπίμοχθον ἀγῶνα ἐξ ἰδίας δυνάμεως νὰ προαγάγωσι τὰς ἐπὶ τῆς Ρωμαϊκῆς νομοθεσίας ἐρεύνας, ἀρκεσθῶσιν εἰς ἁπλῆν μετάφρασιν τῶν τελειοτέρων ἔργων τῶν Γερμανῶν ἀρχηγετῶν τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου.

Τοῦτ' αὐτὸ πράττων καὶ ὁ πρὸς τὴν ἐπιστήμην ὀργάνων καὶ φιλοπάθης κύριος Ι. Κυριακὸς, μεγάλην εἰς τὴν ἐν Ἑλλάδι ἐπιστήμην παρέχων ὑπηρεσίαν, μεταφράσας τὸ Ρωμαϊκὸν Δίκαιον τοῦ διαπρεποῦς καθηγητοῦ καὶ νομοδιδασκάλου Arndts, πολλὰς καὶ πολυτίμους προσθήκας σημειώσεις.

Ἡ τοῦ καθηγητοῦ τούτου συγγραφὴ, εἶτε ἡ σπουδαιοτέρα τοιούτου εἴδους ἐν Γερμανίᾳ, διότι ἐν ᾧ διὰ βραχέων ἐκτίθενται αἱ θεμελιώδεις τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου ἀρχαί, ἂρ' ἑτέρου δὲν παραλείπονται καὶ αἱ περὶ τῶν καθ' ἕκαστον ζητημάτων συζητήσεις μετὰ πασῆς τῆς σχετικῆς φιλολογίας. Ἐν πληρεστέρᾳ καὶ χρησιμωτέρᾳ ἐγκειται τὸ ἔργον τοῦ Arndts ἢ τὰ τῶν σημειώσεων καὶ προσθηκῶν, τῶν ἐκ τῶν ἐκδόσεων Ι. Ehrl καὶ F. Hofmann εἰλοφρόνως παραχωρηθεισῶν ἡμῖν μεταφράσεως παρελήφθη.

Ἡ τῶν τοιούτων ἔργων μετα[illegible] εὐκόλως ἀλλὰ πάντως ἔργον, διότι ὁ λόγος καὶ ἡ [illegible] σεως εἶνε ἐξηντλημένη, τοῦ συγγρ[illegible] ὅπως συντόμως καὶ περιεκτικῶς [illegible] προτάσεσι ὁλόκληρον διατύπωσι[illegible] γραφεὺς ἐργάζεται ἀκόπως ἐν μέ[illegible] πολλοῦ κατηρτισμένης νομικῆς [illegible] δεδεγμένων χάρ, ὧν ἡ ἀκρίβεια μετ[illegible] ἀποδεικνὶ ἀδυνατοκτήμεν.

"Οθεν δυσχερὴς καὶ ἐπίπονον τὸ

χρεστία, ἤτοι ἐκδίκασιν καὶ ὄχι αὐτοχείρ τὴν ἐνοιαν ἐν τῷ γερμανικῷ εἰς τὴν κοιν. ἔλλ. γλῶσσαν. Ἐν τούτοις ἡ ἐπιλογὴ καὶ ἡ φύλαξις τοῦ αὐτοχειρ-ιασμοῦ ἐπιφέρει ἡ ἐκρίζωσις τῆς ἐνοιας τοῦ πρωτοτύπου, οὗ εἶναι χαρακτηριστικὸν τὸ ἀκούσιον. Ὅπως δὲ ἡ ἔννοια τοῦ αὐτογραφεῖν διετυπώθη, ἀναφέρει Ὁ αὐτογραφεῖν δὲν ἐσήμαινε μόνον ἀπλῶς ἰδιοχείρως ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ γένους τῆς ἀναγνώσεως· ἔλαβε δὲ καὶ τὴν πλέον εὐρεῖαν σημασίαν κατόπιν τούτου ὅτε τὰ σύμφωνα κατέστησαν ἀναγκαῖα ἵνα τὰ σύμφωνα ἀναγνωσθῶσιν ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου διὰ τοῦ ὀνόματος καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιτρεπομένου ὑπογράφου· ἄνευ τούτου ἐθεωρεῖτο ἀπὸ τοῦ 13ου αἰῶνος ἀνεπαρκὲς ἔγγραφον.

Ταῦτα πάντα καθιστοῦν τὸ αὐτόχειρον τὸ ἔργον τοῦ Λιπαίου καὶ τοῦ παρέχουν οὐ τὸν τῆς ἀρχικῆς αὐτογραφίας τῆς ἐπιστολῆς τὸ ὄνειδος, ἀλλὰ καὶ τὸ σπάνιον τῆς ἐπιτυχίας. Διότι ἡ ἐφεύρεσις καινοῦ χαρακτῆρος ἀρχαίου ἀποτυπώσεως ἀπὸ κακόσου τῆς φιλολογίας κινεῖται.

Πιθανότατον ἀφαίρεσις ἐστιν ἐκ τῆς μετοχῆς τοῦ, τοσοῦτο μᾶλλον ὅτι ἐν τῷ ἀστράφοντι γράμματι τοῦ ἀποκόπου συγγραφέως καὶ πολλὰ ἐν τῇ φιλολογικῇ ἱστορικολογικῇ ἐποχῇ ἐσυγγράφησαν.

Α. Κρασᾶς

ΤΟΙΣ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΙΣ

Δίνεται ὁ κληρονόμος τοῦ Ἰακὼβ Δίττου καταζητεῖ· πολλοστὸ τὰ ἡμιολόδιφθογ ἐὰν διαλαμβάνει τὸ πλειστηριασμὸ, ἡ τοιαύτην ἡ διανοητὸν τὸ ἡξιωθεῖσαν· ἐὰν ἀπαιτεῖται ἐπιστημονικὸν καὶ τὸ ἀρχαῖον τὸ μετὰ τὴν ἐφεύρεσιν τῆς αὐτογένους δοῦτος τοῦ Ἡτοι, ἄνευ καὶ ἐνυπογράφος τῆς Δίκτης.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ κ. τῶν συνηγόρων τῆς ἐθνικῆς κ. Κωνσταντίνος Μ. Γαλάνης, μετ' αὐτοκρατόρων ἀκόμη τῆς νομικῆς σχολῆς τῆς Ἐθνικῆς Πανεπιστημίου κατὰ τὸν ὁποῖον διακριθεὶς ἐγένετο βοηθὸς τῆς ἐκτελεστικῆς τοῦ Ρωμαϊκοῦ δικαίου, ἐν τῷ βραδυκαλῷ τοῦ ἐπιπέδου χρόνου χρηστικῆς ἐπιπέδου. Ἐλαβε διατριβὴν μεταξὺ 1876 σπουδαστικῶν συγγραφέων καὶ ἐπὶ τῆς ἐλληνικῆς τοπικῆς, ἡ σπίτιαζε· κτὶς μετ' ἀγαλλιάσεως προτιμήσεως τὰ τῶν τριῶν ἐκείνων ἀπαρχῶν τῶν νέων αὐτῆς συναρτήσεων συγγραφέων ἀπὸ τὰ ποὺ τὰ ἐν ἐπιστημονικῷ κατορθώματος συνέλεξαν αὐτοῦσιν παρ' ἐτοι κ. Μ. Ἐλλάν.

Ἔχουσι ἐν ἰσχύι τὸν ὑπ' ἀριθ. 727 τοῦ 1890 κανονισμὸν τοῦ ἀστυνομικοῦ Νοσοκομείου, ὁ ὁποῖος ἐπεσκευάσθη τὸ ἀνέπτ τρίτον κ. Δ. Κωτσάκος. Δι' αὐτοῦ ὁρίζεται ἡ ἀξιωματικὴ ἀρχὴ, ἡ ὁποία ἐπιτρέπει τὴν ἐπιτρέπει τὴν ἐπιτρέπει τὴν

ΠΤΩΧΕΥΣΕΙΣ

Εκηρύχθησαν εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως:

Ν. Μοναστηριώτης κ. Κερκύρας. Ἀπ. 2 (1891) πρ. αὐτόθι. Ἐν. πτωχ. 31 Ἰανουαρίου 1891 (:). Εἰσ. Χ. Λύσιππος, πρ. συνδ. Α. Σαλέμ καὶ Α. Καποδίτριας. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 31 Ἰανουαρίου.

Δημ. Καστῆς κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 87 (1891) πρ. ἐνταῦθα. Ἐν. πτωχ. 10 Δεκεμβρίου 1890. Εἰσ. Ι. Μεϊδανόπουλος, πρ. συνδ. Ι. Μπιχάλκη. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 25 Ἰανουαρίου.

Νικ. Σμυρλῆς κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 113 (1894) πρ. ἐνταῦθα. Ἐν. πτωχ. 11 Δεκεμβρίου 1890. Εἰσ. Σπ. Τσαγγῆς, πρ. συνδ. Ι. Πεζὰς καὶ Χ. Παπουτσόπουλος. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 26 Ἰανουαρίου.

Γ. Βενετζανόπουλος κ. Πατρῶν. Ἀπ. 2725 (1890) πρ. αὐτόθι. Ἐν. πτωχ. 2 Ὀκτωβρίου 1890. Εἰσ. Γ. Βερροιόπουλος, πρ. συνδ. Ι. Λαγουμιτζῆς καὶ Ι. Οἰκονομόπουλος. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. τὴν α΄ Πέμπτην μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς 19 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ.

Β. Νικολακόπουλος κ. Πατρῶν. Ἀπ. 251 τῆς 7 Φεβρουαρίου (1890) πρ. Πατρῶν. Ἐν. πτωχ. δὲν ὁρίζεται. Εἰσ. Γ. Μανωλάτος, πρ. συνδ. Ἠλ. Συνοδινός, Η. Κανελλόπουλος καὶ Α. Παπαγεωργίου. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. τὴν α΄ Τρίτην μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς 24 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ.

Κ. Ἀλμπέρτης ἢ Κολίνος κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 243 (1891) πρ. ἐνταῦθα. Ἐν. πτωχ. 28 Νοεμβρίου 1890. Εἰσ. Ι. Ζέπος, πρ. συνδ. Ε. Ἐμανουηλόπουλος. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 1 Φεβρουαρίου 1891.

Προσαγωγὴ δικογράφων πιστωτῶν.

1) τῆς πτωχ. Ἠλ. Δ. Γρίβα, Ἀθηνῶν, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 18 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ.—2) τῆς πτωχ. Π. Νικολοπούλου, Ἀθηνῶν, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς.—3) τῆς πτωχ. Γ. Πολιτοπούλου, Ἀθηνῶν, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς.—4) τῆς πτωχ. «Χούπας καὶ Κουμανταράκης», Ἀθηνῶν, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 19 Ἰανουαρίου.—5) τῆς πτωχ. Γ. Δ. Μπουκάκη, Ἀθηνῶν, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς.—6) τῆς πτωχ. Α. Ἀργυροπούλου, Ἀθηνῶν, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς.—7) τῆς πτωχ. Γ. Ψωνοπούλου, Πατρῶν, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 24 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ.—8) τῆς πτωχ. Φιλ. Ἠλ. Φιλίππου, Ἀθηνῶν, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς.

Πρόσκλησις εἰς συνδιάσκεψιν περὶ συμβιβασμοῦ.

1) τῆς πτωχ. Α. Χατζοπούλου, Ἀθηνῶν, τὴν 28 Ἰανουαρίου.—2) τῆς πτωχ. Σπ. Ζωϊοπούλου, Ἀθηνῶν, τὴν 4 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ.—3) τῆς πτωχ. Γρ. Οἰκονόμου, Ἀθηνῶν, τὴν 31 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ.—4) τῆς πτωχ. Α. Οἰκονομίδου, Πατρῶν, τὴν 4 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ.—5) τῆς πτωχ. Στ. Σαρικώστη, Ἀθηνῶν, τὴν 26 Ἰανουαρίου.

Ἐκλογὴ ὁριστικῶν συνδίκων.

1) τῆς πτωχ. Κ. καὶ Ε. Σπυροπούλων, Πατρῶν, τὴν 29 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ.—2) τῆς πτωχ. ἀδελφῶν Καμβύση, Κερκύρας, οἱ Κ. Σαούλης καὶ Σπ. Δημομίτσης.

ΠΑΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΙ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Φεβρουαρίου 1891.

Οἰκία τῶν ὁρ. Ι. καὶ Δ. Παπαηλιοπούλων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λεοκώρου (ἐπαναληπτικός). Συμβ. Ι. Βωτυράς.

— Οἰκία μετὰ τοῦ οἰκοπέδου καὶ τῆς περιοχῆς της ἐκ π. τ. 167.60 κατὰ τὴν συνοικίαν Νεαπόλεως καὶ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Κάνιγγος καὶ Γλάδστωνος, 6΄) ἑτέρα οἰκία ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κάνιγγος ἐκ π. τ. 200.30 τοῦ ὁρ. Π. Θεοδωροπούλου. Συμβ. Ν. Λάσκαρις.

Μικρὰ ἀλληλογραφία.

Ἐσσ. Γ. Γ. Προνοῶν. Μετὰ τὸ Ζ΄ παράρτημα τῶν κωδίκων Ραλλῆ δὲν ἐξεδόθη ἕτερον. Ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐγουσιν ἐκδοθῆ οἱ νόμοι ἀπὸ τοῦ 1887-1888 εἰς τρία τεύχη πωλούμενα ἐν τοῖς ταμείοις ἀντὶ 2 καὶ ½ δραχμῆς ἑκαστον. *Ἡμερολόγιον* ἀπεστάλη.—*Ι. Π. Πέργον (Θήρας).* Αἰτούμενα φύλλα ἀπεστάλησαν. Ἐντεῦθεν ἀποστέλλονται τακτικώτατα.

Ὁ δικηγόρος κ. **Δημ. Νικολαΐδης** κατοικήσει ἐν ὁδῷ Λέκκα ἀριθ. 4.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΤΗΣ «ΘΕΜΙΔΟΣ» 1891

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἑορταὶ καθ' ἃς δὲν ἐργάζονται τὰ δημόσια γραφεῖα. Ὧραι καὶ ἐκλείψεις τοῦ 1891.—Ἑορτολόγιον.—Νομοθετικαὶ ἐποχαί. — Νομικὴ σχολή. — Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης.—Πολιτικὰ δικαστήρια: Προσωπικὸν καὶ δικαιοδοσία αὐτῶν. — Προξενικὰ δικαστήρια.— Στρατιωτικὰ δικαστήρια. — Ναυτοδικεῖον. —Οἱ Δῆμοι τοῦ Κράτους, ὁ πληθυσμὸς αὐτῶν καὶ τῶν Νομῶν, τὰ ἐν αὐτοῖς Εἰρηνοδικεῖα μετὰ σημειώσεως τῶν ἐδρῶν αὐτῶν καὶ τῶν Πρωτοδικείων εἰς ἃ ὑπάγονται. — Δικηγόροι ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ, διευθύνσεις αὐτῶν.—Δικηγόροι ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις.—Συμβολαιογράφοι ἐν Ἀθήναις μετὰ σημειώσεως τῶν ἐγόντων ἀρχεῖα πρώην συμβολαιογράφων καὶ τῶν διευθύνσεων αὐτῶν. — Συμβολαιογράφοι ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. — Δικαστικοὶ κλητῆρες. —Οἱ κυριώτεροι τοῦ 1890 δημοσιευθέντες Νόμοι καὶ Β. Διατάγματα. — Δικάσιμοι ὅλων τῶν Δικαστηρίων τοῦ Κράτους.—Δικαστικὰ καταστήματα ἐν Ἀθήναις.-Φορολογικαὶ πληροφορίαι: Φόροι ἐπιτηδευμάτων.—Φόροι οἰκοδομῶν. — Εἰσπραξις δημοσίων ἐσόδων. — Ἐκλογικαὶ ὁδηγίαι.—Στρατολογικαὶ ὁδηγίαι.—Μέτρα καὶ σταθμά: Ἐθνικὰ Δάνεια καὶ Πιστωτ. καταστήματα — Πίνακες πρὸς εὕρεσιν τόκων παντὸς ποσοῦ, ἐπὶ πᾶν ἐπιτόκιον καὶ ἐπὶ παντὸς χρόνου. Πίνακ ἐυρέσεως ἡμερῶν μεταξὺ δύο ἡμερομηνιῶν,—Πίνακ τελῶν χαρτοσήμου. — Τηλεγραφικαὶ πληροφορίαι. — Ταχυδρομεῖον: Ἐπιστολαὶ κτλ. Ἐπιταγαί. Δέματα. — Συγκοινωνία: ἀρμολόγια ὅλων τῶν ἑταιριῶν. — Νομικὴ βιβλία.— Agenda.

Χαρτόδετον δρ. 2.50—Χρυσόδετον δρ. 3.50

Διὰ τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Θέμιδος»

Χαρτόδετον δρ. 2.—Χρυσόδετον 3

Ἀποστέλλεται ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν.

Παρακαλοῦνται οἱ αἰτοῦντες Ἡμερολόγια τῆς *Θέμιδος* νὰ συναποστέλλωσι καὶ τὸ τίμημα αὐτοῦ. Αἱ μὴ συνοδευόμεναι μετὰ τοῦ τιμήματος αἰτήσεις δὲν θέλουσι ληφθῆ ὑπ' ὄψιν.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀλλάσσοντες διεύθυνσιν ἐκ τῶν κκ. συνδρομητῶν τῆς *Θέμιδος* νὰ εἰδοποιῶσι περὶ τῆς νέας διευθύνσεως των τὴν διεκπεραίωσιν ἡμῶν πρὸς ἀποφυγὴν ἀπωλείας τῶν στελλομένων φύλλων. Πάντα τὰ ἐπὶ εἰδοποιήσεως ἀπωλεσθησόμενα φύλλα δὲν ἀποστέλλονται εἰμὴ ἐπὶ πληρωμῇ.

Εἰς πάντας τοὺς πληρώσαντας τὴν συνδρομὴν των συνδρομητὰς τῆς «Θέμιδος» παρέχεται εἰς τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς του (2,20 μετὰ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν) τὸ **Εὐρετήριον τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων** ἀπὸ τοῦ 1836-1888 τοῦ κ. Π. Ἀγγελοπούλου Ἀθανάτου, δωρεὰν δὲ ὁ νόμος *περὶ ἐποθήκης πλοίων* ἐν ἰδιαιτέρῳ παραρτήματι ἐκτυπωθείς.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Αἱ ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

Ἔτος Α΄.— Ἀριθ. 40

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ	Συνδρομὴ ἐτησία δρ. 12.- ¦ Μετὰ δελτίου δρ. 18 ¦ Καταχωρίσεις ἑκάστης γ. ἐκ. 1.- 50.	ΑΘΗΝΑΙ
19 ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 19	ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ Θ. & Π. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΙ ΑΘΑΝΑΤΟΙ	8 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1891

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀττικὸν δίκαιον. - Τὸ δικαστήριον τῆς Ἠλιαίας ὑπὸ *Στέλιν Ἰωαννίδου*.
Νομολογία Ἀρείου Πάγου. Πολ. καὶ Ποιν. (1890).
Νομολογία Ἐφετείου Ἀθηνῶν (1890)
Νομολογία Ἐφετείου Πατρῶν (1890)
Νομολογία Ἐφετείου Λαρίσσης (1890)
Νομοδιετικὸν Δελτίον: Νόμοι ΑΩΠΑ΄ περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ Ν. ΑΨΓ΄ περὶ ἰδιοποιήσεως ἐξόδων κτλ.—ΑΩΠΓ΄ περὶ προσθήκης καὶ διαγραφῶν πινάκων τοῦ ΑΦΛΓ΄ νόμου περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ. -ΑΩΠΖ΄ περὶ καταργήσεως πλειονων ἐπιμισθίων τῶν στρατ. καθηγητῶν. -ΑΩΠΗ΄ περὶ καταργήσεως τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ ΑΦΠΔ΄ καὶ προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ ΗΑ΄ νόμου περὶ στρατ. συνταξεων.-Β. Διατάγματα, περὶ μὴ συνενώσεως δήμων Ὄρθρους καὶ Ἀλμυροῦ - καὶ περὶ κανονισμοῦ μανδύου καὶ πιλικίου ἀρχιμελευστῶν κτλ.
Διάφορα-Βιβλιογραφικὸν δελτίον.-Ἀλληλογραφία.
Καταδίκων ἐκδίκησις ὑπὸ L. JACOLLIOT
Ἐπίσημοι δικαστικαὶ εἰδήσεις.-Συστάσεις καὶ διαλύσεις ἑταιριῶν.--Πτωχεύσεις.-Πλειστηριασμοί

ΘΕΜΙΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ἐκδιδομένη ἐν Ἀθήναις

Ἐτησία συνδρομὴ ἐν Ἑλλάδι..... Δρ. 12
» » ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 15

Παρακαλοῦνται οἱ ἀλλάσσοντες διεύθυνσιν ἐκ τῶν κκ. συνδρομητῶν τῆς *Θέμιδος* νὰ εἰδοποιῶσι περὶ τῆς νέας διευθύνσεως των τὴν διεκπεραίωσιν ἡμῶν πρὸς ἀποφυγὴν ἀπωλείας τῶν στελλομένων φύλλων. Πάντα τὰ ἐπὶ εἰδοποιήσεως ἀπωλεσθησόμενα φύλλα δὲν ἀποστέλλονται εἰμὴ ἐπὶ πληρωμῇ.

Εἰς πάντας τοὺς πληρώσαντας τὴν συνδρομὴν των συνδρομητὰς τῆς «Θέμιδος» παρέχεται εἰς τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς του (2,20 μετὰ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν) τὸ **Εὐρετήριον τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων** ἀπὸ τοῦ 1836-1888 τοῦ κ. Π. Ἀγγελοπούλου Ἀθανάτου, δωρεὰν δὲ ὁ νόμος *περὶ ἐποθήκης πλοίων* ἐν ἰδιαιτέρῳ παραρτήματι ἐκτυπωθείς.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Μετετέθησαν οἱ πρωτοδίκαι Ηλιάς Σπ. Ἀλεξάκης εἰς Ἄρταν, Ἄρτης Θ. Θεοδωροπούλου εἰς Βόλον, Βόλου Π. Ν. Θαλασσινὸς εἰς Τρίκκαλα, Τρικκάλων Κ. Κωνσταντόπουλος εἰς Ἀθήνας, Ἀθηνῶν Γ. Πολίτης εἰς Ἠλείαν, Τριπόλεως Ἀντ. Γεωργίου εἰς Καρδίτσαν, Καρδίτσης Α. Κ. Δούκας εἰς Τρίπολιν, Κυπαρισσίας Τ. Τσιλόπουλος εἰς Τρίπολιν, Τριπόλεως Ν. Δημητριάδης εἰς Κυπαρισσίαν.

— Μετετέθησαν ἐν ἀλλᾷ οἱ ἐφέται Ναυπλίου Α. Πετρίτης καὶ Πατρῶν Τ. Πετρουτσόπουλος.

— Μετετέθησαν οἱ εἰρηνοδίκαι Βουίτσης Δ. Τσιμαλὰς εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἐρέσσου, ἀντὶ τοῦ Α. Βαλῆ μετατεθέντος εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Πελοκτερίων, ἀντὶ τοῦ Α. Οἰκονομόπουλου μετατεθέντος εἰς Βόνιτσαν, Ἐνελλὰς οἱ εἰρηνοδίκαι Πάρου Ἐμμ. Καλλόγερος καὶ Ναυπλίου Π. Μαυρομάλικος, Αἰτωλικοῦ Ν. Παπαδέλος καὶ Νυμφαίας Ἀνδρ. Μποσούρης. Εἰς Γ. Καλλιοντζῆς εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Μεθώνης, ἀντὶ τοῦ Β. Βούκου μετατιθεμένου εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Πετταλίδου, ἀντὶ τοῦ Ἀ. Γιαλῆ μετατιθεμένου εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Εὔας. Ἐναλλὰξ οἱ εἰρηνοδίκαι Καλαμπάκας Σ. Ναουσαῖος καὶ Φαρίδος Ἠλ. Βαβδεροπούλος, Κλημεντίου Σ. Δημητρίου καὶ Προσχίου Ι. Παπαδόπουλος.

— Ἀπηλλάγη τῶν καθηκόντων του Α. πταισμ. παρὰ τῷ Β΄ εἰρηνοδικείῳ βορείου πλευρᾶς Ἀθηνῶν ὁ Κ. Ἐμμορφούλης καὶ διορίσθη ἀντ' αὐτοῦ ὁ δικηγόρος Χ. Παχμαλίγκος.

— Διορίσθη συμβολαιογράφος Σπάρτης ὁ Ἀνδρ. Τσερτόπουλος πρώην τοιοῦτος.

— Μετετέθησαν ἐναλλὰξ οἱ εἰσαγγελεῖς τῶν πρωτοδικῶν Πατρῶν Π. Παπαδόπουλος καὶ Ζακύνθου Μ. Ἀποστολίδης.

— Μετετέθησαν οἱ εἰρηνοδίκαι Φολεγάνδρου Ι. Παπαϊωαννίδης εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Φερρῶν, ἀντὶ τοῦ Γ. Κάρμα μετατεθέντος εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Τανάγρας, ἀντὶ τοῦ Ἐμμ. Ἀδαμαντίου μετατεθέντος εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Θισβης, ἀντὶ τοῦ Σπ. Τυπάλδου μετατεθέντος εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Φολεγάνδρου, ἐναλλὰξ δὲ οἱ εἰρηνοδίκαι Μαραθῶνος Ν. Παλαιοδημόπουλος καὶ Μαλεσίνου Ἰω. Κουνενιώτης.

— Ἐγένετο δεκτὴ ἡ παραίτησις τοῦ Η. παιδέρου παρὰ τῷ εἰρηνοδικείῳ Χαλκίδος Γ. Μιχαλᾶ καὶ διορίσθη ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ἀθ. Παπαγεωργίου.

— Μετεβλήθη ἡ πρωΐνη δύο εἰς ὄπισθεν καταδικασθέντων παρὰ τῷ ἐν Ἀθήναις Συνδίκῳ, εἰρηνοδίκαι ἕκαστα.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΛΥΣΕΙΣ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Κατεγράφησαν καὶ ἐτοιχοκολλήθησαν τῇ τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν [illegible]

Τῇ 14 Ἰανουαρίου 1891. Τὰ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1890 ἰδιωτικὰ ἔγγραφα, δι' ὧν οἱ Γ. Ἀγγελίδης ὁμορρ. μέλος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει τραπεζ. ἑτ. «Χαραλαμπίδης Γ. Ἀγγελίδης & Ν. Α. Νακος» καὶ Β. Λαδίκης ἔχοντες σκοπὸν ἐμπορικὸν ὁμοίως τοῦ ἀπὸ 31/12 Σεπτεμβρίου 1889 ἰδιωτ. ἀκαταστατικοῦ ὁμορρ. τραπεζ. ἑταιρίου μετὰ τοῦ Ν. Λακοῦ, διατηροῦντι αὐτὴν ἀποχωροῦντος τοῦ Ν. Δ. Λακοῦ, Ἐκεῖθεν, ἔτους, « Χαραλαμπίδης, Ἀγγελίδης καὶ Σια ».

Τῇ 11 Ἰανουαρίου 1891. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 4111 τῆς 2 Ἰανουαρίου 1891 τοῦ συμβ. Δ. Γ. Βουτσίνου, δι' οὗ οἱ Δ. Βασιλείου καὶ Π. Χάιδος, ὑπομοσθέντες διετέλουν τὴν ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1890 συστᾶσαν μεταξὺ των ὁμορρ. ἑταιρίαν. [illegible]

Τῇ 13 Ἰανουαρίου 1891. Περὶ [illegible] ἑταιρίας μεταξὺ των ὁμορρ. Χαραλαμπίδου, Γ. Ἀγγελίδου καὶ [illegible] Ἀρζίτη καὶ Σια ὅπως τὸν ἐπωνυμίαν « Ἀγγελίδης καὶ Σια. Ἔδρα Ἀθῆναι. Ἀγγελίδης, ὅστις μετὰ τοῦ Σπ. Χαραλαμπίδου τὸ δικαίωμα τοῦ ὑπογράφειν τὴν ἑταιρίαν Κεφαλαίον 150.000 δραχμῶν. Ἐνάρξις 1891 καὶ διάρκεια 2 ἐτῶν καὶ 8 μηνῶν.

ΑΤΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ(*)

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΗΛΙΑΙΑΣ

Καταρτισθέντος τοῦ γενικοῦ τῶν ἡλιαστῶν τοῦ ἔτους καταλόγου, διηροῦντο, ὡς εἴπομεν, εἰς δέκα τμήματα, ἐδίδον τὸν ὅρκον καὶ ἀνελάμβανον τὴν τῆς δικαιοσύνης ἀπονομήν. Κατὰ τὴν ὁριζομένην ἑκάστοτε δικάσιμον διαφόρων ὑποθέσεων, ὧν ἡ προεισαγωγὴ καὶ ἀνάκρισις εἶχε περατωθῆ, οἱ θεσμοθέται προέβαινον εἰς τὴν κλήρωσιν τῶν δικαστηρίων (1). Ἐκάμιζον ἐνώπιον αὐτῶν δύο κληρωτήρια. Τὸ ἓν περιεῖχε τὰ ἀπὸ Α—Κ στοιχεῖα τοῦ ἀλφαβήτου, τὰ χαρακτηρίζοντα ἑκάστου τῶν δέκα τμημάτων τῶν ἡλιαστῶν, τὸ δ' ἕτερον τὰ ὀνόματα τῶν διαφόρων δικαστηρίων ἐν οἷς ὠφείλον νὰ δικάσωσιν οἱ ἡλιασταὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἤτοι τὰ ἀλφαβητικὰ στοιχεῖα δι' ὧν ἐπεγράφοντο αἱ θύραι τῶν δικαστηρίων τούτων. Οἱ ἄρχοντες ἐλάμβανον ἐκ τοῦ πρώτου κληρωτηρίου ἐν τῶν σημειούτων τμῆμά τι ἡλιαστῶν γραμμάτων καὶ ἐκ τοῦ δευτέρου ἓν τῶν σημείων τῶν δεικνόντων τὸ δικαστήριον. Τὸ ὑπὸ τοῦ κλήρου ὑποδεικνύμενον τμῆμα ἔμελλε νὰ ἀποδώσῃ τὴν δικαιοσύνην κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐν τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ. Οὕτω, παραδείγματος χάριν, ἐὰν οἱ θεσμοθέται ἐξῆγον ἀρ' ἑνὸς μὲν τὸ στοιχεῖον Δ, ἀρ' ἑτέρου δὲ τὸ ὄνομα τοῦ Παραβύστου, τὸ τέταρτον τμῆμα τῶν ἡλιαστῶν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὤφειλε νὰ συνεδριάσῃ καὶ ἀπορανθῇ ἐπὶ τῶν ἀνηκουσῶν τῇ δικαιοδοσίᾳ τοῦ Παραβύστου ὑποθέσεων. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐντεῦθεν ἦν ἀδύνατος ἡ ἐκ τῶν προτέρων γνῶσις τίνες ἡλιασταὶ ἔμελλον νὰ δικάσωσι κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, παρεκωλύετο δ' ἐντεῦθεν πᾶσα πρὸς διαφθορὰν αὐτῶν ἀπόπειρα.

Ἐὰν δὲ διὰ τὴν ἐκδίκασιν ὑποθέσεώς τινος ἀπῃτεῖτο ἡ σύνθεσις πολλῶν τμημάτων, ἂν ἀπῃτοῦντο δηλον ὅτι 1000, 1500, 2000 ἢ 2500 δικασταί, οἱ θεσμοθέται ἐξῆγον τότε ἐκ τῶν κληρωτηρίων πλείονα ἀλφαβητικὰ στοιχεῖα πρὸς συνεδρίασιν πλειόνων τμημάτων. Ὅτε δὲ τοὐναντίον δικὴ τις δὲν ἀπῄτει τὴν παρουσίαν ὁλοκλήρου τμήματος, ὅτε δηλ. ἤρκουν διακόσιοι μόνον δικασταί, ἐγίνετο πάλιν δευτέρα κλήρωσις πρὸς ὁρισμὸν τῶν μελῶν ἐκείνων τοῦ τμήματος, ἅτινα ἀπῃτοῦντο ἵνα δικάσωσι κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην. Τὸ αὐτὸ σύστημα ἠκολουθεῖτο ἔτι ὁσάκις ἀπῃτεῖτο ἡ προσθήκη ὁλοκλήρου τμήματος ἢ μέρους μόνον αὐτοῦ. Ἐὰν παραδείγματος χάριν, ἀπῃτεῖτο ἡ παρουσία ἑπτακοσίων δικαστῶν, οἱ θεσμοθέται ὡρίζον διὰ τοῦ κλήρου δύο τμήματα, ὧν τὸ μὲν ἓν συνεδρίαζεν ὁλόκληρον, τὸ δ' ἕτερον παρεῖχε δι' ἑτέρας κληρώσεως τὰ ἀπαιτούμενα διακόσια μέλη, ἅτινα προσετίθεντο εἰς τὸ πρῶτον τμῆμα ἵνα συμπληρώσωσι τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμόν.

Ἀλλὰ μεταξὺ τῶν παρουσιαζομένων ἐνώπιον τῆς Ἡλιαίας ὑποθέσεων ἀνήκουν τινες, αἵτινες δὲν ἦν δυνατὸν νὰ ἐκδικασθῶσιν ὑφ' οἱωνδήποτε ἡλιαστῶν, ἀπῄτουν δὲ ἰδίους τινὰς τύπους. Ἦσαν δὲ αὗται αἱ ἀναγόμεναι εἰς ἐγκλήματα στρατιωτικά. Ἐξεδικάζοντο δὲ ταῦτα ὑπὸ δικαστῶν μετασχόντων τῆς ἐκστρατείας μετὰ τοῦ κατηγορουμένου. Ὡσαύτως αἱ τῶν Ἐλευσινίων μυστηρίων παραβιάσεις ἔδει νὰ ἐκδικασθῶσιν ὑπὸ δικαστῶν μεμυημένων αὐτούς, ἐξῃροῦντο δὲ πάντες οἱ ἀγνοοῦντες ἢ μὴ πιστεύοντες αὐτούς. Ὡσαύτως αἱ ἐμπορικαὶ ὑποθέσεις, τοὐλάχιστον ἀπὸ τῆς καταργήσεως τῶν ναυτοδικῶν, ἐξεδικάζοντο ἐνώπιον τῆς Ἡλιαίας ὑπὸ ἡλιαστῶν εἰδότων τὰ τοῦ ἐμπορίου.

Περατωθείσης τῆς κληρώσεως τῶν δικαστηρίων, οἱ θεσμοθέται ἐβεβαίουν ἂν τὸ ὑποδειχθὲν ὑπὸ τοῦ κλήρου τμῆμα, ἵνα συνεδριάσῃ ἐν ὡρισμένῳ δικαστηρίῳ, ἦν νομίμως συγκεκροτημένον διὰ τοῦ ἀπαιτουμένου ὡς ἐκ τῆς ῥύσεως τῆς δίκης, ἐφ' ἧς ἔμελλε νὰ δικάσῃ, ἀριθμοῦ δικαστῶν. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει συνεπλήρουν πάντοτε τὰ τὰ κενά, ἀντικαθιστῶντες τὰ ἐλλείποντα τακτικὰ μέλη, διὰ τῶν συμπληρωτικῶν, καὶ ἡ συμπλήρωσις αὕτη ραίνεται γενομένη τακτικῶς, διότι ὁ τύπος τοῦ κληροῦν τὰ δικαστήρια ἐν τῇ ἐπισήμῳ γλώσσῃ ἦν ἐν χρήσει ὑποσημαίνων τὴν τελείαν αὐτῶν συγκρότησιν.

Ἡ κλήρωσις τῶν δικαστηρίων ἐγίνετο πάντοτε τῇ ῥητῇ τῶν θεσμοθετῶν, οἵτινες ὡρίζον τὰς ἡμέρας τῆς συνεδριάσεως καὶ διὰ προγραμμάτων ἢ διὰ κήρυκος ἐκάλουν τοὺς ἡλιαστὰς ἵνα συνέλθωσιν ἐν τῷ κληρωτηρίῳ(1). Ἡ συνάθροισις αὐτῶν ἐγίνετο πάντοτε τὴν πρωΐαν. Ὁ Ἀριστοφάνης ἐμπαίζων ἐν τινι αὐτοῦ κωμῳδίᾳ τοὺς ἡλιαστάς, εἰρωνεύεται τῶν γερόντων, οἵτινες ἠγείροντο τῆς κλίνης ἅμα τῇ αὐγῇ, ἵνα προφθάσωσι κατὰ τὴν ὥραν τῆς προσκλήσεως.

Τὸ ἐπιστύλιον ἑκάστου δικαστηρίου ἔφερεν ἴδιον χρῶμα, διακρινόμενον τῶν ἄλλων. Τὸ Φοινικιοῦν, παρ. χάριν, εἶχε τὸ ἐπιστύλιον αὐτοῦ ἐρυθρόν. Τὸ Βατραχιῶν ἦν πράσινον. Ἐπὶ πλέον δὲ ἑκάστου τῶν δικαστηρίων διεκρίνετο δι' ἀλφαβητικοῦ στοιχείου γεγλυμμένου ἄνωθεν τῆς θύρας τῆς εἰσόδου αὐτοῦ. Ὅτε δέ, περατωθείσης τῆς κληρώσεως, τμῆμά τι ἐκλήθη πρὸς συνεδρίασιν ἐν τινι δικαστηρίῳ, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης συγχύσεως, ἑδίδον ἑκάστῳ τῶν μελῶν τοῦ τμήματος, ῥάβδον ἢ βακτηρίαν τοῦ αὐτοῦ χρώματος πρὸς τὸ τοῦ ἐπιστυλίου τοῦ δικαστηρίου(2). Ἐπὶ τῆς βακτηρίας ταύτης, ἀρχαίου ἐμβλήματος τῶν δικαστικῶν καθηκόντων, ὅπερ ὁ Ὅμηρος αὐτὸς μνημονεύει, εὑρητὸ

(*) Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 38 καὶ 39.

(1) Πολυδεύκους Ὀνομαστικὸν VIII 88.

(1) Πολυδεύκους Ὀνομαστικόν. X. 61.

(2) Σουΐδας. Ἐν τῇ λέξει βακτηρία καὶ σύμβολον.

τὸ χαρακτηριστικὸν γράμμα τοῦ δικαστηρίου. Ὁδηγούμενος ἐκ τοῦ χρώματος καὶ τοῦ γράμματος ὁ δικαστὴς ἐπορεύετο ἀδιστάκτως πλέον πρὸς τὸ δικαστήριον, ὅπερ ὁ κλῆρος καθώρισεν αὐτῷ. Ὑπηρέται, παραμένοντες ἐν τῇ θύρᾳ τοῦ δικαστηρίου, ἀνεγνώριζον ἀμέσως ἐκ τῶν σημείων τούτων ὅτι ὁ δικαστὴς ἐδικαιοῦτο νὰ μετάσχῃ τῆς συνεδριάσεως καὶ εἰσῆγον αὐτὸν ἀμέσως.

Κατὰ τὴν εἴσοδον αὐτῶν ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἕκαστος τῶν δικαστῶν ἐλάμβανε χάλκινόν τι πινάκιον, ὅπερ, παρουσιάζων εἶτα κατὰ τὴν λῆξιν τῆς συνεδριάσεως τῷ ταμίᾳ, ἐλάμβανε τὸν κεκανονισμένον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ μισθὸν ἐκ τριῶν ὀβολῶν.

Αἱ συνεδριάσεις δὲ τῶν δικαστηρίων ἦσαν σχεδὸν πάντοτε δημόσιαι. Οἱ δικασταὶ συνηθροίζοντο ἐν τινι περιβόλῳ περιῤῥαττομένῳ ἀπανταχόθεν διὰ ῥοῳῤῥάκτων(1), καὶ εἰσήρχοντο ἐν τῷ περιβόλῳ τούτῳ διὰ θύρας κιγκλιδωτῆς(2). Οἱ ῥήτορες πολλάκις ὑπηνίσσοντο τὸν ῥαγμὸν τούτου, διακρίνοντες μεταξὺ τῶν ἀκροατῶν αὐτῶν δύο εἴδη προσώπων, τοὺς ἀποδίοντας τὴν δικαιοσύνην ἢ τοὺς δικαστὰς καὶ τοὺς ἔξω ἢ ἔξωθεν περιεστηκότας ἢ ἀκροατάς.

Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ περιβόλου τούτου οἱ δικασταὶ ἐκάθηντο ἐπὶ ξυλίνων ἑδρῶν, αἵτινες, φαίνεται, ἐστρώννυντο διὰ ψιαθίων(3). Οἱ διάδικοι κατεῖχον τὰ βήματα, διατεθειμένα οὕτως, ὥστε οἱ δικασταί, ὅσον πολυάριθμοι καὶ ἂν ἦσαν, νὰ βλέπωσι καὶ νὰ ἀκούωσι τοὺς ῥήτορας ὁμιλοῦντας. Ἐκ τῶν διαδίκων ὁ φεύγων ἢ ἐναγόμενος κατεῖχε πάντοτε τὸ δεξιὸν μέρος(4).

Ἐπὶ ὑποθέσεων ἢ δικῶν ἀρρησίων τὰ μυστήρια, ἡ ἐκδίκασις αὐτῶν ἐγίνετο κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἀντιθετικῶς πρὸς τὴν κοινῶς παραδεδεγμένην δημοσιότητα τῶν συνεδριάσεων τῶν δικαστηρίων τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐποίουν τὸ λεγόμενον περισχοίνισμα, ἤτοι ἐξέτεινον σχοινίον εἰς πεντήκοντα ποδῶν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ δημόσιοι δοῦλοι ἐπηγρύπνουν καὶ ἐπέβλεπον ὅπως οὐδεὶς ἀνεπόπτευτος διέλθῃ τὸ ὅριον ἐκεῖνο(5).

Ἐν τινι ἀπαριθμήσει δὲ τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Ἀθηναϊκῆς δημοκρατίας, ἣν ὁ Ἀριστοφάνης ἀποδίδει τινὶ τῶν προσώπων μιᾶς τῶν κωμῳδιῶν του, διδαχθείσης κατὰ τὸ 423 π. Χ. ἀνευρίσκομεν ὅτι ὁ ἐτήσιος μισθὸς τῶν δικαστῶν ἐξετιμᾶτο εἰς ἑκατὸν πεντήκοντα τάλαντα(1). Ἐπειδὴ ὁ ὑπολογισμὸς οὗτος ἐγίνετο ἐπὶ τῇ βάσει ἑξακισχιλίων δικαστῶν, συμπεραίνομεν ὅτι ὁ κατὰ μέσον ὅρον μισθὸς ἑκάστου ἡλιαστοῦ ἦν δραχμαὶ ἑκατὸν πεντήκοντα κατ' ἔτος. Αἱ 150 αὗται δραχμαὶ ἀνὰ τρεῖς ὀβολοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν συνεδριάσεως ὑπολογιζόμεναι, παριστῶσιν ἐν ὅλῳ τριακοσίας τοιαύτας ἡμέρας συνεδριάσεων, ὅπερ φαίνεται ἀπίθανον, καθόσον τὰ ἐν Ἀθήναις δικαστήρια, κατὰ πολλὰς περὶ τούτου μαρτυρίας, δὲν συνεδρίαζον κατὰ τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας(2). Ὁ Λυσίας ἀναφέρει τοῦτο ῥητῶς λέγων ὅτι ἡ τῶν δικαστηρίων κλήρωσις δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς, καὶ ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη ἦν ἐκ τοῦ νόμου(3). Γνωστὸν δὲ τυγχάνει, ὅτι αἱ ἐν ταῖς ἀρχαίαις Ἀθήναις ἑορταὶ ἦσαν πολυάριθμοι, διπλάσιοι τῶν ἀπανταχοῦ ἀλλοῦ τελουμένων, οἱ δὲ πολιτικοὶ αὐτῆς ἄνδρες παρεπονοῦντο ἐπὶ τούτῳ, καθόσον οἱ Ἀθηναῖοι δὲν ἐτύγχανον τοῦ δέοντος ἵνα συσκεφθῶσι περὶ τῶν δημοσίων ὑποθέσεων χρόνου(4). Ἐκτὸς δὲ τῶν ἡμερῶν τούτων δέον νὰ ἀφαιρίσωμεν ἔτι καὶ τὰς ἀποῤῥάδας λεγομένας ἡμέρας, καθ' ἃς ὡσαύτως τὰ δικαστήρια δὲν συνεδρίαζον(5). Κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Δημοσθένους δὲν ἐπιτρέπετο νὰ συνέλθωσιν ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἥ τε τοῦ λαοῦ ἐκκλησία καὶ τὰ δικαστήρια(6). Ἐκ τούτων δὲ ὅλων ἐὰν ἀφαιρίσωμεν τὰς ἑορτασίμους καὶ ἀποῤῥάδας ἡμέρας καὶ τὰς ἡμέρας, καθ' ἃς συνήρχετο ἡ τοῦ λαοῦ ἐκκλησία, ἐκ τῶν 354 ἡμερῶν τοῦ σεληνιακοῦ τῶν Ἀθηναίων ἔτους, δὲν ἐναπομένουσι πολλαὶ ἐκ τῶν 300 ἡμερῶν, περὶ ὧν ὁ Ἀριστοφάνης ἀναφέρει ἐν ταῖς Σφήξαις του. Ἐντεῦθεν δὲ πιθανώτερον εἶναι ὅτι ἡ δικαιοσύνη ἐπί τινα χρόνον δὲν ἀπεδίδετο, εἴτε ἕνεκα τῶν πολέμων(7), εἴτε ἕνεκα ἀνεχείας τοῦ δημοσίου ταμείου, ἀδυνατοῦντος νὰ πληρώσῃ τοὺς δικαστάς. Ἐν τισι περιπτώσεσιν ἡ διακοπὴ αὕτη περιωρίζετο μόνον ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν δικῶν, ἄλλοτε δὲ καὶ ἐπὶ τῶν δημοσίων, ὅτε ὑπῆρχεν ἀληθὴς ἐν τῷ ἀπονομῇ τῆς δικαιοσύνης δικαιοστασίον.

Οὐδεμίαν δὲ εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι δικασταὶ ὑποχρέωσιν ἵνα δικαιολογῶσι τὰς ψήφους αὐτῶν.

(1) Πολυδεύκους Ὀνομαστικὸν VIII. 17. Ἀριστοφάνους Σφῆκες στίχ. 830.

(2) Πολ. ὀν. 17.

(3) Πολυδεύκους Ὀνομαστικὸν VIII. 133. IV. 121. « Τὰ δ' ὑποστορνύμενα τοῖς δικασταῖς ἐπὶ τῶν ἑδρῶν ψιαθία ὀνομάζετο ».

(4) « Τῷ φεύγοντι ἐν τῷ δικαστηρίῳ τὴν δεξιὰν στάσιν διδόναι » Ἀριστοτέλους Προβλημ. XXIX. 12.

(5) Πολυδεύκους Ὀνομαστ. VIII. 123. 124. « Περιτρχοίνισαι τὸ δικαστήριον, ἔλεγον, ὅποτε περὶ μυστικῶν δικαζοίεν ἵνα μὴ προσὶη μηδεὶς ἀνεπόπτευτος ὤν. Αὐτόθι 141.

(1) Ἀριστοφάνους Σφῆκες Στίχ. 663—665.

« Ἀπὸ τούτων γὰρ καταβὰς ἀσιὼν, κατάθες ἰσὶς δικα-
ξὲ χιλιάσιν, κοὐπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατέκειθεν
γίγνεται ὑμῖν ἑκατὸν ὄπου καὶ πεντ[illegible]

(2) « Ἐν ταῖς ἑορταῖς οὐχ οἷόν τε δικ[illegible]

(3) Λυσίου. Περὶ τῆς Εὐάνδρου δοκιμ[illegible]

(4) Montesquieu. De l'esprit des [illegible]

(5) « Ἐν ταῖς ἀποῤῥάδεσιν ἡμέραις [illegible]
καὶ δίκαι εἰσὶν ». Λουκιανοῦ ψευδολ. 13

(6) « Οὐκ ἔξεστιν αὐθημερὸν ἐκκλησίαν καὶ δικαστήριον γενέσθαι ». Δημοσθένους κατὰ Τιμοκράτους 726.

(7) « Τὰς δίκας ἀναβάλλεσθαι διὰ τὸν πόλεμον ». Δημοσθένους περὶ Στεφάνου. 1102.

Ἐπαινεῖ δὲ τοῦτο ὁ Ἀριστοτέλης, ἀποφαινόμενος ὅτι ἡ τῆς ψήφου τοῦ δικαστοῦ δικαιολογία ἁρμόζει μᾶλλον ἐπὶ τῶν διαιτητῶν δικαστῶν, οἵτινες καθῆκον ἔχοντες νὰ ἐξεύρωσι τρόπον συμφιλιώσεως μεταξὺ τῶν ἀντιμαχομένων ἀξιώσεων τῶν διαδίκων, ἔδει νὰ δικαιολογῶσι τὰς κρίσεις των, τοῦθ' ὅπερ δὲν ἀπαιτεῖται διὰ τοὺς τακτικοὺς δικαστάς. (1) Δὲν ἤθελε δὲ ὁ Ἀριστοτέλης ἐπὶ πλέον ἵνα οἱ δικασταὶ ἔχωσι τὸ δικαίωμα ν' ἀνακοινῶσιν ἀλλήλοις τὴν περὶ τῆς κρίσεως γνώμην των καὶ νὰ συσκέπτωνται περὶ αὐτῆς πρὸ τῆς ἀποφάσεως. (2) Ἐὰν ἐπετρέπετο νὰ ἀνταλλάσσωσι τὰς σκέψεις των πρὸ τῆς ψηφοφορίας, αἱ ἀποτελοῦσαι τὸ δικαστήριον τῆς Ἠλιαίας ἑκατοντάδες τῶν δικαστῶν δὲν ἤθελον παρέχει τῷ λαῷ τὸ θέαμα τῶν θορυβωδῶν ἐκείνων σκηνῶν, ἃς τόσῳ εὐφυῶς ὁ Πλάτων περιγράφει ἐν τοῖς νόμοις του; (3) Ἔχοντες ἐν τῷ μέσῳ τοὺς διαδίκους καὶ τοὺς ῥήτορας, ἐπαινοῦντας τοὺς μὲν, κατηγοροῦντας τοὺς δὲ διὰ κραυγῶν καὶ φωνῶν καὶ θορύβου, ὁποία ἤθελεν εἶναι ἡ ψῆφος τῶν δικαστῶν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ φοβεροῦ ἐκείνου θορύβου καὶ τῆς ἐκ τούτων παραζάλης!

Ἐψήφιζον δὲ κρύβδην. (4) Ἐὰν δὲ ὁ Αἰσχύλος λέγει ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ ἐξήνεγκε ἰσχυρᾷ τῇ φωνῇ τὴν γνώμην της ἐπὶ τῆς ἐνοχῆς τοῦ Ὀρέστου (5), ἐν πάσαις ταῖς ἄλλαις δίκαις οἱ δικασταὶ παρίστανται κρυφῇ φέροντες τὴν ψῆφον (6), καὶ πάντες οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς ἀποδέχονται τὸν τρόπον τοῦτον τῆς ψηφοφορίας, μόνον ἐν αὐτῷ βλέποντες ἐγγύησίν τινα τῆς ἀπροσωποληψίας καὶ δικαιοσύνης τῶν δικαστῶν. Αὐτὸς ὁ Πλάτων ἀποδέχεται τὸ σύστημα τοῦτο τῆς ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης, μόνον δὲ τὰς διὰ κεκλεισμένων θυρῶν δικαστικὰς ἀποφάσεις κατακρίνει (7).

(Ἕπεται τὸ τέλος) ΣΤΙΛΗ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἀριθ. 172 (1890) Τμ. Α'.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Α. Ἀγαθονικος

Στοιχεῖα ψυχολογικῆς βίας. - ἀνεξέλεγκτος ἐκτίμησις.

Ἐπειδὴ κατὰ τοὺς Ν. 3 § 1. 5. 7. 9 καὶ 21 Πανδ. (4. 2) στοιχεῖα τῆς ψυχολογικῆς βίας τῆς συνεπαγομένης τὴν διάρρηξιν τῶν συμβάσεων εἶναι φόβος ἄδικος, ἐπικείμενος καὶ σπουδαίου κακοῦ ἀπειλὴν περιέχων.

Ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, τὸ Ἐφετεῖον ἐν τῇ

(1) Ἀριστοτέλους. Πολιτικὰ Η. 5. § 3. 5 § 8.
(2) Ἀριστοτέλους αὐτόθι.
(3) Πλάτωνος νόμοι IX.
(4) Κρύβδην ψηφίζεται ἕκαστος τῶν δικαστῶν. Λυκούργου κατὰ Λεοκρ. 146.
(5) Αἰσχύλου Εὐμενίδες 734.
(6) Ξενοφῶντος συμπόσιον 5. § 8.
(7) Πλάτωνος Νόμοι IX. 13 σελ. 436.

κυριαρχικῇ αὐτοῦ ἐξουσίᾳ ἐκτιμῆσαν τὸ περιεχόμενον τῆς ἀγωγῆς, καὶ παραδεχθὲν ὅτι τὰ ἐν αὐτῇ ἐκτιθέμενα γεγονότα δὲν ἀποτελοῦσι τὰ στοιχεῖα τῆς ψυφολογικῆς βίας, τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς ἀκύρωσιν τῆς συμβάσεως κατὰ τοὺς ἀνωτέρω νόμους, οὐδένα κανόνα τοῦ δικαίου παρεβίασεν, ἀλλ' ἐξετίμησε πραγματικὰ γεγονότα, ὧν ὁ ἔλεγχος διαφεύγει τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἀριθ. 173 (1890) Τμ. Α'.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Α. Γκιων.

Ἀποδείξεις τρίτων πρὸς οὓς ἡ πληρωμή. - μὴ προσβολὴ αὐτῶν.

Ἐπειδὴ αἱ περὶ τῶν ἐπιδίκων δαπανῶν ἔγγραφοι ἀποδείξεις, ἐφ' ὧν τὸ δικαστήριον τῆς οὐσίας ἐστηρίχθη, ἔχουσιν ἰσχὺν ἀποδεικτικὴν, καθόσον ὡς προκύπτει ἐκ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως πηγάζουσιν ἐξ ἐκείνων πρὸς οὓς ἐγένοντο αἱ πληρωμαὶ, ἀμέσως δὲ καὶ ῥητῶς ἐνώπιον τοῦ τῆς οὐσίας δικαστηρίου, ὡς δέχεται αὐτὴ ἡ ἀπόφασις, δὲν προσεβλήθησαν.

Ἀριθ. 181 (1890) Τμ. Α'.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Μ. Διγενης

Προσάρτησις χώρας. - νόμοι πρὸ αὐτῆς. - τουρκικοὶ νόμοι. - δωσιδικία ἐπισκοπικῶν δικαστηρίων. - ἔθιμα. - σύναψις δωρεᾶς. - δωρεὰ ἀλλοτρίου. - μαρτυρικὴ ἀπόδειξις.

Ἐπειδὴ κατ' ἀρχὴν τοῦ δικαίου, προσαρτησθείσης χώρας τινος εἰς ἕτερον κράτος, ὁ σεβασμὸς τοῦ ἀρχαίου νόμου τῆς προσαρτηθείσης ταύτης χώρας ἐπιβάλλεται αὐτεπαγγέλτως εἰς τὰ τοῦ προσαρτήσαντος κράτους δικαστήρια, ὁσάκις πρόκειται περὶ δικαιοπραξιῶν τελεσθεισῶν ἢ συμφερόντων λαβόντων γέννεσιν πρὸ τῆς προσαρτήσεως. Προκειμένου δὲ ἤδη περὶ δωρεᾶς συναφθείσης πρὸ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα προσαρτήσεως τῆς Θεσσαλίας, ἐφαρμοστέος ἐστὶν ὁ κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον ἰσχύων πολιτικὸς νόμος, ὅστις οὐχὶ ὡς ἀλλοδαπὸς, ἀλλ' ὡς ἡμεδαπὸς θεωρεῖται.

Ἐπειδή, συνῳδὰ τῇ ἐκτεθείσῃ ἀρχῇ, τὸ μεταξὺ ὑπηκόων ὀθωμανῶν ἰσχύον δίκαιον, τὸ ῥυθμίζον τὰς ἐννόμους αὐτῶν σχέσεις ἐστὶ τὸ κοινὸν Ὀθωμανικὸν δίκαιον, ὑπὸ τὸ κράτος οὐ ἐτελέσθη ἡ ἔννομος σχέσις· καὶ ἀληθῶς μὲν κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ κανόνος τούτου, δυνάμει Σουλτανικοῦ Βερατίου, αἱ μεταξὺ χριστιανῶν καὶ ὀθωμανῶν ὑπηκόων ἐν αὐταῖς ὁριζόμεναι διαφοραὶ ἐδικάζοντο ὑπὸ ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου, ἐφαρμόζοντος τοὺς Βυζαντινοὺς νόμους, πλὴν οἱ συμφώνως πρὸς τὰ μνησθέντα Βεράτια κατὰ τὸ 1862 ἐκδοθέντες ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου κανονισμοί, οἱ χορηγήσαντες εἰς τὸ Ἐπισκοπικὸν δικαστήριον δικαιοδοσίαν πρὸς ἐκδίκασιν τῶν μεταξὺ Χριστιανῶν διαφορῶν: α') περὶ συνάψεως ἢ λύσεως μνηστείας ἢ γάμου, β') περὶ διατροφῆς συζύγων, γ') περὶ κύρους διαθηκῶν κτλ. παρέσχον εἰς τὸ

Ἐπισκοπικὸν τοῦτο δικαστήριον δικαιοδοσίαν πρὸς ἐκδίκασιν καὶ διαφορῶν περὶ κληρονομίας, οἷα καὶ ἡ ἐπίδικος, ὁσάκις ἡ ἐκδίκασις αὐτῆς παραπεμφθῇ εἰς αὐτό, κατ' αἴτησιν τῶν ἐναγόντων. Ἐκ τούτου δὲ συνάγεται ὅτι, ἀρυομένου τοῦ Ἐπισκοπικοῦ δικαστηρίου τὴν δικαιοδοσίαν του, ἐκ μόνης τῆς παραπομπῆς, καὶ μὴ γενομένης ταύτης, καὶ ἀδυνάτου μάλιστα ἤδη καταστάσης, ἡ ὑπόθεσις ὑπήγετο εἰς τὰ κοινὰ Ὀθωμανικὰ δικαστήρια, ἐφαρμόζοντα τὸν Ὀθωμανικὸν Ἀστ. Νόμον, ὑπὸ τὸ κράτος οὗ συνήφθη ἡ δωρεά, περὶ ἧς ἡ ἐπίδικος διαφορά.

Ἐπειδὴ τὸ δικάσαν Ἐφετεῖον, ἀποφηνάμενον ὅτι, ἐφαρμοστέου ὄντος τοῦ Ὀθωμανικοῦ νόμου, τὸ ὑπὸ τῶν ἀναιρεσειόντων ἤδη ἐπικληθὲν ἔθιμον, ὡς ἐν Θεσσαλίᾳ δῆθεν ἰσχῦον, καθ' ὃ τῶν ὑπὸ τοῦ συζύγου δωρουμένων κοσμημάτων τὴν χρῆσιν μόνον ἔχει ἡ σύζυγος, ἀπαράδεκτον ἐστίν, ὡς ἀντικείμενον εἰς ῥητὴν τοῦ Ὀθωμ. νόμου διάταξιν, οὐ μόνον δὲν παρεβίασεν, ἀλλὰ καὶ ὀρθῶς ἡρμήνευσε τὸν Νόμον τοῦτον διότι κατ' αὐτὸν τὸ ἔθιμον ἰσχύει ἐπὶ διαφορῶν, περὶ ὧν δὲν ὑπάρχει ῥητὴ τοῦ Ὀθωμ. νόμου διάταξις, ὅρα ἄρθρ. 36 Ἀστ. Ὀθωμανικοῦ Κώδικος καὶ τὴν ἐπίσημον αὐτοῦ ἑρμηνείαν ἰσχὺν νόμου κεκτημένην ἐν σελ. 119 Ἀστ. Κώδικος, τοιαύτην ὅμως διάταξιν περὶ δωρεᾶς ἔχει ὁ Ὀθωμ. Κῶδιξ ἐν ἄρθρ. 837 καὶ ἑπόμ.

Ἐπειδὴ τὸ Ἐφετεῖον, ἑρμηνεῦον ὀρθῶς τ' ἄρθρ. 837 καὶ 838 Ὀθωμ. Ἀστ. Κώδικος ἀποδέχεται, ὅτι ἡ δωρεὰ συνάπτεται διὰ τῆς προτάσεως καὶ ἀποδοχῆς καὶ τελειοῦται διὰ τῆς παραλαβῆς. Ἐκτιμῶν δὲ ἐν τῇ ἀνεξελέγκτῳ αὐτοῦ ἐξουσίᾳ τὴν ἀγωγὴν καὶ τὴν διὰ τῶν προτάσεων βελτίωσιν αὐτῆς, ἀποδέχεται, ὅτι τὰ πρὸς ἀποτέλεσιν τῆς δωρεᾶς στοιχεῖα ταῦτα μνημονεύονται ἐν τῇ ἀγωγῇ. Ἐκτιμῆσαν δὲ καὶ τὴν πρὸς ἀπόδειξιν τῆς δωρεᾶς διεξαχθεῖσαν μαρτυρικὴν ἀπόδειξιν ἀποδέχεται ἀποδεδειγμένην καὶ τὴν τῶν δωρηθέντων παράδοσιν, συναγαγὸν ταύτην ἐκ τοῦ ὑπὸ τῶν μαρτύρων βεβαιουμένου γεγονότος, ὅτι ἡ σύζυγος κατεῖχε ταῦτα καὶ ἐφόρει πρὸς κόσμον. Οὕτω δὲ πράξαν οὔτε τὰς μνησθείσας διατάξεις τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κώδικος παρηρμήνευσεν, οὔτε τὰς περὶ ἀποδείξεως διατάξεις παρεβίασε, συναγαγὸν τὴν παράδοσιν ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ἡ δωρεοδόχος σύζυγος ἔφερε τὰ δωρηθέντα πρὸς κόσμον.

Ἐπειδὴ ναὶ μὲν κατὰ τὸ ἄρθρ. 857 Ὀωμαν. Ἀστ. Κώδ. τὸ δωρούμενον πρέπει νὰ ἡ κτῆμα τοῦ δωρητοῦ καὶ ἄκυρος ἡ ἀλλοτρίου πράγματος δωρεά, πλὴν δὲν προκύπτει ἐκ τῶν προσαγομένων προτάσεων ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου, ὅτι οἱ ἀναιρεσείοντες ἐπρότεινον τὸν ἰσχυρισμόν, ὅτι τὰ δωρηθέντα τῇ συζύγῳ κοσμήματα δὲν ἀνῆκον τῷ δωρητῇ κατὰ κυριότητα, ἅτε κατεχόμενα ἁπλῶς παρ' αὐτοῦ ὡς ἐνέχυρα πρὸς ἀσφάλειαν δανείων του.

Ἐπειδὴ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς δωρεᾶς ὀρθῶς ἐπετράπη καὶ ἡ ἐμμάρτυρος ἀπόδειξις, συνῳδὰ τῷ ἄρθρῳ 82 Τουρκικῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἐπιτρέποντι ταύτην ἐπὶ συναλλαγῶν μεταξὺ συζύγων, οἷα καὶ ἡ δωρεά.

Ἀριθ. 183 (1890) Τμ. Α'.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Κ. Σημαντηρας

Ρυμοτομία. - ἀποζημίωσις. - προσ. ἀπαίτησις.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ σαφὲς γράμμα τοῦ ἄρθρ. 22 τοῦ περὶ προσθήκης εἰς τὸ σχέδιον Ἀθηνῶν Δ. τῆς 12 Νοεμβρίου 1836, ἡ ἀποζημίωσις ἐκείνων ὧν τὰ οἰκόπεδα ἐλήφθησαν πρὸς σχηματισμὸν ὁδῶν ὀφείλεται ὑπὸ τῶν μενόντων ἰδιοκτητῶν τῶν παροδίων γηπέδων, ὥστε τὸ χρέος τοῦτο ὡς προσωπικὸν δὲν ἐπιβαρύνει τὰ γήπεδα ταῦτα καὶ ἑπομένως δὲν μεταβιβάζεται εἰς τοὺς ἀγοραστὰς τούτων, ἀλλ' ὀφείλεται μένουν καὶ μετὰ τὴν ἐκποίησιν τῶν οἰκοπέδων οἱ ἰδιοκτῆται αὐτῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Διατάγματος τοῦ ἐγκρίνοντος τὴν ῥυμοτομίαν, ἀδιαφόρως ἂν αὕτη ἐπραγματοποιήθη ἀμέσως ἢ βραδύτερον, καθότ' ἐκτότε ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ῥυμοτομουμένου οἰκοπέδου στερεῖται τῆς χρήσεως αὐτοῦ καὶ γεννᾶται τὸ πρὸς ἀποζημίωσιν δικαίωμά του.

ΠΟΙΝΙΚΗ

Ἀριθ. 117 (1890) Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Β. Ρονθηρης.

Πλημελειοδικεῖον. - μεταβολὴ κατηγορίας.

Ἐπειδὴ ἡ μεταβολὴ τῆς κατηγορίας ἐπὶ πλημελημάτων δὲν εἶναι λόγος ἀναιρέσεως εἰς μηδεμίαν τῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρ. 407 Π. Δικ. ὑπαγομένη, οὐδ' ἀποτελεῖ ἄρνησιν ἀκροάσεως, ἀφ' οὗ ἐδόθη τῷ κατηγορουμένῳ καὶ τῷ συνηγόρῳ αὐτοῦ ὁ λόγος καὶ ὑπερησπίσθησαν.

Ἀριθ. 118 (1890) Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Ι. Διοβουνιωτης.

Ἔνορκος κλητευθεὶς ὡς μάρτυς. - ταὐτότης μάρτυρος. - παράπονον ἐκπροθέσμου ἀνακοπῆς.

Ἐπειδὴ ὁ λόγος ἀναιρέσεως ὅτι ὁ ἔνορκος Σ*** ἐκλητεύθη μάρτυς ὑπὸ τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος, ὅπως μὴ λάβῃ μέρος ὡς ἔνορκος εἰς τὴν δίκην, δὲν ἀναγράφεται ὡς λόγος ἀναιρέσεως ἐν τῷ ἄρθρ. 458 τῆς Ποιν. Δικ., οὔτε ἡ περίστασις ὅτι ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις δὲν ποιεῖται λόγον περὶ τοῦ ἂν δολίως ἐκλητεύθη ὁ ἐν λόγῳ ἔνορκος ἀποτελεῖ τὸν εἰς τὸ ἄρθρ. 458 ἐδ. 7ον λόγον ἀναιρέσεως, ὃν ἐπικαλεῖται ὁ ἀναιρεσείων, ὅτι τὸ δικαστήριον δὲν ἔδωκεν ἀκρόασιν, καθὸ [illegible] ἀναιρέσεως γεννᾶται ὅταν τὸ δικ[illegible] ἀπεφήνατο ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως οὐχὶ [illegible] ἀπέρριψεν αὐτὴν, ὡς ἐγένετο ἐπὶ τοῦ [illegible] δεχθὲν τὴν αἴτησιν τοῦ εἰσαγγελέως [illegible] τεθῇ ἐν τῇ κληρωτίδι τὸ ὄνομα τοῦ [illegible] του, καθὸ κληθέντος μάρτυρος, συμφ[illegible] ἄρθρ. 48 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικα[illegible]

Ἐπειδὴ ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ἀπὸ 17 Μαρτίου 1890 καταλόγου τῶν μαρτύρων τῆς κατηγορίας, ὁ τέταρτος μάρτυς ἀναιρέρεται ἐν τούτῳ Σ' Τ' γαλακτοπώλης, κατὰ δὲ τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως ἐξητάσθη μάρτυς κατηγορίας ὁ Σ' Τ' ἔμπορος, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντιρρήσεως· ὅθεν δὲν προκύπτει ἡ μὴ ταυτότης τοῦ γνωστοποιηθέντος μάρτυρος πρὸς τὸν ἐξετασθέντα, ἐπομένως ἀστήρικτος ἀποβαίνει ὁ λόγος ἀναιρέσεως, ὅτι ὁ ἐξετασθεὶς μάρτυς Σ' Τ' δὲν ἐγνωστοποιήθη.

Ἐπειδὴ ὁ λόγος ἀναιρέσεως, ὅτι ἀθωωθέντος τοῦ κατηγορουμένου, νῦν ἀναιρεσιόντος, ὑπὸ τοῦ βουλεύματος τῶν πλημελειοδικῶν, ἡ παραπομπὴ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἑτέρου βουλεύματος τῶν Ἐφετῶν συνεπείᾳ ἐκπροθέσμου καὶ ἀκύρου ἀνακοπῆς τοῦ συνδίκου τῆς πτωχεύσεως, ἐγένετο ἀκύρως παρὰ τὸν νόμον, εἶναι ἀπαράδεκτος, μὴ ὑπαγόμενος εἰς οὐδένα τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 458 τῆς Ποιν. Δικ. ἀναφερομένων λόγων ἀναιρέσεως (*).

Ἀριθ. 120 (1890) Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Ι. Δουβουτιώτης.

Ἀναίρεσις κατὰ ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρ. 480 τῆς Ποιν. Δικ. κατὰ ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως συγχωρεῖται ἀναίρεσις ἐκ μέρους τοῦ παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις ἢ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελέως, μόνον ὅταν κατὰ λάθος, ὡς μὴ ὑπάρχοντος δήθεν ὄρου τινὸς τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐγείνεν ἡ ἀθώωσις, ἐν ᾧ ὑπάρχει τοιοῦτος ὅρος, ὅθεν ἡ προκειμένη αἴτησις ἀναιρέσεως τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Λευκάδι πρωτοδικῶν, ἐπὶ λόγῳ ὅτι τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων ἐσφαλμένως ἀπέλυσε τὸν κατηγορούμενον λόγῳ δεδικασμένου, ἐστὶν ἀπαράδεκτος.

Ἀριθ. 125 (1890) Τμ. Β'.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Σ. Ἀναρπουλος.

Ἀναίρεσις ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως. - Δημόσιος κατήγορος.

Ἐπειδὴ τὸ ἄρθρ. 480 τῆς Ποιν. Δικ. ὁρίζει τὰ πρόσωπα τὰ δυνάμενα νὰ ζητήσωσιν ἀναίρεσιν κατ' ἀθωωτικῶν ἀποφάσεων, οἷα ἐστὶ καὶ ἡ προσβαλλομένη διὰ τῆς ὁποίας τὸ πταισματοδικεῖον ἀπήλλαξε τὸν κατηγορουμένου λόγῳ ὅτι ἡ ἀξιόποινος πρᾶξις ἐξ ἧς ἐκρίθη κατηγορούμενος ἐτελέσθη ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ νόμου ὅστις ἐπὶ τοῦ χρόνου τούτου ἐτροποποιήθη, ἀναιρεσείων δὲ ὁ δημόσιος κατήγορος, ἀναιρετέος ἐστὶν ὁ λόγος ἀναιρέσεως, ὅστις ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου καὶ ὄχι εἰς τὴν ἀναίρεσιν τῶν πραγματικῶν γεγονότων.

(*) Παράδοξος φαίνεται ἡμῖν ἡ ἀπόρριψις τοῦ λόγου τούτου, τοῦ ὁποίου ἡ ἔννοια, καὶ ἂν δὲν διετυπώθη ἴσως δεόντως, εἶναι παραδίασις τοῦ δεδικασμένου, ἤτοι τῶν διατάξεων τοῦ Ποινικοῦ Νόμου κατὰ τὴν ὀρθοτέραν γνώμην, καθὸ αἱροντος τὸ ἀξιοποίνου. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἐξ ἄλλου ἡ περὶ αὐτὸ παραδίασις ἀφορᾷ τὰς διατάξεις τῆς Π. Δικον καὶ δὲν ὑπεδάλλετο εἰς τὸ ἄρθρ. 458, ὅτ' ἐκαθίστατο κατάφορος ἡ στενότης τῆς ἐρμηνείας τοῦ ἄρθρ. 269 τῆς Ἠν Δ., κατ' ἣν μόνον διὰ κακὴν ἐφαρμογὴν τοῦ *Ποινικοῦ Νόμου* ἐπιτρέπεται ἀναίρεσις κατὰ βουλευμάτων, καὶ ἄνευ τῆς ὁποίας θὰ ἠδύνατο ἐγκαίρως νὰ προσβληθῇ ἐπὶ ἐκπροθέσμῳ ἀνακοπῇ ἔκδοθὲν βούλευμα. Ἀθωωθεὶς διὰ *τελεσιδίκου* βουλεύματος νὰ εἰσάγηται εἰς δίκην καὶ νὰ καταδικάζηται ἄνευ ἐλπίδος προστυχῆς τινος εἶναι τι ἀρρητως ἀλλοπρόσαλλον.

αὐτῷ κατηγορίας, μεταξὺ δὲ τῶν προσώπων αὐτῶν δὲν συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ δημόσιοι κατήγοροι.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀριθ. 1568 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Χ. Λοντος

Τριτεγγυητής. - Ἀναγωγή. - Τόκος ἀπὸ καταβολῆς.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 140, 141 καὶ 142 τοῦ Ἐμπ. Ν., συνδυασμένας πρὸς τὸ ἄρθρ. 187, οἱ τριτεγγυηταὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς αὐτὰς μὲ τοὺς ἐκδότας καὶ ὀπισθογράφους ὑποχρεώσεις καὶ εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι πρὸς τὸν κομιστήν, ὁ δὲ τριτεγγυητής, ὁ ἐξοφλήσας τὸ χρέος πρὸς τὸν κομιστήν, ὑποκαθίσταται κατὰ τὸν νόμον εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ κομιστοῦ καὶ δύναται νὰ κινηθῇ κατὰ τῶν ἐναγομένων συνοφειλετῶν πρὸς ἀπόληψιν τῶν ἑνέκα τριτεγγυήσεως παρ' αὐτοῦ καταβληθέντων.

Ἐπειδὴ ὁ τριτεγγυητὴς, καταβαλὼν ὁλόκληρον τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν, ἔχει δικαίωμα ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ ἀλληλεγγύως συνοφειλέτου πρὸς ἀπόληψιν τοῦ εἰς αὐτὸν ἐπιβάλλοντος μέρους ἐκ τοῦ καταβληθέντος, οὐδ' ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο ἐγχώρησις τῶν ἀγωγῶν ἐκ μέρους τοῦ κομιστοῦ. (*)

Ἐπειδὴ ἐπίσης ὀρθῶς τὸ Πρωτοδικεῖον ἀπεφήνατο, ὅτι οἱ τόκοι εἰσὶ πληρωτέοι ἀπὸ τῆς καταβολῆς καὶ οὐχὶ ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς, διότι ὁ ἐνάγων καὶ ἐφεσίβλητος ἐξεπλήρωσε κοινὴν ὑποχρέωσιν καὶ ἔχει κατὰ νόμον δικαιώματα ν' ἀπαιτήσῃ καὶ τόκον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ καταβληθέντος εἰς πληρωμὴν τοῦ χρέους τοῦ συνοφειλέτου του ἀπὸ τῆς καταβολῆς, καθόσον ἐπ' αὐτῆς συντρέχουν ὅσα ἐπὶ τῆς καταβολῆς τῆς γενομένης παρὰ

(*) Δὲν φαίνεται ἡμῖν ἀπροσμάχητος ἡ θεωρία τῆς ἀποφάσεως. Οὐδαμοῦ ὁ ἡμέτερος νόμος ὁμιλεῖ περὶ ὑποκαταστάσεως διὰ τῆς πληρωμῆς. Κατὰ τὸν Ν. Εἰσ. 3. 29 καὶ Ν. 5 § 15 (13. 6) καὶ Ν. 44 (26. 7) ἡ παρὰ τοῦ ἑνὸς τῶν συνοφειλετῶν γενομένη καταβολὴ ἀποσβέννυσι τὴν ἀπαίτησιν καὶ καταστρέφει πᾶν δικαίωμα τοῦ δανειστοῦ. Διὰ τοῦτο ὅταν τις τῶν πολλῶν συνοφειλετῶν πληρώσῃ τὴν ὀφειλὴν δὲν δικαιοῦται νὰ ἐναγάγῃ τοὺς λοιποὺς ἐκ τῆς ἑνοχῆς ταύτης, ἀλλ' οὔτε ἐκ τῆς ἰτιωτικῆς σχέσεως, ἂν τοιαύτη παρῆγαγε τὴν συνενοχήν, οὔτε ἐκ τῆς ὠφελείας ἣν ἐπῆγαγεν ἡ παρ' αὐτοῦ καταβολή (L. 62 pr. (35. 2) L. 39 (46. 1) 5 L. 2 (8. 40) B. XXVI 3. 5), καὶ μόνον ὁ συνοφειλέτης χάνωντο μὲ ζητήσῃ παρὰ τοῦ δανειστοῦ, πρὶν ἡ καταβάλῃ, τὴν ἐγκύρωσιν τῶν ἀγωγῶν του, διότι εἰς τὴν περίστασιν ταύτην δὲν κατέβαλε πρὸς ἐκτέλεσιν ἀλλὰ πρὸ ἀγορᾶν τῆς ἀπαιτήσεως. Παρ' ἡμῖν εἰς ἐναντίαν λύσιν παρασύρουσι λεληθότως μὲν τὸ προχνὲς ἄδικον τοῦ πράγματος, φανερῶς δὲ τὰ ἐν Γαλλίᾳ κρατοῦντα. Ἀλλ' ὅ,τι ἰσχύει ἐκείσε, δυνάμει τῆς διατάξεως τοῦ ἀνυπάρκτου παρ' ἡμῖν ἄρθρου 1251 τοῦ Γαλλικοῦ Κώδηκος, δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ παρ' ἡμῖν, εἶναι δὲ περιττόνη προστεθῇ ὅτι περὶ τῆς ἐπανορθώσεως τοῦ προχνοῦς ἄδικου μόνων νομοθετικὴ πρόνοια δύναται νὰ ληφθῇ.

ἀφοῦ κατ' ἐντολὴν τοῦ ὀφειλέτου ἐγγυηθέντος (N. 12 § 9. Π. 17. 1. Βασιλ. 26. 3).

Ἀριθ. 1578 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Π. Σπηλιακης.

Μὴ παροχὴ τοῦ μισθωθέντος. - εὐθύνη πρὸς ἀποζημίωσιν. - σπάνις τεχνιτῶν. - πληρωμὴ μισθώματος.

Ἐπειδὴ ἡ ὑπὸ συζήτησιν ἀγωγὴ ἀντικείμενον ἔχουσα τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἐναγόντων διὰ τὴν μὴ παράδοσιν πρὸς αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ ἐναγομένου τοῦ μισθωθέντος μαγαζείου κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν τῆς ἐναρξέως τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως στηρίζεται εἰς τοὺς νόμους 7, 8 πρ. 15 § 1 καὶ 8, 24 § 4 καὶ 60 (19, 2) καὶ N. 114 (45. 1) ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ὁποίων συνάγεται ὅτι ὁ μισθώσας ὀφείλει νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν μισθωτὴν τὸ πρᾶγμα ἀπ' ἀρχῆς τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως, μὴ ἐκπληρῶν δὲ τὴν ὑποχρέωσιν του ταύτην, εὐθύνεται εἰς ἀποζημίωσιν ἐκτὸς ἐὰν ἡ μὴ παράδοσις προῆλθεν ἐκ τυχαίας περιστάσεως, ἣν ὁ ἐκμισθώσας ὀφείλει νὰ ἐπικαλεσθῇ καὶ ν' ἀποδείξῃ.

Ἐπειδὴ τὸ περιστατικὸν, ὅπερ ἐπικαλεῖται ὁ ἐναγόμενος ὅτι ἕνεκα τῆς πληθύος τῶν ἀνεγειρομένων οἰκοδομῶν ἦτο ἀδύνατον νὰ εὑρῇ ἀνάλογον ἀριθμὸν τεχνιτῶν πρὸς περαίωσιν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ μισθωθέντος, δὲν ἀποτελεῖ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου τυχαίαν περίστασιν ἀπαλλάττουσαν τὸν ἐναγόμενον τῆς ἐκτεθειμένης εὐθύνης, καθόσον ἐκτὸς τοῦ ὅτι συναρθείσης τῆς περὶ μισθώσεως συμβάσεως τὸν Ἰούλιον, ὁ ἐνάγων εἶχε μέχρι τῆς 1 Σεπτεμβρίου τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον ἵνα περατώσῃ τὸ μισθωθὲν μαγαζεῖον, καὶ διὰ τεχνιτῶν ἄλλων μερῶν καὶ διὰ προσφορᾶς εἰς τοὺς τεχνίτας μείζονος μισθώματος ἠδύνατο νὰ εὑρῇ τοιούτους καὶ ἀποπερατώσῃ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ μαγαζείου.

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ συμβολαίου τῆς μισθώσεως ἀποδεικνύεται ὅτι συνωμολογήθη μεταξὺ τῶν διαδίκων, ἵνα ἡ καταβολὴ τοῦ μισθώματος γείνῃ κατὰ μῆνα καὶ ἐν ἀρχῇ ἑκάστου μηνὸς πρὸ τῆς ἐναρξέως τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως, τούτων δὲ τεθέντων ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ ἐναγομένου ὅτι οἱ ἐνάγοντες, μὴ καταβάλοντες τὰ ἐνοίκια, δὲν ἐξεπλήρωσαν τὰς ὑποχρεώσεις των ἐστὶν ἀνυπόστατος, δὲν ἦτο δὲ ὑπόχρεως ὁ ἐνάγων εἰς τὴν προπληρωμὴν τῶν ἐνοικίων καὶ τῶν ἐπομένων μηνῶν, ἐνόσῳ δὲν ἐγένετο ἡ παράδοσις τοῦ μαγαζείου N. 9 § 6, 25 § 2 καὶ 30 § 1 (19. 2).

Ἀριθ. 1579 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Χ. Δβακε.

Ἕνωσις ἀγωγῶν διαφόρου ἁρμοδιότητος. - Ἀπόρριψις μόνον τῶν ἀναρμοδίως εἰσαγμένων.

Ἐπειδὴ ἡ προκειμένη ἀγωγὴ αἰτουμένη ἀναγνώρισιν κυριότητος καὶ ἐγκατάστασιν ἐπὶ τοῦ ἐπιδίου, ὅπερ ἐγένετο ἡ ἐκποίησις συμπεφωνημένου καρποῦ ἢ τὴν ἀξίαν αὐτῶν δρ. 50 καὶ τοὺς καρποὺς ἢ τὴν ἀξίαν των ἀπὸ τοῦ 1883 μέχρι παραδόσεως, στηρίζεται τὸ μὲν εἰς διεκδίκησιν κληρονομικῷ δικαιώματι, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας ἐπέρχεται ἡ ἀπαίτησις λόγῳ ἀποζημιώσεως, τὸ δὲ εἰς συμπεφωνημένων γεώμορον ἑνὸς ἔτους ὅπερ ὡς ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ εἰρηνοδικείου κατὰ τὸ ἄρθρ. 535 Π. Δ. ἠνώθη μετὰ τῆς περὶ κυριότητος ἀγωγῆς· ἀλλ' ἡ τοιαύτη ἕνωσις δὲν συνεπάγεται καὶ ὑποχρέωσιν τοῦ δικαστηρίου πρὸς ἀκύρωσιν τοῦ διαγράφου τῆς ἀγωγῆς, μὴ ἀπαγγελλομένης ἀκυρότητος ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 535 Π. Δ. κατὰ τοῦ τοιούτου δικογράφου, ἀλλ' ἐπιφέρει ἀπορρίψιν τοῦ ἀναρμοδίως εἰσαγομένου ποσοῦ ὡς στηριζομένου εἰς διάφορον βάσιν.

Ἀριθ. 1614 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Π. Νιδερ.

Κατάληψις διὰ δημοσίαν ἀνάγκην. - Ἀποζημίωσις. - νομή.

Ἐπειδὴ ὀρθῶς τὸ δικάσαν Πρωτοδικεῖον διὰ τοὺς ἐν τῇ 6' σελίδι τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως λόγους, εἰς οὓς ὀρθοὺς καὶ νομίμους καὶ τὸ δικαστήριον τοῦτο ἀναφέρεται, ἀπορρίψαν τὴν ἐξ ἑτέρων λόγων ἀπορριπτέαν οὖσαν περὶ ἀκυρότητος τῆς ἀγωγῆς διὰ μὴ προσδιορισμὸν τοῦ τρόπου τῆς κτήσεως τῆς κυριότητος παρὰ τοῖς δικαιοπαρόχοις τῆς ἐναγούσης ἐνστασιν τῆς ἐναγομένης, διέταξεν ἀποδείξεις περὶ τε τῆς ὑπὸ τῆς ἐναγούσης διανοίᾳ κυρίου κατοχῆς τοῦ ἐπιδίου ἀκινήτου ἐν τῷ χρόνῳ τῆς ἀφαιρέσεως αὐτοῦ, ὡς καὶ περὶ τῆς κατὰ πᾶσαν ἀξίας τοῦ ἀφαιρεθέντος πρὸ τῆς καταλήψεως, ἔτι δὲ καὶ περὶ τῆς ἐκτάσεως αὐτοῦ, τὸ δ' ἐναντίον περὶ τῆς ἐκκλούσης ἐ-αιρίας παράπονον περὶ τοῦ ἀδικαστελοῦς τῶν τοιούτων ἀποδείξεων, καὶ περὶ τοῦ ὅτι ἔδει νὰ ταχθῇ ἀπόδειξις περὶ τῆς ἀξίας τῆς νομῆς μόνον τοῦ ἀφαιρουμένου γηπέδου, ἀφ' οὗ ἡ ἀγωγὴ εἰς τὴν ἀφαίρεσιν τῆς νομῆς μόνον στηρίζεται κατὰ τὴν ἀπόφασιν, καὶ οὐχὶ περὶ τῆς ὅλης ἀξίας ἐν γένει αὐτοῦ, ἀπορριπτέον ἐστὶν ὡς μὴ βάσιμον, καθόσον, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν ἡ ἀγωγὴ στηρίζηται ἐπὶ τοῦ λόγου τῆς ἀφαιρέσεως τῆς κυριότητος καὶ τῆς νομῆς τοῦ πράγματος, ὡς ἐκ τοῦ διογράφου ταύτης ἐν προκειμένῳ δηλοῦται, ἡ ἀν ἐπὶ τῆς στερήσεως τῆς νομῆς καὶ μόνης ἐρείδεται, τοῦθ' ὅπερ πάλιν ἐν τῇ ὕλῃ συζήτησιν ἀγωγὴ περιλαμβάνεται, ἀφ' οὗ κατὰ Νόμον καὶ ἡ κατοχὴ διανοίᾳ κυρίου ἀποτελεῖ νόμιμον τρόπον κτήσεως τῆς κυριότητος πράγματος τινος, ὁ δὲ διανοίᾳ κυρίου κάτοχος, κἂν μὴ [illegible] τέλειος κύριος, δικαιοῦται εἰς ἀπο[illegible] ἐκ λόγου δημοσίας ἀνάγκης ἀφαι[illegible] ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτρίωσιν, στ[illegible] σεως τοῦ κατεχομένου πράγματος [illegible] τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην ὡς τίμ[illegible] χωρουμένης σχολαίας νομῆς τοῦ [illegible] ὡς πωλητὴς ὑπογρεοῦται ἐν τῇ πρ[illegible]

στικῇ πωλήσει νὰ παράσχῃ καὶ ἀποζημιούμενος ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ ἐφ' ὅσον δὲν ἐκνικᾶται καὶ ἐφ' ὅσον δὲν προβάλλεται ἐπ' αὐτοῦ ἴδιος τίτλος κυριότητος διὰ τὴν ὅλην ἀξίαν τοῦ καταληφθέντος, δι' ἣν εὐθύνεται ἀπέναντι τοῦ τυχὸν ἐμφανισθησομένου ἀληθοῦς κυρίου, ὅπως ἐπὶ πάσης πωλήσεως ἀλλοτρίων, καὶ ἀφ' οὗ κατὰ τοῦτο ὁ διανοίᾳ κυρίου κάτοχος δικαιοῦται εἰς ἀποζημίωσιν διὰ τὴν ὅλην ἀξίαν τοῦ καταλαμβανομένου διὰ δημοσίαν ἀνάγκην πράγματος, ὁ κατέχει, ὀρθῶς καὶ ἐν τῇ προκειμένῃ ἐτάχθησαν ἀποδείξεις περὶ τῆς ὅλης ἀξίας τοῦ ἀφαιρεθέντος καὶ ἐπιδίκου πράγματος, ὅπερ οὔτε ὡς ἐκνικώμενον ὑπὸ τρίτου, οὔτε ὡς ἐξ ἰδίου κυριότητος τίτλου ἀνῆκον τῇ ἐναγομένῃ προβάλλεται.

Ἀριθ. 1622 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ Ἐφέτης κ. Κ. Οθωναιος

Διάταγμα μὴ στηριζόμενον εἰς νόμον.

Ἐπειδὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν διπλωματικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑποπλοιάρχου, οὐδὲν δίδοντος πέραν τοῦ ἁπλοῦ μισθοῦ, ἕπεται ὅτι τὸ διάταγμα, δι' οὗ ὁ ἐνάγων ὑποπλοίαρχος διωρίσθη ἀκόλουθος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικῆς πρεσβείας μὲ διπλασίας ἀποδοχὰς τοῦ βαθμοῦ του δραχ. 544 κατὰ μῆνα, δὲν ἰσχύει ὡς πρὸς τὴν ὑπέρβασιν τοῦ ἁπλοῦ μισθοῦ, ἅτε μὴ στηριζόμενον εἰς τὸν προϋπολογισμόν, οὔτε εἰς ἄλλον τινὰ νόμον.

Ἀριθ. 1623 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Κ. Οθωναιος

Κατεδάφισις οἰκοδομήματος καταλαμβάνοντος ὁδόν. - διαδικασία. - λιθόκτιστα ἢ μή.

Ἐπειδὴ καὶ ἀληθοῦς ὑποτιθεμένου τοῦ ἰσχυρισμοῦ τοῦ Δημοσίου (*) οὐχ ἧττον ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ δὲν ἠδύνατο νὰ κάμῃ τὴν κατεδάφισιν εἰμὴ καθ' ὃν τρόπον ὁρίζει τὸ περὶ κατεδαφίσεως τῶν ἐπὶ παραβάσει τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς ὑφισταμένων οἰκοδομημάτων Β. Διάταγμα τῆς 9 8βρίου 1852, κατὰ τὸ ὁποῖον, ἀνακαλυπτομένης τοιαύτης παραβάσεως, ὁ ἁρμόδιος μηχανικὸς βεβαιοῖ αὐτὴν διὰ πρωτοκόλλου καὶ διαγράμματος, ἅτινα κοινοποιεῖ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην καὶ προσκαλεῖ αὐτὸν ἵνα ἐντὸς προθεσμίας κατεδαφίσῃ τὸ οἰκοδόμημα, οὗτος δ' ἔχει δικαίωμα ἐφέσεως ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐν περιπτώσει ἐπικυρώσεως τῆς πράξεως τοῦ μηχανικοῦ αὕτη ἐκτελεῖται ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου, ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου τὸ δημόσιον οὔτε πρωτοδίκως, οὐδὲ ἤδη ἰσχυρίζεται ὅτι προηγήθη ἡ ἀνωτέρω διαδικασία, ἑπομένως ἡ κατεδάφισις, γενομένη ἄνευ αὐτῆς, ἐστὶν ἔκνομος πρᾶξις τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, συνεπαγομένη κατὰ τὰς περὶ προσκτήσεως ἀρχὰς εὐθύνην τοῦ Δημοσίου εἰς ἀνόρθωσιν πάσης τῆς ἐντεῦθεν ἐπελθούσης ζημίας τῷ ἰδιοκτήτῃ ἢ τῷ διανοίᾳ κυρίου κατόχῳ, διότι καὶ οὗτος δικαιοῦται εἰς ἀποζημίωσιν διὰ τὴν στέρησιν τῆς χρήσεως· ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀντιτασσόμενος ἰσχυρισμός, ὅτι, τοῦ ἐπιδίκου μὴ ὄντος λιθοκτίστου, ἀλλ' ἁπλοῦ παραπήγματος ἄνευ θεμελίων, δὲν ἐφαρμόζονται αἱ προμνησθεῖσαι σαι διατάξεις, καθὰ ὁρῶσαι μόνας τὰς λιθοκτίστους οἰκοδομάς, δὲν εἶναι βάσιμος, διότι τοῦ νόμου λέγοντος «οἰκοδομήματα» καὶ οὐδεμίαν ποιοῦντος διάκρισιν, ἐν τῇ γενικότητι τῆς ἐκφράσεως, περιλαμβάνονται πάντα τὰ εἴδη τῶν οἰκοδομημάτων, ἐπίσης δὲ δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἡ πρὸς νομιμοποίησιν τῆς κατεδαφίσεως ἐπικαλουμένη διάταξις τοῦ 53 ἄρθρου τοῦ διατάγματος τῆς 31 Δεκεμβρίου 1836, καθ' ἣν ἡ ἀστυνομία ἐπιτρέπει ἢ ἀπαγορεύει τὴν ἀνέγερσιν προστεγίων ἢ παρομοίων οἰκοδομῶν προεχουσῶν ἐπὶ τῶν δημοσίων ὁδῶν ὡς καὶ μικρῶν ἐργαστηρίων καὶ κινητῶν πωλητηρίων, διότι ἤδη δὲν πρόκειται περὶ ἀπαγορεύσεως ἀνεγερθησομένου, ἀλλὰ περὶ κατεδαφίσεως ὑπάρχοντος οἰκοδομήματος, περὶ ἧς εἰδικῶς προνοεῖ τὸ προμνησθὲν διάταγμα τῆς 9 8βρίου 1852.

Ἐπειδὴ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι ἡ ὁδὸς Αἰόλου συνέστη τὸ 1836 καὶ ὅτι ἔκτοτε δὲν ἐπιτρέπεται ἐπ' αὐτῆς ἰδιωτικὴ κυριότης ἢ νομή, ἅτε τῶν ἐγκεκριμένων ὁδῶν οὐσῶν ἐκτὸς συναλλαγῆς, ἡ ἔνστασις ὅμως τοῦ Δημοσίου τοῦ ν' ἀπορριφθῇ ἡ ἀγωγὴ ὡς στηριζομένη ἐπὶ κυριότητος καὶ νομῆς ἐδάφους καταληφθέντος ὑπὸ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου ἀπὸ τῆς συστάσεως της, ἤτοι ἀπὸ τοῦ 1836 δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀπὸ τοῦδε δεκτή, διότι ὁ ἐνάγων ἰσχυρίσατο ὅτι τὸ μαγαζεῖον ὑφίστατο πρὸ τοῦ 1836, ὅτι ὁ πατὴρ τῶν δικαιοπαρόχων του κατεῖχε διανοίᾳ κυρίου καὶ ἐνέμετο αὐτὸ πρὸ τοῦ 1833 μέχρι τοῦ θανάτου του, ὅτε παρέλαβον καὶ ἐξηκολούθησαν τὴν ἰδίαν νομὴν οἱ εἰρημένοι υἱοί του μέχρι τῆς 30 8βρίου 1866, ὅτε ὁ ἐνάγων ἀποκτήσας αὐτὸ διὰ πλειστηριασμοῦ ἐξηκολούθησε κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον κατέχων αὐτὸ μέχρι τῆς κατεδαφίσεως, ἂν δὲ οἱ ἰσχυρισμοὶ του οὗτοι ἀποδειχθῶσιν ἀληθεῖς, ἡ διανοίᾳ κυρίου νομή, ἡ προϋπάρχουσα τῆς συστάσεως τῆς ὁδοῦ, λογίζεται ὑφισταμένη καὶ μετὰ τὴν σύστασιν καὶ ἐξακολουθοῦσα μέχρις ἀποζημιώσεως τοιαύτην δὲ δὲν ἐπικαλεῖται τὸ Δημόσιον.

(*) Ὅτι τὸ περὶ οὗ ἐπρόκειτο μαγαζεῖον ἐκρημνίσθη διότι ἀπετέλει μέρος τοῦ πεζοδρομίου κατὰ παράβασιν τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς.

Ἀριθ. 1627 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Ε. Χατζηδημητρίου

Πληρωμὴ τόκων μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς παραγραφῆς. - Συνέπειαι.

Ἐπειδὴ καὶ ἀληθὲς ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ὡς ἐντολοδόχος τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως, ἐνήργησε τὴν πληρωμὴν τῶν ῥηθέντων τόκων(*) καὶ ὅτι ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς ἐνέκρινε ταύτην, αἱ τοιαῦται πράξεις, ἀντικείμεναι εἰς ῥητὰς διατάξεις νόμων καὶ μὴ νόμιμοι ὡς τοιαῦται οὖσαι, οὐδὲν ἔννομον ἀποτέλεσμα συνεπάγονται καὶ συνεπῶς δὲν ἐπιφέρουσιν αὐταὶ καὶ τὴν ἐπικαλουμένην διακοπὴν τῆς παραγραφῆς, διότι καὶ ἡ πληρωμὴ τόκων ἐπὶ ὁμολογιῶν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται δανείου δὲν ἐπιτρέπεται κατὰ τοὺς ἀνωτέρω παρατιθεμένους νόμους καὶ ἀναγνώρισις ὑπὸ ὑπουργοῦ χρεῶν τοῦ Δημοσίου παραγεγραμμένων, οἷον τὸ προκείμενον (ἀφ' οὗ ἀναμφισβητήτως ἡ παραγραφὴ εἶχε συμπληρωθῇ πρὸ τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1885 καταβολῆς) ἀπαγορεύεται κατὰ τὰ συνδυασμένα ἄρθρα 69, 76 καὶ 77 τοῦ Λογιστικοῦ Νόμου.

(*) Κατ' ἐνστάσεως παραγραφῆς ἐπροτείνετο ἡ ἀναγνώρισις διὰ καταβολῆς τόκων, ἀλλ' ἡ καταβολὴ αὕτη ἐγένετο μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς πενταετίας.

Ἀριθ. 1635 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Α. Πετρίτσης

Ἄκυρος ἑταιρία. - Δικαιώματα τῶν μελῶν αὐτῆς ὡς ἀτόμων.

Ἐπειδὴ ὀρθῶς ἐθεωρήθη νομιμοποιούμενος ὁ ἐνάγων ἐν τῇ δίκῃ, ἀφ' οὗ ἡ ἑταιρία καὶ οἱ ἀπαρτίζοντες αὐτὴν δύω ἑταῖροι συνωμολόγησαν ἵνα, διαλυομένης τῆς ἑταιρίας, ὁ ἐνάγων ἑταῖρος ἀναλάβῃ τὰ δικαιώματα αὐτῆς καὶ τοῦ συνεταίρου καὶ συνεπῶς τὴν ἐνάσκησιν τῶν ἁρμοζουσῶν ἀγωγῶν ἰδίῳ ὀνόματι, ὅπερ ἐν τῷ σώματι τῆς ἀγωγῆς ἀναφέρεται, ἀδιάφορον ἐὰν ἡ ἑταιρία ἦν ἄκυρος, διότι ὡς εἴρηται, παρέστησαν οἱ ἑταῖροι ὡς πράγματι (de fait) συνεστώσης ἑταιρίας, μετ' ἀλλήλων συμβληθέντες, ἡ δὲ σύμβασις, μὴ ἀντικειμένη νόμῳ τινί, ἔξει τ' ἀποτελέσματα αὐτῆς, ἄλλως ἐπέρχεται τὸ ἄτοπον, ὅτι ἀκύρου οὔσης τῆς ἑταιρίας, πᾶσα δικαιοπραξία ἐν τῷ παρελθόντι γενομένη ἀτονεῖ, δυναμένων τῶν ὀφειλετῶν ν' ἀπαλλάσσωνται τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν καὶ ἀπέναντι τῶν ἀτόμων, ὅπερ οὐδέποτε ἐγένετο δεκτόν.

Ἀριθ. 1636 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Ε. Λυκουδης

Ἕνωσις ἀγωγῶν ὑπαγομένων εἰς διάφορον ἁρμοδιότητα. - ἔνστασις ἐξ ἐπαγγέλματος. - ἀναρμοδιότης.

Ἐπειδὴ τὴν ὑπὸ κρίσιν ἀγωγὴν περιλαμβάνουσαν δύο αὐτοτελῆ κεφάλαια, τὸ μὲν ἐκ δραχμῶν 130, τὸ δὲ ἐκ δραχμῶν 1000, ἐκ διαφόρου αἰτίας προερχόμενα, μὴ ὑπαγόμενα δὲ εἰς τὸ αὐτὸ δικαστήριον, ὀρθῶς ἤθελεν ἀποφανθῇ ἄκυρον τὸ δικαστήριον, ἂν τὴν ἀκυρότητα ταύτην ἤθελεν ἐπικαλεσθῇ ὁ ἐναγόμενος, οὐχὶ ὅμως καὶ κατ' αὐτεπάγγελτον κρίσιν, διότι αἱ ἐκ τῶν ἄρθρων 535 καὶ 537 § 1 καὶ 2 ἀκυρότητες δὲν εἶναι ἀπόλυτοι οὐδ' ὁρῶσι τὴν δημοσίαν τάξιν ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τοῦ διαδίκου μόνον τεθειμέναι καὶ κατ' ἐπίκλησιν αὐτοῦ μόνου ἐφαρμόζουσαι. Ἐπὶ δὲ τῆς ὑπὸ κρίσιν διαφορᾶς, ἡ ἐκ τοῦ ἄρθρου 535 ἔνστασις ἀκυρότητος τοῦ δικογράφου τῆς ἀγωγῆς οὐδόλως ἐπροτάθη, προὐτάθη δὲ μόνον ἔνστασις ἀναρμοδιότητος τοῦ Πρωτοδικείου, ὡς πρὸς τὸ κονδύλιον τῶν δραχ. 130, ὡς ὑπαγόμενον εἰς τὴν τοῦ εἰρηνοδικείου ἁρμοδιότητα καὶ ἔνστασις ἀναρμοδιότητος τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος ταὐτὸν εἰπεῖν ἔνστασις κακῆς ἐγγραφῆς, εἰς τὸ πινάκιον τῶν ἐμπορικῶν ὑποθέσεων, ὡς πρὸς τὴν ἐκ δραχ. 1000 ἀπαίτησιν ὡς ἀπορρέουσαν ἐκ δικαιοπραξίας ἀστυκῆς φύσεως.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

Ἀριθ. 303 (1890).

Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Δ. Ποταμιανος

Expromissio. **-ρητὴ συναίνεσις δανειστοῦ. - διαιτητικὴ ῥήτρα. - ἰσχὺς αὐτῆς. - τράπεζαι. - ἄρνησις.**

Ἐπειδὴ ἐξεταστέα τυγχάνει ἡ ἐκ μέρους τῆς Γ. Π. Τ. ὑποβληθεῖσα περὶ ἀπαραδέκτου τῆς δικαζομένης ἀγωγῆς ἔνστασις, ἥτις ἐρείδεται ἐπὶ τῆς μεταξὺ τῆς ἐνισταμένης καὶ τῆς τῶν Δ. Δ. Ε. Ε. περὶ παραχωρήσεως τῶν κατὰ τοῦ ἐνάγοντος Γ. Ψ*** δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τῆς πρώτης καταρτισθείσης συμβάσεως, καὶ ἐκ τῆς ὁποίας δύω παράγονται ζητήματα, ἅτινα εἰσὶ τὰ ἑξῆς: α'. ὁποίου εἴδους εἶναι ἡ τοιαύτη σύμβασις, β'. ἐὰν ὑποχρεοῖ τὸν ἐνάγοντα ἡ ἀπῃτεῖτο νὰ προηγηθῇ ῥητὴ αὐτοῦ συναίνεσις.

Ἐπειδὴ ὡς συνάγεται ἐκ τοῦ πρακτικοῦ τοῦ συμβουλίου τῆς Γ. Π. Τ., δι' οὗ μεταβιβάζεται ἡ ἐργολαβικὴ περὶ κατασκευῆς τῆς αἱμασιᾶς τοῦ λιμένος Κατακώλου ἐπιχείρησις μετὰ τῆς περὶ ἀποδοχῆς τῆς τοιαύτης μεταβιβάσεως δηλώσεως τῆς Ε. Δ. Δ. Ε. διὰ τῆς τοιαύτης παραχωρήσεως, ἀπομένει μὲν ἀλώβητος ἡ μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων προϋπάρχουσα ἐνοχικὴ σχέσις, ἀλλὰ μεταβάλλεται, ὅσον ἀφορᾷ τῆς ἐκχωρησάσης τὰς ὑποχρεώσεις, τοῦ ὀφειλέτου τὸ πρόσωπον, ἀναδεχομένης τοὐντεῦθεν τὴν καταβολὴν τῶν πρὸς τὸν ἐνάγοντα ὀφειλομένων (ἀντὶ τῆς Γ. Π. Τ. ὑποχρέου ἀρχικῶς εἰς τοῦτο ἐὰν τὸ ἔργον ἐπερατοῦτο ἐγκαίρως) τῆς τῶν Δ. Δ. Ε. Ε. Ἐκ τούτου δ' ἕπεται σαφῶς καὶ ἀνενδοιάστως ὅτι ἡ μεταξὺ τῶν ἐκκαλουσῶν καταρτισθεῖσα συμβασις, ἐφ' ἧς [illegible] ἐναντίον τῆς δικαζομένης ἀγωγῆς [illegible] νον ἀπαράδεκτον, φέρει καθαρῶς τὸν [illegible] ἀνανεώσεως διὰ μεταθέσεως χρέ[illegible] missio), δι' ἣν, κατὰ τὸ σαφὲς κ[illegible] διττῆς ἑρμηνείας γράμμα τῶν συνδυ[illegible] 8. § 5. καὶ 31. (46. 2) τῶν Παν[illegible] 24. 48. — καὶ Ἀρμεν. Γ'. Ε[illegible] τεῖται ὡς συστατικὸν οὕτως εἰπεῖν [illegible]

σεως στοιχείον, ῥητὴ καὶ σαφῶς ἐκπεφρασμένη τοῦ δανειστοῦ συναίνεσις. (Τότε γίνεται μετάθεσις χρέους, ὅτε ῥητῶς συμφωνῆσῃ τις: ἀρίθμι τὸν πρότερον τῆς ἐνοχῆς καὶ λαμβάνω σέ. Ἐὰν δὲ μὴ ἐκφέρηται ῥητῶς τὸ ἀρίθμι τὸν πρῶτον χρεώστην, τότε ἔχει τοὺς δύο ἐνόχους ὁ δανειστής).

Ἐπειδὴ οἱ ἰσχυρισμοὶ τοῦ ἐρεισθέντου ἐνάγοντος, ὅτι ἡ περὶ διαιτησίας ῥήτρα τῶν συμβολαίων εἶναι ἄκυρος καὶ ἀνίσχυρος, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι αὐτὸς ἡ Πιστωτικὴ Τράπεζα ἔλαβε παρὰ τῶν ἰδρυτῶν καὶ μετόχων τὴν ἐξουσίαν τοῦ νὰ «δικάζηται διὰ διαιτητῶν, οὔτε παρεισχέθη τῷ «διευθυντῇ αὐτῆς τὸ τοιοῦτο δικαίωμα» στερροῦνται ἀξίας, τὸ μὲν διότι, ἀφοῦ ὁ ἐνιστάμενος ἀνεγνώρισεν, ὅτι ἡ Τράπεζα καὶ ὅτι ἐπομένως καὶ οἱ ἀντιπροσωπεύοντες αὐτὴν νομίμως, ἔχουσι τοιοῦτο δικαίωμα, δὲν δύνανται πλέον, προσβάλλων τὰς ἰδίας πράξεις, νὰ τὸ ἀμφισβητήσῃ, τὸ δὲ α'. διότι οὐδαμοῦ τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς διατάξις, καθιεροῖ καὶ πόρρωθεν ἔστω, τὴν ὑπὸ τοῦ ἐνισταμένου περὶ διορισμοῦ διαιτητῶν ἐπικαλούμενην ἀπαγόρευσιν. β'. διότι ἀφοῦ τὸ Διοικητικὸν συμβούλιον (ὅπερ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπεράσισε, κατὰ τοὺς μὴ εἰδικῶς ἀντικρουομένους σχετικοὺς τῶν ἐκκλουσῶν ἰσχυρισμούς, καὶ ἐνέκρινε τὴν πρὸς τὸν ἐνάγοντα παροχὴν τῆς περὶ ἧς πρόκειται ἐργασίας καὶ τοὺς διαφόρους αὐτῆς ὅρους), οὐ μόνον ἐφορᾷ, κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ καταστατικοῦ, ἐφ' ὅλων τῶν τῆς Ἑταιρίας συμφερόντων, ἀλλὰ καὶ ἀποφασίζει περὶ πάσης ὑποθέσεως σχέσιν ἐχούσης πρὸς ταῦτα, ἕπεται κατ' ἀνάγκην ἀνένδοτον ὅτι ὡς ἔχον ἀπεριόριστον, ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαχείρισιν, ἐξουσίαν, δικαιοῦται καὶ νὰ λύῃ διὰ διαιτησίας πάσας τὰς δι' αὐτοῦ διοικουμένης Τραπέζης τὰς διαφοράς.

Ἐπειδὴ καὶ τὸ περὶ Διευθυντοῦ καὶ Ὑποδιευθυντοῦ εἰδικῶς πραγματευόμενον ἄρθρον δὲν ὠφελεῖ πλειότερον τῶν ἐπικαλουμένων αὐτὸ ἐνάγοντα πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι ὁ Διευθυντὴς ἀντιπροσωπεύει τὴν Τράπεζαν μόνον ἐνώπιον τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν Δικαστηρίων, οὔτε δημιουργεῖ σπουδαῖον ὁπωσδήποτε ὑπὲρ τῆς ἐναντίας ἐκδοχῆς, ἐπιχείρημα. Καθόσον καὶ οἱ διαιτηταὶ ἀποτελοῦσιν ἐπίσης δικαστήριον, ὅπερ ἀναγνωρίζει ὁ νόμος καὶ ἐνώπιον τοῦ ὁποίου δύναται νὰ ἐκπροσωπήσῃ ὁ διευθυντὴς τὴν ὑπ' αὐτοῦ διοικουμένην Τράπεζαν.

Ἐπειδὴ ἡ ῥήτρα τοῦ συμβολαίου «Πᾶσα μεταξὺ τοῦ ἐργοδότου καὶ Γ. Ψ''' διαφωνία λύεται διαιτητικῶς ὑπὸ δύο διαιτητῶν, διοριζομένων ἐξ ἑκατέρου τῶν μερῶν τούτων διαφωνούντων διορίζεται τρίτος ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἐν διαφωνίᾳ ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν ἐν Ἡλείᾳ Πρωτοδικῶν», δὲν ἀποτελοῦσι μὲν συνυποσχετικόν, ὡς ἐννοεῖ αὐτὸ ὁ νόμος, περιέχει ὅμως καθαρῶς ῥήτραν διαιτητικὴν (clause compromissoire), τοῦτ' ἔστι σύμβασιν, δι' ἧς οἱ συμβαλλόμενοι συνεφώνησαν ὅπως διὰ πᾶσαν ἐκ τῆς τοιαύτης ἐργολαβικῆς ἐπιχειρήσεως προκύψουσαν διαφορὰν ὑποβληθῶσιν ἀναγκαίως εἰς διαιτησίαν.

Ἐπειδὴ κατὰ γενικὸν τοῦ παρ' ἡμῖν ἰσχύοντος πολιτικοῦ Δικαίου κανόνα, περιεχόμενον ἐν τῷ Νόμῳ 23 καὶ 35 τῶν Πανδεκτῶν (50. 17. de regulis jur. antiqui), αἱ συμβάσεις, ὅταν δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τὸν νόμον ἢ εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη οὐ μόνον εἶναι ἰσχυραὶ ἀλλὰ καὶ ὑποχρεοῦσι καὶ δεσμεύουσι τοὺς συναλλαξαμένους, ἔχουσι δι' αὐτοὺς ἰσχὺν νόμου. Ἐκ τούτου δ' ἕπεται σαφῶς καὶ ἀνενδοιάστως, ὅτι καὶ ἡ περὶ ἧς πρόκειται ῥήτρα, δι' ἧς συμφωνεῖται ὅπως πᾶσαι αἱ ἐκ τῆς ἀναλαμβανομένης ἐπιχειρήσεως ἀναφυόμεναι ἔριδες λύονται διαιτητικῶς, οὐ μόνον ἔγκυρος εἶναι ἀλλὰ καὶ ἔχει διὰ τοὺς διαδίκους ἰσχύν, ἣν δὲν δύνανται ὁπωσδήποτε ν' ἀπορρίψωσιν α'. διότι δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη. β'. διότι οὐ μόνον, δὲν ἀντίκειται εἰς ἀπαγορευτικήν τινα τοῦ Νόμου διάταξιν, ἀλλὰ τοὐναντίον ἀναγνωρίζεται καὶ καθιεροῦται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 333 τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου, ὅπερ ἐξ ἀναλογίας δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ πάσης ἐμπορικῆς συναλλαγῆς καὶ τὸ ὁποῖον ἐν ἐδαφίῳ 17ῳ ὁρίζει ὅτι διὰ τῶν ἀσφαλιστικῶν συμβολαίων δύνανται νὰ συμφωνηθῇ ἡ διὰ διαιτητῶν διάλυσις τῶν ἐνδεχομένων διαφορῶν, καὶ γ'. διότι ἀποτελεῖ ἓν τῶν οὐσιωδεστέρων τῆς συμβάσεως μέρος καθόσον εἶναι οὐ μόνον δυνατὸν ἀλλὰ καὶ πιθανόν, ὅτι ἄνευ αὐτοῦ δὲν θὰ ἐπραγματοποιεῖτο καὶ τὸ συναλλαγμα αὐτό, ἕνεκεν τῶν ὁποίων δὲν εἶναι ὀρθόν, νὰ μὴ θεωρῆται ἰσχυρὰ καὶ ἔγκυρος ὡς καὶ ἡ σύμβασις αὐτὴ (παραβλ. Οἰκ. § 220 ἔκδοσ. 4 Σημ. 4).

Ἐπειδὴ ἐκτὸς τούτων ἀφοῦ οἱ ἐλεύθεραν ἐχοντες τῆς ἑαυτῶν περιουσίας τὴν διαχείρισιν δύνανται, κατὰ νόμον, νὰ λύωσι τὰς διαφορὰς αὐτῶν διὰ διαιτητῶν, ὅταν αὐταὶ ὑρίστανται ἤδη, ἕπεται ὅτι δὲν κωλύονται ποσῶς, μὴ ὑπαρχούσης ῥητῆς περὶ τοῦ ἐναντίου διατάξεως, νὰ συμφωνήσωσιν ἐκ τῶν προτέρων ὅπως καὶ τὰς διαφορὰς ἃς ἔξουσι τυχὸν εἰς τὸ μέλλον ἐκκληρίζουσιν ἐπίσης διαιτητικῶς· ὅπερ ἐνισχύεται ἔτι μᾶλλον καὶ ἐκ τοῦ λόγου ὅτι καὶ ἐν Γαλλίᾳ ὑπὸ τὸ κράτος τῶν αὐτῶν διατάξεων καὶ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν, πολλοὶ τῶν συγγραφέων ἀπεφήναντο ὁμοίαν γνώμην, δεχόμενοι ὅτι αἱ συμβάσεις ἐπέχουσι διὰ τοὺς συμβαλλομένους ἰσχὺν Νόμου καὶ ὑπογρεοῦσιν αὐτούς, ὅταν δὲν ἀντιτίθεται ἀπαγορευτική τις τοῦ Νόμου διάταξις (Dalloz ἀρ. 454. — Bravard I. p. 481. et suiv. — Παράβ. καὶ Carré ζ. 3,274).

Ἐπειδὴ καὶ οἱ ἑτέροι περὶ ἐλλείψεως τῶν διὰ τὸ συνυποσχετικὸν ἀπαιτουμένων τύπων ἰσχυρισμοὶ τοῦ ἐρεισθέντου δὲν δύνανται ἐπίσης νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει. Καθόσον ναὶ μὲν τὸ ἄρθρον 111 τῆς Πολ. Δικονομίας ὁρίζει ὅτι τὸ συνυποσχετικὸν πρέπει ν' ἀναφέρῃ τοὺς διαιτητὰς καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὰ ἐπικαλούμενα συμβόλαια δὲν ἀποτελοῦσι ὡς ἐρρήθη συνυπόσχεσιν ἀλλ' ἁπλῶς σύμβασιν πρὸς σύστασιν διαιτησίας.

Ἐπειδὴ ἀφοῦ ὁ ἐνάγων ἐδέχθη τὴν διὰ διαιτησίας λύσιν πάσης ἐκ τῆς περὶ ἧς πρόκειται ἐπιχειρήσεως διαφορᾶς, δὲν ἐδικαιοῦτο ἐπὶ τῇ ἁπλῇ τῆς προσκληθείσης ἑταιρίας ἀρνήσει νὰ ἐγείρῃ ἀγωγὴν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ὑποχρεούμενος προηγουμένως νὰ ἐκδιάσῃ τὴν πραγμάτωσιν τῆς διαιτητικῆς ῥήτρας, δυνάμει εἴτε τοῦ ἄρθρου 108 εἴτε τοῦ ἄρθρου 588 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας (Παράβ. Οἰκ. ἐκδ. 4 σημ. 4 § 220).

Ἐπειδὴ καὶ ἀληθοῦς ὑποτιθεμένου τοῦ γεγονότος, ὅτι ἡ ἐκκλουσα ἐδέχθη τὴν προταθεῖσαν διαιτησίαν, διορίσασα διαιτητὰς, καὶ ὅτι αὕτη ἀπέβη ἀτελεσφόρητος, μὴ παραιωθείσα ἐντὸς τριῶν μηνῶν, πάλιν δὲν ἠδύνατο ὁ ἐνάγων νὰ προσφύγῃ εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια. Καθόσον συμφώνως, πρὸς τὰ μέχρι τοῦδε λεχθέντα, ὤφειλεν ἢ νὰ προσκαλέσῃ νέαν διαιτησίαν ἢ νὰ ἐκδιάσῃ ἐν περιπτώσει νέας ἀρνήσεως τὸν διορισμὸν διαιτητῶν δικαστῶν.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΛΑΡΙΣΣΗΣ

Ἀριθ. 98 (1890)

Εἰσηγητὴς ὁ ἐφέτης κ. Σ. Ἀραβαντινὸς

Γραμμάτια εἰς διαταγήν. - Ἀρμοδιότης Ἐμποροδικείου. - Δικονομικοὶ νόμοι.

Ἐπειδή, καθὰ συνάγεται ἐκ τῶν συνδυασμένων ἄρθρ. 6 τοῦ Νόμου ἀρμοδιότητος τοῦ Ἐμποροδικείου καὶ 24, 25 Πολ. Δικονομίας, διὰ τοῦ εἰρημένου ἄρθρ. 6, ὑποκειμένου λόγου περὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν (οἷον τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν), ἡ συναλλαγματικῶν, αἵτινες θεωροῦνται ὡς ἁπλᾶ ὑποσχετικὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου, ἐδημιουργήθη προδήλως ἡ ἀρμοδιότης, ἧτις ἐμνεῖτο ἐν τῷ ἐνάγοντι καὶ ἀφεσιβλήτῳ περὶ τοῦ ὅτι ἄλλας διατάξεις περιεῖχεν ἡ ὀθωμανικὴ νομοθεσία, ὡς πρὸς τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια, διότι καὶ αὐτὸς ὁ ὀθωμανικὸς νόμος τὰ τοιαῦτα γραμμάτια θεωρεῖ πράξεις ἐμπορικὰς (ἄρθρον 26 παραρτήματος Ἐμπορ. Κώδικος). Ἀλλὰ πλὴν τούτου, ἐν προκειμένῳ δὲν εἶναι νὰ ἐφαρμοσθῇ ἀνενδοιάστως μόνη ἡ παρατεθεῖσα ἄρθρον 6 ἀρμ. Ἐμπ. δικονομική, ἀφ' οὗ κατὰ τὰς γενικὰς ἀρχὰς οἱ δικονομικοὶ Νόμοι, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸν χρόνον τῆς εἰσαγωγῆς ὑποδείκνυνται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου δέον νὰ ἐφαρμόζωνται νόμοι δημοσίας τάξεως καὶ κανονιζόμενων ὁποίων δεῖ εἶναι.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ (*)

Ἀπόφασις τοῦ Ἀκυρωτικοῦ τῆς Γερμανικῆς αὐτοκρατορίας τῆς 17 Ἰανουαρίου 1890.

Ἔννοια τοῦ ἐλαττώματος τῆς λαθραίας νομῆς ἐπὶ τῆς χρησικτησίας τῶν δουλειῶν.

Ἡ ἔννοια τῆς λαθραίας νομῆς ἐπὶ τῆς χρησικτησίας τῶν δουλειῶν εἶναι οἵα καὶ ἐπὶ τῆς διὰ τῶν παραγγελμάτων προστατευομένης νομῆς· δι' ὃ δέον νὰ προσδιορισθῇ αὕτη κατὰ τὰς διατάξεις τὰς ἰσχυούσας ἐπὶ τῆς οἱονεὶ νομῆς, καὶ ἰδίᾳ τὰς διατάξεις ἃς ἀναφορικῶς λαθραίας ἐνασκήσεως τῆς νομῆς καθιεροῦσι τὸ Interdictum de itinere actuque privato (Digest 43. 19) καὶ τὸ Interdictum quod vi aut clam. (Digest 43. 24.)

Τὸ ἀκυρωτικὸν δὲν δύναται ν' ἀποδεχθῇ τὴν γνώμην τοῦ Elvers (Servitutenlehre σελ. 746) καθ' ἣν αἱ διατάξεις τοῦ Interdictum quod vi aut clam δὲν ἐφαρμόζονται προκειμένου νὰ κρίνῃ τις ἐὰν ἡ νομὴ τῶν δουλειῶν γίνηται βίᾳ ἢ λάθρα. Πρβλ. Unterholzner Verjæhrungslehre, II σελ. 170. Windscheid I § 213 Anm. 6. Τὸ τὴν χρησικτησίαν τῶν δουλειῶν παρακωλῦον ἐλάττωμα τοῦ clam uti ὑπάρχει κατὰ τὸ μνησθὲν interdictum ὁσάκις ἡ ἐνάσκησις τοῦ ἐμπραγμάτου δικαιώματος γίνεται κρύφα ἀπὸ τοῦ κυρίου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ: «Clam facere videtur qui celavit adversarium neque ei denuntiavit, si modo timuit ejus controversiam aut debuit timere (l. 3 § 7 D. quod vi aut clam 43. 24).

Ἡ ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ προϋποτιθεμένη μήνυσις δὲν εἶναι ἀπόλυτον προαπαιτούμενον, εἰς τρόπον ὥστε ἐὰν δὲν ἤθελε λάβῃ χώραν αὕτη νὰ παραδεχθῇ τις ὅτι ὑπάρχει clam facere ἤτοι λαθραία οἱονεὶ νομή· ἐκ τῆς παραλείψεως τῆς μηνύσεως ταύτης δὲν πρέπει νὰ συμπεράνῃ τις πάντως σκοπὸν ἀποκρύψεως (l. 5 § 3 D. h. t.) καίτοι παραλειφθείσης τῆς μηνύσεως δὲν δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν λαθραίαν τὴν ἐνάσκησιν, ὅταν αἱ πράξεις κατοχῆς διενηργήθησαν ἐπὶ ξένου ἐδάφους δημοσίᾳ ἐν τόπῳ καὶ χρόνῳ, ἐν ᾧ δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ διαφύγωσι τὴν προσοχὴν τοῦ κυρίου, ἐὰν οὗτος ἤθελε καταβάλῃ τὴν συνήθη ἐπιμέλειαν. (Πρβλ. Hasse ἐν rheinisch. Museum IV σελ. 22). Ἐντεῦθεν ἕπεται ὁ γενικὸς κανὼν, ὅτι λαθραία οἱονεὶ νομὴ ἀποκλείουσα τὴν χρησικτησίαν δὲν ὑπάρχει ὅταν ἐκ τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν ἑκάστης συγκεκριμένης περιπτώσεως δὲν ἕπεται ὅτι ἐσκόπει τις λαθραίαν ἐνάσκησιν τῆς νομῆς, καίτοι αὕτη εἴτε δι' ἔλλειψιν μηνύσεως, εἴτε ἐξ ἀμελείας τοῦ κυρίου δὲν περιῆλθεν εἰς γνῶσιν αὐτοῦ (Πρβλ. l. 5 § 3 cit. Hasse, Unterholzner l. c. ἀπόφασιν τοῦ ἀκυρωτικοῦ ἐν τῇ συλλογῇ τῶν ἀποφάσεων αὐτοῦ XXII 190).

Ἐν τῇ περὶ ἧς πρόκειται ἐνταῦθα περιπτώσει ἡ οἱονεὶ νομὴ, ἥτις κατὰ τὸν ἰσχυρισμὸν τῶν ἐναγόντων ἤγαγεν εἰς τὴν χρησικτησίαν τῆς ἐπιδίκου δουλείας, συνίσταται ἐν τῇ κατοχῇ καὶ χρήσει ὑπογείου ὑδραγωγείου· ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτοῦ ταύτης, ἅτε μὴ ὑποπίπτοντος τοῦ ὑδραγωγείου εἰς τὰς αἰσθήσεις τῶν ἀνθρώπων, ἔδει ἡ πρώτη πρᾶξις νὰ ἐγένετο φανερά, ὅπως μὴ χαρακτηρισθῇ ἡ μεταγενεστέρα ἐνάσκησις τῆς νομῆς ὡς λαθραία.

Τὸ Πρωτοδικεῖον παρεδέχθη ὅτι ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ἔργον (Anlage) τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ὑδραγωγείου ἐπετελέσθη ἡμέραν, διαρκεσασῶν τῶν ἐργασιῶν ὁλόκληρον τοιαύτην, αἱ ἐργασίαι αὗται δὲν ἐγένοντο λάθρᾳ, ἀφοῦ ἡ ἐναγομένη δὲν ἀπέδειξε τοιοῦτόν τι.

Ἐν τῇ αἰτήσει ἀναιρέσεως φέρεται ὅτι αἱ πράξεις τότε μόνον ἠδύναντο νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς μὴ λάθρᾳ συμβᾶσαι, ἐὰν ἤθελον λάβει χώραν πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἐναγομένης κοινότητος, ἢ μετὰ προηγουμένην μήνυσιν πρὸς αὐτήν. Πλὴν ἡ πρὸς τὸν κύριον μήνυσις δὲν εἶναι ἀναγκαῖον προαπαιτούμενον διὰ τὴν ὕπαρξιν μὴ ἐλαττωματικῆς οἱονεὶ νομῆς· ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς πράξεις δι' ὧν οἱ ἐνάγοντες ἔλαβον τὴν νομὴν τοῦ ὑδραγωγείου, αὗται ἦσαν τοιαύτης φύσεως, ὥστε δὲν ἠδύναντο νὰ διαφύγωσι τὴν ἀντίληψιν τῶν ὀργάνων τῆς κοινότητος, ἐὰν ταῦτα κατέβαλον τὴν συνήθη ἐπιμέλειαν.

(*) Ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Μ. Ραλλη.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Νόμος ΑΩΠΑ'. τῆς 2/3 Ἰανουαρίου 1891.

Περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ ΑΥϟΓ' νόμου «περὶ ἀποζημιώσεως καὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν κατὰ τὰς ἐκλογὰς δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν ἀντιπροσώπων».

Ἄρθρον 1. Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ΑΥϟΓ' νόμου τῆς 27 Μαΐου (2 Ἰουνίου) 1887 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

«Ἄρθρον 2. Τὰ ἔξοδα τῶν δι' ὑπηρεσίαν ἢ ἕνεκα » μεταθέσεως εἴτε διὰ ξηρᾶς εἴτε διὰ θαλάσσης ὁδοιπο» ρούντων ὑπαλλήλων, περιλαμβανομένης τῆς μεταφο» ρᾶς τῆς ἀποσκευῆς αὐτῶν, πληρόνονται ἐπὶ τῇ βάσει » ἀποδείξεων. Δὲν ἀπαιτοῦνται τοιαῦται δι' ἔξοδα μὴ » ὑπερβαίνοντα τὰς δρ. 8 πρὸς ἀποζημίωσιν λεμβού» χων, ἀχθοφόρων καὶ ἁμαξηλατῶν. Οἱ ταξειδεύοντες » δὲ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ἢ δι' ἀτμοπλοίων ἔχουσι δι» καίωμα Α' θέσεως, ἐὰν ἔχωσι βαθμὸν μέχρις ὑπουρ» γικοῦ γραμματέως Α' τάξεως περιλαμβανομένου, » δευτέρας δὲ οἱ κατωτέρου βαθμοῦ, οἱ δὲ δημόσιοι » ὑπηρέται τρίτης (1).

(1) Κατὰ τὸ καταργούμενον ἄρθρ. 2 τοῦ Ν. ΑΥϟΓ' (Ἐφ. Κυβ. σ. 445) τὰ ἔξοδα ταῦτα ἐπληρόνοντο καθ' ὥρας ὁδοιπορικὰς, λογιζομένης ἑκάστης αὐτῶν ἐκ 5 χιλιαμέτρων. Ὡρίζοντο διὰ τοὺς ἔχοντας βαθμὸν τμηματάρχου ἢ ἀνώτερον εἰς δρ. 4, διὰ τοὺς ἔχοντας βαθμὸν ὑπουργ. γραμματέως εἰς δρ. 3 καὶ διὰ πάντας τοὺς λοιποὺς εἰς δρ. 2, διὰ δὲ τοὺς δημοσίους ὑπηρέτας εἰς δρ. 1 καὶ αὐξανόμενα κατὰ τὰ 2/3 δι' ἕκαστον τῶν παρακολουθούντων μελῶν τῆς αὐτῆς οἰκογενείας. Τῶν μὴ βαθμολογημένων θέσεων ὁ βαθμὸς ὡρίζετο κατὰ τὸ ἄρθρ. 18 τοῦ νόμου ΑΡϟΓ' (ἰδὲ αὐτὸν ἐν Ἐφ. Κυβ. 1884 σ. 1101). Τὰ ἔξοδα τῆς ἐπιβιβάσεως καὶ ἀποβιβάσεως ὡς καὶ τῆς μεταφορᾶς τῶν ἀποσκευῶν ὡρίζοντο κατ' ἀποκοπὴν ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ. Αἱ λοιπαὶ διατάξεις εἶναι ὁμοιαι τῶν τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου.

(1) Κατὰ τὴν καταργ. β' § τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τῶν ἐφόρων καὶ ἀντιπροσώπων τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ἐπληρόνοντο κατὰ τὸ καταργηθὲν ἄρθρ. 2, ἀλλ' εἰς πάντας δρ. 4 διὰ τὴν καθ' ὥραν πορείαν. Ἐχορηγεῖτο δὲ εἰσιτήριον Α' μὲν θέσεως εἰς τοὺς δικηγόρους καὶ τοὺς ἔχοντας βαθμὸν μέχρις ὑπουργ. γραμμ. Α' τάξεως ὑπαλλήλους, Β' δὲ θέσεως εἰς τοὺς λοιπούς.

(2) Κατὰ τὸ ἄρθρ. τοῦτο ἐκανονίζοντο τὰ δικαιολογητικὰ πρὸς πληρωμὴν τῶν ὁδοιπ. ἐξόδων τὰ ἑξῆς: α'. Ἡ διαταγὴ, ἢ κοινοποίησις τοῦ διορισμοῦ ἢ μεταθέσεως κτλ. β'. Ἡμερολόγιον τοῦ ὁδοιποροῦντος ὑπαλλήλου καὶ γ'. Ἀπόδειξις πληρωμῆς εἰσιτηρίων ἀτμοπλοίων ἢ σιδηροδρόμων.

(3) Ζήτει αὐτὸν ἐν Ἐφ. Κυβ. 1887 σ. 575.

«Ἡ ἄνευ δεδικαιολογημένης ἀνάγκης παρέκκλισις » ἀπὸ τῆς συντομωτέρας ὁδοῦ, συνεπάγεται ἀνάλογον » ἔκπτωσιν κατ' ἐκτίμησιν τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ»

Ἄρθρον 2. Ἡ § β' τοῦ ἄρθρου 3 (1) καὶ τὸ ἄρθρον 4 (2) τοῦ ἀνωτέρω μνημονευθέντος νόμου διαγράφονται.

Β. Διάταγμα 2/3 Ἰανουαρίου 1891.

Διὰ τοῦ διατάγματος τούτου ἀνακαλεῖται τὸ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1890 Β. Δ. περὶ συνενώσεως τῶν δήμων Ἀλμυροῦ καὶ Ὄρθρυος, ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ διατηρηθῶσιν ὡς νῦν ὑφίστανται οἱ δῆμοι Ὄρθρυος καὶ Ἀλμυροῦ.

Β. Διάταγμα 31 Δβρ. 1890/3 Ἰανουαρίου 1891.

Περὶ κανονισμοῦ τοῦ μανδύου καὶ τοῦ πηλικίου τῶν ἀρχικελευστῶν, ὑποκελευστῶν κτλ.

Νόμος ΑΩΠΣΤ' τῆς 4/5 Ἰανουαρίου 1891.

Περὶ προσθήκης καὶ διαγραφῶν ἐν προσηρτημένοις εἰς τὸν ΑΦΑΓ' νόμον τῆς 28 Μαΐου 1887 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ νόμου» πίναξι.

Ἄρθρον μόνον. Εἰς τοὺς προσηρτημένους εἰς τὸν ἀπὸ 28 Μαΐου 1887 ΑΦΑΓ' νόμον (3) περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ νόμου ὑπὸ στοιχ. Δ καὶ Ζ πίνακας, τοὺς τροποποιηθέντας διὰ τοῦ ἀπὸ 13 Μαΐου 1890 ΑΩΚΤ' νόμου, γίγνονται αἱ ἑξῆς προσθῆκαι καὶ αἱ ἑπόμεναι διαγραφαί.

Εἰς τὸν Δ' πίνακα. Σύνθεσις Ἱππικοῦ

Διαγράφονται. Ἐπιθεώρησις Ἱππικοῦ.

1 Συνταγματάρχης ἐπιθεωρητής,	1 ἵππος
1 Ἴλαρχος ὑπασπιστὴς	1 ἵππος

Εἰς τὸν Ζ' πίνακα. Γενικαὶ ὑπηρεσίαι

Διαγράφονται.

Ἐπιθεώρησις τοῦ πεζικοῦ καὶ τῆς Χωροφυλακῆς.

1 Ὑποστράτηγος ἐπιθεωρητὴς τοῦ Πεζικοῦ καὶ τῆς Χωροφυλακῆς	1 ἵππος
1 Λοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ ὑπασπιστὴς	1 ἵππος

Προστίθενται. Γενικὴ ἐπιθεώρησις

1 Ἀντιστράτηγος ἢ Ὑποστράτηγος γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ στρατοῦ	2 ἵπποι.
1 Λοχαγὸς ὑπασπιστὴς	1 ἵππος.

Φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν

Διαγράφεται 1 Ὑπολοχαγὸς εἰσηγητής.

Προστίθενται 2 Ὑπολοχαγοὶ εἰσηγηταί.

Νόμος ΑΩΠΖ' τῆς 31 Δβρ. 1890/5 Ἰανουαρ. 1891.

Περὶ καταργήσεως τῶν πλειόνων τοῦ ἑνὸς ἐπιμισθίων τῶν στρατιωτικῶν καθηγητῶν.

Ἄρθρον 1. Ὁ διευθυντὴς τῶν σπουδῶν καὶ οἱ στρατιωτικοὶ καθηγηταὶ τῶν στρατιωτικῶν σχολείων, οἱ ὑφηγηταὶ ἐπιτηρηταί, ὁ ὑπασπιστὴς καὶ ὁ ὑποφαρμακοποιὸς τοῦ σχολείου τῶν Εὐελπίδων ἀπολαμβάνουσι τὰς νενομισμένας ἀποδοχὰς τοῦ βαθμοῦ των.

Ἄρθρον 2. Εἰς ἀξιωματικοὺς κατέχοντας ὀργανικήν τινα θέσιν ἐν τῷ στρατῷ καὶ εἰς πολιτικοὺς ὑπαλλήλους δύναται ν' ἀνατεθῇ ἡ διδασκαλία μαθήματος ἐν τοῖς σχολείοις ἐπὶ προσθέτῳ μηνιαίᾳ πεντηκονταδράχμῳ ἀντιμισθίᾳ.

Εἰς τὸ αὐτὸ ἄτομον ἐν τῷ αὐτῷ ἢ ἄλλῳ σχολείῳ δύναται ν' ἀνατεθῇ ἡ διδασκαλία καὶ ἑτέρου μαθήματος, ἀλλ' ἄνευ ἑτέρας ἀντιμισθίας.

Ἐξαιροῦνται οἱ πολιτικοὶ διδάσκαλοι τῆς ὁπλομαχητικῆς, οἵτινες δύνανται ν' ἀναλάβωσι τὴν διδασκαλίαν τοῦ μαθήματός των εἰς διαφόρους σχολάς, ἀπολαμβάνοντες παρ' ἑκάστης ἀνάλογον ἐπιμίσθιον.

Εἰς ὅσους ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἶναι ἀνατεθειμένη ἡ διδασκαλία μαθήματος ἐν τῷ σχολείῳ τῶν Εὐελπίδων ἢ τῇ ναυτικῇ σχολῇ τῶν δοκίμων, χορηγεῖται εἰκοσάδραχμος μηνιαία ἀποζημίωσις ὁδοιπορικῶν ἐξόδων, ἐὰν ὑποχρεῶνται ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν νὰ διαμείνωσιν εἰς Ἀθήνας.

Ἄρθρον 3. Εἰς τὸν ὑπασπιστὴν καὶ τοὺς ἀξιωματικοὺς ἐπιτηρητὰς τῶν σχολείων ἀνατίθεται ἡ ὑφηγεσία μαθημάτων ἢ ἡ διδασκαλία τῶν στρατιωτικῶν ἀσκήσεων, ὁ δὲ ὑποφαρμακοποιὸς τοῦ σχολείου τῶν Εὐελπίδων εἶναι προπαρασκευαστὴς τοῦ μαθήματος τῆς χημείας.

Ἄρθρον 4. Πᾶσα προγενεστέρα διάταξις, ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον, καταργεῖται.

Νόμος ΑΩΠΗ' τῆς 31 Δεκεμβρ. 1890/7 Ἰαν. 1891.

Περὶ καταργήσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ΑΦΠΔ' νόμου τοῦ 1887 περὶ ἀπονομῆς ἀνωτέρου βαθμοῦ εἰς ἀποστρατευομένους ἀξιωματικοὺς κλ. καὶ περὶ προσθήκης ἐδαφίου εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ϟΑ νόμου τοῦ 1864 περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ συντάξεων τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης νόμου.

Ἄρθρον 1. «Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 14 Δεκεμβρίου 1887 ΑΦΠΔ' νόμου (1), περὶ ἀπονομῆς ἀνωτέρου βαθμοῦ εἰς ἀποστρατευομένους ἀξιωματικοὺς τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἀνθυπασπιστὰς τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ, καταργεῖται».

Ἄρθρον 2. «Τὸ ἐδάφιον Β' τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1864 ϟΑ' νόμου (2), περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ συντάξεων τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης νόμων ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

«Β'. Ἐὰν ἔχωσιν ὀκτὼ ἐτῶν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν αὐτὸν βαθμόν».

Προστίθενται ὡς τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1864 νόμου τὰ ἑξῆς:

«Τὸ λόγῳ τῆς ὀκταετοῦς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ ὑπηρε» σίας κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ παρόντος ἄρθρου δικαίωμα » πρὸς τὴν ἀπονομὴν ἀνωτέρου βαθμοῦ δὲν παράγεται

(1) Ζήτει αὐτὸν εἰς Ἐφ. Κυβ. σ. [illegible] καταργούμενον ἄρθρ. 2, πρὸς ἀπονομὴν [illegible] βαθμοῦ τοῖς ἀποστρατευομένοις κατ' αἰτησίν τῶν [illegible] ἀπῃτεῖτο 47ετὴς ὑπηρεσία ἐν τῷ στρατοῦ [illegible] ὡ κέκτηται βαθμῷ ἢ 40ετὴς ὑπηρεσία [illegible] κέκτηται βαθμῷ, ἢ 37ετὴς ὑπηρεσία [illegible] κέκτηται βαθμῷ.

(2) Ζήτει αὐτὸν ἐν Κωδ. Ρλ. τ. Γ. σ. [illegible] 1864 ἀρ. φύλ. 49. Κατὰ τὸ ἀντικαθ[illegible] ἀπῃτεῖτο 10ετὴς ὑπηρεσία ἐν τῷ αὐτῷ [illegible]

ὑπὲρ τῶν συνταγματαρχῶν καὶ τῶν ἰσοβάθμων αὐτοῦ στοῦ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατοῦ, ἀπονεμομένης νόμως τούτοις τῆς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑποστρατήγου καὶ ὑπουναύαρχου ἀντιστοιχούσης συντάξεως».

Προσωρινὴ διάταξις.

«Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν στρατοῦ, οἵτινες ἀποστρατεύονται δυνάμει τῶν περὶ ὁρίου ἡλικίας τῶν ἀξιωματικῶν νόμων ἐντὸς τοῦ ἐπιόντος 1891 ἔτους».

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐν ἰδιαιτέρῳ τεύχει ὁ κ. Γ. Ν. Φιλάρετος, βουλευτὴς Λαρίσσης, ἐδημοσίευσε τοὺς ἐν τῇ Βουλῇ λόγους του κατὰ τὰς συζητήσεις ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον καὶ τῶν δικαστικῶν νομοσχεδίων. Ὁ κ. Γ. Ν. Φιλάρετος εἶναι ὁ μόνος ἐν τῇ Βουλῇ ἀκαταπονήτως ἐργαζόμενος ἐπὶ τῶν δικαστικῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ὁμολογουμένως βαίνουσι κατὰ κρημνῶν. Ἀποσπῶμεν ἐκ τοῦ φυλλαδίου τὰς ἑξῆς σημαντικὰς λέξεις:

«Ἡ δικαιοσύνη δὲν λειτουργεῖ, διότι εἰσέδυσεν ὁ σαπρὸς τῶν προσωπικῶν κομμάτων, ἁπλωθεὶς διὰ τῆς ἐγκληματικῆς ἀδιαφορίας τῶν κατὰ καιροὺς ὑπουργῶν τῆς Δικαιοσύνης ὥθησαν τὰ πράγματα εἰς σημεῖον ἀπογνώσεως καὶ ὁμολογῶ, ὅτι μὲ τοιοῦτον πόλεμον, τὸν ὁποῖον ἔχει ἡ ἐν Ἑλλάδι δικαιοσύνη ἀπὸ τὴν ἐκάστοτε κυβέρνησιν διὰ τῆς ἀδιαφορίας, διὰ τῆς ἐπεμβάσεώς της πολλάκις, διὰ τῆς μεροληπτικῆς προαγωγῆς, διὰ τῆς γλισχρότητος τῶν μισθῶν, ἀπορῶ καὶ πῶς σώζεται ἴχνος δικαιοσύνης, καὶ πρέπει νὰ θεωρήσωμεν ἀληθεῖς μάρτυρας ἐκείνους τοὺς δικαστάς, οἱ ὁποῖοι ἐκπληροῦσι τὸ καθῆκόν των, διότι ἡ δικαιοσύνη ἀρέθη εἰς τὴν τύχην τοῦ κόμματος.

Οἱ λόγοι οὗτοι πολλάκις ἐπανελήφθησαν καὶ εἶναι τὸ αἰώνιον ἀντικείμενον τῶν συνδιαλέξεων ὅλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι μετὰ πόνου βλέπουσι τὴν ὑστέρησιν χαλάρωσιν τῆς μόνης ἀγκύρας, ἐπὶ τῆς ὁποίας τόσαι καὶ τόσαι ἐστηρίζοντο ἐλπίδες.

Ἀνακριβῶς ἐγράφησαν ἐν τῷ πολιτικῷ τύπῳ τὰ περὶ τῆς ἀκυρώσεως τοῦ βουλεύματος τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν Ναυπλίῳ Ἐφετῶν δι' οὗ εἶχον τιμωρηθῇ διὰ προσωρινῆς παύσεως ὁ πρόεδρος πρωτοδικῶν Θ. Γαΐζαρης καὶ οἱ πρωτοδίκαι Γ. Ἀγγελῆς, Δ. Σκοῦρος, Ἀντ. Γεωργίου καὶ Θ. Κινδύνης, διὰ τὰς γνωστὰς ἐν Σπάρτῃ δικαστικὰς σκηνάς. Κατ' ἀκρίβειαν τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης δι' ἀπράσεώς του ἠκύρωσε καθ' ὁλοκληρίαν τὸ ἐν λόγῳ βούλευμα ὡς παρὰ τὰ ἄρθρα 299 καὶ 303 τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων ἐκδοθέν, ἤτοι δι' ἐλλείψιν προτάσεως τοῦ εἰσαγγελέως περὶ παιδαγωγικῆς τιμωρίας τῶν κατηγορουμένων καὶ μὴ ἀπολογίας ἢ τοὐλάχιστον προσκλήσεως τῶν ἀναπολογήτων τιμωρηθέντων δικαστῶν.

Μέσον ἀποδείξεως ταυτότητος ἐν Κίνᾳ.

Ἐν Κίνᾳ πᾶς ζητῶν νὰ λάβῃ διαβατήριον ὑποβάλλεται εἰς τὰς ἑξῆς διατυπώσεις. Ὀφείλει νὰ βυθίσῃ τὴν χεῖρά του δι' ἐλαιοχρώματος καὶ νὰ ἐφαρμόσῃ εἶτα αὐτὴν ἐπὶ φύλλου χάρτου λεπτοῦ καὶ ὑγροῦ, ὥστε διατηρεῖ τὰ ἴχνη τῶν γραμμῶν. Ἐπειδὴ αἱ γραμμαὶ τῆς χειρὸς δύο προσώπων διαφόρων δὲν εἶναι ποτὲ αἱ αὐταί, ἐμποδίζουσιν τοὺς ταξειδιώτας νὰ δανείζωσι τὰ διαβατήριά των. Ἀλλ' ἡ Σινικὴ ἀστυνομία ἀνακαλύψασα ὅτι τὰ ἀντίτυπα τῶν ἀντιχείρων δύο διαφόρων προσώπων δὲν εἶναι ποτὲ ὁμοια περιορίζεται εἰς τὴν διατήρησιν μόνον τοῦ ἀντιτύπου τῶν δύω ἀντιχείρων ἑκάστου ἐγκλήματίου ὃν συλλαμβάνει. Οὕτω δύνανται οὗτοι νὰ μεταμφιεσθῶσι παντοιοτρόπως, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ μεταβάλωσι τὸν τύπον τοῦ ἀντίχειρος, ὃν δύνανται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ἐφαρμόσωσι ἐπὶ χάρτου καὶ νὰ συγκρίνωσι πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἀρχείῳ τῆς ἀστυνομίας τοῦ Οὐρανίου Κράτους ὑπάρχοντας. Ὅσον εὐρεῖς καὶ ἂν ἦναι τὸ μέτρον τοῦτο τῆς ταυτότητος, δὲν εἶναι βεβαίως καὶ τὸ τελειότερον. Ὡς γνωστὸν ἡ τελειοτέρα μέθοδος πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ταυτότητος, ἰδίᾳ τῶν ἐγκληματιῶν, εἶναι ἡ *ἀνθρωπομετρική*, ἣν ἐπενόησε ὁ γάλλος ἰατρὸς κ. Βερτιλλιόν, καὶ ἥτις ἐφαρμόζεται ἀπὸ τοῦ 1883 μετὰ μεγίστης ἐπιτυχίας ἐν Παρισίοις. Τὰ περὶ τῆς μεθόδου ταύτης ἐξετέθησαν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 3 τῆς «Θέμιδος».

Εἰς προηγούμενον φύλλον ἀνηγγείλαμεν τὴν καταδίκην τοῦ δημοσιογράφου. Δὲ Λαβρυγιέρ ὡς δυσκολύνοντος τὴν φυγὴν τοῦ δολοφόνου τοῦ ῥώσσου στρατηγοῦ Σελιβεστρώφ. Τὸ ποινικὸν τμῆμα τοῦ Ἐρετείου τῶν Παρισίων ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐξεκάλεσε τὴν ἀπόφασιν τοῦ Πλημμελειοδικείου ὁ καταδικασθεὶς δημοσιογράφος, μεταρρύθμισε ταύτην καὶ ἠθώωσε τὸν Δὲ Λαβρυγιέρ, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὁ ὑπ' αὐτοῦ ἐδηγηθεὶς εἰς τὰ σύνορα ἄνθρωπος δὲν ἀναγνωρίσθη ὑπὸ τῶν μαρτύρων ὡς αὐτὸς ὁ δολοφόνος, οὗτινος ἡ φωτογραφία τοῖς ἐπεδείχθη, ὑπαρχούσης δὲ ἀμφιβολίας, ὅσον κατακριτέα καὶ ἂν ἦναι ἡ διαγωγὴ τοῦ δημοσιογράφου ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ, δὲν δύναται ἡ νὰ λογισθῇ ὑπὲρ αὐτοῦ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Κοινωνικὴ Οἰκονομία. Δίκαιον καὶ πολιτεία, ἤτοι ἡ ἐπιστήμη τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας, θεωρουμένη ὡς βάσις τῶν ἐπιστημῶν τοῦ δικαίου καὶ τῆς πολιτείας ὑπὸ *Δημητρίου Β. Παπαρρηγοπούλου* Δ. Ν. Δικηγόρου.

Ἡ ὁμολογουμένως ὀπισθοδρομικὴ κατάστασις τῆς ἡμετέρας νομικῆς σχολῆς εἶναι ὁ ἄξων, περὶ ὃν στρέφεται ἡ προκειμένη τοῦ εὐδοκίμου ἐπιστήμονος μελέτη, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐπισκοποῦνται πάντα τὰ συναφῆ ζητήματα καὶ ὅλ' τὸ ἀνησυχαστικώτερον πάντων τοῦ ἐκ τῶν πανεπιστημιακῶν ἐδωλίων ἀκατασχέτου ἀμφιβόλου ἐπιστημονικοῦ ῥεύματος, τὸ ὁποῖον ἀπειλεῖ ἀληθῆ καταστροφὴν εἰς τὴν ἦν ἐκτυνεται κοινωνικὴν ζωήν. Θέμα περισπουδάστων καὶ πάσης προνοίας ἄξιον, ἀλλ' ἐπίσης ἐγκαταλελειμμένον, ὅπως τόσα ἄλλα παρεμφερῆ, εἰς τὴν γοργὴν βήματι προβαίνουσαν καταστροφήν. Ἂς εὐχηθῶμεν ὅπως ἡ ὑπὸ τοῦ νέου ἐπιστήμονος διδομένη ὥθησις χρησιμεύσῃ ὡς ἀρτηρία ἀποσείσεως τῆς νάρκης, ὑπὸ τὴν ὁποίαν δυστυχῶς μαραίνονται τὰ ἡμέτερα πράγματα.

Ὁ κ. Θεόδωρος Μιχαλόπουλος ἀγγέλλει τὴν ἔκδοσιν νομικῶν μελετῶν τοῦ κ. Βασιλείου Τ. Οἰκονομίδου. Πρόκειται κυρίως περὶ συναγωγῆς τῶν ἀ κατὰ καιροὺς ἐν περιοδικοῖς, ἐφημερίσι καὶ συμβουλαῖς ἐγκύρων ὁ περικλεὴς καθηγητὴς τῆς πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ περὶ αὐτῆς ἀληθοῦς κλασσικοῦ ἐγχειριδίου συγγραφεύς. Κρίνομεν καὶ τοῦ περιττοῦ περιττότερον νὰ προσθέσωμεν ἕνα κἂν λόγον περὶ τῆς ἀγγελλομένης ἐκδόσεως.

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Β. Μ. Σπήρων: Τὸ ὅτι κατεδικάσθησαν διὰ τῆς αὐτῆς ἀποράσεως δὲν παρέχει καὶ τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως ἑνὸς πληρεξουσίου, ὅπερ μόνον ἐν περιπτώσει ὁμοδικίας, ἀνυπάρκτου ἐν προκειμένῃ ἐπιτρέπεται.

39 L. JACCLIOT

ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν περίπου καθ' ἣν ὁ Παῦλος δὲ Μαρσαὺ ἀπήγετο ἀπὸ τοῦ κρημνώματος τῆς Μεζισερῆ, ὅπως τοῦτο ἐγνώσθη ἐκ τῶν καταθέσεων τοῦ ἀμαξηλάτου του καὶ τοῦ περιπολοῦντος κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην ἀστυνομικοῦ κλητῆρος, δύω ἄνδρες ἐφ' ἁμάξης ἀφίχθησαν εἰς Παλαιζὼ καὶ ἐζήτησαν κατεπειγόντως νὰ ὁμιλήσωσιν εἷς τὴν κυρίαν Καρλόττων Σεγγουΐν ἐκ μέρους τοῦ συζύγου της. Ὁ Παῦλος καὶ ἡ νεαρὰ γυνὴ ἐθεωροῦντο πραγματι ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς κωμοπόλεως ἐκείνης ὡς νυμφευμένοι.

Οἱ ὑπηρέται κατ' ἀρχὰς ἀπεποιήθησαν νὰ ἐξυπνήσωσι τὴν κυρίαν των· ἀλλὰ ἡ Καρλόττα, ἀκούσασα τὸν θόρυβον ἔγρηγόρη, καὶ ταχέως περιελήφθησα διὰ τοῦ κοιτωνίτου αὐτῆς κατέβη. Οἱ ὄλοι ἀπεσταλμένοι ἦσαν καλῶς ἐνδεδυμένοι καὶ φυσιογνωμίας προσώπων ὑψηλῆς κοινωνικῆς τάξεως· οὕτω οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν δὲν ἐδίστασεν αὕτη νὰ πιστεύσῃ ὅτι οἱ κύριοι οὗτοι εἶχον ἀποσταλῆ ἐκ μέρους τοῦ Παύλου· εἶχε δὲ τόσον καταταραχθῆ ὥστε δὲν παρετήρησεν ὅτι ὁ ἕτερος τῶν δύω ξένων θεωρῶν αὐτὴν συνεκινήθη ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε κατέβαλεν ὑπεράνθρωπον δύναμιν ὅπως καταστείλῃ τὴν συγκίνησίν του ταύτην.

Ἅμα ὡς οἱ νεοστὶ ἐλθόντες εἰσῆλθησαν εἰς τὴν αἴθουσαν, ὁ πρεσβύτερος δὲν ἔδωκε καιρὸν εἰς τὴν Καρλότταν νὰ ἐρωτήσῃ αὐτὴ πρὸς τίνα σκοπὸν ἀπέδλεπεν ἡ ἐπίσκεψίς των κατὰ τοιαύτην ὥραν· ἔσπευσε λοιπὸν νὰ δώσῃ αὐτῇ τὰς ἀναγκαίας ἐξηγήσεις.

— Κυρία, εἶπεν αὐτῇ ὑποκλινόμενος, ἤλθομεν πραγματικῶς ἐκ μέρους τοῦ συζύγου σας ἐπιφορτισμένοι νὰ τᾶς ὁδηγήσωμεν παρ' αὐτῷ. Ἀνεχώρησε σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς Λονδῖνον, σταλεὶς ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου μας, διότι συνεργαζόμενα εἷς τὸ αὐτὸ γραφεῖον, διὰ νὰ ἀσχοληθῇ περὶ σπουδαίας κληρονομικῆς ὑποθέσεως ἑνὸς ἐκ τῶν πελατῶν ἡμῶν· δὲν εἶχε δὲ καιρὸν οὔτε στιγμὴν ὅπως σᾶς εἰδοποιήσῃ· ἔβλεπε, μόλις ἤλθε τὴν πρωΐαν καὶ ἔλαβε τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, νὰ ἀναχωρήσῃ πάραυτα ἐξ' ἀμάξης εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τοῦ Βορρᾶ καὶ ἐντεῦθεν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς Καλαισόν. Εἰς τὴν ὑποθεσιν, ἥτις τῷ ἀνετέθη, εἰμεθα καὶ ἡμεῖς προσκεκλημένοι ὅπως συνεργασθῶμεν, ἀλλὰ δὲν ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ εὐρεθῶμεν ὅλοι ταυτοχρόνως ἐν Λονδίνῳ· εἷς μόνος ἤρκει ὅπως παρακαταθέσῃ τὰ ἔγγραφα καὶ τὸ πιστοποιητικὸν ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ νόμου ὁριζομένης. Ὁ σύζυγός σας θὰ σᾶς ἔγραφεν ἐκ Λονδίνου ἐνθα ἔρθασε τὸν ἑσπέραν ταύτην· ἀλλ' ἐσκέφθη ἀναμφιβόλως ὅτι ἠθέλατε στενοχωρηθῆ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας του, τοῦ ὁποίου τὴν διαρκειαν δὲν δύναται νὰ γνωρίζῃ, διὰ τοῦτο τὴν ἑσπέραν ταύτην, κατὰ τὴν δεκάτην ὥραν ἐλάβομεν παρ' αὐτοῦ τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα:

«Λονδῖνον, ὥρα 7.35 μ. μ.

Παρακαλοῦνται οἱ φίλοι Σερβὶτ καὶ Γοδέρτος — εἰμεθα ἡμεῖς Κυρία — λάβωσι μεθ' ἑαυτῶν ἀμέσως Κυρίαν Σεγγουΐν. Ὑπόθεσις σπουδαιοτάτη καὶ περιπλεκομένη ἀναγκᾷ μακροτέρας διαμονῆς μου ἢ ὅσον ἐσκεπτόμην.

Ὑπογ. **Παῦλος Σεγγουΐν.**»

Ἀλλ' ἐπειδὴ, διὰ νὰ ἔλθητε μεθ' ἡμῶν, ἔπρεπε νὰ ἀναχωρήσητε ἀπὸ τὸ Παλαιζὼ μὲ τὴν πρώτην πρωϊνὴν ἀμαξοστοιχίαν, διὰ τοῦτο ἠναγκάσθημεν, κυρία, νὰ ἔλθωμεν εἰς ὥραν ὅλως ἀκαταλλήλων.

Ἡ ὁμιλία αὐτὴ ἐγένετο κατὰ τρόπον καὶ τόνον φυσικώτατον. Ἔπειτα διατί νὰ λάβῃ ὑπόνοιαν ὅτι ἀπατῶσιν αὐτήν; Πρὸς τούτοις ὁ Παῦλος δὲ Μαρσαὺ πολὺ συχνὰ ἐπορφανίζετο ὅτι, ἕνεκα ὑποθέσεων τοῦ γραφείου, ἦτο ἠναγκασμένος νὰ ἀπουσιάζῃ ὥστε ἡ Καρλόττα, συνειθισμένη ἀπὸ τὸ παρελθόν, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἀμφέβαλλε περὶ τῆς ἀληθείας τῆς ἀποστολῆς τῶν δύο ἐπισκεπτῶν.

Ἀφ' οὗ δ' εὐαρίστησεν αὐτοὺς ἐνθέρμως διὰ τὸν κόπον τὸν ὁποῖον ἤθελε τοῖς δώσει κατὰ τὸ ταξείδιον, ἐπρόσφερεν αὐτοῖς φιλοξενίαν μέχρι τῆς ἐπαύριον καὶ ὑπεσχέθη νὰ ἦναι ἑτοίμη κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ὥραν.

Ἡ ἔπαυλις εἶχεν ἀρκετὰ δωμάτια πρὸς χρῆσιν φίλων· ἀλλὰ πρὶν ἢ ἀποχωρήσωσιν οἱ δύο ξένοι εἰς τὰ ὑπὸ τῆς νεαρᾶς γυναικὸς προσδιορισθέντα δι' αὐτοὺς δωμάτια, ὁ ὑπὸ τὸ ὄνομα Σερβὶτ γνωσθεὶς, ἐζήτησε νὰ ἴδῃ τὰ τέκνα τοῦ φίλου του. Ἡ Καρλόττα, ὅπως πᾶσαι αἱ μητέρες, αἵτινες, ὑπερχαίρουσαι βλέπουσι ξένους νὰ χαμαρώνουσι τὰ τέκνα των, ὡδήγησεν αὐφοτέρους εἰς τὸ δωμάτιον ἔνθα ἐκοιμῶντο τὰ τέσσαρα Χερουβεῖμ.

Ὁ Σερβὶτ ἔστη ἐπὶ πολὺ ἀκίνητος πρὸ τῶν λίκνων τῶν μικρῶν παιδίων μὴ χορταίνων νὰ τὰ βλέπῃ κοιμώμενα μὲ τὰ χεράκια των κλειστὰ εἰς γρόνθους· αἴφνης δάκρυα ἀνέβλυσαν ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. σκύψας δ' ἐπ' αὐτῶν ἤρχισε νὰ τὰ καταφιλῇ θερμότατα.

— Ἀγαπᾶτε τὰ μικρά, Κυρία, εἶπεν ἡ νεαρὰ μήτηρ συγκεκινημένη· ἴσως ἐστερήθητε τῶν τέκνων σας.

— Ὦ! ναί, Κυρία, τὰ ὑπεραγαπῶ· ἡ δεῖλαία μου τὴν στιγμὴν ταύτην προέρχεται ἀκριβῶς διότι ἀπώλεσα κοράσιον, τὸ ὁποῖον θὰ εἶχε περίπου τὴν ἡλικίαν σας, καὶ τὸ ὁποῖον ὠνομάζετο, ὅπως καὶ σεῖς, Καρλόττα.

— Καὶ εἶναι τολὺς καιρός;

— Ναί, κυρία, παραπολὺς καιρός.

— Πόσον ῥοδερὸν πρᾶγμα θὰ ἦναι ὁ θάνατος ἑνὸς τέκνου! θὰ ἦναι ὡς ἐὰν ἀποσπᾶται διὰ παντὸς μία λωρὶς ἀπὸ τὴν μητρικὴν καρδίαν . . .

— Ἡ κόρη μου δὲν ἀπέθανε, Κυρία· ἀνηρπάγη ἀπὸ τὴν πατρικὴν της ἀγκάλην, ὅτε ἦτο ἀκόμη μικρὰ παιδίσκη· ἐκτοτε δὲ δὲν τὴν ἐπανεῖδα πλέον.

— Πόσον θὰ ὑπεφέρατε! ἀπήντησεν ἡ νεαρὰ γυνὴ μετ' ἐκφράσεως συμπαθεστάτης, ἥτις καθίστα αὐτὴν θελκτικωτάτην.

Ὁ Σερβὶτ, τοῦ ὁποίου οἱ ὀφθαλμοὶ πλῆρεις δακρύων δὲν ἠμπόρουν νὰ τὴν κυττάξωσιν, εἶπε αὐτῇ τὰ ἑξῆς μετὰ προφανοῦς ἀγωνίας.

— Εἶσθε ἀγαθὴ καὶ εὐαίσθητος, Κυρία. Συγχωρήσατέ με ἐὰν λαμβάνω τὸ θάρρος νὰ σᾶς ἀπευθύνω μίαν παράκλησιν, τὴν ὁποίαν σᾶς καθικετεύω νὰ μὴν τὴν θεωρήσητε ὡς προσβολήν· βλέπετε, αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς μου εἶναι λευκαὶ σχεδόν, δύναμαι δὲ νὰ θεωρηθῶ ὡς ὁ πάππος τῶν χριστουμένων αὐτῶν παιδίων . . .

— Ὁμιλήσατε Κύριε· εἶμαι βεβαία ὅτι δὲν θὰ ἦναι τι, τὸ ὁποῖον θὰ μὲ ἀναγκάσῃ νὰ σᾶς ἀρνηθῶ.

— Μοῦ ὑπενθυμίζετε τόσον ζωηρῶς ἐκείνην τὴν ὁποίαν ἀπώλεσα, ὥστε ἤθελα νομισθῆ αὐτυχὴς ἐὰν ἠδυνάμην νὰ σᾶς δώσω ἐν πατρικὸν φίλημα τὸ ὁποῖον πρὸ δεκαπέντε ἐτῶν τὸ φυλαττω δι' αὐτ . . .

Καταπόρρους γενομένη ἡ νεαρὰ γυνὴ [illegible] κατ' ἀρχὰς· ἀλλ' ἡ εὐλαβὴς στάσις τοῦ [illegible] καὶ τέλος ὁ προκαλέσας τὴν πρότασιν [illegible] γος, συνηγόρων τόσον πολὺ ὑπὲρ αὐτ[illegible] κτικὴ νία, ἀντὶ ἄλλης ἀπαντήσεως, ἐκλ[illegible] τὸ ὡραῖον αὐτῆς μέτωπον πρὸς ἀπαντ[illegible]

Δ[illegible]

ΠΤΩΧΕΥΣΕΙΣ

Εκκρεμούσαι εἰς ἀπόφασιν συναγωνισταί.

Γ. Α. Κορκολῆς ἐν Ἀθήναις. Ἀπ. 130 (1891 τ. ἀγγελίαι. Ἐν. τακ. ὁ Σεπτεμβρίου 1890. Κατ. Νικ. Ἀλεξανδρόπουλος, πρ. συνδ. Α. Ψαρρὸς καὶ Π. Μεγγούλης. Ἀκόλ. δικ. συνδ. Θ. Φαβρικιάνος ἐν Δ.

Γ. Α. Σγουρόπουλος ἐν Ἀθήναις. Ἀπ. 468 (1891 τ. 20. Ἀγγελία. Ἐν. Ν. Ἠπειρ. πρ. συνδ. Κ. Σουλτάνος. Δ. Δαλιάνογλους. Ἀκόλ. δικ. συνδ. Θ. Φαβρικιάνος ἐν Δ.

Ἀριστείδης Ἀγγελίης ἐν Ἀθήναις. Ἀπ. 411 (1891 τ. ἀγγελία. Ἐν. συνδ. 23 Ἰανουαρίου 1891. Κατ. Ν. Ἠπειρ. πρ. συνδ. Ἀγγελ. Δ. Μπαλάνος καὶ Ἀντ. Γαλάνος καὶ Παπατσώνιος. Ἀκόλ. δικ. συνδ. Θ. Φαβρικιάνος ἐν Δ.

Ἀνδ. Θεοδοροπούλου ἐν Πατρῶν. Ἀπ. 450 (1891 τ. Πατρῶν. Ἐν. συνδ. 17 Ἰανουαρίου 1891. Κατ. Π. Καρατσιώλας. πρ. συνδ. Ν. Δεστράκης. Ἀκόλ. δικ. Τριανταφυλλόπουλος καὶ Στ. Μανωλόπουλος. Ἀκόλ. δικ. συνδ. Γκίκας ἐν Πατρῶν μετὰ τὴν 24 Ἰανουαρίου.

Ἀλ. Χρυσοκαλοκαιρινοῦ ἐν Λιστικοῦ. Ἀπ. 37 τῆς 20 Ἰουνίου 1890 πρ. Πατρῶν. Ἐν. πρ. ἐγγλ. Κατ. Κ. Καπελλᾶς, πρ. συνδ. Π. Θεοφύτου, Κ. Τσάκωνας καὶ Γ. Παπαγεωργόπουλος. Ἀκόλ. δικ. συνδ. ἐν Πατρῶν κατὰ 20 μονὰς ἀπὸ τῆς 24 Ἰανουαρίου.

Ἀ.-Θ. Βενιζελοπούλου ἐν Ἀθήναις. Ἀπ. 9 (1891 τ. Πατρῶν. Ἐν. πρ. ἐγγλ. ὁ Σεπτεμβρίου 1890. Κατ. Ἀντ. Ἀντωνόπουλος. πρ. συνδ. Ν. Γιαβρῆς καὶ Δ. Ἀλεξανδρόπουλος. Ἀκόλ. δικ. συνδ. Θ. Φαβρικιάνος ἐν Δ.

Π. Θ. Κακκαβούσιου ἐν Σπάρτῃ. Ἀπ. 610 (1891 τ. Σπάρτης. Ἐν. συνδ. 1 Δεκεμβρίου 1890. Κατ. Τ. Βασιλόπουλος. πρ. συνδ. Ι. Ἰατρίδης. Ἀκόλ. δικ. συνδ. εἰ Δακεδαίμονος.

Δημ. Κωτσόβηρα ἐν Ἀργους. Ἀπ. 74 (1891 πρ. Ναυπλίου. Ἐν. συνδ. 21 Ἰανουαρίου 1891. Κατ. Π. Πρέντη, πρ. συνδ. Γ. Μπέκιαρης. Ἀκόλ. δικ. συνδ. Θ. Φαβρικιάνος ἐν Δ.

Δημ. Βουρλιώτη ἐν Δραπέτσου. Ἀπ. 12 (1891 τ. Ἡλιείας. Ἐν. συνδ. 31 Δεκεμβρίου 1890 (ἀφίχθησαν εἰς Ἀθήνας κατὰ τὰς ἀρχὰς Φεβρουαρίου). Κατ. Ι. Μαρκάκης καὶ Α. Κολέτσος. Ἀκόλ. δικ. συνδ. Θ. Φαβρικιάνος ἐν Δ.

Προτεραιότης δικαιωμάτων πιστωτῶν.

Ἡ τῆς συνοχέως Στ. Βερβενιώτου Ἀθηνῶν ἐν τῷ Ἐφετείῳ ἐπὶ 29 Ἰανουαρίου ἐ. τ. ἐν τῷ τμ. Ι. Κουβουσιάνου ὑπὲρ 20 χιλιάδ. δρ. ἐπὶ 30 ἐμπορικῶν βιβλίων.

Ἐκλογὴ ὁριστικῶν συνδίκων κλ

τῆς πτωχεύσεως Γ. Ἀναγνωστοπούλου. Λαρίσης ἐν τῷ μονομ. τμ. τῆς 29 Ἰανουαρίου ἐ. τ. ἐπὶ τῇ προτάσει ἐκτάκτου πληρεξουσίου τῆς συντάξ. πλειόνων τῶν πιστωτῶν καὶ ἐλήγετο ἡ προθεσμία.

Πρόσκλησις εἰς διάσκεψιν περὶ συμβιβασμοῦ

τῆς πτωχ. κοιν. τοῦ Δ. Γεωργίου ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ Ἐφορευτοῦ τῇ 25 Ἰανουαρίου. Ἐν τῷ πτωχ. Π. Κατσιβέλη, οὗ τὸν νέον Ἐφορευτὴν ἐ. Ι. Γ. Γούτσ πτωχ. Νικ. Μπουρνέλ. Ἀντιπρ. τοῦ Ἐφορευτοῦ Ι. Γ. Γούτσ πτωχ. Θ. Σπήλιος. Πάντες τοῦ τμ. Ι. Φαβρικιάνου.

Ἐπαλήθευσις πιστώσεων

τῆς πτωχ. Κωνσ. Καλλιγᾶ καὶ Κληρονόμ. Ἀθηνῶν ἐπὶ 30 μονάδας ἀπὸ τῆς 28 Ἰανουαρίου ἐ. τ.

ΠΑΡΑΤΕΤΑΜΕΝΟΙ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Φεβρουαρίου 1891.

Οἱ ἐφεδροι κατὰ τὸν ἐν ἀπὸ ἐκκλησίᾳ ἀπὸ ἀπ. π. τ. 551 καὶ 87 συμ. ὁ ἐπὶ Πατρῶν ἐπ τῆς τοιοῦ καὶ ἐπὶ καρὰ τὸν Ἀγ. Λουκᾶν τῆς ἐφ. Τριπ. ἐ. Λογάδι.

Ὁπὸ τὴν προεδρίαν ἐν τῇ συνοικ. ἐκλογικῇ ἐπ τῆς 4ου Κληρικοῦ ἐκτ. π. τ. 346, ἐπὶ τοῦ Π. Ἀνδρέη, Δ. Φιλιππίου, Σοφ. Ν. Τσιαβᾶ.

— Ὑπέστησαν ἐν τῷ ἐπὶ τοῦ 4ου Πρωτοδικείου ἐ. Μαΐου τῷ Λιστικοῦ Σ ἐκπόνιον ἐ π. τ. 4ου 4ου ἐν τῇ αὐτῇ Νότ. τοῦ ἐφ. Σ. Α. Ντάντ. Σοφ. Σπ. Ἀρφανοῦ.

Ἐπὶ τῆς τῇ συνοικ. τῇ Φιλοσοφίου 1891.

Ἐπὶ τῆς τῇ συνοικ Ναυτιλίου τῆς 4ου Νομαρχίας καὶ Νικολάου ἐπ π. τ. 277 καὶ 61 τῶν φ. Νικ. Μακρυγιάννη καὶ Σοφ. Ν. Τσιαβᾶ.

Ἐν Ἠειρωτ τῇ 9 Φεβρουαρίου 1891.

Οἱκοδομὴ ἐντὸς τοῦ 106 τετραγώνου μετὰ τὸν τετραγώνου κοὶ. Α. π. τ. 1917 καὶ 1918 τῆς 4ης τοῦ Νοεμβρίου τῆς 25. ἐ. Α. Ἀναξοδοτικοῦ. Σοφ. Ν. Βιστικοῦ.

Ἐν Ἠειρωτ τῇ 10 Φεβρουαρίου 1891.

Οἰκία τετραγώνου ἐντὸς τοῦ τετάρτου τετραγώνου τῆς 4ης συνοικίας ἐκ π. τ. 500, ἐπὶ τοῦ 4ου καὶ Φιλελλήνων τοῦ ἐφ. Λουτρ. ἐ. Ι. Μπαλάνου. Ἐν. Ν. Μπαλανόπουλος καὶ Σοφ. Γ. Φωτεῖ. Σοφ. Σ. Καβουνοπούλου.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΤΗΣ «ΘΕΜΙΣΟΣ» 1891

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἤρται κατ' ἐξ ἀρχῆς τὰ ἀγόμενα τριμηνία. Ὅτι κατ' ἔτος τὸ 1891. — Ἐπὶ τοῦ ἐπιλόγου. — Νεκρολογία. — Ποινικὴ ὑπόθεσις. — Ἐπιστολὴ ἀναγνώστου. Πολιτικὴ διαστροφὴ. Πλειοψηφία καὶ δικαιοσύνη. κτλ. — Πρόξενοι διαστροφῆς. — Ἐπιφυλλὶς Κατσιγιᾶ. — Νεκρολογία. — Οἱ Δῆμοι τοῦ Κράτους, ὁ πλοῦτος αὐτῶν καὶ ἡ ἀπ' αὐτοῦ ὠφελεῖα τῶν πολιτῶν κατὰ σχολιασμὸν τῶν ἐξόδων αὐτῶν καὶ τῶν ἐσόδων αὐτῶν. — Ἐπιφυλλὶς Ἀλεξ. Ἀνδρεάδου. — Ἐπιστολὴ ἀναγνώστου. — Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Ἀνδρεάδου

ΑΤΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ(*)

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΗΛΙΑΙΑΣ

Ὁ Πολιτεύων διπλῶς ἦν ἐν τοῖς ὀνόμασιν ἐν τοῖς δικαστικοῖς ἀγῶσι καὶ τὸ ὄνομα τῶν ἔργων. Ἦν γὰρ ὁ βλαπτεὶς ἀπαράπεμπτος ἐν ταῖς δίκαις (4). Ὅπου δὲ τὸν ψῆφον ἐν τῷ τριπτηρίῳ, ἢ δὲ τάλιγος.

Πρῶτον οὖν ἐπὶ τὸ ὑπόπεσος τῆς ὑποθέσεως καὶ τὸν ψῆφον ἐπιγνωσθῆναι, οἱ δικαστὴ ἐξαιρέσιν ἔσω σπουδαιοτάτης τοῦ συκοφάντου. Ὑπῆρχον δὲ συνέδρια ἐπὶ τοῦ ψήφατος δύο καθίσεως, καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ, γλαύκου ὄντι καὶ καλουμένῳ πρῶτον καθίσεως, ἔγραπτο ὅτι οὐ τοιοῦτον ὥστε μὴ μόνον ὄφρας τὰ πάγκτιαν αὐτοῦ κεκλημένον. Ἐν δικαστὴς ἔρριπτε τὸν ἀπρόξενον τὴν γνώμην αὐτοῦ ψῆφον (2), ἐν δὲ δευτέρῳ· ὕδωρ, ἵρωτα τὸν ψῆφον, ὃς ἦν ἱστόπεπλα χρόνον (3). Πάντων δὲ χαίνεται ἐν ἡ παρίστατο ὁ δικαστὴς δὲν ἦγε ψήφατος τὴν γνώμη αὐτοῦ ἐκ τῆς διέκρίνεις διαδικασίας οὐδενὸς νὰ μὴν συμπτώμας αὐτοῦ τὰς ὄφρας ἐν τοῦ λαβεῖν κλῆρον κλῆρωσιν ἄκρον (4). Ἐν τῷ πρώτῳ ἐστιχῆ ἐγράφετο αὐτὸ ὄφρας χωρίσεις· ἐπὶ θαλασσίας αὐγῆς· βράδυνον δὲ ἀνεθλόν ἐνδεικνύμενος ἐν ἐν ἐν

ρισκέπτους ὁρμὰς συμπαθειῶν ἢ ὀργῆς. Ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν παθῶν αὐτῶν ἢ ἐκ τῆς ἀγνοίας τοῦ δικαίου οἱ ἀθηναῖοι δικασταὶ πολλάκις ἐπέβαλλον λύσεις ἀντιστρατευομένας πρὸς τὸ δίκαιον καὶ τὴν δικαιοσύνην, ἀλλ' οὐδέποτε μνημονεύονται ὑποπεσόντες εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς δωροδοκίας, εἰ καὶ τὸ τοιοῦτον ἠδύνατο ν' ἀποδοθῇ εἰς τὸν μέγαν αὐτῶν ἀριθμόν, οὐ ἕνεκα δὲν ἦν δυνατὴ ἡ τῶν συνειδήσεων αὐτῶν ἐξαγορά. Ἀπόδειξις τρανωτάτη τοῦ χαρακτῆρος τούτου τῶν ἀθηναϊκῶν δικαστηρίων ἦν ἡ ἄνευ ἀντιρρήσεως ὑποβολὴ καὶ ἐκ μέρους αὐτῶν ἀποδοχὴ τῶν συμμάχων πόλεων, τῆς δικαστικῆς δικαιοδοσίας τῶν Ἀθηνῶν, καὶ τοῦτο διότι ἐν τοῖς λαϊκοῖς ἐκείνοις δικαστηρίοις ἔβλεπον καταφύγιον προσιτὸν πᾶσι καὶ ἀποτελοῦν χαλινὸν κατὰ τῶν πιέσεων καὶ τῶν παρεκτροπῶν τῆς ὀλιγαρχίας. Πᾶσαι αἱ μεταξὺ τῶν ὑπηκόων ταῖς Ἀθήναις πόλεσιν διαφοραί, αἱ ἔριδες καὶ διενέξεις, ὅσας πολῖται μιᾶς τῶν πόλεων τούτων εἶχον καθ' ἑτέρας πόλεως, καὶ αἱ κυριώταται μεταξὺ τῶν πολιτῶν τῶν τοιούτων πόλεων δίκαι, ἰδίως δὲ αἱ συνεπαγόμεναι τὴν τοῦ θανάτου ποινήν, ἐκρίνοντο καὶ ἐξεδικάζοντο ὑπὸ τῶν ἀθηναϊκῶν δικαστηρίων. Τὴν δικαιοδοσίαν ταύτην ἐνήργει κατ' ἀρχὰς ἡ ἐν Δήλῳ σύνοδος. Ἀλλ' ἀφ' ἧς ἐποχῆς κατηργήθη ἡ σύνοδος ἐκείνη, ἅπασα ἡ κυριαρχικὴ αὐτῆς ἐξουσία μετεβιβάσθη εἰς Ἀθήνας, καὶ αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος δίκαι καθυπεβλήθησαν εἰς τὴν Ἡλιαίαν, ἥτις ἀπεφάσιζεν ἔκτοτε ἀπολύτως οὐ μόνον περὶ τῶν κοινῶν ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἰδιωτικῶν συμφερόντων τῶν ὑπηκόων. ΣΤΙΛΙΩΝ Π. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἀριθ. 184 (1890) Τμ. Α'.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Χρ. Κοκορης

Δίκη ἀνατροπῆς δὲν ἀποτελεῖ πρᾶξιν διακοπῆς ἀνατροπῆς.

Ἐπειδὴ ἀφ' οὗ ἡ περὶ ἀνατροπῆς ἀγωγὴ εἶναι παρεμπίπτουσα τῆς κυρίας δίκης, ὡς τοιαύτη ἐμποδίζει μόνον τὴν πρόοδον αὐτῆς, ἄρθρον 225 Πολ. Δικον., δὲν διακόπτει δὲ τὸν χρόνον τῆς παραγραφῆς τῆς ἀνατροπῆς, ὡς μὴ οὖσα πρᾶξις ἐπιχειρηθεῖσα πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς κυρίας δίκης, ἄρθρον 481 Πολ. Δικον., ἑπομένως ἀπορριφθείσης τῆς περὶ ἀνατροπῆς ἀγωγῆς, ὡς μὴ συμπληρωθέντος τοῦ πρὸς ἀνατροπὴν χρόνου, συνυπολογίζεται ὁ χρόνος ὁ πρὸ τῆς ἐγέρσεως τῆς πρώτης περὶ ἀνατροπῆς ἀγωγῆς, καθόσον δὲν ἐνηργήθη πρᾶξις ἔγκυρος καὶ νόμιμος πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς κυρίας δίκης πρὸς τὸν χρόνον τὸν ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς δίκης ἐπὶ τῆς πρώτης περὶ ἀνατροπῆς ἀγωγῆς μέχρι τῆς ἐγέρσεως τῆς νέας ἀγωγῆς περὶ ἀνατροπῆς, δεχθὲν δὲ τὸ ἐναντίον τὸ Ἐφετεῖον, ἀναιρετέαν κατέστησε τὴν ἀπόφασιν τοῦ κατὰ παράβασιν τῶν οὐσιωδῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 481 καὶ 225 τῆς Πολ. Δικον., ὅπερ ἐπάγεται ἀναίρεσιν κατὰ τὸ 5ον ἐδαφ. τοῦ ἄρθρ. 807 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἀριθ. 185 (1890) Τμ. Α'.

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Π. Βαλβης

Ἐπιστροφὴ προικός.-τόκοι.

Ἐπειδὴ κατὰ μὲν τὴν διάταξιν τοῦ Ν. 1. § 7 Κ (5. 14) (7. 14) (5. 17) ὁ σύζυγος δὲν εὐθύνεται εἰς πληρωμὴν τόκων τῆς προικὸς ἀπὸ τῆς διαλύσεως τοῦ γάμου, κατὰ δὲ τὴν διάταξιν Κ. (4. 2) οἱ κληρονόμοι εὐθύνονται ἐφ' ὅσον καὶ ὁ παρ' αὐτῶν κληρονομηθείς(*).

Ἀριθ. 193 (1890) Τμ. Β'. (**)

Εἰσηγητὴς ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Β. Παπαδοπουλος

Ἐγγύησις.-κυρία σύμβασις ἀθέμιτος.-ἀποδείξεις.-χρόνος κανονίζων μέσα ἀποδείξεως.

Ἐπειδὴ διὰ τοῦ συμβολαίου, οὗτινος μετέσχον καὶ οἱ ἐκκαλοῦντες ἀδελφοὶ Σ***, συνεφωνήθη μεταξὺ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐφεσιβλήτου καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ νὰ ἀποδοθῇ εἰς αὐτὴν πᾶσα ἡ κατὰ τὴν σύναψιν τοῦ μεταξὺ αὐτῶν γάμου συστηθεῖσα προίξ, κινητὴ καὶ ἀκίνητος καὶ χρηματική, καὶ ἀπηλλάγη ὁ ἐφεσίβλητος πάσης περὶ ἀποδόσεως αὐτῆς ὑποχρεώσεως καὶ πάσης ἄλλης σχετικῆς πρὸς αὐτὴν ἀπαιτήσεως τῆς συζύγου αὐτοῦ, πρὸς ἐξασφάλισιν δὲ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν ὑποχρεώσεων τούτων κατεστάθησαν ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι οἱ ἐκκαλοῦντες, καὶ ἀνεδέχθησαν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξασφαλίσωσι τὸν πατέρα τοῦ ἐφεσιβλήτου κατὰ πάσης ἀξιώσεως, ἣν ἐναντίον τῶν διὰ τοῦ συμβολαίου συμφωνηθέντων ἤθελε προβάλει ἡ σύζυγος αὐτοῦ ὡς πρὸς τὴν προῖκα αὐτῆς.

Ἐπειδὴ οὕτως ἔχουσα ἡ διὰ τοῦ εἰρημένου

(*) Διὰ τῆς ἀγωγῆς ἐζητοῦντο κατὰ τῶν κληρονόμων τοῦ συζύγου τόκοι ἀπὸ τῆς διαλύσεως τοῦ γάμου.

(**) Ἱστορικόν. Ὁ Γ*** διαζευχθεὶς τὴν σύζυγόν του, διὰ συμβολαίου ἐπέστρεψεν αὐτῇ τὴν προῖκα πρὸ τῆς ὁριστικῆς λύσεως τοῦ γάμου, συμπαρισταμένων τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς καὶ ὑποσχεθέντων αὐτῷ ἀλώβητον τὸ κῦρος τοῦ συμβολαίου τούτου. Ἡ σύζυγος μετὰ τὴν λύσιν τοῦ γάμου, προβαλοῦσα τὸ ἄκυρον τοῦ συμβολαίου, ἐπανεζήτησε τὴν προῖκα, ὁ δὲ Α ἐνήγαγε τοὺς ὑποσχεθέντας αὐτῷ τὸ κῦρος τοῦ συμβολαίου. Προφανῶς ἐκ τοῦ ἱστορικοῦ τούτου καταφαίνεται ὅτι πᾶν ἄλλο ἢ ἐγγύησις ἦτο ἡ ὑπόσχεσις τῶν ἀδελφῶν τῆς συζύγου, διότι ἐπιστραφείσης τῆς προικὸς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γάμου οὐδὲ δανειστὴς οὐδὲ ὀφειλέτης ἀπέμεινεν. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἠδύνατο νὰ γείνῃ λόγος περὶ τοιούτων ἰδιοτήτων, ἕνεκα τῆς ἀκυρότητος τοῦ συμβολαίου, ὀφειλέτης μὲν ἦτο ὁ σύζυγος, δανειστὴς δὲ καὶ οὐχί ποτε ὀφειλέτις ἡ σύζυγος, ὥστε ἔλειπεν ὁ κυριώτατος ὅρος τοῦ συναλλάγματος τῆς ἐγγυήσεως τῆς ὑπὲρ τοῦ ὀφειλέτου τῷ δανειστῇ ὑποσχέσεως, διότι ἐπὶ τοῦ προκειμένου οἱ ἀδελφοὶ τῆς συζύγου ὑπεσχέθησαν ὑπὲρ τοῦ δανειστοῦ πρὸς τὸν ὀφειλέτην.— Ἐπρόκειτο λοιπὸν περὶ αὐτοτελοῦς συναλλάγματος, τὸ ὁποῖον δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπηρεασθῇ ἐκ τῶν παθῶν τοῦ συναλλάγματος τῆς ἐπιστροφῆς τῆς προικός.

συμβολαίου ἀναδεχθεῖσα ὑπὸ τῶν ἐκκαλούντων ἐνοχικὴ ὑποχρέωσις φέρει προδήλως, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, χαρακτῆρα ἐγγυήσεως, ἥτις, κατὰ τὸ ἄρθρον 1858 τοῦ Ἰονίου Ἀστικοῦ Κώδηκος, ἀποτελεῖ σύμβασιν, δι' ἧς τρίτος τις ἀναδέχεται πρὸς τὸν δανειστὴν νὰ πληρώσῃ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ ὀφειλέτου ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ πάντες οἱ τῆς ἐγγυήσεως ὅροι ὑπάρχουσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, διότι, κατὰ τὸ περὶ οὗ πρόκειται συμβόλαιον, ἡ μὲν σύζυγος τοῦ ἐφεσιβλήτου ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ παραιτηθῇ πάσης ἀπαιτήσεως, πηγαζούσης ἐκ τῆς προικός, ἣν ἐχορήγησεν, ὡς παραδοθείσης εἰς αὐτὴν καὶ ἀπήλλαξεν αὐτὸν πάσης ἐν γένει ὑποχρεώσεως ἀντιστοιχούσης πρὸς τὴν τοιαύτην αὐτῆς ἀπαίτησιν, οἱ δὲ ἐκκαλοῦντες, πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ἐφεσιβλήτου ἀπὸ πάσης ἀξιώσεως τῆς συζύγου αὐτοῦ, ἀντιθέτου πρὸς τὰ συμφωνηθέντα, ἐγένοντο ἐγγυηταὶ ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ὁλόκληρον· ἐντεῦθεν ἄρα ἕπεται, ὅτι ἡ συναφθεῖσα διὰ τοῦ εἰρημένου συμβολαίου ἔννομος σχέσις περιέχει πάντα τὰ οὐσιώδη τῆς ἐγγυήσεως στοιχεῖα, ἤτοι κυρίαν ὑποχρέωσιν καὶ παρεπομένην, γενομένην πρὸς ἐξασφάλισιν αὐτῆς, ἐν ἐλλείψει τῆς ὀφειλέτιδος, συζύγου τοῦ ἐφεσιβλήτου· ἐσφαλμένως δὲ ἰσχυρίζεται οὗτος, ὅτι ἡ τῶν ἐκκαλούντων ὑποχρέωσις ἀποτελεῖ τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1034 τοῦ Ἰονίου Κώδικος ὁριζομένην ἔννομον σχέσιν, καθ' ἣν ἀναλαμβάνει τις τὴν ὑποχρέωσιν ὑπὲρ τρίτου τινος ὑποσχόμενος τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ, καὶ ὑπόκειται εἰς ἀποζημίωσιν, ἐὰν ὁ τρίτος ἀποποιῆται νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ὑποχρέωσιν, ἣν ἀνέλαβε, διότι ἡ ἔννομος αὕτη σχέσις, ἥτις ἀποτελεῖ αὐτοτελῆ καὶ κυρίαν σύμβασιν, διάφορον τῆς ἐγγυήσεως, ἔχει χώραν καθ' ἣν περίπτωσιν ἀναλαμβάνεται ὑπό τινος κυρία ὑποχρέωσις, συνισταμένη εἰς τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ νὰ ἐκτελεσθῇ ὑπὸ τοῦ τρίτου πρᾶξίς τις, ἢ νὰ ἐπικυρωθῇ πρᾶξις αὐτοῦ, ἔχουσα ἐλλείψεις χρηζούσας ἐπικυρώσεως, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὡς εἴρηται, οἱ ἐκκαλοῦντες ῥητῶς ἀνεδέχθησαν τὴν ὑποχρέωσιν, ἣν συνῆψεν ἡ σύζυγος τοῦ ἐφεσιβλήτου καὶ ἠγγυήθησαν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης.

Ἐπειδὴ δέ, κατὰ τὸ μὲν ἄρθρον 1045 τοῦ Ἰονίου Ἀστικοῦ Κώδικος, εἰς τῶν οὐσιωδῶν διὰ τὸ κῦρος πάσης συμβάσεως ὅρων εἶναι αἰτία θεμιτὴ τῆς ὑποχρεώσεως, κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 1045 ὑποχρέωσις ἐπὶ ἀθεμίτου αἰτίας στηριζομένη δὲν δύναται νὰ ἦναι τελεσφόρος καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 1047 ἡ αἰτία εἶναι ἀθέμιτος, ὅταν ἀπαγορεύηται ὑπὸ τοῦ Νόμου ἢ ἀντιβαίνῃ εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη ἢ εἰς τὴν κοινὴν τάξιν.

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν διατάξεων τούτων προκύπτει, ὅτι ἡ σύμβασις, ἥτις ἔχει ὡς αἰτίαν τὴν διάλυσιν ἐγκύρου γάμου διὰ μὴ νόμιμον καὶ πραγματικὸν λόγον, εἶναι ἄκυρος καὶ οὐδὲν παράγει ἀποτέλεσμα ὡς ἀπαγορευομένη ὑπὸ τοῦ Νόμου καὶ ὡς ἀντικειμένη εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη καὶ τὴν δημόσιαν τάξιν· ἀκύρου δὲ οὔσης, ἕνεκα τοῦ εἰρημένου λόγου τῆς κυρίας συμβάσεως, εἶναι ἄκυρος καὶ ἄνευ ἀποτελέσματος καὶ ἡ παρεπομένη σύμβασις τῆς ἐγγυήσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 1859 τοῦ Ἰονίου Ἀστικοῦ Κώδικος, καθ' ὃ ἄνευ ἐγκύρου κυρίας ὑποχρεώσεως δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἐγγύησις· ἐὰν ἄρα ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ κυρία σύμβασις, ἣν συνῆψε μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ ὁ πατὴρ τοῦ ἐφεσιβλήτου, εἶναι ἄκυρος καὶ μὴ οὖσα, ὡς ἔχουσα αἰσχρὰν καὶ ἀθέμιτον αἰτίαν, ἡ ἐγγύησις, ἣν πρὸς ἐξασφάλισιν αὐτῆς ἀνεδέχθησαν οἱ ἐκκαλοῦντες, δὲν δύναται νὰ ἦναι ἐπίσης τελεσφόρος.

Ἐπειδὴ ἀληθῶς μέν, καθ' ἃ σκέπτεται ὀρθῶς ἡ προεκδοθεῖσα ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου ὑπ' ἀριθ. 215 τοῦ 1888, τὰ μέσα τῆς ἀποδείξεως ῥυθμίζονται ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος καθ' ὃν χρόνον παρήχθη ἡ ἔννομος πρᾶξις, περὶ τῆς ἀποδείξεως τῆς ὁποίας πρόκειται, νόμου, καὶ οὐχὶ ὑπὸ τοῦ νόμου ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ὁποίου διεξάγεται ἡ ἀπόδειξις· ἄρα ἐπὶ τοῦ προκειμένου καταρτισθείσης τῆς ἐγγυήσεως ὑπὸ τὴν ἰσχὺν τοῦ Ἰονίου Ἀστικοῦ Κώδικος, εἶναι ἐφαρμοστέαι αἱ περὶ ἀποδεικτικῶν μέσων διατάξεις αὐτοῦ καὶ οὐχὶ αἱ τῆς ἰσχυούσης Πολιτικῆς Δικονομίας. Κατὰ τὸ ἄρθρον ὅμως 1264 τοῦ Κώδικος τούτου ἐπιτρέπεται ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις, ὅταν ἦναι ἀδύνατος εἰς τὸν πιστωτὴν ἡ λῆψις ἐγγράφου περὶ τῆς συνομολογηθείσης μετὰ τοῦ ὀφειλέτου ὑποχρεώσεως· γενικῶς δὲ ἐκφραζομένου τοῦ νόμου διὰ τοῦ πρώτου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου τούτου, ἕπεται ὅτι κατὰ τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς προσβάλλεται σύμβασίς τις ὡς περιέχουσα αἰτίαν ἀθέμιτον, ἤτοι ἀντιβαίνουσα εἰς ἀπαγορευτικὰς διατάξεις ἢ εἰς τὰ παραγγέλματα τῆς ἠθικῆς, ὡς ἐκ τῆς κατ' ἀνάγκην ὑπαρχούσης ἀδυναμίας περὶ τὴν ἀπόκτησιν ἐγγράφου, ἡ μαρτυρικὴ ἀπόδειξις, λόγῳ τῆς ἀδυναμίας ταύτης, εἶναι παραδεκτὴ κατά τε τὴν διάταξιν τοῦ εἰρημένου ἄρθρου καὶ τὴν τοῦ 1269, καθ' ὃ τὰ τεκμήρια εἶναι δεκτά, ὅταν ἡ σύμβασις προσβάλλεται ὡς προϊὸν ἀπάτης ἢ δόλου. Ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου προσβληθείσης τῆς ἐπιδίκου συμβάσεως, ὡς ὑποκρυπτούσης ἀθέμιτον καὶ ψευδῆ αἰτίαν, ἐσφαλμένως ἔκρινεν ἡ προεκδοθεῖσα ἀπόφασις, ὅτι δὲν ἦτο παραδεκτὴ ἡ ἐμμάρτυρος ἀπόδειξις κατὰ τοῦ περιεχομένου τοῦ συμβολαίου. Ἐκ τοῦ ἐκδοθέντος δὲ τῆς 7 Μαίου 1862 ἐν τοῖς Ἰον. νήσοις [illegible] ὅταν ἔγγραφόν τι προσβάλλεται [illegible] εἰκονικότητι ἐπετράπη κατ' ἐξαί[illegible] κου κατὰ τοῦ περιεχομένου τοῦ [illegible] ἕπεται, ὅτι ὁ Ἰόνιος νομοθέτης [illegible] ρεύσῃ τὸ ἐμμάρτυρον μέσον ἐν [illegible] καθ' ἃς προσβάλλεται σύμβασι[illegible] πτουσα ἀθέμιτον αἰτίαν, διότι [illegible]

ήχει τον χαρακτήρα νόμου ερμηνευτικού, εκδοθέντος προς ερμήνευσιν των περί αποδεικτικών μέσων διατάξεων του Κώδικος και μόνον αντικειμένου αύτου, ως προκύπτει εξ του τρόπου λύσεως, την οποίαν της διατάξεως του άρθρου 1276 του Κώδικος περί δικαστικού όρκου και του γραμματίου, ει και τούτου τις ίσως δύναται να ειπή ότι δια των παρεχομένων εν τω γραμματίω αποφάσει του δικαστηρίου λόγων έχάλασ απλούστατον ή μαρτυρος απόδειξις».

Αριθ. 194 (1890 Τμ. Α'.

Εισηγητής ο άρεοπαγίτης κ. Μ. Διγενής.

Εκτίμησις εγγράφ. καταστατικού διάταγμα περί αυτού του 1851, «Κηρυκικ».

Επειδή το δικαίωμα Ερετών εν σχέσει τη προς τα πράσινα και σιφόνι Ιη της θεσπίσης τον προκειμένου περί αποφάσεως των, εκτιθέντων εν σοινοίς της ψηφου απόφασιν, ότι κύτοι πρεσβυτικοί και τοιχί διαδικαστικοί λόγοι, δεν δύνανται ένεκα τούτου να ληφθώσιν υπ' όψιν εν τω παρόντι στάδιο της δικης, ως μη περιέχοντα ούδεν τον ουσιωτικόν της διαδικασίας σχηματος, ο τοιούτος δε κατηγορία μη δυνάμενος να ανατρέψη την κρίσιν του Αρείου Πάγου Ενγχον άρθ. 810 § 2 Διδ. Διαφορων.

Επειδή τα άρθρα διατάγμα της 4 Δεκεμβρίου 1836, ή ως ετέρωσε το εκτελεστικόν εξουσίας να παραγγείλωσι τας εν Πειραιεί Πολίας γαίας επί τας εν τοις εναγκαλιστικοίς τόποι, εκτός του επί προ της εκδόσεως του δεν εγγραφθή ο εν συμβολαίω της επιφανείας γνωρισθούσης ακινήτου κακός ούσα δια τα εγγυ ούσης επίγνοια Διατάγματος, ουδ' εγγραπτικαί περί τούτου Διατάγματι της 18 Σεπτεμβρίου 1836 το κανονζόμενον τον καταστών τον υποθηκών διατηρούσιν κατα τα τα τοις εγγύοις συμπτωμα, ουδεμίαν ισχύν έτι ούσαν της διαδικασίας της έδωκε περιορισμούς και ως τοιούτου παύσαν εσίς ίρους δε ο δε παρεχόμενος εν τούτοι αύτοις ως τοις ο τοιούτος τελικώς απρίπτει το κατεστραπτόν τον τον καταχθέντος συμβολαίου. Απορρίπτουσιν δε και διάταγμα Ιδρύσεως τον υπ' εσίν νόμος κάλε διάταγμα αναλογίαν τον τοιούτον τον περιοχεις τοῦ κράτους και ίσχυρο τούτο τον δρον τινων συνθηκών και τις της εκπομπεσίας του πλοίου κατά τον τρόπον τον Ελληνικόν, ούδεν ήττον παρίδουσι, ει δι τα εις εκτυπώσεις κρίσεις ου ου τα ύποιμος ούτε Ελληνικόν δεν συνέλυσε δε τοιούτος ίσως διαταγής τα τα της συμβατικού τινος αποστόλου ανωτάτου δικαστηρίου της ούσης, ανήκουσι τον τον Αρείου Πάγου Ενγχον».

Δυνάμεις δε ήδη ή συμπέρασματικώς

ΠΟΙΝΙΚΗ

Αριθ. 132 (1890) Τμ. Β'.

Εισηγητής ο αντιπρόεδρος κ. Β. Παπαδόπουλος

Απόλυσις εναλλαγματικού συμβολαίου και διαφοράς έτέρου, όστο επιφέρουν τοῦ δικαστικού συμβολαίου, παράδοσις καθ' ύποκατ. Κυρίωσις του άρθ. Χ.

Επειδή λεγθη τα απαιτούμενα ως προς το αναιρετικόν υπό του προσλαλουμένου δικαστηρίου δεκάτου του συμβολαίου των εν Τριπόλει Πετροβαλαίων, ότι ο πωλητικός ως παραγγείλ το δημ. Φ'' απόφασις της επιτροπής δε εγγράφου αυτού διατάγης τοῦ υπάρχοντος εναλλαγματικού συμβολαίου του νεου του άρθρου αποστόλου, ως ελλιν αρνήν, κατενεχλιθέντων ανάντων τον διατάξεων του περί δόσεων νόμου και ούτω παρίδουσι τον ουσιωτικόν της επιτηρήσεως της αυτών ως δόμεως γον υπαρξιος, τα κατεστραπτόν εις την εν αθότητα αυτής εξ ανεπαρκείας της αποδείξεως ως προς τον βουλομενον παραβάντα και ανωτέρω εστάθησε παρεστατικά.

Επειδή ορθώς επίσης εκτίμησε και τον συμβολαιον Πατραλεξανδρικού και τα επικυρώσεν αυτό δικαιωμα τον Εφετείου λαμπρο εγκρατούσιν τα άρθρ. 103 και 11 νομ. αρχ. εδικ. ότι μετα τον λοιπον κατηγορούμενον ουσιωτικόν ουσιωτικόν της τε αυτού απαραβασιμους πράξεις προς ραθέτο τον επιστρεφομενον τον ε σφαλμα τοῦ νομ. ἐν δε απόφ. ουδεν ουσιωτικόν ελλειμμα του αναιρετικου, εκ ενστασεως κατηγορίας συμβολου της νεου συστου, δι' ἀπιπτ ουσιωτικόν ουσιωτικόν της ουσιωτικόν ουσιωτικόν της συμβολαίου του παραλειπόμενον, ως προς τον αναιρουσα, δε ισχυει ως μονον ασκιτον της αρχαιας πράξεως.

Αριθ. 133 (1890) Τμ. Β'.

Εισηγητής ο αντιπρόεδρος κ. Β. Παπαδόπουλος

Κατάγγελις χαλκίδων συγγραφέων. Ιδιοποίησις.

Επειδή το δεκάτον του συμβολαίου των εν Βόλω Πετραλαλούσων, ότε εγκαλούμενος ούτος του προσδιόρισεν ουσιωτικόν, ως προς τον αναβολεστ το αναιρετικόν, πράξις της βουλευτικου, ίσχυουν εν τη χειρογραφή αυτου εφορία τε ο ουσιωτικόν της ουσιωτικόν ουσιωτικόν, ελλειμμα του ουσιωτικόν ουσιωτικόν, ουσιωτικόν ουσιωτικόν, ουσιωτικόν ουσιωτικόν,

πραξιδικίας· ἰσχυρίσας οὗτος, κατὰ τὸ 1887, ὅτι ἐξετελέσθησαν αἱ ἀξιούμεναι πράξεις, δι' ἃς κατεδικάσθησαν, κἂν ἀπαιτοῦνται τὴν ἐξέλεγξιν μόνον ἐπὶ τοιούτου τινὸς ἀντικειμένου.

Ἀρ.Θ. 141 (1890 Τμ. Β.').

Εἰσηγητὴς ὁ κοσμήτωρ κ. Β. Ἀναστοπουλος.

Ἀνάτμησις κατασθέσεως κατὰ τὸ ἄνευρον μόνον μέρος, ἐφ' ὅσον συνὶ τὸ μέρος τοῦτο ἐν τῇ διαγωγῇ, ἐπιφέρει ἐν τῷ ὁλοκλήρῳ τοῦ κατασθέτου μέρους.

Ἐπειδὴ ἐκκλείστου τῆς διαδικασίας τὸ ἐξ ἀναγνώσεως ἔγγραφον, ὃ ἀνεπιτρέπων ἐνεργοποίησιν τῆς ἀνοικοδομῆς, ἐπιφέρει ἐν τῷ ὁλοκλήρῳ τοῦ κατασθέτου μέρους καὶ τοῦτο ἐπειδὴ ἐν τῇ διαγωγῇ τοῦ ἐνάγοντος

Αρθ. 1644 (1890). *

Εισαγγελία εφέσεως Αγρινίου.—Στοιχεία επιδιωκόμενης αντιδίκου.—Επιδικασία ένα επιπεδόσπιτο.—Συμβολαίου ανάγνωσις.—Επιδικασία δικαιωμάτος ένα επιπεδόσπιτο.

Υπενθ. κατά τό άρθρον 903 § 1 της Πολιτ. Δικονομίας κάνονται σύμφωνα έντάλματα έν κατασχηθείσι, άλλα μετά τον δέξασθαι τάς κατά τούτων ανακοπάς των αλλοτρίων κατεχόντων κινητά, διαλαμβάνει ή κατασχεθείσα δίκη είναι ανοιχτή της κατασχέσεως των κινητών να προηγηθή η αναζήτησις αυτών και ή διάθεσις προ τούτου συνεπειών, να βεβαιωθή, ότι δεν υπάρχουν τοιούτοι κινητοί ή ίσως τοιούτοι υπάρχοντες ανήλιωσαν περί ακυρότητος της κατασχέσεως της κινητού αύτου πράγματος ή δικαιώματος, τό οποίον ζητεί ή ενάγουσα να κηρυχθή ότι ανήκει εις αυτήν, διότι τό κυριότερον πράγμα τό οποίον ζητεί ή ενάγουσα είναι τούτο, μετατρεπόμενον δε εις χρήματα, ή αξία του θέλει ανέλθει εις ποσόν μεγαλήτερον των χιλίων δραχμών, ή δε ενάγουσα δεν ισχυρίζεται ότι ανήκει εις αυτήν ή κατοχή του πράγματος τούτου, αλλά μόνον ότι ανήκει εις αυτήν το δικαίωμα της ενοικιάσεως του πράγματος τούτου, ήτοι ότι ανήκει εις αυτήν το δικαίωμα να κατέχη τό πράγμα τούτο ως ενοικιαστής, ήτοι ως μισθωτής, ήτοι ως ενοικιαστής του πράγματος τούτου, ήτοι ως ενοικιαστής του πράγματος τούτου, ήτοι ως ενοικιαστής του πράγματος τούτου

ρον μέρος αὐτῆς ὡς ἀγοραστὴς καὶ κύριος, καθὰ ἐκ τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ σκέψει τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως ἀναφερομένων ἐγγράφων καὶ πράξεων προκύπτει, καὶ ἀφ' οὗ διὰ τῶν τοιούτων πράξεων τὴν ὑπὸ τῆς συζύγου του γενομένην συνεισφορὰν τῆς ἐπιδίκου προικώας καὶ κατὰ κυριότητα, λόγῳ τῆς διατιμήσεως, ἀνηκούσης αὐτῷ οἰκίας οὐ μόνον δὲν ἀπέκρουσεν ἀλλὰ κατὰ τὴν περὶ τῶν ἄνω γεγονότων κρίσιν τοῦ δικαστηρίου ἐνέκρινεν, θεωρεῖται κατὰ τὸν ἀνωτέρω κανόνα τῆς ἀναδρομικῆς ἰσχύος τῆς ἐγκρίσεως ταύτης ὡς ἀρχῆθεν ἐντειλάμενος αὐτὴν καὶ νομίμως ἀποκρούεται ἐν τῇ ὑπὸ συζήτησιν ἀγωγῇ ἐκδικῶν τὸ ἐντολῇ αὐτοῦ πωληθὲν ἐπίδικον κατὰ τὴν ἄνω διάταξιν τοῦ νόμου Ν. 49 Πανδ. (17. 1) de mand. Βασιλ. ΙΔ. Α). 49. ὡς ἐν δόλῳ ὢν καὶ δολίως φερόμενος κατὰ τὸν ἄνω μνημονευθέντα κανόνα τοῦ δικαίου, τοῦ ἐναγομένου ἐκ νομίμου τίτλου ἤτοι τοῦ ὑπ' ἀριθ. 13072 προικώου συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Π. Πέρδικα λόγῳ διατιμήσεως προικὸς γενομένου κυρίου παρὰ τῶν προκατόχων του κτησαμένων αὐτὸ διὰ τῆς ἀπὸ 27 Ὀκτωβρίου 1890 ἐκθέσεως διανομῆς, ἥτις, ὡς ἐπίσημος δικαστικὴ πρᾶξις ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ παρέδρου τῶν πρωτοδικῶν γενομένη καὶ βεβαιωτικὴ τοῦ πώλησιν περιλαμβάνοντος δικαστικοῦ συναλλάγματος τῆς διανομῆς, ἀναπληροῖ τελείως τὴν ἐκ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου ἀπαιτουμένην δι' ἐπισήμου πράξεως πιστοποίησιν τῆς μεταβιβάσεως τῆς κατοχῆς ἀκινήτων καὶ ἀποτελεῖ νόμιμον τίτλον κτήσεως πλῆρες ἔχοντα τὸ κῦρος κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα. Προκειμένου δὲ ἐν τῇ γενομένῃ διὰ συνεισφορᾶς διαθέσει τοῦ ἐπιδίκου ὑπὸ τῆς συζύγου τοῦ ἐνάγοντος οὐχὶ ἐπὶ ἀδιατιμήτου προικώου ἀκινήτου, ὅπερ, λόγῳ τῆς ἐκ τοῦ Νόμου ἀκυρότητος τῆς πωλήσεως, ἐκδικεῖται κατὰ παντὸς τρίτου, ἀλλὰ περὶ διατετιμημένης λόγῳ πωλήσεως προικός, ἥτις ἀναλύεται εἰς προσωπικὴν διὰ τὸ ἰσάκιον ἀπαίτησιν μεταξὺ τῶν συζύγων (Ν. 1. Κώδ. 5. 19. Νεαρ. 22 Κεφ. ΛΘ'.), καὶ δι' ἣν τὸ ἐκ τῆς διεκδικήσεως τῶν διατετιμημένων προικῴων δικαίωμα κατηργήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ περὶ μεταγραφῆς Νόμου, ἡ τυχὸν ἐν τῇ κατὰ τὸν ἄνω τρόπον γενομένῃ διαθέσει καὶ μεταβιβάσει τοῦ ἐπιδίκου προικῴου ἐνυπάρχουσα ἐπιστροφὴ τῆς προικὸς εἰς τὴν σύζυγον ἐν συνεστῶτι τῷ γάμῳ κατὰ περίπτωσιν μὴ ἀναγραφομένην ἐν τῷ νόμῳ, καὶ ἡ ἐκ τούτου ἀκυρότης τῆς τοιαύτης ἐπιστροφῆς δύναται μὲν νὰ παραγάγῃ προσωπικὴν παρὰ τῷ συζύγῳ ἀπαίτησιν κατὰ τῆς συζύγου του πρὸς ἀνάληψιν τοῦ ἰσαξίου τῆς προικὸς λόγῳ τῆς ἐκ τῆς διατιμήσεως ἐνεργουμένης ἀναλύσεως αὐτῆς εἰς χρηματικὴν ἀπαίτησιν, δὲν δύναται ὅμως καὶ εἰς τὴν καταργηθεῖσαν διεκδίκησιν τῶν διατετιμημένων νὰ δώσῃ χώραν καὶ παραβλάψῃ τὰ νομίμως κτηθέντα δικαιώματα καὶ συμφέροντα τῶν τρίτων καλῇ πίστει κτησαμένων, ἀφ' οὗ μάλιστα ὁ σύζυγος, ὡς ἀπόλυτος κύριος τοῦ διατετιμημένου δύναται πρὸς πάντα νὰ διαθέσῃ αὐτὸ κατὰ βούλησιν, ἡ προβαλλομένη δὲ ἀκυρότης ἐπὶ λόγῳ ὅτι ὑποκρύπτεται ἐν τῇ ἄνευ νομίμου λόγου τοιαύτῃ ἐπιστροφῇ τῆς προικὸς πρὸς τὴν σύζυγον δωρεὰ μεταξὺ τῶν συζύγων ἄκυρος κατὰ νόμον, οὐδεμίαν εἶχεν ἐν προκειμένῳ ὑπόστασιν, καθόσον οὐδεὶς σκοπὸς ἐλευθεριότητος ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος ζητουμένῃ ἐγκρίσει τῆς πράξεως τοῦ συζύγου περὶ διαθέσεως τοῦ προικῴου καὶ ἀποδόσεως αὐτοῦ εἰς ταύτην ἐπὶ τούτῳ δείκνυται, οὐδὲ καί τι τῶν στοιχείων τῆς δωρεᾶς ἤτοι αὔξησις τῆς περιουσίας ἐξ ἑνὸς καὶ ἐλάττωσις αὐτῆς ἐξ ἑτέρου ὑπάρχει, ἀφ' οὗ ἡ πραγματοποίησις τῆς συνεισφορᾶς, ἐφ' ᾗ τὸ προικῷον κατεβλήθη ἐπὶ λήψει τοῦ ἐκ ταύτης ἀνταλλάγματος τῆς κληρονομικῆς μερίδος τῆς συζύγου αὐτοῦ γενομένη οὐδεμίαν πρόθεσιν δωρεᾶς περιλαμβάνει, τέλος δὲ ἡ προβαλλομένη ἀκυρότης τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἐγκριθείσης πράξεως ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ἐγένετο μεταβίβασις ἀκινήτου ἄνευ συμβολαιογραφικῆς πράξεως οὐδεμίαν ἔχει ἔννομον ὑπόστασιν, καθόσον ἡ μὲν ἐπὶ πωλήσει τοιούτου κτήματος ἔγκρισις δύναται καθὰ ἄνω εἴρηται καὶ ἄλλως ἢ δι' ἐπισήμου πράξεως νὰ δοθῇ καὶ ἐκ πράξεων νὰ συναχθῇ, ἡ δὲ μεταβίβασις τῆς κατοχῆς τοῦ ἐπιδίκου πρὸς τοὺς δικαιοπαρόχους τοῦ ἐναγομένου ἀδελφοὺς Κ*** γενομένη διὰ τῆς περὶ διανομῆς ἐκθέσεως τοῦ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου εἰσηγητοῦ παρέδρου ἐκπληροῖ τοὺς ἐκ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου ἀπαιτουμένους ὅρους τῆς συντάξεως ἐπισήμου συμβολαίου καὶ ἀναπληροῖ τὴν ἀπαιτουμένην ἐνώπιον ἀρχῆς πιστοποίησιν τῆς τοιαύτης τὴν μεταβίβασιν ἀκινήτου ἀφορώσης πράξεως.

Ἐπειδὴ καὶ τὸ ἕτερον τοῦ ἐκκαλοῦντος παράπονον, ὅτι κακῶς τὸ Πρωτοδικεῖον ἐθεώρησεν, ὡς ὑποχρεωτικὴν τὴν συνεισφορὰν τῆς συζύγου του, ἐν τῇ συμμετοχῇ αὐτῆς εἰς τὴν πατρικὴν κληρονομίαν, μὴ ἀναγνωριζομένης τοιαύτης ἐκ τοῦ Νόμου, καὶ ὅτι ἡ γυνὴ δὲν δικαιοῦται εἰς ἐπιστροφὴν τῆς προικός, οὐδ' ἀπαιτεῖ ταύτην κατὰ νόμον ἐπὶ τῷ συνεισενεγκεῖν, ἀλλὰ τὸ μετ' ἀφαίρεσιν τῆς προικὸς, συνυπολογιζομένης κατ' ἀξίαν καὶ μὴ συνεισαγομένης αὐτουσίου, πλεονάζον ἐκ τῆς κληρονομικῆς μερίδος, καὶ ὅτι ἡ συνεισφορὰ ἐν προκειμένῳ ἐγένετο ἀκύρως, ἀπορριπτέον ἐστὶν ὡς μὴ βάσιμον, καθόσον, καθὰ διερρυθμίσθησαν τὰ περὶ συνεισφορᾶς κατιόντων εἰς τὴν κληρονομικὴν περιουσίαν διὰ τῶν καὶ ἐν τῇ ἐκκαλουμένῃ ἀποφάσει παρατεθειμένων διατάξεων (Ν. 17. Κώδ. (6. 20) Νεαρ. 18. κεφάλαιον 6 καὶ τῶν Ν. Πανδ. de collati. bonor. et dot Ν. 1 § 11. 12 (37. 6) Ν. 4. 8. 9. Πανδ. (37. 7) Νεαρ. 97 κεφάλ. 6), ἡ λόγῳ τῆς ἰσότητος τῶν κληρονόμων ἀναγραφομένη συνεισφορὰ τῶν θελόντων νὰ μετάσχωσι τῆς κληρονομίας κατιόντων εἶναι ὑποχρεωτική, καὶ ἡ πραγματοποίησις αὐτῆς παρέπεται ὡς ἀναγκαῖος ὅρος τῆς ἐξασκήσεως τοῦ πρὸς διαδοχὴν δικαιώματος, τῆς ὑπεισελεύσεως εἰς τὴν κληρονομίαν καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς διανομῆς αὐτῆς μεταξὺ τῶν συγκληρονόμων· ἡ πραγματικὴ δὲ τῆς τοιαύτης ὑποχρεώσεως ἐκτέλεσις γίνεται κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὀφείλοντος αὐτὴν εἴτε δι' ἀσφαλείας (aut cautione) εἴτε διὰ πραγματικῆς καταβολῆς (aure) τοῦ συνεισακτέου ἀντικειμένου, δυναμένου τοῦ εἰς συνεισφορὰν ὑποχρέου νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ὑποχρέωσιν διὰ τῆς καταθέσεως τοῦ ἰσαξίου μόνον συναινούντων καὶ τῶν συγκληρονόμων, ἐκτελεῖται δὲ διὰ τῆς πραγματικῆς διανομῆς τῶν συνεισακτέων ἀντικειμένων· ἑπομένως ἡ ὑποχρέωσις τῆς συζύγου τοῦ ἐνάγοντος πρὸς συνεισφορὰν τῆς προικὸς ἐπεβάλλετο αὐτῇ ἐκ τοῦ Νόμου ὑποχρεωτικῶς, ἀφ' ἧς ἐδήλωσεν, ὅτι ἐπεθύμει νὰ μετάσχῃ τῆς πατρικῆς κληρονομίας ὡς κληρονόμος καὶ λάβῃ μέρος εἰς τὴν διανομὴν αὐτῆς, ἀφ' οὗ δ' αὕτη, καθὸ εἶχεν ἐκλεκτικὸν δικαίωμα κατέθετο, ἄνευ ἀντιρρήσεώς τινος ἑτέρας τῶν συγκληρονόμων, εἰς τὴν κληρονομικὴν περιουσίαν πρὸς διανομὴν αὐτὸ τοῦτο τὸ ἐπίδικον προικῷον ἀκίνητον, νομίμως διαθέσασα αὐτὸ κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ σκέψει ἐκτεθέντα, καὶ δὲν ἐδήλωσεν ἐν τῇ διανομῇ, ὅτι ἐπεθύμει τὴν κατάθεσιν τοῦ ἰσαξίου μόνον τῆς ληφθείσης προικός, ἐγκύρως ἐγένετο συνεισφορὰ αὐτουσίου τοῦ ἐπιδίκου καὶ ἡ πραγματικὴ διανομὴ αὐτοῦ, ὡς ἀποτελέσαντος διὰ τῆς νομίμου εἰσφορᾶς μέρος τῆς κληρονομικῆς περιουσίας.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ (*)

Ποινικὴ ἀπόφασις τοῦ ἀκυρωτικοῦ τῆς 23 9βρίου 1889.

Κλοπὴ ἐν δημοσίᾳ ὁδῷ.-Ἐτυμηγορία τῶν ἐνόρκων ἐκφράζουσα τὴν προσωπικὴν γνώμην αὐτῶν περὶ τῆς δημοσιότητος τῆς ὁδοῦ.

Ἐὰν οἱ ἔνορκοι ἀπαντήσωσι καταφατικῶς εἰς τὸ τεθὲν εἰς αὐτοὺς ζήτημα περὶ τῆς δημοσιότητος τῆς ὁδοῦ δεχόμενοι ὅτι ἡ ὁδὸς λογίζεται δημοσία ὡς χρησιμεύουσα εἰς διάβασιν ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, ἡ ἀπάντησις αὕτη εἶναι ἀνεπαρκής, διότι δι' αὐτῆς ἐκφράζεται ἡ κοινὴ γνώμη περὶ τῆς δημοσιότητος τῆς ὁδοῦ καὶ οὐχὶ ἡ προσωπικὴ γνώμη τῶν ἐνόρκων. Τοιαύτη δὲ ἐτυμηγορία δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς βάσις ποινῆς.

Πολιτικὴ ἀπόφασις ἀκυρωτικοῦ 25 Μαρτίου 1889.

Γάμος.-Διαζύγιον ληφθὲν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.-Νόμος 27 Ἰουλίου 1884 περὶ διαζυγίου.-ἀναδρομικὸν ἀποτέλεσμα.

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ μεταξὺ Γάλλων συναφθέντος διαζυγίου κανονίζει μόνος ὁ γαλλικὸς νόμος.

(*) Ὑπὸ τοῦ κ. Β. Παππαδοπουλου ἀρειοπαγίτου.

Ὅθεν ὁ δεύτερος γάμος, ὃν συνῆψε Γάλλος εὑρισκόμενος ἁπλῶς εἰς προσωπικὴν διάστασιν μετὰ τῆς πρώτης αὐτοῦ συζύγου ἣν εἶχε νυμφευθῆ ἐν Γαλλίᾳ, εἶναι ἄκυρος κατὰ τὸν γαλλικὸν νόμον. Εἶναι δὲ ἀδιάφορον ἂν πρὸ τῆς συνάψεως τοῦ δευτέρου γάμου εἶχε λάβει οὗτος διαζύγιον ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτοῦ συζύγου δι' ἀποφάσεως ἐκδοθείσης ὑπὸ ἀλλοδαποῦ δικαστηρίου καὶ μετὰ τὴν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πολιτογράφησιν αὐτοῦ. Δὲν καθιστᾷ δὲ ἔγκυρον τὸν δεύτερον τοῦτον γάμον τὸ ὅτι συνάψας αὐτὸν ἔτυχεν ἐκ νέου διαζυγίου δυνάμει τοῦ ἀπὸ 27 Μαίου 1884 νόμου (δι' οὗ εἰσήχθη τὸ διαζύγιον) διότι ὁ νόμος οὗτος δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην ἀναδρομικὸν ἀποτέλεσμα καὶ νὰ καταστήσῃ ἔγκυρον γάμον συναφθέντα καθ' ὃν χρόνον διήρκει εἰσέτι ἡ ἰσχὺς τοῦ πρώτου γάμου, ὡς μὴ διαλυθέντος νομίμως(*).

Ἀπόφασις τοῦ πρωτοδικείου Σηκουάνα 12 Ἰουλ. 1888.

Γάμος.-Τέλεσις αὐτοῦ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.-Παράλειψις τῶν δημοσιεύσεων καὶ τῆς μεταγραφῆς αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ προσαγόμενον ἔγγραφον ἡ Σάρρα Βερνὰρ ἐτέλεσεν ἐν Ἀγγλίᾳ γάμον μετὰ τοῦ ὑπηκόου ἕλληνος Δαμαλᾶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τῆς κομητείας Midlesex· τὸ δὲ ἔγγραφον τοῦτο ἐγγεγραμμένον ἐπὶ φύλλου ἀποσπασθέντος ἐκ τοῦ σπελέχους τοῦ μητρῴου περιεῖχεν ὅλας τὰς ἐν χρήσει ἐν Ἀγγλίᾳ διατυπώσεις, ἤτο ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ τελέσαντος τὸν γάμον δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ περιβεβλημένον ἐν γένει δι' ὅλων τῶν προσόντων δημοσίου ἐγγράφου.

Ἐπειδὴ ματαίως ἀντιτάσσουσιν οἱ ζητοῦντες τὴν ἀκύρωσιν τοῦ γάμου ἐνάγοντες τὰ ἄρθρα 170, 171, 184, 187 καὶ 191 τοῦ ἀστυκοῦ κώδ., διότι ὁ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ γενόμενος γάμος μεταξὺ Γάλλων ἢ μεταξὺ Γαλλίδος καὶ ἀλλοδαποῦ δὲν εἶναι ἀπολύτως ἄκυρος λόγῳ παραλείψεως τῶν ἀπαιτουμένων διατυπώσεων, ἀλλὰ μόνον ἐν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου ἡ παράλειψις αὕτη ἐγένετο σκοπίμως πρὸς καταδολίευσιν τῶν διατάξεων τοῦ γαλλικοῦ νόμου.

Ἐπειδὴ ἡ Σάρρα Βερνὰρ ἔχουσα ἡλικίαν μείζονα τῶν 25 ἐτῶν καὶ μὴ ἔχουσα γονεῖς ζῶντας δὲν ἦτο ὑπόχρεως νὰ ἀπευθύνῃ τὰ ἔγγραφα ὅσα ἀπαιτεῖ τὸ ἄρθρ. 151 τοῦ κώδ. (actes respectueux).

Ἐπειδὴ ἡ ἀπόλυτος τοῦ γάμου [illegible] πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ἄρα καὶ [illegible] τῶν συζύγων, δικαιοῦνται νὰ [illegible]

(*) Ἴδε ὁμοίαν ἀπόφασιν τοῦ ἐν Πα[illegible] τῆς 14 Μαρτίου 1889 καταχωρηθεῖσαν [illegible] ρίδι τοῦ διεθνοῦς ἰδιωτικοῦ δικαίου [illegible] Clunet σ. 463 τοῦ ἔτους 1889 καὶ [illegible] Ρουὲν τῆς 6 Ἀπριλίου 1887 ἐν σελ. 96.

ἐπέρχεται μόνον ὅταν ἐλλείπῃ ἡ νόμιμος πρὸς γάμον ἡλικία, ἢ ὅταν ὁ γάμος εἶναι ἄκυρος λόγῳ διγαμίας, αἱμομιξίας ἢ συγγενείας εἰς ἀπηγορευμένον βαθμόν· τοιοῦτόν τι ὅμως δὲν ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ προκειμένου (*).

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ 31 Δεκρίου 1890/8 Ἰανουαρ. 1891

Συνιστᾶται ἐν Licata τῆς Σικελίας προξ. πρακτορεῖον ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐν Μεσσήνῃ προξενείου.

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ 9/11 Ἰανουαρίου 1891.

Περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ δήμου Κρωπίας εἰς τὸ Πταισματοδικεῖον Ἀθηνῶν.

Ὁ ἀποτελῶν τὸ καταργηθὲν Εἰρηνοδικεῖον Κρωπίας δημώδους ὄχλου, ὡς πρὸς τὴν ποινικὴν ὑπηρεσίαν θέλει ὑπάγεσθαι εἰς τὸ Πταισματοδικεῖον Ἀθηνῶν.

ΝΟΜΟΣ ΑΩϚ΄ 14/18 Ἰανουαρίου 1891.

Περὶ καταργήσεως τοῦ ἀπὸ 14 Δεκεμβρίου 1887 ΑΦΠΖ΄ νόμου περὶ ἀναθεωρήσεως ἀνθηρημένων πράξεων ψηφισμένων μετὰ τῆς καταστάσεως ἢ τοῦ βαθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης.

Ἄρθρον 1. Ὁ ἀπὸ 14 Δεκεμβρίου 1887 ΑΦΠΖ΄ (1) νόμος, περὶ ἀναθεωρήσεως κυβερνητικῶν πράξεων, σχετιζομένων μετὰ τῆς καταστάσεως ἢ τοῦ βαθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης καταργεῖται.

Ἄρθρον 2. Αἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἐνώπιον τοῦ ἀναθεωρητικοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ κληρωτοῦ δικαστηρίου κατὰ τὸν καταργούμενον ΑΦΠΖ΄ νόμον ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις, ἐφ' ὧν ταῦτα δὲν ἀπεφήνανταν ὁριστικῶς, ἢ ἐφ' ὧν ἀπορανθέντος τοῦ ἀναθεωρητικοῦ συμβουλίου, δὲν ἀκηκόλθει ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ αὐτοῦ νόμου τεταγμένη προθεσμία πρὸς κοινοποίησιν προσφυγῆς κατὰ τῆς ἐκθέσεως ταύτου, ἀκυροῦνται. Ἐπιτρέπεται δὲ νὰ ἐγερθῶσιν, ὡς πρὸς ταύτας ἀγωγαὶ ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἐὰν τὸ πρὸς προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ ἀναθεωρητικοῦ συμβουλίου ἢ τοῦ κληρωτοῦ δικαστηρίου δικαίωμα δὲν εἶχε παραγραφῇ μὴ ἀσκηθὲν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ΑΦΠΖ΄ νόμου ὁριζομένης προθεσμίας.

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ 19/23 Ἰανουαρίου 1891.

Περὶ ἀρμοδιότητος τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ στρατοῦ

Ἄρθρον 1. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Στρατοῦ, ἐνεργοῦντος ὡς τοιούτου, ὑπάγονται τὰ Ἀρχηγεῖα Στρατοῦ, οἱ εἰδικοὶ ἐπιθεωρηταὶ καὶ ἁπλῶς τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν Ἀρχηγείων Στρατοῦ σώματα, μοιραρχίαι, στρατιωτικὰ κατάστηματα καὶ ὑπηρεσίαι, ὧν ἡ ἐπιθεώρησις δὲν ἐζητεῖται ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἐνεργουμένης ἐπιθεωρήσεως τὰ Ἀρχηγεῖα Στρατοῦ ἐξυκολουθοῦσι διεξάγοντα τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν ὡς καὶ πρότερον· ἐκτελοῦσιν ὅμως τὰς πρὸς αὐτὰ ἐκδιδο-

(*) Σταθερὰ εἶναι ἡ νομολογία τῶν ἀλλήλων δικαστηρίων ὅτι ἡ παραλείψις τῶν περὶ δημοσιεύσεως καὶ κηρύξεως τοῦ γάμου διατυπώσεων τοῦ κεφ. καθιστᾷ αὐτὸν ἄκυρον μόνον ἂν ἐγένετο πρὸς ἀπουρυγὴν τῶν περὶ τούτου διατάξεων τοῦ νόμου.

(1) Ζήτει αὐτὸν ἐν Ἐφ. Κυβ. 1887 σ. 1357 καὶ Β. διάταγμα περὶ ἐγκρίσεως τοῦ κανονισμοῦ τῆς διαδικασίας τοῦ ὑπὸ τοῦ Ν. ΑΦΠΖ΄ θριζομένου κληρωτοῦ δικαστηρίου ἐν Ἐφ. Κυβ. 1888 σ. 233.

μένας ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ διαταγὰς, αἵτινες προρρῶσιν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς ἐπιθεωρήσεως.

Ἄρθρον 2. Ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Στρατοῦ ὁρίζει τὴν περὶαν τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν σωμάτων, μοιραρχιῶν, καταστημάτων καὶ ὑπηρεσιῶν, τῇ προηγουμένῃ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐκδιδομένῃ ἐπὶ τῇ βάσει πίνακος συντασσομένου καὶ ὑποβαλλομένου αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ.

Ἄρθρον 3. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἐνεργουμένης ἐπιθεωρήσεως, δύνανται οὗτος νὰ ἀναθέσῃ εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς στρατοῦ, εἰς τοὺς εἰδικοὺς ἐπιθεωρητὰς καὶ εἰς τοὺς διοικητὰς τῶν σωμάτων προπαρασκευαστικὰς τῆς ἐπιθεωρήσεως ἐργασίας, οὗτοι δὲ ὀφείλουσι νὰ ἐκτελέσωσι ταύτας κατὰ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 4. Οἱ ἀρχηγοὶ στρατοῦ, οἱ εἰδικοὶ ἐπιθεωρηταί, οἱ διοικηταὶ τῶν σωμάτων, μοιραρχιῶν καὶ σχολείων καὶ οἱ διευθυνταὶ τῶν καταστημάτων καὶ ὑπηρεσιῶν παρέχουσιν εἰς τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν τοῦ Στρατοῦ, καὶ ὅταν δὲν ἐνεργεῖται γενικὴ τοῦ στρατοῦ ἐπιθεώρησις, πᾶσαν πληροφορίαν, ἣν οὗτος ἤθελε ζητήσει, ἀνακομένην εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ στρατοῦ, τὴν λειτουργίαν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὰς ἰδιότητας τῶν ἀτόμων.

Ἄρθρον 5. Κατὰ τὰς γενικὰς τοῦ στρατοῦ ἀσκήσεις ἀνατίθεται ἡ ἀποστολὴ αὐτῶν εἰς τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν τοῦ Στρατοῦ.

Ἄρθρον 6. Ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Στρατοῦ, ἐνεργῶν ἐπιθεωρήσιν ἢ ἀσκὸν τὴν ἀποστολὴν τῶν γενικῶν ἀσκήσεων, ἔχει ἐπὶ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ὁπλιτῶν ἐν γένει τὴν ποινικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἀρχηγοῦ στρατοῦ. Δύναται δὲ νὰ ἀσκήσῃ, ἐλαττώσῃ ἢ ἀναστείλῃ καὶ ἀκυρώσῃ πειθαρχικὴν ποινήν, ἐπιβληθεῖσαν ὑφ' οἱουδήποτε τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτοῦ ὑπαγομένων.

Ἄρθρον 7. Παρὰ τῷ Γενικῷ Ἐπιθεωρητῇ τοῦ Στρατοῦ ἀποστέλλονται οἱ διὰ τὰς ἐργασίας αὐτοῦ ἀναγκαιοῦντες ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται ἐκ τῶν διαφόρων ὅπλων καὶ ὑπηρεσιῶν.

Τὸ ἀπὸ 25 Ἰουλίου 1883(1). περὶ ἀρμοδιότητος τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Στρατοῦ Διάταγμα καταργεῖται.

† ΞΕΝΟΦΩΝ ΑΡΓΥΡΗΣ

Τῇ 1 Φεβρουαρίου μία εὐγενὴς οἰκογενειακὴ ἑστία ἐρημώθη ἀπὸ τοῦ ἀληθινοῦ χάρματος καὶ ἐγκολωπίσματος φύτης καὶ τὸ δικηγορικὸν σῶμα ἐστερήθη μιᾶς τῶν συμπαθεστάτων καὶ ἐν τῷ μέλλοντι μετὰ δυνάμεως προσδεκομένων ψυχῶν φυσιογνωμιῶν του, τὴν ὁποίαν ἀναμφισβητήτως ἀπετέλει ἡ ἐν ἡμέραν ἐκείνην σβεσθεῖσα ὕπαρξις τοῦ Ξενοφῶντος Ἀργύρη. Κατάμαυρη μοῖρα, ἡ ὁποία, πρὸ ἑτῶν διέξασα τὸν ἀτυχῆ νέον, εἶδε μετὰ μοχθηρίας τὴν τότε ἐν ἀκμῇ εὐχῇ σωτηρίαν του, ἐπέρνε διὰ νέας προσβολῆς τὸ ἔργον αὐτῆς ἐν ἀσπλαγχνίᾳ. τὴν ὁποίαν δὲν ἐκαμψε τοσῃ νεότης, τόση ἐπανθοῦσα ἐν τῷ προσώπῳ, τοῖς τρόποις καὶ τῇ συναισθήσει χάρις, τόση χρηστότης καὶ τόση ἁμέριστος κοινωνικὴ καὶ συναδελφικὴ ἐκτίμησις καὶ ὑπόληψις.

Τὴν κηδείαν τοῦ χρηστοῦ πολίτου καὶ πολυσεβάστου συναδέλφου ἠκολούθησε μέγιστος πλοῦς ἐγγυρικοῦ βαρυτίμου στεφάνου τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου, ἐνδεικνύοντος τὴν βαθεῖαν θλῖψιν τοῦ σώματος ἐπὶ τόσον ἀώρῳ θανάτῳ.

(1) Ζήτει αὐτὸ ἐν Ἐφ. Κυβ. 1888 σ. 1758.

40 L. JACOLIOT

ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ὁ ἄγνωστος σρόδρα συγκεκινημένος, ἐπέθεσεν ἐπ' αὐτοῦ φλογερὸν φίλημα, μὴ δυναμενος δὲ νὰ καταστείλῃ τὴν ὁρμὴν τῆς καρδίας του, περιέβαλεν αὐτὴν διὰ τῶν βραχιόνων του καὶ συνέσφιγξε θερμότατα ἐπὶ τοῦ στήθους ψιθυρίζων:

— Κόρη μου, προσφιλής μου Καρλόττα! Ὦ! ἂν ἐγνώριζες τί ὑπέφερεν ὁ πταχὸς πατήρ σου!

Ἡ νεαρὰ γυνὴ ἀντὶ νὰ ὑσαρεστηθῇ διὰ τὴν τόσην καὶ οὕτω πως ἐκρρασθεῖσαν τρυφερότητα, ἤτις ἀπηυθύνετο πρὸς ἄλλην, τοὐναντίον συνεκινήθη μέχρι δακρύων. Ὁ λογισμὸς καὶ αὐτῆς ἐπίσης ἐπέταξε πρὸς τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα της, τοὺς ὁποίους μίαν ἡμέραν ἄρησε διὰ νὰ μὴν ἐπανίδῃ πλέον αὐτούς· ἤρχισε δὲ νὰ κλαίῃ μετὰ λυγμῶν.

— Μήπως σᾶς προσέβαλα Κυρία; εἶπε θλιερῷ τῷ τρόπῳ ὁ Σερβέτ... συγχωρήσατέ με. — μοὶ ἐχαρήσατε στιγμὴν εὐτυχίας ἐκ τῶν σπανιωτάτων, ὅσας ἐδοκίμασα ἐν τῷ βίῳ μου· ἐνόμισα ἐν τούτοις ὅτι ἐπί τινα δευτερόλεπτα ἐστέρησα ἐπὶ τῆς καρδίας μου τὴν κόρην μου...»

— Μάλιστα χαίρω διὰ τοῦτο, Κύριε· ἡ πατρική σας θωπεία δὲν ἠδύνατο νὰ μοὶ προξενήσῃ οὐδεμίαν δυσαρέσκειαν, καθόσον εἶμαι καὶ ἐγὼ εἰς θέσιν νὰ ἐννοήσω πολὺ καλὰ τὴν σημασίαν της.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐν ἐκ τῶν παιδίων ἐκινήθη ἐν τῷ λίκνῳ αὐτοῦ, ὡς ἐὰν ἤθελε νὰ ἐξυπνήσῃ· τὸ φῶς ἴσως τοῦ κηρίου ἐπροξένησε τὴν διατάραξιν τοῦ ὕπνου του. Τοῦτο ὑπῆρξε τὸ σημεῖον τῆς ἀποχωρήσεως.

— Μίαν λέξιν προσέτι, εἶπεν ὁ Σερβέτ πρὸς τὴν νεαρὰν γυναῖκα. Ἐλησμόνησα νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι ὁ ζυγός σας ἄρχισε ἤδη ἐλαφρύνων ἐὰν θέλητε νὰ συμπαραλάβητε καὶ τὰ τέκνα σας· ἐννοεῖ ὅτι θὰ ὑπερθῆτε νὰ μείνετε ἐπὶ πολὺν καιρὸν μακρὰν αὐτῶν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ τόπος θὰ ἦναι εὐτυχὴς ἐὰν δὲν στερηθῇ τὰς γλυκείας μικρὰς θωπείας των.

— Ὦ πόσον εἶναι καλός! ἀνέκραξεν ἡ Καρλόττα, μετ' ἐκρήξεως, οὕτως εἰπεῖν, τρυφερότητος. Σᾶς εὐχαριστῶ, διότι με προεἰδοποιήσατε· ἄλλως αὐριον θὰ ἦτο πολὺ ἀργά, ἐπειδὴ ὅπως δήποτε ἀπαιτεῖται καιρὸς διὰ τὰς μικρὰς προετοιμασίας τῶν παιδίων.

— Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, Κυρία, ἐννοεῖτε, ὅτι καὶ οἱ ὑπηρέται ὅλοι θὰ σᾶς παρακολουθήσωσι, διότι εἶναι ἀνάγκαιοι· ὅτα τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τέκνων σας· ὥστε εἰδοποιήσατε αὐτοὺς νὰ ἦναι ἕτοιμοι εἰς τὴν ὡρισμένην ὥραν.

Ὁ Σερβὲτ τότε καὶ ὁ ζυγὸς αὐτοῦ ὑπεκλίθησαν πρὸ τῆς Καρλόττας μετὰ σεβασμοῦ καὶ ἀπεσύρθησαν εἰς τὰ ὁριοθέντα δι' αὐτοὺς δωμάτια.

Κατὰ τὴν ἑκτὴν πρωϊνὴν ὥραν ἅπαντες εὑρίσκοντο ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ τοῦ Πελαιζὼ διὰ Παρισίους, ὅπόθεν διὰ κομφοῦ λαυφορείου, ἐντὸς εἴκοσι λεπτῶν τῆς ὥρας, ἔφθασαν εἰς τὸν σταθμὸν τῶν Βορείων Σιδηροδρόμων.

Ὁ Σερβὲτ τηλεγραφικῶς ἐζήτησε καὶ τῷ ἐδόθη μικρὸς θάλαμος, ἐπὶ κάρῳ μισθώματι, ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ, ἵνα διαμένῃ ἐν αὐτῷ μόνη ἡ νεαρὰ μητὲρ μετὰ τῶν τέκνων της, ἂν καὶ τὸ ταξείδιον ἀπὸ Καλαίσου εἰς Δοῦβρην δὲν ἤθελε διαρκέσει πλέον τῆς μιᾶς καὶ ἡμίσειας ὥρας. Ἡ Καρλόττα εἰσῆλθεν ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ περιχαρὴς συλλογιζομένη, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ εὑρίσκετο εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Ἀκύλου της τοῦ τόσον θερμῶς παρ' αὐτῆς ἀγαπωμένου!... οὐδεὶς διστηγμός, οὐδεμία ἀμφιβολία, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐτάραξεν τὸ πνεῦμα αὐτῆς περὶ τῆς πραγματικῆς ἀποστολῆς, ἣν ἐξετέλουν οἱ δύο ἄγνωστοι.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Οἱ κατάδικοι.

Ὅτε ὁ Λὺς καὶ ὁ Χαρτλοὺπ εἰσῆλθον ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Ἰακώβου Λωρὰν, ὁδηγούμενοι ὑπὸ γέροντος ἀστυνομικοῦ κληήρος, εἶδον τοῦτον ὅτι ἔλαβε μακρὰν ἐπιστολὴν εὐρισκομένην ἀνοικτὴν ἐπὶ τοῦ γραφείου του, ἔθεσεν αὐτὴν ἐντὸς τοῦ φακέλλου της καὶ μετὰ πολλῆς προφυλάξεως ἐκλεισθεν ἐντὸς χαρτοφυλακίου.

— Ἐπιθυμεῖτε νὰ μάθητε τί περιέχει ἡ ἐπιστολὴ αὕτη; εἶπε μειδιῶν ὁ γέρων.

— Διόλου, ἀγαπητέ μοι κύριε, ἀπήντησεν ὁ Λὺς, αἱ ὑποθέσεις σας δὲν εἶναι καὶ ἰδικαί μας. καὶ...

— Ἄκουσε Λύς, ἐξηκολούθησεν ὁ Ἰακώβος Λωρὰν, μετὰ τὴν περιεργειαν, ἥτις εἶναι κοινὴ εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους, θὰ ἐπιχειρήσω βεβαίως, ἀπορρύπτες διατί νὰ κλειδώσω τὴν ἐπιστολὴν ἐκείνην ἐπὶ παρουσίᾳ σας. Ἀπὸ ρόδον ἕως μήπως ἀρπάστης τὴν ἔννοιαν γραμμάτων: Γτελάβετε δὲ ὅτι ἦτο προσδιπτικὸν διὰ σᾶς, διότι δὲν ἀπαρίμενα τὴν ἀναχώρησίν σας ὅπως ἐκλείσω τὴν ἐπιστολήν. Εἶναι ἀληθὲς τοῦτο;

— Μὰ τὴν ἀλήθειαν, κύριε μου, εἰσθε ὁ διάβολος προσωποποιημένος.

— Σὺ, Χαρλοὺπ, ὅστις ὑπῆρξες βοηθὸς μου ἐπὶ τριακοντα ἔτη καὶ πλέον, σὺ γνωρίζῃ καλλίτερον παρ' ὅσον γνωρίζεις σὺ τὸν ἑαυτόν σου· ἡ περιεργεια δυσκόλως διεγείρεται εἰς σέ, διότι πρὸ παντὸς ἄλλου εἶσαι ὁ ἄνθρωπος τῆς τάξεως καὶ τῆς πειθαρχίας· ἐσκέφθης: «πόσον μετεβλήθη ὁ παλαιός μου κύριος, ἀφ' ὅτου δὲν εὑρίσκεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ὥστε νὰ ἀρίνῃ ἀνοικτας ἐπιστολὰς ἐπὶ τοῦ γραφείου του καὶ συνεπέρανες ἀμωβρῶς πως, ὅτι αὐτὴ ἐδῶ, δὲν εἶναι μεγάλης σπουδαιότητος, ἐνῶ ὁ Λὺς ἐνδομυχῶς ἐχαρακτήρισεν αὐτὴν ὡς ὑβίστου ἐνδιαφέροντος... Μήπως ἀπατῶμαι;

Ἀμφοτεροι οἱ ἄνδρες ἐθορύβησαν ἀλλήλους μετ' ἐκπλήξεως, ἀπήντησαν δὲ ταυτοχρόνως:

— Αὐτὸ εἶναι ἄξιον θαυμασμοῦ, κύριε!

— Δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἀναγινώσκετε ἐν τῇ διανοίᾳ μας, προεἴθεσεν ὁ Λύς.

— Καὶ δύνασαι νὰ βεβαιώσω, ὅτε ἡ ἐκπληξις σου σᾶς δὲν σᾶς ἐξηθένισεν, ἀκκρεῖτε ὁ Χαρτλοὺπ.

— Ἂς ἀγνοῶμεν κατὰ μέρος αὐτὰς μαγγειτζελίτσας, εἶπεν ὁ πρώην ἀρχηγὸς τῆς Δημοσίου Ἀσφαλείας· ἐννοῶ ὅτι ζητεῖτε νὰ μοῦ ὁμιλήσητε διὰ κάτι τι κατεπείγον. Ὑποθέτατε ὅμως, ὅτι ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ, ἐκτὸς ἄλλων σπουδαιοτέρων ὑποθέσεων καὶ ἡ ἰδία ὁμαις, καὶ σημειώσατε τὴν κλῆσιν· «Σᾶς εἰδοποιῶ, ὅτι τὴν ἑσπέραν ταύτην, μεταξὺ τῆς ἑνδεκάτης ὥρας καὶ τοῦ μεσονυκτίου, ὁ Φρολὸ θὰ μαχαιρωθῇ ἐντὸς τοῦ γραφείου του ἐν αὐτῷ τῷ Ἀστυνομικῷ καταστήματι.

Ἀμφοτεροι οἱ παρισταμενοι ἀνεπήδησαν ἀνωβρῶς ἀπὸ τῶν καθισμάτων αὐτῶν ὡς ἐὰν ὑπεκινήθησαν δι' ἐλατηρίου· σύναμα δὲ [illegible] γὴν, δι' ἧς ὑπεδηλοῦτο ἡ ἐκπληξις καὶ [illegible] ρρικα.

— Τί ἐπάθετε, εἶπεν ὁ Ἰακώβος [illegible] σᾶς ἔβλεπεν ἤδελεν ὑποθέσει, ὅτι δὲν [illegible] κούστητε ἐν ἠσυχίᾳ.

— Ἐξακολουθῶ-τὸ ὄνομα τοῦ δολοφόνου [illegible] των, ἀλλ' εὑρίσκεται· ἐπὶ ὑποθέσει πα[illegible] μένον μακρὸ-μακρὸ ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτ[illegible] ἐπὶ τοῦ γραφείου μου, ἀναγινώσκω ὑφ'

ΠΤΩΧΕΥΣΕΙΣ

Ἐκηρύχθησαν εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως :

Γρ. Μεντζελόπουλος κ. Αἰγίου. Ἀπ. 3242 (1890) πρ. Πατρῶν. Ἐν. πτωχ. 1 Ἰουνίου 1890. Εἰσ. Θ. Παπαδόπουλος, πρ. συνδ. Σ. Δογάνης καὶ Π. Λάππας. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. τὴν α' Πέμπτην μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς 1 Φεβρουαρίου.

Ἀντ. Γιαλιάτσας κ. Λεχαινῶν. Ἀπ. 7 (1891) πρ. Ἠλείας. Ἐν. πτωχ. 9 Σεπτεμβρίου 1888. Εἰσ. νεωτ. πρωτοδίκης, πρ. συνδ. Ν. Δημητρόπουλος κ. Β. Λαμπρόπουλος. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 9 Φεβρουαρίου.

Χρ. Κουτόπουλος κ. Νεωχωρίου Τυμφριστοῦ. Ἀπ. 25 (1891) πρ. Λαμίας. Ἐν. πτωχ. 12 Νοεμβρίου 1890. Εἰσ. Ἀθ. Βοϊατζῆς, πρ. συνδ. Ι. Μακρῆς καὶ Ν. Παπαρόδου. Ἐκλ. ὁρ. συνδ 19 Φεβρουαρίου 1891.

Χρ. Σουλόπουλος κ. Ὑπάτης. Ἀπ. 26 (1891) πρ. Λαμίας. Ἐν. πτωχ. 1 Νοεμβρίου 1890. Εἰσ. Ἀθ. Βοϊατζῆς, πρ. συνδ. Γ. Ξηροτύρης καὶ Α. Μηντούρης. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 19 Φεβρουαρίου.

Ἀθ. Τσαρούχης κ. Κυπαρισσίας. Ἀπ. 6 πρ. αὐτόθι. Ἐν. πτωχ. 1 Δεκεμβρίου 1890. Εἰσ. Ν. Παναγιωτόπουλος, πρ. συνδ. Ν. Σοφόπουλος καὶ Κ. Πυριουντζῆς. Ἐκλ. ὁρ. συνδ. 16 Φεβρουαρίου.

Πρασαγωγὴ δικογράφων πιστωτῶν.

1) τῆς πτωχ. ἐτ. « Σακελλαρίου καὶ Παπαευθυμίου», Πατρῶν ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 1 Φεβρουαρ.

Ἐκποίησις πραγμάτων πτωχεύσεων.

1) τῆς πτωχ. Ι. Δάφνου καὶ Ι. Δοβέρδου, Ζακύνθου. —2) Τῆς πτωχ. Α. Παπαθανασοπούλου, Πατρῶν τὴν α' Κυριακὴν μετὰ 8 ἡμέρας ἀπὸ τῆς 7 Φεβρουαρίου.

Πρόσκλησις εἰς συνδιάσκεψιν περὶ συμβιβασμοῦ.

1) Τῆς πτωχ. Ἀρ. Οἰκονομοπούλου, Πατρῶν, τὴν 18 Φεβρουαρίου 1891.

ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΙ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Φεβρουαρίου 1891.

Οἰκία ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῶν ἁγίων Θεοδώρων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λεωχάρους ἐκ π. τ. 511.11 μετὰ αὐλῆς κτλ. τῆς ὀφ. Πηγῆς χ. Δανούρδη. Συμβ. Π. Πέρδικας.

— 2) Οἰκία ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σωκράτους μετὰ παραρτημάτων κτλ. ἐκ π. τ. 653.79 τῶν ὀφ. Αἰκ. καὶ Ἀρ. Χατζηπέτρου. Συμβ. Ἠλ. Γλυκοφρύδης.

—3) Τὸ ⅓ ἐξ ἀδιαιρέτου ἀγροῦ μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἀποθηκῶν κλ. ἐν θέσει Σπιθάρη ἐκ στρ. Β. 10 καὶ μ.τ. 974.

—2) ⅓ ἐξ ἀδιαιρέτου ἑτέρου ἀγροῦ ἐν τῇ αὐτῇ θέσει ἐκ στρεμ. Β. 36 καὶ μ. τ. 139 τοῦ ὀφ. Δ. Γρ. Καμπούρογλου Συμβ. Π. Πέρδικας.

— 4) Οἰκία τριόροφος ἐπὶ τῶν ὁδῶν Φιλελλήνων καὶ Κήπου ἐκ π. τ. 942.98 τῶν ὀφ. κλῆρον. Ι. Γ. Μολᾶ εἰς βάρος τοῦ ὑπερθεματιστοῦ Κ. Βεργωτῆ. Συμβ. Π. Πέρδικας.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 17 Φεβρουαρίου 1891

Κτῆμα πλησίον τῆς λίμνης Ζέας ἐκ δύο ἰσογείων μαγαζείων, δύο δωματίων ἰσογείων καὶ τριῶν ἰσογείων κατοικιῶν μετὰ τῶν παραρτημάτων οἰκοπέδου κτλ. Ἐκ π. τ. 2030 πλὴν 345, οὓς καταλαμβάνει ὁδός, τοῦ ὀφ. Κ. Δάρα. Συμβ. Σ. Κορδαντωνόπουλος.

— 1) Τὸ ⅓ ἐξ ἀδιαιρέτου ἀγροῦ ἐν θέσει Λιβάδια τοῦ Πειραιῶς μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ μαγκανοπηγάδου, δεξαμενῆς, οἰκοδομῶν, μηχανημάτων κτλ. συγκειμένου τοῦ ὅλου ἐκ μ. τ. 29,755, ὧν 3,720 κατελήφθησαν ὑπὸ τοῦ σιδηροδρόμου Φαλήρου.

— 2) Τὸ ⅓ ἐξ ἀδιαιρέτου ἑνὸς οἰκοπέδου ἐν θέσει Λιβάδια ἢ Καραβᾶ τοῦ Πειραιῶς ἐντὸς τοῦ σχεδίου, διῃημένου εἰς τρία μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ οἰκοδομῶν κτλ., τοῦ ὅλου ἐκ π. τ. 9,637.30, ὧν 1705 καταλαμβάνονται ὑπὸ τῶν ὁδῶν Μακρῶν τειχῶν καὶ Δήμητρας, τοῦ ὀφ. Ν. Μαυροπούλου. Συμβ. Ν. Βουτύρας.

— Οἰκία ἐν θέσει Στρατιώτου Πηγάδι ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ὑψηλάντου μετὰ τοῦ οἰκοπέδου κτλ. τοῦ ὀφ. Ἠλ. Θ. Ῥίτσου. Συμβ. Σ. Κορδαντωνόπουλος.

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ἐκδιδομένη ἐν Ἀθήναις

Ἐτησία συνδρομὴ ἐν Ἑλλάδι..... Δρ. 12
» » ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 15

Παρακαλοῦνται οἱ ἀλλάσσοντες διεύθυνσιν ἐκ τῶν κκ. συνδρομητῶν τῆς *Θέμιδος* νὰ εἰδοποιῶσι περὶ τῆς νέας διευθύνσεώς των τὴν διεκπεραίωσιν ἡμῶν πρὸς ἀποφυγὴν ἀπωλείας τῶν στελλομένων φύλλων. Πάντα τὰ ἐκ μὴ εἰδοποιήσεως ἀπωλεσθησόμενα φύλλα δὲν ἀποστέλλονται εἰμὴ ἐπὶ πληρωμῇ.

Εἰς πάντας τοὺς πληρώσαντας τὴν συνδρομήν των συνδρομητὰς τῆς « Θέμιδος » παρέχεται εἰς τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς του (2,20 μετὰ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν) τὸ **Εὐρετήριον τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων** ἀπὸ τοῦ 1836 - 1888 τοῦ κ. Π. Ἀγγελοπούλου Ἀθανάτου, δωρεὰν δὲ ὁ νόμος *περὶ ὑποθήκης πλοίων* ἐν ἰδιαιτέρῳ παραρτήματι ἐκτυπωθείς.

ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ὑπὸ Γ. ΦΙΛΑΡΕΤΟΥ δρ. 1.50 μετὰ ταχυδρομικ. δρ. 1.75

ΕΚΛΟΓΙΚΟΣ ΚΩΔΗΞ ὑπὸ ΕΜΜ. ΛΥΚΟΥΔΗ δρ. 2.50 μετὰ ταχυδρομικ. δρ. 2.75

ΚΩΔΗΞ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ ὑπὸ Γ. ΦΙΛΑΡΕΤΟΥ δρ. 2.25 μετὰ ταχυδρομικ. δρ. 2.50

ΤΑ ΑΥΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΧΡΥΣΟΔΕΤΑ

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ δρ. 2 μετὰ ταχυδρομικῶν 2.30.

ΕΚΛΟΓΙΚΟΣ ΚΩΔΗΞ δρ. 3.25 μετὰ ταχυδρομικῶν δρ. 3.60.

ΚΩΔΗΞ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ δρ. 3 μετὰ ταχυδρομικῶν δρ. 3.30.

Χάριν εὐρυτέρας διαδόσεως τῶν πολυτίμων τούτων βιβλίων, ἅτινα περιέχοντα τὴν λύσιν παντὸς σχετικοῦ ζητήματος εἶνε μεγίστης χρησιμότητος καὶ ἀποτελοῦσιν ἀπαραίτητον ὁδηγὸν εἰς πάντα πολίτην, καὶ μὴ νομικὸν ἔτι, ἡ τιμὴ αὐτῶν ὑπεβιβάσθη σημαντικῶς, ὡς ἄνωθι φαίνεται. Οὕτω τὸ *Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος* ἀντὶ τῆς ἀρχικῆς τιμῆς δρ. 2.50 τιμᾶται τώρα μόνον δρ. 1.50 Ὁ *Ἐκλογικὸς Κώδηξ* ἀντὶ δρ. 3.70 ὑπετιμήθη εἰς δρ. 2.50· ὁ δὲ *Κώδηξ χαρτοσήμου* ἀντὶ δρ. 3 μόνον δρ. 2.25. Ἀναλόγως δὲ ὑπεβιβάσθη ἡ τιμὴ καὶ τῶν χρυσοδέτων.

Τὰ βιβλία εὑρίσκονται εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς *Ἑστίας* **Γεωργίου Κασδόνη**, παρ' οὗ δύναται νὰ τὰ ζητήσῃ καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ὁ βουλόμενος συναποστέλλων τὸ τίμημα αὐτῶν.

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ Κ. ΣΕΡΓΙΑΔΟΥ

Ὁδὸς Σταδίου παρὰ τὸ Φρουραρχεῖον

Συνιστῶμεν θερμῶς τὸν ἄρτι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀφικόμενον ὡρολογοποιὸν ἐπὶ *δεκαετίαν* σπουδάσαντα καὶ συνεργασθέντα μετὰ τοῦ Ἐλβετοῦ ὡρολογοποιοῦ Ι. Μάγερ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ΑΙ ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

ΕΤΟΣ Α'.— ΑΡΙΘ. 42

ΘΕΜΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ	Συνδρομὴ ἐτησία δρ. 12. § Μετὰ δελτίου δρ. 15 § Καταχωρίσ. ὁ στίχ. λ. 50.	ΑΘΗΝΑΙ
19 ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 19	ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ Θ. & Π. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΙ ΑΘΑΝΑΤΟΙ	17 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1891

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ καταργήσεως τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, ὑπὸ *Εὐθ. Καρακάλου* ἐφέτου ἐν Πάτραις.

Νομολογία Ἀρείου Πάγου, Πολιτκὴ (1890).

Νομολογία Ἐφετείου Ἀθηνῶν (1890)

Νομολογία Ἐφετείου Λαρίσσης (1890)

Γαλλικὴ Νομολογία.-Γερμανικὴ Νομολογία.

Νομοθετικὸν Δελτίον : Νόμοι : ΑΩΗΑ' περὶ παρατάσεως προθεσμίας ἀναθεωρήσεως τῶν ἐκλογ. καταλόγων.-ΑΩΗΓ' περὶ ἀδείας πρὸς συνομολόγησιν ἐμπορικῆς συμφ[illegible]ας μετὰ τῆς Γαλλίας.-ΑΩΗΒ' περὶ παρατάσεως προθεσμίας πρὸς πληρωμὴν τῶν ὀφειλομένων ἐσόδων τῆς χρήσεως 1890.-*Β. Διατάγματα:* περὶ συστάσεως ὑποπροξενείου, περὶ τροποποιήσεως καταστατικοῦ Ἀεριόφωτος Ἀθηνῶν, περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως περὶ ἀνανεώσεως γραμματίων τοῦ δημοσίου ταμείου ἐκ λ. στερλ. 126,000 κτλ., περὶ πρακτορείων ἀσφ. ἑταιρίας New York, περὶ ἀπαλλαγῆς λιμ. φόρου τῶν διὰ τοῦ λιμένος Βόλου εἰσαγομένων δημητριακῶν κτλ., περὶ χαρακτηρισμοῦ διαγωγῆς ὁπλιτῶν τῆς χωροφυλακῆς, περὶ τῶν καλλιεργητέων ἁλικῶν, περὶ διευθύνσεως ἔργων τοῦ πορθμοῦ Εὐρίπου.

Διάφορα-Ἀλληλογραφία.

Καταδίκων ἐκδίκησις ὑπὸ L. JACOLLIOT

Ἐπίσημοι δικαστικαὶ εἰδήσεις.-Πτωχεύσεις.-Πλειστηριασμοί.

Λήγοντος τῇ 28 Φεβρουαρίου 1891 τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἐκδόσεως τῆς *Θέμιδος*, παρακαλοῦνται οἱ ἀξιότιμοι συνδρομηταὶ αὐτῆς νὰ ἀνανεώσωσιν ἐγκαίρως τὴν συνδρομὴν αὐτῶν διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Μαρτίου ἀρχόμενον Β' ἔτος, ἀποστέλλοντες τῇ Διευθύνσει αὐτῆς εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἢ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς τὸ ἀντίτιμον ἐτησίας συνδρομῆς δραχμὰς 12 καὶ μετὰ Δελτίου δρ. 17. Ὡς γνωστὸν τὸ *Δελτίον τῆς Θέμιδος* περιέχει τὰ πινάκια καὶ τὰς δημοσιευομένας ἀποφάσεις τῶν ἐν Ἀθήναις δικαστηρίων.

Οἱ ἀποστέλλοντες μίαν δραχμὴν ἐπὶ πλέον λαμβάνουσι καὶ τὸ Ἡμερολόγιον τῆς *Θέμιδος* 1891, τιμώμενον ἀντὶ δρ. 2.

Εἰδοποιοῦνται οἱ ὀλίγιστοι συνδρομηταὶ τῆς *Θέμιδος*, οἵτινες ἀναβάλλοντες δὲν κατέβαλον μέχρι σήμερον τὴν ἐτησίαν συνδρομήν των νὰ σπεύσωσι νὰ ἀποστείλωσι ταύτην κατ' εὐθεῖαν πρὸς ἡμᾶς, πρὸς ἀποφυγὴν διακοπῆς τῆς ἀποστολῆς τῆς *Θέμιδος*, ἥτις ἀπὸ τῆς 1ης προσεχοῦς Μαρτίου ἐνάρξεως τοῦ Β' ἔτους τῆς ἐκδόσεώς της δὲν θέλει ἀποστέλλεσθαι εἰμὴ εἰς τοὺς προπληρόνοντας τὴν ἐτησίαν συνδρομήν.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Διωρίσθη τακτικὸς ἀνακριτὴς παρὰ τῷ πλημμελειοδικείῳ Ἀθηνῶν ὁ πλημμελειοδίκης Ι. Καγκάδης.

— Μετετέθησαν οἱ πρωτοδίκαι Σπάρτης Ἐπ. Πρωτοπαπᾶς εἰς Τρίπολιν, Ναυπλίου Ἠλ. Οἰκονομίδης εἰς Βόλον, Βόλου Ἰω. Πιλαφιτζῆς εἰς Μεσολόγγιον, Μεσολογγίου Β. Μωραΐτης εἰς Τρίπολιν, Λευκάδος Γ. Καμπιώτης εἰς Ἄρταν, Τριπόλεως Α. Βαλασσόπουλος εἰς Κυπαρισσίαν, Τριπόλεως Κ. Οἰκονομίδης εἰς Χαλκίδα, Χαλκίδος Ι. Μαρούδης εἰς Ναύπλιον.

— Ἐγένετο δεκτὴ ἡ παραίτησις τοῦ Β' παρέδρου παρὰ τῷ εἰρηνοδικείῳ Ναυπλίου Κωστ. Γ. Λιάτα.

— Διωρίσθη δικηγόρος παρὰ τοῖς ἐν Τριπόλει δικαστηρίοις ὁ Δ. Γεωργίτσας πρώην τοιοῦτος. Ὁμοίως καὶ παρὰ τῷ εἰρηνοδικείῳ Λαρίσσης ὁ παρὰ τῷ ἐκεῖσε πρωτοδικείῳ τοιοῦτος Δ. Χρήστου.

— Μετετέθησαν οἱ πρωτοδίκαι Λαρίσσης Μ. Π. Μελετόπουλος εἰς Τρίπολιν, Κυπαρισσίας Π. Ἰατρίδης εἰς Τρίπολιν, Λαμίας Β. Ταμπακόπουλος εἰς Ἀθήνας, Ἀθηνῶν Τ. Πετρουτσόπουλος εἰς Λαμίαν, Τριπόλεως Ν. Παπανικολάου εἰς Τρίκκαλα, Σύρου Δ. Δημητριάδης εἰς Σπάρτην, Τριπόλεως Κλ. Κόκκορης εἰς Σῦρον, Ναυπλίου Ι. Κυριακόπουλος εἰς Πάτρας, Πατρῶν Γ. Βερροιόπουλος εἰς Ναύπλιον, Ἠλείας Κ. Κοκκώνης εἰς Πάτρας, Πατρῶν Γ. Μανολάτος εἰς Ἠλείαν καὶ Σπάρτης Ἀλ. Φίλων εἰς Σῦρον.

— Μετετέθησαν οἱ πταισματοδίκαι Τριπόλεως Α. Βερενίκης εἰς Κόρινθον ἀντὶ τοῦ Σ. Ρακοπούλου μετατεθέντος εἰς Θήβας, ἀντὶ τοῦ Ι. Μελᾶ μετατεθέντος εἰς Τρίπολιν.

— Ὁμοίως μετετέθησαν οἱ εἰρηνοδίκαι Παμίσου Α. Μαλαχατόπουλος εἰς Ἄμφισσαν, Ἀμφίσσης Α. Ἀναναστασόπουλος εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Παμίσου, Ἄνδρου Σ. Σιλβεστρίδης εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Σοφάδων, ἀντὶ τοῦ Π. Μπαβαβέα μετατεθέντος εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἐρανῆς, ἀντὶ τοῦ Σ. Χατζοπούλου μετατεθέντος εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Θουρίας, ἀντὶ τοῦ Π. Τσίγκου μετατεθέντος εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Κροκεῶν, ἀντὶ τοῦ Δ. Παπανικολάου μετατεθέντος εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἄνδρου, Τευθίδος Στ. Παπασημακόπουλος καὶ Τροπαίων Γ. Σπηλιώτης ἐναλλάξ, Αἰγιαλείας Π. Μ. Ἀντωνιάδης εἰς Ναύπλιον, ἀντὶ τοῦ Χ. Γκέκα μετατεθέντος εἰς Κυπαρισσίαν ἀντὶ τοῦ Μ. Μελιδώνη μετατεθέντος εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Αἰγιαλείας. Καρυᾶς Α. Ντεντόπουλος εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἀλαγονίας, ἀντὶ τοῦ Ν. Ἀντύπα μετατεθέντος εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Κλείτορος Μυλάοντος, ἀντὶ τοῦ Σ. Καμπάνη μετατεθέντος εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Καρυᾶς. Μετετέθησαν ἐναλλὰξ οἱ εἰρηνοδίκαι Γερονθρῶν Β. Παπακωνσταντίνου καὶ Τρικολώνων Γ. Μοσχούλας.

— Ἀνεκλήθη ἡ μετάθεσις τῶν εἰρηνοδικῶν Μαραθῶνος Ν. Παλαιοδημοπούλου καὶ Μαυλευρίου Ἰω. Κομνηνοῦ.

— Ἡ εἴσπραξις τοῦ φόρου ἐπὶ [illegible] Τ' τμήματος Ἀθηνῶν ἀνετέθη [illegible] Ἀθηνῶν.

— Διετάχθη διὰ Β. Διατάγμ[illegible] πέντε κακουργιοδικείων κατὰ τὴν [illegible] κατηρίου τῶν ἐν Πάτραις ἐφετῶν, [illegible] δον τοῦ ἐ. ἔτους, καὶ ὡρίσθησαν ἕδρ[illegible] κτικοῦ μὲν αἱ Πάτραι, τῶν δὲ ἐκτ[illegible] τὸ Μεσολόγγιον, ὁ Πύργος καὶ ἡ Α[illegible]

ΕΠΙ

τοῦ Νομογράφου περὶ καταγγέλσεως τῆς προσωπικῆς πρακτέας ὡς μέσου ἐκτελέσεως ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ὑπηρεσιῶν.[1]

Τρεῖς εἰσὶ κατὰ τὴν αἰτιολογικὴν τοῦ Νομογράφου ἐκθεσιν τοῦ εἰσαγγέλσεως ἐν ἰσχύϊ τοῦ Ἀρχαίου βουλευτικοῦ λόγου· - Βιολογ. σελ. κ. Φιλοχ. ἡ κυριωτέρα λόγω. α) Παραγνώρισις τῆς κατάγγελσης τῆς προσωπικῆς πρακτέσεως παρ' ἡμῖν, ὡς μέσου ἐκτελέσεως παντὸς ἐμπορικοῦ, πολιτικοῦ καὶ ποινικοῦ ὑπηρεσιακοῦ καθήκοντος, ἐν ᾧ ἀλλαχοῦ ἐπὶ τοσοῦτον ἐπεκτείνεται ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῆς παρὰ τῆς ἄλλης Εὐρώπ. ἀ ἀπαράβατος ἐν ἐπιδόσει. β) Ὅτι ἀντιστρατεύεται εἰς τας ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας. Ὅτι οὐ μόνον ἡ ἐλευθερία ἀλλὰ πρωΐστη ἐν τῇ καταγγέλσεως αὐτῆς. ἀλλ' ὅτι ὑφισταμένως ἐκείνων τὸν τοκογλυφίαν καὶ μέτιον εἰς τὸ βάσιμον τῶν γνῶν τὸν ἐπιφυλακτικόν.

Α'. Ἐπὶ τοῦ πρώτου λόγου

Πλὴν τῆς Ἑλλάτιας, ἐτῶ τὸ 1871 κατέγγεσαν ἀπαραλλάκτως τὴν προσωπικὴν κράτησιν διὰ Νόμου τῆς 29 Μαΐου, πλὴν κατέγγεις αὐτῆς ὡς μέσου ἐκτελέσεως πάσης ἀπορρίσεως παρ' ὑμῖν ἄλλως Κράτος καθόλου γνωστὸν ἐγγύημα.

Ἐν Γαλλίᾳ, ἵνα πρώτη πρόδος εἰς τὴν κατάγγεσιν τῆς προσωπικῆς κατέσεως διὰ τοῦ Νόμου τῆς 22 Γλιάλ 1867 καὶ Δεκεμβρίου 1871. Διετυπώθη βεσὸς ὡς μέσον ἐκτελέσεως τῶν ποινικῶν ἀπορρίσεων. διὰ τας πολιτικὰς ἀπαλλοτριώσεις ἐπεκτάθη ἡ προσωπικὴ κράτησις διὰ τὰ ἐμπορικὰ χρέη τῶν ἀλλοτρίων καὶ τῶν πολιτικῶν διαστημάτων οἱ ἀπορρίσεις. ἐπιτηδείων χρεωστικὰς τόκους καὶ ἀπαλλοτριώσεις πρακτέας ἐπὶ τῶν ἀκινήτων. Ἐπὶ τοῦ πρώτου λόγου τὰ ἀκόλουθα ἐπιμαρτυροῦσι τὴν ἀναγκαιότητα τῆς προσωπικῆς κατέσεως ὡς μέσου ἐκτελέσεως πάσης ἀπορρίσεως πολιτικοῦ διαστήματος· ἐπὶ τοῦ δευτέρου τὰ ἑξῆς· α) Ἡ ἀπαραίτητος ἀνάγκη τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐμπορικῶν ἀπορρίσεων. διὰ τὰς πολιτικὰς ἀπαλλοτριώσεις τὰ ἐπιτήδεια ἐπὶ τῶν ἀκινήτων. β) Ἡ ἀπαραίτητος ἀνάγκη τῆς ἐκτελέσεως τῶν ποινικῶν ἀπορρίσεων. διὰ τὰς πολιτικὰς ἀπαλλοτριώσεις τὰ ἐπιτήδεια ἐπὶ τῶν ἀκινήτων. γ) Ἡ ἀπαραίτητος ἀνάγκη τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐμπορικῶν ἀπορρίσεων. διὰ τὰ πολιτικὰ ἀπαλλοτριώσεις τὰ ἐπιτήδεια ἐπὶ τῶν ἀκινήτων. δ) Ἡ ἀπαραίτητος ἀνάγκη τῆς ἐκτελέσεως τῶν ποινικῶν ἀπορρίσεων. διὰ τὰ πολιτικὰ ἀπαλλοτριώσεις τὰ ἐπιτήδεια ἐπὶ τῶν ἀκινήτων. ε) Ἡ ἀπαραίτητος ἀνάγκη τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐμπορικῶν ἀπορρίσεων. διὰ τὰ ποινικὰ ἀπαλλοτριώσεις τὰ ἐπιτήδεια ἐπὶ τῶν ἀκινήτων. στ) Ἡ ἀπαραίτητος ἀνάγκη τῆς ἐκτελέσεως τῶν ποινικῶν ἀπορρίσεων. διὰ τὰ ποινικὰ ἀπαλλοτριώσεις τὰ ἐπιτήδεια ἐπὶ τῶν ἀκινήτων.

Ἐν Ἀγγλίᾳ αἱ τῶν δύο Νόμων τοῦ 1860 καὶ ἐνὸς τοῦ 1870, ὑπὸς κανονισμὸν τὰ προσωπικὰς κρατήσεως. ὁ πρῶτος ὁρίζει ὅτι τὰ ἐμπλέκτα πορὶν κατασχεθῶσι τοῦ λιμὸν στρέλνον ρηλκιτέρι πόνος ἐνεκα βλάβ καὶ κακὸς πίστιας προχωρεῖ, διαχρὶ δὲ ὁ προσωπικὸς τοῦ ὑποκειμένου τὸ ποὺ ἄλλα ἐξάλλας· ὁ δεύτερος Νόμος ὁρίζει ὅτι τὸ ὑφειλέτης τοῦ ἄνω τῶν 50 λιρῶν καὶ τινὰ ἐπιμηνώσεως, ὃν ἐπιτρέπεται ὁ ἀπαγόλεως τῶν ἐπιμηνώσεως ἀφ' ἑνὸς τῶν χρεῶν, ἢ καὶ ὑλοτρόπου, ὅταν συνδικοῦ οἱ δανεισταὶ καὶ ἐὰν δὲν συντηρῶν βλάβ, ὅτε ὁ προσωπικὸς ἀπαγόλεως τοῦ ὑποκειμένου ἐν χρέος μέχρι δὲν ἐπιτρέπεται ἐπὶ τρεῖς ἡμέρ. ἐν τοῦ δὲν ἀνάκτα ὁ ὑφειλέτης τὰ ὑλοτρόπου ἐκτὸς τῆς φυλακῆς καὶ τὸ δικαστήριον, εἰς ὁ ὑπάγεται ἐκ τῆς κατάγγεσεως. Ἐγένετο ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ ἀπόπειρα κατὰ τὸ 1869 πρὸς κατάγγεσιν τῆς προσωπικῆς κρατήσεως ἐπὶ ποινικῶν ἀπορρίσεων ὑπὸ τὸ ὄνομα «Bill to abolish imprisonment for debt», ἀλλ' ἀπορρίφθη.

Ἐν Ἰταλίᾳ ὁ Νόμος τῆς 6 Δεκεμβρίου, 1878 διατηρεῖ τὴν προσωπικὴν κράτησιν ὡς μέσον ἐκτελέσεως πάσης ἀπορρίσεως ἐμπορικῆς ἢ ἀστικῆς. ἐπιτρέπει δὲ ἐπιτήδεια αὐτὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἀπορρίσεων τῶν πολιτικῶν διαστημάτων, ὁπόταν ἀφορῶσι εἰς ἀποζημίωσιν προερχομένης ἐξ ἀδικημάτος. ἀστικῶν ἢ ἀπὸ ἀπορρίσεως πραγματικῆς ἐξ ἀδικημάτος. Ἀστικῶν. ἐὰν ἀφορῶσι εἰς ἀδικήματα καὶ μόνον τὴν ἐπὶ τῆς ἀπορρίσεως ἐπιβολὴ

κατὰ τὸν διαλεκτικὸν αὐτῶν ἐπὶ Ἀυδοβέλκου τοῦ Ἀγίου, ἐλάβ' ὁ τηλεθώσιος ἐκείνης ἡγεμὼν ἔφιππον ἐπιστολὴν, ἐπιβᾶσης τὸν αὐχένα του, διότι ὁ λαὸς, κατὰ τὸν Σατυρίδην, οὐ μόνον νὰ ἐφαρμόσῃ ἀλλὰ οὐδὲ νὰ ἀνοίξῃ τας ἀγγελτικὰς αὐτοῦ βύβλους ἠθέλησε. Διὸ ὁ ἄμβλυος αὐτοῦ θάλαμος ὁ Ἱερὸς ἐπεκλήθη τῶν πρακτικῶν κριτηρίων καὶ πλέστα ἐπακόμενα τὴν συμφορὰν εἰς συμφοράν. Κατηγγέλθη ὁ πρωτεῖτας κριτὴς τὸ 1703 καὶ ἐκ Ἀλλεμανίων ἐθνῶν ὁ κρατῶν τὸν τῶν ρωλαίων. Ἄλλα τότε διὰ βυβλίων τὴν Γαλλίαν οἱ Μαρὰ καὶ οἱ Δάντων. τότε κατὰ τὸν Fourmel δὲν κατεδιώκοντο οἱ δυνατοὶ ἀρχαῖοι, ἀλλ' οἱ ὁμιληταὶ τοὺς θανατώσεις· δὲν ἐκρεμῶντο ὅμως πολλοὶ ῥωμαῖοι καὶ ὁ πρωτεῖτας κριτὴς ἐνομοθέτει τὰ βιβλία. Ἐπειδὴ τὸ 1828 πρῶτος νόμος ὑπὸ τοῦ Λάμαρ περὶ καταγγελίας τῆς προσωπικῆς κριτήσεως ἐδὲν ἀπεχρέωσε. Τῷ 1832 μόνον ἐπὶ ἐκτάκτων μόνον κατηγοριῶν τοῦ 1789 ἐφάνησαν ἐπὶ κοινῆς ἀνάγκης τοῦ ἀλλοεθνοῦς ὀργανικὰ καὶ ὑπηρεσιακὰ τὰ συναλλαγματικὰ ὀλίγοι, καὶ ἐμείνεν ἐν Παρισίοις ἐφ' ἑκατὸν τριάκοντα τοῦ ἀνὰ τὸν ἐμπόριον αὐτῶν, καὶ τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων καὶ ἐν γένει ἐξηρθωθέντων καθηγήσεων διὰ τὸ νέον νόμον τῆς ἀφαιρέσεως τῆς προσωπικῆς κριτήσεως. Κατηγγέλθη ἐν τῷ νέῳ τοῦ Μαρτίου τοῦ 1848 ἐπὶ ἐδικτόνων ἐπὶ τοῦ Σατυρίδου, ἐπὶ τοῦ Σατυρίδου ἐπὶ τοῦ ἀνοιξιάτου τὰ νέα κατὰ τοῦ ἐμπλέκοι κακὸς πάντως μοῖρ' τοῦ 1867. ἐν τέλεθεν ὁ ἐνωτίζων ὁ Πολιτικὸς καὶ ὅτος κατεγράφοντο ἐν μέρει διὰ τοῦ νόμου τοῦ 1871 καθόσον ὀργὴ τε καὶ διάκενοι ἔζεσε τοῦ θεμίσσου τοῦ ποινικοῦ βίου. Ἐπὶ τοῦ νόμου ὑπῆρχεν ἡ ἐξ τῆς ἀποκλήσεως. ἐπὶ τοῦ νόμου τοῦ 1867 ἔζεσε τοῦτο αὐτό.

Τῷ Ἀπριλίῳ ἀβρίσσει 1838 τὸ μόνον ἐν παρισίοις ὡς ἐν τοῖς ἄλλοις ἐπαρχίαις ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ

πας' ὑμῶν, ἐξηρτήθησαν κατὰ τὰς κατηγορίας τῆς προσωπικῆς κρατήσεως κυρ. Α' φύλλ. σ' ὁμολ. 3ῃ). Α' ἀναγέρει ταξεῖς, ἵνων ὅμοιον συμφερὸν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς προσωπικῆς κρατήσεως τῶν ὑπὸ διαταγὴν ἐκτονομένων ἔδη. ἀλλὰ καὶ ἡ διανοτία εἶναι κατὰ τὴν νομολογίαν, ὡς λέγοντες δανείστας δὲν ἐνδιαφέρονται μόνον τὰ ἐν τῇ ἀμέσῳ Τρικόλῃ, τὸ Εθνικὸν ἐπὶ ἐκκλησίαν καὶ ἐπιζήμιον ὁ προσωπικὸς κράτησις καὶ εἰς τὰ ἐν ἄλλαις γραμματεῖαι τοῦ, καὶ τὰς ἄλλας κίτινας ἐκβάσεις τῆς ἐκτόκου ἐκείνης.

Κατὰ τὸ νομοθετικὸν ὁ ἴσχυε τοῦ νόμου ἔξ ἀρχὴν πάντα ἐν τοῖς ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ, ὅσον ἐπὶ τῶν ἐγγράφων ἀκόμη ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ ἄλλων τοιῶν συστατικῶν τῶν προσωπικῶν ἀπαιτήσεων ὀρισθέντων τὸ ἀκόμη ἐπὶ τοῦ ὑπὸ ἐκείνου τὸν μέσον τὸ ἐδικαίωσεν κατὰ τὸν παλαιὸν νόμον καὶ μὰ ἀμφιβολίαν τὰ τοιαῦτα ἐμπορικὰ καταγγέλματα κυπ. ΑΛΛ' ἐκ τοιαύτης ἀρχῆς ἀπαιτεῖται τὸ νόμου, ὥστε νὰ ἰσχύσῃ ἡ αὐτὸ ἐκτὸς τοιούτων πάσαν ἀπαιτεῖται ἐπὶ χαίνοι ἀστρῶν τὸ ἐμπόρου ἢ μὴ ἐμπόρου ἐκτὸς καὶ αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, ἐλὰν καὶ ἐκδόθηκε τὸ ἐν τῇ κατοχῇ τῆς ἐκτὸς ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς ἐκτὸς ἐκτὸς ἐκτὸ

απολείψεως εξ ίσου δια τὸν χρόνον τῆς σχετικῆς κατοικίας καθίστανται, εἰ ὁ γάμος ὡς πρὸς τὴν ἐπιγαμβρίαν συνάγουσαν ἀπαιτῆται ἀρκῆται εἰς τὴν αὐτὴν εἰς ἑκάτον διδάσκουν κύτος, ὡς καταπίνων καὶ τὰ προσηγμένα πλάγιος πᾶς τακτικὸς ἀπολείψεις, ἀκόμη δὲ τὸν γάμον τῆς ἐπιγαμβρίας αὐτοῦ. Κυβίνου δὲ κατὰ τὸν περὶ τῆς διδάσκουσας ἐν γένει καὶ τῶν περιστατικῶν ἀπολείψεως ἐκκλησίας Α' ἀρθρ. 1545 Πολ. Δικον. ὑπὸ ὁ νόμος ἀπαιτεῖ τοιοῦτον, ἵκανὸν τοιοῦτον ἀπολείψεις ἢ ἐκδήμησιν, ὃ ὃν δυνατὸν νὰ γίνῃ ἐκ τῆς ἀπολείψεως ἢ ἐκδήμησιν τοῦ πλαστογρ. σύμφ. ἐν τῆς τὰ προκείμενα. περίμενε, καὶ καθόσον τοιοῦτον σύμφωνον περιφέρεται παρέχει τὸ ἐγχωρὶν τὸ τὸ περιέχουν ἰρίνες καὶ ἐξαιρετικὰ ἀπαιτεῖται ἀκόμη καὶ ἐν ἐκδήμησιν ἀκόμη ἐν ἀπαιτεῖται ἀκόμη τὸν ἐνὸν ἀκόμη ἐν ἀπαιτεῖται ἀκόμη καὶ ἐν ἐκδήμησιν ἀκόμη καὶ ἐν ἐκδήμησιν ἀκόμη καὶ ἐν ἐκδήμησιν

συνέλευσις των δικαστών της γυναικός την 12 Ιουνίου 1889, κατ' ουσίαν τακτικ. έγερσις αγωγοπινείας, επιβλήσεις δε κατ' αυτών (ενώσεως των δικαστών, δια κλήσεως να συμβή πλέον νομικώς το τρίτον ο συλλογισμός κατ' εν εκτενούσθε ο κατ'ού. ο ανακατ συμβολικός δίκα δε απορριπτείς, δίκη του τρίτου της 20 αριθ. 945 της 1890 απόφασης, είτε εκτιμών δίκαιον των άπο 12 Ιουνίου 1889 έβδομη συνεδριάσεως, εν ανακατ. του δικαστ. γενικ. της, δεν δύνανται να λειτουργ. το Πρωτοδικείο δια της ικεσιολογικ. αποφασεως. Βλαβ. Συν. επι της αιτήσεως του ικεσιολογικού του συμβολαιογρ. δίκη επίσημος λαϊκο τοδικ. και' ανυπάρκτου προς τους νομικους της ενωσεως του δικαστικ. αντιπροσωπους, του συνδικος και μονον νομικων προσωπων επι δικ. κλησεων παρ' αυτου, ψευτικα δηλαδη ανακοι δικτ των δικαστων, και εν τω καταστατ. της συνελευσεως της 12 Ιουνιου 1889, το οποιο μενον δη αυτου ουδε δι ανακοπης, ηδη δι' ετερου συμβολου. Κατ' αυτ. του πρωτοδικου νομιμ. δεν ειναι δικαιωμενος ο ενακ. του τριτου της δανειστρ. περιηλθεν ο ενακ. του (197/1888, 681 Γαζ. νομικ.) ετσι, ότι κατ' ουδεν τροπ. της συνελευσ. δεν δυνανται απ' της διαλυσεως της πτωχευσεως να τρεχανεκτησει της μεταξυ του συμβολαιογρ. και του ως ενος και που συνδικου ο ειδ. δικαστηριου ανακοπης ενωσεως των γυναικων βλαβ 233-238 «ης» τελευτης διανομης δικαστων, και θεση ως δανειστ. αυτη προσωπικ. δικαστων, και ανακοπης ενωσεως των συνηγορων συνεδριο συνδικου δεν ειναι τριτο απ' αντιπροσωπευσεων νομικ. Προς τας φανερα ο δικ. της ενωσεως δικαστων δικη εκτενεσθε τελειως ο ενακ. ως ο ακυρωτικ της πτωχευσεως συνεργειας τελεια ακαιρος κατασταρ. αν της ενωσεως του συνδικου δικαστων δεσεων (Dumoc Dictionnaire des contentieux commercial et lèle faillite 3 213 et suiv. Ενωσεως δικαστων δεν ειναι προσωπικως συνεδριαζ. δικαστων ανακοπ το δικαιωμα να παρεδιδαμε δι' ενδιαν αυτ. ενακ. του συμβολαιογρ. κατ' αυτ. ειδικ. δικαστηριου ανακοπης δι' δικαστ. δια τριτου της ενωσεως).

Επειδή, ο τρίτος κατά της εκκαθαριστικής αποφάσεως δικαιούται, εφ' όσον υποστηρίζει ότι αυτή προσβάλλει τα δικαιώματά του, να ασκήσει ανακοπήν κατά του πτωχεύσαντος και κατά του συνδίκου της πτωχεύσεως, η δε άσκησις αυτής δεν έχει αναστατικόν αποτέλεσμα (άρθρ. 1021 του Κ. Δ. Δ.). Ο τρίτος δύναται να ασκήσει την ανακοπήν ταύτην μέχρι της λήξεως της προθεσμίας των 15 ημερών από της δημοσιεύσεως της αποφάσεως, ήτις διατάσσει την διανομήν του τιμήματος των κατασχεθέντων εις χείρας του τρίτου κινητών, ως νόμος ορίζεται. Δεν τα άρθρον 937 του ημετέρου νόμου δεν αναγκαία ως διαδικασία η εκδικάσεως της ανακοπής ταύτης ενώπιον του κατεστημένου δικαστηρίου, εν περιπτώσει μόνον κατακύρωσης του κτήματος ή ενός μέρους αυτού, ή ακόμη και εν μέρει εκδικασθείσης της ανακοπής, αλλά μόνον εάν ο τρίτος συνδέσει κατά ομολογουμένου ή δεόντως αποδεδειγμένου του συμβολαίου. Τούτο σημειωτέον ακόμη και εν τω τελευταίω τούτω ως διατάξεως, από δε κατ' εν έλλειμμα μέρος ρέοντων της διάκοπης της συνεχίσεως κλειστού δικαστηρίου ή δικαστικού (Alauzet N° 2724).

Επειδή ο κατά τας περί επιτρόπου κτήσεως ή συστήματος εις την απορίαν του τρίτου ανακοπής, κατ' το παρόμοιον του πρόσωπου του άρθρ. 514 του Νόμου, δεν δύναται να ασκηθή ούτε κατά τον πτωχεύσαντα ή ανάκλησις της περί αρτιότητος συμβολαιογρ. απορριπτεί κρίσεως ως τοιούτου, ούτε κατά του συνδίκου της πτωχεύσεως, διότι ο πτωχεύσας δεν έχει πλέον την διοίκησιν και την διάθεσιν της περιουσίας του, ούτε δε κατά του συνδίκου, διότι ούτος ενεργεί ως αντιπρόσωπος της πτωχεύσεως και όχι ως ιδιώτης, ούτε τέλος κατά της πτωχεύσεως, διότι αύτη δεν έχει ιδία δικαιώματα αντίθετα προς τα του πτωχεύσαντος (Bédarride Des faillites, des banqueroutes, des stellionats, des prescriptions, des déchéances et des réhabilitations T. III N° 1021).

Επειδή, κατά τα άρθρα 1021 και 1022 του Κ. Δ. Δ., η ανακοπή ασκείται δι' αιτήσεως, η οποία επιδίδεται εις τον ανακοπτόμενον και εις τον σύνδικον της πτωχεύσεως, εν ή δε αναφέρονται οι λόγοι της ανακοπής και τα αποδεικτικά μέσα, ων ο ανακόπτων επιθυμεί να κάμη χρήσιν, ως και η ημέρα της συζητήσεως, ήτις ορίζεται εντός προθεσμίας ουχί μικροτέρας των 15 ημερών από της επιδόσεως της αιτήσεως. Εν προκειμένω, η ανακοπή ασκηθείσα κατά του πτωχεύσαντος Ν. Ν. και του συνδίκου της πτωχεύσεως αυτού Α. Κ. εκδικασθείσα κατά τας διατάξεις ταύτας, απορρίπτεται ως αβάσιμος, διότι ο ανακόπτων δεν προσκομίζει ούτε τα αποδεικτικά μέσα, ων ισχυρίζεται ότι επιθυμεί να κάμη χρήσιν, ούτε αποδεικνύει ότι ο τρίτος ήσκησε την ανακοπήν εντός της προθεσμίας των 15 ημερών από της δημοσιεύσεως της αποφάσεως, ήτις διέταξε την διανομήν του τιμήματος των κατασχεθέντων εις χείρας του τρίτου κινητών, αλλ' ισχυρίζεται μόνον ότι η ανακοπή ασκηθείσα εντός της προθεσμίας ταύτης, ήτοι εντός 15 ημερών από της δημοσιεύσεως της αποφάσεως, ήτις διέταξε την διανομήν του τιμήματος των κατασχεθέντων εις χείρας του τρίτου κινητών, ως νόμος ορίζεται. Δεν τα άρθρον 937 του ημετέρου νόμου δεν αναγκαία ως διαδικασία η εκδικάσεως της ανακοπής ταύτης ενώπιον του κατεστημένου δικαστηρίου, εν περιπτώσει μόνον κατακύρωσης του κτήματος ή ενός μέρους αυτού, ή ακόμη και εν μέρει εκδικασθείσης της ανακοπής, αλλά μόνον εάν ο τρίτος συνδέσει κατά ομολογουμένου ή δεόντως αποδεδειγμένου του συμβολαίου. Τούτο σημειωτέον ακόμη και εν τω τελευταίω τούτω ως διατάξεως, από δε κατ' εν έλλειμμα μέρος ρέοντων της διάκοπης της συνεχίσεως κλειστού δικαστηρίου ή δικαστικού (Alauzet N° 2724).

Επειδή ο κατά τας περί επιτρόπου κτήσεως ή συστήματος εις την απορίαν του τρίτου ανακοπής, κατ' το παρόμοιον του πρόσωπου του άρθρ. 514 του Νόμου, δεν δύναται να ασκηθή ούτε κατά τον πτωχεύσαντα ή ανάκλησις της περί αρτιότητος συμβολαιογρ. απορριπτεί κρίσεως ως τοιούτου, ούτε κατά του συνδίκου της πτωχεύσεως, διότι ο πτωχεύσας δεν έχει πλέον την διοίκησιν και την διάθεσιν της περιουσίας του, ούτε δε κατά του συνδίκου, διότι ούτος ενεργεί ως αντιπρόσωπος της πτωχεύσεως και όχι ως ιδιώτης, ούτε τέλος κατά της πτωχεύσεως, διότι αύτη δεν έχει ιδία δικαιώματα αντίθετα προς τα του πτωχεύσαντος (Bédarride Des faillites, des banqueroutes, des stellionats, des prescriptions, des déchéances et des réhabilitations T. III N° 1021).

Επειδή, ο τρίτος κατά της εκκαθαριστικής αποφάσεως δικαιούται, εφ' όσον υποστηρίζει ότι αυτή προσβάλλει τα δικαιώματά του, να ασκήσει ανακοπήν κατά του πτωχεύσαντος και κατά του συνδίκου της πτωχεύσεως, η δε άσκησις αυτής δεν έχει αναστατικόν αποτέλεσμα (άρθρ. 1021 του Κ. Δ. Δ.). Ο τρίτος δύναται να ασκήσει την ανακοπήν ταύτην μέχρι της λήξεως της προθεσμίας των 15 ημερών από της δημοσιεύσεως της αποφάσεως, ήτις διατάσσει την διανομήν του τιμήματος των κατασχεθέντων εις χείρας του τρίτου κινητών, ως νόμος ορίζεται. Δεν τα άρθρον 937 του ημετέρου νόμου δεν αναγκαία ως διαδικασία η εκδικάσεως της ανακοπής ταύτης ενώπιον του κατεστημένου δικαστηρίου, εν περιπτώσει μόνον κατακύρωσης του κτήματος ή ενός μέρους αυτού, ή ακόμη και εν μέρει εκδικασθείσης της ανακοπής, αλλά μόνον εάν ο τρίτος συνδέσει κατά ομολογουμένου ή δεόντως αποδεδειγμένου του συμβολαίου. Τούτο σημειωτέον ακόμη και εν τω τελευταίω τούτω ως διατάξεως, από δε κατ' εν έλλειμμα μέρος ρέοντων της διάκοπης της συνεχίσεως κλειστού δικαστηρίου ή δικαστικού (Alauzet N° 2724).

συμβολαιογρ. αλλαχόρι όντος εν ο συμβολαιογρ. κατεστημ. Β' Πλατών συναντώσεως στο απαιτουμενο κρατικον ποσον ετος κατα τον μαγαλειον, ε' αν ε μετατιμιες επιζουν ενεκα ακυρ. τατος της ενεργατους της συναλλαγης. Αυτος λιτικου, υπεμνημα ιδιτ. 3 Ιουλιου 1890) τη. ρησν και της υπογραφης του Ε. Κ''' κατα τον υπογραφων των ετερων συνδικων Α'' και Α'' κλαι και των εκπροσωπευσεων δικαστηριων, τη ρησν και των υπογραφων του ετερου των εκλογικων του Δ. Β''' (20 Μαϊου 1886), ενοτητα 14 κ. αλλων μερων ρησν γραντων της διαδικασιας της κλειστου δικαστηριου της συνελευσεως της 12 Ιουνιου 1889 δικαστων της ενωσεως δικαστων, δεν δυνανται απ' της διαλυσεως της πτωχευσεως της ανακοπης της ενωσεως των γυναικων (Alauzet N° 2724).

Επειδή ο κατά τας περί επιτρόπου κτήσεως ή συστήματος εις την απορίαν του τρίτου ανακοπής, κατ' το παρόμοιον του πρόσωπου του άρθρ. 514 του Νόμου, δεν δύναται να ασκηθή ούτε κατά τον πτωχεύσαντα ή ανάκλησις της περί αρτιότητος συμβολαιογρ. απορριπτεί κρίσεως ως τοιούτου, ούτε κατά του συνδίκου της πτωχεύσεως, διότι ο πτωχεύσας δεν έχει πλέον την διοίκησιν και την διάθεσιν της περιουσίας του, ούτε δε κατά του συνδίκου, διότι ούτος ενεργεί ως αντιπρόσωπος της πτωχεύσεως και όχι ως ιδιώτης, ούτε τέλος κατά της πτωχεύσεως, διότι αύτη δεν έχει ιδία δικαιώματα αντίθετα προς τα του πτωχεύσαντος (Bédarride Des faillites, des banqueroutes, des stellionats, des prescriptions, des déchéances et des réhabilitations T. III N° 1021).

Επειδή, ο τρίτος κατά της εκκαθαριστικής αποφάσεως δικαιούται, εφ' όσον υποστηρίζει ότι αυτή προσβάλλει τα δικαιώματά του, να ασκήσει ανακοπήν κατά του πτωχεύσαντος και κατά του συνδίκου της πτωχεύσεως, η δε άσκησις αυτής δεν έχει αναστατικόν αποτέλεσμα (άρθρ. 1021 του Κ. Δ. Δ.). Ο τρίτος δύναται να ασκήσει την ανακοπήν ταύτην μέχρι της λήξεως της προθεσμίας των 15 ημερών από της δημοσιεύσεως της αποφάσεως, ήτις διέταξε την διανομήν του τιμήματος των κατασχεθέντων εις χείρας του τρίτου κινητών, ως νόμος ορίζεται. Δεν τα άρθρον 937 του ημετέρου νόμου δεν αναγκαία ως διαδικασία η εκδικάσεως της ανακοπής ταύτης ενώπιον του κατεστημένου δικαστηρίου, εν περιπτώσει μόνον κατακύρωσης του κτήματος ή ενός μέρους αυτού, ή ακόμη και εν μέρει εκδικασθείσης της ανακοπής, αλλά μόνον εάν ο τρίτος συνδέσει κατά ομολογουμένου ή δεόντως αποδεδειγμένου του συμβολαίου. Τούτο σημειωτέον ακόμη και εν τω τελευταίω τούτω ως διατάξεως, από δε κατ' εν έλλειμμα μέρος ρέοντων της διάκοπης της συνεχίσεως κλειστού δικαστηρίου ή δικαστικού (Alauzet N° 2724).

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΛΑΡΙΣΗΣ

Αριθ. 145/1890

Επιτροπή ο άρτι κ. Σ. Αγαλιάτσιος
Θεμελιώδης δρος πλειστηριασμού, εν ταις πλειστηριάσεις - Νόμοι Σπ' του 1887.

Επειδή, εκ της αρθρ. 8 επομένως, ότι προς μεταβιβάσεως του τίτλου της κατακυρώσεως υποβολή του πίνακα της κατακυρώσεως υποκειμένων και ορισμένως υποκειμένος λόγος κατα τον απόκριτον, ως εκ τούτου, διατυπώσεως ότι προς άρχικως είναι δύο κατ' 48/ιη δούν, είναι μεν αληθής ότι ο Νόμος Σπ' του 1887 εν τοις άρθροις 14 και 15 κατώ αυτου, ότι δια Η. Δικ. τάγματος εβλεπε κανονικ. ο διατυπώσεις των εν τη υπάρχουσα πλειστηριασμων εξαιρεσιν νομισματων. αλλα ποιοτον διατυπωσεις δεν θα, εν χρονο Παπαδιων δεκαπενταετιας (του Διατεγκατος της 8 Νοεμβριου 1833 χορηγουμενης εις τα στρατιωτ. τιαν. ξιαν νομισματα εν τη περιγραφεισαν νομισματικον συστημα. το ιχον δε» τον παλαιον δραχμαν), αλλ' μεταξυ των προσωπικ. διατυπωσεις της πλειστηριασμου της Δικαστηριου της 6 Ιουλιου 1881, το κανονι» τον. το ως ιδιωτικ. αντιμισθιον, ανακοπων δικαστικ. ενωσεως δικαστων δεν ειχον, επι ακυρωθη ύπο ουδ μετατιμιες ΙΙΙΜ ουτε του 1880. Και ειναι μεν αληθες, ότι μονα τα νομοθετικα διατεγματα κατηγορηθεν υπο του ΙΙΜ Νόμου, αλλα και του Διατεγμα τοσουτος της 6 Ιουλιου 1881 πρεπει να λογισθ' ως κατηγορηθν αφου ειναι Διατεγμα κανονισθεν του παρελθοντος Νομου Σπ' του 1887 και ανατεθεν δ' αυτου ο κανονισμος νομοθετησις εις τριτον οσπι. κατηγορηθεντος του ΙΙΜ Νόμου ουν της αλλως και δι' εναντιας τα Ελλην. νομοθεσιαν δ' αυτου Διατεγμα της 4 Ιουλιου 1881, Διατεγμα της 6 Ιουλιου 1881, συναπτεται. Δεν τον τρόπον λεπτον, ούτε δρυτικ. ειναι ειδικαι διατυπωσεις δια τον κανονισμον των επι τας δημοσιευσεις προς, το κηρυγμα νομισμ. εις τας μετατ. των ιδιωτων. ανωμαλιες γνησιου, ειναι δε ειδικαι διατυπωσεις της πλειστηριασμου, τα αποιηθεντα: επι τη βασει της σχετικης αυτου, ως αρτιους συναλλαγης ενεκεν δι' ου πολιτικ. ειδικαι διατυπωσεις δεν ειναι ειδικαι και ε εκκλησιαστικ απορασις, κυριως δεν. τον. κατατιτα τινακια, η τιμιατα δι δικος ειδικος απ' ειδικαι. δια της εκδικασεως της ειδικαι δεν ειναι ενεχεσεται κυκλοφορεις της 4 Νοεμβριου 1886. διοτι ο Νομος ουτος ιδιως εν τοις και εκτενως τα ως κανονισμος των εκφωνητηριων αγορασ τιων της Εθνικης Τραπεζης, ως ειδικαι. ειναι η αρχικη. χνι βλ και τα του ειδικαιος της δικαιος των ιδιων νομισματων, των δεκα δεκαπενταετιας. Δεν ειναι δε αναγκαιος ο ορισμος του αρτιδιατος, ότι ειδικα διατιμητικ ο ιδιωτικαι δικη ειδικη ειδικαι ειδικαι ειδικαι

ΓΑΛΛΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ (*)

Ἀπόφασις Ἀκυρωτικοῦ 11 Ἰουνίου 1890.

Ἀγωγή. - Βλάβη. - Δόλος. - Ἀνόρθωσις τῆς ἐπελθούσης βλάβης.

Ἐὰν ὁ προσφεύγων εἰς τὴν δικαιοσύνην τῶν δικαστηρίων πρὸς ἐπιδίωξιν τῶν ἀπαιτήσεων αὐτοῦ ἐξασκῇ νόμιμον δικαίωμα, καὶ οὐδεμίαν ἐπομένως φέρῃ εὐθύνην διὰ πᾶσαν ἐντεῦθεν ἐπερχομένην εἰς ἄλλον βλάβην, δὲν συμβαίνει τὸ αὐτὸ ὁσάκις εἶναι ἀποδεδειγμένον, ὅτι ἐκ πνεύματος στρεψοδικίας ἢ ἐπὶ σκοπῷ καταπιέσεως ἢ τοὐλάχιστον ἐξ ἀσυγγνώστου ἀμελείας πρὸς δόλον ἰσοδυναμούσης, χωρὶς νὰ καταβάλῃ τὴν δέουσαν προσοχὴν πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ ἐνάγει τις ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ὡς δανειστὴς πρόσωπα, ἅτινα καθ' ἃ ἀπεδείχθη οὐδὲν ὤφειλον εἰς αὐτόν (1).

Ἀπόφασις Ἀκυρωτικοῦ 24 Μαρτίου 1890.

Κατοικία. - Μεταβολὴ αὐτῆς. - Γάμος. - Πρόθεσις ἐγκαταστάσεως.

Κατοικία ἑκάστου Γάλλου λογίζεται ὁ τόπος ἔνθα ἔχει τὴν κυρίαν αὐτοῦ ἐγκατάστασιν· οὐδεὶς δὲ τεκμαίρεται ὅτι ἐγκατέλιπε τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ κατοικίαν, ἐὰν δὲν ἦναι ἀποδεδειγμένη ἡ πρόθεσις αὐτοῦ τοῦ νὰ ἐγκατασταθῇ μονίμως καὶ κυρίως ἀλλαχοῦ.

Ἡ πρόθεσις αὕτη τῆς μεταβολῆς τῆς κατοικίας δὲν συνάγεται ἐπαρκῶς ἐκ τῆς περιστάσεως, ὅτι πρόσωπόν τι, ὅπερ διέμεινεν ἐπὶ ἓξ μῆνας ἔν τινι τόπῳ, ἐνυμφεύθη ἐκεῖ νεάνιδα, κατοικοῦσαν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ (2).

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ (**)

Ἀπόφασις τοῦ Ἀκυρωτικοῦ τῆς Γερμανικῆς αὐτοκρατορίας τῆς 15 Ἀπριλίου 1890.

Ἀποσβέννυνται αἱ πραγματικαὶ δουλεῖαι ἅμα ὡς παύσωσι νὰ ὦσι γειτονικὰ τὸ δεσπόζον καὶ δουλεῦον κτῆμα;

Τὸ Ἐφετεῖον, στηριχθὲν ἐπὶ τὴν l. 13 D. quemad. serv. amitt. 8. 6 παρεδέχθη, ὅτι ὁδικὴ δουλεία δὲν ἀποσβέννυται μόνον ἐκ τοῦ γεγονότος τοῦ ἀδυνάτου τῆς ἐνασκήσεώς της, ὡς ἐκ τῆς ἄνευ ἐπιφυλάξεως τῆς δουλείας ἐκποιήσεως τοῦ ἀμέσως πρὸς τὸ δουλεῦον κτῆμα γειτνιάζοντος μέρους τοῦ δεσπόζοντος, ἀλλ' ὅτι ἀπαιτεῖται προσέτι ἡ παρόδος τοῦ χρόνου τῆς παραγραφῆς, καὶ ὅτι, ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ἐπροτάθη παραγραφή, ἡ ἀγωγὴ ἐστὶν ἀβάσιμος· οὐκ ὀρθῶς δὲ ζητεῖ ὁ ἐνάγων τὴν ἀναίρεσιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἕνεκεν ψευδοῦς ἑρμηνείας τοῦ νόμου, διότι κατὰ γενικὸν κανόνα αἱ πραγματικαὶ δουλεῖαι προϋποθέτουσι διὰ τὴν ἔννομον ὑπάρξιν αὐτῶν ὅπως τὸ δουλεῦον κτῆμα δύνηται νὰ παρέχῃ τῷ δεσπόζοντι διαρκῆ ὠφέλειαν, καὶ ὅτι τὰ κτήματα δέον νὰ μὴ ἀπέχωσιν ἐπὶ τοσοῦτον ἀλλήλων, ὥστε νὰ διακόπτηται ἐντελῶς ἡ γειτνίασις αὐτῶν· ὅθεν, ἐὰν ἡ χρῆσις τοῦ δουλεύοντος κτήματος καθίσταται ἀδύνατος ὡς ἐκ τῆς ὑπάρξεως μεσάζοντος κτήματος μὴ ὑποκειμένου εἰς δουλείαν, ἢ ἐὰν ἡ νομικὴ φύσις τῶν μεσαζουσῶν οἰκιῶν ἢ κτημάτων ἀποκλείῃ τὴν ἐνάσκησιν τῆς δουλείας, τότε δουλεία δὲν δύναται νὰ παραχθῇ. Ἐκ τούτου ἤθελεν ἕπεται, ὅτι ἐὰν παρήχθη ἐννόμως πραγματικὴ δουλεία, διὰ μεταβολῶν ὅμως λαβουσῶν χώραν εἴτε ἐν τῷ δεσπόζοντι εἴτε ἐν τῷ δουλεύοντι κτήματι, ἤθελον παύσει ὑφιστάμεναι αἱ προϋποθέσεις, ὑφ' ἃς ἡ δουλεία ἠδύνατο νὰ παραχθῇ, ὅτι αὕτη ἀναιρεῖται τὸ ῥωμαϊκὸν ὅμως δίκαιον δὲν ἤγαγε τὴν συνέπειαν ταύτην δι' ἅπασας τὰς περιπτώσεις, ἀλλὰ διά τινας παρεδέχθη μόνον πρόσκαιρον διακοπὴν τῆς ἐνασκήσεως τῶν δουλειῶν (l. 14 pr. l. c, l. 6 D. si serv. vind. 8. 5), δι' ἄλλας δ' ὅτι ἅμα τὸ μεταξὺ τοῦ δουλεύοντος καὶ δεσπόζοντος κτήματος κείμενον, ὅπερ ἀποκτήσας ὁ δικαιοῦχος τῆς δουλείας ἐκποιεῖ ἄνευ ἐπιφυλάξεως τῆς δουλείας, ὅτι ἡ δουλεία ἀναιρεῖται μόνον ἂν ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς παρακωλύσεως τῆς ἐνασκήσεως παρῆλθεν ὁ τῆς παραγραφῆς χρόνος.

(*) Ὑπὸ τοῦ κ. Β. Παπαλοπούλου ἀρειοπαγίτου

(1) Ἰδὲ Dalloz Répert. ἐν τῇ λέξει Responsabilité n. 112 καὶ ἑξῆς.

(2) Ἰδὲ Dictionnaire de procédure civile de Rousseau et Laisney ἐν λέξει Domicile tome 4 p. 58, n. 39 καὶ ἑξῆς.

(**) Ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Μ. Ραλλη

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ 17/24 Ἰανουαρίου 1891.

Συνιστᾶται ἄμισθον Ὑποπροξενεῖον ἐν Parks τῆς New South Wales ἐν Αὐστραλίᾳ.

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ 24/25 Ἰανουαρίου 1891.

Ἐγκρίνει τροποποίησιν τοῦ 36ου ἄρθρου τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἑταιρίας Ἀεριόφωτος Ἀθηνῶν ἔχουσαν ὡς ἑξῆς: « Ἡ γενικὴ τακτικὴ συνέλευσις τῶν μετόχων » συνέρχεται ἐτησίως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Α' ἑξα» μηνίας τοῦ ἑταιρικοῦ ἔτους».

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ 29/30 Ἰανουαρίου 1891.

Περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως περὶ ἀνανεώσεως γραμματίων τοῦ δημοσίου ταμείου, ἐκ λιρῶν στερλ. 126,000 εὑρισκομένων εἰς χεῖρας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ἄρθρον 1. Ἐγκρίνεται ἡ μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀφ' ἑνὸς, καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀφ' ἑτέρου, συνομολογηθεῖσα τὴν 26 Ἰανουαρίου 1891 Σύμβασις ἐξ ἄρθρων τριῶν, δι' ἧς ἀνανεοῦνται δι' ἐννέα ἔτι μῆνας, ἀρχομένους ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1891 καὶ ἐπὶ τόκῳ 5 % τοῖς % κατ' ἔτος τὰ εἰς χεῖρας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εὑρισκόμενα γραμμάτια τοῦ δημοσίου ταμείου, ἐκ λιρῶν στερλινῶν ἐν ὅλῳ ἑκατὸν εἴκοσι ἓξ χιλιάδων (L. 126,000), καὶ ἀναγόμενα εἰς τὸ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου 1889 Βασιλικοῦ διατάγματος συνομολογηθὲν προσωρινὸν δάνειον τῶν L. 600,000.

Ἄρθρον 2. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐκδώσῃ τμηματικὰ γραμμάτια τοῦ δημοσίου ταμείου, φέροντα ἐν συνόλῳ τὸ ποσὸν κεφαλαίου λιρῶν στερλινῶν ἑκατὸν εἴκοσι ἓξ χιλιάδων (L. 126,000) καὶ τῶν ἀναλογούντων τόκων δι' ἐννέα μῆνας ὑπογεγραμμένα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ τμηματάρχου τοῦ τμήματος τῶν δημοσίων χρεῶν καὶ πληρωτέα ἐν Λονδίνῳ παρὰ τῇ ἐκεῖσε Τραπέζῃ τοῦ Crédit Lyonnais εἰς χρυσὸν τὴν 30 Σεπτεμβρίου/12 Ὀκτωβρίου 1891.

Ἄρθρον 3. Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐκδοθησόμενα γραμμάτια τοῦ δημοσίου ταμείου θέλουσι χρησιμεύσει πρὸς ἀπόσβεσιν τῶν οὕτως ἀνανεουμένων γραμματίων, τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τοῦ κυρίου Κωνσταντίνου Καραπάνου, Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ δημοσίου, ἀφ' ἑνὸς, καὶ τοῦ κυρίου Παύλου Καλλιγᾶ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἀντιπροσώπου ταύτης, ἀφ' ἑτέρου, συνωμολογήθησαν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρον 1. Τὰ εἰς χεῖρας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εὑρισκόμενα γραμμάτια τοῦ δημοσίου ταμείου ταμείου ἐκ λιρῶν στερλ. ἑκατὸν εἴκοσι ἓξ χιλιάδων (L. 126,000) τὰ ἀναγόμενα εἰς τὸ ἐκ λιρῶν 600,000 προσωρινὸν δάνειον, ὅπερ συνωμολογήθη δυνάμει τοῦ ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου 1889 Β. διατάγματος, δέχεται ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ὅπως ἀνανεωθῶσι δι' ἐννέα ἔτι μῆνας, ἀρχομένους ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1891, καὶ ἐπὶ τόκῳ πρὸς 5 %, τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως.

Ἄρθρον 2. Διὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀνανέωσιν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐκδώσει νέα τμηματικὰ γραμμάτια δημοσίου ταμείου διὰ τὸ ὡς εἴρηται κεφάλαιον τῶν λιρῶν 126,000 καὶ τοὺς ἀναλογοῦντας τόκους τῶν ἐννέα μηνῶν.

Ἄρθρον 3. Τὰ νέα ταῦτα γραμμάτια ἐκδοθήσονται εἰς διαταγὴν εἰς λευκὸν, πληρωτέα ἐν Λονδίνῳ εἰς χρυσὸν παρὰ τῇ ἐκεῖσε τραπέζῃ τοῦ Crédit Lyonnais τῇ 30 Σεπτεμβρίου/12 Ὀκτωβρίου 1891. Τὸ δημόσιον εἶναι ἀπηλλαγμένον πάσης ἕνεκα τῆς ἐν Λονδίνῳ πληρωμῆς προμηθείας, βαρυνούσης τὴν Ἐθν. Τράπεζαν.

Ἡ παροῦσα ἐγένετο εἰς διπλοῦν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰανουαρίου 1891.

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ 19/29 Ἰανουαρίου 1891.

Ἐγκρίνει τὴν ἐν Ἑλλάδι σύστασιν πρακτορείων τῆς ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἀμοιβαίας ἀσφαλιστικῆς ἑταιρίας New York.

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ 29/31 Ἰανουαρίου 1891.

Περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ παντὸς λιμενικοῦ φόρου τῶν διὰ τοῦ λιμένος Βόλου εἰσαγομένων δημητριακῶν καρπῶν, ἀλεύρων κτλ.

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ 29 Ἰανουαρίου/2 Φεβρουαρίου 1891.

Περὶ χαρακτηρισμοῦ διαγωγῆς τῶν ὁπλιτῶν τῆς χωροφυλακῆς.

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ 4/4 Φεβρουαρίου 1891.

Περὶ τῶν καλλιεργητέων κατὰ τὸ ἔτος 1891 ἀλικῶν τοῦ Κράτους.

ΝΟΜΟΣ ΑΩΝΑ' 6/6 Φεβρουαρίου 1891.

Περὶ παρατάσεως τῆς πρὸς ἀναθεώρησιν τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων προθεσμίας.

Ἄρθρον μόνον. Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ ΑΩΘ' νόμου τῆς 30 Μαρτίου 1883 (1) περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν νόμου ὁριζομένη προθεσμία πρὸς ἔκθεσιν τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων παρατείνεται μέχρι καὶ τῆς 15ης τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου.

Ὁ νόμος οὗτος ἰσχύει διὰ μόνον τὸ ἐνεστὼς ἔτος, ἐπιτρέπεται δὲ ἡ ἐκτέλεσις αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του.

(1) Ζήτει αὐτὸν ἐν Κωδ. Ρλ. τ. Γ' παρ. σ. 1392, Ἐφ. Κυβ. 1883 σ. 625.

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ 6/7 Φεβρουαρίου 1891.

Περὶ διευθύνσεως καὶ ἐποπτείας τῶν πρὸς διαπλάτυνσιν κτλ. τοῦ πορθμοῦ τοῦ Εὐρίπου ἔργων.

ΝΟΜΟΣ ΑΩΝΓ' 7/7 Φεβρουαρίου 1871.

Περὶ ἀδείας πρὸς συνομολογησιν ἐμπορικῆς συμφωνίας μετὰ τῆς Γαλλίας.

Ἄρθρον 1. Ἐπιτρέπεται τοῖς Ὑπουργοῖς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως συνομολογήσωσι μετὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, ἄνευ περαιτέρω κυρώσεως ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, συμφωνίαν, δι' ἧς νὰ παραχωρῶσι μέχρι τῆς 1 Φεβρουαρίου 1892 πρὸς τοὺς πολίτας, τὰ πλοῖα καὶ τὰ ἐμπορεύματα τῆς Γαλλίας 1) τὰς παραχωρήσεις τὰς πρὸς τὸ μᾶλλον εὐνοούμενον ἔθνος συνωμολογημένας, ἰδίως τὰς ἀφορώσας εἰς τελωνιακὰ δασμολόγια, τὴν βιομηχανικὴν ἰδιοκτησίαν καὶ τὰ λοιπά· 2) ἀτέλειαν ἀπὸ τῶν τελῶν τοῦ δασμολογίου τῶν ἐφαρμοζομένων ἐπὶ τῶν οἴνων ἐν γένει (ἀριθ. 144 τοῦ ἑλληνικοῦ δασμολογίου τοῦ 1887)· 3) ἐλάττωσιν κατὰ 75 ο/ο ἐπὶ τῶν τριχάπτων καὶ ἄλλων εἰδῶν περιλαμβανομένων ὑπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 190 τοῦ αὐτοῦ δασμολογίου· 4) ἐλάττωσιν κατὰ 50 ο/ο ἐπὶ τῶν χνουδωτῶν καὶ μεταξίνων πλουσῶν καὶ σενιλῶν (ἀριθ. 193 α' καὶ β') καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἀριθμῷ 90 τοῦ αὐτοῦ δασμολογίου εἰδῶν μυρεψικῆς.

Ἐν τούτοις ἡ ἁλιεία καὶ ἀκτοπλοία θέλουσιν ὑπόκεισθαι εἰς τὴν οἰκείαν ἑκατέρας τῶν δύο χωρῶν νομοθεσίαν.

Ἄρθρον 2. Αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ παραχωρήσεις πρὸς τὴν Γαλλίαν θέλουσι γίνει ἐπ' ἀνταλλάγματι μέχρι τῆς 1 Φεβρουαρίου 1892 ἐκ μέρους τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους πρὸς τοὺς πολίτας, τὰ πλοῖα καὶ τὰ ἐμπορεύματα τῆς Ἑλλάδος, ὅλων ἐκείνων τῶν παραχωρήσεων, ὧν ἀπολαύει ἐν Γαλλίᾳ τὸ μᾶλλον εὐνοούμενον ἔθνος, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὰ τελωνιακὰ δασμολόγια, τὴν βιομηχανικὴν ἰδιοκτησίαν καὶ τὰ λοιπά.

Ἄρθρον 3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ, ἡ δὲ ἰσχὺς τῆς δυνάμει αὐτοῦ γενησομένης συμφωνίας ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς ἐν τῇ « Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως».

ΝΟΜΟΣ ΑΩΝΒ' 7/7 Φεβρουαρίου 1891.

Περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας πρὸς πληρωμὴν τῶν ὀφειλομένων ἐσόδων τῆς χρήσεως 1890.

Ἄρθρον 1. Τὰ ὀφειλόμενα ἐξ ἐσόδων τῆς χρήσεως 1890 τὰ ὑποκείμενα κατὰ τὴν § α' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου ΑΥΠ' τοῦ 1887 (1) εἰς πρόσθετον τέλος 20 % καὶ τόκον ὑπερημερίας 8 ο/ο, ὅσα δὲν ἐπληρώθησαν μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου 1891, δὲν ὑπόκεινται εἰς τοιοῦτον τέλος καὶ τόκον ὑπερημερίας, ἐὰν πληρωθῶσι μέχρι τῆς 15 Μαρτίου 1891.

Οἱ ὀφειλέται ἐξ ἐσόδων τῆς χρ[illegible] χρέη κατὰ τοὺς κειμένους νόμους [illegible] ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς τόκ[illegible] ἀν πληρώσωσι ταῦτα μέχρι τῆς 15 [illegible]

Ἄρθρον 2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου [illegible] τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του [illegible] τῆς Κυβερνήσεως.

(1) Ζήτει αὐτὸν Ἐφ. Κυβ. 1887 [illegible]

ΔΙΑΦΟΡΑ

Διά νόμου τοῦ Κράτους, δημοσιευθέντος ἤδη καὶ ἐν τῇ «Θέμιδι», κατηργήθησαν τὰ πολύκροτα καὶ ἀντισυνταγματικὰ δικαστήρια, ἅτινα ὑπὸ τὰ ὀνόματα ἀναθεωρητικῶν συμβουλίων καὶ κληρωτῶν δικαστηρίων ἐχρημάτευσαν, ἕνεκα τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν, ὡς ἁπλᾶ γραφεῖα διεκπεραιώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, πρὸς στρίβλωσιν τόσων καὶ τόσων δικαίων ἀξιωματικῶν καὶ οἰκογενειῶν ἀξιωματικῶν. Ἀλλ' ὁποῖα ἀρά γε φρονεῖς ἐλήφθη ὑπ' ἐκείνους, τῶν ὁποίων τὰ δικαιώματα ἐκρίθησαν καὶ ἀπεκυβαλίσθησαν ὑπὸ τῶν ἐξαιρετικῶν τούτων δικαστηρίων; Ὁποίας προστασίας ἔτυχον πολλὰ ὀρφανὰ, τῶν ὁποίων τὰ χρηματικὰ συμφέροντα ὡριστικῶς ἀπερρίφθησαν διὰ καθαρωτάτης δημοσίευσιν; Οὐδεμία δυστυχῶς διάταξις ἐν τῷ νέῳ νόμῳ προβλέπει περὶ τῶν περιστάσεων τούτων, αἵτινες ἀπατέλεσαν, μετὰ τὴν ἐπικτικτικὴν τῶν νόμων τούτων κατάργησιν, τὸ στοιχειωδέστερον καθῆκον τοῦ νομοθέτου. Ἰδίως διότι ἀκριβῶς ἀπατέλουν τὸ αὐθαιρετώτατον καὶ ἀντισυνταγματικώτατον μέρος τῶν καταργηθέντων νόμων, ὅτερ πολλάκις ἐν τῇ σειρᾷ τῆς «Θέμιδος» ἐν πάσῃ βεβαμένῃ περιστάσει καταδηλον ἐποιοῦμεν. Εὐτυχῶς ὅ,τι δὲν ἐκρράζει διὰ ρητῆς δηλώσεως του ὁ νομοθέτης, δύναται νὰ πράξωσιν οἱ ἀδικηθέντες δικαιοῦχοι, τῶν ὁποίων τὰ χρηματικὰ δικαιώματα ἐξαιρέθησαν ὡς καταργηθέντα διὰ τῶν νόμων ἐκείνων, ὑποβάλλοντες τὰς αἰτήσεις των ἐνώπιον τῆς πολιτικῆς Δικαιοσύνης, ἀπὸ τῆς ὁποίας νὰ ζητήσωσι τὴν ἀκύρωσιν τῶν ὑπὸ ἀντισυνταγματικῶν δικαστηρίων ἀντισυνταγματικῶς ὑπὸ τὸ σχῆμα ἀποφάσεων γενομένων ἀληθῶν δημεύσεων.

Καὶ ἕτερος ἐκ τοῦ Ναυπλίου δικαστικὸς μαργαρίτης τοῦ κ. Δ. Κωτσάκη. Πρόκειται περὶ διεκδικήσεως κατασχεθέντων προβάτων. Ὁ κ. Κωτσάκης φρονεῖ, ὅτι:

Ὀρθῶς ἐπετράπη εἰς τὸν ἐνάκουσθέντα καὶ τὸ μέσον τῶν μαρτύρων πρὸς ἀπόδειξιν τῆς κυριότητος τῶν κατασχεθέντων καὶ ὑπ' αὐτοῦ διεκδικουμένων προβάτων, καίτοι τῆς ἀξίας τούτων μείζονος ὄσης τῶν πεντήκοντα δραχμῶν, διότι οὗτος ἐνάκουσθη τὸ μὲν τυγχάνει τρίτος ("ιδιε καὶ Κύριε!" ἀπέναντι τοῦ κατεδικασθέντος δανειστοῦ, τὸ δὲ προκειμένου περὶ ἀγορᾶς μικρῶν ζώων ἢ προβάτων, ἐπιτρέπετο κατὰ νόμον!" καὶ τὸ μαρτυρικὸν μέσον πρὸς ἀποδοξίαν τῆς κυριότητος αὐτῶν καὶ ἀπορριπτέα ὡς μὴ βάσιμος ἢ περὶ τοῦ ἐναντίου συστικὴ πρόταξις τοῦ ἐκκαλοῦντος.

Ὁ ἀξιότιμος συντάκτης τῆς ἐν Ναυπλίῳ συμβόλου «Δικαστικῆς Ἐφημερίδος» σχολιεῖ ὑπὸ τὴν ἀπόφασιν, ὅτι κατὰ τὸν κ. Δ. Κωστάκην ἡ Πολιτικὴ Δικονομία ἐγκεῖται μικρὰ ζῶα. Ὁ συνάδελφος παρεξηγεῖ τὸν κ. εἰσηγητήν, διότι βεβαίως ἐκ τοῦ ἐναντίου ἡ γνώμη του εἶναι ὅτι ὁ νόμος ἐντεῦθεν νὰ προφυλάξῃ τὰ μεγάλα.

Ὑπὸ τῶν συνεδρίων κκ. Σ. Κ. Μπαλάνου καὶ Σ. Δ. Γκίνη ἐξήχθη δημοσιευομένη ἐν φυλλαδίοις Νομολογία τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ μᾶλλον εὐρετήριον τῆς νομολογίας τοῦ δικαστηρίου τούτου ἤτοι τῆς Πολιτικῆς Δικαιοσύνης καὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων ἀπὸ τοῦ 1835 μέχρι τοῦ 1890. Τὸ εὐρετήριον, συντεταγμένον κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν καὶ εὐμεθόδευτον, εἶναι χρησιμώτατον διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ δικταλῶσι ἐν γνώσει τῆς νομολογίας.

Ἐν τῷ ἐν Παρισίοις ἐκδιδομένῳ ἐγκρίτῳ περιοδικῷ Journal de droit international privé ἐδημοσιεύθη πρὸ ὀλίγου ἄξια λόγου μελέτη τοῦ διακεκριμένου συναδέλφου κ. Ι. Εὐκλείδου περὶ τῶν εἰς τὸν κομιστὴν τίτλων κατὰ τὸν ἐν Ἑλλάδι ἰσχύοντα νόμον τοῦ 1885. Μεταφράσκατι τῆς μελέτης ταύτης θέλομεν δημοσιεύσει ἐντὸς ὀλίγου πρὸς πλήρωσιν τοῦ ἐν τῇ νομοσερικηνευτικῇ ἐπὶ τοῦ κλάδου τούτου τοῦ δικαίου ἐπεξεργασίᾳ ὑπάρχοντος κενοῦ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Β. Α. Σ. Μεσσήνης. Ἐπὶ τοῦ τιθεμένου ἡμῖν θέματος, ἡ ἐξόχησις ἡ ὁποία ἐπισύρει τὴν προσοχήν σας, οὐδεμίαν ἀσκεῖ ἐπιρροήν. Ἄλλοῦ πρέπει νὰ ἀνατρέξητε. Ἀφ' οὗ ὁ γαμβρὸς ἔχει εἰς τὴν ἐξουσίαν του τὸ διατίμητον, ἡ ὑποχρέωσις τοῦ προικοδότου, ἥτις ἀναλύεται εἰς τὸ *ἐξόπλισ ἔχειν* τὸν προικοληπτὴν τὸ δοθέν, πληροῦται καὶ οὐδεὶς λόγος δύναται νὰ γείνῃ περὶ ἄλλου τινὸς δικαιώματος, πρὶν ἢ τὸ προικοδοτηθὲν, μάλιστα ὡς ἀθιστίμητον, ἐκνικηθῇ *πράγματι* εἴτε παρὰ τοῦ ἀληθοῦς κυρίου, εἴτε, ὅπερ ταὐτόν, ἐκποιηθῇ δι' ἐνυπόθηκα χρέη αὐτοῦ, ὅτε καὶ μόνον ἄρχονται τὰ κατὰ τοῦ δικαιοπράρχου δικαιώματα. Τοιαῦτά τινα λέγει καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 34 τοῦ 1889 ἀπόφασις τοῦ Ἀκυρωτικοῦ τμήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου (ὅρα φύλλον Θέμιδος 5). Ἀλλὰ δυστυχῶς ὑπάρχει καὶ ἡ ἀντίθετος γνώμη, ἡ καὶ καθ' ἡμᾶς ὀρθοτέρα, ὅτι ἐὰν ἡ βεβαία ἡ ἐκνίκησις, δὲν ἔχει ἀνάγκην ὁ ὑποκείμενος εἰς ταύτην νὰ περιμείνῃ τὴν ἐνέργειαν τῆς, δυναμενος ἀπὸ τοῦδε νὰ ἀνασκήσῃ τὰ δικαιώματα του περὶ ἀποζημιώσεως. Τοιαῦτα δὲ τινα ἀντίθετα διδάσκει ἡ ὑπ' ἀριθ. 115 τοῦ 1890 (φύλ. *Θέμιδος* 15) τοῦ οὐσιαστικοῦ τμήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου. Ἐκδοθεῖσα ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, πρὸς δὲ καὶ ὁ Πλημμελειοδικικὸς ἐν ἐνοχικῷ δικαίῳ. Τώρα προκειται νὰ ἀποφασίσῃ ἡ ὁλομέλεια, μέχρι δὲ τῆς ἀποφάσεώς της, ἐπιτρέψατε νὰ ὑποβαλῶμεν ὑμῖν τὸν κοινὸν στίχον:

Ἢ θέλεις μῆλο ὅπαρε ἢ διάλεξε κυδώνι
κανεὶς δὲν σὲ μαλώνει.

Ἐννοεῖται ὅτι ὑπεριστρώσεως τυγόνε τῆς δευτέρας γνώμης ἀπομένει εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου ἡ ἐκτίμησις τῆς βεβαιότητος τῆς ἐκνικήσεως ἵνα γείνῃ δεκτὴ ἡ περὶ ἀποζημιώσεως ἀγωγή, ἀφ' ἧς ἐξαρτᾶται ἡ ὁριστικὴ ὕπαρξις τῆς προστιμειώσεως. Ἀλλὰ πρὸ τούτου ἀπομένει εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ὑποθηκοφυλάκους, ἐγγραφομένης δὲ τυγόν ὑπ' αὐτοῦ τῆς προστιμειώσεως, εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, δικαζομένης ἐπὶ παρεμπιπτούσης ἀγωγῆς περὶ ἐξαλείψεως τῆς προστιμειώσεως, ἡ ἐκτίμησις τῆς ἐκ τοῦ προικοσυμφώνου καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ στηριζομένης ἀγωγῆς ὑπάρξεως βεβαιώσεως τῆς βεβαιότητος τῆς ἐκνικήσεως, ἥτις βεβαίως καὶ οὐχὶ ἀποδείξεις (κατὰ τὴν περὶ τούτου ὀρθὴν ἑρμηνείαν τῆς ἐν τῷ σημερινῷ φύλλῳ καταχωριζομένης ὑπ' ἀριθ. 1656 ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν), εἶναι ἀπαραίτητος πρὸς τὴν ἐγγραφὴν τῆς προστιμειώσεως.

Β. Τ. Φάρσαλα. Ἐὰν παρηκολουθήτε τὴν *Θέμιδα*, δὲν θὰ εὑρίσκεσθε εἰς ἀπορίαν ἐπὶ τοῦ τιθεμένου ἡμῖν ζητήματος. Θὰ ἀνεγνώσκετε π. χ. ἐν τῇ σελίδι 141 γνωμοδότησιν νομομαθῶν, καθ' ἣν ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς, εἰσαγωγικῆς οὔσης νέας δίκης τῆς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἀναγκη νὰ παραμλάττωνται αἱ προθεσμίαι καὶ αἱ παράτασις αὐτῶν. Ὥστε βεβαίως ἐὰν δὲν ἐτηρήθησαν, ὁ πλειστηριασμὸς εἶναι ἄκυρος. Ἀλλ' ἐπίσης βεβαίως, ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἀναγνώρισε τὸ κῦρος τῆς οὕτω ἐνεργηθείσης κατασχέσεως, δὲν ὑπάρχει λόγος τις πρὸς ἀκύρωσιν.

41 L. JACOLIOT

ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Ὑπὸ τίνος; ἀγνοῶ· ἀναγκάζομαι ὅμως νὰ ὁμολογήσω, καὶ δὲν διστάζω διόλου εἰς τοῦτο, διότι ἡ περιεργεια σου, ἀγαπητέ μοι Λύς, εἶναι ἰσχυροτέρα τοῦ καθήκοντος τῆς πειθαρχίας, ἐνῶ ὁ πτωχὸς Χερτλούπ εὑρίσκεται εἰς τὸ ἀντίθετον ἄκρον καὶ ὡς πρὸς τοῦτο δὲν ἀπατῶμαι.

Καὶ, τώρα, φίλοι μου, ἀκούσατε· δὲν θέλω νὰ σᾶς βασανίσω περισσότερον· ἀλλὰ καὶ δὲν θέλω νὰ μὲ διακόψῃ κανεὶς εἰς ὅ,τι θὰ ἐκθέσω· εἶναι ἀλήθεις ὅτι ἡ ἱστορία μοὶ ἀπεστάλη περὶ τῆς ὁποίας πρὸ ὀλίγου τὰς ἐμπιστεύθη μοὶ ἀνηγγείλαν ὅτι μόνον τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ Φρολὲ κατὰ τὴν νύκτα ταύτην, ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ Τρινκὰρ καὶ τοῦ συμβολαιογράφου Πετὶ-Λεδού. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ἔρχονται ἀληθέστερα· πολὺ ἐπεθύμουν νὰ τὸ μάθω, καθόσον ἔχω μεγίστον συμφέρον.

— Δὲν σᾶς ἠπάτησαν, ἀγαπητέ μοι κύριε, ἀπήντησεν ὁ Λύς· ἐκεῖνα περὶ τῶν ὁποίων σᾶς προειδοποίουν ὅτι ἐμέλλον νὰ διαπραχθῶσιν, ἦσαν ἤδη διαπεπραγμένα. Ἀλλ' ἐκτὸς αὐτοῦ σᾶς καθιστῶμεν γνωστὸν καὶ τὸ ἑξῆς ἕτερον γεγονός· ὅτι, καθ' ἣν στιγμὴν διεπράττοντο αἱ ἀνωτέρω ὁλοροντίαι, ἀπήγετο ὑπὸ ἀγνώστων προσώπων καὶ ἀπὸ τοῦ κρημνίσματος Μεζισσερὴ ὁ νέος ἀντεισαγγελεὺς Παῦλος δὲ-Μαρσάν.

— Περίεργα! Αὐτὸ ἀκριβῶς ἀποτελεῖ ἓν μέρος τῶν πληροφοριῶν μου.

— Καὶ τίς εἶναι οὗτος ὅστις ἠδύνατο νὰ σᾶς πληροφορήσῃ περὶ γεγονότων τὰ ὁποῖα δὲν ἦσαν εἰδικὰ συντετελεσμένα;

— Πρόσωπα τὰ ὁποῖα, κατὰ τὰ συνήθεια, ἐξέπεσον τῶν γεγονότων τούτων πρὸ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν θὰ τὰ γνωρίσητε ἀργότερα.

— Τὰ πρόσωπα ταῦτα, ἀπήντησεν ὁ Λύς, μοὶ φαίνεται, ὅτι εἶναι αὐτὰ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα διέταξαν ἢ καὶ ἐξετέλεσαν τὰ γεγονότα ταῦτα.

— Ψυχὴ μοναχὴ εἶσαι, φίλε μου. Ἀληθὲς εἶναι ὑπερβάλλον διὰ τὸν ἀσχάλιον μου μαθητήν· ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν γνωρίζεις, ἀγαπητέ μοι Λύς, ἀλλ' οὔτε δύνασαι νὰ μαντεύσῃς εἶναι ὁ παράγραφος οὗτος, εἰς ὃν κατάλληλος ἡ μυστηριώδης αὕτη ἐπιστολή. Ἄκουσε τὴν.

Καὶ ὁ Ἰακώβος Λωράν λαβὼν ἀπὸ τοῦ γειτονικοῦ πίνακος τὸ ἔγγραφον ἀνέγνωσεν ὑψηλοφώνως:

« Διὰ τὸ τετράπρακτον τοῦτο ἔργον δικαιοσύνης ὀφειλομένης καὶ ἀποδοθείσης, σᾶς παρακαλοῦμεν, ἀγαπητὲ Ἰακώβ Λωράν, νὰ προσληφθῆτε πάσῃ δυνάμει ὅπως ὁ κ. Βερζὲν, διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας καὶ ὁ Λύς, ὅστις σήμερον θὰ ἀναλάβῃ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Δημοσίου Ἀσφαλείας, μὴ ὑποστῶσι τὰς συνεπείας τῆς ἀποτυχίας αὐτῶν. Ἐν τῇ ἀνελπιστεῖ τῶν ἐνόχων, τοὺς ὁποίους ἀμέσως θὰ καταρρίψωσιν νὰ ἀναλάβωσιν. »

— Ὁ ἄγνωστος ἐπιστολογράφος σᾶς νομίζω ὅτι τρέχει παραπολύ, εἶπεν ὁ Λύς.

— Ἔχετε κατανόησιν πλέον περὶ τῆς ἀξιοπρεπείας του παρ' ὅσον ἔχει κύριος περὶ τῆς ἰδικῆς σου· ἄκουσε τώρα τὸ τέλος, ἐπειδὴ ἐπειδὴ οὐδεὶς δὲ θὰ κατορθώσῃ νὰ ἀνακαλύψῃ διὰ τῶν ἀμυδρῶν ἀρχῶν ἐπισημοσ... τὸ ὁποῖον σημαίνει, ὅτι ἐκείνοι, ὅτι καὶ ὅταν ἔχουν τοὺς ὑποψηφίους, δὲν θὰ δύνησθε νὰ τοὺς συλλάβητε διὰ τούτων ἢ δι' ἐκείνων τῶν λόγων· ..... ὁ κ. Βερζὲν τὴν στιγμὴν ταύτην.... — ἀκούσατε καλῶς, εἶναι ἡ τελευταία φράσις τῆς ἐπιστολῆς, — δὲν δύναται νὰ ἀποχωρήσῃ τῆς διευθύσεως τῆς ἀστυνομίας· ἔλαβε μυστικὴν ἐντολὴν παρ' αὐτοῦ τοῦ βασιλέως νὰ διαφύγῃ διὰ παντὸς τρόπου ἀπὸ τῆς λιμνοτόμου τὸν δοῦκα Βερζὲ-Κοϊσλὶν, πατρικίων τῆς Γαλλίας, συλληφθέντα κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης πρὸ ἓξ ἑβδομάδων καταληφθέντα δὲ ἐπὶ δολοφονίᾳ ἐνεργήσατε λοιπὸν πᾶν ὅ,τι εἶναι δυνατὸν ἀνθρωπίνως ὄχι μόνον ὁ-πως ὑποδοκήσητε τὸν κ. Βερζὲν ἐν τῇ ὑφισταμένῃ θέσει εἰς ἣν θὰ εὑρεθῇ, ἀλλὰ προσέτι ὅπως κατορθωθῇ καὶ ἡ ἀποκάτωσις τοῦ δούκος Βερζὲ-Κοϊσλὶν, τοῦ ὁποίου οὐδέποτε θὰ λησμονήσωμεν ὅ,τι ὑπῆρξεν ὅπερ ἡμῶν εἰς ἀξιομνημόνευτον περίστασιν. Μὴ χειοθετῆτε οὔτε κόπον, οὔτε χρυσόν... πρὸ πάντων χρυσόν, ὅστις ἀνοίγει βλαχτὰς θύρας... Ἐπίσησις καὶ Κεγκομπὸν εἶναι τὸ ἡμέτερον ἐμβλημα, ὅπερ ἐξελέξαμεν. »

Γνωρίζει τί θέλετε νὰ μοὶ εἰς γνῶτε, γνωρίζετε καὶ σεῖς τί ἔχω νὰ σᾶς εἴπω· ἀπομένει δὲ μόνον ἡ ἐνέργεια ἡμῶν. Εἰς δύο λέξεις, καὶ ὡς γενικὸν συμπέρασμα, προσθέτω ὅτι· ὁ ἀδελφός σου, ἀγαπητέ μοι Λύς, καὶ ὁ Ἐρνέστος Δουβεῖλ, δεσμοτεύσαντες πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐκ Γουϊάνης Ἐπενδλον τιμωροὶ καὶ ὅπως ἐκδικήσωσι τοὺς φόνους, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἐκρίθησαν καὶ κατεδικάσθησαν αὐτοὶ οἱ ἀθῶοι· εἰς τοὺς ἄτιμους αὐτοὺς εὐλόγως καταλογίζεται τὸ ὀλεθριώτερον τέλος σὺν συγγενῶν σου, οἵτινες ὑπέκυψαν ὑπὸ τὸ βάρος τῆς πενίας καὶ τῆς θλίψεως, καθὼς καὶ ὁ θάνατος τῆς ἀδελφῆς τοῦ Δουβεῖλ, συζύγου τοῦ ἀδελφοῦ σου...

— Καὶ ἡ ἀνεψιά μου Καρλόττα.

— Αὐτὴ δὲν ἀπέθανε· κατωρθώσαμεν νὰ τὴν ἀναπαλύψω, καὶ βεβαίως τὴν στιγμὴν ταύτην θὰ εὑρίσκεται εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ πατρός της.

— Ὁ Θεὸς μαζῆ σου πάντοτε! Ἐκκλησε Λώραν.

— Εὐχαριστῶ· τοιαύτας εὐχὰς ποτὲ δὲν τὰς ἀποποιοῦμαι... εἶναι ἐξ ἐκείνων, οἵτινες πιστεύουσιν εἰς τὴν θείαν δικαιοσύνην. Περὶ τοῦ ἀδελφοῦ σου Κάρολου καὶ τοῦ συγγενοῦ αὐτοῦ Ἄτερον πάντοτε μεγάλην ὑπόληψιν· καὶ βεβαίως εἶναι ὅτι ἐὰν ἤμην ἀκόμη ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Δημοσίου Ἀσφαλείας δὲν ἤθελε κατακοπῆ. Ἀλλ' ὁ Φρολὲ ἐφθόρη κεφαλοῦται, καὶ εὑρίσκομαι εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ σᾶς ἐξηγήσω τὸν θάνατόν του. Ὁ Θάλος τοῦδε κατώρθωσε νὰ ἀνακαλύψῃ ἐν τῷ μέγαρι τοῦ δούκος δι-Λιρσὺ τὴν ἀληθῆ ἐμπορικὴν βιβλίαν τοῦ Τρινκὰρ, τὰ ὁποῖα ἐχρησιμευσαν πρὸς παραπλοίσιν ἐνῶν καὶ θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποδειχθῇ προσκείμενα ἡ ἀθωότης τῶν κατηγορουμένων· τὰ βιβλία ταῦτα ἔξαφανίσθησαν ἀπὸ τὸ Παλαιὸν Δικαστήριον, τὸ ὁποῖον ἐξεφώνησεν αὐτὸς ὁ Φρολὲ. Ὁ κακοῦργος αὐτὸς ἐστάλησε καλῶς τὴν βραχύτητα τοῦ ἐγκλήματος, ἐπειδὴ δὲ τὴν ὑπόνοιαν του ἐπὶ ἑκάστου χωριοῦ ἐπέγνωσεν..... Δὲν νομίζετε, ὅτι ἐπρέπει ἐπιμεληθῇ.....

— Δὲν ἐγνώριζα τίποτε ἀπὸ αὐτὰ, ἀπήντησεν ὁ Λύς ὡχρὸς ἐξ ἀγανακτήσεως· ὁ θάνατος αὐτοῦ, προσέθετο, ὑπῆρξε πολὺ γλυκὺς ἀνάλογος τοῦ ὑγκλήματος.

— Γνωρίζεις ὑπὸ τίνος ἐτονεύθη;

— Ναὶ, ὑπὸ τοῦ κ. δὲ-Μαρσὰν, ὅπως ὅτου σώτη τὸν οἶδ' ὅτι. Ὁ ἀδελφός μου νομίζων ὅτι ἀνακαλύπτει πόσῳ εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.....

— Ἀμέσως, ὄχι· ὅ,τι ἐφθόρα τὴν ὀλην ὑπόθεσιν.... »

— Εἶναι ὄνειρον!....

— Μάλιστα! ἐγνώριζα ὅτι ὁ Φρολὲ διαπράξῃ τὰ πάντα ὅπως ἐπιτύχῃ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ὅτι θὰ προέβαινε μέχρις ἐγκλήματος ὅπως γόνων του ἡ σωφρόνεια, οὗτος εἶναι χαρακτὴρ θὰ ἐπιτρέψῃ σοβαρὰν κατάστ... τὴν ἀκεκλεῖσθαι περίστασιν ὁ Παῦλος δὲ-Μ... ἐλάβη παρὰ τῷ κόμητι δ' Αὐπουγὰρ... φίλος τοῦ ἀδελφοῦ σου, ἀγαπητέ μοι Λύς.

ΠΤΩΧΕΥΣΕΙΣ

Συμπληρώσεις εις κατάλογον πτωχεύσεως

Ἀνν. Μπέλλας κ. Ἀθηνῶν. Ἀπ. 6431/1891) πτ. ἐκτάκτου. Ἀνακ. πτωχ. 4 Φεβρουαρίου 1891. Κὸς Γ. Παρασκευόπουλος πτ. συνδ. Α. Δεμπόνδωλος. Π. Μυρογιάννης. Καλ. ἡμ. συνδ. 23 Φεβρουαρίου.

Παναγ. Α. Σπυριδάκου ὁ Πειραιεύς. Ἀπ. 645/1891). Ἐκ. πτωχ. 16 Ἰανουαρίου 1890. Κὸς Π. Μαρκεζινέσης πτ. συνδ. Μ. Σπυριδάκου καὶ Χ. Παπαστεργιάκος. Καλ. ἡμ. συνδ. 23 Φεβρουαρίου.

Ἀχιλ. Παντάζου κ. Ἀγρινίου. Ἀπ. 846/1891) πτ. Ἀθηνῶν. Ἐκ. πτωχ. 6 Φεβρουαρίου 1891. Ἐκ. Τ. Καγκάλης πτ. συνδ. Α. Λαγουτσόπουλος. Κ. Μιχαηλίδης καὶ Κ. Μύρτζος. Καλ. ἡμ. συνδ. 23 Φεβρουαρίου.

Ἀθ. Σανιάλη κ. Πειραιῶς. Ἀπ. 108 (1891) πτ. Πειρ. Ἐκ. πτωχ. 12 Ἰανουαρίου 1891. Κὸς Γ. Φραγκόπουλος πτ. συνδ. Θ. Κοτζιάς. Μ. Μανιατάκος καὶ Π. Πανεπιστημίου. Καλ. ἡμ. συνδ. τὴν 4 Ἰουνίου παρὰ 12 ἡμέρας ἀπὸ τὴν 4 Φεβρουαρίου.

Π. Ν. Γκαζῆ, ἐπιτρόπου ἀνηλ. κ. Ἀργοστολίου. Ἀπ. 19 (1891) πρ Κεφαλλονίας. Ἐκ. πτωχ. 7 Νοεμβρίου 1887 (ἀνακριτικὴ ἐντολή, Κὸς Ι. Βλάχος). Κὸς Ν. Γαρμπῆς καὶ Ι. Μαζαράκος. Καλ. ἡμ. συνδ. 6 Φεβρουαρίου.

Η. Μητρόπουλος κ. Ἀγρίνιον. Ἀπ. 2946 (1890) πτ. Πατρῶν. Ἐκ. πτωχ. 10 Νοεμβρίου 1890. Κὸς Ἰωαν. Μπακόπουλος πτ. Παπαδόπουλος καὶ Α. Βλάχος. Καλ. ἡμ. συνδ. τὴν 4 Ἰουνίου παρὰ 12 ἡμέρας ἀπὸ 4 Φεβρουαρίου.

Ἐμ. ι Ἀδελφοὶ Γκίκα. Πειραιῶς. Ἀπ. 710 (1891) πτ. Ἀθηνῶν. Ἐκ. πτωχ. 4 Ἰανουαρίου 1890. Κὸς Ἀ. Ἀνδρεάδης πτ. συνδ. Θ. Λαζαρίδης καὶ Δ. Τσιγγ. Ι. Ῥαλλῆς. Καλ. ἡμ. συνδ. 25 Φεβρουαρίου.

Ἀπ. Χρυσοπούλου κ. Ἀγρινίου. Ἀπ. 711 (1891) πτ. Ἀθηνῶν. Ἐκ. πτωχ. 1 Σεπτεμβρίου 1890. Κὸς Κ. Κωνσταντόπουλος πτ. συνδ. Α. Σπυρόπουλος καὶ Ν. Δημόπουλος. Καλ. ἡμ. συνδ. 25 Φεβρουαρίου.

Πρακτορεῖα ἐπαγγελμάτων πιστῶν

Ἐν τῷ πτωχ. Κ. καὶ Μ. Σκουζοῦ, Ἀθηνῶν, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 6 Φεβρουαρίου, ἐν τῷ πτωχ. Ἀ. Ἀμπελιώτου Ἀθηνῶν ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 13 Φεβρουαρίου.

Πρόσκλησις εἰς δίκασιν παρὰ συμβολικοῦ

Ἐν τῷ πτωχ. Κ. Χατζηπούλου Λαμίας, τὴν 14 Φεβρουαρίου. — Ἐν τῷ πτωχ. Δ. Μαλλιάρη, τὴν 25 Φεβρουαρίου. — Ἐν τῷ πτωχ. Δ. Λεβεντάκη, Ἀστυπ., τὴν 19 Φεβρουαρίου.

Κλῆσις προσώπων συνέλευσιν

Ἐν τῷ πτωχ. Χ. Κουδουνάρη, Λαμίας, τὴν 19 Φεβρουαρίου. — Ἐν τῷ πτωχ. Χ. Κωτσοπούλου, Λαμίας, τὴν 19 Φεβρουαρίου.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Ἐπ' ἀδείας τῆς 24 Φεβρουαρίου 1891

Κύπρος μετὰ τὸν ἐν Διπόλῃ θάνατον αὐτοῦ, ἐγένετο μετοικίας, πρὸς διαιτησίαν ἐπὶ τοῦ κτήματος τοῦ Κολοκοτρώνη ἐν στάσει. Ἐν Γ΄ τῷ ἀντ. Α. Λεγράνδ. Δικηγ. Ν. Λάσκαρης.

Τὸ σχεδιαζόμενον ἐν τῇ Πρυτανείῳ Ἀθηνῶν δίδυμον σύζευγμα ἐνώπιον τοῦ ἡμετέρου κοινοῦ κέντρου μόνον καὶ χάσμα.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ «ΘΕΜΙΔΟΣ» 1891

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κεῖται κατ' ἐξ ἰδίᾳ ἐργάζονται τὰ δημόσια γραφεῖα ἀπὸ τοῦ ἐπιλοίπου τοῦ 1891. — Περιβάλλοντα ἐν ἀφθονίᾳ ἐπιμέρη. — Νέαι πράξεις. — Ὑπουργεῖα Δικαιοσύνης. — Πολιτικὴ διαστροφὴ. — Πρόσωπα καὶ πραγματικὰ κίνδυνοι. — Πρόληψις διαστροφῆς. — Ἐφημερίδων διαστροφὴ. — Νεανικόν. — Ὁ Λόγος καὶ ἡ Κοινωνία. Ἡ ἀληθὴς αἰτία καὶ τὸ Νομικὸν. Ἡ ἀληθὴς θρησκευτικὴ πηγὴ σχολικῶν τῶν ἀδικιῶν ἐπὶ τοῦ Ἀγῶνος καὶ Ἱερολοχίτου. — Ἀνάγκη ἀνεξαρτησίας τῶν ἐφημερίδων ἀπὸ τῶν κομμάτων. — Ἡ ἀνεξαρτησία τῶν ἐφημερίδων ἐν Ἀγγλίᾳ. — Ἀναγκαιότης ἀνεξαρτησίας τῶν ἐφημερίδων. — Ἀνεξαρτησία καὶ ἀνεξαρτησία ἐν Ἀγγλίᾳ. — Ἀνεξαρτησία καὶ ἀνεξαρτησία ἐν Ἀμερικῇ. — Ἀνεξαρτησία καὶ ἀνεξαρτησία ἐν Γερμανίᾳ. — Ἀνεξαρτησία καὶ ἀνεξαρτησία ἐν Γαλλίᾳ. — Ἀνεξαρτησία καὶ ἀνεξαρτησία ἐν Ἑλλάδι

δρομῆς κ. 167 κ. 76 -νόμοι τῶν ἐρισμῶν ἐνιστῶν ἀγωνιστῶν κ. 210, 2 περί.

Ἀγωνοθέτης· ἀποστολὴ ἀγωνιστῶν ἀπ' 9 Δ. κ. αὐ. 3 Α' 9. κ. 425 Δ 39. κ. 597 Α 18. -νόμοι ἀγωνοθετῶν 613 Α 161. -πειθαρχικὴ ἀρχὴ ἐπὶ ἀγωνίων ἀποδείξεως κ. 663 Α 199.

Ἀγωνιστὴ· ἡ θλόνιος ἀρμοδιότης κ. 51 Α' 12. κ. 329 Β 101, κ. 188 Ε 1188. - δικαιώματα δικαιώματα ἐξουσιάσεως κ. 153 Α 93. -ἐπιστατῆς· ἐνστὰ ἐξιδιότητος ἐνστάσεως κ. 109 Α 17. -ἐπιστροφὴ ἐδικῶν πολὺ ἐπιτέλεσον κ. 210 Α 61, κ. 278 Β 699. -Νέον ἔργον κ. 277 Α 19. κ. 277 Α 183. -ἐπιστροφὴ κ. 217 Α 116, κ. 518 Α 76, κ. 519 Α 79. -τὰ ἐξ ἐπιστ. κ. 346 Β 1461. -διαδικασίαι ἀκυρώσεως τὰ λοιπὰ ἐπιδικὰ ἐπιστ. ἐπιδικίας κ. 80 Α 41. -ἐπιστροφὴ τοῦ χεῖρον ἔτους κ. 277 Α 184. -συμβολικὸν τίτλος ἐνστάσεων κ. 466 Ε 1200. -δράσεις τῶν ἐπιστρ. προθεσμία κ. 619 Β 137.

Ἀγώνισμα· τὰ ἐπίτηρα κ. 345 Α 60. κ. περιττὸν κ. 258 Α 197.

Ἀγωνιστὴς· ἐπιστροφὴ κ. 606 Ε 1675. - δι' ἐνστὸς τοῦ κ. 581 Α 116.

Ἀγωνιστικὸν· τὸ κ. 384 Γ. Ν.

Ἀγωνιστικὸν· ἐπιστροφὴ κ. 239 Α 111, 111. - 681 Α 110.

Ἀγωνιστικὸν· κατὰ κατηγορίαν ἐκπροσώπων ὁ 17 Β' 70. κ. 357 Α 158. -ἐπιδικία κ. 362 Ε 1392. -Κανονικὸν Ν. 1558 κ. 370 Α 110.

Ἀγωνοπαναγυρικὸς· τὸ· ἀντικείμενον κ. 740 Β 587.

Ἀγωνιστὴς· δικαίως γνωστοποίησις κ. 330 Β 101, κ. 46 Α 60. -ἐπιστροφὴ κ. 10 Α 6, κ. 30 Α 66. -ἐπιδικία συνεπαιτοῦσα κ. 214 Α 98. -δικαίωμα ἐπιστροφῆς κ. 94 Α 46. -ἐπιδικία ἀνεπιτρόπου κ. 518 Α 74. -δικαίωμα ἐν ἐγκλήμ. πράξεων κ. 34 Α 13, κ. 419 Α 1. -συνεδρίασις ἐπιστροφῆς κατὰ κατηγορίαν κ. 212 Α 136. - δίκαι περὶ ἐνστάσεως κ. 644 Α 261. -ἐπιστροφὴ κ. 55 Α 13, κ. 612 Α 145. -ἐνστασις κ. 80 Β 136, 145. Α 31. κ. 207 Α 1. -ἐπιστροφὴ κ. 108 Α 17. κ. ἐνστασις κ. 247 Α 116. - ἐνστασις κ. 106 Β 1610.

Ἀγωνιστὴς· ἐπιστροφὴ τῶν παρελθόντων ἐτῶν κ. 503 Α 69.

Ἀγωνιστὴς· ἐπιστροφὴ ἐπιστολῶν ἐν ἐπιστροφῇ κ. 201 Α 64. - ἐνεκκλησιαστικὸν· ἐπιστατικὸς· παλαιὸς ἀγωνίς κ. 343 Α 69. -ἐπιστροφὴ κανονιστικοῦ περὶ τοῦ 1841 διαστήματος κ. 646 Α 196.

Ἀγώνισμα· ἔγραφε ἐγγυητὴς ἐπὶ ἐπιστολῶν κ. 109 Β 84. - ἐπιστροφὴ ἐπιστολῶν ἐπιστροφῆς ἐπιστ. κ. 22 Γν. Ν. -ἀγωνιστὴ ἐπιστολὴ τῶν ἐν χρήσεσιν τῶν ἐγκυκλίων κ. 126 Γν. Ν. - συγκρούσεις ἀνάλογων ἐπιστροφῶν κ. 173 Γν. Ν. -ἐπὶ κατηγορίᾳ δίκης κατ' -ἐπιδικία κ. 379 Β 884. -ἐπιστολὴ κληρονόμων 203 Β 885. -πλήρης 884 Α 73. -ἐπιστροφὴ πλειστηριασμοῦ κ. 401 Α 75. - ἐμπορικὸν ἐπιστροφὴ κ. 381 Α 117. - δίκαι κατ' - ἐπιστροφὴ ἀκυρώσεως κ. 186 Β 1309. -ἐπιστὸς παρακοπῆς κατ' -δίκαιον· συνεδρίασις ἐνεργοῦ· ἐπὶ ἐπιστατικὸς ἀποδείξεως κ. 650 Β 613.

Ἀγωνιστὴς· τὸ πλοῖον· Ἑλληνὶς γράμματα κ. 586 Γν. Ν.

Ἀγωνιστὴς· διαδικασία ἀντιλήψεως κ. 168 Ε 243. - ἐπιστροφὴ κ. 205 Α 125.

Ἀγωνίσματα· πρόσωπον ποσὸ καὶ κερδῶν χρόνος κ. 165 Ε 241.

Ἀγωνίσματα· μὴ ἀντιπροσώπων κ. 276 Α 141.

Ἀγωνιστὴς· δικαιώματα ἀπόφασις κ. 362 Ε 831. - ἀναβολὴν ἐνστατὸς κ. 474 Β 1197. -ἐπὶ ἐπιδικίας διατάξεως κ. 316 Β 731. κ. 362 Ε 841. -ἐν ἐπιστ. κ. 233 Ε 441. -κανονικὸν ἐπιμέλειας ἔρευνα κ. 49 Β 1375. -ἐνστασις κ. 584 Ε 1508.

Ἀγωνιστικὸν· εἰδικὸν κ. 501 Α 72.

Ἀγωνιστὴς· ἐκτὸς ἀκυρώσεως ἐπιστολῶν ἐν τῇ ἐπιστ. κ. 80 Α 29. κ. 401 Α 84.

Ἀγωνιστὴς· ἐκπαιδευτικὸν διάγραμμα κ. 325 Α 60.

Ἀγώνισμα· ἐνστασις κ. 551 Α 120.

Ἀγωνιστὴς· ἐνεκκλησιαστικὸν· δίκαιος ἐπιδικίας ἐνστάσεως κ. 11 Α 7. - κανὼν καὶ στατιστικὸν ἐνστάσεως κ. 407 Α 179. κ. 417 Α 1. κ. 548 Α 113. -ἀγωνιστὴ γράμμα κ. 23 Α 35.

Ἀγχιστεῖαι· ἐπὶ κ. 372 Α 107. - ἔργον ἐπιστροφῆς ἐπιστ. κ. 385 Ε 1537.

Ἀγωνιστικὸν· ἐπὶ ἐπιστ. κ. 72 Γν. Ν.

Ἀγκάλια· ἐπιστατικὸν ἐπιδικίας κ. 299 Ε 608.

Ἀγκὼν Ἡρακλῆς κ. 1 Β 1. κ. 109 Α 114.

Ἀγκυλόδους· ἐπίτροπος ἐπιστροφὴ ἐπιδικίας καὶ πλοιοκτησίας κ. 11 Α 7. - κανὼν καὶ στατιστικὸν ἐνστάσεως κ. 407 Α 179. κ. 417 Α 1. κ. 548 Α 113. -ἀγωνιστὴ γράμμα κ. 23 Α 35.

Ἀγκυροκάστρο· κλειστὸν κ. 372 Α 107. - ἔργον ἐπιστροφῆς ἐπιστ. κ. 385 Ε 1537.

Ἀγκυροβόλιον· ἐπὶ ἐπιστ. κ. 72 Γν. Ν.

Ἀγκύλιον· ἐπιστατικὸν κ. 90 Γ. Ν. -ἐξέδρα ἐντὸς ἐπιστατικὸν κ. 15 Α 15. - ἐν ἐπιστατικὸν ἐπιστ. ἐπιστατικὸν κ. 15 Α 15. - ἐν ἐπιστατικὸν ἐπιστ. ἐπιστατικὸν κ. 15 Α 15. - ἐν ἐπιστατικὸν ἐπιστ. κ. 105 Γν. Ν. -κατάστασις ἐπιστατικὸν ἐπιστ. ἐπιστατικὸν κ. 15 Α 15. - ἐν ἐπιστατικὸν ἐπιστ. ἐπιστατικὸν κ. 15 Α 15. - ἐν ἐπιστατικὸν ἐπιστ. κ. 105 Γν. Ν. -κατάστασις

309 Α 76.-πληρεξούσιος· γνωστοποίησις σ. 407 Ε 1030.-ἔναρξις σ. 439 Ε 1095. - ἠθικὰ πρόσωπα σ. 474 Ε 1289. - δήλωσις ἐξακολουθήσεως σ. 662 Α 195.

Διάλυσις : πτώχευσις· ἀκυρότης σ. 664 Ε 1675.

Διαμαρτυρικόν: ἀπαλλαγὴ ἀπ' αὐτοῦ σ. 24 Ε 24.

Διανομή : ἀγωγή· στοιχεῖα· κυριότης σ.455 Ε 1271.-κλήρου σ. 492 Γν. Ν.

Διάταγμα : ἐκτίμησις σ. 166 Α 65.-μὴ στηριζόμενον εἰς τὸν θόμον σ. 632 Ε 1622.

Διατακτικόν : ἐξεταστέα ἐπὶ ἀναιρέσεως σ. 216 Α 102.-ἀποδεικτικὴ δύναμις σ. 340 Α 122.

Διατροφή : ὑπὸ μητρὸς ζῶντος πατρός· δωρεὰ σ. 76 Γν. Ν.-ἀκυρότης γάμου σ. 285 Γν. Ν.-γονέων· εὐθύνη εἰς ὁλόκληρον σ. 490 Γρ. Ν.

Διαχειριστής : προσωρινός· ἀντιπροσώπευσις· ἐξ ἐπαγγέλματος ἐξεταστέα σ. 650 Ε 1647.

Διεκδίκησις : ἀνωνύμων τίτλων σ. 281 Ε 557.

Διερμηνεῖς : προδικασία σ. 41 Α 9.-ἐφ' ὅλων τῶν μαρτύρων σ. 267 Α 76, σ. 489 Γλ. Ν.

Δικαιόγραφον : ἀγωγὴ ἀποδόσεως· συνέπειαι σ. 169 Ε 250.

Δικαιώματα : ὑπὸ προθεσμίαν σ. 520 Α 84.

Δικαστικά : προξενικὰ καθήκοντα σ. 535 Ε 1455.

Δικαστικοί : ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται ὡς ἰδιῶται σ. 520 Α 101.

Δίκη κληρονομίας· προσαρτηθεῖσαι χῶραι· ὀθωμανικὸς νόμος σ. 629 Α 181.

Δικηγόρος : ὅρια ἐξουσίας σ. 422 Α 17.

Δικόγραφα : χαρακτηρισμὸς σ. 249 Ε 530.-κοινοποίησις προσεπικαλουμένοις σ. 342 Α 137, σ. 505 Α 72, σ. 521 Ε 1388.

Διοικητής ἀλλοτρίων· εὐθύνη· τόκος· σ. 380 Γρ. Ν. πληρωμὴ δημ. μισθῶν σ. 521 Ε. 1404.

Δόλος : ἐν ἀστυκῷ δικαίῳ σ. 110 Γρ. Ν. - κατάσχεσις διὰ παραγεγραμμένον χρέος σ. 314 Ε 650. - διάρρηξις· ἐλάττωσις τιμήματος σ. 282 Γρ. Ν., σ. 314 Ε 653. -ἀποισωπηθεῖσαι ἀξιώσεις τρίτων αὐτ.-δολία ἀποτροπὴ ὑπερθεματιστῶν σ. 315 Ε 654.-ἀνηλίκου σ. 504 Α 72, σ. 381 Α 147.

Δουλεῖαι : διαλείπουσαι σ. 277 Α 148.-λαθραία νῦμή σ. 636 Γρ. Ν.

Δυστροπία : ὅρκος σ. 550 Α 124.

Δωρεά : ἄφεσις χρέους· ἀπόδειξις σ. 167 Α 74.-ἐπὶ τῷ ποιῆσαι· ἐκνίκησις σ. 168 Ε 223.-μεταξὺ συζύγων σ. 316 Γρ. Ν. - Ὀθωμ. δίκαιον σ. 629 Α 181. - ἀστοργία· χρόνος σ. 441 Γρ. Ν.

Δωροδοκία : ἐκλογαὶ σ. 251 Γλ. Ν.

Δωσιδικία ἡμεδαπῶν ἐν μουσουλμανικαῖς χώραις σ. 123 Ε 70.-ἀλλοδαπῶν ἑταιριῶν σ. 439 Ε 1093.

Ε

Ἔγγονος : διαδοχὴ ἐξ ἀδιαθέτου. - προσαύξησις· παραπομπὴ σ. 73 Ε 127 σ. 154 Ε 210.

Ἔγγραφα : Δημόσια· ἀπόδειξις σ. 250 Ε 471. - ὑποβάλλονται ὁλοκλήρως σ. 503 Α 68.-προσβάλλονται μέχρι προσαγωγῆς σ. 551 Α 125. -ἀσαφῆ· ἔλλειψις αἰτίας σ. 582 Α 152. - ἐκτελεστά· ἀγωγὴ σ. 596 Α 154.-ἔγγραφα τρίτων πρὸς οὓς ἡ πληρωμὴ σ. 628 Α 173.

Ἐγγύησις : φύσει ἀστυκὴ σ. 42 Α 70, σ. 406 Ε 1014. -ἐμπορ. σ. 566 Α 138.-ἐγγυήσεως ἐξόφλησις· ἀπόδειξις σ. 474 Ε 1238. - διαίρεσις μεταξὺ συνεγγυητῶν σ. 568 Α 138.-τριτεγγύησις· ἀναγωγὴ σ. 630 Ε 1568.-κυρία σύμβασις ἀθέμιτος· ἐπιστροφὴ προικὸς σ. 644 Α 193.-ἐμπορικότης οὐ στοιχεῖον ἀγωγῆς σ. 42 Α 70.-δωσιδικία ἐγγυητοῦ σ. 171 Γρ.Ν. -ἀπαλλαγὴ σ. 309 Α 69.

Ἐγκατάλειψις : σ. 436 Α 20, σ. 569 Ε 1449.-ἔλλειψις χρημάτων σ. 586 Γλ. Ν. - παραγραφὴ σ. 233 Ε 397.-θέσεως· μισθοδοσία σ. 663 Α 211.

Ἐγκατάστασις : κληρονόμου· δύο διαθῆκαι σ. 245 Α 162.-τίνι ἀνήκει προσβολὴ σ. 301 Γν. Ν. - αἵρεσις σ. 234 Γρ. Ν. - ἀπὸ ῥητοῦ πράγματος σ. 570 Γρ. Ν.-καταπίστευμα αὐτόθι.

Ἔγκλησις : ἀνυπαρξία διὰ μὴ γνῶσιν ἑλληνικῆς σ. 41 Α 9. -μοιχεία μεταξὺ ἐγγάμων σ. 327 Α 42. -βιασμὸς σ. 267 Α 76. - τραύματα· ἀδελφοὶ σ. 267 Α 77.-ὑπὸ ἄλλην ἰδιότητα σ. 648 Α 144.

Ἐγκλητήριον : ἔλλειψις στοιχείου σ. 391 Α 156.

Ἔγκρισις πράξεων ἄνευ πληρεξουσιότητος σ. 502 Α 66, σ.504 Α72.-ἀκύρου δικαιοπραξίας σ. 582Γρ.Ν.

Ἔθιμον : χρόνος προτάσεως. παραδείγματα σ. 169 Ε 248, σ. 346 Ε 770.-γνῶσις αὐτοῦ μεταγενεστέρα· τουρκικοὶ νόμοι προγενέστεροι σ. 233 Ε 420.-Ἐπιστροφὴ προικὸς μετὰ θάνατον τέκνων σ. 476 Γν.Ν.

Εἰκονικότης : τρίτος σ. 58 Γρ. Ν.-ἔνστασις ὑπὸ ὀφειλέτου πτωχεύσαντος σ. 250 Ε 542.-καταβολῆς τιμήματος σ. 362 Ε 843.

Ἐκβίασις : ἀπόπειρα δι' ἐπιστολῆς σ. 219 Γλ. Ν.-ἠθικὴ βλάβη σ. 344 Α. 73.

Ἐκκλησιαστικόν συμβούλιον : ἀπόλυσις· παράβασις καθήκοντος σ. 646 Α 132.

Ἐκκλητόν : νέα νομισματικὴ μονὰς σ. 170 Ε 259, σ. 299 Ε 607, σ. 408 Ε 1037, σ. 438 Ε 1078. - πῶς κανονίζεται· δύω κεφάλαια σ. 326 Α 119.-ἀντικείμενον σ. 397 Γλ. Ν.

Ἐκλογικὰ ἀδικήματα· πότε ; σ. 217 Α 64, σ. 437 Α 178.-δωροδοκία σ. 251 Γλ. Ν.

Ἐκνίκησις : ὅροι σ. 202 Ε 328. - μείωσις τιμήματος αὐτ. - συνομολογία μὴ εὐθύνης σ. 329 Ε 690.

Ἐκπρόθεσμον : ἀναίρεσις· ὑπολογισμὸς σ. 41 Α 11.

Ἔκστασις : ὑπαρχόντων· παρέμβασις σ. 154 Ε 207.

Ἐκτέλεσις : ἀντικαταστατὰ σ. 71 Α 32.-ἀπόφασις ἀλλοδαποῦ δικαστηρίου σ. 299 Ε 606. - προσωρινή· προξενικὸς νόμος σ. 107 Α 46.-ποινῆς· ἀναβολὴ σ. 120 Α 33.-παράτασις προθεσμιῶν σ. 140 Γν. Ν.-διοικητικὴ σ. 340 Α 121. - ἐκκαθαρισμέναι ἐνστάσεις αὐτ. - προδικαστικῶν· ἔφεσις 566 Α 138.- ἐνστάσεις ἐκκαθαρισμέναι· δίζησις· ἔγκυρος συμβιβασμὸς ἀνηλίκων σ. 650 Ε 1644.

Ἐκτίμησις : ἀγωγὴ ὁλοκλήρου σ. 41 Α 10, σ. 325 Α 105, σ. 356 Α 140.-προτάσεων ὁλοκλήρων σ. 107 Α 44, σ. 325 Α 112, σ. 549 Α 122· 662 Α 196 μαρτυριῶν σ. 325 Α 111.-ταυτότητος ἐξ ἐγγράφων σ. 184 Α 85.

Ἐκχώρησις : κινεῖ ἐκδοχεὺς ἀγωγὴν ἀνατροπῆς ; σ. 44 Γν. Ν. - ἐκχωρητής· ἐξακολούθησις δίκης σ. 198 Α 40.- ἐκδοχεὺς καὶ κατασχών· ἐπικράτησις. προσβολὴ ἐκχωρήσεως ὡς εἰκονικῆς· μέσα ἀποδείξεως σ. 249 Ε 530.- ἐπιδίκων σ. 249 Ε 542.- ἀγωγῶν ἐν πωλητηρίῳ καὶ ἔννοια αὐτῆς σ. 250 Ε 542. ἐκχώρησις πολλοῖς· εὐθύνη ταμίου σ. 506 Ε 1385.- προσθέτου συμφώνου σ. 397 Γρ. Ν.-τόκοι μετ' αὐτὴν σ. 550 Α 123.

Ἔμμεσοι : ζημίαι σ. 72 Α 38.

Ἐμπορικαί : ὑποθέσεις· κατάσχεσις ἐγγράφως ἀποδεικνύεται σ. 70 Α 29. - ἀποδεικτικὰ μέσα σ. 296 Ε 581.

Ἐμπορικόν κατάστημα : πτώχευσις· πώλησις· ὄνομα σ. 171 Γλ. Ν.

Ἔλλειμμα : ἄρθρ. 199 Ν. καθυστερούντων.-Ἐξέλεγξις ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου· γενικὸν λογιστήριον· ἀναρμοδιότης τακτικῶν δικαστηρίων σ. 326 Α 117, σ. 345 Α 77.

Ἔνδικα μέσα : νόμος κανονίζων αὐτὰ σ. 268 Ε 472.- κοινοποίησις προσεπικαλουμένοις σ. 342 Α 137, σ. 505 Α 72, σ. 521 Ε 1388.

Ἐνέχυρον : τάξις ἐκτελέσεως σ. 124 Γν. Ν.-ὅρος ἐξωνήσεως σ. 315 Γλ. Ν.-πτώχευσις σ. 585 Γλ. Ν.- προνομιοῦχοι τράπεζαι· ἐπιταγὴ σ. 487 Α 63.

Ἐνηλικίωσις : γνωστοποίησις σ. 277 Α 146.

Ἐνοικίασις : δημοσίου στατῆρος σ. 379 Ε 855. - φόρων· ἀγορὰ ἐλπιζομένου πράγματος σ. 581 Α 144.

Ἔνορκοι : ἱερωμένοι, μοναχοί· δήμαρχοι καὶ πάρεδροι σ. 41 Α 17, σ. 21 Α 34.-συγγενεῖς σ. 121 Α 35.- ἐγγραφὴ ἐν καταλόγῳ σ. 140 Γλ. Ν. - ἀπόσπασις δήμου σ. 327 Α 54.-ὄνομα· γραφικὸν λάθος σ. 328 Α 57, σ. 375 Α 108.-καταμηνύσας σ. 392 Α 159. -καταδίκη εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν σ. 615 Α 116. -ἐπανάληψις κληρώσεως σ. 405 Α 171, σ. 647 Α 135. -συμβουλεύσας δικηγόρος σ. 72 Α 26.-πληρεξούσιος πολ. ἐνάγοντος σ. 72 Α 26.-συγγένεια ἐνόρκων σ. 343 Α 63.-μὴ φύλαξις σ. 358 Α 94.- κληθεὶς ὡς μάρτυς σ. 629 Α 118.

Ἐνοχή : πτώχευσις· φυσικὴ σ. 43 Γρ Ν.-οὐ μεταβάλλεται ἀντικείμενον αὐτῆς σ. 109 Ε 14.

Ἔνστασις ἐκκρεμοδικίας καὶ συναφείας ὑπὸ τίνος προτείνεται σ. 501 Ε 1404. -rei venditæ et traditæ σ. 601 Γρ. Ν.

Ἐντολή ὀνόματι ἐντολοδόχου σ. 600 Ε 1556. - σύγχρησις αὐτ.

Ἐντολοδόχος : ἰδίῳ ὀνόματι· ἀγωγὴ σ. 276 Α 143, σ. 356 Α 145.-ἀγορά· ὀθωμανικὸν δίκαιον σ. 374 Α 189.

Ἕνωσις : δύω ἀγωγῶν διαφόρου διαδικασίας οὐκ ἐξ ἐπαγγέλματος ἐξεταστέα σ. 250 Ε 542, σ. 567 Α 138.-πραγματικῆς καὶ προσωπικῆς σ. 389 Α 212. -μὴ κοινῶν πᾶσι σ. 407 Ε 1029. - διαφόρου ἁρμοδιότητος σ. 631 Ε 1579.-οὐκ ἐξ ἐπαγγέλματος ἐξεταστέα ἀκυρότης σ. 633 Ε 1636.

Ἐξύβρισις : στοιχεῖα σ. 10 Α 1.-Εἰρηνοδίκου σ. 88 Α 28.-τύπος· διαδοχικὸν ἀδίκημα· παραγραφὴ σ. 251 Γλ.Ν. - animus injuriandi σ. 218 Α 65.- ὄνομα ἐξυβριζομένου σ. 454 Α 183.

Ἔξωσις : ἀγροτικά· ἐνστάσεις μὴ κλητεύσεως σ. 72 Α 37.-μεταμισθωτὴς σ. 468 Ε 1043. - λῆξις μισθώσεως αὐτ. καὶ σ. 519 Α 84.

Ἐπανάληψις : δίκης· θάνατος συζύγου· προικῷον σ. 278 Ε 478.-ἐρήμην σ. 356 Α 143.

Ἐπίδειξις : ὑπὸ διαδίκου σ. 41 Α 9, σ. 187 Ε 306.- ἀγωγὴ σ. 200 Α 59. - fictus pessessor σ. 140 Γρ. Ν.-ἀναβλητέα κυρία σ. 597 Α 181.

Ἐπίδοσις : παραγγελία σ. 200 Α 58. - ἀκυρωτικὴ ἔνστασις καλύπτεται σ. 309 Α 72. - ἀγνώστου διαμονῆς σ. 362 Ε 809.-ἀντικλήτῳ αὐτ.

Ἐπιδοτήριον : ἀποδεικτικὴ δύναμις σ. 9 Α 8, σ. 339 Α 118, σ. 388 Α 210.-ἐλλείψει γειτόνων σ. 55 Α 17.-ἄγνοια γραμμάτων σ. 200 Α 61.-πλαστογραφία σ. 294 Α 90.

Ἐπίμορτος καλλιέργεια σ. 358 Α 93. - νόμος δυστροπούντων μισθωτῶν σ. 374 Α 190.

Ἐπιστολαί : μὴ λῆψις ὑπ' ὄψιν σ. 9 Α 6. - ἐν ἐγκλητηρίῳ σ. 345 Α 77.-τοῖς ἐνόρκοις σ. 358 Α 92.

Ἐπιστροφή : χρηματικοῦ ὁμολόγου σ. 277 Α 152.

Ἐπιταγή : ἐγγραφὴ ἐπιταγῆς Τραπέζης ἐν βιβλ. ὑποθηκῶν σ. 11 Ε 14.-ἀντίκλητος σ. 233 Ε 413.-μὴ ἀντιπεφωνημένου ἀντιγράφου σ. 276 Α 141. - κατάσχεσις ὑπὸ τρίτου· ἀναγγελία σ. 110 Γν. Ν.-ἀνακοπὴ σὺν ἀγωγῇ περὶ ἐξαλείψεως ὑποθήκης σ. 199 Α 47.-ἀπὸ τελεσιδικίας σ. 326 Α 116.- ἐνεχυρούχων δανείων προνομιούχων τραπεζῶν σ. 487 Α 63.

Ἐπιτροπή : ἐκδικάσεως φόρου ἐπιτηδεύματος· εὐθύνη σ. 139 Ε 126.

Ἐπιτροπεία : σύμβουλος· εὐθύνη αὐτοῦ σ. 156 Γν.Ν. -πατρὸς σ. 269 Γν. Ν. - διάθεσις χρημάτων ἄνευ διατυπώσεων σ.600 Ε 1556.-ἀπηγορευμένου· ἐξουσία σ. 12 Γν. Ν.

Ἐρανικὸς κατάλογος : σ. 167 Α 76.-ὑποχρέωσις Δημοσίου σ. 308 Α 66.

Ἐργολαβία : θεομηνία σ.25 Ε 47.

Ἐρημοδικία; φορολογο-κληρονομικαὶ δίκαι. Ἐφετεῖον σ. 57 Α 29.

Ἑταιρία : τόκοι ἀπὸ ὑπερημερίας ἢ συγχρήσεως σ. 9 Α 7. - δημοσίευσις καταστατικοῦ σ. 89 Ε 8. - μετὰ 15 ἡμέρας· τρίτος αὐτ. - θάνατος συνεταίρου· λύσις ἀπὸ τῆς γνώσεως· ἔνστασις δόλου σ. 107 Α 45.- δημοσίευσις τροποποιήσεων· οὐχὶ θανάτου αὐτ. - καθολικὴ ἑταιρία· μεταβίβασις κτημάτων σ. 263 Α 119.

Ἐτυμηγορία : χρονολογία σ. 24 Α 5 καὶ 344 Α 66.- ἀκυρότης μερικὴ σ. 390 Α 148. - ὑπογραφὴ προέδρου σ. 391 Α 155.

Ἐφεσίβλητος : ἐνστάσεις ἀπορριφθεῖσαι πρωτοδίκως σ. 275 Α 140. - ἰσχυρισμοὶ ἀπαράδεκτοι σ. 167 Ε 211.

Ἔφεσις : ἀποκατάστασις εἰς τὴν πρὸ τῆς ἐκκληθείσης ἀποφάσεως κατάστασιν· δίκη νομῆς σ. 9 Α 5. - μὴ διάδικος σ. 10 Α 13.-προδικαστικαὶ σ. 11 Ε 10, σ. 532 Α 92, σ. 566 Α 138, σ. 24 Ε 21, σ. 24 Ε 22, σ. 57 Ε 85, σ. 151 Α 57. - ἀπορριπτουσῶν ἢ ἀποδεχομένων αἴτησιν παρατάσεως προθεσμίας σ. 378 Ε 674, σ. 394 Ε 939, σ. 439 Ε 1085, σ. 552 Ε 1474 καὶ 1475. - ἐρημοδικήσαντος πρωτοδίκως σ. 618 Ε 302.-προδικαστικῆς ἐκκληθείσης ἤδη σ. 330 Ε 703.-προδικαστικαὶ φορολογοκληρονομικαὶ σ. 57 Ε 89.-κατ' ἐρήμην προθεσμία· διαμονὴ ἐν ἀλλοδαπῇ σ. 122 Ε 175. - τὸ παραδεκτὸν κρίνει τὸ Ἐφετεῖον σ. 169 Ε 246.-πρώην ἐφεσιβλήτου σ. 280 Ε 550.-προθεσμία τρίτου διεκδικοῦντος σ. 324 Α 96. -πληρεξούσιος σ. 406 Ε 1004, σ. 328 Ε 675.-νομικὸς σύμβουλος σ. 615 Ε 1557.-ἀνατροπὴ σ. 406 Ε 1010.-ἀνατραπείσης ἐφέσεως· προθεσμία ἀναιρέσεως σ. 518 Α 76, σ. 551 Α 127. - ὁμόδικος σ. 42 Γλ. Ν. σ. 407 Ε 1028. -κατὰ τίνος ἀπευθύνεται σ. 249 Ε 530.-ἐπὶ ἀνακοπῇ τρίτου ἐν ἐκτελέσει σ. 278 Α 154. - ἀποφάσεων διαφόρων δικαστηρίων σ. 329 Ε 700. - δανειστοῦ καθ' ἑνὸς ἀλληλεγγύων ὀφειλετῶν σ. 348 Γλ. Ν. - προθεσμία· παρέκτασις σ. 373 Α 181.-ἀναστολὴ ἕνεκεν θανάτου σ. 569 Ε 78. - δήλωσις σ. 407 Ε 1032. - κοινοποιητέα προσεπικαλουμένῳ ; σ. 521 Ε 1388.

Ἐφημερίδες : διαφήμισις καὶ τοιχοκόλλησις περιεχομένου σ. 26 Γλ. Ν.

Expromissio : ῥητὴ συναίνεσις δανειστοῦ σ. 633 Ε 303.

Ζ

Ζητήματα: μὴ μεταβάλλοντα κατηγορίαν σ. 42 Α 17. -ἀπόπειρα ἀνθρωποκτονίας· τραύματα σ. 267 Α 73. -αὐτουργία· συνέργεια σ. 267 Α 59. - προμελέτη· σύγχυσις σ. 267 Α 80. - ἀντιρρήσεις κατηγορουμένου σ 358 Α 90.-μὴ θέσις ἐλαφρυντικοῦ σ. 377 Α 131, σ. 438 Α 181.-κρίσις σπουδαιότητος ἐλαφρυντικῶν σ. 520 Α 98.-ἐλαφρυντικὰ σ. 615 Α 116.- ἀκυρότης ἀπαντήσεως σ. 390 Α 108. [illegible] κατηγορίαι σ. 437 Α 180. - [illegible] φόνος τραύματα σ. 490 Γλ. Ν.

Ζωοκλοπή : πρόστιμον· ἥμισυ [illegible] 197.

Η

Ἡγουμενοσυμβούλιον : ἔκτασις [illegible] σ. 474 Ε 1297.-παράστασις σ. 341 Α [illegible]

Ἠθικὰ πρόσωπα· εὐθύνη ἐκ τῶν [illegible] ἐκπροσωπούντων σ. 200 Α 56 [illegible] 356 Α 142.-διακοπὴ σ. 474 Ε [illegible]

Θ

θαλασσία : ἀφιέρωσις τεμενισμοῦ π. 347 Ε 17.
θάνατος : διάλυσις γαμήσεως π. 407 Ε 1070.
θέσπισμα : κληρ. ἐπὶ θ. π. 490 Α 172.
θῆλυς : κληρονομία ἐν κοιν. π. 356 Α 150.

Ι

Ἰατρός : μὴ παροχὴ ἰατρικῶν π. 76 Γ Ν. – ἔγκλ. ἰατροῦ π. 312 Ε 625.
Ἰατρική Ἑδρα : μὴ ἀκτήμων ἐπὶ διορατήρων π. 360 Α 14. – π. ἀκτ. Α 15, π. 376 Α 108, π. 390 Α 119, π. 377 Α 117, π. 473 Α 184, – μὴ κάθαρσις προσώπου π. 121 Δ 35, – παράδοσις ἀκτήμονος π. 311 Α 33, π. 327 Α 40, π. 391 Α 120.
Ἰδιόγραφα : διαθῆκαι ἴδιοις κοιθεῖ χειρογράφοις π. 351 Α 90.
Ἰδιωτικόν : ἔλαιον συνδίκου π. 345 Α 77, σπαθ. ἔξαιν τὸ προσκυνεῖσθαι ἐπιχώριον π. 460 Α 167, – τελωνοῦ π. 406 Α 173, – ἐκπαιτητοῦ ἰδιωτικῶν χρεῶν π. 446 Δ 133.
Ἰδιωτικὸν λογάριον περὶ ὑποχρεώσεως π. 69 Β 15. – διπλοῦν ἰδιωτικὸν ὑπογραφεῖον π. 127 Α 7.
Ἱερατικὸν : ἐκλεκτὸν ἱερατικὸν π. 138 Α 46, – ἱερατικοὶ μὴ ἄξιοντες ἐν τῷ προσκυνητικῷ ἱερατικῷ π. 347 Α 140.
Ἱερολογεῖον : ἐν συναγωγαῖς παιδείας γνώσεως π. 293 Ε 299.
Ἱερομνήμων : ἀπομάκρυνσις καὶ ἀπὸ τοῦ ἱερομνήμονος π. 182 Ε 241, – ἱερομνήμων π. 190 Α 57, – ἱερομνήμων ἀπὸ τοῦ ἱερατικοῦ ἀξιώματος π. 292 Α 156.

Κ

Καθηκοντικὸν τελωνείου : κατάστασις ὑπηρεσίας τελείας π. 23 Α 2. – κύρ. ἐπιμέτρου πυλάρχου π. 44 Α 1.
Καλὸν στέφος : κλῆσις ἐπὶ καλῷ π. 365 Γ Ν. – κατάστασις Ν. Ἐπτέτ. π. 370 Α 215, – κατάστασις Ν. Ἐπτέτ. π. 440 Β 1102.
Κανονισμὸς : ἀποκατάστασις κατὰ τὸν κανονισμὸν π. 368 Α 142.
Καπηλ. : διαλυόμενον π. 108 Ε 165, – καπ. στέφος π. 108 Ε 166.
Καταλλαγὴ : ἀποκατάστασις π. 368 Α 136.
Καταλλαγὴ : συγκατάνευσις καταλλ. π. 174 Ε 1207.
Κατάληξις : γενικὴ ἐπὶ τέλει στίχου καὶ ἐπὶ ἀρχῇ ἑτέρου π. 120 Α 3, – ἐπὶ τέλει στίχου καὶ ἐπὶ ἀρχῇ ἑτέρου π. 147 Α 1, – λήγοντα ἀνάγκην εἰς ἀπαλλαγὴν π. 146 Β 108, π. 309 Β 287, – Νικ. π. 318 Α 198, π. 653 Ε 1014, π. 632 Ε 1623, – κατάληξις τριτογενείας π. 139 Α 47, π. 146 Β 107, π. 149 Α 81, π. 346 Ε 1559, – ἀπαιτ. ἔκτακτ. κρίσις π. 374 Α 198, – ἀπαιτ. ἔκτακτ. κρίσις π. 616 Ε 1559, – ἔκτακτ. ἐπίκλητος π. 136 Α 32, – ἔκτακτ. ἐπίκλητος π. 146 Β 102, π. 416 Ε 1559.
Κατασίτισις : ἐκκ. ἀκολ. π. 356 Α 134.
Κατασκευάσματος : ἐπικ. ἐπὶ ἐπικ. ἔκτακτος κρίσις π. 309 Α 68.
Κατάχρησις : ἐκκλησίας ἀκολ. π. 41 Α 8, – κατάχρησις ἐπιδικασίας π. 50 Α 29, – σπαθ. ἔξαιν τὸν π. 72 Γ 24, – κατάχρησις π. 79 Β 107, – κατάχρησις κατὰ τὸν ἀκτήμονα ἐπιτροπὴ ἀκτήμονος π. 311 Α 33, – κατάχρησις ἀκτήμονος ἐπιτροπῆς π. 327 Α 40, – κατάχρησις ἀκτήμονος ἐπιτροπῆς π. 391 Α 120, – κατάχρησις ἐπιτροπῆς π. 473 Α 184, – κατάχρησις ἐπιτροπῆς π. 490 Α 172.
Κατηγορία : ἐπὶ κατηγορίᾳ π. 347 Ε 17.
Κατοικία : διαλυόμ. τριετοῦς π. 407 Ε 1070.
Κέντημα : κληρ. ἐπὶ π. 490 Α 172.
Κῆπος : κληρονομία ἐν κοιν. π. 356 Α 150.

Λ

Λαβρακιστέον : ἡμερολ. κατεγγλαλλωτοῦ λαβρακιστέου ἐπὶ δὴ ἐπτερύξ π. 40 Α 1.
Λαστὼν : ἐπίκρισις ἐξόπλ. καὶ ἐκπροσωπεύσεως π. 295 Α 19.
Λειτουργόν : ἐπίκλ. ἐπὶ τῷ πολίτῃ ὄφειλ. ὑπερ. λειτουργὸν π. 96 Γ Ν.
Λεπτὸν : κλεπτ. οὐ μετάβλ. κατηγορίας π. 377 Α 43.
Λίρα : ὑπόκρισις νόμισμα π. 709 Ε 41.
Λογικὸν : κατάστασις μισθέως κατὰ λόγ. παραλείπει π. 41 Α 8, – κατάστασις λογικοῦ π. 74 Α 1, – κατ. ἐπιτακτικὴ στρατηγικὸν π. 78 Β 42.
Λογικοῦ νόμος : ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ λογικοῦ π. 106 Δ 7.
Λογοθεσία : πρόθεσις ἐπιδικίας π. 40 Α 10.
Λόγος : ἐκκαίδευσις ἐπιδικαστικὸν π. 306 Α 170.
Λόγος : μὴ ἔδοις π. 375 Α 98.

Μ

Μαρτυρία : ἐπιδίκων ἐν λόγῳ ἔδοις π. 265 Α 136.
Μάρτυς : ἐν λόγῳ ἔδοις π. 168 Β 228, – ἀδοκίμητος π. 241 Α 1, – ἀδοκίμητος π. 242 Γ 10, – μὴ ἀδοκίμητος π. 243 Α 1, – μάρτυς π. 244 Α 1, – μάρτυς ἐπιτίθεσ. π. 250 Α 1, – μάρτυς ἐπιτίθεσ. π. 252 Α 107, – μάρτυς ἐρώτησις π. 376 Α 104, – ὡς ἐρώτ. π. 377 Α 117, – ὡς ἐρώτ. π. 388 Α 137, – ἐρώτησις π. 394 Β 804, – ἐρώτησις π. 422 Α 15, – ὄφειλ. ἐρώτησις ἐπιδίκων π. 276 Α 145, – ἐρώτησις π. 277 Α 160, – ἐρώτησις μάρτυρος κατὰ π. 355 Α 126, – ἐπιτίθεσις μάρτυρος π. 219 Γ 5, – ἐπιτίθεσις μάρτυρος π. 220 Γ Α 184, – κατάστασις τῆς ἐνεργούσης πάσης π. 647 Α 134, – κατάστασις π. 649 Α 1.
Μεταβολὴ : ἐν ἐπικλ. ἐπιδίκῳ πολίτ. π. 187 Ε 241, – μεταβολὴ ὄρου ὅτου ἐκ ὁδοῦ ἐκπαιδεύσεως κύτ.
Μεγάλη : ἐπίκλ. ἐπὶ μεγ. π. 392 Α 1.
Μειστηγοῦχος : προσκυνητὴς κυνηγ. π. 199 Α 16.
Μειστὸν : ἐν ἐπικλ. ἐπὶ μειστῷ π. 187 Ε 241, – μειστὸν ὄρου ὅτου ἐκ ὁδοῦ ἐκπαιδεύσεως κύτ. – μειστὸν ἐπιτίθεσ. π. 155 Γ. Ν.–παροχὴ ἐρωτήσεως π. 155 Γ. Ν.–παροχὴ ἐρωτήσεως μειστ. π. 155 Α. Ο.–περ. μειστ. – ἐπιδικίας π. 58 Β 102, – παροχὴ δικῶν π. 302 Α 1.
Μεταδικία : ἐπιδικίας π. 59 Α 40

Ὁλομέλεια: ὑπέρβασις καθηκόντων σ. 8 Α 1. - πότε ὑπάρχει σ. 247 Α 117, σ. 356 Α 144, σ. 373 Α 181, σ. 613 Α 166. - ἀναίρεσις διὰ τὸν λόγον καὶ προηγουμένη σ. 216 Α 103.

Ὁμάς δανειστῶν: ὑπὲρ αὐτῆς τὰ ἀπὸ ἐνυποθήκων ἐκτέλεσία σ. 216 Α 105. - ἀκυρότης ὑποθήκης σ. 330 Γν. Ν.

Ὁμοδικία: ἔρισις σ. 42 Γλ. Ν. - ἀνατροπή σ. 309 Α 76, σ. 612 Α 163. - κοινότης οὐχὶ πρὸς πάσας τὰς βάσεις σ. 170 Ε 251. - χορισμὸς αὐτ. σ. 292 Α 156.

Ὁμολογία: ἰδιαίρετον σ. 40 Α 1. - ἀόριστον σ. 276 Α 145. - ἀρχὴ ἐγγράφου ἀποδείξεως αὐτ. - ἀνύπαρκτος σ. 90 Α 44.

Ὁμόρρυθμος ἑταιρία: παράστασις ἑταίρου ἐν Ἀρ. Πάγῳ σ. 71 Α 30. - χαρακτηρισμὸς ἀνήκει τῷ δικαστηρίῳ σ. 243 Ε 397, σ. 317 Ε 776. - ἀλληλεγγύη ἑταίρων σ. 218 Ε 397. - Δεδικασμένον σ. 27 Γν. Ν. - σύστασις· ἀπόλυτος ἀκυρότης σ. 219 Ε 398. - ἀνεγνώρισις σ. 617 Ε 1567. - ἀντιπροσώπευσις σ. 325 Α 113. - διαχειριστὴς διοριζόμενος κατόπιν ἐξουσίας αὐτοῦ σ. 215 Α 94. - πραγματικὴ ἑταιρία σ. 347 Ε 776. Ἔλλειψις διαιρετοῦ μέλη ἑταιρίας σ. 325 Α 113 - δικαιώματα ἑταίρων ὡς ἀτόμων σ. 133 Ε 1635 - ἐγκώρησις ἐνὶ συνετέρῳ σ. 408 Ε 1041. - ἑταῖροι· σ. 633 Ε 1635. - μετάτην διάλυσιν σ. 356 Α 140. - πόδειξις σ. 395 Ε 978. σ. 439 Ε 1097. - πτώχευσις σ. 426 Ε 1075.

Ὁπισθογράφησις: ὑπογραφὴ μόνον· πτώχευσις σ. 58 Γλ. Ν. - κύριος αὐτῆς· πῶς κρίνεται σ. 169 Ε 243. - ἐπὶ χωριστοῦ ἐγγράφου σ. 764 Α 137.

Ὁριστική: ἀπόφασις μὴ ὑποχρεοῦσα εἰς λογοδοσίαν σ. 9 Α 6. - διορίζουσα διαιτητὰς σ. 10 Α 11. - λογοδοσία σ. 396 Ε 997. - ἀναβάλλουσα συζήτησιν· παράτασις προθεσμίας σ. 487 Ε 1292.

Ὅρκος: μεταβίβασις κυριότητος σ. 23 Α 29. - μαρτύρων σ. 56 Α 23. - κατ' ἄλλην θρησκείαν σ. 21 Α 7. - ἀδιαιρέτου ὁμολογίας σ. 71 Α 33, σ. 330 Ε 703, σ. 393 Ε 883, σ. 470 Α 33, σ. 487 Ε 1292. - λῆξις προθεσμίας σ. 73 Ε 131. - ἀλλείας γάμου σ. 137 Α 43, σ. 187 Ε 288, σ. 285 Γν. Ν. - τηρήσεως διατυπώσεων ἑταιρίας σ. 153 Ε 198. - πότε δίδεται σ. 187 Ε 301. - ἀπαράδεκτος πρὸς ἀπόδειξιν ἐγγραφῆς ἐν πινακίῳ, πλημελεδυσιότητος σ. 200 Α 60. - κατασχέσεως σ. 439 Ε 1080. - ἰσχυρὸς· ἀπαλλακτικὸς σ. 216 Α 106. - ὅρκος τοῦ ἄρθρου 189 Ἐμ. Ν. - προσωπικὸς σ. 277 Α 147. - ὅρκος κληρονόμου σ. 293 Α 157. - ποῦ κοινοποιητέα ἀπόφασις ἐπὶ διαδίκου ἐν ἀλλοδαπῇ σ. 346 Ε 771. - πολ. ἐνάγοντος σ. 377 Α 117, σ. 392 Α 165. - ἀνάκλησις ἀποφάσεως σ. 393 Ε 883. - τύπος τρίτου σ. 394 Ε 978. - πρὸς ἀπόδειξιν ἐπιτεχθὲν σ. 537 Ε 1462. - περίληψις πάντων πραγματικῶν περιστατικῶν ἀνεξελέγκτος ὑπὸ τοῦ Ἀρ. Πάγου σ. 549 Α 118. - ἀδυναμία προσλεύσεως· προθεσμία σ. 600 Ε 1548. - μὴ ἔχοντος ἰδίαν γνῶσιν σ. 644 Α 170.

Ὅρος ἰθυντῆος· προσόντα ἀγωγῆς σ. 168 Ε 214.

Ὀφειλέτης ἐκποιήσας ἐνυποθήκων ἀνακόπτει· σ. 184 Α 73.

Π

Παλλακή· δωρεὰ ἐν ζωῇ σ. 397. - αἰτία θανάτου αὐτ.

Παράβολον: ὑμόδικος, σ. 405 Α 160.

Παραγγελία: ὡρισμένη· εὐθύνη παραγγελιοδόχου σ. 89 Ε 158.

Παραγραφή· πταισμάτων σ. 41 Α 12. - ἐνώπιον τοῦ Ἀρ. Πάγου τὸ πρῶτον αὐτ. - αὐτεπαγγέλτως σ. 153 Α 49. - λογιστικοῦ νόμου· πότε ἄρχεται σ. 299 Ε 600. - ἐμπόδια ἀρχῶν αὐτ. - ἐκκρεμὴς ἀναίρεσις σ. 106 Α 43. - ἐξώπροικα σ. 199 Α 41. - προικώας ἀπαιτήσεως σ. 325 Α 104. - ἀνηλίκοι καὶ ἐγηθοί σ. 333 Γν. Ν. - βία· ἀνυπαξία προσώπου πρὸς ἐπίδοσιν ἀγωγῆς σ. 341 Α 132. - περιοδικῶν πληρωτέα σ. 358 Α 180. - παραδοθεισῶν πραγματειῶν σ. 436 Α 22. - οὐδημοσίας τάξεως σ. 502 Α 65. - δικοπὴ σ. 378 Α 140. - πενταετὴς ἀπὸ ἐνηλικιώσεως σ. 488 Ε 1309. - παράρεσις σ. 533 Α 95. - σιδηροδρομικὴ μεταφορὰ σ. 586 Γλ. Ν. - συντόμευσις χρόνου σ. 532 Α 92. - προτείνεται κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης· Ἰόνιος κώδιξ σ. 532 Α 93. - ἀπαιτήσεις διεγγράφων αὐτ. - πληρωμὴ τόκων μετὰ συμπλήρωσιν σ. 632 Ε 1627. - ἐπ' ἀνταλλαγῆς σ. 265 Α 123.

Παραίτησις ὑποργοῦ· κοινοποίησις διορισμοῦ ἀξιωματικῶ σ. 23 Α 18. - ἄνευ ἐνδίκων μέσων· συνέπειαι· πρόκλησις εἰς ἀγωγὴν σ. 152 Α 58. - ὡσὰν σ. 153 Ε 198. - παραίτησις δι' ἀποδοχῆς μισθολῳδίας σ. 532 Α 92.

Παράστασις θεατρική· διακώλυσις σ. 294 Α 89.

Παραχάραξις· στοιχεῖα σ. 377 Α 120.

Παραχωρητήρια: ἀπαραίτητον κτήσεως κυριότητος σ. 8 Α 2, σ. 153 Ε 185, σ. 185 Α 90, σ. 374 Α 99. - διατυπώσεις πρὸ αὐτοῦ σ. 152 Α 61. - Ἐλεγκτικὸν συνέδριον σ. 420 Α 6.

Παρέμβασις· κατὰ πᾶσαν στάσιν· νέαι αἰτήσεις σ. 42 Ε 73. - τίνι κοινοποιεῖται σ. 328 Ε 607.

Παροχὴ ἐργασίας· ἀγωγή· στοιχεῖα σ. 153 Ε 193. - πρὸς ἔμπορον αὐτ. - κατ' ἔθος μισθουμένης σ. 314 Ε 652.

Πατήρ: est quem nuptiæ demonstrant σ. 251 Γρ. Ν. - καρποῦσις περιουσίας· μητρικὸν γένος σ. 269 Γν. Ν. - παροχὴ κατοικίας οὐῷ σ. 507 Γρ. Ν.

Παυλιανὴ ἀγωγή· ὑπὸ τίνος σ. 77 Γν. Ν. - δανειστὴς σ. 200 Α 34. - στοιχεῖα σ. 330 Ε 704.

Πεζοδρόμια: ἀναλογικὸς πίναξ σ. 425 Ε 1064.

Πεμπτημόριον: κατάσχεσις σ. 329 Ε 695.

Περαιτέρω: ἰσχυρισμὸν ἀπόδειξις σ. 379 Ε 854.

Πετρέλαιον: αὐοιδὴ σ. 472 Α 30.

Πινάκιον: ἐγγραφή· ὅρκος σ. 200 Α 60.

Πίναξ κατατάξεως· ἀνακοπὴ συνενοῦται ἀνακοπὴ πλειστηριασμοῦ· σ. 9 Α 3, ἐναρξις 8ημέρου προθεσμίας ἀντιρρήσεων σ. 11 Ε 14, σ. 313 Ε 634. - ἀπόδειξις αὐτῶν σ. 268 Ε 474. - ἐκκλητὸν σ. 200 Α 52. - ἀπόδειξις εἰκονικότητος σ. 266 Α 131. - προσαγωγὴ ἀποδείξεων· ἀπαράδεκτον σ. 452 Α 24. - ἰσχυριστὸν 268 Ε 474. - νέοι λόγοι ἀνακοπῆς σ. 312 Ε 361. - ἐναρξις προθεσμίας ἀνακοπῆς σ. 313 Ε 637.

Πλάνη· περὶ τὸ δίκαιον· πλάνη ἀρχῆς σ. 110 Γρ. Ν.

Πλαστογραφία: προσβολὴ εἰδικὸν πληρεξούσιον σ. 121 Α 40. - Δημοσ. ὑπαλλήλων σ. 152 Α 48. - δὲν σκοπεῖται τὸ ἰσχυρὸν τοῦ ἐγγράφου σ. 311 Α 34. - εὐθύνη τοῦ δυνάμει τῆς πλαστῆς ὑπογραφῆς πληρωθέντος σ. 169 Ε 248. - πότε προτείνεται σ. 185 Α 86. - ἐπιδοτηρίου σ. 294 Α 90. - ἐπουσιώδη μέρη σ. 345 Α 79. - παράστασις ἄλλου ἀντὶ ἄλλου ἐνώπιον συμβολαιογράφου σ. 375 Α 97. - βλάβη ὠφέλεια σ. 342 Α 60, 311 Α 157. - πολιτικὰς ἐνάγων αὐτ. - βιβλίῳ οἰκονομικοῦ ἐφόρου σ. 396 Α 141. - ἐγγραφα κατ' ἀποδεικτικὸν τύπον αὐτ. - ἀπόδοσις εἰς ὡρισμένον πρόσωπον σ. 392 Α 165, σ. 504 Α 71. - πρωτότυπον· ἀντίγραφον σ. 471 Α 37, - χρόνος ἀποδείξεως σ. 504 Α 71.

Πλειστηριασμός· ἀγωγὴ ἀκυρότητος κατὰ πάντων συμπραττάντων· ὑπὸ παντὸς δανειστοῦ καὶ ὀφειλέτου· παράδοσις πλειστηριασθέντος σ. 73 Ε 130, - τάξις πλειστηριασθησομένων ἀκυρότης δι' ἀνακοπῆς σ. 167 Α 72. - δεδικασμένον μόνον ἐπὶ τῶν ὑποβληθεισῶν ἀκυρτήτων σ. 184 Α 77. - νομὴ τρίτου μὴ δικαιοδόχου σ. 598 Ε 1545. - ἄγνωστος διαμονὴ σ. 140 Γν. Ν. - ἀκυρότης· ἀπόδοσις ἀντιτίμου· τίς ἐνακτίος σ. 424 Ε 1055. - ἀκυρότης· ἀγωγὴ κατὰ τίνος ἀπευθύνεται σ. 554 Ε 70. - ἐπὶ συμφωνίας τόκου σ. 557 Γν. Ν. - καταθέσεις ἐκτιμήσεως Τραπέζης σ. 597 Α 180.

Πλοῖον: αἰτηθέντος σ. 340 Α 120.

Πλημμελειοδίκαι: ἐναπλήρωσις σ. 294 Α 89. - μεταβολὴ κατηγορίας σ. 629 Α 117.

Πληρεξουσιότης: ἔγκρισις διὰ διορισμοῦ ἀπ' ἀκροατηρίου σ. 55 Α 17, σ. 166 Α 64. - μετὰ ὄγκντον ἐντολοδόχου σ. 86 Α 34. - ὅρκος σ. 200 Α 60. - ἐλλείψις· ἔγκρισις σ. 502 Α 66, σ. 504 Α 72. - δημοσίου· δύναμις σ. 518 Α 74, σ. 535 Ε 1433.

Πληροφορίαι: ἰσχυρὰ νέαι σ. 331 Γρ. Ν.

Πληρωμή: κατὰ κέλευσιν σ. 551 Ε 1465.

Πλοῦτον: ἐκποίησις· ἀντιρ. δανειστῶν σ. 340 Α 124.

Ποιμνιοτροφική: σ. 377 Α 132.

Ποινή: προσδιορισμὸς ἐλαχίστου ὅρου σ. 301 Α 26. -

Ποινικὰ: δικαστήρια· νομή σ. 108 Α 27. - νεώτερος νόμος σ. 423 Α 177.

Ποινικὴ ἀγωγή· ἐκχωρεῖται ἢ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ παθόντος δυνατῆ κλήσις· σ. 11 Γλ. Ν.

Ποινικὴ δίκη· κατάπτωσις σ. 550 Α 124.

Πολιτικὴ· ἀγωγή· πλημελὴς παράστασις σ. 56 Α 21. - ἀπόφασις μετὰ τὴν ποινικὴν σ. 108 Α 34, σ. 490 Γλ. Ν. παραπομπὴ· ἀνεκκαθάριστος σ. 121 Α 35, σ. 649 Α 146. - μάρτυρες σ. 137 Α 43. - ἐκτίμησις ἀγωγῆς, χρόνου ζωῆς αὐτ. - ἐπὶ πλαστογραφίας σ. 342 Α 60, σ. 392 Α 165. - βιασμὸς σ. 438 Α 180. - ἐξώδικος σ. 454 Α 183. - παρανοιακὴ· παράστασις ἐνώπιον Ἀρ. Πάγου σ. 377 Α 121, σ. 406 Α 175.

Πομοστά· ταμίας πρεσβείας Κ/πόλεως. Ἀλεξανδρείας σ. 218 Ε 388. - πτωχεύσεις σ. 232 Ε 387.

Πραγματογνωμοσύνη· μὴ γνωμοδότησις ἐπὶ τινων θεμάτων σ. 11 Ε 3. - ὑποχρεωτικὴ· γνωμοδότησις σ. 106 Α 7. - ἀναβολὴν ἡ ἀνάγκη αὐτῆς σ. 185 Α 92. - πότε ἐστὶ σ. 310 Α 7. - προκύπτουσις· μὴ ὁρκισθεὶς σ. 481 Γλ. Ν. - ἀπόφασις περὶ αὐτῆς κεκλεισμένων τῶν θυρῶν αὐτ. - ὡς μάρτυρες αὐτ.

Πρακτορεῖον: πληροφοριῶν· εὐθύνη σ. 171 Γλ. Ν.

Πράκτορες: ἀσφαλείας ἀλληλεγγύη σ. 363 Γλ. Ν. - πτωχεύσεις πλείονες σ. 486 Α 57.

Πράξις· ἐπιζήμιος· παραγγελίας σ. 280 Ε 551.

Προδιδασμός· ἐν αποστρατείᾳ σ. 566 Α 131.

Πρόδλεψις· ἀπόδειξις ἐκ συναλλαγματικῆς σ. 265 Α 128, σ. 363 Γλ. Ν., σ. 393 Ε 888, σ. 395 Ε 977.

Πρόεδρος Ὀλυμπίων· οὐ δημόσιος ὑπάλληλος σ. 55 Α 19. - ἰδιοποίησις χρημάτων αὐτ.

Πρόεδρος· συνέδρων· ὑπόμνησις μαστορίας σ. 56 Α 21. - ἀναγνώσεις ἐκθέσεως σ. 123 Γλ. Ν. - ὑπόμνησις καθηκόντων σ. 376 Α 111. - πρᾶξις· ἀνακλησις σ. 486 Α. 51. - ἀπόφασις ἐπὶ ὁρίσεων περὶ ἐκτελέσεως· ἐνδίκοι μέσα σ. 217 Α 100.

Προυσομία· παρατάσις σ. 73 Ε 129, σ. 325 Α 110. - συντόμευσις σ. 388 Ε 1292, σ. 388 Ε 1292, σ. 424 Ε 1052. - ἀναίρεσις σ. 366 Α 130. - ἐρήτεως· ἀνακοπὴ· παρέκτασις σ. 173 Α 82. - συνδίκων· μεθ' ἓν νέα σύμβασις· ἔνστασις σ. 373 Α 180. - ἀναίρεσις μετ' ἀναπαφίσεων ἔρεσιν σ. 518 Α 76. - πότε σ. 109 Ε 171. - διὰ προτάσεων σ. 168 Ε 224.

Προικοδοσία· κληρονομικὴ σ. 248 Ε 419. - στοιχεῖα πρὸς ταύτην αὐτ. - χήρα δευτερογαμοῦσα αὐτ. - νομιποιηθέντος διὰ γάμου τέκνου σ. 650 Ε 1651.

Προίξ· ἔγκυρος ἐκποίησις μετὰ λύσιν γάμου σ. 11 Ε 17. - προίκισις κοινῆς θυγατρὸς αὐτ. σ. 316 Γν. Ν. - εὐπορία πατρὸς ἐπιγενομένη σ. 12 Γν. Ν. - προῖξ ἐπικαρπίας σ. 180 Γν. Ν. - προικίζοντος πατρὸς εἰσκαλεῖται ἐξ ἰδίων αὐτ. - διατήρησις προικὸς· ἀπόδοσις αὐτ. - μεταβολὴ διαταγῆς εἰς διατεταγμένην σ. 293 Α 158. - θάνατος· ἀπαίτησις σ. 425 Ε 1060.

Πρόκλησις: εἰς ἀγωγήν· ἀοριστία σ. 455 Ε 1288.

Προμελέτη· σύγχυσις σ. 267 Α 80.

Προμήθεια· ἐπιστρατεία σ. 440 Ε 1107. - ἄνευ ἐγκρίσεως σ. 454 Ε 1266.

Προξενικά· δικαστήρια· δικαιοδοσία σ. 42 Ε 71.

Πρόξενος· δικάσιμος προξενικῶν καὶ δικαστικῶν καθηκόντων σ. 279 Ε 494, σ. 535 Ε 1455. - ἀδεια πρὸς κατάσχεσιν σ. 314 Ε 650.

Προσαγωγή· τίτλων· ἐπισπεύδων σ. 649 Ε 1641.

Προσάρτησις· χώρας· ἐφαρμοστέον δίκαιον σ. 625 Α 181.

Προσεπίκλησις· ἐν ἐφετείῳ σ. 297 Ε 589. - διαφεύγει τὸν ἔλεγχον Α. Π. ἡ παραδοχὴ σχέσεως αὐτῆς πρὸς τὴν οὐσίαν· δικαιώματα προσεπικαλουμένου σ. 138 Ε 183.

Προσημείωσις· ἐρήμην ἀπόφασις σ. 57 Ε 88. - χρόνος τροπῆς σ. 200 Α 51. - μετὰ κατάσχεσιν σ. 349 Γν. Ν. - κατ' ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμου αὐτ. - τροπὴ διὰ συμβολαίου σ. 402 Α 67. - βεβαίωσις· στοιχεῖα σ. 663 Ε 1656.

Πρόστησις· οὐκ ἀναγκαία ἑκάστοτε εἰδικὴ ἐντολή σ. 598 Ε 1541.

Προσωπική· κράτησις· μεσεγγυοῦχου σ. 199 Α 46. - διοικητικὸς ἐνεγγομένη· ἀνακοπὴ ἐρημοδικίας σ. 216 Α 108. - διατυπώσεις ἄρθρ. 1007 καὶ 1012 ἀνέφαρμοστοι αὐτ. - συντηρητική· προθεσμία ἀγωγῆς σ. 218 Ε 395. - πτώχευσις 70 ἔτη σ. 236 Γν. Ν. - Ἐξαετία κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν σ. 277 Α 152. - ἀνηλίκου μετ' ἐνηλικίωσιν σ. 311 Α 33. - ἐνταλμα Δημοσίου· ἀνακοπὴ σ. 584 Ε 1531. - παρέλευσις διετίας σ. 473 Ε 1141.

Πρόσωπον· Πλάνη περὶ τῆς ἰδιότητος τοῦ προσώπου συμβάσης μετ' ἐκδοχέως ἀπωσθείσης ἐκχωρήσεως σ. 664, 665 Ε 1675.

Προσωρινὸς· δικαιρεῖται· ἐξουσία σ. 109 Ε 172.

Προσωρινὰ μέτρα· μεσότοιχος σ. 55 Α 20. - συνέπεια ἐφυβολιστικῆς ἀπορρίψεως σ. 73 Ε 112. - ἀποδολὴ ἀπὸ τῆς νομῆς σ. 341 Α 131. - ἐπικείμενος κίνδυνος αὐτ.

Πρυτάνεις· προηγοῦμενοι σ. 436 Α 21.

Πρόταξις εἰσαγγελέως· ἔλλειψις στοιχείων ἀδικήματος σ. 10 Α 1.

Προϋπολογισμός· ἀδειξις μισθοδοσίας σ. 23 Α 21.

Πρωτόκολλον· κατασχέσεως πετρελαίου σ. 186 Α 58.

Πταισματοδικεῖον· ἀρμοδιότης σ. 341 Α 35. - σφραγὶς καὶ ἐπίδοσις θεσπίσματος· ἀγόρευσις κατηγορουμένου τελευταίου· ἄλλοτος γκαστηριασμὸς σ. 376 Α 115.

Πτώχευσις· ἀπορένει φυσικὴ ἔνοχή· σ. 43 Γρ. Ν. - ἀπόκρυψις ἐν κατόπιν ἀγοραπωλησίᾳ σ. 58 Γλ. Ν. - ἀπροθέστερα προνομιοῦχα αὐτ. - ὁρισμὸς ἑτέρας ἐποχῆς παύσεως σ. 71 Α 30. - ἔρεσις αὐτ. - ὑπόχρεως τοκιν ἀνηλίκου σ. 77 Γν. Ν. - μισθώματα ληξιπρόθεσμα σ. 87 Α 38. - πώλησις κατατμητὸς ὄγκων σ. 171 Γλ. Ν. - διαρρήξεις συμβιβασμοῦ· ἀποτελέσματα σ. 171 Γλ. Ν. - ἀποδεῖξις εἰκονικότητος μετὰ συμβολαίων σ. 203 Ε 344. - τεσσαρακοστὴ ἀρχὴ ἑβδομηκοντούτης σ. 236 Γν. Ν. - Δικαιοδοσία στοιχεῖα ἀτομικὸς κατὰ τοῦ σ. - Ἐπαλήθευσις δικαστικὴ αὐτ. - τῶν ἐκ πτωχεύσεως ὑποδέσεων σ. - ἀλλοδαπῶν δικαστηρίων σ. - βιβλιαρίου ἑταιρίας καὶ ἑταίρου σ. - αντος τοιούτου σ. 315 Γλ. Ν. - δανείων· ἐμπόδιον συμφωνία σ. 21 Α N. - ἐνδεια καὶ σπατάλος βιοτ. - δοχὴ διαδίκασίας σ. 421 Α 153 Α 183. - πτοκοι σ. 521 Ε σ. 581 Α 117. - ἀναχρούσεις σ.

σις ἐπαρχίας περὶ ἀκυρότητ. σ. 664 Ε 175. - ἐκφώνησις συνάντ. περὶ ἀκύρου διαλύσεως πάντ. συνέπειαι σ. 664, 665 Ε 1675. -ἐκφώνησις συνδίκασις συναίρεσις συμβολαί ἐξ ὑπογρ. συνάλλαγ. καταβολὴ ἀποκαταστάσεως συντρέχουσα κάπου χθαλὰ ἰσοδυναμοῦσα σ. 665, 666, 667 Ε 1677.

Πολίτης, ἐπώνυμος συγγρ. σ. 651 Ε 1655.

Ρ

Ρωμανία, χρόνος ἐπαληθεύσεως σ. 297 Ε 598 σ. 302 Ε 617. -ἐπιστατικὸν συγγραφὴ σ. 312 Ε 630. -συμβάσεις ἐκτεθειασμένες κατὰ τὴν ρωμανικὴν 1031 Α 117. -Λίστινη κατὰ Δημοσίου καὶ Δήμου συγκρίματα κατ' -τροποποιημ. ἀπαίτησις σ. 679 Α 180.

Σ

Σαπφώ, ὕφος ἐλεγεῖων νέων ἔργων σ. 311 Α 127.

Σεβαστόκρατωρ, τοπικὸς ἄξιμα ἐπὶ κατακλήσεως σ. 138 Ε 182. - τροποποιήσεις ἔργων αὐτ. - μετάφρασ. ἔργ. συμβόλ. ἐπαληθεύσεως ταμιευτηρίου σ. 585 Γ2. N.-κρατικὴ ἐκθεσις σ. 963 Γ2. N.

Σεβαστοκράτωρ, διακόνημος σ. 199 Α 44.

Σεκκουρέλλιος, ἀναγνώστης τελευταῖος ἀναγνώστ. σ. 518 Α 74.

Σημαιοφόρος, ἀνάμεσις ἀπόφασις σ. 291 Α 58.- διδασκαλικὸν σ. 312 Α 40.

Σίγγουλος, καθρέπτων σ. 120 Α 54. -ἐπιγραφὴ σ. 307 Α 77.

Σιτηρούσιος, πλοῖον σταλὲν ἀνάβαλλος σ. 359 Ε 868. - ἀπὸ ἐλλογημένος' ἀπαλλάσσων ἐγγυητὴν εἰσαπαιτήσεως δικαιωτηρίου σ. 368 Β 1449. - ἀναγνωστικὸν ἀφορμὴ σ. ἀναβολῆς ἀφαλλαγὴ σ. 1449 Ε 1449. - λόγῳ ἐπὶ ἐπιδικαστηρίου σ. 475 Γ2. N.

Σίγγουνος, ἐξετασις προσδιορίσεως καὶ κύπτας σ. 350 Ε 1326.

Σιλλυβικὸν, τελευτὴ ἢ μαρτὺς σίτου ζητήματον ἐναγκαλὴ ἐπίδοσις σ. 266 Α 40.

Σιζήτησις, πρώτη ἔρμηνη διακόπτουσις ἐπαναλύσεως σ. 166 Ε 225. σ. 203 Β 341. - καλλιγράφων τῶν βιβλ. συνάντ. σ. 267 Α 76. - πρώτη Δράσου Πάγου σ. 275 Α 66.

Σιζήτησις ἐπαγγελματικὴ συζητητὸν κατάλαβ. σ. 91 Γ2. N.-ἀναγράμματα ἐλαττόμενον ἐξαπτόμενον σ. 705 Γ2. N.

Σιμβάσεις, ἀγοραστὴς ἢ αὐξοπραστὴς σ. 23 Α 22. -προσπαθητικὸν τρόπ. σ. 165 Α 74. -νόμιμα κατοχῆς μὴν ἐγγραπτὸν σ. 172 Α 38. σ. 333 Α. 91.

Συμβολαιογράφος ἐνώπιον δικαστηρίου ἄγνοια ἀπαιτήσεως σ. 35 Α 76. -ἀναγόμενον ἀπαιτήσεις ἀναγνωστικὸν σ. 89 Ε 157. -πτωχεύσεως διακοπτὴ' πιστώσεως ταμιευτήριον σ. 293 Ε 591. - κατὰ τὴν Ἐπτάλοφον Λαρίσης ὧν ἔδρα σ. 232 Ε 384. -ἐγγραφὴ καὶ ἐπιγρ. σ. 290 Ε 575. -πίν. ἐγγραπτὸν σ. 341 Γ2. N.- ἐδικτέρων πόν. -πίνακες κατ' ἐκκρεμὲς ἐνόρκων σ. 388 Ε 1301. -τινες ἀναγνώστων σ. 406 Ε 1397.

Συμβολαιογράφος, ἐπιτροπὴ πλειόνων τῶν νομίμων σ. 24 Α 2. -συντηρημένον σ. 185 Α 57. -συγγένεια πρὸς διορίζουσαν παραδόσεων σ. 316 Ε 716 παν. ἐκτενὲς ἄλλο ἐπὶ ἔτους σ. 375 Α 97.

Συμβολαίων ἐκτύπωσις ἐπαλληλογράφου σ. 763 Α 119.

Συμβούλιον, συγγενικὸν πρόσωπον ἀνάκλησις σ. 91 Ε 84.

Συμφέρον ἄλλοτε μὴ ὑπάρχοντος ἐναντίου διακατοχὴ σ. 216 Α 107.

Συμφέροντος ἀρτιά σ. 41 Α 8. - ἐν ἕτερα δίκη ἐπὶ κατοχῆς σ. 72 Α 46. -πρὸ ἀπαγορεύσεως σ. 293 Ε 591. -συνδίκασις σ. 343 Γ2. N.

Συναλλαγματικὴ, ἐν διακτύῳ ἐκδότου σ. 73 Ε 126.

Συναυτουργία ἐναγκαλὴ ἀπαλλάξεως φιλακισμένου σ. 371 Α 100.

Συναγή, ἀδικήματος' μὴ συνεδίκασις σ. 327 Α 48. -μὴ ἐγκύρου σ. 344 Α 77.

Συνδικοὶ - πλοῖοντι σ. 487 Α 58. σ. 489 Ε 1371. - σημάτων' ἐπὶ διακτυρίου κτλ.

Συνεδρίασις κακουργηδικείων' παράταση σ. 647 Α 158.

Συνεδρίου - πίσω παραδόξου προβλεπτὰ ἐκδότου των σ. 56 Α 21. -ἐπαληθεύσεως σ. 344 Α 69. -συνεδριάσεως σ. 344 Α 115. συγγένεια κατοχῆς σ. 360 Α96.

Συνεγγραφὴ σ. 365 Γ2. N.-προσώπου διατυπώσεων' τι συνεπιτρέπει' ἐκδικαστικὸν διακόσιον διατάγματος' ἐπιστροφὴ πρακτ. σ. 651, 652, 653 Ε 1655.

Συνέγγραπτα, συγγρ. τὰ καὶ περιπτώσεις σ. 488 Α 181.

Συνεκτὴ, σ. 337 Γ2. N. ἐκκυρικὴ κατ.

Συνέχεις ἐλεγ. ἐκκρεμοῦς στὸ συνεπτύχθη σ. 166 Α 66.

Συνθῆκες ταπεινολιθοδόκων σ. 291 Α 89. -συνέβασις σ. 316 Α 16. σ. 343 Α 65. σ. 359 Α 96. σ. 373 Α 108. σ. 390 Α 150. -ἐκδόσεων σ. 397 Α 94. σ. 344 Α 66. σ. 344 Α 74. σ. 397 Α 159. -συνδιάλου σ. 358 Α 91. σ. 644 Α 116. -διακτυρίου σ. 358 Α 91. - ἐκπαιδάκτων συνεδρίασις σ. 489 Γ2. N. σ. 617 Α 125.

Συνελευκτικὸν, ὕφος σ. 217 Α 62.

Συνήθειαι δίνατος ἐν τῇ ὑπαρξει σ. 137 Α 53 σ. 204 Α. 63.-κατηγορία τριῶν τῶν σημάτων' χάρτ. ὁρόσημα σ. 138 Β 183. -δόσεις ἐλεγκτικοῦ σκοπὸν σ. 410 Β. 588.-σημειώσεις βλάβης' πράξεις σ. 1410 Ε 280.-ἐπιβόλεται κράτησις μὴ συνεδίκασις σ. 392 Α 211.-γραμμάτων' χάρτ. καὶ ὑφασμ σ. 776 Α 146.-καὶ νέαι ὁρ. σ. 397 Α 155.- κατάκτησις 113 σ. 373 Α 182.

Συνηγορικὸν ἐκτύπωσις' ἀναφορὰ εἰμένης' βεβαίωσις κτκδοσ σ. 303 Ε 1378. - κατάκτησις ἢ προσωπικὸν κήτησις ἐλλιπὲς' ἐμφάνεις σ. 553 Β 1477.

Συνοπτηγτικὸν· ἐπιδικαστικὸν δικὴ πρόβλεψ' κίτησις ἐνὸς συνόπτ. σ. 90 Γ2. N.-ἐκκυρικὴ, χάρτα σ. 611 Β 301.-συνομολογία ἐπὶ τριπλῶν -ἐγγραπτὰ ἐκκυρικὸν κατ.

Συρροὴ, ἐδικαστικὸν σ. 314 Α 67.

Συστασις σ. 295 Α 95. -ἐπιδόσεως συστατικὸν σ. 343 Α 63. σ. 646 Α 112. -ἐπιδόσεως σ. 375 Α 98. -καταδίκης σ. 378 Α 150. -κατάδικον' ἀδίκοιτο σ. 390 Α 149.

Συρράντας, ἐπιβλέπουσι σὺ ἐπιτροπὴ σ. 357 Α 158.

Σύρραγις ἀγωγῶν σ. 107 Ε 1029.

Τ

Ταμεῖον· δρυθὴς γ' ταξίων' μὴ συνεδίκασις σ. 202 Ε 341. -κτιμὴς ἢ κατάδικοι σ. 324 Α 101. -ἐπιστροφὴ σ. 207 Ε 1446.

Ταμιεῖα, ἐπιτροπὴ ταμιευτὸς κατάδικα παρὰ ταμεῖα σ. 291 Ε 558.

Ταλαντιάκια· πρῶτος σταθμικὸς κυρίστερος σ. 548 Α 78.

Τάλα· ἀλεξανδρικὸς περιστέρου σ. 55 Α 15.

Τελωνειακὸν· νόμοι κανονὶ παραδόσεων' δικτύλικὸν διακτυρίου σ. 279 Ε 495.

Τελωνειακὸς· κτιδικὸς ἐπιχειρήσεων σ. 151 Α 54.

Τεράτων· προσδιορισμὸς ἐπὶ δικαιωτηρίου σ. 92 Γ2. N.

Τετάρτη· ἐνώπιον διακόκρισις σ. 280 Ε 557. -προσωπικὴ δικαστὸν σ. 308 Α 67. - ἐν πίνακι ἐπιστροφῶν σ. 619 Ε 1611.

Τιμητικὸλογον· μὴ κατατεθεῖσης δικαιωτῆ' ἀγωγὴ ἐκδικαστικὸν - 88 Α 40.

Τόκος συνάτεως σ. 9 Α 7. -κτιδ ἐγωγῆς σ. 57 Ε 87. σ. 61 Α 36. σ. 152 Α 59. σ. 266 Α 135. σ. 310

